

جنبش کارگری و مروری بر اعتصابات و اعتراضات کارگران در ایران!

روزشمارسه ماهه سوم سال ۱۳۸۸
(ماههای مهر- آبان - آذر ۱۳۸۸ - ۲۰۰۹)

امیرجوهری لنگرودی

amirjavaheri@yahoo.com

اسفند ماه ۱۳۸۸

خواننده گان عزیز
با گرم ترین درودها

شما روزشمارسه ماهه سوم سال ۱۳۸۸ را در برابر خود دارید. چنانچه علاقمند به دریافت روزشمار کارگری سه ماهه اول و دوم سال ۸۸ ماههای (فروردین - اردیبهشت و خرداد) و ماههای (تیر - مرداد و شهریور) هستید، می توانید با مراجعه به لینک های زیر * به آن شماره ها دست یابید.

یادداشت گردآورنده :

کارگران و زحمتکشان ایران !

نوروز سال ۱۳۸۹ و فرا رسیدن بهار بر شما مبارک باد!

دربرشماری آنچه طی نه ماهه سال ۸۸ گذشت؛ می توان از ورشکستگی اقتصادی و بحران عمومی بر حیات جامعه سراسر ایران سخن گفت. از معلمان شروع می کنیم. دستگیری و بازداشت و آزادی معلمان از زندان و ناروشن و بلا تکلیف ماندن وضعیت معلمان حق التدریسی و بازنشسته کردن زود هنگام معلمان و سپس استخدام ۶۰ هزار معلم شرکتی می باشد. خبرگزاری های دولتی در این رابطه نوشتند: "استخدام شرکتی معلمان یا خرید خدمات آموزشی خلاف قانون است، لذا اعضای کمیسیون آموزش و تحقیقات این مساله را تا توقف کامل پیگیری می کنند. عدم مدیریت علمی موجب برهم خوردن سیستم مدیریت در آموزش و پرورش شده است تا آنجا که از قانونی که استخدام معلم حق التدریس را منع کرده، پا را فراتر نهاده و به ازار نامطلوبی تحت عنوان استخدام از طریق شرکت ها رو آورده اند." (۱)

دکتر علی عباسپور تهرانی فرد در واکنش به اقدامات اخیر آموزش و پرورش در خصوص استخدام شرکتی از طریق خرید خدمات آموزشی تصریح کرد: " این کار خلاف بوده و به صلاح آموزش و پرورش نیست، ... این کار درست نیست." (۲) رئیس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی خاطرنشان کرد: "معلمانی که از طریق شرکت ها و با خرید خدمات آموزشی جذب می شوند فردا خود را نسبت به استخدام محق می دانند و نهایتاً برای دولت و مجلس مشکل ساز می شوند." (۳) این معضل همچنان بر سر جای خود است.

ورشکستگی پی در پی واحدهای تولیدی و صنعتی و نابودی امنیت شغلی کارگران به یکی از مهم ترین چالش های درون کشور بدل گردیده است. در ۴مهرماه امسال بانک مرکزی اعلام کرد: عبور بدهی بانک های دولتی به بانک مرکزی از مرز ۳۲ هزار میلیارد تومان گذشته است.

(۴) بطوری که در همین ماه اعلام شد؛ آمار سه سال گذشته از تعطیلی ۲۵۹ شعبه بانک دولتی خبر می دهد. این سطح آمار انعکاس یافته، خود هشدار دهنده و گواه سقوط کامل و ورشکستگی تمام عیار و بحرانی این دستگاه دولتی است.

تقریباً روزی نیست که کارگران در چهار گوشه کشور صدای اعتراض خود را علیه بی قانونی مطلق حاکم بر محیط های کارگری بلند نکنند. حقوق های معوقه، قراردادهای موقت، سطح نازل دستمزدها و تعطیلی واحدهای صنعتی- خدماتی، اعتراض به تعطیلی و اخراج ها، نداشتن امنیت شغلی و بیمه بیکاری، دستگیری و بازداشت زندانی کردن فعالان کارگری به معضلی بزرگ و لاینحل تبدیل شده اند. امری که برخلاف ادعای رئیس دولت نهم و دهم (محمود احمدی نژاد) مبنی بر اینکه " ما دواموریت مهم داریم: نخست ساختن ایران و سپس آمادگی برای ورود به مدیریت جهان ... " باید به احمدی نژاد گفت: اوضاع به مراتب وخیم تر از آن چیز است که شما و دولت تان در سر می پروراند. می توان به زبان آمار از مشکلات سخن راند. گزارش بانک جهانی اعلام می دارد: اوضاع کسب و کار در ایران به شدت روبه وخامت گذاشته، رتبه آن به سرعت روبه پائین و در بین ۱۸۱ کشور از جهان، رتبه ۱۴۱ را در سال ۲۰۰۹ به دست آورده است. با این رتبه ایران در بین کشورهای در حال توسعه قرار نمی گیرد بلکه جایگاه آن در میان کشورهای عقب مانده است. شاخص فساد در اقتصاد که از سوی گروه شفافیت های مالی و اقتصادی جهان بررسی می شود، آن را تأیید می کند. ایران در شاخص فساد در سال ۲۰۰۸ در رتبه ۱۲۴ قرار داشت که در سال ۲۰۰۹ به رتبه ۱۴۴ رسیده است. همچنین گزارش بانک مرکزی ایران، فساد در اقتصاد رابه نمایش می گذارد و اعلام می دارند: در هشت ماه سال ۱۳۸۸ تنها در تهران ۱۳ هزار میلیارد تومان (۱۳ میلیارد دلار) چک بانکی برگشت خورده است. سقوط صادرات و واردات بیرویه طی سال، خود عامل اصلی انحطاط و ورشکستگی تولید داخلی است. دریا بیگی، دبیر اجرایی خانه کارگران استان مازندران معتقد است که واردات بی رویه کالای خارجی عمده ترین دلایل ورشکستگی تولیدات داخل شده است. (۵) تعطیلی صنایع گوناگون، اخراج های بیرویه و گسترده را به دنبال داشت که خیلی ها به آن لباس شرعی و قانونی هم می پوشانند. برای اینکه در این زمینه زاویه نگاه خود رامستدل کرده باشیم، نظر شما را به فاکت های زیر جلب می کنم.

چندی پیش شیخ الاسلامی وزیر کار احمدی نژاد در دیدار با صنعتگران و فعالان اقتصادی استان خراسان با ذکر این مطلب که بخش خصوصی، بخش دلسوزی است و اعلام اینکه وزارت کار مسئولیتی در قبال اشتغال ندارد و اینکه مشکل بیکاری در کشور به دلیل فقدان مهارت است و در اشاره به صحبت های خود در هنگام گرفتن رای اعتماد در مجلس، می گوید: " در آن زمان هم گفتم که من اعتقاد دارم باید قانون کار اصلاح شود. گاهی از من پرسیده می شود که طرف کارگر یا کارفرما هستید؟ من می گویم طرف کار هستم چون کارگر و کارفرما دو جزء جدا نشدنی کار هستند؟" (۶) از دید وزیر انتصابی احمدی نژاد، قانون کار باید تغییر پیدا کند تا کارفرما، کارگری را که به آن احتیاج دارد و جزء جدا نشدنی روند کار است بتواند به راحتی استثمار کند. از اینرو باید به کارگر تفهیم کرد که در برابر کارفرما سر تعظیم فرود آورد یا به عبارتی دیگر باید فرهنگ تقبل استثمار را در ذهن کارگران پروراند. شیخ الاسلامی وزیر کار در فرصی دیگر اعلام می دارد: " معتقدم که باید نگاه ما به همه مسایل کشور به طور اعم و در حوزه اقتصاد به طور اخص، فرهنگی باشد. " با این نگاه وزیر، باید صراحت داد؛ پس مشکل اقتصادی و سیاسی و قانون کاری در بین نیست، باید نگاه " فرهنگی " به مصائب پیش آمده داشت. در کجای جهان و در چه سطحی از مبارزه طبقاتی انعکاس یافته در تاریخ جهان، کارگر و کارفرما را از یک جنس دانسته و معرفی کرده اند؟ این درست که کارگر جزء جدای ناپذیر روند کار است ولی کارفرما همواره از کرده کارگر کار می کشد تا بر ارزش افزوده و چرخه تولید خود بیافزاید. باز نگاه کنیم به این خرده فرمایشات نماینده مجلس، ترابی با عنوان نماینده گرمسار در مجلس اسلامی می گوید: " با زور که نمی شود از کارفرما بخواهی کارگرش

را نگه دارد، باید بخش خصوصی تقویت و حمایت شود. باید اخراج برعهده کارفرما باشد بدون آنکه مشکل ایجاد کند زیرا در حال حاضر همین قانون کار مانع استخدام شده است. باید شرایط به گونه ای باشد که کارفرما با میل و رغبت کارگش را بخواهد." (۷) از نظر آقایان مشکل همین "قانون کار" خود نوشته است که امروز کمترین و ماده ای از آنرا وزارت کار در حق کارگران به خدمت می گیرد. همچنین برطبق برآورد مرکز آمار جمهوری اسلامی باصراحت تاکید شده است؛ در سال گذشته یعنی سال ۱۳۸۷ شمسی هر خانوار روستایی حدود ۵۵۷ هزار تومان کسری بودجه داشت که این رقم با توجه به میزان پایین درآمد در روستاها بسیار بالا بوده و رشد و گسترش فقر در ابعاد نگران کننده را ثابت می کند. مرکز آمار تصریح کرده، روستاییان با درآمدهای کنونی قادر به تامین زندگی خود نیستند و این امر به سیل مهاجرت به حاشیه شهرها دامن زده است. کم درآمدترین روستاهای ایران در استان های خراسان جنوبی، کهگیلویه و بویراحمد، آذربایجان غربی، هرمزگان، سیستان و بلوچستان، لرستان و کردستان یعنی بخش وسیع جغرافیای ایران را پوشش می دهد.

در دوره مورد گزارش، عامل بیشماری برای بحران بیکاری کارگران بر شمرده اند از جمله؛ کارخانه ها را تعطیل می سازند تا زمین آنرا به زمین خواران بفروشند. در این زمینه رسانه های همگانی خبر دادند که، پس از ۵۰ سال فعالیت پرثمر تولید کارخانه فیبر بابل سر متوقف شد. در این باره خبرگزاری دولتی ایران نوشت: "کارخانه فیبر بابل سر یکی از واحدهای تولیدی فیبر در کشوری باشد که پس از ۵۰ سال فعالیت به بهانه عدم فروش محصولات و مشکلات نقدینگی خط تولید خود را متوقف کرد. طی چند روز گذشته ده ها کارگر این واحد اخراج و نزدیک به صد تن دیگر در صاف اخراج قرار دارند. هدف از تعطیلی تدریجی این شرکت، تصاحب زمین آن است، زیرا در یکی از نقاط مرغوب شهر بابل سر واقع است." (۸) در این مورد از جمله خریداران زمین مورد نظر "بنیاد مستضعفان"، "آستان قدس رضوی" و "موسسه مهر رضا" وابسته به سپاه پاسداران اند، که می خواهند با خرید زمین مرغوب این کارخانه، خود عامل خانه خرابی صدها کارگر شوند. همچنین می توان از نمونه ورشکستگی واحد صنعتی دیگری هم یاد کرد. اخبار ریزان در روز شمار کارگری سه ماهه سوم به وضوح بازتاب یافته است و آن بحران عمومی لوله سازی اهواز است. اکثر خبرگزاری های دولتی نوشته اند؛ کارخانه لوله سازی اهواز که از واحدهای مهم و سودآور صنعتی کشور قلمداد می شد، در آستانه تعطیلی کامل قرار دارد. چندی پیش کارگران این واحد در شهر اهواز دست به راه پیمایی اعتراض آمیز زدند که مورد حمله نیروهای انتظامی قرار گرفتند. لوله سازی اهواز همانند اغلب مراکز صنعتی پس از خصوصی سازی با مشکل روبه رو گردیده است. در ۷ سال قبل این کارخانه استراتژیک خصوصی شد. در این مدت سهام کارخانه چندین بار به صورت وکالتی به اشخاص مختلف و اگذار گردیده و به تبع آن سهامداران علاوه بردست یابی به درآمد سرشار کارخانه، از وام بانکی نیز استفاده کرده اند. این باره لوله سازی اهواز گزارش داده است: "نتیجه خصوصی سازی، توقف تولید و انباشته شدن مطالبات کارگران و در نهایت به وجود آمدن وضع کنونی یعنی عقب افتادن ۱۳ ماه حقوق کارگران است. فردی که ابتدا سهام کارخانه را خرید و پس از مدتی آن را واگذار کرد حتی ۱ میلیارد تومان هم بابت کارخانه هزینه نکرد، در حالیکه ارزش کارخانه هنگام واگذاری بیش از ۷۰ میلیارد تومان برآورد می شود. اکنون صدها کارگر بدون هیچگونه حمایتی به امان خدا رها شده اند..." (۹)

تهاجم به کارگران ابعاد جدیدی را در بر گرفته که ماهیت عمیقاً ضد مردمی و ضد کارگری دولت احمدی نژاد را هرچه بیشتر آشکار می سازد. شیخ الاسلامی وزیر کار احمدی نژاد در دیدار با اعضای هیات مدیره کانون عالی شوراهای اسلامی کاریا به اصطلاح فعالان اقتصادی، سخنانی را بیان کرد تا سیاست های دولت متبوعش را حمایت از کارفرمایان اعلام نماید. این سخنان هم نشان دهنده سیاست های درپیش رو دولت متبوعش می باشد و هم حالتی تهدید آمیز نسبت به تشکل های موجود و وابسته به حاکمیت داشت. وی در قسمتی از سخنانش

گفت: " من به واقعی شدن مفهوم شرکاء اجتماعی اعتقاد راسخ دارم و معتقدم این مفهوم، نباید دستمایه برخی تحرکات سیاسی قرار بگیرد. درحالی که رابطه دقیق بین مفهوم سه جانبه گرایی با ارزش های دینی وجود دارد و باید معنای واقعی این مفهوم مورد اهتمام قرار بگیرد." (۱۰) پرسش اساسی این است؛ آیا در شرایط موجود و در اساس، سه جانبه گرایی برای تدقیق حقوق کارگران اعمال می گردد؟ در یک کلام باید گفت: نه

اگر دولت را بعنوان بزرگترین کارفرما بشناسیم و آنرا در کنار کارفرمایان و نمایندگان خود برگزیده شورای عالی کار، تهی از گزینش و نماینده گان واقعی کارگران اند، بیاییم. نتیجه آنکه این ترکیب در هر سطح مذاکرات در مضمون یک جانبه گرایی معنی می یابد نه حتی دو جانبه گرایی و سه جانبه گرایی مورد اشاره سازمان جهانی کار. ایراد چنین سخنانی از جانب وزیر کار دولت دهم، بدون شک نمی تواند بدون منظور و از قبل تدوین نشده باشد. درحالی که تشکل های موجود که در رابطه با امور کارگری فعالیت می کنند تماماً وابسته به رژیم هستند. شیخ الاسلامی وزیر کار، حتی در رابطه با همین تشکل ها نیز مشکل دارد و خواستار همسویی آنها با سیاست های دولت و شاید هم حذف کامل آنها می باشد. وی در همین ارتباط درجایی می گوید: " با گرایش سیاسی افراد مخالف نیستم بلکه معتقدم تشکل های صنفی محل فعالیت های سیاسی نیست زیرا اتخاذ رویکرد سیاسی در تشکل های صنفی، آفت بزرگی است که نباید به آن آلوده شد." و درجایی دیگر می گوید: " باید تلاش کنیم در تمامی حوزه ها بویژه حقوق کار از سوی حاکمیت دینی به دنیا عرضه کنیم و نباید در برخی مجامع بین المللی که محل تسویه حساب های سیاسی است این امکان را فراهم کنیم که آنان به دست خودی ها کشور را زیر سوال ببرند."

دولت احمدی نژاد در صدد است آخرین خاکیزهای مواضع کارگران در ایران را فتح و به طور کلی نابود کند. هدف اصلی آنها از میان برداشتن قانون نیم بند کار از پیش روی می باشد. خبرگزاری دولتی از قول چهره شناخته شده سندیکای کارگران مستقل کارگران شرکت واحد تهران و حومه آقای رضا شهابی می نویسد: " با گذشت نزدیک به یک ماه از انتشار خبر اصلاح قانون کار، هنوز هیچ مقام مسئولی در دولت و تشکل های کارگری و کارفرمایی در مورد جزئیات این لایحه اظهار نظر نکرده اند. واکنش ها حاکی از آن است که هیچکدام از نمایندگان صنفی حتی از تشکل های مورد تایید دولت از تصویب این لایحه مطلع نبوده اند." (۱۱)

در برابر همین قانون کار نیم بند موجود، نداشتن امنیت شغلی کارگران را چه کسانی پاسخگو هستند. به همین یک نمونه هم توجه کنیم: کارگران صنف خباز از افزایش نیافتن دستمزد خود می نالند. به نوشته خبرگزاری دولتی آمده است: " از ابتدای سال ۱۳۸۰ (یعنی هشت سال پیش) تاکنون به دلیل ممانعت کارفرمایان خباز از انعقاد پیمان دستجمعی با کارگران، موضوع افزایش دستمزد کارگران خباز پدید آمده است. کارگران خباز شهر سقز در استان کردستان خواستار توجه به وضعیت خود هستند اما مسئولان اداره کار با اشکال تراشی مانع از تحقق خواست کارگران هستند." (۱۲) در سنج نیز کارگران نانوائی ها سرانجام پس از اعتراضات متعدد، پس از گذشت بیش از هفت ماه از ابلاغیه مصوبه افزایش مزد شورای عالی کار توانستند دستمزدهای خود را اندکی افزایش دهند. به راستی در قبال این وضعیت ناگوار چه کسی پاسخگوست؟ میلیون ها کارگر در جای جای کشور در چنبره بی قانونی گرفتارند و امنیت شغلی آنان پایمال می شود. بار دیگر می پرسیم؛ به راستی چه کس و کسانی پاسخگوی این مشکلات و معضلات کارگران سراسر کشورند!؟

خبرگزاری ها از ورشکستگی چرم در استان آذربایجان شرقی و بصورت مشخص چرم شهر تبریز گزارش می دهد و از قول یکی از مسئولین اعلام داشت: " در حال حاضر، ۵۰ درصد واحدهای این شهرک به طور کامل تعطیل شده، ۲۵ درصد واحدها در آستانه تعطیلی و ۲۵ درصد واحدهای به اصطلاح فعال، تنها با ۳۰ درصد ظرفیت کار می کنند. استمرار وضعیت فعلی چرم شهر تبریز با در نظر گرفتن شمار صنعتگران چرم ساز، فعالان صنعت کفش منطقه و کارگران شاغل در این شهرک می تواند به عنوان تهدیدی جدی قلمداد شود. در همین ماه

گزارشی است از جانب رئیس هیات مدیره کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان قزوین که از وجود ۵۰ واحد بحران‌زده در این استان خبر می‌دهد. (۱۳) و این قصه سری دراز دارد.

از سری مباحث بحث برانگیز سه ماهه سوم روز شمار کارگری که - کمتر بشکل خبر - بلکه بحث و گفتگوهای تفضیلی و تفسیری موافق و مخالف مربوط به لایحه هدفمند سازی یارانه‌ها را به لحاظ اهمیتی که در زندگی کارگران و اقشار میانی جامعه و روی صنعت و کشاورزی ایران داشته و دارد، بدقت دنبال از منابع گوناگون از ابتداء دنبال و تا مقطع تصویب آن در شورای نگهبان در سری چهارم روز شمار کارگری آورده ام. اضافه نمایم؛ مسئله حوزه اختلاف مجلس و دولت بر سر سازمان تامین اجتماعی، نقش و جایگاه آن در زندگی ۲۸ تا ۳۰ میلیون اعضای آن تماما دنبال شده است. اخبار مربوط به این سازمان نیز بیش از هر چیزی سطح تفضیلی اختلافات آن موسسه و ادغام آن در وزارت رفاه اجتماعی پی گرفته شده است.

همانطوری که پیشتر هم آوردیم: مجموعه این تحركات در اخبار روزانه کارگران منعکس شده است، باشد که روز شمار کارگری سه ماهه سوم سال ۱۳۸۸، در حافظه تاریخ مبارزاتی جنبش کارگری ایران، جای بایسته خود را بیابد.

در این مجموعه آنچه به نظر تان می‌رسد، گردآمده از منابع گوناگون از جمله: خبرگزاری‌های ایران (ایلنا - ایسنا - مهر - روزنامه سرمایه و...) و تشکل‌ها، نهادها و سایت‌های مستقل مانند: (کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری، سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، جمعی از فعالان کارگری ایران خودرو، کانون مدافعان حقوق کارگر، وبلاگ دانشجویان مدافع حقوق کارگر، کمیته پیگیری ایجاد تشکل‌های آزاد کارگری، وبلاگ کارگری پویا، خبرنامه امیرکبیر، خبرنامه مازندران، سایت میدان زنان، کانون صنفی معلمان تهران، کردستان میدیا، ساوالان سسی، سهام نیوز و غیره) در داخل و همینطور امکانات خبررسانی‌های خارج از کشور (تارنمای چشم انداز کارگری - سایت روشنگری - پیام، وبلاگ کارگری راه کارگر و غیره...) و خبرهای دریافتی به ایمیل آدرس هایم فراهم آمده و به نظر تان می‌رسد.

آنچه در این میان به ما یاری می‌رساند؛ دریافت نظرات، پیشنهادات، انتقادات و رهنمود عمل‌هاییست که برای پُربار ساختن روز شمار مبارزات کارگری در اختیار ما قرار می‌گیرد. امید آنکه بزودی جداول مقایسه‌ای مبارزات کارگران این دوره با سال پیش را استخراج و انتشار دهیم.

<http://archives.rahekargar.org/maghalat/200911/20091103-01-maghalat.htm>

<http://archives.rahekargar.org/maghalat/201001/20100125-01-maghalat.htm>

- (۱) و (۲) روزنامه سرمایه در تاریخ چهارشنبه ۱۵ مهر ۸۸
- (۴) خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ ۴ مهر ۸۸
- (۵) خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ ۸ مهر ۸۸
- (۶) خبرگزاری ایسنا در تاریخ ۸ آبان ۸۸
- (۷) خبرگزاری کار ایران - ایلنا ۲۸ آبان ۸۸
- (۸) خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ ۶ آبان ماه ۸۸
- (۹) خبرگزاری کار ایران - ایلنا
- (۱۰) خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ ۲ آبان ۸۸
- (۱۱) خبرگزاری کار ایران - ایلنا، در تاریخ ۵ مهر ۸۸

(۱۲) خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ ۲ آبان ۸۸

(۱۳) خبرگزاری مهر در آبان ماه ۸۸

اخبار مهر ماه سال 1388

نایب رئیس کانون عالی شوراهای اسلامی کار در گفت‌وگو با ایلنا:

اصلاح قانون کار با نظر نمایندگان مجلس ممکن است

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلنا در اول مهر 88 آمده است: نایب رئیس کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور با بیان این‌که اصلاح قانون کار بدون نظر شرکای اجتماعی اثربخش نخواهد بود، گفت: کانون عالی هیچ اطلاعی از مفاد این اصلاحیه که در هیات دولت تصویب شده است، ندارد. اولیا علی بیگی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزود: مصوبه هیات دولت درباره اصلاح قانون کار وحی منزل نیست، بلکه باید اصلاح با نظر کارگران انجام شود.

وی اصلاح قانون کار را با نظر نمایندگان مجلس شورای اسلامی ممکن دانست و افزود: با این حال از دیدگاه وزیر جدید کار در مورد توجه لازم به سمانه‌گرایی استقبال می‌کنیم و معتقدیم که هنوز هم می‌توان نظرات کارگران و کارفرمایان را در اصلاح قانون کار دخالت داد.

علی بیگی با بیان این‌که کانون عالی شوراهای اسلامی کار در حال رایزنی با اعضای کمیسیون اجتماعی مجلس در زمینه اصلاح قانون کار است، تصریح کرد: حتی نمایندگان مجلس نیز از این اصلاح خبر ندارند. نایب رئیس کانون عالی شوراهای فلسفه وجودی قانون کار را حمایت از کارگر دانست و خاطر نشان کرد: اگر اصلاح این قانون با فلسفه وجودی قانون کار در تضاد باشد که دیگر قانون کاری وجود نخواهد داشت. او گفت: تنها راه حل مشکلات کار و تولید این است که شرکای اجتماعی به شریک بودن یکدیگر در حل مسایل اعتقاد قلبی داشته باشند.

نماینده کارگران در هیات نظارت به سازمان تامین اجتماعی همچنین با انتقاد از تغییرات مکرر مدیریت سازمان تامین اجتماعی گفت: ثبات مدیریت اولین شرط لازم برای خدمت‌رسانی به 30 میلیون عضو این سازمان است.

علی بیگی خواستار توجه به مقام کارگران و کارفرمایان در اداره سازمان تامین اجتماعی شد و گفت: معتقدم که اگر قرار است مدیرعامل تامین اجتماعی تغییر کند، افرادی درون این سازمان هستند که قادر به اداره مطلوب امور این سازمان هستند. پایان پیام

بدون شرح

بیمه کارگران ساختمانی باید 6 ماه پیش اجباری می‌شد

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلنا در اول مهر 88 آمده است: رئیس فراکسیون کارگری مجلس گفت: تمامی کسانی که در به تاخیر افتادن اجرای قانون بیمه اجباری کارگران ساختمانی نقش دارند باید در برابر قانون پاسخگو باشند.

علیرضا محبوب در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزود: طبق قانون بیمه اجباری کارگران ساختمانی باید از ابتدای سال جاری به اجرا در می‌آمد که تاکنون به دلیل تعلل مسوولان مربوطه این قانون اجرا نشده است. به گفته دبیرکل خانه کارگر، ممانعت از اجرای بیمه اجباری کارگران ساختمانی در حالی است که به دلیل ماهیت سخت و زیان‌آور این حرفه، کارگران ساختمانی همواره در صدر قربانیان حوادث ناشی از کار جای داشته‌اند.

وی افزود: به هیچ وجه نمی‌توان بروز حادثه در محیط‌های ساختمانی را به صفر رساند اما می‌توان با اجباری کردن بیمه تامین اجتماعی برای کارگران مشاغل در این حرفه از شدت حادثه کاست. به گفته محبوب، سازمان تامین اجتماعی در برابر تمامی کارگران ساختمانی که از ابتدای سال جاری (زمان تغییر شده برای اجرای این قانون) در محیط‌های کار دچار حادثه شده‌اند، مسوول بوده و باید جبران خسارت کند.

وی افزود: اگر اجرای این قانون درباره به زمان دیگر موکول شود کارگران به دیوان عدالت اداری شکایت خواهند برد.

دبیرکل خانه کارگر همچنین با اظهار بی‌اطلاعی از اخبار مربوط به بازبینی در لایحه اصلاح قانون کار گفت: تا زمانی که مفاد لایحه مورد نظر نشر نشود از پیش‌داوری خودداری می‌کنیم اما اگر محتوای لایحه تصویب شده همان پیشنهادهای مطرح شده در پیش‌نویس‌های قبلی باشد، به طور قطع با واکنش تند کارگران مواجه

خواهد شد.

وی یادآور شد: برابر قانون ماده 101 قانون برنامه چهارم که به کار شایسته معروف است اصلاح قانون کار باید با اعمال نظر شرکای اجتماعی انجام شود.

وی افزود: به دلیل نامعلوم بودن محتوای لایحه پیشنهادی دولت و بی‌اطلاعی کارگران از زمان تصویب آن، این لایحه فاقد روح سه‌جانبه‌گرایی و خلاف قانون برنامه چهارم است.

وی از تصویب این لایحه به منزله اعلام تعطیلی سه‌جانبه‌گرایی و تعامل شرکای سه‌جانبه یاد کرد و گفت: در شرایط فعلی کارگران می‌دانند که هدف از اصلاح قانون کار، واگذاری غیرقانونی حقوق صنفی آنها به کارفرماست و به همین دلیل با آن مخالفت خواهند کرد.

پایان پیام

پیام

دفاع از حقوق کارگران حق مسلم ماست

کارگران، نهادها و تشکل‌های کارگری!

در ماه‌های اخیر دور تازه‌ای از احضار و بازداشت کارگران و فعالین کارگری آغاز شده است. روز چهارم شهریور، افشین ندیمی، آزاد منبری نیا، شعیب صابری و کاوه گل محمدی در شهر کامیاران دستگیر و به زندان سنندج انتقال یافتند که بلاخره بعد از یک ماه با وثیقه ۱۵ و ۲۰ میلیون تومانی در اول ماه مهر آزاد شدند و در روز ۲۷ مرداد در شهر اهواز پیمان رحیمی و محمد اسماعیلوندی بازداشت شده‌اند و هم اکنون در بازداشتگاه به سر می‌برند.

در شرایطی اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری و دیگر فعالین کارگری دستگیر و زندانی می‌شوند که طبقه کارگر در ایران با مصائب روزافزون دست به گریبان است. سرمایه‌داران هر روزه با تمام ابزارها و امکانات، تعرض به کار و زندگی کارگران را ادامه می‌دهند. قرار داد‌های موقت و نبود امنیت شغلی، اخراج‌سازی‌های گسترده و به تعطیلی کشاندن کارخانه‌ها، دستمزدهای معوقه، بالا رفتن هزینه‌های زندگی از جمله مسکن و پوشاک و مواد غذایی، بخش‌های زیادی از کارگران و خانواده‌های شان را به تنگ آورده است. بنابراین آنها راهی جز مبارزه با بی‌حقوقی و نابرابری ندارند و از هر طریق ممکن برای داشتن یک زندگی انسانی، تلاش می‌کنند.

ما به عنوان جزیی از طبقه کارگر، خود را در کنار این اعتراض‌ها می‌بینیم و از مبارزه کارگران نیشکر هفت تپه، لاستیک البرز، پرریس سنندج، غرب بافت کرمانشاه و دیگر مراکز کارگری برای دستیابی به حقوق و مطالبات شان دفاع می‌کنیم. ما هم طبقه‌ای همسران و فرزندان کارگرانی هستیم که روزانه بر اثر ناامنی کار در معادن و پروژه‌های صنعتی و ساختمانی، جان خود را از دست می‌دهند. ما جزیی از طبقه‌ای هستیم که از فرط بیکاری و فقر دچار آسیب‌های اجتماعی فراوانی می‌شوند و دست به فروش کلیه و خودسوزی می‌زنند و یا فرزندان شان از تحصیل محروم می‌شوند و به کار در کوره‌پزخانه‌ها و کارگاه‌ها روی می‌آورند. جرم اعضای دستگیر شده ما و دیگر فعالین کارگری چیزی جز حمایت و پشتیبانی از خواسته‌ها و مطالبات کارگران نیست.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری دفاع از حقوق پایمال شده طبقه کارگر توسط سرمایه‌داران را حق مسلم خود می‌داند و احضار و بازداشت فعالین کارگری را محکوم می‌کند. ما از همه کارگران، تشکل‌ها و سازمان‌های کارگری و نهاد‌های مدافع حقوق بشر داخلی و بین‌المللی می‌خواهیم برای آزادی اعضای دستگیر شده ما در شهرهای اهواز و کامیاران و کلیه فعالین کارگری، از جمله رهبران سندیکای واحد تهران، منصور اسالو و ابراهیم مددی، تلاش کنند.

کمیته‌ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری

۱/۷/۱۳۸۸

گسترش هرچه بیشتر فعالیتهای اقتصادی سپاه :

سپاه بانک می‌زند

هم‌میهن در تاریخ ۱۷ مهر ۸۸ نوشت: شورای پول و اعتبار اساسنامه موسسه مالی و اعتباری انصار را برای تبدیل به بانک تصویب کرده و این اولین بانک وابسته به سپاه پاسداران به زودی فعالیت خود را از سر می‌گیرد.

محمود بهمنی رئیس کل بانک مرکزی ایران گفته است: موسسه مالی و اعتباری انصار که سالهاست فعالیت می‌کند، برنامه‌های خود را با ضوابط پولی و بانکی کشور تطبیق داده است و ما نیز اجازه پذیره نویسی و تاسیس و ثبت می‌دهیم تا در قالب بانک فعال شود.

سرمایه اولیه تاسیس بانک خصوصی ۲۰۰ میلیارد تومان است و به گفته بهمنی، بانک انصار باید ۳۵ درصد از آن را به حساب نهاد پولی (بانک مرکزی) واریز کند.

بانک جدید انصار حدود بیست سال پیش و بعد از پایان جنگ هشت ساله با عراق به عنوان صندوق قرض الحسنه انصارالمجاهدین فعالیت خود را آغاز کرد و در دولت محمود احمدی نژاد به موسسه مالی تبدیل شد و اکنون در شرف تبدیل شدن به بانک است.

علاوه بر این، یک نهاد مالی دیگر وابسته به سپاه پاسداران نیز آماده تبدیل شدن به بانک است. موسسه مالی و اعتباری مهر وابسته به بسیج مقدمات تبدیل به بانک را فراهم کرده و به زودی این موسسه نیز تبدیل به بانک می شود.

نهادهای نظامی در سالهای اخیر، صندوق های قرض الحسنه خود را تبدیل به موسسات مالی و اعتباری کرده اند و فعالیت های خود را در بخش های پولی گسترش داده اند و اکنون سعی دارند تا این موسسات را به بانک تبدیل کنند.

صندوق قرض الحسنه قوامین وابسته به نیروی انتظامی نیز وضعیتی مشابه دارد. همه این نهادهای مالی روزی صندوق قرض الحسنه بودند اما بعد از مشکلاتی که صندوق های قرض الحسنه در اوایل دهه هشتاد خورشیدی با آن مواجه شدند، تغییر ماهیت دادند.

البته برخی از این صندوق ها همان وقت نیز فعالیت های بانکی انجام می دادند، اما فعالیت آنها در پوشش قرض الحسنه ها قرار داشت.

بانک مرکزی نسبت به فعالیت بانکی این گروه که مجوز رسمی از بانک مرکزی نداشتند معترض بود و سرانجام نیز در سال گذشته با همراهی دولت این گروه از صندوق های قرض الحسنه به موسسات مالی و اعتباری تبدیل شدند.

با رسمی شدن فعالیت های بانکی از سوی این موسسات، برخی از آنها تغییراتی را در اسامی خود بوجود آوردند تا وجهه نظامی آنها به چشم نیاید.

صندوق قرض الحسنه بسیجیان از این دسته بود که نامش را به موسسه مالی و اعتباری مهر تغییر داد. این موسسه اکنون با ایجاد یک شرکت سرمایه گذاری به نام مهر اقتصاد ایرانیان حضور پررنگی در بازار بورس دارد و سهام برخی شرکت های بزرگ دولتی را که در قالب اصل ۴۴ عرضه شده خریداری کرده است.

در حال حاضر سپاه پاسداران علاوه بر این دو موسسه مالی که فعالیت های آنها در دولت احمدی نژاد گسترش یافته است، از طریق برخی نهادهای وابسته نظیر قرارگاه خاتم الانبیاء و بنیاد تعاون سپاه نیز به فعالیت های گسترده اقتصادی مشغول است.

قرارگاه خاتم الانبیاء قرار دادهای کلانی با در بخش های زیربنایی راه، سد و نفت و گاز دارد. حجم قرار دادهای این مجموعه حدود ۱۵ میلیارد دلار اعلام شده است.

در دولت محمود احمدی نژاد سپاه پاسداران نقش مهمی در فعالیت های اقتصادی و بازار سرمایه بر عهده گرفته است و در اکثر معاملات بزرگ بازار بورس نام یکی از موسسات وابسته به سپاه پاسداران به چشم می خورد.

برای نمونه شرکت سرمایه گذاری مهر اقتصاد ایرانیان تاکنون بخشی از سهام مخابرات، فولاد مبارکه، ایرالکو، تراکتورسازی تبریز، صدرا، تکنوتاز، شرکت سرمایه گذاری توسعه صنعتی، داروسازی جابربن حیان و چند شرکت دیگر را خریداری کرده است.

قرارگاه خاتم الانبیاء قرار دادهای کلانی با در بخش های راه، سد و بخش نفت و گاز دارد حجم قرار دادهای این مجموعه حدود ۱۵ میلیارد دلار اعلام شده است.

موسسات مالی و اعتباری به سرمایه کمتری از بانک برای تاسیس نیاز دارند ولی تقریباً تمام فعالیت های بانکی را انجام می دهند.

علاوه بر نهادهای نظامی، بانک سینا که پیش از این به عنوان موسسه مالی و اعتباری بنیاد فعالیت می کرد، نیز یکی از موسسات بانکی است که تحت پوشش بنیاد مستضعفان فعالیت می کند.

این بانک که از سال ۱۳۶۴ به عنوان موسسه مالی و اعتبار فعالیت داشته، شعبات گسترده ای در سطح کشور دارد و به دلیل فعالیت های اقتصادی بنیاد مستضعفان از قدرت مالی بالایی نیز برخوردار است.

گزارش دقیقی از دارایی های بنیاد مستضعفان منتشر نشده ولی این مجموعه بزرگ در بخش های تولیدی، تجاری و صنعتی فعالیت گسترده ای دارد و بخشی از اقتصاد ایران در اختیار این نهاد است که خارج از کنترل دولت است.

خط فقر سه برابر حداقل مزد کارگران

روزنامه سرمایه در تاریخ اول مهر ۸۸ می نویسد: در حالی که علی دهقان کیا عضو هیات مدیره کانون شوراهای اسلامی کار از مخالفت کارفرمایان و دولت با افزایش دوباره حداقل دستمزد کارگران در سال جاری بر اساس مصوبه شورای عالی کار خیر می دهد تازه ترین آمار مرکز آمار ایران نشان می دهد حدود ۵۸ درصد ثروت کشور در دست ۳۰ درصد جامعه (سه دهک نخست) است. محمد مدد رئیس مرکز آمار نیز

صراحتاً اعلام کرده است خالص ماهانه هزینه خانوار برای متوسط هزینه خالص ماهانه خانوار شهری در واقع رقم متوسط همه شهرهای ایران است که این عدد برای شهر تهران حتماً بیش از متوسط اعلام شده است. در ضمن باید توجه داشت که در عمل با وجود اعلام نقطه ای تورم که نمایانگر کاهش تورم است قیمت های واقعی چندان نرمشی برای پایین آمدن نشان نمی دهد به طوری که رقم 785 هزار تومانی اعلام شده توسط مرکز آمار ایران خط فقر خانوار شهری است و اگر به آمار جدید این مرکز استناد کنیم 263 هزار تومان با حداقل های خط فقر فاصله زیادی دارد به نحوی که 785 هزار تومان سه برابر حداقل حقوق کارگر است.

نتایج آمارگیری از هزینه و درآمد خانوارهای شهری و روستایی در سال گذشته نشان می دهد متوسط کل هزینه خالص سالانه یک خانوار شهری 94 میلیون و 421 هزار ریال بوده که نسبت به رقم مشابه در سال قبل 9/15 درصد افزایش نشان می دهد. این در حالی است که متوسط درآمد اظهار شده سالانه یک خانوار شهری 88 میلیون و 219 هزار ریال بوده که نسبت به سال قبل 1/13 درصد افزایش داشته است. به گزارش مرکز آمار ایران، در حالی که متوسط کل هزینه خالص ماهانه یک خانوار شهری در سال گذشته بیش از 785 هزار تومان بوده، متوسط درآمد ماهانه اظهار شده یک خانوار شهری حدود 735 هزار تومان است یعنی هزینه یک خانوار شهری ماهانه 50 هزار تومان بیش از درآمدش بوده است. متوسط کل هزینه خالص سالانه یک خانوار شهری با 9/15 درصد رشد نسبت به سال 86 به 9 میلیون و 421 هزار تومان در سال گذشته رسیده است.

مشکلی بدون حل با این همه نهادهای کارفرمایی و دولت بنابر هزار و یک دلیل گفته و ناگفته با افزایش مجدد دستمزد کارگران مخالفت کرده است.

علی دهقان کیا درباره آخرین اقدامات به عمل آمده توسط کارگران برای تشکیل دوباره جلسه تعیین حداقل دستمزد سال جاری کارگران گفت: «با توجه به اینکه در صورتجلسه شورای عالی کار توسط نمایندگان دولت و کارفرما این مساله مصوب شد ولی تاکنون اقدامی برای حل آن نشده است.»

عضو هیات مدیره کانون عالی شوراهای اسلامی کار اظهار داشت: «پیگیری های کارگران برای تشکیل دوباره نشست هنوز به نتیجه ای نرسیده و کارفرمایان و دولت زیربار تشکیل دوباره جلسه نمی روند.»

بررسی شش مرحله ای نرخ تورم دهقان کیا در ادامه در پاسخ به این سوال که طی روزهای گذشته از سوی مرکز آمار ایران نرخ تورم پایان سال 87 معادل 4/25 درصد اعلام شده است، بیان داشت: «نمایندگان کارگران نیز آمارهای بانک مرکزی را که هر دو ماه یک بار در سال گذشته اعلام شده، بررسی کردند و به همین درصد نرخ تورم رسیدند.» وی با تاکید بر اینکه نتیجه بررسی شش مرحله نرخ تورم سال 87 دستیابی به نرخ 4/25 درصدی بوده است، افزود: «متأسفانه عمل به بند اول ماده 41 قانون کار مبنی بر استناد به نرخ تورم اعلام شده توسط بانک مرکزی برای کارگران چالش ایجاد کرد به نحوی که حق واقعی آنان در تعیین دستمزد پایمال شد.»

واقعیت های اقتصادی لحاظ شود این مقام مسوول کارگری سپس در اظهارنظری برای این نکته که کارفرمایان می گویند ما توان پرداخت بیش از

263 هزار تومان حداقل حقوق را نداریم، گفت: «این مساله نباید با ندیده گرفتن حق کارگران حل شود.» دهقان کیا خاطر نشان کرد: «وقتی بانک مرکزی نرخ تورم واقعی را اعلام نمی کند نه تنها نمی توان حداقل های کارگران را به خط فقر نزدیک کرد بلکه حقایق زیادی نیز در زندگی کارگران و سبد هزینه های خانوار نادیده گرفته می شود.»

عضو هیات مدیره کانون شوراهای اسلامی کار تصریح کرد: «بانک مرکزی پیش بینی کرده بود نرخ تورم سال جاری به زیر 15 درصد می رسد ولی چیزی که واقعیت دارد بالا رفتن سبد هزینه های خانوار است به نحوی که با توجه به اصرار دولت در کاهش هزینه های خانوار در سال گذشته، مرکز آمار میزان افزایش سبد هزینه های سال گذشته را 9/15 درصد بیشتر از سال 86 اعلام کرد.»

به گفته وی ممکن است وزیر جدید کار و امور اجتماعی از نحوه تشکیل جلسات، توافقات و اتفاقات خبری نداشته باشد که اگر اینگونه باشد باید گفت مشکل برگزاری جلسه شورای عالی کار بیشتر می شود چون وزیر کار به عنوان نماینده دولت و عضو ارشد در جلسات شورا حاضر خواهد بود.

خط فقر سه برابر حداقل دستمزد کارگران این مقام کارگری رقم 785 هزار تومانی اعلام شده توسط مرکز آمار ایران را خط فقر خانوار شهری دانست و افزود: «اگر به آمار جدید این مرکز استناد کنیم می بینیم که 263 هزار تومان با حداقل های خط فقر فاصله زیادی دارد به نحوی که 785 هزار تومان سه برابر حداقل حقوق کارگر است.»

دهقان کیا با طرح این سوال که حداقل های جامعه کارگری با حداقل سبد هزینه های خانوار چگونه قابل جبران است، بیان داشت: «اگر کارفرما می گوید نمی تواند بیش از این به کارگر پرداخت کند دولت وظیفه

دارد در قالب لوایح و بودجه های سنواتی حتی به صورت غیرنقدی کارگران را مورد حمایت قرار دهد.» وی ادامه داد: «با توجه به تدوین برنامه پنجم توسعه، همانطور که دولت موظف است براساس قانون اساسی برای افراد جامعه اشتغال ایجاد کند، باید وضعیت درآمدی و معیشتی وی را نیز بهبود بخشد.» عضو هیات مدیره کانون شوراهای اسلامی کار خاطرنشان کرد: «شورای عالی کار باید در جلسات خود به دولت پیشنهاد دهد برای جبران حداقل های کارگری و همچنین مشکلات کارفرمایان بودجه اختصاص دهد.» دهقان کیا در پایان سخنانش یک بار دیگر با اشاره به اینکه کارگران در روزهای آخر نیمه اول سال جاری همچنان منتظر برگزاری نشست شورای عالی کار هستند، تاکید کرد: «دولت و کارفرما باید در این رابطه پاسخگو باشند.»

متوسط هزینه خانوار بی ارتباط با خط فقر با این حال رئیس مرکز آمار ایران تاکید کرد آنچه به عنوان متوسط هزینه خالص ماهانه خانوارها اعلام شده است، ارتباطی با خط فقر ندارد. محمد مدد، با بیان اینکه هزینه و درآمد خانوارها در طرحی مفصل سنجیده و براساس آن متوسط هزینه خالص استخراج شده است، اظهار کرد: «این ارقام اعلام شده را نمی توان با خط فقر مرتبط کرد بلکه نحوه محاسبه خط فقر متفاوت است.» وی با اشاره به اینکه اطلاعات مربوط به متوسط هزینه خالص ماهانه خانوار بر اساس نمونه گیری آماری از 19 هزار خانوار شهری و 18 هزار خانوار روستایی در سال گذشته انجام شده است، افزود: «سوالات مربوط به این طرح در حد یک دفترچه است که جنبه های زیادی را از زندگی خانوار پوشش می دهد.» مدد با تاکید بر اینکه رقم اعلام شده برای متوسط هزینه خالص ماهانه خانوار شهری در واقع رقم متوسط همه شهرهای ایران است، افزود: «این عدد برای شهر تهران حتماً بیش از متوسط اعلام شده است.» وی همچنین با اشاره به ارقام اعلام شده مربوط به ضریب جینی توسط مرکز آمار ایران گفت: «این ارقام نیز بر اساس اطلاعات طرح سنجش هزینه و درآمد خانوار استخراج شده است.»

آزادی چهار فعال کارگری

امروز چهارشنبه ۱ مهر ماه ۸۸، چهار نفر از فعالین کارگری و از اعضای "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری" که روز چهارشنبه مورخ ۴ شهریور ماه ۸۸ در شهر کامیاران دستگیر شده بودند با قرار وثیقه آزاد شدند. افشین ندیمی - کاوه گلمحمدی - شعیب صابری - آزاد منیری نیا با قرار وثیقه ۱۵ و ۲۰ میلیون تومانی از زندان مرکزی شهر سمنان آزاد شدند. ساعت ۸ شب، خانواده های نامبردگان همراه با جمعی از فعالین کارگری و اعضای کمیته هماهنگی ... با حلقه های گل در نزدیکی زندان سمنان آنها را مورد استقبال قرار دادند و سپس راهی شهر کامیاران شدند. ادامه مطلب

ما اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری آزادی این دوستان را صمیمانه به خانواده ایشان و تمامی کارگران شاد باش گفته و خواستار آزادی فوری و بی قید شرط دیگر فعالین کارگری می باشیم.

فقر در ایران کودکان را از تحصیل باز می دارد

به گزارش بی بی سی بخش فارسی در تاریخ چهارشنبه اول مهر 1388 از قول، نیکی محبوب آمده است: همزمان با بازگشایی مدارس در ایران اعلام شد که بر اساس آمار سرشماری سال ۸۵ حدود چهار میلیون کودک در این کشور به دلایل متعدد از تحصیل بازمانده اند. با وجود آنکه ۳۰ درصد جمعیت ایران را کودکان تشکیل می دهند به اعتقاد کارشناسان، امکانات در حوزه تحصیل برای کودکان ایرانی کم است. در عین حال گفته می شود که آمار دقیقی از تعداد کودکان بازمانده از تحصیل وجود ندارد. شیرزاد عبداللهی، کارشناس آموزش، با تائید این موضوع که آمار رسمی از کودکان بازمانده از تحصیل در ایران وجود ندارد می گوید "مراجع مستقل و غیر آموزش و پرورشی امکان این که در این مورد آماری تهیه کنند را ندارند. این کودکان گروه های مختلفی را شامل می شوند از جمله کودکانی که اصولاً به مدرسه نمی روند و آنهایی که ضمن تحصیل ترک تحصیل می کنند. پوشش کودکان شش ساله ما هم ۱۰۰ درصد نیست و طبق آمار رسمی ۹۵ درصد است."

گروه دیگری از دست اندکاران امر نیز معتقدند آمارهای رسمی که منتشر می شود نمی تواند تمام کودکان بازمانده از تحصیل را شامل شود و اعلام چهار میلیون کودک بازمانده از تحصیل را شامل کودکان کار نمی دانند.

سعید مدنی کارشناس مسائل اجتماعی نیز این آمار را شامل حداقل کودکان بازمانده از تحصیل می داند و می گوید "یکی از دلایل اصلی بازماندن از تحصیل، ورود زودتر به بازار کار است. اغلب این جمعیت شامل کودکانی می شود که به سنی رسیده اند که می توانند بخشی از مخارج خانواده را تامین کنند. بخشی از این

گروه هم مربوط به کودکانی است که به دلیل ضعف هایی که داشتند نتوانستند در نظام آموزشی عمومی تحصیل را ادامه دهند. "به گفته کارشناسان مسائل فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی در وضعیت تحصیلی این کودکان نقش اساسی ایفا می کند.

آقای عبداللّهی در این خصوص توضیح می دهد "در مناطق دو زبانه مثل کردستان و آذربایجان بیشترین افت تحصیلی و ترک تحصیل در دوره ابتدایی است به دلیل اینکه کودکان فرصت حضور در دوره آمادگی پیش از دبستان را ندارند. و مفهوم سازی و یادگیری زبان فارسی نیز برای آنها دشوار است." آقای عبداللّهی افزود "همچنین دخترانی که باید برای تحصیل از روستا مهاجرت کنند و خانواده به آنها اجازه انتقال نمی دهند نیز باید در این گروه قرار داد. تعدادی از کودکان نیز در دوره راهنمایی به دلیل فقر ترک تحصیل می کنند شاید از هر ۱۰۰ دانش آموز ۲۰ تا ۳۰ درصد به دوره متوسطه نمی رسند." در حالی که مسائل مختلف در عدم تحصیل کودکان موثر است اما صاحب نظران می گویند نقش دولت ها و مدیریت این مشکلات در کاهش آمار کودکان بازمانده از تحصیل نقش اساسی دارد. بر اساس قانون، تحصیل دانش آموزان تا پایان دوره راهنمایی اجباری است. در صورتی که اولیا کودک مانع تحصیل شوند، طبق قانون جریمه نقدی می شوند. اما برخی از اهالی فن نیز معتقدند نهادهای مختلف دولتی که مسئولیت این امر را به عهده دارند از توانایی و قاطعیت لازم برخوردار نیستند. به اعتقاد کارشناسان فرهنگ سازی و تامین خانواده های کم درآمد می تواند به کاهش کودکان بازمانده از تحصیل کمک کند. اما در عین حال دولت باید به دنبال راهی برای کنترل و یا رسیدگی به وضعیت کودکان باشد که هم اکنون از تحصیل بازمانده اند.

توسعه فقر و کاهش شمار دانش آموزان

کمینه هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری در تاریخ اول مه می نویسد: سال تحصیلی جدید با ورود ۱۳ میلیون و ۵۰۰ هزار دانش آموز دوره های ابتدایی و راهنمایی به سر کلاس های درس آغاز می شود. این رقم سال پیش در چنین روزی ۱۴ میلیون و ۵۰۰ هزار نفر بوده است. آمارهای رسمی وزارت آموزش و پرورش حکایت دارد که شمار دانش آموزان در کلاس های اول تا پنجم دبستان تغییر ویژه ای نکرده است و کاهش یک میلیونی شمار محصلان قاعدتا به دوره راهنمایی مربوط می شود. مدارس ایران آینه تمامی نمای جنایات، بشرستیزی ها و کودک کشی های نظام سرمایه داری و فشار سنج تشدید بی عنان و بی مهار استعمار توده های کارگر توسط سرمایه است. هر چه سرمایه بر شدت استثمار کارگران می افزاید فقر و گرسنگی زندگی توده های کارگر را بیشتر می کند و همزمان و به طور انداموار انبوه کودکان خانواده های کارگری نیز مجبور به ترک مدرسه و کلاس درس می شوند. هر چه شمار کارگران بیشتری به تیغ تیز بیکاری و گرسنگی تسلیم می شوند کودکان بیشتری هم امکان آموزش و ادامه تحصیل را از دست می دهند. هر چه فقر در فضای زندگی طبقه کارگر بیشتر ریشه می دواند شمار بسیار زیادتری از کودکان مجبور به کار در سیاه چال های سود سازی سرمایه و ترک محیط درس می شوند. نظام سرمایه داری کوره ذوب بشریت کارگر و تبدیل گوشت و پوست و خون کارگران به سود سرمایه است. این نظام کشتارگاه کودکان کارگر است و کاهش شمار دانش آموزان ایران در سال تحصیلی ۸۸ - ۸۹ صحنه بسیار ناچیز اما بسیار دلخراشی از این کشتارگاه است.

تکلیف ۲۵۰۰ میلیارد تومان مشخص نشود مقابل مجلس تحسن می کنیم

ایلنا: به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در اول مهر ۸۸ آمده است: اعضای مجمع پیشکسوتان جامعه کارگری در نشستی به بررسی موضوعات مربوطه به بازنشستگان تامین اجتماعی پرداخته و بر حضورگسترده خود در انتخابات کانون کارگران بازنشسته تهران تاکید کردند. به گزارش خبرنگار ایلنا، در این نشست که با استقبال اعضای اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری روبه رو شد حسن صادقی رئیس این مجمع گفت: سازمان تامین اجتماعی در وضعیت بغرنجی قرار دارد و امروز کسانی که به این سازمان حاکم هستند شناختی از آن ندارند. وی با تاکید بر اینکه تامین اجتماعی متعلق به بیمه شدگان و بازنشستگان آن است افزود: خواسته های مدیریت سازمان نشأت گرفته از خواسته های حاکمیتی است.

صادقی با بیان اینکه در دولت های گذشته نیز سازمان تامین اجتماعی مورد بی مهری بوده است، اظهار داشت: مدیریت اتوبوسی و حزبی آفت این سازمان است.

رئیس پیشین کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور اجرای اصل ۲۹ قانون اساسی را مبنی بر بیمه آحاد مردم مربوط به تامین اجتماعی ندانست و گفت: فقط بیمه شدگان و بازنشستگان حق استفاده از این صندوق را دارند.

نماینده پیشین کارگران در شورای عالی تامین اجتماعی گفت: طی چهار سال گذشته یک میلیون و ۵۰۰ هزار نفر بدون پرداخت حق بیمه عضو این صندوق شده اند.

صادقی با بیان اینکه به افشاری که به تازگی عضو صندوق تامین اجتماعی شده اند احترام قائل هستیم گفت: باید پرسید مسوولان چرا این افراد را عضو صندوق کشوری و لشگری نمی کنند.

او تصریح کرد: اگر دولت بابت 23 درصد حق بیمه این یک میلیون و 500 هزار نفر ریالی را به صندوق تامین اجتماعی پرداخت کرده است اعلام کند تا ما معذرت خواهی کنیم. رئیس مجمع پیشکسوتان جامعه کارگری خاطر نشان کرد: با دسترنج کارگران برای افراد غیرکارگر دست و دل بازی می‌کنند اما برای بیمه کارگران ساختمانی اشکال تراشی می‌کنند. صادقی تصریح کرد: آقای مدیر عامل تامین اجتماعی و آقای نماینده کارگر و بازنشسته چرا در مقابل کارگر و بازنشسته قرار گرفته‌اید.

او با بیان اینکه سازمان تامین اجتماعی در ورطه سقوط و ورشکستگی قرار گرفته است افزود: مطالبات سازمان از دولت به 15 هزار میلیارد تومان افزایش یافته است که دلیل آن واداری مدیریت تامین اجتماعی و سکوت جامعه کارگری است.

صادقی حساس کردن نظام اجرایی کشور به تامین اجتماعی را از اهداف مجمع دانست و گفت: حاضرم با اعضای هیات مدیره کانون بازنشستگان تامین اجتماعی تهران مناظره کرده و عملکرد خود و آنها را نقد کنم. صادقی با اشاره به دیدار اعضای هیات مدیره کانون کارگران بازنشسته تهران و اعضای هیات مدیره مجمع پیشکسوتان جامعه کارگری با مدیر عامل تامین اجتماعی گفت: مطالبات اعضای کانون در آن جلسه به وام 500 هزار تومانی و مسافرت و مسایلی این چنینی بود اما اعضای مجمع خواستار بیان اهداف سازمان در برنامه پنجم توسعه، تعیین تکلیف 2500 میلیارد تومان مصوب مجلس به تامین اجتماعی و مسایل کلان سازمان شدند.

این فعال کارگری با اشاره به وجود یک میلیون و 250 هزار بازنشسته تامین اجتماعی گفت: اگر 2500 میلیارد تومان را بین این افراد تقسیم کنیم سهم هر بازنشسته 147 هزار تومان می‌شود.

صادقی گفت: آقایان قول دادند که حداقل حقوق بازنشستگان تامین اجتماعی 420 هزار تومان شود اما کوه عمل؟ وی خاطر نشان کرد اگر تا پایان مهرماه تکلیف 2500 میلیارد تومان کمک مجلس به افزایش مستمری بازنشستگان تامین اجتماعی مشخص نشود در مقابل مجلس دست به تحسن آرام خواهیم زد.

او با بیان اینکه انتخابات هیات مدیره کانون کارگران بازنشسته تامین اجتماعی در مهر یا آبان ماه برگزار خواهد شد افزود: هر کسی که دفترچه بیمه داشته باشد و مستمری بگیر تامین اجتماعی باشد می‌تواند در این انتخابات شرکت کند.

صادقی داشتن کارت کانون کارگران بازنشسته تامین اجتماعی تهران را برای کاندیدای هیات مدیره الزامی دانست و گفت: رای دادن همه بازنشستگانی که در محدوده تهران بزرگ هستند قانونی است.

بنابراین گزارش اسامی کاندیداهای مجمع پیشکسوتان جامعه کارگری برای انتخابات هیات مدیره کانون کارگران بازنشسته تهران به شرح ذیل است:

کیکاوس ازوج، مهدی مجیدی، سبز علی برجی، حجت ا... قنبري، محمد احمد زاده، میر منصور موسوی، صدیقه جاوید، برزو روحبخش و محمد سلیمانی.

پایان پیام

معلمان با آغاز سال تحصیلی اول مهر 88 چهره می نمایند

گزارش تفصیلی نقض حقوق معلمان به مناسبت آغاز سال تحصیلی

فعالیت‌های صنفی و تلاش در این رابطه منجمله حقوقی است که معاهدات حقوق بشری آن را محترم می‌شمارد، اصناف مستقل در ایران همچون سایر نهادهای مدنی همواره تحت فشار دستگاه امنیتی قرار دارند، در این بین کانونهای صنفی معلمان و بالطبع اعضای آن نیز همواره در معرض برخورد و فشار نیروهای سرکوبگر در راه تحقق مطالبات صنفی خود قرار گرفته اند.

خبرگزاری هرانا: کمیته معلمان، واحد اصناف مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران روز جاری طی گزارشی مفصل به موارد متعدد تضییع حقوق معلمان ایران در محدوده زمانی شش ماهه نخست سال جاری پرداخت، گزارش مذکور عیناً در پی می آید.

موارد نقض حقوق بشر در ایران دارای ابعاد گسترده ای است که عدم تحمل فعالیت‌های صنفی نیز جزوی از این گستردگی محسوب می‌شود.

فعالیت‌های صنفی و تلاش در این رابطه منجمله حقوقی است که معاهدات حقوق بشری آن را محترم می‌شمارد، اصناف مستقل در ایران همچون سایر نهادهای مدنی همواره تحت فشار دستگاه امنیتی قرار دارند، در این بین کانونهای صنفی معلمان و بالطبع اعضای آن نیز همواره در معرض برخورد و فشار نیروهای سرکوبگر در راه تحقق مطالبات صنفی خود قرار گرفته اند.

از ابتدای سال جاری بسیاری از فعالان این عرصه با احضار، بازداشت، زندان و یا صدور حکم‌های سنگین روبه‌رو شده‌اند. تجمع‌های اعتراضی و صنفی آنان بنابر دلایل مختلف از سوی حکومت لغو و یا با آنها برخورد صورت گرفته است.

علاوه بر مشکلات جاری آموزش و پرورش در ایران همچون مسائل مالی، آزمائشگاهی، کارگاهی، بهداشت، ساختار ناصحیح و امثالهم، عدم اجازه فعالیت مناسب به فعالان صنفی معلم که مطالبات این قشر عظیم و بستر ساز را نمایندگی میکند دلیلی شده است بر تداوم مشکلات این جامعه فرهنگی که بدیهی‌ترین تاثیر آن ناکارآمد ماندن سیستم آموزش و پرورش کشور خواهد بود.

در همین رابطه و به مناسبت آغاز سال تحصیلی با هم مروری داریم بر موارد نقض حقوق بشر در حوزه صنف معلمان به ترتیب تاریخ، در شش ماهه‌ی اول سال جاری :

فرزاد کمانگر و پابرجایی حکم اعدام وی

فرزاد کمانگر، فعال حقوق بشر و معلم محکوم به اعدام کامیاری که در مردادماه سال 85 بازداشت و مدت‌های مدیدی مورد شکنجه در بازداشت‌گاه‌های اطلاعات تهران، سنندج و کرمانشاه قرار گرفته بود و در یک روند پر نقص قضایی به اعدام محکوم شده بود، موضوعی است که فعالان معلم و کانون‌های صنفی مربوطه در سطوح داخلی و بین‌المللی مدت‌هاست که پی‌گیری می‌کنند.

نظر به قطعیت حکم اعدام نامبرده که همچنان نیز پابرجاست، فعالان صنفی این عرصه، ملاقاتی با نماینده‌گان کرد مجلس شورای اسلامی برگزار کردند که موجب پی‌گیری مجلس در مورد پرونده این فعال مدنی شد. نماینده‌گان کرد مجلس طی نامه‌یی به تاریخ 20 فروردین ماه سال جاری به ریاست مجلس شورای اسلامی خواستار پی‌گیری مجلس در پرونده‌ی مورد اشاره شدند. فعالان این حوزه همچنین در خردادماه سال جاری در ملاقات‌های متعددی منجمله ملاقات با آقای کروی مجدداً خواست خود را مبنی بر تحقق عدالت و رعایت قانون در پرونده‌ی فرزاد کمانگر مطرح کردند. همچنین در تجمع صنفی به مناسبت روز معلم، استفاده از پارچه نوشته‌هایی مبنی بر خواست آزادی این معلم از دیگر موارد پی‌گیری‌های فعالان این حوزه بوده است. هر چند لازم به یادآوری است علی‌رغم سپری شدن بیش از 3 سال از بازداشت فرزاد کمانگر و اذعان نهاد امنیتی به بی‌گناهی وی، کماکان نامبرده محکوم به اعدام است و این حکم در شعبه‌ی اجرای احکام در انتظار استیذان ریاست قوه قضاییه برای اجرا است.

تجمع معلمان حق التدریسی در مقابل مجلس

در تاریخ 6 اردیبهشت ماه سال جاری، ده‌ها تن از معلمان حق التدریسی که پایه‌ی حقوقی معادل 70 تا 100 هزار تومان دارند در اعتراض به عدم مشخص شدن وضعیت استخدام خود با استناد به طرح يك فوریتی تعیین تکلیف معلمان حق التدریسی در مجلس، مقابل در اصلی مجلس شورای اسلامی تجمع کردند. این معلمان از شهرهای اصفهان، لرستان، شیراز، ایلام، شهرکرد، چهارمحال و بختیاری، گلستان و قزوین به تهران آمده بودند.

سه روز اعتراض

روز یکشنبه مورخ 6 اردیبهشت ماه حسب فراخوان کانون صنفی معلمان ایران، هزاران تن از معلمان کشور در اعتراض به عدم اجرای قانون و سایر مطالبات صنفی یک اعتراض سه روزه را در سه مرحله، خودداری از تدریس، خودداری از حضور در کلاس و خودداری از حضور در مدرسه آغاز کردند.

در همین رابطه کانون صنفی از دریافت گزارشات اجرای اعتراضات مذکور در شهرهای تهران، کرج، شهریار، رباط‌کریم، رشت، همدان، سنندج، کرمانشاه، علی‌گودرز، میاندوآب، سقر، ایلام، دیواندره، ساوجبلاغ، اصفهان، مشهد، بجنورد، بندرعباس، شیراز، میوان، اراک، ملایر، اردبیل، و بسیاری دیگر از شهرهای کشور خبر داد.

کانون صنفی معلمان همچنین از احضار یک معلم تبعیدی به نام "مختار اسدی" به اداره اطلاعات غرب استان تهران در این رابطه خبر داد.

تجمع معلمان در ابن بابویه

حسب دعوت کانون صنفی معلمان ایران تجمعی با حضور حدود دویست تن از فعالان صنفی و همین‌طور فعالان حقوق بشر در تاریخ 12 اردیبهشت ماه در قبرستان ابن بابویه شهرری به مناسبت روز معلم برگزار شد، در این تجمع که بر سر مزار دکتر خانعلی از شهدای صنف معلمان شکل گرفته بود متنی قرائت شد که از فعالان این عرصه برای تجمع در مقابل وزارت آموزش و پرورش دعوت می‌کرد.

فعالان حقوق بشر نیز با حضور در این مراسم و داشتن پارچه نوشته‌هایی باعنوان "جای معلم ما در زندان نیست، فرزاد کمانگر را آزاد کنید" خواست خود را به همراه سایر فعالان صنفی مبنی بر آزادی معلم در بند، فرزاد کمانگر اعلام داشتند.

علی‌رغم حضور چشمگیر نیروهای امنیتی و اقدام آنان مبنی بر فیلم‌برداری از حاضرین و بعضاً بازخواست افراد موردی از بازداشت و خشونت گزارش نشد.

برخورد خشونت آمیز با تجمع مسالمت آمیز و صنفی معلمان

معلمان و فعالان صنفی این حوزه در تاریخ 14 اردیبهشت ماه تجمعی با هدف پی‌گیری مطالبات صنفی در مقابل ساختمان وزارت آموزش و پرورش برگزار کردند که با دخالت نیروهای انتظامی به خشونت کشیده شد. رسول بدایق از جمله دستگیر شده‌گان این تجمع بود که مورد ضرب و شتم نیز قرار گرفت.

تجمع فرهنگیان کرمانشاه

روز دوشنبه مورخ 22 اردیبهشت ماه، حدود 200 نفر از معلمان کرمانشاه در سازمان آموزش و پرورش این شهر تجمع اعتراضی آرامی را برگزار کردند. این تجمع در پاسخ به فراخوان کانون صنفی معلمان کشور و در اعتراض به عدم اجرای لایحه خدمات کشوری صورت پذیرفت.

اعتراض معلمان کرمانشاه در حالی برگزار شد که در روزهای پیش از تجمع، اعضای شورای مرکزی کانون صنفی در کرمانشاه تهدید و یا از اجرای تحصن و اعتراض منع شده بودند. تجمع اعتراضی دوشنبه در کرمانشاه با حضور گسترده مأموران امنیتی و انتظامی انجام پذیرفت که حضورشان در اطراف پارک معلم و سازمان آموزش و پرورش به تعداد زیاد و امکانات مجهز کاملاً مشهود و حکایت از جو امنیتی گسترده ای می داد.

بازداشت جعفر ابراهیمی

جعفر ابراهیمی از ندریانی، فعال حقوق بشر و عضو کانون صنفی معلمان در تاریخ 20 خردادماه سال جاری در منزل خود توسط نیروهای امنیتی بازداشت و به بند 209 زندان اوین منتقل شد. نامبرده حداقل در دو نوبت به دلایل مختلف به بندهای عمومی زندان و مجدداً بند امنیتی 209 منتقل شد، مدت زیادی از ایام بازداشت خود را در سلول انفرادی گذراند و در طی ایام بازداشت علاوه بر شدت یافتن تنگی نفس و بیماری گوارشی مبتلا به حمله‌های عصبی و آسیب به پای چپ شده است. پرونده‌ی وی اخیراً به شعبه 26 دادگاه انقلاب منتقل شده است ولی هنوز تاریخی برای رسیدگی به پرونده اعلام نشده است.

بازداشت علی رضا هاشمی، دبیر کل سازمان معلمان ایران

علی رضا هاشمی، دبیرکل سازمان معلمان ایران 24 خردادماه سال جاری توسط نیروهای امنیتی بازداشت شد.

نامبرده مدت 25 روز را در بازداشت به سر برد و سرانجام با قید وثیقه تا زمان رسیدهگی به اتهامات آزاد شد. از اتهامات وارده به وی اطلاعی در دست نیست اما لازم به یادآوری است، نامبرده به دلیل فعالیت‌های صنفی خود در سال 86 از سوی شعبه 28 دادگاه انقلاب به اتهام اقدام علیه امنیت ملی، اخلال در نظم عمومی و تمرد از دستور پلیس، به 4 سال حبس تعزیری محکوم شده بود. وی پیش از این نیز به خاطر تجمع هزاران معلم در مقابل مجلس شورای اسلامی در 23 اسفند سال 85 به همراه ده‌ها معلم دیگر دستگیر و تا 11 فروردین 86 در سلول‌های انفرادی زندان اوین نگهداری شده بود.

از بازداشت و محکومیت تا زندانی شدن مهندس هاشم خواستار

مهندس هاشم خواستار، فعال حقوق بشر، معلم بازنشسته و عضو کانون صنفی فرهنگیان در تاریخ 25 خرداد 88 به دلایلی واهی از سوی نیروهای انتظامی بازداشت و پس از طی یک پروسه پر ابهام قضایی در دادگاه اولیه به تحمل شش سال حبس تعزیری محکوم شد که با اعتراض نامبرده در حالیکه فاقد وکیل مدافع نیز بود حکم مذکور به 2 سال حبس تعزیری کاهش پیدا کرد. وی نهایتاً توسط نیروهای انتظامی به صورت غیرقانونی دستگیر و یک روز بعد برای تحمل محکومیت به زندان مرکزی مشهد منتقل شد. استنادات و اتهامات وی به نقل عینی از حکم صادره به شرح ذیل است:

"اقدام علیه امنیت داخلی کشور از طریق تحریک مردم به شرکت در تجمع غیر قانونی، در خصوص اتهام آقای سید هاشم خواستار مبنی بر اقدام علیه امنیت به شرح مذکور در صدر دادنامه نظر به دلایل ذیل: 1 - اقرار متهم به این‌که در زمان و مکان فراخوان حضور داشته است و مدافعات بلاوجه وی مبنی بر این‌که برای پیاده‌روی در آنجا حضور داشته است و همچنین فرد یا افرادی چون از قبیل وی را می‌شناختند و به جهت سابقه‌ی قبلی که ایشان داشته است وی را دستگیر کرده‌اند، ولی در موضوع تجمع هیچ دخالتی نداشته است.

2- گزارش شماره‌ی 2477 مورخه‌ی 88/4/2 اداره‌ی کل اطلاعات استان خراسان رضوی که دلالت به شرح اقدامات وی در مکان‌ها و زمان‌های مختلف علیه نظام مقدس جمهوری اسلامی دارد.

3- گزارش شماره‌ی 847 مورخه‌ی 1388/4/3 سپاه که بر اساس محتویات آن شرح اقدامات آقای سید هاشم خواستار در زمان‌ها و مکان‌های مختلف بر علیه نظام جمهوری اسلامی بیان شده است و بعضاً از گروه‌ها و جناح‌های مخالف و معاند با نظام حمایت مستقیم نموده و اجازه‌ی برگزاری نشست‌ها و جلسه‌ها در منزل خویش به آن‌ها داده است.

4- اقرار صریح متهم به این‌که برخی از تشکله‌ها در منزل وی تشکیل شده است و از برخی گروه‌ها و افراد ضد انقلاب حمایت مستقیم و غیر مستقیم داشته است.

5- داشتن سابقه کیفری در زمینه فعالیت علیه نظام که موضوع حکم قرار گرفته است.

6- عدم تنبّه و آگاهی وی در زمینه اقدامات گزارش و اصرار بر این‌که وی بر اساس دموکراسی و آزادی بیان است.

7- کیفر خواست صادره از سوی دادسرای محترم که بر اساس آن تقاضای تعیین کیفر و مجازات برای وی شده است لهذا بزهکاری‌اش محرز و مستند به ماده 498 قانون مجازات اسلامی وی مستحق شش سال حبس تعزیری محکوم می‌گردد. مقرر است مستنداً به تبصره ذیل ماده‌ی 180 قانون مجازات اسلامی این بازداشت محکوم علیه جز محکومیت ایشان محاسبه گردد رای صادره ظرف 20 روز پس از ابلاغ قابل اعتراض محامه تجدید نظر مرکز استان است.

محکومیت مجدد ساسان بابایی، معلم دربند

ساسان بابایی معلم کامیارانی که از سه سال پیش با اتهام تبلیغ علیه نظام و ارتباط با احزاب اپوزیسیون در زندان سندانج به سر می‌برد در تازه‌ترین پرونده خود به اتهام اقدام علیه امنیت ملی از سوی شعبه‌ی اول دادگاه انقلاب سندانج با ریاست قاضی بابایی به یک سال حبس تعزیری دیگر محکوم شد، این حکم در تاریخ 15 تیرماه سال جاری به وی ابلاغ شد.

همچنین دادگاه دیگری این معلم گرد را در پرونده‌ی مربوط به مسائل صنفی و شغلی وی به 3 سال تبعید به سمنان محکوم کرده است که پس از پایان دوران محکومیت و آزادی از زندان جهت ادامه‌ی تدریس باید به محل فوق منتقل شود. گفتنی است ساسان بابایی در طول مدتی که در زندان سندانج بوده به علت شرایط خاص و نامناسب زندان دچار بیماری‌های مختلف شده است.

حسن صالحی زاده معلمی از سقز

نیروهای اداره‌ی اطلاعات شهرستان سقز در تاریخ 20 تیرماه سال جاری در غیاب آقای حسن صالحی زاده مدیر آموزشگاه علمی "ری باز" و دبیر آموزش و پرورش شهرستان سقز وارد این آموزشگاه شده و پس از تفتیش اموال مقداری از وسایل این آموزشگاه را با خود بردند.

نامبرده پس از مراجعت از سفر به این اقدام نیروهای اطلاعاتی اعتراض نمود که پیرو این موضوع به ستاد خبری احضار شد، پس از حضور در این ستاد، صالحی‌زاده توسط نیروهای امنیتی بازداشت شد و مدت 23 روز را در زندان‌های سقز و سندانج به سر برد و نهایتاً با قید وثیقه در تاریخ 15 مرداد ماه آزاد شد.

یکسال زندان برای سجاد خاکسار

سجاد خاکساری فعال مدنی است که به علت پوشش خبری تجمع معلمان حق التدریسی در مقابل مجلس در تاریخ 6 اردیبهشت ماه سال جاری بازداشت و به زندان اوین منتقل شد.

نامبرده پس از طی پروسه‌ی قضایی در تاریخ 22 تیرماه سال جاری از سوی دادگاه انقلاب شهر تهران به اتهام تبلیغ علیه نظام به تحمل یکسال حبس تعزیری محکوم شد، نامبرده هم اکنون در زندان اوین مدت محکومیت خود را سپری می‌کند.

بازداشت گسترده معلمان در بلوچستان

در نیمه‌ی دوم مردادماه سال جاری، نیروهای امنیتی طی دو مرحله با یورش به منازل دست کم 22 معلم و فرهنگی بلوچ در شهر سراوان اقدام به بازداشت آنان کردند.

محمد صالح اسلام زهی فرزند عطا محمد به همراه مهدی اسلام زهی فرزند 17 ساله خود، علیم جنگی زهی از آموزگاران دبستان باقرخان سراوان، بهروز باهورزهی فرزند پیربخش آموزگار دبستان دوازده اردیبهشت سراوان - علیرضا چاکری فرزند شه‌الله معاون دبستان باقرخان سراوان - حمیدرضا چاکری فرزند شه‌الله آموزگار دبستان های سراوان - عبدالرحمن روانبخش مهندس کامپیوتر و کارمند اداره آموزش و پرورش سراوان، هویت تعدادی از بازداشت شده‌گان مورد اشاره است، در زمان تهیه این گزارش تنها پنج تن از بازداشت شده‌گان مورد اشاره آزاد شده‌اند.

همچنین لازم به یادآوری است اتهامات، دلایل بازداشت و همینطور محل نگهداری این افراد تاکنون مشخص نشده است.

موضع‌گیری کانون صنفی معلمان ایران در قبال حوادث پس از انتخابات

کانون صنفی معلمان ایران با انتشار بیانیه‌ی در تاریخ 23 مردادماه سال جاری نسبت به وقایع پس از انتخابات در ایران واکنش نشان داد.

در این بیانیه آمده است «ملت و به ویژه معلمان ایران آگاه‌اند که به دنبال اوضاع نابسامانی که دولت نهم در تمامی زمینه‌ها در کشور ایجاد نمود قراری نانوشته اما عزمی راسخ در میان بخش گسترده‌ی مردم برای تغییر شرایط موجود شکل گرفت تا با استفاده از مطلوب‌ترین روش ممکن یعنی صندوق‌های رای و با انتخاب یکی از محدود کاندیداهای مورد تایید حکومت تغییراتی ولو اندک در جامعه ایجاد کنند. اما دریغ که

مطلق‌گرایان مدعی دین و عدالت ساز و کارهای رسمی نظام حکومتی خود را نیز بر نمی‌تابند و هنگامی که اراده ملت را خلاف خواسته‌های تنگ‌نظرانه خود می‌یابند عهد می‌شکنند؛ در امانت خیانت می‌کنند و مزورانه فریاد حمایت از دین و قانون سر می‌دهند.

برای معلمان و به ویژه برای آن گروه از فعالان اجتماعی که پی‌گیر مطالبات مدنی و صنفی خود بوده‌اند اوضاع جاری البته پدیده‌ی چندان ناآشنا نیست. آن‌ها چندسالی است که شاهد نادیده گرفته شدن حقوق و آزادی‌های قانونی خویش همچون آزادی تشکیل اجتماعات؛ آزادی راهپیمایی‌های اعتراضی و... بوده‌اند. دیده و می‌بینند که منتقدان و مخالفان روند جاری امور بدون کمترین مستندات حقوقی و قانونی و یا حتا رعایت حداقل آداب قانونی، بازداشت شده و به بند کشیده می‌شوند.»

کانون صنفی معلمان بیانیه خود را این‌گونه ادامه می‌دهد «کانون صنفی معلمان حمله عناصر غیرمسئول به اجتماعات مسالمت آمیز میلیون‌ها فرد معترض به نتیجه‌ی انتخابات که منجر به کشته و زخمی شدن صدها تن از افراد بی‌گناه گردیده رابه عنوان یک اقدام غیرانسانی، غیر دینی و ضد ملی شدیداً محکوم می‌کند و آن را خلاف همه آموزه‌های دینی و انسانی می‌داند. از این پس معلمان ما چه‌گونه رحمانیت و عطرقت دینی را برای دانش‌آموزان خود توضیح دهند.»

و در پایان نیز خواست و موضع خود را این‌چنین اعلام می‌دارد «کانون صنفی معلمان نقض گسترده‌ی حقوق بشر، بازداشت‌ها و حبس‌های غیر قانونی تعداد زیادی از فعالان سیاسی و اجتماعی را محکوم کرده و ضمن ابراز انزجار از این اعمال خواستار آزادی هرچه سریع‌تر این بازداشت‌شده‌گان است.»

احضار اسماعیل عبدی

آقای اسماعیل عبدی از اعضای کانون صنفی معلمان ایران در تاریخ 1 شهریورماه سال جاری به حراست آموزش و پرورش احضار شد. نامبرده پس از حضور در این جلسه در خصوص فعالیت‌های صنفی خود مورد بازجویی قرار گرفت.

آقای اسماعیل عبدی از اعضای کانون صنفی معلمان ایران روز شنبه 1/6/88 ساعت 11:30 از سوی حراست وزارت آموزش و پرورش احضار شده است. عبدی پس از مشورت با آقای کریمی مشاور امور تشکل‌ها در آموزش و پرورش در این جلسه شرکت نموده است.

احضار پنج معلم به دادگاه و یک تن دیگر به حراست

کانون صنفی معلمان ایران در تاریخ 5 شهریورماه از احضار یک معلم به حراست آموزش و پرورش و احضار پنج تن از اعضای هیات مدیره کانون صنفی معلمان رشت به دادگاه در تاریخ 10 شهریورماه خبر داد. این گزارش بدون اعلام هویت 5 معلم احضار شده به دادگاه علت احضار را مرتبط با خواسته‌های صنفی این افراد از ریاست جمهوری اعلام کرد، همچنین اسماعیل عبدی را معلم به حراست آموزش و پرورش خوانده شده اعلام داشت.

بازداشت یک معلم در سقز

حامد دنیایی (رئیس اسبق آموزش و پرورش بخش زیویه) مدیر دبیرستان امام خمینی شهرستان سقز در تاریخ 7 شهریورماه سال جاری توسط نیروهای امنیتی بازداشت و به نقطه‌ی نامعلومی منتقل شد. از دلایل و همین‌طور سرنوشت نامبرده پس از بازداشت اطلاعی در دست نیست.

مسعود کردپور

مسعود کردپور، معلم و فعال حقوق بشر اهل بوکان که در تاریخ 17 مردادماه سال گذشته توسط نیروهای امنیتی بازداشت و نهایتاً به اتهام تبلیغ علیه نظام پس از تحمل یکسال حبس تعزیری آزاد شده بود. پس از آزادی به حکم هیات رسیدگی به تخلفات اداری استان آذربایجان غربی در تاریخ 11 شهریورماه سال جاری به باز خرید از خدمت علیرغم حدود 22 سال سابقه کار محکوم شد. لازم به ذکر است این فعال صنفی پیرو حکم صادره دادگاه انقلاب محکوم به تبعید به شهرستان تکاب نیز شده است.

بازداشت رسول بداقی

رسول بداقی، فعال حقوق بشر، از اعضای هیات مدیره کانون صنفی معلمان که چهره‌ی شناخته شده در عرصه‌ی فعالیت‌های صنفی محسوب می‌شود توسط نیروهای امنیتی در تاریخ 11 شهریورماه در منزل خود با برخوردی خشن بازداشت شد.

از دلایل بازداشت این فعال صنفی و همچنین سرنوشت بداقی پس از بازداشت اطلاعی در دست نیست، در همین رابطه کانون صنفی معلمان ایران در تاریخ 19 شهریورماه با انتشار اطلاعیه‌ی تحت عنوان " انتقاد از ادامه‌ی بازداشت یکی از اعضای کانون " تداوم بازداشت این فعال حقوق بشر را نگران کننده دانست و آزادی بی‌قید و شرط آقای بداقی را خواستار شد.

بازداشت محمد داوری

محمد داوری، مسئول آموزش و اطلاع‌رسانی سازمان معلمان ایران در تاریخ 18 شهریورماه سال جاری توسط نیروهای امنیتی بازداشت شد و در تاریخ 25 شهریورماه گزارش انتقال وی به زندان اوین منتشر شد، بازداشت نامبرده کماکان ادامه دارد.

لازم به یادآوری است آقای داوری در ۲۳ اسفند سال ۱۳۸۵ به همراه دیگر فعالان صنفی و مدنی مقابل مجلس شورای اسلامی بازداشت و نوروز را در بند انفرادی گذرانده بود.

معلمان حق التدریسی بیمه می شوند

به گزارش ایسنا در تاریخ 2 مهر 88 آمده است: «سیدرمضان محسن پور» در حاشیه مراسم نمادین زنگ مهر و سلامت در مدرسه دخترانه عترت منطقه 17 شهر تهران در خصوص وضعیت بیمه معلمان حق التدریسی گفت: «معلمان حق التدریسی هفت درصد از حق بیمه را پرداخت می کنند و مابقی آن را وزارت آموزش و پرورش پذیرفته است.» به گفته وی، علاوه بر بیمه درمان، سنوات بازنشستگی معلمان حق التدریسی نیز محاسبه و از تمام مزایایی که معلمان رسمی آموزش و پرورش از آن برخوردار می شوند، آنها نیز برخوردار خواهند شد.

محسن پور همچنین از افزایش ساعات کار معلمان حق التدریسی خبر داد و گفت: «ساعت کار این دسته از معلمان به منظور ترمیم حقوق آنها افزایش می یابد.»

سرپرست وزارت آموزش و پرورش ادامه داد: «همچنین معلمان حق التدریسی از حقوق سه ماه تابستان، بیمه و سنوات این فصل نیز برخوردار می شوند.»

در حال حاضر در مجموع 110 هزار معلم حق التدریسی و آموزشیار نهضت سوادآموزی در آموزش و پرورش مشغول کار هستند که از این تعداد 54 هزار نفر معلم حق التدریسی و 56 هزار نفر آموزشیار نهضت سوادآموزی هستند.

محسن پور در پاسخ به سوال خبرنگاری در خصوص فضای سیاسی بازگشایی مدارس گفت: «فضای آموزش و پرورش همیشه فضای آرامش بوده و اخباری که در خصوص سیاسی بودن فضای بازگشایی مدارس منتشر شده را قبول ندارم.»

سپاه پاسداران به تاسیس بانک مبادرت می ورزد

هم میهن در تاریخ 2 مهر 1388 گزارش داد: شورای پول و اعتبار اساننامه موسسه مالی و اعتباری انصار را برای تبدیل به بانک تصویب کرده و این اولین بانک وابسته به سپاه پاسداران به زودی فعالیت خود را از سر می گیرد محمود بهمنی رئیس کل بانک مرکزی ایران گفته است: موسسه مالی و اعتباری انصار که سالهاست فعالیت می کند، برنامه های خود را با ضوابط پولی و بانکی کشور تطبیق داده است و ما نیز اجازه پذیره نویسی و تاسیس و ثبت می دهیم تا در قالب بانک فعال شود.

سرمایه اولیه تاسیس بانک خصوصی ۲۰۰ میلیارد تومان است و به گفته بهمنی، بانک انصار باید ۳۵ درصد از آن را به حساب نهاد پولی (بانک مرکزی) واریز کند.

بانک جدید انصار حدود بیست سال پیش و بعد از پایان جنگ هشت ساله با عراق به عنوان صندوق قرض الحسنه انصارالمجاهدین فعالیت خود را آغاز کرد و در دولت محمود احمدی نژاد به موسسه مالی تبدیل شد و اکنون در شرف تبدیل شدن به بانک است.

علاوه بر این، یک نهاد مالی دیگر وابسته به سپاه پاسداران نیز آماده تبدیل شدن به بانک است. موسسه مالی و اعتباری مهر وابسته به بسیج مقدمات تبدیل به بانک را فراهم کرده و به زودی این موسسه نیز تبدیل به بانک می شود.

نهادهای نظامی در سالهای اخیر، صندوق های قرض الحسنه خود را تبدیل به موسسات مالی و اعتباری کرده اند و فعالیت های خود را در بخش های پولی گسترش داده اند و اکنون سعی دارند تا این موسسات را به بانک تبدیل کنند.

صندوق قرض الحسنه قوامین وابسته به نیروی انتظامی نیز وضعیتی مشابه دارد. همه این نهادهای مالی روزی صندوق قرض الحسنه بودند اما بعد از مشکلاتی که صندوق های قرض الحسنه در اوایل دهه هشتاد خورشیدی با آن مواجه شدند، تغییر ماهیت دادند.

البته برخی از این صندوق ها همان وقت نیز فعالیت های بانکی انجام می دادند، اما فعالیت آنها در پوشش قرض الحسنه ها قرار داشت.

بانک مرکزی نسبت به فعالیت بانکی این گروه که مجوز رسمی از بانک مرکزی نداشتند معترض بود و سرانجام نیز در سال گذشته با همراهی دولت این گروه از صندوق های قرض الحسنه به موسسات مالی و اعتباری تبدیل شدند.

با رسمی شدن فعالیت های بانکی از سوی این موسسات، برخی از آنها تغییراتی را در اسامی خود بوجود آوردند تا وجهه نظامی آنها به چشم نیاید.

صندوق قرض الحسنه بسجیان از این دسته بود که نامش را به موسسه مالی و اعتباری مهر تغییر داد. این موسسه اکنون با ایجاد یک شرکت سرمایه گذاری به نام مهر اقتصاد ایرانیان حضور پررنگی در بازار بورس دارد و سهام برخی شرکت های بزرگ دولتی را که در قالب اصل ۴۴ عرضه شده خریداری کرده است. در حال حاضر سپاه پاسداران علاوه بر این دو موسسه مالی که فعالیت های آنها در دولت احمدی نژاد گسترش یافته است، از طریق برخی نهادهای وابسته نظیر قرارگاه خاتم الانبیاء و بنیاد تعاون سپاه نیز به فعالیت های گسترده اقتصادی مشغول است.

قرارگاه خاتم الانبیاء قراردادهای کلانی با در بخش های زیربنایی راه، سد و نفت و گاز دارد. حجم قراردادهای این مجموعه حدود ۱۵ میلیارد دلار اعلام شده است. در دولت محمود احمدی نژاد سپاه پاسداران نقش مهمی در فعالیت های اقتصادی و بازار سرمایه بر عهده گرفته است و در اکثر معاملات بزرگ بازار بورس نام یکی از موسسات وابسته به سپاه پاسداران به چشم می خورد.

برای نمونه شرکت سرمایه گذاری مهر اقتصاد ایرانیان تاکنون بخشی از سهام مخابرات، فولاد مبارکه، ایرالکو، تراکتورسازی تبریز، صدر، تکنوتاز، شرکت سرمایه گذاری توسعه صنعتی، داروسازی جابرین حیان و چند شرکت دیگر را خریداری کرده است. قرارگاه خاتم الانبیاء قراردادهای کلانی با در بخش های راه، سد و بخش نفت و گاز دارد حجم قراردادهای این مجموعه حدود ۱۵ میلیارد دلار اعلام شده است. موسسات مالی و اعتباری به سرمایه کمتری از بانک برای تاسیس نیاز دارند ولی تقریباً تمام فعالیت های بانکی را انجام می دهند.

علاوه بر نهادهای نظامی، بانک سینا که پیش از این به عنوان موسسه مالی و اعتباری بنیاد فعالیت می کرد، نیز یکی از موسسات بانکی است که تحت پوشش بنیاد مستضعفان فعالیت می کند. این بانک که از سال ۱۳۶۴ به عنوان موسسه مالی و اعتبار فعالیت داشته، شعبات گسترده ای در سطح کشور دارد و به دلیل فعالیت های اقتصادی بنیاد مستضعفان از قدرت مالی بالایی نیز برخوردار است. گزارش دقیقی از دارایی های بنیاد مستضعفان منتشر نشده ولی این مجموعه بزرگ در بخش های تولیدی، تجاری و صنعتی فعالیت گسترده ای دارد و بخشی از اقتصاد ایران در اختیار این نهاد است که خارج از کنترل دولت است.

اصلاح قانون کار باید با نظر کارشناسان کارگری انجام گیرد

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در اول مهر ۸۸ آمده است: نماینده مردم قائمشهر، جویبار و سوادکوه در مجلس شورای اسلامی با حضور در خانه کارگر قائمشهر خبر از احیای کارخانجات حریر قائمشهر، و ذغال سنگ البرز مرکزی داد.

عزت اکبری اظهار داشت: با وجود تلاشهای فراوان برای راه اندازی کارخانه نساجی مازندران عده ای با مانع تراشی و سنگ اندازی سعی در کندی و اگذاری این کارخانه به طرف قرارداد کشور ترک شدند که با رایزنیهایی که انجام گردید آنها نتوانستند به مقاصد خود دست یابند. نماینده مردم قائمشهر در خصوص قرار دادی که با سرمایه گذار ترک منعقد شده نیز گفت: انعقاد این قرارداد هوشمندانه و کاملاً به نفع ایران است.

وی خاطر نشان کرد: سرمایه گذار متعهد گردیده در فاز نخست حداکثر ۲ هزار شغل و در فاز دوم نیز ۶ هزار شغل در فاصله یک سال و نیم ایجاد کند.

رئیس سابق کمیسیون صنایع معادن مجلس شورای اسلامی میزان مصرف پارچه را در کشور یک میلیارد و ۶۰ میلیون تن اعلام کرد و افزود: در حال حاضر تنها ۳۰۰ میلیون تن از این میزان در کشور بافته می شود.

اکبری یکی از دلایل مهم سرمایه گذار ترک در ایران را پایین بودن قیمت انرژی در ایران ذکر کرد و یاد آور شد: هم اکنون کشور ترکیه به دلیل افزایش هزینه های مصرف انرژی تمایل به تولید این محصول در کشور های دارای انرژی ارزان قیمت را دارد.

این نماینده مردم در مجلس با اعلام اینکه این سرمایه گذار برای بررسی موقعیت این واحد ها و منطقه تاکنون یک میلیارد یورو هزینه کرده است گفت: این سرمایه گذار تاکنون گروه های مختلفی را برای بررسی موقعیت بازار ایران و منطقه و خطوط تولید به قائمشهر آورده است و با یک تیم ۲۵ نفره در حدود هشت ماه طرح توجیهی احیای بازسازی نساجی مازندران را تدوین کرده است.

اکبری در ادامه با اشاره به اینکه هم اکنون نام تجاری نساجی مازندران در دنیا شناخته شده است، یاد آور شد: سرمایه گذار با توجه به شناخت نام تجاری (برند) نساجی مازندران در دنیا حاضر به تغییر نام این واحد های صنعتی نشد.

وی با اشاره به آخرین وضعیت برنامه تولید نیز اظهار داشت: ساخت سوله به مساحت ۸۰ هزار متر تا ۱۲۰

هزار متر برای ساخت سالن از اولین کارهای فیزیکی این سرمایه گذار ترک است .
نماینده مردم قائمشهر در مجلس شورای اسلامی افزود : در بخش ریسندگی پیش بینی گردیده که از 40 تن تولید در روز به 100 تن ، بافنده 50 میلیون متر پارچه در سال ، در قسمت رنگرزی چاپ و تکمیل 60 میلیون متر در سال و با ایجاد اشتغال برای 2 هزار نفر در قسمت دوخت پارچه و همچنین ایجاد 6 هزار شغل در فاز دو به روند تولید این کارخانه عظیم بین المللی ادامه دهد .
وی همچنین یادآور شد : در قسمتهای دیگری از قرار داد منعقد شده قرار بر آن گردیده که به ازای هر پرسنل که بازنشست گردید یک نفر بلافاصله جایگزین گردد .
اکبری با ابراز نگرانی از وجود شبکه های در ایران که قصد آنان بخاطر واردات و تجارت له کردن صنعت است گفت : متأسفانه عده ای با داشتن تریبون در مجالس و ... امروز با با نظر های غیرکارشناسانه و مغرضانه در جهتی حرکت می کنند که کارخانه نساجی مازندران به تله از خاک تبدیل نموده اند .
این نماینده مردم در خصوص احیای کارخانجات ذغال سنگ البرز مرکزی و حریر قائمشهر نیز گفت : با اعلام اینکه برنامه چهارم توسعه کشور نیاز به تولید 29 میلیون تن فولاد دارد و این میزان بر اساس چشم انداز 20 ساله کشور باید به 60 میلیون تن افزایش یابد افزود : در این شرایط تعطیلی کارخانجات البرز مرکزی معنایی ندارد و این در تناقض با قانون توسعه کشور است .
اکبری با اشاره به اینکه کارخانه ذغال سنگ البرز مرکزی به عنوان تولید کننده مواد اولیه صنعت فولاد کشور نیاز به حمایت دارد ، تصریح کرد : احیای کارخانجاتی از این دست در کشور به رشد صنعت فولاد کشور کمک می کند .
رئیس سابق کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی در خصوص اصلاح قانون کار جمهوری اسلامی ایران نیز گفت : قطعاً اصلاحی اگر بر این قانون انجام بگیرد باید با نظر کارگران و صاحبانظران جامعه کار و تولید باشد و بجاست که این افراد با ارائه نظر های کارشناسی خود به کمیسیون های مختلف نمایندگان مجلس را آگاه سازند .
نماینده مردم سوادکوه ، جویبار قائمشهر با تاکید بر اینکه بحرانی که از آن بعنوان دوران سقوط غرب نام می برند در حال پوست اندازی و گذر به مرحله جدیدی است و غرب مسائل خود را تدبیر می کند و ما باید از این فرصت نهایت استفاده را ببریم و با یکسان سازی قواعد موجب افزایش جذب سرمایه های خارجی در ایران شویم .
وی در پایان افزود: عدم پیشرفت یک منطقه از ناتوانی مدیران در قبال مسئولیت های آنان ناشی می شود .
در ادامه این دیدار نصرآ... دریابگی دبیر اجرایی تشکیلات خانه کارگر مازندران گفت : در مازندران علی الخصوص قائمشهر با واگذاری کارخانجات علاوه بر بیکاری و خانه نشین شدن کارگران معضلات و ناهنجاری های اجتماعی دو چندان گردید .
دبیر اجرایی تشکیلات خانه کارگر مازندران با اشاره به بازخریدی اجباری بیش از 2 هزار کارگر نساجی گفت : امروز معضلات صنعت و اشتغال باید بدور از جناح بازبهای سیاسی انجام بگیرد .
این فعال کارگری افزود : تمام دولت ها در همه دوران به کارگران بدهکارند و کارگران بعنوان حامیان اصلی نظام همواره در همه عرصه ها حضوری آگاهانه و فعال داشته اند .
دریابگی با ابراز نگرانی از عدم اجرای بیمه کارگران ساختمانی از سوی سازمان تامین اجتماعی یادآور شد: علیرغم تصویب این طرح در 6 ماه گذشته تاکنون هیچ اقدامی انجام نپذیرفته است .
وی با اشاره به عملکرد تشکیلات خانه کارگر مازندران یادآور شد طی سال گذشته بخش اعظمی از فعالیت این خانه عضو گیری و آموزش کارگران و فرزندان آنان بوده است و علیرغم مشکلات پیش رو جامعه کارگری با گرفتن 8 هزار عضو توانسته ایم در بین تشکیلات کارگری کشور بعنوان یکی از تشکلات شاخص باشیم .
دبیر اجرایی تشکیلات خطاب به نمایندگان مازندران در مجلس شورای اسلامی گفت: امروز مطالبات کارگری مازندران نیازمند پیگیری نمایندگان مجلس شورای اسلامی است .
این فعال جامعه کارگری افزود : متأسفانه علیرغم گذشت ماهها و سال ها هنوز کارگران قرار دادی با مشکلات فراوان دست و پنجه نرم می کنند و مسکوت ماندن طرح کارگران موقت بدور از انصاف و عدالت است .
دریابگی در پایان خبر از برگزاری مجمع بزرگ فرزندان کارگر در مازندران داد و یاد آور شد برای اولین بار در کشور این مجمع با حضور فرزندان کارگران در قائمشهر برگزار می گردد .
وی هدف از برگزاری این مجمع را هویت بخشیدن به خانواده کارگری ذکر نمود .
پایان پیام

افزایش مجدد حداقل دستمزد منتفی شد

به نوشته روزنامه دنیای اقتصاد در اول مهر 88 آمده است: عضو هیات‌مدیره کانون شوراهای اسلامی کار از مخالفت دولت با افزایش دوباره حداقل دستمزد کارگران در سال جاری بر اساس مصوبه شورای عالی کار خبر داد. علی‌دهقان‌کیا در گفت‌وگو با مهر درباره آخرین اقدامات به عمل آمده توسط کارگران برای تشکیل دوباره جلسه تعیین حداقل دستمزد سال جاری کارگران، گفت: با توجه به اینکه در صورت جلسه شورای عالی کار توسط نمایندگان دولت و کارفرما این مساله مصوب شد، ولی تاکنون اقدامی برای حل آن نشده است.

عضو هیات‌مدیره کانون عالی شوراهای اسلامی کار اظهار داشت: پیگیری‌های کارگران برای تشکیل دوباره نشست هنوز به نتیجه‌ای نرسیده است و کارفرمایان و دولت زیربار تشکیل دوباره جلسه نمی‌روند.
6 مرحله نرخ تورم 87 بررسی شد

دهقان‌کیا در ادامه در پاسخ به این سوال که طی روزهای گذشته از سوی مرکز آمار ایران نرخ تورم پایان سال 87 معادل 4/25 درصد اعلام شده است، بیان داشت: نمایندگان کارگران نیز آمارهای بانک مرکزی را که هر دو ماه یکبار در سال گذشته اعلام شده است، بررسی کردند و به همین درصد نرخ تورم رسیدند. وی با تاکید بر اینکه نتیجه بررسی 6 مرحله نرخ تورم سال 87 دستیابی به نرخ 4/25 درصدی بوده است، افزود: متأسفانه عمل به بند اول ماده 41 قانون کار مبنی بر استناد به نرخ تورم اعلام شده توسط بانک مرکزی برای کارگران چالش ایجاد کرد و به نحوی حق واقعی آنان در تعیین دستمزد پایمال شد.
خط فقر 3 برابر حداقل دستمزد کارگران

این مقام کارگری رقم 785 هزار تومانی اعلام شده توسط مرکز آمار ایران را خط فقر خانوار شهری دانست و افزود: اگر به آمار جدید این مرکز استناد کنیم، می‌بینیم که 263 هزار تومان با حداقل‌های خط فقر فاصله زیادی دارد، به نحوی که 785 هزار تومان 3 برابر حداقل حقوق کارگر است. دهقان‌کیا با طرح این سوال که حداقل‌های جامعه کارگری با حداقل سبد هزینه‌های خانوار چگونه قابل جبران است، بیان داشت: اگر کارفرما می‌گوید که نمی‌تواند بیش از این به کارگر پرداخت کند، دولت وظیفه دارد در قالب لایح و بودجه‌های سنواتی حتی به صورت غیرنقدی کارگران را مورد حمایت قرار دهد.

وی ادامه داد: با توجه به تدوین برنامه پنجم توسعه، دولت موظف است همان‌طور که بر اساس قانون اساسی برای افراد جامعه اشتغال ایجاد کند، وضعیت درآمدی و معیشت وی را نیز بهبود بخشد. عضو هیات‌مدیره کانون شوراهای اسلامی کار خاطر نشان کرد: شورای عالی کار باید در جلسات خود به دولت پیشنهاد دهد تا برای جبران حداقل‌های کارگری و همچنین مشکلات کارفرمایان بودجه اختصاص دهد.

جریمه 462 کارفرما به دلیل استفاده از اتباع غیر مجاز خارجی

خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 2 مهر 88 نوشت: رئیس سازمان کار و امور اجتماعی استان قزوین از بازرسی 92 معدن در محدوده استان قزوین و اعمال جریمه برای 462 کارفرمای متخلف در استفاده غیر مجاز از اتباع بیگانه در ماههای اخیر خبر داد.

به گزارش ایلنا، علی ایمانی گفت: در ماههای اخیر توسط بازرسان کار از 92 معدن در محدوده استان بازرسی به عمل آمده که طی بازدیدهای انجام شده نواقص ایمنی و بهداشتی و همچنین موارد نقص قانون کار مربوط به پرداخت حقوق و مزایا و شرایط کار کارگران شاغل در معادن شناسایی و به کارفرمایان آن معادن جهت رفع ابلاغ گردید، بدیهی است پیگیری تا برطرف شدن نواقص ابلاغ شده ادامه خواهد یافت.

وی افزود: در ماه اخیر دو مورد حادثه منجر به فوت ناشی از برخورد میله گرد با خط فشار قوی برق در استان قزوین برای کارگران ساختمانی به وقوع پیوسته است که با توجه به نحوه وقوع حوادث مذکور جهت پیشگیری از چنین حوادثی می‌بایست به نکات ایمنی خاصی پردازیم، نظیر اینکه از احداث بنا در حریم خطوط فشار قوی برق جدا اجتناب کنیم که در این خصوص شهرداریها می‌بایست از صدور پروانه ساخت برای ساخت بنا در حریمهای برق فشار قوی خودداری نموده و شرکت برق نیز جهت جلوگیری از احداث بنا در حریمها نظارت کافی را انجام دهد، در این ارتباط همچنین مهندسین مجری و ناظر نیز در صورت مشاهده چنین تخلفی از انجام عملیات ساخت ممانعت به عمل آورند.

وی تصریح کرد: در صورت رعایت حریم برق فشار قوی در ساختمانهای در حال اجرا باید ترتیبی اتخاذ شود تا هنگام جابه‌جایی لوله‌ها، میلگردها و تیرآهنهای بلند از برخورد آنها به خطوط برق یا واقع شدن در حوزه الکتریکی خطوط مذکور جدا جلوگیری گردد که رعایت این امر نظارت موثر مهندسین ناظر و مجری بر اجرای عملیات جابجایی و بکارگیری لوله‌ها، میلگردها و ... رعایت فواصل ایمن و همچنین دقت و توجه پیمانکاران و کارگران ذریبط را به نکات ایمنی مربوطه می‌طلبد.

ایمانی افزود: به جهت ارتقاء فرهنگ ایمنی و آموزش‌های لازم به کارگران و پیمانکاران ساختمانی مقرر شد که با همکاری اداره کل آموزش فنی و حرفه‌ای استان برای متقاضیان کارت مهارت در زمینه‌های مختلف اجرای ساختمان، دوره‌های آموزش اصول حفاظت فنی و بهداشت کار برگزار گردد که در این ارتباط در ماه

گذشته تعداد 6 دوره آموزشی 5/2 ساعته برای جمعا حدود 160 نفر از کارآموزان مذکور در ارتباط با اصول حفاظت فنی و بهداشت کار در کارگاههای ساختمانی برگزار گردید ، که بازرسان کاراستان به آموزش مباحث فوق در این کلاسها پرداختند .

وی همچنین در خصوص طرح ضربتی برخورد با اشتغال اتباع خارجی غیر مجاز گفت :بی شک یکی از مهمترین دغدغه های فراروی هر کشوری موضوع اسکان و اشتغال اتباع خارجی می باشد که متأسفانه ورود غیر مجاز تبعه خارجی مشکلات چشمگیری را برای کشور و به تبع آن برای استان قزوین به وجود آورده است و حسب برآوردهای آماری انجام شده حدود 3 میلیون نفر تبعه خارجی (افغانی) در کشور حضور دارند که حدود یک هزار و صدوپنجاه نفر آنها دارای پروانه کار بوده و بیش از یک میلیون و سیصدوپنجاه هزار نفر دیگر به صورت غیرقانونی مشغول به کار می باشند که آمار تبعه خارجی دارای پروانه کار در استان که مجاز به تردد ، اسکان و اشتغال در مناطق مجاز می باشند نزدیک به پنج هزار نفر است .

ایمانی در ادامه گفت : از آنجاییکه تکالیف تعیین شده در مبحث سوم از فصل پنجم و مقررات مربوط به فصل یازدهم قانون کار جمهوری اسلامی ایران وظایفی را برای وزارت کارو امور اجتماعی و به تبع آن سازمانهای کارو امور اجتماعی سراسر کشور تبیین نموده است ، این سازمان باهدف صیانت از نیروی کار داخلی و کاهش نرخ بیکاری در استان ضمن ساماندهی و نظام مند کردن اشتغال اتباع خارجی در ادامه روند گذشته خود در برخورد با کارفرمایان متخلف در بکارگیری اتباع خارجی فاقد پروانه کار (غیرمجاز) طرح ضربتی را در برنامه های کاری خود گنجانده است که با بسیج نمودن بازرسان کار سازمان که وظیفه نظارت بر حسن اجرای قانون کار از عمده ماموریتهای آن می باشد ، نسبت به اعمال قوانین و مقررات و مجازاتهای پیش بینی شده در کشور برای 462 کارفرمای متخلف در شهریورماه اقدام نمود که بر این اساس کارفرمایانی که از نیروی کار خارجی فاقد پروانه کار استفاده کنند مکلفند که به ازای هر روز اشتغال تبعه خارجی غیرمجاز 5 برابر حداقل دستمزد روزانه را به عنوان جریمه نزد خزانه داری کل واریز نمایند که در صورت تکرار مبلغ فوق به دو برابر افزایش یافته و براساس ماده 181 قانون کار مصوب 29/8/1369 مجمع تشخیص مصلحت نظام به 91 تا 180 روز حبس محکوم خواهد شد .

پایان پیام

اعتصاب کارگران زاگرس خودرو در بروجرد

کارگران زاگرس خودرو(پروتن) بروجرد روز چهارشنبه اول مهر از کارکردن سرباز زدند و در جلوی درب ورودی این کارخانه تجمع کردند.

این کارگران معترض علت تحصن خود را عدم دریافت حقوق خود از شروع سال جاری تا به حال بیان کردند و با این حرکت خواستار احقاق حقوق خود شدند اما در ادامه بعضی از مسوولین با کارگران وارد مذاکره شدند که این نیز بی نتیجه ماند.

همچنین سرویس های ایاب و ذهاب این کارخانه از انتقال کارگران به محل کار خودداری کردند، نکته شایان ذکر این است که در طی دو ماه اخیر کارخانه زاگرس خودرو (پروتن) 70 نفر از کارگران خود را اخراج کرده است .

آژانس ایران خبر

۱۳۸۸/۷/۲

رد پای بحران مالی جهانی در اقتصاد ایران

به گزارش صدای آلمان در تاریخ 2 مهر 88 آمده است : محافل و مقامهای رسمی ایران شروع بحران جهانی اقتصاد را با خشنودی به استقبال رفتند و اقتصاد کشور را از تأثیرات آن مصون اعلام کردند. اما به تدریج شوک بحران به اقتصاد ایران نیز سرایت کرد.

اقتصاد ایران پیوند ساده و محدودی با اقتصاد جهان دارد؛ ایران فروشنده نفت به خارج و خریدار کالاهای مصرفی از بازارهای جهان است. بدلیل چنین وضعیت خاص و نیز تا حدی بدلیل انزوای سیاسی سالهای اخیر، بنگاههای مالی و یا بورس ایران ارتباطی با نهادهای مالی و بانکی جهان ندارد. این امر تا حدی اقتصاد ایران را از تلاطمهای اقتصادی جهان دور نگه می‌دارد. و شاید از همین‌رو بود وقتی که بحران مالی در اقتصادهای بزرگ دنیا چهره‌ی خود را به تمامی عیان کرد، نمودی از آن در ایران دیده نمی‌شد. لیکن این تنها آغاز ماجرا بود. اندکی بعد پس‌لرزه‌های بحران مالی جهانی ایران را نیز فراگرفت.

با این حال پیش از آنکه کارشناسان ایران مجال بررسی بحران و چگونگی تاثیرپذیری اقتصاد کشور از آن و راه‌های مقابله را پیدا کنند، مقام‌های ارشد کشور با اعتماد به نفس کامل نتیجه‌گیری‌های خود را ارائه دادند، نتیجه‌گیری‌هایی که جنبه کاملاً سیاسی و ایدئولوژیک داشت و خیلی زود اشتباه از آب درآمد.

گوشمالی خدا،
آیت‌الله خامنه‌ای، رهبر جمهوری اسلامی به عنوان بالاترین مقام سیاسی در ایران آغاز سقوط نظام، لیبرال دموکراسی، را بشارت داد و احمد جنتی در نماز جمعه تهران، بحران مالی در اقتصادهای پیشرفته را گوشمالی خدا نامید.

آقای خامنه‌ای گفت: انقلاب اسلامی دو مدعی بزرگ ایدئولوژیک داشت. یکی از آنها مارکسیسم و دیگری لیبرال دموکراسی غرب بود که براساس اندیشه‌ها و افکار خود برای مسائل دنیا برنامه‌ریزی می‌کردند. وی افزود: اکنون دیگر نامی از مکتب مارکسیسم نمانده است و مکتب لیبرال دموکراسی نیز با همه هیمنه سیاسی، اقتصادی و نظامی خود، در مقابل جهانیان به زمین خورده است. احمد جنتی، در نماز جمعه تهران با خوشحالی گفت: ما خوشحالیم که اقتصاد آمریکا آشفتگی پیدا کرده و آنها دارند به نتایج بد اعمالشان می‌رسند. خدا دارد آنها را گوشمالی می‌دهد. به پریشانی افتاده‌اند. از آنجا هم به اروپا سرایت کرده و به هر حال این مایه خوشحالی ماست. هر چه آنها ناراحت‌تر باشند، ما خوشحال‌تریم. و محمود احمدی‌نژاد، رئیس جمهور عین تفسیر آیت‌الله خامنه‌ای را تکرار کرد که بدون تردید جهان در حال گذار به شرایط جدیدی است چرا که نمادهای شاخص دوران گذشته که اندیشه مارکسیستی و لیبرالیستی بود و از آن به عنوان پایان تاریخ نام برده می‌شد، به پایان راه خود رسیده‌اند... جهانیان مرگ مارکسیسم را مشاهده کرده‌اند و امروز نیز به لطف خدا اضمحلال لیبرالیسم را شاهد هستیم. پیدا بود که مقام‌های ارشد ایرانی بحران مالی در اقتصادهای غربی را مختص آن کشورها و ایران را بدور از چنین آسیب‌هایی می‌دیدند. با وجود این در اوج چنین اظهاراتی، بودند کارشناسانی که اقتصاد ایران را نیز از اثرات بحران در امان نمی‌دانستند. نخستین کسی که در خصوص پیامدهای بحران در اقتصاد ایران اظهار نگرانی کرد مهندس محسن صفایی فراهانی بود؛ همان کسی که هم‌اکنون به اتهام تدارک انقلاب مخملی و پراندازی نرم، در زندان به سر می‌برد!

آقای فراهانی در نخستین روزهای اوج بحران مالی در غرب گفت: بحرانی که الان بازارهای دنیا به آن دچار شده‌اند، طبیعتاً به دلیل این که بازار بورس ایران در انزو است، به طور مستقیم تأثیر نمی‌گذارد، اما نکته این است که مشکلات مالی در سراسر دنیا باعث شده که قیمت نفت و مواد اولیه کاهش پیدا کند. کشورهای تک محصولی مثل ایران مسلماً از این بابت به مشکل خواهند خورد. شوک در پی شوک

در غرب امواج بحران مالی به سرعت به بخش‌های تولیدی نیز سرایت کرد و اقتصادهای بزرگ جهان با نخستین نشانه‌های رکود مواجه شدند. آغاز رکود و کاهش رشد اقتصادی، بلافاصله بر تقاضای نفت در بازارهای جهان اثر گذاشت و بهای نفت که در اوایل تابستان ۲۰۰۸ به ۱۴۰ دلار رسیده بود سیر نزولی آغاز کرد.

مقام‌های ایرانی زمانی با واقعیت روبرو شدند که بهای نفت با سرعت باورنکردنی رو به کاهش گذاشت و امواج سونامی بحران در کمتر از یکماه پس از اظهار خوشحالی آنها از بحران مالی غرب، به در خانه‌های آنها رسید.

محمود احمدی‌نژاد، رئیس جمهور ایران آنگاه که از سوی کارشناسان به احتیاط در مصرف درآمدهای بالای نفت توصیه می‌شد، با اطمینان می‌گفت قیمت نفت هیچگاه کمتر از ۱۰۰ دلار نخواهد شد. در اواسط پائیز اما بهای نفت به زیر ۵۰ دلار سقوط کرد. قیمت نفت اوپک از این هم کمتر بود. به این ترتیب اقتصاد ایران پس از تجربه یک شوک عظیم افزایش درآمدهای نفتی، از اواسط پائیز سال ۲۰۰۸ (۱۳۸۷) با شوک دیگری از نوع کاهش یکباره‌ی این درآمدها روبرو شد. این در حالی بود که بودجه دولت براساس نفت ۸۰ دلاری تنظیم شده بود.

سه‌ماهه سوم سال مالی ۱۳۸۷ دولت ایران در شرایطی قرار گرفت که درآمدهایش حتی نیمی از هزینه‌هایش را کفاف نمی‌داد. اقتصاد ایران در حالی با چنین عارضه‌های روبرو شد که به‌رغم درآمدهای کلان نفتی در سه سال گذشته، ذخیره ارزی کشور نیز در پایین‌ترین سطح قرار داشت و دولت آنچه را که از فروش نفت بدست می‌آورد، یا خرج واردات کالا می‌کرد و یا به صورت پول سهام عدالت و یا وام برای طرح‌های زودبازده به صورت مستقیم به بازار تزریق می‌کرد.

دومین اثر بحران مالی جهانی در بورس تهران پدیدار شد. شاخص بورس تهران از اواسط آبان‌ماه (۱۳۸۷) رو به سقوط گذاشت. علت اصلی، نگرانی سهامداران از تأثیر بحران جهانی و تمایل آنها به فروش سهام بود. محمود احمدی‌نژاد، رئیس‌جمهور ایران که تا آخرین روزهای قبل از رسیدن امواج بحران به در خانه معتقد بود که اقتصاد ایران، بیش از کشورهای دیگر از شوک‌های اقتصاد جهانی در امان خواهد بود، در نامه‌ای به

وزیر اقتصاد نوشت، بحران اقتصادی در غرب همه معادلات و فعالیت‌ها را تحت تاثیر قرار داده است و به وی ماموریت داد که با تشکیل کارگروهی، اثرات بحران مالی جهانی بر اقتصاد ایران و راه‌های مهار آن را بررسی کند.

مجلس رودتر دست بکار شد

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی زودتر از دیگر نهادها کار بررسی پیامدهای بحران مالی جهانی در اقتصاد ایران را آغاز و گزارشی را در این زمینه منتشر کرد.

مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارش خود نوشت، اقتصاد ایران می‌تواند از چند ناحیه دچار آسیب شود که مهمترین آن کاهش درآمدهای نفتی است. کاهش ارزش دلار، در مقابل ارزهای معتبر، زیان دیگری است که می‌تواند بر اقتصاد ایران وارد شود. علاوه بر این‌ها، کاهش در ارزش صادرات غیر نفتی، کاهش ارزش دارایی‌های ارزی، و نیز تأثیراتی که کاهش درآمدها لاجرم بر بودجه کشور باقی می‌گذارد، مسیرهای انتقال اثرات منفی بحرانی مالی جهانی به اقتصاد ایران است.

مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارش خود از شوک منفی ناشی از ادامه کاهش قیمت نفت ابراز نگرانی کرد و نوشت: در چند سال اخیر درآمدهای نفتی کشور افزایش یافته است و دولت و به طور کلی اقتصاد ایران به این جریان عادت کرده است، لذا کاهش یکباره درآمدهای نفتی می‌تواند اثرات یک شوک اقتصادی منفی را بر اقتصاد ایران وارد کند.

در چنین مواقعی دولت برای مقابله با کاهش درآمدهای نفتی دو راه بیشتر ندارد: یکی کاستن از هزینه‌ها و محدود کردن بودجه‌ی عمرانی و دیگری استقراض از بانک مرکزی. حالت نخست رشد اقتصادی را کاهش می‌دهد و حالت دوم به تورم دامن می‌زند که در نهایت می‌تواند خود ترمز رشد اقتصادی گردد. مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارش خود با اشاره به درآمدهای سرشار نفتی در چند سال اخیر آشکارا دولت را سرزنش کرد و نوشت: در صورتی که دولت در سالهای گذشته از تزریق یکباره درآمدهای نفتی به جامعه جلوگیری می‌کرد و در حساب ذخیره ارزی منابع مورد نیاز وجود داشت، در این صورت می‌توانست با استفاده از این حساب به صورت مرحله‌ای و تدریجی مخارج بودجه‌ای را کاهش دهد و از آثار رکودی کاهش شدید بودجه جلوگیری کند.

چشم امید به نفت ۱۰۰ دلاری

سقوط بهای نفت در اثر تصمیمات اوپک که از آغاز سال ۲۰۰۹ به اجرا درآمد، مهار شد. گذر از اوج بحران در اقتصادهای پیشرفته و پدیدار شدن چشم‌اندازهای بهبود اوضاع نیز به افزایش مجدد بهای نفت کمک کرد. در هفته‌های اخیر (سپتامبر ۲۰۰۹) بهای نفت به مرز ۷۰ دلار رسیده است.

تنها امید دولت ایران آن است که بازار نفت، جانی دوباره بگیرد و بهای آن به بالاتر از ۸۰ دلار رفته و تا ۱۰۰ دلار برسد. کارشناسان بین‌المللی می‌گویند نشانه‌های خروج از بحران و بهبود اقتصادی جهان تقاضا برای نفت را در سه ماه پایانی سال جاری و آغاز سال آینده میلادی افزایش خواهد داد. این عامل می‌تواند به افزایش بهای نفت کمک کند. از طرف دیگر بنا به ارزیابی آژانس بین‌المللی انرژی، کاهش محسوس سرمایه‌گذاری در حوزه نفت در سال‌های اخیر ممکن است موجب کاهش عرضه در بازارهای جهانی شود که خود عاملی در افزایش بهای آن است.

اما این نکته نیز جای تأکید دارد که با افزایش بی‌سابقه بهای نفت در سال‌های اخیر، در کشورهای پیشرفته‌ی صنعتی تلاش‌ها برای دستیابی به انرژی‌های جایگزین، به ویژه منابع انرژی تجدیدپذیر سرعت قابل ملاحظه‌ای داشت. بر این اساس برخی کارشناسان پیش‌بینی می‌کنند که بهای نفت در ماه‌های آینده در سطح ۷۰ دلار برای هر بشکه یا حداکثر ۸۰ دلار باقی بماند، بهایی که هر چند برای کشورهای ایران و ونزوئلا چندان خشنودکننده نیست، اما بسیار امیدوارکننده نسبت به ماه‌های گذشته است و برای اقتصادهای بزرگ تازه از بیماری رسته نیز قابل‌تحمل‌تر است.

مصطفی ملک‌ان

تحریریه: فرید وحیدی

ممنوعیت از تحصیل چهل و پنج دانشجوی دانشگاه صنعتی اصفهان

خبرنامه امیرکبیر در تاریخ ۳ مهر ۱۳۸۸ گزارش داد: طی هفته گذشته ۱۶ دانشجوی دانشگاه صنعتی اصفهان به کمیته انضباطی وزارت علوم فراخوانده شدند. به گزارش خبرنامه امیرکبیر این دانشجویان با حضور در این کمیته، مستندات را در دفاع از خود ارائه نمودند. تاکنون در این رابطه حکمی از سوی کمیته انضباطی وزارت علوم صادر نشده و صدور حکم به هفته بعد موکول شده است. گفتنی است از ثبت نام این ۱۶ دانشجو ممنوعت به عمل آمده و آنان هم اکنون به دانشگاه ممنوع ورود شده اند.

هم چنین همزمان ۲۹ دانشجوی دیگر این دانشگاه مشمول احکام ۱ یا ۲ ترم تعلیق شده اند و همگی ممنوع ورود به دانشگاه هستند. با این حساب شمار دانشجویان معلق از تحصیل دانشگاه صنعتی اصفهان به عدد ۴۵ می‌رسد که در طول دوران این دانشگاه بی سابقه بوده است.

به گزارش خبرنگار امیرکبیر همزمان با بازگشایی دانشگاه، و نیز پس از شهادت محمد جواد پرنداخ، جو امنیت بر فضای دانشگاه حاکم است و هرگونه اقدام اعتراضی و یا انتشار نشریه ای با شدیدترین واکنش ها روبرو می شود.

هم چنین با توجه به اخبار رسیده از دانشجویانی که مورد بازجویی قرار گرفته اند احتمال بازداشت یا فراخوانی برخی از کارمندان دانشگاه به اداره اطلاعات وجود دارد

مصاحبه با یکی از کارگران پروژه‌ی بازسازی هتل آزادی تهران

به نوشته سایت کانون مدافعان حقوق کارگر در تاریخ جمعه سوم مهر 1388 حدود 4 سال است که هتل آزادی تهران به دلیل بازسازی تعطیل است. مصاحبه‌ی زیر که با یکی از کارگران پروژه‌ی بازسازی هتل آزادی تهران است نشان می دهد که این کار چگونه انجام می شود.

در مورد پروژه‌ی ای که در آن مشغول به کار هستید کمی برایمان بگویید.
من در پروژه بازسازی هتل آزادی تهران مشغول به کار هستم. شرکتی که کار را انجام می دهد یک شرکت چینی است به نام کاتیک شانگهای چینی که در تاریخ 22 مرداد 85 تحت شماره ثبت 2675 به ثبت رسیده است. البته برای بازسازی هتل قراردادی میان بنیاد مستضعفان و یک شرکت ایتالیایی بسته شده که شرکت ایتالیایی کار را به این شرکت واگذار کرده و خود تنها ناظر است. پروژه‌ی تغییر سیستم‌های تاسیساتی از همان تاریخ ثبت شروع شده و هنوز هم به اتمام نرسیده است. می‌گویند خود هتل آزادی در ظرف مدت 2 سال ساخته شد، حالا معلوم نیست چرا بازسازی آن باید این همه طول بکشد آنهم تنها بازسازی و تغییر در سیستم تاسیسات آن.

آیا بازسازی هتل از عهده‌ی شرکت‌ها و مهندسین ایرانی بر نمی‌آید که آن را به یک شرکت خارجی واگذار کرده اند؟

چرا که برنیاید. هتل اوین را پیمان کاران ایرانی بازسازی کرده‌اند و اکنون در حال کار است. کار بازسازی آن دوساله تمام شد. اصلا معلوم نیست چه ضرورتی داشته که به یک شرکت ایتالیایی کار داده شود تا او هم کار را به این شرکت چینی واگذار کند. تازه شرکت چینی هم بسیاری کارهای بازسازی را به شرکت‌های ایرانی واگذار کرده است. مثل کاشی کاری، مقاوم سازی، ناماسازی و ... البته این طوری با دست به دست شدن کار حساب کنید که چه هزینه ای هدر می‌رود.

شاید مساله کیفیت کار است؟

کیفیت کار خیلی پایین است. ما که از نزدیک شاهدیم می‌بینیم که از اجناس بسیار نامرغوب استفاده می‌کنند. فقط به دنبال ارزان بودن هستند. مواد اولیه از پایین ترین کیفیت برخوردار است. بلافاصله پس از اتمام یک قسمت کوچک روی آن را می‌پوشانند و ظاهرش را درست می‌کنند که دیده نشود. مثلا کارگران جوش کار می‌گویند کیفیت نبشی‌هایی که استفاده می‌شود آن قدر پایین است که هنگام جوش دادن تکه‌ای از آنها کنده شده و ذوب می‌شود و دست و بال کارگران را می‌سوزاند.

آیا همه‌ی کارگرانی که در این پروژه مشغول به کارند ایرانی هستند؟

خیر. هم کارگر ایرانی داریم و هم افغانی، تعدادی کارگر ترکمن که روزمزد هستند و چند برابر اینها هم کارگران چینی. البته می‌دانید که طبق قانون استخدام نیروهای خارجی هر کارگاه موظف است در برابر یک کارگر یا نیروی خارجی سه نفر ایرانی را استخدام کند. اما این قانون در اینجا رعایت نمی‌شود. لابد بنیاد مستضعفان خود را موظف می‌داند مساله بیکاری در چین را حل کند. جدیداً نیز اسامی کارگران هتل اوین را وارد لیست خود کرده اند تا مشکلی از این نظر برایشان پیش نیاید. یعنی به شکل صوری تعداد کارگران ایرانی خود را لیست‌ها زیاد کرده‌اند.

مگر بازرس از وزارت کار و بیمه و ... برای سرکشی نمی‌آید؟

از موقعی که پروژه شروع شده تنها چند باری بازرس آمده اما از اتاق سرپرست این طرف تر را ندیده است. همانجا از آنها پذیرایی می‌کنند و بعد مدتی هم می‌روند. اصلا داخل کارگاهها را ندیده‌اند. درحالی که برای یک مغازه‌ی ساده مرتب نمایندگان وزرات کار و بیمه برای بازرسی می‌روند. خلاصه انگار خاطر چینی‌ها خیلی عزیز است و بازرسان می‌ترسند ترک بردارند و بشکنند.

یعنی تعداد کارگران خارجی مشغول به کار در این پروژه بیشتر از کارگران ایرانی است؟

بله. حدود 15 نفر از کادر اداری چینی هستند و 200 کارگر چینی هم هستند. ایرانی‌هایی که در این پروژه مشغول به کارند را می‌توانیم به چند دسته تقسیم کنیم. کادر اداری که حدود 15 نفرند. 12 نفر نگهبان که 24 ساعت کار می‌کنند و 48 ساعت استراحت دارند. دسته بعدی کاتال سازان، برشکاران (سه نفر) و دریل کاران (2 نفر) و جوشکاران (2 نفر) هستند. دسته‌ی سوم نیز کارگران روزمزد هستند که بیشتر ترکمن هستند. تنها برای روزهایی مزد دریافت می‌کنند که کار می‌کنند. روی هم رفته 80 کارگر ایرانی و ترکمن مشغول به کارند. بیشتر کارگران ترکمن که خیلی از آنها کار می‌کشند، بچه سال هستند. یعنی سربازی نرفته‌اند. باید زیر

18 سال سن داشته باشند. ده الی 15 نفرشان سن شان بیشتر است. معمولاً اینها فصل پاییز به شهرهایشان برمیگردند.

حقوق دریافتی اینان چه اندازه است؟

حقوق کادر اداری از 400 هزار تومان شروع می‌شود تا یک میلیون دویست هزار تومان هم دریافتی دارند. اما کارگران حداقل حقوق یعنی 285 هزار تومان را دریافت می‌کنند. کارگران روزمزد هم روزی حداقل حقوق مصوب. هر روز هم که کار نکنند حقوقی دریافت نمی‌کنند. یعنی اگر 30 روز را کار کنند همان 285 تا 300 هزار تومان را می‌گیرند.

حقوق کارگران چینی چقدر است؟

از نظر حقوق کارگران خارجی 3 تا 4 برای ایرانی‌ها حقوق دریافت می‌کنند، طبق لیست‌های حقوق. البته هیچ کدام از این لیست واقعی نیستند. به خاطر فرار از مالیات و از نظر امکانات نیز وضع آنها خیلی بهتر از کارگران ایرانی است.

نحوه ی برخورد و رفتار چینی‌ها با کارگران ایرانی چگونه است؟

سرپرست‌های قسمت‌ها برخورد بدی با کارگران ایرانی ندارند فقط زیر فشار بالایی‌ها که قرار می‌گیرند خیلی سخت برخورد می‌کنند. هر مساله ای را که با آنها در میان بگذارند با داد زدن جواب می‌دهند. و یا طرف را تهدید به اخراج می‌کنند. انگار آنها خوب فهمیده اند که بیکاری در ایران بیداد می‌کند و کارگر مجبور است با هر شرایطی کار کند. از این مساله حداکثر استفاده را می‌کنند. چندی پیش کارگران قسمت جوشکاری برای درخواست هواکش برای کارگاه پیش سرپرست رفته بودند. سرپرست آنها را پیش یکی از مسوولان بالا فرستاد. اما او این پاسخ را داد: " هر کس اینطوری نمی‌تواند کار کند بیاید تسویه حساب کند. ما هواکش نمی‌گذاریم. در حالی که در قسمت جوشکاری اساس به خاطر گالوانیزه بودن ورق‌ها، گازهای سمی فراوانی وجود دارد که بسیار خطرناکند.

از شرایط کار و مشکلات موجود در کارگاه‌ها برایمان بگویید.

مشکلات که زیاد است. یکی یکی بعضی از آنها را می‌گویم:

1- سرویس نداریم. نهار نداریم. در حالی که کارگران چینی هم سرویس دارند و هم نهار. آنها روزهای تعطیل با سرویس کارگاه با خرج شرکت برای گردش به نقاط مختلف می‌روند. آن وقت کارگران ما از دورترین نقاط اطراف تهران با خرج خودشان باید به هتل بیایند. از کرج، رباط کریم، ... صبح معمولاً 5 صبح باید راه بیافتند تا ساعت 8 سر کار باشند.

2- یکی از کارگاه‌ها در پارکینگ طبقه دوم زیرزمین قرار دارد. خود پارکینگ چهار طبقه، در زیر زمین است. پنج گروه در آنجا مشغول به کارند. کارگاه فاقد هواکش است. در تابستان کولر ندارد و در زمستان هم فاقد وسایل گرم کننده‌است. در تابستان کارگران گرما زده می‌شوند و در زمستان همیشه سرماخورده اند. چند بار در زمستان برای گرم شدن، آتش روشن کردند که با برخورد بد سرپرستان مواجه شدند. در حالی که اتاق کارگران چینی کولر گازی و وسایل گرمایی دارد.

3- وسایل ایمنی و لباس: بسیاری از کارگران از وقتی که به این شرکت آمده‌اند تا به امروز تنها یک دست لباس و یک جفت کفش گرفته‌اند. هر وقت که کارگران کفش و لباس می‌خواهند می‌گویند که همان بوده که دادیم. برای قسمت جوشکاری باید دستکش‌های ساقه بلند مخصوص بدهند. اما هر ماه سه تا چهار جفت دستکش پارچه ای ساق کوتاه کثیف می‌دهند که وقتی جوش روی آنها می‌افتد خود آن با جوش به پوست دست کارگر می‌چسبند و دست را بیشتر می‌سوزاند. باید ماسک بدهند برای جلوگیری از دود جوشکاری. اما می‌گویند ما فقط ماهی 2 عدد ماسک یک بار مصرف می‌دهیم. در صورتی که ورقهایی که جوش داده میشود صد در صد سمی هستند. چون ورق گالوانیزه هستند و محیط هم بسته است و هواکش ندارد. باید از ماسک‌های مخصوص شیمیایی استفاده شود. یکی از کارگران بر اثر همین دودها مسموم شده بود توسط اورژانس به بیمارستان منتقل شد. بعد کارگران برای اعتراض به نزد سرپرست رفتند اما او گفت که آن شخص از اول مریض بوده و گفت که باید برود تسویه حساب کند. چون دیگر نمی‌تواند اینجا کار کند.

وضعیت اضافه کاری و مرخصی چگونه است؟

اضافه کار که نداریم. روزهای 5 شنبه را باید تا ساعت 1 بمانیم اما زودتر از ساعت 4 تعطیل نمی‌کنند. اما اضافه ای هم بابت آن پرداخت نمی‌شود. مرخصی که طبق قانون باید ماهی دو روز و نیم داشته باشیم. اگر نرویم پولی بابت آن داده نمی‌شود و اگر هم بیشتر برویم بابت هر روز دو برابر از حقوق کسر می‌شود. کارگرانی که در هتل کار می‌کردند در این مدتی که هتل تعطیل بوده، کجا هستند و چه می‌کنند؟

در این مدت بیکار بوده‌اند و از بیمه ی بیکاری استفاده می‌کرده‌اند. چندین بار برای اعتراض به وضعیت بلاتکلیفشان به هتل آمده‌اند و اعتراض کرده‌اند. ولی پاسخ درستی به آنها نداده‌اند. جدیداً به آنها گفته‌اند که باید باز خرید شوند. می‌خواهند از کارگران جدید آن هم به شکل قراردادی استفاده کنند. می‌دانید خیلی زور دارد. اینجا کشور ماست. جنس‌های بنجل چینی کم بود که حالا کارگر چینی هم باید وارد کنیم. کارگران چینی دست

در جیب در حال راه رفتن هستند کار را ما انجام می‌دهیم و تازه باید از چینی‌ها حرف زور هم بشنویم. وزارت کار و بیمه و ... هم که طرف آنها را می‌گیرد، نمایندگان و بازرسانشان اصلاً توی کارگاه‌ها پیدایشان نمی‌شود.

کارگران هتل آزادی کمتر از گروه شغلی خود مزد می‌گیرند

خبرگزاری ایلنا در تاریخ 3 مهر 88 گزارش داد: بنیاد مستضعفان بدون توجه به قانون طبقه‌بندی مشاغل از کارگران هتل آزادی دعوت به همکاری کرده است.

به گزارش ایلنا، داوود اخوان نماینده کارگران هتل آزادی با یادآوری اینکه به دلیل اتمام زمان پرداخت بیمه بیکاری تمامی کارگران باقیمانده این مجموعه باید تا پایان بازسازی هتل در دیگر مجموعه‌های بنیاد مستضعفان کار کنند، گفت: مدیریت بنیاد بدون شرح به قانون طبقه‌بندی مشاغل در طبقه‌بندی کارگران را به کار گرفته است.

وی یادآور شد به موجب قانون کار در واحدهایی که دارای طرح طبقه‌بندی مشاغل است کارفرما باید بر اساس رتبه و گروه کارگر از وی انتظار کار داشته باشد.

وی افزود: این در حالی است که هم‌اکنون بیشتر کارگران هتل آزادی در سمت‌هایی که با گروه شغلی آنها همخوانی نداشته و کمتر از آن است مشغول به کار هستند.

اخوان گفت: به عنوان مثال از کارگر حسابدار خواسته شده تا به کار یک باغبانی بپردازد و یا کارگر حسابدار دیگری را مسوول نقاشی و یا نگهبانی کرده‌اند.

وی افزود: هم‌اکنون از مجموع 400 کارگر هتل آزادی تنها حدود 200 کارگر باقیمانده‌اند که آنها نیز در مجموعه‌های دیگر بنیاد مستضعفان از جمله: قله کاسپین، توچال، پارک ارم، هتل کوثر و هتل اقدسیه مشغول کار هستند.

به گفته اخوان این اقدام بنیاد مستضعفان باعث شده تا دریافتی کارگران بطور چشمگیری کاهش یابد. پایان پیام

بدون شرح

واردات بی‌رویه دستاورد سال‌های جنگ کارگران را به باد داد

به گزارش ایلنا، دبیرکل خانه کارگر در تاریخ 3 مهر 88 گفت: عده‌ای با واردات بی‌رویه و قاچاق گسترده تولیدات خارجی به داخل کشور، خودکفایی سال‌های جنگ تحمیلی را زیر سوال برده‌اند.

علیرضا محبوب در مراسم یادواره شهدای جنگ تحمیلی شهرستان ورامین، گفت: با تمرینی که در سال‌های جنگ تحمیلی در رابطه با خودکفایی و عدم وابستگی به تولیدات خارجی انجام دادیم امروز حداقل ایران می‌بایست به یک قطب صنعتی در منطقه تبدیل می‌شد.

وی افزود: متأسفانه به جای حفظ این خودکفایی و توسعه آن در سال‌های پس از جنگ، مشاهده می‌کنیم که عده‌ای به نام تجارت و بازرگانی مرزها و بازارهای کشور را به روی محصولات خارجی گشوده‌اند و این دستاورد بدست آمده از کار و تلاش کارگران را به باد داده‌اند.

نماینده تهران در مجلس شورای اسلامی گفت: درحالی که امروز یک به یک کارخانه‌ها تولیدی فعال در زمان جنگ تعطیل شده و یا در معرض تعطیل شدن قرار دارند معلوم نیست که سود میلیاردی حاصل از این عمل به اصطلاح تجاری در کجا سرمایه‌گذاری می‌شود.

محبوب افزود: امروز اگر زرمه تحریم فروش کالاهایی چون بنزین به ایران شنیده می‌شود باید به جای ترسیدن مانند همان سال‌ها راه خودکفایی را طی کنیم و از قربانی کردن باقیمانده واحدهای صنعتی و تولیدی که برای منفعت طلبی شخصی گروه کوچکی واردکننده و قاچاقچی انجام می‌شود جلوگیری کنیم.

وی با یادآوری اینکه کارگران کارخانه‌ها در سال‌های جنگ زیر بارش بمب و موشک برای خودکفایی اقتصادی کشور می‌کوشیدند و همه‌گونه خطر را بجان می‌خریدند، افزود: برای مثال در همان سال‌ها یکی از کارخانه‌های اراک هدف موشک قرار گرفت و عده‌ای از کارگران آن کشته و مجروح شدند اما چند ساعت بعد مابقی کارگران بدون توجه به حادثه اتفاق افتاده و یا احتمال تکرار آن به کار خود بازگشتند.

به گفته محبوب این از خودگذشتگی و فداکاری کارگران حاضر در محیط‌های کار درحالی بود که بخش از قابل توجهی از آنها همزمان در مناطق جنگی مشغول نبرد با دشمن و پاسداری از کشور بودند.

این فعال کارگری تا امروز که نزدیک به دهه از پایان جنگ تحمیلی می‌گذرد هیچ اقدامی در خصوص برزگداشت کارگرانی در راه دفاع و خودکفایی شهید شده‌اند انجام نشده‌است.

محتوای برنامه‌های صدا و سیما از راه شهیدان جداست

در این مراسم هادی رضازاده، دبیر اجرایی خانه‌کارگر ورامین با انتقاد از اینکه محتوای تبلیغات رسانه ملی در رابطه با جنگ تحمیلی با راه شهیدان متفاوت است، گفت: در برنامه‌های صدا و سیما به خصوص سریال‌های خارجی نوعی انحراف از مسیر شهیدان به چشم می‌خورد.

وی افزود: به عنوان مثال اگر هزینه‌ای که بابت دوبله و پخش سریال افسانه جومونگ اختصاص یافته است

بابت تهیه و پخش سریالی در رابطه با زندگی شهدا و جنگ تحمیلی پخش می‌شد به مراتب بهتر بود. رضازاده گفت: رسانه ملی باید برای سرگرم کردن مردم به جای پخش برنامه‌هایی با محتوای فرهنگ غیر ایرانی، برنامه‌هایی با محتوای فرهنگ ایرانی تهیه و پخش کند. وی همچنین در خصوص انتقادهایی که از سوی گروه‌های سیاسی مختلف به تشکیلات خانه کارگر می‌شود، گفت: خانه کارگر تشکلی است که در سی سال گذشته در چهارچوب قانون اساسی پیگیری مسائل صنفی کارگران را بر عهده داشته و همواره از اینکه به تریبونی تبلیغاتی برای رد و توجیه برنامه، عملکرد و سیاست دولت‌ها تبدیل شود پرهیز داشته است.

پایان پیام

اعتصاب کارگران در کارخانه زاگرس خودرو

به نوشته سایت کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری در تاریخ 3 مهر 88 آمده است: با شروع ماه مهر 6 ماه است که کارگران زاگرس خودرو هیچ دستمزدی دریافت نکرده‌اند. سرمایه داران کل حقوق نیمسال آنان را مصادره کرده‌اند و از پرداخت آن سر باز می‌زنند. در همین مدت فشار کار بر کارگران بسیار بیشتر از پیش شده است، تضمین شغلی آنان از بین رفته است و هیچ کارگری به ادامه اشتغال فردای خود امید ندارد. در طول همین 2 ماه اخیر 70 کارگر اخراج شده‌اند و هیچ بارقه‌امیدی برای توقف روند اخراج‌ها مشاهده نمی‌شود. کوه بدهکاری، فقر و گرسنگی، احساس حقارت و ذلت در مقابل طلبکاران، وحشت از دست دادن کار، همه و همه بر سر کارگران خراب شده است و زندگی روزمره آن‌ها را به جهنمی هولناک مبدل ساخته است. جهنمی که نظام سرمایه داری و دولت جمهوری اسلامی این نظام بر کل طبقه کارگر ایران تحمیل نموده است و بخش‌های مختلف این طبقه همگی با مختصری شدت و ضعف در شعله‌های آن می‌سوزند و خاکستر می‌گردند. تصور 6 ماه کار کردن، هیچ دستمزدی نگرفتن، هیچ چیز برای خوردن و خوراک و پوشاک خود و خانواده نداشتن، تحمل تهدیدات مستمر صاحبان مستغلات به تخلیه منازل مسکونی به دلیل تعویق اجاره بها، دنیای مذلت‌ها و حقارت‌ها به گاه رجوع به مغازه داران برای گرفتن نسبه و هزاران مسائل دیگر این نوعی، جریان مستمر نفس کشیدن در این جهنم وحشت و نکبت و ادبار و بدبختی است. کارگران در طول 6 ماه گذشته به طور متوالی خواستار پرداخت دستمزدهای خود شده‌اند اما خواست آنان همواره با جواب مخالف کارفرمایان مواجه گردیده است. تجربه 6 ماه گفتگوی بدون هیچ نتیجه به کارگران یاد داد که سرمایه داران مطلقاً با الفبای زبان انسانی آشنا نیستند، آنان قدرت دارند، با زبان زور سخن می‌گویند، با اتکاء به قدرت سرمایه و دولت خود به اعتراض هیچ کارگری هیچ وقعی نمی‌نهند. قدرت سرمایه داران را فقط با قدرت می‌توان پاسخ گفت. سلاح زور سرمایه را تنها با سلاح پیکار کارگر می‌توان در هم شکست و جز این راهی نیست. کارگران با درک این واقعیت ساده بسیار بدهی بود که تصمیم به اعتصاب گرفتند. آنان در روز اول ماه مهر چرخ تولید را از کار انداختند و اعلام داشتند که تا گرفتن دستمزدهایشان به اعتصاب ادامه خواهند داد.

منبع: آژانس ایران خبر

آلمان بزرگترین صادرکننده گندم به ایران

به نوشته سایت تابناک در 4 مهر 88 آمده است: جزئیات واردات بیش از 3.4 میلیون تن گندم به ایران از 16 کشور طی پنج ماهه نخست امسال حاکی است آلمان با صادرات 829 هزار تن گندم در جایگاه اول است و آمریکا با صادرات 117 هزار تن گندم به ایران در جای هفتم قرار دارد. به نوشته «جمهوری اسلامی»، ایران از ابتدای فروردین ماه سال جاری تا پایان مرداد ماه بیش از سه میلیون و 400 هزار تن گندم از 21 کشور دنیا وارد کرده است که آلمان با صادرات بیش از 208 میلیون دلاری رتبه نخست را به خود اختصاص داده است.

بنا بر این گزارش، کانادا با صادرات بیش از 579 هزار تن گندم به ارزش 159 میلیون دلار در جایگاه دوم و استرالیا با صادرات بیش از 534 هزار تن گندم به ارزش 127 میلیون دلار در رتبه سوم قرار گرفتند. به گزارش فارس، طی پنج ماهه نخست امسال واردات گندم ایران از سوئیس 496 هزار تن قزاقستان 255 هزار تن امارات 195 هزار تن آمریکا 117 هزار تن لبنان 72 هزار تن هلند 62 هزار تن لتونی 50 هزار تن اتریش 42 هزار تن آرژانتین 31 هزار تن روسیه 28 هزار تن ازبکستان 10 هزار تن دانمارک 2900 تن و اوکراین 2900 تن بوده است.

واردات 117 هزار تنی گندم ایران از آمریکا در سال جاری و قرار گرفتن این کشور در رده هفتم در حالی است که ایران سال گذشته بیش از 900 هزار تن گندم از آمریکا وارد کرده و آمریکا به عنوان سومین صادرکننده گندم به ایران شناخته شده بود. البته مقامات مسئول وزارت جهاد کشاورزی پیشتر واردات مستقیم گندم از آمریکا را رد کرده بودند.

مقاله خواندنی و مستند

جمعیت فعال را کمتر از واقعیت محاسبه کرده اند کاهش نرخ بیکاری با دستکاری آماری

روزنامه سرمایه در روز شنبه 4 مهر 88 از قول، پیمان جنوبی گزارش خواندنی ای را انتشار داده است: طبق اعلام نماگرهای معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری، با وجود کاهش 393 هزار نفری تعداد افراد شاغل کشور در چهار سال گذشته، نرخ بیکاری از 5/11 درصد در سال 84 به 4/10 درصد در سال 87 رسیده و 1/1 درصد کاهش یافته است. طبق آمار شماره 28 شهریور 1388 نشریه «برنامه»، ارگان معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی، با وجود رشد 6/4 درصدی جمعیت بالای 10 سال کشور و افزایش دو میلیون و 698 هزار نفری این جمعیت در چهار سال 87-1384، دولت در محاسبات خود جمعیت فعال را 733 هزار و 716 نفر کاهش داده و آن را 24 میلیون و 40 هزار نفر در سال 84 و 23 میلیون و 306 هزار نفر در سال 87 اعلام کرده است.

به عبارت دیگر طبق اعلام مرکز آمار ایران، با وجود رشد 6/4 درصدی و افزایش 7/2 میلیون نفری جمعیت بالای 10 سال در دوره چهار ساله دولت نهم، جمعیت فعال کشور از 41 درصد جمعیت بالای 10 سال در سال 84 به 38 درصد در سال 87 رسیده و سه درصد کاهش یافته و نزدیک به 734 هزار نفر کمتر شده است.

به عقیده کارشناسان اقتصادی، همین امر یعنی پایین نشان دادن جمعیت فعال اقتصادی با وجود رشد 7/2 میلیون نفری جمعیت بالای

10 سال موجب شده که مخرج کسر نسبت جمعیت شاغل به جمعیت فعال کشور 734 هزار نفر کوچک تر شود و در نتیجه با وجود کاهش 393 هزار نفری جمعیت شاغل یا صورت کسر نسبت جمعیت شاغل به جمعیت فعال کشور، باز هم نرخ بیکاری 1/1 درصد کاهش نشان می دهد و از 5/11 به 4/10 درصد رسیده است.

این در حالی است که اگر نرخ مشارکت یا نسبت جمعیت فعال به جمعیت بالای 10 سال را معادل سال 84 فرض کنیم در سال 87 از جمعیت 61 میلیون و 333 هزار نفری بالای 10 سال کشور باید معادل 41 درصد یا 25 میلیون و 146 هزار نفر جمعیت فعال داشته باشیم. در حالی که طبق اعلام مرکز آمار ایران 38 درصد یا 23 میلیون و 306 هزار نفر جمعیت فعال در سال 87 داشته ایم.

این رقم با فرض 41 درصدی جمعیت فعال در سال 87 معادل یک میلیون و 840 هزار نفر فاصله دارد. بر این اساس اگر فرض 41 درصدی جمعیت فعال را در نظر بگیریم و نسبت افراد شاغل به 25 میلیون و 146 هزار نفر جمعیت فعال را فرضی محاسبه کنیم نرخ اشتغال معادل 83 درصد و نرخ بیکاری معادل 17 درصد خواهد بود. برخی کارشناسان با تکیه بر همین فرض که درصد جمعیت فعال کمتر نشده معتقدند نرخ بیکاری حول و حوش 15 تا 17 درصد است.

کارشناسان، دلایل متعددی را برای تداوم نرخ 41 درصدی جمعیت فعال اقتصادی اعلام می کنند و عده ای دیگر از صاحب نظران معتقدند در چهار سال گذشته جمعیت فعال و جویای کار کمتر شده است. البته دلایل مرکز آمار ایران برای اثبات کاهش سه درصدی جمعیت فعال در چهار سال گذشته مشخص نیست و بهتر است که اعلام شود.

برخی کارشناسان، با اشاره به افزایش 6/4 درصدی جمعیت فعال در چهار سال گذشته، معتقدند در آمارگیری ها، کم خوانی آماری داریم و برخی بیکاران که سال هاست بیکارند و دیگر دنبال کار نمی روند را جزء افراد فعال محاسبه نمی کنند و در نتیجه بسیاری از افراد جویای کار جزء جمعیت فعال محاسبه نمی شوند. به عقیده این کارشناسان، طبق آمار رشد جمعیت در دهه 1360، باید سالانه 800 هزار تا 2/1 میلیون نفر به جمعیت فعال کشور اضافه می شد نه اینکه کم شود.

در حالی که طبق آمار اعلام شده تعداد جمعیت فعال 734 هزار نفر در چهار سال گذشته کاهش یافته و این آمار با واقعیت رشد جمعیت بالای 10 سال در سال های اخیر همخوانی ندارد و این پرسش وجود دارد که با وجود رشد 6/4 درصدی جمعیت بالای 10 سال چرا سه درصد از جمعیت فعال و تعداد آن 734 هزار نفر کاهش یافته است.

برابر آمار ارائه شده از سوی مرکز آمار ایران نرخ بیکاری طی دوره چهار ساله 1384 تا پایان 1387 از 5/11 به 3/10 درصد کاهش یافته، این در حالی است که در صورت در نظر گرفتن رشد 6/4 درصدی دو شاخص جمعیت کل کشور و جمعیت بالای 10 سال کشور قاعدتاً باید تعداد جمعیت فعال کشور نیز متناسب با آن به 6/4 درصد رشد می یافت. در این حالت تعداد جمعیت فعال اقتصادی کشور که برابر آمار مرکز آمار ایران 24 میلیون و 40 هزار نفر برآورد شده باید بر 25 میلیون و 110 هزار نفر در پایان سال 1387 بالغ می شد که این تعداد یک میلیون و 810 هزار نفر بیشتر از تعداد 23 میلیون و 306 هزار نفری آمار رسمی کشور است.

با در نظر گرفتن آمار اعلامی 20 میلیون و 882 هزار نفری تعداد افراد شاغل کشور در سال 1387 و کسر

آن از جمعیت فعال اقتصادی برآورد شده (با در نظر گرفتن رشد 6/4 درصدی) که نزدیک به 25 میلیون و 110 هزار نفر را نشان می دهد تعداد افراد بیکار در پایان سال 1387 بالغ بر چهار میلیون و 228 هزار نفر خواهد بود.

در این حالت نرخ بیکاری کشور که برابر تعریف مرکز آمار ایران از نسبت جمعیت بیکار (چهار میلیون و 228 هزار نفر) به جمعیت فعال (25 میلیون و 110 هزار نفر) (شاغل و بیکار) ضرب در 100 به دست می آید معادل 8/16 درصد خواهد بود.

با در نظر گرفتن نرخ بیکاری به دست آمده در فوق (8/16 درصد) و کسر آن از نرخ بیکاری اعلامی از سوی مرکز آمار ایران (4/10 درصد) شاهد فاصله 4/6 درصدی در نرخ های دارای رشد متناسب با افزایش جمعیت بالای 10 سال کشور و نرخ اعلامی از سوی مرکز آمار ایران خواهیم بود و این نکته ای است که باید عوامل موثر در آن بیشتر مورد بررسی قرار گیرد و مشخص شود چگونه طی سال 1387 بالغ بر 751 هزار نفر از تعداد جمعیت فعال اقتصادی کشور کاسته شده، در حالی که کل کاهش در دوره چهار ساله 1384 تا 1387 بالغ بر 734 هزار نفر بوده است. برابر آمار مرکز آمار ایران نرخ بیکاری جوانان 15 تا 24 ساله در سال 1387 حاکی از آن است که 23 درصد از جمعیت فعال 15 تا 24 ساله در این سال بیکار بوده اند. بررسی روند تغییرات نرخ بیکاری جوانان در این دوره سنی نشان می دهد نرخ بیکاری در سال 1387 نسبت به سال های 1384 و 1385 به ترتیب 30/0 و 5/0 درصد کاهش و نسبت به سال 1386، بالغ بر 7/0 درصد افزایش یافته است.

تعداد جوانان بیکار در دوره فعلی مورد بررسی و در سال 1387 بالغ بر یک میلیون و 110 هزار نفر اعلام شده که از این تعداد 778 هزار نفر مرد و 332 هزار نفر زن بوده اند و 840 هزار نفر از این جمعیت در مناطق شهری و 299 هزار نفر نیز در مناطق روستایی سکونت داشته اند.

برابر آمار اعلامی از سوی مرکز آمار ایران، نرخ بیکاری جوانان 15 تا 29 ساله حاکی از آن است که 4/20 درصد این جمعیت در سال 1387 بیکار بوده اند. بررسی روند تغییرات نرخ بیکاری جوانان در دوره سنی مورد بررسی نشان می دهد این شاخص در سال 1387 نسبت به سال های 1384 و 1385 به ترتیب 20/0 و 4/0 درصد کاهش و نسبت به سال 1386، بالغ بر 4/0 درصد افزایش یافته است.

تعداد جوانان بیکار در دوره سنی مورد بررسی و در سال 1387 بالغ بر یک میلیون و 747 هزار نفر اعلام شده که از این تعداد یک میلیون و 187 هزار نفر مرد و 560 هزار نفر زن بوده اند و یک میلیون و 358 هزار نفر از این جمعیت در مناطق شهری و 389 هزار نفر در مناطق روستایی سکونت داشته اند.

افزایش ترک کار در پی کاهش مزد پرستاران

روزنامه سرمایه در تاریخ 4 مهر 88 از قول مریم بابایی گزارش می دهد: در حالی که به گفته کارشناسان تعداد پرستاران ایران یک سوم استاندارد جهانی است و مهم ترین مشکل پیش روی پرستاری کشور کمبود نیروی کار انسانی است. دبیرکل خانه پرستار از ترک خدمت پرستاران استخدامی سال 88 به علت کاهش حقوق آنها خبر داد. این در شرایطی است که چندی پیش وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی دولت نهم در آخرین روزهای کاری خود از افزایش

24 درصدی حقوق پرستاران خبر داده و گفته بود: «پیش از اجرای قانون مدیریت خدمات کشوری، افزایش حقوق پرداختی پرستاران حدود سه برابر بوده است که با اجرای این قانون 24 درصد حقوق پرداختی پرستاران افزایش یافت.»

با این حال محمد شریفی مقدم دبیرکل خانه پرستار در این زمینه می گوید: «بر اساس فصل 10 قانون مدیریت خدمات کشوری که مربوط به حقوق کارکنان دولت است، در سال جاری بند تفاوت تطبیق قیمت حقوق پرستاران حذف شده است و همین امر موجب کاهش 130 هزار تومانی حقوق پایه پرستارانی که در سال 88 استخدام شده اند، شد.»

بر اساس این قانون پرستارانی که قبل از سال 88 استخدام شده اند حقوق آنها 500 هزار تومان است.

این در حالی است که به گفته شریفی مقدم حقوق پرستاران جدید استخدام 370 هزار تومان است و این امر موجب کاهش راندمان کاری و ترک کار پرستاران زیادی شده است.

دبیرکل خانه پرستار کشور با اشاره به شرایط سخت جذب نیروی پرستار اظهار داشت: «تاکنون تعداد زیادی از این پرستاران پس از طی مراحل سخت گزینشی به علت کمبود حقوق و دستمزد ترک کار کرده و جذب مراکز درمانی خصوصی شده اند.»

تعداد پرستاران ایران یک سوم استاندارد جهانی

در شرایطی که وزیر بهداشت عنوان کرده به آنچه که در دوران دولت نهم به عنوان مطالبات جامعه پرستاری پیگیری می شده معتقد است اما به تنها چیزی که در مصاحبه اش به آن اشاره نکرد بحث کمبود کادر پرستاری بود. به گفته کارشناسان در حال حاضر تعداد کادر پرستاری ما یک سوم حداقل استانداردهای جهانی است. مثلاً اگر در آمریکا به ازای هر هزار نفر هشت تا 9 پرستار یا در اروپا هفت پرستار وجود دارد، در

کشور ما این تعداد به سه پرستار برای هر هزار نفر کاهش یافته است. یعنی ما الان باید چیزی حدود 210 هزار نفر کادر پرستاری داشته باشیم و این در خوشبینانه ترین حالت به 90 تا 100 هزار نفر می رسد. در کشور ما تعداد پرستار مورد نیاز در بیمارستان ها هنوز براساس معیارهای گذشته سنجیده می شود. در حالی که به طور متوسط نیاز مراقبتی بیماران نسبت به 40 سال گذشته شش برابر شده است. ولی تامین نیروی انسانی فرقی نسبت به گذشته نکرده است. برای همین مردم ما خدمات پرستاری مناسب دریافت نمی کنند و این باعث ایجاد مشکلات زیادی می شود.

این در شرایطی است که کمبود کادر پرستاری و رعایت نشدن استانداردهای لازم مراقبت در خصوص بیماران، یکی از عواملی است که در کشور ما به افزایش مرگ و میرها منجر می شود.

بررسی وضعیت طرح کاهش ساعت کار پرستاران در حالی که اواخر سال گذشته وزیر بهداشت اعلام کرده بود قانون کاهش ساعت کاری پرستاران نیمه اول سال 88 عملی می شود و از ابلاغ این طرح مدتی می گذرد اما علاوه بر اینکه این طرح در بسیاری از بیمارستان ها هنوز به طور کامل اجرا نشده است و مسوولان می گویند بودجه ای برای اجرای طرح دریافت نکرده اند، اضافه کاری اجباری نیز بر پرستاران تحمیل شده است.

میرزا بیگی رئیس سازمان نظام پرستاری درخصوص طرح معروف به کاهش ساعت کار پرستاران معتقد است که با آداسازی یک بخش از وقت پرستاران و همچنین دادن برخی از امتیازاتی که در تمام دنیا مرسوم بوده و در ایران تا به حال مورد توجه قرار نگرفته است، می توان سطح بهره وری و رضایتمندی را در این قشر بالا برد.

با این حال مدیر کل دفتر امور پرستاری وزارت بهداشت اظهار امیدواری کرده بود که با آمدن وزیر زن رسیدگی به مشکلات پرستاران عمیق تر می شود.

اعظم گیوری با بیان اینکه بیش از 70 درصد پرستاران کشور را زنان تشکیل می دهند، گفته بود: «حضور یک زن در مقام وزارت می تواند وضعیت کنونی پرستاران کشور را تغییر دهد.»

در ایران براساس قانون کاهش ساعت کار پرستاران که دولت نهم در پایان کار خود پس از تایید شورای نگهبان برای اجرا ابلاغ کرد، به منظور کارایی و اثربخشی سرمایه های انسانی نظام سلامت شامل شاغلان بالینی رسته بهداشتی، درمانی در بخش های دولتی (کشوری و لشکری) و غیردولتی، ساعات کار هفتگی شاغلان موضوع این قانون با توجه به سختی کار، سابقه خدمت و کار در نوبت کاری های غیرمتعارف، به تناسب در هفته حداکثر تا هشت ساعت تقلیل می یابد و دولت می تواند ساعات کار بخش های دولتی و غیردولتی در نوبت های شب و ایام تعطیل را با ضریب 5/1 و در نوبت عصر با ضریب 2/1 محاسبه کند و همچنین مشمولان این ماده اجازه کار بیش از

12 ساعت متوالی را ندارند و می توانند حداکثر معادل نصف ساعت کار موظف ماهانه، با توافق کارفرما اضافه کار انجام دهند. با این حال مسوولان اجرای دو قانون ارتقای بهره وری نیروهای بالینی نظام سلامت و تعرفه گذاری خدمات پرستاری را از اولویت های جامعه پرستاری در دولت دهم می دانند.

همچنین چندی پیش رئیس سازمان نظام پرستاری گفته بود: «با اجرای قانون مدیریت خدمات کشور حق کارانه پرستاران حذف نمی شود چراکه بحث پرداخت کارانه به پزشکان و پرستاران از درآمد اختصاصی است نه بودجه دولت و برخی از افراد به اشتباه به این موضوع دامن می زنند که با اجرای قانون مدیریت خدمات کشوری، پرداخت کارانه این افراد حذف خواهد شد.»

وی با اشاره به اینکه «سازمان نظام پرستاری با بیش از 90 هزار عضو تنها نهاد رسمی پرستاران است»، اظهار داشت: «در گذشته بین پرداخت کارانه پزشکان و پرستاران تبعیض وجود داشت به گونه ای که کارانه پزشکان بیشتر از پرستاران بود.»

با این حال رئیس سازمان نظام پرستاری گفته بود با تصویب قانون ارتقای بهره وری خدمات بالینی، این تبعیض برداشته می شود و با اجرای این قانون، مسیر پرداخت کارانه که مبتنی بر تعرفه های خدمات پرستاری، ساعات کار کمتر و کم شدن تحمل سختی کار است، هموارتر شده و به زودی دریافتی پرستاران بیش از گذشته خواهد بود اما در شرایط فعلی شاهد ترک کار پرستاران استخدامی جدید به دلیل کاهش دستمزدها هستیم.

462 کارفرمای متخلف جریمه شدند

خبرگزاری ایلنا در تاریخ 4 مهر 88 گزارش داد: رئیس سازمان کار و امور اجتماعی استان قزوین از بازرسی 92 معدن در محدوده استان قزوین و اعمال جریمه برای 462 کارفرمای متخلف در استفاده غیر مجاز از اتباع بیگانه در ماههای اخیر خبر داد.

به گزارش ایلنا به نقل از روابط عمومی سازمان کار و امور اجتماعی استان قزوین، ایمانی گفت: در ماههای اخیر توسط بازرسان کار از 92 معدن در محدوده استان بازرسی به عمل آمده که طی بازدیدهای انجام شده نواقص ایمنی و بهداشتی و همچنین موارد نقص قانون کار مربوط به پرداخت حقوق و مزایا و شرایط کار

کارگران شاغل در معادن شناسایی و به کارفرمایان آن معادن جهت رفع ابلاغ گردید ، بدیهی است پیگیری تا برطرف شدن نواقص ابلاغ شده ادامه خواهد یافت .

وی افزود: در ماه اخیر دو مورد حادثه منجر به فوت ناشی از برخورد میله گرد با خط فشار قوی برق در استان قزوین برای کارگران ساختمانی به وقوع پیوسته است که با توجه به نحوه وقوع حوادث مذکور جهت پیشگیری از چنین حوادثی می بایست به نکات ایمنی خاصی بپردازیم ، نظیر اینکه از احداث بنا در حریم خطوط فشار قوی برق جدا اجتناب کنیم که در این خصوص شهرداریها می بایست از صدور پروانه ساخت برای ساخت بنا در حریمهای برق فشار قوی خودداری نموده و شرکت برق نیز جهت جلوگیری از احداث بنا در حریمها نظارت کافی را انجام دهد ، در این ارتباط همچنین مهندسين مجري و ناظر نیز در صورت مشاهده چنین تخلفی از انجام عملیات ساخت ممانعت به عمل آورند.

وی تصریح کرد : در صورت رعایت حریم برق فشار قوی در ساختمانهای در حال اجرا باید ترتیبی اتخاذ شود تا هنگام جابه جایی لوله ها ، میلگردها و تیر آهنهای بلند از برخورد آنها به خطوط برق یا واقع شدن در حوزه الکتریکی خطوط مذکور جدا جلوگیری گردد که رعایت این امر نظارت موثر مهندسين ناظر و مجري بر اجرائی عملیات جابجایی و بکارگیری لوله ها ، میلگردها و ... رعایت فواصل ایمن و همچنین دقت و توجه پیمانکاران و کارگران ذیربط را به نکات ایمنی مربوطه می طلبد.

ایمانی افزود : به جهت ارتقاء فرهنگ ایمنی و آموزش های لازم به کارگران و پیمانکاران ساختمانی مقرر شد که با همکاری اداره کل آموزش فنی و حرفه ای استان برای متقاضیان کارت مهارت در زمینه های مختلف اجرائی ساختمان ، دوره های آموزش اصول حفاظت فنی و بهداشت کار برگزار گردد که در این ارتباط در ماه گذشته تعداد 6 دوره آموزشی 5/2 ساعته برای جمعا حدود 160 نفر از کارآموزان مذکور در ارتباط با اصول حفاظت فنی و بهداشت کار در کارگاههای ساختمانی برگزار گردید ، که بازرسان کار استان به آموزش مباحث فوق در این کلاسها پرداختند.

وی همچنین در خصوص طرح ضربتی برخورد با اشتغال اتباع خارجی غیر مجاز گفت : بی شک یکی از مهمترین دغدغه های فرا روی هر کشوری موضوع اسکان و اشتغال اتباع خارجی است که متأسفانه ورود غیر مجاز تبعه خارجی مشکلات چشمگیری را برای کشور و به تبع آن برای استان قزوین به وجود آورده است و حسب برآوردهای آماری انجام شده حدود 3 میلیون نفر تبعه خارجی (افغانی) در کشور حضور دارند که حدود یک هزار و صدوپنجاه نفر آنها دارای پروانه کار بوده و بیش از یک میلیون و سیصدوپنجاه هزار نفر دیگر به صورت غیرقانونی مشغول به کار می کنند که آمار تبعه خارجی دارای پروانه کار در استان که مجاز به تردد ، اسکان و اشتغال در مناطق مجاز می باشند نزدیک به پنج هزار نفر است .

ایمانی در ادامه گفت : از آنجاییکه تکالیف تعیین شده در مبحث سوم از فصل پنجم و مقررات مربوط به فصل یازدهم قانون کار جمهوری اسلامی ایران وظایفی را برای وزارت کار و امور اجتماعی و به تبع آن سازمانهای کار و امور اجتماعی سراسر کشور تبیین نموده است ، این سازمان باهدف صیانت از نیروی کار داخلی و کاهش نرخ بیکاری در استان ضمن ساماندهی و نظام مند کردن اشتغال اتباع خارجی در ادامه روند گذشته خود در برخورد با کارفرمایان متخلف در بکارگیری اتباع خارجی فاقد پروانه کار (غیرمجاز) طرح ضربتی را در برنامه های کاری خود گنجانده است که با بسیج نمودن بازرسان کار سازمان که وظیفه نظارت بر حسن اجرائی قانون کار از عمده ماموریتهای آن می باشد ، نسبت به اعمال قوانین و مقررات و مجازاتهای پیش بینی شده در کشور برای 462 کارفرمای متخلف در شهریورماه اقدام نمود که بر این اساس کارفرمایانی که از نیروی کار خارجی فاقد پروانه کار استفاده کنند مکلفند که به ازای هر روز اشتغال تبعه خارجی غیرمجاز 5 برابر حداقل دستمزد روزانه را به عنوان جریمه نزد خزانه داری کل واریز نمایند که در صورت تکرار مبلغ فوق به دو برابر افزایش یافته و براساس ماده 181 قانون کار مصوب 29/8/1369 مجمع تشخیص مصلحت نظام به 91 تا 180 روز حبس محکوم خواهد شد.

پایان پیام

صندوق تامین اجتماعی فقط برای کارگران است/ کاهش 70 درصدی درآمد سازمان تامین اجتماعی

خبرگزاری ایلنا در تاریخ 4 مهر 88 گزارش داد: رئیس اتحادیه پیش کسوتان جامعه کارگری کشور گفت: مدیران سازمان تامین اجتماعی فلسفه وجودی این سازمان را فراموش کرده اند و ارایه خدمات بیمه و درمانی کارگران و بازنشستگان بیمه شده را روی گروههایی متمرکز کرده اند که حتی یک روز در چارچوب قوانین کار و تامین اجتماعی قرار نداشته اند.

به گزارش ایلنا، حسن صادقی با یادآوری اینکه صندوق سازمان تامین اجتماعی در نخستین سالهای قرن حاضر برای حمایت از کارگران شاغل در پروژه های راه سازی تاسیس شد، گفت: به نظر می رسد تغییر نام این صندوق به نام فعلی مسوولان سازمان را به اشتباه انداخته است.

وی افزود: ممکن است عنوان تامین اجتماعی تداعی کننده وظایف دولت در ماده 29 قانون اساسی باشد اما

مدیران سازمان باید بدانند که این سازمان یک صندوق عمدی غیر دولتی است و دولت تنها مسوول نگهداری اموال سازمان است و حقی برای تصمیم‌گیری در مورد نحوه هزینه کردن منابع این صندوق ندارد. وی با بیان اینکه مدیران اتوبوسی سازمان تامین اجتماعی در هر دوره نسبت به دوره قبل از تعصب کمتر نسبت به نگهداری اموال سازمان برخوردار هستند گفت: دولت انباشته شدن حجم بدهی‌های معوقه و کاهش کیفیت خدمات بیمه‌ای و درمانی و تغییر اساسنامه سازمان به خوبی این مساله را آشکار می‌کند. صادقی بازنشستگی و خروج مدیران و کارشناسان با سابقه سازمان تامین اجتماعی را باعث تشدید این مساله دانست و افزود: فقدان تشکلهای مستقل صنفی به ویژه تشکلهای قدرتمند کارگری باعث شده تا برخلاف گذشته هیچ مانع و سد محکمی بر سر راه انحراف مدیران سازمان تامین اجتماعی از مسیر اصلی وجود نداشته باشد.

رئیس اتحادیه پیش کسوتان جامعه کارگری تاکید کرد: مدیران اتوبوسی سازمان تامین اجتماعی در حالی با تصور ثروتمند بودن صندوق تامین اجتماعی به امور سازمان می‌پردازند که در سال‌های گذشته به دلیل تغییر نسبت ورودی‌ها و خروجی‌های سازمان به روزانه 100 خروجی در مقابل 10 ورودی، این سازمان با کاهش 70 درصدی در آمد برخی شعب و در نتیجه احتمال ورشکستگی مواجه شده است.

پایان پیام

پاسخگویی به سوالات پیرامون قرارداد کار

خبرگزاری ایلنا در تاریخ 4 مهر 88 گزارش داد: رئیس کمیته طرح تکریم وزارت کار و امور اجتماعی گفت: سوالات متعددی از سوی واحدهای تولیدی و کارگران در محورهای مختلف قرارداد کار و فرم‌های آن مطرح می‌شود که این سوالات برای پاسخگویی مناسب و کاهش مراجعات مردمی به واحدهای مربوطه ارایه شده است.

به گزارش ایلنا، محمد علی رئیس کمیته طرح تکریم وزارت کار و امور اجتماعی افزود: هم‌اکنون تعدادی از سوالات که بیشترین پرسش بین مردم است به همراه پاسخ آن در سامانه قرارداد کار قرار گرفته است. وی خاطر نشان کرد: با ارایه پاسخهای یاد شده مراجعات مردمی کاهش چشمگیری داشته است. وی گفت: واحدهای تولیدی، کارگران و مردم می‌توانند با مراجعه به پایگاه اطلاع رسانی www.karnews.ir در قسمت قرارداد کار پاسخ سوالات مربوطه را مشاهده نمایند.

پایان پیام

نیروی کار، ایمنی و مناسبات اجتماعی واپسگرا

به نوشته سایت مدافعان حقوق کارگران در تاریخ 4 مهر 88 آمده است: نظام‌های اقتصادی سیاسی فردگراکه دنباله‌رو برنامه‌های اقتصادی نهادهای امپریالیستی، چون صندوق بین‌المللی پول بانک جهانی و تجارت جهانی هستند، تنها گزینه‌شان برای مناسبات اجتماعی یک دیکتاتوری دریده و عوام‌فریب است. با فرهنگ واپسگرا و خرافه‌پرستی که در نهایت فرد پرستی را تروج می‌کند و از نظر اقتصادی تنها معیار ارزش‌هایشان دلالتی و واسطه‌گری می‌باشد. ولی در سیاست ماسک‌های متضادی را به کار می‌گیرند. گاهی در پشت ماسک الهی و به نمایندگی از طرف او بر مردم ستم می‌کنند و زمانی دیگر چکمه‌های نظامیان جنایتکار را به پا می‌کنند. در هر حال در پشت همه ماسک‌ها سرشتی یگانه وجود دارد. سرشتی که برای جان و زندگی نیروی کار و کارگران صنعتی هیچ ارزشی قائل نیستند و به گونه‌ای عمل می‌کنند که گویی وجود یا عدم وجود این طبقه مولد، در روند زندگی اقتصادی - سیاسی هیچ تاثیری ندارد. ولی دم خروس دروغ و ریاکاری آنها زمانی آشکار می‌شود که ما به مطالعه عمل‌کرد اقتصادی اربابان این نظام‌های واپسگرا و نهادهای جهانی امپریالیستی بپردازیم در آن صورت واقعیت را عریان‌تر و مشخص‌تر خواهیم دید. به رغم پیشرفت‌های فوق مدرن تکنولوژی هنوز هم درآمد سود، ارزش اضافی تنها از یک منبع امکان‌پذیر است. ارزش که همه سرمایه‌داران در جست‌وجوی آن تن به هر جنایتی می‌دهند، تنها از یک طریق در کالا متبلور می‌شود. حقیقتی گریزناپذیر، استثمار. هیچ فکر کرده‌اید چرا شرکت‌های چندملیتی برای کسب دلارهای بیشتر، کارخانه‌هایشان را از کشورهای مادر (غرب) خارج می‌کنند و با سرمایه‌های کلان راهی کشورهای عقب رانده شده می‌شوند و ظاهراً با خود تولید و کار و رونق اقتصادی را هم می‌برند. آنها تنها یک هدف را دنبال می‌کنند و آن کسب سود بیشتر است. ولی از کدام راه؟ در کشورهایی که بدون چون و چرا، سیاست‌های اقتصادی نولیبرالیسم را پذیرفته و قدرت نظامی‌شان را در خدمت دلال‌های و سرمایه دارها، علیه مردم به کار گرفته باشند، سرمایه‌گذاری آغاز می‌شود. با خرید ارزان کار و بهره‌گیری از ساعات طولانی‌تر کار، این تنها منبع بی‌پایان ارزش اضافی را مالک می‌شوند. کارگر، نیروی کار که در باور واسطه‌ها (بخوانید انگلی‌ها) بی‌ارزش است و به حساب نمی‌آید، تنها امکان کسب ثروت و سرمایه است. تکنولوژی‌های فوق مدرن، سرمایه و منابع بزرگ انرژی و معادن بدون نیروی کار بدون وجود نیروی کار تنها بخش‌هایی مرده اند. تنها کار است که به اشیاء جان می‌بخشد. کارگر نیروی حیاتی خود را در کالا متبلور می‌کند و ارزش را تولید می‌کند. ولی

مناسبات نولیر ایستی و نظام‌های دیکتاتوری وابسته برایشان اهمیت ندارد که کارگر چگونه با حداقل‌های، نیروی حیاتی خود را بازتولید می‌کند؟ با از پای در آمدن کارگر فرد آسیب دیده را اخراج می‌کنند و با استخدام دیگری جای خالی او را پر می‌کنند. با این نوع نگرش کارگر و نیروی کار یک کالای یک بار مصرف بیشتر نیست. در حقیقت وحشیانه‌ترین استثمار که از دوران‌های برده داری هم ستمگرانه‌تر است، اعمال می‌گردد. عوارض این مناسبات واپس گرا با دولت سردار سازندگی به ایران وارد شد. تعدیل ساختاری و تضعیف نقش دولت در اقتصاد بهانه‌ای بود برای سپردن سرنوشت اقتصادی ایران به دست بازاریان سنتی تهران که مرده ریگ بازرگانان ماقبل قرون وسطا هستند. حذف تدریجی حقوق کار، در دولت اصلاحات با معاف کردن کارگاه‌های زیرده نفر از قانون کار، و با اوج‌گیری خصوصی‌سازی "دولت مهرورز" و وارونه کردن اصل 44 قانون اساسی، فروش صنایع بزرگ تولیدی به بازاریان و نوکیسه‌ها شدت گرفت. خریداران صنایع به جای مدرنیزه کردن و ادامه‌ی تولید، کارخانه را تعطیل کارگران را اخراج و اقدام به فروش زمین‌های آن تا متری یک میلیون تومان نمودند. (لامپ‌سازی رشت) در آوانگان اراک هم تولید متوقف گردید و کارگران اخراج شدند و خریدار در انتظار فرصتی است برای تفکیک زمین و فروش آن. بدین شیوه صنایعی نابود شدند که با منابع ملی ساخته شده بودند. معمولاً هدف خصوصی‌سازی واگذاری صنعت برای مدرن کردن و تولید کالایی با کیفیت قابل رقابت با کالای مشابه خارجی است. نه ترور صنعت ملی. مقایسه کوچکی از انقلاب 57 روزانه کار کارگر 8 ساعت و در صورت تمایل کارگر اضافه کاری غیر اجباری با صد چهل در صد اضافی برای کارگر محاسبه می‌شد. در پروژه‌های صنعتی نفتی علاوه بر حقوق بالا چون 24 ساعت در محیط کار بودند) 14 روز کار می‌کردند و 14 روز استراحت. ولی امروزه ساعات کار در کارگاه‌های کوچک از خروس خوان تا شغال خوان است. کارگر با کوچکترین انتقادی اخراج می‌شود(بند ز) بیمه‌شان مرتب پرداخت نمی‌شود و ساعات کار روزانه در کارگاه‌های بزرگ حداقل 12 ساعت است. و در اضافه کاری اجباری هم هیچ درصدی (صدی چهل قانون) به کارگر پرداخت نمی‌شود. در پروژه‌های بزرگ صنعتی- نفتی حداقل روزانه کار 12 ساعت است و هر 23 روز کارکرد در کارگاه تنها 7 روز حق استراحت دارد که از این هفت روز دو روز آن در رفت و برگشت به پروژه صرف می‌شود. ولی تیر خلاص به قانون کار را مجمع تشخیص مصلحت نظام به رهبری سردار سازندگی با بند ز شلیک نمودند و بدین صورت کارفرماها حاکمان مطلقه ی پروژه‌ها شدند و اخراج کارگران قانونی و بدون هیچ مانعی صورت می‌گیرد. هر روز بخشی از قانون کار به دور ریخته می‌شود تا واسطه‌های انگل ثروتمندتر گردند، کارگران از هستی ساقط و سرمایه‌دار صنعتی به دلال تبدیل گردد. با سرو و دم بریدن قانون کار (که بیشتر در جهت منافع کارفرماها بود تا کارگر) رعایت اصول ایمنی در کارگاه‌ها به یک شوخی تبدیل می‌شود. در حالی که کار بدون رعایت اصول ایمنی، هر لحظه با خطرهای مرگبارش هستی و جان نیروی کار رابه چالش می‌گیرد. از این رو بررسی ایمنی در تکنیکی‌ترین و حیاتی‌ترین صنایع ایران، صنایع تولید پالایشگاه‌های و پتروشیمی‌ها به یک ضرورت تبدیل می‌گردد.(مشاهدات عینی) سال 82- 83 جزیره خارک مخزن شماره 12 در حال بازسازی بود. ناظر پروژه برای حفظ استانداردهای ایمنی کار از پیمانکار مخزن که شرکتی دولتی نظامی بود می‌خواهد با شروع کارهای فلزی کف مخزن ارت مخزن را برای پیش‌گیری از برق گرفتگی کارگران نصب کند. ولی مدیران شرکت که بیشتر نظامی بودند تا صنعت‌گر، با بی‌اعتنایی از این کار خودداری کردند. چند ماه بعد در ساعت 11 و نیم صبح یک کارگر جوان اهل گناوه در اثر برق‌گرفتگی جان باخت. با مرگ این کارگر جوان که تازه از سربازی آمده بود، مسولان اقدام به نصب ارت نمودند. در مخزن 13 همین شرکت رانت‌خوار پیمانکار دست چندم ... برای سرعت بخشیدن به کار، یک موتور کوچک روی دیواره مخزن قرار داد تا بوگی را به جلو بکشد(بوگی وسیله‌ای است که جوشکار در آن قرار می‌گیرد و در ارتفاع 16 متری مخزن را جوشکاری می‌کند) با کار افتادن موتور بوگی که از نظر ساخت اشکالات ایمنی داشت، از جایگاه خود خارج شد و سقوط کرد. جوشکار جوان که اهل روستاهای ایذه بود، در دم فوت کرد و از کمر به پایین فلج شد. دهها نفر از مسولان، کارفرما، پیمانکار و مقامات ایمنی جزیره در محل حادثه حضور یافتند و عکس و فیلم گرفتند... مقرر گردید از این به بعد اصول ایمنی با دقت بیشتری به کار گرفته شود. همین !!! کارگر کشته شده خواهرزاده سرپرست ایمنی جزیره بود. در پروژه‌های صنعتی تولیدی علاوه بر همه ی ستم‌ها و بی‌داد و بی قانونی‌ها، کارگران همیشه با عدم پرداخت به موقع حقوق مواجه هستند. گاهی این عدم پرداخت تا 7 ماه به درازا میکشد) هم اینکه در بخش مخازن این پروژه فعال ... کارگران مخزن ساز تا به امروز (22 مرداد 88) حقوق اسفند ماه خود را دریافت نکرده‌اند. چرا؟ آیا ماه‌ها بدون حقوق کار کردن افسردگی و بیماری روحی برای کارگر و خانواده اش ایجاد نمی‌کند؟ آیا این همه، باعث بی‌دقتی در محیط کار و حادثه نمی‌شود؟ آیا در کارگاه‌ها به ایمنی روانی در باتلاق خرافات و جهل به حداقل‌های ایمنی برای حفظ جان نیروی کار صنعتی توجهی ندارند. در این پروژه شبکه ی وسیع و پیچیده و تودرتویی از کانال‌ها برای عبور لوله‌های زیر زمینی حفر شده است. کیلومترهای کانال با عمق‌هایی از 3 الی 8 متر و با عرض‌هایی از یک متر تا چند متر که در اعماق آنها لوله‌هایی با قطرهای 52، 2، 8، 12 اینچ کشیده شده است. برای عبور از روی این کانال‌ها که

کار روزانه ی ماست و باید به دفعات در روز تکرار شود، پیمانکار می‌تواند یک پل با لوله داربست بصورت موقت بسازد تا روند کار بدون خطر طی شود. ولی عملاً تا قبل از وقوع حادثه زیر این عمل صورت نگرفت. نیروی کار چه با ابزار و چه بدون آن برای عبور از این کانال‌ها باید از روی یک تخته شکسته ضایعاتی با عرض 30 سانتی متر و یا از روی یک قوطی بلند پروفیلی با عرض 7 سانتی متر آن هم بدون مهار عبور کند. در صورت خستگی و عدم دقت و یا چرخیدن پروفیل و یا در اثر گشتن تخته، سقوط روی لوله‌ها غیر قابل اجتناب است. در آن پایین مرگ و یا نقص عضو در انتظار قربانیان است. مهندس ساسان که از ساعت 7 بامداد بیشتر گوشه و کنار سایت بزرگ را با عبور از ده‌ها کانال برای بازرسی کار جوشکاران سرکشی کرده بود ولی 30 دقیقه مانده به ساعت نهار مجبور شد به یونیت 31 برای بازرسی کار پیمانکار برود. از تنها امکان عبور از کانال که یک قوطی پروفیل 7 سانتی و بدون مهار بود با احتیاط به آن سوی کانال رفت. پیمانکار دست دوم و سوم که یکی از راه‌های پول‌سازی‌شان حذف کیفیت و ندیده گرفتن استانداردهاست با تقلب‌های متعدد مهندس جوان را به شدت عصبانی کردند. در راه بازگشت استرس، خستگی ساعات نهایی در نیم روز دقت او را از بین برد و با گام‌ها شتابزده و عصبانی به کانال بزرگ نزدیک شد و پای بر پروفیل با عرض 7 سانتی متر گذاشت. ولی درگام دوم پروفیل که مهاری نداشت چرخید. سقوط از ارتفاع سه متری بر روی ردیف لوله‌ها صورت گرفت. سر و گردن ساسان به دیواره ی کانال برخورد کرد. و با کتف روی لوله‌ها افتاد. کتف مهندس مو برداشت و گردنش آسیب جدی دید. کمرش که بر اثر کارهای ساختن پروژه‌های دارای دیسک شده بود، بدتر شد. با تلاشی دردناک توانست با موبایلش حادثه را خبر دهد. همکاران نگران به جست‌وجوی او پرداختند و او را لابه لای لوله‌ها یافتند. زمان نهار بود و همه ی کارگران محل کار را ترک کرده بودند. پس از حادثه مسوول ایمنی آن قسمت محل حادثه را مورد بررسی قرار داد تا علل سقوط و مجرم حادثه را شناسایی و گزارش کند. محل کار من هم در آن محدوده بود. هر روز از کنار این کانال‌های بدون پل عبور می‌کردم. فردای حادثه پیمانکار از اول بامداد با سرعت سه پل با لوله داربست و دو تخته بلند با عرض 30 سانتی متر روی کانال‌ها قرار داد. مسوول ایمنی کار در فردای حادثه گزارش مفصلی تهیه کرد مبنی بر این که در محل حادثه چندین پل ایمنی برای عبور وجود داشته ولی نیروی کار از محل غیر ایمن عبور کرده و حادثه رخ داده است. ولی اعلام نکرد که چرا ایشان که مسوول ایمنی محل بودند دستور نداده اند محل عبور غیر ایمن برچیده شود؟! در گزارش، پیمانکار بی گناه و نیروی کار مقصر شناخته شد. عکس پل‌ها به پیوست است) مسولان ایمنی به دفعات در روز از کنار این پل‌ها ی غیر ایمن عبور می‌کنند و بدون هیچ اقدامی عملی برای جمع‌آوری آنها بدون اخطار به پیمانکاران برای نصب یک پل موقت ایمن. شایعاتی که در میان کارگران دهان به دهان می‌گردد حاکی از دادن 2 بطر ویسکی اصلی و ناب چاپ سیاه اصل از جانب پیمانکار محترم به گزارشگر ایمنی است. امروز مهندس ساسان با کتف شکسته و گردن آسیب دیده و با کمری دیسک شده خسته و غمگین در کنار دخترش، قربانی خوش شانس پروژه است. زیرا امکان ادامه زندگی را دارد. همین ماه قبل از این حادثه یک کارگر داربست بلند در اثر سقوط از داربست بلند به حال اغما افتاد. در گزارش ایمنی کارگر به دلیل استفاده نکردن از کمربند ایمنی مقصر شناخته شد. ولی آقای ایمنی در گزارشش ذکر نکرده بود وقتی کارگر داربست‌بند باید تا ارتفاع گاهی حتا بیش از 30 متر لوله با قطر 4 سانتی متر را تا سقف آسمان بالا ببرد و تکیه‌گاه‌شان همان لوله باریک داربست است و اجباراً باید برای نصب لوله‌ها در بالاترین نقطه ی داربست قرار گیرد، چگونه از کمربند ایمنی استفاده کند. آیا کمر بند را باید زیر پایشان ببندند؟ یا در آسمان حلقه‌ای وجود دارد که کارگر می‌باید کمربندش را به آن پیوند دهد؟ کارگر در حال اغما بود پیمانکار دست چندم یک آمبولانس برای انتقال بیمار به بیمارستان نداشت. کارفرما هم حاضر نشد تنها آمبولانس سایت را در اختیار پیمانکار قرار دهد. پیمانکار پس از وقت تلف کردن‌های بسیار بدن خرد شده ی کارگر را پشت یک وانت انداخت و به روانه بیمارستان کرد. وانت تنها یک جسد به بیمارستان تحویل داد و خانواده کارگر کشته شده که در انتظار چندرغاز ماهانه او بودند جسدش را تحویل گرفتند. شرکت‌های رانت‌خوار واسطه‌گر، کار را با رابطه به دست می‌آورند و خود آن را اجرا نمی‌کنند. بلکه پس از برداشت درصد بالایی از مبلغ قرار داد آن را به شرکت‌های دست دوم واگذار می‌کنند و دست دومی‌ها به دست سومی‌ها و الی آخر... این شرکت‌ها برای دریافت مدارک استاندارد بین المللی در رابطه با کار مشترک با شرکت‌های خارجی بخشی به نام ایمنی دایر می‌کنند ولی افراد آن در قبال روند کار قادر نیستند اقدامی جدی انجام دهند تنها شکلی بدون درون مایه هستند.

ناصر آغاچری 24 مرداد 88 اراک

مدیرکل، رئیس شعبه شد

خبرگزاری ایلنا در تاریخ 4 مهر 88 گزارش داد: طی حکمی از سوی علی ذبیحی مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی، مدیرکل تامین اجتماعی شهرستانهای استان تهران منصوب شد. به گزارش ایلنا، براساس حکم صادره از سوی مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی حجت ا... رضایی به سمت مدیرکل تامین اجتماعی شهرستانهای استان تهران منصوب شد.

شایان ذکر است از خدمات محمد جعفری در دوران تصدی مسئولیتش در آن اداره کل قدردانی و به عنوان رییس شعبه يك تهران منصوب شد.

پایان پیام

زنان کارگر در تولیدی های لباس - تقاطع خیابان ولیعصر و جمهوری گیتا صالحی

به نوشته سایت مدافعان حقوق کارگران در ایران در تاریخ 4 مهر 88 آمده است: این منطقه پراز مغازه ها و پاساژهای فروش لباس است. مرکزیت این منطقه باعث شده است که در طول روز پیاده روها بسیار پررفت و آمد بوده و خیابان ولیعصر هم شلوغ و پرتراфик باشد.

خانمها، دو یا سه نفری از کنار مغازه ها عبور می کنند. جلوی ویتترین هر مغازه حداقل سه خانم را می توان دید که با هم در مورد انواع و اقسام مدل های لباس گفت و گو می کنند.

لباس های بچه گانه، مردانه، لباس های شب و چیزی که از همه بیشتر جلب توجه می کند، انواع و اقسام لباس های عروس است. لباس های عروس در رنگ های مختلف، سبز، طلایی، آبی و قرمز با دامن های پف دار و پرچین که با منجوق دوزی، گلدوزی و پولک دوزی های ریزترین شده اند.

اما در داخل این پاساژها به غیر از مغازه های فروش انواع و اقسام پوشاک، گاهی تولیدی های این لباس ها نیز وجود دارند. حتی در بسیاری از موارد، طبقه دوم یا سوم خیلی از همین فروشگاه ها، عده ای زن و مرد مشغول دوخت و دوز لباس ها هستند.

یکی از این کارگاه های تولیدی پوشاک در طبقه ی پنجم یک ساختمان مسکونی که همه ی واحدهای آن در اجاره ی تولیدی های لباس است، قرار دارد. با گذر از راهرویی تاریک و سیاه به آپارتمان کوچکی، حدوداً 70 متر می رسیم. کیسه هایی پراز لباس های آماده دوخت در گوشه و کنار این کارگاه به چشم می خورد و فضا آکنده از غبار نخ و پارچه بود و نفس سنگینی می کرد.

فضای سنگین، دلگیر و تیره اجازه ی دیدن نور را نمی داد هر چند که اتاق پنجره های بزرگی داشت.

در این تولیدی زنان و مردان با هم کار می کردند. حدود 7 الی 8 کارگر داشت. کارگاه برش جای دیگری بود. تی شرت های برش خورده برای دوخت به این کارگاه می آمد و سپس برای بسته بندی و اتو کاری به کارگاهی دیگر فرستاده می شد.

اینکه چرا زحمت این همه حمل و انتقال را به خود می دهند و تازه مجبورند سه تا مکان هم اجاره کنند؟ پاسخ ساده ای دارد. علت اصلی می تواند فرار از مالیات باشد. دلیل دیگر و شاید اصلی تر این است که تعداد کارگران مشغول به کار در هر کارگاه حداکثر 7 الی 8 نفر باشد زیرا هم کنترل این تعداد کارگر راحت تر است و هم شامل قانون کارگاه های زیر ده نفر شده و از درگیری کارفرما با بیمه و تأمین اجتماعی کاسته می شود.

از سوی دیگر کارگران نیز در محیط های کوچک و جدا از هم نمی توانند با هم تشکلی داشته باشند تا از حقوق خود دفاع کنند.

این تولیدی، تولیدی پوشاک بچه گانه و مردانه است. کارفرما می گوید ساعت کاری این کارگاه از 8 صبح تا 7 غروب است که البته این ساعات به طور توافقی تعیین می شود ولی کارگران دیرتر از ساعت 9 صبح نباید سرکار باشند.

پرداخت مزد در کارگاه های پوشاک اصولاً به دو صورت انجام می گیرد. پرداختی به صورت حقوق ثابت ماهیانه که تنها مخصوص کارگران ساده و کارگرانی است که تخصص خاصی ندارند و نوع دیگر پرداختی به صورت تکه ای (کارمزدی) می باشد که مخصوص کارگران متخصص است.

دستمزد کارگران زن این کارگاه 140 هزار تومان با بیمه و 160 هزار تومان بدون بیمه بود. مردها در این کارگاه برای کاریکسان، 20 هزار تومان بیشتر دریافت می کردند. بیشتر خانم ها از بیمه استفاده نمی کردند.

چون بیمه همسر یا پدرشان بودند و گفتند زنانی که همسرانشان بیمه هستند نمی توانند پس از فوت همسرشان از حقوق مستمری آنها استفاده کنند. عجیب بود چون در قوانین مربوط به کارمندان این تبعیض وجود ندارد و زن کارمند می تواند هم حقوق خودش را و هم حقوق همسرش را دریافت کند.

در پرداخت دستمزدهای ماهیانه طبق گفته های این کارفرما، سطح حقوق زنان به دلیل محدودیت های زمانی آنان، کمتر از مردان است. اختلاف این دستمزدها بین کارگران ساده زن و مرد به گفته کارفرما به طور متوسط ماهیانه 100 تا 150 هزار تومان در این کارگاه می باشد. به گفته این کارفرما، عوامل مختلفی در تعیین دستمزد کارگران "چه زن و چه مرد" تأثیر دارد و یکی از مهمترین این عوامل، ساعت کاری است.

تفاوت کار کارگران زن و مرد در این کارگاه به گفته کارفرما در بیلان کاری زنان است. او در طی سالها تجربه در این زمینه به خصوص، بیلان کاری زنان را پایین تر از مردان دیده است و خود این کارفرما کار کارگران مرد را بیشتر قبول دارد. این کارفرما همچنین اذعان داشت که میزان دقت آقایان در کار بیشتر است در حالیکه خانمها سرکار با هم گپ می زنند و راندمان کاری آنها پایین تر است.

اما قابل توجه است که در این کارگاه زنان بیشتر کارهای غیر تخصصی مانند دسته بندی لباس ها، سر نخ کردن و به گفته کارفرما کارهای ظریف کاری که سنگین نیست و در حوصله خانمها می گنجد انجام می دهند. اینکه آیا ظریف کاری نیاز به دقت و حوصله دارد یا خیر، سوالی است که بی پاسخ می ماند زیرا این کارفرما گفته بود که زنان اصولاً دقت پایین تری در کار دارند. تنها کار تخصصی که یک زن در این کارگاه انجام می دهد، در آوردن الگو است که یک خانم که تحصیلات بالایی هم دارد، انجام می دهد.

این کارگاه در کل شامل 26 کارگر است که 6 نفر آنها خانم هستند و کارهای غیر تخصصی را انجام می دهند و 20 نفر دیگر آقایان هستند که تنها 5 نفر از آنها کارهای غیر تخصصی یا به قول خود کارفرما وسط کاری را انجام می دهند و همگی آنها - زن و مرد - طبق گفته کارفرما بیمه هستند.

این کارفرما در استخدام خانمها برای کارهای غیر تخصصی و ساده شرایط خاصی در نظر نگرفته است. اینکه یک خانم مجرد باشد یا متأهل، تحصیل کرده باشد یا خیر، اما به تجربه این کارفرما، زنان متأهل ماندگاری بیشتری در کار دارند. البته نمونه ای هم در این کارگاه بوده است که یک خانم کارگر با یکی از کارگران مرد ازدواج کردند و شوهر دیگری به خانم اجازه نداد سرکار بیاید.

این آقای کارفرما اعتقاد دارد کارگاهی که همه کارگرانش یک دست مرد باشند به مشکل برخورد خواهد کرد چون بالاخره برخی ظریف کاریها هم هست که فقط در حوصله خانمها می گنجد که انجام دهند. به گفته ایشان اکثر تولیدی های لباس زیر زنانه، فقط از کارگران زن استفاده می کنند.

پنج خانمی که در این کارگاه کار می کنند، این کارگاه، کارسوم یا چهارمشان است. آنها پیش از این کارگاه در بیمارستان، کارگاه کفاشی، مطب دکتر، دفتر اسناد و ... مشغول به کار بودند و به اجبار، کارهای گذشته خود را به دلایل مختلف از جمله نداشتن بیمه، دستمزد پایین، سختی کار و برخی مشکلات اخلاقی در محیط کار، ترک کردند.

اکثر این خانمها از راه های دوری به کارگاه می آیند و به همین خاطر برای دریافت پول بیشتر نمی توانند ساعات بیشتری کار کنند.

حتماً هر پنج نفر از این خانمها وقتی به خانه می رسند ساعت نزدیک 8 یا 9 شب است.

در طول صحبت ها هیچگاه، هیچکدام از خانمهایی که ازدواج کرده اند یا حتی مجرد هستند، عنوان نکردند که کارهای خانه را هم انجام می دهند. هیچگاه نگفتند که وقتی ساعت 8 شب، بعد از یک روز تمام سرپا ایستادن و سوزن نخ کردن و دوخت و دوز، وقتی به خانه می رسند اول یک کنری پراز آب روی گازی گذارند. هیچ یک یاد آور نشدند که وقتی هنوز مانده و مقتعه خود را در نیاورده، لباس های بچه ها را از روی زمین جمع می کنند، یک قابلمه برنج روی گازی گذارند و ظرف های نشسته را می شویند.

البته چرا، خانمی که تازه ازدواج کرده اعتراف می‌کند که شوهرش در کارهای خانه خیلی به او کمک می‌کند. باید تقدیر و تشکر کرد از مردی که در کارهای خانه به همسرش کمک می‌کند. یعنی به عبارتی وظیفه‌ی همسرش را سبک ترمی کند!!

وقتی در مورد حقوق قانونی زنان به عنوان یک کارگرمی پرسیم لبخند ریزی می‌زنند و زیرزیرکی به هم نگاه می‌کنند. بیشتر نگاه متعجبی دارند و درواری سکوتشان می‌توان این سوال را خواند که مگر حقوق قانونی هم داریم؟

وقتی می‌شنوند که قرار است در مجلس تصویب شود که ساعت کاری خانمها کمتر شود، ناگهان چشمانشان برق می‌زند. انگار برای لحظه‌ای خود را آزاد می‌بینند و در ذهنشان، در همان یک لحظه‌ی کوتاه، برای ساعات اضافی روز خود برنامه ریزی می‌کنند. احساس می‌کنند که چقدر کار دارند که می‌توانند در همان نصفه روز هم انجام دهند. اما چه حیف که کاهش ساعت کاری همراه با کاهش دستمزدها است.

یکی از خانمها می‌گوید: " خوب همینجوری هم دستمزد زنها کمتر هست! "

وقتی در مورد دستمزد از کارفرماها می‌پرسیدیم برخی با اکراه و برخی با تردید و برخی هم با افتخار از میزان دستمزدی که می‌دادند صحبت می‌کردند. در حالی که تقریباً هیچ کارگاهی را ندیدیم که مزدی بالاتر از حداقل دستمزد بدهند. برای شروع کار 140 الی 170 هزار تومان پرداخت می‌شود و تنها با یک کارگر صحبت کردیم که سه سال در یک جا کار می‌کرد و حقوقش 250 هزار تومان بود.

در کارگاه‌های تولید لباس بچه، برای دوخت هر درز که به آن اصطلاحاً یک خط می‌گویند 7 الی 8 تومان می‌پردازند. یک بلوز بچه گانه دارای دو درز آستین، یک درز یقه، دو درز پهلوها که روی هم می‌شود 5 درز که با سردوزی‌اش می‌شود ده تا یعنی برای هر بلوز کمتر از 100 تومان مزد دوخت داده می‌شود که با مزد برش و اتوکاری و بسته بندی و ... چیزی کمتر از 500 تومان برای هر بلوز مزد کارگر پرداخت می‌شود.

در کارگاهی دیگر که تولیدی لباس بچه بود، 5 دختر جوان به همراه دو کارگر مرد مشغول کار بودند. فضای اتاق حدوداً 30 متری بود ولی تنها جای عبور یک نفر مابین میزها و کیسه‌های لباس وجود داشت. دور تا دور اتاق نیم طبقه‌ای هم زده شده بود که ارتفاع سقف اتاق را کم کرده بود و آنجا هم پر از کیسه‌های لباس بود. صدای موزیک در فضای کارگاه به گوش می‌رسید.

خشم در چهره‌ی یکی از اتوکاران که دختر جوانی بود موج می‌زد. بخار اتو، خستگی ساعت‌ها ایستادن و کار کردن، درد ستون مهره‌ها و زانو‌ها و ... طبیعی است که حال و حوصله‌ی حرف زدن نداشته باشد.

کارفرما می‌گفت چند سالی است که بیشتر از کارگران زن استفاده می‌کند. با اینکه پسرها بهتر کار می‌کنند و به تمیزی محل کارشان بیشتر اهمیت می‌دهند و همکاری بهتری در کارهای دیگر محل کار دارند درحالیکه دختران تنها کاری را انجام می‌دهند که به عهده شان گذاشته شده است و حاضر نیستند حتی زیر پایشان و آشغال‌های خودشان را جمع کنند، این کارفرما زنان را بیشتر استخدام می‌کند که علت آن نبود کارگر مرد است. این دلیل کاملاً روشن است چرا که مردها کمتر حاضر می‌شوند با چنین حقوق و شرایطی کار کنند. گرچه این کارفرما نسبت به کارفرمایان دیگر پایه حقوق بالاتری را به کارگران پرداخت می‌کرد. مثلاً حقوق دختری که تازه کار بود، 170 هزار تومان و خانمی که سه سال سابقه‌ی کار در این کارگاه را داشت 250 هزار تومان دریافتی داشت.

خیابان ولیعصر - چهارراه امیراکرم

چهارمین مغازه در یک پاساژ پوشاک. یک تولیدی و پخش لباس عروس.

چند نمونه کار. لباس عروس هم در مغازه هست. پف‌ها و چین‌های روی دامن‌ها، بالاتنه‌های دکولته با دست دوزی‌های ظریف.

با کمال تعجب مسئول مغازه یک خانم بود. یک خانم میانسال، کمی چاق و محجبه. مقنعه طوری دور گردنش قرار داشت که احساس می‌کردم نفسش بند بیاید و یا مقنعه پاره شود.

زنی خوشرو و خوش برخورد بود و بعد از چند دقیقه صحبت فهمیدم که او صاحب مغازه نیست بلکه دامادش، یعنی شوهر دخترش صاحب کار است.

با اینکه این خانم حدود 22 سال در زمینه دوخت لباس عروس سابقه دارد و حتی می‌گوید که دامادش زیر دست او کار یاد گرفته است اما او اینجا تنها حقوق بگیر است و ماهیانه 400 هزار تومان از دامادش حقوق می‌گیرد. او اضافه کرد که من می‌توانم در روز 2 الی 3 دست لباس بدوزم و حتی بعضی شبها سعی می‌کنم یک دست لباس هم در خانه بدوزم. صبح کاری معمولاً بسیار زود باید شروع شود. تهیه صبحانه و خرید و بعد حدود یک ساعتی در راه تا رسیدن به محل کار. ساعت کار 9 الی 6 بعداز ظهر است و پس از آن باز هم طی مسافت طولانی برای رسیدن به خانه و رسیدگی به کارهای منزل و شام و... و بعد دوخت یک دست لباس به عنوان اضافه کار!! میزان دستمزدها و این شیوه ی خوداستثاری قابل تصور نیست!! ایشان 22 سال قبل شوهرش را از دست داده بود و برای گذران زندگی خود و دو فرزندش 22 سال چنین کار کرده است.

این خانم با اینکه می‌تواند با دوخت لباس عروس در خانه، درآمدی بیشتر از این داشته باشد اما خودش اعتقاد دارد چون "قضیه دخترش" در میان است ترجیح می‌دهد در مغازه بایستد. دقیقاً نمی‌فهمم که "قضیه دخترش" چه معنایی دارد اما داستان دخترش داستان جالب تری است. دختر این خانم هم در همین تولیدی لباس عروس کاری کند. در همین تولیدی و زیر دست شوهرش اما حقوق دریافت نمی‌کند!

چرا؟ اصلاً سوال در این مورد مسخره است چون شوهرش حالا در مغازه نیست که به این سوال پاسخ بدهد. شاید بتوان اسم این "قضیه دخترش" را استثمار دوگانه گذاشت! هم کارهای خانه بر عهده این دختر است و هم در تولیدی کاری کند و حقوق نمی‌گیرد. مطمئناً اگر حرفی از حقوق بزند، شوهر در درجه اول دختر را طلاق می‌دهد و در درجه دوم مادر بیوه ی او را از کار بیکار می‌کند. داستان جالبی است اما خانم و دخترش از این وضعیت ناراضی نیستند به هر حال همین که دخترش سققی و آقایی دارد بالای سرش کافیهست!

در کل در تولیدی‌های لباس عروس تعداد کارگران زن بیشتر است. این کار کاملاً با ذوق و سلیقه خانمها سازگار است و کارگاه‌های آن محیط‌های امن تری نسبت به کارگاه‌های دیگر دارد.

در کارگاه لباس عروس برای برش و دوخت هر دست لباس عروس با دامن‌های پرچین معروف به 8 دامنه حدود 8 هزار تومان دستمزد پرداخت می‌شود.

یکی از کارکنان که خانمی میانسال است، از همسرش جدا شده و قبل از این کارگاه نیز در یک تولیدی دیگر لباس عروس کار می‌کرده است.

به نظر می‌رسد جلوی خانم سرپرست کارگاه خیلی احساس راحتی نمی‌کند تا از مشکلاتی که در همین کارگاه دارد صحبت کند و هر از گاهی تنها این تولیدی را با تولیدی‌های دیگر که کار کرده است مقایسه می‌کند و از این کارگاه و محیط کاری‌اش تعریف می‌کند. اما از حقوق و مزایا و بیمه و مسائل دیگر حرفی به میان نمی‌آید.

کارگران مهاجر در کارگاه‌های تولید لباس

در کارگاه‌های بازدید شده، کارگر غیر ایرانی کار نمی‌کرد، اما بخش بزرگی از کار بر دوش کارگران مهاجر است. کارفرمایان از کار کارگران افغانی بسیار راضی بودند و می‌گفتند آنها بسیار مسوول، پرکار و کم‌توقع هستند. اما با توجه به شرایط موجود امکان استفاده از کار آنان در محیط کار را ندارند. اما برای این هم چاره‌ای اندیشیده‌اند. هم کارگرانی که برای زندگی نیاز به کار دارند هم کارفرمایانی که برای کسب سود نیاز به کارگر پرکار و ارزان. کارگران مهاجر معمولاً کار را در منزل انجام می‌دهند. لباس‌های برش خورده را به منزل برده و دوخته و کامل تحویل می‌دهند.

تقریباً بیشتر سنگ دوزی‌ها، ملیله دوزی‌ها و گل دوزی‌های روی لباس‌ها سروس و شب را اینان انجام می‌دهند. برای دوخت تزئینات لباس عروس (که بسیار پرکار هم هستند) متری دو الی 3 هزار تومان دستمزد

پرداخت می‌شود. البته تمام این مبلغ به کسانی که کار انجام می‌دهند نمی‌رسد. تنها حدود یک سوم آن نصیب کارگران می‌شود و بخش دیگری از این دستمزد به واسطه‌ای که کار را از تولیدی می‌گیرد تعلق دارد.

* * *

آدم سرگیجه می‌گیرد. از این همه استثمار و این همه سکوت! در کنار این استثمار، باید به شرایط نامناسب کاری و محیط‌های کاری نا امن برای دختران جوان نیز اشاره کرد. سوءاستفاده کارفرمایان از دختران در محیط‌های کاری از جمله معضلاتی است که اگر دختر تن ندهد باید از خیر کار بگذرد.

عدم آگاهی از قوانین کار و حقوق خود به عنوان یک کارگر، مشکل دیگریست که این زنان با آن دست به گریبان اند. نگاه موقتی که این زنان نسبت به کار خود در کارگاه‌های تولید پوشاک دارند باعث شده است که برای دستیابی به شرایط بهتر در محیط کار، دستمزد بالاتر و سایر مزایا تلاشی از سوی این زنان صورت نگیرد. تنها کسانی که سابقه بیشتری در زمینه کار در تولیدی داشتند به این مسئله واقف بودند که اگر همه کارگران با هم باشند می‌توانند از کارفرما دستمزد بیشتری بگیرند. اما در تولیدی‌ها حتی رقابت بین کارگران به حدی است که آنها نه تنها با هم نیستند بلکه برای یکدیگر مشکل نیز ایجاد می‌کنند.

تنوع زیاد کارگاه‌ها و کوچک بودن آنها، امکان متشکل شدن کارگران را کم می‌کند. این کارگران بیش از هر چیز نیاز به آگاه شدن از حق و حقوق خود دارند و اینکه آیا دشواری شرایط زندگی و نیاز مالی و کمبود کار آیا این امکان را به آنها می‌دهد؟ پاسخ ساده‌ای ندارد.

حالا که در پیاده رو ایستاده‌ام، سرم را بالا می‌گیرم و به ساختمان‌های اطراف نگاه می‌کنم. یعنی در هر ساختمان و هر طبقه زنانی کار می‌کنند که به حداقل حقوق خود به عنوان یک کارگر آگاه نیستند!

در هر طبقه چندین زن کار می‌کنند که نمی‌دانند درست در ساختمان روبروی آنها و یا درست در طبقه زیرین آنها، عده‌ای زن دیگر، درست با شرایط یکسان با آنها در حال برشکاری، دوخت، بسته بندی و سرخ کردن هستند. هیچ خبر ندارند!

هشدار به کارگران ایران خودرو و ایرالکو: از آغاز پاییز بیکاری گسترده در راه است

ندا نیوز: ورشکستگی احتمالی ایران خودرو موجب بیکاری تعداد زیادی از کارگران و فعالان صنعت خودرو در این کشور خواهد شد. رکود صنعت خودرو اثرات منفی بسیاری بر بازار کار ایران خواهد گذاشت و موج بیکاری گسترده‌ای در کشور را در پی خواهد داشت. در حال حاضر جدا از شرکت‌های وابسته به صنعت خودرو مانند شرکت‌های قطعه ساز، بازار بورس خودرو و نمایشگاه اتومبیل و به خرید فروش خودرو بخش مهمی از بازار کار کشور را به خود اختصاص داده است که در صورت رکود این بازار در کنار رکود بازار مسکن بیکاری روز به روز بیشتر و افزونتر خواهد شد. همچنین بنا به گزارشات موثقی از ایرالکو، این کارخانه قصد دارد تعداد 70 دیگ صنعتی را به دلیل مشکلات اقتصادی اش تعطیل کند. اما اخبار تکمیلی تری حاکی از آن است که خط تولید 1 و 2 این کارخانه تا پایان مهرماه تعطیل خواهد شد و با این شرایط کارگران بسیاری بیکار و به سیل اعتراضات می‌پیوندند.

توقف تولید در کارخانه البرز/ عدم پرداخت حقوق کارگران

مهر: با افزایش مشکلات کارخانه چینی البرز و ناتوانی در پرداخت حقوق کارگران این واحد تولیدی در آستانه تعطیلی قرار گرفت.

کارخانه چینی البرز که در شهر صنعتی البرز واقع شده به دلیل کمبود نقدینگی، سومدیریت و کاهش کیفیت تولید و قدیمی بودن تجهیزات آن بیش از دو ماه است که در پرداخت حقوق کارگران خود دچار مشکل شده و حدود 17 روز است که تولید آن نیز متوقف شده است.

این واحد تولیدی که تولیدکننده انواع ظروف چینی است و علاوه بر تامین نیاز داخلی محصولات خود را به کشورهای عراق، سوریه و آذربایجان نیز صادر می‌کرد به دلیل بی توجهی مدیران واحد و صاحبان اصلی دچار مشکلات مالی شده و روند تولید آن دچار مشکلات عدیده شده است.

عدم پرداخت حقوق کارگران شاغل این واحد تولیدی در دو ماه اخیر موجب شد تا کارگران با حضور در استانداری نسبت به روند موجود اعتراض کرده و خواستار رسیدگی مسئولان به وضعیت خود شوند. بیش از 300 تن از کارگران زن و مرد کارخانه چینی البرز ضمن انتقاد از عدم پرداخت حقوق و اضافه کار

و پاداش شب عید نگرانی خود را از تعطیلی کارخانه و افزایش مشکلات ابراز داشتند. کارگران همچنین خواستار توجه و رسیدگی مسئولان سازمان صنایع و معادن، اداره کار و استاندار قزوین به مشکلات خود شدند.

بانک مرکزی اعلام کرد:

عبور بدهی بانک‌های دولتی به بانک مرکزی از مرز 32 هزار میلیارد تومان

به گزارش ایلنا در تاریخ 4 مهر 88 آمده است: میزان بدهی 11 بانک دولتی به بانک مرکزی تا پایان سال گذشته به بیش از 32 هزار میلیارد تومان معادل 328 هزار و 815 میلیارد ریال رسید که در این میان بانک‌های کشاورزی و مسکن بدهکارترین بانک‌ها اعلام شدند.

به گزارش خبرنگار ایلنا، کارشناسان اقتصادی معتقدند دخالت‌های دولت در امور پولی و بانکی طی سال‌های اخیر بر شدت مشکلات نظام بانکی افزوده به طوری که بدهی دولت و بانک‌ها به بانک مرکزی، از دلایل اصلی رشد نقدینگی و تورم شده است. عملکرد دولت در طول برنامه چهارم توسعه، عامل افزایش بدهی دولت و بانک‌ها به بانک مرکزی بود و موجب شد تا حجم بدهی دولت و شرکت‌های دولتی تا پایان سال 87 به بیش از 25 هزار میلیارد تومان افزایش یابد. همچنین بدهی بانک‌ها به بیش از 31 هزار میلیارد تومان در دی ماه 1387 رسید. بدهی دولت به سیستم بانکی شامل بانک‌ها و بانک مرکزی از 14 هزار و 870 میلیارد تومان در اسفند 83 به 25 هزار میلیارد تومان تا پایان 87 رسید که رشدی معادل 40 درصد را نشان می‌دهد.

بدهی سه بانک دولتی

بدهی بانک ملت به بانک مرکزی به 2 هزار و 259 میلیارد تومان در انتهای سال 87 افزایش یافته است. بدهی بانک تجارت به بانک مرکزی نیز به رقم 3 هزار و 81 میلیارد تومان در آخر اسفند 87 رسید. بدهی بانک صادرات به بانک مرکزی به رقم 306 میلیارد تومان در پایان سال 87 رسید. در مجموع و در این سه سال بدهی این سه بانک بزرگ تجاری به رقم 8337 میلیارد تومان در پایان سال 87 رسید و 395 درصد رشد داشت.

بر اساس این گزارش بدهی بانک ملی به بانک مرکزی نیز تا پایان سال 87 به 8 هزار و 924 میلیارد تومان رسید. همچنین بدهی بانک سپه به بانک مرکزی به 4 هزار و 844 میلیارد تومان، بانک کشاورزی به 4 هزار و 160 میلیارد تومان، بانک مسکن به 4 هزار و 744 میلیارد تومان، بانک صنعت و معدن به 3 هزار و 499 میلیارد تومان و بانک توسعه صادرات به یک هزار و 125 میلیارد تومان بدهی را به بانک مرکزی در پرونده خود ثبت کردند.

در این میان دو بانک دولتی رفاه و پست بانک به ترتیب با 17 و 20 میلیون تومان کمترین میزان بدهی را به بانک مرکزی طی سال گذشته داشته‌اند. در مقابل بانک‌های کشاورزی و مسکن بیشترین حجم بدهی به بانک مرکزی را دارند. مقایسه میزان بدهی بانک‌های دولتی به بانک مرکزی طی برنامه چهارم از رشد این بدهی‌ها در برخی از بانک‌ها به بیش از هزار درصد را نشان می‌دهد.

گزارش حجم بدهی بانک‌های خصوصی به بانک مرکزی نیز حاکی از بدهی 71 میلیون تومانی بانک کارآفرین، 86 میلیون تومان بدهی بانک سامان، 421 هزار میلیارد تومان بدهی بانک پارسیان به بانک مرکزی، 342 هزار میلیارد تومان بدهی مربوط به بانک اقتصاد نوین، 231 هزار میلیارد تومان بدهی بانک پاسارگاد به بانک مرکزی، 9 میلیون تومان بدهی بانک سرمایه، 31 میلیون تومان بدهی بانک سینا و 10 میلیون تومان بدهی موسسه اعتباری توسعه به بانک مرکزی ثبت شده است که در این میان بانک‌های خصوصی سینا و موسسه اعتباری توسعه کمترین میزان بدهی را به بانک مرکزی در سال گذشته داشتند.

کاهش دستمزد کارگران در کارخانه پارس ژنراتور

به نوشته سایت کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری در تاریخ 4 مهر 88 نوشت: کارخانه پارس ژنراتور در فردیس از توابع کرج مستقر است و بیش از 1000 کارگر را به صورت قراردادی، در 3 شیفت کار، در وخیم‌ترین شرایط کاری استنمار می‌کند. در این واحد بزرگ صنعتی بخشی از دستمزد ماهانه کارگران زیر نام «کارانه» پرداخت می‌شود. این بخش در قیاس با کل دستمزد توده‌های کارگر رقم قابل توجهی است و می‌توان گفت که سهم مهمی از حقوق اندک ماهانه آنان را تعیین می‌کند. پیش‌تر در جاهای مختلف و به مناسبت‌های معین توضیح داده ایم که چرا سرمایه‌داران ایران همین دستمزدهای ناچیز کارگران را به چندین تکه تقسیم می‌کنند و برای هر تکه اسم و رسم و عنوانی جداگانه تعیین می‌نمایند. دستمزد، همان گونه که می‌دانیم، بهای نیروی کار کارگر و به بیان دیگر بهای بازتولید نیروی کار او یا بهای مایحتاج معیشتی اولیه و اضطراری است که کارگر بالاجبار باید دریافت کند تا با مصرف آن زنده بماند و قادر به کار و تولید ارزش اضافه برای سرمایه‌داران باشد. دستمزد کارگر در عین حال باید پاسخگوی خورد و خوراک فرزند او هم باشد زیرا فرزند کارگر نیز قرار است نسل بعدی نیروی کار و تولیدکننده ارزش اضافی برای

صاحبان سرمایه باشد. سرمایه داران ایران مثل روز روشن می دانند که آنچه زیر نام دستمزد به توده های کارگر پرداخت می کنند مطلقاً کفاف بازتولید نیروی کار آنان و زنده نگه داشتن ارتش نیروی کار مورد نیاز طبقه آن ها را نمی دهد. آنان این را بسیار خوب متوجه هستند، اما در عین حال با تمامی ددمنشی تلاش می کنند تا اولاً دستمزدها را در سطحی بسیار نازل یا در واقع نازل ترین سطح ممکن نگه دارند. ثانیاً همین دستمزد بغایت نازل و ناچیز را هم چند تکه کنند و برای هر تکه نامی خاص تعیین نمایند. این تکه تکه کردن به آنان فرصت می دهد تا دستشان در قتل عام معیشت طبقه کارگر بیش از حد باز باشد. به این معنی که به محض احساس نیاز کمتر به نیروی کار یا مشاهده وجود رقابت میان توده های کارگر یا به هر دلیل دیگر یک یا چند بخش از همان دستمزد ناچیز را قطع کنند و نام این سلاخی سبانه را هم نه کاهش دستمزد بلکه مثلاً کاهش اضافه کاری، کاهش حق آکورد، حق اولاد، حق مسکن، پاداش، بن کارگری یا هر چیز دیگر بگذارند. نمونه معین این جنایت را در همین کارخانه پارس ژنراتور به روشنی مشاهده می کنیم. سرمایه دار صاحب شرکت 120 هزار تومان از دستمزد هر کارگر را زیر نام کارانه پرداخت می کند. او الا با توسل به دستاویز وضعیت بد مالی اعلام کرده است که کارانه کارگران را به نصف کاهش می دهد. معنای صریح این اقدام سرمایه دار این است که او از دستمزد ماهانه هر کارگر 60 هزار تومان و از دستمزد ماهانه کل کارگران بیش از 60 میلیون تومان کسر می کند و این رقم را یکجا به سود ماهانه سرمایه های خود می افزاید. سرمایه دار به این جنایت دست می زند. 60 هزار تومان حقوق هر کارگر را کسر می کند و در عین حال نام این کار را نه کاهش دستمزدها بلکه مثلاً نصف کردن کارانه می گذارد. کارگران پارس ژنراتور در اعتراض به این عمل بربرمنشانه سرمایه دار دست به اعتراض زده اند. آنان تأکید کرده اند که در مقابل این تعرض سرمایه دار مقاومت خواهند کرد و به هیچ وجه زیر بار آن نخواهند رفت.

ادامه فشارها و اذیت و آزارهای غیر انسانی علیه منصور اسالو

بنابه گزارشات رسیده از بند 1 زندان گوهردشت کرج، زندانی سیاسی منصور اسالو رئیس هیئت مدیره ی سندیکای کارگران شرکت واحد تهران و حومه علیرغم اینکه تا به حال پزشکی قانونی 3 بار عدم تحمل حبس او را تایید کرده است ولی همچنان در بند 1 زندان گوهردشت معروف به بند آخر خطیها در شرایط قورن و سطنائی بسر می برد.

آقای منصور اسالو مدتی پیش به پزشکی قانونی برای معاینات پزشکی منتقل گردید و برای سومین بار عدم تحمل حبس او به خاطر وضعیت حاد جسمی اش مورد تایید قرار گرفت. اما 3 بار تایید پزشک قانونی نه تنها باعث آزادی او نشده است بلکه او را به بند 1 معروف به بند آخر خطیها که با شرایط غیر انسانی است منتقل شده است و تحت فشارهای غیر انسانی قرار دارد.

آقای اسالو از زمان انتقال به این بند تا به حال از ملاقات حضوری با خانواده اش محروم می باشد و ملاقاتها بصورت کابینی صورت می گیرد.

از طرفی دیگر فرزند آقای اسالو، پویش اسالو که در جریان دستگیریهای گسترده قیام مردم ایران دستگیر شده بود و بیش از 17 روز را در بازداشتگاه های مخفی و زندان اوین بسر برده بود و در طی این مدت تحت شکنجه های وحشیانه قرار گرفته بود علیرغم گذشت مدت زمانی نسبتاً طولانی از آثار شکنجه ها رنج می برد و همچنان تحت درمان پزشکی قرار دارد. شکایت های این خانواده بخاطر بازداشت غیر قانونی و شکنجه های غیر انسانی همچنان بدون رسیدگی باقی مانده است. عروس آقای اسالو هنگام تردد به محل کارش مورد یورش مامورین وزارت اطلاعات قرار می گیرد و با کشیدن سلاح کمری او را مورد تهدید قرار می دهند و قصد ربودن وی را داشتند. آنها به او می گویند: ما می دانیم تو عروس اسالو هستی. و از این طریق یک فضای ترور و وحشت را بر این خانواده حاکم کرده اند.

خبر تکمیلی

نگرانی خانواده منصور اسالو از انتقال او به سلول انفرادی

جنبش راه سبز: گزارش ها حاکی است که منصور اسالو، رییس هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران، روز چهارشنبه به سلول انفرادی در زندان رجایی شهر کرج منتقل شده است. همزمان، فشارها بر دیگر فعالان کارگری در نقاط دیگر ایران افزایش یافته است. در پی حمله ماموران زندان و ضرب و شتم همسلول های منصور اسالو توسط آنها که منجر به ناراحتی قلبی این فعال کارگری شد، گزارش نزدیکیان به خانواده رئیس زندانی هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران حاکی از انتقال او به بند یک زندان رجایی شهر است.

در حالی که این بند، بدترین بند این زندان به شمار می رود، گفته می شود که آقای اسانلو در یک سلول انفرادی نگهداری می شود. همین موضوع موجب نگرانی شدید خانواده آقای اسانلو از این وضعیت شده است، به ویژه که در این مدت، امکان تماس با او را نداشته اند. پیشتر منصور اسانلو در بند چهارم زندان رجایی شهر به سر می برد که این بند نیز شرایط مناسبی از لحاظ بهداشتی و غذایی نداشت و این تأثیر بدی بر روی سلامت جسمانی وی داشته است.

انتقال منصور اسانلو وی پس از انتشار نامه ای از سوی او در مورد اتهامات وارد آمده به سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران در چهارمین جلسه محاکمه گروهی از بازداشت شدگان حوادث پس از کودتای ۲۲ خرداد صورت گرفته است. آقای اسانلو در این نامه با توجه به اینکه در این جلسه به نقل از مسعود باستانی، روزنامه نگار زندانی که به گفته نزدیکانش تحت فشار شدید قرار داشته است، مطالبی علیه سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران گفته شده بود، توضیحاتی داد.

این فعال کارگری با اشاره اینکه چهره آشفته آقای باستانی در یک عکس «حکایت از سختی های فراوانی داشت که بر او رفته است» نوشت: «ایشان فیلمی از کارگران و همسران محروم سندیکای شرکت واحد با همکاری اینجانب تهیه کرده است که در این فیلم کارگران اخراجی و همسرانشان در باره مزایای سندیکا و چگونگی تغییر رفتار و گفتار کارگران سندیکایی بعد از عضویت در سندیکا و آموزش های انسانی که دیده اند، از سندیکا قدردانی کرده و خانواده های این کارگران نیز خود را عضو سندیکا دانسته اند.» منصور اسانلو افزود: «این فیلم موجود است و صدا و سیما می تواند این فیلم را به جای دفاعیه سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی برای همه مردم ایران و جهان نمایش دهد.»

انتشار این نامه همزمان با حمله ماوران زندان رجایی شهر به سلولی شد که او همراه با شماری از مجرمان عادی در آن نگهداری می شد. در این حمله، گرچه این فعال کارگری مورد ضرب و شتم قرار نگرفت، اما وسایل او از جمله کارت تلفن توسط ماموران ضبط شد. پس از آن این خبر توسط محمد اولیایی فرد، که قرار است وکالت رسمی او را بر عهده بگیرد، در گفت و گو با رادیو فردا تایید شد. آقای اسانلو پس از انتقال از زندان اوین به زندان رجایی شهر در سال گذشته، در بند مجرمان عادی نگهداری می شود و این اقدام در شرایطی صورت گرفته است که وی، خانواده و وکلای مدافع او به این موضوع اعتراض کرده اند. به گفته وکلای مدافع و خانواده این فعال کارگری، این اقدام نقض تمامی حقوق اولیه هر زندانی است، زیرا او نیمی از پنج سال دوران محکومیتش را سپری کرده است و مطابق قانون مجازات اسلامی، زندانی باید در محل زندگی خود نگهداری شود.

این وضعیت در شرایطی برای منصور اسانلو رقم زده شده است که در ماه های گذشته، دو بار مورد تهدید یکی از جانباختگان قرار گرفت و در عین حال، اقدامی توسط مقام های زندان در جهت انتقال منصور اسانلو به بندهایی که زندانیان دارای جرایم سیاسی و عقیدتی به سر می برند، انجام نشد. این در حالی بود که کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران در نامه ای به آیت الله هاشمی شاهرودی، رئیس وقت قوه قضائیه، از تهدید جانی آقای اسانلو توسط یکی از جانباختگان حاضر در زندان اظهار نگرانی کرده بود.

به گفته خانواده و وکلای مدافع رئیس زندانی سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران، او از بیماری در ناحیه قلب، کلیه و کمر رنج می برد. ضمن آنکه تاکنون سه عمل جراحی چشم داشته است و باید به طور مرتب از سوی متخصصان چشم معاینه شود و تحت معالجه قرار داشته باشد. با توجه به این وضعیت، خانواده وی بارها از مقام های قضایی، خواستار مرخصی پزشکی جهت درمان و یا حتی آزادی وی شده اند، اما این درخواست نه تنها نادیده گرفته شده و بی پاسخ مانده است، بلکه این مقام ها از اعطای مرخصی عادی به آقای اسانلو از زمان بازداشت او در تیرماه سال ۱۳۸۶ تاکنون خودداری کرده اند.

وی به اتهام اقدام علیه امنیت ملی به پنج سال زندان محکوم شده است که این موضوع اعتراض اتحادیه های بین المللی کارگری و سازمان های حقوق بشری را به دنبال داشته است. در همین حال، یکی از نزدیکان به خانواده آقای اسانلو به «جرس» گفت که پسر کوچک آقای اسانلو چند روز پیش توسط یک موتورسوار مورد ضرب و شتم قرار گرفته است. به گفته وی، فرد مهاجم هنگام کتک زدن فرزند این فعال کارگری، به نام پدر او اشاره کرده است.

اما این تنها اذیت و آزار خانواده آقای اسانلو نبوده است. چند هفته پیش نیز عده ای به نام مامور امنیتی قصد بازداشت عروس منصور اسانلو را داشته اند که موفق به این کار نشده اند.

همزمان با این موضوع، گزارش‌ها از احضار دوباره سه تن از اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت نیشکر هفت تپه، به نام‌های علی نجاتی، فریدون نیکو فر و رضا رخشان است. در عین حال، خبرنامه دانشگاه آزاد قزوین از بازداشت حدود ۲۰ نفر از فعالان اجتماعی و کارگری در این شهر خبر داده است. این فشارها همزمان با تشدید اعتراض‌های صنفی کارگران به پرداخت نشدن حقوق، ادامه اخراج‌ها و بدتر شدن وضعیت زندگی‌شان صورت می‌گیرد.

وکلاي اسالو و مددی در زندان با آنها ملاقات کردند

به نوشته آژانس ایران خبرآمده است: وکلای آقایان ابراهیم مددی و منصور اسالو با آنها در زندان اوین و رجایی شهر ملاقات کردند. آقای یوسف مولایی در تاریخ هفده شهریور به زندان اوین رفته و با موکل خود ابراهیم مددی نایب رئیس سندیکا دیدار و گفتگو کرد. به گفته وکیل مولایی ابراهیم مددی از روحیه بسیار بالایی برخوردار بوده و تحمل حبس راهزینة حداقلی برای دفاع از حقوق جامعه کارگری ارزیابی کرده است. با توجه به گذراندن بیش از ۲۵۰ روز از حبس خود با مرخصی نامبرده همچنان مخالفت می‌شود. در تاریخ هیجدهم شهریور آقایان پرویز خورشید و یوسف مولایی با حضور در زندان رجایی شهر با منصور اسالو رئیس هیئت مدیره سندیکا ملاقات کردند. روحیه نامبرده خوب بوده اما متأسفانه در اعزام منصور اسالو برای پیگیری‌های درمانی در خارج زندان اقدامی صورت نگرفته و همچنین به رغم تأکید پزشکان زندان مبنی بر اعمال ماده ۲۹۱ آئین دادرسی کیفری در مورد ایشان به اجرا در نیامده، از طرف دیگر آقای منصور اسالو به بندی منتقل شده است که از وضعیت مناسبی برخوردار نبوده و قطعاً تأثیر منفی بر سلامتی ایشان خواهد داشت.

زمان پخش کارگرتی وی، ۵:۳۰ عصر جمعه

با سپاس از عزیزانی که برای آگاهی از زمان پخش و بازپخش برنامه‌ی کارگرتی وی با ما در تماس بودند، به اطلاع میرسانیم به دلیل تصمیم شبکه‌ی ارسال کننده (کومله)، برای تغییر ندادن ساعت پخش برنامه‌های خود و در نتیجه تغییر ساعت در اختیار ما، برنامه‌ی کارگرتی وی هر هفته جمعه از ساعت ۵:۳۰ تقدیم شما میگردد و برنامه به مدت یک ساعت خواهد بود.

باز پخش این برنامه در روزهای شنبه در همین ساعت (۵:۳۰) خواهد بود.

کارگرتی وی منتظر دریافت نظرات و پیشنهادات شما خواهد بود.

کارگران عزیزی که مایل به ارسال خبر، گزارش، عکس، فیلم و مطالب آموزشی هستند و یا مایلند شماره تماس خود را برای مصاحبه اعلام نمایند میتوانند با ایمیل و شماره پیامگیر کارگرتی وی تماس بگیرند. (

kargartv@gmail.com)

۸۶-۴۶-۰۰ Tel: ... پیامگیر

مشخصات ماهواره‌ی ارسال کننده: هاتبرد- فرکانس: ۱۱۴۷۰- سیمبل ریت: ۲۷۵۰۰-۵/۶ FEC

با سپاس

کارگرتی وی - ۵ مهر ۸۸

سپاه سهام مخابرات را خرید

به گزارش خبرگزاری‌ها در تاریخ ۵ مهر ۸۸ آمده است: شرکت «توسعه اعتماد مبین» وابسته به تعاون سپاه پاسداران برنده خرید سهام بلوکی مخابرات شد.

۵۱ درصد از سهام شرکت مخابرات ایران، امروز یکشنبه عرضه شد که این شرکت توانست در حدود نیم ساعت صاحب بلوک ۵۱ درصدی مخابرات شود.

ارزش این بلوک آن‌طور که خبرگزاری‌ها اعلام کرده‌اند در حدود هشت هزار میلیارد تومان (هشت میلیارد دلار) است.

این رقم به طور تقریبی، معادل ۲۲ میلیارد و ۹۳۶ میلیون سهام مخابرات به قیمت هر سهم، سه هزار و ۴۰۹ ریال است.

رقیب شرکت «توسعه اعتماد مبین» برای تصاحب سهام مخابرات، موسسه «مهر اقتصاد ایرانیان» وابسته به بسیج بود.

خریداران واجد شرایط این بلوک، «شرکت اعتماد مبین»، «شرکت سرمایه‌گذاری مهر اقتصاد ایرانیان» و «کارگزار فروشنده حافظ» بودند.

خرید این سهام از سوی شرکتی وابسته به سپاه، بزرگترین معامله تاریخ بورس ایران نام گرفته است.

شرکت «توسعه اعتماد مبین» از سه شرکت گسترش «الکترونیک مبین ایران»، «شهریار مهستان» و «سرمایه‌گذاری توسعه اعتماد» تشکیل شده است.

ارزش این بلوک ۵۱ درصدی شرکت مخابرات، آن طور که خبرگزاری‌ها اعلام کرده‌اند در حدود هشت هزار میلیارد تومان است

سپاه پاسداران دوم مهر ماه نیز پس از تصویب شورای پول و اعتبار مجوز تاسیس بانک را اخذ کرده است.

گفته می‌شود، سپاه پاسداران در صدد است تا «موسسه مالی و اعتباری مهر» را نیز به بانک تبدیل کند.

این موسسه که پیش از این با نام صندوق قرض‌الحسنه بسیجیان فعالیت می‌کرد، زیر نظر بسیج اداره می‌شود و شرکت سرمایه‌گذاری «مهر اقتصاد ایرانیان» را راه‌اندازی کرده است.

شرکت‌های «مخابرات»، «فولاد مبارکه»، «تراکتورسازی تبریز»، «داروسازی جابرین حیان»، «صدرا» و «ایرکو» از جمله شرکت‌هایی هستند که بخشی از سهام آنها از سوی شرکت «مهر اقتصاد ایرانیان» خریداری شده است.

«موسسه مالی و اعتباری مهر» ۲۳ آذر ماه ۱۳۷۲ با سرمایه‌گذاری رهبر جمهوری اسلامی ایران به ارزش ۱۰ میلیون ریال آغاز به کار کرد. این موسسه در سال ۸۶ دومین مقام رشد منابع در نظام پولی و بانکی کشور را کسب کرده است.

«موسسه مالی و اعتباری ایرانیان»، وابسته به ارتش ایران و «موسسه مالی و اعتباری قوامین»، وابسته به نیروی انتظامی از دیگر نهادهای مالی وابسته به نیروهای مسلح در ایران هستند

جمع اعتراضی کارگران شرکت آونگان اراک؛ چهار نفر از کارگران بازداشت شده‌اند

خبر نامه ندا نیوز در ۵ مهر گزارش داد: کارگران شرکت آونگان اراک جلوی درب این کارخانه تجمع کردند. علت این تجمع اعتراضی به تعویق افتادن حقوق و مزایای چند ماهه بوده است. این کارگران معترض که روز پنجشنبه هم در اداره کار استان تجمع کرده بودند بر پرداخت نشدن شش ماه حقوق و مزایا و پرداخت نشدن سنوات بازنشسته‌ها اعتراض داشتند. در این رابطه یکی از کارگران معترض گفت: حدود پنج سال است که شرکت آونگان به بخش خصوصی واگذار شده و از زمان واگذاری مشکلات بسیاری برای این کارخانه و کارگران آن بوجود آمده است. مدیر عامل کارخانه بسیاری از تجهیزات آونگان را فروخته و یا برای نصب به مکان دیگری انتقال داده است.

هم اکنون چهار نفر از اعضای شورای کارگری شرکت آونگان بازداشت شده‌اند، علاوه بر آن هم اکنون برق کارخانه به دلیل پرداخت نکردن صورت حساب قطع شده و جریان گاز طبیعی هم بدلیل بدهی دو میلیارد ریالی به شرکت گاز در شرف قطع است.

این کارگر معترض ادامه داد: ما بارها در جلوی درب کارخانه اداره کار استان استانداری مرکزی و فرمانداری تجمع کرده ایم و چند بار خیابان مقابل شرکت را مسدود کرده ایم. اما مسئله و درخواست ما حل و فصل نمی‌شود. شرکت آونگان اراک به عنوان بزرگترین سازنده برج‌های انتقال نیرو و مخابراتی در سطح کشور است اما از دادن حقوق و مزایا به کارگزارانش عاجز است.

اخراج 500 کارگر قزوینی در یک ماه

به گزارش ایلنا در تاریخ ۵ مهر ۸۸ آمده است: دبیر اجرایی خانه کارگر استان قزوین از افزایش اخراج کارگران در واحدهای صنعتی تولیدی این استان خبر داد.

عید علی کریمی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزود: در یک ماه گذشته بیش از ۵۰۰ کارگر در واحدهای صنعتی استان قزوین اخراج شدند.

وی شرکت‌سندان ایران، سپهر الکترونیک، بسته بندی البرز، ایران زاک، ماشین فلزات و گودال فلزات را از جمله شرکت‌هایی دانست که تعدیل نیرو داشته‌اند.

کریمی تصریح کرد: در بین کارگران اخراج شده افرادی با سوابق بیش از 10 سال هم هستند. دبیر اجرای خانه کارگر استان قزوین طلب شرکتها را از جمله عوامل اخراج کارگران بر شمرد او افزود: ادامه روند اخراجها نگران کننده است.

پایان پیام

اصلاح قانون کار بدون اطلاع نمایندگان واقعی کارگران محکوم است

به گزارش ایلنا در تاریخ 5 مهر 88 آمده است: یک فعال کارگری گفت: به نظر می‌رسد وزارت کار در تدوین لایحه اصلاح قانون کار حتی نظر تشکل‌های مورد تایید خود را هم در نظر نگرفته است. رضا شهبانی از سندیکای کارگران شرکت واحد در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا گفت: با گذشت نزدیک به یک ماه از انتشار خبر اصلاح قانون کار هنوز هیچ مقام مسؤلی در دولت و مجلس و تشکل‌های کارگری و کارفرمایی در مورد جزئیات این لایحه اظهار نظر نکرده است. وی گفت: واکنش‌ها حاکی از آن است که هیچ کدام از نمایندگان صنفی حتی از تشکل‌های مورد تایید دولت از تصویب این لایحه مطلع نبوده‌اند. شهبانی افزود: اصلاح قانون کار بدون اطلاع نمایندگان واقعی و منتخب کارگران از سوی جامعه کارگری ایران محکوم است. به گفته شهبانی با گذشت 20 سال از زمان تصویب قانون کار نارسایی‌هایی این قانون به خوبی مشخص شده است از این رو امروز اصلاح این قانون و تغییر آن به نفع کارگران ضروری است.

پایان پیام

تجمع اعتراضی کارگران راننده تاکسی در تهران

به نوشته سایت کمیته هماهنگی ... در تاریخ 5 مهر 88 آمده است: روز شنبه چهارم مهر ماه عده‌ای از کارگران راننده تاکسی در میدان رسالت تهران اجتماع کردند. هدف از تشکیل این تجمع که از ساعت 16 شروع شد و تا ساعت 18 ادامه داشت اعتراض به خودداری دولت از تعویض تاکسی‌های کهنه با نوع جدید آن‌ها بود. رانندگان فریاد می‌زدند که دولت در این مورد نیز مثل همه موارد دیگر جز دروغ و فریب و نیرنگ هیچ چیز تحویل کارگران نداده است. تاکسی‌رانان همچنین شعارهایی علیه دولت احمدی نژاد سر دادند.

فوران بهای برق و زمزمه گرانی بهای گاز مصرفی

به نوشته سایت کمیته هماهنگی ... در تاریخ 5 مهر 88 آمده است: بهای برق مصرفی به صورت وحشتناکی فوران کرده است. صورت حساب ماه پیش که برای شهروندان ارسال شده است از یک افزایش 1300 درصدی ناگهانی در بهای برق مصرفی خانه‌ها حکایت دارد. این صورت حساب‌ها همه مردم را به وحشت انداخته است. در شرایطی که بیکاری و گرسنگی و کاهش هولناک دستمزدهای واقعی زندگی همه توده‌های کارگر را بیش از پیش تیره و تار ساخته است ناگهان سیر تصاعدی 13 برابری نرخ برق مصرفی نیز بلبه‌ای بر مجموعه بلایای معیشتی آنان افزوده است. خانواده‌های کارگری در روزهای بعد از دریافت اوراق شرکت نیرو، به صورت انفرادی یا در گروه‌های متعدد دسته جمعی راهی اداره برق منطقه‌ای در حوزه‌های مختلف محل اقامت خود شدند تا در آنجا به این امر اعتراض کنند. چند روزی گذشت و دولت سرمایه در مقابل تمامی شکایات و اعتراضات کارگران سکوت اختیار کرد. به دنبال این رویداد موج دوم تهاجم دولت علیه همان مردم معترض آغاز شد. این بار بحث کاهش میزان گاز مصرفی مورد نیاز ساکنان شهرها و روستاها در میان است، بحثی که بار دیگر همه را دچار هراس کرده و احتمال افزایش بهای گاز را با همان نرخ جهشی بهای برق مطرح نموده است.

بازداشت کارگران معترض کارخانه "آونگان" اراک

در پی تجمع اعتراضی کارگران کارخانه "آونگان" اراک ماموران انتظامی رژیم تعدادی از کارگران را بازداشت کردند. تجمع اعتراضی کارگران در اعتراض به عدم پرداخت 6 ماه دستمزد و مزایای کارگران در مقابل درب کارخانه صورت گرفت که در جریان آن ماموران سرکوبگر رژیم 4 تن از اعضای شورای کارگری کارخانه آونگان را بازداشت کردند. لازم به ذکر است روز پنجشنبه هفته گذشته کارگران این کارخانه در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد های موقه خود در مقابل اداره کار استان تجمع اعتراضی برگزار کرده بودند.

کاهش کارانه ها و اعتراض کارگران کارخانه پارس ژنراتور

به نوشته سایت پیام در یکشنبه 5 مهر 88 آمده است: بنا به خبر دریافتی در روزهای گذشته کارگران سالن ماشین آلات سنگین و دیگر بخش های کارخانه پارس ژنراتور علیه کاهش کارانه ها دست به اعتراض زدند. در روزهای اخیر به دستور کارفرمای کارخانه پارس ژنراتور، مبالغ پرداختی کارانه به یکهزار کارگر این کارخانه که تا بحال هر ماهه و همزمان با دستمزدها به آنان پرداخت می گردید از مبلغ 120 هزار تومان به 50 هزار تومان کاهش یافت و این امر موجب خشم کارگران و اعتراض آنان گردید.

سایت پیام

بازگشت به اساسنامه قبلی یا اصلاح اساسنامه فعلی ضروری است

به گزارش ایلنا در تاریخ 5 مهر 88 آمده است: دبیرشورای عالی تامین اجتماعی تصریح کرد: از شواهد و قرائن و اظهار نظرهای مقام های عالی دولت چنین برمی آید که گزینه دولت برای وزارت نیرو علی ذبیحی، مدیرعامل فعلی سازمان تامین اجتماعی است.

محمد اشرفی در گفت و گو با خبرنگار ایلنا با بیان اینکه سوابق و رشته تحصیلی ذبیحی با وزارت نیرو همخوانی دارد افزود: به نظر می رسد شورای عالی تامین اجتماعی باید بر روی گزینه های مدیرعاملی سازمان بررسی های خود را شروع کند. نماینده بیمه شدگان موسسات اداری و دولتی در شورای عالی تامین اجتماعی با بیان اینکه طبق اساسنامه فعلی سازمان، نظارت عالی بر تامین اجتماعی از تکالیف این شورا است، تصریح کرد: نمایندگان کارگری و کارفرمایی شورای عالی تامین اجتماعی جلساتی را درباره گزینه های مدیرعاملی سازمان داشته اند. اشرفی افزود: بر اساس مصاحبه های نمایندگان کارگری و کارفرمایی شورای عالی تامین اجتماعی چنین به نظر می رسد که آنها به انتخاب مدیرعامل تامین اجتماعی از درون این مجموعه تاکید دارند اما آنان هنوز روی گزینه های خاص اتفاق نظر ندارند.

نماینده بیمه شدگان موسسات دولتی در شورای عالی تامین اجتماعی در پاسخ به این سوال که نظر نمایندگان دولت در این شورا درباره مدیرعامل بعدی سازمان تامین اجتماعی چیست، گفت: با توجه به اینکه بیشتر این افراد در دولت دهم تغییر کرده اند از دیدگاه های آنان مطلع نیستیم مگر اینکه جلسات شورای عالی تامین اجتماعی تشکیل و دیدگاه های آنان مورد بررسی قرار گیرد. اشرفی تجربه و تعهد را از شرایط لازم برای مدیریت سازمان تامین اجتماعی عنوان کرد و اظهار داشت: با تغییرات سریع مدیریتی طی چند سال گذشته در این سازمان، انتخاب فردی که ثبات مدیریتی به تامین اجتماعی بدهد ضروری به نظر می رسد.

مشاور عالی مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی در پاسخ به این سوال که زمزمه هایی مبنی بر اختلاف اعضای هیات مدیره با خود و با مدیرعامل این سازمان به گوش می رسد، آیا این موضوع صحت دارد، گفت: من هم از طریق منابع غیررسمی این صحبت ها را شنیده ام و به همین دلیل پیشنهاد این است که با توجه به اینکه فرهنگ کارگروهی و مدیریت مشارکتی در کشور ضعیف است، باید مدیرعامل تامین اجتماعی رئیس هیات مدیره این سازمان و یا حداقل عضو هیات مدیره باشد تا بتواند عملکرد بهتری در امور اجرایی داشته باشد. اشرفی با تاکید بر کارآمد بودن اساسنامه قبلی سازمان تامین اجتماعی خاطر نشان کرد: در 50 سال گذشته این اساسنامه توانست سازمان را به جلو ببرد بنابراین به نظر می رسد که بازگشت به اساسنامه قبلی و یا حداقل اصلاح اساسنامه فعلی باید در دستور کار متولیان امر قرار گیرد. او افزود: انجام این کار باعث می شود تا مدیرعامل بعدی تامین اجتماعی به بهترین شکل انجام وظیفه کند و اختلافات فعلی در مدیریت بعدی سازمان از بین برود.

پایان پیام

گزارش تکمیلی

بهر روز یزدانی کارگر معدن طلای آغ دره تکاب (تیکان تپه) در اثر نبود ایمنی در محیط کار با سیانور مسموم و از کار اخراج شد. این کارگر آذربایجانی که در بخش سوله سیانور مشغول کار بود پس از مسمومیت شدید به مرکز اورژانس تکاب منتقل و سپس به بیمارستان امام خمینی ارومیه اعزام شد. پزشکان معالج پس از انجام آزمایشات پزشکی میزان قابل توجهی سیانور و جیوه در خون یزدانی یافته و از نجات او با توجه به نتیجه آزمایش ها شگفت زده شده اند. پزشکان به این کارگر توصیه کرده اند که اکیدا از کاربرد بخش سوله سیانور و تماس با جیوه و سیانور خودداری کند. که کار «پویا زرکاران» یزدانی به دنبال مرخصی از بیمارستان، به شرکت استخراج طلا از معدن آغ دره را انجام می دهد، مراجعه می کند و با ارائه مدارک پزشکی خواهان تغییر محل کار خود می شود. اما حاج عباس نیری مدیرعامل این شرکت ضمن رد درخواست یزدانی وی را از کار اخراج می کند!! یزدانی پس از اخراج از معدن با مراجعه به مراکز درمانی تکاب (تیکان تپه) خواهان صدور گواهی پزشکی جهت ارائه به مسئولان می شود اما دکتر صفاریان مسئول شبکه بهداشت این شهر از

ارائه مدرک پزشکی به این کارگر آذربایجانی امتناع می‌کند. در رویدادی دیگر سه تن از کارگران معدن آغ دره به نام های "ک.ر"، "ی.م" و "غ.ع" که مدت سه سال در اتاق طلای این معدن مشغول به کار بودند به دلیل تماس زیاد با جیوه و سیانور عقیم شده اند. این کارگران از مشکلات متعدد روحی و جسمی رنج می‌برند و مراجعات مکرر آنان به نهادهای دولتی مربوطه جهت استیفای حقوقشان تا به حال هیچ نتیجه ای نداشته است. چندی پیش نیز دو تن دیگر از کارگران معدن آغ دره دچار مسمومیت ناشی از سیانور و جیوه شدند و یکی از کارگران به نام سجاد قنبری ۸ مهر ۸۸ بر اثر مسمومیت ناشی از سیانور و بی توجهی مسئولان جان باخت. مسئولان کارخانه با همکاری برخی از مسئولان شهر علت مرگ این کارگر آذربایجانی را خودکشی اعلام کردند و از پرداخت هرگونه غرامتی به خانواده او سرپیچیدند. کارگران می‌گویند در محیط کار خویش فاقد هرگونه امنیت جانی در هنگام کار هستند و مسئولان کارخانه با توجه به ارزان بودن روش فعلی استخراج طلا با جیوه و سیانور اساس کار خویش را بر قربان کردن های خویش قرار داده اند. روش سنتی مورد استفاده آنان برای استخراج کل کارگران و خانواده های آنان در استان سوداندوزی انبوه تر سرمایه های خویش قرار داده اند. روش سنتی مورد استفاده آنان برای استخراج مسمومیت حتمی کارگران، عقیم شدن و ابتلای آنان به بیماری های بسیا ر مهلك، آلودگی آب های زیر زمینی منطقه و فجایع انسانی دیگر را به دنبال دارد. سرمایه داران به همه این جنایات ها مبادرت می‌ورزند تا بر حجم سود سرمایه های خود بیفزایند. درندگی ها و کارگرکشی ها و فاجعه آفرینی های شرکت تا امروز نه فقط مورد هیچ گونه حسابرسی از سوی نهادهای دولتی قرار نگرفته بلکه دولت سرمایه با تمامی قوا به حمایت از سببیت سرمایه داران برخاسته است. معدن طلای آغ دره در شهرستان تیکان تپه (تکاب) واقع شده است و شرکت های پویا زرکان و پارس کانی سالانه چهار تن کیک طلا معادل ۱۴۰ میلیارد تومان از این معدن به دست می‌آورند. تمامی کیک طلا تولیدی در این معدن برای تبدیل شدن به شمش مستقیما به اصفهان منتقل می‌شود. این معدن به طور واقعی مرکزی است که هر چند ماه جمعیتی کارگر در درون آن به شدیدترین و سببانه ترین شکل توسط صاحبان سرمایه استثمار می‌شوند، زیر فشار شرایط مرگبار کار و آلودگی های شیمیایی کشنده محیط کار در طول این مدت مسموم و مصدوم و معلول می‌شوند و سپس بدون هیچ حق و حقوقی از کار اخراج می‌گردند. معادن و کارخانه های تولید مواد خام اولیه در آذربایجان که اکثرا متعلق به افراد نزدیک سپاه پاسداران هستند در سال های اخیر اقدام به استخدام پیمانی کارگران کرده اند و مدت قرارداد را بسیار کوتاه و حداکثر شش ماه تعیین می‌کنند. اکثر کارگران این معادن یا کارخانه ها دچار انواع ناراحتی های جسمی هستند. آنان بلافاصله پس از بیماری اخراج می‌شوند و مسئولان پزشکی منطقه در همکاری با سرمایه داران از دادگواهی پزشکی به این کارگران بیمار خودداری می‌کنند. کارگران به این ترتیب امکان هر نوع تلاش برای استیفای حقوق بسیار ساده و ابتدایی خود را هم از دست می‌دهند.

منبع: گزارش ساوالان سسی
۶ مهر ۱۳۸۸

قیمت برنج ایرانی در مسیر صعودی

برنج وارداتی آلوده است یا نیست؟

به نوشته روز نامه صبح دنیای اقتصاد در تاریخ ۶ مهر ۸۸ آمده است: کمتر کارشناسی پیش‌بینی می‌کرد که سازمان استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران با صدور اطلاعیه‌ای، نتایج آزمایشات بدوی سازمان استاندارد و تحقیقات صنعتی استان تهران را درباره آلوده بودن ۱۳ برند تجاری برنج وارداتی به سموم کادمیوم، آرسنیک و سرب نگران‌کننده بخواند. اما مجموعه تحولات پیدا و پنهان این رویداد مهم غذایی به سمتی پیش رفت که روز گذشته موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، گزارش منتشره سازمان متبوع خود را غیرواقعی دانست. اگرچه نتیجه این داستان در قیمت برنج ایرانی منعکس شد.

قیمت برنج ایرانی بالا رفت

قطع شدن تبلیغات برنج‌های خارجی و زیر سوال رفتن کیفیت این برنج‌ها، کاهش تقاضا و مصرف آنها را در پی داشته است؛ بازار برنج ایرانی رونق گرفته و در کنار افزایش قیمتی که به گفته مسوولان تا حدودی طبیعی است، زمینه برای سوءاستفاده از این وضعیت نیز فراهم شده است. از جمله این برنج‌ها، برنج هاشمی است که در یکی از شهرهای استان مازندران از کیلویی هزار و ۸۰۰ تا دو هزار تومان به دو هزار و ۶۰۰ تا دو هزار و ۷۰۰ تومان و در یکی از شهرهای استان گیلان هم از کیلویی هزار و ۷۰۰ تومان به دو هزار و ۱۰۰ تومان افزایش یافته است. برنج صدري هم در این شهر استان گیلان از کیلویی دو هزار تومان به دو هزار و ۲۰۰ تومان و در استان مازندران هم به دو هزار و ۶۰۰ تومان افزایش یافته است.

از سوی دیگر، بهای برنج‌های وارداتی نیز در این دو استان از بیش از دو هزار و 400 تومان به کمتر از هزار و 700 تومان کاهش یافته است.

با این حال آمار بانک مرکزی در هفته منتهی به 27 شهریور ماه سال جاری در تهران نشان‌دهنده کاهش 3 دهم درصدی بهای برنج داخلی درجه یک برخلاف افزایش 1/5 درصدی قیمت برنج‌های وارداتی غیرتایلندی است. حسن رادمرد، رییس مرکز امور اصناف و بازرگانان وزارت بازرگانی، در همین مورد به خبرنگار «ایسنا» می‌گوید: این افزایش قیمت طبیعی است؛ چرا که به دلیل کاهش تقاضای برنج‌های هندی طبیعی است که بازار عرضه و تقاضای برنج‌های ایرانی بیشتر می‌شود.

وی در ادامه با اشاره به مسائل اخیر در مورد برنج‌های وارداتی هندی، مقداری از این بحث‌ها را حاشیه‌ای می‌داند و بیان می‌کند: به هر حال یک عده تجار هم در حال وارد کردن این برنج‌ها از کانال‌های مستقیم هستند که کنترل کیفی نیز شده است، اما حالا چگونه ایراد این شکلی گرفته‌اند، نمی‌دانم!

عقب‌نشینی سازمان استاندارد

از سوی دیگر سازمان استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران با عقب‌نشینی از مواضع قبلی مدیران این سازمان، اعلام کرد که انواع برنج وارداتی از لحاظ استاندارد اجباری تحت کنترل و نظارت بوده و جای نگرانی برای مصرف‌کنندگان نیست.

سازمان استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران با انتشار اطلاعیه‌ای اعلام کرد: سالانه مقدار فراوانی برنج از کشورهای مختلف از جمله حاشیه خلیج فارس، اقیانوس هند، تایلند، اروگوئه، آرژانتین و برخی کشورهای اروپایی همانند اتریش و سوئیس وارد ایران می‌شود که تنوع زیادی دارد. در ادامه این اطلاعیه با اشاره به گزارش کارشناسان این سازمان آمده است: موضوع آلودگی به سرب به طور غیرمنطقی به همه واردات برنج تعمیم داده شد و مصرف‌کنندگان را نگران کرد که این اقدام دور از انتظار بود.

مسوولان سازمان استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران در دو هفته اخیر پذیرفته بودند که 13 نوع برنج وارداتی غیراستاندارد و غیرقابل مصرف است.

بر اساس اعلام قبلی این سازمان، کلیه برنج‌های وارداتی با نام‌های آریا، خاطره، ۱۸۱، مینویک، پاندا، محسن، مه کلاسیک، آفرین، مژده، کریستال، جادوگر، کمال ملکی و طوبا طلایی با استانداردهای بین‌المللی و داخلی مغایرت دارند و شهروندان باید از مصرف آنها خودداری کنند.

با حذف تنها رقیب سپاه به دلایل امنیتی، شرکت مخابرات زیر نظر رهبری قرار گرفت

به نوشته جرس در تاریخ 6 مهر 88 به قلم مرتضی نیک‌پندار: بالاخره و پس از چهار بار لغو مزایده سهام شرکت مخابرات ایران در بورس، یک مجموعه وابسته به سپاه پاسداران موفق شد کنترل این شرکت مهم و استراتژیک را به دست گیرد. به این ترتیب، شرکت مخابرات هم به واسطه سپاه به مجموعه شرکت‌ها و نهادهای متصل به رهبر جمهوری اسلامی افزوده شد و خارج از نظارت مجلس قرار گرفت.

این در حالی است که تنها چند ساعت پیش از انجام مزایده تنها خریدار به ظاهر خصوصی مخابرات نیز به بهانه نداشتن صلاحیت یا "اهلیت" امنیتی از رقابت با مجموعه سپاه پاسداران کنار گذاشته شد. با واگذاری 50 به علاوه یک درصد سهام شرکت مخابرات ایران همه بخش‌های آن از تلفن ثابت، موبایل (اپراتور اول)، ارتباطات دیتا و زیرساخت‌های آن از کنترل دولت خارج و به سپاه منتقل می‌شود.

بزرگ‌ترین معامله تاریخ بورس

روز یکشنبه پنجم مهرماه مزایده سهام شرکت مخابرات در بورس انجام شد. در این مزایده که بزرگ‌ترین معامله تاریخ بورس ایران تاکنون خوانده می‌شود، تنها دو خریدار وجود داشتند که هر دو وابسته به سپاه پاسداران بودند. "کنسرسیوم توسعه اعتماد مبین" و "سرمایه‌گذاری مهر اقتصاد ایرانیان" دو متقاضی خرید مخابرات بودند. کنسرسیوم توسعه اعتماد مبین متشکل از سه شرکت ثبت شده در استان‌های تهران و خراسان است که شرکت "گسترش الکترونیک مبین ایران" به نسبت 46 درصد، شرکت "توسعه اعتماد" به نسبت 46 درصد و شرکت "شهریار مهستان" به نسبت 8 درصد در این کنسرسیوم حضور دارند. دو شرکت اول زیرمجموعه "بنیاد تعاون سپاه پاسداران" هستند و شرکت سوم از دارایی‌های "ستاد اجرایی فرمان امام" است. سرمایه‌گذاری مهر اقتصاد ایرانیان نیز متعلق به نیروی مقاومت بسیج سپاه پاسداران است.

رقم پایه مزایده شرکت مخابرات 340 تومان برای هر سهم بود که در نهایت کنسرسیوم توسعه مبین تنها با افزودن 9 ریال به قیمت پایه هر سهم توانست برنده مزایده شود. بدین ترتیب این مجموعه سپاه با خرید 50 به علاوه یک درصد سهام شرکت مخابرات ایران باید رقمی به ارزش تقریبی 8 هزار میلیارد تومان (8 میلیارد دلار) را بپردازد. 20 درصد این رقم به صورت نقد و 80 درصد اقساط 8 ساله و طی 16 قسط و با فاصله زمانی 6 ماهه باید پرداخت شود. به عبارت دیگر مجموعه سپاه باید ظرف 30 روز کاری بالغ بر هزار و

۵۶۰ میلیارد تومان بابت وجه نقد و سپس هر شش ماه ۴۸۴ میلیارد تومان بابت اقساط به حساب دولت واریز کند

گفتنی است که پیش از فاش شدن حضور سپاه در مزایده شرکت مخابرات ایران، پرسشی جدی در میان فعالان اقتصادی بازار و بورس وجود داشت که چه کسی و یا کدام نهادی توانایی پرداخت ۱۵۶۰ میلیارد تومان وجه نقد را در ایران دارد. این در حالی است که به گفته رئیس سازمان خصوصی سازی ایران در مدت چهار ماه اول سال جاری و از مجموع واگذاری ۲۷ شرکت مختلف باید رقمی معادل ۱۴۰۰ میلیارد تومان به صورت نقد پرداخت می شد که البته تاکنون تنها اندکی بیش از ۶۰۰ میلیارد تومان آن (کمتر از نصف) واریز شده است. این در حالی است که رقم اخیر در طول چهار ماه از کل بازار ایران به دست آمده اما در مزایده شرکت مخابرات قرار است ۱۵۶۰ میلیارد تومان یک جا به صورت نقد پرداخت شود. به هر حال کنسرسیوم توسعه مبین وابسته به سپاه پاسداران با صدور اطلاعیه ای از تامین بخش اعظم منابع خرید نقدی سهام مخابرات خبر داده است.

مزایده شرکت مخابرات ایران که پیش از این چهار بار لغو شده بود با شگفتی های غیرمنتظره همراه بود. آخرین بار این مزایده قرار بود روز ۱۸ شهریور ماه سال جاری برگزار شود. در حالی که تا چند ساعت قبل از انجام معامله آگهی آن بارها از تلویزیون پخش شد اما ناگهان بورس تهران از "کان لم یکن" شدن این خصوصی سازی خبر داد. دلیل این لغو نتوانست پنهان بماند. تا آن زمان دو خریدار مخابرات کنسرسیوم توسعه اعتماد مبین وابسته به سپاه و یک بخش به ظاهر خصوصی با نام "شرکت تعاونی پیشگامان کویر یزد" بودند. اما یک باره خریدار دیگری که این بار متعلق به نیروی مقاومت بسیج سپاه پاسداران بود نیز اضافه شد. این خریدار تازه سرمایه گذاری مهر اقتصاد ایرانیان نام داشت که پیش از این نیز یک و نیم درصد سهام شرکت مخابرات را به صورت تدریجی خریده بود. دومین اتفاق عجیب نیز تنها چند ساعت پیش از برگزاری مزایده در یکشنبه گذشته رخ داد که طی آن تنها رقیب سپاه پاسداران یعنی شرکت تعاونی پیشگامان کویر یزد به دلیل نداشتن "اهلیت امنیتی" از رقابت کنار گذاشته شد. این در حالی است که پیش از این اهلیت امنیتی این شرکت تایید شده بود. اعلام این خبر با تناقض های مختلفی همراه بود. غلامرضا حیدری کرد زنگنه رئیس سازمان خصوصی سازی در ابتدا از اعلام انصراف شرکت تعاونی پیشگامان کویر یزد خبر داد. اما مدتی بعد از سوی سازمان بورس اعلام شد که انصرافی در کار نبوده و شرکت تعاونی پیشگامان کویر یزد به دلیل نداشتن اهلیت امنیتی از مزایده اخراج شده است. سخنگوی تعاونی پیشگامان کویر یزد در اولین واکنش به این تصمیم اعلام کرد که شرکت متبوعش از طریق مراجع قانونی برای رسیدگی به این موضوع اقدام خواهد کرد اما چند ساعت بعد مدیر عامل شرکت تعاونی پیشگامان کویر یزد طی مصاحبه ای گفت که این شرکت تعاونی اعتراضی مبنی بر کنار گذاشته شدن خود ندارد. بدین ترتیب بدون هیچ درگیری دو مجموعه مختلف سپاه پاسداران برای تصاحب مخابرات با یکدیگر رقابت کردند.

"اهلیت امنیتی" چیست؟

سایت خبری تابناک درباره این که اصطلاح "اهلیت امنیتی" چیست توضیح جالبی داده است. به نوشته این سایت "مخابرات از جمله شرکت های استراتژیک کشور است که سهم عمده ای نیز در برقراری مسایل امنیتی کشور بازی می کند." تابناک سپس این سوال را مطرح می کند که "اگر کشور زمانی مورد تهدید جدی قرار گرفت، تکلیف چیست؟ آیا می توان به بخش خصوصی حکمرانی کرد؟ اگر نمی توان در شرایط یاد شده به این بخش دستور داد و در امورات آن دخالت کرد که باید فاتحه منافع کشور عزیزمان را خواند؛ برای نمونه، در درگیری ها و اغتشاشات اخیر که پس از انتخابات ریاست جمهوری کشور پدید آمد، سیستم پیام کوتاه برای مدتی به طور کلی قطع شد و همه ارتباطات تنها با مکالمات تلفنی انجام می پذیرفت و اگر مخابرات زیر نظر دولت اداره نمی شد، امکان چنین اقدامی وجود داشت." شکی نیست که سپاه پاسداران اهلیت امنیتی کافی برای کنترل مخابرات را دارد.

سپاه پاسداران در سال های اخیر علاوه بر آشکار به معاملات بزرگ بورسی نشان داده است و در اکثر این معاملات ردپایی از سپاه دیده می شود. پیش از این "قرارگاه خاتم سپاه پاسداران" سهام شرکت دولتی "صدرا" که یکی از بزرگترین شرکت های نفتی است را در جریان خصوصی سازی این شرکت از دولت خرید. همچنین چندی پیش شرکت سرمایه گذاری مهر اقتصاد نیز کارخانه تراکتور سازی تبریز را از دولت احمدی نژاد خریداری کرد. این در حالی است که سپاه پاسداران به زودی دو بانک نیز در ایران خواهد داشت. اخیراً "موسسه مالی انصار" مجوز تبدیل شدن به بانک را از بانک مرکزی گرفته است. این موسسه متعلق به سپاه پاسداران است و پیش از این با عنوان "صندوق قرض الحسنه انصارالمجاهدین" فعالیت می کرد. همچنین موسسه مالی و اعتباری مهر وابسته به بسیج مقاومت سپاه پاسداران نیز به زودی تبدیل به بانک می شود. موسسه مالی و اعتباری مهر پیش از این با نام "صندوق قرض الحسنه بسیجیان" شناخته می شد.

اخراج 70 کارگر سد سیلوه

به نوشته سایت کمیته هماهنگی ... در تاریخ 6 مهر آمده است: سد سیلوه در منطقه پیرانشهر قرار دارد و سرمایه داران صاحب پروژه آن تا چندی قبل حدود 370 کارگر را استثمار می کردند. سرمایه دار عهده دار اجرای طرح، شرکت جهاد نصر، از جمله مؤسسات سرمایه گذاری متعلق به سپاه پاسداران است. شرکت جهاد نصر این پروژه را در سال 86 آغاز کرده و به تدریج با افزایش شدت کار، بالابردن سرعت کار کارگران و سرشکن ساختن حجم کار روزانه هر کارگر نیاز خود را به نیروی کار کاهش داده است. شرکت بر همین اساس اعلام کرده است که 70 کارگر را یکجا اخراج خواهد کرد.

فعالین کارگری در سندج دادگاهی شدند!

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری، امروز سه شنبه 7/7/1388، هادی تنومند - حسن رسول نژاد و احمد اسکی بغدادی از اعضای "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری" در دادگاه انقلاب سندج دادگاهی شدند.

نامبردگان که در تاریخ 28/1/1388 همراه با دیگر دوستان خود در منزل غالب حسینی در سندج دستگیر و بازداشت شدند، بعد از مراجعه به شهر خود در بوکان به اداره اطلاعات احضار و مورد بازجویی قرار گرفتند.

نهایتاً نامبردگان در تاریخ 3/4/88 از شهر بوکان به اداره اطلاعات سندج انتقال داده شدند و 8 روز در اداره اطلاعات سندج مورد بازجویی قرار گرفته و بعد از بازجویی به قرنطینه زندان مرکزی سندج انتقال داده شدند.

هادی تنومند، حسن رسول نژاد و احمد اسکی بغدادی از فعالین کارگری بعد از 16 روز با قرار وثیقه از زندان مرکزی سندج آزاد شدند.

در دادگاهی مورخ 7/7/1388 که امروز در راس ساعت 12 تا 30/13 دقیقه ادامه داشت بعد از قرائت حکم اتهام و دفاع نامبردگان، حکم برائت آنها صادر شد و پرونده مختومه اعلام گردید.

خطر جدی اخراج 2 هزار نفر از کارکنان تایید و اتر

خبرگزاری حکومتی ایلنا در تاریخ 7 مهر 88 گزارش کرده است: جمعی از کارکنان شرکت تایید و اتر در نامه ای به آقایان طاهری مطلق مدیرعامل سازمان بنادر و دریانوردی و کردزنگنه مدیرعامل سازمان خصوصی سازی از به خطر افتن امنیت شغلی 2 هزار نفر از کارکنان این شرکت ابراز نگرانی کردند. به گزارش ایلنا در این نامه با بیان این که آیا می دانید با واگذاری شرکت تایید و اتر به بخش ظاهرا خصوصی آینده این شرکت را نابود کردید، آمده است: آیا می دانید در طول یک سال که اصل 44 قانون اساسی را ظاهرا اجرا کردید باعث اخراج و یا ترک کار شایسته ترین پرسنل متخصص تایید و اتر که در واقع به نوعی سرمایه ملی بودند، شدید؟ زیرا بعد از مدت کوتاهی آنها دریافتند مالک جدید دنبال کار اقتصادی نیست؟ آیا می دانید این مشکلات از کجا ناشی شدند؟

در ادامه نامه فوق با اشاره به دخالت های بسیار زیاد موسسه مهر اقتصاد ایرانیان در اداره تایید و اتر خاطر نشان شده است: ورود نیروهای غیرمتخصص با توصیه مدیرعامل مهر اقتصاد و با حقوق های چند میلیونی از آن جمله است. به طور مثال حقوق ماهیانه دفتر مرکزی از 50 میلیون تومان به 140 میلیون تومان بعد از واگذاری رسید، اخراج مدیران ارشد شرکت و پرسنل جوان و جایگزین آنها با نیروهای بازنشسته برخی ارگان های نظامی، کاهش شدید سودآوری شرکت به دلیل عدم تجربه کاری مدیران ارشد جدید شرکت، نارضایتی شدید شرکت های کشتیرانی داخلی و خارجی، نابودی صنعت ترانزیت به دلیل اعتصاب های گسترده پرسنل در بندر شهید رجایی، عدم تمایل لاینرهای خارجی برای ورود به بنادر ایران به دلیل تاخیر زیاد در تخلیه و بارگیری کشتی ها و عدم دریافت خدمات بندر و دریایی از آن جمله است.

در این نامه تصریح شده است: در حال حاضر متوسط ساعت انتظار برای تخلیه یک کشتی در بندر شهید رجایی 35 ساعت است (البته در مواردی تا 70 ساعت) در حالی که قبل از واگذاری شرکت به ندرت تاخیر گزارش می شده است و همین امر باعث رونق بنادر دبی و عراق شده و در نهایت پرداخت جریمه 80 میلیارد ریالی به آن سازمان که شما نیز قطعا در جریان آن هستید به علت کاهش شدید سرعت تخلیه کشتی های کانتینری در بندر شهید رجایی تنها نمونه های کوچکی از مشکلات عیدیه ای است که شرکت تایید و اتر در طول یک سال گذشته با آن دست به گریبان است.

همچنین در این نامه با بیان این که برخلاف تعهدات این شرکت به سازمان خصوصی سازی مبنی بر عدم تعدیل نیرو تا 2 سال این مهم انجام نشده، آمده است: برخلاف شما که با خاطری آسوده بستر می روید، دستور تعدیل نیرو در این شرکت در حال اجرا است و در مرحله اول حکم تسویه حساب تعدادی از پرسنل قدیمی شرکت صادر و آسایش و آرامش از 2 هزار پرسنل تایید و اتر سلب شده است.

در پایان آمده است: با از دست رفتن اعتماد و روحیه پرسنل و عدم اطمینان از آینده کاری، نوید روزهای بحران و سیاهی در آینده صنعت دریایی و حمل و نقل کشور خواهد بود.

پایان پیام

برخی آمار ها از وضعیت معلمان - دانش آموزان از زبان مطبوعات کشور در آغاز سال تحصیلی جای خالی وزیر

روزنامه سرمایه در تاریخ 7 مهر 88 از قول، محمد نظیری گزارش داد: اول مهر 88، یک اول مهر استثنایی بود. زنگ آغاز به کار 120 هزار مدرسه ایران در حالی به صدا در می آمد که خبری از حضور وزیر در آموزش و پرورش نبود تا مطابق هر سال سیاست های کلی نظام آموزشی کشور در سال تحصیلی جدید را تبیین کند. سال تحصیلی 88-89 در شرایطی شروع شد که عدم حضور وزیر آموزش و پرورش را به خوبی می شد حس کرد. اگرچه در غیاب او، سرپرست موقت وزارت آموزش و پرورش حضور داشت تا شاید جای خالی وزیر پر شود و به جای وزیر آموزش و پرورش، وزیر بهداشت در جمع دانش آموزان سخن گفت.

به این ترتیب بیش از 13 میلیون و 500 هزار نفر دانش آموز، یک میلیون فرهنگی رسمی و 50 هزار نفر معلم حق التدریس سال تحصیلی خود را در شرایطی آغاز کردند که وزارت آموزش و پرورش به تعبیر بعضی، همچنان بلاتکلیف است. این روزها خیلی ها از خودشان می پرسند وزارتخانه ای که در طول چهار سال تجربه دو وزیر متفاوت را داشته و در تمام این مدت با مشکلات عدیده ای مثل کسری بودجه و حقوق معوقه فرهنگیان دست و پنجه نرم کرده، بدون حضور وزیر چه سرنوشتی خواهد داشت؟

تجربه اولین وزیر
این دومین بار است که سال تحصیلی بدون حضور وزیر آموزش و پرورش آغاز می شود. چهار سال پیش، یعنی اول مهر 84 هم در وضعیتی مشابه، آموزش و پرورش وزیر نداشت. علی اکبر اشعری وزیر پیشنهادی احمدی نژاد برای آموزش و پرورش نتوانسته بود رای اعتماد مجلس را به خود جلب کند و آموزش و پرورش برای چندین ماه بدون وزیر می ماند. آبان ماه همان سال محمود فرشیدی به عنوان وزیر آموزش و پرورش از مجلس رای اعتماد گرفت اما وزارت فرشیدی زیاد طول نکشید. او اگرچه خطر استیضاح مجلس را از سرگزراند اما مهرماه 86 از سوی احمدی نژاد ناچار به کناره گیری شد تا باز هم وزارت آموزش و پرورش برای چندین ماه بدون وزیر به کار خودش ادامه دهد.

مطالبات فرهنگیان

علی احمدی در حالی وزارت

آموزش و پرورش را می پذیرفت که وزارتخانه اش با میلیاردها تومان مطالبات پرداخت نشده فرهنگیان مواجه بود. او پیش از وزیر شدنش، اعلام کرده بود: «مطالبات معوقه فرهنگیان این ماه در حسابشان است.» اما پرداخت این مطالبات نه تنها در بهمن ماه انجام نشد بلکه در اسفند نیز تنها بخش اندکی از آن پرداخت شد. در آخرین روزهای سال 86، هنوز در برخی از استان های کشور، اضافه کار معلمان پرداخت نشده بود و همچنین بسیاری از معلمان حق التدریس در تهران و برخی از استان ها هنوز دستمزد چهار ماه خود را دریافت نکرده بودند. تعویق پرداخت بدهی های فرهنگیان البته اعتراض کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس را هم در پی داشت. اواخر فروردین ماه اعضای این کمیسیون در دیدار با علی احمدی خواستار آن شدند که عدالت در افزایش حقوق تمام فرهنگیان برقرار شود. بالاخره، در پایان فروردین، وزارت آموزش و پرورش به روسای آموزش و پرورش استان ها برای ارائه فهرست مطالبات فرهنگیان اولتیماتوم داد و مقرر شد که به سرعت و قبل از هفته معلم اکثر مطالبات معوقه فرهنگیان به جز پاداش پایان خدمت و پاداش مناطق محروم پرداخت شود. اگرچه در ابتدای اردیبهشت ماه، پرداخت 537 هزار میلیارد تومان مطالبات عقب افتاده فرهنگیان از سوی معاون اول رئیس جمهور ابلاغ شد اما این مقدار فقط نیمی از مطالبات آنان بود و به این ترتیب مشکل مطالبات عقب افتاده پایان نپذیرفت تا جایی که چندین ماه بعد مقدمات استیضاح وزیر آموزش و پرورش را فراهم آورد.....

تا علی احمدی تا پایان عمر دولت نهم، وزیر باقی بماند.

وزیر سابق آموزش و پرورش: کسری بودجه دلیل کرد

اما وزیر آموزش و پرورش هم بالاخره اواخر سال پیش، زبان گلایه باز کرد و از عملکرد یک ساله خود دفاع کرد. علی احمدی در جلسه مشترکی بین مسوولان آموزش و پرورش و فراکسیون فرهنگیان مجلس با اشاره به بودجه وزارت آموزش و پرورش در سال 1388 و کسری های این وزارتخانه خواهان همکاری مجلس برای رشد مدارس غیردولتی شد و تصریح کرد: «در آموزش و پرورش حتی فرهنگ رشد مدارس غیردولتی وجود ندارد و بنده نیز یک تنه نمی توانم در این زمینه کاری انجام دهم. وزیر آموزش و پرورش در این جلسه معترف شد که معلمان وقتی می بینند که به کارکنان بعضی از دستگاه های دیگر اندازه دو ماه از حقوقشان پاداش تعلق می گیرد ولی آموزش و پرورش حتی 80 هزار تومان نیز به عنوان پاداش به آنها نمی دهد آنها احساس می کنند که حقشان از بین رفته است.» علی احمدی در ادامه به سخنان یکی از نمایندگان مجلس مبنی بر اینکه باید مواظب بود رقم پیشنهادی بودجه از این هم که هست پایین تر نیاید، گفت: «من برای

این کسری بودجه آموزش و پرورش چند بار بغض کرده ام و دلیل شده ام و استیصال من را به این روز انداخت. وزیر آموزش و پرورش در عین حال پیش بینی می کرد که بودجه سال 88 هم کافی نباشد و جواب نیازهای این وزارتخانه را ندهد...»

اداره کل تامین اجتماعی استان قزوین آمار غلط منتشر می کند

خبرگزاری حکومتی ایلنا در تاریخ 7 مهر 88 گزارش کرده است: دبیر اجرایی خانه کارگر قزوین گفت: برخلاف ادعای مدیرکل تامین اجتماعی استان، تعداد بازنشستگان قزوینی به دلیل سخت شدن شرایط کاهش چشمگیری داشته است.

به گزارش ایلنا، عید علی کریمی گفت: در حال حاضر آیین نامه های بازنشستگی پیش از موعد آنقدر سخت شده است که از ابتدای سال جاری تاکنون فقط هزار کارگر بازنشسته شده اند.

وی افزود: این در حالی است که اداره کل تامین اجتماعی استان قزوین از رشد 43 درصدی بازنشستگان مشاغل سخت و زیان آور و نوسازی صنایع خبری دهد و برای اثبات این ادعا آماری غلط را منتشر می کند.

وی افزود: این آمار مربوطه بازنشستگانی است که از ابتدای اجرای قوانین بازنشستگی سخت و زیان آور و نوسازی و بازسازی صنایع در سالهای نخستین دهه 80 بازنشسته شده اند.

پایان پیام

هزاران کودک بی شناسنامه به تکدی گری مشغولند

خبرگزاری حکومتی ایلنا در تاریخ 7 مهر 88 گزارش کرده است: عضو هیات مدیره انجمن حمایت از حقوق

کودکان گفت: کودکان کولی و اجاره ای که به دلیل نداشتن شناسنامه، بدون هویت مانده اند به حمایت سازمان های مسئول در این زمینه دارند. جاوید سبحانی در گفت و گو با خبرنگار ایلنا، به معضل دیگری از ناحیه کودکان کار اشاره و تاکید کرد: کودکان غربتی، کولی و اجاره ای که تکدی گری سبکی از زندگی شان شده، دست مزد حاصل از کار و تکدی گری شان نصیب خودشان نمی شود. وی با اشاره به این معضل افزود: اغلب این کودکان تبعه دوگانه و افغانی - ایرانی داشته و فاقد شناسنامه و هویت اند که اعلام می شود 70 هزار مورد از عمده این گونه کودکان در مناطق شرقی کشور مستقر هستند.

عضو هیات مدیره انجمن حمایت از حقوق کودکان آمار این گونه کودکان غربتی را متفاوت دانست و یادآور شد: تعداد این نوع کودکان بی هویت در کلان شهرهایی که خصلت توریستی دارند زیاد است و عمده معضل آنها نداشتن شناسنامه است، به همین دلیل مورد پذیرش جامعه از جمله خانواده و مدرسه قرار نمی گیرند و در چارچوب گروه های شبه سازمان سازمان یافته فعالیت می کنند سبحانی ادامه داد: شناسنامه دار نبودن کودکان کولی که اغلب به کار اسپند دودکنی، شیشه پاک کنی و ... مشغول اند باعث شده که خانواده هایشان کودکان را از تحصیل محروم کرده و آنها را به امرار و معاش مجبور کنند چرا که تعداد زاد و ولد اغلب این خانواده ها زیاد است.

وی تعدادی از این کودکان را حاصل ازدواج های نامشروع و موقت دانست و یادآور شد: این قبیل کودکان نیز اغلب شناسنامه ندارند و موجودیت آنها از سوی خانواده هایشان هم پذیرفتنی نیست. سبحانی با بیان این که باید تعداد واقعی این قبیل کودکان روشن شده و برایشان شناسنامه تهیه شود، تصریح کرد: باید برای حل این معضل یک راه قانونی به وجود آمده و با شناسنامه دار کردن این کودکان، خانواده هایشان را ملزم کنند تا موجودیت بچه را بپذیرند تا به این وسیله کودک و نوجوان بتواند از خدمات بهداشتی، درمانی و تحصیلی نیز استفاده کنند.

به گفته عضو هیات مدیره انجمن حمایت از حقوق کودکان شناسنامه دار شدن این کودکان بی هویت، راه فرار از قانون توسط خانواده ها را سد کرده و برای رعایت قانون بهانه به دست والدین می دهد. وی با اشاره به کودکان تبعه افغانی - ایرانی نیز عنوان کرد: باید تکلیف این قبیل خانواده ها که تبعه ایرانی - افغانی دارند مشخص شود تا با روشن شدن تابعیت آنها، بتوان برایشان تصمیم گیری کرد. سبحانی در مورد کودکانی که حاصل ازدواج های موقت و یا روابط نامشروع هستند نیز گفت: باید یک بار برای همیشه تکلیف این قبیل کودکان برای دسترسی آنها به حقوق اولیه شان روشن شود. وی پیشنهاد داد: لازم است تا یک کارگروه متشکل از سازمان هایی که برای دفاع از حقوق کودکان کار می کنند تا پیگیر حقوق از دست رفته کودکان اجاره ای و کولی باشند تا با مشخص شدن تعداد این کودکان، راهکار اجرایی حل معضلات آنها روشن شود چرا که اگر چه آمارها حکایت از عدم وجود چنین افرادی در جامعه است اما در امور روزمره و عادی چنین معضلی به چشم می آید.

بیانیه ی کانون صنفی معلمان (طیف صنفی) به مناسبت روز جهانی معلم

ملت غیور، معلمان فرهیخته، همکاران آگاه

۵ اکتبر (سیزده مهرماه) روز جهانی معلم بر شما مبارک باد

در روز پنجم اکتبر سال (1966 میلادی) توصیه ی یونسکو و سازمان جهانی کار در رابطه با وضعیت معلمان ، به اتفاق آرا توسط همه ی کشورهای جهان به تصویب رسید . این اولین سند بین المللی ای بود که در آن ، اهمیت بنیادین داشتن معلمان با کیفیت عالی و نظام های با ثبات آموزش عمومی ، توسط دولت ها به رسمیت شناخته شد . اهمیت این توصیه ها به قدری است که سال 1994 ، در چهل و چهارمین اجلاس وزرای آموزش و پرورش جهان ، روز 5 اکتبر به عنوان سالروز تصویب آن ، به نام روز جهانی معلم نام گذاری شد . در این اجلاس محمد علی نجفی وزیر سابق آموزش و پرورش نیز شرکت داشت و مصوبات مذکور مورد تایید ایران قرار گرفت . هرسال در چنین روزی یونسکو و سازمان های وابسته به سازمان ملل پیام هایی به روسای کشورها و خانواده ها می فرستند که احترام به معلم و قدرانی از او و ایجاد شرایط مناسب کار ، در سرلوحه ی آن قرار دارد .

از آن جایی که ایران زیر مجموعه ی جامعه ی جهانی است و با امضای مصوبات این کنوانسیون صنفی و فعالیت آزادانه در آن ، داشتن نشریه و تجمع ، حق مسلم معلمان کشور است . افسوس که امسال نیز چون سال های گذشته وزارت کشور با تقاضای تجمع کانون صنفی معلمان (طیف صنفی) مخالفت نمود .! این درحالی است که روزهای بتن ، معدن و... آن چه به غیر انسان ارتباط دارد از صدا و سیما نیز پوشش داده می شود !!

کشورهای پیشرفته ی جهان با سرمایه گذاری در تربیت نیروی انسانی و از مسیر آموزش و پرورش به مدارج بالای علمی ، اقتصادی ، فرهنگی و اجتماعی رسیده اند . متأسفانه نگاه سیاسی - امنیتی دولت به این وزارتخانه باعث شده است که به بهانه های گوناگون برنامه های غیر کارشناسی شده را در آن پیاده کند . " طرح ساماندهی نیروی انسانی " و " خصوصی سازی مدارس " از آخرین طرح های دولت برای نابودی آموزش و پرورش است .

طرح ساماندهی نیروی انسانی به بهانه ی صرفه جویی درحالی از سال گذشته تا کنون به اجرا درآمد که مجلس شرط اجرای آن را اصلاح این طرح دانست . دولت با ادغام دو یا سه مدرسه ی دولتی جمعیت کلاس درس را از حد استاندارد 20 تا 25 نفر به 35 و 40 نفر رسانده است!!

طرح خصوصی سازی مدارس نیز به بهانه ی صرفه جویی و به اصطلاح سپردن کار مردم به مردم مطرح و اجرا می شود . در حالی که آموزش بین الملل طبق تحقیقات علمی و گسترده ای خصوصی شدن مدارس را به این دلیل مردود اعلام نموده است که نه تنها موجب اختلاف طبقاتی در جامعه خواهد شد ، بلکه به دلیل تبدیل دانش به کالای مادی ، کیفیت آموزش و تربیت را به خطر خواهد انداخت . از آن جایی که وظیفه ی معلم و آموزش ایجاد تغییر مثبت در زندگی دانش آموز است آیا با این طرح ها ما شاهد تغییرات منفی در دانش آموزان و سپس جامعه نخواهیم بود؟! تا کی باید آموزش و پرورش محل آزمون و خطای سیاست مداران باشد؟! تاکتیک های سیاسی - امنیتی تحت عناوین " صرفه جویی " های این چنین در آموزش و پرورش سبب می شود که هزینه های مراکز اصلاح و تربیت ، مراکز بهزیستی ، بازپروری و درنهایت زندان ها و نیروی انتظامی به کشور تحمیل شود زیرا حاصل چنین آموزش و پرورشی ، از مراکز فوق سر در می آورد و جامعه نیز روی آسایش را نخواهد دید!!

برخورهای امنیتی با تشکل های صنفی معلمان کشور ، توقیف هفته نامه ی قلم معلم و گذشتن 5 ماه از زندانی کردن سجاد خاکساری خبرنگاران و زندانی شدن برخی فعالان صنفی نظیر هاشم خواستار ، فرزاد کمانگر ، و... دلایل دیگری از نگاه سیاسی - امنیتی بر آموزش و پرورش است ، وگرنه انجام ناقص طرح خدمات کشوری با تحمیل هزینه های مادی و معنوی بسیار بر معلمان و فعالان صنفی ، با توجه به ندانم کاری های اقتصادی دولت و گوشت کیلویی 13000 تومان ، بر کدام زخم معلمان مرهمی گذاشت؟! معلمان بازنشسته با حقوق بازنشستگی اندک ، هم باید خرج درمان سرسام آور خود را بدهند و هم فرزندان جوان و بیکار خود را تامین کنند!!

در سال های اخیر نه تنها سوءمدیریت ها درمان نشد ، بلکه بدنه ی ادارات با نیروهای مازاد فربه تر گشت . مسئله ی بیمه - صندوق ذخیره فرهنگیان - بیمه های تکمیلی - انتخاب مدیران اصلح - رسیدگی به حقوق معلمان مدارس استثنایی و عدم تامین معیشت ، معلمان بازنشسته و صدها مسئله ی دیگر همچنان بی پاسخ مانده است!! تا زمانی که معلمان کشور را به عمد ، از حقوق صنفی شان محروم نمایند ، وضع جامعه کما بیش همین خواهد بود!!

همکاران گرامی ، عملکرد قهر آلود و ناعادلانه ی دولت و پاسخ گو نبودن در برابر خواسته های منزلتی - معیشتی ما را در ادامه راه برای رسیدن به حقوق صنفی خود مصمم تر می سازد . از آن جایی که همکاری شما عزیزان در پیوستن به نهادهای صنفی و حمایت از بیانیه ها قدرت نظارتی ما را بر کار مسئولان افزایش می دهد ، پیشنهادهای زیر برای زنده نگه داشتن روز جهانی معلم ، ارائه می گردد :

1 - روز دوشنبه 13 مهرماه 88 مصادف با 5 اکتبر ، روز جهانی معلم را به یکدیگر تبریک بگوییم و با

بردن گل و شیرینی به مدرسه این روز را گرامی بداریم .
2 - به هر شکل ممکن نظیر جلسه شورای معلمان یا زمان زنگ های تفریح در دفتر مدرسه این روز را
ارج نهیم

کانون صنفی معلمان (طیف صنفی)

احتمال بازگشت به کار، کارگران کشتی سازی ایران صدرای بوشهر

به گزارش ایلنا در تاریخ 7 مهر 88 آمده است : دبیر اجرایی خانه کارگر استان بوشهر از احتمال بازگشت به کار، کارگران کشتی سازی ایران صدرای بوشهر خبر داد.
محمدکمالی در گفت و گو با خبرنگار ایلنا گفت: در پی انعقاد قرارداد سفارش ساخت سه فروند کشتی با شرکت کشتی سازی ایران صدرای بوشهر، احتمال دارد کارگران این کارخانه به کار خود بازگردند.
وی افزود: هنوز مشخص نیست که چه تعداد کارگر دریافت کننده بیمه بیکاری به کار سابق خود باز خواهند گشت.

شرکت ایران صدای بوشهر در سال گذشته به دلیل نبود سفارش کار دچار بحران شد تا جایی که کارگران قراردادی آن اخراج و بقیه کارگران آن به بیمه بیکاری معرفی شدند. این شرکت سرانجام در سال گذشته به مالک دیگری واگذار شد.

پایان پیام

باید مقصر اصلی حادثه معدن بابنیزو مشخص شود

به گزارش ایلنا در تاریخ 7 مهر 88 آمده است : پس از طرح سوال نادر قاضی پور نایب رئیس فراکسیون کارگری مجلس از وزیر کار در مورد حادثه معدن بابنیزو زرنند که منجر به کشته شدن 12 کارگر در این منطقه شد، وزارت کار پاسخی مکتوب به فراکسیون کارگری مجلس ارائه داد.
علیرضا محبوب رئیس فراکسیون کارگری مجلس در گفت و گو با خبرنگار ایلنا، با اعلام این مطلب، ادامه داد: در این پاسخ، وزارت کار 16 مورد از مستندات خود را ارائه داده که براساس آن مدعی شده است که به موقع خطرات موجود در این منطقه را به مسوولان وزارت صنایع، مسوولان استان و مسوولان معدن ارائه داده است.

وی با بیان اینکه وزارت کار در این پاسخ خود به فراکسیون کارگری مدعی شده است که هیچ کوتاهی و دریغی در اعلام موضوع و جلوگیری از خطرات موجود در معدن زرنند نداشته است افزود: از این پس باید عدله مسوولان وزارت صنایع و مسوولان استان کرمان و مسوولان معدن مذکور را مورد بررسی قرار دهیم.

وی با اشاره به تصویب تحقیق و تفحص مجلس از حادثه زرنند یادآور شد: تاکنون 20 نفر از کارگران این معدن در حوادث سه سال گذشته کشته شده اند که معادل از بین رفتن 10 درصد از کل کارگران این معدن به شمار می روند.

محبوب با ابراز تاسف نسبت به اینکه تاکنون هیچ کس پاسخگوی اتفاقات به وجود آمده نبوده است افزود: امیدواریم هرچه زودتر کمیسیون صنایع با دعوت طراحان این تحقیق و تفحص، اعضای هیات تفحص کننده از حوادث معدن بابنیزو را تعیین کند تا این تفحص کار اجرایی خود را آغاز کند.
رئیس فراکسیون کارگری مجلس با استقبال از این اقدام مجلس شورای اسلامی برای پیگیری وضعیت کارگران یادآور شد که در مورد حوادث ناگواری که طی سه سال گذشته در معدن بابنیزو رخ داده است، هنوز عده ای از خانواده ها نتوانسته اند دیه کشته شدگان خود را دریافت کنند از این رو ورود مجلس به این مساله می تواند به احقاق حقوق آنها کمک کند.

محبوب با اشاره به بازدیدی که از معدن مذکور پس از وقوع حوادث ناگوار در آن داشته است گفت: احساسم این است که حتما قصوری صورت گرفته ولی مرجع آن مشخص نیست از این رو هیات تحقیق و تفحص از حوادث معدن زرنند باید مقصر اصلی در عدم تامین جانی کارگران این منطقه را مشخص کند.

پایان پیام

ادامه فشارها و اذیت و آزارهای غیر انسانی علیه منصور اسالو

بنابه گزارشات رسیده از فعالان کارگری در تاریخ 7 مهر 88 از بند 1 زندان گوهردشت کرج، زندانی سیاسی منصور اسالو رئیس هیئت مدیره ی سندیکای کارگران شرکت واحد تهران و حومه علیرغم اینکه تا به حال پزشکی قانونی 3 بار عدم تحمل حبس او را تایید کرده است ولی همچنان در بند 1 زندان گوهردشت معروف به بند آخر خطیها در شرایط قورن و سطائی بسر می برد.

آقای منصور اسالو مدتی پیش به پزشکی قانونی برای معاینات پزشکی منتقل گردید و برای سومین بار عدم تحمل حبس او به خاطر وضعیت حاد جسمی اش مورد تایید قرار گرفت. اما 3 بار تایید پزشک قانونی نه تنها

باعث آزادی او نشده است بلکه او را به بند 1 معروف به بند آخر خطیها که با شرایط غیر انسانی است منتقل شده است و تحت فشارهای غیر انسانی قرار دارد.

آقای اسالو از زمان انتقال به این بند تا به حال از ملاقات حضوری با خانواده اش محروم می باشد و ملاقاتها بصورت کابینی صورت می گیرد.

از طرفی دیگر فرزند آقای اسالو، پویش اسالو که در جریان دستگیریهای گسترده قیام مردم ایران دستگیر شده بود و بیش از 17 روز را در بازداشتگاه های مخفی و زندان اوین بسر برده بود و در طی این مدت تحت شکنجه های وحشیانه قرار گرفته بود علیرغم گذشت مدت زمانی نسبتاً طولانی از آثار شکنجه ها رنج می برد و همچنان تحت درمان پزشکی قرار دارد. شکایت های این خانواده بخاطر بازداشت غیر قانونی و شکنجه های غیر انسانی همچنان بدون رسیدگی باقی مانده است. عروس آقای اسالو هنگام تردد به محل کارش مورد یورش مامورین وزارت اطلاعات قرار می گیرد و با کشیدن سلاح کمری او را مورد تهدید قرار می دهند و قصد ربودن وی را داشتند. آنها به او می گویند: ما می دانیم تو عروس اسالو هستی. و از این طریق یک فضای ترور و وحشت را بر این خانواده حاکم کرده اند. با ایجاد فضای رعب و وحشت امنیت این خانواده را عملاً سلب کرده اند.

دولت وظایف خود را فراموش کرده است

به گزارش ایلنا در تاریخ 7 مهر 88 آمده است: در پی اظهارات مسئولان سازمان تأمین اجتماعی مبنی بر تغییر در قانون بیمه بیکاری و انعکاس گسترده آن از طریق رسانه های دولتی و اتهامات فراوانی که در مطالب مصاحبه کنندگان و طراحان پیرامون اصلاح قانون بیمه بیکاری در سطح جامعه بوجود آورده است؛ اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری و کمیته بیمه و درمان در یک بیانیه مشترک نسبت به اصلاح قانون بیمه بیکاری به صورت تیکه انفاق افتاده اعتراض خود را به دولت و طراحان اعلام کردند.

به گزارش ایلنا، متن این بیانیه به شرح ذیل است:

بر اساس اصول 43 و 44 قانون اساسی دولت موظف است برای همه آحاد جامعه بستر لازم را برای ایجاد اشتغال فراهم کند. این وظیفه دولت را موظف می کند مجموعه سیاست هایی را اتخاذ کند که بتوان از آن رهگذر زمینه رشد و شرایط لازم را برای اشتغال جویندگان کار فراهم آورد. مفهوم درونی این اصول البته تلاش برای حفظ اشتغال در درجه اول است در این صورت کلیه سیاست های دولت در حوزه های واردات، صادرات، سرمایه گذاری، امور بانکی و سیاست های پولی و مالی باید در جهت این مهم قرار گیرد که اگر چنین شود ما با پدیده بیکار شدن شاغلان روبرو خواهیم بود و یا اگر چنین اتفاقی بیافتد میزان آن قابل تحمل است.

حجم بالای بیکاران سبب شده است که خروجی صندوق بیمه بیکاری افزایش یابد و ذخایر آن هم که طی سالها به دلیل پیش رفتن منابع از مصارف بود، پایان پذیرد و مجریان را وادار کند که برای تعادل بین منابع و مصارف به فکر تغییر قانون و کاهش سطح تعهدات صندوق هم به لحاظ طول مدت برخورداری و هم میزان دریافتی مقرری و عدم لحاظ سابقه بیمه طی مدت دریافت مقرری در سوابق بیمه ای افراد بیاندازد. این نوع تکرر نشان می دهد که دولت وظایف اصلی خود را که قانون اساسی به استناد اصل 43، 44 و 29 بر عهده وی واگذار کرده است، فراموش کرده و قصد دارد صرفاً از منابع مردمی آنهم منابع ضعیف ترین قشر آنان یعنی کارگران بی بضاعت اصل 29 را اجرا کند، در حالیکه شریک اصلی منابع پرداخت بیمه بیکاری به لحاظ اینکه بخش قابل توجهی از بیکاری شاغلان که به علت سیاست های اقتصادی دولت بیکار شده اند، خود دولت است.

لذا ما معتقدیم غیر از سهم 3 درصدی که کارفرمایان پرداخت می کنند دولت باید در ردیف بودجه عمومی بر اساس عملکرد سال قبل کسری منابع این صندوق را تأمین کند و در عین حال صندوق دومی را بر اساس اصل 29 طراحی کند که همه بیکاران از جمله شاغلان بیکار شده ای که به هر تقدیر نمی توانند از صندوق بیمه بیکاری استفاده کنند یا مدت استفاده آنها به پایان رسیده، مجدداً زیر چتر صندوق دوم قرار دهند تا شغل مناسب برای آنها پیدا شود.

در هر صورت این مقرری بگیران باید از حمایت درمانی توأمان و همچنین کمک های اجتماعی مضاعف برخوردار شوند. این جزو وظایف اصلی دولت است که متأسفانه 30 سال به فراموشی سپرده شده و با اینکه چندین سال است وزارت رفاه و تأمین اجتماعی برای آن تشکیل شده ولی تاکنون هیچ اقدام موثر و قابل لمسی در این خصوص صورت نداده است. حتی طرح نمایندگان مجلس برای پرداخت حداقل مقرری به کلیه بیکاران به دلیل بار مالی با مقاومت روبرو شده و از دستور حذف شد و این نشان دهنده عدم اجرای تعهدات دولت در اجرای دقیق قانون اساسی است.

نکته آخر آنکه هرگونه تغییر در حوزه روابط کار و قوانین کار و تأمین اجتماعی بر اساس ماده 101 قانون برنامه چهارم باید از مسیر سه جانبه گرایی عبور کند که در این خصوص بعید به نظر می رسد که نقطه نظرات شرکای اجتماعی در این مورد گرفته شده باشد.

لذا از دولت تقاضا داریم؛

اولاً به استناد ماده 101 قانون برنامه چهارم عمل کند، دوماً برای پرهیز از مصائب و عواقب سوء تغییرات صورت گرفته ابتدا نظرات شرکای اجتماعی را دریافت تا زمینه اجرای سالمتر قانون پس از تغییر فراهم آید. در پایان تأکید بر توجه به اجرای قانون و پایبندی عملی همه شرکای اجتماعی بالاخص دولتمردان به قانون را متذکر می‌شویم.

پایان پیام

نقشه فرماندهان سپاه پاسداران برای بالا کشیدن مفتی شرکت مخابرات ایران

به گزارش آینده نیوز در تاریخ 7 مهر 88 آمده است: در حالی که نماینده رئیس جمهور با انتقاد صریح از واگذاری بیش از نیمی از سهام شرکت مخابرات به برخی نهادها، از احتمال ابطال این معامله خبر داده است، خبرنگار آینده به جزئیات تازه ای از پشت صحنه این معامله دست پیدا کرده است.

به گزارش خبرنگار آینده، معامله مذکور که با قیمت 8 میلیارد دلار بزرگترین معامله تاریخ اقتصاد ایران محسوب می‌شود، در حالی صورت گرفت که تنها رقیب شرکت حکومتی خریدار، چند ساعت قبل از معامله با نامه کرد زنگنه، رئیس سازمان خصوصی سازی، به بهانه فقدان صلاحیت امنیتی از معامله کنار گذاشته شد. فقدان صلاحیت امنیتی در حالی به عنوان علت حذف کنسرسیوم پیشگامان کویر یزد عنوان شد که صلاحیت این شرکت در پروسه ای چند ماهه از ابعاد مختلف اقتصادی، حقوقی و امنیتی تأیید شده بوده و پس از تأیید نهایی شرکت مذکور، حدود 800 میلیون تومان جهت خرید سفته و بنابر اظهار مدیران این شرکت 14 میلیارد تومان جهت تهیه وثیقه و ضمانت های مورد نیاز هزینه کرده بود.

اما در آخرین ساعات و با فشارهای پنهانی، شرایطی به وجود آمد که به اعتقاد برخی تحلیلگران بزرگترین معامله تاریخ اقتصاد ایران را از شرایط رقابتی بودن خارج کرد.

با این حال اطلاعات جمع آوری شده توسط خبرنگار آینده، نشان می‌دهد که ابعاد این موضوع فراتر از مسایل مذکور است و کنسرسیوم خریدار که بنابر گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران به بنیاد تعاون سپاه وابستگی دارد، نه قادر به تأمین پیش پرداخت 1500 میلیارد تومانی معامله مذکور است و نه ضمانتهای قانونی را ارائه کرده است.

گفته می‌شود گروهی از عناصر ذی نفوذ در این نهاد قصد دارند، ادعاهای بستانکاری شرکت های اقتصادی وابسته به سپاه مانند قرارگاه سازندگی خاتم الانبیاء و را به عنوان مطالبات سپاه از دولت جمع کرده و سپس از سازمان خصوصی سازی بخواهند به جای بخش عمده پیش پرداخت 1500 میلیارد تومانی، از این مبلغ استفاده کند.

در رابطه با ارائه ضمانت نامه نیز تلاشهایی در جریان است که این مجموعه از دادن ضمانتنامه در معامله 8 میلیارد دلاری که 80 درصد آن به صورت قسطی پرداخت می‌شود و عملاً به نحوی 8 هزار میلیارد تومان بدون پرداخت هیچ هزینه ای جابجا شده و سپس با استفاده از بخشی از درآمد هنگفت شرکت مخابرات، اقساط معامله پرداخت شود تا در نهایت صاحب این مجموعه شود.

گفتنی است، برخی کارشناسان مدعی هستند علاوه بر آن که معامله مذکور با سیاست های کلی اصل 44، قانون تجارت و ضوابط بورس مغایرت دارد، موجب کاهش تمایل به سرمایه گذاری، افت بهره وری و رکود در اقتصاد ایران می‌شود.

در این حال روزنامه سرمایه، در جست وجوی اسامی این شرکت ها در سایت روزنامه رسمی که نتایج مجامع در آن منتشر می‌شود، اعضای هیات مدیره این سه شرکت به صورت مشروح اعلام شده است. براساس این بررسی ها، گروه بهمن، عصر بهمن، شاسی ساز ایران و ارزش آفرینان، اعضای هیات مدیره شرکت سرمایه گذاری توسعه اعتماد هستند که در آخرین جلسه انتخاب اعضای هیات مدیره به مدت دو سال به این سمت منصوب شده اند. 46 درصد از مالکیت گروه بهمن در اختیار بنیاد تعاون سپاه است که در زیرمجموعه های شرکت های پیش گفته نام این شرکت مرتباً تکرار شده است.

گفتنی است سهم شرکت سرمایه گذاری توسعه اعتماد مبین از بلوک مخابرات 46 درصد است. اعضای هیات مدیره شهریار مهستان با سهم 8 درصدی از بلوک مخابرات، در آگهی تصمیمات مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده مورخ 7/8/87 و به شماره ثبت 269489 روزنامه رسمی، به شرح زیر است: صنایع معدنی شهابسنگ، بازرگانی طلائی، حفیظ سامانه، ایران اطلس و دانایان پارس که در تمام اعضای هیات مدیره این شرکت ها نام بنیاد تعاون سپاه دیده می‌شود. در این میان گسترش الکترونیک مبین تنها شرکتی است که در آن اسامی شبه دولتی ها آمده ات.

خصوصی سازی به روایت دولت دهم:

بسیج با تبانی کنترل بزرگ ترین معدن سرب و روی خاورمیانه را در دست گرفت

شبکه جنبش راه سبز (جرس) در تاریخ 7 مهر 88 به قلم، مرتضی نیک پندار آمده است: با تیبانی در مزایده خصوصی سازی بزرگ ترین معدن سرب و روی خاورمیانه، این معدن در کنترل نیروی مقاومت بسیج سپاه پاسداران قرار گرفته است.

معدن "انگوران" که به عنوان بزرگ ترین معدن سرب و روی خاورمیانه و یکی از بزرگ ترین و استثنایی ترین معادن سرب و روی جهان شناخته می شود، از طریق تیبانی سه شرکت خریدار آن در مزایده، عملاً تحت کنترل "مؤسسه مهر اقتصاد ایرانیان" درآمده است. مؤسسه مهر اقتصاد ایرانیان متعلق به نیروی مقاومت بسیج سپاه پاسداران است.

جمشید انصاری عضو کمیسیون اقتصادی مجلس در گفت و گو با روزنامه اعتماد اعلام کرده که "تیبانی سه شرکت خریدار معدن انگوران در مزایده برای دیوان محاسبات کشور محرز شده و این نهاد رای به ابطال مزایده این معدن خواهد داد." او همچنین خبر داده که "خاطیان به سبب تخلف در معاملات دولتی به مجازات خواهند رسید." به گفته انصاری "دیوان محاسبات معتقد است سه شرکت توسعه معدن روی ایران، پاسارگاد و بازارگانی روی ایران تیبانی کرده اند تا بزرگ ترین معدن سرب و روی خاورمیانه را با کمترین قیمت به اختیار خود در آورند. این معدن دو سال پیش به قیمت ۶۰۰ میلیارد تومان قیمت گذاری شده بود که در مزایده اخیر با قیمت کف ۱۵۳ میلیارد تومانی معامله شده است. شرکت توسعه معدن روی ایران با پیشنهاد قیمت ۱۸۶ میلیارد تومان برنده این مزایده شده اما دیوان محاسبات کشور معتقد است این شرکت با تیبانی انگوران را با کمترین قیمت به مالکیت خود در آورده است."

دیوان محاسبات کشور اعلام کرده "این سه شرکت آنقدر ناشیانه تیبانی کرده اند که حتی فرم های درخواست مزایده با یک خط نوشته شده است." سه شرکتی که در این مزایده حضور داشته اند در واقع یک شرکت هستند. چراکه صد درصد سهام شرکت بازارگانی روی و ۷۰ درصد سهام شرکت پاسارگاد مربوط به شرکت توسعه معدن روی و مابقی در اختیار مؤسسه مهر اقتصاد ایرانیان است. این در حالی است که مؤسسه مهر اقتصاد ایرانیان به همراه همکاران خود شامل صندوق ذخیره فرهنگیان و دانایان پارس ۲۵ درصد از سهام شرکت توسعه معدن روی را نیز در اختیار خود دارد. به گزارش خبرنگار جرس، سردار عیسی رضایی مدیر عامل سرمایه گذاری مهر اقتصاد ایرانیان، ریاست هیات مدیره توسعه معدن روی را نیز بر عهده دارد. همچنین سردار محمد ابراهیم فروزنده نیز مدیر عامل شرکت توسعه معدن روی است.

جمشید انصاری همچنین از کمک تبلیغاتی شرکت توسعه معدن روی در انتخابات اخیر ریاست جمهوری به نفع محمود احمدی نژاد خبر داده است: "وقتی دیدم این شرکت دوباره وارد کارهای سیاسی شده نامه ای به مدیران این شرکت فرستادم و گفتم درست نیست شما به عنوان شرکتی صنعتی و معدنی وارد فعالیت های سیاسی شوید اما به هر حال وارد شدند و از جیب سهامداران برای فعالیت های انتخاباتی هزینه کردند." گفتنی است مؤسسه مهر اقتصاد ایرانیان یکی از شش شرکت سرمایه گذاری وابسته مؤسسه صندوق قرض الحسنه بسیجیان است که در سال های اخیر نام خود را به "مؤسسه مالی و اعتباری مهر" تغییر داده است. به گفته عیسی رضایی مدیر عامل مؤسسه مهر اقتصاد ایرانیان ۱۰۰ درصد سهام این شرکت متعلق به صندوق قرض الحسنه بسیجیان یا همان مؤسسه مالی اعتباری مهر است.

سرمایه گذاری مهر اقتصاد ایرانیان حدود یکسال است که در بورس ایران فعال شده و طی این مدت سهام شرکت های مهمی همچون تکنوتار، سرمایه گذاری توسعه صنعتی ایران، فولاد مبارکه، مؤسسه مالی و اعتباری سینا، تایداوتر، توس گستر، توسعه آذربایجان، تراکتورسازی تبریز، نگین صنعت شمال غرب کشور، لوله و تجهیزات سدید، صدرا، فرآوری مواد معدنی ایران، آلومینیوم ایران و داروسازی جابربن حیان را خریداری کرده است. این مؤسسه وابسته به بسیج فقط در نقش خریدار عمل می کند و هیچ علاقه ای به فروش سهام های متعلق به خود در بازار بورس ندارد. نکته جالب دیگر این است که شرکت هایی که سهامشان توسط سرمایه گذاری مهر اقتصاد ایرانیان خریداری شده از لحاظ تولید و خدماتی که ارائه می دهند ارزش استراتژیک دارند. به عنوان مثال شرکت "تایدواتر" عملاً مدیریت بخش اعظمی از خدمات بندری، دریایی و کشتیرانی کشور را بر عهده دارد. سردار عیسی رضایی، مدیر عامل سرمایه گذاری مهر اقتصاد ایرانیان اتفاقاً پس از خرید تایدواتر گفته بود: "در جهت حفظ منافع ملی و تامین امنیت دروازه های دریایی نظام همه تلاش خود را برای خرید تایدواتر به انجام رساندیم." یکی دیگر از این صنایع استراتژیک، شرکت آلومینیوم ایران یا همان "ایرالکو" است که به گفته مدیر عامل مهر اقتصاد ایرانیان "محصول استراتژیکی را تولید می کند."

کنترل ایرالکو نیز هم اکنون در دستان این مؤسسه وابسته به بسیج قرار گرفته است. مؤسسه مهر اقتصاد ایرانیان در خارج از بورس نیز در سه حوزه استراتژیک فعالیت می کند. یکی از این حوزه ها تولید نان است. این مؤسسه وابسته به نیروی مقاومت سپاه پاسداران تاکنون در ۲۱ استان کشور نسبت به خرید زمین اقدام کرده و قصد راه اندازی کارخانه تولید نان صنعتی دارد. مدیر عامل مهر اقتصاد ایرانیان همچنین ورود به حوزه استراتژیک سوخت خودرو را از دیگر برنامه های مؤسسه خود اعلام کرده

است. سردار سپاهی عیسی رضایی از سرمایه گذاری در پروژه های آب و نیز تولید و بسته بندی آب معدنی نیز به عنوان یکی دیگر از برنامه هایی که پیگیر آن است خیر داده است.

فعالین کارگری در سنندج دادگاهی شدند!

امروز سه شنبه 7/7/1388، هادی تنومند - حسن رسول نژاد و احمد اسکی بغدادی از اعضای "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری" در دادگاه انقلاب سنندج دادگاهی شدند.

نامبردگان که در تاریخ 28/1/1388 همراه با دیگر دوستان خود در منزل غالب حسینی در سنندج دستگیر و بازداشت شدند، بعد از مراجعه به شهر خود در بوکان به اداره اطلاعات احضار و مورد بازجویی قرار گرفتند.

نهایتاً نامبردگان در تاریخ 3/4/88 از شهر بوکان به اداره اطلاعات سنندج انتقال داده شدند و 8 روز در اداره اطلاعات سنندج مورد بازجویی قرار گرفته و بعد از بازجویی به قرنطینه زندان مرکزی سنندج انتقال داده شدند.

هادی تنومند - حسن رسول نژاد و احمد اسکی بغدادی از فعالین کارگری بعد از 16 روز با قرار وثیقه از زندان مرکزی سنندج آزاد شدند.

در دادگاهی مورخ 7/7/1388 که امروز در راس ساعت 12 تا 30/13 دقیقه ادامه داشت بعد از قرائت حکم اتهام و دفاع نامبردگان، حکم برائت آنها صادر شد و پرونده مختومه اعلام گردید.

"کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری"

ایران خودرو دیزل و خطر بیکارسازی وسیع کارگران

به نوشته سایت کمیته هماهنگی در تاریخ 7 مهر 88 ایران خودرو دیزل همچنان در گرداب بحران پیچ و تاب می خورد. وزارت صنایع 600 میلیارد تومان سرمایه حاصل استثمرت طبقه کارگر ایران را یکجا به شریان حیات این شرکت تزریق کرده است تا شاید از سقوط آن به ورطه ورشکستگی جلوگیری کند. گزارشات حاکی است که اختصاص چنین رقم عظیم و نجومی باز هم درد ایران خودرو دیزل را درمان نکرده است. سرمایه داران دولتی مدیر و مسؤل شرکت اعلام کرده اند که برای چالش بحران به 137 میلیارد تومان دیگر از محصول کار و استثمرت توده های کارگر نیاز دارند. سرمایه داران تا امروز دستمزد ماه پیش کارگران را پرداخت نکرده اند. آنان به وعده غذای معمول کارگران شیفیت های مختلف نیز هجوم برده و آن را سلاخی نموده و از جمله نوشابه سهم کارگران را قطع کرده اند. از همه این ها مهم تر و دردناک تر و فاجعه بارتر آن که شمشیر آخته بیکارسازی را از نیام کشیده اند و هر لحظه آن را روی سر کل کارگران می چرخانند. وحشت و هراس از بیکار شدن همه کارگران را در خود بلعیده است. همه با کابوس دست به گریبانند و هر نوع احساس امنیت را در جهنمی که هیچ امنیتی برای هیچ کارگری وجود ندارد بیش از پیش از دست داده اند.

مسمومیت و مرگ کارگر معدن در اثر عدم وجود شرایط ایمنی در محیط کار

ساوالان سسی : سجاد قنبری کارگر معدن طلای "آغ دره" تکاب (تیکان تپه) روز ۸ مهر ۸۸ بر اثر مسمومیت ناشی از سیانور و بی توجهی مسئولین کارخانه جان باخت بر اساس اخبار رسیده، قنبری مدت سه سال در اتاق طلا و یک سال در سوله سیانور معدن آغ دره کار می کرده است. این کارگر آذربایجانی در دو سال گذشته به دلیل آلودگی بیش از حد به جیوه و سیانور از ناراحتیهای روحی، روانی و گوارشی رنج می برد و بر اساس قوانین باید از کارافتاده اعلام می شد. پس از مراجعه این کارگر آذربایجانی به مسئولین کارخانه، عباس نیری مدیر عامل کارخانه ضمن تاکید بر اینکه خطری جان شما را تهدید نمی کند از اعطای حقوق این کارگر سر باز زده و وی را مجبور به ادامه کار کرده بود. مدیران کارخانه پس از مرگ سجاد قنبری سعی دارند با تطمیع و تهدید کارگران مرگ این کارگر آذربایجانی را خودکشی جلوه دهند و این در حالی است که هفته گذشته یکی دیگر از کارگران معدن مذکور به شیوه مشابهی مسموم شده بود و مسئولین معدن که از زنده ماندن وی ناامید شده بودند، سناریوی ساختگی خودکشی این کارگر را نیز از پیش آماده کرده بودند تا در صورت فوت، علت مرگ وی را خودکشی اعلام نمایند.

مرگ این کارگر جوان آذربایجانی در حالی اتفاق می افتد که پیش از این گروه‌های مدافع حقوق بشر خبر از اخراج دائمی کارگران مسموم و اخراج فصلی کارگران در فصل زمستان بدون در نظر گرفتن هرگونه مزایایی داده بودند.

کارگران معدن آغ دره تکاب که اکثریت قریب به اتفاق آنها ترک و اهل شهرستان تکاب (تیکان تپه) هستند مجبورند در فصل زمستان جهت امرار معاش به مناطق صنعتی فارس نشین مهاجرت کنند. به گفته کارگران، آنها فاقد هرگونه امنیت جسمی هنگام کار می باشند و کارخانه فاقد تجهیزات لازم جهت تصفیه ماده باطله می باشد که باعث آلودگی منابع آبهای زیر زمینی منطقه نیز گشته است. لازم به ذکر است که شرکت فرآوری پویا زرکان، سالانه بالغ بر چهار تن طلا، معادل ۱۴۰ میلیارد تومان طلا از معدن طلای آغ دره استحصال می کند که این مقدار در آمار کلی تولید طلای کشور ذکر نمی شود و مسوولان روی آن نظارتی ندارند. مسئولین رده بالای این معدن همگی اهل اصفهان و یزد هستند.

وزارت کار نباید متولی ایجاد اشتغال در جامعه باشد

به گزارش اینلنا در تاریخ ۸ مهر ۸۸ آمده است: نصرالله دریابیگی در جلسه علنی شورای شهر ساری با بیان اینکه نظر قانونگذار در اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی از بین بردن فاصله بین فقیر و غنی بوده است، بیان داشت: در اجرای این اصل کار باید از سوی مردم اداره شود اما به دلیل تعبیر نادرست از این اصل شاهد قربانی شدن کارگران در امر خصوصی سازی شده ایم.

عضو اسبق شورای عالی کار ایران با اشاره به اینکه خوداشتغالی و اعطای تسهیلات زودبازده و وظیفه وزارت کار نیست تصریح کرد: وظیفه اصلی این وزارتخانه تنظیم روابط کار می باشد که متأسفانه دستگاه های دیگری برای اجرای این مهم دست به کار می شوند.

دبیر اجرایی خانه کارگر مازندران افزود: خانه کارگر به هیچ حزب خاصی تعلق ندارد، فقط مدافع حقوق کارگران در همه سطوح است تا بتواند باری را از دوش زحمت کشان جامعه بردارد. دریابیگی آموزش را برای جامعه کارگری مهم دانست و گفت: در شهرستان ساری حدود ۷ هزار نفر عضو خانه کارگر هستند که این تعداد از طریق آموزش رایگان با علم نوین آشنا شدند.

دریابیگی با بیان اینکه سازمان تامین اجتماعی به عنوان نهادی خصوصی بوده و باید حامی کارگران زحمتکش باشد، یادآور شد: متأسفانه وضعیت درونی این سازمان و بی توجهی به کارگران توسط مدیران این مجموعه به قدری اسف بار بوده که قابل جبران نیست.

دبیر اجرایی خانه کارگر استان مازندران با اشاره به اینکه ایجاد دانشگاه علمی - کاربردی از سوی خانه کارگر برای ارتقای تحصیلی کارگران مفید بوده است، اظهار داشت: در پنج سال گذشته با ایجاد دانشگاه علمی - کاربردی ۲ هزار نفر از کارگران وارد دانشگاه شده و از این تعداد هزار و ۱۰۰ نفر فارغ التحصیل و ۹۰۰ دانشجو در رشته های مختلف تحصیلی در حال ادامه تحصیل هستند.

وی اعلام کرد: هم اکنون وضعیت جامعه کارگری تأسف بار بوده و از عدم امنیت شغلی در عذاب هستند. دریابیگی تصریح کرد: در ۱۰ سال گذشته حدود ۳۲۰ میلیون تومان اعتبار برای حمایت از کارگرانی که شغل خود را از دست داده بودند، هزینه شد.

عضو اسبق شورای عالی کار با اظهار تأسف از اینکه اکنون مشاهده می شود بسیاری از کارگران دارای سوابق ۱۵ سال در برخی کارخانجات کشور اخراج شده اند، افزود: علیرغم اینکه کارگران اخراجی دارای بیمه بیکاری و تأیید اخراج هستند بسیاری از لابی ها سبب می شود وزارت کار سکوت اختیار کرده و مدافع حقوق کارگران نشود.

دریابیگی با بیان اینکه مسئولان کشور در ۱۵ سال گذشته با تصور اینکه رفع اصلی معضل کار با اجرای دقیق قانون کار محقق خواهد شد، اذعان داشت: کارشناسان روابط کار به این باور رسیده که نقش کارگر در فعالیتهای کارگری و اقتصادی تنها ۱۵ درصد بوده و واردات بی رویه کالای خارجی عمده ترین دلایل ورشکستگی تولیدات داخل شده است.

دبیر اجرایی خانه کارگر مازندران با بیان اینکه در بررسی مسائل کارگری نباید جناحی عمل کرد، بیان داشت: در سال های اخیر وزارت به جای اینکه به قانون کار اهمیت دهد و از کارگران حمایت کند توجه خود را به سمت اشتغالزایی سوق داده است.

وی در ادامه بیان داشت: تاکنون از سوی خانه کارگر استان مازندران ۲ هزار و ۲۰۰ دستگاه آپارتمان برای کارگران ساخته شده است.

دریابیگی خاطر نشان کرد: هم اکنون ۵۳ شعبه خانه کارگر در سطح کشور فعالند که از این تعداد دو خانه کارگر در شهرهای قائمشهر و ساری فعال است و یک شعبه دیگر نیز به زودی در شهرستان آمل با توجه به بافت کارگری آن راه اندازی می شود.

وی یادآور شد: با بررسی های به عمل آمده ۵۰ درصد حداقل دستمزد بگیر و ۳۰ درصد از این تعداد حقوق کمتر از ۱۰۰ هزار تومان حقوق دریافت می کنند در حالی که با اهمیت قرار دادن کارگران به نسبت قیمت تمام

شده کالا به صرفه‌تر است.
دبیر اجرایی خانه کارگر مازندران با حضور در این جلسه از اعضای شورای شهر و شهرداری‌ساری خواست تا با در اختیار قرار دادن زمین مناسب برای ساخت خانه کارگر در مرکز مازندران بتوان مطالبات صنفی کارگران را پیگیری نمود.
پایان پیام

توافق کارگران و کارفرمایان شرط بازنگری در مزد 88

به گزارش ایلنا در تاریخ 8 مهر 88 آمده است: به گفته وزیر کار و امور اجتماعی باید با راه‌اندازی اتاق فکر توان کارشناسی و مدیریتی وزارت کار را افزایش داد.
به گزارش ایلنا، شیخ‌الاسلامی در حاشیه جلسه امروز اعضای هیات دولت گفت: در حال حاضر وزارت کار و امور اجتماعی از نظر مباحث کارشناسی و مدیریتی دچار اشکال است که باید با ایجاد اتاق فکر آن را مرتفع کرد.
وزیر کار گفت: در این اتاق فکر از نظر کارشناسان و صاحب‌نظران در پیشبرد اهداف و برنامه‌های وزارت کار استفاده خواهد شد.
وی یادآوری اینکه درصدد تحقق برنامه‌هایی است که در زمان اخذ رای از مجلس وعده اجرای آنها را داده بود، گفت: به همین منظور درصدد هستم تا ساخت خود را از توان نیروها و برنامه‌های این وزارتخانه کامل کنم.
وزیرکار از توسعه مشاغل خدماتی، خانگی و کار از راه دور به عنوان راهبرد جدید برای بهبود فضای بوجود آمده یاد کرد.

شیخ‌الاسلامی در مورد توسعه بنگاه‌های زودبازده به‌منظور ایجاد اشتغال گفت: هم‌اکنون طرح بازشماری بنگاه‌های زودبازده در مراحل پایانی قرار دارد که پس از اتمام آن به این نتایج به‌منظور شناسایی نقاط ضعف و نواقص مورد ارزیابی قرار خواهند گرفت.
وی با خوب خواندن اجرای طرح بنگاه‌های زودبازده گفت: براساس نتایج نهایی که تا پایان مهرماه مشخص می‌شود نسبت به توسعه این طرح تصمیم خواهیم گرفت.
وزیر کار و امور اجتماعی همچنین در مورد دستمزدها گفت: در صورت توافق نمایندگان کارگران و کارفرمایان، مخالف بازنگری مجدد در دستمزدهای کارگران در سال 88 نیستیم.
وی تصریح کرد: تعیین حداقل دستمزدهای کارگران هر سال با توافق سه جانبه بخش کارگری، کارفرمایی و دولتی انجام می‌شود.
شیخ‌الاسلامی با اشاره به اینکه درخواست‌ها و پیشنهادهای برای بازنگری مجدد در تعیین دستمزدها بر اساس نرخ تورم ارائه شده است، وزارت کار و امور اجتماعی نیز این موضوع را بررسی می‌کند.
وی با بیان اینکه پیشنهادهای از جمله اینکه در هر سال بیش از یکبار حداقل دستمزد تعیین شود، بیان کرد: گرچه این موضوع با توجه به تغییر نرخ تورم منطقی به نظر می‌رسد، اما این امر امکان برنامه‌ریزی برای کارفرمایان را سلب می‌کند، بنابراین اجرای آن دشوار خواهد بود.
وزیرکار تصریح کرد: اگر حداقل دستمزد در اواسط سال تغییر کند و با کاهش مواجه شود، مورد قبول کارگران قرار نمی‌گیرد و اگر افزایش یابد، با مخالفت گروه کارفرمایی مواجه می‌شود.
شیخ‌الاسلامی تعیین دستمزد مجدد کارگران و تغییر آن در اواسط کار را دشواری است، افزود با این حال وزارت کار و امور اجتماعی در صورت توافق گروه کارگری و کارفرمایی مخالفتی با این موضوع ندارد.
پایان پیام

نوزاد فروشی

با قیمت هایی از سه تا 10 میلیون

به نوشته فرارو در تاریخ 8 مهر 88 آمده است: نوزادان تازه متولد شده در بیمارستان های تهران با قیمت هایی از سه تا 10 میلیون تومان خرید و فروش می شوند.
پرستار یکی از بیمارستان های تهران با بیان این مطلب به سرمایه گفت: «دلالتان و واسطه ها پس از شناسایی نوزادانی که ناخواسته یا نامشروع به دنیا می آیند اقدام به خرید و فروش آنان می کنند.»
مریم با بیان اینکه «این اتفاق در بیمارستان های دولتی و بزرگ و بیمارستان هایی که زایشگاه دارند، بیشتر رخ می دهد»، ادامه داد: «در این بیمارستان ها به دلیل بالاتر بودن تعداد نوزادان متولد شده در مقایسه با بیمارستان های خصوصی و کوچک، شناسایی افراد سخت تر است که این امر مهمترین دلیل بالاتر بودن آمار خرید و فروش نوزادان متولد شده در مراکز دولتی است.»
وی بالا بودن هزینه های وضع حمل در بیمارستان های خصوصی را از دیگر دلایل پایین بودن آمار خرید و فروش نوزادان در این مراکز دانست و تصریح کرد: «هزینه وضع حمل در بیمارستان های خصوصی بین سه تا پنج میلیون تومان است در حالی که این قیمت در مراکز دولتی در صورت بیمه بودن اشخاص رایگان و

در صورت نبود بیمه حدود 500 هزار تومان است. از این رو خرید و فروش نوزادان در این مراکز با توجه به هزینه بالای وضع حمل به ندرت صورت می‌گیرد.»
وی افزود: «در برخی از بیمارستان‌ها دلالتان با پرداخت مخارج بیمارستان به زنان باردار، به عنوان پیش قسط، نوزادان را

پیش خرید کرده و سپس نوزادان خریداری شده را با قیمت کلان به زوج‌های نابارور می‌فروشند.»
وی ادامه داد: «برخی از دختران جوان فریب خورده چون برای سقط جنین به پزشک دسترسی ندارند و با راه‌های سقط جنین نیز آشنا نیستند، روزهای نزدیک به زایمان به بیمارستان مراجعه می‌کنند. دلالتان به این دختران پیشنهاد می‌کند به ازای پرداخت هزینه‌های بیمارستان آنان را از دروس‌های ناشی از بچه‌دار شدن خلاص کنند.»

وی گفت: «خانواده این دختران اکثراً از وضعیت آنان با خبر نیستند. این دختران بدون اعضای خانواده و تنها به بیمارستان مراجعه می‌کنند، از آن گذشته برخی از این دختران حتی چند ماه قبل از زایمان در خارج از خانه به سر برده و اغلب بعد از زایمان نیز از بیمارستان می‌گریزند.»

کودکان کار ارزان ترند

به گفته یک مددکار اجتماعی «تشریفات سخت اداری سازمان بهزیستی برای والدین علاقه‌مند به پذیرش فرزند، آنها را مجبور می‌کند برای فرزندخواندگی کودک موردنظرشان، مبالغ بالایی به دلالتان یا فروشندگان نوزادان پرداخت کنند.»

نجمه شهبازی فقر را عامل اصلی فروش نوزادان از سوی والدین دانست و افزود: «خانواده‌هایی که دست به این کار می‌زنند اغلب تحت تاثیر یک بحران شدید، اقدام به فروش نوزادشان می‌کنند و در مواقعی نیز مجبور می‌شوند. این دسته از والدین معمولاً از عواقب تصمیم‌شان آگاه نیستند و پس از گذشتن از بحران پشیمان شده و درصدد پیدا کردن نوزادشان بر می‌آیند. در بسیاری از پرونده‌های فروش نوزاد، مادر عامل این کار بوده که معمولاً این کار را به خاطر طلاق، بیکاری یا زندانی بودن همسر انجام داده است.»
وی با بیان اینکه «متأسفانه طی سال‌های اخیر خرید و فروش نوزادان در کشور به یک تجارت پر درآمد تبدیل شده است»، اظهار داشت: «فروش نوزاد به خانواده‌های بدون فرزند بهترین و مطلوب‌ترین نوع فروش فرزند است چرا که متأسفانه همیشه این‌گونه نیست و گاهی کودکان برای مقاصد دیگری به فروش می‌رسند.»

به گفته وی «نوزادانی که به خانواده‌های بدون فرزند فروخته می‌شوند بالاترین قیمت‌ها را دارند و کودکانی که برای ازدواج اجباری و یا کار به فروش می‌رسند قیمت کمتری دارند.» وی گفت: «برخی والدین کودکان خود را در اختیار قاچاقچیان مواد مخدر می‌گذارند تا به این طریق در کار قاچاق مواد مخدر شریک شوند. عده‌ای هم فرزندانشان را به قاچاقچیان انسان می‌دهند تا اندام آنها را برای پیوند عضو از بدن‌های نحیفشان جدا کنند. همچنین برخی والدین فرزندانشان خود را برای کسب درآمد به گداها اجاره می‌دهند و ماهانه مبلغی دریافت می‌کنند.»

درآمد پنج میلیارد تومانی باند فروش نوزادان در اصفهان

هیچ‌کدام از ماجراهای فروش نوزاد به اندازه ماجرای باند اصفهان پرسر و صدا نبوده است. اعضای این شبکه بزرگ فروش نوزادان، بعد از دستگیری به فروش 145 نوزاد اعتراف کردند.
این باند از یک پزشک، سه ماما، سه پرستار و دو کارمند ثبت احوال تشکیل شده بود. گفته می‌شود که بسیاری از این بچه‌های اصفهانی را به کویتی‌ها فروخته‌اند. اعضای این باند، نوزادان را 10 میلیون تومان به زوج‌های نابارور می‌فروختند. سردهسته باند یک پزشک بود. او نوزادان را به محض تولد می‌فروخت و سه ماما هم خریداران و فروشندگان را شناسایی می‌کردند. ماجرای این باند هم شبیه بقیه داستان‌های فروش نوزاد است.

یک طرفش زوج‌هایی که به خاطر فقر مالی نمی‌توانستند بچه‌شان را نگهداری کنند یا دخترانی که ناخواسته باردار شده بودند و سمت دیگر خانواده‌هایی که در حسرت فرزند می‌سوختند. ماماها بعد از شناسایی فروشندگان، دنبال خریدار می‌گشتند و آنها را از بین زوج‌های نابارور شناسایی می‌کردند. پس از شناسایی خریدار و فروشنده، پزشک مربوطه وارد عمل می‌شد. او با کمک سه پرستارش، زن باردار را در کلینیکش بستری می‌کرد.

نشانی و مشخصات فروشنده را می‌گرفت و زایمان را انجام می‌داد. بعد از زایمان هم حلقه آخر زنجیر، فعالیتش را آغاز می‌کرد. سردهسته باند گواهی تولد جعلی با مهر بیمارستان یا زایشگاه تهیه می‌کرد و آن را به اعضای باند در اداره ثبت احوال می‌داد. دو عضو این باند که کارمند ثبت احوال بودند با مدارک جعلی تولد نوزاد و مدارک زوج خریدار به نام آنها برای نوزادان شناسنامه صادر می‌کردند. آنها 10 میلیون تومان از خریدارها می‌گرفتند، یک میلیون تومانش را به فروشندگان می‌دادند و بقیه‌اش را بین خودشان تقسیم می‌کردند.

اعضای این باند در هفت سال فعالیتشان بیش از پنج میلیارد تومان به دست آورده بودند. به گفته بسیاری از کسانی که در رابطه با خرید و فروش نوزادان دستگیر شده اند بیش تر متقاضیان خواهان نوزاد دختر هستند از این رو قیمت نوزادان دختر تا یک میلیون تومان بیشتر از پسران است.

بر اساس قانون مساله خرید و فروش نوزاد، جرم انگاری نشده و تنها قضات می توانند کودک را از والدین جدید بگیرند و به والدین اصلی اگر وجود داشته باشند بدهد. اگر خریداران نوزاد از دزدی بودن آن مطلع باشند شریک جرم ربایندگان تلقی می شوند و برای آنها مجازات در نظر گرفته می شود اما اگر در جریان نباشند کودک از آنها گرفته شده و در مراکز نگهداری بهزیستی نگهداری می شود تا دادگاه برای سرنوشت وی تصمیم بگیرد. بررسی قوانین کیفری ایران نشان می دهد که تا آذرماه 1381، قانونی که خرید و فروش کودکان را جرم تلقی کنند وجود نداشته است و فقط در مواد پراکنده قانون مجازات اسلامی نظیر ماده 631 دزدیدن، مخفی کردن یا جابه جا کردن اطفال جرم تلقی و برای آن شش ماه تا سه سال حبس در نظر گرفته شده است.

اما در 25 آذرماه 1381 در نتیجه تلاش های نهادهای مدنی فعال در حوزه کودکان، قانونی 9 ماده ای تحت عنوان قانون حمایت از کودکان و نوجوانان به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید که بر اساس ماده سه آن هرگونه خرید و فروش افراد زیر 18 سال را جرم تلقی و برای مرتکب حبس از شش ماه تا یک سال زندان و یا جزای نقدی از 10 تا 20 میلیون ریال تعیین می شود.

فرآیند فرزند خواندگی

بر اساس آمار عملکرد سازمان بهزیستی تقریباً سالانه بین 800 تا 1000 کودک به فرزندی سپرده می شوند. این در حالی است که تعداد متقاضیان فرزندخواندگی چند برابر کودکانی است که به فرزندی سپرده می شوند. این امر حاکی از آن است که تقاضا برای دریافت کودک به مراتب بیش از تعداد کودکان قابل واگذاری به خانواده هاست.

از سوی دیگر فرآیند اجرایی فرزندخواندگی مستلزم هماهنگی های بین بخش سازمان بهزیستی، اداره سرپرستی قوه قضائیه، نیروی انتظامی، مراکز درمان ناباروری و سازمان پزشکی قانونی و... است که همه اینها به اضافه فهرست طولانی انتظار برای دریافت کودک، فرآیند فرزندپذیری را برای متقاضیان فرزندخواندگی به طور طبیعی طولانی و زمانبر می سازد.

این مشخصه تقریباً در همه کشورهای دنیا یکسان است. برای مثال در ایالات متحده آمریکا به عنوان کشوری که یکی از بیشترین موارد فرزندخواندگی در آن اتفاق می افتد زمان انتظار برای دریافت کودک به طور متوسط دو سال است. متأسفانه برخی متقاضیان به واسطه درمان های طولانی مدت ناباروری که نتیجه ای نداشته، به دنبال یافتن یک گزینه فوری و آبی و راه های غیرقانونی فرزندپذیری برای بچه دار شدن و جبران زمان از دست رفته هستند که اغلب نتیجه ای برای آنها به همراه ندارد. والدین متقاضی پس از سال ها درمان ناباروری ناموفق هنگام مراجعه به سازمان بهزیستی با یک نوع شبهه ذهنی مراجعه می کنند که نوزاد دلخواه خود را به خانه ببرند.

مطابق با قانون جاری حمایت از کودکان بی سرپرست مصوب سال 1353، از بین کودکان تحت مراقبت سازمان بهزیستی تنها 15 درصد این کودکان قابل واگذاری به والدین متقاضی فرزندخواندگی هستند. یعنی کودکانی که فاقد پدر، مادر و جد پدری باشند. از این تعداد نیز دو تا چهار درصد کودکانی هستند که دارای معلولیت بوده و اغلب در مراکز شبانه روزی باقی می مانند. با این حال در صورت تصویب لایحه قانون جدید حمایت از کودکان و نوجوانان بی سرپرست، امکان واگذاری 50 درصد از کودکان تحت مراقبت فراهم می شود که این می تواند پاسخ مناسبی برای درخواست های متعدد متقاضیان فرزندخواندگی باشد. تا زمانی که این قانون اصلاح و به تصویب نرسد زمینه تغییر در ساختار اجرایی فرزندپذیری محدود خواهد بود و پاسخ لازم برای انبوه متقاضیان فراهم نخواهد شد.

تا 200 هزار تومان قیمت داروهای سقط جنین

«هم اکنون داروهای سقط جنین در بازار غیرقانونی خرید و فروش دارو به بهایی از 25 تا 200 هزار تومان و حتی بیشتر به فروش می رسند.» پرستار یکی از بیمارستان های تهران با بیان این مطلب به خبرنگار ما گفت: «این داروها که اغلب به صورت آمپول مورد استفاده قرار می گیرند اگر به صورت قانونی و با نسخه پزشک تجویز شوند قیمتی بین سه تا پنج هزار تومان دارند.»

مینا شکوهی ادامه داد: «با توجه به غیرقانونی بودن سقط جنین در کشور- مگر در موارد خاص و آن هم با نظر پزشک معالج- فروشندگان داروهای سقط جنین را در بازار به چندین برابر قیمت واقعی به متقاضیان می دهند.» یکی از فروشندگان این نوع داروها در باره علت قیمت بالای داروهای سقط جنین به خبرنگار ما گفت: «خرید و فروش داروهای سقط جنین ممنوع است و عرضه این داروها خطر زیادی برای ما دارد بنابراین باید درآمد حاصل از فروش داروهای سقط جنین به ریسک کار بیارزد.»

وی افزود: «عوامل زیادی در تعیین قیمت این داروها موثر است. به عنوان مثال وقتی مردی به تنهایی برای خرید داروی سقط جنین مراجعه می کند معمولاً این دارو را برای همسر قانونی اش می خواهد بنابراین ما این دارو را با قیمتی بین 25 تا 100 هزار تومان به وی می فروشیم. اما در مواردی که بارداری غیرقانونی و نامشروع است، دختر و پسر هر دو با هم مراجعه می کنند که در این صورت قیمت را بالاتر می بریم. معمولاً این افراد به دلیل نیاز، برای پرداخت پول چندان چک و چانه نمی زنند.» یک ماما نیز در این رابطه به خبرنگار ما گفت: «مراجعان سقط جنین به دو دسته تقسیم می شوند؛ برخی از مراجعان مدعی اند در دوران عقد و نامزدی باردار شده اند و برخی دیگر به دلیل داشتن فرزند زیاد و یا درآمد پایین قادر به نگهداری از فرزند دیگری نیستند.

دسته اول هیچ گاه علاقه ای به نشان دادن شناسنامه خود ندارند و وقتی ماما برای رویت شناسنامه آنها اصرار کند، دیگر به مطب باز نمی گردند. برخی زنان نیز حتی با داشتن تنها یک فرزند خواهان سقط فرزند دوم خود هستند. آنان به دلایلی مانند تورم، اجاره بالای خانه، درآمد پایین همسر و... داشتن فرزند دوم را یک کابوس می دانند

آماده تحقیق و تفحص نمایندگان مجلس هستیم

به گزارش ایلنا در تاریخ 8 مهر 88 آمده است: مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی در پی انتشار خبری مبنی بر انجام طرح تحقیق و تفحص از تأمین اجتماعی و ارائه این طرح به هیأت رئیسه مجلس، اعلام آمادگی کرد. به گزارش ایلنا، علی ذبیحی با اعلام این مطلب افزود: سازمان تأمین اجتماعی یک نهاد عمومی غیردولتی است که مجری اجرای قوانین مصوب از سوی مجلس شورای اسلامی و دیگر نهادهای تصمیمگیر کشور است و اقدامات این سازمان طبق قوانین تعیین شده صورت می گیرد.

مشاور رئیس جمهور افزود: نظارت بر عملکرد سازمان تأمین اجتماعی و اتخاذ تصمیمات کلان برای این سازمان زیر نظر شورای عالی تأمین اجتماعی که طبق اساسنامه تأمین اجتماعی بالاترین مرجع تصمیمگیری بوده و در این شورا نمایندگان از دولت، بیمه شدگان و کارفرمایان حضور دارند، قرار داده شده است. ذبیحی تأکید کرد: علاوه بر شورای عالی تأمین اجتماعی، به عنوان رکن اصلی تصمیمگیری این سازمان، دیگر نهادها و ارگانهای مرتبط نظیر سازمان بازرسی کل کشور و دیگر نهادهای مسئول بر عملکردهای این سازمان نظارت دارند.

مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی خاطر نشان کرد: یکی از موارد بسیار مهم در ارزیابی سلامت یک دستگاه بررسی وضعیت کارآمدی آن مجموعه است. کارشناسان امور بیمه در این مورد اتفاق نظر دارند که اساس فعالیت سازمانهای بیمه گر به صورتی است که این سازمانها در سالیان آغازین فعالیت خود که دریافتها یکسویه است، حق بیمه های دریافتی را از طریق سرمایه گذاری های دقیق و سودآور، توسعه می دهند تا در سالیانی که باید به تعهدات قانونی خود عمل نمایند، بتوانند از محل سودهای تجمیع شده و نه از محل سرمایه ها، تعهدات خود را به انجام برسانند. در مورد سازمان تأمین اجتماعی باید گفت از اینکه دستگاه های نظارتی عملکرد حال و گذشته را به دقت مورد بررسی و شفاف سازی نمایند قطعاً مورد حمایت ما می باشد چرا که اگر خلافی اتفاق افتاده باشد باید در اسرع وقت مورد رسیدگی و جلو آن گرفته شود.

ذبیحی اضافه کرد: برای جلوگیری از این سوءمدیریتها و استفاده های غیرقانونی از منابع بیمه شدگان، از زمان واگذاری مسئولیت این سازمان به اینجانب، فعالیت برخی از شرکتها و مجموعه های موازی جلوگیری به عمل آمد، چرا که اموال این سازمان را متعلق به مردم دانسته و همانند کلیه مسئولین و کارکنان سازمان تأمین اجتماعی و دلسوزان نظام، معتقد به حفظ و صیانت از اموال مردم دارم و در این خصوص حساسیت خاصی نشان می دهم.

وی با اشاره به اینکه بحث تحقیق و تفحص در زمانهای گذشته نیز مطرح بوده است، اظهار کرد: بررسی عملکرد مالی، اداری و مدیریتی ارگانها، نهادها و سازمانها و ارزیابی عملکرد این دستگاهها جزو وظایف نمایندگان مردم در خانه ملت است، بنابراین این سازمان آمادگی کامل خود را برای تحقیق و تفحص نمایندگان مجلس شورای اسلامی و بازرسی کل کشور و یا هر نهاد مسئول در این زمینه از سازمان تأمین اجتماعی را اعلام می دارد.

مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی اذعان کرد: سازمان تأمین اجتماعی از شفاف سازی و پاسخگو بودن این سازمان نسبت به عملکرد خود استقبال کرده و اعلام می دارد از بحث های انتقادی در خصوص نحوه عملکرد مدیریت و شفاف سازی اقدامات انجام شده با مسئولان مربوطه با تمام توان همکاری می کند چرا که مردم حق دارند بدانند در مجموعه ای که سرمایه های متعلق به آنان است چگونه اموالشان هزینه می گردد.

وی حفظ و صیانت از اموال و سرمایه های بیمه شدگان و کارفرمایان و ارتقای سطح معیشتی و درمانی افراد تحت پوشش این سازمان را در اولویت برنامه های تأمین اجتماعی دانست و افزایش حقوق بیمه شدگان و جمعیت تحت پوشش این سازمان و ایجاد تسهیلات لازم برای تسهیل در قوانین بیمه شدگان را از مهمترین اقدامات

سازمان تأمین اجتماعی در چند ماه گذشته برشمرده.

پایان پیام

15 مشاور و مدیر باسابقه نفتی طی روزهای اخیر عزل شدند

سونامی برکناری در وزارت نفت

به نوشته روزنامه سرمایه در تاریخ 8 مهر 88 آمده است: با برکناری حدود 15 نفر طی روزهای اخیر تقریباً بخش عمده ای از مدیران و مشاوران وزارت نفت تغییر کرد. این تغییرات در کنار تغییر بخشی از مدیران وزارت نفت در دوره مدیریت غلامحسین نوذری در روزهای بعد از انتخابات دهم ریاست جمهوری، نشان دهنده تغییرات وسیع مدیریتی در حوزه نفت است. چند روز پس از انتخابات دهم ریاست جمهوری، مدیران صاحب نامی چون اکبر ترکان معاون برنامه ریزی وزارت نفت، محمد رضا نعمت زاده مشاور ارشد وزیر و مدیر عامل قبلی شرکت بزرگ پالایش و پخش فرآورده های نفتی، اصغر رفیعی مدیر عامل حفاری شمال، سیدجلیل رضوی مدیر منطقه انرژی پارس، مهدی کرباسیان رئیس هیات مدیره صندوق بازنشستگی نفت، برکنار شدند و با ورود مسعود میرکاظمی به وزارت نفت که قبلاً وزیر بازرگانی در دولت نهم بوده، موضوع برکناری مدیران و مشاوران تشدید شده است و اکنون مدیران صاحب نامی چون رضا کسایی زاده مدیر شرکت صادرات گاز، سیدعلی حسینی قائم مقام سابق وزارت نفت، مهدی میرمعزی، کمال دانشیار و... نیز از کار برکنار شده اند. به عقیده کارشناسان اقتصادی، در شرایطی که صنعت نفت و گاز ایران از نظر مجموع ذخایر نفت و گاز جهان در رتبه اول جهان قرار دارد و در چشم انداز 20 ساله آینده، ایران نقش اساسی در تأمین تقاضای انرژی جهان خواهد داشت

و در نتیجه باید بحث صیانت از میادین سرمایه گذاری های جدید، ایجاد ظرفیت های جدید در صنایع نفت و گاز و پالایشگاه ها مورد توجه باشد و... هرگونه تغییر مدیران با سابقه و کارآمد وزارت نفت، باعث تضعیف مدیریت این بخش مهم اقتصادی کشور خواهد شد. وزیر نفت اعلام کرده این تغییرات مدیریتی بوده و در راستای افزایش سطح بهره وری و نیز بهبود بخشیدن به شرایط این وزارتخانه، یک خانه تکانی اصولی را در دستور کار خود قرار داده است.

نفت نیوز نوشت؛ گفته می شود تعدادی از مشاوران وزیر سابق نفت با دستور میرکاظمی عزل شده اند که البته هنوز اطلاع دقیقی از تعداد واقعی آنها در دست نیست اما بر اساس آخرین اطلاعات واصله سیدعلی حسینی «قائم مقام سابق کردان در منابع انسانی»، منصور کندری «مدیرعامل سابق بهداشت و درمان»، سیدرضا کسایی زاده «مدیرعامل شرکت صادرات گاز» و حسین شهاب الدین «مجری طرح های کمک به مناطق نفت خیز کشور»، از سمت خود برکنار شده اند. این گزارش حاکی است، محمدرضا مقدم «معاون وزیر نفت در امور پژوهش و فناوری»، سیدمهدی میرمعزی «مشاور وزیر نفت در امور نفت»، محمدرضا رجایی «مشاور وزیر در امور گاز»، مهران مخمی «مشاور وزیر در امور پتروشیمی»، کامران ضرابی «مشاور وزیر در امور پالایش و پخش»، مصطفی اشعری «مشاور وزیر در امور منابع انسانی»، حبیب امین فر «مشاور وزیر در امور طرح ها و پروژه ها» و مختاری «مشاور و بازرس ویژه وزیر نفت» نیز از جمله افرادی هستند که خبرهایی مبنی بر برکناری آنها منتشر شده است. لازم به ذکر است هنوز در خصوص اینکه مختاری از سمت بازرس ویژه وزیر نفت هم برکنار شده یا خیر اطلاع دقیقی در دست نیست. مختاری تاکنون بازرس ویژه وزرای پیشین زنگنه، همامانه و نوذری نیز بوده است. بر پایه این گزارش، کمال دانشیار «مشاور وزیر نفت» و اشرف اسلامی «مشاور وزیر در امور حقوقی و مجلس» نیز در زمره افراد ذکر شده است. بر اساس این گزارش، میرزاخانی «مشاور فرهنگی و اجتماعی وزرای پیشین نفت» که گویا در طبقه پانزده مرکزی مستقر و به صورت پاره وقت با وزارت نفت همکاری داشته است برای کارهایی به منابع انسانی معرفی شد. بر این اساس، تنها مشاور باقیمانده «فرهاد بهروزی» است که به عنوان مشاور وزیر در امور ایثارگران تا اطلاع ثانوی در سمت خود ابقا شده است. این گزارش حاکی است، برخی منابع نزدیک به میرکاظمی، از اصرار وی بر انتخاب مشاوران جدید توسط خودش خبر می دهند.

آغاز برکناری ها پس از انتخابات

این برکناری ها در حالی صورت گرفته که از مدت ها پیش و پس از انتصاب میرکاظمی به عنوان وزیر نفت، اخباری مبنی بر تغییر گسترده مدیران این وزارتخانه به گوش می رسید که وزارت نفت ضمن تکذیب شنیده ها اعلام کرد: «این اخبار تنها با هدف القای عدم ثبات در صنعت نفت صورت گرفته و به هیچ عنوان صحت ندارد.» به نظر کارشناسان این تغییرات بیشتر از آنکه تصمیم میرکاظمی و در راستای شایسته سالاری باشد، همانند برکناری های بعد از انتخابات ریاست جمهوری بر اساس توصیه های سیاسی است. بر اساس این گزارش چند روز پس از انتخابات ریاست جمهوری، دستور برکناری اکبر ترکان معاون برنامه ریزی وزارت نفت، به وزیر نفت رسید تا این برکناری سرآغازی باشد بر تغییرات گسترده مدیریتی در وزارت نفت. پس از برکناری ترکان، محمدرضا نعمت زاده «مشاور ارشد وزیر نفت»، اصغر رفیعی «مدیرعامل شرکت حفاری شمال»، سیدجلیل رضوی «مدیر منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس» و مهدی

کرباسیان «رئیس هیات رئیسه صندوق بازنشستگی صنعت نفت» نیز برکنار شدند که مهدی کرباسیان جای خود را به سیف الله جشن ساز مدیر عامل شرکت ملی نفت (با حفظ سمت) و سیدجلیل رضوی نیز جای خود را به موسی سوری مدیر عامل شرکت پایانه های نفتی ایران دادند.

کارشناسان بر این باورند تغییرات اینچنینی در حساس ترین وزارتخانه کشور، پیامد های نامناسبی را به همراه خواهد داشت که ممکن است در برخی از اوقات غیر قابل جبران باشد.

به گفته کارشناسان این تغییرات در راستای همسو ساختن بدنه مدیریتی، اجرایی و مشاوره ای وزارت نفت با سیاست های مدنظر دولت دهم است که با برکناری این افراد به اتمام نخواهد رسید و در مرحله بعدی شاهد برکناری مدیران ارشد و معاونان وزیر نفت نیز خواهیم بود. شنیده ها حکایت از آن دارد که در مراحل بعدی نام افراد دیگری نیز مطرح خواهد شد که عادل نژاد سلیم مدیر عامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی نیز از آن جمله است و از قائم مقام این شرکت نیز به عنوان جایگزین یاد می شود. در همین رابطه قائم مقام مدیر عامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی به «سرمایه» گفت: «در این رابطه صحبت خاصی صورت نگرفته ولی با توجه به اظهارات وزیر نفت، تغییرات دور از ذهن نیست و با توجه به چارچوب مدیریتی موجود در پتروشیمی، این شرکت به فرد وابسته نبوده و جابه جایی مدیران خلی در ادامه روند به وجود نمی آورد.»

خداحافظی مدیران کارآمد

با نفت

وزیر نفت با شعار شایسته سالاری اقدام به این برکناری ها کرده است. این در حالی است که افراد برکنار شده در واپسین روزهای عمر دولت نهم و افراد برکنار شده در روز گذشته، اکثراً از افراد کارآمد و باسابقه حوزه نفت بوده اند که سابقه مدیریتی قابل قبولی در سالیان بعد از انقلاب از خود برجای گذاشته اند.

مبارزه با مافیای نفت

یکی از نکات قابل توجهی که در شعارهای انتخاباتی محمود احمدی نژاد در دو دوره انتخابات ریاست جمهوری نهم و دهم مطرح بوده است «مبارزه با مافیای نفتی» است. اما با گذشت چهار سال از دولت احمدی نژاد هنوز از مصادیق مافیای نفت خبری نیست و مشخص نشده که مافیای نفت شامل چه افراد یا شرکت ها و جریاناتی است و دولت در مقابله با مافیای نفت تاکنون چه اقداماتی را انجام داده است.

احمدی نژاد بارها تکرار کرده است که «دست مافیای قدرت و جناح هایی را که بر نفت ما چنگ انداخته اند قطع خواهم کرد و حاضرم جانم را فدا کنم. مردم باید سهم خود را از نفت کشور در زندگی روزمره ببینند.» اما در زمان معرفی نامزدهای وزارت نفت از جمله سعیدلو، محصولی و وزیری همامانه، هر یک از این افراد از اساس وجود پدیده ای به نام مافیای نفتی را تکذیب کردند. برخی کارشناسان مانند دکتر محمد خوش چهره و کمال دانشیان نیز اعلام کرده اند که قطعاً مافیای نفتی داریم اما باید شناسایی شود.

در هر حال، مشخص نیست که آیا تغییرات مدیریتی در راستای حذف افراد منتسب به جناح های سیاسی صورت می گیرد تا چهره های اصولگرایی نزدیک به دولت در وزارتخانه مهم نفت حضور یابند یا بحث تسلط گروه های اقتصادی و سیاسی در صنعت سودآور و درآمدزای نفت مطرح است یا اینکه این برنامه ها بخشی از یک طرح بزرگ است که ابعاد آن در آینده مشخص خواهد شد.

نقش نفت در اقتصاد ایران

از نظر شاخص های اقتصادی، بخش عمده بودجه عمومی دولت و حدود 50 تا 70 درصد درآمدهای دولت از محل نفت و گاز تامین می شود. از نظر مخارج ارزی کشور نیز در چهار سال گذشته سهم نفت در تامین نیازهای ارزی و واردات بیش از

70 درصد بوده است و در چهار سال گذشته 280 میلیارد دلار درآمد ارزی از محل نفت و گاز داشته ایم. لذا بدون درآمد نفت، بودجه عمومی، تامین مخارج جاری و عمرانی کشور، واردات و تامین نیاز کشور به مواد اولیه، ماشین آلات و مایحتاج عمومی با مشکلات بسیاری مواجه خواهد شد.

مصرف داخلی نیز به شدت رو به افزایش است و در صورتی که راهکارهای اصولی در این زمینه مورد توجه قرار نگیرد، بخش عمده تولید باید صرف مصرف داخلی شود و در صادرات نفت محدودیت خواهیم داشت. در نتیجه موضوع جذب سرمایه گذاری در صنعت نفت و افزایش ظرفیت باید بیش از پیش مورد توجه باشد.

در شرایطی که مصرف انرژی جهان رو به افزایش است و اکثر میادین نفتی جهان در حداکثر ظرفیت تولید خود هستند چشم بازار جهان به کشور ما دوخته شده تا با افزایش تولید، امکان تامین تقاضای انرژی جهان توسط ایران فراهم شود. تامین انرژی کشورهای آسیایی، نظیر چین، هند و پاکستان از طریق خط لوله گاز، حضور ایران در اروپا و انتقال گاز به این قاره و... نیز از مواردی است که به مدیران و کارشناسان باسابقه نیاز دارد.

در 100 سال گذشته نفت هم از نظر اقتصادی و هم از نظر سیاست داخلی و خارجی عاملی تاثیرگذار بوده و اگرچه خسارت هایی برجای گذاشته و باعث دخالت عوامل خارجی در کشور شده است اما از نظر اقتصادی

باعث تحرک صنایع و تجارت و رشد درآمد سرانه شده است. برخی کارشناسان معتقدند که اگر نفت نداشتیم از نظر سیاسی و اقتصادی وضع بهتری را شاهد می بودیم اما عده ای دیگر می گویند اگر نفت نداشتیم مانند افغانستان، بنگلادش، پاکستان و... با مشکلات فقر و نابسامانی مواجه می شدیم. به هر روی آینده 20 تا 30 سال آینده ایران باز هم به نفت و گاز وابسته است و استفاده از مدیران توانمند و برنامه ریز و تدوین استراتژی کارآمد برای تامین انرژی داخلی و صادرات نفت و گاز ایران یک ضرورت انکارناپذیر است و مشخص نیست وزیر نفت که از حوزه بازرگانی وارد این صنعت عمده و کاملاً تخصصی و تاثیرگذار بر آینده ایران شده است بر چه مبنایی اقدام به تغییرات عمده مدیریتی در این حوزه مهم کرده است.

وضعیت شرکت ایران خودرو دیزل بحرانیست

یکی از کارگران شرکت ایران خودرو دیزل به خبرنگار ما گفت: «این شرکت، حقوق ما کارگران رانداده است، شرکت یک کسری 600میلیاردی رودستش ماند ه بود که 50میلیارد تومان آن را وزارت صنایع داد و کم کم شرکت، شروع به کارکرد که باز شرکت 137میلیارد دیگر کم آورد تمامی کارگران دیزل (ایران خودرو دیزل) بر این باورند که این کسری ها به خاطر چپاول از بالایی ها است آنها میدزدند و فشار را بر کرده کارگر وارد میکنند. در وعده های غذائی نوشابه را حذف کرده اند، شایعه شده که عده ای را قراراست باز خرید و عده زیادی را اخراج کنند. هیچگونه حق و حقوقی را هم به اخراجی ها پرداخت نمی کنند، برای همین همه کارگران این شرکت در نگرانی زیادی به سر می برند.

کارگران شرکت پونل پاکدشت زیر فشار طاقت فرسای معیشتی

در گفتگویی که خبرنگار ما با یکی از کارگران شرکت پونل در پاکدشت تهران داشت این کارگر گفت: «حقوق و مزایای سه ماه تیر و مرداد و شهریور را تاکنون به ما نداده اند و کسی هم پاسخگو ی ما نیست و به لحاظ معیشتی تحت فشار هستیم. الان کاری هم نداریم و کارفرما میخواهد شرکت را تعطیل کند و پیشاپیش به کارگران فشارمی آورد که خودشان بروند. از 171کارگر فقط 81 نفر مانده اند که از این تعداد 38 نفر استخدامی هستند و 8 نفر هم بازنشسته شده اند ولی مزایای آنها را نیز نمی دهند. دولت قرار بود نفری 10 هزار تومان بدهد ولی تاکنون در مراجعات گفته شده است که واریز نشده است و همه دست خالی برمی گردند. جدیدا قانونی گذاشته شده است که نمایندگان کارگران حق رای ندارند لذا تمام تصمیمات توسط کارفرما و دولت گرفته میشود، یعنی هر تصمیمی هم که به ضرر کارگر بگیرند، کارگر باید آن را اجرا کند. مثل دوران برده داری شده است و کارگر حق هیچ گونه اظهار نظری را ندارد.»

آژانس ایران خبر

۱۳۸۸/۷/۸ -

احتمال قطع سرمایه گذاری در صنایع نفت و گاز ایران

به گزارش سایت نوروژ در تاریخ 8 مهر 88 آمده است: روزنامه آمریکایی «نیویورک تایمز» به نقل از مقامات آمریکایی گزارش داد که مجموعه تحریم های احتمالی علیه ایران شامل اعمال فشار اقتصادی شدیدتر بر موسسات مالی و بانک ها و قطع جریان سرمایه گذاری در صنایع نفت و گاز ایران خواهد بود. همزمان دولت آمریکا می کوشد که کشورهای بیشتری را به سیاست تحریم جلب کند تا در صورت عدم موافقت روسیه و یا چین در شورای امنیت سیاست اعمال فشار بر ایران فلج نشود. نیویورک تایمز «معتقد است که سیاست آمریکا برای جلب کشورهای بیشتر به تحریم ایران از هفته پیش که» احداث یک مرکز هسته ای دیگر در ایران برملا شد تقویت شده است. در همین حال رابرت گیتس، وزیر دفاع آمریکا گفت: تحریم امروز ایران برای وادار ساختن این کشور به تغییر موثرتر از گذشته خواهد بود.

رابرت گیتس گفت: «حکومت ایران به دلیل فریبکاری در موقعیت بسیار بدی قرار گرفته است

تحقیق و تفحص از سازمان تامین اجتماعی حق مجلس است

به گزارش ایلنا در تاریخ 9 مهر 88 آمده است: نماینده کارگران در شورای عالی تامین اجتماعی تصریح کرد: تحقیق و تفحص از وزارتخانه‌ها و سازمان‌ها حق مجلس است بنابراین تحقیق و تفحص از سازمان تامین اجتماعی هم در همین راستاست.

محمد احمدی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا در پاسخ به این سوال که آیا تخلفی در سازمان تامین اجتماعی مشاهده کرده‌اید، گفت: تاکنون در این زمینه اطلاعی ندارم. وی افزود: اگر تخلفی در سازمان تامین اجتماعی صورت گرفته باشد به طور قطع هیات نظارت بر تامین اجتماعی نسبت به آن اطلاعاتی خواهد داشت و می‌تواند در این زمینه پاسخگوی افکار عمومی باشد. او وظیفه شورای عالی تامین اجتماعی را سیاست‌گذاری کلان برای این سازمان عنوان کرد و اظهار داشت: وظیفه هیات نظارت بر تامین اجتماعی نیز نظارت بر عملکرد مدیر عامل مدیران ارشد این سازمان است. احمدی تصریح کرد: اگر اشکالاتی در سازمان تامین اجتماعی باشد حتماً با تحقیق و تفحص نمایندگان مجلس مرتفع خواهد شد.

وی سازمان تامین اجتماعی را بلا تکلیف دانست و گفت: چون این سازمان دولتی نیست توجه لازم به آن نمی‌شود. احمدی انتخاب مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی از سوی دولت را مهم‌ترین نقیصه این سازمان برشمرد و خاطر نشان کرد: اگر دولت دهم با یک اقدام انقلابی این نقیصه را برطرف کند به پویایی این سازمان کمک کرده است.

پایان پیام

تجمع فارغ التحصیلان معترض به وزارت بهداشت در مقابل مجلس برگزار شد

به گزارش ایلنا در تاریخ 9 مهر 88 آمده است: تجمعی از فارغ‌التحصیلان رشته بهداشت دهان و دندان در اعتراض به عدم امکان ادامه تحصیلشان در مقطع دکتری در مقابل مجلس تجمع کردند. به گزارش خبرنگار ایلنا تجمع‌کنندگان حدود 30 نفر بودند که خودشان را نماینده 180 نفر از فارغ‌التحصیلان رشته بهداشت دهان دندان معرفی می‌کردند.

یکی از تجمع‌کنندگان به خبرنگار ایلنا گفت: بر اساس قانون و آیین‌نامه وزارت علوم فارغ‌التحصیلان رشته کار دندان فنی بهداشت دهان و دندان که مدارکشان معادل کارشناسی محسوب می‌شود باید بتوانند در رشته دندانپزشکی به ادامه تحصیل تا مقطع دکتری بپردازند. اما متأسفانه وزارت بهداشت حاضر به اجرای این قانون نیست و نه تنها به ما بورس نمی‌دهد بلکه از خدمات دیگر همچون استخدام هم محروم هستیم. این تجمع‌کنندگان در کارتهایی که در دست داشتند از وزیر بهداشت و نمایندگان مجلس خواسته بودند تا به مشکلاتشان رسیدگی کنند.

تسویه بدهی دولت به بانکها از حساب ذخیره ارزی

به نوشته ایران اکونومیست در 8 مهر 88 آمده است: بر اساس طرح افزایش توان تسهیلاتی بانکها و حمایت از تولید که امروز در مجلس شورای اسلامی، یک فوریت ماده واحده آن بررسی می‌شود، وزارت اقتصاد ملزم می‌شود تا شرکت غیر دولتی خرید مطالبات مشکوک‌الوصول بانکها را با سرمایه مصوب هیئت دولت و با اهداف اساسنامه‌ای ایجاد کند.

به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس، مجلس شورای اسلامی امروز، یک فوریت ماده واحده طرح «افزایش توان تسهیلاتی بانکها و حمایت از تولید» که بر اساس پیشنهاد کمیسیون اقتصادی مجلس تدوین شده را مورد بررسی قرار می‌دهد.

بر اساس ماده 3 این طرح، بانکها موظفند حداکثر 20 روز از تاریخ ابلاغ این قانون، جدول فهرست کامل از میزان تسهیلات ارزی مصوب از محل حساب ذخیره ارزی (مشمول بر منابع استفاده شده و مبالغ تعهد شده) را به وزارت امور اقتصادی و دارایی اعلام کنند. وزارت امور اقتصادی و دارایی نیز موظف است، معادل ریالی تسهیلات از محل حساب ذخیره ارزی بابت طرحهای مصوب هر بانک را با رقم متناظر بدهی دولت به آن بانک تهاتر کند.

اعتصاب کارگران پارچه بافی کرپ ناز

بر پایه اخبار دریافتی از ایران در 9 مهر آمده است: مطابق اخبار رسیده، 250 کارگر شاغل در کارخانه پارچه بافی کرپ ناز در روزهای 21 تا 24 شهریور در اعتراض به عدم پرداخت 4 ماه حقوق معوقه خود دست از کار کشیدند. این کارخانه وابسته به بانک ملت و زیر نظر وزارت صنایع و معادن می‌باشد و کارگرانش در سه شیفت مشغول کار می‌باشند. در طی روزهای اعتصاب از طرف فرمانداری هرسین و اداره کار این شهرستان و نیز از طرف استانداری نمایندگانی جهت بررسی وضعیت به کارخانه رفته‌اند و در پایان کارگران از بیم اخراج به بهانه ورشکستگی کارخانه و با قبول دریافت حقوق یک ماه خود در دو نوبت، بر سر کارهای خود بازگشتند. این کارگران توافق کردند که ابتدا 200 هزار تومان به عنوان علی‌الحساب و

سپس در نوبت دیگری در اوایل مهر ماه مابقی حقوق ماهانه خود را که تنها 275 هزار تومان است، دریافت کنند. ضمن آن که به کارفرمای خود اولتیماتوم دادند که در صورتی که تا پایان مهر ماه تمامی حقوق معوقه خود را دریافت نکنند، دوباره دست از کار خواهند کشید.

زمزمه اعتصاب در میان کارگران کیان تایر (لاستیک البرز)

بر پایه اخبار دریافتی از ایران در 9 مهر آمده است: مطابق اخبار رسیده، بدنبال اسقرار هیئت مدیره منتصب سازمان حمایت از صنایع در کارخانه کیان تایر (لاستیک البرز) که منجر به پایان یافتن چندین ماه اعتراض کارگران این کارخانه و شروع بکار آن در اوایل بهمن ماه سال 87 شد، مدیریت جدید در آزمون به کارگران وعده داد 5 ماه از دستمزدهای معوقه آنان را در فروردین ماه سال جدید (88) پرداخت خواهد کرد اما با فرا رسیدن روزهای پایانی فروردین ماه 88 این وعده محقق نشد و در ادامه کشمکشهای کارگران با مدیریت جدید برای دریافت 5 ماه از دستمزدهای معوقه خود، نهایتاً مدیریت وعده داد آخر شهریور ماه دستمزدهای معوقه کارگران را پرداخت خواهند کرد. بنا بر این گزارش با رسیدن به روزهای پایانی شهریور ماه و اصرار کارگران برای دریافت 5 ماه از دستمزدهای معوقه و همچنین طرح عدم پرداخت این معوقه ها از سوی مدیریت کارخانه، زمزمه اعتصاب در میان کارگران کیان تایر قوت گرفته است.

توقف کامل ال ۹۰ و سرگردانی کارگران خطوط تندر

به گزارش خودرکار در تاریخ 9 مهر 88 آمده است: سرانجام تولید خودرو تندر یا همان ال ۹۰ خودمان در ایران خودرو متوقف شد و کارگران خطوط تولیدی ال ۹۰ در شرکت ایران خودرو آواره و سرگردان شدند. مدیریت شرکت ایران خودرو از سه شنبه ۶ مهرماه توقف کامل ال ۹۰ را اعلام و دستور انتقال نیروهای این شرکت را به سالنهای دیگر اعلام کرد. مدیریت ایران خودرو که نمی خواست توقف ال ۹۰ را باور کند و همیشه اعلام می کرد ال ۹۰ با تمام ظرفیت تولید می شود سرانجام تصمیم گرفت که شکست پروژه ال ۹۰ را تائید کرده و عده ای از کارگران این خطوط را که چند سال است هر روز در خط تولید ال ۹۰ به امید روزی که سرانجام تولید ال ۹۰ سامان خواهد گرفت و در سرکار خود حاضر می شدند به قسمتهای دیگر شرکت مثل خط آردی و سمند و غیره منتقل کنند و عده ای دیگر هنوز آواره و سرگردان از سالنی به سالن دیگر پاس داده می شوند.

اعتصاب کارگران پارچه بافی کرپ ناز

بنا بر گزارشهای رسیده به در تاریخ 9 مهر 88 آمده است: 250 کارگر شاغل در کارخانه پارچه بافی کرپ ناز در روزهای 21 تا 24 شهریور در اعتراض به عدم پرداخت 4 ماه حقوق معوقه خود دست از کار کشیدند. این کارخانه وابسته به بانک ملت و زیر نظر وزارت صنایع و معادن می باشد و کارگانش در سه شیفت مشغول کار می باشند. در طی روزهای اعتصاب از طرف فرمانداری هرسین و اداره کار این شهرستان و نیز از طرف استانداری نمایندگانی جهت بررسی وضعیت به کارخانه رفته اند و در پایان کارگران از بیم اخراج به بهانه ورشکستگی کارخانه و با قبول دریافت حقوق یک ماه خود در دو نوبت، بر سر کارهای خود بازگشتند. این کارگران توافق کردند که ابتدا 200 هزار تومان به عنوان علی الحساب و سپس در نوبت دیگری در اوایل مهر ماه مابقی حقوق ماهانه خود را که تنها 275 هزار تومان است، دریافت کنند. ضمن آن که به کارفرمای خود اولتیماتوم دادند که در صورتی که تا پایان مهر ماه تمامی حقوق معوقه خود را دریافت نکنند، دوباره دست از کار خواهند کشید.

زمزمه اعتصاب در میان کارگران کیان تایر (لاستیک البرز)

بنا بر گزارشهای رسیده به در تاریخ 9 مهر 88 آمده است: بدنبال اسقرار هیئت مدیره منتصب سازمان حمایت از صنایع در کارخانه کیان تایر (لاستیک البرز) که منجر به پایان یافتن چندین ماه اعتراض کارگران این کارخانه و شروع بکار آن در اوایل بهمن ماه سال 87 شد، مدیریت جدید در آزمون به کارگران وعده داد 5 ماه از دستمزدهای معوقه آنان را در فروردین ماه سال جدید (88) پرداخت خواهد کرد اما با فرا رسیدن روزهای پایانی فروردین ماه 88 این وعده محقق نشد و در ادامه کشمکشهای کارگران با مدیریت جدید برای دریافت 5 ماه از دستمزدهای معوقه خود، نهایتاً مدیریت وعده داد آخر شهریور ماه دستمزدهای معوقه کارگران را پرداخت خواهند کرد.

بنا بر این گزارش با رسیدن به روزهای پایانی شهریور ماه و اصرار کارگران برای دریافت 5 ماه از دستمزدهای معوقه و همچنین طرح عدم پرداخت این معوقه ها از سوی مدیریت کارخانه، زمزمه اعتصاب در میان کارگران کیان تایر قوت گرفته است.

اولین جلسه آموزشی "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری"، در رابطه با حقوق متهم برگزار شد

بدنبال تشدید فشارها و احضار های متعدد اعضای "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری"، طی ماه های اخیر، بخش آموزش کمیته هماهنگی ... جهت ارتقاء سطح آگاهی و آشنائی بیشتر اعضا و فعالین این کمیته، تصمیم به برگزاری یک رشته کلاس های آموزشی در رابطه با حقوق متهم (بر اساس مجموعه قوانین قضائی جمهوری اسلامی ایران) گرفت، که اولین جلسه آن در تاریخ 9/7/88 با حضور اعضای این کمیته و تنی چند از مهمانان، با موفقیت برگزار گردید.

در این جلسه در رابطه با تعریف انواع جرائم و حقوق متهمین در مراحل مختلف دستگیری و باز جوئی و همچنین برگزاری دادگاه و نحوه برخورد متهمین با این موارد توضیحاتی ارائه گردید. در پایان جلسه نیز پرسش و پاسخی در رابطه با این موضوع برگزار گردید.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

9/7/1388

70 کارگر سد سیلوه اخراج شدند

به گزارش ایلنا در تاریخ 10 مهر 88 آمده است: شنیده می شود به دنبال پرداخت نشدن 4 ماه مطالبات کارگران پارچه بافی کرپناز، 250 کارگر شاغل در کارخانه پارچه بافی کرپ ناز به نشانه اعتراض دست از کار کشیدند.

به گزارش ایلنا، این حرکت اعتراضی پس از گذشت چند روز با مداخله فرمانداری و اداره کار هرسین مبنی بر پرداخت بخشی از مطالبات معوقه کارگران پایان یافت.

براین اساس کارگران کرپ ناز با مسوولان توافق کردند تا در ازای دریافت مبلغ 200 هزار تومان بصورت علی الحساب و در دریافت مابقی طلب معوقه در روزهای باقیمانده از ماه جاری به کار خود باز گردند.

کارگران هشدار داده اند که در صورت نقص توافق انجام شده از سوی کارفرما دوباره اعتصاب خواهند کرد.

کارخانه کرپ ناز که زیر نظر بانک ملی اداره می شود 250 کارگر دارد، این کارگران در ازای انجام کار در سه شیفت کاری ماهانه مبلغ 275 هزار تومان دریافت می کنند.

از سوی دیگر شنیده می شود که 70 نفر از کارگران شاغل در پروژه در دست احداث سد سیلوه پیرانشهر اخراج و کار خود را از دست داده اند.

شرکت جهاد نصر که کارفرمای کارگران سد سیلوند است علت این اخراج را کمبود بودجه مالی عنوان کرده است.

در این پروژه عمرانی که از آذرماه 86 آغاز شده است بیش از 370 مشغول کار بودند که با اخراج های اخیر تعداد کارگران آن به 300 تن کاهش پیدا کرد.

پایان پیام

کارگران منطقه 10 شرکت واحد از عملکرد مدیران خود ناراضی هستند

به گزارش ایلنا در تاریخ 10 مهر 88 آمده است: 527 کارگر منطقه 10 شرکت واحد اتوبوسرانی تهران از تغییر غیرقانونی و غیر منطقی ساعات کار و اضافه کاری خود ناراضی هستند.

به گزارش ایلنا، رضاشهابی از اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد گفت: درحالی که معاونت بهره برداری در شرکت واحد وظیفه دارد تا بر اساس ترافیک مسافر اتوبوسهای حمل مسافر را میان خطوط مختلف توزیع و بر فعالیت کارکنان به ویژه رانندگان نظارت کند، در منطقه 10 شرکت واحد بدون توجیه قانونی ساعات کار رانندگان تغییر کرده، محل کار آنها را جابجا می شود و حتی در برخی رانندگان با اتهام های بی اساسی چون فروش گازوییل و توقف اتوبوس در خارج از توقفگاه مورد بازخواست قرار می گیرند.

وی گفت: مدیرعامل شرکت واحد برای کمک به تمامی رانندگان بودجه ای را تعیین کرده است که براساس به تمامی رانندگان بابت نگهداری ماشین در قالب 30 ساعت اضافه کاری پاداش تعلق می گیرد که این پاداش برای رانندگانی که در ایام تعطیل در سرکا حاضر شده اند و یا دچار تصادف نشده اند تا سقف 60 ساعت قابل افزایش است.

به گفته این فعال کارگی در حالی که این بودجه باید بطور عادلانه میان رانندگان توزیع شود در منطقه 10 شرکت واحد این بودجه بر مبنی نامشخص و غیر عادلانه میان رانندگان توزیع می شود.

وی افزود: این مسئله باعث شده تا 527 راننده و کارگر این شاغل در منطقه نسبت به وضع موجود به شدت ناراضی شوند.

شهابی گفت: کارکنان این منطقه از مدیریت شرکت واحد انتظار دارند که به منظور اجرای عدالت با مدیران

خاطی نیز مانند کارگران متخلف برخورد شود.

پایان پیام

فعال کارگری را پنج ماه است به اتهام اقدام " علیه امنیت ملی " در زندان نگه داشته اند

دوستان مهدی فراچی : همه ساله در تمامی نقاط جهان اول ماه می (11 اردیبهشت) روز جهانی کارگر از سوی کارگران و فعالین سیاسی مورد توجه بوده و معمولاً تجمعاتی به مناسبت این روز برگزار می گردد. در سال جاری مصادف با روز جهانی کارگر از سوی فعالین سیاسی کارگری فراخوانی منتشر گردید و مکان تجمع این روز در پارک لاله تهران معرفی شد و مشاهده گردید که خیل عظیمی از نیرو های ضد شورش در مکان حاضر گردیده و مانع از برگزاری مراسم مزبور شده و خیل عظیمی را بازداشت نمودند. هم اکنون حدود 5 ماه از این حادثه می گذرد و علی رغم آزادی اکثریت بازداشت شدگان به قید وثیقه گزارش ها حاکی از آن است که چند نفر از بازداشت شدگان کماکان در زندان به سر می برند. یکی از این افراد مهدی فراچی است که یک بار پس از یک ماه از مدت بازداشت به مدت یک هفته به بند عمومی منتقل گردیده و توانسته با خانواده خود تماس داشته باشد و بار دیگر پس از حدود 40 روز که در سلول انفرادی بوده مدت کوتاهی به بند عمومی منتقل شده و با خانواده خود تماس داشته است و از آن پس تا کنون در سلول انفرادی می باشد و خانواده وی تنها 4 یا 5 بار از طریق دریافت نامه از دادگاه ، موفق به ملاقات وی در زندان شده اند. بنابر گزارشات وکیل ایشان جرم ارائه شده در پرونده ی وی اقدام علیه امنیت ملی و شرکت در تجمعات غیر قانونی می باشد. از سوی دیگر با توجه به سردی هوا و عدم امکانات لازم در سلول های انفرادی، وی نیازمند لباس مناسب بوده که سازمان زندان از پذیرش لباس هایی که خانواده وی ارائه داده اند خودداری نموده است. همچنین در این مدت 5 ماه دادگاه انقلاب از ارائه ی نتیجه بررسی پرونده وی و همچنین امکان ارائه وثیقه جلوگیری کرده و به وکیل و خانواده ی وی پاسخ گو نیست. با توجه به مدارک و شواهد مذکور اعلام می داریم که مهدی فراچی در شرایط سختی به سر می برد و از تمامی فعالین و سازمان های مدافع حقوق بشر و مدافع زندانیان سیاسی می خواهیم که به یاری وی بشتابند و موجبات آزادی وی را فراهم آورند.

اعتصاب کارگران کارخانه کشت و صنعت هفت تپه

از ساعات اولیه صبح روز جاری شنبه مورخ 11 مهر ماه، صدها تن از کارگران کارخانه کشت و صنعت هفت تپه دست به اعتصاب زدند. به گزارش کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری به نقل از مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران، کارگران معترض که خواستار پرداخت شدن حقوق معوقه دو ماهه خود و منظم شدن دستمزد دریافتی بودند با تجمع در مقابل درب دفتر مدیریت این شرکت تولیدی خواستار پاسخ گویی مدیران کارخانه شدند. این کارگران در ادامه و با گذشت ساعاتی از اعتراض، نه تنها جوابی از سوی مدیران این شرکت دریافت نکردند بلکه با تهدید حراست مبنی بر اینکه "هر چه زود تر به تجمع خود پایان دهید در غیر این صورت مجبور به برخورد با شما خواهیم بود" روبه رو شدند. لازم به ذکر است در سال جاری این دومین بار است که کارگران این کارخانه دست به اعتصاب میزنند.

اساسنامه فعلی سازمان تامین اجتماعی غیرقانونی است

به گزارش ایلنا در تاریخ 11 مهر 88 آمده است : نماینده بیمه شدگان (کارگران) در هیات نظارت بر سازمان تامین اجتماعی گفت: تحقیق و تفحص مجلس از تامین اجتماعی نمی تواند به معنای تخلف حتمی صورت گرفته در این سازمان باشد.

اولیا علی بیگی در گفت و گو با خبرنگار ایلنا، تحقیق و تفحص را حق قانونی نمایندگان مجلس دانست و افزود: مهم ترین نقیصه سازمان تامین اجتماعی در برهه کنونی ابهام در اساسنامه آن است. نایب رئیس کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور گفت: طبق قانون، دولت موظف است رونوشتی از مصوبات خود را به رییس مجلس اعلام کند و اگر رییس مجلس نیز این مصوبات را خلاف قانون تشخیص داد، آن مصوبه باطل است و مطابق قانون حتی دیوان عدالت اداری هم حق ورود به مسأله را ندارد و نظر رییس مجلس لازم الاجراست.

علی بیگی با اشاره به نامه رییس مجلس شورای اسلامی به رییس جمهور مبنی بر غیرقانونی بودن اساسنامه جدید سازمان تامین اجتماعی اظهار داشت: انتخاب هیات مدیره تامین اجتماعی توسط رییس جمهور و ریاست رییس جمهور بر شورای عالی تامین اجتماعی طبق نامه رییس مجلس غیرقانونی است و باید اصلاح شود. عضو هیات نظارت بر سازمان تامین اجتماعی افزود: متأسفانه پس از گذشت چند ماه از نامه رییس مجلس هنوز اقدامی در این زمینه صورت نگرفته است.

علی بیگی با تأکید بر اینکه ثبات مدیریت در هر سازمانی مورد قبول است، افزود: با این همه معتقدم که مدیر مادام العمر باعث لطمه به سازمان است.

این مقام کارگری در پاسخ به این سوال که تغییر و تحولات مدیریتی سازمان تامین اجتماعی در چند ماه گذشته را چگونه ارزیابی می کنید، خاطر نشان کرد: عزل و نصب نباید سلیقه ای باشد بلکه باید سازوکارهایی بر این

موضوع وجود داشته باشد و از نظر گروه کارگری و کارفرمایی هم در اداره تامین اجتماعی استفاده شود، نه اینکه فقط شعار سه‌جانبه‌گرایی شنیده شود.

پایان پیام

کارمند انرژی هسته ای رژیم به عربستان پناهنده شد

سایت حکومتی جهان نیوز در 12 مهر گزارش داد: منابع خبری عربستان، ادعا کردند یکی از کارمندان انرژی هسته ای ایران چندی پیش به این کشور پناهنده شده است. گفته می‌شود این فرد به نام "شهرام م" کارمند سایت فردوی قم بوده و ظاهراً به بهانه سفر زیارتی به عربستان می‌رود و بلافاصله به پناهندگی این کشور در می‌آید.

تجمع صنفی روز جهانی معلم برگزار نمی‌شود

روزنامه سرمایه در تاریخ 12 مهر 88 از قول؛ شکوفه آذر، گزارش کرده است: همزمان با اینکه معلمان سراسر کشورهای عضو یونسکو در آستانه پنجم اکتبر (13 مهر)، روز جهانی معلم، خود را برای برپایی جشن ملی آماده می‌کنند، فعالان معلمی در تهران، اصفهان، تبریز و دیگر شهرهای بزرگ به دلیل محدودیت‌ها، «اجازه برگزاری هیچ نوع تجمع و نشست صنفی» را ندارند. علی‌اکبر باغانی، دبیر «کانون صنفی معلمان ایران» که به گفته خودش سال گذشته ناچار به استعفا شد، در گفت و گو با «سرمایه»، از اینکه سختگیری امسال مسوولان درباره برگزاری روز جهانی معلم بیشتر شده، ابراز تاسف کرد. وی می‌افزاید: «این در حالی است که ایران از زمان وزارت آقای نجفی در دوره ریاست جمهوری محمد خاتمی، عضو «ای‌آی» یونسکو است و هزینه سالانه تحقیقات، مراسم جهانی روز معلم و عضویت در یونسکو را پرداخت می‌کند.»

بنا بر گزارش‌های منتشر شده در سایت کانون صنفی معلمان ایران، هم اکنون دست کم 6 معلم از تهران و دیگر شهرها دستگیر شده‌اند: 1- محمد داوری، مدیر وبلاگ سخن معلم 2- رسول بدایقی، عضو کانون صنفی 3- امینی از کردستان 4- فرزاد کمانگیر از کردستان 5- جعفر ابراهیمی عضو کانون صنفی معلمان 6- هاشم خواستار، یکی از مسوولان سایت کانون صنفی معلمان.

رسول بدایقی آخرین معلمی است که دستگیر شده است. او پیش از دستگیری، مسوول نگهداری از فیلم‌ها و عکس‌هایی بود که اعضای کانون در بازدید از خانواده‌های آسیب‌دیده حوادث اخیر، تهیه کرده بودند. بنا به گفته نیکنژاد، خلیل بهرامیان به عنوان وکیل این معلم انتخاب شده بود اما گویا وکیل دیگری برای بدایقی تعیین کرده‌اند.

در تماس روزنامه «سرمایه» با «خلیل بهرامیان»، او گفت: «من اطلاعی ندارم که آیا وکیل دیگری برای ایشان تعیین شده است یا خیر اما به هر حال من امروز وکالتنامه را به زندان، نزد آقای بدایقی خواهم برد تا امضا کنند.»

هفته گذشته همچنین محمدرضا رضایی گرگانی عضو هیات مدیره کانون صنفی معلمان در شرایط خاص، نامه استعفای خود را از طریق نهادی به وزارت کشور داد که این موضوع را در نامه‌ای به دادستانی دادگاه انقلاب اعلام کرد.

استعفای اعضای کانون صنفی معلمان، طبق قانون ابتدا باید از طریق کانون صنفی پذیرفته و سپس به وزارت کشور ارسال شود. دبیر کانون صنفی معلمان ایران به «سرمایه» گفت: «این استعفا هنوز از سوی کانون صنفی پذیرفته نشده و در حال طی کردن مراحل قانونی مرسوم است.» محمد نیکنژاد عضو دیگر کانون صنفی معلمان در گفت و گو با «سرمایه» گفت: «متأسفانه امسال خلاف سال‌های گذشته اجازه برگزاری هیچ نوع نشست و تجمع صنفی به مناسبت روز جهانی معلم داده نشد.» سال گذشته مصادف با این روز جهانی، عده‌ای از معلمان که در برابر محوطه وزارت آموزش و پرورش یک خانه دوم خود ک تجمع کرده بودند تا به معلمان پیشکسوت گل بدهند و همراه با خانواده‌های خود، ساعاتی را به این مناسبت سپری کنند، شش تن از معلمان شرکت‌کننده دستگیر شدند.

محمد نیک نژاد با یادآوری خاطرات سال گذشته به «سرمایه» می‌گوید: «سال گذشته با مجوز آقای قالیباف شهردار تهران، سالن ورزشی واقع در پارک ورزشی به برگزاری این جشن اختصاص یافت اما متأسفانه از سوی نهادهای دیگر، این سالن بسته شد و به ما اجازه برگزاری جشن داده نشد. سال گذشته قصد معلمانی که می‌خواستند در این جشن شرکت کنند، اهدای گل به پیشکسوتان و خواندن چند متن بود که متأسفانه محقق نشد.» هم اکنون معلمان سراسر ایران، به جز کانون صنفی معلمان ایران، دارای نهاد مستقل دیگری با عنوان «سازمان معلمان» هستند. این دو نهاد، تنها نهادهای مستقل و غیردولتی هستند که قانوناً اجازه دفاع و حمایت از حقوق صنفی معلمان را دارند. اما در آستانه روز جهانی معلم، سازمان معلمان نیز وضعیتی بهتر از کانون صنفی معلمان ایران ندارد. شهین دخت میاندشتی عضو شورای مرکزی کانون صنفی معلمان به «سرمایه»

می گوید: «متأسفانه ما نیز مانند کانون صنفی معلمان، مجوز برگزاری نشست و تجمعی به مناسبت روز جشن جهانی معلمان نداریم.»

قرار بود به مناسبت روز جهانی معلم، این دو نهاد مدنی ك صنفی، نشستی دوستانه با یکدیگر داشته باشند اما بنا به گفته شهین دخت میاندشتی «ما حتی اجازه این نشست دوستانه را نیز نداریم.»

مرادی مدیرکل روابط عمومی

آموزش و پرورش در پاسخ به سوال «سرمایه» در مورد مراسم روز جهانی معلم و واکنش این وزارتخانه درباره فشارهای اخیر روی معلمان گفت: «هیچ اطلاعی ندارم و اصولاً در مورد مسائل سیاسی ورود پیدا نمی کنم.» علی عباسپور تهرانی رئیس کمیسیون آموزش مجلس نیز در پاسخ به سوال «سرمایه» در مورد واکنش این کمیسیون درباره فشارهای اخیر روی معلمان، تنها با خنده به این اکتفا کرد که بگوید: «No comment».

بازخوانی يك پرونده صنفی به بهانه تولد انجمن توقیف شده روزنامه‌نگاران ایران؛ آدم‌هایی که جلد شناسنامه‌شان هم درد می‌کند

به گزارش ایلنا در تاریخ 12 مهر 88 آمده است: رکن چهارم یا چرخ چهارم فرقی نمی‌کند این صفتی ویژه است برای نامیدن مطبوعات و رسانه‌های ارتباط جمعی در جوامعی که مردم آن در راس امور قرار دارند. منظور از این اصطلاح برتری نقش مطبوعات و برابری آن با جایگاه سه چرخ یا سه قوه دیگر مجلس دولت و دستگاه قضایی است که وظایف هر کدام از این سه در قانون به صورت میسوط آمده و تفکیک شده است. در جمهوری اسلامی ایران نیز که مسوولانش از لشگری گرفته تا کشوری و مدیران خصوصی بر داشتن ارتباط سازنده با مطبوعات تاکید دارند نمی‌توان منکر چرخش این چرخ چهارم شد. بر این اساس بهبود نیست اگر برای نقش روزنامه‌نگاران و خبرنگاران در تعیین سرنوشت کشور جایگاهی برابر با وزیر، وکیل یا قاضی در نظر گرفته شود. اما در شرایطی که روزنامه‌نگاران ایرانی در راه پیگیری مطالبات صنفی خود حتی از ساده‌ترین کارگران عقب هستند انتظار چنین جایگاه و عمل به چنین وظیفه خطیری خود به خود رنگ می‌بازد. در تاریخ معاصر ایران سرنوشت روزنامه‌نگاران با رویدادهای حساس و سرنوشت‌ساز بیشتر به عنوان قربانی پیوندخورده است.

حرفه روزنامه‌نگاری از قبل از پیروزی انقلاب مشروطه در 103 سال پیش با انتشار نخستین روزنامه به حوزه مشاغل اضافه شد و امروز که 30 سال از انقلاب اسلامی می‌گذرد به دلیل گسترش رسانه‌ها، روزنامه‌ها تنها درصد کمی از روزنامه‌نگاران را در تحریریه‌های خود جای داده‌اند. در تمامی این سال‌ها ایرانیان رویدادهای بسیاری به چشم خود دیده‌اند، دست‌کم سه جنگ، دو انقلاب و دو کودتا اما در این میان فقط این سرنوشت روزنامه‌نگاران و خبرنگاران است که با سرنوشت مرغان سربریده شده مجالس عزا و عروسی برابر می‌کند.

صور اسرافیل، میرزاده عشقی (صاحب امتیاز و مدیرمسوول قرن بیستم)، فرخی یزدی (صاحب امتیاز طوفان)، علی اکبر دهخدا، محمد مسعود (صاحب امتیاز مرد امروز)، احمد دهقان (صاحب امتیاز تهران مصور)، کریم پور شیرازی (خبرنگار شورش)، علی دشتی (صاحب امتیاز شفق سرخ)، محمود صارمی (خبرنگار ایرنا)، واعظ قزوینی (صاحب امتیاز نصیحت) همه و همه به نوعی با انزوا، حبس و یا قتل به نوعی قربانی جبر زمانه شدند بی‌آنکه مانند سایر گروه‌های جامعه برای پیگیری مطالبات و حقوق صنفی خود محفلی داشته باشند. برخورد قضایی و گرفتاری‌های ناشی از آن در زندگی حرفه‌ای اغلب روزنامه‌نگاران یک رویداد معمولی تلقی می‌شود اما به گرفتاری‌های روزنامه‌نگاران ایرانی باید مسائل حقوقی-صنفی را نیز افزود. برای اهالی مطبوعات هنوز مبنای مشخصی برای تعیین دستمزد وجود ندارد. روزنامه‌نگاران تحریریه‌ها در حکم کارگران کارگاه هستند اما بیشترشان فاقد پوشش بیمه‌ای هستند و از سوی دیگر معیار ثابتی برای چینش تحریریه بر مبنای تجربه و تخصص نیست و در اکثر موارد این روزنامه‌نگار است که باید خود را با شرایط کارفرما منطبق کند چرا که اکثر اختلاف‌ها در نهایت به نفع مدیران خاتمه می‌یابد. گواه این ادعا سرنوشت همکارانی است که دیده‌ایم با آنها به ناحق برخورد شده اما از شکایت راه به جایی نبرده‌اند.

بیش از یک سده از ورود روزنامه به ایران و فعالیت رسانه‌های گروهی در کشور می‌گذرد در تمام این سال‌ها گروه‌ها، انجمن‌ها و اتحادیه‌های بسیاری در حوزه مطبوعات تشکیل شده‌است اما تعداد تشکلهایی که ماهیت صنفی داشته‌اند از عدد انگشتان دست فراتر نمی‌رود.

این در شرایطی است که می‌دانیم در هر صنف و یا حرفه فعالیت نهادهای صنفی اگر به بهبود وضع موجود منجر نشود حداقل باعث مسکوت ماندن و مطرح نشدن خواسته‌های صنفی نخواهد شد چنانچه هم اکنون با وجود بحران اقتصادی در برخی صنوف و مشاغل دستمزد همچنان با اعمال نظر تقریبی تشکلهای صنفی کارگران تعیین می‌شود.

پس می‌توان نتیجه گرفت که تا وقتی مطبوعاتی‌ها در پیگیری مطالبات خود عاجز باشند نمی‌توان از آنها توقع داشت که به نمایندگی از افکار عمومی ناظر امور باشند و نقش رکن چهارم دموکراسی را ایفا کنند. این گزارش نیز در شرایطی نوشته شده که نزدیک به 2 ماه از متوقف شدن فعالیت تنها تشکلی که قابلیت پیگیری مطالبات صنفی خبرنگاران و روزنامه‌نگاران را داشت می‌گذرد. با نگاهی صنفی در این گزارش سعی شده تا با مرور سابقه نهادهای صنفی مطبوعاتی ضرورت احیای مجدد نهادهای تطیل شده توجیه شود.

سندی‌کای نویسنده‌گان و خبرنگاران تشکیل شد:

پیشینه صنف‌گرایی در میان گروه‌ها و اتحادیه‌های مطبوعاتی به گسترش فعالیت اتحادیه‌های کارگری در سال‌های بعد از شهریور 1320 یعنی زمان ورود منتقین به ایران و برکناری پهلوی اول از مقام سلطنت باز می‌گردد اما نخستین نهاد کارگری ثبت شده در حرفه مطبوعات ایران در سال 1341 (نزدیک به 20 سال بعد) شکل گرفت.

به نظر می‌رسد انگیزه اصلی ایجاد این تشکل که به نام سندی‌کای نویسنده‌گان و خبرنگاران در وزارت کار و امور اجتماعی وقت به ثبت رسید و تا سال 1360 به فعالیت خود ادامه داد، رفع مشکل کاهش دستمزد و اخراج کارکنان تحریریه روزنامه‌های وقت باشد.

در خرداد این سال 15 نفر از نویسندگان و خبرنگاران و مترجمان قدیمی مطبوعات وقت در ادامه جلسات خصوصی که از قبل داشتند تصمیم می‌گیرند تا به منظور انجام فعالیت‌های صنفی یک سندی‌کای کارگری در وزارت کار و امور اجتماعی به ثبت برسانند.

اساسنامه سندی‌کای مذکور در پنجم مهرماه سال 1341 با حضور 40 تا 45 نفر از دست اندرکاران مطبوعات تصویب و نخستین مجمع آن در 24 آبان همان سال با انتخاب مسعود برزین، ذبیح الله منصوری، هوشنگ پور شریعتی، پرویز آزادی و تعدادی دیگر از روزنامه‌نگاران برگزار شد.

سندی‌کای نویسنده‌گان و خبرنگاران که تا سال 1360 با عضویت کارکنان تحریریه‌های روزنامه‌ها، مجله‌ها و رادیو، تلویزیون و خبرگزاری پارس به فعالیت خود به طور مستمر ادامه داد و انتخابات هیات مدیره آن با 300 عضو از میان کارکنان نشریات، رادیو، تلویزیون و خبرگزاری پارس تا 14 دوره بعد برگزار شد.

سندی‌کای نویسنده‌گان و خبرنگاران شاید از نظر انسجام و اتفاق نظر اعضا در مسایل صنفی، تشکلی منحصر به فرد باشد چرا که به گفته اعضای بازمانده آن در این نهاد صنفی روزنامه‌نگارانی با گرایش‌های مختلف و متضاد فکری عضویت داشتند که با وجود این تضاد فکری بر سر مسائل صنفی اتفاق نظر داشتند و مانع می‌شدند تا سندی‌کا از مسیر صنفی خود منحرف شود.

گفته می‌شود در سندی‌کای خبرنگاران بر خلاف تشکل‌های مرتبط در میان مدیران مطبوعاتی وقت اتحاد بیشتری حاکم بود؛ اتحادی که در نهایت باعث شد تا این تشکل به مدت دو دهه فعالیت مستمر داشته باشد.

محمد بلوری در این باره به این‌ها می‌گوید: از مذهبی‌ها تا چپ‌ها و طرفداران سلطنت، همه عضو سندی‌کا بودند اما در مسائل صنفی همه یک خواسته داشتند. اتحاد 20 ساله آنها بر سر مسائل صنفی از تضعیف و انحراف سندی‌کا از مسائل صنفی جلوگیری کرد.

مدیران مطبوعاتی با اعضای سندی‌کا برخورد می‌کنند

سندی‌کای نویسنده‌گان و خبرنگاران در آغاز با پشتیبانی مسوولان وزارتخانه‌های اطلاعات و جهانگردی وقت (فرهنگ و ارشاد اسلامی کنونی) و کار و امور اجتماعی به منظور دفاع از منافع صنفی روزنامه‌نگاران و آنچه که کمک به اعتلای ژورنالیسم ایرانی نامیده می‌شود تشکیل شد اما فعالیت آن در روزهای نخستین بابر خورد سرد و سرکوبگرانه برخی مدیران مطبوعاتی مواجه شد.

دکتر نوشیروان کیانزاده، روزنامه‌نگار و تاریخ‌نگار معاصر که در آن زمان خبرنگار اطلاعات بود درباره برخورد مدیران مسئول و صاحبان امتیاز روزنامه با اعضای سندی‌کا می‌نویسد: پس از تشکیل سندی‌کا ناشر روزنامه اطلاعات (عباس مسعودی) نسبت به اسماعیل یگانگی و برخی از اعضای سندی‌کا بی‌مهر شد.

محمد بلوری روزنامه‌نگار پیشکسوت و رییس چهاردهمین دوره هیات مدیره سندی‌کای نویسنده‌گان و خبرنگاران درباره سخت‌گیری مدیران مطبوعاتی می‌گوید: هر قدر که سیاست مصباح زاده (ناشر کیهان) در برابر سندی‌کا باز بود مسعودی (ناشر اطلاعات) با این سندی‌کا به مخالفت پرداخت، تا جایی که به کارکنان خود گفته بود هر کس که عضو سندی‌کا شد جایش در اطلاعات نیست.

این سخت‌گیری اما دیری نپایید و مدیران مطبوعاتی به ویژه ناشر اطلاعات به دلیل اتحاد روزنامه‌نگاران و ادار به عقب نشینی شدند.

محمد بلوری در این باره می‌گوید: بعد از اینکه مسعودی به کارکنان تحریریه اطلاعات (روزنامه، هفته نامه و ماهنامه) در رابطه با عواقب عضویت در سندی‌کا هشدار داد تمام 60 نفر کارکنان تحریریه این روزنامه در اقدامی هماهنگ عضو سندی‌کا شدند.

سندی‌کا در قبال چانه‌زنی بر سر افزایش دستمزد، جلوگیری از اخراج پرداخت بیمه بیکاری و تهیه مسکن

دارای وظایف و فعالیت‌هایی بود که از آن جمله می‌توان به احداث واحدهای مسکونی برای تعدادی از خبرنگاران عضو در جایی که بعدها به کوی خبرنگاران مشهور شد و امروز در نزدیکی بزرگراه جلال آل احمد است اشاره کرد.

بلوری می‌گوید: در بحث افزایش دستمزد، سندیکا جدول طبقه مشاغل را در تحریریه‌های وقت به اجرا در آورد و باعث افزایش دستمزدها شد، در رسیدگی به اختلاف‌ها منجر به اخراج نیز، همیشه در جلسات شورای حل اختلاف سندیکا، مدیران مطبوعاتی و یا نمایندگان آنها برای پاسخگویی و مذاکره آماده بودند و اگر اخراج خبرنگاری قطعی می‌شد این خبرنگار تا زمان یافتن کار دوباره از سندیکا مستمری بیکاری دریافت می‌کرد. انسجام این تشکل در پیگیری مسائل صنفی با اقدامات محدودکننده‌ای که از سوی دولت وقت در سال‌های نخست دهه 50 در رابطه با انتشار مطبوعات انجام گرفت تشدید شد.

در خرداد سال 52، دولت بر پایه استنتاجی از قانون مطبوعات وقت انتشار روزنامه‌های کم‌شمارگان تهران (زیر 5 هزار نسخه در روز) را متوقف کرد اقدامی که در عمل فضای کار روزنامه‌نگاران را به 10 روزنامه و 6 هفته‌نامه تقلیل داد و صاحبان جدید وقت را بر آن داشت تا با انجام توافقی نانوشته از وضع موجود به نفع خود بهره‌برداری کنند.

علی اکبر قاضی‌زاده، روزنامه‌نگار و مدرس با سابقه علوم ارتباطات که از اواخر دهه 40 فعالیت مطبوعاتی خود را آغاز کرد به ایننا می‌گوید: در این سال جهانگیر تفضلی، معاون مطبوعاتی وزیر اطلاعات و جهانگردی از انتشار روزنامه‌ها و مجله‌های کم‌شمارگان جلوگیری کرد در نتیجه فضای کار برای مطبوعاتی‌ها محدودتر شد.

وی می‌گوید: البته بیشتر کارکنان نشریات تعطیل شده از اعضای تحریریه‌های نشریات پرشمارگان بودند که در خارج از ساعات کاری به نوعی کار دوم انجام می‌دادند. ولی به هر حال وضع پیش‌آمده مدیران و صاحبان امتیاز روزنامه‌های باقیمانده را واداشت تا با کارکنان خود سختگیرانه‌تر برخورد کنند.

نوشیروان کیهان‌زاده نیز در این‌باره می‌نویسد: تصمیم دولت در آن زمان وضع را برای کارکنان روزنامه‌ها به ویژه کیهان و اطلاعات سخت‌تر کرد اما اتحاد صنفی روزنامه‌نگاران وقت باعث شد تا حداقل این فشار کمتر احساس شود.

سندیکا، انقلاب و تحولات پس از آن

در دی‌ماه سال 1356، مقاله‌ای با عنوان "استعمار سرخ و سیاه" به قلم احمد رشیدی مطلق در روزنامه اطلاعات منتشر شد انتشار این مقاله آتش خشم مردم را علیه نظام سلطنتی حاکم در ایران برانگیخت و در نهایت به پیروزی انقلاب اسلامی در 22 بهمن سال بعد منجر شد.

هرچند سندیکای روزنامه‌نگاران از بدو تاسیس از ورود به مسائل سیاسی پرهیز کرده بود اما در آبان ماه سال 57 به دنبال حضور کوتاه عده‌ای از افسران ارتش در تحریریه‌های سه روزنامه کیهان، اطلاعات و آیندگان به عنوان مسوول ممیزی مطالب و سانسورچی، کارکنان تحریریه این سه روزنامه با اعتراض کرده و دست از کار کشیدن پای سندیکای خبرنگاران را نیز به میدان گشودند بطوری که سندیکا مجبور شد با توجه به وضع حاکم بر جامعه در مدت 62 روز 2 بار اعلام اعتصاب کند.

اعلام اعتصاب از سوی سندیکای نویسندگان و خبرنگاران نقش موثری در تغییر نظام حکومتی ایران بازی کرد اما با این وجود پس از استقرار نظام جمهوری اسلامی، مسئولان جدید وزارت کار از ادامه فعالیت این تشکل به مانند دیگر سندیکاهای کارگری جلوگیری کردند.

محمد بلوری که در چهاردهمین هیات‌مدیره سندیکا حضور داشت ماجرا را این‌گونه روایت می‌کند: بعد از انقلاب به تدریج تغییراتی صورت گرفت تا آنجا که وقتی موعد انتخابات هیات‌مدیره و بازرسان سندیکا در سال 60 رسید مسوولان وزارت کار وقت از تمدید آن جلوگیری کردند و مانع شدند که این ممانعت با گذشت نزدیک به سه دهه همچنان ادامه دارد.

دوره فطرت

بعد از تعطیلی سندیکای نویسندگان و خبرنگاران در سال 60 تا تاسیس انجمن صنفی روزنامه‌نگاران در سال 76 برای مدت 16 سال کارکنان تحریریه روزنامه‌ها هیچ نهادی که در چارچوب قانون کار مطالبات صنفی آنها را پیگیری کند نداشتند.

از یک سو مطابق قانون کار مصوب سال 68 سندیکاهای دیگر حق فعالیت نداشتند و از سوی دیگر شوراهای اسلامی کار مستقر در تحریریه‌ها به عنوان نهادی که از سوی همین قانون مجاز به فعالیت صنفی بودند نتوانستند پاسخگوی روزنامه‌نگاران در محیط‌های کوچک تحریریه‌ها باشند.

پرداخت دستمزد و بیمه اجباری کارگر که جزء حقوق اولیه و به رسمیت شناخته در قانون کار است در مورد خبرنگاران چندان معمول نبود و دولت نیز برخلاف گذشته در این فکر نبود که روزنامه‌نگاران را به داشتن یک نهاد صنفی تشویق کند.

می‌توان تصور کرد که در این دوره به لحاظ فطرت و انجماد فعالیت صنفی شرایط کار روزنامه‌نگاران با چه

دشواری‌هایی روبرو بوده است.

علی‌اکبر قاضی‌زاده روزنامه‌نگار درباره وضع نامساعدی که روزنامه‌نگاران در این سال‌ها داشتند به ذکر خاطره‌ای تلخی اکتفا می‌کند: سال‌های اول دهه 70 بود؛ (سال 71 یا 72) عضو تحریریه یکی از مجله‌ها که از روزنامه‌نگاران با سابقه و قدیمی بود بدون آنکه بیمه باشد ناگهان بیمار و از کار افتاده می‌شود کارفرما بدون آنکه توجهی به وضع این فرد که تنها محل درآمدش همان کار در تحریریه بود وی را روانه خانه کرده و بابت تسویه حساب مبلغی حدود 40 هزار تومان پرداخت می‌کند مبلغی که به هیچ وجه جوابگوی هزینه‌های زندگی و درمان نبود.

یخ‌ها کم‌کم شل می‌شوند/ تعاونی مطبوعات چگونه تشکیل شد؟

اما با آغاز دهه 70 خورشیدی به تدریج شرایط به نفع روزنامه‌نگاران در جهت ایجاد نهادهای مطبوعاتی تغییر کرد که این تغییر شاید به تغییر نگاه دولتمردانی بازگردد که در آن سال‌ها مسوولیت داشتند. در این سال به نگاه مسئولان دولتی تخت تاثیر وزیر ارشاد وقت (سید محمد خاتمی) نسبت به فعالیت صنفی اهالی مطبوعات تغییر کرد اما هنوز به ثبت رساندن یک تشکل صنفی در وزارت کار برای روزنامه‌نگاران امری دشوار بود به همین دلیل در این سال تعاونی مطبوعات در وزارت تعاون به ثبت رسید و فعالیت خود را آغاز کرد.

قاضی‌زاده در تشریح دشواری‌ها می‌گوید: همراه چند نفر دیگر از روزنامه‌نگاران چندین بار به وزارت کار رفتم تا مسئولان آن‌را متقاعد کنیم برای کارکنان تحریریه یک تشکل صنفی کارگری ثبت کنند، در یکی از این جلسات چون در لیست مشاغل وزارت کار از روزنامه‌نگاری نامی ذکر نشده بود مسوول مربوطه به جستجو در لیست مشاغل و صنوف به ثبت رسیده در وزارت کار پرداخت تا بلکه با پیدا کردن حرفه یا صنفی مشابه با کار روزنامه‌نگاری برای روزنامه‌نگاران امکان فعالیت صنفی به وجود آید. اما هرچه گشتیم کمتر یافتیم و در آخر آن مقام مسوول صنف سازندگان مهر و پارچه‌نویسان را به عنوان شغل مشابه روزنامه‌نگاری تشخیص داد و پیشنهاد کرد که روزنامه‌نگاران علاقه‌مند به فعالیت صنفی به عضویت اتحادیه سازندگان مهر و پارچه نویسان در آیند.

در این شرایط بود که عده‌ای از مدیران و برخی کارکنان مطبوعاتی تصمیم می‌گیرند تا حداقل برای شروع فعالیت یک تعاونی تشکیل دهند که نتیجه این تصمیم می‌شود تعاونی مطبوعات که هنوز هم فعال است. قاضی‌زاده که در این زمان به تازگی از تحریریه خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران (ایرنا) خارج و پس از نزدیک به 8 سال دوری دوباره به تحریریه مطبوعات در نشریه آینه بازگشته بود از نزدیک در جریان تعاونی مطبوعات قرار داشت، وی می‌گوید: تعاونی مطبوعات در سال 69 که مدت کوتاهی از آغاز فعالیت وزارت تعاون می‌گذشت توسط ناشر یک مجله ثبت شد اما تا سال 70 فعالیتی نداشت.

وی که بعدها به سمت معاونت فرهنگی تعاونی مطبوعات انتخاب شد می‌گوید در ابتدای فعالیت، تعاونی به کمک لیستی که از طریق معاونت مطبوعات داخلی و رات ارشاد در اختیار داشت با نشریات کشور ارتباط برقرار کرد ابتدا فقط مدیران در این تعاونی عضویت داشتند اما به تدریج اعضای هیات تحریریه نشریاتی مانند کارفرمایان خود عضو این تعاونی شدند تا اینکه نام تعاونی از تعاونی ناشران به تعاونی مطبوعات تغییر یافت.

هرچند تعاونی مزبور از نظر حقوق کار که بر تفکیک نهادهای صنفی کارگری و کارفرمایی از یکدیگر تاکید دارد تشکلی غیر صنفی است اما در آن سال‌ها توانست برخی حقوق قانونی فراموش شده را برای کارگران روزنامه نگار دوباره احیا کند که از این میان می‌توان به بیمه کارکنان مطبوعاتی و ایجاد تعاونی مسکن برای تامین مسکن روزنامه‌نگاران یا انتشار نشریه‌ای تحت عنوان کارنامه مطبوعات به عنوان بولتن خبری اشاره کرد.

علاوه بر این تعاونی مطبوعات مسوولیت خرید و توزیع کاغذ روزنامه‌ها از محل یارانه‌های دولت را برعهده گرفت با توزیع کنندگان روزنامه‌ها برای تعیین نرخ عادلانه حق توزیع به توافق رسید، برای نخستین بار و پیش از وزارت ارشاد متولی برگزاری نمایشگاه مطبوعات شد و تا سه دوره آن را برگزار کرد، با چاپخانه‌داران بر سر تعیین تعرفه چاپ و ضایعات به توافق رسید.

به گفته قاضی‌زاده این اقدامات تنها برای مدت کوتاهی برقرار بود و دیگر برنامه‌های این تعاونی در خصوص راه‌اندازی چاپخانه برای چاپ نشریات عضو یا تاسیس مرکزی برای برگزاری نشست‌های مطبوعاتی، کنفرانس‌های خبری و یا متمرکز کردن در یک محل مشخص آن هیچگاه به ثمر نرسید.

مدیران مطبوعاتی برای کارگران خود انجمن صنفی تشکیل می‌دهند

در سال 76 انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران در وزارت کار به ثبت رسید، فعالیت این تشکل را می‌توان ادامه تغییر زاویه‌ای دانست که از ابتدای دهه 70 در برخورد مسئولان دولتی با روزنامه‌نگاران ایجاد شده بود.

در چنین حال و هوایی بود که ناگهان انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران موجودیت خود را اعلام و فعالیت

خود را از مهرماه سال 76 آغاز کرد.

به ظاهر جرقه ایجاد چنین تشکیلاتی برای نخستین بار در یکی از جلسات مدیران وقت روزنامه‌های کیهان، اطلاعات، همشهری، جمهوری اسلامی و کاروکارگر زده شد و کارکنان این روزنامه‌ها نخستین اعضای آن بودند.

در تاریخ 9 مهرماه نخستین مجمع انجمن که از آن به عنوان سندیکای سراسری و ملی روزنامه‌نگاران ایران نامبرده می‌شود تشکیل و اساسنامه به تصویب رسید. از فردای برگزاری نخستین مجمع فعالیت انجمن آغاز و تا شب 14 مرداد (حدود 12 سال) ادامه یافت. آن‌گونه که گفته می‌شود تعداد اعضای آن در سال آخر به بیش از 3 هزار نفر می‌رسیدند.

هرچند آغاز به کار انجمن صنفی روزنامه‌نگاران به فطرت یخ‌زده 16 ساله‌ای که از زمان متوقف شدن فعالیت سندیکای روزنامه‌نگاران در سال 60 آغاز شده بود پایان داد اما نحوه تشکیل و ساختار این انجمن با سندیکای سابق دارای تفاوت‌هایی نیز هست.

همانطور که گفته شد سندیکای خبرنگاران محصول محافل خودمانی خبرنگاران، نویسندگان و مترجمان روزنامه‌های وقت بود که برای مدتی هم با مخالفت مدیران نشریات وقت مواجه شد اما ایده ثبت انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ابتدا از جلسه‌های دوره‌ای کارفرمایان مطبوعاتی بیرون آمد و خبرنگاران با توصیه و دعوت تشکیل دهندگان به عضویتش درآمدند.

از سوی دیگر علاوه بر کارکنان روزنامه و مجله، کارکنان خبرگزاری پارس و رادیو و تلویزیون نیز در این سندیکا عضویت داشتند ولی در انجمن صنفی تنها خبرنگارانی که مشمول قانون کار بودند اجازه عضویت داشتند و در نتیجه کارکنان خبرگزاری دولتی و صدا و سیما نمی‌توانستند در این انجمن عضو شوند. اختلاف نظر سیاسی و اتحاد بر سر مسائل صنفی شاید مهمترین وجه تمایز سندیکا با انجمن باشد، در حالی که به گفته اعضای سندیکای وقت اتفاق بر سر مسائل صنفی تا آخرین لحظه اعضای این تشکل را صرفه نظر از گرایش‌های مختلف سیاسی در کنار هم نگه‌داشته بود، در انجمن صنفی تضاد به باور برخی از منتقدین عقاید بر مسائل صنفی آنقدر برتری یافت که مسئولان انجمن از سوی گروه‌های سیاسی به سیاسی کاری متهم شدند و زمینه برای فعالیت تشکلهای دیگر مطبوعاتی باز شد.

علیرضا رجایی از اعضای تحریریه وقت روزنامه عصر آزادگان که از دور دوم وارد هیات مدیره انجمن شد برتری گرایش‌های سیاسی بر مسایل صنفی در انجمن را ناشی از تعدد گرایش‌های سیاسی و رشد شاغلان مطبوعاتی نسبت به سال‌های فعالیت زمان سندیکا دانست و می‌گوید: به طور کلی اعضای انجمن تحت تاثیر فضای جامعه بیشتر به دنبال خواست‌های سیاسی خود بودند و کمتر به مسایل صنفی اهمیت می‌دادند.

صرفه نظر از انتقاداتی که می‌تواند به انجمن صنفی روزنامه‌نگاران وارد باشد این انجمن توانست در طول 12 سال فعالیت مستمر خلا ناشی از نبود سندیکای روزنامه‌نگاران را پر کند.

بنابر مطلبی که در پایگاه انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران در رابطه با فعالیت این انجمن منتشر شده است تنها به دنبال تعطیلی 230 نشریه که در ابتدای سال 79 روی داده حدود 1500 نفر از اعضای این نشریات تحت پوشش حمایت قرار گرفتند و موفق به دریافت مقرری بیمه بیکاری شدند.

پرداخت وام، تشکیل تعاونی مسکن، بیمه اختیاری خبرنگاران و ارایه آرم سازمان طرح ترافیک به خبرنگاران دارای خودرو برای تردد در محور و طرح و ترافیک شهر تهران و رسیدگی به اختلاف روزنامه‌نگاران با کارفرما از جمله خدمات این تشکل صنفی بود که به جز بحث بیمه اختیاری که انجام آن از مدتی پیش به صندوق حمایت از هنرمندان وزارت ارشاد محول شد؛ ارائه سایر خدمات تا زمان پلمب شدن ساختمان آن در شب 14 مرداد ادامه داشت.

پایان کار انجمن

انجمن صنفی روزنامه‌نگاران که حدود 12 سال پیش فعالیت خود را از تهران آغاز و به تریج به سراسر کشور گسترش داد سرانجام در ساعت 9 شب چهارشنبه 14 مرداد متوقف شد.

به گفته مسوولان و وکیل انجمن در این ساعت ماموران قوه قضاییه با دستوری که هنوز مقام صادر کننده و علت صدور آن مشخص نیست ساختمان انجمن را پلمب می‌کنند.

به غیر از این در سال‌های اخیر به دلیل مسایل انجمن با وزارت کار و امور اجتماعی وقت بر سر برگزاری انتخابات انجمن اختلاف‌هایی به وجود آمده بود که دامنه آن به دیوان عدالت اداری نیز کشیده شده بود.

با این حالی به نظر می‌رسد که ماجرای اخیر با این اختلاف بی ارتباط بوده باشد.

انجمن صنفی روزنامه‌نگاران 50 روز پیش بسته شد آنهم درست زمانی که اعضای آن پس از یک روز کاری خود را برای شرکت در مجمع عمومی آن که قرار بود در 15 مرداد برگزار شود آماده می‌کردند.

امروز در حالی که انجمن صنفی روزنامه‌نگاران و سندیکای نویسندگان و خبرنگاران به ترتیب در آستانه 12 سالگی و 47 سالگی هستند، هنوز هیچ مقام مسوولی به زحمت نداده تا علت بسته شدن انجمن اخیر را به طور شفاف بیان کند. مسئولان انجمن هنوز به دنبال رایزنی هستند و محمد شریف به عنوان وکیل آنها هنوز موفق

به کشف معما نشده است.

در این میان از تثبیت تشکل سومی تحت عنوان انجمن خبرنگاران و روزنامه‌نگاران در وزارت کار صحبت می‌شود توسط گروهی که هنوز هویت آنها به طور رسمی اعلام نشده اما محمد جهرمی (وزیر کار دولت نهم) آنها را گروهی مرکب از افراد همفکر و عقیده می‌داند که به ظاهر قرار است پیگیری مطالبات صنفی اهالی مطبوعات را بر عهده بگیرند.

و همه اینها از بازی روزگار در آستانه دوازده ساله شدن تاسیس انجمن صنفی روزنامه‌نگاران و 47 ساله شدن سندیکای نویسندگان اتفاق افتاد است دو نهادی که نسبت به فعالیت رسانه‌های جمعی ایران با تاخیر فعالیت خود را برای دفاع از منافع صنفی گروهی آغاز کردند که به رکن چهارم معروفند اما امروز اعضای آن در جایی ایستاده‌اند که به وضوح نمایی از دردهای اجتماعی را به رخ می‌کشند آدم‌هایی که ذهن را به آن جمله معروف قیصر امین‌پور می‌برند: آدم‌هایی که جلد شناسنامه‌شان هم درد می‌کند...

پایان پیام

گزارش: پانید فاضلیان

تجمع کارگران خباز سقز، در برابر اداره کار در اعتراض به عدم افزایش دستمزد هایشان

امروز ده نفر از کارگران معترض خباز سقز در اعتراض به عدم افزایش دستمزدهایشان در سال ۸۸ از طرف اتحادیه کارفرمایان در مقابل اداره کار رژیم دست به تجمع زدند. اتحادیه کارفرمایان و به ویژه نمایندگان این اتحادیه (فتاح قادر کرده) با اطمینان به حمایت‌های بی دریغ اداره کار، تا به امروز پس از گذشت هفت ماه از سال حاضر به افزایش دستمزد کارگران نشده است. به همین علت کارگران خباز به شیوه‌های مختلف و به مدت طولانی خواهان افزایش دستمزدهایشان هستند.

مجمع عمومی کارگران خباز ۵/۸ امسال برگزار شد!

در این مجمع مصوبه‌ای به تصویب رسید که سندیکای کارگران خباز سقز موظف شد از طرف کارگران عضو این سندیکا طبق ماده ۱۴۲ قانون کار دادخواست افزایش دستمزد سال ۸۸ کارگران را به اداره کار ارائه دهد. بعد از مدتی هیئت مدیره سندیکا دادخواست جمعی افزایش دستمزد را به اداره کار ارائه داد اما رئیس اداره کار (نادر اردلان) به دادخواست کارگران رسیدگی نکرده و به بهانه‌های مختلف از رسیدگی به دادخواست سندیکا خودداری کرده است. تا اینکه کارگران خباز مجبور شدند به صورت فردی نیز دادخواست افزایش دستمزدهایشان را به اداره کار ارائه دهند. رئیس اداره کار اینبار از کارگران خواسته بود تا به دادگاه مراجعه و فتو کپی شناسنامه هایشان را برابر با اصل و به اداره کار تحویل دهند. این مسئله باعث اعتراض کارگران خباز شده و در نتیجه امروز از ساعت ۹ تا ۱۰ و چهل و پنج دقیقه در مقابل اداره کار دست به تجمع اعتراضی زدند. در نتیجه اعتراض کارگران رئیس اداره کار که حامی کارفرمایان است مجبور شد دستور دریافت دادخواست کارگران را صادر کند. بعد از تحویل دادخواست افزایش دستمزد، کارگران تهدید کردند که چنانچه به خواسته‌هایشان رسیدگی نشود در آینده نزدیک در مقابل ادارات و نهادهای مربوطه مجدداً تجمع و تولید نان را کاهش خواهند داد.

<http://www.kargaran-iran.com>

وزیر کار نسبت به انتشار گفته‌هایش در مورد بازنگری دستمزدها واکنش نشان داد:

من کی گفتم

به گزارش ایلنا در تاریخ 12 مهر 88 آمده است: وزیر کار و امور اجتماعی با انتقاد از نحوه انعکاس مطبوعاتی صحبت‌های هفته گذشته خود در رابطه با بازنگری‌های دستمزدهای سال 88 گفت: شرایط اقتصادی اجازه بازنگری در مصوبه دستمزدها را نمی‌دهد اما اگر نمایندگان کارگری و کارفرمایی بر سر قبول شرایط جدید توری با هم توافق دارند می‌توان در دستمزدها را مورد بازنگری قرارداد.

به گزارش ایلنا، عبدالرضا شیخ الاسلامی با یادآوری اینکه از زمان تعیین دستمزدهای جدید در مورخ تورم تغییراتی انجام گرفته است گفت: مشخص نیست که کارگران و کارفرمایان حاضر هستند بر مبنی تورم فعلی و تغییر یافت دستمزدها را تعیین کنند.

وی افزود: ممکن است نرخ جدید تورم نسبت به گذشته کاهش یا افزایش یافته است که در این صورت بعید است طرفین به توافق برسند.

به گفته شیخ الاسلامی صرفه نظر از بار مالی که تغییر دستمزدها دارد، بنگاه‌های اقتصادی، ویژه بنگاه‌های بزرگ از ابتدای سال بر مبنی دستمزدهای اعلام شده برنامه‌ریزی‌های خود را انجام داده‌اند که در صورت تغییر دستمزدها تمامی این برنامه به هم خواهند خورد.

وی در توضیح سخنان هفته گذشته خود گفت: به متن صحبت‌های من مراجعه کنید، منظور من این بود که اگر کارگران و کارفرمایان حاضر به بول نرخ جدید تورم و شرایط اقتصادی هستند وزارت کار به نمایندگی از دولت هیچ مشکلی در بازنگری دستمزدهای مصوب سال 88 ندارد.

هفته گذشته برخی رسانه هادر حاشیه جلسه هیات دولت به نقل از وزیر کار اعلام کردند که احتمال بازنگری

در دستمزدهای سال 88 ممکن است.

وی همچنین در خصوص سیاست چهار سال آینده این وزارتخانه در مورد استقلال نهادهای صنفی به ویژه تشکلهای کارگری گفت: رویکرد وزارت کار تقویت و حمایت از تشکیل نهادهای مستقل صنفی است. شیخ الاسلام افزود: مخالفت و ابستگی نهادهای صنفی به ویژه تشکلهای کارگری به دولت، احزاب سیاسی یا گروههای غیر صنفی قدرتمند هستیم زیرا نهادهای صنفی اصلاح تشکیل دهنده مثلث سه جانبه گرایی هستند. وزیر کار همچنین با تکذیب هرگونه واگذاری وظایف هیاتهای تشخیص و حل اختلاف ادارات کار به دادگستری گفت: قانون کار به صراحت رسیدگی به تخلفات قانون کار را به ادارات کار واگذار کرده است و در حال حاضر نیز رسیدگی به این دعوی مطابق روال قانونی در هیاتهای اداره کار ادامه دارد. وی در خصوص بررسی لایحه اصلاح قانون کار در دولت نهم که قرار است تصویب آن در مجلس به رای نمایندگان گذاشته شود گفت: این لایحه در دولت نهم پس از بررسیهای لازم تصویب شد اما ما در حال بازنگری آن هستیم.

شیخ الاسلام گفت: به عنوان کسی که در دولت نهم مسؤلیتی نداشته و تازه در جریان اقدامات انجام شده قرار گرفته است نمیتوانم در خصوص جزئیات لایحه اصلاح قانون کار اظهار نظر کنم. وی با تأکید بر اینکه طبق گفته کارشناسان وزارت کار لایحه مذکور حدود 2 سال پیش با حضور سه جانبه نمایندگان انجام شده گفت: پس از اتمام بازنگری، جزئیات این لایحه به اطلاع افکار عمومی خواهد رسید. وزیر کار و امور اجتماعی همچنین پاسخ به پرسش خبرنگاری که از او در رابطه با نحوه تحقق وعده زمان اخذ رای اعتماد او مبنی بر ایجاد 914 هزار فرصت شغل پرسیده بود، گفت: از صحبتهای من برداشت نادرست انجام شده است. من در آن زمان با استناد به برنامه توسعه و چشم انداز 20 ساله یادآور شدم که باید در پایان کار 990 هزار فرصت شغلی در ایران ایجاد شده باشد. وی با بیان این که تحقق چنین هدفی مستلزم همکاری تمامی نهاد است، گفت: بخشی از این هدف مانند کاهش نرخ بیکاری به 45/8 درصد در پایان برنامه چهارم متحقق شد اما وزارت کار به تنهایی مسئول ایجاد اشتغال در سه بخش خدمات، کشاورزی و صنعتی نیست.

وی همچنین در حدود اعزام نیروی کار به خارج از کشور گفت: در حال حاضر با برخی کشورها در مورد اعزام نیروی کار مذاکراتی انجام داده ایم. به طوری که آفریقای جنوبی با ایران بر سر اعزام هزار مهندس توافق کرده است.

وی افزود: با انجام رایزنی میتوانیم علاوه بر افزایش این تعداد درخواستی زمینه اشتغال تکنیسینها و کارگران ماهر را نیز فراهم کنیم.

به گفته شیخ الاسلام در حال حاضر ایران تنها در سه کشور استرالیا، کویت و قطر وابسته به کار دارد که باید برای اعزام بیشتر نیروی کار آن را توسعه داد.

وی همچنین در خصوص خبر کشته شدن یکی از اتباع ایرانی که در کویت کار می کرد گفت: به طور کلی دولت جمهوری اسلامی ایران مسئول رسیدگی دفاع از حقوق اتباع خود را در تمام دنیا به عهده دارد. در این خصوص اگر موضوع به وزارت کار مربوط باشد آن را پیگیری خواهیم کرد. چند روز پیش برخی رسانهها از کشته شدن یک بانوی ایرانی در زندان کشور کویت خبر داده بودند. بر اساس خبر منتشر شده این بانوی 40 ساله به دلیل غیبت از کار از سوی پلیس کویت بازداشت شده بود. شیخ الاسلام همچنین در خصوص ساماندهی قراردادهای موقت کار گفت: معاونت تنظیم و نظارت به روابط کار وزارت کار در چارچوب قانون نسبت به بهبود وضعیت کارگران قراردادی اقدام خواهد کرد. وی همچنین در خصوص برنامه خود مبنی بر توسعه مشاغل خانگی گفت: این موضوع در دست بررسی است و امیدواریم به نتیجه مثبت برسد.

وزیر کار همچنین در خصوص حمایت این وزارتخانه از کسانی که به نمایندگی ایران در مسابقات جهانی مهارت مقام می آورند، گفت: از تمامی این افراد به عنوان مربی برای حضور در سازمان فنی و حرفه ای دعوت خواهد شد و اگر فردی بخواهد جدا از این در بازار کسب و کار به فعالیت بپردازد مورد حمایت قرار خواهد گرفت.

پایان پیام

گزارش تکمیلی

در جوابیه تایدواتر عنوان شد:

اخراجی در کار نیست

به گزارش ایلنا در تاریخ 12 مهر 88 آمده است: در پی انتشار خبر "2 هزار نفر از کارکنان تایدواتر در آستانه اخراج" روابط عمومی و امور بین الملل این شرکت جوابیه ای را به این خبرگزاری ارسال کرد. به گزارش ایلنا متن این جوابیه به شرح ذیل است:

پیرو درج مطلبی با عنوان "2 هزار نفر از کارکنان تایدواتر در آستانه اخراج" که با کد خبر 79877 در

مورخ 6/7/88 در دو سرویس اقتصادی و کارگري آن رسانه درج شده است، احتراماً خواهشمند است پاسخ ارائه شده را مطابق ماده 23 قانون مطبوعات به صورت کامل و با تیتیر ” هیچ کدام از پرسنل تایداوتر اخراج نشده‌اند“ منتشر فرمائید.

1- تیتیر خبر درج شده به موضوع اخراج 2000 نفر از پرسنل این شرکت اشاره دارد که این مسئله به شدت تکذیب می‌شود. در توضیح این مطلب تصریح می‌شود، اساساً موضوع اخراج پرسنل این شرکت در میان نبوده است بلکه برخی از نیروها به علت اتمام زمان قرارداد از این شرکت خارج شده و برخی دیگر از کارمندان ستاد مرکزی تایداوتر در تهران با توجه به استراتژی این شرکت برای گسترش فعالیت در بنادر جنوبی کشور به این مناطق انتقال یافته‌اند. تاکید می‌شود شرکت تایداوتر خاورمیانه نیروی انسانی را به عنوان بزرگترین سرمایه خود در نظر گرفته و تمامی تلاش مدیران شرکت در جهت افزایش رفاه پرسنل صورت می‌گیرد.

2- موضوع اخراج مدیران شرکت کاملاً تکذیب شده و تاکید می‌شود در طول ماه‌های اخیر هیچ کدام از مدیران شرکت اخراج نشده و حتی در آستانه اخراج نیز نبوده‌اند.

3- در طی ماه‌های اخیر گزارش‌ها و اطلاعات نادرستی از فعالیت شرکت تایداوتر در بخش‌های مختلف منتشر شده که باعث تشویق اذهان عمومی شده است و نامه اخیر یکی از این تلاش‌های مذبحانه برای زیر سوال بردن پتانسیل‌ها و ظرفیت‌های شرکت تایداوتر در عرصه فعالیت‌های بندری است. نگاهی به آمار عملکرد شرکت تایداوتر در نیم سال اول 88 نشان می‌دهد با وجود بحران اقتصادی و فلج شدن فعالیت بسیاری از بنادر جهان، بندر شهید رجایی نه تنها با کاهش فعالیت روبرو نبوده است بلکه با افزایش چند درصدی حجم عملیات بندر از جمله در بخش کانتینری مواجه شده است. همچنین در مجموع فعالیت تایداوتر در طی سه‌ماهه ابتدایی سال با افزایش حدود 23 درصدی مواجه بوده که شایسته تقدیر است. از سوی دیگر ترانشیپ کالا از بندر شهید رجایی برای اولین بار توسط شرکت تایداوتر فعال شد به نحوی که هم‌اکنون میزان ترانشیپ کالا از این بندر در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته با افزایشی بیش از 70 درصد مواجه شده است.

4- در بخش‌هایی از نامه منتسب به کارکنان شرکت تایداوتر به موضوع اجرای ظاهری اصل 44 اشاره شده است که موضوع درستی است. از آنجا که روح حاکم بر اجرای اصل 44 در خصوصی‌سازی و دیدگاه مقامات عالی‌رتبه کشور تاکید بر تقویت و توانمندسازی شرکت‌های واگذار شده به بخش خصوصی بوده و نقش حاکمیتی دولت ایجاب می‌کند تا ضمن مدارا و اتخاذ سیاست‌های مناسب نسبت به توانمندسازی ساختار شرکت‌های واگذار شده این راهبرد عظیم ملی را تقویت کرده و انگیزه‌های بخش خصوصی را ارتقاء دهد، اما متأسفانه از زمان واگذاری شرکت تایداوتر به بخش خصوصی اینگونه نشده است. در همین خصوص تبعیض‌های صورت گرفته از سوی کارفرما (سازمان بنادر و دریانوردی) از اصل 44 و برخوردهای ناصواب صورت گرفته با فعالیت این شرکت زنگ خطر را برای شرکت تایداوتر به صدا درآورده است.

5- متأسفانه باید تاکید کرد طی یکسال اخیر سازمان بنادر و دریانوردی تمامی حمایت‌های مستقیم و غیر مستقیم را از شرکت تایداوتر برداشته است به نحوی که در سال 87 سازمان مذکور نسبت به افزایش نرخ اجاره زمین تجهیزات و ماشین‌آلات بندری به میزان 30% اقدام و موجبات افزایش 28% بهای تمام شده را فراهم نمود. این در حالی است که تعرفه خدمات بندری ثابت نگهداشته شده است. مضافاً آنکه قبل از واگذاری با تصمیم سهامدار عمده در ابتدای سال 87 اندوخته‌ها و سود انباشته تقسیم و نقدینگی شرکت به حداقل کاهش یافت. فلذا سهامدار جدید به منظور اداره شرکت نسبت به اخذ تسهیلات اقدام نمود که موجبات افزایش هزینه‌های مالی شرکت را سبب شده است. مدیران محترم سازمان بنادر و دریانوردی اذعان می‌نمایند که اتفاقات فوق قبل از واگذاری چنانچه به نحو مناسب مدیریت نمی‌گردید، می‌توانست در همان سال ابتدایی واگذاری شرکت را با تبعات جدی روبرو سازد.

6- اگرچه ارتباط این شرکت با سازمان بنادر و دریانوردی همواره افتخارآمیز و غرورانگیز بوده و واگذاری شرکت تایداوتر در راستای اصل 44 و تاکیدات مقام معظم رهبری صورت گرفته است اما هشدار مقام معظم رهبری در خصوص جهاد تلقی کردن اجرای اصل 44 حاکی از نامهربانی و دشواری‌هایی است که در مسیر این راهبرد ملی قابل پیش‌بینی بوده و از وجود نامهربانی و دشواری‌هایی است که در مسیر این راهبرد ملی قابل پیش‌بینی بوده و از وجود واقعیت‌های ناخوشایند حکایت داشته و به نظر می‌رسد اقدامات سازمان یافته و برنامه‌ریزی شده‌ای در حال انجام است تا با فشارهای متعدد، این شرکت را در تحقق اهداف مقدس جهاد اقتصادی ناکام ساخته و قدرت ابتکار عمل را ساقط کند.

7- در پایان لازم به یادآوری است شرکت تایداوتر خاورمیانه به عنوان بزرگترین پورت اپراتور بنادر ایران علاقه‌مند است همچنان به صورتی مطلوب خدمات بندری و دریایی خود را در بنادر کشور ارائه دهد اما شرایط به وجود آمده توسط کارفرمای محترم موجب برخی محدودیت‌ها و تنگناها در ارائه مطلوب این خدمات به شرکت‌های کشتیرانی داخلی و خارجی شده است.

پایان پیام

وجود 900 هزار کودک متأهل در ایران

برای کودکانمان چه کرده‌ایم؟

روز جهانی کودک، روزی است که هر ساله به صورت مقطعی و در حد یک روز ما را به یاد کودکان (افراد زیر 18 سال) می‌اندازد، 900 هزار کودک 10 تا 18 ساله کشور دارای همسر هستند که از این تعداد 25 هزار کودک طلاق گرفته‌اند...

روز جهانی کودک، روزی است که هر ساله به صورت مقطعی و در حد یک روز ما را به یاد کودکان (افراد زیر 18 سال) می‌اندازد، کودکانی که سالانه 2/1 میلیون نفر از آنها در دنیا قاچاق می‌شوند، 2 میلیون نفر آنها قربانی انواع خشونت‌ها می‌شوند و یک‌ششم کودکان جهان، «کودکان کار» هستند. به گزارش وطن امروز، 16 مهرماه روزی است که به ما یادآوری می‌کند، 30 تا 35 درصد از کودکان کارگر جنسی در جهان در رده سنی 12 تا 17 سال قرار دارند و 7/1 میلیون کودک کار در ایران داریم. 75 میلیون کودک در دنیا اصلاً به مدرسه نرفته‌اند و بیش از 3 میلیون کودک ایرانی خارج از چرخه تحصیل هستند.

تجاوزات جنسی در صدر عوامل مرگ و میر کودکان زیر 15 سال دنیا است. به گزارش ایسنا یک ششم کودکان جهان، «کودکان کار» هستند و 30 تا 35 درصد از کودکان کارگر جنسی، در رده سنی 12 تا 17 سال قرار دارند. به گزارش یونیسف، سالانه یک میلیون و 200 هزار کودک در جهان توسط گروه‌های قاچاق انسان ربوده و قاچاق می‌شوند و براساس نظر حقوقدانان بین‌المللی، بیشتر کودکان قاچاق شده در کارهای فساد و فحشا مورد استفاده قرار گرفته و از آنها به عنوان «ابزار جنسی» استفاده می‌شود.

بر پایه گزارش سالانه صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل، به علت آنکه کودکان جزو نیروهای کار بسیار ارزان و حتی مجانی محسوب شده یا براحتی مورد سوءاستفاده جنسی قرار می‌گیرند، تقاضا برای آنها بسیار زیاد است و از این رو بیشتر قاچاقچیان انسان به قاچاق کودکان بویژه در مناطق محروم، توسعه نیافته و فقیر با توجه به سودآور بودن این کار روی می‌آورند. نکته تاسف‌آور این است که قاچاق کودکان به عنوان ابزاری انسانی در برخی از کشورهای جهان به عنوان یک صنعت برای «جذب گردشگر» تبدیل شده، به طوری که بررسی‌ها نشان می‌دهد 30 تا 35 درصد از کودکانی که به عنوان کارگران جنسی فعالیت می‌کنند در رده سنی 12 تا 17 سال بوده و بیشتر جزو بومیان جنوب‌شرق آسیا هستند.

به گفته فرشید یزدانی، پژوهشگر فعال حوزه کودکان به طور رسمی 7/1 میلیون کودک کار در کشور وجود دارد. سیدحسین موسوی چلک، مدیرکل دفتر امور آسیب‌دیدگان اجتماعی سازمان بهزیستی کشور با اعلام آخرین گزارش از تعداد کودکان کار و خیابانی ارجاع داده شده به مراکز بهزیستی خبر داد سال گذشته حدود 10 هزار و 414 نفر از کودکان کار و خیابان برای ساماندهی به 45 مرکز بهزیستی ارجاع داده شدند، به طوری که 78 درصد این کودکان ایرانی و 22 درصد مابقی از اتباع بیگانه و اغلب افغان بودند. یزدانی همچنین درباره منع کار کودکان براساس پیمان‌نامه حقوق کودک اظهار کرد: هیچ کدام از نهادهای متولی اعم از وزارت کار، وضعیت کار کودکان 15 تا 18 سال را که باید در شرایط مناسبی ادامه یابد، پیگیری نمی‌کنند، این در حالی است که بهزیستی نیز مدعی است که متولی ساماندهی کار کودکان در کارگاه‌ها نیست و تنها بحث کودکان کار و خیابان را دنبال می‌کند.

وی افزود: درباره کودکانی که در کارگاه‌های زیرزمینی کار می‌کنند، آمار روشنی در دست نیست و وزارت کار بازرسی جدی‌ای در این حیطه انجام نمی‌دهد. فرشید یزدانی، پژوهشگر فعال حوزه کودکان در ادامه با بیان اینکه براساس برآوردهای غیررسمی، حدود 70 هزار نفر از کودکان کشور فاقد شناسنامه هستند، به وجود حدود 900 هزار «کودک همسر» در کشور اشاره کرد و گفت: 900 هزار کودک 10 تا 18 ساله کشور دارای همسر هستند که از این تعداد 25 هزار کودک طلاق گرفته‌اند و از این تعداد 15 هزار کودک 10 تا 14 ساله هستند. همچنین بر اساس آمارهای انجمن دفاع از حقوق کودکان، 60 درصد آزارهای وارده بر مجموع این کودکان توسط پدران، 20 درصد مادران، 10 درصد نامادری، 7 درصد مسؤولان مدارس و 3 درصد توسط ناپدری بوده است. امیدواریم روزی برسد که در روز جهانی کودک دیگر شاهد اعلام چنین آماری در کشور و دنیا نباشیم. شاید برای رسیدن چنین روزی لازم باشد هر روز را روز کودک اعلام کنیم؛ روزی فراتر از حرف و حدیث، شعار و...

خطر نابودی 162 میلیارد تومان سرمایه با اولین باران

به گزارش سایت امیر کبیر در تاریخ 12 مهر 88 آمده است: سازمان تعاون روستایی یک میلیون و 300 هزار تن از جویتولید شده کشاورزان با قیمت 270 تومان در کیلو را خریداری کرده است. این سازمان به دلیل در اختیار نداشتن فضای کافی برای این محصولات 600 هزار تن جو را در انبارهای روباز نگهداری می کند. اما آنچه موجب نگرانی و ایجاد وضعیت خطیر برای این محصول می شود نبود متقاضی برای جوی تولید شده است.

این شرایط یعنی ماندن محصولات در فضای باز باعث می شود بخش قابل توجهی از این محموله بزرگ در اثر بارندگی صدمه ببیند

در حال حاضر 600 هزار تن از یک میلیون و 300 هزار تن جوی خریداری شده توسط سازمان تعاون روستایی در فضای باز نگهداری می شود که با احتساب قیمت 270 تومان در ازای هر کیلو، 162 میلیارد تومان سرمایه در معرض نابودی قرار دارد.

برگزاری مناقصه برای فروش جو داخل

مدیران سازمان تعاون روستایی برای آنکه محموله مزبور را بفروشند علاوه بر برگزاری دو نوبت مزایده، مکاتباتی هم داشته اند. محمد موسوی رئیس سازمان تعاون روستایی نیز گفته است که جو خریداری شده به نرخ تضمینی کیلویی 270 تومان بوده و هر کس قیمت بیشتری در مزایده پیشنهاد کند به او می فروشیم. این محصولات که به همان قیمت خریداری شده قرار است به فروش برسد تاکنون بدون مشتری باقی مانده و عمده ترین دلیل آن وجود جو وارداتی با قیمت 240 تومان عنوان می شود.

در دو سال گذشته قیمت جو با کاهش واردات این محصول تا سطح 460 تومان نیز افزایش یافت و در سال جاری به دلیل افت قیمت های جهانی و انجام واردات مناسب به 195 تومان در بندر کاهش یافت و با در نظر گرفتن کرایه حمل و سایر هزینه های جانبی به قیمت 240 تا 250 تومان به دامداری ها رسید

در این شرایط دامداری ها و مرغداری ها که طی مکاتباتی از آنها خواسته شده نسبت به خرید تولید داخل اقدام کنند؛ محصول وارداتی ارزان قیمت را به تولید داخلی 270 تومانی ترجیح می دهند. بسیاری از فعالان بازار در کنار شرکت پشتیبانی امور دام طی ماه های گذشته دست اندرکار واردات گسترده و بیشتر از نیاز این محصول بوده اند و واردات جو با شدت زیاد دنبال شده و هشدارهای برخی مسوولان در این زمینه جدی گرفته نشد و در همین مدت سازمان تعاون روستایی اقدام به خرید بیش از یک میلیون و 300 هزار تن جو تولید کشاورزان کرد.

اکنون این سازمان با سرعت و عجله سعی دارد هر طور شده نسبت به فروش این محموله اقدام کند اما قیمت ارائه شده توسط سازمان مزبور بیش از محصولات موجود در بنادر جنوبی و حتی شمالی همچون امیرآباد است

رئیس سازمان تعاون روستایی در خصوص تحویل جو موجود به شرکت پشتیبانی امور دام گفته است که با توجه به نیاز به نقدینگی برای ادامه خریدهای تضمینی ترجیح این است که طبق قانون و براساس مزایده فروخته شده و نقدینگی آن صرف خرید تضمینی شود.

این سازمان برای فروش محصول خریداری شده مزایده برگزار کرده و از تحویل آن به شرکت پشتیبانی امور دام خودداری می کند، در حالی که با اولین بارندگی نه تنها این محصول هیچ سودی عاید سازمان تعاون روستایی نمی کند بلکه شرکت پشتیبانی امور دام نیز از دسترسی به این میزان جو محروم می شود.

اولویت با محصولات در فضای روباز

موسوی همچنین اظهار کرد:

«در مزایده دوم ظاهراً اولویت با فروش جو در فضای انباری روباز در نظر گرفته شده که مقدار آن 600 هزار تن ذکر می شود.» در این مزایده از متقاضیان خواسته شده از تاریخ آگهی با دریافت فرم شرکت در مزایده و گرفتن نشانی انبارهای جو ظرف 10 روز پیشنهاد خود را به انضمام چک تضمین شده بانکی به مبلغ پنج درصد ارزش پیشنهادی بابت شرکت در مزایده در سه پاکت ارسال کنند

خبر آنلاین نوشت در مناقصه اول که چندی قبل پاکت های پیشنهادی آن گشوده شد تنها برای حجمی کمتر از نیمی از جو داخلی، قیمت پیشنهادی عنوان شده بود.

در واقع سازمان تعاون روستایی که اکنون شمارش معکوس برای از بین رفتن محموله اش در انبارهای روباز آغاز شده تنها توانست بخش کوچکی از این محموله را به بازار عرضه کند.

در این حال طی روزهای گذشته قیمت جو داخلی در بازار با افت دوباره مواجه شد. در این اوضاع و احوال که قیمت ها نمودار سقوط آزاد را طی می کند تعاون روستایی آگهی نوبت دوم مزایده فروش جو را انتشار داد. این بار اما شرایط مزایده تغییر کرده است، دیگر سازمان به فکر سود حتی اندک هم از فروش محموله نیست. اکنون خارج کردن جو از انبارها و رساندن به مشتری مدنظر قرار گرفته است.

سازمان تعاون روستایی دیگر حاضر شده زیان را به گردن گیرد تا شاید این 600 هزار تن مانده، کپک زده و فاسد نشود.

لذا اعلام کرده که این بار می خواهد 600 هزار تن جو تضمینی خریداری شده امسال را با اولویت انبارهای روباز به فروش برساند

هر چند مهلتی 10 روزه برای متقاضیان در نظر گرفته شده اما شاید همین چند روز هم زمان طولانی برای نگهداری محموله مزبور باشد.

بارندگی روزهای آینده می تواند بخش بسیار زیادی و در واقع ده ها هزار تن جو تولید داخل را خراب کند. محموله جو فعلی در بیش از 25 استان کشور و در صدها انبار پراکنده شده و امکان تغییر و جابه جایی آن به صورت عملی وجود ندارد.

30 تا 60 میلیارد تومان زیان ناشی از واردات ارزان در حال حاضر جو وارداتی در بندر امام(ره) با قیمتی کمتر از 200 تومان در هر کیلو معامله می شود. جو اوکراین هم با قیمت حدود 210 تومان در بندر امیرآباد تحویل خریداران می شود.

قیمت جو تولید داخل هر چند در بازار در نوسان روزانه است اما میانگین قیمت آن در روزهای گذشته 220 تومان بوده است. قیمت تمام شده محموله 2/1 میلیون تنی جو سازمان مذکور با در نظر گرفتن هزینه های جانبی حدود 300 تومان تخمین زده می شود. در حال حاضر قیمت جو در محموله بزرگ را باید بین 200 تا 210 تومان ارزیابی کنیم

بنابراین فروش 600 هزار تن جو در مزایده فعلی با ضرر کیلویی 50 تا 100 تومان همراه می شود در واقع سازمان تعاون روستایی در این معامله بین 30 تا 60 میلیارد تومان زیان عملیاتی در بیلان امسالش ثبت می کند

خرید تضمینی جو از کشاورزان توسط تعاون روستایی از محل تسهیلات تکلیفی 235 میلیارد تومانی دریافتی از بانک توسط این سازمان انجام شده است.

دولت جو داخلی را با سوبسید بفروشد

جواد وکیل گیلانی رئیس مرکز هماهنگی های امور دام در گفت وگو با سرمایه خاطر نشان کرد: «در 10 سال گذشته کمبود واردات باعث افزایش شدید قیمت جو در کشور شده است و به این واسطه دامداران تا 460 تومان نیز بابت هر کیلو جو پرداخت کرده اند.»

او افزود: «امسال که میزان واردات نسبت به سال های قبل افزایش یافته با کاهش قیمت های جهانی این محصول همراه شد لذا قیمت جو در بنادر به 195 تومان رسید و با احتساب هزینه حمل و سایر هزینه ها بین 240 تا

250 تومان به دست دامدار می رسد.»

وکیل گیلانی متذکر شد: «دامداران که در سال های گذشته هزینه افزایش شدید نهاده ها را پرداخت کرده اند و تنها 15 تا 20 درصد قیمت گوشت را افزایش داده اند اکنون که قیمت جو کاهش یافته محصولات ارزان قیمت وارداتی را

به تولید داخل ترجیح می دهند.»

وی تاکید کرد: «دولت باید برای محصول مزبور سوبسید در نظر بگیرد و محصول تولید شده داخل را با یارانه در اختیار دامداران قرار دهد تا به این واسطه زیان چند ساله دامداران تا حدی جبران شود.»

منبع؛ روزنامه سرمایه

زمزمه واگذاری بندر چابهار

به نوشته تابناک در تاریخ 12 مهر 88 آمده است: معاون وزیر راه و رئیس سازمان بنادر خبر داده است که پس از واگذاری ترمینالها و تجهیزات بنادر کشور که هم اکنون در حال نهایی شدن است، تصمیم بر آن است که اصل بنادر نیز واگذار شود که اجرای این سیاست از بنادر کوچک آغاز شده است. به گفته وی، مجموعه های بزرگ و خصوصی در داخل کشور آمادگی خود را برای مدیریت بلندمدت بندر چابهار و اجرای طرح توسعه آن اعلام کرده است و در آینده نزدیک واگذاری طولانی مدت این بندر انجام خواهد گرفت. انقلاب اسلامی

باز به سپاه واگذار می شود؟

«دنیای اقتصاد» در گزارشی نوشت:

رئیس سازمان بنادر و دریانوردی از واگذاری طولانی مدت بندر چابهار به بخش خصوصی در آینده نزدیک خبر داد و گفت: هم اکنون مجموعه های خصوصی و بزرگ در داخل کشور آمادگی خود را برای اجرای طرح توسعه این بندر و مدیریت بلندمدت آن اعلام کرده است.

علی طاهری مطلق در گفت وگو با «فارس»، راجع به برنامه های این سازمان در راستای اجرای سیاست های اصل 44 قانون اساسی اظهار کرد: برنامه های سازمان در دولت دهم، بر پایه برنامه های قبلی در دولت نهم استوار است؛ با این تفاوت که اجرای آنها با شتاب بیشتری انجام خواهد شد.

طاهري با اشاره به اینکه تسريع در انجام پروژه‌ها يکي از اهداف اصلي دولت دهم است، خاطر نشان کرد: پس از واگذاري ترمينال‌هاي ورود و خروج کالا در بنادر کشور به بخش خصوصي، واگذاري تجهيزات بنادر نيز هم‌اکنون آغاز شده است که در راستاي اين عمل، اولين سري تجهيزات در بندر انزلي به بخش خصوصي فروخته شد و هم‌اکنون در حال نهايي شدن است.

رئيس سازمان بنادر و دريانوردي تصريح کرد: پس از واگذاري ترمينال‌ها و تجهيزات بنادر کشور، در راستاي برنامه‌هاي بلندمدت، اصل بنادر نيز به بخش خصوصي واگذار مي‌شود که اجرائي اين امر هم‌اکنون از بنادر کوچک آغاز شده است.

وي با بيان اینکه سياست‌هاي سازمان بنادر و دريانوردي در اين صنعت همسو با تحقق اهداف اصل 44 قانون اساسي است، اظهار داشت: تا زماني که بخش خصوصي توان سرمايه‌گذاري و اداره بنادر کشور را داشته باشد، سازمان اين آمادگي را براي واگذاري تجهيزات، ترمينال‌ها و بنادر دارا است.

ايمني کشتي‌ها در آب‌هاي ايران

طاهري مطلق اظهار داشت: در راستاي ادامه روند خصوصي‌سازي بنادر، طي هفته گذشته انجام عمليات «راهنمايي کشتي‌هاي ورودي به بنادر» در قالب يك اکران عمومي به بخش خصوصي (شرکت دريايي تايدواتر) واگذار شد که اين واگذاري هم‌اکنون در حال طي کردن مراحل نهايي خود است. معاون وزير راه و ترابري با بيان اینکه در راستاي اين واگذاري، راهنمايي حرکت تمامي کشتي‌ها در بنادر شمال و جنوب توسط بخش خصوصي اجرا مي‌شود، اظهار داشت: از اين پس مقوله ايمني کشتي‌ها در آب‌هاي ايران به طرز مطلوب و بهينه‌تري انجام خواهد شد و سازمان بنادر و دريانوردي نيز نظارت کامل بر اجرائي روند اين عمليات دارد.

واگذاري بندر چابهار به بخش خصوصي

معاون وزير راه و ترابري درباره سرنوشت روند اجرائي طرح توسعه بندر چابهار، تصريح کرد: اجرائي اين پروژه هم‌اکنون به دليل عدم استقبال فاينانس (حامي مالي) با سرعت پائيني و از محل سهم 15 درصدی سازمان بنادر و دريانوردي در حال انجام است.

طاهري مطلق با بيان اینکه دولت بر تسريع اجرائي طرح توسعه بندر چابهار تاکيد دارد، اظهار داشت: هم‌اکنون مجموعه‌اي خصوصي و بزرگ در داخل کشور آمادگي خود را براي اجرائي طرح توسعه اين بندر و مديريت بلندمدت آن اعلام کرده است که مذاکرات در خصوص واگذاري اين بندر از هفته آینده آغاز خواهد شد. معاون وزير راه و ترابري تاکيد کرد: عمليات واگذاري‌ها، مشارکت بخش خصوصي در بنادر، توسعه بنادر، افزايش ظرفيت تخليه و بارگيري در دولت دهم با شتاب بيشتري پي‌گيري خواهد شد.

رئيس کل بانک مرکزي در گفتگو با ايلنا:

سياست انقباضي براي توليد مشکل ايجاد کرد/ برای خروج از رکود ناچاريم نقدینگی تزریق کنیم

به گزارش خبرگزاری ايلنا در تاريخ 12 مهر 88 آمده است: رئيس کل بانک مرکزي گفت: مطالبات معوق بانکها به معنای ورشکستگی سيستم بانكي نيست و براي هيچ بانكي آژير قرمز به صدا در نيامده است. محمود بهمني در گفتگو با خبرنگار ايلنا درباره آنچه که وضعيت نامناسب بانکها در ميزان مطالبات معوق و بدهي به بانک مرکزي اعلام شده، اظهار داشت: مطالبات معوق و بدهي بانکها به بانک مرکزي اصلاً به معنای ورشکستگی نيست زيرا بانکها براي مطالبات معوق پشتوانه وثايق را در اختيار دارند که مي‌توانند آن را به اجرا بگذارند.

وي افزود: کساني که وام دريافت کرده‌اند و به سيستم بانكي بدهکار هستند به دليل آنکه با يکسري مشکلات اقتصادي ناشي از شرايط رکود و اثرات بحران مالي اقتصادي دنيا روبرو هستند بانک مرکزي تصميم گرفته تا به کساني که قادر به پرداخت بدهي‌هاي معوق خود نيستند کمک کند.

وي با بيان اینکه اين کمک‌ها تا زماني است که واحدهاي توليدي که گرفتار رکود هستند، راه بيفتند، تصريح کرد: به همين دليل تصميم تزريق نقدینگی به سيستم بانكي در دستور کار قرار دارد.

بهمني در پاسخ به اين سؤال که در صورتي که در فرصت استمهال بدهي‌ها مطالبات بانکها پرداخت نشود چه تدابيري اتخاذ خواهد شد؟ عنوان کرد: ما نمي‌خواهيم خانه‌ها يا کارخانه‌هاي کساني که تسهيلات دريافت کرده‌اند را تملیک کنیم بلکه هدف بانک مرکزي کمک به واحدهاي توليدي است تا بتوانند بدهي‌هاي خود را بپردازند.

وي در خصوص افزايش حجم بدهي سيستم بانكي به بانک مرکزي نيز گفت: درباره بدهي بانکها به بانک مرکزي در حال حاضر مشکل خاصي نداريم و براي هيچ بانكي نيز آژير قرمز به صدا در نيامده است. افزايش سرمايه بانکها

رئيس کل بانک مرکزي در پاسخ به سؤال ديگري مبني بر اینکه آیا در صورت افزايش سرمايه بانکها نقدینگی جديدي که وارد سيستم بانكي مي‌شود براي اقتصاد کشور مشکل‌ساز نخواهد شد، اظهار داشت: هدف از طرح

افزایش سرمایه بانکها تزریق نقدینگی جدید به سیستم بانکی است البته اگر دولت بدهی‌های خود را به سیستم بانکی پرداخت کند هم خوب است اما اگر بتوانیم نقدینگی را وارد سیستم بانکی کنیم می‌توانیم نقدینگی را به صنعت و تولید تزریق کنیم.

وی اضافه کرد: اما در مقابل اگر تجدید عرضه کنیم فقط سرمایه بالا رفته است و نقدینگی وارد سیستم نشده است که به داد بخش‌های اقتصادی برسد لذا تاکید بانک مرکزی بر افزایش سرمایه است که صورت بگیرد. بهمنی یادآور شد: درباره افزایش سرمایه بانک‌های خصوصی هم تاکید می‌کنیم که بانک مرکزی از افزایش سرمایه بانک‌های خصوصی استقبال می‌کند.

ورود نقدینگی جدید

رییس کل بانک مرکزی همچنین در پاسخ به سؤالی مبنی بر اینکه آیا بانک مرکزی با تزریق نقدینگی جدید به دنبال اجرای سیاست‌های انبساطی است با ذکر مثالی در خصوص بحران مالی اخیر دنیا، گفت: آمریکا برای عبور از بحران یک هزار و 100 میلیارد دلار به اقتصاد خود تزریق کرد کشور ما نیز در شرایط رکود ناچار است که این تزریق را انجام بدهد تا صنعت و تولید راه بیفتد.

وی افزود: درست است که سیاست انقباضی تورم را کم می‌کند اما دیدید که اجرای این سیاست در طی دو سال گذشته برای تولید مشکل ایجاد کرد.

رییس کل بانک مرکزی در پایان تاکید کرد: افزایش تورم تا حدودی قابل توجه است، رابطه نقدینگی و تورم باید در جایی یکدیگر را قطع کنند.

پایان پیام

با وجود دستور وزیر صنایع و معادن؛

شرکت سایپا کارگران پیمانکاری را قراردادی نمی‌کند

به گزارش ایلنا در تاریخ 13 مهر 88 آمده است: با وجود دستور محمود احمدی‌نژاد و وزیر صنایع و معادن برای قراردادی شدن کارگران پیمانکاری، مدیریت شرکت سایپا از اجرای کامل این دستور خودداری می‌کند. یکی از کارگران شرکت سایپا در تماس با خبرنگاری کار ایران (ایلنا) با بیان این مطلب افزود: با گذشت چند ماه از این دستور فقط 300 نفر از یکهزار کارگر پیمانکاری سایپا به قراردادی تبدیل وضعیت پیدا کرده‌اند و بقیه همچنان بلا تکلیف هستند.

او که خواست نامش فاش شود، افزود: حقوق کارگران پیمانکاری حداکثر 500 هزار تومان در ماه است اما حقوق کارگران قراردادی به یک میلیون تومان در ماه نیز می‌رسد ضمن اینکه کارگران پیمانکاری از مزایای شغل نیز بی‌بهره هستند.

وی با بیان اینکه مدیرعامل جدید شرکت سایپا از درون این مجموعه بوده و نظر مثبتی به قراردادی کردن کارگران پیمانکاری دارد، اظهار داشت: مشخص نیست چه افرادی مانع از این کار می‌شوند. خبرنگار ایلنا برای پیگیری موضوع با دفتر روابط عمومی شرکت سایپا تماس تلفنی گرفت که آنها شماره تلفن دفتر مدیرعامل را دادند و این دفتر نیز موضوع را مربوط به آقای وحیدزاده معاونت نیروی انسانی دانست. در تماس خبرنگار ایلنا با معاونت نیروی انسانی به علت حضور نداشتن آقای وحیدزاده، خانم جعفری یکی از کارشناسان این معاونت گفت: طبق دستور وزیر صنایع کارکنان خدماتی به قراردادی تبدیل وضعیت نمی‌شوند و فقط کارکنانی که در قسمت‌های تولیدی شاغل هستند قراردادی سایپا محسوب می‌شوند.

با این حال کارشناس معاونت نیروی انسانی توضیحات بیشتر را به آقای خامنه مقدم، قائم مقام معاونت نیروی انسانی ارجاع داد که وی نیز موضوع را به آقای معینیان مدیر خدمات اداری و رفاه شرکت سایپا ارجاع داد و او نیز در نهایت موضوع را به روابط عمومی شرکت مربوط دانست.

پایان پیام

وزیر کار و امور اجتماعی مطرح کرد

دو حداقل دستمزد در یک سال

به نوشته روزنامه صبح دنیای اقتصاد در 12 مهر 88 آمده است: وزیر کار دولت دهم در گفت‌وگویی با یک خبرنگاری تصریح کرده است که اگر بتوان ترتیبی اتخاذ کرد که در یک سال بیش از یک بار در «حداقل دستمزد» تغییر صورت بگیرد، منطقی‌تر خواهد بود و وزارت کار آماده اجرای طرح تغییر حداقل دستمزد کارگران برای دوبرابر در سال است. بازتاب اظهار نظر وزیر کار در محافل کارفرمایی و کارگری را در ادامه (صفحه صنعت و معدن - 3) بخوانید.

وزیر کار: حداقل دستمزد کارگران بیش از یکبار در سال تغییر کند

حرف و حدیث در مورد پیشنهاد وزیر جدید کار

گروه صنعت و معدن- با وجود اینکه آمارهای بانک مرکزی می‌گوید نرخ تورم این روزها سیر نزولی را طی می‌کند، اما در همین شرایط، افزایش سطح عمومی قیمت خدمات و کالاها باعث شده که یک پیشنهاد قدیمی بار دیگر از زبان وزیر کار جدید مطرح شود.

به گزارش خبرنگار «دنیای اقتصاد»، نرخ تورم در مقایسه با افزایش حقوق و دستمزد کارگران، کارمندان و کارکنان طی هر سال به گونه‌ای افزایش می‌یابد که به‌رغم توافق سه‌جانبه تشکلهای کارفرمایی، کارگری و دولت بر سر افزایش نرخ دستمزد کارگران همسان یا در حد نرخ تورم در ابتدای هر سال، اما به دلیل رشد پیچشی قیمت‌ها، افزایش دستمزدها، نه به درد گذران معیشت کارگران می‌خورد و نه نقش کارفرمایان را در تأمین هزینه‌های تولید پررنگ می‌کند. کاهش قدرت خرید کارگران در روند افزایش نرخ تورم باعث شده که افزایش دستمزدها آن‌طور که باید و شاید، محسوس نباشد.

در این میان برخی بر این باورند که افزایش دستمزد کارگران در چند مقطع از سال، می‌تواند به اثر بخشی افزایش حداقل دستمزد کارگران همسان با نوسان نرخ تورم کمک کند؛ به گونه‌ای که اگر شتاب رشد نرخ تورم افزایش یا کاهش یابد، نرخ دستمزد همسان با رفتار سطح عمومی قیمت‌ها تعیین شود.

حالا وزیر کار در اولین اظهار نظر جدی خود، پس از آنکه عنوان کرد سطح امور کارشناسی در وزارت کار باید افزایش یابد، آمادگی این وزارتخانه را برای اجرای طرح تغییر حداقل دستمزد کارگران، برای دو بار در سال اعلام می‌کند. این در حالی است که خود وی نیز می‌داند عمده بار اقتصادی و اجتماعی این پیشنهاد بر دوش تشکلهای کارگری و کارفرمایی است. حالا به این پیشنهاد نمایندگان کارگری و کارفرمایی واکنش‌های متفاوتی داشته‌اند.

عبدالرضا شیخ‌الاسلام، وزیر کار با بیان اینکه می‌توان راهکارهای قانونی را برای تغییر شیوه کنونی حداقل دستمزد جست‌وجو کرد، می‌گوید: اگر بتوان ترتیبی اتخاذ کرد که در سال بیش از یکبار در حداقل حقوق و دستمزد تغییر صورت بگیرد، با توجه به تغییرات نرخ تورم منطقی‌تر به نظر می‌رسد. وی ادامه می‌دهد: البته به این روش اشکالی هم وارد است که می‌توان با برنامه‌ریزی از سوی دولت، کارگران و کارفرمایان نسبت به حل آن اقدام کرد.

به گزارش ایلنا، شیخ‌الاسلام با اشاره به آخرین اقدامات این وزارتخانه در مورد اصلاح قانون کار می‌گوید: در سه مورد، اصلاحاتی بر قانون کار صورت گرفت و باین تمرکز در دستور کار نهایی دولت قرار گرفته است تا پس از نهایی شدن به مجلس ارائه شود.

وی در پاسخ به این سوال که برنامه وزارت کار برای تعیین حداقل حقوق و دستمزد در سال آینده چیست؟ خاطر نشان می‌کند: هنوز در این رابطه تصمیمی اتخاذ نشده، اما مطابق رویه سال‌های قبل، تعیین حداقل دستمزد سال آینده با رعایت اصل سه‌جانبه‌گرایی صورت خواهد گرفت.

شیخ‌الاسلام می‌افزاید: برنامه تغییر حداقل دستمزد به موجب قانون باید هر سال با تعامل طرفین ذی‌نفع و رعایت اصل سه‌جانبه‌گرایی انجام شود. البته شبهاتی در این رابطه وجود دارد که نیاز دارد این موضوع مورد بازنگری قرار بگیرد.

وزیر کار و امور اجتماعی با بیان اینکه این شبهات به خصوص درباره نرخ تورم مطرح می‌شود، می‌گوید: یکی از مشکلاتی که هنگام تعیین حداقل دستمزد بین نمایندگان دولت، کارگران و کارفرمایان مطرح می‌شود، نوسان نرخ تورم در هر سال است.

وی ادامه می‌دهد: اگر قرار باشد که این اصل برای تعیین دستمزد تغییر کند، از نظر من اشکالی ندارد و می‌توان برای حل این مشکل چاره‌اندیشی کرد.

مشاور رییس‌جمهور با اشاره به اینکه ممکن است باین روش شاهد کاهش نرخ تورم در یک سال نیز باشیم، اظهار داشت: نباید این اشکال را در تعیین دوبار در سال حداقل دستمزد فراموش کرد که با اجرای این روش کارفرمایان ناراضی می‌شوند و در صورت کاهش تورم در یک سال و تغییر دستمزدها بدنه کارگری کاهش را نمی‌پذیرد.

وزیر کار تأکید کرد: بنابراین اگر بخواهیم روش تغییر دوبار در سال حداقل دستمزد را اجرایی کنیم، باید حساب‌های مالی نیز تغییر کند.

شیخ‌الاسلام می‌گوید: وزارت کار مخالف تغییر دو بار در سال حداقل حقوق و دستمزد نیست و اگر بدنه کارفرمایی باین موضوع موافقت کند ما آمادگی انجام این کار را داریم.

از سوی دیگر به گزارش «فارس» یک فعال کارگری شائبه تعیین دوبار دستمزد در سال برای کارگران را غیر قانونی می‌داند و می‌گوید: این اقدام به علت عدم شناخت مناسب از قانون کار بوده و تحقق آن منتفی است. حمید حاجی‌اسماعیلی در گفت‌وگو با فارس با اشاره به موضوع تعیین دوبار در سال دستمزد کارگران، اظهار می‌کند: این موضوع در قانون کار وجود ندارد و به همین علت دولت، کارفرما و شورایی عالی کار زیر

بار این موضوع نمی‌روند.

ریشه پیشنهاد کجاست؟

وی ادامه می‌دهد: یکی از علت‌های دامن زدن به شائبه تعیین دوباره دستمزد کارگران در سال جاری، این است که شورای عالی کار مصوبه‌ای را بعد از اینکه بانک مرکزی به تعیین دستمزد بر اساس نرخ تورم 25 درصد اعتراض کرد، گذراند و این شورا مصوبه را به صورت غیرقانونی تغییر داد. این مقام کارگری با اشاره به ادعای وزیر سابق کار مبنی بر اینکه مصوبه تعیین دستمزد اعلام رسمی نشده، پس می‌توان در مورد آن بازنگری کرد، خاطر نشان می‌کند: سال گذشته بعد از اتفاقات در مورد نرخ تورم، دستمزد بر اساس نرخ تورم 20 درصد مصوب شد.

حاجی اسماعیلی افزود: قانون اجازه تعیین دوباره دستمزد در سال را به شورای عالی کار نمی‌دهد، چون این موضوع یکبار در سال تعیین می‌شود.

وی با بیان اینکه شورای عالی کار باید مولفه‌های سبب هزینه خانوار و تورم رسمی را در دستمزد لحاظ کند، تصریح می‌کند: در حال حاضر کارگران دچار عقب‌افتادگی دستمزد هستند و دستمزدی که کارگران مطابق مصوبه شورای عالی کار دستمزد دریافت می‌کنند، یک سوم دستمزد واقعی جامعه است. به گفته عضو کمیته دفاع از انجمن‌های صنفی کارگری قبل از دولت نهم بن‌های کارگری توسط خانه کارگر گرفته می‌شد و به کارگران نمی‌رسید که این مبالغ هنگفت از دست واسطه‌ها قطع شد تا مستقیم، بن‌های کارگری به دست کارگر برسد.

حاجی اسماعیلی یکی از ضعف‌های نمایندگان کارگری را عدم تسلط به مسایل حوزه کار و کارگری می‌داند و می‌گوید: مسایلی که در خصوص تعیین دو بار دستمزد و افزایش مجدد برای شش ماه سوم سال مطرح است ناشی از عدم آشنایی با قوانین کار است.

این مقام کارگری با بیان اینکه کارگران به صورت فعال، قبل از طرح مصوبه در شورای عالی کار با دولت چانه‌زنی کنند، خاطر نشان می‌کند: قبل از اینکه مذاکرات حوزه کار به شورای عالی کار برسد، باید بر اساس راهکارهای قانونی، چانه‌زنی صنفی برای دستمزد ابتدا در سطوح پایین اتفاق بیفتد.

وی ادامه می‌دهد: تعیین دوبار دستمزد در سال منتفی است، این کار غیرقانونی است و مطمئناً دولت دهم، زیر بار این موضوع نمی‌رود.

حاجی اسماعیلی با اشاره به تعیین حداقل سبب هزینه خانوار اظهار می‌کند: شرکت‌های زیادی مشمول قانون کار هستند که وابسته به دولت‌اند، که در نهایت به علت پرداخت یارانه و مسایل اجتماعی و بحران‌های مربوط به کارگران، به دولت بر می‌گردد و این دغدغه از سوی دولت وجود دارد که رعایت تعادل برای کارگر و کارفرما در دستمزد به وجود آید.

به گفته وی، بحران‌های کارگری ناشی از سیاست‌های دولت است، بنابراین دولت سکان‌دار اصلی در رای و نظر راجع به مصوبه دستمزد در کشور است.

عضو کمیته دفاع از انجمن‌های صنفی کارگری در مورد راهکارهای حل موضوع دستمزد تصریح کرد: باید مکانیزمی برای چانه‌زنی در صنوف کارگری و کارفرمایی ابتدا اتفاق بیفتد و در کنار هم‌اندیشی، موضوع دستمزد در سطوح دوم کار یعنی نخبگان کارگری و کارفرمایی و مسوولان دولتی به صورت‌های مختلف تحلیل و بررسی شود.

وی تاکید می‌کند: موضوع دستمزد باید در سطح کلان ملی با در نظر گرفتن دغدغه‌ها و سطوح مطالبات کشور این موضوع مطابق قانون و بر اساس نرخ رسمی و رفاه و قدرت کارگران در کشور مصوب شود. این فعال کارگری با بیان اینکه نرخ تورم نقطه‌ای برای نرخ دستمزد قابل محاسبه نیست، می‌افزاید: کارگران و کارفرمایان در شورای عالی کار باید مشاور اقتصادی داشته باشند، چون شاخص‌های اقتصادی بحث‌های علمی است که با سطح سواد دبیر در شورای عالی کار نمی‌توان به این موضوع پرداخت.

به گفته وی، برای سطح معیشت خانواده چهار نفره کارگر 30 قلم کالا و در برخی دیگر 300 قلم کالا و همچنین اجاره‌بها و حق مسکن در نظر گرفته می‌شود که به صورت کارشناسی در شورای عالی کار برای دستمزد اتخاذ نمی‌شود.

حاجی اسماعیلی یکی از ضعف‌های شورای عالی کار را نداشتن دبیرخانه می‌داند و می‌گوید: دبیرخانه ضعیف و تشکیل فصلی آن باعث می‌شود، دولت آن طور که می‌خواهد مباحث را پیش ببرد که این کار در کل به نفع جامعه نیست.

استقبال کانون از طرح

در همین حال رییس کانون عالی کارفرمایان ایران با استقبال از طرح تعیین حداقل دستمزد کارگران برای دو بار در سال خاطر نشان می‌کند: کانون عالی کارفرمایان ایران کاملاً با این اقدام وزارت کار موافق است؛

چراکه به این ترتیب وضعیت معاش کارگران بهبود خواهد یافت و این امر به رشد و توسعه تولید کمک خواهد کرد.

«ابوالفضل احمد خانلو» در رابطه با برخی اظهارنظرها پیرامون غیر قانونی بودن تعیین حداقل دستمزد کارگران برای دوبر در سال خاطر نشان می‌کند: اگرچه براساس قانون کار دستمزد کارگران باید سالانه تعیین شود؛ اما این نکته را نیز باید در نظر داشت که وقتی وزیر کار آمادگی خود را برای اجرایی شدن این طرح اعلام می‌کند، به طور حتم اختیارات کافی برای اجرایی طرح را نیز دارد. وی در بخش دیگری از سخنانش با ارائه این پیشنهاد که امکان تعیین حداقل دستمزد کارگران بیش از دو بار در سال نیز وجود دارد، می‌گوید: پیشنهاد ما این است که دستمزد کارگران حتی به صورت فصلی تعیین شود. این بدان معناست که حداقل دستمزد کارگران طی چهار نوبت در سال تعیین شود.

چرخي در ميدان فردوسي، بازار 80 ساله كفش در پايخت ايران پاشنه صنعت 5 هزار ساله شكسته است

به گزارش ایلنا در تاریخ 13 مهر 88 آمده است: میدان فردوسی را به سمت شرق که بروی، دست راست تا چشم کار می‌کند کفش می‌بینی که جفت جفت و تک‌تک، واکس زده و براق از پشت و پتیرین دکان‌ها به تو چشمک می‌زنند. از فروشنده یکی از این دکان‌ها سراغ کارگاه‌های تولیدی کفش را می‌گیری، آدرس کوچه گل‌پرور را می‌دهد. به میدان فردوسی باز می‌گردی و به سمت پایین می‌روی چند قدمی آن سوتر کوچه گل‌پرور را می‌بینی، داخل می‌شوی. ساختمانی را می‌بینی که قدیمی و کهنه به نظر می‌رسد. از ظاهر ساختمان پیداست که کارگاه تولیدی کفش است. زنگ در را می‌زنی، مردی جوان در را باز می‌کند پس از کمی صحبت داخل می‌شوی و چند پله که بالا می‌روی وارد سالن می‌شوی با چند اتاق؛ اینجا یکی از کارگاه‌های تولید کفش مردانه در مرکز فروش و تولید کفش پایتخت است. جواد شهبازی مدیر این کارگاه، جوانی 34 ساله با خوشرویی از تو استقبال می‌کند و تنها یک خواسته دارد و آن درج تمامی مطالب گفته شده بدون کم و کاست است. خواسته او را می‌پذیری و او می‌گوید: در حال حاضر تولید به زخمی برای صاحبان صنایع تبدیل شده است. مشکلات بسیار است از کارگر گرفته تا سازمان‌های دولتی و مهمترین مشکل هم در زمینه فروش است. وی با تاکید بر این که سازمان دولتی نه تنها یار تولیدکنندگان نیستند بلکه در مقابل تولیدکنندگان نیز قرار دارند، گفت: چرا راه دور برویم همین کارگاه ترکیدیگی لوله آب داشت، وقتی به سازمان آب مراجعه کردم گفتند که باید 2 میلیون و 500 هزار تومان آب‌بها پردازی. گناه ما این است که تولیدکننده هستیم اگر این ملک منزل مسکونی بود ترکیدیگی لوله شامل بخشودگی می‌شد اما حالا که یک واحدی تولیدی است باید تاوان ترکیدیگی لوله را ما بدهیم.

به گفته او امروزه صنعت کفش کاملاً فلج شده است و کسانی که هم‌اکنون سرپا هستند به خاطر بنیه مالی خودشان در سال‌های گذشته است.

شهبازی با اشاره به کمبود کارگر ماهر در صنعت کفش تصریح کرد: وزارت کار و سازمان تامین اجتماعی کمک حال صنعت‌گران نیستند. با شرایط فعلی تولید در کشور باید به ازای هر کارگر 80 هزار تومان حق بیمه به تامین اجتماعی بدهیم. ما هم از این مساله ناراحت نیستیم اما با توجه به رکود بازار پرداخت این مبلغ برای ما سخت است.

این تولیدکننده کفش مهم‌ترین مشکل این صنعت را در وضعیت فعلی، تحریم‌های اقتصادی می‌داند و اضافه می‌کند: چون مواد اولیه صنعت کفش بیشتر وارداتی است و از سوی دیگر مسائل موجود بین ایران و برخی از کشورهای دیگر تعریفی ندارد، ثبات قیمت نداریم.

شهبازی افزود: در ماه‌های ابتدایی سال 1387 یک گالن چسب 8500 تومان بود اما قیمت آن در پایان همان سال به 18 هزار تومان افزایش پیدا کرد و در سال جاری نیز به 12 هزار تومان رسید و هم‌اینک نیز کمیاب شده و علت آن هم احتمالاً افزایش قیمت چسب است.

او با بیان اینکه بیشتر مواد اولیه کفش از کشورهای ایتالیا، آلمان و بلژیک وارد کشور می‌شود، افزود: با توجه به نفوذ لابی صهیونیست در این کشورها آنها از فروش مستقیم مواد اولیه به ایران خودداری می‌کنند، به همین خاطر این مواد با واسطه وارد کشور می‌شوند که این موضوع باعث افزایش چند برابری قیمت مواد اولیه می‌شود.

شهبازی با اشاره به اینکه برای تولید یک جفت کفش به 2 فوت چرم نیاز است خاطر نشان کرد: سال گذشته قیمت یک فوت چرم 2200 تومان بود که در اواخر سال به 3300 تومان افزایش پیدا کرد، حال شما بگویید با این افزایش بی‌رویه قیمت‌ها، تولیدکننده چگونه قادر به کار است زیرا قیمت محصول افزایش نداشته است.

وی با بیان اینکه در سه سال گذشته چهار هزار کارگاه مربوط به صنعت کفش تعطیل شده است، اظهار داشت: من در شهرک صنعتی مشریه واقع در جاده ورامین یک تولیدی با 15 کارگر داشتم که حدود 5 سال بود راه‌اندازی کرده بودم اما به دلیل مقرون به صرف نبودن مجبور به توقف کار شدم.

شهبازی تصریح کرد: نمی‌خواهم بگویم در این دولت اوضاع کساد شده است بلکه 6 سالی می‌شود که اوضاع

صنعت کفش نا به سامان است و مسوولان هم به فکر ما نیستند.

این تولیدکننده کفش خواستار حمایت دولت از این صنعت شد و گفت: تولیدکنندگان کفش ایتالیا که حرف اول این صنعت را در دنیا می‌زنند مورد حمایت ویژه دولت خود هستند و دولت از بازاریابی گرفته تا سایر کارها را برای تولیدکنندگان خود انجام می‌دهد اما در کشور ما اوضاع اینگونه نیست.

او بازار کشورهای شمالی ایران از جمله قزاقستان و کشورهای حوزه خلیج فارس، افغانستان و عراق را مستعد صادرات کفش ایران معرفی کرد و گفت: به جرات می‌گویم که تولیدات کفش ایرانی چیزی از تولیدات ایتالیا کم ندارد فقط با کمی همت و بازاریابی و وارد کردن دانش و تکنولوژی روز صنعت کفش، می‌توان این صنعت را از حالت فعلی نجات و اشتغال‌زایی آن را افزایش داد.

وی نرخ بالایی بهره بانکی را از دیگر مشکلات صنعتگران ایران برشمرد و افزود: بانک‌ها اگر تا 50 میلیون تومان وام به تولیدکننده پرداخت کنند 14 درصد سود و اگر مبلغی بیشتر از این پرداخت کنند 18 درصد سود می‌گیرند در صورتی که در کشورهای صنعتی این نرخ 2 تا 5 درصد است.

شهبازی با بیان اینکه مخالف حذف گمرکی مواد اولیه و ارداتی صنعت کفش نیستیم، گفت: حداقل از دستگاه‌هایی که وارد کشور می‌شوند گمرکی اخذ نکنند زیرا این کار باعث کاهش درآمد دولت نمی‌شود بلکه در مقابل صادرات کفش را به کشورهای دیگر افزایش می‌دهد و در نهایت این پول‌ها وارد کشور خواهد شد.

او در پاسخ به این سوال که آیا اعتبارات بنگاه‌های زودبازده باعث رونق صنعت کفش نشده است، گفت: تا جایی که من می‌دانم صنعتگران این بخش از این تسهیلات بی‌بهره بوده‌اند زیرا این نحوه پرداخت تسهیلات به‌گونه‌ای است که کمتر تولیدکننده واقعی قادر به دریافت آن است البته ساختمان‌سازها از این تسهیلات بی‌بهره نبوده‌اند.

به گزارش خبرنگار ایلنا، بازار تولید و فروش کفش فردوسی از قدمت 80 ساله برخوردار است و این در حالی است که از مردان نمکی کشف شده در زنجان (با قدمت 5 هزار ساله) کفش‌هایی به دست آمده که بیانگر ساخت آن توسط صنعتگران ایرانی است. بنابراین ملاحظه می‌شود که قدمت این صنعت در کشور به 5 هزار سال قبل باز می‌گردد. از این رو شایسته است که دولت از این صنعت کهن حمایت کرده و از این رهگذر به کاهش نرخ بیکاری کشور و زنده نگه داشتن صنایع کهن این سرزمین نیز کمک کند.

به هر حال اشتغال‌زایی مستقیم صنعت کفش در دنیا 10 میلیون نفر و طبق آمارها میزان صادرات آن در سال 2006 مبلغ 64 میلیارد دلار بوده است و این در حالی است که به دلیل فقدان آمار مستند در کشور، اشتغال‌زایی این صنعت در ایران مشخص نیست.

هرچند که یکی از دلایل عدم توجه دولت‌ها به صنعت کفش در کشور پراکندگی این صنعت و متمرکز نبودن آن است اما مدیران صنعتی این بخش معتقدند که مدیران درگیر روزمرگی هستند و امور مرتبط شرکت با سازمان‌های دولتی بیشتر وقت آنها را می‌گیرد و آنان قادر به تمرکز به موضوع اصلی که همان تولید بهتر است نیستند، اما به تازگی با همکاری جامعه مدیران و متخصصان صنعت کفش ایران و وزارت صنایع رشته صنعت کفش در دانشگاه‌ها و در مقطع کاردانی ایجاد شده است که در صورت توجه مسوولان این امر می‌تواند به نقطه قوتی برای این صنعت تلقی شود هرچند که دولت نیز باید به سایر وظایف خود عمل کرده و به هر طریق ممکن از تولید داخلی حمایت کند.

بنابر اظهارات کارشناسان، صنعت کفش می‌تواند اشتغال‌زایی بالایی حتی در حد صنایع خودرو داشته باشد و این موضوع در کشورهایایی مثل چین، ترکیه، ویتنام و برزیل تجربه شده است و می‌تواند مورد توجه مسوولان کشور قرار گیرد.

گزارش: محمد نوروزی

پایان پیام

سرپرست معاونت فنی و درآمد سازمان تامین اجتماعی:

حقوق مستمری‌بگیران از دو میلیون و 350 هزار ریال کمتر نخواهد بود

به گزارش ایلنا در تاریخ 13 مهر 88 آمده است: با تدابیر اتخاذ شده از سوی سازمان تامین اجتماعی، حقوق مستمری‌بگیران این سازمان از دو میلیون و 350 هزار ریال کمتر نخواهد بود.

به گزارش ایلنا، عباس صابری سرپرست معاونت فنی و درآمد این سازمان، اقدامات سازمان تامین اجتماعی را برای افزایش حقوق بازنشستگان قابل توجه دانست و گفت: سازمان تامین اجتماعی همیشه برای رفاه حال بازنشستگان و بیمه‌شدگان اقدامات مناسبی در حوزه‌های مختلف انجام داده و همیشه تلاش شده است، خدمات به صورت کیفی و با سهولت در دسترس بیمه‌شدگان و دیگر مخاطبان سازمان قرار گیرد.

وی پرداخت ماهانه 27 هزار و 440 ریال کمک هزینه اولاد، 137 هزار و 200 ریال عائله‌مندی، 60 هزار و 68 ریال برای همسران متکفل فرزند و 200 هزار ریال بن خرید به مستمری‌بگیران سازمان تامین اجتماعی را از جمله اقدامات این سازمان ذکر کرد.

صابری در رابطه با بازماندگان بیمه‌شدگان متوفی که در سال آخر قبل از فوت حق بیمه‌ای به سازمان تامین

اجتماعی پرداخت نکرده‌اند یا سابقه پرداخت حق بیمه آنان کمتر از سه‌ماه است، اظهار داشت: در رابطه با این دسته از بازماندگان در صورتی که کل سابقه بیمه آنان بیش از 10 سال باشد، به ازای هر سال بیمه‌پردازی یک روز مستمری ماهانه برای بازمانگان برقرار می‌شود.

وی افزود: درمورد بازماندگان افرادی که سابقه بیمه‌پردازی کمتر از 10 سال دارند و در سال آخر قبل از فوت نیز کمتر از سه‌ماه سابقه پرداخت حق بیمه دارند، غرامت مقطوع فوت پرداخت می‌شود که مبلغ آن به ازای هر سال بیمه‌پردازی یک ماه حقوق تعیین می‌شود.

سرپرست معاونت فنی و درآمد سازمان تأمین اجتماعی با تأکید بر تلاش این سازمان برای تحت پوشش قرار دادن اقشار مختلف جامعه گفت: در سال گذشته اعضای شورای اسلامی شهر و روستا، کارکنان شاغل در بخش کشاورزی، کارکنان خرید خدمات سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، کارگزاران ستادهای نماز جمعه و کارکنان موسسه حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس تحت پوشش سازمان تأمین اجتماعی قرار گرفتند. صابری افزود: در سال جاری نیز در راستای گسترش پوشش خدمات بیمه‌ای این سازمان، شاغلان در بخش کشاورزی، کارکنان شاغل در بانک‌های غیردولتی، اعضای کانون کارکنان فنی ساختمان و کانون مهندسين، کارکنان تعاونی‌های روستایی، کارکنان شاغل در بنیاد تعاون ناجا و کارکنان شاغل در خانه‌کارگر جمهوری اسلامی، اعضای انجمن صنفی نمایندگان شرکت بیمه معلم، اعضای انجمن حمایت از مدیران مزرعه و اعضای شرکت تعاونی سرویس‌کاران مجاز شرکت صنعتی بوتان، تحت پوشش سازمان تأمین اجتماعی قرار گرفتند.

سرپرست معاونت فنی و درآمد سازمان تأمین اجتماعی از اصلاح بخشنامه ادامه بیمه به صورت اختیاری خبر داد و در این خصوص گفت: افرادی که تحت پوشش بیمه تأمین اجتماعی بوده‌اند و در حال حاضر تحت پوشش این سازمان قرار ندارند، می‌توانند به صورت اختیاری تحت پوشش سازمان تأمین اجتماعی قرار گیرند و شرط استفاده از این قانون دارا بودن حداقل یک‌ماه سابقه بیمه در این سازمان است که البته تا سال گذشته سابقه مورد نیز یک‌سال بود که با اصلاح بخشنامه مربوطه این مدت به یک‌ماه کاهش یافت. صابری همچنین راه‌اندازی سامانه خدمات بین شعب را از مهم‌ترین خدمات سازمان تأمین اجتماعی برشمرد و صدور دفترچه درمانی و بررسی استحقاق درمان بیمه‌شدگان سازمان در شعب سراسر کشور را از نتایج این کار دانست.

وی تهیه پیش‌نویس دستور اداری نحوه رسیدگی به ادعای سوابق بیمه‌شدگان و آرای مراجع حل اختلاف قانون کار، جمع‌آوری و احصاء گزارش آمار سوابق ناشناس و دارای کد ملی کلیه شعب، فراهم شدن امکان دسترسی بیمه‌شدگان به سوابق بعد از سال 86 از طریق سایت رسمی سازمان و افزایش تعرفه کفن و دفن تا حداقل دستمزد ماهیانه سال فوت و همچنین پرداخت هزینه کفن و دفن همسر بیمه‌شده اصلی را از دیگر اقدامات سازمان تأمین اجتماعی در سال جاری برشمرد.

وی همچنین از اجرای طرح‌های اشتغال مجدد مقرری‌بگیران بیمه بیکاری خبر داد و گفت: بر اساس تفاهنامه مشترک با وزارت کار و امور اجتماعی و بانک رفاه کارگران به 13 هزار و 123 نفر از مقرری‌بگیران بیمه بیکاری تسهیلات پرداخت شده است.

پایان پیام

پس از مخبرات، سپاه پاسداران "تراکتور سازی کردستان" را نیز تصاحب کرد

پس از کش و قوس‌های فراوان سرانجام "شرکت مالی و اعتباری مهر" وابسته به "سپاه پاسداران" علیرغم مقاومت شدید مدیران شرکت تراکتور سازی کردستان، موفق به تصاحب آن شده و به مدیر عامل کنونی آن اخطار داده که در اولین فرصت ممکن "استعفا" دهد و این خواسته با مخالفت مدیر مذکور و مقامات مسئول در استانداری کردستان مواجه گردیده است.

شرکت تراکتور سازی کردستان که بخشی از شرکت‌های اقماری تراکتور سازی ایران است، از شروع سال در برنامه خرید سپاه پاسداران قرار گرفته است اما مقاومت مدیران آن تا چند روز گذشته این اقدام را به تأخیر انداخته بود. این در حالی است که طی چند روز گذشته "موسسه مالی و اعتباری مهر" وابسته به سپاه پاسداران اقدام به خرید آن کرده و از مدیر کنونی آن را تحت فشار قرار داده که یا در اسرع وقت استعفا داده و یا آنکه وام هنگفتی از موسسه نامبرده درخواست کند. اما این خواسته نیز مورد قبول وی قرار نگرفته است. اصرار مسئولین شرکت مهر وابسته به سپاه مبنی به استعفا مدیر عامل تراکتور سازی کردستان ابعاد دیگری به قضیه داده است تا آنجا که مدیر عامل تراکتور سازی کردستان ضمن مخالفت با استعفا و گرفتن وام، گفته که به غیر از برکناری به هیچ شیوه دیگر مسئولیتش را واگذار نخواهد کرد.

یک منبع آگاه در استانداری کردستان ضمن افشای این خبر اعلام کرد که اختلاف بر سر فروش کارخانه تراکتور سازی کردستان تا جایی پیش رفته که استاندار خود شخصا برای جلوگیری از این اقدام سپاه پاسداران به تهران رفته و مقامات مسئول در کابینه دولت و وزارتخانه‌های مرتبط را از مسئله آگاه کرده اما تا کنون تلاش‌های نتیجه‌ای نداده است. مدیر عامل کنونی شرکت تراکتور سازی کردستان از مدیران بومی بوده و

تلاشهای فراوانی برای پیشرفت کارخانه مذکور انجام داده و علاوه بر سوددهی و استفاده از کارگران بومی سعی در توسعه بیشتر آن داشته است اما فشار سپاه پاسداران مبنی بر جانشینی یک سرهنگ سپاه به جای مدیر کنونی آن "داوود امراه نژاد"، تاکنون ثمر ن داده و ماجرای واگذاری شرکت مذکور را بغرنج تر کرده است. شایان ذکر است که "شرکت تراکتور سازی کردستان" تنها واحد تولیدی و بزرگ در غرب کشور است، 160 پرسنل و کارگر دارد.

موسسه مالی و اعتباری مهر که در آغاز سال جاری علیرغم مخالفت‌های فراوان مدیران و نمایندگان مجلس استان آذربایجان شرقی، شرکت تراکتور سازی تبریز را نیز با مبلغی 177 میلیارد تومانی تصاحب کرده و مدیر عامل آن شرکت را نیز وادار به استعفا کرده و تغییرات بسیاری در سطح مدیریت آن کارخانه ایجاد کرده بود و اکنون نیز یکی از سرهنگهای سپاه پاسداران به نام "ع، حنفی" را به منظور جایگزینی مدیر عامل کنونی شرکت تراکتور سازی کردستان تعیین کرده است.

آژانس ایران خبر - 13/7/1388

بیانیه کانون صنفی معلمان به مناسبت روز جهانی معلم

به نوشته روزنامه سرمایه در تاریخ 13 مهر 88 آمده است: کانون صنفی معلمان ایران در پیامی خطاب به معلمان و مردم، روز جهانی معلم را تبریک گفت. در بخشی از این پیام ضمن انتقاد به سیاست های وزارت آموزش و پرورش، آمده است: طرح ساماندهی نیروی انسانی به عنوان صرفه جویی در حالی از سال گذشته تاکنون به اجرا درآمد که مجلس شرط اجرای آن را اصلاح این طرح دانست. دولت با ادغام دو یا سه مدرسه دولتی جمعیت کلاس درس را از حد استاندارد 20 تا 25 نفر به 35 تا 40 نفر رسانده است. طرح خصوصی سازی مدارس نیز به عنوان صرفه جویی و به اصطلاح سپردن کار مردم به مردم مطرح و اجرا می شود. در حالی که آموزش بین الملل طبق تحقیقات علمی و گسترده ای خصوصی شدن مدارس را به این دلیل مردود اعلام کرده که نه تنها موجب اختلاف طبقاتی در جامعه خواهد شد بلکه به دلیل تبدیل دانش به کالای مادی، کیفیت آموزش و تربیت را به خطر خواهد انداخت. از آن جایی که وظیفه معلم و آموزش ایجاد تغییر مثبت در زندگی دانش آموز است آیا با این طرح ها ما شاهد تغییرات منفی در دانش آموزان و سپس جامعه نخواهیم بود؟ تا کی باید آموزش و پرورش محل آزمون و خطای سیاستمداران باشد. در بخش دیگری از این پیام ضمن انتقاد از سوء مدیریت در این وزارتخانه، آمده است: در سال های اخیر نه تنها سوء مدیریت ها درمان نشد بلکه بدنه ادارات با نیروهای مازاد فربه تر گشت. مساله بیمه - صندوق ذخیره فرهنگیان - بیمه های تکمیلی - انتخاب مدیران اصلح - رسیدگی به حقوق معلمان مدارس استثنایی و عدم تامین معیشت، معلمان بازنشسته و صدها مساله دیگر همچنان بی پاسخ مانده است، تا زمانی که معلمان کشور را به عمد، از حقوق صنفی شان محروم نمایند، وضع جامعه کمابیش همین خواهد بود.

در پایان این پیام، پیشنهادهایی برای زنده نگه داشتن روز جهانی معلم، به شرح زیر ارائه شده است: 1- روز دوشنبه

13 مهرماه 88 مصادف با 5 اکتبر، روز جهانی معلم را به یکدیگر تبریک بگوییم و با بردن گل و شیرینی به مدرسه این روز را گرمی بداریم. 2 - به هر شکل ممکن نظیر جلسه شورای معلمان یا زمان زنگ های تفریح در دفتر مدرسه این روز را ارج نهمیم.

روز پنجم اکتبر سال (1966 میلادی) بنا به توصیه یونسکو و سازمان جهانی کار در رابطه با وضعیت معلمان، به اتفاق آرا توسط همه کشورهای جهان به تصویب رسید. این اولین سند بین المللی ای بود که در آن، اهمیت بنیادین داشتن معلماتی با کیفیت عالی و نظام های با ثبات آموزش عمومی، توسط دولت ها به رسمیت شناخته شد. اهمیت این توصیه ها به قدری است که سال 1994، در چهل و چهارمین اجلاس وزرای آموزش و پرورش جهان روز 5 اکتبر به عنوان سالروز تصویب آن به نام روز جهانی معلم نامگذاری شد.

در این اجلاس محمد علی نجفی وزیر سابق آموزش و پرورش نیز شرکت داشت و مصوبات مذکور مورد تایید ایران

قرار گرفت. هر سال در چنین روزی یونسکو و سازمان های وابسته به سازمان ملل پیام هایی به روسای کشورها و خانواده ها می فرستند که احترام به معلم و قدردانی از او و ایجاد شرایط مناسب کار، در سرلوحه آن قرار دارد

ادامه برخوردهای غیر انسانی و فشار بر منصور اسالو

بنابه گزارشات رسیده در تاریخ 13 مهر 88 آمده است: از بند 1 زندان گوهردشت کرج، منصور اسالو رئیس هیئت مدیره ی سندیکای کارگران شرکت واحد تهران و حومه علیرغم اینکه تا به حال پزشکی قانونی 3 بار عدم تحمل حبس او را تایید کرده است ولی همچنان در بند 1 زندان گوهردشت معروف به "بند آخر خطی ها" در شرایط بسیار ناگواری بسر می برد

منصور اسالو مدتی پیش به پزشکی قانونی برای معاینات پزشکی منتقل گردید و برای سومین بار عدم تحمل حبس او به خاطر وضعیت حاد جسمی اش مورد تایید قرار گرفت. اما 3 بار تایید پزشک قانونی نه تنها باعث

آزادی او نشده است بلکه او را به بند 1 معروف به بند آخر خطیها که با شرایط غیر انسانی است منتقل شده است و تحت فشارهای غیر انسانی قرار دارد. اسالو از زمان انتقال به این بند تا به حال از ملاقات حضوری با خانواده اش محروم است و ملاقاتها بصورت کابینی صورت می گیرد

از طرفی دیگر فرزند منصور اسالو، پویش اسالو که در جریان دستگیری های گسترده قیام مردم ایران دستگیر شده بود و بیش از 17 روز را در بازداشت بسر برده بود در طی این مدت تحت شکنجه هایی قرار گرفته است

که علیرغم گذشت مدت زمانی نسبتاً طولانی هنوز از آثار شکنجه ها رنج می برد و همچنان تحت درمان

پزشکی قرار دارد. شکایتهای این خانواده بخاطر بازداشت غیر قانونی و شکنجه های غیر انسانی همچنان بدون رسیدگی باقی مانده است. عروس منصور اسالو نیز هنگام تردد به محل کارش مورد یورش مامورین قرار گرفته که با کشیدن سلاح کمری او را تهدید کرده و قصد ربودن وی را داشتند و از این طریق یک

فضای ترور و وحشت را بر این خانواده حاکم کرده اند و امنیت این خانواده را کاملاً سلب کرده اند

منصور اسالو در تاریخ 11 شهریور از بند 4 به بند 1 معروف به بند آخر خطیها که دارای شرایط بسیار ناگواری است منتقل شده و از آن زمان تا به حال در آنجا بسر می برد. این درحالی است که آقای اسالو بیش از دو سوم مدت محکومیت خود را تحمل کرده و طبق قوانین باید آزاد شود. اسالو از ناراحتی های متعدد جسمی

رنج می برد و نگره داشتن او در بند 1 سلامت وی را در معرض خطر جدی قرار داده است

فروش قیر قطع شد / نکته ای درباره مقاومت منفی کارگران و کارمندان

به گزارش موج سبز آزادی 13/7/88 از توقف فروش قیر در پالایشگاههای ایران خبر میدهد. در خبر آمده است: از چند روز پیش فروش قیر در بسیاری پالایشگاههای کشور متوقف شده است. مدیران فروش

پالایشگاهها علت این موضوع را خرابی پالایشگاه عنوان می کنند، اما خراب شدن همزمان چند پالایشگاه (!) نشان می دهد که اخبار پراکنده ای که در خصوص بی علاقهی پرسنل کارگری و اداری برای همکاری کردن با دولت کودتا به گوش می رسید صحت دارد

به گزارش موج سبز آزادی همزمان اخباری نیز در خصوص بحران جدی توزیع بنزین در بندرعباس به گوش می رسد. به این ترتیب باید گفت شاید نخستین عرصه ای که در آن عدم مشروعیت دولت کودتا به نتایج اجرایی جزیی منجر شده حوزه نفت است. فعالان سیاسی پیش از این نیز به بدنه کودتاگران و دولت برآمده از

آن هشدار داده بود که دولتی که با عدم مشروعیت سکان اداره کشور را به دست بگیرد با بحرانهای پیش بینی نشده ای روبروست که گردش کار آن را مختل خواهد کرد. اکنون رفتاری که کارگران و کارمندان صنعت نفت نشان داده اند و باعث این مشکلات شده و البته با اعتصابات کارگری متفاوت است و بیشتر ناشی

از نوعی مقاومت ناشی از نارضایتی است

هر چند موج سبز آزادی تا کنون پیشنهادی مبنی بر مقاومت و بفرمانی در امور اداری و صنعتی کشور ارایه نداده است (و احتمالاً هرگز ارایه نخواهد داد) با این حال دوستانه به «متولیان امور» عرض می کنیم که هر چه قدر بیشتر تلاش کنند موضوع نارضایتی عمیق نخبگان و طبقه متوسط از وضع جاری کشور را انکار

کنند و روی خودشان نیاورند، بیشتر کشور عزیزمان را گرفتار بحران خواهند کرد

ما فعالان سبز البته باید توجه کنیم که - به تعبیر میرحسین موسوی - کودتاچیان همزمان با نابودی خویش، خانه و کاشانه ما را نابود نکنند

وحشت طرفداران گروه های سبزاز اعتصابات کارگری در شرکت نفت

موج سبز آزادی در تاریخ 13 مهر 88 نوشت: از چند روز پیش فروش قیر در بسیاری پالایشگاههای کشور متوقف شده است. مدیران فروش پالایشگاهها علت این موضوع را خرابی پالایشگاه عنوان می کنند، اما خراب شدن همزمان چند پالایشگاه (!) نشان می دهد که اخبار پراکنده ای که در خصوص بی علاقهی پرسنل

کارگری و اداری برای همکاری کردن با دولت کودتا به گوش می رسید صحت دارد. به گزارش موج سبز آزادی همزمان اخباری نیز در خصوص بحران جدی توزیع بنزین در بندرعباس به گوش می رسد. به این ترتیب باید گفت شاید نخستین عرصه ای که در آن عدم مشروعیت دولت کودتا به نتایج

اجرایی جزیی منجر شده حوزه نفت است. فعالان سیاسی پیش از این نیز به بدنه کودتاگران و دولت برآمده از آن هشدار داده بود که دولتی که با عدم مشروعیت سکان اداره کشور را به دست بگیرد با بحرانهای پیش بینی نشده ای روبروست که گردش کار آن را مختل خواهد کرد. اکنون رفتاری که کارگران و کارمندان

صنعت نفت نشان داده اند و باعث این مشکلات شده و البته با اعتصابات کارگری متفاوت است و بیشتر ناشی از نوعی مقاومت ناشی از نارضایتی است.

هر چند موج سبز آزادی تا کنون پیشنهادی مبنی بر مقاومت و بفرمانی در امور اداری و صنعتی کشور ارایه نداده است (و احتمالاً هرگز ارایه نخواهد داد) با این حال دوستانه به «متولیان امور» عرض می کنیم که هر چه قدر بیشتر تلاش کنند موضوع نارضایتی عمیق نخبگان و طبقه متوسط از وضع جاری کشور را انکار

کنند و روی خودشان نیاورند، بیشتر کشور عزیزمان را گرفتار بحران خواهند کرد.

ما فعالان سبز البته باید توجه کنیم که - به تعبیر میرحسین موسوی - کودتاچیان همزمان با نابودی خویش، خانه و کاشانه ما را نابود نکنند

روز جهانی معلم در ایران به سکوت برگزار شد هنوز تعدادی از فعالین صنفی معلمان در بازداشت به سر می‌برند

رادیو صدای آلمان در تاریخ پنجم اکتبر (۱۳ مهر ماه ۸۸) گزارش می‌دهد: امروز روز جهانی معلم است؛ روز بزرگداشت نقش معلم در جامعه‌ی انسانی در سراسر جهان. در ایران با وجود این که روز جهانی معلم به رسمیت شناخته شده، اما امسال این روز به سکوت گذشت

پیشنهاد (World Teachers' Day) نام‌گذاری روز پنجم اکتبر (۱۳ مهر) به عنوان "روز جهانی معلم سازمان یونسکو بود. هدف آن بود که نه تنها از آموزگاران و نقش آنها در آموزش تجلیل گردد، بلکه بر این نظر یونسکو نیز تاکید گذاشته شود که کیفیت آموزش با کیفیت کار و زندگی معلمان ارتباط تنگاتنگ دارد و برای ارتقا کیفیت آموزش، باید شرایط کار و زندگی معلمان بهبود یابد

در سال‌های گذشته در یکی، (EI) تری پرایس، رئیس اتحادیه معلمان کانادا و عضو سازمان آموزش بین‌الملل از پیام‌های خود به مناسبت روز جهانی معلم نوشت: معلم‌ها چشم‌های بچه را به روی دنیا باز می‌کنند و به آنها حس کنجکاو و اعتماد به نفس می‌دهند. بدون معلم‌ها آموزش معنی حقیقی خود را از دست می‌دهد، زیرا آموزش تنها بیان ساده اعداد و ارقام و بدیهیات زندگی نیست، آموزش تنفس است، به عمل رساندن توانایی‌هاست، آفرینش نگاهی تازه است و کمک به بچه‌ها برای شناخت رویاهای‌شان و ساخت دنیایی بهتر است

ایران عضو سازمان آموزش بین‌الملل یا همان سازمان جهانی معلمان است که بیش از ۳۰ میلیون معلم در بیش از ۱۷۰ کشور جهان عضو آن هستند. هدف این سازمان ارتقای آموزش و ارائه‌ی راه‌حلهایی برای رفع نیازهای صنفی معلمان است

روز معلم و مشکلات معلمان در ایران در حالی که در اغلب کشورهای جهان در روز معلم مراسم گوناگونی برگزار می‌شود، امسال در ایران روز جهانی معلم به سکوت گذشت. محمد نیک‌نژاد، عضو کانون صنفی معلمان، به روزنامه‌ی "سرمایه" گفته است: متأسفانه امسال خلاف سال‌های گذشته اجازه برگزاری هیچ نوع نشست و تجمع صنفی به مناسبت روز جهانی معلم داده نشد

سال گذشته گروهی از معلمان جلوی وزارت آموزش و پرورش در تهران جمع شده بودند تا به معلمان پیشکسوت گل بدهند و همراه با خانواده‌های خود، ساعاتی را به این مناسبت سپری کنند، اما آنان با حمله‌ی نیروهای امنیتی و انتظامی مواجه و چهار تن از آنان نیز بازداشت شدند

سازمان معلمان ایران" و "کانون صنفی معلمان ایران" دو نهاد صنفی مستقل معلمان در ایران هستند که قانوناً اجازه‌ی فعالیت دارند، اما امسال به هیچ‌کدامشان مجوز برگزاری مراسم روز معلم داده نشد. علی اکبر باغانی، دبیر کانون صنفی معلمان ایران، به روزنامه‌ی "سرمایه" گفته است، سختگیری امسال مسئولان برای برگزاری روز جهانی معلم بیشتر از گذشته بود

هنوز تعدادی از فعالین صنفی معلمان در بازداشت به سر می‌برند. بنا بر گزارش‌های منتشر شده در سایت کانون صنفی معلمان ایران، هم اکنون دست کم ۶ معلم در زندان حبس‌اند: محمد داوری، مدیر وبلاگ سخن معلم، رسول بدایقی، عضو کانون صنفی معلمان، امینی و فرزاد کمانگیر دو معلم از کردستان، جعفر ابراهیمی، عضو کانون صنفی معلمان، و هاشم خواستار، یکی از مسئولان سایت کانون صنفی معلمان کانون صنفی معلمان ایران در بیانیه‌ای به مناسبت روز جهانی معلم خواستار آزادی این شش نفر شده است. در این بیانیه همچنین خواسته شده، تمامی پرونده‌هایی که از سال ۷۸ تاکنون در شعب مختلف دادگاه‌ها و دادرها بر علیه فعالان صنفی تشکیل شده، مختومه اعلام شود و حقوق تضییع شده‌ی آنان اعاده گردد

معلمان ایران با مشکلات و نارسایی‌های صنفی متعددی روبرو هستند. پائین‌بودن درآمد آنها شاید مشکل نخستین آنهاست. محمد بهلولی، یکی از اعضای کانون صنفی معلمان در روزنامه‌ی "سرمایه" نوشته است: سال‌هاست که در ایران، گویی پیوندی ناگسستگی میان سامانه آموزش و پرورش و انبوهی از نارسایی‌ها و کمبودها بسته شده است. آنچنان که هنگامی که از آموزش پرورش سخن می‌رود، همگی به یاد کسری بودجه‌های میلیاردی، ساختمان‌های فرسوده و مخروبه، مدرسه‌های کپری، بخاری‌های نفتی قدیمی و

و..کلاس‌های ۴۰ نفره می‌افتیم

صدور احکام زندان برای اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

بر اساس گزارش رسیده از کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری در تاریخ ۱۴ مهر ۸۸، دادگاه تجدید نظر جمهوری اسلامی ایران در اهواز برای فعالین کارگری و اعضای هیئت مدیره سندیکای

کارگران نیشکر هفت احکام زندان صادر کرد.
علی نجاتی رئیس هیئت مدیره سندیکای نیشکر هفت تپه و فریدون نیکوفرد، رمضان علیپور و جلیل احمدیان از اعضای هیئت مدیره این سندیکا هر کدام به شش ماه زندان تعلیقی و شش ماه زندان تعزیری محکوم شدند. محمد حیدری مهر یکی دیگر از اعضای هیئت مدیره این سندیکا به 4 ماه زندان تعزیری و هشت ماه زندان تعلیقی محکوم شده است.

لازم به ذکر است که این حکم از طرف دادگاه تجدید نظر اهواز تائید شده است. از طرفی دیگر علی نجاتی و رضا رخشان نیز جداگانه در دادگاه انقلاب دزفول دادگاهی شدند، اما فعلا حکمی بابت آن دریافت نکردند.

حکم اخراج علی نجاتی از اعضای هیئت مدیره سندیکای هفت تپه توسط هیئت حل اختلاف اداره کارشوش

بر اساس گزارش رسیده و به نقل از کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری در تاریخ 14 مهر 88 آمده است: هیئت حل اختلاف اداره کار شوش، علی نجاتی رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه را از سر کارش اخراج کرد.
لازم به ذکر است که اخراج علی نجاتی رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه در جلسه هیئت حل اختلاف اداره کار شوش مورخه 24/6/88 تائید شد و این حکم روز دوشنبه مورخه 13/7/88 به وی ابلاغ گردیده است.

اعضای کانون صنفی معلمان امروز دستگیر شدند

روز سه شنبه ۱۴ مهرماه ۸۸ در پی یورش ماموران امنیتی به جلسه معلمان در منزل علی اکبر باغانی دبیر کل کانون صنفی معلمان ایران، کلیه حاضران در جلسه از جمله دو عضو مرکزی کانون، بهشتی و رضائی که از اعضای کانون صنفی معلمان بودند بازداشت شدند. به گزارش کمیته ی دانشجویی دفاع از زندانیان سیاسی، اعضای کانون صنفی معلمان به مناسبت روز جهانی معلمان در منزل دبیر کل کانون گردهم آمده بودند که با ورود ناگهانی ماموران امنیتی جلسه آنها ناتمام ماند. ماموران امنیتی منزل علی اکبر باغانی را بدون ارائه حکم قانونی مورد بازرسی و تفتیش قرار داده و بسیاری از مدارک و لوازم موجود را ضبط کردند. این اقدام ماموران امنیتی با رفتار نامناسبی با اعضای کانون و خانواده آقای باغانی همراه بوده و موجبات ناراحتی خانواده را فراهم کرده است.
محل بازداشت معلمان دستگیر شده روشن نیست و ماموران امنیتی توضیحی در خصوص دلایل دستگیری آنها و محل نگهداری شان ارائه نکرده اند. کانون صنفی معلمان ایران روز گذشته در بیانیه ای به مناسبت روز جهانی معلمان خواستار مختومه شدن تمامی پرونده های قضائی علیه اعضای خود، رفع محدودیت از فعالیت کانون های صنفی معلمان سراسر کشور و آزادی بی قید و شرط همکاران فرهنگی دربند اش از جمله فرزند کمانگر، عبدالله مومنی، مسعودکرپور، سید هاشم خاکسار، ساسان بابایی، رسول بدائی، جعفر ابراهیمی، محمد داوری، شبنم مددزاده، سجاد خاکساری، علیرضا چاکری، محمدرضا چاکری، جهانبخش، محمدصالح اسلام زهی، مهدی اسلام زهی و علیم جنگی زهی شده بود.

بدون شرح

برای شناخت بخش خصوصی ایران و ادعاهای آنان

بخش خصوصی زیر فشار خصوصی نماها

به نوشته روزنامه سرمایه در تاریخ 14 مهر 88 آمده است: بخش خصوصی از مجلس خواستار رفع نواقص قانون واگذاری ها شد. ظهور یک بخش جدید که به ظاهر خصوصی است اما از امتیازات دولتی بهره مند است مورد اعتراض فعالان بخش خصوصی و نمایندگان مجلس قرار گرفت. در قانون بخش های اقتصادی کشور به چهار بخش دولتی، خصوصی، تعاونی و بخش عمومی غیردولتی تقسیم شده اما آنچه در حال رشد و گسترش در اقتصاد کشور است واحدها و موسساتی هستند که در هیچ یک از قالب های تعریف شده نمی گنجد. رئیس اتاق ایران در این خصوص اظهار کرد: «در شرایط موجود یک نوعی از موسسات را در حال گسترش می بینیم که در قالب هیچ کدام از چهار بخش تعریف شده قرار نمی گیرند و به رغم اینکه ظاهراً خصوصی هستند اما به لحاظ اینکه تحت مدیریت دولتی قرار دارند از اطلاعات و امتیازات دولتی استفاده می کنند و همین امر باعث می شود این نوع واگذاری ها در تعارض با اهداف کلی اصل 44 باشد.»

محمد نهاوندیان در نشست پایش و پیگیری اصل 44 با حضور اعضای کمیسیون اصل 44 مجلس ضمن بیان اینکه باید تکمیلیه ای برای رفع نواقص قانون اصل 44 در دستور کار مجلس قرار گیرد، متذکر شد: «بر خورداری خاص شبه دولتی ها از امکانات و فضای کسب و کار غیر منصفانه بوده و با اصل 44 قانون

اساسی در تعارض است.» وی عنوان کرد: «توانمندسازی بخش خصوصی در قانون و ابلاغیه آن مورد توجه قرار گرفته و لازم است که تمهیداتی در این خصوص صورت گیرد.»

نهادنندگان با بیان اینکه آنچه دولت را توانمند کرده، پول نفت است، تاکید کرد: «اگر می‌خواهیم تصدی‌گری به بخش خصوصی واگذار شود باید تدابیری در بودجه‌گذاری کشور اندیشیده شود.»

رئیس اتاق ایران بیان کرد: «به رغم سرمایه‌گذاری بخش خصوصی باید امکان رقابت در فضای کسب و کار ایران فراهم شود.» او اضافه کرد: «تصور من این نیست که دولت پول نفت را به بخش خصوصی بدهد بلکه امکان سرمایه‌گذاری از طریق سیستم بانکی باید در اختیار این بخش قرار گیرد.»

نهادنندگان توضیح داد: «قسمتی از واگذاری‌ها به شکل رد دیون دولتی صورت می‌گیرد که در این نوع واگذاری‌ها ابهامی در تفسیر قانون اصل 44 وجود دارد، بدین معنا که آیا واحدهای مشخصی با عنوان رد دیون مشخص شده‌اند یا باید به نحو قانونی پس از واگذاری منافع آن به شکل رد دیون پرداخت شود.»

سازمانی برای پیگیری واگذاری‌ها ایجاد شود

همچنین در این نشست رئیس اتاق تهران خواستار ایجاد سازمانی شد تا حوادث و پس‌لرزه‌های پس از واگذاری‌ها را حل و فصل کند.

یحیی آل اسحاق اذعان کرد: «اگر حادثه‌ای در واگذاری‌ها رخ دهد باید سازمانی وجود داشته باشد که با در نظر گرفتن مصالح مسائل را حل کند.»

او ادامه داد: «باید روح واگذاری‌ها مهم‌تر از ظاهر واگذاری‌ها باشد و به این اصل توجه داشته باشیم، هدف از سیاست‌های کلی اصل 44 میدان دادن به بخش خصوصی بوده و چون همه به روح اعتقاد داریم باید در خصوص این هدف و تقویت بخش خصوصی اهتمام لازم صورت گیرد.»

رئیس اتاق ایران اشاره کرد: «باید تقویت بخش خصوصی به صورت قانون در آید چرا که اگر به شکل قانونی باشد می‌تواند تاثیرگذاری بیشتری داشته باشد.»

آل اسحاق یادآور شد: «آنچه این روزها اتفاق می‌افتد و خیلی مهم است سرمایه‌گذاری شرکت‌های جدید دولتی است که اگر این سرمایه‌گذاری‌ها انجام نشود به ضرر است، بنابراین باید زمینه‌سازی لازم صورت گیرد تا سرمایه‌گذاری توسط بخش غیردولتی هم رشد کند و در این میان قانون و قانون‌گذاران باید به تصمیم‌گیران کمک کنند.»

بی‌اعتقادی بدنه دولت به اجرای اصل 44

اسدالله عسگر اولادی عضو هیات نمایندگان اتاق ایران نیز در این نشست گفت: «برای ممانعت از استفاده منابع، دیوارهای فولادی به دور بخش خصوصی کشیده‌اند چرا که بدنه دولت اعتقادی به اجرای اصل 44 ندارد.»

عسگر اولادی در تشریح مطلب خود گفت: «ما به دنبال 140 هزار میلیارد تومان نیستیم اما به سرمایه‌گذاری‌های بعدی فکر می‌کنیم حال آنکه راهمان نمی‌دهند.»

وی با سوال برانگیز دانستن نحوه واگذاری‌ها از طریق رد دیون، گفت: «آیا بهتر نیست از محلی که دیون ایجاد شده، رد دیون کنند، اگر چنین شود لاقول تکلیف همه از بابت رد دیون مشخص خواهد شد.»

عسگر اولادی در ادامه از واگذاری سهام مخابرات به کنسرسیوم توسعه اعتماد مبین انتقاد کرد و گفت: «در حالی که آنها اصرار دارند بخش خصوصی محسوب می‌شوند اما من می‌دانم سه ماه پیش یکی از وزرا پای حکم رئیس کنسرسیوم را امضا کرده است.»

حمیدرضا فولادگر رئیس کمیسیون اصل 44 مجلس نیز تصریح کرد: «تخصیص تنها 10 درصد از مجموع 100 درصد واگذاری‌ها تا زمان حاضر به بخش خصوصی بیابگر چالش‌هایی است که در مسیر واگذاری‌ها ایجاد شده است.»

نیاز به 7/3 میلیارد دلار سرمایه‌گذاری برای تحول چشم انداز

در ادامه مهدوی ابهری نایب رئیس کمیسیون اصل 44 مجلس در سخنانی عنوان کرد: «برای رسیدن به چشم انداز 20 ساله کشور سه هزار و 700 میلیارد دلار سرمایه‌گذاری لازم است.»

وی در ادامه در مورد منابع اجرای اصل 44 اظهار کرد: «در قانون منابع برای اجرای این اصل گذاشته شده است اما چرا بخش خصوصی در این مورد به مجلس مراجعه نکرده و از مجلس این موضوع را درخواست نکرده و نامه‌ای نیز ننوشته است.»

این نماینده مجلس ادامه داد: «قانون اصل 44 را کاملاً باید بررسی کرد تا آنچه مربوط به بخش خصوصی است را فعالان این بخش مطالعه کنند.»

وی در پایان سخنانش بر انجام کارهای فرهنگی در مورد جایگاه سرمایه‌گذاری و بخش خصوصی کشور نیز تاکید کرد.

حاکمیت ادبیات توده‌ای بر اقتصاد ایران

علی شمس اردکانی عضو دیگر اتاق ایران سخنگوی بعدی این نشست بود که با انتقاد به دیدگاه‌ها نسبت به

بخش خصوصی بیان کرد: «از سال 1320 تا حالا ادبیات توده ای بر اقتصاد ما حاکم است. در برنامه های رادیو و تلویزیون هم که می بینیم همیشه می گویند سرمایه دار نه سرمایه گذار.» وی با انتقاد از عقود اسلامی بانک ها اظهار کرد: «یک قرارداد نشان بدهید که بانک ها در ضرر شرکت یا واحدی مشارکت کنند. آیا مگر می شود در سرمایه گذاری فقط در سود واحد شریک شد؟» 100 سال است بخش خصوصی را نابود کردند

محسن خلیلی عضو اتاق بازرگانی ایران سخنران دیگر این نشست بود که در سخنانی انتقادی گفت: «100 سال است بخش خصوصی را نابود کردند و در سال هایی هم که سر ما زدند و به ما ز الوصفت گفتند.» اسداللهی نماینده مجلس نیز در این نشست در سخنانی متذکر شد: «فلسفه وجودی دولت اعمال حاکمیت و ارائه خدمات عمومی است. دولت وظیفه ای در مورد تصدی گری ندارد و تجربه خوبی هم در این زمینه نداشته است همچنین نوعاً شرکت های دولتی نیز متضرر می شوند.»

در شش ماهه نخست سال جاری نقدینگی 215 هزار میلیارد تومان شد

به گزارش ایلنا در تاریخ 14 مهر 88 آمده است: افزایش نقدینگی در حالی است که رکود شش ماهه نخست سال جاری در حوزه تولید نشان می دهد که عملاً نقدینگی کشور در جای خود هزینه نشده است. حجم نقدینگی تا پایان شهریور ماه به 215 هزار میلیارد تومان رسید.

به گزارش خبرنگار ایلنا، در حالی که طرح افزایش سرمایه بانک ها در مجلس رای لازم را کسب نکرده، اما آخرین خبرها از میزان نقدینگی کشور حاکی از افزایش حجم نقدینگی در نیمه اول سال جاری است. براساس آخرین گزارش رسمی بانک مرکزی مربوط به سال 87 که به مناسبت همایش بانکداری اسلامی منتشر شده، حجم نقدینگی تا پایان اسفند سال قبل 190 هزار میلیارد تومان اعلام شد. محمود بهمنی رییس کل بانک مرکزی چندی پیش در گفت و گو با خبرنگار ایلنا از افزایش حجم نقدینگی به 200 هزار میلیارد تومان خبر داده بود. وی در آن گفت و گو رابطه تورم و نقدینگی را مستقیم دانست، اما در عین حال عنوان کرد که اگر نقدینگی درست مصرف شود اثر تورمی را نخواهد داشت. به گفته رییس کل بانک مرکزی زمانی که نقدینگی به سمت تولید هدایت می شود بازدهی طرح ها را افزایش می دهد. از طرفی اثر عرضه نقدینگی را نیز خنثی می کند. اما اگر این نقدینگی در جای دیگری مصرف شود موجب افزایش تورم می شود. این در حالی است که رکود شش ماهه نخست سال جاری در حوزه تولید نشان می دهد که عملاً نقدینگی کشور در جای خود هزینه نشده است.

دوازده عضو کانون صنفی معلمان آزاد شدند

به نقل از سایت امیر کبیر و به گزارش بخش فارسی بی بی سی در تاریخ 14 مهر 88 آمده است: تعداد ۱۲ عضو کانون صنفی معلمان ایران که روز سه شنبه در جلسه ای در خانه دبیرکل کانون بازداشت شده بودند، پس از یک روز آزاد شدند. این گروه روز سه شنبه ۱۴ مهر (۶ اکتبر) در جلسه ای به مناسبت روز جهانی معلم در منزل علی اکبر باغانی، دبیرکل کانون شرکت کرده بودند که توسط مأموران وزارت اطلاعات ایران بازداشت شدند. یک منبع مطلع به بی بی سی فارسی گفت که مأموران وزارت اطلاعات پیش از آزاد کردن اعضای کانون صنفی معلمان، به آنها گفته اند که چون مجوز فعالیت این کانون توسط وزارت کشور تمدید نشده است، فعالیت این کانون و تشکیل جلسات آن "غیر قانونی" است.

این در حالی است که به گفته یکی از اعضای کانون، این نهاد صنفی از سال ۱۳۸۰ به صورت قانونی تشکیل شده و حتی برای مدتی در ساختمانی که توسط وزارت کشور در اختیارش قرار گرفته بود، فعالیت کرده است. کانون می گوید که انتخابات خود را مطابق اساسنامه انجام داده و مدارک را به وزارت کشور فرستاده، اما وزارت کشور بدون ارائه توضیحی از حدود یک سال پیش مجوز فعالیت آن را تمدید نکرده است. همزمان با ماجرای بازداشت اعضای کانون صنفی معلمان ایران، روزنامه کیهان در ستون اخبار ویژه شماره روز چهارشنبه ۱۵ مهر خود، این کانون را "گروهک" و "گروه پوششی" خوانده و به شدت نسبت به گفت و گوی دبیرکل و یکی از اعضای آن با رادیو فردا اعتراض کرده است.

آقای باغانی در گفت و گوی مذکور از وضعیت معشیتی و کاری معلمان و همچنین عدم صدور مجوز برای برگزاری مراسم روز جهانی معلم برای کانون انتقاد کرده بود. به گزارش برخی رسانه های اینترنتی در ایران، علی اکبر باغانی، علیرضا جوادی، محمود بهشتی لنگرودی، محمود دهقان آزاد، اسماعیل عبدی، مهدیه بهلولی، خاتون بادپر، مجتبی قریشیان، عباس معارفی، محمد نوری و آقایان جوادیپور و نیک نژاد بازداشت شدگانی بودند که اکنون آزاد شده اند.

صنایع غذایی با 20 تا 50 درصد ظرفیت کار می کنند

ایران اکنون میست در تاریخ 14 مهر 88 گزارش میدهد: رئیس هیئت مدیره انجمن صنایع غذایی ایران گفت: متأسفانه صنایع مختلف غذایی از 20 تا 50 درصد ظرفیت موجود خود استفاده می کنند

سید محمد حسینی در حاشیه همایش صنایع غذایی و سلامت در گفت‌وگو با خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس، درباره وضعیت تولید مواد غذایی با چند درصد ظرفیت کار می‌کنند، گفت: آمار دقیقی از ظرفیت صنایع غذایی وجود ندارد، اما عمده آنها از 20 تا 50 درصد ظرفیت کار می‌کنند. رئیس فراکسیون صنایع غذایی مجلس افزود: به عنوان نمونه صنایع آردسازی به دلیل کمبود گندم با 30 درصد ظرفیت، صنایع شیر با 50 درصد، صنایع ماکارونی از 280 کارخانه تنها 10 کارخانه فعال هستند و صنایع قند از 6.5 میلیون تن ظرفیت دریافت چغندر تنها یک میلیون تن دریافت کرده یعنی حدود 20 درصد ظرفیت کار می‌کنند. حسینی افزود: متأسفانه عمده صنایع غذایی در کشور به دلیل کار کردن در زیر ظرفیت اسمی و نصب شده خود هزینه سربار گوناگون را تحمل کرده که این امر باعث افزایش قیمت تولید شده و مشتری داخلی نیز توان خرید محصول آن را ندارد. وی افزود: صنایع ماکارونی بین 30 تا 50 درصد ظرفیت کار می‌کنند و آمار دقیقی از ظرفیت کل صنایع کشور از طرف مسئولان وزارت صنایع اعلام نشده است.

مصاحبه با فرزند بنیانگذار معدن انگوران؛ واگذاری معدن به بسیج بدون رضایت مالکان اولیه

شبکه جنبش راه سبز در تاریخ 14 مهر 88 از قول مسیح علی نژاد آورده است: در پی فروش بزرگترین معدن سرب و روی خاورمیانه به یکی از شرکت‌های وابسته به بسیج از یکی از فرزندان مرحوم مهندس مرتضی رستگار بنیانگذار این معدن در این مورد مصاحبه ای کرده ایم که در پی می‌آید.

آیا خانواده‌ی رستگار از این فروش و مزایده مطلع شده بود؟

به هیچ وجه ما خبر نداشتیم.

آیا خانواده‌ی رستگار از این معامله راضی هستند؟

خیر. ما زمانی که چند ماه قبل زمه‌های مزایده‌ی این معدن می‌شد اقداماتی انجام داده و ناراضی خود را به آنها منتقل کرده بودیم.

چگونه این معدن را از پدر و خانواده‌ی شما گرفتند؟

به صورت کاملاً غیرقانونی، چون استنادشان ملی کردن اموال بر طبق قانون توسعه و حفاظت صنایع بود که به تصویب شورای عالی انقلاب رسیده بود ولی بر طبق همان قانون نادرست هم حق نداشتند که اموال خانواده‌ی رستگار را بگیرند؛ چون این معدن هیچ بدهی بانکی و دولتی نداشت و هیچ مدرکی دال بر تحصیل مال نامشروع و ارتباط با خانواده‌ی سلطنت هم وجود نداشت.

پس چرا اعتراض نکردید؟

چرا تا چند سال مرتباً پدرم و ما به مراجع مختلف قضائی و دولتی مراجعه و اعتراض و شکایت میکردیم. آقای موسوی اردبیلی که رئیس دیوان عالی کشور بود بایستی خاطرشان باشد که پس از بررسی‌های طولانی جواب قانع‌کننده‌ای برای ما نداشتند. حتی در شورای انقلاب هم شکایت پدرم از طریق دادستانی کل انقلاب مطرح شد و نمایندگان شورای انقلاب گزارش خیلی مثبتی در مورد پدرم تهیه و به شورا ارائه کردند ولی در جو آن روزها نتیجه‌ای نداشت.

آیا بر طبق بند الف و یا ب اموال شما ملی شد؟

نمی‌توانست چنین باشد چون این بندها مربوط به وابستگان به خاندان سلطنت و دربار و سوءاستفاده‌کنندگان اموال دولتی و بدهکاران بانکی بود و خانواده‌ی ما هیچکدام از این شرایط را نداشت حتی زمان انقلاب. پدرم از شرکت مبلغ هفتاد و سه یا هفتاد و چهار میلیون تومان طلبکار بود ضمن آنکه یک ریال بدهی دولتی و بانکی هم نداشتیم چون پدرم اعتقاد به وام گرفتن نداشت و تا سال هزار و سیصد و شصت و یک هم مرتباً به وزارت صنایع و معادن و مراجع قضائی مراجعه و دادخواهی میکرد ولی ظاهراً گوش شنوایی وجود نداشت. رابطه پدر شما با شرکت پس از ملی شدن چگونه بود؟

مرتباً پدرم با مسئولین شرکت تماس داشت و راهنمایی‌های لازم را به آنها می‌کرد به طوریکه با هزینه‌ی خودش نمونه‌ها را به خارج از کشور برای آزمایشات خاص میفرستاد و نتیجه‌اش را با مسئولین شرکت میفرستاد و تا قبل از فوتش هم مدیران و مسئولان کشور با ایشان تماس داشتند و از راهنماییها و مشورت‌های ایشان استفاده می‌کردند حتی یک بار به دیدن ایشان در کانادا رفتند و از ایشان دلجویی و قدردانی کردند.

آیا تاکنون اموالی از خانواده شما را به شما بازگردانده‌اند؟

به هیچوجه چه اموالی که به عنوان معدن و کارخانه و شرکت که به عنوان ملی کردن ضبط کردند و چه منزل و اموال شخصی و خصوصی و اسباب و لوازم منزل و جهیزیه مادرم و دامادها و عروس‌های خانواده، همه را ظاهراً مصادره کرده و بدون بررسی و تحقیق و تشکیل دادگاه ما را از تمامی حقوقمان محروم ساختند.

تقاضایتان در صورت توجه مسئولان چیست؟

این معدن جزء اموال خانواده ما است که در درجه ی اول تقاضا داریم که این معامله باطل شود؛ به دو دلیل یکی فروش مال غیر و دوم فروش بر اساس قیمت غیر واقعی آن است. زیرا الان اگر چنین واحدی بخواهد ساخته شود حداقل 34 میلیارد دلار هزینه ماشین آلات و تاسیساتش است و این غیر از ارزش معدن انگوران است که در جهان کم نظیر و غیر قابل ارزش گذاری است. خانواده ی رستگار از هر شخصیت حقیقی و حقوقی دیگری صالحتر به اداره و مالکیت این معدن است زیرا یک واحد اقتصادی بزرگ است که چند هزار خانواده از آن ارتزاق میکنند که اکثریت قریب به اتفاق آن افراد زحمتکش و دلسوز هستند و هم ما به این خانواده علاقه داریم و هم آنها به خانواده رستگار عشق می ورزند.

اخراج کارگران شرکت نوشابه آرم

بر اساس گزارش رسیده از طرف یکی از کارگران شرکت نوشابه آرم، 75 نفر از کارگران این شرکت اخراج شده‌اند.

کارگران این شرکت که سابقه کاری اکثر آنها به 7 سال می‌رسد، در شرایط سختی به سر می‌برند. کارفرمای این شرکت بابت هر 12 ساعت کار، فقط 1 ساعت اضافه کاری حساب می‌کند و هر ماه تعدادی از کارگران خود را اخراج می‌کند.

تعداد 75 نفر از کارگران این شرکت در اعتراض به این وضعیت تصمیم گرفتند که به وزارت کار مراجعه کرده و نسبت به این وضعیت از کارفرما شکایت کنند. اما بعد از مراجعه آنان به وزارت کار، تمامی کارگران توسط کارفرما اخراج شدند.

تارنمای چشم انداز کارگری

سه شنبه 14 مهر 1388

www.chiran-echo.com

نهمین اعتصاب کارگران واگن پارس در طول 6 ماه

به نقل از سایت کمیته هماهنگی ... در تاریخ 14 مهر 88 آمده است: سرمایه داران همچنان به مصادره دستمزدها و مطالبات کارگران در کارخانه واگن پارس ادامه می دهند. 75 روز است که هیچ ریالی حقوق به کارگران پرداخت نشده است. حق سنوات آنان نیز مدت ها است به تعویق افتاده است. 8 بار اعتصاب در طول کمتر از 6 ماه برای گرفتن این مطالبات بی نتیجه مانده است و کارگران اینک نهمین دور اعتراض و اعتصاب را برای دستیابی به خواسته های خود آغاز کرده اند. 1700 کارگر این بار در شرایطی دست به اعتصاب زدند که یک هیأت اعزامی از قزاقستان مشغول بازدید بخش های مختلف شرکت بود. اعتصاب با سر دادن شعار و فریاد شروع شد و دقایقی بعد کارگران اعلام کردند که برای مدت نامعلوم دست به اعتصاب غذا می زنند. واگن پارس مدتی است که دچار بحران است. کارگران نه فقط دستمزدهای خود را دریافت نکرده اند بلکه هیچ امیدی به ادامه اشتغال خود نیز ندارند. سرمایه داران تا مرز فروش ماشین آلات و انتقال سرمایه ها پیش رفته اند و کلیه اعتراضات این مدت کارگران را بی جواب گذاشته اند. کارگران چندی پیش اعلام کردند که در ادامه مبارزات خود جاده اراک به ساوه را خواهند بست و هر گونه عبور و مرور به شهر را قطع می کنند. آنان در جریان نهمین اعتصاب خود یک بار دیگر تأکید کردند که در صورت امتناع صاحبان سرمایه از پرداخت مطالباتشان تصمیم خویش برای تصرف جاده را به اجرا خواهند نهاد.

ادامه پلاتکلیفی صدها کارگر قراردادی کارخانه سایپا

با وجود صدور دستور العمل وزارت صنایع رژیم جهت استخدام رسمی کارگران قراردادی شرکت خودرو سازی سایپا کماکان وضعیت صدها کارگر نامشخص باقی مانده است.

بنا به گزارش منتشره بیش از 700 تن از کارگران خودرو سازی سایپا که فقط نیمی از دستمزد ماهانه کارگران رسمی را دریافت می نمایند و از تمامی مزایای شغلی نیز بی بهره هستند در معرض خطر جدی اخراج قرار دارند.

سایت پیام

سه شنبه ۱۴ مهر ماه ۱۳۸۸

يك کارفرمای صنعت نساجی اعلام کرد:

تعدیل 30 درصد نیروی کار صنعت نساجی در نیمه نخست امسال

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 15 مهر 88 آمده است: وقتی کارفرمایان نساجی که از نظر اقتصادی در مرتبه‌های بالاتر از کارگران خود هستند دچار نافرجامی اقتصادی شده‌اند، آیا کارگران می‌توانند نسبت به بهبود وضع خود امیدوار باشند؟

ایلنا: نساجی مدرن در ایران تقریباً قدمتی به اندازه چند قرن دارد که هم اکنون در نیمه هشتاد و هشتمین سال آن هستیم.

از آن زمان که برای این صنعت استراتژی نوشتند سال‌ها می‌گذرد، کارخانه‌های نساجی در شهرها و روستاها پشت سر هم ایجاد شدند و آنها را توسعه دادند حتی در برخی موارد کارخانه‌های نساجی قبل از شهرها ایجاد شدند مانند قائم شهر که به برکت فعالیت نساجی به همین نام در گروه شهرهای ایران جای گرفت؛ کیفیت منسوجات ایرانی آنقدر مرغوب بود که در کشوری مانند انگلستان فرماندهان نظامی لباس‌هایی را از جنس پارچه ایرانی بپوشند و ندانسته بگویند که این کار بافت بریتانیاست.

از آن دوران دیگر خبری نیست و کارخانه‌های نساجی دیگر شلوغی ایام جنگ را نمی‌بینند صنعت نساجی به دلیل بافت فرسوده تراکم نیروی انسانی و واردات و قاچاق منسوجات خارجی ورشکسته نامیده می‌شود اما با این حال هنوز 280 هزار نفر از چرخش ماشین‌های نساجی نان خود را تامین می‌کنند. تعدیل نیروی برای کارگران نساجی به مرور امری عادی شده درست مانند اعتراضی که کارفرمایان این صنعت در سال 85 نسبت به افزایش مزدها داشتند.

با این همه نیمه نخست این سال برای کارگران نساجی به لحاظ سختی نسبت به سال‌های گذشته متفاوت بود، آن‌طور که علی مروج حسینی از فعالان کارفرمایی این صنعت می‌گوید نیمه نخست سال 88 با تعدیل 25 تا 30 درصدی کارگران نساج سپری شد.

به گفته وی شرایط کار در نیمه نخست هر سال نسبت به نیمه دوم سخت‌تر است اما سختی سال 88 با سال‌های گذشته متفاوت بود.

از نظر او واردات و قاچاق منسوجات امسال باعث زمین خوردن پتوبافان شد که خود در قیاس با گذشته امری بی‌سابقه محسوب می‌شود.

بازارچه‌های مرزی و ورود کالاهای موسوم به ته لنجی به داخل ایران در تبعیت از قانون تنازع بقاء نان ساکنان مناطق مرزی و حاشیه‌ای را به قیمت تعطیلی کارخانه‌ها و ورشکستگی کارگران شاغل در آنها تامین کرده است.

مروج حسینی می‌گوید چاره‌ای نداریم جز صبر کردن و امید به اینکه بالاخره وضع بهتر خواهد شد وقتی کارفرمایان نساجی که از نظر اقتصادی در مرتبه‌های بالاتر از کارگران خود هستند دچار نافرجامی اقتصادی شده‌اند، آیا کارگران می‌توانند نسبت به بهبود وضع خود امیدوار باشند؟

موفقیت کارگران ایرانخودرو

خبری که روابط عمومی ایرانخودرو اعلام کرد

رشد چشمگیر مزایای کارگران تولیدی ایران خودرو

پس از سلسله نشست‌های مدیرعامل شرکت ایرانخودرو در رودرو با کارگران خطوط تولید، و خواستهای که کارگران ایرانخودرو آنرا با مدیرعامل مطرح کردند که عمده خواستها قبلاً اعلام شد سرانجام مدیر عامل ایران خودرو ضمن شنیدن درد کارگران، از نزدیک در جریان مسائل و مشکلات و پیشنهادهاي زحمت‌کشان عرصه کار و تلاش قرار گرفت. ضمن پذیرش 5 خواسته کارگران قول داد بزودی در مورد دیگر خواسته‌های کارگران تصمیم‌گیری خواهد گرفت.

برای همین طرح خرسندسازی کارکنان برای تحقق رویکردهای اشاره شده، هفته گذشته در جلسه‌ای با حضور مدیرعامل، قائم مقام‌ها، معاونان و مدیران مورد بحث و بررسی قرار گرفت و تصویب شد که برخی از محورهای اصلی آن توسط مدیرعامل ایران خودرو تشریح شد.

محورهای اصلی افزایش دستمزد کارگران ایرانخودرو

1- افزایش 20 درصدی فوق‌العاده کارگاه

بر اساس طرح پیشنهادی مصوب، از ماه آینده مبلغ فوق العاده کارگاه کلیه کارگران زحمتکشی که به صورت مستقیم در خطوط تولیدی مشغول فعالیت هستند، به میزان 20 درصد افزایش خواهد یافت.

2- اختلاف 30 درصدی آکورد کارگران با بخش های ستادی

بر اساس طرح ارائه شده، طی ماه های آینده، دریافتی آکورد کارگران زحمتکش مستقیم شاغل در محیط های تولیدی در مقایسه با کارکنان واحدهای ستادی حداقل به میزان 30 درصد، اختلاف خواهد یافت.

شایان ذکر است علاوه بر افزایش فوق، طبق پیش بینی به عمل آمده متناسب با افزایش تولید ماهانه شرکت، آکورد دریافتی کارگران عزیز نیز بهبود چشمگیری خواهد یافت. چنانچه میزان تولید ماهانه به 55001 دستگاه برسد 10 درصد آکورد کارکنان مستقیم تولید نسبت به قبل افزایش می یابد. همچنین اگر تولید خودرو به 60001 دستگاه در ماه برسد 10 درصد به مقدار قبلی، چنانچه به 65001 دستگاه برسد پنج درصد به مقدار قبلی و سرانجام چنانچه به 70001 دستگاه تولید برسد پنج درصد دیگر به مقدار آکورد پیشین افزوده خواهد شد. مجموع میزان افزایش های یادشده به 40 درصد خواهد رسید. از اینرو، در صورت محقق شدن اهداف یاد شده، اختلاف آکورد تولید با ستاد در مقایسه با گذشته 60 درصد افزایش خواهد داشت.

3- پرداخت پاداش رکورد تولید

طبق برنامه ارائه شده در بسته پیشنهادی خرسندساز کارکنان در نیمه دوم سال به ازای شکست رکوردهای مختلف، پاداش های بسیار متنوعی برای کارگران عزیز در نظر گرفته شده است.

از جمله این که کارگران مستقیم واحدهای تولیدی با شکستن رکورد سال قبل، مبلغ 200 هزار تومان و با رسیدن به هدف تولید سال 88 نیز مبلغ 200 هزار تومان به عنوان پاداش دریافت خواهند کرد.

شایان ذکر است برای کارکنان پشتیبانی تولید در مجموع 200 هزار تومان و برای کارکنان ستادی در مجموع 100 هزار تومان پاداش رکورد پیش بینی شده است که در خصوص نحوه توزیع آن متعاقباً اطلاع رسانی خواهد شد.

علاوه بر آن به ازای شکستن رکورد تولید روزانه نیز پاداش متناسبی پرداخت می شود. بر این اساس به کارگران مستقیم شاغل در خطوط تولید به ازای رسیدن به تولید روزانه 2700 دستگاه به مدت 5 روز کاری، 50 درصد آکورد همان ماه پرداخت خواهد شد.

هم چنین در صورت رسیدن به تولید روزانه 3000 دستگاه به مدت 5 روز کاری نیز 50 درصد آکورد همان ماه به کارگران مذکور برای یک بار پرداخت خواهد شد. برای سایر واحدهای پشتیبانی و ستادی نیز به نسبت تعیین شده اقدام خواهد شد.

4- حواله خودرو

طبق طرح ارائه شده به منظور قدردانی از تلاش های کارگران شاغل در خطوط مستقیم تولیدی و ایجاد زمینه هایی برای بهره مندی این عزیزان از دسترنج تولیدات خود، زمان اختصاص حواله خودرو کارگران مستقیم تولیدی از وضعیت 4 ساله کنونی به 3 سال، کارگران پشتیبانی 4 سال و ستادی 5 سال تغییر خواهد یافت. آن چه مسلم است این اقدام جذابیت کار در واحدهای تولیدی را بیش از پیش افزایش خواهد داد.

5- ساماندهی سهمیه کارایی کارگران

به منظور تامین منافع کارگران مستقیم خطوط تولید و جلوگیری از تضییع حقوق ایشان، مصوب شد با جد کردن سبد کارایی کارگران تولیدی، سهمیه کارایی کارگران مستقیم خطوط تولیدی به صورت ویژه در نظر گرفته شود و سهمیه کارگران به هیچ وجه به واحدهای دیگر داده نخواهد شد.

لازم به یادآوری است، علاوه بر موارد اشاره شده در بسته پیشنهادی تشریح شده در فوق، محورهای بسیار مهم دیگری از قبیل ارتقای وضعیت کیفیت ایاب و ذهاب و غذای کارکنان، سفرهای زیارتی، بهبود شرایط ارگونومیک و ایمنی محیط کار، بیمه تکمیلی و . . . به عنوان بسته خرسندساز دوم، توسط منابع انسانی در آینده مورد بررسی قرار خواهد گرفت و پس از تصویب به صورت ویژه اطلاع رسانی خواهد شد.

یادآور می شود در هفته های آینده جزئیات بیشتری از تاثیرات و ابعاد این طرح استثنایی مورد بحث و بررسی قرار خواهد گرفت.

ما ضمن تبریک این موفقیت به همکاران گرامی

یکباردیگر ثابت کردیم تنها در یک مبارزه متحدانه و پیگیر می توانیم پیروز شویم

فردا از آن ماست

زنده باد مبارزات و همبستگی کارگران

جمعی از کارگران ایرانخودرو

<http://khodrokar.blogfa.com>

استخدام شرکتی معلمان تخلف است معلمان کارآمد رفته اند، مزادها مانده اند

روزنامه سرمایه در تاریخ چهارشنبه 15 مهر 88 در مورد وضعیت معلمان کشور گزارش کرده است: بعد از آنکه مجلس و وزارت آموزش و پرورش در دو اقدام غیرکارشناسی، ابتدا قانون بازنشستگی زود هنگام معلمان و سپس استخدام 60 هزار معلم حق التدریس مزاد را طرح و تصویب کردند، اکنون رئیس کمیسیون آموزش مجلس هر دو این اقدام ها یا نحوه اعمال این قوانین را به طور تلویحی «اشتباه» ارزیابی می کند زیرا هر دو این قوانین نه تنها به انسجام بخشی و بهبود کیفی و علمی نیروی انسانی این بزرگ ترین وزارتخانه ایران کمکی نکرده است بلکه در دسرهای تازه و لاینحلی را فراهم کرده است.

به این ترتیب کلاف سردرگم وزارت آموزش و پرورش که این روزها نیز بی وزیر طی طریق می کند، روز به روز پیچیده تر می شود. بعد از تصویب طرح بازنشستگی زود هنگام معلمان که با پیشنهاد وزارت آموزش و پرورش وارد مجلس شد، این وزارتخانه به جای بازنشستگی زود هنگام معلمان «مزاد یا ناکارآمد»، دست به تصفیه معلمان با تجربه و با نفوذ که گاه گرایش های سیاسی منتقد دولت یا آموزش و پرورش نیز داشتند، زد آنقدر که شائبه سیاسی بودن بازنشستگی برخی از این معلمان همچنان وجود دارد. از سوی دیگر با تصویب اخیر طرح استخدام 60 هزار معلم حق التدریس مزاد که در آستانه انتخابات دهم در این وزارتخانه، صورت گرفت. خیلی زود مشخص شد وزارتخانه یک میلیون نفره با نزدیک به 6 هزار و 700 میلیارد تومان کسر بودجه (بیشترین کسر بودجه دولت نهم)، هیچ چاره ای ندارد مگر آنکه آنها را به طریقه استخدام شرکتی، استخدام کند، اقدامی که اگر عملی شود مورد شکایت و اعتراض بسیاری واقع خواهد شد. وزارتخانه کیش شده است

در این میان خوشبختانه شورای نگهبان وارد عمل شد و طرحی که از سوی مجلس تصویب شده بود را به دلیل بار مالی سنگین بر این وزارتخانه، رد کرد. البته این «مردودی» اگرچه به نفع وزارتخانه شد چراکه به هر حال بدون استخدام این 60 هزار حق التدریس هم نیروی ناکارآمد و مزاد زیاد دارد اما صدای اعتراض این 60 هزار نفری که طی چند سال گذشته خود را به اشکال مختلف ك توصیه نامه های نمایندگان مجلس و مسوولان و مدیران و... ك وارد بدنه این نهاد آموزشی کرده بودند، بلند است زیرا خود را محق می دانند. به هر حال پرونده طرح استخدام قطعی معلمان حق التدریس بسته نشده و با تصویب احتمالی آن از سوی شورای نگهبان، هنوز این خطر وجود دارد که از سوی موجب بیکاری دست کم 60 هزار حق التدریس شود و از سوی دیگر بر بدنه ناشکیل و بی قواره این وزارتخانه فشار بیشتری بیفزاید.

عباسپور تهرانی رئیس کمیسیون آموزش و پرورش روز گذشته در مورد این سوءمدیریت کلان درباره نظام آموزش و پرورش ایران و احتمال استخدام شرکتی معلمان حق التدریس، به خبرگزاری «ایسنا» گفت: «استخدام شرکتی معلمان یا خرید خدمات آموزشی خلاف قانون است لذا اعضای کمیسیون آموزش و تحقیقات این مساله را تا توقف کامل پیگیری می کنند. عدم مدیریت علمی موجب برهم خوردن سیستم مدیریت در

آموزش و پرورش شده است تا آنجا که از قانونی که استخدام معلم حق التدریس را منع کرده، پا را فراتر نهاده و به ابزار نامطلوبی تحت عنوان استخدام از طریق شرکت ها رو آورده اند.»

دکتر علی عباسپور تهرانی فرد در واکنش به اقدامات اخیر آموزش و پرورش در خصوص استخدام شرکتی از طریق خرید خدمات آموزشی تصریح کرد: «این کار خلاف بوده و به صلاح آموزش و پرورش نیست لذا نامه ای به سرپرست آموزش و پرورش نوشته و این موضوع را به اطلاع وی رسانده ایم، همچنین در جلسه ای که در هفته جاری با حضور معاونان آموزشی آموزش و پرورش برگزار شد به آنها تاکید کردیم این کار درست نیست.»

رئیس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی خاطرنشان کرد: «معلمانی که از طریق شرکت ها و با خرید خدمات آموزشی جذب می شوند فردا خود را نسبت به استخدام محق می دانند و نهایتاً برای دولت و مجلس مشکل ساز می شوند.»

معلمان انتقالی درسی برای تدریس ندارند

نماینده تهران در مجلس گفت: «این اقدام آموزش و پرورش باعث می شود مشکل معلمان حق التدریس ادامه پیدا کند، اگر آموزش و پرورش احتیاج به نیرو دارد باید نیروهای مورد نیازش را با جابه جایی نیروهای موجود انجام دهد و اگر نیروهای موجود در آموزش و پرورش مازاد هستند باید آنها را بازخرید و نیروهای کارآمد و نخبه جایگزین کند.»

به گفته او یکی از مشکلات آموزش و پرورش عدم مدیریت علمی بر منابع انسانی است که نمی تواند به طور صحیح از نیروهای موجود استفاده کند، انتقال های بدون ضوابط هم از دیگر عواملی است که هم اکنون آموزش و پرورش را با مشکل مواجه کرده است. برخی معلمان به واسطه رابطه بازی از مناطق روستایی انتقالی می گیرند و بدون ضوابط مشخص به مراکز استان ها منتقل می شوند اگرچه در مراکز استان ها به آنها احتیاج نیست.

عباسپور همچنین افزود: «این انتقال ها کار را به جایی رسانده که در حال حاضر شکایات بسیاری از جانب معلم هایی که از مناطق روستایی به مراکز استان ها منتقل شدند، مطرح است. آنها به این امر معترضند که در مرکز استان به عنوان نیروی مازاد اعلام شدند چراکه آموزش و پرورش استان مربوطه درس کافی برای تدریس ندارد که به آنها ارائه کند.»

رئیس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس ادامه داد: «در بررسی شکایات مذکور به آموزش و پرورش اعلام کردیم اگر نمی توانست در مرکز استان به این معلمان درس ارائه کند چرا با انتقال آنها موافقت کرده است. این موضوع نشانگر این است که واقعاً یک مدیریت صحیح و منطقی در آموزش و پرورش اعمال نمی شود.»

انتقاد عباسپور از نقل و انتقال های سفارشی و غیر ضروری از روستاها به مراکز شهرها، همزمان با موافقت این وزارتخانه به انتقال معلمان به مراکز شهرها از سوی سرپرست آموزش و پرورش، انجام شد. سرپرست آموزش و پرورش گفت: «به سازمان های آموزش و پرورش استان ها ابلاغ شد با توجه به شرایط تعیین شده، با انتقال این نیروها که حداقل از سه سال سابقه اشتغال متوالی برخوردار هستند، با توجه به نیاز و سقف اعتبارات به شهرهای مورد نظر به جز کلانشهرهای تهران، قم، کرج، تبریز، شیراز، اصفهان و مشهد موافقت شود.»

عباسپور در بخش دیگری از گفت و گوی خود با «ایسنا»، با بیان اینکه «آموزش و پرورش از قانون بازنشستگی پیش از موعد هم خوب استفاده نکرد»، گفت:

«قانون بازنشستگی پیش از موعد را به پیشنهاد آموزش و پرورش در مجلس تصویب کردیم، مطابق با این قانون مقرر شد نیروهای ناکارآمد و نیروهای مازاد از آموزش و پرورش بروند اما بر اساس گزارش معاون آموزشی وزارت آموزش و پرورش در جلسه هفته جاری، اگرچه موافقت آموزش و پرورش برای اجرای این قانون ضروری است اما متأسفانه به استناد این قانون نیروهای کارآمد از آموزش و پرورش رفتند.»

نماینده تهران در مجلس همچنین تصریح کرد: «مسوولان آموزش و پرورش در مقابل این پرسش که چرا با بازنشستگی پیش از موعد نیروهای مورد نیاز و کارآمد موافقت کردید، هیچ پاسخی ندارند. آنها نباید با بازنشستگی نیروهای کارآمد موافقت می کردند بلکه باید با توجه به این قانون نیروهای ناکارآمد را بازنشسته می کردند اما متأسفانه به عکس عمل شده و نیروهای کارآمدی نظیر معلمان ریاضی و فیزیک رفتند و معلمان مازاد پابرجا ماندند.»

در نشست اضطراری کانون های کارگری بازنشستگان کشور بررسی شد ابهام در نحوه اجرای همسان سازی حقوق بازنشستگان

روزنامه سرمایه در تاریخ چهارشنبه 15 مهر 88 از قول مریم بابایی می نویسد: ابهام در نحوه اجرای سیاست همسان سازی حقوق بازنشستگان تامین اجتماعی با بازنشستگان لشکری و کشوری و نحوه هزینه کرد اعتبار 2500 میلیارد تومانی که قبل از انتخابات ریاست جمهوری در مجلس تصویب شد و چالش های زیادی که این روزها سازمان تامین اجتماعی در بحث درمان با آن روبه رو است، باعث شد روز گذشته روسای

کانون های بازنشستگان و مستمری بگیران سازمان تامین اجتماعی سراسر کشور که نمایندگی یک میلیون و 400 هزار بازنشسته را بر عهده دارند، در دفتر مرکزی کانون بازنشستگان جمع شوند.

مهم ترین مساله ای که اکثریت روسای کانون ها در این جلسه مطرح کردند این بود که چرا مصوبه ای که در مجلس در راستای سیاست همسان سازی تصویب شده و دولت در سفرهای استانی قول آن را داده اجرا نشده است. مشکلات بخش درمان و بیمه های تکمیلی، در نظر نگرفتن اعتبار برای سفرهای زیارتی و سیاحتی و پرداخت نکردن اعتبار برای وام های ضروری و قرض الحسنه از دیگر مسائلی بود که در این جلسه اکثریت حاضران به عنوان مطالبات بحق بازنشستگان بیان کردند.

خبازها: فقط خواستار اجرای قوانین مصوب هستیم

در ابتدای این جلسه علی اکبر خبازها رئیس کانون بازنشستگان و مستمری بگیران تامین اجتماعی استان تهران با بیان اینکه وام ضروری و ودیعه مسکن بازنشستگان از ابتدای سال جاری پرداخت نشده است، گفت: «ما فقط خواستار اجرای قوانین مصوب شده هستیم و این در راستای تعامل با مدیرعامل سازمان است و تا زمانی که این تعامل صورت نگیرد مشکلات مستمری بگیران و بازنشسته ها حل نمی شود.» خبازها در ادامه گفت: «در حالی که رئیس جمهور همواره گفته است در اتاق مدیران من به روی مردم باز است و در حالی که سازمان تامین اجتماعی مشتری گرا و سه جانبه گرا است یعنی کارگر، کارفرما و دولت باید در تصمیمات این سازمان نقش داشته باشند اما مدیرعامل سازمان تعاملی با کانون ها ندارد. در حالی که ما با هر مدیری که با کانون ها تعامل داشته باشد حاضریم صحبت کنیم تا مطالبات قانونی مان را طلب کنیم.» در آخرین روزهای کاری دولت نهم تصویب شد با اختصاص دو هزار و 500 میلیارد تومان اعتبار از سوی مجلس و رئیس جمهوری، حقوق بازنشستگان تامین اجتماعی با سایر بازنشستگان کشوری همسان می شود که به گفته خبازها این بودجه برای سال 88 است و برای سال 89 بودجه جداگانه ای تصویب شده است. دولت قرار شد از محل فروش سهام کارخانه ها این بودجه را در اختیار کانون ها قرار دهد اما چون فروش این کارخانه ها زمان می برد دولت 600 میلیارد تومان اعتبار با وام گرفتن از بانک رفاه به صورت تنخواه با بهره 12 درصد در اختیار کانون ها گذاشت که بعد از آن بود که نحوه تخصیص این اعتبار مسائل زیادی را در سازمان در پی داشت. خبازها ادامه داد: «در حالی که مجلس این بودجه را تصویب کرده مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی در گرفتن این بودجه تعلل می کند و به همین دلیل کانون ها نمی توانند پاسخگوی بازنشستگان باشند و عدم امنیت شغلی مدیران سازمان و تغییرات مدیریتی باعث افت درآمد سازمان شده است.»

ضعف کفایت مدیران دلیل بدهی بیمه ها به بیمارستان ها

در این جلسه قادیان نماینده بازنشستگان استان همدان گفت: «در حالی که کارمندان کشوری و لشگری در مورد سفرهای زیارتی و سیاحتی سهمیه دارند اما سازمان تامین اجتماعی با مقدار کمی که برای این امر هزینه می کند در واقع سر بازنشستگان کلاه گذاشته است.»

این نماینده ادامه داد: «تمامی بیمارستان های سازمان تامین اجتماعی از پذیرش بیماران خودداری می کنند چرا که سازمان تامین اجتماعی به بخش درمان بدهکار است و این سبب شده به شخصیت بازنشستگان توهین شود و این عدم کفایت مدیران است که نتوانسته اند بدهی شان را بدهند.» همچنین نماینده بازنشستگان استان آذربایجان شرقی در مورد بودجه ای که سازمان باید به عنوان رهن و اجاره در اختیار کانون ها قرار دهد، گفت: «این بودجه چندین سال است ثابت مانده و در حالی که اجاره ها افزایش داشته اما سازمان 10 میلیون تومان و در برخی شهرستان ها 6 میلیون تومان در اختیار کانون ها قرار داده است.»

علی اصغر روزبهی نماینده خراسان رضوی هم در مورد تغییرات مدیریتی و عدم دوام عمر مدیران در سازمان تامین اجتماعی گفت: «مدیران سازمان باید از درون سازمان انتخاب شوند و اگر مدیری خوب عمل می کند باید به آن اجازه کار داده شود.» او همچنین در مورد افزایش نیافتن سرانه حق مسکن، در نظر گرفتن اعتبارات برای سفرهای زیارتی و سیاحتی، اجرای ناقص سیاست همسان سازی، مشکلات بخش درمان و بیمه تکمیلی مطالبی را بیان کرد.

ضعف تشکیلاتی سازمان عامل مشکلات

نماینده بازنشستگان استان قزوین گفت: تشکل ما در سازمان قوی نیست و انسجام لازم را نداریم و همین باعث شده بقیه برای ما تصمیم بگیرند چون ما هیچ تعاملی با مجلس و دولت نداریم. از طرفی بانک رفاه هم ما را اذیت می کند و وام نمی دهد.»

در ادامه این جلسه نصراللهی به نمایندگی از بازنشستگان و مستمری بگیران استان گیلان با بیان اینکه با گذشت نزدیک 7 ماه از سال مزایای بازنشستگان مثل وام ودیعه مسکن، وام قرض الحسنه و اعتبار سفرهای زیارتی و سیاحتی پرداخت نشده است، گفت: «ما باید کانون عالی تشکیل دهیم که با نماینده قانونی و با هویت قانونی به مجلس برود و مصوبه همه این موارد را در مجلس بگیرد.»

نصف شدن حقوق بازنشستگان تامین اجتماعی بعد از فوت
رمضانی مسوول بازنشستگان استان خراسان رضوی با بیان اینکه ما داریم به معلول ها می پردازیم در حالی
که اساس سازمان اشکال دارد، گفت: «چرا باید اگر بازنشسته ای فوت کند حقوقش نصف شود در حالی که این
خلاف قانون است و در شرایطی که ما خود خواهان پرداخت حق بیمه برای بیمه تکمیلی هستیم و وکالت هم
داده ایم اما سازمان به عنوان کارفرما اقدامی در این زمینه نمی کند.»
در این جلسه نماینده بازنشستگان استان مازندران با بیان اینکه ما صنفی هستیم و نمی خواهیم با احزاب سیاسی
و وابستگان سیاسی یکسان شویم، گفت: «باید کاری کنیم که سازمان در قالب کاری که می کند حفظ شود.»
همچنین اسدی رییس
کانون بازنشستگان استان قزوین گفت: «اگر 2500 میلیارد تومانی را که تصویب شد به تعداد بازنشستگان
تقسیم کنیم باید 175 هزار تومان هر ماه به حقوق آنها اضافه می شد اما با میانگینی که فعلاً پرداخت شده 42
هزار تومان سهم هر نفر بوده است.»
او ادامه داد: «ما باید بدانیم این
2500 میلیارد تومان قرار است در یک سال پرداخت شود یا نه، پس ما می توانیم برای دریافت این حتی
شکایت کنیم.»

سیاستگذاری و جنگ نرم علیه بازنشستگان تامین اجتماعی
اسدی ادامه داد: «در تامین اجتماعی دارد ظلمی می شود که ما این ظلم را متوجه نیستیم. مزایای بازنشستگان
برای سرپوش گذاشتن و برای اینکه بازنشستگان متوجه تغییرات و کاهش حقوقشان نشوند در حقوق پرداخت
می شود و این یک نوع سیاستگذاری و جنگ نرم است و در حالی صورت می گیرد که هر بار تعداد زیادی از
بازنشستگان به دلیل اینکه این تغییرات حقوقی را متوجه نمی شوند به کانون ها مراجعه می کنند.»
طریقت: بحران نقدینگی در سازمان تامین اجتماعی
دکتر محمد حسن طریقت نایب رئیس هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی با بیان اینکه تا زمانی که فلسفه سه
جانبه گرایی تامین اجتماعی اجرا نشود این مسائل حل نمی شود، گفت: «اگر دخالت ها در سازمان محدود شود
فلسفه وجودی سازمان زیر سوال می رود چراکه در ساختار جدید سازمان هیات مدیره از مدیرعامل جدا شده
و وظایف خود را دارد، در حالی که قبلاً مدیرعامل رئیس هیات مدیره بود.»
طریقت ادامه داد: «در شرایط فعلی سازمان با دو مشکل اساسی درگیر است یکی اینکه بودجه ای که برای
سازمان تعیین شده به دلایلی محقق نمی شود و دیگر اینکه سازمان به لحاظ نقدینگی به شدت در بحران است.»
وی ادامه داد: «الان بحث های کارشناسی که در سازمان مطرح است و به احتمال زیاد به قانون تبدیل می
شود، بحث رفتن سازمان درمان زیر نظر وزارت بهداشت است که خیلی جدی است.»
طریقت در مورد اعتبار 2500 میلیارد تومانی گفت: «ذبیحی به عنوان مدیرعامل سازمان سعی کرد خواسته
رئیس جمهور را اجرا کند اما پولی در بساط نبود و قرار بود تا شهریور به ما سهام دهند اما اینکه این سهام
کی به پول تبدیل می شود معلوم نیست و دولت به همین دلیل به سازمان تنخواه گردان داد در حالی که در
وزارت دارایی براساس قانون موجود دولت نمی تواند به جایی که ردیف قانونی ندارد پول دهد و سازمان
تامین اجتماعی در وزارت دارایی ردیف قانونی ندارد، به همین دلیل تلاش های ذبیحی و دستور رئیس
جمهوری به پول تبدیل نشد.» او ادامه داد: «اگر از مهلت وامی که سازمان از وزارت رفاه گرفته، بگذرد بهره
این وام که الان 12 درصد است 40 درصد می شود.»

در پایان قول نایب رئیس هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی برای تشکیل جلساتی با حضور روسای کانون
های سراسر کشور و هیات مدیره سازمان باعث خوشحالی حاضران در جلسه شد. همچنین دربانان مدیرکل
روابط عمومی و امور بین الملل سازمان تامین اجتماعی در پایان گفت: «در سازمان موازی کاری هایی بود
که نتیجه حاصل نمی شد و مدیران تصمیم گرفتند سازمان های موازی برچیده شود و در شورای معاونین این
سازمان به این موضوع پرداخته شد.» در انتهای جلسه روسای کانون ها بیانیه ای را که در آن خواسته های
کانون بازنشستگان اعلام شده بود امضا کردند.

پیگیری در تسریع همسان سازی حقوق بازنشستگان، مرتفع شدن فاصله حقوقی بازنشستگان سال های گذشته
با بازنشستگان امروزی، برگشت داروهای حذف شده به سبد دارویی بیمه شدگان، اجرایی کردن قانون الزام
درمان، وام قرض الحسنه، وام مسکن و... مواردی از این خواسته ها بود.

4 میلیون و 300 هزار تومان حداکثر شهریه مدارس غیردولتی

روزنامه سرمایه در تاریخ 15 مهر 88 نوشت: معاون پشتیبانی سازمان آموزش و پرورش شهر تهران،
حداقل و حداکثر شهریه مدارس غیردولتی شهر تهران را اعلام کرد و گفت: «حداکثر شهریه مدارس
غیردولتی تهران چهار میلیون و 300 هزار تومان است.» سیدفرید بنی عقیل در گفت و گو با «توانا» اظهار
داشت: «حداقل شهریه مدارس مقطع پیش دبستانی غیردولتی شهر تهران 350 هزار تومان و حداکثر شهریه

یک میلیون و 300 هزار تومان است.» وی اضافه کرد: «حداقل شهریه مدارس مقطع ابتدایی غیردولتی شهر تهران 340 هزار تومان و حداکثر شهریه دو میلیون تومان است.»

1700 کارگر واگن پارس دست به اعتصاب غذا زدند

به گزارش خبرگزاری حکومتی ایلنا در تاریخ 15 مهر 88 آمده است: در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و سنوات معوقه و به دنبال نهمین تجمع در طول سال جاری کارگران شرکت واگن پارس اراک دست به اعتصاب غذا زدند و اعلام کردند در صورتی که پاسخی به درخواست هایشان داده نشود، مسیرهای منتهی به این کارخانه را مسدود خواهند کرد. «به گزارش ایلنا از اراک، کارگران این شرکت در محوطه ورودی واگن پارس و به رغم ممانعت مسوولین شرکت از تجمع آنان به دلیل حضور گروهی از قزاقستان در شرکت، اجتماع کرده و با شعارهای «.....حیا کن- کارخانه را رها کن»، «یا الله یا الله - برس به فریاد ما» فریاد اعتراض خود را بر آن چندین بار به گوش مسوولان رساندند.

محمدرضا مداحی نایب‌رئیس شورای اسلامی کار این شرکت نیز ضمن انتقاد از بی‌توجهی مسوولین استان به مشکلات صنفی کارگران گفت: «عدم پرداخت 75 روزی حقوق معوقه‌های ماه‌های قبل، بی‌توجهی به پرداخت سنوات بازنشستگان و عدم پرداخت مبلغ بازنشستگی به تامین اجتماعی موجب شد تا کارگران این شرکت برای نهمین بار در طول 6 ماهه سال جاری فریاد اعتراض خود را بلندکنند.» مداحی گفت: «با توجه به ورود گروهی از کشور قزاقستان برای بازدید شرکت مدیران و مسوولین شرکت سعی در متفرق ساختن کارگران را داشتند که به همین دلیل کارگران با تجمع در مقابل سالن غذاخوری دست به اعتصاب غذا زدند.» وی تصریح کرد: «تا زمانی که مسوولین و نمایندگان استان و مدیران شرکت به وعده‌ها و تعهدات خود عمل نکنند دست از اعتصاب غذا نخواهیم کشید.»

مداحی با اشاره به تذکر قبلی کارگران در رابطه با بستن جاده ورودی به اراک گفت: «این بار در انجام این امر مصمم هستیم و با تجمع در مقابل شرکت، جاده را مسدود خواهیم کرد.»

مداحی گفت: «اموال شرکت به دلیل عدم پایبندی مدیران به تعهداتشان با حکم دادگستری و توسط کارگران بازنشسته مصادره شده و اکنون این شرکت فاقد جرثقیل، تریلر و برخی تجهیزات مهم می‌باشد.» وی همچنین از مصادره اموال اداری به حکم قضایی صبح امروز توسط کارگران بازنشسته که مدت‌هاست حقوق و مستمری خود را دریافت نکرده‌اند خبر داد.

نایب‌رئیس شورای اسلامی کار واگن پارس با اشاره به اینکه کارگران بازنشسته برای تامین مستمری خود ناچار به فروش وسایل زندگی، خودرو و تهیه پول از طریق وام و قرض گرفتن شده‌اند، افزود: «تنها با پرداخت شخصی وجه به تامین اجتماعی کارگران بازنشسته امکان برخوردار شدن از حقوق بازنشستگی را دارند و مدیران هم از این مهم بی‌اعتنا می‌گذرند.»

دوازده عضو کانون صنفی معلمان آزاد شدند

به گزارش بخش فارسی بی بی سی در تاریخ 15 مهر 88 آمده است: ۱۲ عضو کانون صنفی معلمان ایران که روز سه شنبه در جلسه ای در خانه دبیرکل کانون بازداشت شده بودند، پس از یک روز آزاد شدند. این گروه روز سه شنبه ۱۴ مهر (۶ اکتبر) در جلسه ای به مناسبت روز جهانی معلم در منزل علی اکبر باغانی، دبیرکل کانون شرکت کرده بودند که توسط مأموران وزارت اطلاعات ایران بازداشت شدند. یک منبع مطلع به بی بی سی فارسی گفت که مأموران وزارت اطلاعات پیش از آزاد کردن اعضای کانون صنفی معلمان، به آنها گفته اند که چون مجوز فعالیت این کانون توسط وزارت کشور تمدید نشده است، فعالیت این کانون و تشکیل جلسات آن «غیر قانونی» است.

این در حالی است که به گفته یکی از اعضای کانون، این نهاد صنفی از سال ۱۳۸۰ به صورت قانونی تشکیل شده و حتی برای مدتی در ساختمانی که توسط وزارت کشور در اختیارش قرار گرفته بود، فعالیت کرده است. کانون می گوید که انتخابات خود را مطابق اساسنامه انجام داده و مدارک را به وزارت کشور فرستاده، اما وزارت کشور بدون ارائه توضیحی از حدود یک سال پیش مجوز فعالیت آن را تمدید نکرده است.

همزمان با ماجرای بازداشت اعضای کانون صنفی معلمان ایران، روزنامه کیهان در ستون اخبار ویژه شماره روز چهارشنبه ۱۵ مهر خود، این کانون را «گروهک» و «گروه پوششی» خوانده و به شدت نسبت به گفت و گوی دبیرکل و یکی از اعضای آن با رادیو فردا اعتراض کرده است.

آقای باغانی در گفت و گوی مذکور از وضعیت معیشتی و کاری معلمان و همچنین عدم صدور مجوز برای برگزاری مراسم روز جهانی معلم برای کانون انتقاد کرده بود.

به گزارش برخی رسانه های اینترنتی در ایران، علی اکبر باغانی، علیرضا جوادی، محمود بهشتی لنگرودی، محمود دهقان آزاد، اسماعیل عبدی، مهدیه بهلولی، خاتون باذپر، مجتبی قریشیان، عباس معارفی، محمد نوری و آقایان جوادیپور و نیک نژاد بازداشت شدگانی بودند که اکنون آزاد شده اند.

زهرای جباری از زمان دستگیری در روز قدس دست به اعتصاب غذا زده است

مدرسه فنیستی: زهرا جباری در راهپیمایی روز قدس در حالی که ناخن پایش در حین بازداشت شکسته شد دستگیر و روانه سلول انفرادی بند 209 زندان اوین شد. زهرا جباری یکی دیگر از زنان بازداشتی است که در بند 209 زندان اوین به سر می برد. زهرا جباری در راهپیمایی روز قدس بازداشت شد. زمانی که نیروهای امنیتی او را بازداشت می کردند، ناخن یکی از انگشتان پایش شکست. او را از همان روزهای اول به سلول انفرادی بند 209 منتقل کردند. به گفته خانواده زهرا جباری او به خاطر بلاتکلیفی اش در زندان روز است که در اعتصاب غذا بسر می برد. آخرین خبر این که او وارد هفتمین روز اعتصاب غذای خود شده و وضعیت جسمی او بسیار نامناسب است.

جایزه پولیت کوسکایا برای صد فعال حقوق زنان در ایران

خبرگزاری ها گزارش کردند: یک گروه حقوق بشری جایزه سالانه پولیت کوسکایا را به صد فعال حقوق زنان در ایران اهداء کرده است. گروه حقوق بشری که مقر آن در لندن قرار دارد می گوید اعضاء کمپین یک میلیون امضاء با به مخاطره انداختن جان خود در تلاش هستند قوانین تبعیض آمیز کشورشان را تغییر دهند. این گروه تأکید کرد زنان ایرانی شهروندان درجه دو محسوب می شوند. جایزه انا پولیت کوسکایا به یاد خبرنگار روس مخالف کرملین که در سال ۲۰۰۶ در آپارتمانش در مسکو به قتل رسید اهداء می شود.

قراردادی غیرمتعارف و "بدون تشریفات"

با روی کار آمدن دولت احمدی نژاد بخشی از پروژه های مهم گازی و نفتی کشور، بعضاً بدون انجام روال قانونی مربوط به مناقصه ها، به سپاه پاسداران و شرکت های وابسته به آن واگذار شدند. طرح توسعه فازهای ۱۵ و ۱۶ پارس جنوبی در مرداد ۱۳۸۵ به صورت ترک تشریفات قانونی به قرارگاه خاتم الانبیا واگذار شد. ارزش مالی این قرارداد ۲ میلیارد و ۹۷ میلیون دلار است. به باور منتقدان رویکرد دولت در واگذاری پروژه های بزرگ کشور، سبب شده که نهادهای نظامی، مانند قرارگاه خاتم الانبیا به کار فرمای بزرگ کشور بدل شوند. محافل مربوط به بخش خصوصی پیوسته به این رویکرد دولت انتقاد و اعتراض داشته اند. برخی منابع خبری خروج سرمایه گذاران خارجی از فعالیت در پارس جنوبی را هم با رویکرد دولت بی ارتباط نمی دانند.

۴ هزار شاغل باقی مانده اند

به رغم توجه دولت محمود احمدی نژاد به تأمین مالی پروژه های واگذار شده به نهادهای نظامی حامی خود، به نظر می رسد که مشکلات مالی ناشی از کاهش قیمت نفت و عدم همکاری سرمایه گذاران خارجی باعث شده که این دولت در انجام تعهدات مالی خود نسبت به آنها نیز با مشکل روبرو شود.

سردار قاسمی در ادامه گفتگو با خبرنگاری مهر گفته است که بر اساس برنامه باید در شرایط فعلی حدود ۱۰ هزار نفر به صورت روزانه در فازهای ۱۵ و ۱۶ مشغول به کار باشند، ولی مشکلات مالی به رکود کار انجامیده و تعداد این شاغلین هم به ۴ هزار نفر کاهش یافته است. قاسمی تأکید کرده است که به رغم مشکلات کنونی، قرارگاه خاتم الانبیا همچنان برنامه های برای جذب مشارکت خارجی در فازهای یاد شده ندارد.

هدف از توسعه فازهای ۱۵ و ۱۶ پارس جنوبی برداشت روزانه ۵۶ میلیون و ۶۰۰ هزار متر مکعب گاز از مخزن و تولید ۵۰ میلیون متر مکعب گاز تصفیه شده اعلام شده است. استحصال سالانه یک میلیون تن اتان و یک میلیون و ۵۰ هزار تن گاز مایع نیز از دیگر پیش بینی ها برای این دو فاز است.

مشکلی که محدود به فازهای ۱۵ و ۱۶ نیست

مشکل تأمین مالی صرفاً محدود به فازهای یاد شده نیست. غلامرضا منوچهری، مدیر عامل پتروپارس نیز پیش از این در مصاحبه با خبرنگاری مهر گفته بود که فاز ۱۲ پارس جنوبی نیز به دلیل مشکلات مالی با رکود در پیشرفت عملیات مواجه است. علی خیراندیش مدیر عامل شرکت مایع سازی گاز طبیعی نیز از تاخیر ۵ درصدی در اجرای طرح ایران ال ان جی (طرح تولید گاز مایع) خبر داده و علت را عدم تأمین به موقع منابع مالی و اعتباری اجرای طرح ذکر کرد.

وی با بیان اینکه در شرایط کنونی پیشرفت اجرای این پروژه حدود ۲۵ درصد بوده است، اظهار کرده بود: اگر تأمین منابع مالی این طرح به موقع انجام بگیرد، تا ۲ سال آینده تولید LNG در این پروژه آغاز خواهد شد.

کارشناسان در توضیح عقب ماندگی ها و رکود در توسعه صنایع نفت و گاز ایران دلایلی چندگانه ای را ذکر می کنند که افت سرمایه گذاری خارجی، رویکردهای نادرست داخلی و محرومیت از دستیابی به تکنولوژی های روز دنیا از جمله آنهاست.

محدودیت های مالی مشکل اصلی نیستند

ایران در ۵ سال گذشته تفاهم نامه و قراردادهایی را با شرکت های داخلی و برخی شرکت های آسیایی برای توسعه میدان های نفت و گاز امضا کرده است. اما کارشناسان عملی شدن این قراردادها را بدون همکاری شرکت های بزرگ نفتی بین المللی میسر نمی دانند. آنها معتقدند که مشکل اصلی علاوه بر کمبود منابع مالی،

تکنولوژی مورد نیاز است که عمدتاً در اختیار شرکت‌های نفتی بین‌المللی میسر نیست. تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل که با هدف فشار بر ایران برای شفاف‌سازی برنامه‌ی اتمی‌اش اعمال شده‌اند، سدی در برابر دستیابی این کشور به فناوری‌های یادشده تلقی می‌شوند. سال ۲۰۰۸، با تصویب سومین قطعنامه تحریمی، چندین شرکت نفتی و گازی دیگر، از جمله شرکت بریتانیایی- هلندی رویال داچ شل، اینپیکس ژاپن و استات اویل نروژ از ایران رفته یا افزایش سرمایه‌گذاری خود را متوقف کردند.

تعداد ۶۰۰۰ نیروی مشغول به کار در پارس جنوبی بیکار شده‌اند

خبرنامه آزادی برابری به نقل از خبرگزاری مهر در تاریخ ۱۵ مهر ۸۸ گزارش کرده است: فرمانده قرارگاه خاتم‌الانبیاء گفته است که مشکلات مالی به رکود کار در فازهای ۱۵ و ۱۶ میدان‌های گازی پارس جنوبی انجامیده است و اخراج کارکنان را در پی داشته است. فازهای دیگر پارس جنوبی نیز با مشکلات مشابه‌ای روبرو هستند.

سردار رستم قاسمی، فرمانده قرارگاه خاتم‌الانبیاء به خبرگزاری مهر گفته است که تأمین مالی عملیات در فازهای ۱۵ و ۱۶ میدان مشترک گازی پارس جنوبی در گرو برداشت یک میلیارد دلاری از حساب ذخیره ارزی است. به گفته‌ی وی، اجرای فازهای یادشده با مشکلات شدید ناشی از کمبود منابع مالی مواجه شده است.

با روی کار آمدن دولت احمدی‌نژاد بخشی از پروژه‌های مهم گازی و نفتی کشور، بعضاً بدون انجام روال قانونی مربوط به مناقصه‌ها، به سپاه پاسداران و شرکت‌های وابسته به آن واگذار شدند. طرح توسعه فازهای ۱۵ و ۱۶ پارس جنوبی در مرداد ۱۳۸۵ به صورت ترک تشریفات قانونی به قرارگاه خاتم‌الانبیاء واگذار شد. ارزش مالی این قرارداد ۲ میلیارد و ۹۷ میلیون دلار است.

گزارش تکمیلی

۶۰۰۰ نیروی مشغول به کار در پارس جنوبی بیکار شده‌اند

رادپو دویجه وله آلمان در تاریخ ۱۵ مهر ۸۸ اعلام داشت: فرمانده قرارگاه خاتم‌الانبیاء گفته است که مشکلات مالی به رکود کار در فازهای ۱۵ و ۱۶ میدان‌های گازی پارس جنوبی انجامیده است و اخراج کارکنان را در پی داشته است. فازهای دیگر پارس جنوبی نیز با مشکلات مشابه‌ای روبرو هستند.

سردار رستم قاسمی، فرمانده قرارگاه خاتم‌الانبیاء به خبرگزاری مهر گفته است که تأمین مالی عملیات در فازهای ۱۵ و ۱۶ میدان مشترک گازی پارس جنوبی در گرو برداشت یک میلیارد دلاری از حساب ذخیره ارزی است. به گفته‌ی وی، اجرای فازهای یادشده با مشکلات شدید ناشی از کمبود منابع مالی مواجه شده است.

قراردادی غیرمتعارف و "بدون تشریفات"

۱۵ مهر: با روی کار آمدن دولت احمدی‌نژاد بخشی از پروژه‌های مهم گازی و نفتی کشور، بعضاً بدون انجام روال قانونی مربوط به مناقصه‌ها، به سپاه پاسداران و شرکت‌های وابسته به آن واگذار شدند. طرح توسعه فازهای ۱۵ و ۱۶ پارس جنوبی در مرداد ۱۳۸۵ به صورت ترک تشریفات قانونی به قرارگاه خاتم‌الانبیاء واگذار شد. ارزش مالی این قرارداد ۲ میلیارد و ۹۷ میلیون دلار است. به باور منتقدان رویکرد دولت در واگذاری پروژه‌های بزرگ کشور، سبب شده که نهادهای نظامی، مانند قرارگاه خاتم‌الانبیاء به کارفرماهای بزرگ کشور بدل شوند. محافل مربوط به بخش خصوصی پیوسته به این رویکرد دولت انتقاد و اعتراض داشته‌اند. برخی منابع خبری خروج سرمایه‌گذاران خارجی از فعالیت در پارس جنوبی را هم با رویکرد دولت بی‌ارتباط نمی‌دانند.

۴ هزار شاغل باقی مانده‌اند

به رغم توجه دولت محمود احمدی‌نژاد به تأمین مالی پروژه‌های واگذار شده به نهادهای نظامی حامی خود، به نظر می‌رسد که مشکلات مالی ناشی از کاهش قیمت نفت و عدم همکاری سرمایه‌گذاران خارجی باعث شده که این دولت در انجام تعهدات مالی خود نسبت به آنها نیز با مشکل روبرو شود.

سردار قاسمی در ادامه‌ی گفت‌وگو با خبرگزاری مهر گفته است که بر اساس برنامه باید در شرایط فعلی حدود ۱۰ هزار نفر به صورت روزانه در فازهای ۱۵ و ۱۶ مشغول به کار باشند، ولی مشکلات مالی به رکود کار انجامیده و تعداد این شاغلین هم به ۴ هزار نفر کاهش یافته است. قاسمی تأکید کرده است که به رغم مشکلات کنونی، قرارگاه خاتم‌الانبیاء همچنان برنامه‌ای برای جذب مشارکت خارجی در فازهای یادشده ندارد.

هدف از توسعه فازهای ۱۵ و ۱۶ پارس جنوبی برداشت روزانه ۵۶ میلیون و ۶۰۰ هزار متر مکعب گاز از مخزن و تولید ۵۰ میلیون متر مکعب گاز تصفیه شده اعلام شده است. استحصال سالانه یک میلیون تن اتان و یک میلیون و ۵۰ هزار تن گاز مایع نیز از دیگر پیش‌بینی‌ها برای این دو فاز است.

مشکلی که محدود به فازهای ۱۵ و ۱۶ نیست

مشکل تأمین مالی صرفاً محدود به فازهای یادشده نیست. غلامرضا منوچهری، مدیر عامل پتروپارس نیز پیش از این در مصاحبه با خبرگزاری مهر گفته بود که فاز ۱۲ پارس جنوبی نیز به دلیل مشکلات مالی با رکود در پیشرفت عملیات مواجه است.

علی خیراندیش مدیر عامل شرکت مایع‌سازی گاز طبیعی نیز از تاخیر ۵ درصدی در اجرای طرح ایران ال ان جی (طرح تولید گاز مایع) خبر داده و علت را عدم تأمین به موقع منابع مالی و اعتباری اجرای طرح ذکر کرد.

وی با بیان اینکه در شرایط کنونی پیشرفت اجرای این پروژه حدود ۲۵ درصد بوده است، اظهار کرده بود: اگر تأمین منابع مالی این طرح به موقع انجام بگیرد، تا ۲ سال آینده تولید LNG در این پروژه آغاز خواهد شد.

کارشناسان در توضیح عقب‌ماندگی‌ها و رکود در توسعه صنایع نفت و گاز ایران دلایلی چندگانه‌ای را ذکر می‌کنند که افت سرمایه‌گذاری خارجی، رویکردهای نادرست داخلی و محرومیت از دستیابی به تکنولوژی‌های روز دنیا از جمله‌ی آنهاست.

محدودیت‌های مالی مشکل اصلی نیستند

ایران در ۵ سال گذشته تفاهمنامه و قراردادهایی را با شرکت‌های داخلی و برخی شرکت‌های آسیایی برای توسعه میدان‌های نفت و گاز امضا کرده است. اما کارشناسان عملی شدن این قراردادها را بدون همکاری شرکت‌های بزرگ نفتی بین‌المللی میسر نمی‌دانند. آنها معتقدند که مشکل اصلی علاوه بر کمبود منابع مالی، تکنولوژی مورد نیاز است که عمدتاً در اختیار شرکت‌های بزرگ نفتی بین‌المللی میسر نیست. تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل که با هدف فشار بر ایران برای شفاف‌سازی برنامه‌ی اتمی‌اش اعمال شده‌اند، سدی در برابر دستیابی این کشور به فناوری‌های یادشده تلقی می‌شوند. سال ۲۰۰۸، با تصویب سومین قطعنامه تحریمی، چندین شرکت نفتی و گازی دیگر، از جمله شرکت بریتانیایی- هلندی رویال داچ شل، اینپکس ژاپن و استات اوپل نروژ از ایران رفته یا افزایش سرمایه‌گذاری خود را متوقف کردند.

فعالان کارگری عضو هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر به زندان محکوم شدند

سایت موج آزادی نزدیک به موسوی در ۱۵ مهر نوشت: یکی از شعب دادگاه تجدید نظر اهواز فعالین کارگری و اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه را به زندان محکوم کرد. علی نجاتی رئیس هیئت مدیره سندیکای نیشکر هفت تپه و فریدون نیکوفرد، رمضان علیپور و جلیل احمدیان از اعضای هیئت مدیره این سندیکا هر کدام به شش ماه زندان تعلیقی و شش ماه زندان تعزیری محکوم شدند. محمد حیدری مهر یکی دیگر از اعضای هیئت مدیره این سندیکا نیز به ۴ ماه زندان تعزیری و هشت ماه زندان تعلیقی محکوم شده است. لازم به ذکر است که این حکم از طرف دادگاه تجدید نظر اهواز تأیید شده است. علی نجاتی و رضا رخشان از فعالان سندیکای کارگری نیز نیز جداگانه در دادگاه انقلاب دزفول دادگاهی شدند، اما فعلاً حکم مشخصی برایشان صادر نشده است.

علی نجاتی عضو هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه از کار اخراج شد

کمیته‌ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری: بر اساس گزارش رسیده، هیئت حل اختلاف اداره کار شوش، علی نجاتی رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه را از سر کار اخراج کرد. لازم به ذکر است که اخراج علی نجاتی رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه در جلسه هیئت حل اختلاف اداره کار شوش مورخه ۲۴/۶/۸۸ تأیید شد و این حکم روز دوشنبه مورخه ۱۳/۷/۸۸ به وی ابلاغ گردیده است.

گزارش تکمیلی

اخراج و زندان برای کارگران نیشکر هفت تپه

بر اساس اخبار سایت های اینترنتی، علی نجاتی رئیس هیأت مدیره سندیکای نیشکر هفت تپه اخراج شده است. خبر دیگری حاکی است که او همراه با فریدون نیکوفرد، رمضان علی پور و جلیل احمدیان، هر کدام به ۱۲ ماه زندان، شش ماه تعلیقی و شش ماه تعزیری، محکوم شده اند. حکم اخراج نجاتی توسط « هیأت حل اختلاف » صادر شده و احکام زندان کارگران از سوی دادگاه تجدید نظر سرمایه در اهواز به آنان ابلاغ شده است. این دادگاه محمد حیدری مهر یکی دیگر از کارگران را نیز به ۴ ماه زندان تعزیری و هشت ماه زندان تعلیقی محکوم کرده است. ما احکام دولت سرمایه داری علیه کارگران را از هر نوع - اخراج یا زندان - قاطعانه محکوم می کنیم. همزمان نکته مهمی را نیز یادآوری می کنیم. در طول چند سال گذشته چند هزار کارگر نیشکر هفت تپه به طور مستمر علیه شدت استثمار، تعویق دستمزدها و از بین رفتن امنیت اشتغال خویش می جنگیدند. تا زمانی که این مبارزه جریان داشت، تا هنگامی که کارگران با بستن جاده ها، با اعتصاب های عظیم چند هزار نفری، با جلب حمایت و همدلی گسترده همزنجیران در مراکز دیگر کار و تولید، با اختلال وسیع در روند سودسازی سرمایه، با تعطیل عمومی کارها در شهر شوش علیه سرمایه داران و دولت آن ها پیکار می کردند، ماشین سرکوب رژیم به رغم تمامی بربرمنشی هایش از بیم گسترش بیش از

پیش امواج این مبارزه جرات اخراج و زندانی کردن طولانی مدت کارگران را به خود نمی داد. این وضع پس از مدتی تغییر کرد. مبارزه و اعمال قدرت مستقیم کارگران جای خود را به سندیکاسازی و رفرمیسم راست سندیکالیستی و سازش با سرمایه داد. عده ای سندیکالیست راه افتادند و به گفته صریح خودشان به روند اعمال قدرت کارگران علیه سرمایه پایان دادند. نکته درس آموز و در عین حال تاسف آور آن است که خود این سندیکالیست ها امروز در صف مقدم قربانیان سرکوب قرار دارند. با سرمایه مماشات خطاست. مذاکره با سرمایه داران منتفی نیست. اما این مذاکره فقط و فقط با تکیه بر قدرت متحد و متشکل و ضد سرمایه داری کارگران می تواند مثمر ثمر و نتیجه بخش باشد. تنها راه درست برخورد با سرمایه، اعمال قدرت متحد شورایی و ضد سرمایه داری علیه آن است. ما یک بار دیگر احکام ضد کارگری نظام سرمایه داری علیه این کارگران را محکوم می کنیم و خواستار الغای فوری و بدون قید و شرط همه آن ها هستیم.

15 مهر 88

اعتراض کارگران راننده منطقه 10 شرکت واحد

به نوشته سایت کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری در تاریخ 15 مهر 88 آمده است : بیش از 527 کارگر منطقه 10 شرکت واحد اتوبوسرانی تهران به تغییرات اخیر در ساعات کار و اضافه کاری های خود اعتراض دارند. کارگران می گویند که ساعات کار آنان به صورت خودسرانه و بدون هیچ توافق آنان تغییر یافته است. مدیران هر وقت که اراده کنند، با هدف آزار و اذیت رانندگان هر نوع جا به جایی و انتقال افراد را برنامه ریزی می کنند. آنچه پیش از این به عنوان حق نگهداری ماشین به آنان تعلق می یافته دچار اختلال شده است و توزیع آن از هیچ نظم و نسق منصفانه ای تبعیت نمی کند. رانندگان منطقه 10 شرکت واحد با ابراز نارضایتی عمیق از این وضعیت ادامه کار خویش را بسیار دشوار می بینند. آنان خواستار برکناری مدیران و جلوگیری از زورگویی ها و تعديت آنان هستند.

نامه ای از یک کارگر کارخانه نوشابه ارم

به نوشته سایت کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری در تاریخ 15 مهر 88 آمده است : سلام می خواستم بگویم که ما 7 سال هست که در شرکت نوشابه ارم مشغول به کار هستیم. کارفرما هر ماه با کارگران تسویه می کرد و بابت هر 12 ساعت کار فقط 1 ساعت اضافه کاری می داد. ماه قبل ما 75 کارگر تصمیم گرفتیم به وزارت کار شکایت کنیم. اما بعد از شکایت تمام کارگران را اخراج کردند. دستمان هم به جایی نرسید. مگر ما از کارگران شرکت واحد و ... چه کم داریم که هیچ کس به دادمان نمی رسد. لاقل شما به همه بگویید که مالک شرکت نوشابه ارم دارد چه ظلمی به کارگزارانش می کند.

با تشکر

دستگیری یک فعال فرهنگی در گیلان

ادوار نیوز: نعمت الله اکبری مسوول شاخه فرهنگی ستاد انتخابات ائتلاف اصلاح طلبان گیلان بازداشت شد. بنا به گزارش های رسیده، آقای اکبری روز 4شنبه به اداره کل اطلاعات استان گیلان احضار شد و بعد از چند ساعت بازجویی به بازداشت گاه این اداره کل منتقل شد. اکبری نایب رییس مجمع اسلامی فرهنگیان استان گیلان نیز می باشد. هنوز از دلایل بازداشت و احضار اکبری اطلاعی در دسترس نیست. وی در تماسی با خانواده اش نیز اعلام کرده است که به این زودی آزاد نخواهد شد.

گشایش صفحه هنر و ادبیات در سایت کارگری افق روشن

خوشحال هستیم * که، صفحه هنر و ادبیات را در سایت کارگری افق روشن می گشائیم. به باور ما، تلاش و کوشش طبقه کارگر علیه سرمایه و مناسبات اجتماعی موجود تنها به عرصه اقتصادی و سیاسی محدود نیست. این جدیت طبقاتی در عرصه های دیگر، فرهنگ، ادب و هنر نیز جریان دارد.

طبقه کارگر، طبقه ای جهانی است. طبقه ای که چه در عرصه تئوری و چه در پراکتیک رسالت تغییر بنیادی مناسبات و نظم موجود (مناسباتی که مبتنی بر خرید و فروش نیروی کار و بهره کشی انسان از انسان استوار است) را دارد. طبقه ای که همچنین رسالت تحقق و برقراری جامعه سوسیالیستی را بالقوه به دوش می کشد. طبقه کارگر نه تنها نظم و مناسبات حاکم بر جامعه را در عرصه اقتصاد و سیاست با نقدی رادیکال به چالش می کشد، بلکه ارزش های انسانی، اخلاقی، ادبی، هنری و فرهنگی حاکم را نیز به مصاف می طلبد. انسان و تأمین نیازهای انسانی باید جای کالا و تأمین سود (ارزش اضافی) را پر نماید.

به همین ترتیب نقاشی، مجسمه سازی، کاریکاتور، شعر، رمان، داستان، نمایشنامه و... می بایست در این بُرهه از زمان در تقابل و جدال با ارزش ها و فرهنگ طبقه حاکم و در شرایط تحقق سوسیالیسم و جامعه ای بدون طبقات اجتماعی، بازتاب آمل، آرزوها، ایده ها، اندیشه ها و تخیلات بلند پروازانه انسان آزاد باشد. "سایت افق روشن" به عنوان عضوی از پیکره طبقه کارگر جهانی وظیفه خود می داند که عرصه تلاش و کوشش خویش را در این جهت گسترش دهد. بدیهی است که گام نهادن در این عرصه و ارائه کیفیتی مطلوب و پاسخ گو به مبارزه طبقاتی کارگران از حد و توان مسوول و سایت افق روشن به تنهایی خارج می باشد و بدون تردید به جد و جهد هنرمندان و ادیبان در همه عرصه های فرهنگی و همکاری آنها با افق روشن

نیازمندیم. به همین منظور از همه رفقای که دل در گرو تغییر نظم و مناسبات غیر انسانی موجود بسته اند و قلم رادر خدمت رهایی انسان به کار می گیرند، خواهشمندیم انتقادات، نظرات و پیشنهادات و همچنین مطالب، اشعار و نوشته های ادبی خود را برای سایت افق روشن ارسال نمایند.

مسئول سایت افق روشن

۲۰۰۹-۱۰-۴

www.ofros.com

www.ofros.com/honar_adab.htm

ofoghe_roshan@ofros.com

صفحه هنر و ادبیات افق روشن با همکاری رفیقی از فعالین کارگری راه اندازی و بروز خواهد شد.

سپاه پاسداران شش هزار کارگر پارس جنوبی را اخراج کرد

به گزارش رادیو دویچه وله در تاریخ 15 مهر 88 آورده است: فرمانده قرارگاه خاتم الانبیاء گفته است که مشکلات مالی به رکود کار در فازهای 15 و 16 میدانهای گازی پارس جنوبی انجامیده است و اخراج کارکنان را در پی داشته است. فازهای دیگر پارس جنوبی نیز با مشکلات مشابهی روبرو هستند. سردار رستم قاسمی، فرمانده قرارگاه خاتم الانبیاء به خبرگزاری مهر گفته است که تأمین مالی عملیات در فازهای 15 و 16 میدان مشترک گازی پارس جنوبی در گرو برداشت یک میلیارد دلاری از حساب ذخیره ارزی است. به گفته وی، اجرای فازهای یادشده با مشکلات شدید ناشی از کمبود منابع مالی مواجه شده است.

قراردادی غیرمتعارف و "بدون تشریفات"

با روی کار آمدن دولت احمدی نژاد بخشی از پروژه های مهم گازی و نفتی کشور، بعضاً بدون انجام روال قانونی مربوط به مناقصه ها، به سپاه پاسداران و شرکت های وابسته به آن واگذار شدند. طرح توسعه فازهای 15 و 16 پارس جنوبی در مرداد 1385 به صورت ترک تشریفات قانونی به قرارگاه خاتم الانبیاء واگذار شد. ارزش مالی این قرارداد 2 میلیارد و 97 میلیون دلار است. به باور منتقدان رویکرد دولت در واگذاری پروژه های بزرگ کشور، سبب شده که نهادهای نظامی، مانند قرارگاه خاتم الانبیاء به کار فرمای بزرگ کشور بدل شوند. محافل مربوط به بخش خصوصی پیوسته به این رویکرد دولت انتقاد و اعتراض داشته اند. برخی منابع خبری خروج سرمایه گذاران خارجی از فعالیت در پارس جنوبی را هم با رویکرد دولت بی ارتباط نمی دانند.

4 هزار شاغل باقی مانده اند

به رغم توجه دولت محمود احمدی نژاد به تأمین مالی پروژه های واگذار شده به نهادهای نظامی حامی خود، به نظر می رسد که مشکلات مالی ناشی از کاهش قیمت نفت و عدم همکاری سرمایه گذاران خارجی باعث شده که این دولت در انجام تعهدات مالی خود نسبت به آنها نیز با مشکل روبرو شود.

سردار قاسمی در ادامه ی گفتگو با خبرگزاری مهر گفته است که بر اساس برنامه باید در شرایط فعلی حدود 10 هزار نفر به صورت روزانه در فازهای 15 و 16 مشغول به کار باشند، ولی مشکلات مالی به رکود کار انجامیده و تعداد این شاغلین هم به 4 هزار نفر کاهش یافته است. قاسمی تأکید کرده است که به رغم مشکلات کنونی، قرارگاه خاتم الانبیاء همچنان برنامه های برای جذب مشارکت خارجی در فازهای یادشده ندارد.

هدف از توسعه فازهای 15 و 16 پارس جنوبی برداشت روزانه 56 میلیون و 600 هزار متر مکعب گاز از مخزن و تولید 50 میلیون متر مکعب گاز تصفیه شده اعلام شده است. استحصال سالانه یک میلیون تن اتان و یک میلیون و 50 هزار تن گاز مایع نیز از دیگر پیش بینی ها برای این دو فاز است.

مشکلی که محدود به فازهای 15 و 16 نیست

مشکل تأمین مالی صرفاً محدود به فازهای یادشده نیست. غلامرضا منوچهری، مدیر عامل پتروپارس نیز پیش از این در مصاحبه با خبرگزاری مهر گفته بود که فاز 12 پارس جنوبی نیز به دلیل مشکلات مالی با رکود در پیشرفت عملیات مواجه است. علی خیراندیش مدیر عامل شرکت مایع سازی گاز طبیعی نیز از تاخیر 5 درصدی در اجرای طرح ایران ال ان جی (طرح تولید گاز مایع) خبر داده و علت را عدم تأمین به موقع منابع مالی و اعتباری اجرای طرح ذکر کرد.

وی با بیان اینکه در شرایط کنونی پیشرفت اجرای این پروژه حدود 25 درصد بوده است، اظهار کرده بود: اگر تأمین منابع مالی این طرح به موقع انجام بگیرد، تا 2 سال آینده تولید LNG در این پروژه آغاز خواهد شد.

کارشناسان در توضیح عقب ماندگی ها و رکود در توسعه ی صنایع نفت و گاز ایران دلایلی چندگانه ای را ذکر می کنند که افت سرمایه گذاری خارجی، رویکردهای نادرست داخلی و محرومیت از دستیابی به تکنولوژی های روز دنیا از جمله ی آنهاست.

محدودیت های مالی مشکل اصلی نیستند

ایران در ۵ سال گذشته تفاهمنامه و قراردادهایی را با شرکت‌های داخلی و برخی شرکت‌های آسیایی برای توسعه میدان‌های نفت و گاز امضا کرده است. اما کارشناسان عملی شدن این قراردادها را بدون همکاری شرکت‌های بزرگ نفتی بین‌المللی میسر نمی‌دانند. آنها معتقدند که مشکل اصلی علاوه بر کمبود منابع مالی، تکنولوژی مورد نیاز است که عمدتاً در اختیار شرکت‌های بزرگ نفتی بین‌المللی میسر نیست. تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل که با هدف فشار بر ایران برای شفاف‌سازی برنامه‌ی اتمی‌اش اعمال شده‌اند، سدی در برابر دستیابی این کشور به فناوری‌های یادشده تلقی می‌شوند. سال ۲۰۰۸، با تصویب سومین قطعنامه تحریمی، چندین شرکت نفتی و گازی دیگر، از جمله شرکت بریتانیایی- هلندی رویال داچ شل، اینپکس ژاپن و استات اویل نروژ از ایران رفته یا افزایش سرمایه‌گذاری خود را متوقف کردند.

مسمومیت و مرگ کارگر معدن در اثر عدم وجود شرایط ایمنی در محیط کار

سوالان سسی: در تاریخ ۱۵ مهر ۸۸ نوشت: سجاد قنبری کارگر معدن طلای "آغ دره" تکاب (تیکان تپه) روز ۸ مهر ۸۸ بر اثر مسمومیت ناشی از سیانور و بی توجهی مسئولین کارخانه جان باخت. بر اساس اخبار رسیده، قنبری مدت سه سال در اتاق طلا و یک سال در سوله سیانور معدن آغ دره کار می‌کرده است. این کارگر آذربایجانی در دو سال گذشته به دلیل آلودگی بیش از حد به جیوه و سیانور از ناراحتی‌های روحی، روانی و گوارشی رنج می‌برد و بر اساس قوانین باید از کارافتاده اعلام می‌شد. پس از مراجعه این کارگر آذربایجانی به مسئولین کارخانه، عباس نیری مدیر عامل کارخانه ضمن تاکید بر اینکه خطری جان شما را تهدید نمی‌کند از اعطای حقوق این کارگر سر باز زده و وی را مجبور به ادامه کار کرده بود. مدیران کارخانه پس از مرگ سجاد قنبری سعی دارند با تطمیع و تهدید کارگران مرگ این کارگر آذربایجانی را خودکشی جلوه دهند و این در حالی است که هفته گذشته یکی دیگر از کارگران معدن مذکور به شیوه مشابهی مسموم شده بود و مسئولین معدن که از زنده ماندن وی ناامید شده بودند، سناریوی ساختگی خودکشی این کارگر را نیز از پیش آماده کرده بودند تا در صورت فوت، علت مرگ وی را خودکشی اعلام نمایند. مرگ این کارگر جوان آذربایجانی در حالی اتفاق می‌افتد که پیش از این گروه‌های مدافع حقوق بشر خبر از اخراج دائمی کارگران مسموم و اخراج فصلی کارگران در فصل زمستان بدون در نظر گرفتن هرگونه مزایایی داده بودند.

کارگران معدن آغ دره تکاب که اکثریت قریب به اتفاق آنها ترک و اهل شهرستان تکاب (تیکان تپه) هستند مجبورند در فصل زمستان جهت امرار معاش به مناطق صنعتی فارس نشین مهاجرت کنند. به گفته کارگران، آنها فاقد هرگونه امنیت جسمی هنگام کار می‌باشند و کارخانه فاقد تجهیزات لازم جهت تصفیه ماده باطله می‌باشد که باعث آلودگی منابع آبهای زیر زمینی منطقه نیز گشته است. لازم به ذکر است که شرکت فرآوری پویا زرکان، سالانه بالغ بر چهار تن طلا، معادل ۱۴۰ میلیارد تومان طلا از معدن طلای آغ دره استحصال می‌کند که این مقدار در آمار کلی تولید طلای کشور ذکر نمی‌شود و مسوولان روی آن نظارتی ندارند. مسئولین رده بالای این معدن همگی اهل اصفهان و یزد هستند.

گزارش اینلنا از وضعیت کودکان کار به بهانه روز جهانی کودک کودکانی که هرگز کودکی نکرده‌اند

به گزارش اینلنا در تاریخ ۱۵ مهر ۸۸ آمده است: برخی کودکان روزانه ۱۰-۱۲ ساعت در محیط‌های کار مرطوب و نامناسب کارگری می‌کنند. /خصوصاً با دیگران، انتقام‌گیری، پرخاشگری و سایر احساس‌های منفی در اثر حس‌های تبعیض به وجود آمده در این کودکان به اوج خود می‌رسد. /آنها قادر به دفاع و حمایت از خود در برابر انواع سوءاستفاده‌ها نیستند.

سیزده سال بیشتر ندارد اما تمام خواسته‌ها و آمالش مثل یک پسر بالای ۲۵ سال است. تمام انگیزه اش شاد کردن خواهر ۳ساله خود با خریدن یک عروسک مو طلایی بوده یا شاید هم برای فرار از شکنجه‌های نا پدري اش روز و شب به فکر کسب در آمد است و وقتی کار می‌کند چهره خشن به خود می‌گیرد اما به محض اینکه لحظه فراغ از کار می‌رسد، شاید هنگام خواب، بالش خوابش پر از اشک حسرت روزگار باشد.

به گزارش خبرنگار اینلنا باز هم يك سال از روز جهانی کودک پارسال گذشت و روز جهانی کودک دیگری آغاز شد. شاید کودکی که همیشه در پنبه بزرگ شده و پدر و مادرش اجازه نداده که قند در دلش آب شود، این روز جهانی را برای کودکش جشن بگیري و هدیه گران قیمتی را به او تقدیم کند، اما نمی‌توان تا این حد گل و بلبل تصور کرد چرا که کودکان بسیاری هستند که حتی نمی‌توانند برنامه‌های ویژه تلویزیونی این روز را مشاهده کنند و این روز را نیز مانند روزهای دیگر به سختی به صبح می‌رسانند.

شانزدهم مهرماه روز جهانی کودک است اما کودکان ما که در این روز هم از حال و روز خود غافلند و حتی نمی‌دانند مطالبی که طی سال به کودکان مانند خودشان اختصاص پیدا می‌کند از چه جنسی است. مجید دلش می‌خواهد که هر از چند گاهی تعدادی از دفتر کتاب‌های کهنه خود را که مربوط به روزگار محصلی‌اش بود، ورق بزند اما می‌ترسد هوایی شود.

سبحان هم هرگز دفتر و کتابی را میان دستانش لمس نکرده تا بداند درس و مدرسه چه طعمی دارد. کار این کودکان درست در ورای آمارهای ناقص مسئولان مبهم مانده و هاله‌ای از علامت سؤال بر روی این معضل خودنمایی می‌کند.

گزارش مستندی از وضعیت کودکان کار نیست

سعید مدنی آسیب‌شناس اجتماعی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، تاکید می‌کند وزارت کار که متولی اصلی نظارت بر کار کودکان است نه تنها هیچ گزارش مستندی از وضعیت کودکان ندارد، بلکه بازرسان این وزارتخانه تنها برای نظارت بر وضعیت گروه‌های بزرگسال متمرکز شده‌اند و بر شرایط کار کودکان نظارتی ندارند به طوری که کارفرمایان هم مسایل و شرایط کودکان را از این بازرسان مخفی نگاه می‌دارند. او با بیان اینکه سازمان‌های حمایتی می‌توانند زمینه‌های لازم را برای ورود این کودکان به آموزش فراهم کنند ادامه می‌دهد: چنانچه در برخی از مناطق محروم مدارس مناسبی برای ادامه تحصیل کودکان وجود ندارد و یا در مناطق شهری کشور ساعات کار کودکان اجازه تحصیل به آنها نمی‌دهد، باید شرایطی فراهم شود که کودکان بعد از ساعت کار بتوانند ادامه تحصیل بدهند اما در حال حاضر از این منظر با کاستی‌های زیادی روبرو هستیم.

خاموشی مسئولان برای آمار مربوط به کودکان کار

آنچه که مهم جلوه می‌کند دستپاچه شدن مسئولان به هنگام دادن آمارهای مربوط به کودکان کار بوده که سعی می‌کنند این آمار را از طریق آخرین سرشماری مربوط به سال 85 مطرح کنند. فاطمه قاسمزاده عضو کمیته هماهنگی شبکه یاری کودکان ایران به ایلنا می‌گوید: اینکه در ایران هیچ آمار مشخصی در این ارتباط وجود ندارد خودش به تنهایی معضل جدیدی است و اگر آماری در این زمینه ارایه می‌شود ناقص بوده و قابل استناد نیست، شاید به دلیل مطمئن نبودن آمارها است که کمتر مسئولی برای ارایه آمار لب به اظهار نظری گشاید.

او ادامه می‌دهد: مطابق با آخرین آمارها بیش از سه میلیون کودک بازمانده از تحصیل و ترک تحصیل کرده وجود دارد که به دلیل فشارهای اقتصادی موجود و خانواده خود، راهی جز اشتغال ندارند. کار کودکان در کورمپزخانه‌های جنوب تهران، زباله‌گردی، کار در کارخانه‌های ذوب شیشه و ... از جمله کارهای دشوار کودکان است که عضو کمیته هماهنگی شبکه یاری کودکان ایران را مجبور به اظهار نظر در مورد آنها می‌کند، «ایران اگرچه مقابله‌نامه منع کارهای دشوار برای کودکان را پذیرفتند اما در این زمینه اقدامی انجام نمی‌دهد»

او ادامه می‌دهد: این کودکان کودکی ندارند و کودکی نکردن آنها در آینده گریبانشان را می‌گیرد، این کودکان در آینده پدر و مادر خوبی برای کودکان خود نخواهند بود چرا که از نعمت کودکی کردن محروم شده‌اند. قاسمزاده به فشارهای جسمی حاصل از کار اشاره می‌کند. گزارش‌هایی آمده مبنی بر اینکه کودکان روزانه 10-12 ساعت زیر نور کم قالی‌بافی می‌کنند و محیط کار مرطوب و نامناسبی دارد و به نوعی بسیاری از کارگاه‌های فعلی ایران از شمول قانون کار خارج هستند و نظارتی بر آنها وجود ندارد.

رشد حس تنفر و پرخاشگری در کودکان کار

همه افراد جامعه وقتی این کودکان را مشاهده می‌کنند نگاه موقتی از سر دلسوزی به آنها می‌اندازند و از کنارشان به سادگی عبور می‌کنند اما آزارهای عاطفی و روانی وارد آمده بر روی این کودکان قصه پر غصه‌ای دارد.

عضو کمیته هماهنگی شبکه یاری کودکان در این مورد می‌گوید: به دلیل سرگرم نشدن این کودکان به بازی و نشاط بسیاری از احساس‌های منفی در این کودکان شکل می‌گیرد و خصومت با دیگران، انتقام‌گیری، پرخاشگری و سایر احساس‌های منفی در اثر حس‌های تبعیض به وجود آمده در این کودکان به اوج خود می‌رسد که اگر این خشم‌ها کنترل نشود، منجر به ایجاد رفتارهای منفی در آنها می‌شود. سعید مدنی جامعه‌شناس به ایلنا تاکید می‌کند: گروهی از این دسته از کودکان مستعد بزه کاری و بزه دیدگی نیز هستند چرا که با عدم دسترسی به منابع کافی برای ایجاد زندگی بهتر و عدم برخورداری آنان از رشد اجتماعی قادر به دفاع و حمایت از خود در برابر انواع سواستفاده‌ها نیستند.

برای کودک کار روزی وجود ندارد

روز جهانی کودکان نزدیک است، اما برای کودکان کار هیچ روز جهانی وجود ندارد. کودکان کار نه کودکی پر نشاط را تجربه کرده‌اند و نه حس در آغوش پر مهر خانواده بزرگ شدن را تجربه کرده. داستان خشن اما سخاوت مندش می‌خواهد تا یک هزار تومانی را بدون دغدغه لمس کند. کاش فاصله طبقاتی از کودکی شروع نمی‌شد.

گزارش: سمیه جاهد عطائیان

اعتصاب غذای دسته جمعی کارگران واکن پارس

به گزارش خبرگزاری حکومتی ایلنا در تاریخ 15 مهر 88 آمده است: در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و

سنوات معوقه و به دنبال نهمین تجمع در طول سال جاری کارگران شرکت واگن پارس اراک دست به اعتصاب غذا زدند و اعلام کردند در صورتی که پاسخی به درخواست هایشان داده نشود "مسیرهای منتهی به این کارخانه را مسدود خواهند کرد." به گزارش ایلنا از اراک، کارگران این شرکت در محوطه ورودی واگن پارس و به رغم ممانعت مسوولین شرکت از تجمع آنان به دلیل حضور گروهی از قزاقستان در شرکت، اجتماع کرده و با شعارهای «.....حیا کن- کارخانه را رها کن»، «یا الله یا الله به فریاد ما برس» فریاد اعتراض خود را بر آن چندین بار به گوش مسوولان رساندند

محمدرضا مداحی نایب رئیس شورای اسلامی کار این شرکت نیز ضمن انتقاد از بی توجهی مسوولین استان به مشکلات صنفی کارگران گفت: "عدم پرداخت 75 روزی حقوق معوقه های ماه های قبل، بی توجهی به پرداخت سنوات بازنشستگان و عدم پرداخت مبلغ بازنشستگی به تامین اجتماعی موجب شد تا کارگران این شرکت برای نهمین بار در طول 6 ماهه سال جاری فریاد اعتراض خود را بلندکنند." مداحی گفت: "با توجه به ورود گروهی از کشور قزاقستان برای بازدید شرکت مدیران و مسوولین شرکت سعی در متفرق ساختن کارگران را داشتند که به همین دلیل کارگران با تجمع در مقابل سالن غذاخوری دست به اعتصاب غذا زدند." وی تصریح کرد: "تا زمانی که مسوولین و نمایندگان استان و مدیران شرکت به وعده ها و تعهدات خود عمل نکنند دست از اعتصاب غذا نخواهیم کشید."

مداحی با اشاره به تذکر قبلی کارگران در رابطه با بستن جاده ورودی به اراک گفت: "این بار در انجام این امر مصمم هستیم و با تجمع در مقابل شرکت، جاده را مسدود خواهیم کرد."

مداحی گفت: "اموال شرکت به دلیل عدم پایبندی مدیران به تعهداتشان با حکم دادگستری و توسط کارگران بازنشسته مصادره شده و اکنون این شرکت فاقد جرثقیل، تریلر و برخی تجهیزات مهم می باشد."

وی همچنین از مصادره اموال اداری به حکم قضایی صبح امروز توسط کارگران بازنشسته که مدت هاست حقوق و مستمری خود را دریافت نکرده اند خبر داد.

نایب رئیس شورای اسلامی کار واگن پارس با اشاره به اینکه کارگران بازنشسته برای تامین مستمری خود ناچار به فروش وسایل زندگی، خودرو و تهیه پول از طریق وام و قرض گرفتن شده اند، افزود: "تنها با پرداخت شخصی وجه به تامین اجتماعی کارگران بازنشسته امکان برخوردار شدن از حقوق بازنشستگی را دارند و مدیران هم از این مهم بی اعتنا می گذرند."

خراج هزاران کارگر شرکت پارس جنوبی

به نوشته سایت پیام در 15 مهر 88 آمده است: به دنبال واگذاری طرح توسعه فازهای 15 و 16 میدان های گازی پارس جنوبی به سپاه پاسداران و شرکت های وابسته به آن هزاران کارگر کار خود را از دست داده اند. به گفته "رستم قاسمی" فرمانده قرارگاه خاتم الانبیای سپاه پاسداران رژیم اسلامی مشکلات مالی و رکود در فازهای 15 و 16 پارس جنوبی موجب گردید تا 6 هزار نفر از کارگران و کارکنان شاغل در این دو فاز اخراج شوند.

اعتراض کارگران راننده منطقه 10 شرکت واحد تهران

به نوشته سایت پیام در 15 مهر 88 آمده است: بیش از 500 کارگر منطقه 10 شرکت واحد اتوبوسرانی تهران به تغییرات اخیر در ساعات کار و اضافه کاری های خود اعتراض نمودند.

کارگران به تغییر خودسرانه ساعات کار و پرداخت اضافه کاری ها بدون جلب توافق آنان معترض هستند و خواستار برکناری مدیران دست اندرکار و ممانعت از اجحافات به عمل آمده از ناحیه آنان شده اند.

مدیر عامل شرکت ملی نفت

صنعت نفت سالانه 30 میلیارد دلار سرمایه احتیاج دارد

به گزارش ایلنا 16 مهر 88 آمده است: در حال حاضر ضریب بازیافت 27 درصد است و براساس برنامه پنجم توسعه ضریب بازیافت از مخازن نفتی کشور باید افزایش یابد.

مدیرعامل شرکت ملی نفت گفت: داشتن يك نظام حقيقي موثر و کارآمد از جمله اهدافی است که در صنعت نفت ایران باید به مرحله اجرا در آید، زیرا نظام حقوقی کارآمد جذب سرمایه را در نفت افزایش می دهد.

به گزارش ایلنا، سیف الله جشن ساز صبح امروز در دومین کنفرانس نظام حقوقی و قراردادهای صنعت نفت که در سالن همایش های صدا و سیما برگزار می شود، گفت: در دوره قبلی این کنفرانس بحث های خوبی مطرح شد که برداشت های خوبی هم به همراه داشت. امیدوارم در دومین کنفرانس هم افق های روشنی در مباحث حقوقی ایجاد شود.

او افزود: ایران با داشتن ذخایر نفت و گاز قابل استحصال در بخش خشکی و دریایی یکی از قطب های انرژی است که وجود این گنجینه های نفت و گاز باعث شده ایران یکی از کشورهای مهم خلیج فارس باشد.

جشن ساز اضافه کرد: جایگاه استراتژیک ایران در صورتی حفظ می شود که ذخایر بالقوه به بالفعل تبدیل شود.

بر این اساس برای برنامه 5 ساله عمرانی و سند چشم انداز 20 ساله سازوکارهایی فراهم شود که نظام حقوقی مناسب با شرایط سیاسی و اقتصادی کشور باشد.

او گفت: نظام حقوقی فعلی شرکت نفت یک نظام کارآمد نیست؛ زیرا نتوانسته ما را به اهدافمان برساند، بنابراین مراکز علمی و پژوهشی کشور باید چالش‌های اصلی پیمانکاران داخلی را بررسی کنند و راهکارهای حقوقی لازم را ارائه دهند.

او افزود: طی 15 سال گذشته شرایط کار برای پیمانکاران داخلی بهتر شده است، به طوری که شرکت‌های پیمانکاری در کشور ایجاد شده که توان طراحی و اجرای پالایشگاه‌های گازی و نفتی را دارند. جشن ساز گفت: رکن اول توسعه صنعت نفت کشور، شناسایی مخازن نفت و گاز، مدیریت میان 25 هزار نفر و ایجاد هماهنگی بین 15 هزار کارگاه است. البته باید گفت در حال حاضر بیش از 10 شرکت پیمانکاری اجرایی در کشور وجود دارد که توان طراحی و اجرا دارند.

مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران با تأیید الزام پیمانکاران داخلی برای داشتن شرکت‌های خارجی در پروژه‌ها گفت: باید این موضوع علت‌یابی و دلایل آن مشخص شود، زیرا اگر نهادهای مالی توان فاینانس‌های بالای یک میلیارد دلار را داشته باشند نیازی به وجود شرکت‌های خارجی برای تأمین مالی پروژه‌ها نیست. او با بیان اینکه ما مجبور هستیم پروژه‌های زیادی تعریف کنیم، افزود: به منظور جلوگیری از افت تولید، در میادین نفت و گاز باید تزریق گاز انجام شود، همچنین اقدامات تحت‌الارضی نمک‌زدایی که به منظور افزایش برداشت و کیفیت نفت از میادین قدیمی است باید صورت پذیرد.

جشن‌ساز افزود: از دیاد برداشت از میادین نفتی جزو الزامات است به طوری که باید تلاش کنیم این مقدار را یک میلیون بشکه افزایش داده و به 5 میلیون 150 هزار بشکه برسانیم، (!!!!) بنابراین باید ضریب برداشت با توجه به احتمال کشف میادین بزرگ نفتی صورت پذیرد.

به گفته وی، در حال حاضر ضریب بازیافت 27 درصد است، که براساس برنامه پنجم توسعه ضریب بازیافت از مخازن نفتی کشور باید افزایش یابد. در حال حاضر ایران 140 میلیارد بشکه نفت قابل استحصال دارد اما برداشت آن 3/4 میلیون بشکه است در حالی که چین 16 میلیارد بشکه نفت قابل استحصال دارد که برداشت روزانه آن 3 میلیون و 700 بشکه در روز است.

بیشتر باشد در حالی که ppm جشن‌ساز با اشاره به اهمیت محیط زیست افزود: میزان گوگرد نباید از 10 است، بنابراین تلاش می‌شود پسماندهای دستگاه حفاری، پسماندهای ppm میزان گوگرد ایران بیش از 80 موافق طبیعت باشد.

مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران با بیان اینکه تا پایان برنامه سند چشم‌انداز توسعه باید بیش از 155 میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در صنعت نفت صورت گیرد، گفت: در 5 سال آینده براساس برنامه‌های پیش‌بینی شده از سوزاندن گازهای همراه جلوگیری به عمل می‌آید.

به گفته وی، سالانه 30 میلیارد دلار به سرمایه‌گذاری در صنعت نفت نیاز داریم که 17 میلیارد دلار آن از جذب منابع خارجی تعریف شده است که در صورت عدم جذب این مقدار با چالش اساسی روبه‌رو می‌شویم، البته جذب منابع خارجی باید با سازوکارهای حقوقی هماهنگ باشد تا به اهداف سند چشم‌انداز 20 ساله نزدیک شویم.

جشن‌ساز اضافه کرد: برخورداری از قوانین و مقررات شفاف، اجرا و تدوین قراردادهای نمونه و همساز، درج مشترک قوانین حقوقی وزارت نفت، وحدت رویه در رفتار و عملکرد حقوقی و رفتارهای حقوقی در شرکت‌های زیرمجموعه نفت و داشتن نظام حقوقی و قراردادی کارآمد و موثر از جمله اهدافی است که باید در شرکت نفت محقق شود.

نامه دوم کارگر کارخانه نوشابه ارم

به نوشته سایت کمیته هماهنگی ... در تاریخ 16 مهر 88 آمده اس : سلام. شمایی که در حمایت از کارگران مظلوم قلم به دست گرفته اید آیا خبر دارید که در کشور ایران و شهر تهران در کارخانه نوشابه ارم چه ظلم‌هایی در قبال کارگران آن صورت می‌پذیرد؟ صددرصد خبر ندارید. چون اگر می‌دانستید حتماً مطالب بیشتری از وضع اسفناک این شرکت می‌نوشتید. ولی برای روشن شدن افکار عموم مطالبی را مختصر از وضع آن شرکت برایتان می‌نویسم.

در این شرکت بابت هر 12 ساعت کارکرد روزانه از هر 4 ساعت اضافه کاری فقط یک ساعت آن پرداخت می‌شود.

در روزهای تعطیل رسمی و جمعه‌ها حضور در کارخانه اجباری بوده و بابت هر 12 ساعت اضافه کاری تنها 4 ساعت، آن هم با منت، پرداخت می‌شود.

در طول سال شرکتی که به صورت 2 شیفت شب و روز کار می‌کند هیچ‌گونه حق شیفتی پرداخت نمی‌کند. از کارگران در پایان هر ماه به صورت اجباری برگه سفید امضا گرفته می‌شود تا کارگر هیچ‌گونه شکایتی نتواند بکند.

به کارگرانی که بعد از چندین سال کار کردن بیرون می‌روند هیچ‌گونه سنواتی پرداخت نمی‌شود.

حقوق کارگران با چندین ماه تعویق پرداخت می‌شود.

جالب تر، نحوه پرداخت حقوق به کارگران است که آن ها را مثل حیوان به این طرف و آن طرف کارخانه کشانده و بعد از چندین هفته خندیدن به کارگران حقوقی که به کارگران پرداخت می شود دارای نواقصی است که باید بابت آن هم چندین روز وقت گذاشت که در صورت کوتاه آمدن حق کارگر پایمال می شود. این راهم بدانید که هنگام دریافت حقوق برای مثال کارگران شب کار بعد از 12 ساعت کار شبانه باید چندین هفته تا ظهر در نوبت دریافت حقوق بایستند که در نوع خود جالب است. در این شرکت هیچ گونه سرویس بابت ایاب و ذهاب کارگر وجود ندارد و کارگران پولی هم بابت آن نمی گیرند.

جالب تر این که غذای کارگران بابت نهار و شام هم حذف گردیده و باید از منزل غذا بیاورند. همه این مسائل به کنار، نحوه برخورد مدیران شرکت با کارگران در نوع خود جالب است که انسان را به یاد عصر برده داری می اندازد.

و از همه جالب تر این که کارگرانی که از وضع موجود به وزارت کار شکایت کردند همگی اخراج شدند. تمامی این مسائل تنها گزیده ای از اتفاقاتی است که در شرکت نوشابه ارم رخ می دهد و هیچ کس به داد کارگران مظلوم آن نمی رسد. در انتها به یاد 2 حدیث از امامان بزرگوار افتادم که با احوالات این شرکت قابل مقایسه است:

امام صادق: حقوق کارگر را قیل از خشک شدن عرقش بپردازید.

امام حسین: تا حقی از مظلوم خورده نشود کاخی برای ظالم بنا نخواهد شد.

کارگر کارخانه نوشابه ارم

رییس سازمان بازرسی کل کشور در جمع خبرنگاران اعلام کرد

20 هزار میلیارد تومان سرمایه کل بانکها، 38 هزار میلیارد تومان بدهی معوق

برخی مصوبات دولت دارای اشکال است که دولت باید این مصوبات را اصلاح کند/ دولت دیونی به بانکها دارد، تکالیفی کرده و دیونش را نپرداخته است.

به گزارش ایلنا در تاریخ 16 مهر 88 آمده است: رییس سازمان بازرسی کل کشور گفت: براساس آمارهای اعلامی بیش از 38 هزار میلیارد تومان معوقه به سیستم بانکی کشور وجود دارد در حالی که سرمایه فعلی بانکهای کشور کمتر از 20 هزار میلیارد است.

به گزارش خبرنگار ایلنا حجت الاسلام والمسلمین مصطفی پورمحمدی در حاشیه همایش سراسری ستادی و شعب بانک توسعه صادرات ایران در جمع خبرنگاران از بالا بودن نرخ معوقات از حد مجاز در کشور خبر داد و گفت: این موضوع مشکل جدی به شمار می رود که سازمان بازرسی کل کشور به آن پرداخته و به مسوولان مربوطه نیز گزارش داده است.

رییس سازمان بازرسی کل کشور ادامه داد: سازمان در این خصوص پیشنهادهایی را در ابعاد مختلف ارائه کرده است. به طور مثال قوانین ضعف دارد و مجلس باید به آن بپردازد، برخی مصوبات دولت دارای اشکال است که دولت باید این مصوبات را اصلاح کند و برخی تکالیفی که دولت به بانکها می کند فراتر از توان بانکهاست و مطالعات کارشناسی آن باید کامل تر و دقیق تر باشد. برخی نیز کم توجهی بانکها در این زمینه است و ما بانکها را مسوول می دانیم که باید در خصوص پیگیری معوقاتشان جدی تر عمل کنند.

وی در پاسخ به پرسش خبرنگاری مبنی بر اینکه آیا پرداخت معوقات دولت به بانکها از این جیب به آن جیب محسوب نمی شود؟، گفت: همه پول بانکها برای دولت نیست، پول مردم نیز وجود دارد. اکنون دولت غیر از معوقات به بانکها بدهکار است؛ یعنی دولت دیونی به بانکها دارد، تکالیفی کرده و دیونش را نپرداخته است. پورمحمدی از مجلس تقاضا کرد تا نسبت به تصویب لایحه پیشنهادی دولت برای پرداخت دیون دولت به بانکها اهتمام کند، زیرا به گفته وی این امر نیاز جدی بانکها بوده و با توجه به اینکه بانکها در حال حاضر در شرایط مطلوبی به سر نمی برند به این کمک نیاز دارند.

رییس سازمان بازرسی کل کشور با بیان اینکه می دانیم افزایش داریهایها به افزایش نقدینگی منجر خواهد شد، ادامه داد: این خود خطر بزرگی برای اقتصاد به شمار می رود، البته کارشناسان رامحل های را ارائه کرده اند که این رامحلها کمک می کند تا موجب افزایش نقدینگی و مخاطرات ناشی از آن نشود.

وی ابا تاکید بر این که سیستم بانکی باید جدی تر معوقات خود را تعقیب کند، اظهار داشت: رییس قوه قضاییه نیز دستور دادند که دادگاههای ما نسبت به پیگیری پرونده های معوقه سریعتر و جدی تر عمل کنند و خوشبختانه دادستان کل کشور در این جهت مسوول شدند. گزارش های ما آمده است و اگر محاکم بخواهند ارائه می دهیم. امیدواریم بتوانیم شعب خاصی که در این رابطه اختصاص یافته را کمک کنیم تا به این پرونده ها سریعتر رسیدگی کنند.

پورمحمدی بحث معوقه های بانکی را گسترده و پیچیده دانست و خاطر نشان کرد: نباید اینگونه تلقی شود که با یکی دو حرکت این مشکلات حل خواهد شد چراکه براساس آمارهای اعلامی بیش از 38 هزار میلیارد تومان

موقوفه به سیستم بانکی کشور وجود دارد در حالی که سرمایه فعلی بانک‌های کشور کمتر از 20 هزار میلیارد است

آمار سه سال گذشته هشدار دهنده است

تعطیلی 259 شعبه بانک دولتی

روزنامه سرمایه در تاریخ 16 مهر 88 نوشته است: در چهار ساله دولت نهم 259 شعبه توسط پنج بانک تعطیل یا در هم ادغام شدند. براساس آخرین آمار از تعداد شعب بانک‌ها در سال‌های 84 تا 87، پنج بانک صادرات، تجارت، ملت، پست بانک و سینا به ترتیب 52، 24، 95، 86 و 9 شعبه خود را تعطیل کردند. بانک‌های صادرات و سینا در سال 85 و بانک‌های تجارت، ملت و پست بانک در سال 86 تصمیم به کاهش شعب خود گرفته‌اند. کارشناسان بانکی اقدام اخیر را مطلوب ارزیابی می‌کنند.

شاهین شایان آرنی از جمله این کارشناسان است. او در گفت‌وگو با «سرمایه» می‌گوید: «در سال‌های گذشته نگاه سنتی در بانکداری ایران موجب شد بانک‌ها برای دسترسی به منابع در اختیار افراد اقدام به گسترده کردن شعب خود کنند و هم اکنون نیز بسیاری از بانک‌ها همچنان افزایش شعب را یکی از اولویت‌های خود می‌دانند در حالی که در سایر کشورها روش اخیر، روشی منسوخ شده است. بانک‌ها در سایر کشورها تنها در مراکز استان‌ها و نقاط مهم شعبه دارند و خدمات خود را تنها به روش الکترونیک عرضه می‌کنند در نتیجه مراجعه به شعب و ازدحام به هیچ عنوان در شعب بانک‌های خارجی مشاهده نمی‌شود.» او می‌افزاید: «بانک‌های ایرانی نیز باید به دنبال به کارگیری روش‌های الکترونیک باشند. آنچه که در این بین ضروری به نظر می‌رسد ایجاد فضای رقابتی در نظام بانکداری ایران است. با استقبال از تاسیس شعب بانک‌های خارجی در ایران، بانک‌های داخلی ناچار می‌شوند خود را سریع‌تر با استانداردهای جهانی وفق دهند.» کاهش شعب توسط این پنج بانک در حالی صورت می‌گیرد که دیگر بانک‌ها همچنان بر افزایش شعب تاکید می‌کنند. بانک ملی از بانک‌هایی است که در حال حاضر بیشترین شعب را به تعداد 3265 شعبه در اختیار دارد. اما در سال 85 بانک صادرات بیشترین شعب را به میزان 3270 شعبه دارا بود و بانک ملی در رتبه دوم قرار داشت. بانک صادرات در سال 85 شعب خود را از این تعداد به 3218 شعبه کاهش داد. بنابراین در سال 87، بانک ملی در رتبه نخست، بانک صادرات در رتبه دوم و بانک تجارت با 1984 شعبه در مقام سوم قرار گرفت. بانک‌های کشاورزی، ملت، سپه، مسکن، رفاه، پست بانک، صنعت و معدن، توسعه صادرات با داشتن 1869، 1864، 1756، 1128، 1076، 363، 43 و 31 شعبه به ترتیب در رتبه‌های بعدی قرار می‌گیرند. سال 87 تعداد کل شعب بانک‌ها 17227 شعبه بود که از این میزان حدود 1128 شعبه در اختیار خصوصی‌ها و 16099 شعبه در اختیار بانک‌های دولتی بود. به عبارت دیگر 5/6 درصد از کل شعب، مربوط به بانک‌های خصوصی و 5/93 درصد از آن مربوط به بانک‌های دولتی بود. از منظری دیگر به آمار مربوط به شعب بانک‌ها می‌توان به این نکته نیز دست یافت. به ازای 62 هزار و 56 نفر یک شعبه بانک خصوصی و به ازای هر چهار هزار و 348 نفر یک شعبه بانک دولتی قرار دارد. اگر کل شعب شبکه بانکی یعنی چه خصوصی‌ها و چه دولتی‌ها را در نظر بگیریم به ازای هر شعبه بانکی حدود چهار هزار و 63 نفر وجود دارند.

به گفته صاحب‌نظران بانکی این تعداد شعبه بانک‌های دولتی به ازای هر نفر با استانداردهای جهانی فاصله زیادی دارد. بنابراین بانک‌های ایرانی باید کاهش شعب و افزایش روش‌های الکترونیک را در اولویت‌های برنامه ریزی خود قرار دهند. چنان‌که پیداست تنها سه بانک دولتی صادرات، ملت و تجارت که در آستانه خصوصی شدن هستند اقدام به کاهش شعب خود کرده‌اند و دیگر بانک‌ها از این امر غافل‌اند. شاید اگر خصوصی‌سازی در کار نبود مدیران عامل بانکی به دلیل دولتی بودن هرگز شعب خود را کاهش نمی‌دادند.

فعالان کارگری عضو هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر به زندان محکوم شدند

سایت موج آزادی در تاریخ 16 مهر 88 نوشت: یکی از شعب دادگاه تجدید نظر اهواز فعالین کارگری و اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه را به زندان محکوم کرد. علی‌نجاتی رئیس هیئت مدیره سندیکای نیشکر هفت تپه و فریدون نیکوفرد، رمضان علیپور و جلیل احمدیان از اعضای هیئت مدیره این سندیکا هر کدام به شش ماه زندان تعلیقی و شش ماه زندان تعزیری محکوم شدند. محمد حیدری مهر یکی دیگر از اعضای هیئت مدیره این سندیکا نیز به 4 ماه زندان تعزیری و هشت ماه زندان تعلیقی محکوم شده است. لازم به ذکر است که این حکم از طرف دادگاه تجدید نظر اهواز تأیید شده است. علی‌نجاتی و رضا رخشان از فعالان سندیکای کارگری نیز نیز جداگانه در دادگاه انقلاب دزفول دادگاهی شدند، اما فعلاً حکم مشخصی برایشان صادر نشده است.

کاوه محمدی کارگر ساختمانی در سندانج بر اثر سقوط از جان باخت

بر پایه اخبار دریافتی از ایران در 16 مهر 88 آمده است: مطابق اخبار رسیده، کاوه محمدی کارگر ساختمانی در محله شهرک مبارک آباد سندانج دیروز پانزدهم مهر ماه 88 بر اثر سقوط از طبقه ششم ساختمان در حال احداث جان باخت.

این حائنه جانگداز زمانی روی داد که کاوه از طبقه ششم ساختمان در حال کشیدن تیرچه بوسیله طناب بود که بر اثر پاره شدن طناب و بهم خوردن تعادلش از طبقه ششم سقوط کرد و در دم جان باخت.

کار ساختمانی در ایران بدلیل عدم بکارگیری وسایل ایمنی در آن از سوی کارفرمایان یکی از عوامل اصلی مرگ و میر کارگران در حین کار است و علیرغم آمار بالای فوت ناشی از سوانح کاری در رشته کار ساختمانی هیچ گونه اقدامی از سوی نهادهای مسئول در زمینه بالابردن ایمنی کار در ساختمان و نظارت بر آن انجام نمیگیرد و هر روزه در جای جای کشور، کار در ساختمان در حال قربانی گرفتن از کارگران است. کارگران ساختمانی در ایران از شمول قوانین کار خارج هستند و میلیونها کارگر در این رشته بدون حق برخورداری از بیمه و سایر حقوق اجتماعی مشغول بکارند.

فعالان و همکاران وی ضمن تسلیت فوت جانگداز کاوه محمدی به خانواده ایشان و ابراز همدردی عمیق با آنان، سیستم موجود را بدلیل تحمیل بی حقوقی مطلق بر میلیونها کارگر ساختمانی و عدم نظارت بر ایمنی کار در ساختمانهای در حال احداث، عامل مرگ کاوه و هزاران کارگر دیگری میدانند که سالیانه دچار حوادث دلخراش در محیط کار میشوند.

همزمان با سرمایه گذاری 70 میلیارد دلاری قطر طی دو سال اعلام شد انتقاد خاتم الانبیا از عدم تامین منابع مالی پارس جنوبی

روزنامه سرمایه در تاریخ 16 مهر 88 گزارش داده است: در حالی که برداشت قطر از بزرگترین میدان مشترک گازی جهان در پارس جنوبی ظرفیت تولید این کشور را از این میدان مشترک با ایران به 350 میلیون مترمکعب در روز رسانده، ظرفیت تولید ایران در این میدان تنها 190 میلیون مترمکعب است که 140 میلیون متر مکعب در روز نتیجه راه اندازی فازهای اول تا پنجم پارس جنوبی در دولت اصلاحات و 50 میلیون مترمکعب به واسطه برداشت از فازهای 6، 7 و 8 پارس جنوبی و پالایش در پالایشگاه فازهای 9 و 10 در دولت نهم است.

اخبار منتشر شده در روزهای اخیر نشان می دهد با وجود ارائه متمم بودجه 5/6 میلیارد دلاری برای واردات بنزین مصرفی کشور، وزارت نفت و دولت در تامین اعتبارات توسعه میادین پارس جنوبی با تاخیرهای بسیاری عمل کرده اند. در این زمینه رستم قاسمی فرمانده قرارگاه خاتم الانبیا با اشاره به کسری شدید منابع مالی در سیستم شرکت ملی نفت گفت: «عدم تامین منابع مالی فازهای 15 و 16 پارس جنوبی موجب شده اجرای این طرح با تاخیرهایی همراه شود.» به گزارش مهر رستم قاسمی با بیان اینکه «مشکلات مالی ایجاد شده در اجرای فازهای 15 و 16 موجب خروج نیروهای کار و حجم اشتغال در این طرح گازی شده است»، بیان کرد: «بر اساس برنامه باید در شرایط فعلی حدود 10 هزار نفر به صورت روزانه در کارگاه های فازهای 15 و 16 فعالیت می کردند اما هم اکنون تعداد شاغلان این دو فاز به چهار هزار نفر کاهش یافته است.» قاسمی درباره آخرین وضعیت تامین منابع مالی فازهای 15 و 16 میدان مشترک پارس جنوبی گفت: «مقرر شده هفته آینده در شورای اقتصاد در خصوص برداشت منابع از حساب ذخیره ارزی جلسه ای برگزار شود که امیدواریم با برداشت یک میلیارد دلاری از ذخیره ارزی در این نشست موافقت شود.» وی با تاکید بر اینکه «هم اکنون اجرای فازهای 15 و 16 پارس جنوبی با مشکلات شدید کمبود منابع مالی مواجه شده است»، تصریح کرد: «این موضوع در روند اجرای این طرح نیز اثرگذار بوده است.» فرمانده قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا با اشاره به کسری شدید منابع مالی در سیستم شرکت ملی نفت ایران، یادآور شد: «برای اجرای این طرح باید ماهانه حدود 50 میلیون دلار منابع مالی تزریق می شد اما این در حالی است که طی شش ماه گذشته در مجموع حدود 150 میلیون دلار منابع مالی به فازهای 15 و 16 تزریق شده است.» فرمانده قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا با اشاره به اینکه «در صورت تامین منابع مالی امکان جبران تاخیرهای ایجاد شده در این دو فاز میدان پارس جنوبی وجود دارد»، اظهار داشت: «اما در صورت عدم تامین به موقع منابع تاخیرهای زیادی به اجرا و تکمیل این طرح تحمیل خواهد شد.» وی با بیان اینکه «تاکنون بالغ بر یک میلیارد دلار سرمایه در اجرای فازهای 15 و 16 پارس جنوبی هزینه شده است»، گفت: «با وجود مشکلات موجود فعلاً برنامه ای برای جذب مشارکت خارجی در این طرح گازی نداریم.» برخی کارشناسان با اشاره به بی انضباطی مالی دولت معتقدند دولت به دلیل عدم اجرای قانون بودجه سال 88، مجبور به ارائه متمم بودجه 5/6 میلیارد دلاری واردات بنزین شده، در حالی که باید پروژه های عمرانی و توسعه ای صنعت نفت و گاز را در اولویت قرار دهد. دولت در شرایطی که با کمبود منابع بودجه مواجه است، می تواند با اجرای قانون بودجه سهمیه بنزین مصرفی خودروها را کاهش داده و بنزین وارداتی را به قیمت تمام شده عرضه کند و در عوض بودجه واردات بنزین و مخارج جاری دیگر را صرف توسعه میادین نفت و گاز کرده تا بخشی از عقب افتادگی ها جبران شود. در چهار سال گذشته میزان واردات کالاها و خدمات به کشور 5/2 برابر شده و از مرز 70 میلیارد دلار گذشته است. در حالی که بودجه عمرانی کشور با احتساب تورم همچنان در سطح سال 83 باقی مانده اما میزان بودجه و مخارج جاری دولت با افزایش قابل توجهی از مرز 56 هزار میلیارد تومان در سال گذشته روبه رو است.

بخش معدن ایران را بشناسیم تناقض آمار رشد بخش معدن در چهار سال گذشته

به گزارش روزنامه سرمایه در 16 مهر 88 آمده است: کاهش 9/15 درصدی اشتغال زایی در بخش معدن به رغم رشد 8/58 درصدی سرمایه گذاری در این بخش طی چهار سال گذشته در مقایسه با مدت مشابه چهار سال قبل از آن نشان می دهد رشد 17 درصدی بخش معدن تنها با در نظر گرفتن تعداد پروانه های اکتشاف صادره و حجم تقاضا برای سرمایه گذاری محقق شده و در عمل رشد چندانی در این بخش حاصل نشده است. چه بسا تعداد پروانه های بهره برداری نیز در همین مدت با کاهش 9/2 درصدی مواجه شده است. مقایسه این آمارها نشان می دهد نه تنها این بخش به اهداف واقعی خود نرسیده بلکه مهم ترین هدف را که همان اشتغال زایی است محقق نکرده است. کارشناسان بخش معدن معتقدند این بخش با دارا بودن 40 شاخه فرعی و تخصصی می تواند نقش مهمی در ایجاد اشتغال گسترده ایجاد کند اما از آنجا که قوانین این بخش ناقص بوده و استراتژی مشخصی برای آن تدوین نشده اهداف مورد نظر در این بخش محقق نشده و روند کند فعالیت ها در این بخش همچنان ادامه دارد.

این در حالی است که به طور میانگین با احداث هر معدن 900 تا یک هزار فرصت شغلی به صورت مستقیم و غیرمستقیم ایجاد می شود و در حال حاضر نیز بیش از یک صد هزار نفر در معادن کشور مشغول به کار هستند.

علی سلطان محمدی کارشناس بخش معدن معتقد است: «با نگاهی اجمالی به بازار جهانی می توانیم دریابیم موادی چون فولاد، آهن، مس و سیمان جایگاهی استراتژیک را دارا هستند و می توان با صرف هزینه ای کمتر از

20 درصد درآمد نفتی یک سال کشور را به یکی از ابرقدرت های صنایع معدنی جهان تبدیل کرد.» وی خاطر نشان می کند: «تولید مقادیری مانند 90 میلیون تن سیمان، 480 هزار تن مس و ده ها میلیون تن مواد معدنی ریز و درشت دور از ذهن نیست بلکه با مدیریت درست به سرعت محقق خواهد شد.» وی تصریح می کند: «باوجود چنین مزیت هایی در بازار برخی مواد معدنی مانند آهن، آلومینا، کائولینت، کربنات منیزیم، دیاتومیت، منگنز و کبالت در 10 سال گذشته با رقمی بیش از سه میلیون و 497 هزار و 145 تن از این محصولات به کشور وارد شده است.»

در همین حال محمدرضا بهرامن نایب رئیس خانه معدن یکی دیگر از دلایل عقب ماندگی بخش معدن را سطح تکنولوژیکی پایین ماشین آلات معدنی در کشور می داند و معتقد است: «برای توسعه بخش معدن باید در برنامه ریزی های کلان آن در برنامه پنجم مبنی بر دستیابی به تولید سالانه 400 میلیون تن ماده معدنی توجه ویژه شود زیرا میزان تولید فعلی 230 میلیون تن در سال است که برای رسیدن به هدف برنامه باید اقدامات دیگری در این بخش صورت گیرد.»

وی با بیان اینکه «بدون برنامه ریزی و استراتژی مشخص توسعه بخش های دیگر معدنی امکان پذیر نیست»، می گوید: «با در نظر گرفتن این شرایط باید تامین ماشین آلات معدنی نیز متناسب با اهداف برنامه پنجم باشد، زیرا در شرایط فعلی قیمت تمام شده در معادن به دلیل نامناسب بودن و فرسودگی ماشین آلات بسیار بالا است.»

بهرامن تصریح می کند: «وجود منابع عظیم معدنی در کشور حاکی از این واقعیت است که باوجود سرمایه گذاری های انجام شده و تلاش هایی که به عمل آمده این بخش تاکنون نتوانسته به جایگاه واقعی خود در اقتصاد دست پیدا کند.»

در چنین شرایطی فعالان بخش معدن معتقدند برنامه ریزی برای توسعه بخش معدن، صادرات و فرآورده های معدنی بدون در نظر گرفتن تحولات گذشته و نگاه به وضع موجود امکان پذیر نیست و باید سیمای روشنی از معادن کشور در چارچوب تحولات کلان و با در نظر گرفتن شرایط جهانی و منطقه ای ترسیم شود. با این حال پیش بینی تولید محصولات معدنی جهان در سال 2015 نشان می دهد سهم ایران از کل تولید جهان محصولات آلومینا، فولاد، آلومینا، آلومینیوم و مس باید به ترتیب 2/25، 72/1، 34/2، 11/2 و 67/2 درصد باشد و رسیدن به این هدف بدون رشد بهره برداری از معادن و سرمایه گذاری در راستای اشتغال زایی بیشتر امکان پذیر نیست.

بسیاری از کارشناسان بخش معدن نیز آمارهای متناقض ارائه شده در این بخش را عامل اصلی عقب ماندگی آن می دانند و معتقدند برای تدوین نقشه جامع در این بخش باید آمار و اطلاعات دقیق تری ارائه شود.

وضعیت کوردکان ایران را بهتر بشناسیم و برخی آمارها در مطبوعات

کودکان ایرانی در آئینه آمار

روزنامه سرمایه در 16 مهر 88 نوشته است: امروز روز جهانی کودک است روز جهانی کودک، روز پاسداشت کودک و کودکی، روز پاسداشت نیک سرشتی انسان. روزی که باید اندیشه ای دوباره، در مورد آینده کنیم و کودکان را که مظهر آینده هستند، بیشتر دریابیم. روز جهانی کودک بهانه ای برای ورود به جهان

کودکان است؛ برای ورود به این جهان باید آگاهی های خود را فراموش کنیم و با ناآگاهی های کودکانمان همراه شویم. آموختن زبان کودکانه نیز قدم بعدی است.

در سال 1946 بعد از جنگ جهانی دوم در اروپا، انجمن عمومی سازمان ملل به منظور حمایت از کودکان، مرکز یونیسف را که ابتدا انجمن بین المللی ویژه کودکان سازمان ملل نام گرفت، ایجاد کرد.

در سال 1953، یونیسف یکی از بخش های دائمی در سازمان ملل شد و روز هشتم اکتبر «روز جهانی کودک» نامگذاری شد. چندی پیش یونیسف اعلام کرد تنها با اختصاص پنج دلار برای هر کودک می توان جان 90 درصد از کودکانی را که سالانه می میرند، نجات داد و برای بهبود چشمگیر زندگی کودکان جهان سوم، کافی است فقط مبلغ شش هفته بودجه تسلیحاتی جهان هزینه شود.

دیروز نماینده یونیسف در جمهوری اسلامی ایران گفت: «آموزش تنها راه جلوگیری از رفتارهای مخاطره آمیز کودکان است.» پال هولس هوف در ادامه افزود: «ایران در زمینه دسترسی به آب آشامیدنی و کاهش مرگ و میر کودکان زیر پنج سال، بسیار موفق عمل کرده و این پیشرفت نه تنها مناطق شهری بلکه مناطق روستایی را نیز شامل می شود.» او ادامه داد: «البته هنوز چالش های زیادی در رابطه با میزان و کیفیت ها وجود دارد و باید به این نکته توجه کرد که باید در تقسیم امکانات ایجادشده بین شهروندان برابری به وجود آورد.» نماینده یونیسف در جمهوری اسلامی ایران با بیان اینکه کنوانسیون حقوق کودک تاکید می کند باید از کودکان حفاظت کرد تا سلامت آنها ارتقا پیدا کند، گفت: «40 درصد جمعیت ایران را کودکان تشکیل می دهند و اگر جمعیت جوانان را به جمعیت کودکان اضافه کنیم، می توان گفت اکثریت جمعیت ایران را کودکان، نوجوانان و جوانان تشکیل می دهند بنابراین در تصمیم گیری های دولتی باید در اولویت باشند.»

دو میلیون کودک کار در ایران

فاطمه قاسم زاده عضو کمیته هماهنگی شبکه یاری کودکان ایران نیز با اشاره به آمارها به اینها گفت: «بر اساس سرشماری سال 80 تعداد کودکان زیر 18 سال 24 میلیون بوده که از این تعداد 18 میلیون برای مدرسه ثبت نام کرده اند. در عین حال در سرشماری سال 85 مشخص شده حدود 18 میلیون کودک زیر 18 سال در کشور وجود دارد که حدود 15 میلیون از آنها برای مدرسه ثبت نام شده اند که با وجود تفاوت سه میلیونی می توان اعلام کرد ایران بیش از دو میلیون کودک کار دارد.»

یک میلیون کودک هرگز به مدرسه نمی روند

عضو کمیته هماهنگی شبکه یاری کودکان ایران تصریح کرد: «کودکان کار از اساسی ترین حق خود که آموزش بوده محروم می شوند به طوری که یک میلیون از کودکان با وجود آنکه باید برای رفتن به مدرسه اقدام کنند همچنان مشغول به کار هستند و مطابق با آخرین آمارها سه میلیون کودک بازمانده از تحصیل و ترک تحصیل کرده وجود دارد که به دلیل فشارهای اقتصادی موجود و خانواده خود، راهی جز اشتغال ندارند.»

حدود 900 هزار کودک متاهل در کشور

فرشید یزدانی پژوهشگر فعال حوزه کودکان با بیان اینکه براساس برآورد های غیررسمی، حدود 70 هزار نفر از کودکان کشور فاقد شناسنامه هستند، به وجود حدود 900 هزار «کودک همسر» در کشور اشاره کرد و گفت: «900 هزار کودک 10 تا 18 ساله کشور دارای همسر هستند که از این تعداد 25 هزار کودک طلاق گرفته اند که از این تعداد، 15 هزار کودک 10 تا 14 ساله هستند.» به گزارش ایسنا، کارشناسان معتقدند تاکنون در مورد روند کودک آزاری در ایران نظام نظارت، ارزشیابی و پایش وضعیت کودکان آزار دیده ایجاد نشده، تا بدین وسیله دستگاهی به صورت مشخص متولی ساماندهی آنها شود.

60 درصد سهم پدران در آزاردهندگان کودکان

همچنین بر اساس آمارهای انجمن دفاع از حقوق کودکان، 60 درصد آزارهای وارده بر مجموع این کودکان توسط پدران، 20 درصد مادران، 10 درصد نامادری، هفت درصد مسوولان مدارس و سه درصد توسط ناپدری بوده است.

باز هم در رابطه با کودکان

16 مهر: باید با صدای بلند اعلام کنیم آمار کودکان کار روبه افزایش اس

عضو کمیته هماهنگی شبکه یاری کودکان ایران گفت: وقتی ایران با امضای مقابله نامه منع بدترین اشکال کار برای کودکان آن را عملیاتی نمی کند، این مقابله نامه به حال کودکان فایده ای ندارد.

فاطمه قاسم زاده در گفت و گو با اینلنا که به مناسبت روز جهانی کودک صورت گرفت در ارتباط با آمار مربوط به کودکان کار در ایران تاکید کرد: متأسفانه مجبوریم که در آستانه روز جهانی کودک با صدای بلند به مسوولان اعلام کنیم که تعداد کودکان مجبور به کار رو به گسترش بوده و مسوولان برای این مسئله چاره اندیشی کنند.

او با بیان اینکه نداشتن آمار مشخص در این ارتباط به تنهایی گویای عدم توجه مسوولان به مشکلات کودکان کار است، ادامه داد: اگر شهرداری بهیستی و وزارت رفاه آماري را در مورد کودکان کار ارائه می دهند،

تنها مربوط به بخشی از کودکان بوده که قابل مشاهده و دسترسی هستند اما واقعیت‌های موجود فراتر از آمار‌های ارائه شده است.

عضو کمیته هماهنگی شبکه یاری کودکان ایران یادآور شد: اینکه اعلام می‌شود رقم کودکان کار در خیابان ۳۰-۲۰ هزار نفر است آمار کذبیه بوده و حقیقت ندارد چرا که آمار کودکانی که به مراکز خدماتی - حمایتی کودکان مراجعه کرده و خود را معرفی می‌کنند بیشتر بوده به طوری که یکی از مراکز قبلاً حدود ۱۵۰ کودک را تحت حمایت قرار می‌داده در حالی که چند روز اخیر اعلام کرده در حال حاضر ۹۵۰ کودک را تحت پوشش قرار می‌دهد.

وجود بیش از دو میلیون کودک کار در ایران

قاسم‌زاده به آمارها پرداخت و به ایلنا گفت: باید بر اساس آمارهای موجود تفاوت تعداد بچه‌های زیر ۱۸ سال و تعداد کودکانی که به مدرسه می‌روند بررسی شود چرا که آن دسته از کودکان بازمانده از تحصیل مشغول به کار هستند و حتی درصد کمی از این تعداد بچه‌های زیر شش سال بوده که مشغول کار هستند.

او ادامه داد: بر اساس سرشماری سال ۸۰ تعداد کودکان زیر ۱۸ سال ۲۴ میلیون بوده که از این تعداد ۱۸ میلیون برای مدرسه ثبت‌نام کرده‌اند. در عین حال در سرشماری سال ۸۵ مشخص شده که حدود ۱۸ میلیون کودک زیر ۱۸ سال در کشور وجود دارد که حدود ۱۵ میلیون از آنها برای مدرسه ثبت‌نام شده‌اند که با وجود تفاوت سه میلیونی می‌توان اعلام کرد که ایران بیش از دو میلیون کودک کار دارد.

یک میلیون کودک هرگز به مدرسه نمی‌روند

عضو کمیته هماهنگی شبکه یاری کودکان ایران تصریح کرد: کودکان کار از اساسی‌ترین حق خود که آموزش بوده محروم می‌شوند به طوری که یک میلیون از کودکان با وجود آنکه باید برای رفتن به مدرسه اقدام کنند همچنان مشغول به کار هستند و مطابق با آخرین آمارها سه میلیون کودک بازمانده از تحصیل و ترک تحصیل کرده وجود دارد که به دلیل فشارهای اقتصادی موجود و خانواده خود، راهی جز اشتغال ندارند.

قاسم زاده ادامه داد: آموزش و پرورش ۹۵ درصد کودکان را تحت پوشش خود قرار داده و ۵ درصد باقی مانده شامل همان کودکانی می‌شوند که هرگز روی مدرسه را نمی‌بینند که اگرچه این آمار نسبت به برخی کشورهای جهان سوم آمار خوبی است. اما با وجود تاکید وزارت آموزش و پرورش در دفتر «آموزش برای همه» که بر روی آموزش همگانی اصرار داشته، این رقم‌ها هم تأسف دارد که اعلام کنیم حدود چهار میلیون کودک بازمانده از تحصیل در ایران وجود دارد.

عضو کمیته هماهنگی شبکه یاری کودکان ایران به کودکان بالای ۱۵ سال اشاره و خاطر نشان کرد: در قانون کار به کودکان و نوجوانان تحت عنوان کارگران نوجوان تعدادی مواد قانونی اختصاص داده شده که بر این اساس یک پرونده پزشکی برای کودکان تشکیل می‌شود و مطابق با آن کودک سالی یک بار معاینه پزشکی می‌شود اما این مسئله به کودک کمکی نکرده و از مشکلات کودک کم نمی‌کند.

او با بیان اینکه آن بخش از قانون کار که به ساعات کار کودکان، آرایه خدمات بهداشتی و منع کار دشوار برای کودکان اختصاص دارد، نیاز به تغییر اساسی دارد عنوان کرد: اگرچه منع کارهای دشوار برای کودکان در قوانین اشاره شده اما علاوه بر ناقص بودن قوانین به همین قانون ناقص هم عمل نمی‌شود.

قاسم‌زاده ادامه داد: اگرچه ایران پای مقابله‌نامه «منع بدترین اشکال کار برای کودکان» را پذیرفته اما در عمل به آن عمل نکرده و شاهد کار گسترده کودکان در مراکزی هستیم که به سلامت آنها آسیب جدی وارد می‌کند. علی‌رغم اینکه در مقابله‌نامه طی چند ماده اشاره شده که اگر کودکان مجبور به کار بودند، کارهایی به سلامت آنها آسیب نرساند انجام دهند.

به گفته عضو کمیته هماهنگی شبکه یاری کودکان ایران جمهوری اسلامی ایران به طور صوری پای این مقابله‌نامه را امضا کرده و حتی پیرامون آن مانور تبلیغاتی هم می‌دهد اما وقتی این مقابله‌نامه به طور صوری امضا شده که به پای اجرا هم نمی‌رود، کمک شایانی به کودکان مجبور به کار نمی‌کند. باید مطابق با این مقابله‌نامه نوع کار کودک عوض شده و کودک بتواند همراه با کار به تحصیل نیز بپردازد اما اغلب کودکان کار فاقد این شرایط هستند و در کنار کار کردن به بخشی از حقوق مسلم خود برای تحصیل هم نمی‌رسند.

تعطیلی کارخانه‌ها، بیکاری و ناامنی در شهرهای خوزستان

به نوشته روزنامه جمهوری اسلامی به نقل از سایت آزادی برابری در تاریخ 16 مهر 88 آمده است: از خوزستان خبر می‌رسد مدتی است که سرقت و ناامنی در شهرهای بندرامام خمینی و ماهشهر افزایش یافته و موجبات نارضایتی شهروندان را در این شهرها فراهم کرده است.

به گزارش روزنامه جمهوری اسلامی فرمانده نیروی انتظامی خوزستان روز چهارشنبه در گفتگو با خبرنگاران رسانه‌ها بمناسبت هفته ناجا افزایش جرائم خرد شامل قاچاق اسلحه مشروبات الکلی و موادمخدر سرقت منازل خودرو و موتورسیکلت و کیف قاپی را تایید کرد و یکی از عوامل مهم افزایش اینگونه جرائم را ورشکستگی و تعطیلی و نیمه تعطیل شدن بسیاری از کارخانه‌های خوزستان اعلام کرد.

سردار دارایی ضمن ابراز نگرانی از رشد روزافزون جرائم افزود: خوزستان در موضوع سرقت رتبه ۹ را در کشور دارد. وی همچنین یادآور شد: اهواز اولین شهر و خوزستان دومین استان حاشیه نشین کشور است.

طبق اساسنامه کانون فعالیتم قانونی است

ایلنا: به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 16 مهر 88 آمده است: رئیس کانون کارگران بازنشسته تامین اجتماعی استان تهران در پاسخ به برخی افراد که اعتبار نامه وی را تمام شده می‌دانند، گفت: بر اساس حکم سازمان کار تهران تا بیست و پنجم دی ماه سال جاری عضو هیات مدیره و رئیس کانون استان تهران هستم.

علی اکبر خبازها در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزود: طبق اساسنامه، کانون تا 6 ماه بعد از این تاریخ هم دارای اعتبار است.

وی با بیان این که عضو هیات مدیره کانون کارگران بازنشسته تامین اجتماعی شهر تهران نیز هستم تصریح کرد: طبق اساسنامه این کانون هم تا 3 ماه دیگر می‌تواند فعالیت قانونی داشته باشد.

او خاطر نشان کرد: اگر بعد از این 3 ماه انتخاباتی برگزار نشود هیات مدیره کانون قانونی نخواهد بود.

پایان پیام

علی نجاتی عضو هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه از کار اخراج شد

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری: بر اساس گزارش رسیده، هیئت حل اختلاف اداره کار شوش، علی نجاتی رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه را از سر کار اخراج کرد. لازم به ذکر است که اخراج علی نجاتی رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه در جلسه هیئت حل اختلاف اداره کار شوش مورخه ۲۴/۶/۸۸ تأیید شد و این حکم روز دوشنبه مورخه ۱۳/۷/۸۸ به وی ابلاغ گردیده است.

درباره ITUC و گزارش آن در مورد ایران

کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های کارگری (ITUC) نهادی سندیکالیستی و متشکل از اتحادیه‌های کارگری وفادار به نظام بردگی مزدی، مخالف سرسخت هر نوع جنب و جوش ضد سرمایه داری توده‌های کارگر دنیا و خواستار پایان دادن به هر گونه مبارزه طبقه کارگر برای کاهش سود سرمایه داران یا اختلال در نظم تولیدی و سیاسی و اجتماعی سرمایه است. محور اساسی فعالیت‌های این کنفدراسیون متقاعد کردن کارگران دنیا به قبول جاودانگی نظام سرمایه داری، مشروط کردن هرگونه بهبود زندگی و شرایط کار و دستمزد کارگران به سود بسیار انبوه سرمایه داران و در همان حال عریضه نویسی به صاحبان سرمایه و دولت‌ها برای درخواست برخی خواسته‌های اولیه و نازل کارگران است. کنفدراسیون همین مطالبات بسیار ابتدایی و پیش‌پاافتاده را هم فقط تا آنجا حق کارگران می‌داند که تحقق آن‌ها کوچک‌ترین خدشه‌ای بر کوهساران عظیم سود سرمایه جهانی وارد نیابد. در غیر این صورت، حتماً از کارگران می‌خواهد که کل دار و ندار خود را در آستانه سود بیشتر سرمایه و بقای نظام بردگی مزدی قربانی کنند. یکی از رسالت‌های بنیادی کنفدراسیون دخالت مؤثر و گسترده در حوزه مجادلات میان بخش‌های مختلف سرمایه جهانی، دولت‌ها و قطب‌های مختلف قدرت جهانی سرمایه به نفع مسلط‌ترین قطب سرمایه داری دنیا یعنی دولت آمریکا و متحدانش است. ITUC که پیش از این به نام ICFTU فعالیت می‌کرد با همین هدف و در جریان منازعات میان قطب‌های غربی و شرقی نظام سرمایه داری پدید آمده است. رسم و منوال کار این نهاد آن است که هر سال گزارشی از برخی مسائل مربوط به روابط کارگران و سرمایه داران در کشورها تهیه می‌کند و منتشر می‌سازد. گذشته از این که گزارش‌های سالانه ITUC با هدف انداختن پرده ساتری بر روی ماهیت انسان ستیز جامعه سرمایه داری در کشورهای مختلف دنیا ارائه می‌شوند، یک ویژگی شاخص آن‌ها، که دیدگاه و رویکرد سرمایه مدار این کنفدراسیون را به خوبی نشان می‌دهد، این است که آگاهانه و عمدتاً جنبش کارگری همه کشورها را جنبشی اتحادیه‌ای و همه فعالان کارگری این کشورها را فعالان صنفی و سندیکالیست می‌نامد. با این همه، جنایات و انسان ستیزی جامعه سرمایه داری چنان آشکار و انکارناپذیر است که تلاش‌های عامدانه این گونه تشکل‌های سرمایه مدار نیز قادر به پوشاندن آن‌ها نیست، به طوری که حتی گزارش‌های آن‌ها نیز با همه سطحی و پیش‌پاافتاده بودنش حاوی نکاتی در مورد ستمگری‌های سرمایه داری و دولت‌ها بر توده‌های کارگر است. آخرین گزارش سالانه ITUC در مورد ایران را در اینجا نقل می‌کنیم (لازم به توضیح است که ترجمه این گزارش در چند مورد نادرست و نثر آن در موارد زیادی پر دست انداز است. از آن جا که به متن اصلی این گزارش دسترسی نداشتیم مجبور شدیم این ترجمه را تقریباً به همان صورتی که برای ما فرستاده شده است منتشر کنیم).

16 مهر 88

گزارش سالانه کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های کارگری (ITUC) در مورد ایران

حقوق اتحادیه کارگری طبق قوانین ایران: حق شناسایی شدیداً محدود می‌باشد: ماده 26 قانون اساسی

جمهوری اسلامی ایران از حق آزادی تشکل حمایت می‌کند. اما برای سازماندهی و مجموعه‌ی توافق‌های

نهایی، مجوز قبلی لازم است. تنها سازمان کارگری ثبت شده در وزارت کشور "خانه کارگر" است - که توسط مقامات دولتی و کارفرمایان تاسیس و پشتیبانی می شود.

نماینده محیط کار: قانون کار مصوب سال 1369 خورشیدی تصریح می کند که یک شورای اسلامی کار یا انجمن صنفی در هر کارگاهی می تواند تاسیس شود یا این که یک نماینده کارگران تعیین شود. به هر حال قانون قویاً از شوراهای اسلامی کار حمایت می کند. در هر کارگاهی که چنین شورایی برقرار شده، هیچ نوع دیگری از نمایندگی کارگران مجاز نمی باشد. شوراهای اسلامی کار زیر نظر خانه کارگر هستند. اما اساسنامه، قوانین عملکرد و روش های انتخاباتی آن ها توسط وزارت کشور، وزارت کار و وزارت اطلاعات ترسیم می شود. مرتبط بودن شوراها با خانه کارگر، خانه کارگر را مجاز می کند که نمایندگی کارگاه را در انحصار داشته باشد. لذا اتحادیه های کارگری دیگر غیر قانونی می باشند. قانون کار فقط روزنه کوچکی از شانس را به تشکل صنفی فراهم می کند. کارگران می توانند برای عزل یک شورای اسلامی کار در کارگاهشان امضا جمع کنند. بدین ترتیب امکان شکل گیری نمایندگی کارگران و برقراری تشکلی دیگر را فراهم آورند. اما چنین تلاش هایی در نهایت با سرکوب مواجه شده است.

پیش نویس قانون جدید: یک پیش نویس قانون به وسیله وزارت کار و امور اجتماعی پیشنهاد شده است که اجازه تشکیل اتحادیه های کارگری مستقل را در هر جایی خواهد داد، به شرط این که به وسیله وزارت کار ثبت شوند. بعد از نوشتن و تصویب لایحه توسط مجلس نمایندگان تصویب نهایی با شورای نگهبان است، که متشکل از جمعی از علمای اسلامی است که گفته می شود فقط توانایی تفسیر قوانین شرعی را دارند.

حق اعتصاب: کارگران حق اعتصاب ندارند. یعنی هر نوع متوقف کردن کار در بخش عمومی ممنوع می باشد. کارگران بخش خصوصی هم حق اعتصاب ندارند. آن ها فقط می توانند مدتی که در محل کار هستند، ابزار کارشان را زمین بگذارند یا کم کاری بکنند.

کارگران حمایت نشده: حدود 700000 کارگر تحت پوشش وزارت کار هستند زیرا قانون کار شامل کارگاه هایی می شود که از ده کارگر بیشتر داشته باشند. کارگاه هایی که کمتر از پنج کارگر داشته باشند یا در مناطق صادراتی باشند از تمام قوانین کار مستثنی هستند. اگر مجلس پیش نویس لایحه ای را که کارگران موقت را از پوشش قانون کار خارج می کند تصویب کند حدود نود درصد کارگران فاقد پشتیبانی قانونی خواهند بود.

حقوق اتحادیه کارگری در عمل، و تخلف ها در سال 1378 خورشیدی

زمینه: توهین به فعالان اجتماعی از قبیل شکنجه، زندان و حتی اعدام متداول است. اقتصاد ایران شدیداً تحت تاثیر تحریم های بین المللی و کاهش قیمت نفت است. بسته شدن کارخانجات و عدم پرداخت دستمزد کارگران هنوز عادی است و دولت رییس جمهور احمدی نژاد از اقتصاد ضعیف برای توجیه سیاست های سرکوبگرش بهره می گیرد. فعالان صنفی توسط نیروهای امنیتی مورد هدف قرار می گیرند که با احکام عاجز کننده قضایی روبرو می شوند. حکومت برای سرکوب هر نوع اظهار نارضایتی عمومی به قوانین امنیتی متکی است. تعداد زیادی فعالان صنفی، بدون توجه به استانداردهای محاکمه های عادلانه ایرانی یا بین المللی، توسط دادگاه های انقلاب، محکوم به "تبلیغ علیه نظام" و "به مخاطره انداختن امنیت ملی" شده اند. در حالی که خانه کارگر یا شوراهای اسلامی کار که توسط حکومت پشتیبانی می شوند و باید مدافع حقوق کارگر باشند، هرگز به حقوق کار، خصوصی سازی، تغییرات ساختاری، حقوق پایین خط فقر و دستمزدهای عقب افتاده نمی پردازند و کارگرانی را که سعی می کنند تشکل های مستقلی داشته باشند، به شکلهای مختلف مورد اذیت قرار داده اند که شامل خشونت، دستگیری، بازداشت و در حدامکان احکام طولانی مدت زندان، اغلب در بخش مشهور بازداشتی های سیاسی زندان اوین مشهور به بند 209، می باشد. گزارش بدرفتاری های مسؤلان زندان با اتحادیه های کارگری مورد همیشگی است. از موانع سازماندهی اتحادیه های کارگری شامل حضور نیروهای امنیتی و اطلاعاتی در کارگاه ها، سوء استفاده از دوره های آزمایشی توسط کارفرما و روند رو به رشد قراردادهای موقتی می باشد.

معلم محکوم به مرگ: در پنجم آذر ماه 1387، فرزند کمانگر، یک معلم کرد، فعال حقوق بشر و عضو اتحادیه صنفی معلمان، که به اتهام "به مخاطره انداختن امنیت ملی" محکوم به مرگ و اعدام گردیده توسط ماموران امنیتی زندان از سلولش در زندان بیرون آورده می شود و ضمن سرزنش کردن به او می گویند که اعدام نزدیک است. حکم اعدام کمانگر، در مدت پنج دقیقه، در یک دادگاه محرمانه، در 16 بهمن 1386، توسط دادگاه انقلاب اسلامی صادر شد. بنا بر گفته وکیل مدافع کمانگر، محاکمه پایین تر از استانداردهای دادگاه های ایران بود و هیچ مدرکی برای اتهامات متهم، در پرونده ی دادگاه وجود نداشت. با وجود این در بیستم تیرماه 1387 دیوان عالی مجازات اعدام را تایید کرد. گروه های اتحادیه های صنفی و حقوق بشر در سراسر جهان کمپینی را برای بازبینی در حکم صادر شده به راه انداختند تا حکم اعدام تخفیف داده شود و به فرزند اجازه تماس با خانواده و وکیلش داده شود. سرانجام معلم اعدام نشد و به او اجازه دیدار با وکیلش و اعضای خانواده اش داده شد. با وجود این، گفته می شود که او مرتب شکنجه می شود و از درد شدید جسمی و فشار خون پایین رنج می برد و او را مورد توجه پزشکی قرار نمی دهند. کمیته جلوگیری از حکم اعدام

فرزاد کمانگر تحت فشار قرار گرفت: سه معلم و دو فعال حقوق بشر موقع برگشت از اولین جلسه کمیته در دوم مرداد ماه 1387 دستگیر و به بازداشتگاه وزارت اطلاعات برده شدند.

سرکوب معلمان: در سال 1386، تظاهرات مسالمت آمیز معلمان با خشونت، بازداشت و احکام زندان برای فعالان صنفی مواجه شد. بیش از هفتصد معلم که در حین تظاهرات شناسایی شده بودند با کاهش حقوق روبرو شدند در حالی که ده ها نفر از کار تعلیق شدند - از کار برکناری و ادار به بازنشستگی اجباری شدند. نیروهای امنیتی نمایندگان کانون صنفی معلمان ایران را - تشکلی است که درخواست عضویت آموزش بین الملل را کرده بود، تهدید کردند. وزارت کشور حکمی مبنی بر تعلیق فعالیت های کانون صنفی معلمان ایران، در تاریخ 12 دیماه 1386، صادر کرد. دادگاه انقلاب تهران، محمد خاکساری، عضو هیئت مدیره کانون صنفی معلمان ایران را به یک سال زندان تعلیقی محکوم کرد. اتهام های خاکساری شامل " شرکت در تجمع غیرقانونی " و " فراهم کردن اطلاعات برای دشمنان کشور " بود. آپارتمان او قبلاً نیز مورد حمله ی نیروهای امنیتی قرار گرفته بود و تمام مدارک مربوط به عضویت در آموزش بین الملل برده شده بود. علیرضا هاشمی، دبیر کل کانون صنفی معلمان ایران، در 26 دیماه 1386 در ارتباط با تظاهرات سال 1385 به سه سال زندان محکوم شده است. { توضیح مترجم: آقای علیرضا هاشمی، دبیر کل سازمان معلمان می باشد که حزبی سیاسی است نه دبیر کل کانون صنفی معلمان و آن حکم سه سال زندان تعزیری علیه ایشان، خدا را شکر اجرا نشد و اطلاعات کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های صنفی یقیناً در این مورد درست نمی باشد} در نهم مهر ماه سال 1386، تعداد 22 نفر معلم که به یک جلسه برای برنامه ریزی جهت روز جهانی معلم می رفتند، توسط ماموران امنیتی بازداشت شدند. شانزده نفرشان بعد از شانزده ساعت بازداشت غیرقانونی آزاد شدند. اما بقیه که مدتی بعد آزاد شدند توسط ماموران کتک زده شده بودند. قبلاً جلسه مشابهی، به دلیل تهدید به دستگیری شرکت کنندگان، متوقف شده بود. پلیس همچنین تجمع کانون صنفی معلمان را در 25 شهریور 1387 متفرق کرد. تعداد 48 نفر معلم دستگیر شدند. همین طور در دهم دیماه 1387 تعداد 12 نفر معلم دستگیر شدند. آن ها تا حدود شانزده ساعت بازداشت بودند. منصور اسانلو هنوز در زندان است و از معالجات پزشکی مناسب محروم است: منصور اسانلو، دبیرکل اتحادیه کارگران اتوبوسرانی تهران و حومه (شرکت واحد اتوبوسرانی) از تیرماه 1386 در زندان است تا پنج سال حکم محکومیت خود را که به اتهام " اقدام علیه امنیت ملی " و " تبلیغ علیه نظام " برای او صادر شده، بگذراند. اتحادیه صنفی کارکنان شرکت واحد در سال 1385 تشکیل شد. که عضوی از فدراسیون بین المللی کارکنان حمل و نقل (International Transport Workers Federation =ITF) می باشد که از بدو تاسیس، با دست گیری اعضا و ضرب و شتم آنان به طور مداوم، تحت فشار و ستم بوده است. با وجود فشار و محدودیت توسط مقامات کشور، سندیکا توانست شهروندان ایرانی، سازمان های غیردولتی (NGO's) و حتی تعدادی سازمان های کارگری سنتی ایران را برای پشتیبانی از کارگران و رهبران آنان به حرکت در آورد. اسانلو پشتیبانی تعداد زیادی کارگران و جوایز حقوق بشری را کسب کرده است. او توسط عفو بین الملل به عنوان یک زندانی هشیار شناخته شده است. کمیته سازمان بین المللی کار برای نجات اسانلو، در خرداد ماه 1388، مورد اسانلو را بررسی کرد و تایید کرد که حکم زندان او مجازاتی برای فعالیت های صنفی اتحادیه ها بود. اسانلو در طی سال کراراً توسط مقامات زندان مورد بدرفتاری قرار گرفته است که منجر به ناراحتی شدید چشم او شده است. او سه بار تحت عمل جراحی چشم قرار گرفته است اما سفار شهای پزشکان او برای ضرورت مرخصی بعد از عمل ندیده گرفته شده است. قاضی دادگاه، درخواست مرخصی 45 روزه ی اسانلو را، در اول بهمن ماه 1387، رد کرد و آن را منوط به پرداخت ضمانت اضافی کرد. او در دهم خرداد ماه با دستبند و چهار مامور محافظ به جراحی چشم برده شد. در یازدهم آبان ماه وقتی او را برای یک معاینه پزشکی می بردند، حتی پاهایش نیز به غل و زنجیر کشیده شده بود. اخیراً او در زندان مورد ضرب و شتم قرار گرفته است و معاینات پزشکی او تا دستور ثانوی لغو شده است. در موقع نوشتن این مقاله، وضع سلامتی اسانلو در حال بدتر شدن بود.

تعداد بیشتری از کارکنان شرکت واحد اتوبوسرانی احکام زندان دریافت کردند: ابراهیم مددی، معاون اسانلو هم، در سال 1366 زندانی شد. او در ششم دیماه، به طور ناگهانی، توسط دو مامور لباس شخصی به زندان برده شد. حکم یک سال و نیم زندان تعلیقی مددی که قبلاً صادر شده بود روز بعد به اجرا گذاشته شد. اکنون که این مطالب را می نویسیم او هنوز در زندان است.

در پانزدهم مهر ماه 1387، چهار عضو سندیکای شرکت واحد، احکام زندان تعلیقی از شش ماه تا دوازده ماه دریافت کردند. اتهام های آنها " اقدام علیه امنیت ملی " : شامل شرکت در اعتصاب سال 1384، دعوت از دیگر راننده های اتوبوس برای شرکت در اعتصاب با پخش نشریه های مربوطه، شرکت در یک تجمع " غیر قانونی " و مطلع بودن از " فعالیت های غیرقانونی " اسانلو و خودداری از اطلاع رسانی به مقامات امنیتی، بود. غلامرضا غلامحسینی، بعد از شرکت در مراسم تعیین روز زن ایرانی (تضمین شده توسط سندیکا)،

نزدیک به سه ماه در زندان اوین به سر برد. او در 25 شهریور 1387 با ضمانت یکصد میلیون تومان آزاد شد.

خودداری از به کار گیری اعتصاب کننده ها: بعد از اعتصاب و تظاهرات عظیم سال 1385، چهل و شش فعال صنفی سندیکای کارگران شرکت واحد شغل خود را از دست دادند. با وجود درخواست "سازمان جهانی کار" هنوز اجازه برگشت به کار به آن ها داده نشده است. در 19 مرداد، دیوان عالی عدالت اداری، فرجام خواهی نه نفر از آنها را رد کرد و فقط دو نفر از آنها رای دادگاه را دریافت کردند. طبق گزارش، از کار کردن کارگران اخراج شده روی اتوبوسهای خصوصی نیز جلوگیری می شود و آنان به قدری در تنگنا قرار گرفته اند که ناچار به ترک تهران شده اند.

شکنجه فیزیکی فعالان روز اول ماه می (روز کارگر): مقام های مسؤول سعی کردند از مراسم جشن روز اول ماه می سال 1388 جلوگیری کنند. تمام فعالیت های مستقل ممنوع شد و نیروهای امنیتی در های پارک چیتگر (در نزدیکی تهران) را، که قرار بود یک پیک نیک اتحادیه صنفی در آنجا برگزار شود، بستند. طبق گزارش، وزارت اطلاعات کارگران را نصیحت کرد که در مراسم رسمی خانه کارگر، در استادیوم خیرالعمل در تهران، شرکت نکنند. در کردستان، آقای شیث امانی، یکی از مؤسسين اتحادیه آزاد کارگران ایران، در سوم اردیبهشت ماه دستگیر شد. با وجود این تجمع مستقل کارگران شکل گرفت و تعداد زیادی در تهران، عسلویه و استان کردستان دستگیر شدند. دو عضو اتحادیه آزاد کارگران ایران، در عسلویه، تا 28 خرداد، بازداشت بودند. وقتی همسر یکی از بازداشتی ها برای پرس و جو درباره شوهرش رفت، طبق گزارش، او را با قنداق تفنگ کتک زدند.

چهار فعال کارگری که دو نفرشان زن بودند در 21 مرداد 1387 در سنج محکوم به شلاق خوردن شدند. سوسن رازانی و شیوا خیرآبادی هر کدام به ترتیب به هفتاد و پانزده ضربه شلاق محکوم شدند. این خانم ها همچنین به ترتیب احکام زندان نه ماه و سه سال زندان تعلیقی دریافت کردند. عبدالله خانی محکوم به چهل ضربه شلاق و نود و یک روز زندان شد و سید خالد حسینی به پنجاه ضربه شلاق و شش ماه زندان محکوم شد.

کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه با وجود محدودیت ها متشکل می شوند: در دی ماه 1387، کارگران تنها کارخانه تصفیه شکر مجتمع کشت و صنعت نیشکر هفت تپه، در استان خوزستان، برای برکناری شورای اسلامی کار و تشکیل یک سازمان یا اتحادیه کارگری مستقل 1900 امضا جمع کردند که مداخله های پلیس، نیروهای امنیتی و سپاه پاسداران را به دنبال داشت. در 15 اردیبهشت 1387، کارگران برای دستمزدهای عقب افتاده شان اعتصاب کردند. دستگیری هایی در سطح بالا انجام شد و پنج تن از سازمان دهندگان اعتصاب به جرم رهبری اعتصاب به دادگاه احضار شدند. در 26 خرداد 1387، اعتصاب و تظاهرات عظیم با حضور دو هزار کارگر پایان یافت که در همانجا هیئت مؤسس سندیکای کارگران مجتمع شکر هفت تپه شکل گرفت. در 30 مهر 1387، با وجود محدودیت ها و تهدیدهای مدیریت مجتمع، بیش از یک هزار کارگر آرای خود را برای انتخاب نه نفر اعضای هیئت اجرایی اتحادیه به صندوق ریختند. سندیکای مجتمع هفت تپه اکنون به عضویت اتحادیه بین المللی غذا، هتل، رستوران، تهیه سوسنات، تنباکو، و تشکل های کارگران متحد (IUF) درآمده است.

رهبران کارگران نیشکر هفت تپه محاکمه شدند: در 29 آذرماه 1387 پنج عضو هیئت اجرایی سندیکای هفت تپه (جلیل احمدی، فریدون نیکوفرد، علی نجاتی، قربان علی پور و محمد حیدری مهر) به دادگاه انقلاب احضار و متهم به "تبلیغ علیه نظام" شدند. در موقع نوشتن این متن آن ها محاکمه شده بودند و منتظر رأی دادگاه بودند. وقتی دادرسی توسط دادستانی انجام می گیرد که حتی به خودش زحمتی نمی دهد تا شاهی بیاورد یا مدرکی نشان دهد و با حالت استبدادی با متهمان رفتار می کند، فعالان اتحادیه های کارگری و وکلای آنان مجبورند این نوع محاکمات را به چالش بکشند و بحث ها و مناظره های شایسته ای را مطرح کنند. محمود صالحی آزاد شد اما با اتهام های دیگری مواجه است: محمود صالحی، یکی از مؤسسين اتحادیه صنفی کارگران ناتوایی، در سقز، سرانجام از زندان امنیتی سنج، در 17 فروردین ماه 1388، آزاد شد. صالحی قرار بود سوم فروردین ماه 1388 از زندانی که به جرم سازماندهی تجمع کارگران مستقل در اول ماه می سال 1383 محکوم شده بود آزاد شود. درست شش روز قبل از پایان مدت زندانش صالحی را به دیوان عدالت بردند و متهم به انتشار پیغام های وحدت در طول مدت زندانی بودنش کردند، که زندانی کردن همیشگی او را توجیه خواهد کرد. به هر حال صالحی توانست، با مبلغی معادل 43000 دلار آمریکا، در 17 فروردین ماه از زندان آزاد شود، در حالی که او به سه سال زندان تعلیقی محکوم شده است. پشتیبانان صالحی تحت پیگرد قرار گرفتند: چندین عضو کمیته دفاع از محمود صالحی، هم قبل و هم بعد از آزادی او، دستگیر شدند. خالد حسینی به سی ضربه شلاق و نود و یک روز زندان، در 21 مرداد ماه، محکوم شد.

خشونت پلیس در کارخانه کیان تایر: در بیستم فروردین ماه، کارگران کارخانه کیان تایر نزدیک چاهندرگه، به دلیل عدم پرداخت طولانی مدت دستمزدشان، تحصن کردند. در بیست و سوم فروردین،

نیروهای پلیس درهای کارخانه را شکستند و از دیوارهای کارخانه بالا رفتند تا به اعتصابی ها دسترسی پیدا کنند. حدود یکصد نفر کارگر بطور وحشیانه ای با باتوم های الکتریکی زده شدند و سپس به طرف اتوبوس ها کشانده شدند تا زندانی شوند. خانواده های کارگران به مدت 36 ساعت از آن ها خبر نداشتند که کجا هستند. اکثر کارگران ، بعد از این که مورد بازجویی قرار گرفتند تا از آن ها اقرار گرفته شود که رهبران اعتصاب چه کسانی هستند، سرانجام آزاد شدند. شش نفر مأمور آتش نشانی، که از پاشیدن آب به روی اعتصابیون خودداری کردند، نیز دستگیر شدند.

تعداد زیادی فعالان صنفی سرنوشتشان به زندان ختم شد: در 15 مهر ماه 1387 ، کارگران بازار اصفهان وقتی در حال رفتن به ساختمان فرمانداری، برای اعتراض به افزایش نرخ مالیات بودند، مورد حمله نیروهای امنیتی استان قرار گرفتند. کارگران بازار به زندان برده شدند، در زندان انفرادی نگهداری شدند و اواخر آن روز آزاد شدند. در اول دی ماه نیروهای امنیتی لباس شخصی ، محسن حکیمی ، عضوی از کانون نویسندگان ایران و کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری ، را دستگیر کردند. بیژن امیری ، مکانیکی در کارخانه پارس خودرو به اتهام های نامعلوم در همین زمان دستگیر شد. حکیمی و امیری هر دو به زندان اوین برده شدند. موقع نوشتن این گزارش حکیمی آزاد شده بود.

روزنامه نگار طرفدار اتحادیه بازداشت شد: در چهارم شهریور ماه 1387 از علیرضا تقفی ، ژورنالیستی که برای تفسیرهای قطعیش در مورد حقوق اتحادیه های صنفی مشهور است و کسی که رییس هیئت مدیره مرکز دفاع از حقوق کارگران می باشد، خواسته شد که در تهران به مقامات قضایی توضیح دهد. سپس او ناپدید شد. خبری از او نبود تا این که روز بعد خانواده او فهمیدند که تقفی، به اتهام های نامعلوم، در زندان اوین نگهداری می شود. درست دو ماه قبلش تقفی در کنفرانس بین المللی کار حضور پیدا کرده بود و در آنجا در مورد محدودیت اتحادیه های صنفی صحبت کرده بود. تقفی در ششم شهریور ماه 1387 از زندان آزاد شد.

اقتصاد ایران: رکود و پول بی پشتوانه در مقابله با آن

رادیو بین المللی فرانسه در تاریخ 16 مهر 88 گزارش داد : در روزهای گذشته محمود بهمنی رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی اعلام کرد : اقتصاد ایران در شرایط رکود است و برای راه انداختن چرخ تولید و صنعت، چاره ای جز تزریق نقدینگی به نظام بانکی نیست که مطالبات پرداخت نشده اش در حال حاضر از ۴۱ هزار میلیارد تومان گذشته و این امر نه فقط خود بانک ها، که واحدهای تولیدی نیازمند سرمایه را با بحرانی خطرناک روبرو کرده است

هفته گذشته دولت محمود احمدی نژاد با استمهال یک ساله پرداخت دیون ۶۷۰۰ واحد تولیدی ورشکسته کشور موافقت کرد و تلوياً نشان داد که چشم انداز امیدبخشی برای رفع بحران منابع بانک ها دست کم در کوتاه قابل مشاهده نیست

به گفته محمود بهمنی، قرار است دولت بابت بدهی های خود به بانک ها معادل ۱۱ هزار و ۵۴۹ میلیارد تومان از محل اعتبارات بانک مرکزی به نظام بانکی کشور بپردازد و در صورت تزریق این مبلغ، بدهی دولت به بانک مرکزی از ۹ هزار و ۱۴۳ میلیارد تومان به بیش از ۲۰ هزار میلیارد تومان خواهد رسید پرسش این است : چگونه می توان مطمئن بود که تزریق این حجم جدید از نقدینگی مجدداً به افزایش تورم منجر نشود

ریشه اصلی تورم نقدینگی است. به بیان دیگر، تورم موجود در ایران عمدتاً حاصل تزریق پول بدون پشتوانه تولید، کالا و خدمات است، به طوری که هر بار با افزایش نسبت پول به کالا و خدمات شاهد افزایش قیمت ها و صعود دوباره نرخ تورم هستیم

به دلیل همین بی تعادلی میان نسبت پول و عرضه کالا و خدمات است که نقدینگی در ایران در چهار سال گذشته بیش از ۳ برابر افزایش یافته است : حجم نقدینگی که در اسفند ماه ۱۳۸۳ حدود ۶۸ هزار میلیارد تومان بود، اکنون به ۲۱۵ هزار میلیارد تومان رسیده که دقیقاً به دلیل جذب نشدن در حوزه تولید به عامل افزایش پی در پی تورم طی سال های اخیر تبدیل شده است

در صورت تزریق ۱۱ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان پول به شبکه بانکی بابت پرداخت بدهی دولت به بانک ها، افزایش نقدینگی ، با فرض ضریب فزاینده عدد ۳- به میزان ۳۳ هزار میلیارد تومان خواهد بود. اگر این مقدار افزایش نقدینگی را معادل ۱۰٪ تولید ناخالص ملی در نظر بگیریم، می توان گفت که نتیجه آن افزایش ۱۰ درصدی نرخ تورم خواهد بود

البته، رئیس بانک مرکزی معتقد است که با تزریق دوباره این سرمایه به واحدهای تولیدی ورشکسته زمینه افزایش تورم خود به خود از بین می رود

اما، همه مسأله این است که افزایش مهارگسیخته نقدینگی در چهار سال اخیر و همزمان رکود تورمی که بر کل اقتصاد کشور سایه انداخته نشان می دهند که نه تنها نقدینگی سال های گذشته " به ویژه ۲۲ هزار میلیارد تومانی که در چارچوب باصطلاح طرح های زودبازده اقتصادی مصرف شد " جذب تولید نشده، بلکه ای بسا نظام تولیدی کشور بیش از پیش قدرت جذب نقدینگی را از دست داده باشد

همین امر تا حدودی در مورد خود نظام بانکی کشور صادق است که توانایی جذب نقدینگی سپرده گذاران و خریداران اوراق مشارکت را ندارد.

از جمله علل بارز این ناتوانی، علاوه بر کاهش سپرده های درازمدت در نزد بانک ها، کاهش ۷۵ درصدی فروش اوراق مشارکت در سال ۸۷ بوده است. به اعتقاد صاحب نظران این کاهش نتیجه تعیین نرخ سود ۱۵,۵ درصدی این اوراق بوده که حدود ۱۰٪ کمتر از نرخ رسمی تورم کشور است.

این حد از شکاف میان نرخ سود بانک ها (که هر سال با فرمان رئیس جمهوری کاهش یافته است) و نرخ تورم، عملاً تسهیلات بانکی را در ایران به یکی از منابع سودآور رانت تبدیل کرده که همزمان با توسعه خود بیشترین زیان را به بخش تولید و صنعت رسانده است.

با این حال، علاوه بر اختلاف زیانبار نرخ سود و نرخ تورم، ناتوانی بخش تولید در جذب نقدینگی ریشه در واردات مهارگیخته چهار سال گذشته نیز دارد: در این مدت ۲۲۰ میلیارد دلار کالا و خدمات وارد کشور شده، به طوری که بدون احتساب درآمدهای نفتی تراز بازرگانی ایران در این چهار سال منفی ۱۶۰ میلیارد دلار بوده است.

این حجم از واردات که برای جلوگیری از توسعه تورم صورت گرفته، نتیجه دیگری جز ورشکستگی واحدهای تولیدی کشور نداشته که امروز حتی قادر به پرداخت بدهی های خود به بانک ها نیستند.

محمد نهاوندیان رئیس اتاق بازرگانی ایران به تازگی با اشاره به گزارش کمیسیون صنعت ایران هشدار داد که ۵۰٪ واحدهای تولیدی کشور در حال تعطیلی هستند و اکثر واحدهای دیگر با کمتر از ۳۰٪ ظرفیت اسمی خود کار می کنند.

این وضعیت اما در نوع خود آئینه ایست از اتلاف پی در پی منابع در ایران که مهمترین مصداقش بر پایه ترازنامه انرژی سال ۸۷ اختصاص ۲۳۲ میلیارد دلار انواع یارانه انرژی در چهار سال اخیر بوده، در حالی که کل درآمد نفتی ایران طی همین مدت حدود ۲۸۰ میلیارد دلار بوده است.

با این همه، معاون وزیر نفت جمهوری اسلامی اعلام کرده که برخلاف قانون بودجه سال ۸۸ دولت در نظر دارد در قالب متمم بودجه، ۶,۵ میلیارد دلار یارانه به واردات بنزین و گازوئیل اختصاص دهد، یعنی بیشترین رقمی که تاکنون برای این منظور در نظر گرفته شده، که البته در صورت اجرا شدن معنایی جز شکست طرح سهمیه بندی سوخت و مالا شکست دولت در حل معضل کمبود سوخت ندارد.

معنای دیگر، این تصمیم اما نبود سرمایه گذاری لازم در صنعت نفت کشور است. این داده در نوع خود حکایت می کند که بر خلاف غالب کشورهای مهم تولیدکننده نفت، کمترین بخش از درآمدهای نفتی هم صرف سرمایه گذاری در صنعت نفت و گاز کشور نشده و همزمان سرمایه گذاری خارجی نیز در این عرصه رو به افول گذاشته است: بر اساس گزارش ها حجم سرمایه گذاری خارجی در صنعت نفت ایران که در سال ۸۴ معادل ۴ میلیارد و ۲۰۰ میلیون دلار بود، با ۶۴٪ کاهش در سال ۸۷ تنها به ۱,۵ میلیارد دلار رسیده است، هر چند محمود احمدی نژاد این رقم را در جریان کارزار انتخاباتی ۶۶ میلیارد دلار اعلام کرد.

اخراج یک سوم کارگران صنعت نساجی کشور

به گزارش سایت پیام در تاریخ ۱۶ مهر ۸۸ آمده است: اخراج کارگران صنعت نساجی در ایران به امری روزانه تبدیل شده و در این راستا از ابتدای سال جاری تاکنون بیش از یک سوم کارگران شاغل در این صنعت اخراج شده اند.

گزارش ها حاکی است در ادامه بحران اقتصاد جهانی و تأثیرات آن بر اقتصاد ایران بیش از ۳۱ هزار کارگر شاغل در کارخانه های نساجی در سراسر کشور اخراج و مشاغل خود را از دست داده اند.

اعتصاب سراسری کارکنان شوراهای شهرداری ها در کرانه باختری

به گزارش سایت پیام در تاریخ ۱۶ مهر ۸۸ آمده است: هزاران تن از کارکنان شوراهای شهرداری ها و شورای روستاها در کرانه باختری رود اردن از روز پنجشنبه ۱۶ مهر ماه در اعتراض به قانون جدید شوراهای محلی دست به اعتصاب زدند.

به گزارش خبرگزاری "شین هوا"ی چین از رام الله در اعتصاب کرانه باختری رود اردن که با حضور ۱۲ هزار کارمند و کارگر آغاز شده است، اعتصاب کنندگان خواستار اصلاح قانون شوراهای محلی در ارتباط با شرایط دریافت مسکن و پرداخت حق اضافه کاری خود شدند.

۱۶ مهر: کاوه محمدی کارگر ساختمانی در سندانج بر اثر سقوط از جان باخت

کاوه محمدی کارگر ساختمانی در محله شهرک مبارک آباد سندانج دیروز پانزدهم مهر ماه ۸۸ بر اثر سقوط از طبقه ششم ساختمان در حال احداث جان باخت.

این حائنه جانگداز زمانی روی داد که کاوه از طبقه ششم ساختمان در حال کشیدن تیرچه بوسیله طناب بود که بر اثر پاره شدن طناب و بهم خوردن تعادلش از طبقه ششم سقوط کرد و در دم جان باخت.

کار ساختمانی در ایران بدلیل عدم بکارگیری وسایل ایمنی در آن از سوی کارفرمایان یکی از عوامل اصلی مرگ و میر کارگران در حین کار است و علیرغم آمار بالای فوت ناشی از سوانح کاری در رشته کار ساختمانی هیچ گونه اقدامی از سوی نهادهای مسئول در زمینه بالابردن ایمنی کار در ساختمان و نظارت بر آن انجام نمیگیرد و هر روزه در جای جای کشور، کار در ساختمان در حال قربانی گرفتن از کارگران است. کارگران ساختمانی در ایران از شمول قوانین کار خارج هستند و میلیونها کارگر در این رشته بدون حق برخورداری از بیمه و سایر حقوق اجتماعی مشغول بکارند. ما ضمن تسلیت فوت جانگداز کاوه محمدی به خانواده ایشان و ابراز همدردی عمیق با آنان، سیستم موجود را بدلیل تحمیل بی حقوقی مطلق بر میلیونها کارگر ساختمانی و عدم نظارت بر ایمنی کار در ساختمانهای در حال احداث، عامل مرگ کاوه و هزاران کارگر دیگری میدانم که سالیانه دچار حوادث دلخراش در محیط کار میشوند.

مرگ یک کارگر به علت عدم ایمنی در محیط کار

این بار نیز نبود ایمنی در محیط کار جان یک کارگر را گرفت :

کاوه محمدی نوره کارگر ساختمانی سقف کار در تاریخ 88/7/15 در شهر سنجید به علت عدم ایمنی کار، از جایگاه آسانسور ساختمان پنج طبقه ای سقوط کرد و جان باخت .

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

88/7/17

بزرگترین کارخانه دولتی چای به آغل گوسفندان تبدیل شده است

خبرگزاری حکومتی فارس در 17 مهر 88 گزارش داد: رئیس هیئت مدیره اتحادیه چایکاران شمال گفت: بزرگترین کارخانه دولتی چای در منطقه کشت و صنعت سپیدرود در رشت تبدیل به آغل گوسفندان در زمستان شده است. ابرج هوسمی افزود: همان گونه که تجربه دولت در امور اجرایی کشاورزی ناموفق بوده، متأسفانه با تصمیم غلط در سالهای گذشته یک کارخانه بزرگ چای توسط دولت در کشت و صنعت سپیدرود در منطقه رشت احداث شد که از دو برابر بزرگترین کارخانه چای سازی موجود کشور نیز بزرگتر است و میلیاردها تومان از بیت المال در آن هزینه شد. رئیس هیئت مدیره اتحادیه چایکاران کشور افزود: متأسفانه مدیریت نادرست باعث شده این کارخانه بزرگ چای در منطقه سپیدرود رشت که توان دریافت 50 تن برگ سبز در روز را دارد به جای تولید چای تبدیل به آغل گوسفندان در فصل زمستان شده و چوپانها در زمستان برای نجات از برف و باران گوسفندان خود را در این کارخانه رها می کنند.

رئیس اتحادیه چایکاران کشور در مورد خرید کارخانه فرآوری چای لاهیجان که متعلق به سازمان تبلیغات اسلامی بود، گفت: شنیده ایم این کارخانه را قرار است به یک تانزانیایی بفروشند، در حالی که هیچ نیازی به فرد خارجی برای اداره یک کارخانه نیست، بلکه در داخل کشور افراد توانمند و با تجربه برای اداره کارخانه چای فراوان وجود دارد.

رئیس هیئت مدیره اتحادیه چایکاران شمال در مورد واردات 14 هزار قلمه نهال چای توسط نواب مولا تبعه تانزانی که متقاضی خرید کارخانه فرآوری چای لاهیجان است، گفت: متأسفانه افرادی در سالهای گذشته نیز قلمه هایی از چای بدون رعایت شرایط قرنطینه وارد کردند که این اقدام باعث ورود آفت زخم ریشه در باغهای چای شد و در منطقه املش باغهای چای را خشکاند.

جلالی: حداقل سهم ایران از خزر 20 درصد است

رجانیوز در تاریخ 17 مهر 88 خبر داده است: "کاظم جلالی" عصر روز پنجشنبه در پایان اجلاس خزر در زیباکنار انزلی در پاسخ به سوال ایرنا در خصوص وضعیت رژیم حقوقی دریای خزر افزود: البته این بدان معنا نیست که این سهم باید بین پنج کشور حاشیه خزر به طور مساوی تقسیم شود.

وی افزود: هنوز رژیم حقوقی دریای خزر به شکل کامل تدوین نشده است، اما جمهوری اسلامی ایران بر سهم خود که براساس مطالعات کاملاً علمی تعیین و مشخص شده است، اصرار دارد.

جلالی ادامه داد: رژیم حقوقی فعلی خزر مبتنی بر قرارداد مودت سال 1921 و 1940 است که براساس آن، ایران اجازه ورود به هیچ کس و یا استفاده از منابع آن را در حوزه 20 درصدی خزر نخواهد داد.

وی با بیان اینکه در حال تدوین رژیم حقوقی خزر هستیم، در مورد پذیرش سهم ایران توسط سایر کشورها، گفت: این موضوع یکی از مسایل مورد اختلاف است که هنوز بحث در این زمینه وجود دارد.

"جلالی" اظهارداشت: این حق را برای جمهوری اسلامی ایران قایلیم که سهم آن از دریاچه خزر براساس انصاف و عدالت تعیین و آنچه حق ملت ایران است در رژیم حقوقی خزر دیده شود.

کمیسیون امنیت ملی مجلس، موضوع خزر، را موضوع مهمی در بخش سیاست خارجی کشور قلمداد کرد که این کمیسیون روی مسایل آن از ابعاد مختلف حساسیت دارد.

وی یکی از مسایل مهم در خصوص خزر را تعیین رژیم حقوقی آن عنوان و تاکید کرد: این کمیسیون با جدیت تمام مباحث مرتبط با آن را دنبال می کند.

سپاه پاسداران سایپا را هم می خرد

سایت موج در تاریخ 17 مهر نوشت: هفته گذشته، اولین نشست کنسرسیوم خریدار احتمالی گروه خودروسازی سایپا برگزار شد. هفته گذشته کنسرسیوم مشترک "بنیاد تعاون سپاه" و "شرکت سرمایه گذاری تامین اجتماعی (شستا)" تشکیل جلسه داد و بحث و بررسی راجع به خرید سهام سازمان گسترش و توسعه صنایع ایران (ایدرو) در گروه خودروسازی سایپا را آغاز کرد. براساس این گزارش، انتخاب اعضای جدید هیات مدیره سایپا نیز منوط به تعیین تکلیف خریدار سهام ایدرو در گروه خودروسازی سایپا شده است. هم اکنون "شستا" صاحب یک عضو در هیات مدیره گروه خودروسازی سایپا است و به تنهایی نیز شانس اول خریداری سهام ایدرو در این گروه خودروسازی را دارا می باشد. خبر برگزاری این جلسه مهم در حالی درز می کند که هیات مدیره شستا به تازگی مصوبه ای برای خروج از بازار سهام مالکیت شرکت های خودروسازی مصوب کرده است.

معانعت بر سر راه برگزاری مراسم روز جهانی معلم

آژانس خبری موکریان: جشن روز جهانی معلم که قرار بود روز جمعه مورخه 17 مهرماه سال جاری توسط انجمن صنفی معلمان استان کردستان برگزار شود از سوی مدیریت سیاسی استان لغو گردید. انجمن صنفی معلمان استان کردستان قصد داشت مراسم رسمی جهت پاسداشت 5 اکتبر روز جهانی معلم در یکی از سالنهای اجتماعات شهرستان سنندج برگزار نماید که به دلیل عدم دریافت هیچ پاسخی از سازمان در رابطه با در اختیار قرار دادن سالن، مقرر شد این مراسم روز گذشته در پارک امیریه این شهر برگزار شود. برگزاری این مراسم در پارک امیریه نیز بدستور مدیریت سیاسی استان لغو شد. گفتنی است طی روزهای اخیر تنی چند از اعضا انجمن احضار و از آنان خواسته شده که از برگزاری چنین مراسمی خودداری کنند.

تجمع اعتراضی کارگران شرکت واگن پارس اراک

امروز شنبه 88.7.18 کارگران شرکت واگن پارس اراک در مقابل این کارخانه دست به یک تجمع اعتراضی زدند. این کارگران دوماه است که حقوق خود را نگرفته اند و خواهان حقوق خود هستند. کارگران این شرکت روز پنجشنبه 88.7.16 نیز دست از کارکشیده و مقابل این کارخانه تجمع اعتراضی برگزار کرده بودند. در تجمع امروز مضافاً بر کارگران فازیک این شرکت کارگران فازدو و واگن پارس یعنی کلیه کارگران این شرکت به تجمع اعتراضی پیوسته بودند.

آژانس ایران خبر - ۱۳۸۸/۷/۱۸

خزر با منافع ملی و حیاتی ایران پیوند ناگسستنی دارد

تصمیمات اساسی در خزر باید با اتفاق نظر همه کشورهای ساحلی گرفته شود

به گزارش ایسنا در تاریخ 18 مهر 88 آمده است: وزیر امور خارجه گفت: باید به دریای خزر نهایت توجه را داشته باشیم؛ زیرا دریای خزر پیوند ناگسستنی با منافع ملی و حیاتی ایران دارد.

متکی وزیر امور خارجه در بازدید خود از توانمندی‌های استان گیلان در گفتگو با خبرنگار خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) گفت: دریای خزر يك دریای بسته و محصور در پنج کشور می‌باشد که هر اقدامی توسط هر يك از کشورهای حاشیه دریای خزر می‌تواند تاثیر قابل ملاحظه‌ای بر کشورهای همجوار داشته باشد. این دریایی پیچیده و گسترده است که منافع ملی و حیاتی ایران با آن پیوند غیرقابل انکار دارد.

وی ادامه داد: دریای خزر مهم‌ترین و بزرگترین منطقه اقتصادی است که متأسفانه تاکنون تعیین حدود دقیقی در این زمینه انجام نگرفته است، ما باید تلاش کنیم برای صیانت از حقوق ایران حق واقعی ایران را در دریای خزر مشخص نماییم.

وزیر امور خارجه خاطر نشان کرد: کلیه تصمیمات مهم و اساسی در دریای خزر باید با هم‌اندیشی و اتفاق آرای 5 کشور ساحلی انجام گیرد؛ زیرا در غیر این صورت هرگونه تصمیم‌گیری فاقد اعتبار اجرایی است.

متکی تحولات ژئوپلیتیکی انجام پذیرفته در این منطقه را فرصت تاریخی و فضایی نوین برای ایجاد پیشرفت هرچه بیشتر در ایران دانست و این موقعیت را نیز دلیلی برای تلاش هرچه بیشتر ایران برای کسب حداکثر منافع قانونی خود برشمرد.

وی متذکر شد: سهم ایران در بستر دریای خزر 20 درصد است و ایران تا زمانی که این حق قانونی را دارد در محدوده تعیین شده، اجازه فعالیت به کشورهای همجوار را در خصوص اکتشاف و بهره‌برداری نمی‌دهد.

متکی درباره تقسیم دریای خزر به شمال و جنوب تصریح کرد: مسائل موجود در دریای خزر در شمال و جنوب آن به هم واسطه است و نمی‌توان دریای خزر را به شمال و جنوب تقسیم کنیم و تاکنون نیز هیچ اسنادی مبنی بر تقسیم دریای خزر به امضا نرسیده است.

وزیر امور خارجه حفاظت از محیط زیست بومی دریای خزر، کنترل وضعیت نظامی، جلوگیری از حضور نیروهای بیگانه در این دریا، بهره‌برداری و انتقال انرژی را از عمده اهداف ایران در دریای خزر برشمرد.

گردهمائی کانون بازنشستگان گروه صنعتی ایرانخودرو گذشت 6 ماه از سال جاری همچنان وعده‌ها محقق نشده است؛

65 هزار بازنشسته و کارمند تأمین اجتماعی در انتظار افزایش حقوق

سازمان تأمین اجتماعی در ابتدای سال 88 در اقدامی شتابزده به منظور افزایش مستمری کارگران بازنشسته از بانک رفاه کارگران 500 میلیارد تومان وام گرفت.

ایلنا: با گذشت 6 ماه از آغاز سال جاری هنوز حقوق و مستمری بیش از 65 هزار کارمند شاغل و بازنشسته سازمان تأمین اجتماعی مطابق قانون نظام هماهنگ پرداخت حقوق افزایش نیافته است.

به گزارش ایلنا، در حالی که سازمان تأمین اجتماعی در ابتدای سال 88 در اقدامی شتابزده به منظور افزایش مستمری کارگران بازنشسته از بانک رفاه کارگران 500 میلیارد تومان وام گرفت، هنوز در خصوص افزایش حقوق و مستمری کارمندان و بازنشستگان خود اقدامی نکرده است.

شنیده‌ها حاکی از آن است که به دلیل شتابزده بودن این وام، نه تنها تاکنون سازمان موفق به پرداخت اقساط آن نشده است بلکه به دلیل فشار مالی در پرداخت هزینه نسخه درمانی نیز دچار مشکل شده است.

این تأخیر 6 ماهه در حالی است که مطابق قانون نظام هماهنگ پرداخت حقوق، مدیران سازمان باید از ابتدای امسال با افزایش ضریب حقوق کارمندان شاغل و بازنشسته دریافتی آنها را تا 20 درصد افزایش می‌دادند.

با این حال گفته می‌شود که در برخی از شرکت‌ها و موسسات دیگر سازمان تأمین اجتماعی از جمله شرکت‌های شستا و خانه‌سازی به دلیل حاکم بودن قوانین و اختیارات مالی خاص دریافتی مدیران هم افزایش یافته و هم به موقع پرداخت می‌شود.

راه پیمائی مادران عزادار در پارک لاله و دستگیری یک جوان

امروز هجده مهرماه 1388 جمعیتی زیادی شامل مادران عزادار همراه با خانواده‌های دستگرددگان اخیر، شماری از زنان هنرمند و مردم در اعتراض به سرکوب خونین و ادامه بازداشت دستگیر شدگان و عدم دستگیری و مجازات آمران و عاملان سرکوب اخیر در میدان آب نما پارک لاله دست به راه پیمائی زدند. فعالین حقوق بشر و دمکراسی در این رابطه می‌نویسد: روز شنبه 18 مهرماه از ساعت 17:00 مادران

عزادار، خانواده های دستگیرشدگان اخیر، هنرمندان و تعداد زیادی از مردم در میدان آب نمای پارک لاله تجمع کردند. اقدام به راهپیمایی حول میدان آب نمای پارک لاله نمودند. این راه پیمایی تا ساعت 18:10 ادامه داشت. تعدادی از هنرمندان در راه پیمایی مادران عزادار شرکت کرده بودند که از جمله آنها خانم مهتاب نصیرپور بودند.

مادران عزادار، خانواده های بازداشت شدگان اخیر و خانواده های زندانیان سیاسی (خانواده ساران و...)، هنرمندان و تعداد زیادی از مردم در اعتراض به سرکوب خونین و ادامه بازداشت دستگیر شدگان اعتراض داشتند و خواهان دستگیری، محاکمه و مجازات آمران و عاملین سرکوبهای خونین مردم ایران هستند. در اعتراضات امروز بین 170 تا 200 نفر شرکت کرده بودند.

در پایان اعتراضات برای زنده نگه داشتن یاد و خاطره شهدای راه آزادی مردم ایران مادران عزادار یک دقیقه سکوت اعلام کردند و به روان پاک آنها صلوات فرستادند و سپس با بردن دستهایشان به بالا با علامت پیروزی محل را ترک کردند.

نیروهای سرکوبگر مادران را در محاصره خود گرفته بودند و نیروهای موتور سوار دائم در حال گشت زدن بودند پیرامون مادران بودند. نیروهای لباس شخصی به یکی از جوانان که در کنار اعتراض کنندگان بود یورش بردند و او را دستگیر کردند. مادران با مشاهده این صحنه به سوی آنها رفتند و خواستار آزادی وی شدند نیروهای سرکوبگر به مادران قول دادن که او را آزاد خواهند کرد.

طومار کارگران تراکتور سازی سنندج در اعتراض به بذل و بخششها به مدیران و روسای شرکت

مدیر عامل محترم شرکت تراکتور سازی کردستان جناب آقای حنیفی

سلام علیکم

احتراما به استحضار میرساند با توجه به اینکه یک آیتم از حقوق و مزایای مدیران و رئیسان شرکت بنام "حق جذب" در آخرین روزهای کاری مدیر عامل قبلی به نسبت پست سازمانی از حدود صد در صد تا پانصد درصد به یکباره اضافه شده، لذا ما کلیه امضا کنندگان ذیل با توجه به وضعیت کاری شرکت و کمبود در آمد و منابع نقدینگی به این موضوع اعتراض داشته و عاجزانه خواستار بررسی و رسیدگی به آن از طرف جنابعالی می باشیم. لازم به ذکر است که تعداد زیادی از احکام و پست های سازمانی موجود در همان روز آخر کاری مدیر عامل قبلی و در همان ساعت پایانی شب ایجاد شده اند اما تاریخ اجرای آنها را سه ماه قبل اعلام کرده اند.

با تشکر و سپاس فراوان

کارگران تراکتور سازی سنندج 18/7/88

توضیح: طومار فوق به مضای 59 نفر از کارگران تراکتور سازی سنندج رسیده است

مشکلات زنان کارگر زیرنگاه مردان کارفرما

به گزارش ایلنا در تاریخ 18 مهر 88 آمده است: در سالهای اخیر بحث در مورد مشکلات زنان بسیار بوده است، گروههای حمایت از حقوق زنان و مخالف با تبعیض جنسیتی با عنوانهای مختلف، دولتی و غیردولتی، برای شناسایی و بررسی این مشکلات تاسیس می شد و گاهی بعد از مدتی منحل می گردید، یکی از مسائل مورد بحث در این محافل مساله کارگران زن بود، انسانهای زحمت کشی که برخلاف تعریف شرعی و عرفی که در جامعه ما از آنها شده، شاغل شده اند، قشری که اکثر آنها به اجبار شرایط اقتصادی حاکم بر جامعه و خانواده کار می کنند و به خاطر همین نیاز که جامعه به وجود می آورد، حقوقشان به نسبت کاری که انجام می دهند بسیار کم است.

به گزارش ایلنا علت های مختلف، از جمله انقلاب و جنگ که باعث شهید شدن بسیاری از هموطنانمان شد باعث افزایش حضور زنان در محیط های کاری و زنان سرپرست خانوار در سال های اخیر شد که به موازات آن مشکلات زنان در محیط کار پدید آمد در نتیجه پس از گذشت بیش از یک دهه از انقلاب در دوپست و هفتاد و سومین جلسه شورای عالی انقلاب فرهنگی، در 13 اسفندماه سال 1370 طرح «بررسی مسائل و مشکلات زنان کارگر» تصویب شد که هدف آن را «یک- شناسایی و دستیابی به مسائل و مشکلات فرهنگی- اجتماعی

زنان کارگر در ارتباط با محیط کار و اجتماع، دو- شناسایی و دستیابی به مسائل و مشکلات حقوقی- صنفی- رفاهی و بهداشت جسمانی و روانی زنان کارگر در ارتباط با محیط کار. سه- شناسایی و دستیابی به مسائل و مشکلات زنان کارگر در ارتباط با خانواده و تربیت فرزندان.» خواندند.
اما امروز که نزدیک به دو دهه از تصویب این طرح می‌گذرد، جز در گزینه دوم تغییر در زندگی زنان کارگر دیده نمی‌شود.

مشکلات اجتماعی زنان کارگر آنقدر عیان است که کارفرما اجازه ورود به محیط کار زنان کارخانه‌اش را نمی‌دهد تا آنجا که برای صحبت کردن با چند کارگر زن، با گذشت از چندین صافی به پشت در کارخانه رسیدم، در شرقی‌ترین نقطه تهران پس از بارها رفت و آمد و سفارش چندین نفر آن هم نه به اسم خبرنگار که حساسیت برانگیز باشد، به اسم دانشجو، نتوانستم اجازه ورود به کارخانه را بگیریم، دست آخر مجبور شدم ساعتی را پشت در کارخانه منتظر باشم تا کارگران تعطیل شوند، اما قبل از آنکه کارگران از در کارخانه بیرون بیایند، سرویس می‌آید و همه سوار می‌شوند، زن و مرد.

ناامید از اینکه امروز هم از دست رفت سه خانم از در کارخانه بیرون می‌آیند، به سمتشان می‌روم، می‌پرسم آیا آنجا کار می‌کنند و شغلشان چیست؟ می‌گویند: نزدیک به 20 سال است در آنجا کار مونتاژ می‌کنند، با آنها همراه می‌شوم خیلی دلشان پر است. به خصوص از آقایان، می‌گویند: حریم ما را حفظ نمی‌کنند و هر طور که دوست دارند با ما صحبت می‌کنند. ما پایه‌پای مردان کار می‌کنیم، قطعات سنگین جابه‌جا می‌کنیم اما مردها نمی‌گذارند ما ارتقا پیدا کنیم وقتی هم شکایت می‌کنیم، می‌گویند خب قرارداد می‌شوی، وقتی که ما تا یکی- دو سال دیگر بازنشسته می‌شویم، چرا باید قرارداد می‌شویم، ضمن اینکه می‌دانیم قرارداد قدم اول اخراج است، می‌گویند: مهر پارسال همه قراردادی‌ها اخراج شدند، اگر ما که چند سال تا بازنشستگی نداریم اخراج شویم، کجا باید دنبال کار بگردیم تازه کاری جز این کار بلد نیستیم. یکی از آنها می‌گوید: «مشکل یکی دو تا نیست، خانواده و بچه‌ها، کمی حقوق، خرج زیاد، نداشتن اضافه‌کاری، برخورد بد آقایان در محیط کار و اجتماع اگر بخوایم بشماریم مشکلات زیاد هست، مهد کودک نداریم، سردکننده و گرم‌کننده هوا نداریم واسه همین زمستون‌ها یخ می‌زنیم، تابستون‌ها از گرما خفه می‌شویم، پارسال هم من واسه رختکن بخاری برقی آوردم، گفتن برق مصرف می‌کنه ببرش، بازم بگم؟!» گفتیم: نه!

سهیلا جلودارزاده رئیس اتحادیه زنان کارگر در مورد مسائل اجتماعی این قشر از زنان به اینها می‌گوید: اگر با نگاهی وسیع بنگریم با توجه به اینکه در فرهنگ اسلامی مادامی که زن در خانواده تامین باشد انگیزه کار خارج از خانه را ندارد. به این نتیجه می‌رسیم که علت اکثر زنانی که در سطوح کارگری کار می‌کنند، تامین نیاز مالی است.

نماینده مجلس ششم و هفتم می‌گوید: خانواده‌هایی که این قشر از آنها برخاسته‌اند، خانواده‌های بی‌سرپرست یا بدسرپرست و نیازمندی هستند که عدم حضور زن در آن خود باعث ناهنجاری‌های مضاعفی در مدیریت خانواده می‌شود و همچنین به علت سنگینی مسوولیتی که بر دوش این زنان است اکثر آنها دچار بیماری و پیری زودرس می‌شوند.

عضو هیات‌رئیس مجلس ششم تاکید کرد: مشکلات اجتماعی زنان کارگر به فرهنگی که در محیط کار و اجتماع وجود دارد و بازخوردهای آن مربوط می‌شود.

سهیلا جلودارزاده در مورد بازخوردهای محیط کار گفت: اینگونه بحث‌ها به خصوص برای زنان جوان مشکلات زیادی دارد و البته شرایط فرهنگی سال‌های اخیر نیز آنها را بیشتر کرده طوری که، زنان مجبورند به بسبب از ترس‌ها و تهدیدها پاسخ دهند اما پیشرفت شغلی نداشته باشند، مثل کارگران زن کارخانه‌ای که پس از انقلاب از محیط کار خارج شدند و در یک کارگاه کوچک مشغولشان کردند.

رئیس اتحادیه زنان کارگر می‌گوید: ما فکر می‌کنیم هر کس باید مورد احترام قرار بگیرد، در نتیجه، محیط کار باید به گونه‌ای باشد که زن با حفظ اعتقاداتش بتواند آنجا کار کند و هیچ‌گونه تبعیضی در آن محیط وجود نداشته باشد.

در همه‌جا مساله تبعیض جنسیتی مطرح است، در کشور ما که محدودیت‌های عرفی نیز این مساله را دوچندان می‌کند اما تساوی جنسیتی و اصل عدم تبعیض از اصول بنیادی سازمان بین‌المللی کار به طور یکسان شامل مردان و زنان می‌شود، در شمال تهران یک شرکت خصوصی با حبس کردن کارمندان خانم خود در یک اتاق 20 متری توانسته مشکلاتی را که در اثر زن بودن برای آنها پیش می‌آید برطرف کند، این زن‌ها با هیچ مردی مشکل ندارند و می‌گویند، هیچ مردی هم در محیط کار برای آنها مشکل ایجاد نمی‌کند، زیرا اصلا مردی را نمی‌بینند.

زنان این شرکت که بسیار هم خوش‌پوش هستند و محیط کارشان برخلاف کارخانه‌ها و کارگاه‌های شرق تهران تمیز و مرتب است جز در مورد مسائل جنسیتی، در باقی مشکلاتشان با دیگر زنان کارگر تفاهم کامل دارند. ده زن از دختر 18 ساله تا مادری که پسرش 18 سالش است در این اتاق 20 متری کار می‌کنند. روز اول به آنها گفته‌اند بعد از سه ماه، قرارداد و بیمه دارید اما برخی از آنها نزدیک یک سال است بدون قرارداد و بیمه

کار می‌کنند با ماهی 200 هزار تومان!

بعضی از آنها خاطرات غم‌انگیزی دارند، زینب می‌گوید: قبل از این، جایی کار می‌کردم که هر کس مرخصی زایمان می‌رفت، بعد از زایمان با هزار امید به سر کار باز می‌گشت اما دیگر از کار خبری نبود. لیلیا قبلاً در مشهد کتابدار بوده است او می‌گوید: آنجا خیلی علنی ازدواج قدغن بود، یعنی تو را اگر مجرد بودی استخدام می‌کردند و اگر استخدام می‌شدی و ازدواج می‌کردی کارت را از دست می‌دادی، من آنجا همکار 40 ساله داشتم که چون به حقوق آنجا نیاز داشت ازدواج نمی‌کرد.

در این شرکت برای آنها اضافه‌کاری حساب نمی‌کنند و در اساس‌نامه آن چیزی به عنوان مرخصی وجود ندارد، اگر یک روز هم مرخصی بخواهند از حقوقشان کسر می‌شود یکی برگه مرخصی‌اش را نشان می‌دهد. گزینه بدون حقوق تیک خورده است.

مشکلاتی که زن بودن برای این کارگران ایجاد می‌کند، نه تنها هیچ‌وقت در خطابه‌ها نمی‌شنویم بلکه در هیچ طرح و لایحه‌ای نیز به آن اشاره نمی‌شود. در مصوبه‌های دولت نه تنها به این‌گونه مسائل توجه نمی‌شود بلکه برای به تصویب رسیدن طرح‌ها و لایحه‌هایی که کارگران زن با آن مخالفند تلاش می‌شود، از جمله «لایحه کاهش ساعت کار زنان» که کارگران شرق تهران در مورد آن می‌گفتند: این کار باعث می‌شود کارفرما به استخدام مردان رغبت بیشتری نشان دهد تا زنان، وقتی مردان می‌توانند برایش روزی هشت ساعت کار کنند، چرا کارفرما باید یک زن را با حقوق برابر مردان با روزی شش ساعت کار استخدام کند و قطعاً اگر هم این کار را انجام دهد، هرگز حاضر نمی‌شود آن حقوق را بپردازد و کارگران آن شرکت در شمال‌شهر معتقد هستند که فرقی به حال شرکت‌های خصوصی نمی‌کند، می‌گویند: الان که ساعت کاری هشت ساعت است ما دوازده ساعت کار می‌کنیم، اگر ساعت کاری شش ساعت بشود هم ما دوازده ساعت کار خواهیم کرد، فقط اگر سخت‌گیری بر اعمال قانون زیاد شود، اخراجمان می‌کنند.

با گذشت هجده سال از تصویب «طرح بررسی مسائل و مشکلات زنان کارگر» تنها چیز که پس از اجرایی شدن، این طرح به آن رسیده است چیزی است که هیچ زن کارگری از آن شکایت ندارد کم کردن هشت ساعت کار در روز و زیاد کردن مرخصی زایمان، چیزی که نه تنها دردی از زن‌ها دوا نمی‌کند بلکه مانعی دوباره برای استخدام زنان می‌شود.

گزارش: تارا بنیاد

پایان پیام

طرح بهسازی قراردادهای موقت کار به زیان کارگران است

به گزارش ایلنا در تاریخ 18 مهر 88 آمده است: یک فعال کارگری گفت: طرح بهسازی قراردادهای موقت کار بیش از این که سودی برای کارگران داشته باشد به زیان آنان است.

حمید حاج اسماعیلی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزود: سابقه 10 ساله برای رسمی کردن کارگران که در این طرح گنجانده شده است نمی‌تواند تضمینی برای رسمی کردن کارگران باشد زیرا کارفرمایی که نخواهد کارگر خود را رسمی کند راه‌های زیادی برای فرار از این موضوع دارد.

عضو هیات مدیره اتحادیه کارکنان بیمارستان‌ها و مراکز درمانی کشور خاطر نشان کرد: این که شرایط کار بر مبنای قانون باشد برای کارگران کفایت می‌کند.

وی با بیان این که کتبی کردن تمام قراردادهای کار که در دولت نهم پیگیری شد کار خوبی بود افزود: متأسفانه این موضوع به سرانجام نرسید و جا دارد که مسئولان وزارت کار در این زمینه پیگیری کنند.

حاج اسماعیلی با تأکید بر وجود ضعف در بخش نظارت و بازرسی وزارت کار و امور اجتماعی اظهار داشت: بیشتر کارگران در کارگاه‌های کوچک کار می‌کنند و حتی از حداقل‌های قانون نیز محروم هستند. او با بیان این که دولت چون منافی در حوزه کار دارد بصورت ناخواسته با کارفرمایان هماهنگ است، گفت: متأسفانه نتوانسته‌ایم حقوق و استانداردهای کار را در کشور نهادینه کنیم.

این فعال کارگری تعادل در عرضه و تقاضای نیروی کار را باعث به وجود آمدن امنیت شغل برای کارگران عنوان کرد و گفت: این که برخی سال‌های زیادی است درباره قراردادهای موقت کار مانور تبلیغاتی می‌کنند برای استفاده سیاسی از کارگران برای منافع شخصی، سیاسی و گروهی خودشان است.

پایان پیام

تجمع بیمه‌های درمانی ضربه به خدمات درمانی تامین اجتماعی خواهد بود

به گزارش ایلنا در تاریخ 18 مهر 88 آمده است: نماینده بیمه‌شدگان موسسات اداری و دولتی در شورای عالی تامین اجتماعی با اشاره به برخی تلاش‌ها در وزارت بهداشت و درمان برای تجمع بیمه‌های درمانی گفت: این اقدام در سال 1369 انجام شده است بنابراین بازگشت به گذشته در این مورد نمی‌تواند مطلوب باشد.

علی اشرفی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزود: حاصل این تجربه به قانون الزام سازمان تامین اجتماعی و اجرای بند (الف) و (ب) ماده 3 قانون تامین اجتماعی منتج شد.

دبیر شورای عالی تامین اجتماعی با اشاره به ارائه خدمات درمانی در تامین اجتماعی به 2 شیوه مستقیم و

غیرمستقیم تصریح کرد: بیمه‌شدگان سازمان تامین اجتماعی در عمل از خدمات درمانی دولت و خصوصی طرف قرارداد با تامین اجتماعی بهرمنند هستند بنابراین نیازی به تجمع بیمه‌های درمانی تامین اجتماعی با سایر بیمه‌ها احساس نمی‌شود.

مشاور عالی مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی با بیان این که بیمه‌شدگان این سازمان تمایل زیادی برای استفاده از درمان مستقیم دارند خاطر نشان کرد: مراکز ملکی تامین اجتماعی از کیفیت و مطلوبیت نسبی برخوردار هستند و بیمه‌شدگان و مستمری‌بگیران گرایش معناداری به استفاده از مراکز درمانی ملکی تامین اجتماعی دارند.

اشرفی با اشاره به این که نیمی از جمعیت کشور مشمول مقررات قانون تامین اجتماعی هستند افزود: در هر صورت بیمه‌شدگان و مستمری‌بگیران سازمان تامین اجتماعی در انتخاب خدمات درمانی مختار هستند.

این مقام مسئول در سازمان تامین اجتماعی گفت: حال که مجلس سرانه ملی درمانی بیمه‌شدگان و مستمری‌بگیران سازمان تامین اجتماعی را به این سازمان پرداخت نمی‌کند و اصولاً ردیف بودجه‌ای را برای این مهم منظور نمی‌کند انتظار است که حداقل در ارائه خدمات درمانی سازمان تامین اجتماعی به اعضای خود خللی هم ایجاد نشود.

پایان پیام

هفته جاری و پس از 18.5 ماه در صحن علنی آغاز می شود

بررسی هدفمند کردن یارانه ها در مجلس

روزنامه سرمایه در 18 مه 88 نوشت: در حالی که دولت به کرات اعلام کرده طرح هدفمند کردن یارانه ها تورمی در پی نخواهد داشت، وزیر نفت در اظهاراتی متناقض گفت: «اجرای این طرح تنها در بخش بنزین 11 درصد تورم در پی خواهد داشت.» میرکاظمی در حالی این سخن را بر زبان راند که بررسی لایحه هدفمند کردن یارانه ها قرار است این هفته در مجلس آغاز شود. به گزارش مهر، وزیر نفت با اشاره به بررسی های صورت گرفته برای محاسبه دقیق هزینه های تورمی با آزادسازی قیمت بنزین، بیان کرد: «بر اساس بررسی های صورت گرفته با واقعی شدن قیمت بنزین میزان تورم در زندگی مردم حدود 11 درصد به اضافه تورم فعلی افزایش می یابد.»

به گفته میرکاظمی همچنین با آزادسازی قیمت بنزین میزان تورم در بخش تولید هشت درصد و هزینه های جاری دولت نیز بین 10 تا 11 درصد افزایش می یابد. این در حالی است که در بودجه چنین افزایش هزینه هایی دیده نشده است.

وی همچنین با بیان اینکه هم اکنون روزانه حدود 62 تا 63 میلیون لیتر بنزین با قیمت 100 تومان مصرف می شود، اظهار داشت: «این در حالی است که استقبال مردم از عرضه بنزین آزاد طوری بوده که روزانه تنها بین 5/2 تا سه لیتر مصرف می شده است.»

احمدی نژاد: هدفمند کردن یارانه ها حتما اجرا شود

بررسی لایحه هدفمند کردن یارانه ها، در حالی این هفته در دستور کار مجلس قرار می گیرد که بیش از هجده ونیم ماه از طرح آن توسط محمود احمدی نژاد در نطق نرورزی سال 87 می گذرد.

رئیس دولت دهم، در نطق آغاز سال 87، خبر از اجرای طرحی با عنوان «طرح تحول اقتصادی» داد که هدفمند کردن یارانه ها، بخش اصلی آن بود.

کارشناسان پس از مطرح شدن کلیات طرح هدفمند کردن یارانه ها آن را به شدت تورم زا دانستند اما دولت همواره این طرح را که در دی ماه سال 87، لایحه آن به مجلس رفت، تنها راه نجات اقتصادی کشور می داند. حمایت مجدد دولت از طرح

در آستانه مطرح شدن دوباره طرح لایحه هدفمند کردن یارانه ها، محمود احمدی نژاد رئیس دولت دهم مجدداً از آن حمایت کرد و طرح هدفمند کردن یارانه ها را کار بزرگی دانست که باید آن را انجام داد.

به گزارش پایگاه اطلاع رسانی دولت، وی اجرای طرح هدفمند کردن یارانه ها را موجب آبادانی کشور، توزیع عادلانه ثروت و حذف بی عدالتی ها خواند.

وی اجرای طرح تحول اقتصادی را نیازمند شکل گیری عزم ملی دانست و با اشاره به مصرف روزانه چهار میلیون و 200 هزار بشکه نفت در کشور افزود: «این میزان مصرف انرژی چندین برابر سرانه مصرف انرژی در کشورهای بزرگ است.»

رئیس دولت گفت: «اگر قیمت هر بشکه نفت حدود 70 دلار باشد ارزش مصرف روزانه انرژی نفت در ایران 300 میلیون دلار و سالانه 110 میلیارد دلار می شود.»

وی با اشاره به 110 هزار میلیارد تومان مصرف سالانه انرژی در کشور افزود: «کل محصولات کشاورزی کشور که به فروش می رسد (100 میلیون تن) سالانه زیر 50 هزار میلیارد تومان است که اگر صرفه جویی در مصرف انرژی در دستور کار قرار گیرد تولید محصولات کشاورزی هم افزایش می یابد.» احمدی نژاد با

اشاره به اینکه اگر جوانان ما برای تشکیل زندگی 15 میلیون تومان اعتبار بخواهند نمی توانیم به آنها بدهیم،

گفت: «کل بودجه عمرانی کشور حدود 18 هزار میلیارد تومان در سال است که اگر مثلاً 20 درصد کل مصرف انرژی کشور (110 هزار میلیارد تومان) صرفه جویی شود فعالیت های عمرانی کشور خیلی خوب سرعت می گیرد.» احمدی نژاد با اشاره به نزدیک بودن نظرهای دولت و مجلس درباره طرح هدفمند کردن یارانه ها گفت: «مصرف انرژی در کشور باید طبق برآوردهای کارشناسان 30 هزار میلیارد تومان در سال باشد نه 110 هزار میلیارد تومان.»

پیشبرد طرح با ابزار سیاست

پس از آنکه طرح هدفمند کردن یارانه ها مطرح شد، انتقادات کارشناسان باعث شد تا دولت با تشکیل کارگروهی و جمع های مختلف کارشناسی نشان دهد طرح کارشناسی شده است. اما کارشناسانی که در این نشست ها شرکت کرده بودند از جمله بهروز هادی زوز و فرشاد مومنی، دوتن از صاحب نظران اقتصادی این طرح را خام خواندند که حتی در این جلسات نوشته مدونی در اختیار شرکت کنندگان قرار نگرفته بود. مجلس نیز پس از آنکه به موازات تلاش های دولت، اقدام به تشکیل کمیسیون طرح تحول کرد این کارگروه طرح هدفمند کردن یارانه ها را به موازات مطالعات مجلس مطالعه کرد و مصباحی مقدم رئیس این کمیسیون طی یکی از اظهارنظرهای خود، پیامد توری این طرح را بین 200 تا 300 درصد عنوان کرد. اما دولت همواره مسیر خود را در این مدت طی کرد و قبل از آنکه این لایحه حتی تقدیم مجلس شود، با اجرای طرح فراگیری اقدام به جمع آوری اطلاعات اقتصادی خانواده ها کرد. پس از اجرای طرح مذکور رئیس مرکز آمار اعلام کرد بیش از 97 درصد خانواده ها، اطلاعات درست ثبت کرده اند اما کارشناسان اعتقاد دارند، این اطلاعات با واقعیات اقتصادی خانواده ها، حداکثر 50 تا 60 درصد انطباق دارد.

توزیع نقدی

براساس طرحی که گاهی اوقات برخی از مسوولان کشور، آن را صدقه پروری عنوان کردند در ابتدا قرار بود، در میان هفت دهک جامعه 50 تا 70 هزار تومان یارانه نقدی توزیع شود اما، پس از آنکه قیمت نفت از 127 دلار به زیر 70 دلار کاهش یافت خودبه خود این میزان تغییر کرد.

براساس مصوبه کمیسیون این میزان به

22 تا 27 هزار تومان آن هم برای افراد پنج دهک کاهش برآورد شد. به عبارت دیگر دولت به ازای واقعی سازی قیمت حامل های انرژی، ماهانه حدود 100 هزار تومان به یک خانواده چهار نفره پرداخت می کند اما قیمت کالاهای موردنظر دولت بین 200 تا 300 هزار درصد رشد خواهد کرد.

اصلاحات کمیسیون

همانقدر که دولت در اجرای طرح فوق تعجیل به خرج می داد اما کمیسیون اصل 44 و مجلس تلاش کردند تا با آرمش بیشتر لایحه ای را که به مجلس آمده مطالعه کنند. مجلس در اولین گام قانون بودجه را با وجود نظر دولت، بدون توجه به لایحه هدفمند کردن یارانه ها تصویب کرد. در همین حال کمیسیون ویژه اصل 44 نیز کلیات لایحه را دوبار مصوب کرد و تصویب جزئیات آن پس از رفت و برگشت های زیاد بین دولت و کمیسیون تا مردادماه سال جاری به طول انجامید. کمیسیون، لایحه هدفمند کردن یارانه ها را با رویکرد اساسی اصلاح کرد تا اصلاح قیمت ها با شیب آرام انجام شود و همچنین صنعت و کشاورزی با صدمه کمتری مواجه شوند و لایحه با قانون اساسی منافات نداشته باشد. این سه رویکرد باعث شد دولت اصلاح قیمت ها را طی پنج سال انجام دهد و از محل اصلاح قیمت ها حداکثر بین 10 تا 20 هزار میلیارد تومان درآمد حاصل کند و نسبت بازتوزیع منابع حاصل از هدفمند کردن به ترتیب 50 درصد برای پنج دهک کم درآمد جامعه، 30 درصد برای صنعت و 20 درصد برای اجرای طرح نیز تعیین شد و در نهایت اینکه صندوق ساماندهی منابع حاصل از اصلاح قیمت ها به حسابی در خزانه تغییر کرد چرا که تشکیل این صندوق، مغایر با اصول 152 و 153 قانون اساسی بود.

دولت راضی نیست

تغییراتی که کمیسیون ویژه مجلس انجام داد چندان به مذاق دولت خوش نیامد، در نتیجه طی نشستی که احمدی نژاد با لاریجانی داشت قرار شد کمیسیون تا حد ممکن نظرات دولت را لحاظ کند. سپس در نشستی که نمایندگان کمیسیون با دولت داشتند باز این مساله تاکید شد اما در نهایت کمیسیون بر رویکردهای خود تاکید کرد و چهار اختلاف نظری را که با دولت داشت به چهار مورد یاد شده با تغییراتی در صورت همان شد که در چهار مورد بالا عنوان شد. در آخرین اصرار دولت، مصباحی مقدم اعلام کرده تغییرات را ما در صحن به نمایندگان اعلام می کنیم تا مجلس خود تصمیم بگیرد.

عضو کمیسیون برنامه و بودجه با اشاره به اتمام بررسی های کارشناسی در کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی مجلس از آخرین تغییرات صورت گرفته در این طرح سخن گفت. موسی الرضا ثروتی در گفت و گو با فارس اظهار داشت: «کمیسیون ویژه مجلس بعد از تشکیل جلسات کارشناسی به این نتیجه رسید که باید در تقسیم وجوه حاصل از طرح هدفمند کردن یارانه ها تغییراتی صورت گیرد.» وی افزود: «بدین ترتیب 50 درصد این پول به مردم، 25 درصد به دولت و 25 درصد باقیمانده نیز به بخش تولید اختصاص خواهد

یافت. «نماینده بجنورد و جاجرم بیان کرد: «این تقسیمات در حالی صورت گرفت که دولت در لایحه خود تصمیم به اختصاص دادن 60 درصد از این وجوه به مردم، 25 درصد به دولت و 15 درصد به بخش تولید گرفته بود.» عضو کمیسیون برنامه و بودجه اظهار داشت: «هدفمند کردن یارانه ها یک ضرورت اساسی در کشور است که باید با شیب ملایمی صورت گیرد لذا مجلس مدت زمان سه ساله پیشنهادی لایحه دولت را به پنج سال افزایش داده است. کمیسیون ویژه چند تغییر اساسی را در لایحه دولت صورت داده که بخشی از این تغییرات عبارتند از: مدت زمان این طرح و تغییر در مقدار باز توزیع پول حاصل از اجرای طرح هدفمند کردن یارانه ها.» وی تصریح کرد: «همچنین دولت اصرار داشت صندوقی تشکیل شود تا بر طرح هدفمند کردن یارانه ها نظارت کامل داشته باشد اما مجلس با تشکیل چنین صندوقی مخالفت کرد.»

افزایش قدرت پاسداران در سیاست

به نوشته جرس در تاریخ 18 مهر 88 آمده است: رییس ستاد کل نیروهای مسلح از طرح جدید نظامیان برای کنترل احزاب پرده برداشت و خواستار "تعیین مسیر درست سیاسی از سوی" وزارت کشور، شورای عالی امنیت ملی و مجلس شورای اسلامی برای احزاب شد و گفت که همه احزاب باید بر اساس دستور العمل هایی از سوی وزارت کشور و شورای عالی امنیت ملی به آن ها ابلاغ خواهد شد فعالیت کنند. اظهارات حسن فیروز آبادی پس از آن ابراز می شود سه روز پیش در انتخابات شورای مرکزی دور پنجم خانه احزاب که با حضور 127 گروه و حزب سیاسی فعال در کشور برگزار شد با اکثریت مطلق به پیروزی رسیدند.

حسن فیروز آبادی در مراسم معارفه محمد حجازی به فرماندهی آما و پشتیبانی ستاد کل نیروهای مسلح اعتراضات مردمی پس از انتخابات را "اغتشاش" و "آشوب" نامید و گفت "در این آشوب ها و اغتشاشاتی که شد و قدری فضای سیاسی غبارآلود شد بعضی ها ممکن است ابهاماتی در ذهنشان بوجود آمده باشد که ادامه کار مسیر سیاسی چیست؟ چون یکی از آفت های آشوب های بعد از انتخابات این بود که کار سیاسی درست هم نتواند تداوم پیدا کند."

وی با اشاره به اینکه "بالاخره امام در زمان خودشان دو جناح را تایید فرمودند. هم این جناح و هم آن جناح با هم، با محبت و با تکیه به ارزش های انقلاب فعالیت کنند" و تاکید بر اینکه "جناح های سیاسی بایستی تکالیف شان را روشن کنند" گفت که "نه تکالیف جناح ها بلکه بایستی مراجع اصلی کشور که قانون اساسی تعیین کرده، وزارت کشور، شورای عالی امنیت ملی و مجلس، دست بکار شوند و مسیر سیاسی درست را به شکل قانونی اعلام کنند."

وی گفت که حتی اگر قانونی در مورد کنترل احزاب وجود ندارد باید "قانون آن را تدوین کنند و بفرستند مجلس شورای اسلامی و مجلس سریع تصویب کند."

فیروز آبادی با اشاره به اینکه "بالاخره کار سیاسی باید در کشور صورت بگیرد و کار سیاسی هم به هر حال جناح بندی دارد" گفت که "موضوع این است که باید از خطوط اصلی نظام خارج نشوند. طرفداری از آمریکا، انگلیس و نکنند، باید طرفدار برانداز نظام یا تغییر نباشند. باید با اسلام و مرجعیت و روحانیت برخوردی نداشته باشند."

وی با تاکید بر اینکه "شورای عالی امنیت ملی و وزارت کشور باید اینها را برای احزاب مشخص کنند" گفت که "اینها را مشخص کنند و برای احزاب اعلام کنند و احزاب برابر دستور العمل های وزارت کشور و مصوبات شورای عالی امنیت ملی و قوانین مجلس شورای اسلامی کار خودشان را شروع کنند و انجام دهند و هواداران و طرفدارانشان هم نگران این نباشند که حالا با ورود به این حزب یا آن حزب، ممکن است محکوم شوند و حتی خانواده ها یا بچه هایشان را نتوانند اداره کنند."

رییس ستاد کل نیروهای مسلح که از 20 سل پیش با حکم آیت الله خامنه ای به این سمت رسیده و از متحدان احمدی نژاد به شمار می آید همچنین گفت که "اگر این خطوط برای احزاب روشن شود و هر کس بداند که داخل این خطوط می تواند حرکت کند تکلیف همه جوانها روشن می شود و همه خانواده ها و همه احزاب و خطوط سیاسی مشخص می شود و فتنه هم غبارش بر زمین خواهد نشست."

مجلس از امروز لایحه یارانه ای دولت را بررسی می کند خانه تکانی یارانه ای در نشست غیر علنی پارلمان

نمایی بیرونی از مجلس شورای اسلامی - عکس: دنیای اقتصاد
به نوشته روزنامه صبح دنیای اقتصاد در تاریخ 19 مهر 88 آمده است: فرصت ها و تهدیدهای هدفمند کردن یارانه انرژی

رییس کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی خبر داد

بررسی لایحه یارانه‌ها در جلسه غیر علنی

مصباحی‌مقدم از برپایی جلسه غیر علنی امروز صبح برای ارائه توضیحاتی به نمایندگان پیرامون لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها به نمایندگان خبر داد.

«غلامرضا مصباحی‌مقدم»، رییس کمیسیون ویژه بررسی طرح تحول اقتصادی مجلس در گفت‌وگو با سایت خبری خانه ملت با بیان اینکه در یک جلسه غیر علنی، پیش از بررسی لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها در صحن علنی مجلس توضیحاتی به نمایندگان پیرامون این لایحه به نمایندگان داده خواهد شد، گفت: جلسه غیر علنی صبح امروز یکشنبه تشکیل خواهد شد.

وی افزود: مزایا و نکاتی در این لایحه وجود دارد که در این جلسه به اطلاع نمایندگان خواهد رسید و در

صورتی‌که نمایندگان سوالاتی را در این زمینه داشته باشند برای آنها توضیح می‌دهیم.

رییس کمیسیون ویژه بررسی طرح تحول اقتصادی خاطر نشان کرد: این توضیحات به دلیل آنکه فرصت نشد تا آخرین پیشنهادات اصلاحی دولت در مصوبه کمیسیون ویژه مجلس در جلسه‌ای از سوی این کمیسیون مرتفع شود، تشکیل خواهد شد به همین دلیل پیشنهادهای دولت را در قالب پیشنهادهایی از سوی نمایندگان عضو کمیسیون ویژه به صحن علنی مجلس ارائه می‌دهیم و امیدواریم که به تصویب نمایندگان برسد. این جلسه غیر علنی در شرایطی برگزار می‌شود که ظاهراً به نظر نمی‌رسد که نمایندگان نسبت به هدفمند شدن یارانه‌ها به جمع‌بندی نهایی که نتیجه آن رای دوسومی نمایندگان به لایحه باشد، رسیده باشند. چراکه لایحه مذکور برای تصویب به دو سوم آرای نمایندگان نیاز دارد و این به گفته مصباحی‌مقدم، کمی سخت به نظر می‌رسد. از این رو جلسه غیر علنی برای این برگزار می‌شود تا از این رهگذر بتوان رای نمایندگان را جلب کرد.

احمدی‌نژاد هم چند روز پیش و در آستانه بررسی طرح تحول در مجلس در سخنانی ابراز کرده بود که طرح تحول اقتصادی طرحی بزرگ است که اجرای آن نیازمند عزم ملی است. اما وی تأکید کرده بود که این طرح از کارهای بزرگی است که باید در کشور انجام شود و نیازمند شکل‌گیری عزم ملی است و همه باید در اجرای آن کمک کنیم و آن را بخواهیم. وی افزود: در ایران روزانه معادل چهار میلیون و 200 هزار بشکه نفت مصرف می‌شود که این میزان چند برابر سرانه مصرف کشورهای بزرگ است. احمدی‌نژاد ادامه داد: کل محصولات کشاورزی کشور 100 میلیون تن است که ارزش آن کمتر از 50 هزار میلیارد تومان است و آنچه به دست کشاورز می‌رسد از این میزان هم کمتر است؛ اما مصرف انرژی 110 هزار میلیارد تومان است؛ لذا ما چهار برابر دیگران مصرف می‌کنیم.

احمدی‌نژاد ادامه داد: توزیع این مصرف نیز در کشور ما عادلانه نیست؛ چرا که خانواده‌ای وجود دارد که به تنهایی در یک ماه بیش از 6 هزار کیلووات برق مصرف می‌کند، اما در همین کشور خانواده‌ای داریم که در ماه 50 کیلووات برق مصرف می‌کند و نمی‌تواند هزینه آن را بپردازد که برای اصلاح این وضعیت ناعادلانه دولت لایحه‌ای را تقدیم مجلس کرد تا افرادی که باید یارانه بگیرند آن را بگیرند. احمدی‌نژاد در پایان خاطر نشان کرد: تلاش شد تا دیدگاه‌های مجلس و دولت نسبت به طرح تحول اقتصادی به هم نزدیک شود؛ چرا که با اجرای این طرح کشور آباد می‌شود و بی‌عدالتی‌ها از بین می‌رود.

این در حالی است که وزیر نفت پیش از این گفته بود: بررسی‌ها نشان می‌دهد با واقعی شدن قیمت بنزین، میزان تورم در زندگی مردم حدود ۱۱ درصد به اضافه تورم فعلی خواهد بود و با آزادسازی قیمت بنزین تورم در بخش تولید ۸ درصد و در هزینه‌های جاری دولت بین ۱۰ تا ۱۱ درصد افزایش پیدا می‌کند در حالی که در بودجه چنین افزایش هزینه‌هایی در نظر گرفته نشده است. نمایندگان پیش از این هم از تورم ناشی از اجرای این طرح ابراز نگرانی کرده و مفید بودن آن را منوط به اجرای درست آن دانسته بودند. باید دید تغییراتی که کمیسیون ویژه و دولت در لایحه مذکور به وجود آورده‌اند آیا این قابلیت را دارد که بتواند این لایحه پر سر و صدا را از فیلتر مجلس بگذراند. البته با توجه به این که علی لاریجانی، رییس مجلس خود از کسانی بوده است که این جلسه با درخواست وی تشکیل می‌شود و چند روز پیش هم با روسای کمیسیون‌های تخصصی مجلس از آنها خواسته است تا اعضای خود را به رای به لایحه توجیه کنند و از فواید اجرای لایحه سخن بگویند. به نظر می‌رسد که هدفمند شدن با دیدن این تمهیدات چندان کار سختی را پیش رو نداشته باشد به ویژه آنکه لاریجانی اکنون از موافقان طرح مذکور به شمار می‌رود.

هفتاد و پنج نفر از کارگران نوشابه ارم بدلیل شکایت از کارفرما از کار اخراج شدند

به نوشته آژانس ایران خبر به نقل از آینه روز در تاریخ 19 مهر 88 آمده است: اخراج ۷۵ نفر از کارگران کارخانه ی نوشابه ارم، بدنبال شکایت آنان از کارفرما به اداره کار به دلیل عدم پرداخت اضافه کاری آنان صورت گرفت.

کارفرمای کارخانه نوشابه ارم ۷۵ نفر از کارگران این کارخانه را از کار اخراج کرد. به گزارش خبرگزاری هرانا به نقل از اتحادیه آزاد کارگران ایران، اخراج این کارگران بدنبال شکایت آنان از

کارفرما به اداره کار به دلیل عدم پرداخت اضافه کاری آنان صورت گرفت. بنا بر اظهار این کارگران آنان ۱۲ ساعت در روز کار میکردند اما کارفرما در ازای ۴ ساعت اضافه کاری این کارگران به آنان دستمزد فقط یک ساعت اضافه کاری را پرداخت میکرد به همین دلیل ۷۵ نفر از کارگران کارخانه به اداره کار شکایت کردند. بنا بر این گزارش بدنبال شکایت این کارگران از کارفرما، اداره کار نه تنها به شکایت آنان رسیدگی نکرد بلکه همه ۷۵ کارگر شاکي توسط کارفرما از کار خود اخراج شدند.

نانوایی‌ها در آستانه اعتصاب

سایت حکومتی آینده در تاریخ 19 مهر 88 نوشت: تصمیمات عجیب و کارشناسی نشده در وزارت بازرگانی، صنف نانوایی صنعتی را در آستانه اعتصاب قرار داده است. به گزارش «آینده»، اعلام تصمیم برای قطع سهمیه آرد یارانه‌ای نانوایی‌های صنعتی که به تولید نان فانتزی و ماشینی و شیرینی می‌پردازند موجب شده است که این صنف، در حال آماده کردن واحدهای خود برای اعتصاب باشد. این در حالی است که در اوایل ماه رمضان گذشته قطع سهمیه آرد یارانه‌ای تعدادی از این واحدها موجب بروز اعتراضات گسترده‌ای در صنف نان صنعتی شد و تصمیم شتابزده در قطع یارانه واحدهای نان صنعتی و تداوم پرداخت یارانه به نانوایی‌های سنتی دقیقاً بر خلاف سیاست‌های کلان نظام در جهت اصلاح الگوی مصرف است.

احمدی‌نژاد قبل از انتخابات با حضور در مراسم افتتاح یکی از واحدهای تولید نان صنعتی وعده داد که دولت حمایت ویژه‌ای از این واحدها به عمل آورده و الگوی مصرف خانوارها را از نان سنتی به سمت نان صنعتی هدایت کند، اما تصمیمات و عملکرد ماه‌های اخیر در جهت عکس این وعده بوده است.

تعدادی از دستگیر شدگان اول ماه مه به دادگاه احضار شدند

به گزارش خبرنگار dmhk در تاریخ 19 مهر 88 آمده است: تعدادی از دستگیر شدگان مراسم اول ماه مه (روز جهانی کارگر برابر با 11 اردیبهشت ماه) امسال، که در پارک لاله تهران بازداشت شده و پس از مدتی با قرار وثیقه و کفالت آزاد شده بودند، به وسیله تلفن و نامه به دادگاه انقلاب احضار شده اند. از جمله این افراد، علیرضا و محسن ثقفی که به مدت 40 روز در زندان اوین در بازداشت به سر برده و سپس با قرار وثیقه 70 میلیونی از سوی دادگاه آزاد شده بودند، طی احضاریه ای، برای ماه آینده به دادگاه احضار شده اند.

جالب آن است که با وجود میلیون ها تظاهر کننده در خیابان های تهران و سایر شهرها در چهار ماه پس از خرداد، گویا هنوز دادگاه انقلاب شرکت کنندگان در مراسم اول ماه مه را در اولویت قرار می دهد.

گزارش اینلنا از اوضاع زندگی رانندگان بخش خصوصی فعال در شرکت واحد: جاتمان به لب رسیده است

به گزارش خبرگزاری کار ایران – اینلنا در تاریخ 19 مهر 88 و به نقل از وبلاگ خود رو کار آمده است: مشکل رانندگان خطوط ریالی بیش از اینهاست. رانندگانی که در این 2 سال خانه و زندگی خود را بی جهت فروختند و در نهایت چیزی جز اعصاب داغان شده و ترس از متوقف شدن ماشین نصیبشان نشد. اینلنا: از زمانی که پای شرکت‌های خصوصی به حمل و نقل مسافران شرکت واحد باز شده 2 سال می‌گذرد، در این مدت رانندگان بسیاری از درون و بیرون شرکت واحد به امید درآمد بیشتر کسب و کار خود را رها کرده‌اند تا به عنوان رانندگان اتوبوس‌های ریالی در خطوط خصوصی شده شرکت واحد به جابه‌جایی مسافر بپردازند. اما هرچه زمان بیشتر می‌گذرد این رانندگان از رها کردن کسب و کار قبلی خود و کار کردن برای شرکت‌های خصوصی بیشتر پشیمان می‌شوند.

به گزارش اینلنا سال‌های میانی دهه 80 بود که شرکت واحد اتوبوسرانی تهران به انحصار 50 ساله خود پایان داد و مانند دیگر سازمان‌ها و نهادهای دولتی وظایف خود را به بخش خصوصی واگذار کرد در آن زمان رانندگان پایه یک بسیاری از رانندگان شرکت واحد گرفته تا رانندگان سرویس‌ها و رانندگان جاده‌ای و بیابانی به امید کسب درآمد بهتر حرفه خود را با باز خریدی، استعفا و یا فروش اموال رها کردند تا با خرید اتوبوس‌های شرکت واحد زندگی بهتری را شروع کنند.

2 سال می‌گذرد از آن زمان که رانندگان شرکت واحد با روی خوش از طرح‌های انگیزشی این شرکت استفاده کردند و در ازای 4 ماه و 10 روز سنوات خود را باز خرید کردند و در 28 شرکت خصوصی به ناوگان ریالی پیوستند. 2 سال می‌گذرد از آن زمان‌ها که رانندگان بیابانی و بیرون شهری به امید سرو سامان دادن به زندگی خود ماشین‌های خود را فروختند و پول نزولی قرض کردند تا با آن یکی از اتوبوس‌های ریالی شرکت واحد را خریداری کنند تا از این طریق حداقل به خانواده خود نزدیکتر باشند.

بی‌گمان هیچ‌کس از آنها حتی تصورش را هم نمی‌کرد که بعد از 2 سال آن‌چنان از کرده خود پشیمان شود و از ته دل آرزو کند “کاش به همان کار قبلی ادامه داده بودم تا مثل امروز بدهکار نمی‌شدم”.

آنطور که رانندگان اتوبوس‌های ریالی می‌گویند در این 2 سال شرکت‌های خصوصی تعهدات خود را به فراموشی سپرده‌اند و از قرارداد امضاء شده تنها پول گرفتن را به خاطر دارند. کار بیشتر درآمد کمتر

عبدالله، دوران میان سالی عمر را سپری می‌کند یا حداقل از چهره‌اش این‌طور پیداست، او یکی از همان رانندگان بیابانی و برون شهری است که 2 سال پیش اتوبوس فرسوده خود را فروخت تا در شهر محل سکونتش بر روی اتوبوس‌های ریالی شرکت واحد کار کند و وقتی حاضر شد برای گفت‌وگو به اتفاق دوستانش به تحریریه ایلنا بیاید معلوم شد یکی از مهمان‌هایی است که برای بازگشت به گذشته و داشتن کار قبل بسیار مشتاق است.

برای مشخص شدن وضعیت رانندگان اتوبوس‌های ریالی با عبدالله حداقل هزینه‌های جاری که ماهیانه باید بابت یک اتوبوس ریالی هزینه شود را حساب می‌کنیم یک حساب، کتاب ساده: شارژ ماهانه شرکت 100 هزار تومان، هزینه لیزینگ 330 هزار تومان، قسط بیمه ماشین 100 هزار تومان، تعویض روغن 135 هزار تومان و... طبق این حساب و کتاب هر ماشین به طور متوسط ماهیانه نزدیک به 900 هزار تومان هزینه جاری دارد که از هزینه‌های خرابی، پنچرگیری، بکسل جداست.

از سوی دیگر برای تکمیل این پازل از عبدالله می‌خواهم تکلیف درآمد ایده‌آل رانندگان اتوبوس‌های ریالی را نیز مشخص کند. او می‌گوید: یک راننده باید صبح‌ها ساعت چهار بیدار شد تا کار خود را با اولین سرویس در ساعت 6 صبح آغاز کند، حال اگر این راننده بدون استراحت و به طور متصل تا ساعت 9 شب که زمان حرکت آخرین سرویس شرکت واحد است کار کند و پس از نظافت و سوخت‌گیری در ساعت 11 به منزل برود ماهانه دو میلیون تومان درآمد خواهد شد. اما در شرایط عادی به دلیل ترافیک اعتراض مسافران و هزار و یک اتفاق ناخواسته و غیرمنتظره دیگر تحصیل دو میلیون تومان ممکن نیست و خوش‌شانس‌ترین راننده‌ها در بهترین شرایط ماهانه در ازای روزانه 12 ساعت کار فقط یک میلیون و 500 هزار تومان درآمد دارند که پس از کسر 900 هزار تومان هزینه جاری این مبلغ به 600 هزار تومان کاهش می‌یابد که تازه باید هزینه بیمه تامین اجتماعی و ایاب و ذهاب را از آن کسر کرد.

به گفته عبدالله این در حالی است که رانندگان اتوبوس‌های بلیطی در ازای انجام روزانه 8 ساعت کار ماهانه پس از کسر حق بیمه، 500 تا 600 هزار تومان خالص دریافتی دارند و از رانندگان ریالی بیشتر دریافت می‌کنند.

پدر از حال پسر خبر ندارد

محمدرضا، پسر جوانی است که در شهرری سکونت دارد، برخلاف عبدالله در گذشته راننده استخدامی شرکت واحد بود که برای کار با ماشین‌های ریالی خود را باز خرید کرد اما او نیز مانند عبدالله افسوس گذشته را می‌خورد برای همین همراه او آمد تا گلایه از وضعیتش گلایه کند.

به گفته محمدرضا اول همه چیز مطابق قرارداد درست پیش می‌رفت، هم شرکت خصوصی و هم شرکت واحد به تعهداتشان در قبال راننده‌ها عمل می‌کردند و در عوض راننده‌ها ماهانه بی‌پول شارژ و قسط لیزینگ را می‌پرداختند.

اما پس از چندماه اوضاع تغییر کرد شرکت خصوصی و شرکت واحد کم‌کم تعهدات خود را فراموش کردند ولی در عوض انتظار دریافت وجه را داشتند.

به گفته محمدرضا، شرکت‌های خصوصی در ازای دریافت شارژ ماهیانه موظف به ارائه سرویس‌هایی چون کارواش، تعمیرات دوره‌ای ماشین انتقال ماشین به تعمیرگاه در صورت خرابی و تامین فضای پارکینگ برای توقف اتوبوس‌ها در شب هنگام هستند، اما این وظایف به تدریج فراموش شد، به طوری که رانندگان اکنون باید خود این هزینه‌ها را تقبل کنند.

وی می‌گوید این در حالی است که دریافت شارژ ماهانه هنوز ادامه دارد و حتی صحبت افزایش آن در میان است.

توقف اتوبوس در شب هم برای خودش معضلی است، شرکت واحد اجازه نمی‌دهد اتوبوس‌هایی که خود به بخش خصوصی فروخته است در توقفگاه‌های این شرکت پارک شوند، شرکت‌های خصوصی هم که از قرارداد فقط دریافت حق شارژ را بلد هستند کاری نمی‌کنند، محمد رضا می‌گوید: شنیده‌ایم که به شرکت‌های خصوصی سالانه دو میلیون تومان بابت تامین فضای پارکینگ پرداخت می‌شود اما نه شرکت واحد حاضر است فضای خالی شده توقفگاه خود را در اختیار ما بگذارد و نه شرکت‌های خصوصی برای حل این معضل به وظیفه خود عمل می‌کنند.

او می‌گوید، همه ما شب‌ها دیر وقت اتوبوس را در نزدیکی محل اقامت خود پارک می‌کنیم و صبح‌ها برای

روشن کردن ماشین لعن و نفرین اهالی محل و همسایه‌ها را خریده‌ایم، زیرا در ساعتی که همه خواب هستند اتوبوس‌های ما با سروصدای زیاد روشن می‌شوند. به گفته محمدرضا تاکنون چندین بار شب‌ها شیشه اتوبوس‌های پارک شده برای سرعت وسایل داخل آن شکسته شده‌اند. وی می‌گوید این وضعیت در شرایطی که در دو سال گذشته بیشتر اوقات زمانی به خانه رفته‌ام که پسر کوچکم خوابیده و من از حال او خبر ندارم.

بدهکاری پس حق کارکردن ناداری

عباس هم مانند محمدرضا، پیش از این در استخدام شرکت واحد بوده و مانند او 4 سال پیش خود را باز خرید کرد تا در بخش خصوصی کار کند و باز مانند او از کار کردن بر روی ماشین‌های ریالی ناراضی است. با او و همکارانش در داخل اتوبوسی که به انتظار مسافر در یکی از پایانه‌ها متوقف شده است گفت‌وگو می‌کنم. در 2 سال گذشته مشاهده حال و روز رانندگانی مثل عباس برای دیگر رانندگان ریالی عادی شده است و همه آنها از اینکه روزی به سرنوشت او دچار شوند بر خود می‌لرزند. شرکت خصوصی که عباس برای آنها کار می‌کند او را به توقیف ماشین وی تهدید کرده است علت این تهدید پرداخت نشدن 7 ماه قسط ماشین و یک ماه شارژ است. به عباس گفته شده که تا 27 مهرماه وقت دارد بدهی سه میلیون تومانی خود را پرداخت کند، برای همین او به هر دری می‌زند تا این پول را جور کند اما هیچ‌کس حاضر نیست این پول را به او قرض دهد. اگر هم کسی پیدا شود این پول را در قبال اخذ چکی با 2 برابر مبلغ و نزول 17 درصدی به او می‌دهد. عباس چقدر درآمد دارد؟ همکارانش در خوشبینانه‌ترین حالت درآمد او را 50 تا 60 هزار تومان تخمین می‌زنند با این حال او کمتر از 10 روز تا بیکار شدن وقت دارد.

او می‌گوید: حساب و کتابی در کار نیست، شده‌ایم چوب 2 سر نجس، از یک طرف مردم فحش و ناسزایی نیست که به ما ندادند باشند و از سوی دیگر درگیری با رانندگان بلیطی که بی‌جهت با ما سر لج افتاده‌اند و از طرف دیگر باید جوابگوی شارژ قسط لیزینگ هم باشیم چون همه فکر می‌کنند که این ماشین‌ها جیب‌های ما را پر پول کرده است،

وی می‌گوید: مسافر عین طلبکارها برخورد می‌کند و منتظر اتوبوس بلیطی می‌ماند چون فکر می‌کند من پول زور می‌گیرم، شرکت هم بی‌توجه به این حرف‌ها فقط منتظر است پول شارژ و قسط ماشین پرداخت نشود تا ماشین توقیف شود.

به گفته عباس در حالی که رانندگان در شب برای پارک ماشین‌های خود با مشکل پارکینگ مواجه هستند اما در پارکینگ‌ها به روی ماشین‌هایی که به دلیل پرداخت نشدن قسط و شارژ توقیف شده‌اند باز است. مطابق قراردادی که در زمان واگذاری اتوبوس‌های ریالی با رانندگان منعقد شده است؛ رانندگان باید 7 سال در ازای وام خرید اتوبوس قسط بپردازند و تازه پس از آن که زمان سند زدن ماشین رسید به حسب اینکه باز خرید شرکت واحد بدهاند یا نه از یک تا 2 دانگ از سند ماشین به نام شرکت بخش خصوصی می‌شود. عباس می‌گوید در 2 سال گذشته خیلی‌ها از ادامه قرارداد منصرف شده‌اند و پس از نظر کارشناسانی پول خود را با ضرر دریافت کرده و به دنبال کار دیگری رفته‌اند. آن هم پس از اینکه تمامی داروندار خود را بابت اجرای تعهدات فراموش شده شرکت بخش خصوصی حراج کرده‌اند.

ماشین‌های اعصاب خردکن

علی، همکار عباس خود را مجروح سال‌های جنگ معرفی می‌کند او تا قبل از این راننده بیابان بود که به امید نزدیک کردن محل کارش به خانه وارد شرکت خصوصی اتوبوسرانی شده است. گله او از نقص فنی ماشین است که به او واگذار شده است گله‌ای که به خاطر آن به تجویز دکتر او مجبور به مصرف داروهای آرامش شده است.

آن‌گونه که علی می‌گوید ابتدا قرار بود به رانندگان اتوبوس‌های دیزلی تحویل داده شود که هم تعمیرکار آن پیدا می‌شود، هم قطعات یدکی آن، تازه اجرت تعمیرش هم پایین است، اما به آنها ماشین‌های CNG سوز دادند، علی می‌گوید موقعی که او و سایرین برای ثبت‌نام و تحویل ماشین رفتند به آنها گفته شد فعلاً ماشین گازسوز موجود است و تا آمدن ماشین دیزلی باید صبر کنند، آنها هم چون برای تأمین معاش خود نمی‌توانستند صبر کنند ماشین گازسوز گرفتند، بعد از آن هم دیگر از ماشین دیزلی خبری نشد.

به گفته علی ماشین‌های گازسوز نه سرعت دارند نه قدرت، سوخت آنها برخلاف اتوبوس‌های دیزلی زود تمام می‌شود اگر هم خراب شوند تعمیر آنها از عهده هر کس بر نمی‌آید.

از طرف دیگر CNG برخلاف دیزل هم زود تمام می‌شود و هم برای سوخت‌گیری دوباره باید زمان بسیار بیشتری صرف کرد چون تعداد مراکز سوخت‌گیری گاز CNG نسبت به مراکز سوخت‌گیری دیزل کمتر و پراکنده‌تر است چنانچه هستند رانندگانی که برای سوخت‌گیری شب‌ها را در ماشین سپری کنند. به بیان دیگر علی در مقایسه ماشین‌های گازسوز ریالی با ماشین‌های دیزلی بلیطی، وضعیت ماشین‌های بلیطی را بهتر ارزیابی می‌کند و تازه به مسافران حق می‌دهد که مدام سر او نق بزنند و به او توهین کنند. او می‌گوید: از مسافر پول می‌گیرم اما نه صندلی راحت وجود دارد، نه دستگاه تهویه هوا، نه اجازه پخش صوت را دارم تازه در سر بالایی ماشین‌های بلیطی از من جلو می‌زنند، سبقت می‌گیرند. مشکل رانندگان خطوط ریالی بیش از اینهاست. رانندگانی که در این 2 سال خانه و زندگی خود را بی‌جهت فروختند و در نهایت چیزی جز اعصاب داغان شده و ترس از متوقف شدن ماشین نصیبشان نشد، همین زمستان 86 بود که خبر دادند راننده یکی از همین اتوبوس‌های خصوصی شده در اعتراض به وضع موجود خودسوزی کرد. البته عباس، محمدرضا، علی و عبدالله می‌گویند کم نیستند رانندگانی که پس از وارد شدن به بخش خصوصی در نتیجه فشار روانی دچار آسیب‌های اجتماعی شدند و خانواده‌های خود را رها کردند. البته پیدا کردن مقصر شاید کار آسانی نباشد به ویژه که خصوصی سازی بازار کار تاکون در ایران در دسر آفرین بوده است.

گزارش از پانید فاضلیان

گزارش اینلنا از تلفات جانی کارگران در معادن: پولی که به خون کارگر آغشته می‌شود

به گزارش خبرگزاری کار ایران - اینلنا در تاریخ 19 مهر 88 و به نقل از وبلاگ خود رو کار آمده است: نخستین بار در سال 84 فاجعه‌ای عظیم اتفاق افتاد و افق شماره 2 معدن باب نیزو منفجر شد و 9 نفر از کارگران معدن در عمق 240 متری زمین کشته شدند. اینلنا: سال‌هاست که کارگران ایرانی به بی‌توجهی نسبت به فجایع روی داده در محیط‌های کاری عادت کرده‌اند. 2 سال پیش، بیش از 35 کارگر شازندی زنده زنده در آتش سوختند. سالانه تعداد زیادی از کارگران ساختمانی بر اثر سقوط از ارتفاع، گاز گرفتگی در چاه‌ها و... جان می‌بازند، در حالی‌که بیمه‌شان همچنان در پیچ و خم بروکراسی حاکم بر سازمان‌ها و ادارات دولتی سرگردان است و فاجعه انفجار در معدن باب نیزو، 3 مرتبه و با فاصله کمتر از 4 سال تکرار می‌شود. به گزارش اینلنا، نخستین بار در سال 84 فاجعه‌ای عظیم اتفاق افتاد و افق شماره 2 معدن باب نیزو منفجر شد و 9 نفر از کارگران معدن در عمق 240 متری زمین کشته شدند. کارگران معدن به دلیل تنفس مداوم 5 درصد گاز متان حین کار، ریه‌هایشان پر از مواد انفجاری شده بود و وقتی جرقه‌ای زده شد نه تنها تمام هوای تونل، بلکه آن مقدار گاز متانی که در ریه آنها انباشته شده بود هم منفجر شد. در جلسه محاکمه کارفرما، مهم‌ترین دلیل انفجار نبود دستگاه «گازسنج» برای مطلع ساختن کارگران از میزان گاز متان در هوای تونل عنوان شد. اگر بازرسان کار به تبصره دوم قانون کار عمل می‌کردند قطعاً این حادثه اتفاق نمی‌افتاد؛ قانونی که آنها را موظف کرده «به‌صورت مستمر، همراه با تذکر اشکالات و معایب و نواقص و در صورت لزوم تقاضای تعقیب متخلفان در مراجع صالح» نظارت کنند و اگر این نظارت وجود داشت آنها سال‌ها قبل از انفجار معدن باب‌نیزو به نبود دستگاه گازسنج پی می‌بردند. در جلسه محاکمه کارفرما، مهم‌ترین دلیل انفجار نبود دستگاه «گازسنج» برای مطلع ساختن کارگران از میزان گاز متان در هوای تونل عنوان شد. 3 سال طول کشید، از 84 تا 87، اما در این مدت، نه تنها بازرسان دولتی کار به تبصره 2 قانون کار عمل نکردند، بلکه این بخش حساس که مسئولیت مستقیم حفاظت از جان کارگران را به عهده داشت به بخش خصوصی واگذار شد. نتیجه مشخص بود؛ انفجاری دیگر در سال 87 رخ داد و این بار خانواده 2 کارگر دیگر عزادار شدند و در نهایت فاجعه سال 87 با 12 کشته رخ داد.

با گذشت ماه‌ها از انفجار معدن باب‌نیزو در استان کرمان هنوز مقصر یا مقصران احتمالی این فاجعه انسانی مشخص نشده‌اند. نکته عجیب‌تر این موضوع آن است که هنوز نه فقط دیه خانواده‌های داغداران این حادثه نیز پرداخت نشده است، بلکه علیرضا محبوب، رئیس فراکسیون کارگری اعلام می‌کند که دیه خانواده‌های برخی از قربانیان سال‌های گذشته این معدن هم هنوز پرداخت نشده است.

وزارت کار تذکر دادیم کسی گوش نکرد

وزارت کار سعی دارد تا با اشاره به این که «ما تذکر داده بودیم»، پای خود را از ماجرا بیرون بکشد. دبیرکل خانه کارگر در این باره می‌گوید: پس از طرح سؤال نادر قاضی‌پور، نایب رئیس فراکسیون کارگری مجلس و نماینده مردم ارومیه از وزیر کار در مورد حادثه معدن باب‌نیزو زرنده که منجر به کشته شدن 12 کارگر در این منطقه شد، وزارت کار پاسخی مکتوب به فراکسیون کارگری مجلس ارائه داد. علیرضا محبوب، رئیس فراکسیون کارگری مجلس ادامه می‌دهد: در این پاسخ، وزارت کار 16 مورد از

مستندات خود را ارائه داده که براساس آن مدعی شده است که به موقع خطرات موجود در این منطقه را به مسؤولان وزارت صنایع، مسؤولان استان و مالکان و بهره‌برداران معدن ارائه داده است. وی با بیان اینکه وزارت کار در این پاسخ خود به فراكسیون کارگری مدعی شده است که هیچ کوتاهی و دریغی در اعلام موضوع و جلوگیری از خطرات موجود در معدن زرنند نداشته است، می‌افزاید: از این پس باید ادله مسؤولان وزارت صنایع، استان کرمان و معدن مذکور را مورد بررسی قرار دهیم. وی با اشاره به تصویب تحقیق و تفحص مجلس از حادثه زرنند یادآور می‌شود: تاکنون 20 نفر از کارگران این معدن در حوادث 3 سال گذشته کشته شده‌اند که معادل از بین رفتن 10 درصد از کل کارگران این معدن به شمار می‌روند.

گزارش‌هایی که معلوم نیست ارسال شده باشند

چند روز پس از وقوع فاجعه سوم در معدن باب نیزو، نایب رئیس خانه معدن در این باره گفت: طبق قانون، بهره‌برداران معدن موظف به رعایت اصول ایمنی بوده و در صورت هرگونه قصور، ناظران معدن باید موارد را به وزارت صنایع و معدن منعکس کنند.

محمدرضا بهرامن افزود: در مورد معدن باب‌نیزو هنوز نمی‌دانیم که این گزارش‌ها به سازمان صنایع و معدن استان ارسال شده است یا نه، اما طبق مقررات، گزارش‌های منظم از بازدیدهای انجام شده باید توسط ناظران به سازمان صنایع و معدن استان ارسال شده باشد. بهرامن تصریح کرد: چنانچه از ماشین‌آلات و تجهیزات معدنی در معدن زغال به نحو مطلوب و مهندسی استفاده شود، مطمئناً شاهد بروز حادثه‌ای، چون معدن باب نیزو نخواهیم بود. بهرامن در پاسخ به این‌که چرا با وجود وقوع 2 اتفاق مرگبار دیگر در این معدن در سال‌های گذشته، از مالکان آن سلب صلاحیت نشده است، نیز گفت: همیشه علل هر حادثه‌ای در معدن را یک گروه نظارتی بررسی کرده و به معاونت معدنی منعکس می‌کنند که اگر بهره‌بردار مستقیماً و 100 درصد مقصر باشد، مطمئناً از او سلب صلاحیت خواهد شد. در واقع اگر مشخص شود که حادثه رخ داده به علت سهل‌انگاری مدیریت و صرفه‌جویی او در هزینه‌های بهره‌برداري، نگهداری و ایمن‌سازی معدن بوده است، باید از او سلب صلاحیت شود.

کارشناس معدن: پای خیلی‌ها گیر است

با این حال، یک کارشناس معدن معتقد است که علاوه بر مجموعه مدیریت معدن باب نیزو، ارگان‌های نظارتی، سازمان صنایع و معدن استان و وزارت کار و امور اجتماعی نیز باید در حادثه رخ داده در کرمان پاسخگو باشند.

این کارشناس زغال‌سنگ که نمی‌خواهد نامش اعلام شود، می‌گوید: پخش شدن گاز متان در معدن زغال از یک سو موجب کاهش مقدار اکسیژن محیط و از سوی دیگر در صورت افزایش آن به بیش از 5 درصد، به دلیل شباهت زیاد آن به گاز شهری با کوچک‌ترین جرقه‌ای موجب انفجار می‌شود، بنابراین نظارت‌های مستمر و مناسب، وجود دستگاه‌های سنجش گاز و فعالیت سیستم تهویه مناسب و خوب از ملزومات کار در معدن زغال سنگ است. او تصریح می‌کند: طبق استانداردها، در صورت افزایش مقدار گاز به بیش از 5/1 درصد، معدن باید تعطیل شده و کارگران خارج شوند؛ در حالی که در معدن باب نیزو به دلایل فعلاً نامشخص این کار انجام نشده است.

او با بیان این‌که در حادثه باب نیزو، به دلیل عدم کنترل مناسب مقدار گاز و یا به دلیل مسدود شدن سیستم تهویه، مقدار گاز به بیش از 5 درصد افزایش یافته که موجب انفجار شده است، می‌گوید: حادثه انفجار در معدن باب نیزو و مرگ 12 کارگر جزو معدود مواردی است که نمی‌توان در آن کارگر را مقصر دانست، زیرا وظیفه کنترل کردن مقدار گاز موجود و رعایت این مسأله، بر عهده مسؤول ایمنی و مدیریت معدن است که در این زمینه ارگان‌های نظارتی نیز باید بر صحت سیستم انجام این کار نظارت کنند.

اگر نظارت بود، انفجاری صورت نمی‌گرفت

این کارشناس خاطر نشان می‌کند: با توجه به حساسیت موضوع، سیستم‌های نظارتی در معدن زغال سنگ باید فوق‌العاده قوی باشند که در این زمینه طبق قانون سازمان صنایع و معدن استان و وزارت کار و وظیفه سرکشی سرزده و نظارت و بررسی مسایل ایمنی از جمله صحت سیستم بررسی مقدار گاز و سیستم تهویه را بر عهده دارند. وی ادامه می‌دهد: سیستم‌های نظارتی تعریف شده در قانون باید سیستم تهویه و گازسنجی معدن را کنترل کنند، در حالی که با وجود چنین کنترلی، مطمئناً انفجار اتفاق نمی‌افتاد. این کارشناس زغال سنگ در پاسخ به این‌که با توجه به آن‌که چند سال پیش نیز حادثه منجر به فوتی در این معدن رخ داده بود، پس چرا نسبت به بازپس‌گیری مالکیت آن اقدام نشده است؟ خاطر نشان می‌کند: در حال حاضر قانونی وجود ندارد که در صورت بروز حادثه‌ای، معدن از صاحب آن بازپس‌گیری شود.

کورسوی امیدی که مجلس روشن کرد

از همان روزهای نخست وقوع فاجعه سوم، مجلسیان این بار سکوت نکردند. البته اقدام نمایندگان مجلس شاید دیر بود، ام به هر حال، اقدامات نمایندگان در آن مقطع و سخنان اخیر نمایندگان و رای آنها برای تشکیل کمیته تفحص، این امید را برای خانواده‌های کارگران جان‌باخته در معدن ایجاد کرده است که این بار حداقل قادر

باشند تا علاوه بر دریافت دیه قربانیان خود، مقصران مرگ عزیزان خود را نیز بشناسند. محجوب در همین زمینه، با ابراز تاسف از اینکه تاکنون هیچ‌کس پاسخگوی اتفاقات به وجود آمده نبوده است، می‌افزاید: امیدواریم هرچه زودتر کمیسیون صنایع با دعوت طراحان این تحقیق و تفحص، اعضای هیأت تفحص‌کننده از حوادث معدن باب‌نیزو را تعیین کند تا این تفحص کار اجرایی خود را آغاز کند.

رئیس فراکسیون کارگری مجلس با استقبال از این اقدام مجلس شورای اسلامی برای پیگیری وضعیت کارگران یادآور می‌شود که در مورد حوادث ناگوار که طی 3 سال گذشته در معدن باب‌نیزو رخ داده است، هنوز عده‌ای از خانواده‌ها نتوانسته‌اند دیه کشته‌شدگان خود را دریافت کنند، از این رو ورود مجلس به این مسأله می‌تواند به احقاق حقوق آنها کمک کند. محجوب با اشاره به بازدید که از معدن مذکور پس از وقوع حوادث ناگوار در آن داشته است، می‌گوید: احساسم این است که حتماً قصوری صورت گرفته، ولی مرجع آن مشخص نیست. از این رو هیأت تحقیق و تفحص از حوادث معدن زرنند باید مقصر اصلی در عدم تأمین جانی کارگران این منطقه را مشخص کند.

حال چشم امید خانواده‌های قربانیان این حادثه به نمایندگان مجلس است. آنها امید دارند تا این بار مقصران، تاوان بی‌توجهی خود به جان کارگران را بپردازند تا در سال‌های بعد، هیچ مسؤول سهل‌انگار دولتی یا کارفرمای خاطی به خود اجازه ندهد که برای صرفه‌جویی در مقداری پول، آن را به خون کارگران آغشته سازند.

شش ماه تا پنج سال زندان برای شهروندان معترض

صدور حکم برای "کف خیابانی‌ها"

بهر روز ثمره

به گزارش سایت روز در تاریخ 19 مهر 88 آمده است: نزدیک به بیست نفر از زندانیان معروف به کف خیابانی‌ها که در حوادث اخیر دستگیر شده، برای اعتراف علیه خود تحت فشار قرار گرفته و در دادگاه سوم محاکمه شده بودند، به حبس از شش ماه تا پنج سال و در یک مورد به 74 ضربه شلاق محکوم شدند.

یک منبع مطلع در ایران که خود جزء دستگیر شدگان روزهای بعد از انتخابات است، در گفت و گو با روز درباره زندانیانی که در سومین دادگاه، به نام "کف خیابانی‌ها" خوانده شده و مورد محاکمه قرار گرفتند، می‌گوید: بیشتر این افراد، آدمهای معمولی و غیر سیاسی هستند که در روزهای اول حوادث بعد از انتخابات از خیابان‌ها دستگیر شدند و قبل از انتقال به زندان اوین دست قرار گاه تارالله یا بسیج بودند و معمولاً پس از انتقال به اوین هم آثار کتک و فشارهای جسمی بر آنها قابل دیدن بود.

احکام صادر شده برای این افراد بدوی است. این منبع مطلع در این باره می‌گوید: طبق اطلاعات کسب شده از خود این افراد یا خانواده هایشان علیرضا اشراقی به پنج سال زندان، محسن جعفری چهار سال، مهرداد ورشویی سه سال، یقوتیل شاتولیان دو سال و شش ماه، فرامرز عبدالله نژاد به دو سال و چهار ماه، امیر حجتی دو سال و سه ماه، موسی شاه کرمی دو سال و سه ماه، کامران جهانبانی دو سال، حسین باستانی دو سال، حسین اعزامی دو سال، مهدی فتاح بخش یک سال و نه ماه، مجید مقیمی یک سال، محمد فراهانی ده ماه، ماه محمد رسولی 10 ماه، میثم قربانی شش ماه و 74 ضربه شلاق و ایمان پور رضا به شش ماه زندان محکوم شدند.

وی درباره نوع اتهام‌های وارد بر این کف خیابانی‌ها می‌گوید: از بیشتر این افراد عکس یا فیلم داشته اند که در حال پرتاب سنگ یا درگیری بودند. برای همین نوع برخورد با آنها خیلی شدید بود و به خاطر آن تصاویر برخی از این افراد تحت فشار علیه خودشان اعتراف کردند.

هداری از این افراد می‌گوید: بیشتر ایشان حدود اوایل مردادماه به بند دو الف آورده شدند و مدتی پیش از دادگاه سوم، به انفرادی منتقل شدند تا بتوانند برای خواندن متن‌های تعیین شده آماده شوند. برای آنها وکیل تسخیری گرفته شد اما متأسفانه دفاع خوبی از آنها به عمل نیامد و حتی برای برخی درخواست تجدید نظر داده نشد.

وی می‌افزاید که این افراد بعد از دادگاه سوم دوباره به قرنطینه هفت منتقل شدند. در آخرین روزهای شهریورماه احکام یاد شده به این افراد ابلاغ شد و این روزها آخرین فرصت تجدید نظرخواهی آنان است در حالی که برخی از آنها حتی امکان اعتراض نسبت به این احکام (از طریق لایحه‌های دفاعی مستدل) را نداشته اند.

آخرین اخبار رسیده از زندان اوین حاکی از این بوده است که این بیست نفر به اندرگاه هفت و هشت عمومی منتقل شده اند. خانواده های این افراد چندین بار به دفتر قاضی صلواتی مراجعه کرده اند و گرچه به آنها وعده توجه به تجدید نظرخواهی داده شده، اما خبری از آزادی با وثیقه نیست.

از زبان آمار خواندنی است:

واردات حبوبات 280 برابر شد

به نوشته روزنامه سرمایه در تاریخ یکشنبه 19 مهر 88 آمده است: واردات حبوبات به کشور در سه سال اول برنامه چهارم نسبت به سه سال انتهای برنامه سوم 280 برابر شد. به گزارش سرمایه طی سال های 1383-1381 در مجموع 1/1 هزار تن حبوبات به ارزش 40 دلار وارد کشور شده اما این واردات در سال های 1384-1386 با دو هزار و 800 درصد افزایش به 259 هزار تن به ارزش 7/111 دلار رسیده و در 9 ماهه 87 نیز 88 هزار تن از این محصول به ارزش 6/54 هزار دلار وارد کشور شده است. 280 برابر شدن واردات حبوبات در حالی است که در مدت مورد بررسی صادرات این محصولات 66 درصد کاهش یافته است.

صادرات اقلام مورد اشاره طی سه سال انتهای برنامه سوم در مجموع از 7/322 هزار تن به ارزش 2/167 میلیون دلار به 5/97 هزار تن به ارزش 39/55 میلیون دلار کاهش یافته است. همچنین صادرات حبوبات در 9 ماهه 87 نیز 1/6 هزار تن به ارزش 5/8 میلیون دلار برآورد شده است وضعیت صادرات اقلام حبوبات به طور کلی تابع وضعیت تولید محصولات است. مهم ترین و اصلی ترین محصول صادراتی گروه حبوبات نیز نخود بوده که در چند سال گذشته به دلیل دیمی بودن کشت میزان تولید آن دستخوش نوسانات زیادی شده است. از سال 1384 به بعد با توجه به گرانی محصولات حبوب در بازار داخلی، صادرات این گروه مشمول پرداخت عوارض صادراتی شده که بدین لحاظ در سه سال اخیر میزان صادرات با افت چشمگیری مواجه شده است. همچنین با عنایت به اینکه نخود به عنوان مهم ترین قلم تولیدی گروه حبوبات در تناوب زراعی با گندم به عنوان محصول جانشین و کشت دوم در زمین کشت می شود لذا در سال های اخیر به سبب سیاست های حمایتی دولت از محصول گندم و افزایش قیمت تضمینی آن، تولید محصول با مخاطراتی مواجه شده است. از سوی دیگر کشت نخود و برخی دیگر از اقلام مهم حبوبات مانند عدس که به صورت دیم انجام می شود نوسان تولید را افزایش داده است.

پس از 40 سال واردکننده شدید

علی اصغر محبی کارشناس ارشد کشاورزی در گفت و گو با «سرمایه» اظهار کرد: «با اجرای طرح های تک بعدی و خوشحالی دولت از خودکفایی گندم به بسیاری از محصولات بی توجهی شد که این امر سبب ضرر و زیان هایی به مراتب بزرگ تر از سود خودکفایی شده است.» او اضافه کرد: «این امر باعث شد پس از 40 سال واردکننده حبوبات شویم و قیمت های داخلی آن به صورت سرسام آور نسبت به سال های قبل افزایش یابد.»

محبی خاطر نشان کرد: «مسوولان سیاست هایی را می پسندند که موجب خودکفایی در برخی محصولات نام آور شود اما اختلال در سایر بخش ها برایشان چندان اهمیتی ندارد. به اعتقاد او خودکفایی گندم به قیمت واردات حبوبات، کاهش تولید علوفه و افزایش قیمت گوشت انجام شد. این کارشناس تاکید کرد: «خودکفایی باید پایدار و بر مبنای علم و دانایی باشد و ضرورتی برای تنگ تر کردن عرصه تولید در پنبه، یونجه، حبوبات و سایر محصولات ایجاد نکند.»

او متذکر شد: «در شرایط مناسب 700 هزار تن انواع حبوبات در کشور تولید می شد اما با سیاست های نادرست تولید این محصول به 300 هزار تن کاهش یافت و به ناچار مقدار زیادی حبوبات وارد کردیم.» صادرات برخی محصولات نامرغوب و با کیفیت پایین توسط تعدادی از صادرکنندگان، وجود ناخالصی هایی در حبوبات صادراتی که سبب تقلیل کیفیت محصول می شود، عدم قابلیت صدور نخود های کوچک تر از سایز و اخذ عوارض از صادرات حبوبات عمده ترین مشکلاتی است که سازمان توسعه تجارت بر سر راه صادرات عنوان می کند.

همچنین مهم ترین موانع تولید این محصولات نیز بازدهی ناچیز تولید حبوبات در ایران، افزایش هزینه های تولید و دیمی بودن حجم انبوهی از تولید عنوان می شود.

امروز؛ لایحه هدفمند کردن یارانه ها در مجلس

پیشنهاد های دولت، غیرعلنی ارایه می شود

روزنامه سرمایه در تاریخ 19 مهر 88 می نویسد: خبرگزاری ها: تاخیر دولت در ارائه لایحه قانون برنامه پنجم بود که مجلسی ها را وادار کرد با ارسال نامه ای اخطار آمیز به مقصد پاستور به رئیس دولت یادآور شوند؛ وی نه تنها در ارسال این لایحه به مجلس کوتاهی کرده بلکه طی سه سال گذشته نیز هیچ گزارشی از عملکرد اجرایی قانون برنامه چهارم به مجلس ارائه نداده است. حال در چنین شرایطی است که امروز احتمالاً نخستین دستور کاری مجلس بررسی طرح هدفمند کردن یارانه ها است که از سال گذشته بارها میان دولت و مجلس در رفت و آمد بود. این در حالی است که روسای جمهوری معمولاً هر سال گزارشی از عملکرد برنامه را به قوه مقننه ارائه می دهند اما در دولت احمدی نژاد از سال 85 تاکنون (طی سه سال گذشته) هیچ گزارشی از عملکرد قانون برنامه چهارم به مجلس ارائه نشده است.

کشمکش دولت با مجلس طی سال های اخیر موجب شده به بهانه این چالش ها، دولت شهروندان و افکار

عمومی را از ارائه گزارش در رابطه با عملکرد خود محروم کند. این در حالی است که پیش از این نیز علی اردشیر لاریجانی به عنوان رئیس مجلس در فروردین ماه سال جاری با ارسال نامه ای به رئیس دولت از وی خواست تا پیش از ورود دولت به فعالیت های انتخاباتی دهم، لایحه قانون برنامه پنجم را حداکثر تا خردادماه به مجلس ارائه دهد. به این ترتیب نمایندگان مجلس فرصت داشتند تا پیش از ورود به بررسی کابینه دهم، تکلیف قانون برنامه را مشخص کرده و لایحه بودجه 89 را در راستای آن تصویب کنند تا بتوانند پس از آن طرح هدفمند کردن یارانه ها را با توجه به بودجه بررسی کنند.

بر همین اساس و به خاطر تاخیر هر ساله دولت نهم در ارائه لوایح بودجه سنواتی، نمایندگان مجلس را بر آن داشت تا با اصلاح آیین نامه داخلی مجلس، دولت را به ارائه لایحه بودجه سالانه در نیمه آذرماه هر سال به مجلس مکلف کنند.

به این ترتیب محمود احمدی نژاد ناگزیر خواهد بود تا نخستین لایحه بودجه دولت دهم یعنی لایحه بودجه سال 89 را در 15 آذرماه امسال به مجلس هشتم تقدیم کند.

در حالی که حدود 2 ماه تا این تاریخ زمان باقی است، هنوز لایحه پیش نویس قانون برنامه پنجم توسعه به مجلس نرسیده است. در همین راستا محمدابراهیم نکونام نایب رئیس کمیسیون اصل نود که از ارائه نامه ای از سوی این کمیسیون به رئیس دولت در هفته گذشته خبر می داد در رابطه با جزئیات بیشتر این نامه به «ایلنا» گفت: «در این نامه علت تاخیر دولت در ارائه گزارش عملکرد از اجرای قانون برنامه چهارم را پرسیده ایم و اینکه چرا این روند در دولت نهم متوقف شده است.»

نکونام با بیان اینکه «بررسی این گزارشات برای تصویب قانون برنامه پنجم در مجلس لازم است»، در پاسخ به اینکه آیا دولت به این نامه کمیسیون اصل نود پاسخ داده است یا نه، گفت: «تا جایی که من اطلاع دارم هنوز پاسخی داده نشده است مگر اینکه طی یکی، دو روز گذشته که بنده در حوزه انتخابیه بوده ام، پاسخ داده باشند که بنده از آن بی اطلاع.»

به گفته وی گزارش عملکردها در دولت تهیه شده اما هنوز به مجلس ارائه نشده و نمایندگان مجلس منتظرند تا هرچه زودتر در جریان این گزارشات قرار بگیرند.

نایب رئیس کمیسیون اصل نود ارسال این نامه به دولت را در راستای وظایف نظارتی مجلس عنوان کرد و یادآور شد که پیش از این نیز نمایندگان متعددی نسبت به این مساله و تاخیر دولت در ارائه گزارش عملکرد از اجرای قانون برنامه در صحن علنی تذکراتی داده بودند.

این در حالی است که جزئیات چگونگی رسیدگی به طرح هدفمندکردن یارانه ها امروز در دستور مهم ترین کار جلسه مجلس قرار گرفته است. در همین راستا عضو هیات رئیسه مجلس جزئیات چگونگی رسیدگی به طرح هدفمندکردن یارانه ها در مجلس را عنوان کرد. حمیدرضا حاجی بابایی با اعلام این خبر به «فارس» گفت: «در آغاز جلسه روز یکشنبه گزارش کمیسیون ویژه بررسی طرح تحول اقتصادی توسط مصباحی مقدم رئیس این کمیسیون قرائت خواهد شد.»

وی افزود: «در آیین نامه داخلی مجلس در خصوص بررسی طرح ها و لوایح مهم آمده است که برای بررسی دقیق و کامل این طرح ها، یا تعداد مخالفان و موافقان یا زمان بررسی آنها دوبرابر شود بنابراین امروز در بررسی لایحه هدفمند کردن یارانه ها تعداد موافقان و مخالفان دوبرابر می شود یعنی شش نفر موافق و شش نفر مخالف درباره این لایحه صحبت خواهند کرد.»

عضو هیات رئیسه مجلس در خصوص روند بررسی جزئیات لایحه مذکور یادآور شد: «ما تمام تلاش خود را می کنیم تا مواد این لایحه بدون اشکال بررسی شود.»

حاجی بابایی ادامه داد: «سعی نمایندگان بر این است که طی سه روز یکشنبه، دوشنبه و سه شنبه بررسی این لایحه را به اتمام برسانند.»

وی در خصوص مزایای این لایحه خاطر نشان کرد: «با تصویب این لایحه، یارانه ها هدفمند می شود. اینکه باید همه مردم یارانه بگیرند اشتباه است بلکه باید گروه های خاص و تعریف شده ای از یارانه ها برخوردار باشند.»

عضو هیات رئیسه مجلس هدفمند کردن مصرف را از دیگر مزایای این لایحه برشمرد و گفت: «نوع مصرف مردم در برق، آب، گاز، تلفن و نان با تصویب این لایحه هدفمند خواهد شد چرا که با لایحه مذکور هزینه ها ارزش گذاری می شود.»

این نماینده مجلس خاطر نشان کرد: «با تصویب لایحه هدفمندکردن یارانه ها، مصرف انرژی کاهش و درآمدهای دولت از محل انرژی افزایش پیدا می کند و هزینه ها هدفمند می شود چرا که دولت درآمدها را در جاهای ضروری هزینه می کند.» حاجی بابایی اجرای این لایحه را یک دوره تمرین روابط انسان ها با درآمد، مصرف، ایجاد عدالت اجتماعی و سرعت بخشیدن به توسعه کشور دانست و گفت: «هدفمندکردن یارانه ها و اجرایی شدن آن برای دولت و مجلس یک اضطراب است و باید انجام پذیرد و الا مردم، دولت و مجلس با مشکلات اقتصادی مواجه می شوند و چرخه عدالت کند می شود.»

کار هدفمند کردن یارانه ها در مجلس به جلسه غیر علنی کشید اظهارات حاجی بابایی در خصوص رسیدگی به جزئیات طرح هدفمندکردن که در دستور مهم ترین کار جلسه علنی مجلس قرار دارد در حالی است که کار هدفمند کردن یارانه ها احتمالاً در مجلس به جلسه غیر علنی کشیده می شود. غلامرضا مصباحی مقدم که پیغام رسان برپایی این جلسه غیر علنی مجلس است با بیان اینکه در یک جلسه غیر علنی، پیش از بررسی لایحه هدفمند کردن یارانه ها در صحن علنی مجلس توضیحاتی به نمایندگان پیرامون این لایحه به نمایندگان داده خواهد شد، گفت: «جلسه غیر علنی صبح امروز (یکشنبه) تشکیل خواهد شد.» وی افزود: «مزایا و نکاتی در این لایحه وجود دارد که در این جلسه به اطلاع نمایندگان خواهد رسید و در صورتی که نمایندگان سوالاتی را در این زمینه داشته باشند برای آنها توضیح دهیم.»

رئیس کمیسیون ویژه بررسی طرح تحول اقتصادی خاطرنشان کرد: «این توضیحات به دلیل آنکه فرصت نشد تا آخرین پیشنهادات اصلاحی دولت در مصوبه کمیسیون ویژه مجلس در جلسه ای از سوی این کمیسیون مرتفع شود، داده خواهد شد به همین دلیل پیشنهادات دولت را در قالب پیشنهاداتی از سوی نمایندگان عضو کمیسیون ویژه به صحن علنی مجلس ارائه می دهیم و امیدواریم به تصویب نمایندگان برسد.»

از زمان ارائه لایحه قانون برنامه پنجم اطلاعی نداریم با وجود ارسال نامه ای از سوی رئیس مجلس به رئیس دولت که طی آن خواستار ارائه سریع تر لایحه قانون برنامه پنجم توسعه به مجلس شده بود، هنوز این لایحه به مجلس نیامده و هیات رئیسه مجلس نیز از زمان ارائه آن بی اطلاع است.

جهانبخش محبی نیا عضو هیات رئیسه مجلس، با بیان اینکه هنوز لایحه قانون برنامه پنجم توسعه به مجلس ارائه نشده است، گفت: «ما حتی از زمان ارائه آن به مجلس نیز اطلاعی نداریم.»

وی در پاسخ به اینکه احمدی نژاد چه پاسخی به درخواست رئیس مجلس برای ارائه سریع تر لایحه قانون برنامه پنجم به مجلس داشته است، به «ایلنا» گفت: «نامه مذکور به درخواست هیات رئیسه از سوی رئیس مجلس برای رئیس جمهور ارسال شد اما آنگونه که ما مطلع شده ایم، هنوز پیش نویس این لایحه در جلسات دولت نهایی نشده که به مجلس ارائه شود.»

عضو هیات رئیسه مجلس با بیان اینکه نمایندگان مشتاقانه منتظر ارائه این لایحه به مجلس هستند، افزود: «ما این آمادگی را در مجلس داریم که به محض ارائه لایحه قانون برنامه پنجم، آن را در مجلس تصویب کنیم. البته این لایحه باید زودتر از اینها به مجلس می رسید که بررسی آن در مجلس با بررسی لایحه بودجه 89 تداخل پیدا نمی کرد.»

امروز هم برای ارائه قانون برنامه پنجم دیر است

اشتیاق مجلسی ها برای رسیدن لایحه مذکور به بهارستان در حالی است که یک عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس با بیان این مطلب که هیچ زمانبندی مشخصی برای ارائه لایحه قانون برنامه پنجم وجود ندارد، گفت: «بر خلاف لایحه بودجه که برای ارائه آن زمان قانونی تا 15 آذرماه هر سال تعیین شده است، هیچ گونه زمانبندی قانونی و مشخصی برای ارائه لایحه قانون پنجم پیش بینی نشده است.»

جمشید انصاری خاطرنشان کرد: «برای اطلاع از اینکه در حال حاضر برای ارائه لایحه قانون برنامه پنجم دیر شده است یا نه، باید به دیگر زمانبندی های موجود در مجلس از جمله لایحه بودجه مراجعه کنیم.» وی افزود: «چنانچه بخواهیم لایحه بودجه متناسب با لایحه قانون برنامه پنجم باشد باید این قانون زودتر تصویب شود.»

انصاری با اعتقاد بر اینکه حتی امروز هم برای ارائه لایحه قانون برنامه پنجم دیر است، یادآور شد: «اگر دولت امروز هم لایحه قانون برنامه پنجم را به مجلس ارائه دهد، برای مجلس ممکن نیست که آن را تا پیش از لایحه بودجه بررسی کند.»

وی تصریح کرد: «در نتیجه بودجه سال بعد بدون ارتباط و انطباق با قانون برنامه تصویب خواهد شد.» انصاری در پایان گفت: «اگر بررسی و تصویب لایحه قانون برنامه پنجم پیش از لایحه بودجه انجام می شد، شاهد انطباق بودجه با قانون برنامه پنجم بودیم.»

امکان ناپذیری تصویب قانون برنامه پنجم پیش از لایحه بودجه 89

مهدی مهدوی ابهری نایب رئیس کمیسیون صنایع مجلس نیز با بیان اینکه اگر لایحه قانون برنامه پنجم دیر به مجلس برسد، تصویب آن با مشکل مواجه خواهد شد، افزود: «حتی همین حالا هم برای این لایحه دیر شده است.»

وی با اشاره به زمان بر بودن بررسی و تصویب این لایحه در مجلس که حداقل سه، چهار ماهی وقت می برد، ادامه داد: «با توجه به ضیق زمانی موجود تا ارائه لایحه بودجه 89 که براساس آیین نامه داخلی مجلس باید تا نیمه آذرماه تقدیم مجلس شود، به نظر نمی رسد مجلس فرصت بررسی لایحه قانون برنامه پنجم تا پیش از آن را داشته باشد. به ویژه آنکه هنوز این لایحه در جلسات داخلی دولت نهایی نشده و به مجلس هم ارائه نشده است.»

مهدوی ابهری بر این اساس پیش بینی کرد به دلیل عدم تصویب قانون برنامه پنجم تا پیش از ارائه لایحه بودجه 89، بودجه 89 بدون برنامه نوشته خواهد شد. به عبارت دیگر اگرچه بودجه های سنواتی باید برشی یک ساله از قانون برنامه پنج ساله باشند، به دلیل تاخیر دولت در ارائه لایحه قانون برنامه پنجم، بودجه سال بعد بدون برنامه نوشته می شود.

این عضو کمیسیون صنایع مجلس در واکنش به اظهارات مقامات دولتی مبنی بر اینکه حضور نمایندگان در جلسات کمیسیون های دولت منجر به آشنایی آنها با جزئیات برنامه پنجم شده و بر سرعت تصویب آن در صحن علنی مجلس خواهد افزود، گفت: «حضور نمایندگان در کمیسیون های دولت ملاک نیست و اگر دولت واقعاً نگران تسریع در تصویب لایحه قانون برنامه پنجم است، باید آن را زودتر به مجلس بفرستد.»

لایحه هدفمند کردن یارانه ها - محبوب: برای فقرا اعلام خطر می کنم

بر پایه نوشته خبرگزاری ایلنا در تاریخ 19 مهر 88 آمده است: آثار تورمی این لایحه مشهود است و جای تعجب دارد که کارشناسان اقتصادی در این مورد تسلیم شده اند/تغییر واحد پول ملی در راه است. نماینده مردم تهران با اشاره به لایحه هدفمند کردن یارانه ها گفت: من امروز برای فقرا و افرادی که از فقرا حمایت می کنند اعلام خطر می کنم.

به گزارش خبرنگار ایلنا علیرضا محبوب در مخالفت با لایحه هدفمند کردن یارانه ها با بیان اینکه امروز وظیفه مهمی یعنی بازگشت قیمت نفت و حامل های انرژی به قیمت های بین المللی پیش روست، گفت: قیمت حامل های انرژی براساس ارزشی و پول ملی تنظیم شده است و تا به امروز واحد پول ملی عامل تعیین کننده قیمت بوده است اما امروز در این لایحه قیمت براساس فوب خلیج فارس پیش بینی شده است که به معنای تغییر واحد پول است.

دبیرکل خانه کارگر تاکید کرد: در این صورت به اقتصاد بین المللی گره زده می شویم در حالیکه از مزایای آن هیچ سودی نمی بریم چرا که این لایحه آثار منفی خواهد داشت.

وی افزود: بایستی بین عدالت و افزایش قیمت فرق گذاشته شود کارگران و کارمندان ایرانی براساس ریال حقوق دریافت می کنند نه براساس قیمت نفت خلیج فارس محبوب گفت: حذف ماده 13 این لایحه راهگشا نیست و روشن است که در صورت تصویب این لایحه واحد پول ملی ضعیف تر می شود و اقتصاد بین المللی به اقتصاد ملی حاکم می شود.

نماینده تهران تصریح کرد: آثار تورمی این لایحه مشهود است و جای تعجب دارد که کارشناسان اقتصادی در این مورد تسلیم شده اند.

وی افزود: این لایحه برای دولت و اهداف آن هم تاثیری ندارد و آثار قیمتی آن باید به تصاعد هندسی حسب شود.

محبوب در پایان یادآور شد: من امروز برای فقرا و افرادی که از فقرا حمایت می کنند اعلام خطر می کنم.

کارگر پیری زیر کیسه های بار سرمایه جان باخت

به نوشته سایت هماهنگی ... در تاریخ 19 مهر 88 آمده است: پیرمردی که تمام عمرش برای سرمایه داران کار کرد و برای آن ها سود و سرمایه آفرید سرانجام هنگام حمل کیسه های سنگین بار از نفس کشیدن بازماند و تسلیم مرگ شد. او 65 سال داشت. از آغاز زندگی به حکم اجبار با فروش نیروی کارش زندگی می کرد.

هر ساعت و هر روز با کار خود بر کوه سود صاحبان سرمایه می افزود و خود پیرتر، فرسوده تر و ناتوان تر می شد. او کار کرد به این امید واهی که زندگی کند. کار او نه شکم خودش و زن و بچه اش را سیر کرد، نه محل سکونتی برای خود و خانواده اش شد، نه لباس مناسبی بر تن وی گردید، نه هیچ آسایشی و آرامشی به او داد، نه حتی هیچ امیدی به ادامه همین کار کردن و زندگی دردناک بدتر از مرگ در دل او آفرید. کار او فقط

سرمایه سرمایه داران شد و او فرسوده و فرسوده تر و بی رمق و بی رمق تر شد و سرمایه دارانی که او را استثمار می کردند سرمایه های خود را عظیم و عظیم تر ساختند. کارگر 65 ساله شد. نه بیمه بود، نه

بازنشستگی داشت، نه نان روز خود و فرزندانش را داشت، فروش نیروی کار باز هم تنها راه زنده ماندن خود و خانواده اش بود. نای کار کردن نداشت. 65 سال تمامی جسم و جاننش قطره قطره سرمایه سرمایه داران شده بود. با این حال، اگر حتی یک روز کار نمی کرد گرسنه می ماند. نمی توانست اجاره بهای آونک مسکونی

خود را بپردازد. هیچ لقمه نانی از هیچ کجا به او نمی رسید. کارگر 65 ساله نه فقط مجبور به کار کردن بود بلکه باید سنگین ترین کیسه های بار را بر شانه های لهیده و فرسوده و نحیف خود حمل کند. او هر روز این کار را می کرد و سرانجام در حین انجام این کار از شدت بی رمقی و بی جانی از پا افتاد. کیسه های بار سرمایه او را از پا انداختند و جسد مرده او را در خود دفن کردند.

منبع: آژانس ایران خبر

کارگران راننده در تله مرگ خصوصی سازی ها

به نوشته سایت کمیته هماهنگی در تاریخ 19 مهر 88 آمده است: ضرب المثل معروفی است که «غریق به هر خس و خاشاکی چنگ می اندازد» و در جهنم سرمایه داری ایران که کارگران همواره زیر فشار

استثمار سرمایه غریق بحر گرسنگی و فقر و فلاکت هستند از هر نوع تغییری ولو «از چاله به چاه شدن» هم به امید بهبود وضع خویش استقبال می کنند. چند سال پیش دولت به سرمایه داران خصوصی امکان داد تا با تأسیس شرکت های مسافری، کار ایاب و ذهاب مسافران در سطح شهر را به دست گیرند. در باره هدف دولت از این واگذاری ها صحبت نمی کنیم. موضوع بحث، سرنوشتی است که شماری از رانندگان در این گذر پیدا کردند. با پیدایش شرکت های خصوصی، شمار زیادی از کارگران شرکت واحد و عده ای از رانندگان بیابانی کار خود را رها کردند و به این شرکت ها روی کردند. این افراد برای شروع کار مجبور بودند هر کدام اتوبوسی از شرکت واحد بخرند و برای این کار چاره ای نداشتند جز این که دار و ندار خود را بفروشند و علاوه بر آن، مبلغ انبوهی از بانک ها وام بگیرند. اکنون 2 سال از آن تاریخ می گذرد و کارگران اسیر وضعیتی شده اند که حتی دریچه امیدی به خروج از آن پیش روی خود باز نمی بینند. عبدالله یکی از رانندگان بیابانی است که 2 سال قبل اتوبوس فرسوده خود را فروخت تا در شهر محل سکونتش بر روی همین اتوبوس های موسوم به ریالی کار کند. او می گوید هزینه ماهانه اتوبوس اعم از بهای شارژ، لیزینگ، قسط بیمه ماشین، تعویض روغن و تعمیرات حداقل به 900 هزار تومان بالغ می شود و این در حالی است که یک راننده اتوبوس ریالی قبلاً ماهی حدود 2 میلیون تومان و اکنون حداکثر فقط یک میلیون و پانصد هزار تومان درآمد دارد. از این رقم باید هزینه مربوط به بیمه تأمین اجتماعی و مخارج ایاب و ذهاب هم کسر شود. عبدالله از محاسبات خود نتیجه می گیرد که آنچه باقی ماند چیزی کمتر از 600 هزار تومان است. او ادامه می دهد که برای به دست آوردن این مبلغ باید حداقل از ساعت 4 صبح تا 11 شب در حال تقلا و تلاش و کار کردن بود. به بیان دیگر، دستمزدی در حدود پانصد هزار تومان و ساعات کار روزانه ای حدود 19 ساعت!!

محمدرضا، راننده دیگر، برخلاف عبدالله قبلاً در استخدام شرکت واحد بوده است. او می گوید شرکت های خصوصی در آغاز در ازای دریافت هزینه های شارژ، بسیاری کارها را انجام می دادند اما این وضع خیلی زود تغییر کرد. تمامی هزینه ها بر دوش کارگران افتاد و اکنون کار به جایی رسیده است که رانندگان راه پس و پیش ندارند.

عباس، کارگر همزنجیر محمد رضا، وضعیت اسفبارتری دارد، وضعی که رانندگان دیگر نیز در آینده نزدیک به تحمل آن تهدید می شوند. او 7 ماه است که قادر به پرداخت اقساط ماهانه ماشین خود نشده است. یک ماه نیز هزینه شارژ را نپرداخته و درست به همین دلیل از سوی شرکت تهدید شده است که حق کار با اتوبوس را ندارد. عباس برای یافتن پول به هر دری زده و به همه جا روی کرده اما دستش به هیچ کجا بند نشده است و اکنون با روز موعود و مرز بیکاری قطعی فاصله چندانی ندارد. درآمد عباس بر اساس گفته همزنجیرانش در خوش بینانه ترین حالت چیزی حدود 50 تا 60 هزار تومان است. سرنوشت سایر رانندگان اتوبوس های ریالی بهتر از این چند نفر نیست. همه از این که کار سابق خود را از دست داده اند سخت می نالند. آنچه بر سر این کارگران آمده است در عین دردناک بودن حاوی درس آموزنده ای نیز هست. کارگران با این نوع تغییر و تبدیل ها، با احساس امید به صاحب وسیله کار شدن، نمی توانند خود را از شر استثمار سرمایه و بدبختی ها و فجایع و بی حقوقی های کشنده نظام سرمایه داری برهانند. راه بهبود زندگی و رهایی از این جهنم گند و خون فقط پیکار متحد طبقاتی و سراسری علیه سرمایه است.

گزارش تکمیلی و خواندنی از ایلنا

گزارشی از اوضاع زندگی رانندگان بخش خصوصی فعال در شرکت واحد؛

به نوشته سایت سندیکای مستقل شرکت واحد تهران و حومه در تاریخ 20 مهر 88 از قول پانید فاضلیان آمده است: از زمانی که پای شرکت های خصوصی به حمل و نقل مسافران شرکت واحد باز شده 2 سال می گذرد، در این مدت رانندگان بسیاری از درون و بیرون شرکت واحد به امید درآمد بیشتر کسب و کار خود را رها کرده اند تا به عنوان رانندگان اتوبوس های ریالی در خطوط خصوصی شده شرکت واحد به جابه جایی مسافر بپردازند. اما...

گزارش از پانید فاضلیان

از زمانی که پای شرکت های خصوصی به حمل و نقل مسافران شرکت واحد باز شده 2 سال می گذرد، در این مدت رانندگان بسیاری از درون و بیرون شرکت واحد به امید درآمد بیشتر کسب و کار خود را رها کرده اند تا به عنوان رانندگان اتوبوس های ریالی در خطوط خصوصی شده شرکت واحد به جابه جایی مسافر بپردازند. اما هرچه زمان بیشتر می گذرد این رانندگان از رها کردن کسب و کار قبلی خود و کار کردن برای شرکت های خصوصی بیشتر پشیمان می شوند.

به گزارش ایلنا سال های میانی دهه 80 بود که شرکت واحد اتوبوسرانی تهران به انحصار 50 ساله خود پایان

داد و مانند دیگر سازمان‌ها و نهادهای دولتی وظایف خود را به بخش خصوصی واگذار کرد در آن زمان رانندگان پایه یک بسیاری از رانندگان شرکت واحد گرفته تا رانندگان سرویس‌ها و رانندگان جاده‌ای و بیابانی به امید کسب درآمد بهتر حرفه خود را با باز خریدی، استعفا و یا فروش اموال رها کردند تا با خرید اتوبوس‌های شرکت واحد زندگی بهتری را شروع کنند.

2 سال می‌گذرد از آن زمان که رانندگان شرکت واحد با روی خوش از طرح‌های انگیزشی این شرکت استفاده کردند و در ازای 4 ماه و 10 روز سنوات خود را باز خرید کردند و در 28 شرکت خصوصی به ناوگان ریالی پیوستند. 2 سال می‌گذرد از آن زمان‌ها که رانندگان بیابانی و بیرون شهری به امید سرو سامان دادن به زندگی خود ماشین‌های خود را فروختند و پول نزولی قرض کردند تا با آن یکی از اتوبوس‌های ریالی شرکت واحد را خریداری کنند تا از این طریق حداقل به خانواده خود نزدیکتر باشند.

بی‌گمان هیچ‌کس از آنها حتی تصورش را هم نمی‌کرد که بعد از 2 سال آن‌چنان از کرده خود پشیمان شود و از ته دل آرزو کند، کاش به همان کار قبلی ادامه داده بودم تا مثل امروز بدهکار نمی‌شدم.

آن‌طور که رانندگان اتوبوس‌های ریالی می‌گویند در این 2 سال شرکت‌های خصوصی تعهدات خود را به فراموشی سپرده‌اند و از قرارداد امضاء شده تنها پول گرفتن را به خاطر دارند. کار بیشتر درآمد کمتر

عبدالله، دوران میان سالی عمر را سپری می‌کند یا حداقل از چهره‌اش این‌طور پیداست، او یکی از همان رانندگان بیابانی و بیرون شهری است که 2 سال پیش اتوبوس فرسوده خود را فروخت تا در شهر محل سکونتش بر روی اتوبوس‌های ریالی شرکت واحد کار کند و وقتی حاضر شد برای گفت‌وگو به اتفاق دوستانش به تحریریه ایلنا بیاید معلوم شد یکی از مهمان‌هایی است که برای بازگشت به گذشته و داشتن کار قبل بسیار مشتاق است.

برای مشخص شدن وضعیت رانندگان اتوبوس‌های ریالی با عبدالله حداقل هزینه‌های جاری که ماهیانه باید بابت یک اتوبوس ریالی هزینه شود را حساب می‌کنیم یک حساب، کتاب ساده: شارژ ماهانه شرکت 100 هزار تومان، هزینه لیزینگ 330 هزار تومان، قسط بیمه ماشین 100 هزار تومان، تعویض روغن 135 هزار تومان و... طبق این حساب و کتاب هر ماشین به طور متوسط ماهیانه نزدیک به 900 هزار تومان هزینه جاری دارد که از هزینه‌های خرابی، پنچرگیری، بکسل جداست.

از سوی دیگر برای تکمیل این پازل از عبدالله می‌خواهم تکلیف درآمد ایده‌آل رانندگان اتوبوس‌های ریالی را نیز مشخص کند. او می‌گوید: یک راننده باید صبح‌ها ساعت چهار بیدار شد تا کار خود را با اولین سرویس در ساعت 6 صبح آغاز کند، حال اگر این راننده بدون استراحت و به طور متصل تا ساعت 9 شب که زمان حرکت آخرین سرویس شرکت واحد است کار کند و پس از نظافت و سوخت‌گیری در ساعت 11 به منزل برود ماهانه دو میلیون تومان درآمد خواهد شد. اما در شرایط عادی به دلیل ترافیک اعتراض مسافران و هزار و یک اتفاق ناخواسته و غیرمنتظره دیگر تحصیل دو میلیون تومان ممکن نیست و خوش‌شانس‌ترین راننده‌ها در بهترین شرایط ماهانه در ازای روزانه 12 ساعت کار فقط یک میلیون و 500 هزار تومان درآمد دارند که پس از کسر 900 هزار تومان هزینه جاری این مبلغ به 600 هزار تومان کاهش می‌یابد که تازه باید هزینه بیمه تامین اجتماعی و ایاب و ذهاب را از آن کسر کرد.

به گفته عبدالله این در حالی است که رانندگان اتوبوس‌های بلیطی در ازای انجام روزانه 8 ساعت کار ماهانه پس از کسر حق بیمه، 500 تا 600 هزار تومان خالص دریافتی دارند و از رانندگان ریالی بیشتر دریافت می‌کنند.

پدر از حال پسر خبر ندارد

محمدرضا، پسر جوانی است که در شهری سکونت دارد، برخلاف عبدالله در گذشته راننده استخدامی شرکت واحد بود که برای کار با ماشین‌های ریالی خود را باز خرید کرد اما او نیز مانند عبدالله افسوس گذشته را می‌خورد برای همین همراه او آمد تا گلایه از وضعیتش گلایه کند.

به گفته محمدرضا اول همه چیز مطابق قرارداد درست پیش می‌رفت، هم شرکت خصوصی و هم شرکت واحد به تعهداتشان در قبال راننده‌ها عمل می‌کردند و در عوض راننده‌ها ماهانه بی‌پول شارژ و قسط لیزینگ را می‌پرداختند.

اما پس از چندماه اوضاع تغییر کرد شرکت خصوصی و شرکت واحد کم‌کم تعهدات خود را فراموش کردند ولی در عوض انتظار دریافت وجه را داشتند.

به گفته محمدرضا، شرکت‌های خصوصی در ازای دریافت شارژ ماهیانه موظف به ارائه سرویس‌هایی چون کارواش، تعمیرات دوره‌ای ماشین انتقال ماشین به تعمیرگاه در صورت خرابی و تامین فضای پارکینگ برای توقف اتوبوس‌ها در شب هنگام هستند، اما این وظایف به تدریج فراموش شد، به طوری که رانندگان اکنون باید خود این هزینه‌ها را تقبل کنند.

وی می‌گوید این در حالی است که دریافت شارژ ماهانه هنوز ادامه دارد و حتی صحبت افزایش آن در میان

است.

توقف اتوبوس در شب هم برای خودش معضلي است، شرکت واحد اجازه نمي‌دهد اتوبوس‌هايي که خود به بخش خصوصي فروخته است در توقفگاه‌هاي اين شرکت پارک شوند، شرکت‌هاي خصوصي هم که از قرارداد فقط دريافت حق شارژ را بلد هستند کاري نمي‌کنند، محمد رضا مي‌گويد: شنیده‌ايم که به شرکت‌هاي خصوصي سالانه دو ميليون تومان بابت تأمين فضاي پارکينگ پرداخت مي‌شود اما نه شرکت واحد حاضر است فضاي خالي شده توقفگاه خود را در اختيار ما بگذارد و نه شرکت‌هاي خصوصي براي حل اين معضل به وظيفه خود عمل مي‌کنند.

او مي‌گويد، همه ما شب‌ها ديروقت اتوبوس را در نزديکي محل اقامت خود پارک مي‌کنيم و صبح‌ها براي روشن کردن ماشين لعن و نفرين اهالي محل و همسايه‌ها را خریده‌ايم، زيرا در ساعتی که همه خواب هستند اتوبوس‌هاي ما با سروصدای زياد روشن مي‌شوند. به گفته محمدرضا تاکنون چندین بار شب‌ها شیشه اتوبوس‌هاي پارک شده براي سرقت وسايل داخل آن شکسته شده‌اند.

وي مي‌گويد اين وضعيت در شرايطي که در دو سال گذشته بيشتتر اوقات زماني به خانه رفته‌ام که پسر کوچکم خوابيده و من از حال او خبر ندارم.

بدهکاري پس حق کارکردن نداري

عباس هم مانند محمدرضا، پيش از اين در استخدام شرکت واحد بوده و مانند او 4 سال پيش خود را باز خريد کرد تا در بخش خصوصي کار کند و باز مانند او از کار کردن بر روي ماشين‌هاي ريالي ناراضي است. با او و همکارانش در داخل اتوبوسي که به انتظار مسافر در يکي از پايانه‌ها متوقف شده است گفت‌وگو مي‌کنم. در 2 سال گذشته مشاهده حال و روز رانندگان مثل عباس براي ديگر رانندگان ريالي عادي شده است و همه آنها از اينکه روزي به سرنوشت او دچار شوند بر خود مي‌لرزند.

شرکت خصوصي که عباس براي آنها کار مي‌کند او را به توقيف ماشين وي تهديد کرده است علت اين تهديد پرداخت نشدن 7 ماه قسط ماشين و يك ماه شارژ است.

به عباس گفته شده که تا 27 مهر ماه وقت دارد بدهي سه ميليون توماني خود را پرداخت کند، براي همين او به هر دري مي‌زند تا اين پول را جور کند اما هيچکس حاضر نيست اين پول را به او قرض دهد. اگر هم کسي پيدا شود اين پول را در قبال اخذ چکي با 2 برابر مبلغ و نزول 17 درصدي به او مي‌دهد.

عباس چقدر درآمد دارد؟ همکارانش در خوشبينانه‌ترين حالت درآمد او را 50 تا 60 هزار تومان تخمين مي‌زنند با اين حال او کمتر از 10 روز تا بیکار شدن وقت دارد.

او مي‌گويد: حساب و کتابي در کار نيست، شده‌ايم چوب 2 سر نجس، از يك طرف مردم فحش و ناسزا يي نيست که به ما نداده باشند و از سوي ديگر درگيري با رانندگان بليطي که بي‌جهت با ما سر لج افتاده‌اند و از طرف ديگر بايد جوابگوي شارژ قسط ليزينگ هم باشيم چون همه فکر مي‌کنند که اين ماشين‌ها جيب‌هاي ما را پر پول کرده است،

وي مي‌گويد: مسافر عين طلبکارها برخورد مي‌کند و منتظر اتوبوس بليطي مي‌ماند چون فکر مي‌کند من پول زور مي‌گيرم، شرکت هم بي‌توجه به اين حرف‌ها فقط منتظر است پول شارژ و قسط ماشين پرداخت نشود تا ماشين توقيف شود.

به گفته عباس در حالي که رانندگان در شب براي پارک ماشين‌هاي خود با مشکل پارکينگ مواجه هستند اما در پارکينگ‌ها به روي ماشين‌هايي که به دليل پرداخت نشدن قسط و شارژ توقيف شده‌اند باز است.

مطابق قراردادي که در زمان واگذاري اتوبوس‌هاي ريالي با رانندگان منعقد شده است؛ رانندگان بايد 7 سال در ازاي وام خريد اتوبوس قسط بپردازند و تازه پس از آن که زمان سند زدن ماشين رسيد به حسب اينکه بازخريد شرکت واحد بوده‌اند يا نه از يك تا 2 دانگ از سند ماشين به نام شرکت بخش خصوصي مي‌شود. عباس مي‌گويد در 2 سال گذشته خيلي‌ها از ادامه قرارداد منصرف شده‌اند و پس از نظر کارشناساني پول خود را با ضرر دريافت کرده و به دنبال کار ديگري رفته‌اند. آن هم پس از اينکه تمامی داروندار خود را بابت اجرائي تعهدات فراموش شده شرکت بخش خصوصي حراج کرده‌اند.

ماشين‌هاي اعصاب خردکن

علي، همکار عباس خود را مجروح سال‌هاي جنگ معرفي مي‌کند او تا قبل از اين راننده بيابان بود که به اميد نزديک کردن محل کارش به خانه وارد شرکت خصوصي اتوبوسراني شده است.

گله او از نقص فني ماشيني است که به او واگذار شده است گله‌اي که به خاطر آن به تجويز دکتر او مجبور به مصرف داروهاي آرامش شده است.

آن‌گونه که علي مي‌گويد ابتدا قرار بود به رانندگان اتوبوس‌هاي ديزلي تحويل داده شود که هم تعميرکار آن پيدا مي‌شود، هم قطعات يدکي آن، تازه اجرت تعميرش هم پايين است، اما به آنها ماشين‌هاي CNG سوز دادند، علي مي‌گويد موقعي که او و سايرين براي ثبت‌نام و تحويل ماشين رفتند به آنها گفته شد فعلا ماشين گازسوز

موجود است و تا آمدن ماشین دیزلی باید صبر کنند، آنها هم چون برای تامین معاش خود نمی‌توانستند صبر کنند ماشین گازسوز گرفتند، بعد از آن هم دیگر از ماشین دیزلی خبری نشد. به گفته علی ماشین‌های گازسوز نه سرعت دارند نه قدرت، سوخت آنها برخلاف اتوبوس‌های دیزلی زود تمام می‌شود اگر هم خراب شوند تعمیر آنها از عهده هر کس بر نمی‌آید. از طرف دیگر CNG برخلاف دیزل هم زود تمام می‌شود و هم برای سوخت‌گیری دوباره باید زمان بسیار بیشتری صرف کرد چون تعداد مراکز سوخت‌گیری گاز CNG نسبت به مراکز سوخت‌گیری دیزل کمتر و پراکنده‌تر است چنانچه هستند رانندگانی که برای سوخت‌گیری شب‌ها را در ماشین سپری کنند. به بیان دیگر علی در مقایسه ماشین‌های گازسوز ریالی با ماشین‌های دیزلی بلیطی، وضعیت ماشین‌های بلیطی را بهتر ارزیابی می‌کند و تازه به مسافران حق می‌دهد که مدام سر او نق بزنند و به او توهین کنند. او می‌گوید: از مسافر پول می‌گیرم اما نه صندلی راحت وجود دارد، نه دستگاه تهویه هوا، نه اجازه پخش صوت را دارم تازه در سر بالایی ماشین‌های بلیطی از من جلو می‌زنند، سبقت می‌گیرند. مشکل رانندگان خطوط ریالی بیش از اینهاست. رانندگانی که در این 2 سال خانه و زندگی خود را بی‌جهت فروختند و در نهایت چیزی جز اعصاب داغان شده و ترس از متوقف شدن ماشین نصیبشان نشد، همین زمستان 86 بود که خبر دادند راننده یکی از همین اتوبوس‌های خصوصی شده در اعتراض به وضع موجود خودسوزی کرد. البته عباس، محمدرضا، علی و عبدالله می‌گویند کم نیستند رانندگانی که پس از وارد شدن به بخش خصوصی در نتیجه فشار روانی دچار آسیب‌های اجتماعی شدند و خانواده‌های خود را رها کردند. البته پیدا کردن مقصر شاید کار آسانی نباشد به ویژه که خصوصی سازی بازار کار تاکسون در ایران در دسر آفرین بوده است.

http://www.syndicavahed.net/index.php?option=com_content&task=view&id=209&Itemid=9

با گذشت 6 ماه از سال جاری همچنان وعده‌ها محقق نشده است: 65 هزار بازنشسته و کارمند تأمین اجتماعی در انتظار افزایش حقوق خود هستند

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 20 مهر 88 و به نقل از وبلاگ خود رو کار آمده است: سازمان تأمین اجتماعی در ابتدای سال 88 در اقدامی شتابزده به منظور افزایش مستمری کارگران بازنشسته از بانک رفاه کارگران 500 میلیارد تومان وام گرفت. ایلنا: با گذشت 6 ماه از آغاز سال جاری هنوز حقوق و مستمری بیش از 65 هزار کارمند شاغل و بازنشسته سازمان تأمین اجتماعی مطابق قانون نظام هماهنگ پرداخت حقوق افزایش نیافته است. به گزارش ایلنا، در حالی که سازمان تأمین اجتماعی در ابتدای سال 88 در اقدامی شتابزده به منظور افزایش مستمری کارگران بازنشسته از بانک رفاه کارگران 500 میلیارد تومان وام گرفت، هنوز در خصوص افزایش حقوق و مستمری کارمندان و بازنشستگان خود اقدامی نکرده است. شنیده‌ها حاکی از آن است که به دلیل شتابزده بودن این وام، نه تنها تاکنون سازمان موفق به پرداخت اقساط آن نشده است بلکه به دلیل فشار مالی در پرداخت هزینه نسخه درمانی نیز دچار مشکل شده است. این تاخیر 6 ماهه در حالی است که مطابق قانون نظام هماهنگ پرداخت حقوق، مدیران سازمان باید از ابتدای امسال با افزایش ضریب حقوق کارمندان شاغل و بازنشسته دریافتی آنها را تا 20 درصد افزایش می‌دادند. با این حال گفته می‌شود که در برخی از شرکت‌ها و موسسات دیگر سازمان تأمین اجتماعی از جمله شرکت‌های شستا و خانه‌سازی به دلیل حاکم بودن قوانین و اختیارات مالی خاص دریافتی مدیران هم افزایش یافته و هم به موقع پرداخت می‌شود.

خطر ورشکستگی در کمین بانک‌ها

به گزارش جهان در تاریخ 20 مهر 88 آمده است: در صورت کنترل نشدن تورم ناشی از نقدی کردن یارانه ها خطر ورشکستگی بانک های دولتی را تهدید می کند. به گزارش جهان، هر چند نمایندگان مجلس در جلسه علنی دیروز خود با 188 رای موافق، 45 رای مخالف و 6 رای ممتنع از مجموع 241 نماینده حاضر با کلیات لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها موافقت کردند اما برخی پیامدهای ناخوشایند اجرای این طرح را نباید نادیده گرفت و از هم اکنون تدابیر لازم را برای مهار آثار سوء آن بکار بست.

یک کارشناس مسایل اقتصادی در این باره به جهان گفت: حجم یارانه‌ها آنقدر در ایران وسیع است که واقعا نمی‌توان به درستی حدس زد که پیامد حذف و هدفمند کردن آن چقدر خواهد بود. یارانه‌های موجود نه تنها بر مصرف، بلکه در تولید به وسعت نفوذ کرده و نه تنها الگوی مصرفی بلکه الگوی تولید را دستخوش اعوجاج کرده است.

به گفته وی تورم ناشی از اجرای طرح تمامی بانکهای دولتی را در صورت سیاستگذاری غلط ورشکست خواهد کرد و در مرحله دوم این ورشکستگی به سراغ بانکهای خصوصی بویژه موسسات مالی و اعتباری خواهد رفت.

به گفته وی تورم بالا جشن اغنیا و عزای فقرا است، تورم سازمانی‌ترین مالیاتی است که در یک دولت از فقرا به نفع اغنیا می‌گیرد و با اجرای این طرح این پروژه عملاً در ایران کلید خواهد خورد. وی در پایان افزود: رشد شدید سطح عمومی قیمت‌ها بعد از اجرای طرح حتمی است و لی این امر لزوماً به معنی بدتر شدن وضعیت مردم نخواهد بود اما احتمال بروز چنین وضعیتی زیاد است.

تردید مجلس درباره راهکار هدفمند کردن یارانه ها 110 هزار تومان یارانه نقدی برای هر خانوار پنج نفره

روزنامه سرمایه در تاریخ 20 مهر 88 گزارش می‌کند: تشکیل جلسه غیر علنی در تصویب کلیات لایحه هدفمند کردن یارانه ها و رسیدن حجم پیشنهادها به اندازه یک کتاب نشانگر تردید مجلس در چگونگی تصویب این لایحه است و عده ای از نمایندگان بر ضرورت شیب ملایم و 20 درصدی افزایش قیمت ها تاکید کردند. تصویب کلیات لایحه هدفمند کردن یارانه ها روز گذشته در حالی با تشکیل جلسه غیر علنی آغاز شد که کمیسیون ویژه طرح تحول نزدیک به 140 ساعت در قالب 53 جلسه روی طرح هدفمند کردن یارانه ها مطالعه و با تغییرات اساسی آن را روانه صحن علنی کرده بود.

به عبارت دیگر کمیسیون ویژه طرح تحول در حالی که منتخب نمایندگان مجلس است طی یک سالی که از ارائه لایحه از سوی دولت می‌گذرد هر هفته بیش از یک جلسه نزدیک به سه ساعته با حضور نمایندگان دولت برای بررسی لایحه هدفمند کردن یارانه ها وقت صرف کرده اما از گفته مصباحی مقدم اینگونه بر می‌آید که کلیت مجلس با تردید به این لایحه نگاه می‌کند.

حجم پیشنهادها با حجم یک کتاب و تشکیل یک جلسه غیر علنی قبل از تصویب کلیات لایحه نشانگر این تردید است.

لایحه ای که دولت به مجلس فرستاد با آنچه که در نهایت مورد تصویب کمیسیون قرار گرفت تفاوت های ماهوی و صوری بسیار دارد که از مهم ترین تغییرات می‌توان به آرام شدن شیب تغییرات قیمتی، اصلاح قیمت ها به جای سه سال در پنج سال، سقف گذاشتن برای منابع مورد نیاز برای توزیع نقدی به میزان حداکثر 20 هزار میلیارد تومان و حذف صندوق ساماندهی منابع حاصل از اصلاح قیمت ها به عنوان یک بودجه موازی اشاره کرد. دولت بسیار تلاش کرد تا لایحه آنگونه که مورد نظرش است مصوب شود اما نگرانی های کمیسیون باعث شد که اعضا انعطاف پذیری کمتری نشان دهند. نگرانی اصلی نمایندگان پیامدهای تورمی طرح است که مدل مشخصی تاکنون برای محاسبه آن وجود نداشته است. «تنها دولت ادعا می‌کند که اجرای طرح تورمی را در پی ندارد.

جزئیاتی از یارانه نقدی

غلامرضا مصباحی مقدم نماینده تهران و عضو کمیسیون اقتصادی مجلس در حاشیه جلسه علنی مجلس در جمع خبرنگاران در پاسخ به سوالی در خصوص جلسه غیر علنی دیروز نمایندگان که به منظور بررسی لایحه هدفمند کردن یارانه ها تشکیل شده بود، گفت: «در این جلسه به نمایندگان گفتیم لایحه هدفمند کردن یارانه ها بسته ای کامل است که باید همه آن از سوی نمایندگان ملت رای بیاورد؛ اگر شیرازه این طرح به هم بریزد اجرای طرح ناممکن می‌شود از این رو امیدوارم نمایندگان ملت به کلیات این لایحه و بسته همه جانبه آن رای دهند.»

رئیس کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی مجلس گفت: «با توجه به اینکه در لایحه هدفمند کردن یارانه ها 50 درصد جامعه مشمول پرداخت این یارانه ها می‌شوند، اگر بنا شود درآمد ناشی از هدفمند کردن یارانه ها به طور مساوی میان آنها تقسیم شود، به هر خانوار پنج نفره بین 100 تا 110 هزار تومان یارانه نقدی اختصاص می‌یابد.»

وی افزود: «در مساله آرد و نان هم که بحث اصلاح قیمت آن مطرح است دولت مکلف شده همان پولی را که قبلاً به صورت یارانه پنهان پرداخت می‌کرده است، به صورت یارانه مستقیم، آشکار پرداخت کند و سهم روستاییان را 20 درصد نسبت به دیگران از یارانه نان افزایش دهد. سعی شده آسیب هایی که ممکن بوده از اجرای این طرح پدید آید به حداقل برسد.»

وی با بیان اینکه عامل تورم کشور در حال حاضر ساختاری و ناشی از اتکای کشور به درآمد نفت و تبدیل دلارهای نفتی به ریال است، تاکید کرد: «این عامل در دوره اجرای این طرح کاهش می‌یابد و ما باید شاهد کاهش تورم ناشی از تزریق پول باشیم چراکه اتکای دولت به درآمدهای ناشی از نفت کاهش می‌یابد.»

رئیس کمیسیون ویژه طرح تحول گفت: «اگر هدفمند شدن یارانه ها اتفاق بیفتد، یک تورم ناشی از افزایش مستقیم قیمت ها خواهیم داشت و آن هم در دوران گذار خواهد بود. این تورم پس از این دوران گذار باقی

نخواهد ماند و انتظار داریم پس از این پنج سال و تکمیل دوره اجرای طرح کل تورم کشور یک رقمی شود.»

مصباحی مقدم در چگونگی اجرای لایحه هدفمند کردن یارانه ها افزود: «مساله بازتوزیع قیمت ها که سهم دهک های هدف را 50 درصد قرار داده ایم و نیز پرداخت نقدی یارانه ها به پنج دهک مشمول که در نهایت باید منجر به نظام جامع تامین اجتماعی شود، از چگونگی این لایحه است.»

وی تاکید کرد: «پرداخت نقدی یارانه ها به پنج دهک هدف باید در نهایت به خدمات جامع تامین اجتماعی منجر شود، یعنی تامین هزینه های دارو و درمان، بیمه تامین اجتماعی، خدمات درمانی، بیمه بیکاری و از کار افتادگی، پرداخت بخشی از هزینه تحصیل و اجاره خانواده های هدف و نیز ساخت مسکن های کم هزینه باید در نهایت توسط پرداخت نقدی به دهک های هدف انجام شود.»

غلامرضا مصباحی مقدم در خصوص نحوه بررسی لایحه هدفمند کردن یارانه ها در صحن علنی مجلس که از امروز آغاز می شود، اظهار داشت: «نمی توان رفتار نمایندگان را پیش بینی کرد، اما با توجه به زحماتی که کمیسیون ویژه در رابطه با انجام اصلاحات اساسی در لایحه دولت کشیده است، انتظار می رود مجلس با مصوبه کمیسیون همراهی کند.»

وی با بیان اینکه روند معمول مجلس هم اینگونه بوده که نمایندگان مجلس به آنچه که کمیسیون های تخصصی بررسی می کنند و در مورد آن نظر می دهند، اعتماد کنند، افزود: «البته این مورد یک مورد ویژه است و دغدغه نمایندگان در این باره دغدغه بجایی است، اما مهم آن است که ما چگونه مساله را توضیح دهیم تا این دغدغه را کاهش دهیم و آرامش لازم را به وجود بیاوریم. کار کارشناسی عمیقی روی این لایحه انجام شده و نسبت به آنچه که خود من قبلاً نسبت به آن موضع گیری می کردم تغییراتی جدی کرده است.»

وی گفت: «این تغییرات هم در کم شدن شیب اجرای طرح و هم در زمان آن و هم در مواردی از جمله افزایش صد درصدی سهم تولید از بازتوزیع یارانه ها انجام شده که معنای آن این است که تولید کنندگان از این بازتوزیع می توانند خسارت خود را جبران کنند و جلوی رشد قیمت تولیدات آنها گرفته می شود.»

مصباحی مقدم افزود: «در عین حال تولیدکنندگان می توانند در مدت پنج سال تغییر ساختار به وجود بیاورند و به این وسیله فرصت و تسهیلات لازم به آنها داده شود تا اصلاح ساختاری لازم در زمینه کاهش مصرف انرژی در واحد خود ایجاد کنند و اگر چنین تغییراتی رخ دهد، تولید کنندگان به راحتی می توانند با هزینه کمتری در زمینه مصرف، انرژی تولید کنند.»

وی گفت: «از دیگر سو مصرف کنندگان دهک های پایین مصرفی مشمول تغییرات کمی شده اند و فرض ما بر این است که اولین دهک مصرفی جامعه قیمت هایی را در آب، برق و گاز می پردازد که در سال 87 پرداخته است و کمترین هزینه اضافی شامل حال آنان نخواهد شد.»

عضو کمیسیون اقتصادی مجلس اضافه کرد: «البته این دهک ها آثار افزایش قیمت ها را به صورت غیرمستقیم تحمل خواهند کرد و دولت هم مکلف شده در پنج دهک درآمدی جامعه یارانه ها را به صورت نقدی و غیرنقدی تقسیم کند و در حساب آنها قرار دهد تا این دهک ها بتوانند افزایش قیمت آب، برق و گاز خود را از این محل جبران کنند.»

عضو کمیسیون اقتصادی مجلس در خصوص پیشنهادات احمد توکلی رئیس مرکز پژوهش های مجلس در زمینه لایحه هدفمند کردن یارانه ها نیز گفت: «مرکز پژوهش های مجلس گام به گام در این لایحه همراه دولت بوده اگرچه آقای توکلی موارد خاصی را درباره جزئیات این لایحه در این زمینه مطرح کردند.»

وی در پاسخ به سوالی در رابطه با تصویب این لایحه از سوی نمایندگان نیز گفت: «پیشنهادات نمایندگان درباره این لایحه در حد یک کتابچه هم می رسد از این رو اگر نمایندگان از همه پیشنهادات خود درباره این لایحه صرف نظر کنند، پیش بینی می کنم تا دو روز آینده این لایحه از سوی نمایندگان رای بیاورد.»

بازهم در باره کودکان

عضو کمیته هماهنگی شبکه یاری کودکان ایران در گفتگو با ایلنا:

به جاي جمع آوري نان آوران كوچك، فقر را از بين ببريد

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ 20 مهر 88 و به نقل از وبلاگ خود رو کار آمده است: شهرداری بعد از جمع آوری کودکان کار آنها را چند روز نگهداری و یا کودکان کار شهرستان ها را به محل سکونتشان انتقال می دهد و بعد از مدتی مطابق با آنچه که از زبان این کودکان شنیده می شود، رها شده و به چرخه کار بازمی گردد.

ایلنا: عضو کمیته هماهنگی شبکه یاری ایران با انتقاد از عملکرد نیروی انتظامی و شهرداری برای جمع آوری کودکان کار و خیابان گفت: جمع آوری کودکان کار با هزینه سرسام آوری که دارد بی نتیجه بوده و چاره کار نیست.

فاطمه قاسمزاده در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، در مورد اقدامات گسترده و مقطعی شهرداری و نیروی انتظامی برای جمع‌آوری کودکان کار و خیابان تاکید کرد: شهرداری بعد از جمع‌آوری کودکان کار آنها را چند روز نگهداری و یا کودکان کار شهرستان‌ها را به محل سکونتشان انتقال می‌دهد و بعد از مدتی مطابق با آنچه که از زبان این کودکان شنیده می‌شود، رها شده و به چرخه کار بازمی‌گردد.

عضو کمیته هماهنگی شبکه یاری کودکان ایران ادامه داد: کودکان کار می‌گویند که وقتی خانواده‌هایشان در جریان اقدامات مربوط به جمع‌آوری کودکان کار قرار می‌گیرند، جلوی کار کودکان را برای یک مقطع کوتاه می‌گیرند و می‌گویند بعد از اینکه آب‌ها از آسیاب افتاد دوباره به خیابان بروید.

او با اشاره به هزینه‌های سرسام‌آور مربوط به جمع‌آوری این کودکان تاکید کرد: نیروی انتظامی و شهرداری که هر از چند گاهی چنین اقدامی را آغاز می‌کنند و هر بار هزینه‌های زیادی را برای جمع‌آوری صرف می‌کنند که اگر این هزینه در جای دیگری برای کودکان صرف شود، کمک بهتری به حساب می‌آید.

به گفته قاسمزاده چرخه جمع‌آوری کودکان با وجود آنکه کار بی‌فایده‌ای است، ناقص بوده به طوری که این مأموران به سراغ کارگاه‌های زیرزمینی و کوره‌پزخانه‌هایی که از شمول قانون کار خارج است نمی‌روند و کودکان را به طور ظاهری جمع کرده و قصدشان این است که چهره شهر از وجود چنین کودکانی پاک شود.

عضو کمیته هماهنگی شبکه یاری کودکان ایران عنوان کرد: جمع‌آوری کودکان کار جز ترساندن آنها، تضعیف روحیه‌شان و وقفه در کار پرتلاشان، نتیجه دیگری ندارد.

او با بیان اینکه سازمان‌های غیردولتی هرگز قصد ندارند که این کودکان را از چرخه کار خارج کنند یادآور شد: علت پرداختن این کودکان به کار فقر در خانواده‌ها بوده به طوری که تا وقتی فقر از بین نرود. معضل کودکان کار هم از بین نمی‌رود، بهتر است مسئولانی که به فکر جمع‌آوری این کودکان هستند، به جای آجر کردن نان پرزحمت آنها، کودکان را آموزش داده و حمایت کرد.

به گزارش خبرنگار ایلنا، مسئولان بهزیستی هفته گذشته اعلام کرده‌اند که 70 درصد کودکان خیابانی امسال ساماندهی می‌شوند و فاز بعدی این اقدام ساماندهی کودکان دست‌فروش در نظر گرفته شده است. این در حالی است که مشخص نیست چه تعداد از این 70 درصد در گذشته یک بار ساماندهی شده و یا هر کدام چندین بار در چرخه اقدامات ساماندهی مسئولان قرار گرفته است.

بر اساس اعلام این مسئولان ساماندهی کودکان دست‌فروش در دست مطالعه این سازمان است، این در حالی است که سازمان بهزیستی هنوز آمار مشخصی از تعداد این کودکان و سایر کودکان کار و خیابان در دست ندارد و آرایه آمارهای مربوطه در این مورد را به سایر نهادها ارجاع می‌دهد.

چاره‌ای جز امید به آینده نداریم

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 20 مهر 88 آمده است: شاید زمانی که سنگ بنای شرکت ایران خودرو گذاشته شد کسی فکر نمی‌کرد که روزگاری این بنگاه صنعتی به بزرگترین شرکت خودروسازی خاورمیانه تبدیل شود. طی این سال‌ها شاید وقتی که نام ایران خودرو را شنیده‌ام بی‌اختیار به فکر خودروهای رنگارنگ و متنوع این شرکت افتاده‌ام اما آنچه در این گزارش می‌آید درباره محصولات این واحد صنعتی نیست بلکه در مورد کسانی است که چرخ تولیدی این شرکت را به حرکت در می‌آورند.

به گزارش خبرنگار ایلنا برای تهیه گزارش از وضعیت کارگران شاید می‌شد از طریق نامه‌نگاری با مسئولان ایران خودرو و با کارگران آن واحد مصاحبه کرد اما در نهایت به این نتیجه رسیدم که مراجعه به شرکت بدون اطلاع مسئولان آن می‌تواند مشکلات و نقاط قوت این واحد صنعتی را درباره کارگزارانش روایت کند. از این رو با مراجعه به یکی از درجه‌های اصلی ایران خودرو گفت‌وگویی صریح و بی‌پرده را با کارگران داشتم.

یکی از کارگران ایران خودرو که در حال ورود به شرکت بود را صدا زدم او با حالتی شگفت‌انگیز نگاهم کرد. خودم را معرفی کردم. او گفت: درآمد ماهانه‌ام با اضافه کار حدود 500 هزار تومان است، اما این میزان حقوق با تورم موجود و همچنین دخل و خرج همخوانی ندارد.

او که به ظاهر دیرش شده بود با عجله به صحبت‌هایش ادامه داد و افزود: 13 سال سابقه کار دارم که 8 سال آن را به صورت پیمانکاری در این واحد کار می‌کردم.

وی با بیان اینکه مدیریت جدید ایران خودرو قول‌هایی برای رسمی کردن کارگران واجد شرایط داده است، تصریح کرد: به نظر من انتخاب آقای نجم‌الدین به عنوان مدیر عامل که از پرسنل خود شرکت است بهتر از آوردن مدیران ناآشنا با مجموعه است.

وی در پاسخ به این سوال که تسهیلات ایران خودرو برای کارگران چیست، اظهار داشت: تا حالا از وام‌های این کارخانه استفاده نکرده‌ام اما شنیده‌ام که با سند خانه تا مبلغ 7 میلیون تومان وام به کارگران داده می‌شود. این کارگر پس از گفتن این سخنان از من معذرت‌خواهی کرد و گفت: چون محل کارم از درب ورودی دور است باید مدتی پیاده بروم بنابراین دیرم می‌شود و باید هرچه سریع‌تر بروم.

کارگر دیگری گفت: رسمی هستم، ماهانه 600 هزار تومان حقوق دریافتی‌ام است و 14 سال سابقه دارم. و کارگری دیگر گفت: از سال 1377 در این مجموع شاغل هستم و در سال 1383 از حالت پیمانکاری به قراردادی تغییر وضعیت پیدا کردم.

او افزود: قراردادهای این مجموعه با کارگران هر 6 ماه یکبار تمدید می‌شود و کارگران با اضافه کار مبلغی بین 500 تا 600 هزار تومان دریافتی‌شان است.

این کارگر گفت: میزان ساعت کار در شب‌ها 7 ساعت و 30 دقیقه است که 20 دقیقه آن به استراحت کارگران اختصاص دارد و بقیه مدت را کارگران به صورت سر پا مدام مشغول تولید هستند.

او با بیان اینکه سر پا کار کردن طبیعی است و نمی‌توان در این باره گله کرد افزود: حق شیفت شب‌کاری به مانعی دهند و این در حالی است که من مستاجر هستم و مبلغ 15 میلیون تومان برای رهن خانه داده‌ام و از نظر مالی مشکل دارم.

چند قدم آن طرف‌تر کارگری در حال رفتن به مجموعه بود که صدایش کردم و پس از کمی صحبت، او گفت: 8 سال است که قراردادی هستم و ماهانه 600 هزار تومان حقوق می‌گیرم.

او افزود: وضعیت بازار کار خراب است و گرنه این مبلغ نسبت به کاری که انجام می‌دهم کم است اما بهتر از این کار دیگری سراغ ندارم و باید کار کنم.

کارگری دیگر با بیان اینکه 8 سال سابقه دارم اظهار داشت: 10 ماه به صورت پیمانکاری کار کردم و پس از آن قراردادی شدم. حقوق ماهیانه‌ام هم 600 هزار تومان در ماه است.

او در پاسخ به این سوال که آیا طبق دستور وزیر صنایع و معادن کارگران پیمانکاری به قراردادی تغییر وضعیت پیدا کرده‌اند یا خیر گفت: کارهایی در این باره انجام شده است اما هنوز هم کارگرانی هستند که به صورت پیمانکاری مشغول کارند.

وی درباره تسهیلات این کارخانه به کارگران اظهار داشت: هر 4 سال یک مرتبه حواله خودرو به کارکنان می‌دهند که 750 هزار تومان سود برای کارگران دارد.

به گفته وی از زمانی که آقای نجم‌الدین به عنوان مدیرعامل جدید ایران خودرو منصوب شده است قول‌هایی به کارگران داده شده که باعث امیدواری کارگران شده است.

او در پاسخ به این سوال که چه قولی داده شده گفت: به کارگران گفته شده که آنهایی که در خط تولید کار می‌کنند به دلیل سختی کار باید حقوقشان بیشتر شود و کسانی هم که در ستاد اداری کار خاصی انجام نمی‌دهند باید به خط تولید بروند.

پس از این گفت‌وگوها با کارگران در حال برگشت از کارخانه بودم که کارگری صدایم زد و گفت: نمی‌خواهی حرف مرا هم بنویسی.

او افزود: 14 سال سابقه کار دارم و رسمی هستم.

این کارگر با بیان اینکه بدون اضافه‌کار 450 هزار تومان حقوق ماهانه دارم گفت: با اضافه کار این مبلغ به 600 هزار تومان افزایش می‌یابد اما اضافه‌کاری هم راحت نیست چون کار کردن در خط تولید سخت است.

او با بیان اینکه اضافه‌کاری در ایران خودرو اجباری است خاطر نشان کرد: این مجموعه حدود 32 هزار پرسنل دارد و در برخی روزها 3 هزار خودرو تولید می‌کند بنابراین جا دارد که به کارگران خود مخصوصاً آنهایی که در خط تولید کار می‌کنند بیشتر توجه کنند.

وی درباره بهداشت محیط این واحد نیز گفت: نسبت به نام و اعتبار این واحد بهداشت محیط آن مطلوبیت لازم را ندارد هرچند که وضعیتش از بسیاری از کارخانه‌ها نیز بهتر است.

پایان پیام

65 هزار بازنشسته و کارمند تأمین اجتماعی در انتظار افزایش حقوق

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 20 مهر 88 آمده است: با گذشت 6 ماه از آغاز سال جاری هنوز حقوق و مستمری بیش از 65 هزار کارمند شاغل و بازنشسته سازمان تأمین اجتماعی مطابق قانون نظام هماهنگ پرداخت حقوق افزایش نیافته است.

به گزارش ایلنا، در حالی که سازمان تأمین اجتماعی در ابتدای سال 88 در اقدامی شتابزده به منظور افزایش مستمری کارگران بازنشسته از بانک رفاه کارگران 500 میلیارد تومان وام گرفت، هنوز در خصوص افزایش حقوق و مستمری کارمندان و بازنشستگان خود اقدامی نکرده است.

شنیده‌ها حاکی از آن است که به دلیل شتابزده بودن این وام، نه تنها تاکنون سازمان موفق به پرداخت اقساط آن نشده است بلکه به دلیل فشار مالی در پرداخت هزینه نسخه درمانی نیز دچار مشکل شده است.

این تاخیر 6 ماهه در حالی است که مطابق قانون نظام هماهنگ پرداخت حقوق، مدیران سازمان باید از ابتدای امسال با افزایش ضریب حقوق کارمندان شاغل و بازنشسته دریافتی آنها را تا 20 درصد افزایش می‌دادند.

با این حال گفته می‌شود که در برخی از شرکت‌ها و موسسات دیگر سازمان تامین اجتماعی از جمله شرکت‌های شستا و خانه‌سازی به دلیل حاکم بودن قوانین و اختیارات مالی خاص دریافتی مدیران هم افزایش یافته و هم به موقع پرداخت می‌شود.
پایان پیام

هنوز هم در جستجوی شاکي هستیم

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 20 مهر 88 آمده است: دبیر انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران بعد از دو ماه از توقیف این انجمن: ماجرای انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران این روزها تبدیل به یک سناریوی خواندنی شده است؛ خواندنی از این منظر که 2 ماه پیش شبانه این انجمن مهر پلمب را دریافت کرد ولی هنوز معلوم نیست که از سوی کدام نهاد روزنامه‌نگاران ایران محکوم شده‌اند تا از داشتن نهاد صنفی محروم باشند.

در همین رابطه دبیر انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران می‌گوید: با گذشت بیش از 2 ماه از بسته شدن ساختمان انجمن هنوز در جستجوی شاکي هستیم.

بدرالسادات مفیدی در گفت‌وگو با ایلنا یادآور شد: ساختمان انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران در شب 14 مرداد توسط ماموران دادستانی تهران پلمپ شد و از فردای آن روز نمایندگان انجمن بارها به دادستانی تهران مراجعه کرده‌اند تا از علت این اقدام مطلع شوند.

وی افزود: با گذشت بیش از 2 ماه همچنان در جستجوی شاکي هستیم. زیرا هنوز علت پلمپ ساختمان انجمن مشخص نشده است.

وی گفت: چه در آن زمان که قاضی مرتضوی دادستان تهران بود و چه در حال حاضر که جعفری دولت‌آبادی دادستان تهران است هیچگاه موفق نشدیم با دادستان ملاقات کنیم اما همواره برای روشن شدن علت پلمپ ساختمان انجمن مکاتبه کرده‌ایم.

مفیدی گفت: در زمان دادستان جدید توانستیم با دادیار پرونده (آقای قطبی) ملاقات کنیم که وی نیز برای مشخص شدن شاکي پرونده تاکنون با نهادهای امنیتی مکاتباتی داشته است.

این عضو انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران افزود: با وجود ابراز تمایلی که در دادستان جدید برای حل مسأله انجمن مشاهده می‌شود اما هنوز هیچ پیشرفتی در ماجرا مشاهده نشده است و این در حالی است که به دلیل بسته بودن ساختمان انجمن فعالیت تعاونی مسکن انجمن متوقف شده و از طریق اعضای آن دچار مشکلاتی شده‌اند.

پایان پیام

مجلس با کلیات لایحه دولت موافقت کرد تصویب خانه‌تکانی یارانه‌ای

به نوشته روزنامه صبح دنیای اقتصاد در اریخ 20 مهر 88 آمده است: وزیر اقتصاد در حال دفاع از لایحه هدفمندکردن یارانه‌ها- عکس: دنیای اقتصاد، حمید جانی‌پور
افزایش قیمت انرژی و تقسیم عواید آن بین نیمی از ایرانیان اساس این طرح است.

188 نماینده به کلیات لایحه یارانه نقدی رای دادند

تصویب خانه‌تکانی یارانه‌ای

مجلس امروز در دو نوبت صبح و عصر تکلیف آزداسازی قیمت‌ها را تعیین می‌کند
براساس این لایحه قیمت انرژی آزاد می‌شود و به پنج دهک جامعه یارانه نقدی تعلق می‌گیرد
دنیای اقتصاد- مرجان توحیدی: کلیات لایحه هدفمند شدن یارانه‌ها روز گذشته در سکوت چهره‌های اقتصادی شاخص مجلس و نظر مساعد لاریجانی و لابی‌گری‌های گسترده باهنر با 188 رای موافق از مجموع 241 نماینده حاضر به تصویب نمایندگان مجلس رسید. اعلام خطر برای فقرا و تغییر نام لایحه از هدفمند شدن یارانه‌ها به افزایش قیمت‌ها و افزایش 20 درصدی قیمت‌ها و نقدینگی و تورم از جمله ایرادات مخالفان به تصویب کلیات بود.

با این حال موافقان تاکید داشتند که هم اکنون 70 درصد یارانه‌ها به 30 درصد مرفه جامعه تعلق می‌گیرد و باید با عادلانه توزیع کردن یارانه‌ها در مصرف انرژی هم صرفه‌جویی کرد. موافقان از جمله وزیر اقتصاد همچنین بر این عقیده بودند که این لایحه نه تنها تورم‌زا نیست بلکه ریشه تورم را هم می‌خشکاند و با کنترل برداشت از حساب ذخیره سبب کنترل نقدینگی و تورم می‌شود. نگاهی به متن نهایی لایحه یارانه‌ها نشان

می‌دهد که افزایش قیمت حامل‌های انرژی از جمله قیمت بنزین، گاز، آب و برق و گازوئیل و همچنین تقسیم یارانه نقدی میان پنج دهک جامعه اساس این طرح است. براساس این طرح قیمت حامل‌های انرژی در طول اجرای برنامه پنجم توسعه افزایش می‌یابد و قیمت حامل‌های انرژی به قیمت پایه خلیج‌فارس خواهد رسید. گزارش کمیسیون ویژه

موافقان و مخالفان لایحه که روز گذشته با رای نمایندگان هر کدام به 6 نفر افزایش پیدا کرده بودند، روز گذشته با سخنان نادر قاضی‌پور به عنوان مخالف سخنان خود را آغاز کردند. اما کاظم دلخوش، ممبر کمیسیون ویژه بررسی طرح تحول در توضیح لایحه اظهار داشت: در کمیسیون ویژه حساسیت‌ها نسبت به این لایحه کاهش داده شده و شیب افزایش قیمت حامل‌های انرژی متعادل شده است. سیدکاظم دلخوش در ارائه گزارش از لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها اظهار کرد: در 53 جلسه و 136 ساعت کاری با حضور نمایندگان دولت و صاحب‌نظران و کارشناسان، این لایحه در کمیسیون ویژه مجلس مورد بحث و بررسی قرار گرفته است.

وی با اشاره به اینکه لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها نیاز به دو سوم رای نمایندگان دارد، ابراز امیدواری کرد که نمایندگان توجه لازم را برای ارائه رای به این لایحه داشته باشند.

سخنگوی کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی مجلس، ضمن تقدیر از کمیسیون‌های دیگر مجلس که در بررسی لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها سهیم بودند، اظهار کرد: آنچه در لایحه دولت آمده بود، نگرانی‌ها و دغدغه‌هایی را بین نمایندگان ایجاد کرده بود که در قالب پیشنهادهای اصلاحی، اصلاحاتی از سوی نمایندگان در کمیسیون ویژه مورد بررسی قرار گرفت.

وی به ایجاد تغییراتی در لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها در کمیسیون ویژه مجلس اشاره کرد و با بیان اینکه کمیسیون ویژه حساسیت‌ها را کاهش داده و شیب افزایش قیمت حامل‌های انرژی را متعادل کرد، اظهار کرد: بررسی‌ها در این کمیسیون کارشناسی بوده و اگر تغییراتی در آن ایجاد شود ممکن است مشکلاتی را به وجود آورد.

نماینده صومعه‌سرا خاطر نشان کرد: اگر به لزوم ساماندهی استفاده از منابع توجه نشود، قطعاً کشور در آینده دچار مشکل می‌شود و سرمایه‌های ملی از دست خواهند رفت و آیندگان ما را نخواهند بخشید.

دلخوش ضمن تشکر و تقدیر از دولت به خاطر جرات ویژه‌اش نسبت به اجرای این طرح، گفت: 70 درصد یارانه‌های کشور به 30 درصد افراد مرفه جامعه داده می‌شود که این روند باید اصلاح شود تا منابع و ثروت‌ها و درآمد ملی کشور صرف امور بیهوده نشود.

سخنگوی کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی مجلس، در ادامه با بیان اینکه مصرف انرژی در ایران برابر مصرف انرژی در چین است که بیش از یک میلیارد نفر جمعیت دارد، یادآور شد: باید اصلاح ساختارها صورت‌گیرد و همه منابع از آب گرفته تا انرژی به درستی استفاده شود.

وی توزیع بهینه منابع، عدالت در توزیع کالا و خدمات، هماهنگی بخش خصوصی و تعاونی‌ها، بهینه‌سازی مصرف و مدیریت در کشور و ایجاد زمینه حضور بخش خصوصی را به عنوان مهمترین بخش‌های لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها برشمرد.

وی ادامه داد: ما در تصویب این لایحه این اجازه را به دولت نداده‌ایم که با شیب مدنظر خود به افزایش قیمت حامل‌های انرژی بپردازد و ما شیب افزایش 20 درصد قیمت‌ها را مصوب کرده‌ایم و مقرر شد که پنج دهک پایین جامعه از یارانه‌های نقدی و غیرنقدی استفاده کنند.

دلخوش با بیان اینکه ممکن است اجرای این طرح به افزایش درآمدها و افزایش هزینه‌ها منجر شود، از مردم خواست تا در اجرای لایحه همکاری متقابلی با حاکمیت داشته باشند.

نادران: چاره دیگری نداریم

نماینده تهران در مجلس گفت: کشور از سال‌های گذشته در مسیر اصلاح ساختارهای اقتصادی قرار گرفته است.

الیاس نادران که به عنوان موافق طرح هدفمند کردن یارانه‌ها در صحن علنی مجلس سخن می‌گفت، اظهار داشت: آنچه که در این مطلب فوق‌العاده مهم است و باید به آن توجه داشته باشیم این است که کشور از سال‌های گذشته در مسیر اصلاح ساختارهای اقتصادی قرار گرفته و اراده نظام بر این است که شرایط عدم تعادل‌هایی که در اقتصاد ملی وجود داشته و به شرایط ساختاری تبدیل شده و متأسفانه آثار و عوارض

تورمی‌مزم و آثار بیکاری دو رقمی و سایر عوارض را در اقتصاد ملی ایجاد کرده، باید حل و فصل شود. نادران ادامه داد: آنچه که به عنوان قانون سیاست اصل 44 ابلاغ و بنا شد که عملیاتی شود، در این قسمت شکل گرفت برای اینکه این قانون عملیاتی‌تر و انجام آن ممکن شود و ما بتوانیم علانم درستی را به فعالان اقتصادی و سرمایه‌داران در کشور بدهیم؛ لازمه این کار این است که در بازار کالا به‌خصوص در بازارهای

انرژی و فعالیت کالاهای اساسی قیمت‌ها، قیمت‌های واقعی باشد و علانم درستی را به بازار بدهند و به این ترتیب گردش مالی بنگاه‌های اقتصادی، گردش صحیحی باشد.

برای این کار هم آنهایی که در کشور می‌خواهند پالایشگاه ایجاد کنند و هم آنها که می‌خواهند در کشور فعالیت‌های مختلفی در زمینه نفت و فرآورده‌های نفتی داشته باشند، هم آنهایی که می‌خواهند در امر تولید صنایع پایین دست نفت و گاز فعالیت کنند لازم است که هم ورودی و خروجی صنایع آنها با قیمت‌های رقابتی تعیین شود.

محبوب: برای فقرا اعلام خطر می‌کنم

علیرضا محبوب در مخالفت با لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها ابراز داشت: عنوان افزایش قیمت‌ها باید به جای عنوان لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها مطرح شود.

این نماینده تهران که به عنوان نماینده مخالف لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها سخن می‌گفت، در تشریح عوارض تصویب این لایحه گفت: با تصویب این لایحه بازگشت قیمت نفت و حامل‌های انرژی را به قیمت‌های بین‌المللی تصویب می‌کنیم؛ در حالی که قیمت حامل‌های انرژی بر اساس ارزش پول ملی تصویب شده است. این نماینده مخالف با تأکید بر این که بین عدالت و افزایش قیمت و واحد پول ملی که پایه مزد کارگران و کارمندان است، باید تفاوت قائل شویم، خاطرنشان کرد: کارمندان و کارگران ایرانی حقوق خود را به ریال دریافت می‌کنند، نه بر اساس فوب خلیج فارس؛ مگر می‌شود برای حل این مساله یک‌طرفه عمل کرد. در تمام دنیا زمان‌هایی که شاهد تورم بودیم مزدها شناور بود.

وی نتیجه اجرای این لایحه را ضعیف‌تر شدن پول ملی و نیز تضعیف نقش مردم در اقتصاد دانست و خاطرنشان کرد: با این کار بنیان حضور خارجی‌ها در کشور محکم‌تر می‌شود و آثار قیمتی به تصاعد هندسی و آثار درآمدی به تصاعد حسابی مورد رسیدگی قرار نمی‌گیرد و لذا من برای فقرا اعلام خطر می‌کنم. ارسالن فتحی‌پور رییس کمیسیون اقتصادی و نماینده مردم کلبر به عنوان موافق گفت: با توجه به اینکه این لایحه منشا یک تحول اساسی و ساختاری در اقتصاد کشور می‌باشد، اجرای این لایحه در روند حرکت اقتصاد کشور را با بهینه‌سازی فعالیت‌ها با روند حرکت اقتصاد دنیا هماهنگ می‌کند و یک کار اساسی است که در اصلاح قانون نظام بانکی و اصلاح قانون گمرکی، اصلاح نظام مالیات و اصلاح نظام توزیع و ارزش اصلاح نظام بیمه و تامین اجتماعی و افزایش بهره‌وری را در بر خواهد داشت.

فتحی‌پور ادامه داد: هر چند ما در اجرای این لایحه تأخیر داشته باشیم روند رشد و توسعه اقتصاد کشور را به عقب می‌اندازیم و هر میزان که ما فرصت را نسوزانیم و وارد موارد اجرایی آن شویم به اقتصاد کشور خدمت کردیم، بنابراین تأخیر در اجرای آن با عنایت به سرعت بالا به حرکت اقتصاد دنیا یک هزینه اجتماعی در کشور تحمیل می‌کند.

هدفمند کردن یارانه‌ها ریشه تورم را می‌خشکاند

شمس‌الدین حسینی، وزیر امور اقتصادی و دارایی هم در دفاع از لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها این موضوع را مهم‌ترین تصمیم اقتصادی و اجتماعی دولت عنوان کرد و گفت: در شرایط فعلی یک سوم درآمد کشور به صورت آشکار و پنهان در قالب یارانه پرداخت می‌شود.

تردیدی نیست که این منابع به شکل صحیحی صرف نمی‌شود و همه اقشار و صاحب‌نظران و نمایندگان هم عقیده هستند که شیوه فعلی پرداخت و تخصیص منابع درست نیست.

وی با طرح این سوال که آیا یارانه‌ای که به کالاها، خدمات و انرژی پرداخت می‌کنیم درست انتخاب شده است، تصریح کرد: در تمام دنیا ضمن این که تلاش می‌شود از یارانه به عنوان نهاده تولیدی استفاده شود در به کارگیری آن نیز دقت می‌شود و در مصرف انرژی نیز مالیات وضع می‌شود.

به گفته وزیر اقتصاد، سه برابر مالیاتی که اخذ می‌شود به بخش انرژی یارانه داده می‌شود. حسینی در ادامه خاطرنشان کرد: آیا این یارانه به گروه‌های مدنظر که ما در مورد آنها دغدغه داریم، اصابت می‌کند؛ بخش مرفه جامعه چندین برابر از یارانه‌ها بیشتر استفاده می‌کند. به گونه‌ای که دهک دهم 30 برابر دهک اول از یارانه‌ها استفاده می‌کند که این مساله ما را به سر منزل مقصود در اصلاح شیوه‌ها نمی‌رساند.

وی همچنین بحث اصلاح الگوی مصرف را مورد اشاره قرار داد و با طرح این سوال که آیا این شیوه پرداخت به اصلاح الگوی مصرف منجر می‌شود و یا آن را تخریب می‌کند، اظهار داشت: وقتی بهای یک نهاده را غیرواقعی می‌کنیم، در واقع نشانه غلط به تولیدکننده و مصرف‌کننده می‌دهیم. امروز بهره‌وری انرژی در کشور ما یک سوم بهره‌وری کل دنیا است و ائتلاف مصرف انرژی در بخش‌های مختلف در کشور ما روشن است.

به گفته وزیر اقتصاد، اساساً طرح هدفمند کردن یارانه‌ها ریشه تورم را می‌خشکاند. وی ادامه داد: طی چند سالی که یارانه دادیم تورم کنترل نشده است. در حالی که هدفمند کردن یارانه‌ها با اصلاح قیمت‌ها و افزایش بهره‌وری منجر به کاهش تورم و کنترل نقدینگی می‌شود.

نماینده دولت در مجلس در جلسه بررسی طرح لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها اصل 44 قانون اساسی و اجرای آن را مورد تأکید قرار داد و گفت: در جهت اجرای این اصل باید بخش خصوصی سرمایه‌گذاری‌های لازم را صورت دهد. مادامی که قیمت‌ها دستوری تعیین می‌شود، انگیزه سرمایه‌گذاری نیز کمتر می‌گردد. ما در این

بحث تاکید داریم که ضمن اصلاح قیمت‌ها باید تبعاتی نیز که وجود دارد جبران شود. وی خاطر نشان کرد: دولت به دنبال طرح تعدیل اقتصادی و حذف یارانه‌ها نیست و تنها به دنبال هدفمند کردن و پرداخت عادلانه در جای خود و با هدف کمک به تولید یارانه‌ها است.

وی در این لایحه از پرداخت 50 درصدی یارانه‌ها به خانوارها و نیز حمایت از تولید و افزایش قدرت خرید خبر داد و اضافه کرد: در شرایطی که ما برای اجرای یک پروژه زیربنایی 50 میلیارد تومان پول نداریم، 100 هزار میلیارد تومان را صرف یارانه‌ها می‌کنیم، ما به دنبال اصلاح شیوه پرداخت یارانه‌ها و به دنبال حمایت از اقشار آسیب‌پذیر هستیم.

وزیر امور اقتصادی و دارایی بحث هدفمند کردن یارانه‌ها را مورد تاکید تمام دولت‌ها و برنامه‌ها عنوان کرد و گفت: تنها دوره‌ای که تا این حد وقت از طرف مجلس و دولت صرف لایحه شده در این دولت بوده و ما 56 جلسه کمیسیون ویژه را داشته‌ایم و طرح از ایده به برنامه تبدیل شده است و لذا باید همه از آن حمایت کنیم. حسینی در پایان از نمایندگان خواست در جهت اجرای الگوی بهر موری و سیاست‌های ابلاغی برنامه 5 ساله توسعه به این لایحه رای موافق دهند.

دلخوش: شیب حذف یارانه ملایم شد

کاظم دلخوش، سخنگوی کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی در پایان سخنان موافقان و مخالفان کلیات لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها گفت: به کلیات لایحه رای دهید تا بعداً گفته نشود مجلس مخالف این طرح است.

سید کاظم دلخوش گفت: شدت انرژی در جهان رو به کاهش است و اگر راه فعلی را ادامه دهیم، در ده سال آینده نفتی برای صادرات نخواهیم داشت. وی با طرح این سوال که آیا ثروتمند و فقیر هر دو باید به یک میزان از منابع کشور بهره‌مند شوند؟ گفت: باید در این موضوع حال تعادل ایجاد شود، چرا یک فرد در شمال شهر چند ماشین دارد و از انرژی و سوخت ارزان استفاده کند، بعد ما بگوییم که بی‌عدالتی است که بخواهیم یارانه را حذف کنیم و فقط به خانواده‌های نیازمند بدهیم.

وی ادامه داد: ما می‌گوییم چیزی که اکنون در حال اتفاق افتادن است، به نفع محرومان نیست، ضمن آن‌که کمیسیون ویژه این مساله را به صورت تخصصی بررسی کرده است.

دلخوش گفت: ما در این لایحه شیب حذف یارانه را ملایم کردیم و آن را از 3 سالی که دولت تعیین کرده بود به 5 سال تغییر دادیم تا فشار به مردم وارد نشود.

نماینده صومعه‌سرا در مجلس با اشاره به ارتباط اقتصادی ایران با دنیا گفت: آیا می‌توانیم با دنیا قطع رابطه کنیم و روال قبل را در پیش بگیریم؟

وی اظهار کرد: اگر به فکر فقرا هستید به کلیات آن رای دهید و سپس روی جزییات آن کار می‌کنیم، ضمن آن‌که مجلس باید به تحقق قانون برنامه کمک کند.

دلخوش تصریح کرد: کشاورزی و صنعت از دغدغه‌هایی ما در کمیسیون ویژه بوده است و 30 درصد از پول دریافتی به بخش کشاورزی وارد می‌شود.

در نهایت کلیات لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها پس از سخنان موافقان و مخالفان و نماینده دولت از 241 نماینده حاضر، با 188 رای موافق، 45 رای مخالف و 6 رای ممتنع به تصویب نمایندگان رسید.

نمایندگان حامی دولت با نشان دادن عدد 4 موافقت خود را با خانه‌تکانی یارانه‌های اعلام می‌کنند

موافقان لایحه	مخالقان لایحه
شبانپور، نماینده مرودشت: طرح هدفمند کردن یارانه‌ها در انطباق با برنامه چهارم است	قاضی پور، نماینده ارومیه: این لایحه برای هدفمند کردن یارانه‌ها کافی نیست
نقوی، نماینده ورامین: برای بهبود وضعیت اقتصادی هدفمند کردن یارانه‌ها ضروری است	اقبال محمدی نماینده مریوان و سروآباد: اجرای لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها به تعطیلی کارخانه‌ها منجر می‌شود
محمد دهقان، نماینده چناران: هیچ تکرانی برای کلیات این لایحه وجود ندارد؛ در جزئیات با دقت عمل می‌کنیم	ونایی، نماینده ملایر: طرح هدفمند کردن یارانه‌ها موجب افزایش ۲۰ درصدی قیمت‌ها می‌شود
محمدی، نماینده فریدن: اجرای لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها قشر کم درآمد جامعه را توانمند می‌کند	مسعودی ریحانی، نماینده اهر: با هدفمند کردن یارانه‌ها، بانک‌ها ورشکسته می‌شوند
مصباحی مقدم، نماینده تهران: نباید شیرازه لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها به هم بریزد	حیدری، نماینده اردل و فارسان: تصویب این لایحه پیامدهای ناگوار اقتصادی برای مردم و دولت به وجود می‌آورد

شروع بیکارسازی ها در مخابرات

به نوشته سایت کمیته هماهنگی ... در تاریخ 20 مهر 88 آمده است: سپاه پاسداران با تصاحب 51% از سهام شرکت مخابرات مالک اصلی این کمپانی شده و نقش مسلط را در تمام امور مربوط به برنامه ریزی کار و سرمایه گذاری ها و حوزه های مختلف فعالیت آن یافته است. سپاه با احراز این نقش، مطابق معمول تمام سرمایه داران، همه نیروی کار شاغل شرکت را نیز آماج بیکارسازی و جا به جایی و همه اشکال تغییر و تعویض قرار خواهد داد. بر اساس آنچه تا امروز در رسانه ها درج شده است به احتمال قریب به یقین اکثریت کارگران کنونی بیکار خواهند شد و جای آن ها را نیروی بسیج خواهد گرفت. در مورد این که اخراج ها چگونه روی خواهد داد هنوز هیچ معلوم نیست. اما شکل های مختلفی از باز خرید و بازنشستگی پیش از موعد و بیکارسازی معمول از جمله پیش بینی ها است. یک چیز روشن است و آن این که چند هزار کارگر کار خویش را از دست خواهند داد، خطری که از همین امروز همه کارگران باید به مقابله با آن برخیزند.

ششمین گردهمایی کانون بازنشستگان گروه صنعتی ایرانخودرو برگزار شد

روز دوشنبه ۲۰ مهر ششمین گردهمایی کارگران ایرانخودرو با حضور بیش از ۲۰۰۰ نفر در پارک ارم برگزار شد

کارگران بازنشسته ایران خودرو یکبار دیگر به صورت شکوهمند دور هم جمع شدند تا در کنار هم روز های که باهم گذارنده بودند را مرور کنند. مردانی که اکنون عمری در کار بودند و اکنون با هزار مشکلات دسته پنجه نرم می کنند بدون کوچکترین خستگی به ندای کانون خود جواب مثبت دادند تا باهم از گذشته و از مشکلات خود بگویند.

گزارش این گردهمایی بزودی اطلاع رسانی خواهد شد
ما جمعی از کارگران ایرانخودرو

برگزاری ششمین گردهمایی کانون بازنشستگان گروه صنعتی ایران خودرو را به تمام کارگران شادباش گفته و امیدواریم که این عزیزان همچنان سالم و سلامت در جهت ساختن یک زندگی بهتر در کنار هم تلاش کنند
خودروکار

21/7/88

: گزارش نوموند از بازار و وضعیت اقتصادی ایران

انزوای اقتصادی نسبی ایران باعث شده است که احمدی نژاد با برداشت منظم از ذخایر ارزی درآمد نفت، بخش اعظم این ذخایر را حیف و میل کند روز آنا لاین در تاریخ 20 مهر 88 می نویسد: خارجی هائی که برای گردش در مرکز شهر تهران قدم می زنند از وفور کالاهای غربی در مغازه ها تعجب می کنند. خیلی راحت می توان در تهران شلوار جین کلین کلین یا ای فون یا کیف مارك گوجی خرید. انطور که پیداست در بخش هائی از اقتصاد "بیزنس" روال معمول خود را طی می کند. اما نباید به ظواهر دل خوش کرد زیرا

بخشی از اکثر کالاهای اساسی، حتی چای، از خارج وارد می‌شوند و به قیمت گران به فروش می‌رسند. و در کنار سیل واردات قانونی (و غیرقانونی) کالاها بسیاری از سرمایه‌گذاری‌های استراتژیک متوقف مانده‌اند. به گفته کلمان ترم، پژوهشگر انجمن مطالعات عالی بین‌المللی ژنو "تحریم‌ها اقتصاد را می‌فرسایند و هزینه واردات را بالا می‌برند". ایران اکنون سی سال است که، با اوج و فرودهایی، هدف تحریم‌ها قرار دارد: ابتدا به خاطر گروگان‌گیری کارکنان سفارت آمریکا در دهه هشتاد، سپس به خاطر حمایت از جنبش‌های تروریستی و دست‌آخِر نیز به دلیل گسترش برنامه هسته‌ای. سه قطعنامه‌ای که سازمان ملل در سال 2006 و 2007 صادر کرد حلقه محاصره را به دور ایران تنگ‌تر ساخت هرچند نتوانست به هدف اصلی یعنی توانایی ایران برای صدور طلای سیاه خدشه‌ای وارد آورد.

اما نفت و گاز که قلب اقتصاد ایران را تشکیل می‌دهند با این تحریم‌ها لطمه‌ای اساسی خورده‌اند. تولید روزانه نفت در سطح حدود 4 میلیون بشکه در روز ثابت مانده است که در مقایسه با 6 میلیون بشکه‌ای که در آستانه انقلاب اسلامی 1979 استخراج می‌شد و تهران امیدوار بود تا سال 2000 تولیدش را به سطح آن برساند، رقم پائینی است. ایران قادر نیست منابع گاز خود را که دومین ذخیره گاز در جهان به شمار می‌رود (6%) به بهره‌برداری برساند و ناگزیر است در فصل زمستان گاز مورد نیاز کشور را از ترکمنستان وارد کند.

شرکت‌های شل، ریسول و توتال طرح‌های بزرگ استخراج و ساخت کارخانه‌های گاز طبیعی مایع را در میدان نفتی عظیم پارس جنوبی که بیست سال پیش در خلیج فارس کشف شد و قطر در آن با ایران سهیم است، به حالت تعلیق در آورده‌اند. ایرانی‌ها از اینکه می‌بینند کشور همسایه آن‌ها امارات به نخستین صادرکننده جهانی گاز طبیعی مایع تبدیل شده است خشمگین‌اند. ایران به خاطر منزوی شدن قادر نیست حتی گاز خود را از طریق خط لوله به اروپا بفرستد. به گفته جمشید اسدی، استاد و پژوهشگر مدرسه عالی تجارت دیژون "ایران از نشستی که اخیراً در ترکیه درباره طرح خط لوله نابودک تشکیل شد حذف شده بود در حالی که سوریه را دعوت کرده بودند". در مورد طرح "خط لوله صلح" با محوریت ایران - ترکیه - هند نیز باید گفت که این طرح با تردید دهلی نو مواجه شده است.

آیا مرحله بعدی تحریم‌ها شامل بنزین خواهد شد؟ شرکت‌های نفتی اروپایی از طرق قانونی بنزین ایران را به بهای سالانه چند میلیارد یورو تأمین می‌کنند. ایران چون قادر به ساخت تصفیه‌خانه با بهره‌گیری از تکنولوژی غربی نیست 40% بنزین مورد نیاز خود را وارد می‌کند. آقای ترم می‌گوید: "ایران نگران این مسئله است و دارد خود را آماده مواجهه با آن می‌کند. گویا مقامات ایرانی از بهار 2008 ذخایر استراتژیک بنزین را آماده کرده‌اند که کفاف حدود دوماه نیاز مصرف‌کنندگان را می‌دهد.

کسانی که با هواپیما سفر می‌کنند از فرسایش ناوگان هوایی تجاری ابراز نگرانی می‌کنند. به گفته کارشناسان سوانح هوایی پی در پی شاهدهی بر این فرسایش است. صنعت اتمی سازی ایران نیز بر اثر تحریم‌ها لطمه دیده است. گسترش شبکه متروی تهران به تعویق افتاده زیرا سرمایه‌گذاران خارجی ضمانت‌هایی را که سازمان‌های دولتی ایران می‌دهند قبول ندارند. تأمین دارو‌های مورد نیاز کشور به خاطر تحریم بانک‌های ایرانی تأمین‌کننده منابع مالی صنعت داروسازی مختل شده است.

هدف شورای امنیت سازمان ملل آن بود که با اتخاذ تحریم‌های "هوشمند" مانع لطمه خوردن به مردم شود اما در این زمینه موفق نبوده است. اقتصاد ایران در سطحی پائین‌تر از توان بالقوه رشد خود مانده و بیکاری نسل جوان را تحت فشار قرار داده است. به خاطر تحریم‌ها هزینه معاملات در بازارهای مالی و واردات کالاها از طریق واسطه‌های مختلف بالا رفته و موجب افزایش تورم شده است که یکی از علل گرانی اجناس تا میزان 16% همین مسئله است. میرحسین موسوی، رهبر اعتراضاتی که بعد از انتخاب مجدد احمدی‌نژاد شکل گرفت مخالف تشدید تحریم‌هاست زیرا به نظر او: "تحریم‌ها موجب رنج بیشتر ملتی می‌شود که هم اکنون نیز از فقر در عذاب است و در آستانه بحران به سر می‌برد.

اما تحریم‌ها باعث رونق بازار گروهی از جمله کارخانه‌هایی که تحت سرپرستی مقامات حکومت قرار دارند شده است. آقای ترم می‌گوید: "تحریم‌ها باعث رشد بازار سیاه و شبکه‌های غیررسمی سپاه پاسداران انقلاب می‌شود که از طرق غیرقانونی به وارد کردن کالاهای تحت تحریم می‌پردازد. این تحریم‌ها مانع از آن نمی‌شود که بنیاد مستضعفان سلاح‌های ساخت روسیه را از دوبی خریداری کند". ایران بسیاری از معاملاتش را از طریق این چهارراه بین‌المللی انجام می‌دهد. در الیزه گفته می‌شود که: "پاریس با دوبی کار می‌کند چون جریان‌های مالی از آنجا عبور می‌کنند". و باید گفت نه تنها جریان‌های مالی که کالاهایی که مجدداً به ایران صادر می‌شوند نیز از دوبی عبور می‌کنند. به گفته آقای اسدی امارات متحده عربی سیاستی سختگیرانه‌تر در پیش گرفته و از اقامت واسطه‌های ایرانی در خاک خود جلوگیری می‌کند.

سال 2010 بانک جهانی در مورد وضعیت "doing business" پیمان کاران دچار تردیدند. بر اساس گزارش داد و ستد، ایران در میان صد و هشتاد و سه کشور در مرحله صد و چهل و دوم قرار دارد. آیا می‌توان ایران را بازاری برای روسیه و چین که مخالف تحریم‌ها هستند دانست؟ پاسخ آقای اسدی به این سؤال منفی است و

خاطر نشان می‌سازد که رئیس اتاق بازرگانی ایران و چین اخیراً از پائین بودن سطح معاملات گله داشت. 22% معاملات بازرگانی چین با اروپا صورت می‌گیرد در حالیکه این میزان برای کل خاورمیانه تنها 4% است.

با این حال ایران با جمعیت هفتاد میلیونی هنوز هم بازاری است که مؤسسات اروپایی نمی‌خواهند از دستش بدهند. به گفته آقای ترم " مذاکره دولت ها در مورد تحریم ایران دقیقاً همسو با اقدامات اقتصادی و بازرگانی آن ها نیست". ایتالیا، آلمان، فرانسه و انگلستان در ایران با هم رقابت می‌کنند تا جایی که سفارت خانه هایشان در تهران، به گفته فردی که ایران را خوب می‌شناسد، تحت پوشش مطالعات اقتصادی همدیگر را می‌پایند. انزوای اقتصادی نسبی ایران باعث شده است که آقای احمدی نژاد با برداشت منظم از ذخایر ارزی درآمد نفت، بخش اعظم این ذخایر را حبس و میل کند. یکی از انتقادات اساسی که متوجه رئیس جمهور ایران است، حتی از جانب محافظه کاران عملگرا، همین مسئله است

منبع: لوموند 30 سپتامبر

گشتی در میان کارگران ایران خودرو؛

چاره‌ای جز امید به آینده نداریم

به نقل از سایت چشم انداز کارگری در تاریخ 20 مهر 88 آمده است: کارگران ایران خودرو نیز مثل سایر کارگران ایرانی از اوضاع اقتصادی و معیشتی خود گله می‌کنند و چاره‌ای ندارند جز این که به آینده امیدوار باشند. آینده‌ای که شاید با بهتر شدن شرایط اقتصادی همراه باشد!

ایلنا: شاید زمانی که سنگ بنای شرکت ایران خودرو گذاشته شد کسی فکر نمی‌کرد که روزگاری این بنگاه صنعتی به بزرگترین شرکت خودروسازی خاورمیانه تبدیل شود. طی این سال‌ها شاید وقتی که نام ایران خودرو را شنیده‌ام بی‌اختیار به فکر خودروهای رنگارنگ و متنوع این شرکت افتاده‌ام اما آنچه در این گزارش می‌آید درباره محصولات این واحد صنعتی نیست بلکه در مورد کسانی است که چرخ تولیدی این شرکت را به حرکت در می‌آورند.

به گزارش خبرنگار ایلنا برای تهیه گزارش از وضعیت کارگران شاید می‌شد از طریق نامه‌نگاری با مسئولان ایران خودرو و با کارگران آن واحد مصاحبه کرد اما در نهایت به این نتیجه رسیدم که مراجعه به شرکت بدون اطلاع مسئولان آن می‌تواند مشکلات و نقاط قوت این واحد صنعتی را درباره کارگزارانش روایت کند. از این رو با مراجعه به یکی از درب‌های اصلی ایران خودرو گفت‌وگویی صریح و بی‌پرده را با کارگران داشتم. یکی از کارگران ایران خودرو که در حال ورود به شرکت بود را صدا زدم او با حالتی شگفت‌انگیز نگاه کرد. خودم را معرفی کردم. او گفت: درآمد ماهانه‌ام با اضافه کار حدود 500 هزار تومان است، اما این میزان حقوق با تورم موجود و همچنین دخل و خرج همخوانی ندارد.

او که به ظاهر دیرش شده بود با عجله به صحبت‌هایش ادامه داد و افزود: 13 سال سابقه کار دارم که 8 سال آن را به صورت پیمانکاری در این واحد کار می‌کردم.

وی با بیان اینکه مدیریت جدید ایران خودرو قول‌هایی برای رسمی کردن کارگران واجد شرایط داده است، تصریح کرد: به نظرم انتخاب آقای نجم‌الدین به عنوان مدیرعامل که از پرسنل خود شرکت است بهتر از آوردن مدیران ناآشنا با مجموعه است.

وی در پاسخ به این سوال که تسهیلات ایران خودرو برای کارگران چیست، اظهار داشت: تا حالا از وام‌های این کارخانه استفاده نکرده‌ام اما شنیده‌ام که با سند خانه تا مبلغ 7 میلیون تومان وام به کارگران داده می‌شود. این کارگر پس از گفتن این سخنان از من معذرت‌خواهی کرد و گفت: چون محل کارم از درب ورودی دور است باید مدتی پیاده بروم بنابراین دیرم می‌شود و باید هرچه سریع‌تر بروم.

کارگر دیگری گفت: رسمی هستم، ماهانه 600 هزار تومان حقوق دریافتی‌ام است و 14 سال سابقه دارم. و کارگری دیگر گفت: از سال 1377 در این مجموع شاغل هستم و در سال 1383 از حالت پیمانکاری به قراردادی تغییر وضعیت پیدا کردم.

او افزود: قراردادهای این مجموعه با کارگران هر 6 ماه یکبار تمدید می‌شود و کارگران با اضافه کار مبلغی بین 500 تا 600 هزار تومان دریافتی‌شان است.

این کارگر گفت: میزان ساعت کار در شب‌ها 7 ساعت و 30 دقیقه است که 20 دقیقه آن به استراحت کارگران اختصاص دارد و بقیه مدت را کارگران به صورت سر پا مدام مشغول تولید هستند.

او با بیان اینکه سر پا کار کردن طبیعی است و نمی‌توان در این‌باره گله کرد افزود: حق شیفت شب‌کاری به ما نمی‌دهند و این در حالی است که من مستاجر هستم و مبلغ 15 میلیون تومان برای رهن خانه داده‌ام و از

نظر مالی مشکل دارم. چند قدم آن طرف تر کارگري در حال رفتن به مجموعه بود که صدایش کردم و پس از کمی صحبت، او گفت: 8 سال است که قراردادي هستم و ماهانه 600 هزار تومان حقوق مي‌گیرم. او افزود: وضعیت بازار کار خراب است و گرنه این مبلغ نسبت به کاری که انجام مي‌دهم کم است اما بهتر از این کار ديگري سراغ ندارم و باید کار کنم. کارگري ديگر با بیان اینکه 8 سال سابقه دارم اظهار داشت: 10 ماه به صورت پیمانکاری کار کردم و پس از آن قراردادي شدم. حقوق ماهیانه‌ام هم 600 هزار تومان در ماه است. او در پاسخ به این سوال که آیا طبق دستور وزیر صنایع و معادن کارگران پیمانکاری به قراردادي تغییر وضعیت پیدا کرده‌اند یا خیر گفت: کارهایی در این باره انجام شده است اما هنوز هم کارگرانی هستند که به صورت پیمانکاری مشغول کارند. وي درباره تسهیلات این کارخانه به کارگران اظهار داشت: هر 4 سال يك مرتبه حواله خودرو به کارکنان مي‌دهند که 750 هزار تومان سود برای کارگران دارد. به گفته وي از زمانی که آقای نجم‌الدین به عنوان مدیر عامل جدید ایران خودرو منصوب شده است قول‌هایی به کارگران داده شده که باعث امیدواری کارگران شده است. او در پاسخ به این سوال که چه قولی داده شده گفت: به کارگران گفته شده که آنهایی که در خط تولید کار مي‌کنند به دلیل سختی کار باید حقوقشان بیشتر شود و کسانی هم که در ستاد اداری کار خاصی انجام نمی‌دهند باید به خط تولید بروند. پس از این گفت‌وگوها با کارگران در حال برگشت از کارخانه بودم که کارگري صدایم زد و گفت: نمی‌خواهی حرف مرا هم بنویسی. او افزود: 14 سال سابقه کار دارم و رسمي هستم. این کارگر با بیان اینکه بدون اضافه‌کار 450 هزار تومان حقوق ماهانه دارم گفت: با اضافه کار این مبلغ به 600 هزار تومان افزایش مي‌یابد اما اضافه‌کاری هم راحت نیست چون کار کردن در خط تولید سخت است. او با بیان اینکه اضافه‌کاری در ایران خودرو اجباري است خاطر نشان کرد: این مجموعه حدود 32 هزار پرسنل دارد و در برخی روزها 3 هزار خودرو تولید مي‌کند بنابراین جا دارد که به کارگران خود مخصوصاً آنهایی که در خط تولید کار مي‌کنند بیشتر توجه کنند. وي درباره بهداشت محیط این واحد نیز گفت: نسبت به نام و اعتبار این واحد بهداشت محیط آن مطلوبیت لازم را ندارد هر چند که وضعیتش از بسیاری از کارخانه‌ها نیز بهتر است.

عدم افزایش مزایای دهها هزار بازنشسته در کشور

به نوشته سایت پیام در تاریخ 20 مهر 88 آمده است: بنا به گزارشات منتشره بیش از 65 هزار تن از بازنشستگان سازمان تامین اجتماعی علیرغم تایید قانون "نظام هماهنگ پرداخت حقوق" تاکنون از مزایای این قانون بهره‌مند نشده‌اند.

گزارش‌ها حاکی است سازمان تامین اجتماعی در ابتدای سال 88 به منظور افزایش حقوق کارگران بازنشسته از بانک رفاه کارگران 500 میلیارد تومان وام دریافت نموده است که مطابق قانون نظام هماهنگ پرداخت حقوق، می‌بایست کاربدستان این سازمان از ابتدای سال جاری خورشیدی حقوق کارمندان شاغل و بازنشسته وابسته به تامین اجتماعی را به میزان 20 درصد افزایش می‌دادند.

تصفیه پرسنل مخابرات آغاز شد

بنا بر خبر دریافتی با پایان یافتن کار انتقال سهام این شرکت به سپاه تغییرات در مدیریت آن شروع شده است. در پی واگذاری پنجاه و یک درصد از سهام مخابرات ایران به شرکت‌ها و نهادهای وابسته به سپاه مدیریت مخابرات در عمل به سپاه رسید. خبرهای موثق دریافتی خبرنگار آژانس حاکی از این است که کادر ریاست مخابرات ایران پیش از معامله در بورس تغییر کرده بود و تعدادی از پرسنل ویژه سپاه به کادر نیروهای حراست مخابرات پیوسته بودند تا شرایط لازم برای اداره ی آن را از نزدیک مشاهده و پاکسازی پرسنل را طراحی نمایند. تعداد زیادی از پرسنل سپاه بزودی در هسته ی مدیریت مخابرات قرار گرفته و تصفیه شدیدی را در سودآورترین شرکت دولتی ایران آغاز خواهند کرد. در حال حاضر براساس آخرین گزارش‌های دریافتی ترکیب هسته ی حراست مخابرات به طور کامل دچار تغییر شده است و نیروهای سپاهی جایگزین پرسنل قبلی این هسته شده‌اند. قرار است در هسته ی حراست تمام شرکت‌های وابسته به مخابرات ایران از پایتخت گرفته تا استان‌ها و شهرها این تغییرات به طور زنجیره ای صورت گیرد. انتظار می‌رود در ماه‌های آینده شبه نظامیان بسیجی و دانشجویان بسیجی رشته‌های مرتبط با مخابرات در دانشگاه‌ها جایگزین نیروهای و پرسنل مخابرات شوند. این کار به صورت بازنشستگی‌های پیش از موعد و بازخرید صورت خواهد گرفت. همچنین

هسته های امنیتی از دانشگاه امام حسین و دانشگاه امام صادق به عنوان کادر شد.

آژانس ایران خبر 1388 / 7 / 20

پلمپ بیش از ۷۰ مغازه در سقز

سایت و خبرگزاری کردانه در تاریخ 21 مهر نوشت: گزارش های رسیده از سطح شهر سقز حکایت از پلمپ شدن بیش از ۷۰ مغازه در نقاط مختلف این شهر دارد. به گزارش خبرنگاران کردانه طی ۲۴ ساعت گذشته ماموران دولتی اقدام به پلمپ این تعداد مغازه نموده اند. پیگیری تعدادی از مغازه داران نشان می دهد که دلیل این اقدام حمایت آنها از وقایع تیر ماه بوده است. نکته قابل ذکر در این خصوص، پلمپ مغازه ها در غیاب مغازه داران بوده است که تخلف به شمار می آید. اگرچه در بازار سقز شایعاتی مبنی بر پلمپ بیش از ۱۰۰ مغازه به گوش می خورد اما خبرنگاران کردانه فعلا قادر به تایید این رقم نیست لذا ممکن است تعداد بیش از این باشد. مغازه ها موقتا و به مدت ۵ روز پلمپ شده و ماموران فعلا توضیحی در مورد دلایل آن به کسبه سقزی ارائه نداده اند.

تجمع کارگران خباز سقز، در برابر اداره کار در اعتراض به عدم افزایش دستمزد هایشان

به گزارش سایت کارگران در تاریخ 21 مهر 88 آمده است: امروز ده نفر از کارگران معترض خباز سقز در اعتراض به عدم افزایش دستمزد هایشان در سال ۸۸ از طرف اتحادیه کارفرمایان در مقابل اداره کار رژیم دست به تجمع زدند.

اتحادیه کارفرمایان و به ویژه نمایندگان این اتحادیه (فتاح قادر کرده) با اطمینان به حمایت های بی دریغ اداره کار، تا به امروز، پس از گذشت هفت ماه از سال حاضر به افزایش دستمزد کارگران نشده است. به همین علت کارگران خباز به شیوه های مختلف و به مدت طولانی خواهان افزایش دستمزد هایشان هستند. مجمع عمومی کارگران خباز ۵/۸ امسال برگزار شد!

در این مجمع مصوبه ای به تصویب رسید که سندیکای کارگران خباز سقز موظف شد از طرف کارگران عضو این سندیکا طبق ماده ۱۴۲ قانون کار دادخواست افزایش دستمزد سال ۸۸ کارگران را به اداره کار ارائه دهد. بعد از مدتی هیئت مدیره سندیکا دادخواست جمعی افزایش دستمزد را به اداره کار ارائه داد اما رئیس اداره کار (نادر اردلان) به دادخواست کارگران رسیدگی نکرده و به بهانه های مختلف از رسیدگی به دادخواست سندیکا خود داری کرده است. تا اینکه کارگران خباز مجبور شدند به صورت فردی نیز دادخواست افزایش دستمزد هایشان را به اداره کار ارائه دهند. رئیس اداره کار اینبار از کارگران خواسته بود تا به دادگاه مراجعه و فتوی کبی شناسنامه هایشان را برابر با اصل و به اداره کار تحویل دهند. این مسئله باعث اعتراض کارگران خباز شده و در نتیجه امروز از ساعت ۹ تا نه و چهل و پنج دقیقه در مقابل اداره کار دست به تجمع اعتراضی زدند. در نتیجه اعتراض کارگران رئیس اداره کار که حامی کارفرمایان است مجبور شد دستور دریافت دادخواست کارگران را صادر کند. بعد از تحویل دادخواست افزایش دستمزد، کارگران تهدید کردند که چنانچه به خواسته هایشان رسیدگی نشود در آینده نزدیک در مقابل ادارات و نهادهای مربوطه مجدداً تجمع و تولید نان را کاهش خواهند داد.

نارضایتی مردم از حذف بی سر و صدای یارانه قبوض برق

روزنامه سرمایه در تاریخ 21 مهر 88 به نقل از سایت تابناک نوشته است: شرکت توزیع نیروی برق که زیرمجموعه وزارت نیرو است، در سکوت کامل خبری و بی سر و صدا، یارانه پرداختی دولت برای مشتریان را از قبوض حذف کرده و بهای واقعی برق را از مشترکان دریافت کرده است. این کار در حالی صورت گرفته است که مسوولان دولتی وزارت نیرو و مدیران شرکت توزیع نیروی برق، همواره منت پرداخت یارانه توسط دولت را بر سر مردم گذاشته و بارها و در مصاحبه های متعدد اعلام کرده اند که برق بسیار ارزان به مشترکان می رسانند. این اقدام شرکت برق، در حالی در سکوت کامل خبری انجام شده که بسیاری از مشترکان در قبوض برق خود، با درج مبالغ هنگفتی در قبوض روبه رو شده و برای جلوگیری از قطعی برق و بوروکراسی های خاص خود برای وصل برق و همچنین درج زمان مهلت برای پرداخت، مجبور به پرداخت قبوض بوده اند، چرا که اگر این کار را انجام ندهند، شرکت برق نیز از انجام هرگونه اقدام و رسیدگی به اعتراض آنها خودداری کرده و از آن جلوگیری و ممانعت می کند. شرکت برق در حذف یارانه برق مصرفی مشترکان، کاملاً بی سروصدا و بدون هیچ گونه توضیحی درباره علت آن یا اینکه این کار بنا به مصوبه دولت بوده یا خیر، اقدام کرده و این در حالی است که شرکت برق از پست قبوض خود برای اطلاع رسانی در زمینه های گوناگون استفاده می کند اما دریغ از یک توضیح یک خطی درباره علت و چگونگی حذف یارانه پرداختی دولت،

ششمین گردهمایی کانون بازنشستگان گروه صنعتی ایرانخودرو برگزار شد

به نوشته وبلاگ خودرو کار در تاریخ 21 مهر 88 آمده است: روز دوشنبه ۲۰ مهر ششمین گردهمایی کارگران ایرانخودرو با حضور بیش از ۲۰۰۰ نفر در پارک ارم برگزار شد.

کارگران بازنشسته ایران خودرو یکبار دیگر به صورت شکوهمند دور هم جمع شدند تا در کنار هم روز های که باهم گذارنده بودند را مرور کنند. مردانی که اکنون عمری در کار بودند و اکنون با هزار مشکلات دسته پنجه نرم می کنند بدون کوچکترین خستگی به ندای کانون خود جواب مثبت دادند تا باهم از گذاشته و از مشکلات خود بگویند.

گزارش این گردهمایی بزودی اطلاع رسانی خواهد شد. ما جمعی از کارگران ایران خودرو برگزار می کنیم. گردهمایی کانون بازنشستگان گروه صنعتی ایران خودرو را به تمام کارگران شادباش گفته و امیدواریم که این عزیزان همچنان سالم و سلامت در جهت ساختن یک زندگی بهتر در کنار هم تلاش کنند.

پول نفت در سایت پسر احمدی نژاد

وبلاگ با مردم - وابسته به فرزند احمدی نژاد - در تاریخ 21 مهر 88 آمده است: در روزهای گذشته، تبلیغات شرکت بهینه سازی مصرف سوخت در سایت منتسب به مهدی احمدی نژاد ابهاماتی را مبنی بر محبت دستگاه مسئول نسبت به این آقازاده ایجاد کرده است.

تبلیغات شرکت بهینه سازی مصرف سوخت وابسته به وزارت نفت در سایت ارگان ستادهای انتخاباتی امتداد مهر که گفته می شود مدیریت آن با مهدی احمدی نژاد فرزند ارشد محمود احمدی نژاد و داماد اسفندیار رحیم مشایی است ابهاماتی مبنی بر نحوه واگذاری آگهی این شرکت به سایت مزبور بوجود آورده است بر اساس مطالب منتشر شده در سایت ها ارگان ستادهای انتخاباتی امتداد مهر فاقد رتبه بندی مناسب در بین سایت های خبری ایرانی است و در سایت ساماندهی وزارت ارشاد نیز ثبت رسمی نشده است و مشخص نیست بر چه ضوابط و مقرراتی وزارت نفت این آگهی پر پول نفتی را به سایت مذکور واگذار کرده است.

سایت شفاف با درج مطالبی تحت عنوان چند سوال از مهدی فرزند محمود احمدی نژاد به این نکته اشاره کرده است که شاید گفته شود این آگهی نیست و یک خیریه است، آن وقت این پرسش پیش می آید که چرا سایت مذکور مثلاً برای کمیته امداد یا سازمان بهزیستی چنین تبلیغی نکرده و برای انجام امور خیریه به وزارت نفت روی آورده است؟! آیا برای تبلیغات خیرخواهانه جایی نیازمند تر از وزارت نفت پیدا نمی شده؟ واقعاً وزارت نفت و بهینه سازی مصرف سوخت چه مقرراتی برای پرداخت آگهی های خود دارند؟ آیا میزان حمایت یک رسانه از دولت نقشی در پرداخت این آگهی ها دارد؟

سایت شفاف در بخشی دیگری از این مطلب آورده است: "افکار عمومی مایل است بداند و مطمئن شود در این مملکت همه رفتارها مطابق ضوابط و مقررات صورت می گیرد و هیچ فردی یا رسانه ای به دلیل برخورداری از ارتباطات خاص امتیازی دریافت نمی کند. این مهم است که مردم بدانند برخی ادعاها درباره دیگران تنها شعاری برای جلب نظر افکار عمومی نبوده بلکه همگی خود را مکلف به رعایت آن شعارها می دانند."

لازم به توضیح است محمود احمدی نژاد رییس جمهور منتصب در جریان مناظره های انتخاباتی فرزندان مقام های پیشین جمهوری اسلامی را متهم به اخلاص، رشوه خواری و اشرافیت گری کرده بود.

نانوایی ها در آستانه اعتصاب

سایت آینده در تاریخ 21 مهر 88 نوشت: تصمیمات عجیب و کارشناسی نشده در وزارت بازرگانی، صنف نانوایی صنعتی را در آستانه اعتصاب قرار داده است. به گزارش «آینده»، اعلام تصمیم برای قطع سهمیه آرد یارانه ای نانوایی های صنعتی که به تولید نان فانتزی و ماشینی و شیرینی می پردازند موجب شده است که این صنف، در حال آماده کردن واحدهای خود برای اعتصاب باشد.

این در حالی است که در اوایل ماه رمضان گذشته قطع سهمیه آرد یارانه ای تعدادی از این واحدها موجب بروز اعتراضات گسترده ای در صنف نان صنعتی شد و تصمیم شتابزده در قطع یارانه واحدهای نان صنعتی و تداوم پرداخت یارانه به نانوایی های سنتی دقیقاً بر خلاف سیاست های کلان نظام در جهت اصلاح الگوی مصرف است.

احمدی نژاد قبل از انتخابات با حضور در مراسم افتتاح یکی از واحدهای تولید نان صنعتی وعده داد که دولت حمایت ویژه ای از این واحدها به عمل آورده و الگوی مصرف خانوارها را از نان سنتی به سمت نان صنعتی هدایت کند، اما تصمیمات و عملکرد ماه های اخیر در جهت عکس این وعده بوده است.

وضعیت بازار نان در سنج و نارضایتی عمومی

بدنبال نابسامانیهای اخیر خبازیهای سنج اقدام به افزایش خودسرانه نرخ نان کردند. خبازیهای سنج از اوایل هفته جاری قیمت هر قرص نان سنگگ را از 75 تومان به 500 تومان؛ نان لواش تکنوپخت را از هر قرص 25 تومان به 50 تومان و نان بربری را از هر عدد 150 تومان به 250 تومان افزایش داده اند.

این در حالیست که خبازیها برای استفاده کردن از حدود پنج گرم کنجد برای هر قرص نان مبلغی معادل 100

تومان از مردم اخذ می کنند.

هیچ ارگانی تاکنون در زمینه جلوگیری از افزایش خودسرانه و بی رویه قیمت نان اقدامی انجام نداده و خبازها با خلاء ایجاد شده بین خبازیهای آزاد پخت و یارانه دار به مصرف کننده اجحاف می کنند. وضعیت بازار نان در سنج و استان کردستان از هفته اول مهر ماه و پس از حذف یارانه دولتی از سهمیه ارد نان فانتزی های استان که منجر به افزایش چهار برابری قیمت نان فانتزی و ساندویچی شده ایجاد شده و به شدت مردم را با توجه به اینکه نان قوت اصلی آنان به دلیل فقر حاکم بر منطقه می باشد با مشکلات جدی مواجه کرده است.

خبازهای های سنج علت افزایش نرخ نان را بالا بودن هزینه خدمات دولتی از جمله آب؛ برق و گاز اعلام می کنند در حالیکه مسوولان دولتی به طور کلی منکر هر گونه افزایش جدید در نرخ خدمات دولتی هستند. مسوولان خبازها آنقدر به این اقدام اعتماد دارند که عملاً نرخهای جدید نان را در انظار عمومی نصب کرده اند و متأسفانه نهادی مرتبط اقدامی برای برخورد با این خبازها انجام نمی دهند و این مسئله مردم را وادار به تمکین خواست خبازها کرده است.

رانندگان تاکسی نیز از روز شنبه به بهانه قرار دادن افزایش قیمت نان اقدام به بالا بردن نرخ کرایه در مسیرهای شهری نموده اند.

رانندگان تاکس که عملاً هیچگونه نظارتی بر عملکرد آنان وجود ندارد برای هر مسیر درون شهری بین 100 تا 200 تومان کرایه بیشتر طلب می کنند و این اقدام با مخالفت مردم مواجه شده که در اکثر اوقات منجر به درگیریهای فیزیکی بین مسافران و رانندگان می شود.

نکته جالب اینجاست که ماموران راهنمایی و رانندگی که وظیفه ذات آنها جلوگیری از اجحاف به مسافران توسط رانندگان وسایل نقلیه عمومی می باشد در مورد شکایات مطرح شده از رانندگان تاکسیها سکوت کرده و با سکوت و عدم پیگیری شکایت شهروندان عملاً اقدام رانندگان را تایید می کنند.

آژانس ایران خبر - ۱۳۸۸/۷/۲۱

وضع کارگران شرکت ارم نوش

به نوشته سایت هفته در تاریخ 21 مهر 88 آمده است: در سایت کارخانه نوشابه سازی «ارم نوش» مطالب زیر درباره این شرکت نوشته شده است:

«شرکت تولیدی ارم نوش، یکی از پیشرفته ترین و بزرگ ترین بنگاه های تولید نوشابه های گازدار غیرالکلی در کشور است که در سال ۱۳۷۶، در فضایی به مساحت یک هکتار با زیر بنای بیش از پنج هزار متر مربع، در تهران تاسیس گردید. عرضه محصولات متنوع شرکت ارم نوش، از سال ۱۳۷۸ و در پی نصب نخستین خط تولید نوشابه توسط شرکت SASIB ایتالیا آغاز گردید.

شرکت ارم نوش در سال ۱۳۸۲ در پی تغییرات مدیریت و مالکیت، به تمامی تحول پذیرفته و تحت مدیریت پویا و منحصراً به فرد جناب آقای دکتر رضا ابرقویی، و با بهره گیری از تیم مدیریتی آینده نگر و کارآفرین، کارکنانی خلاق و علاقه مند، و تجهیزاتی پیشرفته و یگانه، راهسپار تسخیر بازارهای داخلی و خارجی است. محصولات ارم نوش در بطری های یک بار مصرف PET عرضه می شوند و در تولید و بسته بندی آنها پیشرفته ترین تجهیزات و خط تولید مکانیزه و خودکار با کمترین دخالت دست، به خدمت گرفته شده اند.

شرکت ارم نوش هم اینک دارای چهار خط تولید نوشابه کاملاً اتوماتیک و پیشرفته ساخت شرکت SIDEL GROUP ایتالیا است که ظرفیت فرآوری ۶۴۰۰۰ بطری ۵/۱ لیتری در ساعت یا ۹۰/۰۰۰ بطری ۳۰۰ سی سی در ساعت را با امکانات منحصر به فرد فنی همچون «بلومولدینگ»، «تری بلاک»، «برچسب زن های خطی و روتاری BOPP، شرینگ رپر»، «نقاله ها (کانوایرهای) هوایی» و سایر تجهیزات و ماشین آلات را در اختیار دارد.»

حال ببینیم این شرکت که خود را شرکتی با کادر مدیریتی موفق، آینده نگر و کار آفرین می داند و می گوید کارکنانی خلاق و علاقه مند دارد، رفتارش با کارگران این کارخانه چگونه است و موفقیت خود را به قیمت چه ستمی بر کارگران این کارخانه به دست آورده است:

کار کارگران در این کارخانه به دو شیفت ۱۲ ساعته تقسیم می شود و هر کارگر ناچار به انجام ۱۲ ساعت کار در روز است. کارگران مجبورند جمعه ها و در تعطیلات رسمی هم کار کنند. همه اینها در حالی است که نه حق شیفتی به کارگران پرداخت می شود و نه مزد اضافه کاری آنان به اندازه اضافه کاری ای که می کنند پرداخت می گردد. به کارگران بابت هر ۴ ساعت اضافه کاری اجباری تنها مزد ۱ ساعت اضافه کاری پرداخت می شود.

از هر کارگر، در پایان هر ماه، به اجبار برگه سفید امضا گرفته می شود تا اگر اخراج شود نتواند هیچگونه شکایتی بکند. به کارگرانی که بعد از چندین سال کار کردن اخراج می شوند هیچگونه سنواتی پرداخت نمی

گردد. حقوق کارگران با تأخیر چندین ماهه پرداخت می شود. از اینها بدتر، رفتار غیر انسانی با کارگران هنگام پرداخت مزدشان است. کارگران را مانند حیواناتی که از ارشان موجب خنده، نشاط و خرسندی کارفرما و کارگزارانش می شود از این سو به آن سو حواله می دهند. همان مزدی را که قبول دارند به کارگران بپردازند اغلب کم و کسری دارد، بنابراین کارگران باید برای دریافت کسری مزد خود چندین روز وقت صرف کنند و یا خسته شوند و از آن بگذرند و حقوق شان پایمال شود. کارگران شب کار نیز، بعد از ۱۲ ساعت کار شبانه، باید چندین هفته تا ظهر در نوبت دریافت حقوق بایستند و شب دوباره بر سرکار حاضر باشند!

در این شرکت هیچگونه سرویس برای ایاب و ذهاب کارگران وجود ندارد و پولی هم از این بابت به آنان پرداخت نمی شود!

غذای نهار و شامی هم که در کارخانه به کارگران داده می شد حذف گردیده است! نحوه برخورد مدیران شرکت با کارگران چنان است که انسان را به یاد عصر برده داری می اندازد! اخیراً ۷۵ نفر کارگر این کارخانه که از وضع موجود به وزارت کار شکایت کردند همگی بدون دریافت حق سنوات کار و بیمه بیکاری اخراج شدند!

همه این مشکلات تنها گزیده ای از اتفاقاتی است که در شرکت «ارم نوش» تحت حاکمیت رژیم جمهوری اسلامی رخ می دهد!

در جریان یک اعتراض، مردم اقدام به آتش زدن لاستیک و مسدود کردن خیابان کردند

شمال نیوز در تاریخ 21 مهر 88 نوشت: صبح امروز یک زن در حین عبور از بلوار بسیج این شهر در ابتدای کمربندی قائم شهر به بابل بر اثر تصادف با یک کامیون دارای سرعت بیش از حد مجاز جان باخت. پس از این حادثه به گفته شاهدان عینی تأخیر در حضور اورژانس موجب شد تا یک خودرو نیشان این مصدوم را به بیمارستان منتقل کند اما این عمل موجب زنده ماندن عابر پیاده نشد. این مسیر که به کوچه قائمیه معروف است در دو سمت آن دو مدرسه راهنمایی و ابتدایی وجود دارد و از محله های قدیمی و پرتردد قائمشهر به شمار می رود. قریب به یکصد نفر از اهالی این محل پس از حادثه و جان باختن این زن با تجمع در مسیر رفت و آمد خودروها و آتش زدن لاستیک و مسدود کردن خیابان خواستار پاسخگویی مسئولین در خصوص عدم احداث پل هوایی در این منطقه مسکونی شدند. این حادثه در حوالی ساعت 30/9 صبح امروز رخ داد که موجب متوقف شدن دو طرفه خودروهای عبوری در مسیر بابل به قائم شهر شد. اهالی منطقه از بی توجهی مسئولین شهری و عدم وجود سرعتگیر و پل عابر پیاده در جایی که دو مدرسه ابتدایی و راهنمایی دخترانه و پسرانه در آن قرار دارد گلایه داشتند. تقریباً دو ساعت پس از حادثه و مسدود شدن مسیر، هیچ یک از مسئولان شهری به جز یکی از اعضای شورای اسلامی شهر در محل حادثه حاضر نشدند که این امر موجب عصبانیت مردم و اقدام مجدد آنها به مسدود کردن مسیر تردد خودروها شد و پس از وساطت نیروی انتظامی در عدم تجمع در خیابان اصلی، تمامی اعضای شورای اسلامی شهر قائمشهر در محل حادثه و تجمع حاضر شدند و با ارائه تعهدات لازم این تجمع و اعتراض مردمی پایان یافت.

تجمع کارگران خباز سقز در مقابل اداره کار

به نوشته کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری در تاریخ 21 مهر 88 آمده است: نماینده کارگران خباز سقز هر سال طی نامه های موجود از نماینده کارفرمایان دعوت به عمل می آورد تا در مورد دستمزد کارگران و پیمان دسته جمعی نشست داشته باشند.

چند سالی می باشد که نماینده کارفرما به هیچ عنوان تن به توافق نمی دهد. آقای فتاح قادرکرده نماینده کارفرمایان خباز از طرف رییس اداره کار آقای نادر اردلان حمایت می شود، به این دلیل نماینده کارفرما تن به توافق نمی دهد.

سرانجام انجمن صنفی کارگران خباز در تاریخ 8/5/88 تشکیل مجمع عمومی داد و موارد فوق را به استحضار کارگران رساند و در نتیجه در مجمع مصوب شد که برابر ماده 142 قانون کار دادخواست به اداره کار جهت افزایش دستمزد تقدیم کنند. بعد از مصوبه مجمع هیئت مدیره انجمن اقدام به تنظیم دادخواست نمود و رئیس اداره کار از رسیدگی به دادخواست انجمن خودداری کرد.

با توجه به موارد فوق کارگران انفرادی اقدام به تنظیم دادخواست نمودند که رئیس اداره کار از تحویل دادخواست کارگران خودداری کرده و از آنان خواسته تا کپی شناسنامه های خودشان را در دادگستری برابر با اصل کنند و آن وقت دادخواست آنان را تحویل خواهند گرفت.

کارگران به اعتراض به این خواست غیر قانونی رییس اداره کار معترض شدند و امروز 21/7/88 ساعت 9 صبح لغایت 45/9 دقیقه در جلو درب اداره کار تجمع کردند و اعلام کردند که اگر دادخواست آنان را تحویل نگیرند و به آن رسیدگی نشود به تجمع و کاهش تولید در روزهای آینده ادامه می دهند. رییس اداره کار وقتی تجمع کارگران را دید دستور داد که پرونده های آنان را تحویل بگیرند و به این ترتیب اولین تجمع کارگران خباز به پایان رسید.

یک مورد دیگر خودسوزی در مقابل مجلس

سایت تابناک در تاریخ 21 مهر 88 نوشته است: روز گذشته فردی که قصد داشت مقابل مجلس شورای اسلامی دست به خودسوزی بزند دستگیر شد. این فرد ۵۵ ساله که قبلاً راننده خودروی سنگین بوده پیشتر به دلیل فنی خودروی خود را از دست داده و به دلیل اینکه نتوانسته برای تأمین زندگی خود وامی را دریافت کند، تصمیم به خودسوزی مقابل مجلس شورای اسلامی گرفته بود.

این مرد گنبدی، بارها از گنبد تا تهران آمده بود و با مراجعه به نهادهای مختلف قصد فراهم کردن یک وام برای تهیه خودرو و تأمین زندگی خود را داشت. این فرد که توسط گشت پلیس به همراه یک و نیم لیتر بنزین دستگیر شده بود در بازجویی خود ادعا کرده به دلیل اینکه پس از مراجعه به دفتر یکی از مقامات نتوانسته بود نتیجه‌های را به دست آورد تصمیم به خودکشی و خودسوزی مقابل مجلس گرفته بود. این فرد دستگیر شده در وصیتنامه خود، علت این اتفاق و خون خود را به گردن افرادی که با وام وی موافقت نکرده‌اند انداخته بود.

احکام زندان اعضای هیات مدیره سندیکای هفت تپه تائید شد

به گزارش فعالین کارگری هفت تپه از ایران در تاریخ 22 مهر 88 گزارش داد: با توجه به تائید احکام زندان برای اعضای سندیکای کارگران هفت تپه در دادگاه تجدید نظر، این افراد در آستانه بازداشت قرار گرفته‌اند، این در حالی است که هنوز طبق قانون حکم به دو وکیل پرونده ابلاغ نشده است. در این گزارش آمده است؛ محمد اولیایی فر یکی از وکلای مدافع اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت کشت و صنعت هفت تپه، وی با اشاره به غیر قانونی خواندن هر گونه بازداشت فعالین کارگری که، به زندان محکوم شده‌اند این عمل را قبل از اعلام کتبی حکم به هر دو تن از موکلین این پرونده غیر قانونی دانست و با اشاره به این نکته که هنوز هیچ حکمی به وی ابلاغ نشده است یادآوری کرد که فقط حکم صادره به وحید احمد فخرالدین یکی از وکلای این پرونده ابلاغ شده و هنوز هیچ حکمی به دست من نرسیده و تا زمانی که حکم صادره به هر دو تن وکیلای مدافع ابلاغ کتبی نشود، هر گونه بازداشت و یا اجرای حکم صادره در خصوص این موکلین غیر قانونی خواهد بود.

قابل ذکر است آقایان فریدون نیکوفر، علی پور، علی نجاتی و جلیل احمدی به یکسال حبس به صورت شش ماه تعلیق و شش ماه تعزیر و محمد حیدری مهر به یکسال حبس به صورت هشت ماه تعلیق و چهار ماه تعزیر محکوم شده‌اند. همچنین همه نام برده شدگان به سه سال محرومیت از فعالیت سندیکایی، 5 سال محرومیت از فعالیت و کاندیداتوری شوراها محکوم شدند. این حکم توسط شعبه 13 تجدید نظر اهواز به آقای وحید احمد فخرالدین یکی از وکلای مدافع اعضای سندیکای کارگران هفت تپه ابلاغ شده است.

5 نفر از کارگران نیشکر هفت تپه به تحمل حبس تعلیقی و تعزیری محکوم شدند

به گزارش سایت سندیکای مستقل شرکت واحد سندیکای شرکت واحد تهرات و حومه در تاریخ 22 مهر 88 آمده است: سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه از محکومیت پنج نفر از کارگران این شرکت به تحمل حبس تعلیقی و تعزیری خبر داد.

به گزارش ایلنا، رضا رخشان از اعضای سندیکای کارگران شرکت نیشکر هفت تپه گفت به تازگی دادگاه تجدید نظر احکامی را که پیشتر در دادگاه بدوی برای پنج نفر از کارگران این شرکت صادر شده بود را تأیید کرد.

به گفته رخشان هر کدام از این کارگران در مجموع به یکسال حبس تعلیقی و تعزیری محکوم شده‌اند. براین اساس دادگاه علی‌نجاتی، فریدون نیکوفر، قربان علی‌پور و جلیل احمدی به تحمل 6 ماه حبس تعزیری و 6 ماه حبس تعلیقی و محمد حیدری‌پور را به چهار ماه حبس تعزیری و هشت ماه حبس تعلیقی محکوم کرده است.

به گفته رخشان این احکام در ارتباط با اعتراض‌های کارگری سال 86 صادر شده و کارگران محکوم شده به کمک وکلای مدافع خود در صدد درخواست دادرسی مجدد هستند.

رخشان همچنین از ادامه نارضایتی کارگران خبر داد و گفت به دلیل مشکلات مالی مطالبات کارگران هنوز با تاخیر پرداخت می‌شود.

وی افزود: 2 روز پیش کارگران نسبت به این وضع اعتراض کردند اما مدیریت شرکت با بیان اینکه نقدیگی نداریم و دولت کمک نمی‌کند از کنار اعتراض کارگران گذشت.

وی افزود: در 50 سال گذشته کارگران هفت تپه هیچگاه در سود این کارخانه شریک نبوده‌اند اما در 2 سال گذشته به اجبار در زیان این کارخانه سهمیده‌اند.

http://www.syndicavahed.net/index.php?option=com_content&task=view&id=210&Itemid=9

[option=com_content&task=view&id=210&Itemid=9](http://www.syndicavahed.net/index.php?option=com_content&task=view&id=210&Itemid=9)

خودسوزی ناکام یک راننده مقابل مجلس

به گزارش تابناک و به نقل از سایت روشنگری در تاریخ 22 مهر 88 آمده است: روز گذشته فردی که قصد داشت مقابل مجلس شورای اسلامی دست به خودسوزی بزند دستگیر شد.

این فرد 55 ساله که قبلاً راننده خودروی سنگین بوده پیش‌تر به دلیل فنی خودروی خود را از دست داده و به دلیل اینکه نتوانسته برای تأمین زندگی خود وامی را دریافت کند، تصمیم به خودسوزی مقابل مجلس شورای اسلامی گرفته بود.

این مرد گنبدی، بارها از گنبد تا تهران آمده بود و با مراجعه به نهادهای مختلف کشور قصد فراهم کردن یک وام برای تهیه خودرو و تأمین زندگی خود را داشت.

بنابر این گزارش، این فرد که توسط گشت پلیس به همراه یک و نیم لیتر بنزین دستگیر شده بود در بازجویی خود ادعا کرده به دلیل اینکه پس از مراجعه به دفتر یکی از مقامات نتوانسته بود نتیجه‌ای را به دست آورد تصمیم به خودکشی و خودسوزی مقابل مجلس گرفته بود.

این فرد دستگیر شده در وصیت‌نامه خود، علت این اتفاق و خون خود را به گردن افرادی که با وام وی موافقت نکرده‌اند انداخته بود..

احضار دو تن از شرکت کنندگان مراسم اول ماه مه تهران به دادگاه

بنا به اخبار منتشره دستگاه قضایی رژیم 2 تن از شرکت کنندگان مراسم اول ماه مه تهران را به اتهام شرکت در مراسم بزرگداشت روز جهانی کارگر در پارک لاله تهران به دادگاه احضار نمود.

"علیرضا ثقفی و محسن ثقفی" که در مراسم روز جهانی کارگر در پارک لاله دستگیر شده بودند، بعد از گذشت بیش از یکماه بازداشت در زندان اوین با قرار وثیقه 50 میلیون تومانی آزاد شدند. نامبردگان طی احضاریه ای کتبی می بایست در تاریخ 17 آبان خود را به دادگاه رژیم در تهران معرفی نمایند. چهارشنبه ۲۲ مهر ماه ۱۳۸۸

عضو هیئت مدیره کانون صنفی معلمان تهران دستگیر شد

به نقل از خبرنامه امیرکبیر در تاریخ 22 مهر 88 آمده است: عضو کانون صنفی معلمان تهران بیش از یک هفته است در بازداشت به سر می برد

از بازداشت محمد رضا رضایی گرکانی عضو هیئت مدیره کانون صنفی معلمان تهران توسط نیروهای امنیتی بیش از یک هفته می گذرد، اما همچنان از سرنوشت وی اطلاعی در دست نیست. این معلم فعال علاوه بر عضویت در این کانون یکی از مسئولان سایت خبررسانی کانون صنفی معلمان ایران نیز می باشد. بنا به این گزارش، رضایی در جریان قیام اخیر مردم از سوی نهادهای اطلاعاتی و امنیتی رژیم به شدت زیر فشار بود تا از عضویت در هیئت مدیره کانون صنفی معلمان استعفا دهد. علیرغم این موضوع، نامبرده پس از استعفای اجباری از کانون دوباره زیر فشار قرار گرفت که در استعفا نامه اش باید ذکر کند "از این به بعد در کانون هیچ مسئولیتی را نمی پذیرد و از عضویت کانون برای همیشه صرفنظر می کند". از دلایل بازداشت آقای رضایی گرکانی در حال حاضر اطلاعی در دست نیست اما تداوم بی خبری از وضعیت ایشان موجب نگرانی شدید خانواده و نزدیکان وی شده است.

شرکت آتی ساز 40 نفر از کارگران رسمی خود را اخراج کرد

شرکت آتی ساز که یکی از بزرگترین انبوه سازان مسکن است 40 نفر از کارگران رسمی خود را اخراج کرد. این شرکت پروژه های ساختمانی خود را به پیمانکاران و اگذار کرده و از کارگران رسمی خود خواسته با عقد قرارداد جدید به صورت قراردادی به استخدام شرکت های پیمانکار در بیایند. همین امر باعث اعتراضات کارگران شده و اعلام کردند که ما کارگران رسمی این شرکت هستیم و بیش از ده سال سابقه کار داریم و به هیچ عنوان قبول نمی کنیم که بعد از ده سال به صورت قراردادی با یک شرکت پیمانکار کارکنیم کارفرما هم به دلیل اعتراض کارگران اعلام کرده در صورت عدم عقد قرارداد با شرکت های پیمانکاری از کار اخراج . هستند. این کارگران به همین دلیل شکایت خود را به اداره کار شمال غرب تهران تسلیم کردند. آژانس ایران خبر - ۱۳۸۸/۷/۲۲

شرکت کروز 25 نفر از کارگران خود را از کار اخراج کرد

شرکت کروز سازنده قطعات یدکی ماشین های سواری هیوندا و مینی بوس 25 نفر از کارگران خود را به دلیل پایین آمدن فروش از کار اخراج کرد و این کارگران به دلیل اخراج غیر قانونی شکایت خودشان را به اداره کار شمال غرب تسلیم کرده و خواستار رسیدگی شدند

آژانس ایران خبر - ۱۳۸۸/۷/۲۲

کارخانه فنر تهران 150 نفر از کارگران قراردادی خود را از کارخانه بیرون کرد

کارخانه فنر تهران به دلیل ناتوان بودن در پرداخت حقوق کارگران خود 150 نفر از کارگران قراردادی خود را از کارخانه بیرون کرد. این کارگران بیش از 5 سال سابقه داشتند. به همین دلیل این کارگران به صورت گروهی به اداره کار شمال غرب مراجعه کرده و شکایت خودشان را تسلیم کردند.
آژانس ایران خبر - ۱۳۸۸/۷/۲۲

اعتصاب کارگران شهرداری بوشهر

کارگران شهرداری بوشهر 3 ماه است که کار می کنند و هیچ ریالی حقوق نمی گیرند. سرمایه داران دولتی مسئول شهرداری دست به ایجاد فضایی زده اند که در درون آن هر نوع اعتراض علیه تعویق دستمزدها جرم و دلیل کافی برای اخراج کارگران شمرده می شود. حاکمیت چنین شرایطی سبب شده است که کارگران سه ماه تمام همه گرسنگی ها و فقر و بدهکاری ها و مصائب معیشتی را تحمل کنند و از وحشت اخراج دست به اعتراض نزنند. اکنون 3 ماه گذشته است. طاقت ها طاق شده، فشار گرسنگی ها و بدهکاری ها و همه بدبختی ها کار را به استخوان رسانده و همگان را به سردادن فریاد اعتراض واداشته است. کارگران دست از کار کشیده اند و خواستار پرداخت فوری و بدون قید و شرط همه مطالبات خود هستند.

منبع: آژانس ایران خبر

22 مهر 88

اخراج ۷۵ نفر از کارگران رسمی و قراردادی شرکت هواپیمایی ارم

شرکت هواپیمایی ارم حکم اخراج 75 نفر از کارگران خود را صادر کرده است. سرمایه داران مالک و مدیر شرکت مطابق معمول از وضعیت وخیم مالی مؤسسه سخن می گویند و دلیل بیکارسازی ها را به همین موقعیت اقتصادی نامساعد هواپیمایی ارم ربط می دهند. کارگرانی که حکم اخراج دریافت کرده اند سال های زیادی است که در اینجا کار می کنند. عده ای از این کارگران رسمی و بخشی دیگر قراردادی هستند. همه اخراج شدگان علیه تصمیم صاحبان شرکت دست به اعتراض زده و خواستار تضمین اشتغال خود شده اند. کارگران نامه اعتراض آمیزی نیز تنظیم کرده و در اختیار اداره کار غرب تهران قرار داده اند.

منبع: آژانس ایران خبر / آینده روز

22 مهر 88

بازگشت بکار تعدادی از کارگران شرکت واحد

تعداد شش نفر از کارگران شرکت واحد که در راستای اعتراضات صنفی سال 84 از کار اخراج شده بودند از دیوان عدالت اداری رای ورود به کار گرفتند. شعب دیوان عدالت اداری رای های صادره از هیات های حل اختلاف اداره کار شرق و غرب و جنوب تهران را نقص و جهت رسیدگی مجدد به هیئت های هم عرض ارجاع داده تا هیئت های مزبور مجددا رسیدگی و انشاء رای نمایند.

همچنین گزارشها حاکیست که یعقوب سلیمی عضو هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد که در راستای اعتراضات صنفی سال 84 بازداشت و از کار اخراج شده بود روز سه شنبه 21 مهر در منطقه یک شرکت واحد اتوبوسرانی مشغول بکار شد. یعقوب سلیمی تمام حق و حقوق ایام تعلیق که بیش از سه سال میباشد را دریافت کرد.

تجمع کارگران شهرداری بوشهر در مقابل ساختمان فرمانداری

کارگران شهرداری بوشهر که در غالب گروه پاکبان در این نهاد مشغول بکار هستند روز سه شنبه 21 مهر بدلیل عدم پرداخت 3 ماه حقوق از کار دست کشیدند. یک گزارش کاملا تایید شده از بوشهر میگوید این کارگران از سه ماه گذشته تاکنون نه تنها موفق به دریافت حقوق و مزایای خود نشدند بلکه اکثر این کارگران بدلیل نبود امنیت شغلی و شرایط سخت اقتصادی و ترس از اخراج شدن نتوانسته اند صدای خود را بجایی برسانند. همین گزارش حاکی است با تجمع این کارگران در برابر فرمانداری بوشهر مخالفت کارگران با سیاستهای ضد کارگری حاکم ابعاد جدیدی بخود گرفته است. گفته میشود اعتراضات چند روز گذشته این قشر زحمتکش اکنون با بی توجهی مقامات استان بوشهر روبرو گردیده است.

دشواری در فروش نفت

یک شرکت بزرگ هندی واردات نفت از ایران را متوقف کرد

به گزارش خبرگزاری های جهان در تاریخ 23 مهر 88 گزارش دادند : یک مقام ارشد شرکت صنایع رلیانس هند، صاحب بزرگترین مجموعه پالایشگاهی در جهان، اعلام کرد که این شرکت واردات نفت از ایران را متوقف کرده است. اقدام این اخیر این شرکت می تواند گام تازه ای برای انزوای اقتصادی بیشتر ایران همزمان با تلاش آمریکا و متحدانش برای متوقف کردن برنامه هسته ای جمهوری اسلامی ایران باشد. موريس بنایان، معاون رییس صنایع رلیانس، روز چهارشنبه به خبرگزاری رویترز گفته است: این شرکت خرید نفت خام از ایران را متوقف کرده است و مدت هاست که به تهران بنزین نیز نمی فروشد. وی در حاشیه یک برنامه اقتصادی گفت: «ما از ایران نفت خام وارد نمی کنیم و دلیل این امر هم سیاسی نیست. ما به دنبال نفت ارزان هستیم و از ونزوئلا و سایر کشورها آن را می خریم.» آقای بنایان در پاسخ به این پرسش که آیا سوخت تولیدی رلیانس به ایران صادر می شود، گفت: تمام بنزین تولیدی ما به آمریکا صادر می شود. خبرگزاری رویترز می گوید که توقف خرید نفت از ایران به تازگی رخ داده است چرا که واردات ماه اوت (مردادماه) رلیانس از ایران ۱۱۲ هزار و ۲۸۰ بشکه در روز بوده است. بر اساس آمار تجارت نفتی، آخرین باری که این شرکت بنزین به ایران صادر کرده است مربوط به ماه مه (اردیبهشت) است.

آمریکا و برخی از متحدان غربی این کشور از مدت ها پیش شرکت های وارد کننده نفت و فروش بنزین به ایران را هدف قرار داده اند تا آنها را وادار کنند به ایران فرآورده های نفتی صادر نکنند. این کشورها با ابراز نگرانی از برنامه هسته ای جمهوری اسلامی ایران خواستار تشدید تحریم های ایران با هدف دست کشیدن تهران از برنامه غنی سازی اورانیوم هستند. در حالی که غرب، ایران را به تعقیب ساخت و تولید سلاح هسته ای متهم می کند، تهران فعالیت های اتمی اش را مسالمت آمیز می داند.

یک معامله گر نفتی با اشاره به خبر توقف خرید نفت از ایران توسط شرکت رلیانس می گوید: «اگر این خبر درست باشد، این نشانه آن است که اهرم های غرب آغاز به کار کرده است.» وی افزود: «رلیانس برنامه بلندپروازانه ای برای کسب سهم خود از بازار سوخت آمریکا دارد و نمی خواهد که هیچ موضوعی این طرح را به خطر بیندازد.»

معاون رییس صنایع رلیانس می گوید: این شرکت در حال مذاکره برای خرید پالایشگاه و واحدهای پتروشیمی در آمریکا و اتحادیه اروپاست و احتمال می رود که این امر در اواخر سال ۲۰۰۹ محقق شود. ایران پنجمین صادر کننده نفت در جهان است اما به دلیل پایین بودن ظرفیت پالایشگاهی برای رفع نیازهای داخلی، حدود ۴۰ درصد نیازهای این کشور به بنزین از خارج وارد می شود.

احتمال بازداشت پنج تن از اعضای هیات مدیره سندیکای هفت تپه

به نقل از آژانس ایران خبر در تاریخ 23 مهر 88 گزارش نمود: با توجه به تأیید احکام زندان برای اعضای سندیکای کارگران هفت تپه در دادگاه تجدید نظر، این افراد در آستانه بازداشت قرار گرفته اند، این در حالی است که هنوز طبق قانون حکم به دو وکیل پرونده ابلاغ نشده است.

در گزارش آمده است: با محمد اولیایی فر یکی از وکلای مدافع اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت کشت و صنعت هفت تپه، وی با اشاره به غیر قانونی خواندن هر گونه بازداشت فعالین کارگری که، به زندان محکوم شده اند این عمل را قبل از اعلام کتبی حکم به هر دو تن از موکلین این پرونده غیر قانونی دانست و با اشاره به این نکته که هنوز هیچ حکمی به وی ابلاغ نشده است یادآوری کرد که فقط حکم صادره به وحید احمد فخرالدین یکی از وکلای این پرونده ابلاغ شده و هنوز هیچ حکمی به دست من نرسیده و تا زمانی که حکم صادره به هر دو تن وکیلای مدافع ابلاغ کتبی نشود، هر گونه بازداشت و یا اجرای حکم صادره در خصوص این موکلین غیر قانونی خواهد بود.

قابل ذکر است آقایان فریدون نیکوفر، علی پور، علی نجاتی و جلیل احمدی به یکسال حبس به صورت شش ماه تعلیق و شش ماه تعزیر و محمد حیدری مهر به یکسال حبس به صورت هشت ماه تعلیق و چهار ماه تعزیر محکوم شده اند.

همچنین همه نام برده شدگان به سه سال محرومیت از فعالیت سندیکایی، ۵ سال محرومیت از فعالیت و کاندیداتوری شوراها محکوم شدند. این حکم توسط شعبه ۱۳ تجدید نظر اهواز به آقای وحید احمد فخرالدین یکی از وکلای مدافع اعضای سندیکای کارگران هفت تپه ابلاغ شده است.

سناریوی سرکوب تشکل های کارگری مستقل و تشکل های مردمی

به گزارش سایت آزادی برابری در تاریخ 23 مهر 88 آمده است: چهارمین جلسه دادگاه حوادث اخیر تهران برگزار شد و باز هم تشکل سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و منصور اسالو رئیس هیئت مدیره این سندیکا که در سال 84 اعتراضاتی نسبت به حق و حقوق صنفی خود داشتند مورد تاخت و تاز عوامل سرکوب گر قرار گرفت.

لازم به توضیح است که این سندیکا با رای رانندگان شرکت واحد و کارگران این شرکت در شرایط سختی بدون دخالت کارفرما و دولت در نیمه خرداد سال 1384 بعد از سی سال بازگشائی شد. هر چند که تاکنون اعضای این سندیکا بارها به زندان 209 رفته اند و حتی زن و فرزندان آنها را هم شبانه به زندان برده اند و برای 16 نفر از این افراد در دادگاه انقلاب پرونده سازی کرده اند و بیش از 4 سال است که 30 نفر از اعضای این سندیکا از کار بیکار شده اند و آقایان ابراهیم مددی و اسالو هنوز در زندانهای اوین و رجائی شهر هستند و حتی از دادن مرخصی به این عزیزان دریغ کرده اند، ولی انگار باز هم سرکوبگران راضی نیستند و با دادگاه های نمایشی که از نظر اکثر کارشناسان حقوقی به هیچ عنوان دارای اعتبار نیست، سناریوی نخ نمای اعتراضات علیه تمامی جنبش های مردمی را شاهد هستیم. چرا که نمی خواهند بپذیرند که اعتراضات سندیکای کارگران شرکت واحد و اعتراضات فراوان کارگران در کلیه نقاط کشور که اغلب اطلاع رسانی نشده یا بعد از گذشت ماه ها منتشر می شود و افشار دیگر مانند معلمان و دانشجویان و زنان نادیده گرفتن حقوق مدنی و اجتماعی این افشار در 30 سال گذشته میباشد که هیچ توجهی به مطالبات و خواست های به حق افشار مختلف مردم نشده و امروز با کوچکترین فرصتی که بوجود میاید مردم خواسته های خودشان را فریاد میکنند. آیا از تجربه های گذشته درسی نگرفته اید و باز هم همان روش تکراری و بیهوده را میخواهید انجام دهید دیگر امروز رهبر انقلاب هم اعتقادی به دست داشتن عوامل بیگانه در اعتراضات ندارند و گفته اند که برای من ثابت نشده که حوادث اخیر در ارتباط با بیگانگان باشد ولی شماها بعد از 4 سال از اعتراضات بحق سندیکای شرکت واحد هنوز اصرار دارید که ما از کجا خط و ربط میگردیم.

البته من خودم افرادی را که در 209 در بازداشت هستند درک میکنم، چون ما هم چندین بار زندان 209 را تجربه کردیم و از شما آقای مسعود باستانی هیچ شکایتی نداریم، چون میدانیم چقدر تحت فشار هستید ولی گفته های آقای باستانی هیچ ارتباطی به خارج از کشور ندارد چونکه ایشان فیلمی از وضعیت چند خانواده شرکت واحدی تهیه کرده و ربطی به نظام و چهره پردازی از اسالو ندارد. کسی که چهره پردازی میکند شما هستید که با اعتراض بحق ما کارگران که در 30 سال گذشته هیچ توجهی به خواست های معیشتی ما نداشتید. میخواهم از آقای دادستان بیرسم که آیا پول نصف نان بربری را به راننده شرکت واحد به عنوان پول ناهار میدادند و یا در ماه 2100 ریال به عنوان پول خوار بار میدادند و دهها مشکل دیگر رانندگان شرکت واحد را ربطی به اقدام علیه امنیت ملی داشته است. جناب دادستان شما دستور دادید بخاطر اعتراضات ما ساعت 3 نیمه شب در حالی که همسران و فرزندان ما در رختخواب بودند به آنها حمله کنند و با اسپری به چشمان بچه 2 ساله بزنند، زنها و فرزندانمان را کتک بزنند و به زندان ببرند. (زمستان 84 در رابطه با اعتصاب رانندگان شرکت واحد). ما فقط اعتراضی صنفی و خواسته های ابتدائی داشتیم ولی شما اسالو و مددی و دیگر اعضای هیئت مدیره سندیکای شرکت واحد را با سیاه نمائی به بیگانگان وصل کردید و به آقای اسالو 5 سال زندان و آقای مددی 3.5 سال زندان را بدون آنکه حتی به آقای مددی این حکم ابلاغ شود و بتواند از حق تجدید نظر استفاده کند دادید و آیا در مورد اعضای هیئت مدیره سندیکا و فعالین عدالتی اجرا شد؟ ما که ندیدیم. ما حتی شکایتهای زیادی به حقوق شهروندی و دیگر جاهای ذیربط در مورد بیعدالتی که در مورد ما و خانواده هایمان صورت گرفته بود کردیم ولی متأسفانه همه به دادستان برخورد و این مافوق قدرت ها اجازه رسیدگی به هیچ یک از شکایت ما کارگران را نداده و پرونده ها مختومه گردید. ولی در مورد محکومیت کارگران با شدت تمام در مورد ما حکم صادر شد بطوری که قاضی پرونده میگفت حیف که قانون دست ما را بسته و گرنه به اشد مجازات اسالو را محکوم میکردم.

بهر حال هدفم از مطرح کردن این مسائل این است که در اصل شما از اسالو چهره سازی کردید و ابروی این نظام را هم در داخل و هم در مجامع بین المللی بردید و با توجه به اینکه 170 میلیون کارگر در سراسر دنیا از سندیکا و اسالو حمایت کردند و از شما درخواست کردند که حقوق آنها را به رسمیت بشمارید هیچ توجهی نکردید ولی برای ملوانان انگلیسی که به قول خودتان به مرزها تجاوز کردند هورا کشیدید و با سوغاتی آنها را بدرقه کردید و یا در مورد دیگران که می گفتید جاسوسان خارجی هستند. ولی در مورد ما که هموطنان بودیم نمی خواستید به حداقل ترین خواسته ما که تشکیل سندیکا و رسیدگی به اوضاع معیشتی ما بود احترام بگذارید و رسیدگی کنید چون در واقع شماها چگونه تشکلی را در کنار خود نمی توانید تحمل کنید.

من به عنوان یک عضو هیئت مدیره نمایش اعتراضات را محکوم میکنم و ادعای دادستان را در مورد بند 4 کیفرخواست در مورد سندیکا را بی پایه و اساس و بدون هیچ استدلال حقوقی و غیرقانونی و غیراخلاقی میدانم و گفته های آقای باستانی را هم تکذیب میکنم و تقاضا دارم اگر راست میگوئید این فیلم را برای همه نشان دهید تا مشخص شود شما که بدون مدرک محکوم میکنید حال که مدرک دارید مطمئن هستم اگر فیلم را

نشان دهید خودتان را محکوم کرده اید. و برای اکثریت انهایی که در این شهر زندگی میکنند مشخص است اعترافاتی که در زندان گرفته میشود دارای هیچ اعتباری نیست و حتی از نظر حقوقی هم باطل است و این سناریو هم جزو پروسه از بین بردن تمام تشکلهای مستقل میباشد.

می خواهم در آخر سوالی از خوانندگان بکنم که در ۴ سال گذشته کرایه خانه من ۱۱۰ هزار تومان در ماه بوده امروز همان خانه ۳۵۰ هزار تومان کرایه دارد آیا این توهم است یا واقعیت یعنی بیش از دو برابر. به نظر شما من کارگر با حقوق مصوب ۲۶۳۵۰۰ تومان وزرات کار چکار کنم؟ فکر می کنید که اگر از ادی تشکلات کارگری وجود داشت و کارگران بخاطر اعتراضات خود به زندان نمی رفتند، آیا امروز شرایط کار و کارگر اینطور بود؟ برای همین تحمل سندیگاهها و تشکیلات مستقل مردمی را ندارند.

داوود رضوی، عضو هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

زندانیان برای فعالین سندیکایی

به نوشته نشریه اینترنتی خیابان شماره 50 در تاریخ 22 مهر 1388 آمده است: با توجه به تأیید احکام زندان برای اعضای سندیکای کارگران هفت تپه در دادگاه تجدید نظر، این افراد در آستانه بازداشت قرار گرفته اند، این در حالی است که هنوز طبق قانون حکم به دو وکیل پرونده ابلاغ نشده است. به گزارش هرانا به نقل از مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران، در گفتگویی واحد کارگری این مجموعه با محمد اولیایی فر یکی از وکلای مدافع اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت کشت و صنعت هفت تپه، وی با اشاره به غیر قانونی خواندن هر گونه بازداشت فعالین کارگری که، به زندان محکوم شده اند این عمل را قبل از اعلام کتبی حکم به هر دو تن از موکلین این پرونده غیر قانونی دانست و با اشاره به این نکته که هنوز هیچ حکمی به وی ابلاغ نشده است یادآوری کرد که فقط حکم صادره به وحید احمد فخرالدین یکی از وکلای این پرونده ابلاغ شده و هنوز هیچ حکمی به دست من نرسیده و تا زمانی که حکم صادره به هر دو تن وکیلای مدافع ابلاغکتبی نشود، هر گونه بازداشت و یا اجرای حکم صادره درخصوص این موکلین غیر قانونی خواهد بود. قابل ذکر است آقایان فریدون نیکوفر، علی پور، علی نجاتی و جلیل احمدی به یکسال حبس به صورت شش ماه تعلیق و شش ماه تعزیر و محمد حیدری مهر به یکسال حبس به صورت هشت ماه تعلیق و چهار ماه تعزیر محکوم شده اند. همچنین همه نام برده شدگان به سه سال محرومیت از فعالیت سندیکایی، 5 سال محرومیت از فعالیت و کاندیداتوری شوراها محکوم شدند. این حکم توسط شعبه 13 تجدید نظر اهواز به آقای وحید احمد فخرالدین یکی از وکلای مدافع اعضای سندیکای کارگران هفت تپه ابلاغ شده است

خودکشی یک کارگر به همراه فرزندش در سنندج

کمیتة هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری گزارش کرد یک کارگر شاغل در سیلوی سنندج و دختر 16 ساله اش قربانی توحش نظام طبقاتی شدند.

بر پایه این گزارش در تاریخ 23 مهرماه پدر و فرزند وی در سنندج بر اثر فشار فرهنگ عقب مانده و ارتجاعی دست به خودکشی زدند. "عایشه زندی" که با چند نفر از دوستان دختر خود به مسافرت رفته بود بعد از بازگشت به منزل با برخوردهای تبعیض آمیز و تحقیر برانگیز اطرافیان مواجه می شود تا جایی که پدر وی را وادار می کنند تا به قول خودشان برای جلوگیری از این رسوائی دختر 16 ساله خود را به قتل برساند.

این مرد به ناچار با دختر 16 ساله خود به سد قشلاق سنندج می رود و متأسفانه بر اثر فشارهای روحی که بر وی تحمیل شده بود به همراه دختر خود اقدام به خودکشی می کند و بدین ترتیب هر دو آنان قربانی مناسبات طبقاتی و فرهنگ عقب مانده مردسالاری شدند.

احتمال کمبود نیروی انسانی در جهادکشاورزی گیلان

به گزارش ایلنا در تاریخ 24 مهر 88 آمده است؛ درحالی که تا سال 1390 بیش از 400 نفر از کارکنان سازمان جهاد کشاورزی اسنان گیلان به جرگه بازنشستگان خواهند پیوست؛ وزارت جهاد کشاورزی از هرگونه دادن مجوز برای استخدام نیروهای جایگزین خودداری کرده است.

قائم مقام رئیس سازمان جهاد کشاورزی گیلان درگفتوگو با خبرنگار ایلنا درگیلان، اظهار داشت: در سال جاری 140 نفر از مدیران و کارکنان سازمان جهاد کشاورزی گیلان و تا سال 1390، بیش از 400 نفر به جمع بازنشستگان خواهند پیوست افزود: عدم صدور مجوز استخدام نیروهای جایگزین می تواند برای این استان که قطب کشاورزی کشور است زنگ خطر باشد.

منوچهر غفارپور تصریح کرد: بار مالی پاداش بازنشستگی و خرید مرخصی ذخیره برای هر نفر که 27 میلیون تومان است که در مجموع 10 میلیارد و 800 میلیون تومان می شود که امکان تامین آن در اعتبارات هزینه‌های استانی مشکل است.

معاون توسعه مدیریت و منابع انسانی سازمان جهاد کشاورزی گیلان بر ضرورت حل این مشکل در سطح ملی تأکید و خاطر نشان کرد: این در حالی است که تاکنون مجوز استخدام نیز به این سازمان ابلاغ نشده است. غفارپور عدم جایگزینی کارکنان جدید با نیروهای بازنشسته را باعث ایجاد چالش جدی در وظایف این سازمان ارزیابی کرد و افزود: حداقل بر اساس قانون خدمات کشوری به ازای هر سه نفر بازنشسته یک مجوز جذب به سازمان جهاد کشاورزی گیلان ضروری به نظر می‌رسد. وی تعداد پست‌های این سازمان را 2 هزار نفر عنوان و متذکر شد: در حال حاضر 200 پست خالی موجود می‌باشد و این نیازمند تدبیر و نگاه ملی به این استان است. قائم‌مقام رئیس سازمان جهاد کشاورزی گیلان در خاتمه از جذب 47 نفر در سال 86 از کارشناسان ارشد جهت به کارگیری در مراکز خدمات کشاورزی این استان خبر داد.

پایان پیام

در خصوص تبدیل وضعیت کارگران پیمانکاری؛

مدیریت سایکو از اجرای دستور وزیر صنایع خودداری می‌کند

به گزارش ایلنا در تاریخ 24 مهر 88 آمده است؛ مدیریت شرکت سایکو که از شرکت‌های وابسته به ایران خودرو است از اجرای دستور وزیر صنایع و معادن مبنی بر تغییر وضعیت کارگران پیمانکاری به قرارداد خود شرکت طفره می‌رود.

یکی از کارکنان شرکت سایکو در تماس تلفنی با خبرنگار ایلنا با بیان این مطلب افزود: در این شرکت حدود 250 تا 300 نفر به صورت پیمانکاری مشغول کار هستند که سوابق کاری آنها از 3 سال تا 17 سال است اما مدیریت این کارخانه از قراردادی کردن افراد مشمول دستور وزیر صنایع و معادن خودداری می‌کند. وی با بیان اینکه حدود 100 نفر از 300 پرسنل پیمانکاری در مشاغل خدماتی هستند که مشمول دستور وزیر صنایع و معادن نمی‌شوند، خاطر نشان کرد: از ابتدا که در سایکو شاغل شدیم به ما گفته شد که بعد از 3 سال کار به صورت پیمانکاری می‌توانیم به قرارداد خود شرکت درآییم اما متأسفانه بعد از سال‌ها کار هنوز نتوانسته‌ایم به این مهم دست پیدا کنیم.

او با اشاره به اشتغال 1800 نفر در سایکو اظهار داشت: هر زمان که به مدیریت اداری شرکت مراجعه می‌کنیم می‌گویند که دستور وزیر صنایع و معادن شامل حال ما نمی‌شود و مطالبی بیش از این به ما نمی‌گویند. او با بیان اینکه از ابتدای سال جاری شرکت ایران خودرو اکثریت کارگران پیمانکاری خود را به قراردادی تبدیل وضعیت داده است، تصریح کرد: درباره مشکلات کارکنان پیمانکاری سایکو حتی با ریاست‌جمهوری نیز نامه‌نگاری کرده‌ایم اما جوابی به ما داده نشده است.

پایان پیام

کارگر دانشجو اتحاد اتحاد

جلال فتاحی

این شعار، شاید بیش از 4 دهه است در دانشگاه‌های ایران سر داده می‌شود. اما تاریخچه‌ی آن به تظاهرات سال 1968 پاریس می‌رسد. در آن دروه دانشجویان که آغاز کننده‌ی مبارزات بودند، توانستند به دنبال خود بخش‌های فعال کارگری را نیز به حرکت در آورده و علیه نظام موجود به اعتراض برخیزند. در بسیاری از کشورهای دیگر نیز دانشجویان و فعالان و مبارزان کارگری، در وحدتی تنگاتنگ برای خواسته‌های به حق جامعه، دست به اعتراض و مبارزه زده‌اند.

در حوادث اخیر یونان نیز اتحادیه‌های کارگری همراه با دانشجویان، در اعتراض به خشونت پلیس، هفته‌ها ی متمادی خیابان‌های آتن را دستخوش تظاهرات و درگیری با پلیس قرار داده بودند. هم چنین در اعتراضات 1995 فرانسه، حرکت کارگران و دانشجویان از همبستگی بالایی برخوردار بود. به طوری که رانندگان اتوبوس در انتهای شب برای رساندن دانشجویان و تظاهرات کنندگان، تا دیر وقت به طور داوطلبانه کار می‌کردند. (اعتراضات دانشجویان و کارگران به قانون کاری بود که دستمزد کارگران جوان را ثابت نگه میداشت). در کودتای بولیوی (1970) و شیلی (1973) اولین مراکزی که مورد حمله‌ی نیروهای نظامی و کودتاگران قرار گرفت، دانشگاه و مناطق کارگر نشین بود؛ زندان‌ها نیز از فعالین کارگری و دانشجویی پر شده بود.

در این نوشته، وحدت و همبستگی میان دانشجویان و کارگران، به طور مختصر و به صورت عینی بررسی می شود تا زمینه های وجودی آن روشن تر شود. چرا دانشجویان و کارگران وحدت دارند و خواسته هایشان تقریباً یکی است؟

اولین دلیلی که به طور ساده به ذهن می رسد، این است که چون دانشجویان هنوز وارد زندگی اجتماعی نشده اند و به مناسبات استنمارگرانه و طبقاتی جامعه الوده نشده اند، به صورت طبیعی عدالت طلب و برابری خواه هستند. از آنجا که کارگران تحت ستم طبقاتی در ساختار اقتصادی نابرابر قرار دارند، دانشجویان خود را در اتحاد با خواسته های آنان می بینند. خواسته هایی که ناشی از نظامی مبتنی بر ارزش های سود طلبی و رفاه طلبی بخش اقلیت جامعه است. در این نظام، اکثریت جامعه که همان کارگران و مزدبگیران هستند، در شرایط سخت معیشتی زندگی می کنند و از بهداشت و مسکن مناسبی برخوردار نیستند، امنیت شغلی ندارند و برای تحصیل خود و فرزندانشان دچار انواع مشکلات هستند. در نتیجه دانشجویان که احساسات پاک و روانی نالوده به زرق و برق های زندگی دارند و هنوز طعم شیرین مالکیت را چندان نچشیده اند، برابری خواه و طرفدار افسار زحمتکش هستند.

اما با عمیق تر نگاه کردن به مساله، متوجه می شویم که هر چند استدلال فوق می تواند تا حدی وحدت میان دانشجویان و کارگران را توضیح دهد، ولی نمی تواند همه ی مساله باشد. زیرا که ممکن است عده ای از دانشجویان، از خانواده های مرفه باشند و اساساً نابرابری را درک نکرده باشند.

علاوه بر آن، از آنجا که دانشجوی امروزی، محصل دیروزی بوده است و در دوران تحصیل، انواع و اقسام تعلیمات به او آموخته اند که شرایط موجود جامعه، ازلی و ابدی است و اگر عده ای فقیر و عده ای غنی شده اند، خواست خدا بوده است و یا آنکه نظام اقتصادی موجود، بهترین نظام بوده و غیر قابل تغییر است. چگونه ممکن است دانشجویی که تا دیروز، پشت میز مدرسه و دبیرستان می نشسته و موجودی آرام و مطیع و زودباور بوده، با وارد شدن به دانشگاه، به موجودی معترض و ناآرام تبدیل شود و سر ستیز با نرم ها و سنت های موجود اجتماعی داشته باشد؟

بنابراین انگیزه دانشجو در پیوستن به مبارزات اجتماعی و نزدیکی با کارگران و مزدبگیران، باید فراتر از احساسات ساده باشد. برای روشن تر شدن این مساله، ابتدا به ماهیت خود دانشجو و دانش آموز و دلیل وجودی دانشگاه می پردازیم.

آموزش در دانشگاه در دوران قدیم و جدید

زمانی نه چندان دور، کودکان برای آموزش علوم مذهبی و اندک علوم زمانه ی خود، همانند ریاضیات، نجوم و پزشکی، به مدارس کلیسایی و مذهبی می رفتند. در دوره ای نه چندان طولانی، علوم زمان را یاد می گرفتند و به قول عبید زاکانی، مرده ریگ علوم را می آموختند و تا آخر عمر، در فقر و فلاکت زندگی می کردند. علم و دانش وسیله کسب و کاسبی و درآمد نبود، بلکه بیشتر به تزکیه نفس و کنجکاوای های بشری پاسخ می داد. در مورد صنایع، استادکاران شاگردان خود را در محل کسب آموزش می دادند. بازرگانان و تاجران نیز برای خود، خانه شاگردی گرفته و از فرزندان خود، برای آموزش مهارت های شغلی شان به نسل جدید استفاده می کردند. در حقیقت با روش های استاد-شاگردی، به نسل جدید آموزش داده و بازتولید نیروی کار، در کنار نیروی کار صورت می گرفت. فرزند، جایگزین پدر و شاگرد، جایگزین استاد می شد. آینده فرزند، در اشغال جایگاه پدر و آینده شاگرد تحت آموزش، در جایگاه استادش خلاصه می شد. نسل تحت آموزش، به همان اندازه نسل شاغل، از شغل و آینده ی خود دفاع می کرد. زیرا آینده به شغل و کار نسل قبل بستگی داشت.

در دوران متاخر و به خصوص در دوپست ساله اخیر، به تدریج با گسترش علوم و مهارت ها، بخش آموزش از پروسه ی تولید جدا شد. در ابتدای ظهور نظام سرمایه داری، کارگاه های تولیدی در کنار خود، کارگاه های آموزشی به راه می انداختند تا نیروی کار مورد نیاز خود را آموزش دهند. اما به تدریج، دانشگاه ها، مدارس و آکادمی های علوم، این وظایف را برعهده گرفتند. در حقیقت، بخش آموزش نیروی کار، به منظور بازتولید نیروی کار در رده های مختلف، به موسساتی همانند وزارت آموزش و پرورش و علوم و غیره واگذار شد.

آموزش، به امر مستقل و گسترده ای، به خصوص در قرن اخیر، تبدیل شد، اما ماهیت آن، که بازتولید نیروی کار و جایگزینی نیروی کار قدیم با نیروهای آموزش دیده جدید است، تغییر نکرد؛ زیرا بازتولید نیروی کار از دسته رفته، برای تداوم حیات اجتماعی و اقتصادی جامعه، امری ضروری است. اگر یک نظام اقتصادی و

اجتماعی نتواند نیروی کار فرسوده شده و مورد استفاده قرار گرفته را، در رده های مختلف، از مستخدم گرفته تا مدیر و مهندس، جایگزین کند، آن نظام دیر یا زود فرو خواهد پاشید. پس جایگزینی نیروی کار قدیمی با نیروی کار آموزش دیده جدید؛ آن نیروی کاری که بتواند شیرازه تولید را همانند قبل اداره کرده و تداوم بخشد؛ از ضروریات حفظ جامعه و تداوم حیات آن به شیوه ی قبل است.

دانشجو به عنوان نیروی کار آینده

در نظام موجود، کودک از زمان تولد به یک رده یا طبقه ی خاص اجتماعی تعلق دارد، متناسب با آن طبقه ی اجتماعی و حتا لایه های مختلف آن طبقه، به تدریج موقعیت اجتماعی خود را کسب می کند و به ندرت می تواند رده و یا طبقه اجتماعی خود را تغییر دهد.

عده ای از کودکان از رفتن به مدرسه محروم می شوند و در دست باندهای تبهکار، مورد خرید و فروش قرار می گیرند. این کودکان، که پایین ترین رده کودکان کار را تشکیل می دهند، برای بازتولید نیروی کار جایگزین شونده در دسته های تبهکار قاچاقچی و یا رده های خاص اجتماعی، همانند دسته جات مسلح و نیرو های خاص نظامی تربیت می شوند.

کودکانی که تا سن بیشتری به مدرسه می روند، ولی در سطوح مختلف آموزشی مجبور به ترک تحصیل می شوند، رده های مختلف نیروی کار ساده و بدون تخصص را از آن خود خواهند کرد. آنان شغل هایی مانند دوره گردی، خدمتکاری، ماشین پایی و در رده های بالاتر، ویزیتوری و فروشندگی و ... را بر می کنند.

کودکانی که به لایه های بالاتر اجتماعی تعلق دارند و از ثبات نسبی در به دست آوردن کار برخوردارند، می توانند تا مدارج بالاتر، ادامه تحصیل داده و تحصیلات دانشگاهی داشته باشند. داشتن مدرک دانشگاهی، برای نیروی کار جدید وارد شده به بازار کار، به معنی ثبات بیشتر در شغل و تا حدودی امنیت شغلی است. اما داشتن شغل یک چیز است و در آمد مناسبی که بتواند یک زندگی شرافتمندانه انسانی را تامین کند امری دیگر است. کارخانه های تولیدی بزرگ برای کار با دستگاه های پیشرفته صنعتی، نیاز به تکنسین و کارگر تحصیل کرده دارند و با پیشرفت علوم و تکنولوژی، هر روز آموزش های بیشتری مورد نیاز است. بگذریم که در این دهه های اخیر، پیدا کردن شغل متناسب با تخصص، برای تحصیل کردگان دانشگاهی هم به نوعی رویا تبدیل شده و دارندگان مدارک دانشگاهی، که تا چند دهه ی قبل، تقریباً از امنیت شغلی برخوردار بودند، روز به روز به صف قراردادهای موقت و یا تغییر شغل دهندگانی می پیوندند که دائم به دنبال کار مناسب می گردند. از این جهت، دانشجو در درجه ی اول، نیروی کار آینده است که دوران آموزش را برای کسب مهارت، به منظور ورود به بازار کار می گذراند.

البته در کشورهایی با اقتصاد در هم ریخته و بی ثبات، دارندگان ثروت های فراوان و اقلیت استثمارگر، چندان نیازی به طی کردن مراحل دانشگاهی و صرف وقت و انرژی، برای دریافت مدرک تخصصی ندارند. اولاً به دلیل کالایی شدن فرهنگ، این افراد با کمی زرنگی می توانند از دانشگاه های مختلف، مدارک معتبر را با قیمت های مناسب برای خودشان خریداری کنند. در ثانی، آن اقلیت دارای مالکیت و سرمایه فراوان، به راحتی تخصص ها را به خدمت می گیرند و خود نیاز به کسب تخصص ندارند.

از آنجا که عموم دانشجویان به عنوان نیروی کار آینده، دغدغه ی شغل و ثبات درآمد و پیدا کردن کار مناسب را دارند، به سرنوشت نیروی کار و امکانات شغلی و تمام آنچه که نیروی کار امروز دغدغه اش را دارد، علاقه مند هستند. نیروی کار فردا، که تعلیمات نظام حاکم در تمامی مراحل تحصیل، همه تلاش خود را به کار برده است تا از او کارگر و حقوق بگیر سربه راهی بسازد، تا به هیچ چیز جز سود رساندن به کارفرما و سیستم حاکم فکر نکند و برای بدست آوردن سود بیشتر برای فرمانروایی سرمایه ها، از هیچ کوششی فروگذار نکند و صادق و بی پیرایه، برای خدمت به کل نظام حاکم عمل کند.

از این رو است که شعار "کارگر، دانشجو، اتحاد اتحاد" تنها یک شعار نیست، بلکه آینده دانشجویی است که امروز تحصیل می کند تا فردا جایگزین نیروی کار شود و نیروی کار خود را بفروشد تا دستمزدی در ازای آن دریافت کند و روزگار بگذراند. دانشجو و کارگر هیچ راهی به جز اتحاد ندارند، زیرا کارگر امروز، آینده خود را در وجود فرزندان آموزش دیده ی خود می بیند و دانشجوی امروز، آینده خود را در وجود حقوق بگیر امروز مشاهده می کند. از آنجا که هر دو، چیزی جز نیروی کارشان (چه نیروی کار دارای تخصص و چه نیروی کار با تخصص کمتر) برای فروش ندارند، پس ضرورتاً باید از نیروی کار و تامین آینده و امنیت

شغلی، آموزش و پرورش فرزندان و بهداشت و مسکن و خلاصه، "یک زندگی شرافتمندانه انسانی در یک جامعه ی سالم" دفاع کنند و از این روست که آن دو وحدت دارند.

رئیس اتحادیه کارگران قراردادی درگفت‌وگو با ایلنا:

اخراج فقط بهانه است

به گزارش ایلنا در تاریخ 24 مهر 88 آمده است؛ رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانکاری کشورگفت: برخی از نمایندگان مجلس با استخدام کارگران بیش از 10 سال سابقه کار مخالفت کردند و بهانه اشان هم حمایت از کارگران و جلوگیری از اخراج آنان بود. فتح... بیات درگفت‌وگو با خبرنگار ایلنا خطاب به نمایندگان مخالف طرح بهسازی قراردادهای موقت کار تصریح کرد: شما که نگران اخراج کارگران هستید، چرا قانونی را تصویب نمی‌کنید تا کارفرمایان حق نداشته باشند بی‌دلیل کارگران و به خصوص آنهایی را که سابقه کار بالایی دارند را اخراج کنند. وی افزود: چرا به وزارت کار تکلیف نمی‌کنید تا طبق تبصره یک ماده 7 قانون کار برای کارهایی که جنبه دائم دارند آیین‌نامه‌ای تهیه و به تصویب هیات‌وزیران برساند. بیات با بیان اینکه می‌گویند استخدام کارگران با 10 سال سابقه باعث اخراج آنان می‌شود گفت: پس بفرمایید استخدام با چند سال سابقه کار باعث اخراج کارگران نخواهد شد. پایان پیام

پنج نفر از کارگران نیشکر هفت تپه به تحمل حبس تعلیقی و تعزیری محکوم شدند

دادگاه تجدید نظر در استان خوزستان مجازات پنج نفر از کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه را تایید کرد. سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه از محکومیت پنج نفر از کارگران این شرکت به تحمل حبس تعلیقی و تعزیری خبر داد. به گزارش ایلنا، رضا رخشان از اعضای سندیکای کارگران شرکت نیشکر هفت تپه گفت به تازگی دادگاه تجدید نظر احکامی را که پیشتر در دادگاه بدوی برای پنج نفر از کارگران این شرکت صادر شده بود را تایید کرد. به گفته رخشان هرکدام از این کارگران در مجموع به یکسال حبس تعلیقی و تعزیری محکوم شده‌اند. بر این اساس دادگاه علی‌نجاتی، فریدون‌نیکوفر، قربان‌علی‌پور و جلیل‌احمدی به تحمل 6 ماه حبس تعزیری و 6 ماه حبس تعلیقی و محمد حیدری‌پور را به چهار ماه حبس تعزیری و هشت ماه حبس تعلیقی محکوم کرده است. به گفته رخشان این احکام در ارتباط با اعتراض‌های کارگری سال 86 صادر شده و کارگران محکوم شده به کمک وکلای مدافع خود در صدد درخواست دادرسی مجدد هستند. رخشان همچنین از ادامه نارضایتی کارگران خبر داد و گفت به دلیل مشکلات مالی مطالبات کارگران هنوز با تاخیر پرداخت می‌شود. وی افزود: 2 روز پیش کارگران نسبت به این وضع اعتراض کردند اما مدیریت شرکت با بیان اینکه نقدیگی نداریم و دولت کمک نمی‌کند از کنار اعتراض کارگران گذشت. وی افزود: در 50 سال گذشته کارگران هفت تپه هیچگاه در سود این کارخانه شریک نبوده‌اند اما در 2 سال گذشته به اجبار در زیان این کارخانه سهیم شده‌اند.

اعلام‌کاندیداهای مجمع پیشکسوتان جامعه کارگری برای هیات مدیره کانون کارگران بازنشسته

تهران

به گزارش ایلنا در تاریخ 25 مهر 88 آمده است؛ رئیس مجمع پیشکسوتان جامعه کارگری استان تهران با اشاره به انتخابات کانون کارگران بازنشسته تأمین اجتماعی استان تهران در چهارشنبه هفته جاری گفت: این انتخابات بر اساس ماده 134 قانون کار برگزار می‌شود. حسن صادقی درگفت‌وگو با خبرنگار ایلنا با بیان این‌که معتقدیم يك کانون 11 نفره در استان تهران پاسخگویی مستمری بگیران نیست، گفت: مسئولان مربوطه باید ترتیبی اتخاذ کنند تا 22 کانون در شهر تهران وجود داشته باشد زیرا شمار کارگران بازنشسته این شهر به 240 هزار نفر می‌رسد. وی انتخابات نهادهای کارگری و بازنشستگی را در کشور ظاهری دانست و خاطر نشان کرد: هر فردی که مجیزگویی معاون روابط کار وزارت کار باشد می‌تواند در انتخابات‌ها رای بیاورد و کسی هم که این کار را نکند نباید امیدی به رای آوردن داشته باشد. صادقی تصریح کرد: یکی از اهداف مجمع پیشکسوتان جامعه کارگری تشکیل کانون عالی کارگران بازنشسته

است.
به گفته وی در سال‌های متمادی مسئولان سازمان تامین اجتماعی با تطمیع برخی از اعضای هیات مدیره کانون کارگران بازنشسته تهران مانع از دستیابی مستمری بگیران سازمان به حقوق اساسی خود شده‌اند. صادقی با بیان اینکه انتخابات چهارشنبه آینده حساس و شاداب خواهد بود افزود: کیکاوس زوج، برزو روح‌بخش، حجت‌الله قنبري، سبزه علي رجبي، مهدي مجيدي، سيد منصور موسوي، اختيار واحدي، محمد احمدزاده و خانم صديقه جاويد کاندیداهاي مجمع پیشکسوتان براي هیات مدیره کانون کارگران بازنشسته استان تهران هستند.

وی در توضیح افراد واجد شرایط برای رای دادن در انتخابات هیات مدیره کانون کارگران بازنشسته استان تهران خاطر نشان کرد: افرادی که دفترچه بیمه داشته و مستمری‌بگیر اداره کل تامین اجتماعی تهران بزرگ باشند می‌توانند در انتخابات شرکت کنند.

پایان پیام

اعتراض رانندگان اتوبوس به شرکت سفرسازان آسمان آبی

به نوشته سایت کمیته هماهنگی ... در تاریخ 25 مهر 88 آمده است: شرکت سفرسازان آسمان آبی به همه رانندگان زیر نظر خود اعلام کرده است که اگر اقساط بدهی مربوط به لیزینگ اتوبوس (اجاره اتوبوس به شرط تملك آن) خود را تا تاریخ 30 مهر 88 پرداخت نکنند، اتوبوس آن‌ها متوقف و از ادامه کارشان جلوگیری می‌شود. شرکت تهدید کرده است که این رانندگان را به کمیته تخلفات معرفی خواهد کرد. رانندگان با دریافت اطلاعیه شرکت دور هم جمع شدند و اعلام کردند که دست به اعتراض خواهند زد و در مقابل تصمیم ظالمانه سرمایه داران شرکت سفرسازان آسمان آبی ایستادگی خواهند کرد.

منبع: آژانس ایران خبر

ایران خودرو و بیکارسازی وسیع کارگران شرکت های خصوصی وابسته به آن

به نوشته سایت کمیته هماهنگی ... در تاریخ 25 مهر 88 آمده است: سرمایه داران دولتی ایران خودرو با ارسال نامه ای به چند شرکت خصوصی وابسته به خود، هر گونه تمدید قرارداد با آن‌ها را به تعدیل نیروی کار یا اخراج گسترده کارگران موقوف کرده اند. شرکت های پی پاک، پیمان پیرو، راستین خدمات و خانه ما از جمله شرکت هایی هستند که این نامه را دریافت کرده اند. در نامه قید شده است که هر کدام از این شرکت ها باید حداقل 20 تا 25 کارگر را اخراج کنند. شرکت های یاد شده که خود به اندازه سرمایه داران ایران خودرو در تدارک بیکارسازی کارگران هستند شروط اعلام شده از سوی مدیریت را مانده آسمانی تلقی کرده و بر پایه آن برای اخراج کارگران برنامه ریزی کرده اند. بیشتر افرادی که در لیست اخراج قرار گرفته اند از 5 تا 10 سال سابقه کار دارند. کارگرانی که در پیشینه خود اخطار انضباطی داشته باشند در صف مقدم اخراجیان قرار می‌گیرند. بیشتر کارگران معمولاً با قراردادهای یک ساله کار می‌کنند. این کارگران اکنون 7 ماه از سال را به سر آورده اند. در طول این مدت هر روز در انتظار بوده اند که بر اساس وعده های قبلی کارفرمایان از پیمانی به قراردادی تبدیل شوند. اما اینک به جای گرفتن احکام قراردادی محکوم به اخراج می‌شوند. اعلام این خبر همه افراد در معرض اخراج را دچار وحشت کرده است. همه می‌گویند ما به حساب داشتن کار زیر بار دنیایی بدهکاری رفته ایم. اکنون نمی‌دانیم برای نان روزانه خود و خانواده مان چه کنیم و با این بدهکاری ها چه خاکی بر سر بریزیم.

منبع: آژانس ایران خبر

گزارشی از انتخابات نمایندگان کارگری در شرکت بافت آزادی

بیباید برای یکبار هم شده باهم متحد بشویم

مطابق ماده ۱۳۱ و تبصره ۴ قانون کار کارگران فقط می‌توانند یکی از سه مورد شورای اسلامی کار، انجمن صنفی یا نماینده کارگران را داشته باشند کارگران بافت آزادی گزینه سوم را انتخاب کردند. شرکت بافت آزادی دارای دو کارگاه میباشد که یکی از آنها که در یک کیلومتر ۱ جاده مخصوص کرج قرار دارد، کارگاه اصلی محسوب می‌شود ۲۵۰ کارگر و ۵۰ کارمند در آنجا مشغول به کار می‌باشند و ۵۰ کارگر دیگر در کارگاه بافت ۲ واقع در یک کیلومتر ۹ مشغول بکار میباشند.

کارگاه بافت دو دارای چندین سوله میباشد که مدیریت شرکت سوله هابه سه شرکت به نامهای کارخانه آبی سودا برای (انبار)، شرکت طرح سازان جهت تولید ام دی اف و شرکت تی وی تی سازنده در و پنجره های دوجداره و گذار کرده و اجاره چند میلیونی از هر کدام از این شرکت ها دریافت می‌کند و کسی هم نمی‌داند مدیریت که این اجاره ها را دریافت می‌کند در کجا هزینه می‌کند؟ چون در وضعیت شرکت فرقی بوجود نیامده و هر روز هم بدتر می‌شود.

با وجود این سوله ها کارفرما ۲۴ دستگاه را در يك سوله جا داده هم کار کردن دشوار شده و هم فضای خالی در سوله نیست، در صورتی که هر دستگاه باید حداقل ۴ متر از همدیگر فاصله داشته باشد این فاصله به کمتر از يك متر رسیده، دوم اینکه بر روی هر دستگاه باید دو کارگر کار کند ولی در حال حاضر يك کارگر به دو یا سه دستگاه نظارت می کند ولی حقوق يك نفر را دریافت می کند، اگر آن حقوق هم به موقع پرداخت شود کارگران بافت يك و دو از نبود امکانات رفاهی و بهداشتی، ندادن لباس کار، مناسب نبودن سرویسهای بهداشتی و مواد شوینده و سرویسهای کارگری، نامطلوب بودن غذا و تعدیل نیرو، اجباری کردن کار در روزهای تعطیل ناراضی هستند و در همین راستا اعتراضاتی هم کرده اند ولی صدایشان بجایی نرسیده، به خاطر اینکه نمایندگانی که نمایندگی کارگران را بعهده گرفته اند، انتخاب کارفرما بوده نه کارگر به همین دلیل کارگران این بار با آگاهی کامل و تجربه هایی که در چندین سال گذشته کسب کردند به دلیل پایان دوره نمایندگان قبلی درخواست تشکیل مجمع و انتخابات کردند.

تقاضای کارگران مورد قبول کارفرما قرار گرفته و اعلام کرده که کسانی که قصد شرکت در انتخابات را دارد ثبت نام نکنند. ۱۱ نفر از کارگران ثبت نام کردند ولی متأسفانه مدیریت اسامی افرادی که مورد تایید خودش بوده رانگهداشته و ۹ اسم دیگر را خط زده، همین امر مورد اعتراض کارگران قرار گرفته، اما باز این اعتراض کارگران بجایی نرسید، در نهایت انتخابات انجام شده ولی کارگران در يك اقدام هماهنگ و متحدانه در انتخابات شرکت نکردند و هیچ رای رد و بدل نشده است.

همین امر باعث شده که کارفرما عقب نشینی کند و اعلام کند برای دور دوم کارگران افرادی را که مورد قبولشان هست معرفی کنند و کارگران اینکار رو کردند و قرار شده در یکی و دو هفته آینده انتخابات بدون حضور نمایندگان قبلی برگزار شود.

کارگران اعلام کردند که ما افرادی را که معرفی می کنیم آشنایی کامل به آنها داریم و در چندین سال گذشته که داریم کار می کنیم این افراد امتحان خودشان را پس داده اند و می دانیم در جهت دفاع از حقوق همکاران و بهبود وضعیت شرکت و کوتاه کردن دست افراد سودجو که تا به امروز شرکت را چاپبند کار می کنند. شعار همه کارگران این بوده بیایید برای یکبار هم شده باهم متحد بشویم و حقوق از دست رفته چندین ساله خود و همکارانمان که اخراج یا بازنشسته شده اند را از اینها بگیریم نترسید حق به حق دار میرسد.

منبع: آژانس ایران خبر - ۲۵/۷/۱۳۸۸

ایران خودرو و بیکارسازی وسیع کارگران شرکت های خصوصی وابسته به آن

سرمایه داران دولتی ایران خودرو با ارسال نامه ای به چند شرکت خصوصی وابسته به خود، هر گونه تمدید قرارداد با آن ها را به تعدیل نیروی کار یا اخراج گسترده کارگران موکول کرده اند. شرکت های پی پاک، پیمان پیرو، راستین خدمات و خانه ما از جمله شرکت هایی هستند که این نامه را دریافت کرده اند. در نامه قید شده است که هر کدام از این شرکت ها باید حداقل 20 تا 25 کارگر را اخراج کنند. شرکت های یاد شده که خود به اندازه سرمایه داران ایران خودرو در تدارک بیکارسازی کارگران هستند شروط اعلام شده از سوی مدیریت را مانده آسمانی تلقی کرده و بر پایه آن برای اخراج کارگران برنامه ریزی کرده اند. بیشتر افرادی که در لیست اخراج قرار گرفته اند از 5 تا 10 سال سابقه کار دارند. کارگرانی که در پیشینه خود اخطار انضباطی داشته باشند در صف مقدم اخراجیان قرار می گیرند. بیشتر کارگران معمولاً با قراردادهای یک ساله کار می کنند. این کارگران اکنون 7 ماه از سال را به سر آورده اند. در طول این مدت هر روز در انتظار بوده اند که بر اساس وعده های قبلی کارفرمایان از پیمانی به قراردادی تبدیل شوند. اما اینک به جای گرفتن احکام قراردادی محکوم به اخراج می شوند. اعلام این خبر همه افراد در معرض اخراج را دچار وحشت کرده است. همه می گویند ما به حساب داشتن کار زیر بار دنیایی بدهکاری رفته ایم. اکنون نمی دانیم برای نان روزانه خود و خانواده مان چه کنیم و با این بدهکاری ها چه خاکی بر سر بریزیم.

منبع: آژانس ایران خبر

25 مهر 88

ارزیابی کارشناسان از بحران حاکم بر سازمان تامین اجتماعی؛ مساله این است؛ عدم افزایش مستمری ها

به نوشته ایلنا در تاریخ 25 مهر 88 آمده است: در حالی که هنوز بیمه شدگان بازنشسته و مقرری بگیر سازمان تامین اجتماعی 6 ماه گذشته را به امید افزایش مستمری های خود سپری کرده اند، شنیده می شود حقوق

کارمندان بازنشسته و شاغل این سازمان نیز تاکنون برابر قانون نظام پرداخت هماهنگ افزایش نداشته است. به گزارش ایلنا، هر چند سال گذشته مجلس شورای اسلامی در نتیجه اعتراض‌های گسترده یک میلیون و دویست هزار مستمری بگير و بازنشسته تحت پوشش سازمان تامین اجتماعی بابت همسان‌سازی دریافتی مستمری‌بگیران این سازمان با دریافتی مستمری بگيران لشکری و کشوری مبلغ 2 هزار و پانصد میلیارد تومان در بودجه سال 88 اختصاص داد. اما تاکنون که بیش از 6 ماه از آغاز این سال می‌گذرد هنوز این همسان‌سازی انجام نشده است.

برابر قانون بودجه سال 88 قرار بود دولت از محل درآمد حاصل از فروش سهام‌های دولتی این اعتبار را در اختیار سازمان تامین اجتماعی قرار دهد.

این در حالی است که شنیده می‌شود در کنار این عدم افزایش کارمندان شاغل و بازنشسته این سازمان همچنان برابر با پایه حقوقی سال گذشته حقوق می‌گیرند و منتظر افزایش دریافتی‌های خود مطابق قانون نظام هماهنگ پرداخت هستند.

براساس این ادعا در حالی که می‌بایست دریافتی بیش از 65 هزار کارمند شاغل و بازنشسته سازمان تامین اجتماعی در سراسر کشور مطابق قانون نظام هماهنگ 20 درصد زیاد می‌شد. به دلیل کمبود اعتبار این مهم هنوز تحقق نشده است. ادعایی که از نظر برخی افراد مطلع صحت آن جای تردید دارد. محسن ایزدخواه کارشناس سازمان تامین اجتماعی با تایید این ادعا می‌گوید: طبق آئین‌نامه استخدامی سازمان تامین اجتماعی مستمری کارمندان بازنشسته این سازمان باید طبق حقوق کارمندان شاغل در ابتدای هر سال برابر تورم افزایش یابد.

به گفته وی از سوی دیگر مطابق قانون نظام هماهنگ، دریافتی کارمندان شاغل در سازمان تامین اجتماعی می‌بایست از ابتدای سال 88 حداقل 20 درصد افزایش می‌یافت که تاکنون این مسئله محقق نشده است. وی با یادآوری این که سال‌های قبل دریافتی تمامی کارمندان شاغل و بازنشسته این سازمان از ابتدای هر سال مطابق قانون و آئین‌نامه‌ها افزایش می‌یافت افزود: احتمال دارد که امسال این اتفاق به دلیل عدم اطلاع مدیران مسئول سازمان از قوانین و آئین‌نامه‌ها و نیز قوت گرفتن مسائلی چون کاهش منابع نقدی در سازمان افتاده باشد. چراکه علاوه بر ثابت ماندن حقوق کارمندان در 6 ماه گذشته، سازمان برای مدتی در پرداخت تعهدات مالی خود بابت نسخه داروخانه‌ها، مراکز پزشکی و پیراپزشکی طرف قرارداد نیز دچار مشکل بود. وی یادآور می‌شود به موازات افزایش نیافتن حقوق کارمندان شاغل و بازنشسته سازمان تامین اجتماعی موضوع پرداخت بودجه‌ای مجلس بابت همسان‌سازی مستمری بازنشستگان تحت پوشش سازمان اختصاص داده بود نیز همچنان در جریان است.

وی یادآور شد: برابر قانون بودجه سال 88 دولت مکلف است مبلغ 2 هزار و پانصد میلیارد تومان از محل فروش سهام دولتی بابت افزایش مستمری بیش از یک میلیون و دویست هزار بیمه شده تامین اجتماعی اختصاص دهد که تاکنون به دلایلی چون کمبود نقدینگی این مسئله محقق نشده است. به گفته ایزدخواه در نتیجه پرداخت‌نشدن بودجه مقرر سازمان تامین اجتماعی ناچار شد تا بابت افزایش مستمری بیمه‌شدگان خود مبلغ 600 میلیارد تومان با نرخ 13 درصد از بانک رفاه وام بگیرد. وی تاکید کرد: قرار بود این وام 2 ماه بازپرداخت نشود که در نتیجه وضع پیش آمده هنوز سازمان بابت آن به بانک رفاه بدهکار است.

از سوی دیگر حسن صادقی رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری با دیده تردید به ادعای افزایش نیافتن دریافتی کارمندان شاغل و بازنشسته سازمان تامین اجتماعی می‌نگرد و تاکید دارد: مستمری کارگران بازنشسته تحت پوشش سازمان در حالی طی 6 ماه گذشته مطابق با مستمری بازنشستگان لشکری و کشوری افزایش نیافته است که سازمان تامین اجتماعی از پیش از سال 88 حقوق کارمندان شاغل و بازنشسته خود را افزایش داده است.

وی می‌گوید: چون بابت افزایش حقوق کارمندان سازمان در چارچوب قانون نظام هماهنگ بودجه‌ای در نظر گرفته نشده بود، سازمان سال گذشته برای افزایش حقوق کارمندان خود از بانک مرکزی وامی 250 میلیاردتومانی با نرخ بهره 13 درصد دریافت کرد که در نتیجه آن مستمری برخی از کارمندان بازنشسته سازمان تا سقف یک میلیون تومان نیز افزایش یافت و علاوه بر آن مطالبات معوقه آنها نیز پرداخت شد. به گفته صادقی این استقراض سازمان تامین اجتماعی از بانک مرکزی در حالی صورت گرفت که به دلیل پرداخت‌نشدن بودجه مصوب دولت، سازمان برای افزایش مستمری یک میلیون و دویست و 60 هزار بیمه شده خود مبلغ 500 میلیارد تومان از بانک رفاه وام گرفته است.

این فعال کارگری گفت: از مقایسه جمعیت بیمه‌شدگان مستمری‌بگیر با کارمندان سازمان و نیز مقایسه وام‌ها پرداخت شد می‌توان چنین نتیجه گرفت که کارمندان سازمان تامین اجتماعی از ابتدای سال جاری مطالبات خود را طبق قانون نظام هماهنگ دریافت کرده‌اند و تنها این کارگران بازنشسته هستند که باید منتظر بمانند. وی تاکید کرد: چنانچه دولت نسبت به پرداخت بودجه مصوبه مجلس اقدام نکند، بازنشستگان تامین اجتماعی

اقدام اعتراضی انجام خواهند داد.

بودن یا نبودن، مساله ناتوانی سازمان تامین اجتماعی در عمل به تعهداتی است که در قبال بیمه‌شدگان و کارکنان سازمان دارد اما به نظر می‌رسد فارغ از تمامی مسائل بحران مالی در تشدید بحران مالی سازمان بی‌نتیجه نبوده باشد. بحرانی که از ابتدای سال جاری با عدم افزایش مستمری‌ها و شایعه ثابت‌ماندن حقوق کارمندان تقویت شده است.

پایان پیام

هشدار عضو پیشین هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی به وزیر اقتصاد

به نوشته ایلنا در تاریخ 25 مهر 88 آمده است: رزاق صادقی عضو پیشین هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی در نامه‌ای خطاب به وزیر امور اقتصادی و دارایی خواستار هدایت پارانه‌ها در جهت اولویت‌ها شد. به گزارش ایلنا متن این نامه به شرح ذیل است:

شاید تعجب کنید که چرا نامه منحصراً برای شما نگاشته می‌شود، دو دلیل ساده دارد:

1- وزارت رفاه و تامین اجتماعی سرنوشت نامعلومی دارد.

2- گوش شنوایی در آن وزارتخانه یافت نمی‌شود.

از اخباری که در مورد اقتصاد از سوی مطبوعات ملاحظه شد و همچنین اخباری که از سوی وزارت رفاه در مورد توزیع سهام عدالت بین بیکاران مقرر می‌گردد در روزهای اخیر داشتم مرا بر آن داشت که خدمتتان اعلام کنم که هر آنچه به عنوان پارانه قرار است توزیع شود اولویت برای برخورداری منحصراً با یک قشر است و آن هم بیکارانی که مدتی از اعلام آمادگی آنها برای از کار گذشته است.

می‌دانید این گروه به سرعت تحت تاثیر عواطف و انتظارات و توقعات، خرد شده و احتمال تبدیل آنها از یک انسان آینده‌ساز به انسان مشکل‌ساز بعید نمی‌باشد. لذا درخواست داریم سعی شود پارانه‌ها را در جهت اولویت‌ها هدایت فرمایید.

در این زمینه اینجانب آمادگی دارم تجربه خود را در اختیار جنابعالی و یا کارشناسان مربوطه در جلسه‌ای حضوری قرار دهم.

پایان پیام

صدور حکم اولیه دادگاه در مورد حادثه انفجار معدن باب نیزو

به نوشته ایلنا در تاریخ 25 مهر 88 آمده است: در روزهایی که مجلس شورای اسلامی تقاضای تحقیق و تفحص از حادثه انفجار معدن باب نیزو را به تصویب رساند یک اتفاق مهم دیگر نیز در این مورد روی داد و آن صدور حکم شعبه 102 دادگاه جزایی زرنند پس از رسیدگی به شکایت خانواده‌های قربانیان این حادثه بود، حادثه‌ای که باعث شد 11 کارگر معدن زغال سنگ باب نیزو و رییس هیات مدیره شرکت دلتا هزار جان خود را از دست بدهند.

به گزارش ایلنا، این در حالی بود که پیش از این بازرسان اداره کل کار و امور اجتماعی استان کرمان نیز نظر خود را اعلام کرده بودند و حکم به تقصیر مدیر عامل سابق و فعلی شرکت دلتا هزار که پیمانکار معدن به حساب می‌آمد و نیز رییس هیات مدیره این شرکت که خود در حادثه انفجار معدن جان باخته بود به نسبتی مساوی و 33 درصدی داده بود.

در حکم دادگاه زرنند نیز پس از بررسی‌های حقوقی، حکمی مشابه داده شد اما با این تفاوت که در این حکم از رییس متوفی هیات مدیره دلتا هزار به دلیل اینکه در دادخواست خانواده‌های قربانیان از او شکایتی نشده است نامی به میان نیامده است.

در حکم اولیه صادر شده که البته در مهلتی 20 روزه قابل اعتراض در محاکم تجدید نظر استان است مدیر عامل سابق شرکت دلتا هزار و مدیر عامل فعلی این شرکت به دلیل عدم رعایت نظامات فنی و ایمنی در معدن باب نیزو که منجر به قتل غیر عمدی 12 نفر از کارگران شده است از جنبه خصوصی هر کدام به پرداخت 3/33 درصد دیه کامل به اولیا دم مقتولین محکوم شده‌اند. از جنبه عمومی نیز متهم ردیف اول این پرونده به سه سال حبس تعزیری و متهم ردیف دوم به تحمل یک سال حبس تعزیری محکوم شده است.

این حکم بر مبنای اعتراف و اقرار صریح متهمان در محضر دادگاه و سایر قرائن و امارات موجود در پرونده و با انطباق عمل متهمان با مواد 294 تبصره 3 ماده 295، 297، 304، 302، 42 و 616 قانون مجازات اسلامی صادر شده است.

در همین حال فرزند یکی از درگذشتگان حادثه انفجار معدن باب نیزو اظهار داشت: با توجه به اینکه تکلیف 33 درصد از دیه جانباختگان در این حکم روشن نیست نسبت به این حکم برای احقاق حقوق کامل خانواده کشته‌شدگان اعتراض خواهیم کرد. وی گفت: در متن دادخواست ارائه شده به دادگاه از رییس هیات مدیره شرکت دلتا هزار که در حادثه جان باخته بود نامی به میان نیاورده ایم و به همین دلیل چون که شکایتی از او نشده است سهمی از وی برای پرداخت دیه از اموال او در نظر گرفته نشده است. او تصریح کرد به دلیل مشکلات مالی خانواده‌ها در زمان ارائه دادخواست وکیل برای این پرونده انتخاب نکردیم اما برای اعتراض

به این حکم و احقاق حقوق کامل خانواده متوفیان از یک وکیل استفاده خواهیم کرد. بنا به گزارش ها خانواده کارگر ان کشته شده در حادثه انفجار معدن باب نیزو به دلیل از دست دادن سرپرست خانواده با مشکلات اقتصادی عدیده ای دست و پنجه نرم می کنند و حکم نهایی صادر شده از سوی دادگاه تأثیر فراوانی در بازیابی نسبی اقتصادی این خانواده ها خواهد داشت. در همین حال گزارش می رسد که از سوی استانداری کرمان و وزارت صنایع و معادن تاکنون مبلغی بین یک تا سه میلیون تومان به خانواده جانباختگان پرداخت شده است.

قانون نوسازی و بازسازی صنایع شامل همه کارگران شود

به گزارش اینلنا در تاریخ 25 مهر 88 آمده است: عضو هیات رئیسه کانون هم‌هنگی شوراهای اسلامی کار محور مخصوص کرج خواستار آن شد تا کارگران موسسات خدماتی و غیرصنعتی همانند شاغلان واحدهای صنعتی دارای مجوز صنایع از مزایای بازنشستگی قانون نوسازی و بازسازی صنایع استفاده کنند. به گزارش خبرنگار اینلنا، علی حسین اسدزاده در جلسه هفتگی شوراهای اسلامی کار محور مخصوص که در کارخانه داروسازی عبیدی برگزار شد، گفت: در حال حاضر اجرای ماده 10 قانون نوسازی صنایع که به بازنشستگی پیش از موعد کارگران مرتبط می‌شود تا سال 1393 تمدید شده است. وی گفت: برابر این قانون فقط کارگران شاغل در واحدهای صنعتی با مجوز وزارت صنایع می‌توانند از مزایای این بازنشستگی استفاده کنند. او گفت: این در حالی است که کارگران واحدهای خدماتی، تجاری یا کارکنان شاغل در نهادهای وابسته به بنیاد مستضعفان از این حق محروم هستند. وی خواستار آن شد تا سازمان تأمین اجتماعی با بازنشستگی پیش از موعد کارگران شاغل در نهادهای عمومی غیردولتی و موسسات خدماتی و تجاری موافقت کند. پایان پیام

عضو شورای عالی تأمین اجتماعی در گفت‌وگو با اینلنا: داشتن آمار و اطلاعات پایه لازمه طرح هدفمندسازی یارانه هاست

به گزارش اینلنا در تاریخ 25 مهر 88 آمده است: نماینده بیمه‌شدگان موسسات اداری و دولتی در شورای عالی تأمین اجتماعی گفت: طرح هدفمندسازی یارانه‌ها قانونی است که در تمام برنامه‌های 5 ساله توسعه کشور آمده است.

علی اشرفی در گفت‌وگو با خبرنگار اینلنا افزود: نکته قابل توجه در این طرح این است که جسارت اجرای این طرح در دولت فعلی به عرصه ظهور نشست و دولت‌های گذشته به دلیل وجود ریسک‌پذیری بالای آن از طرح هدفمندسازی یارانه‌ها استقبال آنچنانی طرح نکردند. مشاور عالی مدیر عامل سازمان تأمین اجتماعی با بیان این که طرح هدفمندسازی یارانه‌ها همراه با مطالعات کارشناسی به مجلس ارائه شده است، تصریح کرد: تشکیل کمیسیون ویژه در مجلس شورای اسلامی بیانگر اهمیت ویژه این طرح در نظام اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور است. به گفته دبیر شورای عالی تأمین اجتماعی در این لایحه حساسیت‌ها و نقطه‌نظرات بعضاً متفاوتی به لحاظ رویکردهای اقتصادی وجود دارد بنابراین مراجع تصمیم‌گیر بایستی از نقطه نظرات غیرسیاسی متخصصان بهره‌برداري لازم را کرده و بهترین آنها را به منظور پیشگیری از هرگونه هزینه‌های غیر متعارف در زندگی روزمره مردم به کار گیرند.

اشرفی تصریح کرد: پرواضح است که انگیزه عملیاتی کردن طرح هدفمندسازی یارانه‌ها رسیدگی بیشتر به دهک‌های پایین جامعه است و لذا بدوا اطلاعات و آمار لازم از این طبقات اجتماعی بایستی در بانک اطلاعاتی تحصیل شده باشد و تفکیک دهک‌های مختلف درآمدی با شاخص‌های مشخص در دسترس باشد که بتواند در خصوص اجرای بهینه این طرح مورد بهره‌مندی قرار گیرد.

این مقام مسئول در سازمان تأمین اجتماعی با بیان این که علی‌القاعده متولی طرح هدفمندکردن یارانه‌ها باید وزارت اقتصاد، وزارت رفاه و تأمین اجتماعی و معاونت‌های برنامه‌ریزی، راهبردی و منابع انسانی ریاست جمهوری باشد، افزود: کلید اصلی این قفل جهت گشایش آن به طور یقین داشتن آمار و اطلاعات پایه و شناسایی دهک‌های پایین درآمدی جامعه است.

اشرفی با اشاره به این که نزدیک به نیمی از جمعیت کشور تحت پوشش سازمان تأمین اجتماعی هستند، اظهار داشت: آثار و تبعات این طرح با میزان اشتغال، دستمزد و تولید ارتباط مستقیم دارد. نماینده بیمه‌شدگان دولتی در شورای عالی تأمین اجتماعی گفت: چنانچه از محل توزیع عادلانه یارانه‌ها بخشی به تولید توزیع و خدمات اقتصادی یابد این امر موجب حفظ سطح اشتغال موجود و حتی رسیدن به اشتغال کامل می‌شود.

دبیر شورای عالی تأمین اجتماعی معتقد است: آثار اشتغال بیشتر به منابع سازمان‌های بیمه‌گر از جمله تأمین اجتماعی نیز منتج خواهد شد.

اشرفی توسعه رفاه و تامین اجتماعی را همسو با طرح هدفمندسازی یارانه‌ها دانست و گفت: علاوه بر پرداخت نقدی یارانه بخشی از یارانه‌های اختصاصی تحت عنوان حق بیمه به حساب سازمان تامین اجتماعی و سازمان‌های دیگر بیمه‌ای واریز خواهد شد. او افزایش سطح دستمزدها را نیز از دیگر شاخص‌های اصلی طرح هدفمندسازی یارانه‌ها عنوان کرد و افزود: اجرای نامطلوب طرح هدفمندسازی یارانه‌ها ضربه‌های غیرقابل پیش‌بینی را به همراه خواهد داشت بنابراین بایستی با حمایت اهالی اقتصاد موجبات توزیع عادلانه یارانه‌ها را فراهم کرد. اشرفی افزایش دستمزدها را دارای آثار تورمی خاصی دانست و گفت: شایسته است نسبت به این موضوع با درایت و تدبیر برخورد شود که موجب انحراف طرح هدفمندسازی یارانه نشود.

پایان پیام

کارگران بافت آزادی و انتخاب نماینده

به نوشته سایت کمیته هماهنگی ... در تاریخ 25 مهر 88 آمده است: شرکت بافت آزادی دارای 2 کارگاه است. کارخانه اول در کیلومتر 1 جاده مخصوص کرج قرار دارد و بیش از 250 کارگر را استنمار می‌کند. کارگاه دوم در کیلومتر 9 همین جاده واقع است و حدود 50 کارگر دیگر را مورد استنمار قرار می‌دهد. کارگاه اخیر دارای چندین سوله است که سرمایه دار شرکت آن‌ها را در سه بخش با نام‌های آی سودا، (انبار) طرح سازان برای تولید ام دی اف و بالاخره تی وی تی سازنده در و پنجره دوجداره از هم تفکیک کرده است. سرمایه دار هر کدام از این قسمت‌ها را جداگانه اجاره داده است و بابت هریک از آن‌ها ماهیانه چندین میلیون تومان سود خالص دریافت می‌کند. در هر کدام از این سوله‌ها به دستور سرمایه دار 24 دستگاه نصب شده است و به این ترتیب بر اثر کثرت ماشین‌ها فاصله هر دو دستگاه از هم به جای این که 4 متر باشد به کمتر از یک متر رسیده است. از این که بگذریم، به روال معمول هر دستگاه باید توسط یک کارگر اداره شود ولی سرمایه دار هر یک از کارگران را مجبور کرده است که 2 تا 3 ماشین را بچرخانند. صاحبان کارخانه با اجرای این برنامه شرایط کار مرگباری را بر کارگران تحمیل کرده‌اند. فضای کارگاه به دلیل کثرت ماشین‌ها به صورت وحشتناکی آلوده و مرگزا است. هر کارگر به جای 3 نفر کار می‌کند و دستمزدی که دریافت می‌کند بسیار نازل است. کارگران فاقد لباس کار و هر گونه وسایل ایمنی هستند و هیچ اثری از بهداشت و نظافت در محیط هیچ کدام از این دو کارخانه دیده نمی‌شود. کار در روزهای تعطیل اجباری است. شمار کارگران مدام کاهش می‌یابد و فشار کار یکسره در حال افزایش است. کارگران علیه وضعیت مرگبار حاکم در کارگاه‌ها دست به اعتراض زده و خواستار بهبود شرایط کار شده‌اند. سرمایه دار در مقابل فشار اعتراض کارگران از آنان خواسته است که کسانی را به عنوان نماینده انتخاب کنند. کارگران 11 نفر را معرفی کرده‌اند اما سرمایه دار فقط 2 نفر آن‌ها را پسندیده و بقیه را حذف کرده است!! این اقدام مالک شرکت خشم کارگران را بیش از پیش شعله ور کرده است. آنان اعلام کردند که نمایندگانشان باید حتماً توسط خودشان تعیین شوند. آن‌ها خطاب به هم فریاد می‌زدند که بیا بیا برای یک بار هم که شده است با هم متحد شویم. ظاهراً کارفرما در مقابل خواست کارگران عقب‌نشسته و با معرفی دوباره نماینده از سوی آنان موافقت کرده است.

منبع: آژانس ایران خیر

تشکر خانواده قربانیان از نمایندگان مجلس

به نوشته ایلنا در تاریخ 25 مهر 88 آمده است: در همین حال اقدام نمایندگان مردم در تصویب طرح تحقیق و تفحص از حادثه انفجار معدن باب نیز باعث شد تا خانواده جانباختگان با ارسال نامه‌ای از آنان تشکر کنند. در این نامه خطاب به نمایندگان مجلس آمده است: "بی شک ارزشمندترین نوع خدمت به آدمیان، مرهم محبت نهادن بر آلام روح و روان و زدودن رنج و اندوه دل افسردگان است. گرچه روزهای سختی بر خانواده‌های داغدار و مصیبت دیده جان باختگان معدن باب نیز و کرمان می‌گذرد اما خداوند متعال را شاکریم که نمایندگانی متعهد و دلسوز در خانه ملت داریم که خدمتگداری به مردم و صیانت از حقوق جامعه به خصوص قشر زحمتکش کارگران را افتخار خویش می‌دانند و رضایت خداوند سبحان را می‌طلبند."

در ادامه این نامه عنوان شده است: "ما بازماندگان حادثه باب نیز بر خود لازم می‌دانیم از تلاشهای خالصانه و صمیمانه ریاست و هیات ریسه مجلس، نمایندگان محترم، اعضای محترم کمیسیون صنایع و معادن، دبیرکل محترم خانه کارگر و نماینده محترم شهرستان زرنند در مجلس شورای اسلامی در خصوص تصویب طرح تحقیق و تفحص معدن باب نیز و تقدیر و تشکر نماییم. رجا و ائق داریم که نمایندگان محترم و مردمی مجلس با نگاهی ملی و حقوقی و جدا از هرگونه ملاحظه کاری این طرح را با موفقیت به انجام رسانیده و نتایج حاصل از آن بار دیگر همراه با دلگرمی و امیدواری مردم عزیز و قشر مظلوم کارگری و افزایش عزت و اقتدار ملی خواهد بود..."

پایان پیام

اعدام های 67 در روزنامه رسمی

روزنامه اعتماد در شماره 2079 روز 26 مهر 88 در صفحه 4 از زبان عضو فراکسیون خط امام «اولیا» اینچنین نقل می کند:

«اولیاء؛ اعدام های 67 به دستور امام بود؛ عضو فراکسیون خط امام(ره) با رد اظهارات برخی افراد، منافقین سال 67 را که به دستور امام خمینی(ره) اعدام شدند محارب خواند و گفت؛ بنده تعبیر برخی از افراد را که از لفظ «جوان کشی» برای این مساله استفاده کرده اند، اشتباه می دانم و باین لفظ کاملاً مخالفم. به گزارش فارس علی اکبر اولیاء

همچنین تصریح کرد؛ این اقدام اجرایی حکم محکومیت آنها بوده است.» این نخستین اشاره به اعدام های سال 67 در روزنامه های رسمی ایران است. لازم به ذکر است که در اعدام های دسته جمعی سال 67 هزاران زندانی سیاسی که عموماً فعالین مارکسیست و یا مجاهد بودند و از اعدام های سالهای شصت و شصت و کی جان به در برده و در حال گذراندن حبس های خود بودند، در فرمانی مرگبار به دلیل باورهای سیاسی و نظری خود اعدام شدند

در اعتراض به سیزده ماه حقوق معوقه؛

کارگران لوله سازی خوزستان تجمع کردند

به نوشته ایلنا در تاریخ 26 مهر 88 آمده است: دبیر اجرایی خانه کارگران خوزستان از تجمع اعتراضی کارگران لوله سازی اهواز در دو روز گذشته خبر داد.

به گزارش ایلنا، آقایارحسینی گفت: جمعی از کارگران این کارخانه دیروز و امروز در مقابل استانداری و دفتر مدیر عامل این شرکت تجمع کرده اند.

وی یادآور شد: علت این تجمع افزایش مطالبات معوقه کارگران است.

به گفته این فعال کارگری با وجود اعتراض های پی در پی، کارگران همچنان بابت سیزده ماه حقوق و مزایا طلبکار هستند.

حسینی افزود: کارخانه لوله سازی اهواز در سال های اخیر در پی خصوصی سازی و تغییر متعدد مدیران عامل در حالی در پرداخت مطالبات کارگران خود دچار بحران است که هنوز فعالیت تولیدی خود را حفظ کرده است.

پایان پیام

بیش از 68 هزار نفر از طلاب و روحانیون بیمه سازمان تامین اجتماعی هستند

به نوشته ایلنا در تاریخ 26 مهر 88 آمده است: از ابتدای اجرای تحت پوشش قرار گرفتن طلاب و روحانیون از سوی سازمان تامین اجتماعی 68 هزار و 738 نفر تا مرداد ماه سال جاری زیر چتر حمایتی این سازمان قرار دارند.

به گزارش ایلنا، از این تعداد 65 هزار و 770 نفر طلاب زیر 50 سال و 2 هزار و 998 نفر نیز طلاب بالای 50 سال را شامل می شود.

گفتنی است بیشترین تعداد طلاب مربوط به استان قم با 30 هزار و 720 نفر و کمترین تعداد بیمه شده مربوط به استان یاسوج با 81 نفر بیمه شده است. همچنین از تعداد کل طلاب بیمه شده، 330 نفر جزو بیمه شدگان جدید محسوب می شوند.

شایان ذکر است از تعداد 68 هزار و 738 نفر طلاب بیمه شده این سازمان، 679 نفر مربوط به طلاب جانباز می باشد که از این تعداد 641 نفر طلاب جانباز زیر 50 سال و 38 نفر نیز طلاب جانباز بالای 50 سال هستند.

خاطر نشان می شود، از تعداد کل طلاب بیمه شده 447 نفر ائمه جمعه را شامل می شود که 386 نفر از آنها بالای 50 سال و 61 نفر نیز زیر 50 سال به شمار می آیند.

پایان پیام

هدفمند کردن یارانه ها باعث افزایش اخراج کارگران می شود

به نوشته ایلنا در تاریخ 26 مهر 88 آمده است: به گفته یک فعال کارگری در صورت اجرای طرح هدفمند کردن یارانه ها و افزایش بهای بنزین هزینه کالاهای اساسی برای اقشار ضعیف به ویژه کارگران به طور تصاعدی افزایش خواهد یافت.

کاظم فرج الهی در گفت و گو با خبرنگار ایلنا، گفت: با آزادسازی بهای بنزین اقشار زحمتکش و کم درآمد بیش از امروز دچار زحمت خواهند شد؛ زیرا فقط کافی است که قیمت سوخت برای حمل و نقل کالای اولیه افزایش یابد تا بدین طریق بهای کالای مصرفی به طور تصاعدی گران شود.

وی با یادآوری این که در حال حاضر هزینه حمل و نقل حدود 20 درصد قیمت تمام شده کالا است، گفت: از قرار معلوم پس از تصویب لایحه هدفمند کردن یارانه ها و آزادسازی بهای انرژی قیمت بنزین تا چند برابر

بهای فعلی افزایش خواهد یافت که در این صورت در هر مرحله از جابجایی، بهای کالای مصرفی به صورت ضربی از قیمت بنزین گران خواهد شد.

وی تاکید کرد: بدون شک در جریان آزادسازی، دستمزد کارگران و حداقل بگیران ثابت می‌ماند که در این صورت از قدرت خرید این قشر کم خواهد شد.

فرج‌اللهی گفت: این وضع در حالی به وجود خواهد آمد که بدون شک پس از هدفمندشدن یارانه‌ها به دلیل سخت‌تر شدن شرایط برای تولیدکنندگان داخلی باید شاهد ریزش نیروی انسانی بیشتر باشیم.

پایان پیام

هدفمند سازی یارانه ها: به نفع مردم یا به ضرر مردم؟

محمدصادق جنان‌صفت

به نوشته روزنامه صبح دنیای اقتصاد در تاریخ 26 مهر 88 آمده است: این روزها، میلیون‌ها آموزگار، کارگر و کارمند ایرانی با دلواپسی موضوع هدفمند کردن یارانه‌ها را پیگیری می‌کنند و یک پرسش اساسی دارند: اجرای این قانون - در صورت تصویب - به نفع مردم یا به زیان مردم است؟

همین پرسش را تولیدکنندگان نیز دارند و با نگرانی می‌پرسند آیا قیمت تمام شده تولید پس از اجرای قانون با کدام نرخ افزایش خواهد یافت؟ البته شماری از سیاسیون درون جبهه اصولگرایی نیز بیم دارند که اجرای این قانون ممکن است نارضایتی ایجاد کند.

با توجه به داوریهایی متناقضی که از سوی نمایندگان مجلس قانونگذاری، برخی از وزیران و کارشناسان درباره پیامدهای اجرای این لایحه بیان شده است، نگرانی‌ها افزایش می‌یابد. به طور مثال در حالی که وزیر اقتصاد و دارایی معتقد است: «با اجرای قانون هدفمند کردن یارانه‌ها، ریشه تورم خشکانده می‌شود»، وزیر بازرگانی می‌گوید: «با ورود کشور به مرحله عملیاتی شدن لایحه هدفمندسازی، انتظار شوک قیمتی و تورمی می‌رود، اما تلاش بر آن است که با کمک بخش خصوصی، بازار کنترل و ذخیره‌سازی احتیاطی انجام شود».

این حرف وزیر اقتصاد با داوریه وزیر نفت که گفته است با اجرای این قانون نرخ تورم [I] درصد افزایش می‌یابد نیز برای شهروندان عادی نامفهوم است و آنها درک دقیقی از پیامدهای کوتاهمدت و بلندمدت هدفمند کردن یارانه‌ها ندارند. با توجه به اینکه ضرورت تغییر در یارانه‌های پرداختی به شکل و روش فعلی با اقبال اکثریت کارشناسان و فعالان اقتصادی مواجه شده است، به نظر می‌رسد نگرانی‌ها و پرسش‌هایی وجود دارد که باید به آنها جواب داده شود.

مسوولان اجرایی باید با زبان قابل فهم، اما کارشناسی شده برای مردم توضیح دهند که چه اتفاقی می‌افتد و چرا این کار به نفع آنها است. حرف‌های کلی و تاریخی درباره ضرورت‌های این کار، بحث‌هایی که با رجزخوانی‌های سیاسی همراه باشد و احیاناً برای ضربزدن به رقبای سیاسی آماده شده است، مردم را متقاعد نخواهد کرد.

مردم می‌خواهند بدانند فرادای پس از اجرای قانون، قیمت آن دسته از کالاهایی که یارانه آنها حذف شده است، چقدر خواهد بود و تاثیر آن بر قیمت سایر کالاها چیست؟ جز این هر چه گفته شود، فایده چندانی نخواهد داشت و نگرانی مصرف‌کنندگان را کاهش نخواهد داد، بلکه آنها را حیرت‌زده‌تر می‌کند. در صورتی که برخی کارشناسان و اقتصاددانان که شهرت نیک و کارشناسی دارند، بپذیرند که در این باره توضیح دهند، شاید اثرات آن بر افکار عمومی بسیار فراتر از ده‌ها سخنرانی و توضیح مقام‌های سیاسی باشد که اعتماد بسیار کمتری به توانایی کارشناسی آنها در اقتصاد وجود دارد. البته این مسأله‌ای نیست که به آسانی حل شود و بی‌اعتنایی به اصول علم اقتصاد و دیدگاه کارشناسان در سال‌های اخیر راه را برای ورود این گروه از اقتصاددانان در حمایت از این طرح ناهموار کرده است. یادمان باشد اگر شهروندان نپذیرند و برایشان ملموس نباشد که از این قانون یا لایحه چه منفعت و سودی به دست می‌آورند، اجرای آن در دسر درست خواهد کرد.

رئیس اتحادیه کارگران شهرداری تهران در گفت‌وگو با ایلنا:

طرح هدفمند سازی یارانه‌ها زندگی کارگران را فلج می‌کند

به نوشته ایلنا در تاریخ 26 مهر 88 آمده است: رئیس اتحادیه کارگران شهرداری تهران با بیان این که دولت و مجلس در خصوص طرح هدفمندسازی یارانه‌ها اطلاع‌رسانی خوبی انجام نداده‌اند، گفت: کارگران نمی‌دانند یارانه آنها آیا به صورت مستقیم به آنان پرداخت خواهد شد و اگر این گونه است چه مبلغی به آنان تعلق می‌گیرد.

عبدا... مختاری در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا با اشاره به این که حذف یارانه دولت در قیوض آب، برق و گاز تورم موجود را افزایش خواهد داد افزود: در این میان به طور قطع بیشترین آسیب به مصرف‌کنندگان و

کارگران وارد خواهد شد.

رئیس شورای اسلامی کار شهرداری منطقه 8 تهران طرح هدفمندسازی یارانه‌ها را طرحی حساس عنوان کرد و خاطر نشان کرد: اگر این طرح با مشکلی مواجه شود زندگی میلیون‌ها کارگروکارمند به خطر می‌افتد و این موضوع می‌تواند کشور را با بحران جدی مواجه کند.

به گفته مختاری در وضعیت فعلی معیشت کارگران با مشکلات بسیاری روبرو است حال کافی است که یارانه‌ها هم حذف شود تا زندگی کارگران فلج شود.

او گفت: بهترین راه شناسایی اقشار آسیب‌پذیر قبوض مصرفی خانوار است زیرا افرادی که از توان مالی خوبی برخوردارند مصرف انرژی آنها بیشتر است بنابراین به نظر می‌رسد باید یارانه‌ها افراد آسیب‌پذیر همچنان ادامه یابد و افرادی که مصرف انرژی بالایی دارند باید هزینه تمام شده انرژی را بپردازند.

پایان پیام

رد اظهارات رئیس هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی از سوی عضو شورای عالی این سازمان

به گزارش ایلنا در تاریخ 26 مهر 88 آمده است: در حالی که رئیس هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی ترکیب فعلی هیات مدیره این سازمان را کاملاً منطبق بر قانون مجلس می‌داند اما نماینده کارگران در شورای عالی تامین اجتماعی این اظهارات را ناپخته و زودهنگام می‌داند.

نبی رسولی نماینده کارگران در شورای عالی تامین اجتماعی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزود: همان طوری که رئیس مجلس در نامه‌ای به رئیس جمهور اساننامه فعلی سازمان را در برخی موارد در تناقض با قانون دانسته است بنابراین اظهارات رئیس هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی شتابزده به نظر می‌رسد.

عضو شورای عالی تامین اجتماعی با بیان این که اعضای شورای عالی این سازمان در شنبه آینده جلسه‌ای را در نهاد ریاست جمهوری خواهند داشت افزود: هنوز دستور جلسه و این که چه فردی از ریاست جمهوری در این جلسه حاضر خواهد شد به اعضای شورای عالی تامین اجتماعی اعلام نشده است.

رسولی خاطر نشان کرد: احتمالاً تا پنجشنبه آینده دستور جلسه شورای عالی تامین اجتماعی که در نهاد ریاست جمهوری برگزار خواهد شد به اطلاع اعضا خواهد رسید.

پایان پیام

اخراج کارگران در سندج

به گزارش فعالان شبکه همبستگی کارگری در سندج در تاریخ 26 مهر 88 آمده است: مراکز کار دولتی و غیردولتی سندج همچون همه مراکز دیگر کار در ایران با شتاب تمام دست به کار اخراج کارگران هستند.

اداره راه استان 22 نفر را اخراج کرده است. این افراد در پروژه راه دو باندی سندج - دیواندره کار می‌کرده‌اند. شرایط وخیم و مرگبار کار در این جا زبانزد خاص و عام در همه منطقه است. در طول این مدت کارگران زیادی زیر فشار این شرایط وحشتناک و فقدان هر نوع ایمنی جان خویش را از دست داده و یا به

معلولان مادام العمر تبدیل شده‌اند. با این همه، کارگران خواستار ادامه اشتغال خود بوده و اینک خبر بیکاری همه این 22 نفر را در غم و وحشت و سردرگمی فرو برده است. از اداره کار که بگذریم، سرمایه داران کارخانه تراکتورسازی کردستان نیز با صدور اطلاعیه‌ای کارگران را جمع کرده و به آنان اعلام داشته‌اند که بیکارسازی‌ها در راه است. همه باید منتظر باشند و جمعیت قابل توجهی حتماً بیکار خواهند گردید. سرمایه

داران به دنبال این اخطار بدون هیچ فوت وقت کار اخراج کارگران را آغاز کرده‌اند. آنان در اجرای این طرح از کارگران دارای وضعیت جسمانی ضعیف تر و مسن تر شروع کرده‌اند و با بیرحمی خاص هر سرمایه دار شماری از کارگران را به جرم توان کاری کمتر اخراج کرده‌اند.

برنامه‌ای جامع برای وابستگان کار تهیه خواهد شد

به گزارش ایلنا در تاریخ 26 مهر 88 آمده است: رئیس انجمن صنفی کاربایی‌های استان آذربایجان شرقی از تدوین برنامه جامع و مدون توسط وزارت کار برای وابستگان کار سفارت‌های ایران در خارج از کشور خبر داد و گفت: پیش از این وابستگان کار برنامه مدونی برای اجرا نداشتند.

بابک هاشم پوردرگفت وگو با خبرنگار ایلنا با حمایت از افزایش وابستگان کار که از سوی وزیر کار و امور اجتماعی اعلام شده است، افزود: در حال حاضر فقط در 3 کشور قطر، استرالیا و کویت وابسته کار داریم. رئیس پیشین انجمن صنفی کاربایی‌های کشور تصریح کرد: قرار است تعداد وابستگان کار به 33 نفر برسد.

وی با بیان اینکه مشکلات بوجود آمده میان وزارت کار و کاربایی‌ها با دستور شخص وزیر در حال حل شدن است، خاطر نشان کرد: با حمایت وزیرکار و مدیرکل کاربایی‌های این وزارتخانه آینده روشنی برای کاربایی‌های متصور است.

به گفته هاشم پور وزارت کار قصد دارد کارهایی اجرایی و قابل واگذاری را به کارباییها واگذار کند و خود نقش نظارتی داشته باشد.

پایان پیام

بررسی گزارش دیوان محاسبات در خصوص مغایرت قانونی اساسنامه تامین اجتماعی

در کمیسیون اجتماعی مجلس

به گزارش اینلنا در تاریخ 26 مهر 88 آمده است: کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی این هفته طرح بهسازی قراردادهای موقت کار و شرکت‌های پیمانکار نیروی انسانی و طرح اعلام روز 29 دی ماه به عنوان روز غزه نماد مقاومت فلسطین از برنامه‌های کمیسیون است.

به گزارش اینلنا، در ادامه گزارش دیوان محاسبات در خصوص مغایرت قانون اساسنامه‌ای سازمان تامین اجتماعی، سازمان بازنشستگی کشوری و سازمان بیمه خدمات درمانی در رابطه با وابسته شدن صندوق‌های بیمه‌ای سازمان تامین اجتماعی در کمیسیون قرائت می‌شود.

بر اساس این گزارش کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی در روزهای یکشنبه، دوشنبه و سه‌شنبه تشکیل جلسه می‌دهد.

پایان پیام

اخراج کارگران در سندج

مراکز کار دولتی و غیردولتی سندج همچون همه مراکز دیگر کار در ایران با شتاب تمام دست به کار اخراج کارگران هستند. اداره راه استان 22 نفر را اخراج کرده است. این افراد در پروژه راه دو بانده سندج - دیواندره کار می‌کرده‌اند. شرایط وخیم و مرگبار کار در این جا زیانزد خاص و عام در همه منطقه است. در طول این مدت کارگران زیادی زیر فشار این شرایط وحشتناک و فقدان هر نوع ایمنی جان خویش را از دست داده و یا به معلولان مادام العمر تبدیل شده‌اند. با این همه، کارگران خواستار ادامه اشتغال خود بوده و اینک خیر بیکاری همه این 22 نفر را در غم و وحشت و سردرگمی فرو برده است. از اداره کار که بگذریم، سرمایه داران کارخانه تراکتورسازی کردستان نیز با صدور اطلاعیه ای کارگران را جمع کرده و به آنان اعلام داشته‌اند که بیکارسازی‌ها در راه است. همه باید منتظر باشند و جمعیت قابل توجهی حتماً بیکار خواهند گردید. سرمایه داران به دنبال این اخطار بدون هیچ فوت وقت کار اخراج کارگران را آغاز کرده‌اند. آنان در اجرای این طرح از کارگران دارای وضعیت جسمانی ضعیف تر و مسن تر شروع کرده‌اند و با بیرحمی خاص هر سرمایه دار شماری از کارگران را به جرم توان کاری کمتر اخراج کرده‌اند.

منبع: فعالان شبکه همبستگی کارگری در سندج

26 مهر 88

اخراج وسیع کارگران در نوشابه سازی ارم

به گزارش سایت های فعالین کارگری درون ایران در تاریخ 26 مهر 88 آمده است " کارخانه نوشابه سازی ارم 600 کارگر را استنثار می کند. کل این کارگران با قراردادهای سفید امضا کار می کنند. هیچ یک از کارگران به اشتغال فردای خود اطمینان ندارند و خطر اخراج هر لحظه آنان را تهدید می کند. این خطر اکنون در وسیع ترین سطح اتفاق افتاده است. چند صد کارگر شرکت برای نخستین بار تصمیم گرفتند که از امضای اوراق سفید قرارداد و سپردن اختیار کامل اخراج خویش به سرمایه داران خودداری کنند. مالکان شرکت این اقدام کارگران را گناه کبیره تلقی کردند و بلافاصله حکم اخراج آنان در سطحی بسیار وسیع صادر نمودند. در پی این رویداد، کارگران که از شدت خشم دست از پا نمی شناختند شکایتی علیه جنایات سرمایه دار تنظیم به اداره کار تسلیم کردند. آنان در شکوائیه خویش توضیح داده‌اند که سرمایه دار علاوه بر اجبار آنان به امضای قرارداد سفید در تمامی طول این مدت حق سنوات، حق شیفت و مزایای شغل صدها کارگر را هم مصادره می کرده است. شکوائیه اضافه می کند که در کارخانه به دستور سرمایه دار اضافه کاری اجباری حاکم بوده و در مقابل اضافه کاری ها هیچ ریالی دستمزد پرداخت نمی شده است. برای حقوق کارگران هیچ فیش و هیچ صورت حسابی وجود نداشته است و کارفرمایان هیچ اطلاعاتی در این مورد در اختیار کارگران قرار نمی داده‌اند. کارگران همه این شقاوت های سرمایه دار را برای اداره کار تشریح کرده‌اند اما این که حاصل این شکایت نویسی چه خواهد بود به نظر ما پاسخ از پیش بسیار روشن است. هر روز شمار زیادی از این نوع شکایات با شرح و بسط و آه و ناله و افغان بیشتر توسط کارگران تنظیم و به اداره کار یا سایر نهادهای دولتی تحویل داده می شود و تا امروز هیچ خبری از نتیجه این شکایت نویسی ها در هیچ کجا به اطلاع هیچ کس نرسیده است. اداره کار و صدها مؤسسه و تشکیلات دیگر از این نوع، دستگاه های محافظ سرمایه و دفاع از سببیت ها و جنایات سرمایه داران هستند. این نهادها قرار نیست حق کارگری را از سرمایه داری بستانند. 600 کارگر نوشابه ارم باید بدانند که آنچه می تواند به فریاد آنان برسد و آنچه قادر است کارفرما را به پس گرفتن تصمیم خود مجبور سازد، فقط و فقط قدرت متحد و سازمان یافته بیکار آنان علیه سرمایه است. اگر آنان می خواهند اخراج نشوند، اگر نمی خواهند در باتلاق گرسنگی اسیر مرگ شوند، اگر

نمی خواهند شاهد این همه زورگویی های تحقیر کننده باشند باید به سلاح اتحاد و سازمانیابی ضد سرمایه داری مجهز شوند. باید خود را به صورت شورایی متشکل کنند. باید به جای این که توسط سرمایه دار اخراج شوند خودشان با اتکا به قدرت متحد خود و کل طبقه شان سرمایه داران را از کارخانه اخراج کنند. این تنها راه است.

اجرای هدفمند کردن یارانه ها باعث زمین گیر شدن تولید داخلی می شود

به گزارش ایلنا در تاریخ 27 مهر 88 آمده است: رئیس کانون شوراهای اسلامی کار استان تهران گفت: برخلاف نظر مدافعان طرح هدفمند کردن یارانه ها بیشتر فعالان اقتصادی نسبت به عواقب وحشتناک اجرای این طرح هشدار می دهند.

ناصر برهانی در گفت و گو با خبرنگار ایلنا گفت: اجرای این طرح بدون شك باعث زمین گیر شدن تولید داخلی و اqtشار دهك پایین جامعه می شود زیرا به دلیل آزد شدن قیمت ها نه تولیدکنندگان می توانند با واردکنندگان رقابت کنند و نه قدرت خرید دهك های پایین افزایش می یابد. وی افزود: در حال حاضر نیز اqtشار دهك های پایین جامعه به ویژه کارگران مانند تولیدکنندگان با مشکل مالی و اقتصادی روبه رو هستند.

وی خواستار متوقف شدن بررسی طرح یا لایحه ای که با آزدسازی قیمت ها به بدتر شدن فضای اقتصادی منجر می شود شد.

به گفته برهانی در شرایط فعلی معنی ندارد که دولت به تعهدات یارانه ای خود در قبال مردم خاتمه دهد، زیرا این اقدام به گسترش شکاف طبقاتی به وجود آمده منجر خواهد شد.

پایان پیام

خطیبی در گفتگو با مهر:

قیمت واقعی نفت در بازار 40 دلار است

به گزارش خبرگزاری مهر در 27 مهر 88 آمده است: نماینده ایران در اوپک با اعلام اینکه هم اکنون قیمت واقعی نفت در بازار حدود 40 دلار است گفت: اگر روند تضعیف ارزش دلار ادامه یابد قیمت جهانی هر بشکه نفت تا 80 دلار هم قابل افزایش است.

سید محمد علی خطیبی در گفتگو با مهر در رابطه با افزایش بی سابقه قیمت های نفت خام در طی روزهای گذشته، گفت: این افزایش قیمت نفت خام در بازارهای مختلف دنیا را نمی توان یک جهش قیمتی عنوان کرد. نماینده ایران در هیئت عامل سازمان کشورهای صادرکننده نفت با اشاره به کاهش بهای جهانی نفت خام به حدود 65 دلار در طی هفته گذشته، تصریح کرد: در طی روزهای گذشته قیمت نفت خام در بازارهای مختلف دنیا روند پرنوسانی را پشت سر گذاشته است.

وی یکی از مهمترین دلایل افزایش قابل توجه بهای نفت در طی هفته گذشته را کاهش شدید ارزش دلار در مقابل سایر ارزهای رایج دنیا به ویژه یورو اعلام کرد و افزود: هم اکنون ارزش برابری هر واحد یورو حدود 1.5 برابر دلار بوده که افزایش بهای نفت هم به دنبال پوشش ضعف شدید ارزش دلار است. این مقام مسئول با تاکید بر اینکه هم اکنون یکی از سیاستهای محوری دولت آمریکا حمایت از دلار ضعیف است، تبیین کرد: دولت آمریکا قصد دارد برای جذب سرمایه گذاریهای خارجی و حمایت از صادرات خود حداقل این سیاست را تا سال 2010 میلادی ادامه دهد.

خطیبی با تاکید بر اینکه اگر روند تضعیف ارزش دلار ادامه یابد قیمت جهانی نفت تا 80 دلار هم قابل افزایش است، بیان کرد: ممکن است در شرایط فعلی بهای نفت خام 5 تا 10 دلار افزایش یابد اما به همین نسبت قدرت واقعی یک بشکه نفت خام افزایش نمی یابد.

نماینده ایران در هیئت عامل سازمان کشورهای صادرکننده نفت با تاکید بر اینکه هم اکنون بهای نفت را باید با تورم حاکم بر اقتصاد جهانی محاسبه کنیم، گفت: قیمت های اسمی فعلی نفت خام در دنیا گمراه کننده است. وی افزود: محاسبه قیمت 70 دلار فعلی بهای نفت با دلار سال 2001 میلادی نشان می دهد که قیمت واقعی نفت خام در بازار حدود 40 دلار است.

کاهش 54 درصدی درآمد صادرات نفت و گاز ایران

به گزارش خبرگزاری فارس در تاریخ 27 مهر 88 آمده است: بانک جهانی اعلام کرد درآمدهای صادراتی ایران از محل نفت و گاز در سال جاری با ثبت رقم 47 میلیارد دلاری نسبت به سال گذشته به کمتر از نصف می رسد.

بانک جهانی در گزارش جدید خود موسوم به "دورنماها و توسعه های اقتصادی" پیش بینی کرده است صادرات نفت و گاز ایران از نظر ارزش در سال جاری میلادی به کمتر از نصف برسد.

در سال 2008، 103.2 میلیارد دلار از محل صادرات نفت و گاز عاید ایران شد و انتظار می رود این رقم در سال جاری میلادی به 47 میلیارد دلار کاهش یابد.

بر اساس این گزارش کل درآمد 15 کشور خاورمیانه و شمال آفریقا از محل صادرات نفت و گاز در سال 2008 به 994 میلیارد دلار رسید و پیش بینی می شود این رقم در سال جاری به 428 میلیارد دلار برسد. جیبوتی، اردن و لبنان سه کشور منطقه هستند که صادرکننده نفت و گاز نیستند عربستان بزرگترین صادرکننده نفت و گاز در منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا است. صادرات نفت و گاز این کشور از 356 میلیارد دلار در سال 2008 به 150 میلیارد دلار در سال جاری خواهد رسید. پس از این کشور، امارات در رتبه دوم منطقه از نظر صادرات نفت و گاز قرار دارد. صادرات نفت و گاز امارات از 127 میلیارد دلار در سال گذشته به 54 میلیارد دلار در سال جاری می رسد. ایران از نظر حجم صادرات نفت و گاز در سال گذشته در رتبه سوم منطقه قرار داشته و پیش بینی شده در سال جاری نیز این جایگاه را حفظ کند. میزان صادرات نفت و گاز سایر کشورها در سال جاری این طور پیش بینی شده است: بحرین 2.2 میلیارد دلار، کویت 38، عمان 10.6، قطر 25.9، الجزایر 42، عراق 26.6، لیبی 24.3، یمن 1.6، سوریه 1.6، مصر 2، مراکش 0.2، و تونس 0.9 میلیارد دلار.

تحقیق و تفحص از قراردادهای نفتی

قانون نوسازی و بازسازی صنایع شامل همه کارگران شود

به گزارش ایلنا در تاریخ 25 مهر 88 آمده است: عضو هیات رئیسه کانون همافکنی شوراهای اسلامی کار محور مخصوص کرج خواستار آن شد تا کارگران موسسات خدماتی و غیرصنعتی همانند شاغلان واحدهای صنعتی دارای مجوز صنایع از مزایای بازنشستگی قانون نوسازی و بازسازی صنایع استفاده کنند. به گزارش خبرنگار ایلنا، علی حسین اسدزاده در جلسه هفتگی شوراهای اسلامی کار محور مخصوص که در کارخانه داروسازی عبیدی برگزار شد، گفت: در حال حاضر اجرای ماده 10 قانون نوسازی صنایع که به بازنشستگی پیش از موعد کارگران مرتبط می شود تا سال 1393 تمدید شده است. وی گفت: برابر این قانون فقط کارگران شاغل در واحدهای صنعتی با مجوز وزارت صنایع می توانند از مزایای این بازنشستگی استفاده کنند. او گفت: این در حالی است که کارگران واحدهای خدماتی، تجاری یا کارکنان شاغل در نهادهای وابسته به بنیاد مستضعفان از این حق محروم هستند. وی خواستار آن شد تا سازمان تامین اجتماعی با بازنشستگی پیش از موعد کارگران شاغل در نهادهای عمومی غیردولتی و موسسات خدماتی و تجاری موافقت کند.

پایان پیام

مهدی شانديز را آزاد کنید

به نوشته سایت کانون مدافعان حقوق کارگران در تاریخ 26 مهر 88 آمده است: مهدی شانديز یکی از دستگیر شدگان مراسم اول ماه مه همچنان در زندان است. با گذشت شش ماه از مراسم روز کارگر در پارک لاله تهران هنوز هم آزاد نشده است. مهدی فرایی شانديز معلم آگاهی که در آن روز برای گرامی داشت روز کارگر همانند بقیه به پارک آمده بود، قبل از انجام هر گونه مراسمی همراه با حدودی یک صد و پنجاه نفر دیگر به طرز بسیار وحشیانه و خشنی، ضمن ضرب و شتم و توهین فراوان به وسیله ی نیروهای امنیتی بازداشت شدند. بازداشت شدگان در 48 ساعت اولیه در شرایط بسیار دشواری نگهداری و سپس با وثیقه های سنگین ظرف حدود دو ماه به تدریج آزاد شده و در انتظار دادگاه هستند. آنان به جرم شرکت در مراسم انجام نشده گرامی داشت روز کارگر باید به پای میز محاکمه کشیده شوند. مهدی شانديز که در وضعیت جسمانی مناسبی قرار ندارد، هم چنان در بازداشت است و به وضعیت وی رسیدگی نمی شود. او از فعالان کارگری است که سال گذشته نیز به جرم جمع آوری امضا برای آزادی منصور اسالو مدتی را در بازداشت گذراند. ما خواهان آزادی هر چه زودتر او از زندان هستیم. کانون مدافعان حقوق کارگر

تحقیق و تفحص از قراردادهای نفتی

به گزارش خبرگزاری فارس در تاریخ 27 مهر 88 آمده است: سخنگوی انرژی مجلس از احتمال تحقیق و تفحص در خصوص قراردادهای نفتی کشور خبر داد. سیدعماد حسینی در گفت و گو با فارس با بیان مطلب فوق اظهار کرد: برخی قراردادهای نفتی کشور از جمله قراردادهای کرسنت و لوله صلح مساله دار و دارای ابهام است. او افزود: تلاش می کنیم در راستای وظیفه نظارتی مجلس در خصوص قراردادهای نفتی تحقیق و تفحص انجام دهیم تا گزارشی در خصوص محتوا و آخرین وضعیت قراردادهای نفتی کشور به اطلاع افکار عمومی برسد.

تجمع اعتراضی رانندگان اتوبوس شرکت "سفرسازان آسمان آبی" در تهران

عده کثیری از رانندگان "سفرسازان آسمان آبی" در اعتراض به تهدید کارفرما مبنی بر باز پس گیری اتوبوس های آنان در صورت تاخیر در پرداخت اقساط مربوطه تجمع اعتراضی برگزار کردند. کارفرمای شرکت "سفرسازان آسمان آبی" به تمامی رانندگان زیر نظر خود اعلام داشته چنانچه اقساط بدهی مربوط به "لیزینگ" اتوبوس یا "اجاره اتوبوس به شرط تملک آن" را تا تاریخ 30 مهر پرداخت نکنند، اتوبوس ها متوقف و از ادامه کار آنها جلوگیری به عمل خواهد آورد.

مرگ یک کارگر بر اثر نبود ایمنی در محیط کار

بر اثر انفجار یک دستگاه هواپرش در یک ساختمان در حال ساخت در حوالی خیابان ولیعصر تهران یک کارگر کشته شد. حادثه مذکور شامگاه یکشنبه 26 مهرماه به دلیل انفجار سیلندر اکسیژن روی داد و بر اثر آن 12 کارگر دیگر مجروح و به بیمارستان "فیروزگر" تهران منتقل شدند. سایت پیام

دوشنبه ۲۷ مهر ماه ۱۳۸۸

تصمیم ناگهانی هیات اجرایی کارخانه علاءالدین برای تعطیلی

طبق مصوبه شورای تامین استانداری تهران در سال 1379، فعالیت این کارخانه باید تا زمان بازنشسته شدن آخرین کارگر رسمی ادامه یابد.

ایلنا: در پی تصمیم ناگهانی هیات اجرایی کارخانه علاءالدین مبنی تعطیلی این کارخانه، کارگران از صبح امروز با درهای بسته محل کار خود مواجه شدند. به گزارش ایلنا، صبح امروز کارگران کارخانه علاءالدین در حالی مانند هر روز به محل کار مراجعه کردند که از شب قبل این کارخانه با تصمیم مدیران کارخانه تعطیل شده بود. در اطلاعیه ای که از سوی هیات اجرایی کارخانه علاءالدین در رابطه با تعطیلی کارخانه منتشر شده، آمده است: نظر به اتمام فصل تولید کولر و به منظور جلوگیری از هزینه های اضافی مقرر شد تا شروع مجدد فعالیت پرسنل تولیدی و وابسته به تولید از تاریخ 27/7/88 تا اطلاع ثانوی از مراجع به کارخانه خودداری کنند. کارخانه علاءالدین سازنده لوازم خانگی است که از اواخر دهه 70 دچار بحران شده از آن زمان تاکنون زیر نظر هیاتی که از سوی سازمان حمایت از صنایع تعیین شده اداره می شود. به گفته رمضانی از اعضای شورای اسلامی کار علاءالدین، تعطیلی ناگهانی این کارخانه در حالی است که طبق مصوبه شورای تامین استانداری تهران در سال 1379 فعالیت این کارخانه باید تا زمان بازنشسته شدن آخرین کارگر رسمی ادامه یابد. به گفته این عضو شورا در کارخانه علاءالدین نزدیک به 50 کارگر رسمی مشغول به فعالیت هستند. وی یادآور شد در سال های اخیر گروهی نزدیک به 50 نفر از پرسنل این شرکت بازنشسته شده اند که هنوز مطالبات آنها پرداخت نشده است و این در حالی است که کارگران علاءالدین از پایین بودن درآمدهای خود گلایه دارند. به گفته کارگران از سال 1363 تاکنون در جدول طبقه بندی مشاغل این کارخانه تجدیدنظر نشده است به همین علت دریافتی کارگران علاءالدین با بیش از 20 سال سابقه تنها اندکی از حداقل دستمزد مصوب شورای عالی کار بیشتر است.

1388/7/27

حکم اعدام کارگر زمانی است که از کار اخراج شود

دویچه وله: احکام حبس قطعی و تعلیقی پنج تن از اعضای سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه توسط دادگاه تجدیدنظر اهواز تایید شد. رضا رخشان مسئول روابط عمومی سندیکای کارگران هفت تپه می گوید نگرانی ما از اخراج احتمالی این افراد پس از زندان است.

علی نجاتی رئیس هیأت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت‌تپه، فریدون نیکوفرد نایب رئیس، جلیل احمدی عضو هیأت مدیره و قربان علی‌پور منشی سندیکا هریک به ۶ ماه حبس تعلیقی و ۶ ماه حبس تعزیری از سوی دادگاه تجدیدنظر شهرستان اهواز محکوم شده‌اند. همچنین محمد حیدری‌مهر عضو دیگر هیأت مدیره سندیکای کارگران هفت‌تپه به ۴ ماه حبس تعزیری و ۸ ماه حبس تعلیقی محکوم شده است.

جرم: مصاحبه

رضا رخشان مسئول روابط عمومی سندیکای کارگران هفت‌تپه ضمن تایید این خبر به دویچه‌وله می‌گوید که این حکم به دایره اجرای احکام شهرستان اهواز داده شده و هر لحظه امکان دارد که این افراد بازداشت و روانه زندان شوند.

وی اتهام این افراد را «اقدام علیه امنیت ملی از طریق انجام مصاحبه با رسانه‌های بیگانه» اعلام می‌کند. در مورد تشکیل سندیکای کارگری و فعالیت در این سندیکا و اینکه آیا این هم از موارد اتهام این کارگران بوده یا نه، رخشان چنین می‌گوید: «لزوماً به مسئله سندیکا به طور مشخص اشاره نمی‌شود. سیستم قضایی و امنیتی کشور ما گاهی به نعل می‌زند و گاهی به میخ. بعضی وقتها می‌گویند سندیکا غیرقانونی است و وقتی ما می‌گوییم پس مقاله‌نامه‌های ۹۸ و ۸۷ چیست، می‌گویند قانونی است ولی مجوز می‌خواهد. اما آن چیزی که در مورد پرونده دوستان ما مطرح شده همان بحث مصاحبه با شبکه‌های بیگانه هست».

عضو هیأت مدیره و مسئول روابط عمومی سندیکای کارگران هفت‌تپه می‌گوید وی و دوستانش نگران زندان نیستند چون می‌دانند زندان بالاخره تمام می‌شود. به گفته‌ی وی آن چیزی که این کارگران را نگران کرده احتمال اخراج آنان پس از زندان است. رخشان می‌گوید: «ما می‌دانیم آن چیزی که مد نظر آقایان است اخراج ماست. برای کارگر، حکم اعدام زمانی است که از کار اخراج شود و الان کارگران نگران این مسئله هستند و خانواده‌ها اوضاع خیلی ملتهدی دارند».

وضع نابسامان کارخانه

کارخانه نیشکر هفت‌تپه از سال ۱۳۸۶ مشمول اصل ۴۴ قانون اساسی برای خصوصی‌سازی شد و از آن زمان مدیریت این کارخانه به بهانه و اگذاری آن به بخش خصوصی از دادن حقوق و مطالبات کارگران خودداری کرد. البته واردات بی‌رویه شکر نیز از جمله عواملی است که این کارخانه را به ورشکستگی کشانده است.

در آبان ماه سال ۸۶ بیش از دو هزار و پانصد کارگر این کارخانه در نامه‌ای به مدیر کل کار استان خوزستان، خواستار بازگشایی سندیکائی که در سال ۱۳۵۳ تشکیل شده‌بود، شدند. چند روز پس از ارسال این نامه، افرادی که نامشان به عنوان اعضای هیأت بازگشایی ذکر شده بود بازداشت شدند.

اعتراضات کارگران در سال ۱۳۸۷ با بستن جاده اهواز - اندیمشک به اوج خود رسید.

علی نجاتی و دیگر اعضای هیأت رئیسه سندیکا از آن زمان تا کنون چندین بار بازداشت شده‌اند. ولی وضعیت کارخانه نیشکر هفت‌تپه همچنان نابسامان است.

رضا رخشان عضو هیأت مدیره سندیکای این کارخانه می‌گوید کم شدن نرخ تولید کارخانه به میزان یک دهم سال‌های گذشته، خشکسالی و کمبود آب و نیز پرداخت نامنظم حقوق کارگران که با تاخیری دوماه صورت می‌گیرد از عمده مشکلات کنونی این کارخانه است.

رئیس خانه‌صنعت و معدن درگفت‌وگو با ایلنا:

هدف‌مندی‌سازی پارانه‌ها با پرداخت دستمزد جهانی انجام شود

به گزارش ایلنا در تاریخ ۲۷ مهر ۸۸ آمده است: رئیس شبکه سراسری خانه‌های صنعت و معدن کشور با بیان اینکه موافق کلیات طرح هدف‌مندی‌سازی پارانه‌ها هستم‌گفت: اگر قرار است کالاها بر اساس قیمت جهانی و واقعی به مصرف‌کنندگان داده شود بنابراین باید دستمزدها نیز به نرخ جهانی داده شود. هادی غنیمی فرد درگفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزود: در صورت اجرای طرح هدف‌مندی‌سازی پارانه‌ها باید حداقل

3 بار در سال دستمزد نیروی کار افزایش یابد که این کار در شرایط فعلی محال به نظر می‌رسد بنابراین اجرای طرح هدفمندی‌سازی یارانه‌ها به ترتیبی که برخی دنبال می‌کنند جز آسیب به کشور چیز دیگری به همراه ندارد. وی تصریح کرد: عده‌ای قصد دارند نگذارند کشور به سامان برسد. وی پرداخت نقدی یارانه را اقدامی خوب توصیف کرد و افزود: اینکه محصولات به قیمت تمام شده باشد موضوع خوبی است اما پرداخت نقدی یارانه در کشور شدنی نیست. غنیمی‌فرد خواستار ارائه یارانه به تولیدکنندگان شد و خاطر نشان کرد: بهترین حالت برای طرح هدفمندی‌سازی یارانه‌ها می‌تواند اجرای این کار باشد.

رئیس شبکه سراسری خانه‌های صنعت و معدن کشور با هشدار نسبت به فعالیت برخی از اعضای اتاق بازرگانی برای افزایش قیمت ارز گفت: اگر این موضوع عمل شود به‌طور فرض اگر دلار در حال حاضر 950 تومان باشد و بر اساس آن بنزین به قیمت 600 تومان به فروش رسد در صورتی که قیمت دلار به 1600 تومان برسد آن وقت قیمت بنزین به حدود 950 تومان می‌رسد بنابراین مشاهده می‌شود که هدفمندی‌سازی یارانه‌ها با افزایش قیمت ارز در تعارض است.

این مقام کارفرمایی اجرای طرح هدفمندی‌سازی یارانه‌ها با ترتیب گفته شده از سوی دولت را باعث رسیدن تورم به 50 درصد دانست و تصریح کرد: در گذشته نیز در دولت آقای هاشمی رفسنجانی به دلیل برخی اقداماتی نسنجیده اقتصادی، تورم به 50 درصد رسید.

غنیمی‌فرد در پاسخ به افرادی که مدعی عدم افزایش قیمت ارز به خصوص دلار در 5 سال اخیر هستند، گفت: به ظاهر قیمت دلار در کشورها تغییری نکرده است اما به دلیل این که قیمت جهانی دلار طی 5 سال گذشته 60 درصد کاهش داشته است اما در کشور ما سالانه از افزایش قیمت 5 تا 10 درصدی برخوردار بوده است. به گفته وی 85 درصد محصولات مورد نیاز کشور از خارج تهیه می‌شود بنابراین تغییر قیمت ارز تاثیر به‌سزایی در مسائل اقتصادی کشور دارد.

او خاطر نشان کرد: سالانه 70 میلیارد دلار واردات داریم که 55 میلیارد دلار آن از مجاری رسمی و 15 میلیارد دلار دیگر از طریق قاچاق است.

پایان پیام

تصمیم ناگهانی هیات اجرایی کارخانه علاءالدین برای تعطیلی

در پی تصمیم ناگهانی هیات اجرایی کارخانه علاءالدین مبنی تعطیلی این کارخانه، کارگران از صبح امروز با درهای بسته محل کار خود مواجه شدند. به گزارش ایننا، به گزارش ایننا در تاریخ 27 مهر 88 آمده است: صبح امروز کارگران کارخانه علاءالدین در حالی مانند هر روز به محل کار مراجعه کردند که از شب قبل این کارخانه با تصمیم مدیران کارخانه تعطیل شده بود.

در اطلاعیه‌ای که از سوی هیات اجرایی کارخانه علاءالدین در رابطه با تعطیلی کارخانه منتشر شده، آمده است: نظر به اتمام فصل تولید کولر و به منظور جلوگیری از هزینه‌های اضافی مقرر شد تا شروع مجدد فعالیت پرسنل تولیدی و وابسته به تولید از تاریخ 27/7/88 تا اطلاع ثانوی از مراجع به کارخانه خودداری کنند.

کارخانه علاءالدین سازنده لوازم خانگی است که از اواخر دهه 70 دچار بحران شده از آن زمان تاکنون زیر نظر هیاتی که از سوی سازمان حمایت از صنایع تعیین شده اداره می‌شود.

به گفته رمضانی از اعضای شورای اسلامی کار علاءالدین، تعطیلی ناگهانی این کارخانه در حالی است که طبق مصوبه شورای تامین استانداری تهران در سال 1379 فعالیت این کارخانه باید تا زمان بازنشسته شدن آخرین کارگر رسمی ادامه یابد.

به گفته این عضو شورا در کارخانه علاءالدین نزدیک به 50 کارگر رسمی مشغول به فعالیت هستند.

وی یادآور شد در سال‌های اخیر گروهی نزدیک به 50 نفر از پرسنل این شرکت بازنشسته شده‌اند که هنوز مطالبات آنها پرداخت نشده است و این در حالی است که کارگران علاءالدین از پایین بودن درآمدهای خود گلایه دارند.

به گفته کارگران از سال 1363 تاکنون در جدول طبقه‌بندی مشاغل این کارخانه تجدیدنظر نشده است به همین علت دریافتی کارگران علاءالدین با بیش از 20 سال سابقه تنها اندکی از حداقل دستمزد مصوب شورای عالی کار بیشتر است.

پایان پیام

فعالان کارگری عضو سندیکای کارگران نیشکر هفت‌تپه در آستانه دستگیری قرار دارند

به گزارش رادیو دویچه وله در تاریخ 27 مهر 88 آمده است: حکام حبس قطعی و تعلیقی پنج تن از اعضای سندیکای کارگران نیشکر هفت‌تپه توسط دادگاه تجدیدنظر اهواز تایید شد. رضا رخشان مسئول روابط عمومی سندیکای کارگران هفت‌تپه می‌گوید نگرانی ما از اخراج احتمالی این افراد پس از زندان است.

علی نجاتی رئیس هیأت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت‌تپه، فریدون نیکوفرد نایب رئیس، جلیل احمدی عضو هیأت مدیره و قربان علی‌پور منشی سندیکا هریک به ۶ ماه حبس تعلیقی و ۶ ماه حبس تعزیری از سوی دادگاه تجدیدنظر شهرستان اهواز محکوم شده‌اند. همچنین محمد حیدری‌مهر عضو دیگر هیأت مدیره سندیکای کارگران هفت‌تپه به ۴ ماه حبس تعزیری و ۸ ماه حبس تعلیقی محکوم شده است.

جرم: مصاحبه

رضا رخشان مسئول روابط عمومی سندیکای کارگران هفت‌تپه ضمن تأیید این خبر به دویچه‌وله می‌گوید که این حکم به دایره اجرای احکام شهرستان اهواز داده شده و هر لحظه امکان دارد که این افراد بازداشت و روانه زندان شوند. وی اتهام این افراد را «اقدام علیه امنیت ملی از طریق انجام مصاحبه با رسانه‌های بیگانه» اعلام می‌کند. در مورد تشکیل سندیکای کارگری و فعالیت در این سندیکا و اینکه آیا این هم از موارد اتهام این کارگران بوده یا نه، رخشان چنین می‌گوید: «لزوماً به مسئله سندیکا به طور مشخص اشاره نمی‌شود. سیستم قضایی و امنیتی کشور ما گاهی به نعل می‌زند و گاهی به میخ. بعضی وقتها می‌گویند سندیکا غیرقانونی است و وقتی ما می‌گوییم پس مقاله‌نامه‌های ۹۸ و ۸۷ چیست، می‌گویند قانونی است ولی مجوز می‌خواهد. اما آن چیزی که در مورد پرونده دوستان ما مطرح شده همان بحث مصاحبه با شبکه‌های بیگانه هست».

عضو هیأت مدیره و مسئول روابط عمومی سندیکای کارگران هفت‌تپه می‌گوید وی و دوستانش نگران زندان نیستند چون می‌دانند زندان بالاخره تمام می‌شود. به گفته‌ی وی آن چیزی که این کارگران را نگران کرده احتمال اخراج آنان پس از زندان است. رخشان می‌گوید: «ما می‌دانیم آن چیزی که مد نظر آقایان است اخراج ماست. برای کارگر، حکم اعدام زمانی است که از کار اخراج شود و الان کارگران نگران این مسئله هستند و خانواده‌ها اوضاع خیلی ملتهبی دارند».

وضع نابسامان کارخانه

کارخانه نیشکر هفت‌تپه از سال ۱۳۸۶ مشمول اصل ۴۴ قانون اساسی برای خصوصی‌سازی شد و از آن زمان مدیریت این کارخانه به بهانه واگذاری آن به بخش خصوصی از دادن حقوق و مطالبات کارگران خودداری کرد. البته واردات بی‌رویه شکر نیز از جمله عواملی است که این کارخانه را به ورشکستگی کشانده است. در آبان ماه سال ۸۶ بیش از دوهزار و پانصد کارگر این کارخانه در نامه‌ای به مدیر کل کار استان خوزستان، خواستار بازگشایی سندیکائی که در سال ۱۳۵۳ تشکیل شده بود، شدند. چند روز پس از ارسال این نامه، افرادی که نامشان به عنوان اعضای هیأت بازگشایی ذکر شده بود بازداشت شدند. اعتراضات کارگران در سال ۱۳۸۷ با بستن جاده اهواز - اندیمشک به اوج خود رسید.

علی نجاتی و دیگر اعضای هیأت رئیسه سندیکا از آن زمان تا کنون چندین بار بازداشت شده‌اند. ولی وضعیت کارخانه نیشکر هفت‌تپه همچنان نابسامان است. رضا رخشان عضو هیأت مدیره سندیکای این کارخانه می‌گوید کم شدن نرخ تولید کارخانه به میزان یک دهم سال‌های گذشته، خشکسالی و کمبود آب و نیز پرداخت نامنظم حقوق کارگران که با تأخیری دوماهه صورت می‌گیرد از عمده مشکلات کنونی این کارخانه است.

سیطره چین بر اقتصاد ایران

به گزارش حیات نو در تاریخ 28 مهر 88 آمده است: حضور پررنگ چینی‌ها در مبادلات اقتصادی ایران تبدیل به ماجرای جالبی شده است. این روزها این حضور بر تمام بخش‌های اقتصادی کشور سایه گسترده است. محمود احمدی‌نژاد زمانی در یکی از سفرهای استانی خود عنوان کرده بود که «برای کنترل تورم در کشور از واردات استفاده می‌کنیم» اما عملکرد دولت نهم در زمینه واردات موقعیتی برای یورش همه جانبه کالاهای چینی به ایران ایجاد کرد. اگر تا پیش از این تنها کفش و کیف و لباس، ایرانی‌ها «چینی» بود؛ حالا جانماز و تسبیح و مهر و پرچم موردنیاز ایران را نیز چینی‌ها تولید می‌کنند. چشم بادامی‌های پرتلاش حتی به این کالاها نیز قناعت نکرده‌اند و اکنون روی کالای سنتی ما نیز دست گذاشته‌اند و کار به جایی رسیده که سیر و نمک چینی هم سر سفره ایران آمده است. چینی‌ها تا اینجا کار تنها راضی به واردات کالاهای خود به ایران نشده‌اند و مدتی است که در محافل اقتصادی بحث بر سر جعل نشان استاندارد ایران از سوی چین مطرح شده است. این حجم گسترده حضور کالاهای چینی و ورشکستگی تولیدکنندگان ایرانی و از دست رفتن هزاران فرصت شغلی قطعا ضربه‌های جبران‌ناپذیری را به پیکره اقتصاد ایران وارد کرده است. این ضربه‌ها تا جایی بوده که در برخی موارد خشم مردم را نیز باعث شده و در افکار عمومی فعالیت‌های سیاسی و اقتصادی چین در ایران منفی جلوه کرده است.

حضور چینی‌ها در صنعت نفت و گاز

چینی‌ها چندی است که در صنایع مهم کشور نیز سایه گسترده‌اند. حضور چینی‌ها در صنعت نفت و گاز کشور و در دست گرفتن قراردادهای مهم نفتی ایران همواره با نگاه انتقادی کارشناسان روبه‌رو شده است. کارشناسان معتقدند چینی‌ها اساساً توانایی لازم از نظر دانش و تکنولوژی را برای چنین حضور پررنگی در صنعت نفت و گاز ایران ندارند. این انتقادات تا جایی پیش رفت که اکبر ترکان در اظهارنظری گفت: «چینی‌ها با پول ایران قراردادهای نفتی ما را فاینانس می‌کنند.» به نظر می‌رسد تحریم‌های بین‌المللی و تیزبینی و هوش

چینی‌ها برای استفاده از موقعیت‌های جدید چنین شرایطی را برای حضور چینی‌ها در کشور به وجود آورده. البته ایران نیز با اجرای سیاست غرب ستیزی و نزدیک شدن به کشورهای مثل چین در ایجاد چنین موقعیتی برای استفاده چینی‌ها نقش موثری داشته است. هرچند که برخی از مسئولان نفتی معتقدند چین به دلیل داشتن فعالیت‌های بالادستی، تا حدودی توانایی فنی اجرای فعالیت‌های پروژه‌های را دارد اما نکته مهم آن است که پیمانکاران و مهندسان چینی هیچ تکنولوژی و فن بالاتری نسبت به پیمانکاران ایرانی ندارند.

تولید خاویار خزر در دست چینی‌ها

علاوه بر پوشاک و صنعت نفت و گاز، چینی‌ها خاویار ایران را نیز در دست گرفته‌اند. مدیرعامل صنایع همگن شیلات استان مازندران در رابطه با وضعیت فعلی تولید خاویار در ایران گفت: به دلیل صید بی‌رویه و قاچاق خاویار در ایران این تولید ارزشمند در حال انقراض بود و پرورش دهندگان خاویار در دو استان و گیلان و مازندران خوب حمایت نشدند و چین با استفاده از بچه ماهی آن از دریای خزر به تولید و تکثیر آن پرداخته است و طبق پیش‌بینی‌های انجام شده قرار است طی 10 سال آینده حدود شش هزار تن برابر با چهار برابر سهم جهانی خاویار تولید کند. به نظر می‌رسد چینی‌ها قصد این را دارند که در تمام صنایع ایران رسوخ کنند.

تردید چین در ترجیح منافع اقتصادی

از طرف دیگر، خبرگزاری فرانسه در گزارشی ادعا کرده مقامات چینی در انتخاب ایران یا آمریکا به عنوان کشوری که بیشتر از دیگری منافع اقتصادی آنها را تامین می‌کند مردد هستند. به گزارش خبرگزاری نزدیک دولت مسکو و پکن تاکنون در برابر فشارهای کشورهای غربی برای اعمال تحریم‌های تجاری جدید بر ضد ایران مقاومت کرده‌اند. کارشناسان و تحلیل‌گران بر این باورند که منافع تجاری و اقتصادی چین و روسیه ممکن است بر تصمیم آنها در قبال مسئله هسته‌ای ایران تاثیر گذار باشد. فارس می‌گوید: البته روسیه و چین دارای منافع زیادی در بخش نفت و گاز ایران هستند. ایران سومین صادرکننده بزرگ نفت به چین به شمار می‌رود. حجم مبادلات تجاری ایران و چین طی سال 2008 به بیش از 28 میلیارد دلار رسیده است. با وجود تمام این مسائل حمایت این دو کشور از ایران سوال‌های زیادی را به وجود آورده است. به هر حال آمریکا به عنوان بزرگترین قطب اقتصادی دنیا بی‌تردید مبادلات تجاری بسیار گسترده‌تری را به نسبت ایران با این دو کشور دارد. سوالی که در این بین به وجود می‌آید این است که آیا در این بین تنها منافع اقتصادی مطرح است؟ یا مسئله‌های دیگر در این بین در حال اتفاق است. علاوه بر تردید مقامات چینی، در مهره چینی دیپلماسی ایران با روسیه و چین در شرایط روز نیز از دیگر مباحثی است که دغدغه کارشناسان سیاسی از سوی و افکار عمومی از سوی دیگر را برانگیخته است.

هشدارهای احمد توکلی در مورد آثار لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها

به گزارش ایلنا در تاریخ 28 مهر 1388 آمده است: صبح امروز متنی دو صفحه‌ای از سوی احمدی توکلی رییس مرکز پژوهش‌های مجلس در میان نمایندگان توزیع شد که در این متن نسبت به برخی از آثار تورمی لایحه هدفمند کردن یارانه‌های داده شده بود.

به گزارش خبرنگار ایلنا این متن با قید "فوری" از سوی توکلی توزیع شد که متن آن به شرح زیر است:

در بررسی گزارش کمیسیون ویژه پیرامون لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها نکاتی قابل توجه وجود دارد:

- 1- مجلس نشان داد که حساسیت خوبی نسبت به کاهش آثار منفی اصلاح قیمت حامل‌های انرژی و آب نشان داده است و در همه موارد زمان اجرای قانون را به پنج سال افزایش داد. پیشتر کمیسیون ویژه زمان حداکثر سه سال را که پیشنهاد دولت بود، به حداکثر پنج سال افزایش داده بود که مجلس به حذف لفظ حداکثر در همه موارد مشابه رای داد تا دولت تدریج و شیب ملایم اجرای قانون را مراعات نماید.
 - 2- برخلاف احتیاط درباره طول دوره اجرا، برای سال آغاز اجرای قانون، مجلس با اکثریت ضعیفی (125 از 224 نماینده حاضر) به پیشنهاد احتیاط‌آمیز نویسنده این سطور رای نداد. موضوع رای، اصلاح تبصره 4 ماده 1 با حذف کلماتی بود که اختیار دولت را در افزایش قیمت حامل‌های انرژی، محدود می‌ساخت. این تبصره می‌گوید دولت قیمت‌ها را تا جایی بالا ببرد که به طور خالص، حداقل 10 هزار میلیارد تومان و حداکثر 20 هزار تومان درآمد کسب کند، پیشنهاد این بود که در سال اول به همان 10 هزار اکتفا شود، که رای نیلورود. علت اصرار من این بود که شوک ناشی از افزایش قیمت‌های فرآورده‌های نفتی در سال اول باید زیاد نباشد. تمامی گزارش‌های علمی دستگاه‌های رسمی، مقالات علمی و پژوهشی، گزارش‌های نهادهای بین‌المللی مانند بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول، به استثنای گزارش کار گروه تحول اقتصادی دولت، آثار تورمی افزایش شدید قیمت‌های حامل‌های انرژی را قابل توجه گزارش کرده‌اند. بین پژوهش‌های علمی به ندرت استثنایی مانند گزارش کار گروه دولت وجود دارد.
- گزارش‌های رایج با فروض مختلف نتایج متفاوت، ولی بالا نشان داده‌اند. به عنوان نمونه بانک جهانی (2003) این تورم اضافی را 5/30؛ پر مه (1384) 6/35؛ بانک مرکزی (1380)؛ 6/46 درصد و مرکز پژوهش‌های مجلس با فرض گزینه لایحه دولت این تورم اضافه بر تورم موجود را 6/59 درصد محاسبه نموده است. در

حالی که دولت مدعی بود که با مدل پیشرفته‌ای، تورم اضافی را 7/15 درصد به دست آورده است. مرکز پژوهش‌ها تورم ناشی از درآمد 20 هزار میلیارد تومان را نیز با دو فرض مختلف 5/20 و 8/39 درصد به دست آورده است. به هر حال عده‌ای از نمایندگان معتقد بودند که وقتی با زندگی اکثریت مصرف‌کنندگان و تمامی تولیدکنندگان سروکار داریم، حزم و احتیاط باید بیشتر باشد. علت اساسی این است که تورم جهشی حتمی است ولی بازپرداخت موثر برای جبران آثار منفی بر مصرف و تولید و اشتغال حتمی نیست؛ زیرا اطلاعات پالایش شده و سازمان مشخص اجراکننده نه در لایحه بود، نه در گزارش کمیسیون ویژه، متأسفانه مجلس برای سال اول حزم و احتیاط کافی به خرج نداد. حال برای تامین آن 20 هزار میلیارد تومان، قیمت حامل‌های انرژی بین 4 برابر تا 5/9 برابر باید افزایش یابد. در حالی که اگر پیشنهاد اصلاحی رای می‌آورد افزایش‌ها 2 تا 3 برابر بیشتر نبود، که البته این هم که نبود.

3- موضوع مهم دیگری که امروز باید تعیین تکلیف شود، حذف یارانه کالاهای اساسی است یعنی قصد این است که با حذف چند ساله یارانه نان، برنج، شکر، دارو و... برای کسانی که متقاضی یارانه باشند، تنها یارانه نان نقدی پرداخت شود. بدیهی است مصرف نان با اتلاف و اسراف فراوان روبه‌روست، ولی دو نکته مهم در اینجا وجود دارد که در مورد حامل‌های انرژی وجود نداشت: اول آنکه نان را بیشتر فقرا و مستضعفان مصرف می‌کنند نه اغنیا بر عکس مثلاً بنزین. دوم آنکه نان حیاتی‌ترین کالای مصرفی مردم است و احتیاط درباره اصلاح قیمت و هدفمندکردن در اینجا باید بسیار بیشتر باشد. درباره دارو نیز وضع مشابه‌ای وجود دارد.

آثار تورمی ناشی از افزایش قیمت کالاهای اساسی بر آثار تورمی پیش گفته افزوده می‌شود. موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی، وابسته به وزارت بازرگانی در مطالعه‌ای تحت عنوان "اصلاح نظام پرداخت یارانه کالاهای اساسی در ایران (با تأکید بر هدفمندی)"، تورم ناشی از تنها دو برابر کردن قیمت کالاهای اساسی را 3/19 درصد برآورد کرده است. این به معنای آن است که تورم موجود 5/18 درصدی به اضافه حداقل تورم محاسبه شده برای درآمد 20 هزار میلیارد تومان که 5/20 درصد بود با تورم ناشی از گران شدن کالاهای اساسی که 3/19 درصد است به ضمیمه تورم ناشی از گران شدن آب، احتمال دارد تورمی بالای 60 درصد را بر مردم دچار مشکلات تحمیل کند حتی اگر احتمال وقوع این فاجعه کم هم باشد شرط، عقل است که چون محتمل بسیار مهم است، حداکثر احتیاط به عمل آید.

راحتل این است که اولاً هدفمندکردن یارانه کالاهای اساسی را برای یکسال عقب بیندازیم و تنها به اصلاح قیمت حامل‌های انرژی و آب بسنده کنیم، ثانیاً دولت از اختیار کسب درآمد 20 هزار میلیارد تومان چشم‌پوشد و به کمتر اکتفا کند تا مردم مستضعف و تولیدکنندگان در فشار کمرشان زیر بار مشکلات طبیعی اقدام بزرگی که باید انجام شود، خم نگردد. فراموش نکنیم که تولیدکنندگان در حال حاضر زیر چهار فشار رکودآور گرفتارند: فشار ناشی از رکود جهانی، فشار ناشی از واردات بی‌رویه، فشار ناشی از سیاست‌های مالی و پولی انقباضی دولت، فشار ناشی از عوامل نامطمین‌کننده سیاسی. همه تحقیقات علمی اثر رکودی شوک افزایشی قیمت فرآورده‌های نفتی را قبول دارند، بحث بر سر طول دوره رکود است. حالا رکود ناشی از افزایش عوامل تولید (انرژی) بر آن چهار فشار اضافه شود، چه خواهد شد؟

به زعم بنده این کار بزرگ یعنی هدفمندسازی یارانه‌ها از طریق سیاست قیمتی، در ادامه سیاست‌های غیرقیمتی اجرا شده (گرچه ناقص) طی سال‌های 1384 تا 1387، حتماً باید عملی شود، اگر با حزم کافی همراه نباشد، فشارهای اقتصادی و اجتماعی قابل توجه در پی خواهد داشت و خدای ناخواسته به عقب‌نشینی مجلس و دولت و توقف امر مهم هدفمندکردن برای سال‌ها، منجر خواهد شد. داستان عقب‌نشینی مجلس و دولت و توقف امر مهم هدفمندکردن برای سال‌ها، منجر خواهد شد. داستان عقب‌نشینی مجلس و دولت در قیمت‌گذاری گازوئیل و مالیات بر ارزش افزوده را فراموش نکنیم. پیامبر اکرم صلی‌الله علیه و آله فرمودند: الظفر بالعزم و الحزم: پیروزی در گرو قدرت تصمیم و قاطعیت و نیز حزم و دوراندیشی است.

پایان پیام

یک میلیون و 800 هزار کودک لازم‌التعلیم از تحصیل محروم مانده‌اند

به گزارش خبرگزاری مهر در تاریخ 28 مهر 88 آمده است: یک مقام مسئول در سازمان نهضت سوادآموزی در حالیکه مسئولان آموزشی وزرات آموزش و پرورش از پوشش 99.5 درصدی کودکان لازم‌التعلیم در کشور خبر می‌دهند از محرومیت یک میلیون و 800 هزار کودک لازم‌التعلیم در کشور طی 10 سال گذشته خبر می‌دهد.

معاون آموزشی سازمان نهضت سوادآموزی در گفتگو با خبرنگار مهر با اعلام این خبر گفت: براساس سرشماری سال 1385، 348 هزار کودک 6 تا 9 ساله لازم‌التعلیم و 263 هزار نوجوان 10 تا 16 ساله به مدرسه نرفته و از تحصیل بازمانده‌اند.

اگرچه در طول سالهای گذشته آمار بسیار و بعضاً متناقضی درباره کودکان بازمانده از تحصیل ارائه شده اما اعداد و ارقام مرکز آمار ایران و به دنبال آن نهضت سوادآموزی که متولی پوشش تحصیلی بی سوادان در کشور است نسبت به سایر آمارها می تواند دقیقتر و صحیح تر باشد.

علی ابراهیمی ادامه داد: طی 10 سال اخیر یک میلیون و 600 هزار کودک و نوجوان در همین بازه سنی به مدرسه نرفته اما با حضور در کلاسهای مقدماتی نهضت سوادآموزی گواهینامه تحصیلی دریافت کرده اند که بدین ترتیب طی 10 سال گذشته یک میلیون و 800 هزار کودک و نوجوان نتوانسته اند به مدرسه راه یابند.

اما جاوید سبحانی "عضو هیئت مدیره انجمن حمایت از حقوق کودکان" درباره آمار کودکان بازمانده از تحصیل اظهار کرد: آمار مربوط به سرشماری سال 1385 قدیمی است و قطعاً تعداد کودکان بازمانده از تحصیل طی این سالها افزایش یافته است.

سبحانی با بیان اینکه آمار کودکان بازمانده از تحصیل در کشور هیچگاه دقیق نبوده است، افزود: وزارت آموزش و پرورش تاکنون در این باره برنامه ریزی مناسبی ارائه نکرده و تکلیف این کودکان در سیاستگذاریهای کلان کشور مشخص نیست

مخبر کمیسیون اجتماعی مجلس:

مشکل اصلی محتوای لایحه هدفمند سازی یارانه هاست

به گزارش ایلنا در تاریخ 28 مهر 88 آمده است: نماینده کرمانشاه در مجلس شورای اسلامی با تأکید بر اینکه هدف از اصلاح لایحه هدفمند کردن یارانهها کمک به اقشار آسیب پذیر جامعه است گفت: اگر این لایحه در همان سال اول اجرا خلاف هدف از پیش تعیین شده عمل کرد باید به سرعت ملغی شود.

سید جواد زمانی در گفت و گو با ایلنا با تأکید بر اینکه بعید می دانم کسی با اصل هدفمند کردن یارانهها مخالف باشد، گفت: این لایحه اختیاری نیست بلکه اجباری است زیرا اگر با همین شرایط موجود حرکت کنیم تا چند سال آینده بستن بودجه برای کشور امکان پذیر نیست بنابراین تا به دقیقه 90 نرسیده ایم باید فکری کرد.

وی با اعلام اینکه مشکل اصلی در محتوای لایحه است، گفت: اول باید ببینیم هدف از اصلاح لایحه چیست مگر نمی گوئیم کمک به اقشار کم درآمد جامعه را در نظر داریم اگر قرار باشد فقیر فقیر تر و غنی غنی تر بشود دلیلی برای تصویب این لایحه وجود ندارد.

وی با اعلام اینکه هدف این لایحه کمک به اقشاری است که از یارانه کمتر استفاده می کنند گفت: اگر روزی این لایحه اجرا شد و هدفش محقق نشد باید جلوی لایحه گرفته شود چون هدف از لایحه حساسیت است.

زمانی با یادآوری اینکه هدف لایحه آن است که قشر کم درآمدی که از یارانه استفاده نمی کند یا کمتر استفاده می کنند و قشر مرفهی که از یارانه بیشتر استفاده می کنند به نقطه تعادل برسند گفت: در اجرای لایحه این یارانه ها را از اقشار بالا دستی جامعه بگیریم و به اقشار پایین دستی و دهکهای پایین جامعه بدهیم.

وی با اعلام اینکه در لایحه کلمه باید گنجانده شده تا فقیر از یارانه بیشتر استفاده کند و غنی کمتر بهره ببرد، گفت: مجلس باید این لایحه را اصلاح می کرد تا جامعه به این نتیجه می رسد که لایحه باید اجرا شود.

وی در خصوص افرادی که خواهان تعویق اجرای لایحه هستند، گفت: با بررسی گذشته شخصی می شود که دولت لایحه هدفمند کردن یارانهها را حداکثر سه سال تعریف کرده بود و حداکثر یعنی از فردای تصویب لایحه دولت می توانست در 6 ماهه اول تمام مراحل را اجرا کند چون حداکثر لحاظ شده بود و در کمیسیون مربوط کلمه حداکثر 5 سال گنجانده شد که در صورتی که بگویی سه سال یا 10 سال باز هم فرصتی ندارد و دست دولت باز است و از همان روز آغاز می کنند که مجلس با رای گیری حداکثر را حذف کرد.

زمانی با اعلام اینکه مجلس شیب تند تبعات ناشی از لایحه را کند کرده است گفت: در نهایت به دنبال هدف های لایحه هستیم و هدفهای لایحه کمک به اقشار آسیب پذیر جامعه است که اگر خلاف عمل کرد مجلس نظر خود را باز پس می گیرد.

پایان پیام

آیا 4 سال گذشته سازمان تامین اجتماعی چراغ راه آینده آن خواهد شد

به گزارش ایلنا در تاریخ 28 مهر 88 آمده است: سازمان تامین اجتماعی یکی از نهادهای پرحاشیه دولت نهم بود که مدعی آن نیز تغییر مکرر مدیران عامل این سازمان است. به تازگی نیز اخباری مبنی بر معرفی علی ذبیحی مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی به عنوان وزیر پیشنهادی نیرو مطرح می شود که این موضوع بیانگر تغییر احتمالی مدیر عامل فعلی سازمان تامین اجتماعی و ادامه وضعیت نامناسب در این سازمان است.

صرفنظر از این که در تمامی دولت های گذشته نیز مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی خارج از این مجموعه بوده است و به نوعی از نزدیکان رئیس دولت های وقت محسوب می شده است اما در دولت نهم مدیران منصوب دولت نتوانستند همانند مدیران عامل دولت های قبل حداقلها را در این سازمان انجام دهند و امور این سازمان را به انجام رسانند تا جایی که تغییر سالانه مدیران عامل سازمان تامین اجتماعی تاکنون به رویه ای معمول در این سازمان تبدیل شده است.

در هر صورت تمامی کارشناسان و مدیران سازمان تامین اجتماعی اذعان دارند که قوانین و مقررات نظام

بیمه‌های کشور که شامل منابع، مصارف، محاسبات بیمه‌ای، دریافت حق بیمه، سرمایه‌گذاری، درمان، نرخ حق بیمه و تحصیل اهداف بلندمدت سازمان تامین اجتماعی، امری است تخصصی و انجام آن نیاز به مدیرانی دارد که از علم، تجربه و تخصص و تعهد لازم در این امور برخوردار باشند.

با این وجود در برهه کنونی نمایندگان کارگری و کارفرمایی شورای عالی تامین اجتماعی که رکن اصلی این سازمان است بارها بر غیر سیاسی بودن این سازمان تاکید کرده‌اند و حتی پا را از این نیز فراتر گذاشته و خواستار انتخاب مدیر عاملی از درون این مجموعه هستند.

هر چند تاکنون این موضوع در دولت‌های گذشته انجام نشده است و همیشه مدیران عامل سازمان تامین اجتماعی از خارج این مجموعه پا به این سازمان گذاشته‌اند اما تجربه 4 ساله گذشته تامین اجتماعی نشان می‌دهد که این صحبت‌ها پر بی‌راه نیست و جا دارد که مسئولان دولت دهم و در راس آن رئیس دولت به این گوشزدها توجه کرده و از 4 سال گذشته این سازمان درس لازم را گرفته باشد.

البته در 7 ماه گذشته که ترکیب و تعداد اعضای هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی تغییر کرده است؛ اما تجربه ثابت کرد که این تغییرات نیز اگر وضعیت را بدتر نکرده باشد، بهتر هم نکرده است زیرا گفته می‌شود که 3 نفر از اعضای 5 نفره هیات مدیره این سازمان پزشک هستند و از تخصص‌های لازم در امور بیمه‌ای و اقتصادی که بخش عمده‌ای از حوزه کاری تامین اجتماعی است بی‌بهره‌اند و جالب‌تر این که علاوه بر وجود اخباری مبنی بر اختلاف اعضای داخلی هیات مدیره و اختلاف با مدیر عامل، گاهی صحبت‌هایی شنیده می‌شود که پزشکان عضو هیات مدیره در مسائل درمانی که در حوزه تخصصی آنها نیز قرار دارد اختلافات دامن‌داری دارند چه رسد به سایر امور.

پایان پیام

هدفمند کردن یارانه‌ها تورم 70 درصدی به همراه دارد

به گزارش ایلنا در تاریخ 28 مهر 88 آمده است: به اعتقاد یک فعال کارفرمایی اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها در بهترین حالت باعث می‌شود تا تورم به بیش از 70 درصد افزایش یابد.

عباس وطن‌پرور در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا گفت: در حال حاضر که نرخ واقعی تورم بیش از 20 درصد تخمین زده می‌شود، اگر لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها اجرا شود نرخ تورم با حداقل 50 درصد افزایش به 70 درصد خواهد رسید.

وی با بیان این که مسئله هدفمند کردن یارانه‌ها تنها در عنوان لایحه قرارداد و هدف اصلی حذف یارانه‌ها ست گفت: حذف تدریجی یارانه‌ها به ویژه یارانه حامل‌های انرژی یکی از برنامه‌های دولت‌های قبل از انقلاب بود که به دنبال پیروزی انقلاب اسلامی این موضوع مسکوت ماند.

وی افزود: با وجود آن که در 4 قانون 5 ساله توسعه کشور بر هدفمند شدن یارانه‌ها توسط دولت تاکید شده بود این موضوع هیچگاه به اجرا در نیامد تا این که امروز دولت تصمیم گرفته در یک اقدام آبی این وقفه 30 ساله را جبران کند.

به گفته این فعال کارفرمایی در 30 سال گذشته بر مبنای سیاست‌های اشتباه یارانه‌ای دولت، ساختار اقتصادی ایران بر مبنای تولید تجارت و مصرف ایجاد شده است که اگر این یارانه‌ها، ناگهانی حذف شود تمامی این سیستم برهم خواهد خورد.

وی یادآور شد: در این حال حذف یارانه‌ها باعث یکدست شدن بازار مصرف ایران خواهد شد زیرا در حال حاضر به دلیل همین یارانه‌ها میان تولیدکنندگان داخلی و واردکنندگان محصولات خارجی بر سر تصاحب بازار، اندک رقابتی وجود دارد که پس از حذف یارانه‌ها به دلیل نابودی تولیدکنندگان، بازار ایران یکدست خواهد شد.

این فعال بخش خصوصی گفت: تنها در حال حاضر آمارهای گمرک کشور حاکی از آن است که از مجموع واردات انجام شده تنها 12 درصد به کالاهای سرمایه‌ای اختصاص دارد و مابقی آمار واردات به کالاهای مصرفی ضد تولید اختصاص دارد.

به اعتقاد وطن‌پرور جدای از این که با حذف یارانه‌ها ریزش نیروی انسانی به طور صعودی افزایش چشمگیری را طی می‌کند، اجرای این طرح در ارتباط با حذف یارانه انرژی هیچ توجیهی ندارد.

وی یادآور شد: در حال حاضر نیروگاه‌های کشور در قبال صد درصد سرمایه‌گذاری 35 درصد بازدهی دارند که از این مقدار 40 درصد انرژی تولید شده در شبکه توزیع و انتقال تلف می‌شود و بخش عمده آنچه که باقی مانده توسط نهادهایی چون شهرداری مصرف می‌شود و تنها 20 درصد انرژی باقیمانده توسط مشترکان

صنعتی، تجاری، اداری و خانگی مصرف می‌شود.

وی مدعی شد: سهم 20 درصدی شهروندان از انرژی تولید شده در حالی است که دولت از آنها هزینه انرژی مصرف شده توسط شهرداری‌ها را هم اخذ می‌کند که این در واقع نوعی گران‌فروشی است.

پایان پیام

اقدام وزارت رفاه و تامین اجتماعی برای رفع همپوشانی های بیمه ای

به گزارش ایلنا در تاریخ 28 مهر 88 آمده است: با انتصاب کارگروهی ویژه، گام بلند وزارت رفاه و تامین اجتماعی برای «رفع همپوشانی های بیمه ای» در کشور آغاز شد.

به گزارش ایلنا، ناد علی الفت پور سرپرست وزارت رفاه و تامین اجتماعی با صدور احکام جداگانه ای «اعضای کارگروه رفع همپوشانی های بیمه ای کشور» را منصوب کرد.

بر این اساس، محمد سعید کارآموز، ابوالحسن فقیه، محمد ابراهیم طوبایی، سید مجید موسویان، محسن احمدی، شیروان داریایی، میرغفور بابایی، صمدالله فیروزی، پرویز افشار و محمد زمانی به عنوان اعضای این کارگروه انتخاب شدند.

در این احکام جداگانه، اعضا با توجه به وجود همپوشانی های بیمه ای و اهمیت رفع آن با استفاده از ظرفیت های موجود و همچنین مکانیسم های لازم و به منظور تحقق اهداف نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی در کشور و ایجاد هماهنگی در ارائه خدمات در هر یک از حوزه های بیمه ای و حمایتی منصوب شده اند.

در پی تشکیل این کارگروه ویژه، الفت پور سرپرست وزارت رفاه و تامین اجتماعی در جمع اعضای این کارگروه ویژه و کمیته های کارشناسی این طرح، رفع همپوشانی های بیمه ای در کشور را یکی از اقدامات مهم، اساسی و بی سابقه دولت خواند و این طرح را یکی از مهمترین افتخارات نظام جمهوری اسلامی ایران دانست.

وی با تاکید بر این که این اقدام پس از ماهها تلاش و برنامه ریزی گروه های مختلف کارشناسی در دولت نهم پایه ریزی شده است، اظهار کرد: هم اکنون این طرح در دولت دهم آماده بهره برداری است. سرپرست وزارت رفاه و تامین اجتماعی در ادامه با اعتقاد به این که نگاه استراتژیک و کلان در مدیریت نوین بیش از هر چیز بر آمار صحیح و دقیق تکیه دارد، تصریح کرد: این امر در حوزه سازمانهای ارایه دهنده خدمات بیمه ای و حمایتی از بازتاب بسیار گسترده ای برخوردار است چرا که این سازمانها تنها با تکیه بر آمار متقن می توانند در حوزه های مختلف به هماهنگی لازم میان منابع، مصارف، کیفیت ارایه خدمات و در نهایت ارایه یک بسته مناسب و رضایت بخش به گروه هدف بپردازند.

وی ادامه داد: با توجه به اهمیت موضوع همپوشانی، به عنوان یکی از چالش های موجود در حوزه رفاه و تامین اجتماعی و با توجه به این که یکی از مهمترین اهداف نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی، رفع تداخل وظایف دستگاهها و ایجاد هماهنگی در ارائه خدمات در هر یک از حوزه های بیمه ای، حمایتی و امدادی است، شناخت همپوشانی ها و در نهایت رفع همپوشانی های غیر مجاز یکی از مهمترین مسائل مطرح شده به موازات تشکیل پایگاه اطلاعاتی نظام جامع تامین اجتماعی (بانک اطلاعات ایرانیان) است.

سرپرست وزارت رفاه و تامین اجتماعی با بیان این که وجود ناهماهنگی آماری و همپوشانی، بزرگترین آفت در ارایه خدمات با کیفیت است، تاکید کرد: این ناهماهنگی علاوه بر هدر رفت منابع مالی و انسانی، به دلیل کاهش کارایی به ایجاد تصور ناکارآمدی سازمان در بین جمعیت هدف منجر می شود.

وی در این نشست با اعلام این که وزارت رفاه و تامین اجتماعی، از وزارتخانه های موفق در ترمیم آسیب های ناشی از همپوشانی های آماری و ساختاری بوده است، تاکید کرد: وزارت رفاه و زیر مجموعه های آن که بیشترین وظیفه را در برقراری عدالت دارند، با ایجاد بانک اطلاعات ایرانیان، امکان دستیابی به اطلاعات بیمه ای و حمایتی افراد را فراهم کرده است.

وی با بیان این که سازمان های بیمه ای و حمایتی می توانند در هنگام ارایه خدمات به مردم به اطلاعات این بانک رجوع و با استعلام از آن، از وضعیت فعلی خود و فرد خواهان خدمت مطلع شوند، گفت: در این پروژه با تهیه آمار و اطلاعات مورد نیاز در زمینه های مختلف حوزه عملکرد و برنامه ریزی وزارت رفاه و تامین اجتماعی، برنامه ریزی موثر منابع و سیاست گذاری کلان اجرای برنامه ها و رفع همپوشانی های بیمه ای، حمایتی و امدادی در بدو امر صورت می پذیرد.

الفت پور ادامه داد: در همین راستا و برای اصلاح رویه های موجود در جهت رفع همپوشانی ها در سطوح بالاتر نیز نوع همپوشانی های موجود و راهکارهای رفع آن در سطوح بیمه ای توسط این وزارتخانه احصا و آماده بهره برداری در جهت بالا بردن هرچه بیشتر کارایی ساختار بیمه ای و حمایتی کشور است.

سرپرست وزارت رفاه و تامین اجتماعی خاطرنشان کرد: برای بررسی عمیق و کارشناسی همپوشانی های موجود، پروژه مطالعاتی در این خصوص تعریف شد و پس از تولید مستندات و گزارشات و استخراج نتایج و آمار از پایگاه اطلاعاتی نظام جامع تامین اجتماعی و با هدف ایجاد هماهنگی بین سازمان های تابعه و وزارت رفاه و اتخاذ تصمیمات در این خصوص، سلسله جلساتی با حضور نمایندگان سازمان های تابعه و کارشناسان وزارت رفاه برگزار شد.

وی در ادامه تاکید کرد: با تشکیل پایگاه اطلاعاتی نظام جامع تامین اجتماعی به منظور جمع آوری و ثبت اطلاعات هویتی، شغلی و نحوه و میزان بهره مندی از خدمات بیمه ای، حمایتی و امدادی افراد زیر پوشش سازمان ها و نهادهای موجود در قلمرو وزارت رفاه و تامین اجتماعی، نسبت به شناسایی پاره ای از همپوشانی ها در خدمات ارائه شده از طرف سازمان های موجود در این حوزه اقدام شد.

الفت پور در ادامه این نشست با اشاره به دو نوع تعریف عام و خاص از همپوشانی ها بیان کرد: بررسی های انجام شده نشان می دهد که همپوشانی در مفهوم عام آن بهره مندی همزمان از دو خدمت از دو سازمان و نهاد بیمه ای، حمایتی و امدادی فعال در حوزه وزارت رفاه و تامین اجتماعی است.

وی در ادامه همپوشانی خاص را به دو گروه سازمانی و عملکردی تقسیم کرد و گفت: در تعریف سازمانی یعنی وضعیتی که سازمانها و نهادهای زیرمجموعه وزارت رفاه و تامین اجتماعی موجب می شوند که تعداد افراد زیر پوشش (به حق و من غیر حق) در جهت افزایش منابع درآمدی بیشتر شوند. الفت پور همپوشانی از نظر عملکردی را شامل تداخل، توازی و مشابهت در فعالیتها و عملکردهای سازمان و نهادهای بخش بیمه ای و حمایتی بیان کرد.

سرپرست وزارت رفاه و تامین اجتماعی در ادامه خاطر نشان کرد: در تشخیص همپوشانی های اطلاعاتی سه مقوله، شامل سطح خدمات و منابع و اعتبارات صرفه شده باید مورد توجه قرار گیرد، که در بخش سطح خدمات با سه سطح روبرو هستیم. خدمات پایه، همگانی و مکمل. در خدمات پایه ای و همگانی، همپوشانی را می توان مشاهده کرد که بسیار مسئله ساز است. اما چنین وضعیتی در بیمه مکمل قابل مشاهده نیست؛ به عنوان مثال، فردی از بیمه بدنه، عمر و مسئولیت از دو شرکت بیمه گذار استفاده می کند یا اینکه فردی بیمه شده یک سازمان بیمه گر اجتماعی است و همزمان از بیمه مکمل نیز استفاده می کند که این نوع همپوشانی مضر نیست.

وی اضافه کرد: برخی از همپوشانی ها را می توان در منبع و اعتبارات صرف شده جستجو کرد. زمانی که افراد زیر پوشش حوزه نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی از چند سازمان و نهاد بیمه ای و حمایتی گاه به صورت همزمان خدمت دریافت می کنند. به طور مضاعف از منابع و اعتبارات موجود استفاده می شود که در دراز مدت نقش بسیار تخریب کننده ای به لحاظ کمبود منابع درآمدی برای سازمانهای مربوطه به ویژه سازمانهای بیمه گر اجتماعی به همراه خواهد داشت.

سرپرست وزارت رفاه و تامین اجتماعی در ادامه با اشاره به مهمترین علل همپوشانی تصریح کرد: این موارد شامل عدم کفایت خدمات، ضعف اطلاع رسانی، ابهام و مشابهت در برخی از قوانین و مقررات، بی نظمی و به هم ریختگی در بخش منابع درآمدی و توزیع یارانه ها، ضعف سیستم اجرایی و نظارتی، تخصیص نبودن امور در حوزه رفاه و تامین اجتماعی و بهره مندی ناکافی از رسانه های گروهی است.

الفت پور تاکید کرد: همچنین همپوشانیها در سه حوزه دفترچه درمان، بیمه های اجتماعی و حوزه های حمایتی مورد بررسی قرار گرفته اند.

در ادامه این نشست محسن احمدی سخنگوی وزارت رفاه و تامین اجتماعی با اشاره به برخی از همپوشانی ها آن را شامل همپوشانی های حوزه «دفترچه درمان» و همپوشانی «حوزه اجتماعی» خواند.

وی در ابتدا همپوشانی حوزه دفترچه درمان را 9 مورد دانست و در این باره توضیح داد: این همپوشانی ها شامل همپوشانی های «صندوق های سازمان بیمه خدمات درمانی با صندوق های سازمان بیمه خدمات درمانی» با 544 هزار و 46 مورد، «سازمان تامین اجتماعی با سازمان تامین اجتماعی» با 1 میلیون و 948 هزار و 872 مورد، «سازمان بیمه خدمات درمانی (خویش فرما) با سازمان تامین اجتماعی (اصلی- تبعی)» با 1 میلیون و 9 هزار و 694 مورد، «سازمان بیمه خدمات درمانی (سایر اقشار) با سازمان تامین اجتماعی (اصلی- تبعی)» با 129 هزار و 777 مورد، «سازمان بیمه خدمات درمانی (فرد اصلی در صندوق کارکنان دولت) با سازمان تامین اجتماعی (فرد اصلی)» با 12 هزار و 140 مورد دارای همپوشانی هستند. احمدی ادامه داد: «سازمان بیمه خدمات درمانی (فرد اصلی در صندوق کارکنان دولت) با سازمان تامین اجتماعی (فرد تبعی)» با 32 هزار و 992 مورد، «سازمان بیمه خدمات درمانی (فرد تبعی در صندوق کارکنان دولت) با سازمان تامین اجتماعی (فرد اصلی)» با 88 هزار و 611 مورد، «سازمان بیمه خدمات درمانی (فرد تبعی در صندوق کارکنان دولت) با سازمان تامین اجتماعی (فرد تبعی)» با 20 هزار و 340 مورد و «سازمان بیمه خدمات درمانی (صندوق روستائیان و عشایر) با سازمان تامین اجتماعی (اصلی- تبعی)» با 1 میلیون و 871 هزار و 841 مورد دارای همپوشانی هستند.

سخنگوی وزارت رفاه و تامین اجتماعی در ادامه همپوشانی حوزه اجتماعی را هم شامل 9 مورد دانست و توضیح داد: «بیمه پردازی سازمان تامین اجتماعی با بیمه پردازی سازمان تامین اجتماعی» با 732 هزار و 247 مورد، «مستمری بیکاری سازمان تامین اجتماعی با مستمری بیکاری سازمان تامین اجتماعی» با 1193 مورد، «بیمه پردازی سازمان تامین اجتماعی با مستمری بیکاری سازمان تامین اجتماعی» با 12 هزار و 655 مورد، «بیمه پردازی سازمان تامین اجتماعی با مستمری سازمان بازنشستگی» با 1462 مورد، «مستمری بیکاری سازمان تامین اجتماعی با مستمری سازمان بازنشستگی» با 23 مورد دارای همپوشانی هستند.

احمدی در ادامه بیان کرد: «مستمری سازمان بازنشستگی با مستمری سازمان بهزیستی» با 3878 مورد، «مستمری سازمان بهزیستی با بیمه پردازی سازمان تامین اجتماعی» با 51 هزار و 751 مورد، «مستمری

بیکاری سازمان تأمین اجتماعی با مستمری سازمان بهزیستی» با 2379 مورد و «مستمری سازمان بازنشستگی با مستمری سازمان بازنشستگی» با 549 مورد دارای همپوشانی هستند. وی در ادامه با اشاره به انواع همپوشانی، آنها را مطابق با قانون همپوشانی ها، به 3 دسته قانونی، غیر قانونی و بدون منع قانونی تقسیم کرد و گفت: منظور از همپوشانی قانونی، همپوشانی هایی است که برای آن قانون مشخص وجود دارد. به عنوان مثال، بهره مندی همزمان از مستمری بازنشستگان کشوری برای زنان شاغل زیر پوشش این سازمان و مستمری بازماندگان (از طرف شوهر بیمه شده تأمین اجتماعی) از مصادیق این نوع همپوشانی است. سخنگوی وزارت رفاه و تأمین اجتماعی ادامه داد: منظور از همپوشانی غیرقانونی، همپوشانی هایی است که غیر قانونی بودن آن مشخص بوده و مصداق این نوع همپوشانی استفاده از بیمه بیکاری و همزمان بیمه پردازی مجدد در سازمان تأمین اجتماعی است. وی در تعریف همپوشانی بدون منع قانونی خاطر نشان کرد: منظور همپوشانی هایی است که طبق قانون منعی برای آن وجود ندارد و مصداق این نوع همپوشانی بهره مندی همزمان از دفترچه درمانی از دو سازمان تأمین اجتماعی و سازمان بیمه خدمات درمانی است. احمدی درباره نحوه شناسایی همپوشانی ها تأکید کرد: بر اساس بررسی های انجام شده در قلمرو رفاه و تأمین اجتماعی در حوزه های بیمه ای، حمایتی و امدادی 3 نوع همپوشانی میان حوزه ای، میان سازمانی و درون سازمانی وجود دارد که همپوشانی های میان حوزه ای شامل 3 نوع همپوشانی میان حوزه های بیمه ای و حمایتی، همپوشانی میان حوزه های حمایتی و امدادی و همپوشانی میان حوزه های بیمه ای و امدادی است. وی افزود: همپوشانی های میان سازمانی شامل همپوشانی میان دو سازمان یا نهاد بیمه ای، همپوشانی میان دو سازمان یا نهاد حمایتی و همپوشانی میان دو سازمان یا نهاد امدادی است و همپوشانی های درون سازمانی نیز شامل همپوشانی های موجود در سازمان و یا نهاد بیمه ای، همپوشانی های موجود در سازمان و یا نهاد حمایتی و همپوشانی های موجود در سازمان و یا نهاد امدادی است. سخنگوی وزارت رفاه و تأمین اجتماعی در ادامه با اشاره به تعداد کل بیمه شدگان سازمان ها و صندوق ها تا پایان تیر ماه امسال تصریح کرد: بر این اساس، تعداد کل بیمه شدگان در کشور 68 میلیون و 344 هزار و 347 نفر و جمع کل همپوشانی های درون سازمانی و برون سازمانی در کل کشور 9 میلیون و 380 هزار و 495 نفر (7/13 درصد) است که حدود 6 میلیون و 453 هزار و 980 نفر دارای همپوشانی درون سازمانی (4/9 درصد) و 2 میلیون و 926 هزار و 515 نفر (3/4 درصد) دارای همپوشانی بین سازمانی هستند. احمدی در پایان خاطر نشان کرد: افراد تحت پوشش بیمه درمان بدون همپوشانی های درون سازمانی و برون سازمانی حدود 58 میلیون و 936 هزار و 852 نفر هستند.

پایان پیام

عدم پرداخت حقوق کارگران کارخانه شلیر در مهاباد

کارگران کارخانه شلیر در 5 کیلومتری مهاباد، 8 ماه است که حقوق خود را دریافت نکرده اند. این در حالی است که کارگران از سال گذشته تا به حال چندین بار دست به اعتصاب زده، اما هر بار با بی توجهی کارفرما روبه رفته اند. کارفرما با بهانه های واهی و همچنین پشتیبانی دولت تا به امروز به خواست کارگران توجه نکرده و از پرداخت حقوق آنها سر باز زده است.

شهرداری مهاباد، کارگران را وادار به عقد قراردادهای 1 ماهه می نماید

شهرداری مهاباد کارگران را وادار می نماید تا قراردادهای 1 ماهه را امضا نمایند.

در این میان کارگران با فشار های زیادی از طرف مدیران شهرداری روبرو بوده اند بخصوص معاون شهرداری همچنین رییس شورای اسلامی مهاباد تا امروز توانسته اند کارگران ناحیه 1 شهرداری را مجبور به امضای قرار داد به صورت روز مزد نمایند. این در حالی است که سابقه اکثر کارگران بالای 10 سال می باشد.

آنها چندین کارگر را اخراج نموده اما کارگران ناحیه 3 شهرداری در برابر این سیاست ضد کارگری مقاومت نموده و هیچ قرار دادی را امضا نکرده اند.

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

کارگران پر ریس در مقابل اداره کار سندج دست به تجمع زدند.

روز چهارشنبه ۲۹ مهر ماه ۱۳۸۸، کارگران پر ریس سندج در اعتراض به حکم جدید اخراج از طرف کارفرما و برای بر رسی خواست خود به اداره کار سندج مراجعه و دست به تجمع زدند.

کارگران پر ریس در راستای این امر در همان روز به استانداری سندج جهت پیگیری مطالبه خود مراجعه نمودند.

کار فرمای شرکت پر ریس در حدود ۱۲ ماه پیش دست به اخراج ۳۵ نفر از کارگران پر ریس زده بود که با اعتراض ۱۱ ماه این کارگران روبرو شد و نهایتاً کار فرمای پر ریس ناچار شد بعد از رای دیوان عدالت اداری و پیگیری و مبارزه کارگران، با کارگران قرار داد ۹۵ روز منعقد نماید.

کارفرمای پر ریس در تاریخ ۲۸ مهر ماه با اتمام پایان قرارداد از ۳۵ نفر تعداد ۲۳ نفر از کارگران را مجدداً اخراج نموده است.

ما اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری این اقدام ضد کارگری کار فرما و میز حمایت اداره کار از وی را محکوم کرده و خواستار ان هستیم که کارگران با حمایت همه جانبه دیگر بخش ها و با اتحاد عمل دیگر کارگران به سر کار های خود باز گردند.

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

گزارش اینلنا از کارگرانی که برای ۲۰۰ هزار تومان ۱۲ ساعت جان می‌کنند؛ ترافیک فقرا در دهلیزهای کار

به گزارش خبرگزاری کار ایران - اینلنا در تاریخ ۲۹ مهر ۸۸ آمده است : در همه شهر که گم می‌شوی این تنها کارگران هستند که می‌توانند تو را با خود به انتهای درد بکشانند و بوی ناخوشایند زندگی را روی سرت پخش کنند. باور کنید این يك واقعیت است؛ کارگر بودن در روزگار امروز اقتصاد ایران سخت شده است و طعم گس زندگی را در گوشه دهان همیشگی می‌کند. البته راه برای همه باز است. یعنی هر کس که بیکار است می‌تواند برای درنگی جامه کارگری بر تن کند. در این شهر هستند مشاغلی که انتظار بیکاران را می‌کشند؛ مشاغلی که در آنها از قوانین کار، بیمه و حداقل حقوقی که همواره چالش بین کارگر و کارفرما بوده است، خبری نیست.

این مشاغل نه مشاغل زیرپله‌ای و غیرقانونی هستند که دولت خبری از آنها نداشته باشد و نه در جمع مشاغلی دسته‌بندی می‌شوند که پاروقت بوده و نظارتی هم بر روی حقوق و دستمزد آنها اعمال نمی‌شود. این مشاغل جزو آن دسته از مشاغلی هستند که هر روز در نیازمندی‌های صبح تهران آگهی می‌شوند و هر روز جویندگان کار در نیازمندی‌های صبح تهران در رویای به دست آوردن کار به آنها نگاه می‌کنند و شاید هم صدها مسئول و شاغل بر آن نظر انداخته و بدون کنجکاو از کنار آن بگذرند.

اما جویندگان کار به طور مداوم هشت دکمه تلفن را پی‌درپی فشار می‌دهند و با شنیدن حقوق و مزایایی که هیچ نشانی از حداقل حقوق و دستمزد ندارند گوشی را گذاشته و شانس خود را بار دیگر با آگهی دیگری امتحان می‌کنند و اگر هم جست و جوی طولانی برای پیدا کردن کار حداقل حقوق و بیمه را از یاد آنها برده باشد و آنها تنها به فکر پیدا کردن شغلی باشند برای پر کردن فرم و پیوستن به جمع تمامی دیگر جویندگان کاری که حداقل حقوق را فراموش کرده‌اند آدرس را دریافت کرده و با نامیدی فرم درخواست کار را پر می‌کنند تا بتوانند از ساعت ۸ صبح تا ۶ بعد از ظهر در يك کارگاه بسته بندی پوشاک مشغول به کار شده و ماهی ۱۸۰ تا ۲۰۰ هزار تومان حقوق بگیرند و یا در کارگاه مشابهی که کمی منصفانه‌تر به حقوق کارگران نگاه کرده است ۱۰ ساعت کار کنند و ۲۲۰ هزار تومان حقوق بگیرند و بعد از يك سال نیز امیدوار باشند که بیمه شوند. کارگاه‌های بسته‌بندی تنها نشان این بی‌توجهی به حق و حقوق کارگران نیستند، فروشندگان پوشاک و لوازم آرایشی و بهداشتی و به طور کل تمامی فروشندگان از این قاعده مستثنی نبوده و از جمع بیکارانی که مهارتی در تولید نداشته و به پشتوانه فن بیان خوبی که دارند جذب آن می‌شوند، نیز در این جرگه قرار می‌گیرند.

فروشنده تازه کار برای حدود 12 ساعت کار 120 تا 140 هزار تومان حقوق دریافت می‌کند و فروشندگان باتجربه نیز 200 تا 250 هزار تومان حقوق خواهند گرفت و اگر بتوانند در این راه مهارت از خود نشان داده و فروش خوبی را در پرونده کاری ماهیانه خود ثبت کنند، پورسانت نیز دریافت خواهند کرد، اما از بیمه خبری نیست.

اوضاع در بازار تاییبست‌ها خیلی نگران کننده‌تر است، برای هر صفحه تاییبی 120 تومان پرداخت می‌شود و یا تاییبست استخدام شده از ساعت 30/8 صبح تا 5 بعد از ظهر پشت مانیتور نشسته و تایپ می‌کند و در نهایت هم ماهی 230 هزار تومان حقوق دریافت خواهد کرد.

در این میان کارگران ساده نیز جدای از این وادی بی‌قانون نیستند. در حالی که تعیین حداقل حقوق کارگران در ماه‌های پایانی هر سال و نیز در ماه‌های ابتدایی سال، به چالشی بزرگ بین کارگران و کارفرماها تبدیل شده و جلسات مختلف در شورای عالی کار برای رسیدن به رقم واحدی برای آن برگزار می‌شود و هر یک از طرفین یعنی کارگران و کارفرمایان در تلاش هستند تا حقوق و دستمزد را بر اساس منافع خود بالا و پایین کنند، کارگران ساده از این چالش بی‌بهره بوده و حقوق روزمزدی حدود هشت هزار تومان دریافت می‌کنند که با احتساب چهار روز تعطیلی ماهیانه، حقوق دریافتی آنها ماهی 208 هزار تومان خواهد بود.

همچنین کارگری برای 12 ساعت کار چسب زنی کفش که از 8 صبح تا 8 شب خواهد بود روزی 10 هزار تومان حقوق خواهد گرفت.

در این بین واژه کارمند نیز که کمی خوش‌بینی در خصوص حقوق دریافتی را به ذهن می‌رساند تأثیری بر این حقوق دریافتی نداشته و کارمندان آشنا به کامپیوتر برای کار کردن در کافی‌نت نیز برای 12 ساعت کار یعنی از 9 صبح تا 9 شب 200 هزار تومان حقوق دریافت می‌کنند.

این در حالیست که کارمند دفتری نیز که هشت ساعت کار را تجربه خواهد کرد حقوقی معادل 200 هزار تومان با 15 درصد پورسانت خواهد داشت.

همچنین با وجود اینکه در آگهی‌های اشتغال، حقوق منشی‌ها حدود 300 هزار تومان قید شده و حتی در برخی از موارد در آگهی‌های استخدام منشی این حقوق‌ها ارقامی از 300 تا 500 هزار تومان را نشان می‌دهند، اما در بسیاری از موارد منشی‌ها نیز حقوق مناسبی دریافت نمی‌کنند، آنها در قبال هشت تا نه ساعت کار 200 هزار تومان، و حتی با توجه به پاره وقت بودن و یا نوع کار که پاسخگویی به تلفن، تایپ نامه‌ها و ... باشد حقوقی کمتر نیز دریافت خواهند کرد.

رقم 200 هزار تومانی حقوق کارگران که این روزها بیش از حداقل حقوق کارگران در بین کارفرماها به عرف تبدیل شده و نخستین رقمی که به جویندگان کار در نیازمندی‌های صبح اعلام می‌شود حول این ارقام می‌گردد، حدود 70 هزار تومان با حداقل حقوقی که وزارت کار برای دستمزد یک ماهه کارگران در نظر گرفته است، تفاوت دارد.

این در حالیست که در سال‌های اخیر با رشد مشاغل بازاریابی در دنیای بازاریابان، حقوق ثابت معنای چندانی ندارد و بیشتر کارفرماهایی که جویندگان کار را به منظور بازاریابی به استخدام در می‌آورند از ابتدا در خصوص درصد پورسانت با جوینده کار صحبت می‌کنند و بسیاری از آنها اگر حقوق ثابتی هم برای این منظور در نظر گرفته باشند، این امر را یک مزیت می‌دانند که در کنار پورسانت پرداختی حقوق ثابتی نیز به فرد پرداخت می‌کنند.

اما این پایان راه حقوق و دستمزد نیروی کار بیکار نیست و پایتخت شلوغ ایران نیز تنها پایگاه نادیده گرفتن حقوق و مزایای کارگران نیست، چرا که در سایر شهرهای کشور اوضاع از این هم بغرنج‌تر است، در سایر شهرها حقوق دریافتی حدود 150 تا 200 هزار تومان دریافت می‌کنند. بیشتر کارفرماهایی که نمی‌خواهند نیروی کار خود را بیمه کرده و برطبق قانون کار حقوق پرداخت کنند، حدود 150 هزار تومان حقوق ثابت پرداخت کرده و در کنار آن حق پورسانتی نیز برای نیروی خود در نظر می‌گیرند.

پرداخت حقوق‌هایی به دور از قوانین کار در حالی رقم می‌خورد که مدتی است ماجرای تعیین حداقل حقوق کارگران دوبار در سال مطرح شد و البته با مخالفت‌هایی که با اجرایی شدن آن صورت گرفت حدود یک ماه است که به فراموشی سپرده شده است و این در حالیست که زیر پوست این شهر و سایر شهرهای کشور مشاغلی انتظار کارگران را می‌کشد که چالش‌های تعیین حداقل دستمزد، افزایش آن بر اساس تورم و کاهش آن بر اساس مصلحت کارفرماها نقشی در آن ندارد و اینجا قانون خودش را دارد، زیرا نیروی کار فراوان دست کارفرما را برای یافتن نیروی کار بیکار با پرداخت حقوق و مزایایی که اجحاف در حق کارگران را به نمایش می‌گذارد، باز گذاشته است و در پس این اوضاع نگران کننده بیکاری حقوق و دستمزد کارگرانی که نظارتی بر ساعت کار، حقوق دریافتی و پرداخت حق بیمه آنها نمی‌شود، بیکاران قربانیان، معضل بیکاری هستند تا برای 12 ساعت کار یعنی چهار ساعت بیش از ساعت کار قانونی حقوقی کمتر از حداقل حقوق دریافت کنند و به حقوق 200 هزار تومانی رضایت دهند.

پایان پیام

اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر 7 تپه در آستانه اخراج و زندان قرار دارند

بنابه گزارشات رسیده از نیشکر هفت تپه در تاریخ 29 مهر 88 آمده است: تهدیدات و فشارها وزارت اطلاعات شوش از طریق حراست شرکت نیشکر هفت تپه علیه اعضای هیئت مدیره سندیکا و کارگران شدت یافته است.

در گزارش آمده است؛ از صبح روز چهارشنبه 29 مهر ماه 4 تن از اعضای هیئت مدیره سندیکای نیشکر هفت تپه از ورود به شرکت منع شدند. آنها توسط حراست شرکت نیشکر هفت تپه که زیر نظر اداره اطلاعات شوش سرکوب کارگران را به عهده دارد از ورود به شرکت منع شدند. اسامی اعضای هیئت مدیره که از ورود به شرکت منع شده اند عبارتند از: فریدون نیکو فرد، جلیل احمدی، رمضان علیپور و محمد حیدری مهر می باشند. آنها اخیراً به 6 ماه حبس تعزیری و 6 ماه حبس تعلیقی و آقای حیدری مهر به 4 ماه حبس تعزیری و 8 ماه حبس تعلیقی محکوم شدند.

مدتی قبل از آن آقای علی نجاتی رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه از کار اخراج و از ورود به شرکت منع شده بود. بیش از 6 ماه است که حقوق و مزایای او را قطع کرده اند این در حالی است که او نسبت به حکم اخراج غیر قانونی و غیر انسانی خود اعتراض نموده است. اداره کار علت اخراج را غیبت طولانی عنوان می کند در حالی که او در بازداشت وزارت اطلاعات بسر می برد. داودی رئیس حراست شرکت نیشکر هفت تپه که با هماهنگی اداره اطلاعات شوش سرکوب کارگران را به عهده دارد. از ورود کارگران ممانعت به عمل آورد. داودی اخیراً تعداد افراد حراست شرکت را به 2 برابر افزایش داده است از 50 نفر به 100 نفر رسانده است. افراد حراست با بیسیم در نقاط مختلف شرکت بخصوص در محلهای که کارگران حضور دارند مستقر می شوند و هرگونه تجمع کارگران را بلافاصله گزارش میدهند. همچنین برای پیشگیری از اعتصابات و اعتراضات کارگری در اعتراض به سرکوب و ضایع کردن حقوق کارگران تعدادی افراد خبرچین در میان آنها نفوذ داده شده و از این طریق سعی دارند که جو بدبینی و بی اعتمادی را بین کارگران رشد دهند. اقدامات سرکوبگرانه کارگران در شرکت زیر نظر مددی مدیر عامل شرکت صورت می گیرد.

کارگران پس از شنیدن خبر ممانعت از حضور افراد هیئت مدیره سندیکا در محل کارشان و شایعاتی مبنی بر دستگیری آنها خشمگین هستند و اعلام کرده اند در صورتیکه این ممانعتها ادامه یابد در روزهای آینده قصد دارند که اعتراضات و اعتصابات گسترده ای را آغاز کنند. آنها خواستار لغو فوری و بی قید و شرط احکام سرکوبگران زندان علیه کارگران، بازگشت علی نجاتی به محل کارش و پرداخت حقوق چند ماه اخیر وی و اعاده حیثیت از او، برداشتن ممانعتها از حضور اعضای هیئت مدیره سندیکا و عذرخواهی رسمی مدیر عامل شرکت از اعضای هیئت مدیره سندیکا در مقابل جمع کارگران و اخراج داودی رئیس سرکوبگر حراست شرکت هستند.

از طرفی دیگر کارگران 2 ماه است که حقوق خود را دریافت نکرده اند. همچنین ساعت اضافه کاری را به نصف کاهش داده اند و این مسئله باعث مشکلات عدیده معیشتی برای کارگران شده است.

ورود پنج فعال کارگری عضو سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه به کارخانه ممنوع شد

ورود پنج فعال کارگری عضو هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه به اسامی علی نجاتی، فریدون نیکوفرد، قربان علی پور، جلیل احمدی و محمد حیدری به کارخانه ممنوع شد. به گزارش فعالان حقوق بشر در ایران، صبح امروز 5 تن از کارگرانی که هفته گذشته از سوی دادگاه تجدید نظر استان خوزستان به حبس محکوم شده بودند، زمانی که قصد ورود به کارخانه را داشته اند با اعلامیه ای از سوی حراست کارخانه مواجه شدند که ضمن درج اسامی فوق آنها را ممنوع الورد کرده بود. به بنا به این گزارش، علت این اقدام هنوز مشخص نشده است. هفته پیش بیدادگاه تجدید نظر استان خوزستان علی نجاتی، فریدون نیکوفرد، قربان علی پور و جلیل احمدی به تحمل 6 ماه زندان تعزیری و 6 ماه حبس تعلیقی و محمد حیدری پور را به چهار ماه حبس تعزیری و هشت ماه حبس تعلیقی محکوم کرده است. این احکام در ارتباط با اعتراضهای کارگری سال 86 صادر شده و کارگران شده است.

اعتراض سندیکای کارگران شرکت واحد به حکم زندان فعالان سندیکای کارگران نیشکر

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه با انتشار اطلاعیه ای احکام صادره برای فعالین سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه را محکوم کرده و خواستار آزادی همه فعالین کارگری در بند شد. در اطلاعیه ی سندیکای کارگران شرکت واحد آمده است:

در راستای اعتراضات کارگران نیشکر هفت تپه در سال ۱۳۸۶ که به دلیل عدم پرداخت حقوق و رسیدن به پایه ای ترین حقوق صنفی کارگران (ایجاد تشکل مستقل) انجام شد، تعدادی از کارگران دستگیر شدند که بعد از بازجویی های مکرر با قرار وثیقه، تا روز دادگاه از زندان آزاد شدند. دادگاه در مرحله اول رسیدگی کارگران را به یکسال حبس که شش ماه آن را به حالت تعلیق در می آورد محکوم کرد و در زمان معین برای اعلام اعتراض، کارگران با امید به رسیدگی عادلانه در دادگاه تجدیدنظر شکایت کردند اما متأسفانه دادگاه

تجدید نظر عیناً" حکم صادره توسط دادگاه بدوی را تأیید کرد.
این احکام در حالی برای فعالین سندیکایی صادر شده که کارگران هفت تپه حقوق خود را با تاخیر سه ماهه دریافت می کنند و با توجه به سخت و زیان آور بودن کارشان، طرح طبقه بندی مشاغل در کارخانه اجرا نمی شود و ساعات اضافه کاری این کارگران هر روز کاهش پیدا می کند.
جنبش کارگری ایران در سالیان گذشته برای بهبود شرایط موجود بیشترین هزینه را پرداخت کرده است، کارگرانی که حتی قدرت پرداخت اجاره منزل را ندارند و از کمترین اوضاع معیشتی بی بهره اند، برای رسیدن به حقوق صنفی خود باید زمان طولانی را در پشت میله های زندان سپری کنند.
تهدید، بیکاری و زندان به بخشی از مبارزات روزمره جنبش کارگری تبدیل شده است، همانگونه که دستگیری و بیکاری نتوانست فعالین سندیکای کارگران شرکت واحد را از پا درآورد مطمئن هستیم فعالین سندیکای هفت تپه نیز هرگز نخواهند گذاشت این مبارزه از بین برود.
سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه برای آزادی و حق خواهی این نمایندگان کارگری از هیچ کوششی دریغ نمی کند.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه ضمن محکوم کردن احکام صادره برای فعالین سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، خواستار آزادی همه فعالین کارگری از جمله ابراهیم مددی و منصور اسالو، فرزاد کمانگر، مهدی فراخی شاندیز و لغو احضارهای فعالین کارگری دستگیر شده در روز جهانی کارگر می باشد.

اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر ۷ تپه در آستانه اخراج و زندان قرار دارند بنابه گزارشات رسیده از نیشکر هفت تپه، تهدیدات و فشارهای وزارت اطلاعات شوش از طریق حراست شرکت نیشکر هفت تپه علیه اعضای هیئت مدیره سندیکا و کارگران شدت یافته است.
به گزارش فعالین حقوق بشر و دموکراسی در ایران، از صبح روز چهارشنبه ۲۹ مهرماه ۴ تن از اعضای هیئت مدیره سندیکای نیشکر هفت تپه از ورود به شرکت منع شده اند. حراست شرکت نیشکر هفت تپه که زیر نظر اداره اطلاعات شوش سرکوب کارگران را به عهده دارد از ورود این فعالین سندیکایی به شرکت جلوگیری کرده است. اسامی اعضای هیئت مدیره که از ورود به شرکت منع شده اند عبارتند از: فریدون نیکو فرد، جلیل احمدی، رمضان علیپور و محمدحیدری مهر. آن ها اخیراً به ۶ ماه حبس تعزیری و ۶ ماه حبس تعلیقی و آقای حیدری مهر به ۴ ماه حبس تعزیری و ۸ ماه حبس تعلیقی محکوم شده اند.
این گزارش می افزاید: مدتی قبل از آن آقای علی نجاتی رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه از کار اخراج و از ورود به شرکت منع شده بود. بیش از ۶ ماه است که حقوق و مزایای او را قطع کرده اند این در حالی است که او نسبت به حکم اخراج غیرقانونی و غیرانسانی خود اعتراض نموده است. اداره کار علت اخراج را غیبت طولانی عنوان می کند در حالی که او در بازداشت وزارت اطلاعات بسر می برد.
داودی رئیس حراست شرکت نیشکر هفت تپه اخیراً تعداد افراد حراست شرکت را به ۲ برابر افزایش داده و از ۵۰ نفر به ۱۰۰ نفر رسانده است. افراد حراست با بیسیم در نقاط مختلف شرکت بخصوص در محلهاژی که کارگران حضور دارند مستقر می شوند و هر گونه تجمع کارگران را بلافاصله گزارش میدهند. همچنین برای پیشگیری از اعتصابات و اعتراضات کارگری در اعتراض به سرکوب و ضایع کردن حقوق کارگران، تعدادی افراد خبرچین در میان آنها نفوذ داده شده و از این طریق سعی دارند که جو بدبینی و بی اعتمادی را در بین کارگران رشد دهند. اقدامات سرکوبگرانه کارگران در شرکت زیر نظر مددی مدیر عامل شرکت صورت می گیرد.

این گزارش اضافه می کند کارگران پس از شنیدن خبر ممانعت از حضور افراد هیئت مدیره سندیکا در محل کارشان و شایعاتی مبنی بر دستگیری آنها خشمگین هستند و اعلام کرده اند در صورتیکه این ممانعت ها ادامه یابد در روزهای آینده اعتراضات و اعتصابات گسترده ای را آغاز خواهند کرد. آنها خواستار لغو فوری و بی قید و شرط احکام زندان کارگران، بازگشت علی نجاتی به محل کارش و پرداخت حقوق چند ماه اخیر وی و اعاده حیثیت از او، برداشتن ممانعت ها از حضور اعضای هیئت مدیره سندیکا و عذرخواهی رسمی مدیر عامل شرکت از اعضای هیئت مدیره سندیکا در مقابل جمع کارگران و اخراج داودی رئیس سرکوبگر حراست شرکت هستند.

از طرف دیگر کارگران ۲ ماه است که حقوق خود را دریافت نکرده اند و همچنین ساعت اضافه کاری آن ها را به نصف کاهش داده اند و این مسئله باعث مشکلات عدیده معیشتی برای کارگران شده است.

احمد توکلی به مجلس هشدار داد

تورم 60 درصدی لایحه یارانه ها؟

توکلی: کاری نکنیم که ناچار به عقب‌نشینی شویم.

احمد توکلی ضمن هشدار درباره احتمال تورم 60 درصدی در کشور ارائه داد پیشنهاد تعویق یکساله لایحه یارانه‌ها

به نوشته روزنامه صبح دنیای اقتصاد در اریخ 29 مهر 88 آمده است: رامحل این است که هدفمند کردن یارانه کالاهای اساسی را برای یک سال عقب بیندازیم و تنها به اصلاح قیمت حامل‌های انرژی و آب بسنده کنیم احمد توکلی، نماینده تهران و رییس مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی درباره لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها که این روزها در مجلس در حال بررسی است، دیدگاه کارشناسی خود را بیان کرد. به گزارش دنیای اقتصاد توکلی که نسخه‌ای از متن دیدگاه خود را در اختیار نمایندگان مجلس قرار داد، گفت: مجلس نشان داد که حساسیت خوبی نسبت به کاهش آثار منفی اصلاح قیمت حامل‌های انرژی و آب نشان داده است و در همه موارد زمان اجرای قانون را به پنج سال افزایش داد. پیش‌تر کمیسیون ویژه زمان حداکثر سه سال را که پیشنهاد دولت بود، به حداکثر پنج سال افزایش داده بود، که مجلس به حذف لفظ حداکثر در همه موارد مشابه رای داد تا دولت تدریج و شیب ملایم اجرای قانون را مراعات نماید. وی افزود: برخلاف احتیاط درباره طول دوره اجرا، برای سال آغاز اجرای قانون، مجلس با اکثریت ضعیفی (125 نماینده از 224 نماینده حاضر) به پیشنهاد احتیاط‌آمیز نویسنده این سطور رای نداد. موضوع رای، اصلاح تبصره 4 ماده 1 با حذف کلماتی بود که اختیار دولت را در افزایش قیمت حامل‌های انرژی، محدود می‌ساخت. این تبصره می‌گوید دولت قیمت‌ها را تا جایی بالا ببرد که به طور خالص، حداقل 10 هزار میلیارد تومان و حداکثر 20 هزار میلیارد تومان درآمد کسب کند. پیشنهاد این بود که در سال اول به همان 10 هزار اکتفا شود که رای نیاورد. توکلی در این متن آورده است: علت اصرار من این بود که شوک ناشی از افزایش قیمت‌های فرآورده‌های نفتی در سال اول باید زیاد نباشد. تمامی گزارش‌های علمی دستگاه‌های رسمی، مقالات علمی و پژوهشی، گزارش‌های نهادهای بین‌المللی مانند بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول، به استثنای گزارش کارگروه تحول اقتصادی دولت، آثار تورمی افزایش شدید قیمت‌های حامل‌های انرژی را قابل توجه گزارش کرده‌اند. بین پژوهش‌های علمی به ندرت استثنایی مانند گزارش کارگروه دولت وجود دارد. رییس مرکز پژوهش‌های مجلس اضافه کرد:

گزارش‌های رایج با فروض مختلف نتایج متفاوت، ولی بالا نشان داده‌اند. به عنوان نمونه بانک جهانی (2003) این تورم اضافی را 5/30؛ پرمه (1384) 6/35، بانک مرکزی (1380)، 6/46 درصد و مرکز پژوهش‌های مجلس با فرض گزینه لایحه دولت این تورم اضافه بر تورم موجود را 6/59 درصد محاسبه نموده است. در حالی که دولت مدعی بود که با مدل پیشرفته‌ای، تورم اضافی را 7/15 درصد به دست آورده است. مرکز پژوهش‌ها تورم ناشی از درآمد 20 هزار میلیارد تومان را نیز با دو فرض مختلف 5/20 و 8/39 درصد به دست آورده است. به هر حال عده‌ای از نمایندگان معتقد بودند که وقتی با زندگی اکثریت مصرف‌کنندگان و تمامی تولیدکنندگان سر و کار داریم. حزم و احتیاط باید بیشتر باشد. علت اساسی این است که تورم جهشی حتمی است، ولی بازپرداخت موثر برای جبران آثار منفی بر مصرف و تولید و اشتغال حتمی نیست، زیرا اطلاعات پالایش شده و سازمان مشخص اجرا کننده نه در لایحه بود، نه در گزارش کمیسیون ویژه، متأسفانه مجلس برای سال اول حزم و احتیاط کافی به خرج نداد. حال برای تامین آن 20 هزار میلیارد تومان، قیمت حامل‌های انرژی بین 4 برابر تا 5/9 برابر باید افزایش یابد، در حالی که اگر پیشنهاد اصلاحی رای می‌آورد افزایش‌ها 2 تا 3 برابر بیشتر نبود که البته این هم کم نبود. همچنین توکلی افزود: موضوع مهم دیگری که امروز باید تعیین تکلیف شود، حذف یارانه کالاهای اساسی است یعنی قصد این است که با حذف چند ساله یارانه نان، برنج، شکر، دارو و... برای کسانی که متقاضی یارانه باشند، تنها یارانه نان نقدی پرداخت شود. بدیهی است مصرف نان با اتلاف و اسراف فراوان روبه‌رو است، ولی دو نکته مهم در اینجا وجود دارد که در مورد حامل‌های انرژی وجود نداشت: اول آنکه نان را بیشتر فقرا و مستضعفان مصرف می‌کنند نه اغنیا، برعکس مثلاً بنزین، دوم آنکه نان حیاتی‌ترین کالای مصرفی مردم است و احتیاط درباره اصلاح قیمت و هدفمند کردن در اینجا باید بسیار بیشتر باشد. درباره دارو نیز وضع مشابهی وجود دارد. وی در ادامه تصریح کرد: آثار تورمی ناشی از افزایش قیمت کالاهای اساسی بر آثار تورمی پیش گفته افزوده می‌شود. موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی، وابسته به وزارت بازرگانی در مطالعه‌ای تحت عنوان «اصلاح نظام پرداخت یارانه کالاهای اساسی در ایران (با تأکید بر هدفمندی)» تورم ناشی از تنها دو برابر کردن قیمت کالاهای اساسی را 3/19 درصد برآورده کرده است. این به معنای آن است که تورم موجود 5/18 درصدی به اضافه حداقل تورم محاسبه شده برای درآمد 20 هزار میلیارد تومان که 5/20 درصد بود با تورم ناشی از گران شدن کالاهای اساسی که 3/19 درصد است به ضمیمه تورم ناشی از گران شدن آب، احتمال دارد تورمی بالای 60 درصد را بر مردم دچار مشکلات تحمیل کند، حتی اگر احتمال وقوع این فاجعه کم هم باشد شرط، عقل است که چون محتمل بسیار مهم است، حداکثر احتیاط به عمل آید. توکلی در پایان خاطر نشان کرد: رامحل این است که اولاً هدفمند کردن یارانه کالاهای اساسی را برای یک سال عقب بیندازیم و تنها به اصلاح قیمت

حامل‌های انرژی و آب بسنده کنیم. ثانیاً دولت از اختیار کسب درآمد 20 هزار میلیارد تومان چشم‌پوشد و به کمتر اکتفا کند تا مردم مستضعف و تولیدکنندگان در فشار، کمرشان زیر بار مشکلات طبیعی اقدام بزرگی که باید انجام شود، خم نگردد. فراموش نکنیم که تولیدکنندگان در حال حاضر زیر چهار فشار رکودآور گرفتارند، فشاری ناشی از رکود جهانی، فشار ناشی از واردات بی‌رویه، فشار ناشی از سیاست‌های مالی و پولی انقباضی دولت، فشار ناشی از عوامل نامطمئن‌کننده سیاسی، همه تحقیقات علمی اثر رکودی شوک افزایشی قیمت فرآورده‌های نفتی را قبول دارند، بحث بر سر طول دوره رکود است حالا رکود ناشی از افزایش عوامل تولید (انرژی) بر آن چهار فشار اضافه شود، چه خواهد شد؟ به گفته‌ی وی این کار بزرگ یعنی هدفمندسازی یارانه‌ها از طریق سیاست قیمتی، در ادامه سیاست‌های غیرقیمتی اجرا شده (گرچه ناقص) طی سال‌های 1384 تا 1387، حتماً باید عملی شود، اگر با حزم کافی همراه نباشد، فشارهای اقتصادی و اجتماعی قابل توجه در پی خواهد داشت و خدای ناخواسته به عقب‌نشینی مجلس و دولت و توقف امر مهم هدفمند کردن برای سال‌ها، منجر خواهد شد. داستان عقب‌نشینی مجلس و دولت در قیمت‌گذاری گازوئیل و مالیات بر ارزش افزوده را فراموش نکنیم. پیامبر اکرم صلی‌الله‌علیه و آله فرمودند: الظفر بالعزم و الحزم: پیروزی در گرو قدرت تصمیم و قاطعیت و نیز حزم و دوراندیشی است.

تظاهرات در اهواز : "زندگی در ایران حق مسلم ماست"، "دولت کودتا استعفاستعفا"

به گزارش وبلاگ آزادی سبز در تاریخ 29 مهر 88 آمده است : امروز، حوالی یک ساعت پیش ، اهواز فضای اعتراضی بعد از انتخابات را بیش و بهتر از هر زمان تجربه کرد. در حالی که کارکنان شرکت لوله سازی در اعتراض به نپرداختن 10 ماه حقوق خود ، به سر دادن شعار "هی هات منه ذله " مردم عادی با پیوستن به آنها فضا را دگرگون کرده ، و شعارها تبدیل به شعارهای این روزهای دیگر نقاط ایران شد ، از جمله ی این شعارها: "زندگی در ایران حق مسلم ماست"، "دولت کودتا استعفاستعفا" ، "یا مرگ یا عدالت" ، "نصر من اله وفتح قریب مرگ بر این دولت مردم فریب" ، "الله اکبر" ، "یا حسین میرحسین".

این جمعیت دقیق در نقطه مرکزی اهواز-چهارراه نادری- گرد آمده بود و با برخورد به دور از خشونت پلیس ، به صورت جمعی مرکز شهر را ترک کرده و همچنان به شعارهای خود ادامه دادند. تنها ، در این میان بسیجیان دوربین های مردم را از آنها می گرفتند . به همین سبب امکان فیلم گرفتن برای زمان زیاد برای هیچ کس ممکن نبود.دوست من تنها موفق شد چند ویدیوی کوتاه بگیرد که میتوانید آنها را ببینید sabz-e-aazadi.blogspot.com

درگیریهای پراکنده به دلیل گران شدن قیمت نان

گزارشهای دریافتی از تهران حاکی است در پی تصمیم دولت برای گران کردن نان درگیریهای متعددی در مناطق مختلف تهران در مقابل نانوائیها رخ داده است. روز چهارشنبه در تهران پارس در مقابل یک نانوائی درگیری رخ می دهد که ماموران سرکوبگر نیروی انتظامی سراسیمه خود را به محل می رسانند تا مردم معترض را سرکوب کنند.

گزارش تکمیلی

تنگنای گرانی یقه نان را هم گرفت

وزارت بازرگانی همچنان بر طبل خود می‌کوبد و به هیچ وجه خواستار افزایش قیمت نرخ نان براساس تورم و بودجه سالیانه نیست/نوسانات موجود در بازار نان به گونه‌ای رخ نموده که هر یک از نانوائیان به گونه‌ای ساز خود را می زنند.

به گزارش ایلنادر تاریخ 29 مهر 88 آمده است : وضعیت بازار نان سنتی و نان صنعتی و نیمه حجیم این روزها آنقدر نابسامان و با افزایش قیمت مواجه شده است که وزارت بازرگانی بهرغم اینکه به گونه‌ای وانمود می‌کرد با تعیین نرخ مصوب از هرگونه هزینه سیاسی جلوگیری کند اما این امر میسر واقع نشد. افزایش قیمت نان سنتی به مقدار 10 الی 15 درصد طی روزهای اخیر نه تنها شهروندان بلکه اتحادیه را نیز در تنگنای ویژه‌ای قرار داده است.

این درحالی است که وزارت بازرگانی همچنان بر طبل خود می‌کوبد و به هیچ وجه خواستار افزایش قیمت نرخ نان براساس تورم و بودجه سالیانه نیست.

قیمت مصوب نان اما از سال 81 تاکنون هنوز با افزایش مواجه نشده است در حالی که طی سال‌های گذشته افزایش دستمزد، افزایش هزینه‌های جانبی کارگاه‌های نانوائی، تورم و وضعیت بد اقتصادی کشور همه نانوائیان و اتحادیه را در تنگنا قرار داده است.

این روزها اختلاف بزرگی که بین وزارت بازرگانی و اتحادیه نانوائیان وجود دارد بر سر تعیین قیمت نرخ نان است.

قیمتی که انتظار می‌رفت با آغاز به کار دولت دهم و بر کرسی وزارت نشستن غضنفری، معاون سابق وزیر بازرگانی (وزیر فعلی بازرگانی) این امر به آسانی حل شود. وزارت بازرگانی با بهانه‌های واهی خواستار همان قیمت قبلی نرخ نان است و به هیچ وجه حاضر به مصالحه با اتحادیه و نانویان نیست.

شنیده‌ها حاکی است این امر باعث شده است نوسانات موجود در بازار نان به گونه‌ای رخ نماید که هر یک از نانویان به گونه‌ای ساز خود را زده و قیمت خود را به بهانه‌های واهی افزایش دهند. نحوه سیاست‌گذاری‌های وزارت بازرگانی و اختلافاتی که با نهاد صنفی نانویان دارد باعث شده که نه نظارت دقیقی بر نانویان سطح شهرها وجود داشته باشد و نه قیمت نان به معنای واقعی به فروش رود. افزایش آرد به میزان 10 برابر نیز از شنیده‌هایی است که در تمامی مغازه‌ها خودنمایی می‌کند و این امر شهروندان را به تنگ آورده است.

جالب آنکه واردات گسترده گندم از یک سو و سیلوهای پرازگندم از سوی دیگر و همچنین اشباح شدن مغازه‌های نانویی بی‌شمار در سطح شهرها این سوال را برای هر شهروندی به وجود می‌آورد که چرا قیمت نان بدین گونه سرسام آور در حال افزایش است. وزارت بازرگانی در اقدامی انحصاری تعیین نرخ نان و فرایند قیمت نان و آرد را خود برعهده دارد در حالی که متولی اصلی آن اتحادیه همچنان در انزوای کامل به سر می‌برد. انحصارگری دولت و بازرگانی و دستگاه‌های ذیربط مانند تعزیرات همچنان دامن اقتصاد کشور را گرفته و این مردم هستند که در این تصویر باید هزینه گرانی کلاهای مختلف را بپردازند.

کارگران خباز سنندج در صورت عدم رسیدگی به وضعیتشان دست به اعتصاب خواهند زد.

بر اساس گزارش رسیده، اگر فرمانداری و دیگر مسئولین استان به خواست کارگران خباز سنندج رسیدگی نکنند، آنان دست از کار خواهند کشید.

کارگران خباز سنندج در راستای افزایش دستمزد خود و جمع‌آوری طوماری که به امضا بیش از 400 نانوانی در شهر سنندج رسیده خواستار افزایش دستمزد خود شده‌اند.

در شهر سنندج 450 واحد نانوائی، سنگگ، لواشی و بربری موجود است که حداقل 4500 کارگر در این واحد‌ها مشغول به کار می‌باشند.

کارگران خباز سنندج بعد از برگزاری مجمع عمومی خود خواستار آن شدند که با توجه به پائین بودن دستمزدها و عدم افزایش دستمزد در سال 88، دستمزد آنان افزایش یابد اما تا کنون مسئولین استانی به این خواست هیچ‌گونه جوابی نداده‌اند.

کارگران در چندین جلسه خود که با فرماندار و استاندار در سنندج داشته‌اند متذکر شدند اگر تا پایان روز یکشنبه 3 ابانماه به مطالبه قانونی آنان رسیدگی نشود و دستمزد آنان افزایش پیدا نکند تمامی 450 واحد نانوائی در سطح شهر سنندج دست به اعتصاب خواهند زد.

ما اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری از این خواست طبقاتی کارگران خباز حمایت کرده و از تمامی مردم سنندج می‌خواهیم در صورت اعتصاب کارگران خباز که در راستای افزایش دستمزد صورت می‌گیرد به هر شکلی که امکان دارد، همه با هم از مطالبات کارگران حمایت و آنان را در این کشمکش طبقاتی یاری رسانیم.

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

چهارشنبه ۲۹ مهر ۱۳۸۸

بدون شرح

حسن صادقی معاون امور استان‌های خانه کارگردر چمخاله (لنگرود) گفت:

بیکاری 20 درصدی تفاوتی با زلزله 8 ریشتری ندارد

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 30 مهر 1388 آمده است: اردوی سراسری دبیران اجرایی خانه‌های کارگر سراسر کشور از ساعتی پیش در استراحتگاه چمخاله استان گیلان فعالیت خود را در زمینه تبادل آخرین اخبار و مسایل مربوطه به جامعه کارگری آغاز به کار کرد.

به گزارش خبرنگار ایلنا، حسن صادقی معاون دبیرکل خانه کارگر در جمع حاضران با یادآوری اینکه خانه کارگر تشکیلات صنفی است، افزود: کارگران باید احساس کنند که این تشکیلات پایگاه و پناهگاه آنهاست زیرا نگاه خانه کارگر به کارگران به ویژه در شرایط حساس فعلی بر مبنای عضو پذیری است تا کارگران برای تحقق خواسته‌های صنفی، کسب مهارت فنی و سایر مطالبات خود مراجعه کنند.

مشروح سخنان صادقی به شرح زیر است:

یکی از ارزشها و معجزات انقلاب اسلامی دادن هویت به جامعه ایرانی بود هویتی که رژیم ستم شاهی از او سلب کرده بود. حق حضور، حق تعیین سرنوشت، حق تعیین تکلیف، حق خواستن، حق گفتن و حق شدن، مفاهیمی است که تا قبل از این مردم با آن بیگانه بودند. آزادی مفهومی گسترده تر از آن چیزی است که در قالب نیازهای مادی بتوان آن را جستجو و محصور کرد. نیاز به حضور اجتماعی و مشارکت یک حق ذاتی است و نمی‌توان آن را از انسان گرفت و یا آن را محدود و محصور کرد به همین جهت انسان یک موجود سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی است که برای ابراز هویت از خود اثر می‌گذارد و البته اثر هم می‌پذیرد.

جامعه کارگری و کارگران هم از این قاعده مستثنی نیستند اینکه در دوران انقلاب تشکلهای خودجوش کارگری شکل می‌گیرند و کارگران را دور خود جمع می‌کنند و با همه مخاطرات موجود اقدامات عملی در خصوص به چالش کشیدن چرخه اقتصاد شاهنشاهی فراهم می‌آورند و همه هزینه‌های آن را نیز به جان می‌خریدند این خود نشان از این نیاز و ویژگی ذاتی کارگران دارد. این نیاز فقط به جامعه کارگری بر نمی‌گردد بلکه همه اقشار و فعالان کشور می‌خواهند که حضورشان پررنگ و اثرگذار باشد این آموزه دین و این پیام امام راحل است.

دیدیم و دیدند که چگونه شوراهای اعتصاب پس از انقلاب به شکل جدی امور کارخانجات رها شده را بدست گرفتند. هم کارگر بودند و هم کارفرما، هم کار می‌کردند و هم مدیریت را به عهده گرفته بودند و تلاششان باعث شد اتفاقی نیفتد. کارخانجات حفظ شد تولید شروع شد و طی اندک سالهای اول انقلاب تا قبل از جنگ به همت همین حضور با اینکه کشور مشکلات جدی ساختاری به لحاظ عدم تثبیت دولت و نهادها و دستگاههای مربوطه را داشت ولی رشد اقتصادی کشور رقم قابل توجهی شد و این نشان از توانمندی کارگران می‌داد شما و ما شاهد بودیم که به تدریج نهادها، سازمان یافتند و به عبارتی کشور قانون مدار شد. برای گروه‌های مختلف جامعه قوانینی تدوین شد و در چارچوب نظام جمهوری اسلامی قرار داده شد. ارزش‌هایی که شعارش داده می‌شد تبدیل به قوانین مدون شود و نقش حضور مردم و کارگران در صحنه‌های مختلف از جمله مسایل اقتصادی قالب داده شد و شکل وقایع به خود گرفتند.

سال 1363 اولین قانون مترتب به نیروی کار یعنی قانون شوارهای اسلامی کار شکل می‌گیرد اما آهنگ مخالفت از همان اول آغاز می‌شود و برخی آرام آرام خوی و خصلت سرمایه داری خود را نشان دادند و این شوراها را مانع راه تولید و توسعه قلمداد کردند علی رغم نص صریح قانون اساسی و پشتوانه محکم قرآنی تلاش شد که نقش نمایندگان کارگران نقش برآب شود. سالها مقاومت شد، تاریخ اسناد دارد مصادیق دارد شرح مذاکرات دارد و می‌توان به آنها رجوع کرد و دریابیم که چه گذشته است.

قانون کار شاهنشاهی که برگرفته از برخی کشورهای اروپایی بود گرچه به ظاهر قانون نظام بازار بود ولی برخی معتقد بودند جوابگوی نیاز روز جامعه کارگری نمی‌باشد لذا تصمیم گرفته شد قانون کاری براساس قسط و عدالت که نقش کارگر ایرانی را در جامعه اقتصادی ایران که شامل اقتصاد دولتی و اقتصاد تعاونی و اقتصاد غیر دولتی یا خصوصی است تبیین کند. طی یک دهه مقاومت در مقابل تصویب این قانون با اینکه در آن دوران جنگ تمام عیار بود روز به روز شدیدتر هم می‌شد بالاخره این قانون در سال 69 با شکل‌گیری مجمع تشخیص مصلحت نظام به تصویب می‌رسد. در این قانون سعی شد که حاشیه امنیتی کارگران بهتر از گذشته در نظر گرفته شود ولی این حاشیه امنیت فقط سه سال ادامه داشت و در اسفند 83 تعبیر دیوان عدالت اداری از ماده 7 قانون کار، بازار کار ایران را به تدریج در سیطره قراردادهای موقت کار با طول مدت قراردادهای کوتاه مدت سه ماهه و حتی یک ماهه دچار دستخوش و تغییرات بفرنجی کرد و به تدریج شرکت‌های پیمانکاری هم به این مصیبت بزرگ اضافه شد تا استثمار نیروی کار در این شکل کامل به خود بگیرد.

سالها کارگران فریاد تضییع حقوق سردادند ولی مجلسها و دولتها تغییر کردند و صرفا زمان را سپری نمودند و ما را با وعده‌های پوچ سرخوش داشتند و آنچه رخ داد نه حل مشکلات کارگری که اضافه کردن مشکلات جدید به آنها بود ادامه مشکلات واحدهای تولیدی از صدقه سری سیاست‌های غلط اقتصادی، موجب بروز مشکلات جدی در این واحدها شد. واگذاری‌ها هم به آنها دامن زد و غوزی بر غوز آن اضافه شد به قول مثل معروف غوز بالا غوز شد.

عزیزان حاضر در این نشست باید بدانید که در شروع، کارخانجات نساجی با دهها هزار نیروی کار با مشکلات جدی روبرو شدند دولت‌ها که ناتوان در حل مشکل بودند معضل رایج سوی کارگران هدایت کردند. گفته شد کارگران این واحدها مازاد هستند و باید برای تعدیل و اخراجشان فکری کرد. بکانون این اتفاق در اصفهان زده شد تحت عنوان قانون نوسازی نساجی 500 میلیون دلار ارز دادند و تصمیم گرفتند تعداد قابل توجهی از کارگران را در اختیار بیمه بیکاری و برخی را هم زود هنگام بازنشسته کنند، این واقعه به ضائقه کارفرمایان خوش بود چرا که در برنامه توسعه آن را به کل صنعت تسری دادند و از این حوزه تعداد قابل توجهی از کارگران تحت عنوان ماده 10 قانون نوسازی و بازسازی صنایع از واحدها منفک شدند. بعدها سراغ کارگران واحدهای کوچک رفتند گفتند اگر واحدهای زیر 5 نفر از قوانین کار و تامین اجتماعی معاف شوند یک میلیون شغل به همین واسطه توسط کارفرمایان ایجاد می‌شود کارفرمایان کارگاه کوچک به همین دلیل کارگر نمی‌گیرند این کارگاهها را از قانون معاف کردند.

عزیزان حاضر شما بهتر از بنده می‌دانید نتیجه آن چه بود؟ نتیجه آن اخراجهای بدون پرداخت حق و حقوق کارگران بود که به سرعت ادامه یافت. بعد گفتند می‌خواهیم از ظرفیت قانون کار استفاده کنیم ما دنبال تغییر قانون کار نیستیم به همین جهت ماده 191 را علم کردند به این ترتیب با بهانه توسعه اشتغال سالها کارگران کارگاههای زیر 10 نفر را از برخی مواد قانون مستثنی کردند. در ادامه مدعی شدند علت اینکه صنعت فرش نمی‌تواند جایگاه واقعی خود را حفظ کند هزینه بالای نیروی انسانی در تولید فرش است پس اجازه گرفتند این کارگران مظلوم را از همه حقوقشان منع گردانند.

به گونه‌ای که دیگر چیزی برای کارگران باقی نمانده ولی هنوز آقایان دست بردار نبودند این بار سراغ تشکلات نیمه جان آنها رفتند تحت عناوین سیاسی بودن همه آنها را قلمع و قمع کردند و سازمانهای کارگری دست ساخته و همسورا شکل دادند ولی چون بعد عمیق سیاسی در این تحرکات وجود داشت تشکل کارفرمایی هم از این قاعده مستثنی نگذاشتند و آنها را هم منحل کردند.

شما نیک می‌دانید که وزیر کار دولت نهم با شعار حل مشکلات کارگران قراردادی به میدان آمده بود اما نه تنها طی چهار سال مشکلی را حل نکرد بلکه همه سنگین و عجیبی به قانون کار برد، به کل مواد این قانون را قصد داشت تغییر بدهد.

مواد 7-10-21-24-27-96-112-131 تا 136 و 191 از جمله موادی است که در پیشنهاد وزارت کار تغییر اساسی کرده بود و بالاخره در روزهای پایانی عمر دولت نهم این کار خود را نیز عملی کرد و آن را به تصویب رساند و امروز در کمیسیون اجتماعی دولت به صورت یک بسته آماده ارائه به مجلس است. بنام عدالت و عدالت خواهی حداقل‌ها را در حوزه کارگری در تلاش هستند تا از بین ببرند به کارگران اجازه اعتراض نمی‌دهند اجازه حضور نمی‌دهند سرنوشتشان را تغییر می‌دهند ولی حتی حاضر نیستند نظر آنها را بگیرند. تشکل‌های موثر وجود ندارد برخی در وزارت کار نشستند و خود را قیم جامعه کارگری و حتی کارفرمایی می‌دانند. به کلی شکل کار از ابتدای انقلاب تا این زمان عوض شده است و چیزی که مسلم است آن است که کارگران دیگر نقش موثر در تعیین سرنوشت خودشان ندارند و ارزشها سقوط کرده است. حالا هر کس هر تعبیری که می‌خواهد بدهد هر ادعایی که می‌خواهد داشته باشد. به علت سیاست‌های غیر قابل نقد از سوی دولت رکود در کشور حاکم شده و روز به روز بر تعداد بیکاران افزوده می‌شود در عرصه اقتصاد و

سرمایه‌گذاری هم وضعیت به گونه‌ای است که مطالبات بانکها از شرکتها فزاینده شده است و میزان آن از 40 هزار میلیارد تومان گذشته است این در حالی است که در سال 84 این عدد 11 هزار میلیارد تومان می‌رسید. نقدینگی از 67 هزار میلیارد تومان به بیش از 190 هزار میلیارد تومان رسیده است متوسط تورم از 1/12 از سال 84 به 4/25 درصد در سال 87 رسیده است دولت روز به روز بزرگتر شده است در حالی که تکلیف کوچک شدن دولت طی برنامه چهار توسعه مشخص شده است. در حوزه بهره‌وری هم رشدی نامحسوس داشته و با رشد 5/2 درصد طی سال‌های برنامه بسیار فاصله دارد بیکاری حتی با تغییر شاخص از مرز 12 درصد در سال 88 گذشته است در حالی که برنامه حدود 8 درصد را هدف گذاری کرده بود اینها همه نشان از ضعف مدیریت کلان اقتصاد و نبود تفکر مشارکت در عرصه مدیریت کلان کشور دارد که ناشی از سلیقه‌های فردی در حوزه سیاست‌گذاری و سلیقه‌سازی و عدم توجه به قانون در این دوران است.

خسارات چنین اقداماتی دقیقاً متوجه قشر عظیم کارگر به عنوان یکی از گروه‌های مرجع در جامعه است. کشور نیاز به حداقل یک میلیون شغل جدید در سال دارد ولی هیچ امیدی به تحقق این تعداد شغل نیست. در حوزه سازمان تامین اجتماعی که جزء سازمانهای مخاطره آمیز طی سالهای آینده است بی‌تفاوتی دولت از تامین منابع برای پرداخت بدهی به این صندوق نشان از عدم مسولیت پذیری دولت دارد. به بهانه سرعت دادن به خصوصی‌سازی و اجرای اصل 44 به انتقال مالکیت‌ها شتاب داده‌اند در حالی که در شرایط رکود جهانی که مشکل عمده تجهیز منابع و سرمایه وجود دارد چطور می‌توان باور کرد که طی یک معامله ناگهانی 8 میلیارد دلار مالکیت که نزدیک به 17 درصد کل بورس ایران است طی یک معامله واگذار شود ما نمی‌توانیم این شرایط را واقعی تصور کنیم بسیاری شرکت‌ها به شکل مذاکره در حال واگذاری است و

کسانی که به این شکل واگذاری‌ها اشکالات عمده وارد می‌کردند امروز خود هیجان زده تر عمل می‌کنند این در حالی است که جای بخش خصوصی واقعی در واگذاری خالی است و شبه دولتی‌ها اقدام به تملک اقلام بزرگ می‌کنند و این جای نگرانی دارد چرا که انحصار دولتی به انحصارات دیگر تبدیل شده است و این اصلا هدف اصل 44 نیست جالب است بدانید مشکل بزرگتر این است که این واگذاری برگشت ناپذیر است. شما و ما به عنوان خانه کارگر یعنی نهادی که در جمهوری اسلامی متولد شده و بوسیله رهبران آن مورد حمایت واقع شده است، امروز تقریباً تنها پایگاه دفاع از حقوق نیروی کار و در عین حال حامی تولید داخلی می‌باشیم از آنجا که بدون حمایت از تولید و توسعه آن اشتغال و امنیت و معیشت نیروی کار میسر نیست. ما معتقدیم همه سیاستها، ابزارها و امکانات پولی و مالی باید در خدمت و اختیار تولید و تولیدکننده قرار بگیرد به جای آنکه میلیاردها دلار را روانه بازارهای خارجی کنیم در عوض تن به واردات کالاهای دست چنم بی کیفیت وارداتی چین و ترکیه و امثال هم بدهیم و در آخر هم متوجه شدیم برنج وارداتی مسموم است لوازم صوتی و تصویری یکبار مصرف است، کامیون‌های چینی با صرف میلیاردها تومان امنیت جاده‌ها و مسافران را به خطر می‌اندازد و مصرف سوخت بالایی دارند روز اول باید روانه تعمیرگاهها بشوند، پوشاک دست دوم مستعمل وارد کشور می‌شود، میوه وارداتی کشاورزان را بیکار کرده است لذا وظیفه ما و شما این است تا تلاش کنیم این منابع را از دست دلالان و واسطه‌گران و واردکنندگان حرفه‌ای و مافیایی در آوریم و آنرا در اختیار تولیدکنندگان داخلی قرار دهیم تا هم عزت داشته باشیم و هم از ملتی شاداب و سرزنده و فعال برخوردار شویم. اینکه به فکر ملت و مردم نه در حرف بلکه در عمل باشیم و برای سعادت آنها اقدام کنیم که منافع ملی و مذهبی ما یقیناً در آن است بهتر است که به نظر می‌رسد کار اشتباهی هم نیست یا سکوئی که نوعی رضایت‌مندی را نشان می‌دهد. دوستان، خدا شاهد است گوش مردم از سخنان بدون عمل و وعده‌ها غیر اجرایی پر شده است و ما امروز معتقدیم جامعه کارگری باید به خود بیاید و نسبت به اقدامات پیرامونی که توسط برخی مسوولان با هدف نابودی اشتغال و تولید انجام می‌شود بایستد و اعتراض کند با صدای بلند سخن حق خود را به گوش آنان برساند.

این اعتراض‌ها می‌تواند با اشکال مختلف و توأم با برنامه و هدف باشد. باید جریان انتقادات ضد تولیدی را مورد نقد قرار دهیم و اجازه ندهیم تحت عناوین زیبا و فریبنده مثل حمایت از مصرف‌کننده ایران و تولیدات ایرانی به نابودی کشانده شود امروز صنایع قدیمی ما در حوزه‌های مختلف یکی پس از دیگری در حال ورشکسته شدن و تعطیلی است و آقایان دم از رشد و شکوفایی می‌زنند. کارخانجات نساجی، چرم و کیف و کفش، لوازم خانگی، پوشاک و پخش کشاورزی به سبب سیاست‌های غلط واردات مورد تهدیدی جدی قرار دارند اگر دیر اقدام کنیم با جامعه‌ای با نرخ بالای 20 درصدی بیکاری مواجه می‌شویم و این با زلزله 8 ریشتری فرقی نمی‌کند. نباید مدیران ناکارآمدانرا به مسایل سیاسی و وابستگی به بیگانگان پیوند بزنند که این خود خطای بزرگ و نابخشودنی است. باید هم دست به دست هم دهیم تا بتوانیم ایرانی شایسته را برای نسل امروز و نسل‌های آینده رقم بزنیم.

پایان پیام

1388/7/30

تأمین اجتماعی تهران بزرگ به 2 اداره کل شرق و غرب تقسیم شد

به گزارش ایلنا در تاریخ 30 مهر 88 آمده است: در احکام جداگانه‌ای از سوی مشاور رئیس‌جمهور و مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی، مدیران کل تأمین اجتماعی غرب و شرق تهران بزرگ منصوب شدند. به گزارش ایلنا، علی ذبیحی در احکام یادشده، عباسعلی لواف را به سمت مدیرکل تأمین اجتماعی غرب تهران بزرگ و حسین جودکی را به سمت مدیرکل تأمین اجتماعی شرق این استان منصوب کرده است. در این احکام تأکید شده، نامبردگان با بهره‌گیری از امکانات و ظرفیت‌های سازمان تأمین اجتماعی، ضمن رعایت قوانین و مقررات و لحاظ منافع و مصالح، در سازماندهی حوزه خود تلاش کنند.

پایان پیام

یورش نیروی انتظامی به دستفروشان محروم

در طی چند روز اخیر حکومت تعداد ماموران انتظامی مستقر در مسیرهای مختلف مترو را افزایش داده است که در برخی از ایستگاهها همچون صادقیه تعداد آنها به 30-25 نفر می‌رسد. بعد از ظهر روز دوشنبه 27 مهرماه همزمان و بطور گسترده نیروهای انتظامی مستقر در بعضی از ایستگاههای مترو شروع به بازداشت خانمها (دختران و زنانی) کردند که در متروها اجناس خود را می‌فروشنند و کسب درآمد می‌کنند. هنگام ورود مترو به داخل ایستگاهها ماموران نیروی انتظامی در مقابل درب های خروجی مترو در قسمت خانمها می‌ایستادند و خانم ها را کنترل می‌کردند آنهايي را که ساك و یا چمدان با خود داشتند به گوشه اي مي بردند تا اجناس داخل آن را بازرسي کنند آنها را بازداشت و کلیه اجناس آنها را ضبط می‌کردند.

تعدادی از این خانمها با دیدن ماموران نیروی انتظامی از ترس بازداشت و ضبط وسایلشان فرار می کردند اما ماموران نیروی انتظامی به دنبالشان می رفتند.

اکثر این زنان و دختران بی سرپرست و بیکار هستند و برای امرار معاش خود و خانواده برخی از اجناس از قبیل پوشاک، مواد خوراکی (کیک، بیسکویت، آدامس) وسایل تزئینی، فال، دستمال کاغذی را در داخل متروها می فروشند التماس می کردند که وسایلشان را نگیرند چرا که با زحمت توانسته اند با سرمایه ای اندک این وسایل را خریداری کنند.

اما ماموران بر سر آنها داد می زدند و وحشیانه با آنها برخورد می کردند. برخی از مردم نسبت به این حرکت نیروی انتظامی اعتراض می کردند که ماموران نیروی انتظامی با لحن تندی با آنها برخورد کردند که به شما ربطی ندارد.

یک فعال کارگری در گفت و گو با ایلنا:

همه از هدفمند شدن یارانه ها ضرر می کنند

به گزارش ایلنا در تاریخ 30 مهر 88 آمده است: به اعتقاد یک فعال کارگری اگر دولت و مجلس درصدد دفاع از حقوق مستضعفان هستند باید بیش از قطع یارانه ها ابتدا درآمد حداقل بگیران را تا سقف یک میلیون تومان افزایش دهند و سپس نسبت به حذف تدریجی یارانه ها اقدام کنند.

به گزارش ایلنا، علیرضا ثقی، عضو کانون مدافعان حقوق کارگر با یادآوری اصل 43 قانون اساسی گفت: بر اساس این اصل زندگی شرافتمدانه حق مردم است و به همین دلیل از بعد انقلاب بخشی از حقوق کارگران و سایر مزدبگیران در قالب یارانه های دولتی پرداخت شد تا هزینه زندگی مزدبگیران ایرانی مانند مزدبگیران در کشورهای اروپایی و ترکیه تامین شود.

به گفته این فعال کارگری در این سالها بابت نان، آب، گاز، برق بنزین به مردم یارانه پرداخت شد تا از محل آن صنعت و تولید داخلی رونق بگیرد و اقتصاد ملی به طور پایدار توسعه پیدا کند. به اعتقاد ثقی در شرایط کنونی هر اندازه که از یارانه های دولتی کاسته شود در مقابل سرمایه داخلی زیان و سرمایه گذاران خارجی سود خواهند کرد.

وی در خصوص این استدلال که چون بنزین یارانه ای بیشتر توسط اقشار مرفه مصرف می شود پس با حذف یارانه می توان به اقشار کم درآمد کمک کرد، گفت: این استدلال بی معنی است، زیرا بنزین و در نهایت سوخت و انرژی یارانه ای باعث ایجاد یک شبکه حمل و نقل عمومی ارزان برای جابجایی نیروی انسانی می شود. به گفته این فعال کارگری در شرایط فعلی تقلیل و یا حذف یارانه های دولتی به زیان اقشار کم درآمد و سرمایه گزاران در صنعت داخلی منجر خواهد شد، زیرا این شرایط باعث آزدتر شدن میدان فعالیت سرمایه خارجی در کشور می شود.

وی یادآور شد: موضوع حذف یارانه های دولتی که اکنون مجلس و دولت برای تصویب و اجرای آن همکاری می کنند، جزء برنامه توصیه ای است که در سال 2003 از سوی بانک جهانی و صندوق بین المللی پول به دولت ایران دیکته شده است.

پایان پیام

بحث بر سر مشمولان «تقسیم پول» جنجالی شد

یارانه نقدی برای چه کسانی؟

به نوشته روزنامه صبح دنیای اقتصاد در تاریخ 30 مهر 88 آمده است: مجلس شورای اسلامی دیروز در ادامه بررسی های خود پیرامون نحوه هدفمند کردن یارانه ها به این بحث رسید که عواید حاصل از افزایش قیمت ها بین چه کسانی تقسیم شود

در این خصوص، بین صاحب نظران اقتصادی جهان دو دیدگاه عمده وجود دارد که لایحه دولت بر هیچ کدام از این دو دیدگاه استوار نیست.

یکی از این دو دیدگاه، توصیه می کند که عواید حاصل از اصلاح قیمت ها مصروف پوشش تامین اجتماعی و بهداشتی برای عموم مردم گردد و مشمولان توانمندسازی نیز که در ایران تحت پوشش بهزیستی و کمیته امداد هستند، از کمک های نقدی بهره مند شوند.

اساس نظر دوم نیز که برخی از اقتصاددانان برجسته جهانی برای کشورهای نفتی پیشنهاد داده اند، تقسیم عواید به صورت مساوی بین عموم مردم است؛ چرا که اهداف کارآیی و عدالت با این روش بهتر محقق می شود. در این میان، دیروز نمایندگان مجلس به درستی از عدم اتکای لایحه دولت بر هیچ یک از این مبانی با استناد به اصول علمی و دینی انتقاد کردند که بحث به درازا کشید و ادامه آن به جلسه بعدی موکول شد.

گزارشی تحلیلی درباره بحث نمایندگان برای تقسیم یارانه‌ها چه کسانی مستحق یارانه نقدی هستند؟

دانش جعفری: تقسیم مساوی یارانه‌ها هم راحت‌تر است و هم باعث فقرزدایی می‌شود
مصطفی پورمحمدی: مدل «یارانه شهروندی» به عدالت نزدیک‌تر است
دنیای اقتصاد- بحث بر سر اینکه یارانه نقدی به چه کسانی تعلق گیرد، موضوعی است که نه‌تنها در مجلس، بلکه میان محافل کارشناسی هم مطرح بوده و پاسخ‌های متفاوتی به آن داده شده است، اما در این میان نگاهی وجود دارد مبنی بر اینکه پولی که قرار است به عنوان یارانه نقدی توزیع شود در واقع همان پول نفت است که به همه ایرانیان اعم از فقیر یا غنی تعلق دارد، بنابراین بهتر است این پول بین همه مردم و تمام دهک‌ها توزیع شود. استدلال هم این است که علاوه بر اینکه یارانه نقدی بیت‌المال است و به همه تعلق دارد، اما اگر اختیار توزیع آن در دست دولت قرار گیرد ممکن است دولت این پول را در راستای اهداف مورد نظر خود به کار گیرد و در عمل بی‌عدالتی را به گونه‌ای دیگر رقم بزند. از جمله داوود دانش جعفری وزیر سابق اقتصاد در این باره معتقد است که هر یک از سه گیرنده نسبت به سهمشان یارانه بگیرند، اما در سطح مردم توزیع یارانه‌ها به صورت مساوی باشد تا در جهت عدالت کمک کنند و نیازی به این همه تلاش و هزینه‌ای که برای شناسایی دهک‌های مختلف می‌شود نیست به طوری که اگر دهک دهم 16/30 و دهک اول 2/2 درصد از یارانه‌های انرژی استفاده می‌کنند در صورت پرداخت مساوی یارانه نقدی اجرای طرح نیز راحت‌تر بوده و فقرزدایی صورت می‌گیرد و بر اساس سقف تعیین شده به نسبت فاصله هر یک از دهک‌ها به آن رقم تقریباً از دهک هشتم تا دهم سهم کمتری دریافت می‌کنند و در این حالی است که طرح به طور مساوی میان مردم اجرا می‌شود». به گفته او در مجموع پرداخت نقدی یا غیرنقدی یارانه‌ها اگر بدون پرداخت جبرانی باشد امکان حفظ قدرت خرید قبلی را نداشته و در صورت غیرنقدی کردن یارانه‌ها نیز نباید دخالت دولت مجدداً افزایش یابد. وزیر سابق اقتصاد در این زمینه تأکید می‌کند: «برای آزادسازی قیمت‌ها نیز اصلاح قیمت تنها در مورد حامل‌های انرژی امکان‌پذیر نیست و این طرح باید همه‌جانبه باشد زیرا سیاست‌های دولت در زمینه‌های پولی، بانکی، بودجه‌ای و کنترل قیمت به همان نسبت از اهمیت برخوردار است».

عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام همچنین تصریح می‌کند: «منابع به دست آمده باید در جهت خود طرح هزینه شود و شامل دیگر اهداف نظیر کسری بودجه نشود و پس از اجرای طرح نیز بنگاه‌های اقتصادی (دولتی و خصوصی) توجیه اقتصادی خود را حفظ کنند و به نظر من مسوولیت اجرایی این طرح باید به دست مجلس باشد و هزینه‌ها نیز متمرکز باشند».

مصطفی پورمحمدی رییس سازمان بازرسی و وزیر سابق کشور نیز در این زمینه می‌گوید: پرداخت یارانه طبقاتی یا دهکی در اجرا بسیار مشکل و عملاً به بی‌عدالتی منجر می‌شود به گونه‌ای که عوارض بسیاری بر جای می‌گذارد. وی موضوع بی‌عدالتی در پرداخت یارانه‌ها را مربوط به اختصاص نیافتن یارانه‌ها به سه دهک جامعه دانست و ادامه داد: به عنوان نمونه شاید مرز بین دو دهک بسیار ظریف بوده و زندگی‌ها خیلی به هم شبیه باشند و افرادی که یارانه به آنان تعلق نمی‌گیرد، در برخی امور تولید فساد کنند. رییس سازمان بازرسی کل کشور همچنین تصریح کرد: با محروم کردن یکسری از طبقات از دریافت یارانه، برای آنان آزردهی روانی ایجاد می‌شود و حرفشان هم این است که وقتی کسی به حقوق ما احترام نمی‌گذارد، چرا ما باید حریم جامعه را حفظ کنیم.

وزیر سابق کشور خاطر نشان کرد: این مسائل مانند استنشاق هواست لذا مگر می‌شود به افرادی که برای زندگی طبیعی خود نیازمند اکسیژن هستند، گفت، فقط یک عده می‌توانند از هوا استفاده کنند! بنابراین ما می‌توانیم مثلاً بگوییم، سهم یک فرد روزی یک لیتر است و دو لیتر مابقی را به دلیل مصرف زیاد باید از جیب خود خریداری کند و کسی هم که روزی نیم لیتر مصرف می‌کند، می‌تواند نیم لیتر هم سود ببرد.
پورمحمدی در ادامه این مدل را مدل تعریف شده‌ای در بسیاری از کشورها ارزیابی کرد و گفت: در حال حاضر جدیدترین مدل پرداخت یارانه‌ها در چند کشور، «مدل یارانه همسان شهروندی» است. وی با تأکید بر اینکه این مدل هیچ طبقه‌ای از جامعه را از دریافت یارانه محروم نکرده، بلکه یارانه متناسب با طبقه اجتماعی به آنان تعلق می‌گیرد، گفت: مدل «یارانه شهروندی» اجرایی‌تر بوده و آثار اجتماعی بهتری را دربردارد؛ چراکه هم به انصاف و عدالت نزدیک‌تر است و هم اشکالات و تعارضات طبقاتی تولید نمی‌کند و استدلال‌های قوی در این خصوص وجود دارد.

سازمان تامین اجتماعی نیازمند ثبات مدیریتی است

به گزارش ایلنا در تاریخ 30 مهر 88 آمده است: عضو هیات رئیسه کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار محور جاده ساوه تغییر مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی را موجب بی‌ثباتی مدیریتی این سازمان دانست و افزود: به نظر می‌رسد در شرایط کنونی تغییر مدیر عامل این سازمان به نفع کارگران و کارفرمایان نخواهد بود.

حمید احمدی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا با اشاره به معرفی علی ذبیحی به عنوان وزیر پیشنهادی نیرو به مجلس گفت: در صورتی رای آوردن ذبیحی موضوع تعیین مدیر عامل جدید برای سازمان تامین اجتماعی قطعی است اما اگر وی رای لازم را نیاورد بهتر است که برای ثبات مدیریت در این سازمان حضور داشته باشد.

نماینده کارگران در هیات حل اختلاف اداره کار اسلامشهر در پاسخ به این سوال که کدام یک از برنامه‌های مدیر عامل فعلی تامین اجتماعی مورد قبول جامعه کارگری است تصریح کرد: کوچک سازی ساختار ستادی تامین اجتماعی و اثربخشی اتاق فکر و استفاده بهینه از نیروی انسانی و احتمالاً جذب نیروی انسانی مورد نیاز سازمان از برنامه‌های مورد قبول مدیریت عالی تامین اجتماعی است.

احمدی با بیان اینکه طی سالهای گذشته سوءاستفاده‌های آن چنانی از منابع سازمان تامین اجتماعی که حق الناس است انجام گرفته، گفت: با ماندگاری ذبیحی در مدیریت عالی تامین اجتماعی به طور قطع ریشه مفاسد اقتصادی در این سازمان خشکانده یا حداقل این کارها در تامین اجتماعی تعطیل می‌شود. این مقام کارگری با انتقاد از عملکرد ضعیف مدیریت روابط عمومی سازمان تامین اجتماعی تصریح کرد: متأسفانه این مدیریت نتوانسته است تعامل لازم را با رسانه‌ها و شرکای اجتماعی سازمان داشته باشد و موجی از انتقادهای فرآینده به سوی این سازمان روانه است و مدیریت روابط عمومی هم فقط نظارگر است.

پایان پیام

بدون شرح

معاون امور استان‌های خانه کارگر:

بیکاری 20 درصدی تفاوتی با زلزله 8 ریشتری ندارد

به گزارش ایلنا در تاریخ 30 مهر 88 آمده است: اردوی سراسری دبیران اجرایی خانه‌های کارگر سراسر کشور از ساعتی پیش در استراحتگاه چمخاله استان گیلان فعالیت خود را در زمینه تبادل آخرین اخبار و مسایل مربوطه به جامعه کارگری آغاز به کار کرد.

به گزارش خبرنگار ایلنا، حسن صادقی معاون دبیرکل خانه کارگر در جمع حاضران با یادآوری اینکه خانه کارگر تشکیلات صنفی است، افزود: کارگران باید احساس کنند که این تشکیلات پایگاه و پناهگاه آنهاست زیرا نگاه خانه کارگر به کارگران به ویژه در شرایط حساس فعلی بر مبنای عضو پذیری است تا کارگران برای تحقق خواسته‌های صنفی، کسب مهارت فنی و سایر مطالبات خود مراجعه کنند.

مشروح سخنان صادقی به شرح زیر است:

یکی از ارزشها و معجزات انقلاب اسلامی دادن هویت به جامعه ایرانی بود هویتی که رژیم ستم شاهی از او سلب کرده بود. حق حضور، حق تعیین سرنوشت، حق تعیین تکلیف، حق خواستن، حق گفتن و حق شدن، مفاهیمی است که تا قبل از این مردم با آن بیگانه بودند. آزادی مفهومی گسترده‌تر از آن چیزی است که در قالب نیازهای مادی بتوان آن را جستجو و محصور کرد. نیاز به حضور اجتماعی و مشارکت یک حق ذاتی است و نمی‌توان آن را از انسان گرفت و یا آن را محدود و محصور کرد به همین جهت انسان یک موجود سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی است که برای ابراز هویت از خود اثر می‌گذارد و البته اثر هم می‌پذیرد.

جامعه کارگری و کارگران هم از این قاعده مستثنی نیستند اینکه در دوران انقلاب تشکل‌های خودجوش کارگری شکل می‌گیرند و کارگران را دور خود جمع می‌کنند و با همه مخاطرات موجود اقدامات عملی در خصوص به چالش کشیدن چرخه اقتصاد شاهنشاهی فراهم می‌آوردند و همه هزینه‌های آن را نیز به جان می‌خریدند این خود نشان از این نیاز و ویژگی ذاتی کارگران دارد. این نیاز فقط به جامعه کارگری بر نمی‌گردد بلکه همه اقشار و فعالان کشور می‌خواهند که حضورشان پررنگ و اثرگذار باشد این آموزه دین و این پیام امام راحل است.

دیدیم و دیدند که چگونه شوراهای اعتصاب پس از انقلاب به شکل جدی امور کارخانجات رها شده را بدست گرفتند. هم کارگر بودند و هم کارفرما، هم کار می‌کردند و هم مدیریت را به عهده گرفته بودند و تلاششان باعث شد اتفاقی نیفتد. کارخانجات حفظ شد تولید شروع شد و طی اندک سالهای اول انقلاب تا قبل از جنگ به همت همین حضور با اینکه کشور مشکلات جدی ساختاری به لحاظ عدم تثبیت دولت و نهادها و دستگاههای مربوطه را داشت ولی رشد اقتصادی کشور رقم قابل توجهی شد و این نشان از توانمندی کارگران می‌داد شما و ما شاهد بودیم که به تدریج نهادها، سازمان یافتند و به عبارتی کشور قانون مدار شد. برای گروه‌های مختلف جامعه قوانینی تدوین شد و در چارچوب نظام جمهوری اسلامی قرار داده شد. ارزش‌هایی که شعارش داده می‌شد تبدیل به قوانین مدون شود و نقش حضور مردم و کارگران در صحنه‌های مختلف از جمله مسایل اقتصادی قالب داده شد و شکل وقایع به خود گرفتند.

سال 1363 اولین قانون مترتب به نیروی کار یعنی قانون شوارهای اسلامی کار شکل می‌گیرد اما آهنگ مخالفت از همان اول آغاز می‌شود و برخی آرام آرام خوی و خصلت سرمایه داری خود را نشان دادند و این شوراها را مانع راه تولید و توسعه قلمداد کردند علی رغم نص صریح قانون اساسی و پشتوانه محکم قرآنی تلاش شد که نقش نمایندگان کارگران نقش بر آب شود. سالها مقاومت شد، تاریخ اسناد دارد مصادیق دارد شرح مذاکرات دارد و می‌توان به آنها رجوع کرد و دریابیم که چه گذشته است.

قانون کار شاهنشاهی که برگرفته از برخی کشورهای اروپایی بود گرچه به ظاهر قانون نظام بازار بود ولی برخی معتقد بودند جوابگوی نیاز روز جامعه کارگری نمی‌باشد لذا تصمیم گرفته شد قانون کاری براساس قسط و عدالت که نقش کارگر ایرانی را در جامعه اقتصادی ایران که شامل اقتصاد دولتی و اقتصاد تعاونی و اقتصاد غیر دولتی یا خصوصی است تبیین کند. طی یک دهه مقاومت در مقابل تصویب این قانون با اینکه در آن دوران جنگ تمام عیار بود روز به روز شدیدتر هم می‌شد بالاخره این قانون در سال 69 با شکل‌گیری مجمع تشخیص مصلحت نظام به تصویب می‌رسد. در این قانون سعی شد که حاشیه امنیتی کارگران بهتر از گذشته در نظر گرفته شود ولی این حاشیه امنیت فقط سه سال ادامه داشت و در اسفند 83 تعبیر دیوان عدالت اداری از ماده 7 قانون کار، بازار کار ایران را به تدریج در سیطره قراردادها موقت کار با طول مدت قراردادهای کوتاه مدت سه ماهه و حتی یک ماهه دچار دستخوش و تغییرات بغرنجی کرد و به تدریج شرکت‌های پیمانکاری هم به این مصیبت بزرگ اضافه شد تا استعمار نیروی کار در این شکل کامل به خود بگیرد.

سالها کارگران فریاد تضییع حقوق سر دادند ولی مجلسها و دولتها تغییر کردند و صرفا زمان را سپری نمودند و ما را با وعده‌های پوچ سرخوش داشتند و آنچه رخ داد نه حل مشکلات کارگری که اضافه کردن مشکلات جدید به آنها بود ادامه مشکلات واحدهای تولیدی از صدقه سری سیاست‌های غلط اقتصادی، موجب بروز مشکلات جدی در این واحدها شد. واگذاری‌ها هم به آنها دامن زد و غوزی بر غوز آن اضافه شد به قول مثل معروف غوز بالا غوز شد.

عزیزان حاضر در این نشست باید بدانید که در شروع، کارخانجات نساجی با دهها هزار نیروی کار با مشکلات جدی روبرو شدند دولت‌ها که ناتوان در حل مشکل بودند معضل را به سوی کارگران هدایت کردند. گفته شد کارگران این واحدها مازاد هستند و باید برای تعدیل و اخراجشان فکری کرد. بکانون این اتفاق در اصفهان زده شد تحت عنوان قانون نوسازی نساجی 500 میلیون دلار ارز دادند و تصمیم گرفتند تعداد قابل توجهی از کارگران را در اختیار بیمه بیکاری و برخی را هم زود هنگام بازنشسته کنند، این واقعه به ضائقه کارفرمایان خوش بود چرا که در برنامه توسعه آن را به کل صنعت تسری دادند و از این حوزه تعداد قابل توجهی از کارگران تحت عنوان ماده 10 قانون نوسازی و بازسازی صنایع از واحدها منفک شدند. بعدها سراغ کارگران واحدهای کوچک رفتند گفتند اگر واحدهای زیر 5 نفر از قوانین کار و تامین اجتماعی معاف شوند یک میلیون شغل به همین واسطه توسط کارفرمایان ایجاد می‌شود کارفرمایان کارگاه کوچک به همین دلیل کارگر نمی‌گیرند این کارگاهها را از قانون معاف کردند.

عزیزان حاضر شما بهتر از بنده می‌دانید نتیجه آن چه بود؟ نتیجه آن اخراجهای بدون پرداخت حق و حقوق کارگران بود که به سرعت ادامه یافت. بعد گفتند می‌خواهیم از ظرفیت قانون کار استفاده کنیم ما دنبال تغییر قانون کار نیستیم به همین جهت ماده 191 را علم کردند به این ترتیب با بهانه توسعه اشتغال سالها کارگران کارگاههای زیر 10 نفر را از برخی مواد قانون مستثنی کردند در ادامه مدعی شدند علت اینکه صنعت فرش نمی‌تواند جایگاه واقعی خود را حفظ کند هزینه بالای نیروی انسانی در تولید فرش است پس اجازه گرفتند این کارگران مظلوم را از همه حقوقشان منع گردانند.

به گونه‌ای که دیگر چیزی برای کارگران باقی نمانده ولی هنوز آقایان دست بردار نبودند این بار سراغ تشکلات نیمه جان آنها رفتند تحت عناوین سیاسی بودن همه آنها را قلمع و قمع کردند و سازمانهای کارگری دست ساخته و همسورا شکل دادند ولی چون بعد عمیق سیاسی در این تحرکات وجود داشت تشکل کارفرمایان هم از این قاعده مستثنی نگذاشتند و آنها را هم منحل کردند.

شما نیک می‌دانید که وزیر کار دولت نهم با شعار حل مشکلات کارگران قراردادی به میدان آمده بود اما نه تنها طی چهار سال مشکلی را حل نکرد بلکه همه سنگین و عجیبی به قانون کار برد، به کل مواد این قانون را قصد داشت تغییر بدهد.

مواد 7- 10- 21- 24- 27- 96- 112- 131- 136 و 191 از جمله موادی است که در پیشنهاد وزارت کار تغییر اساسی کرده بود و بالاخره در روزهای پایانی عمر دولت نهم این کار خود را نیز عملی کرد و آن را به تصویب رساند و امروز در کمیسیون اجتماعی دولت به صورت یک بسته آماده ارائه به مجلس است. بنام عدالت و عدالت خواهی حداقل‌ها را در حوزه کارگری در تلاش هستند تا از بین ببرند به کارگران اجازه اعتراض نمی‌دهند اجازه حضور نمی‌دهند سرنوشتشان را تغییر می‌دهند ولی حتی حاضر نیستند نظر آنها را بگیرند. تشکل‌های موثر وجود ندارد برخی در وزارت کار نشستند و خود را قیم جامعه کارگری و حتی کارفرمایان می‌دانند. به کلی شکل کار از ابتدای انقلاب تا این زمان عوض شده است و چیزی که مسلم است آن

است که کارگران دیگر نقش موثر در تعیین سرنوشت خودشان ندارند و ارزشها سقوط کرده است. حالا هرکس هر تعبیری که می‌خواهد بدهد هر ادعایی که می‌خواهد داشته باشد. به علت سیاست‌های غیر قابل نقد از سوی دولت رکود در کشور حاکم شده و روز به روز بر تعداد بیکاران افزوده می‌شود در عرصه اقتصاد و سرمایه‌گذاری هم وضعیت به گونه‌ای است که مطالبات بانکها از شرکتها فزاینده شده است و میزان آن از 40 هزار میلیارد تومان گذشته است این در حالی است که در سال 84 این عدد 11 هزار میلیارد تومان می‌رسید. نقدینگی از 67 هزار میلیارد تومان به بیش از 190 هزار میلیارد تومان رسیده است متوسط تورم از 1/12 از سال 84 به 4/25 درصد در سال 87 رسیده است دولت روز به روز بزرگتر شده است در حالی که تکلیف کوچک شدن دولت طی برنامه چهار توسعه مشخص شده است. در حوزه بهره‌وری هم رشدی نامحسوس داشته و با رشد 5/2 درصد طی سال‌های برنامه بسیار فاصله دارد بیکاری حتی با تغییر شاخص از مرز 12 درصد در سال 88 گذشته است در حالی که برنامه حدود 8 درصد را هدف گذاری کرده بود اینها همه نشان از ضعف مدیریت کلان اقتصاد و نبود تفکر مشارکت در عرصه مدیریت کلان کشور دارد که ناشی از سلیقه‌های فردی در حوزه سیاست‌گذاری و سلیقه‌سازی و عدم توجه به قانون در این دوران است.

خسارات چنین اقداماتی دقیقاً متوجه قشر عظیم کارگر به عنوان یکی از گروه‌های مرجع در جامعه است. کشور نیاز به حداقل یک میلیون شغل جدید در سال دارد ولی هیچ آمیدی به تحقق این تعداد شغل نیست. در حوزه سازمان تامین اجتماعی که جزء سازمانهای مخاطره آمیز طی سالهای آینده است بی‌تفاوتی دولت از تامین منابع برای پرداخت بدهی به این صندوق نشان از عدم مسوولیت پذیری دولت دارد. به بهانه سرعت دادن به خصوصی‌سازی و اجرای اصل 44 به انتقال مالکیت‌ها شتاب داده‌اند در حالی که در شرایط رکود جهانی که مشکل عمده تجهیز منابع و سرمایه وجود دارد چطور می‌توان باور کرد که طی یک معامله ناگهانی 8 میلیارد دلار مالکیت که نزدیک به 17 درصد کل بورس ایران است طی یک معامله واگذار شود ما نمی‌توانیم این شرایط را واقعی تصور کنیم بسیاری شرکت‌ها به شکل مذاکره در حال واگذاری است و کسانی که به این شکل واگذاری‌ها اشکالات عمده وارد می‌کردند امروز خود هیجان زده‌تر عمل می‌کنند این درحالی است که جای بخش خصوصی واقعی در واگذاری خالی است و شبه دولتی‌ها اقدام به تملک اقالم بزرگ می‌کنند و این جای نگرانی دارد چرا که انحصار دولتی به انحصارات دیگر تبدیل شده است و این اصلاً هدف اصل 44 نیست جالب است بدانید مشکل بزرگتر این است که این واگذاری برگشت ناپذیر است. شما و ما به عنوان خانه کارگر یعنی نهادی که در جمهوری اسلامی متولد شده و بوسیله رهبران آن مورد حمایت واقع شده است، امروز تقریباً تنها پایگاه دفاع از حقوق نیروی کار و در عین حال حامی تولید داخلی می‌باشیم از آنجا که بدون حمایت از تولید و توسعه آن اشتغال و امنیت و معیشت نیروی کار میسر نیست. ما معتقدیم همه سیاستها، ابزارها و امکانات پولی و مالی باید در خدمت و اختیار تولید و تولیدکننده قرار بگیرد به جای آنکه میلیاردها دلار را روانه بازارهای خارجی کنیم در عوض تن به واردات کالاهای دست چنم بی کیفیت وارداتی چین و ترکیه و امثال هم بدهیم و در آخر هم متوجه شدیم برنج وارداتی مسموم است لوازم صوتی و تصویری یکبار مصرف است، کامیون‌های چینی با صرف میلیاردها تومان امنیت جاده‌ها و مسافران را به خطر می‌اندازد و مصرف سوخت بالایی دارند روز اول باید روانه تعمیرگاهها بشوند، پوشاک دست دوم مستعمل وارد کشور می‌شود، میوه وارداتی کشاورزان را بیکار کرده است لذا وظیفه ما و شما این است تا تلاش کنیم این منابع را از دست دلالان و واسطه‌گران و واردکنندگان حرفه‌ای و مافیایی در آوریم و آنرا در اختیار تولیدکنندگان داخلی قرار دهیم تا هم عزت داشته باشیم و هم از ملتی شاداب و سرزنده و فعال برخوردار شویم. اینکه به فکر ملت و مردم نه در حرف بلکه در عمل باشیم و برای سعادت آنها اقدام کنیم که منافع ملی و مذهبی ما یقیناً در آن است بهتر است که به نظر می‌رسد کار اشتباهی هم نیست یا سکوتی که نوعی رضایت‌مندی را نشان می‌دهد. دوستان، خدا شاهد است گوش مردم از سخنان بدون عمل و وعده‌ها غیر اجرایی پر شده است و ما امروز معتقدیم جامعه کارگری باید به خود بیاید و نسبت به اقدامات پیرامونی که توسط برخی مسوولان با هدف نابودی اشتغال و تولید انجام می‌شود بایستد و اعتراض کند با صدای بلند سخن حق خود را به گوش آنان برساند.

این اعتراض‌ها می‌تواند با اشکال مختلف و توأم با برنامه و هدف باشد. باید جریان انتقادات ضد تولیدی را مورد نقد قرار دهیم و اجازه ندهیم تحت عناوین زیبا و فریبنده مثل حمایت از مصرف‌کننده ایران و تولیدات ایرانی به نابودی کشانده شود امروز صنایع قدیمی ما در حوزه‌های مختلف یکی پس از دیگری در حال ورشکسته شدن و تعطیلی است و آقایان دم از رشد و شکوفایی می‌زنند. کارخانجات نساجی، چرم و کیف و کفش، لوازم خانگی، پوشاک و بخش کشاورزی به سبب سیاست‌های غلط واردات مورد تهدیدی جدی قرار دارند اگر دیر اقدام کنیم با جامعه‌ای با نرخ بالای 20 درصدی بیکاری مواجه می‌شویم و این با زلزله 8 ریشتری فرقی نمی‌کند. نباید مدیران ناکارآمدانرا به مسایل سیاسی و وابستگی به بیگانگان پیوند بزنند که این خود خطای بزرگ و نابخشودنی است. باید هم دست به دست هم دهیم تا بتوانیم ایرانی شایسته را برای نسل

امروز و نسل‌های آینده رقم بزنیم.

پایان پیام

ضرب و شتم کارگران لوله سازی اهواز

اخبار مربوط به تظاهرات کارگران لوله سازی اهواز قبلاً در همین سایت منتشر شده است. کارگران ۱۳ ماه است که حقوق نگرفته اند و در اعتراض به این جنایت سازمان تأمین اجتماعی که مالک دولتی کارخانه است دست به تشکیل اجتماع، راه پیمایی و تظاهرات خیابانی زدند. نیروی سرکوب سرمایه با اطلاع از راه پیمایی اعتراضی کارگران به سرعت خود را به محل اعتراض رساند و در چهار راه نادری شهر اهواز صفوف کارگران معترض را آماج حملات وحشیانه خود قرار داد. پلیس دولت سرمایه داری در نهایت بیرحمی به جان کارگران گرسنه و بدهکار افتاد و راه پیمایان را به باد ضرب و شتم گرفت. عده ای را زیر ضربات خرد کننده سلاح های سرد زخمی کرد و بقیه را مجبور به فرار و ترک محل راه پیمایی نمود. کارگران در مقابل یورش نیروی پلیس شعار سر دادند. آنان فریاد می زدند:

زندگی حق مسلم ماست.

منبع: آژانس ایران خیر

۳۰ مهر ۸۸

اعتراض کارگران کارخانه مهیامان اصفهان

به نوشته سایت کمیته هماهنگی در تاریخ 30 مهر 88 آمده است: سرمایه داران مالک کارخانه مهیامان در اصفهان کل دستمزد و مطالبات ۱۰ ماه کارگران را مصادره کرده اند. کارگران می گویند که زیر فشار گرسنگی و بدهکاری و احساس تحقیر و بدبختی هیچ راهی به ادامه زندگی برایشان باقی نمانده است. آنان صبح روز چهارشنبه دست از کار کشیدند و در محوطه کارخانه اجتماع کردند. کارگران با فریاد دردهای خویش خواستار پرداخت فوری همه مطالباتشان شدند.

منبع: آژانس ایران خیر

۳۰ مهر ۸۸

بدون شرح:

محبوب:

اگر نمی‌توانید برای فقرا کاری کنید آنان را سخیف نکنید

این درست نیست که بگوییم متقاضیان نان برونند و در صف بیاستند/این پیشنهاد محبوب با 63 رای موافق، 77 رای مخالف و 15 رای ممتنع از مجموع 194 نماینده تصویب نشد. اینلنا: نماینده مردم تهران با اشاره به ماده پنج لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها که در آن آمده است «دولت موظف است یارانه آرد و نان را به میزانی که در لایحه بودجه سالیانه مشخص می‌شود از روش‌های مناسب در اختیار مصرف‌کنندگان متقاضی قرار دهد» گفت: کلماتی همچون «میزانی» و «متقاضی» مبهم است و این جمله بدون این کلمات هم صحیح است. به گزارش خبرنگار اینلنا، علیرضا محبوب تاکید کرد: آوردن کلمه «متقاضی» پس از مصرف‌کننده نوعی توهین به مصرف‌کننده است. دبیرکل خانه کارگر خاطر نشان کرد: از 80 سال پیش که پخت نان از خانه به مغازه آمده است چنین چیزی مرسوم نبوده است و این کار نوعی توهین به فقرا است. رئیس فراکسیون کارگری مجلس اضافه کرد: اگر می‌خواهید یارانه را حذف کنید بکنید اما چرا به فقرا توهین می‌کنید.

وی افزود: این درست نیست که بگوییم متقاضیان نان برونند و در صف بیاستند.

این نماینده مجلس تصریح کرد: اگر نمی‌توانید برای فقرا کاری کنید موجب سخیف‌تر شدن وضعیت آنان نشوید.

گفتنی است این پیشنهاد محبوب با 63 رای موافق، 77 رای مخالف و 15 رای ممتنع از مجموع 194 نماینده تصویب نشد.

علیرضا ثقفی، عضو کانون مدافعان حقوق کارگر در گفت‌وگو با اینلنا:

همه از هدفمندشدن یارانه‌ها ضرر می‌کنند

دولت و مجلس درصدد دفاع از حقوق مستضعفان هستند باید بیش از قطع یارانه‌ها ابتدا درآمد حداقل‌بگیران را تا سقف یک میلیون تومان افزایش دهند و سپس نسبت به حذف تدریجی یارانه‌ها اقدام کنند.

ایلنا: به اعتقاد یک فعال کارگری اگر دولت و مجلس درصدد دفاع از حقوق مستضعفان هستند باید بیش از قطع یارانه‌ها ابتدا در آمد حداقل‌بگیران را تا سقف یک میلیون تومان افزایش دهند و سپس نسبت به حذف تدریجی یارانه‌ها اقدام کنند.

به گزارش ایلنا، علیرضا ثقفی، عضو کانون مدافعان حقوق کارگر در گفت‌وگو با ایلنا با یادآوری اصل 43 قانون اساسی گفت: براساس این اصل زندگی شرافتمدانه حق مردم است و به همین دلیل از بعد از انقلاب بخشی از حقوق کارگران و سایر مزدبگیران در قالب یارانه‌های دولتی پرداخت شد تا هزینه زندگی مزدبگیران ایرانی مانند مزدبگیران در کشورهای اروپایی و ترکیه تامین شود.

به گفته این فعال کارگری در این سال‌ها بابت نان، آب، گاز، برق بنزین به مردم یارانه پرداخت شد تا از محل آن صنعت و تولید داخلی رونق بگیرد و اقتصاد ملی به طور پایدار توسعه پیدا کند.

به اعتقاد ثقفی در شرایط کنونی هر اندازه که از یارانه‌های دولتی کاسته شود در مقابل سرمایه داخلی زیان و سرمایه‌گذاران خارجی سود خواهند کرد.

وی در خصوص این استدلال که چون بنزین یارانه‌ای بیشتر توسط اقشار مرفه مصرف می‌شود پس با حذف یارانه می‌توان به اقشار کم‌درآمد کمک کرد، گفت: این استدلال بی‌معنی است، زیرا بنزین و در نهایت سوخت و انرژی یارانه‌ای باعث ایجاد یک شبکه حمل و نقل عمومی ارزان برای جابجایی نیروی انسانی می‌شود.

به گفته این فعال کارگری در شرایط فعلی تقلیل و یا حذف یارانه‌های دولتی به زیان اقشار کم‌درآمد و سرمایه‌گذاران در صنعت داخلی منجر خواهد شد، زیرا این شرایط باعث آزادتر شدن میدان فعالیت سرمایه خارجی در کشور می‌شود.

وی یادآور شد: موضوع حذف یارانه‌های دولتی که اکنون مجلس و دولت برای تصویب و اجرای آن همکاری می‌کنند، جزء برنامه توصیه‌ای است که در سال 2003 از سوی بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول به دولت ایران دیکته شده است.

یک میلیون و ۸۰۰ هزار کودک لازم‌التعلیم در کشور از تحصیل محروم هستند

خبرگزاری حکومتی مهر در تاریخ 30 مهر 88 نوشت: یک مقام مسئول در سازمان نهضت سوادآموزی در حالی‌که مسئولان آموزشی وزرات آموزش و پرورش از پوشش 99.5 درصدی کودکان لازم‌التعلیم در کشور خیر می‌دهند از محرومیت یک میلیون و 800 هزار کودک لازم‌التعلیم در کشور طی 10 سال گذشته خبر می‌دهد. معاون آموزشی سازمان نهضت سوادآموزی در گفتگو با خبرنگار مهر با اعلام این خبر گفت: براساس سرشماری سال 1385، 348 هزار کودک 6 تا 9 ساله لازم‌التعلیم و 263 هزار نوجوان 10 تا 16 ساله به مدرسه نرفته و از تحصیل بازمانده اند.

اگرچه در طول سالهای گذشته آمار بسیار و بعضاً متناقضی درباره کودکان بازمانده از تحصیل ارائه شده اما اعداد و ارقام مرکز آمار ایران و به دنبال آن نهضت سوادآموزی که متولی پوشش تحصیلی بی‌سوادان در کشور است نسبت به سایر آمارها می‌تواند دقیق‌تر و صحیح‌تر باشد. علی‌ابراهیمی ادامه داد: طی 10 سال اخیر یک میلیون و 600 هزار کودک و نوجوان در همین بازه سنی به مدرسه نرفته اما با حضور در کلاسهای مقدماتی نهضت سوادآموزی گواهینامه تحصیلی دریافت کرده اند که بدین ترتیب طی 10 سال گذشته یک میلیون و 800 هزار کودک و نوجوان نتوانسته اند به مدرسه راه یابند.

اما جاوید سبحانی "عضو هیئت مدیره انجمن حمایت از حقوق کودکان" درباره آمار کودکان بازمانده از تحصیل اظهار کرد: آمار مربوط به سرشماری سال 1385 قدیمی است و قطعاً تعداد کودکان بازمانده از تحصیل طی این سالها افزایش یافته است. سبحانی با بیان اینکه آمار کودکان بازمانده از تحصیل در کشور هیچگاه دقیق نبوده است، افزود: وزارت آموزش و پرورش تاکنون در این باره برنامه ریزی مناسبی ارائه نکرده و تکلیف این کودکان در سیاستگذاریهای کلان کشور مشخص نیست.

کارگران نانوانی های سقز اعتصاب می کنند

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری در تاریخ 30 مهر 88 خبر داد: بر اساس گزارش رسیده، اگر فرمانداری و دیگر مسئولین استان به خواست کارگران خباز سنندج رسیدگی نکنند، کارگران دست از کار خواهند کشید. کارگران خباز سنندج در راستای افزایش دستمزد خود و جمع آوری طوماری که به امضا بیش از ۴۰۰ نانوانی در شهر سنندج رسیده خواستار افزایش دستمزد خود شده اند. در شهر سنندج ۴۵۰ واحد نانوانی، سنگگ، لواشی و بربری موجود است که حداقل ۴۵۰۰ کارگر در این واحدها مشغول به کار می باشند. کارگران خباز سنندج بعد از برگزاری مجمع عمومی خود خواستار آن شدند که با توجه به پائین بودن دستمزدها و عدم افزایش دستمزد در سال ۸۸، دستمزد آنان افزایش یابد اما تاکنون مسولین استانی به این خواست هیچ گونه جوابی نداده اند.

کارگران در چندین جلسه خود که با فرماندار و استاندار در سنندج داشته اند متذکر شدند اگر تا پایان روز یکشنبه ۳ ابانماه به مطالبه قانونی آنان رسیدگی نشود و دستمزد آنان افزایش پیدا نکند تمامی ۴۵۰ واحد نانوانی در سطح شهر سنندج دست به اعتصاب خواهند زد. ما اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد

تشکل های کارگری از این خواست طبقاتی کارگران خباز حمایت کرده و از تمامی مردم سنندج می خواهیم در صورت اعتصاب کارگران خباز که در راستای افزایش دستمزد صورت میگیرد به هر شکلی که امکان دارد، همه با هم از مطالبات کارگران حمایت و آنان را در این کشمکش طبقاتی یاری رسانیم.

جان باختن دو کارگر در اصفهان

به نوشته سایت پیام روز پنجشنبه 30 مهر ماه دو کارگر در اصفهان به دلیل فقدان استانداردهای ایمنی در محیط کار بر اثر گاز گرفتگی جان سپردند.

به گزارش منتشره یک کارگر که در حین کار بر روی سیستم انتقال فاضلاب در میدان استقلال اصفهان دچار گاز گرفتگی شد به همراه کارگری دیگر که برای نجات همکار خود به کمک وی شتافته بود جان باختند.

برگزاری دومین تجمع اعتراضی کارگران کارخانهی لوله چدنی اهواز

به گزارش فعالان کارگری جنوب ایران در تاریخ 30 مهر 88 آمده است: کارگران کارخانهی لوله چدنی اهواز صبح امروز در اعتراض به عدم پرداخت حقوق معوقه خود تجمع اعتراضی برپا کردند. کارگران کارخانه لوله چدنی اهواز، صبح امروز در اعتراض به عدم پرداخت حقوق 10 ماهه از سوی مسئولین کارخانه در میدان شهدای اهواز، خیابان نادری، طالقانی، 30 متری تجمع اعتراضی برپا کردند. لازم به ذکر است که در این تجمع، کارگران به مدت 12 دقیقه با تجمع خود خیابان نادری را مسدود کردند. بر اساس گزارش های دریافتی، در این تجمع اعتراضی نیروهای گارد ضد شورش که به دور تجمع کنندگان حلقه زده بودند، چهره های متفاوت از تجمع روز گذشتهی این کارگران را به نمایش گذاشتند و این تجمع بدون درگیری به مدت 3 ساعت ادامه داشت. در گزارش روز گذشته، تجمع کارگران کارخانهی لوله بتونی اهواز از سوی مجموعه اعلام شده بود، که در این خبر تصحیح شد.

اولین برنامه ی کارگر تی.وی جمعه 3 مهر ساعت 6:30 تا 7:30 عصر

اولین برنامه ی کارگر تی.وی، شبکه ی مستقل جنبش کارگری ایران روز جمعه سوم مهرماه 88 از ساعت 6:30 تا 7:30 عصر پخش خواهد شد.

این برنامه شامل موارد زیر خواهد بود:

- معرفی و چرایی ایجاد این شبکه توسط مجری
- جدیدترین اخبار و گزارشات کارگری از جمله:
- اخراج و بازگشت به کار دوباره ی رضا شهابی یکی از کارگران شرکت واحد، برگزاری " جلسه هیات حل اختلاف " علی نجاتی کارگر نی شکر هفت تپه، بلا تکلیفی 4 فعال کارگری شهرستان کامیاران، ادامه ی بازداشت رسول بدایق، معلم فعال، تجمع اعتراضی تاکسیرانان تربیت حیدریه، گزارش برگزاری مجمع عمومی سالانه کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری، ازادی سعید رستمی کارگر افغانی از زندان اوین، کاهش ساعت اضافه کاری در هفت تپه بنا به اظهار رضا رخشان، اعتصاب کارکنان اتوبوسرانی خرمشهر، دیدار وکلای ابراهیم مددی و منصور اسالو از آنها در زندان، کارگران شرکت واگن پارس سالن غذاخوری را با خاک یکسان کردند، کارگران صنایع فلزی ۴ ماه است حقوق نگرفته اند، انتقال پژمان رحیمی و محمد اسماعیل وندی به بند ۶ زندان عمومی کارون اهواز، لغو احکام اخراج فعالین سندیکای واحد، جان باختن دو کارگر سد "گاویشان سنندج"، ازادی غالب حسینی فعال کارگری در سنندج
- بخش آموزش کارگری با عنوان "رفقا ما کارگریم"
- کلیپ کارگری

- مصاحبه با یکی از کارگران پروژه ای در ایران در ارتباط با نقش کارگران ایران در وقایع و اعتراضات اخیر ایران

- بخش نهایی معرفی شبکه کارگر تی.وی توسط مجری و نحوه همکاری کارگران ایران با این تلویزیون

و ...

کارگر تی.وی برنامه ی خود را روی فرکانس ماهواره ای کومله پخش خواهد کرد و بازپخش برنامه در روزهای شنبه و در همان ساعت 6:30 تا 7:30 عصر خواهد بود.

این برنامه روی ماهواره ی هاتبرد، فرکانس : 11470 و سیمبول ریت : 27500 در وضعیت عمودی قابل مشاهده خواهد بود.

لطفا برای همکاری با کارگر تی.وی با ایمیل این شبکه : kargartv@gmail.com تماس بگیرید

و یا نظرات یا شماره تماس خود برای مصاحبه را روی پیامگیر کارگر تی.وی بگذارید:

+988643570146

کارگران و فعالان کارگری !

لطفا در ارسال این اطلاعیه به دیگران ما را همراهی نمایید و یا با درج و نشر آن در رسانه ها و صفحات اینترنتی خود در پوشش دادن آن مشارکت نمایید.

31/مهر/88

کارگر تی.وی

موقعیت طبقه کارگر و وظایف ما

در نیمه اول شهریور سال جاری کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری مجمع عمومی سالیانه خود را برگزار کرد. این مجمع با نقد و بررسی نقاط قوت و ضعف های عملکرد کمیته در جنبش کارگری، برنامه فعالیت ها یش را برای دوره دیگر تبیین و ترسیم کرد.

در شرایطی این مجمع برگزار شد که سیاست های ضد کارگری نظام سرمایه داری همچنان از طبقه کارگر قربانی می گیرد و شرایط سخت و اسف باری را به کارگران تحمیل نموده است. افزایش آمار خودکشی به دلیل ناتوانی در ادامه زندگی طاقت فرسا، روند روبه رشد فقر، بیکاری، اعتیاد، تن فروشی و... گواه این ادعا است. این نظام هیچ ابایی از تداوم این زندگی جهنمی برای کارگران ندارد و با به بردگی کشیدن آنها و خانواده های شان، تنها به افزایش سود کلان خود می اندیشد. سرمایه داری با بکارگیری ابزارهای متعدد سرکوب، تمام توان خود را بکار می گیرد تا روند افزایش ارزش اضافه و انباشت سرمایه به خطر نیفتد و با زیر پا گذاشتن حرمت و کرامت انسانی کارگر، فقط به حفظ و گسترش سرمایه اش اهمیت می دهد.

همچنین ما شاهد تحمیل دستمزد های چند برابر زیر خط فقر به کارگران هستیم؛ دستمزدی که نه تنها کفاف اداره زندگی شرافتمندانه و شایسته انسان امروز نیست، بلکه ادامه این زندگی را هم تهدید میکند. اخراج سازی ها و تعدیل نیرو ناشی از پروژه خصوصی سازی، رسمیت دادن به کار قراردادی و نبود امنیت شغلی، سلب هر گونه آزادی از کارگران در ایجاد تشکل های خود در مراکز کار و تولید، امروزه دیگر به جزئی از سیاست های رسمی سرمایه داران بر علیه طبقه کارگر تبدیل شده است.

همه ی این مصائب در شرایطی بر کارگران تحمیل می شود که آنها از وجود نمایندگان واقعی و تشکل های مستقل کارگری محروم هستند. اما با این وجود کارگران در مقابل این فشارها، ساکت نبوده و با اعتراض و اعتصاب در کارخانه و کارگاه ها، تجمع در برابر استانداری ها، اداره کار، تامین اجتماعی، مجلس و دیگر نهاد های دولتی، بستن جاده ها و...، مطالبات خود را مطرح نموده اند. اگر چه طبقه کارگر با وسعت میلیونی، وارد کارزار طبقاتی نشده است، اما اینها، نمودهایی از حرکت های اعتراضی در مقابل هجوم سرمایه به زندگی و معیشت آنهاست.

از سوی دیگر و با وجود فضای غیر دمکراتیک و سرکوب (که یکی از عوامل مهم تعرض سرمایه داران به جنبش کارگری است)، در چند ساله اخیر بخش هایی از کارگران و فعالین کارگری در برابر عاب و وحشت، زندان، شلاق و تهدید، ایستادگی کرده اند و با نگرش دفاع از منافع طبقاتی کارگران و با بازنگری شکل و شیوه های مبارزاتی گذشته، نقطه امیدی را در راه دستیابی طبقه کارگر به اهداف و مطالباتش گشودند. کمیته هماهنگی بر بستر چنین واقعیت هایی و با شعار " ایجاد تشکل های کارگری به نیروی خود کارگران "، شکل گرفت.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری با نقد قیومیت در تشکل سازی برای کارگران و نگرش از بالا و پس از پشت سر گذاشتن چند سال تجربه مبارزاتی در جنبش کارگری، امروز همچنان بر این باور پافشاری می کند و خود را جزئی از طبقه کارگر و مدافع اهداف و خواسته های آنها می داند.

در شرایط کنونی ما به عنوان کسانی که با عزیمت پرداختن به مسائل کارگری و سازماندهی مبارزات جاری کارگران در این تشکل جمع شده ایم، لازم است بار دیگر خود را تعریف و کارکرد خود را بازنگری کنیم. ضمن قدردانی از جسارت و تلاش های اعضای کمیته هماهنگی در این مسیر پر فراز و نشیب، باید به این نکته مهم توجه کرد که ما باید درک و درایت بیشتری از مبارزه طبقاتی کارگران داشته باشیم. عضو کمیته هماهنگی به عنوان یک فعال کارگری دخالتگر باید سطح جنبش کارگری را تشخیص و گرایش های درونی آن را بشناسد و همواره در مبارزه کارگران با سرمایه داران، حضور عینی اش مشهود باشد. علاوه بر این کمیته باید با شناخت صحیح از اوضاع کنونی و موقعیت طبقه کارگر و با داشتن نظم و انضباط، بتواند هماهنگ کننده و سازمان دهنده اعضای خود برای این امر باشد و بتواند برنامه و راهکاری منظم و به موقع را برای سازماندهی در بین کارگران داشته باشد. هم چنین کمیته هماهنگی باید نسبت به مسائل مبرم جنبش کارگری به موقع اعلام نظر کند.

برای دست یافتن به چنین مقصودی، یعنی داشتن کمیته هماهنگی توانمند تر، ضرورت دارد به آموزش فعالین کارگری در امر مبارزه طبقه کارگر توجه بیشتری کرد. کمیته باید به این امر توجه کند و بتواند با آموزش دهها کارگر فعال در جنبش کارگری، آنها را سازماندهی کند. اگر بر این باور هستیم که مبارزه ی طبقه کارگر با مناسبات سرمایه داری، طبقاتی و پروسه ای طولانی است و با حرکت های آکسیونی تفاوت زیادی دارد، این را هم بپذیریم که با نگرش و رویکردی کارگری و واقعی به آن نگاه کنیم. آموزش تفکر و دیدگاه کارگری باید از اولویت های ما باشد.

خلاصه کنم: کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری، به عنوان یکی از تشکل های موجود در جنبش کارگری، برای دخالتگری هر چه بیشتر در این مبارزه، ضرورت دارد دغدغه کارگری و اولویت به منافع آنها را در بین اعضای خود تقویت کند. این امر با آموزش فعالین کارگری در باره نگرش طبقاتی و تحلیل عینی از موقعیت واقعی کارگران و داشتن راهکارهایی مشخص برای سازماندهی این مبارزه، محقق می شود. بدون شک برای تداوم چنین عملکردی، باید مبنای حرکت خود را اساسنامه و نظم و انضباط در فعالیت قرار دهیم. اگر به اتحاد و همبستگی کارگران می اندیشیم، باید بیشتر از همیشه به طبقه کارگر، مصائب و مطالباتش توجه کنیم و با آن همراه شویم.

مهر 1388

وفا قادری عضو کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

گزارشات کارگری آبان 88

علیرضا ثقفی، عضو کانون مدافعان حقوق کارگر در گفت‌وگو با ایلنا:
همه از هدفمندشدن یارانه‌ها ضرر می‌کنند

به گزارش ایلنا در تاریخ اول آبان 88 آمده است: به اعتقاد یک فعال کارگری اگر دولت و مجلس درصدد دفاع از حقوق مستضعفان هستند باید بیش از قطع یارانه‌ها ابتدا درآمد حداقل‌بگیران را تا سقف یک میلیون تومان افزایش دهند و سپس نسبت به حذف تدریجی یارانه‌ها اقدام کنند.

به گزارش ایلنا، علیرضا ثقفی، عضو کانون مدافعان حقوق کارگر در گفت‌وگو با ایلنا با یادآوری اصل 43 قانون اساسی گفت: براساس این اصل زندگی شرافتمدانه حق مردم است و به همین دلیل از بعد از انقلاب بخشی از حقوق کارگران و سایر مزدبگیران در قالب یارانه‌های دولتی پرداخت شد تا هزینه زندگی مزدبگیران ایرانی مانند مزدبگیران در کشورهای اروپایی و ترکیه تامین شود.

به گفته این فعال کارگری در این سال‌ها بابت نان، آب، گاز، برق بنزین به مردم یارانه پرداخت شد تا از محل آن صنعت و تولید داخلی رونق بگیرد و اقتصاد ملی به طور پایدار توسعه پیدا کند.

به اعتقاد ثقفی در شرایط کنونی هر اندازه که از یارانه‌های دولتی کاسته شود در مقابل سرمایه داخلی زیان و سرمایه‌گذاران خارجی سود خواهند کرد.

وی در خصوص این استدلال که چون بنزین یارانه‌ای بیشتر توسط اقشار مرفه مصرف می‌شود پس با حذف یارانه می‌توان به اقشار کم‌درآمد کمک کرد، گفت: این استدلال بی‌معنی است، زیرا بنزین و در نهایت سوخت و انرژی یارانه‌ای باعث ایجاد یک شبکه حمل و نقل عمومی ارزان برای جابجایی نیروی انسانی می‌شود.

به گفته این فعال کارگری در شرایط فعلی تقلیل و یا حذف یارانه‌های دولتی به زیان اقشار کم‌درآمد و سرمایه‌گذاران در صنعت داخلی منجر خواهد شد، زیرا این شرایط باعث آذرتشدن میدان فعالیت سرمایه خارجی در کشور می‌شود.

وی یادآور شد: موضوع حذف یارانه‌های دولتی که اکنون مجلس و دولت برای تصویب و اجرای آن همکاری می‌کنند، جزء برنامه توصیه‌ای است که در سال 2003 از سوی بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول به دولت ایران دیکته شده است.

پایان پیام

دبیر کل خانه کارگر با انتقاد از سیاست‌گذاری‌های دولتی در چند سال گذشته: **هدفمندسازی یارانه‌ها دایره اشتباهات گذشته را تکمیل می‌کند**

به گزارش ایلنا در تاریخ اول آبان 88 آمده است: دبیرکل خانه کارگر در اردوی سالیانه دبیران اجرایی خانه‌های کارگر سراسر کشور با بیان اینکه امروز طرح هدفمند کردن یارانه‌ها در ادامه اشتباهات اقتصادی چون تک‌نرخ شدن ارز و تعدیل اقتصادی مطرح شده است، گفت: اگر 20 سال پیش از وقوع چنین اشتباهاتی جلوگیری کرده بودیم دیگر نیاز نبود تا دولت بدهی بیش از 1300 واحد صنعتی را استمهال کند.

به گزارش ایلنا، علیرضا محجوب خاطر نشان ساخت: امروز اکثر واحدهای صنعتی نسبت به وضعیت اقتصادی موجود احساس خطر کردند چون شنیده می‌شود دولت بدهی بیش از یک‌هزار و 300 واحد صنعتی را استمهال کرده است.

وی مدعی شد وضعیت به وجود آمده نتیجه اشتباهات و تصمیمات غلط اقتصادی است که دولت‌ها و مجلس‌های گذشته در 20 سال پیش با تک‌نرخ کردن بهای ارز و خصوصی‌سازی واحدهای تولیدی انجام دادند و امروز مرحله سوم این اشتباه به نام هدفمندسازی یارانه‌ها در حال انجام است.

وی با بیان اینکه اختلاف بر سر مساله هدفمند کردن یارانه‌ها تنها به دولت فعلی محدود نمی‌شود، گفت: در دو دهه گذشته تمامی دولت‌ها به توصیه اقتصاددانانی که خواسته و ناخواسته ترویج‌کننده افکار و برنامه‌های سرمایه‌داری جهانی شده‌اند ارز را تک‌نرخ کرده و اداره بنگاه‌های اقتصادی را به بخش خصوصی سپرده‌اند که این مساله باعث تخریب اقتصاد تولیدمحور کشور شد.

وی یادآور شد: از زمان سقوط بلوک شرق در ابتدای دهه 90 میلادی سرمایه‌داری جهانی به کمک نهادهایی چون صندوق بین‌المللی پول، سازمان تجارت جهانی و حتی سازمان جهانی کار تبلیغات گسترده‌ای را در جهت اقتناع افکار عمومی آغاز کرد که در نتیجه آن در ایران نیز عده‌ای مجذوب این افکار شدند.

به گفته دبیرکل خانه کارگر در حالی که سرمایه‌داری جهانی در غالب شرکت‌های چند ملیتی سعی دارد خود را تحت هر شرایطی حفظ کند می‌بینیم که در ایران دولت‌های مختلف تحت تاثیر تبلیغات انجام شده مرتکب اشتباهات اقتصادی شده‌اند.

وی افزود: اگر امروز از سوی کارفرمایان به قانون کار حمله می‌شود نتیجه اجرای همین توصیه‌هاست زیرا به کار بستن تک‌نرخ کردن ارز و خصوصی‌سازی چیزی جز زیان انباشته و سخت‌تر شدن فضای کار نصیب سرمایه‌دار داخلی نکرده است.

به گفته محجوب با وجود آنکه در داخل کشور طی 20 سال گذشته بارها نسبت به اشتباه بودن این توصیه‌ها هشدار داده شده است اما همیشه عده معدودی خواسته و ناخواسته تحت تاثیر این تبلیغات سرمایه‌داری جهانی دولت‌ها را نسبت به ارتکاب چنین اشتباهاتی متقاعد کرده‌اند.

وی افزود: این افراد نیز مانند مسئولان دولتی قصد بهبود وضعیت اقتصادی را دارند ولی با وجود تغییرات سیاسی همیشه در کنار هر دولتی هستند.

دبیرکل خانه کارگر با بیان اینکه حتی مدافعان اندیشه‌های سرمایه‌داری جهانی خود متوجه عواقب تکراری کردن ارز، خصوصی‌سازی و حذف یارانه‌ها نیستند گفت: ارتکاب این قبیل اشتباهات باعث شده تا انقلاب طی 20 سال گذشته از مسیر اصلی خود منحرف شود.

وی با بیان اینکه مسئولان، مشاوران و همه کسانی که در تصمیم‌گیری‌ها نقش دارند باید در قبال وضعیت به وجود آمده احساس مسئولیت کنند گفت: در به وجود آمدن این وضع همه ما مسئول هستیم اما در سال‌های گذشته هیچ‌کس مسئولیت عواقب به وجود آمده را بر عهده نگرفته و ما نیز نتوانستیم به هیچ رئیس‌جمهوری ثابت کنیم که ادامه این سیاست‌ها اشتباه است.

وی با این استدلال که دولت‌ها در این 20 سال مانند کیمیاگران قدیمی در جست‌وجوی اکسیر اقتصاد مرتکب چنین اشتباهاتی شده‌اند گفت: در مجموع این کارگران هستند که ناخواسته با اخراج خود مسئولیت وضع به وجود آمده را به عهده گرفتند.

محجوب با اشاره به طرح هدفمندکردن یارانه‌ها گفت: این طرح از سال گذشته و با موضوع حذف کردن یارانه بنزین، سوخت، کالاهای اساسی، انرژی و توزیع آن میان اقشار نیازمند در مجلس تصویب شده و امروز در آستانه تصویب نهایی است.

وی درباره حذف یارانه بنزین گفت: این طور استنباط می‌شود که بنزین یارانه‌ای بیشتر توسط دهک‌های بالای جامعه مصرف می‌شود و این در حالی است که آمارهای مربوطه به گفته خود آقایان بر اساس حدس و گمان و احتمال استخراج شده است.

وی همچنین در خصوص حذف یارانه کالاهای اساسی گفت: هم‌اکنون مهم‌ترین کالای اساسی که به آن یارانه تعلق می‌گیرد نان است مگر اقشار ثروتمند مرفه چقدر نان می‌خورند که با حذف یارانه آرد و نان بتوان به اهداف مورد نظر رسید.

وی همچنین در خصوص حذف یارانه سوخت و انرژی گفت: اینکه انرژی و سوخت را به بهای جهانی به مردم خود بفروشیم درست نیست به عنوان مثال در روستاهای دور افتاده و مناطق محرومی که هنوز به جای گاز از نفت سفید به عنوان سوخت استفاده می‌شود نباید انرژی را به بهای آزاد عرضه کرد زیرا مردم گناهی نکردند.

وی همچنین در خصوص ماده 13 لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها که به موضوع توقف افزایش مزدی کارگران و کارمندان شاغل و بازنشسته اشاره دارد گفت: این لایحه از ابتدا مورد مخالفت اعضای کمیسیون ویژه بررسی‌کننده طرح هدفمند کردن یارانه‌ها قرار گرفته و در نهایت دولت نیز از پیگیری آن منصرف شده است. وی با یادآوری اینکه در 20 سال گذشته مزدبگیران بارها بابت اشتباهات اقتصادی دولت‌ها هزینه پرداخت کرده‌اند گفت: این اشتباهات نتیجه‌ای جز گسترش فقر، تشدید فاصله میان فقیر و غنی نداشته است از این رو اگر قرار است برای چندمین بار اشتباه دیگری تحت عنوان حذف یارانه‌ها و عرضه کالا انجام گیرد حداقل نباید از افزایش مزد حقوق‌بگیران جلوگیری کرد.

به گفته محجوب اگر هدفمندکردن یارانه‌ها طرحی شدنی و اجرایی بود پس باید یارانه مرغ و تخم‌مرغی که در سال‌های پیش قطع شده بود همچنان به طور هدفمند پرداخت می‌شد.

وی از مسوولان کشوری خواست به منظور بهبود وضع اقتصادی از تکرار اشتباهات گذشته خودداری کنند و بر مبنای توصیه‌های کارشناسی و غیرتبلیغی عمل کرده و مسوولیت تصمیمات را نیز به عهده گیرند.

پایان پیام

بیانیه سندیکای کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه

یکمین سال تاسیس سندیکای کارگری شرکت کشت و صنعت هفت تپه را در حالی جشن می‌گیریم که چندی پیش از سوی دادگاه تجدید نظر اهواز پنج تن از اعضای هیات مدیره این سندیکا، آقایان فریدون نیکوفر، جلیل احمدی، علی نجاتی و رمضان علیپور به مدت شش ماه حبس تعلیقی و شش ماه حبس تعزیری و آقای محمد حیدری مهر نیز با چهار ماه حبس تعزیری و هشت ماه حبس تعلیقی روبرو شده و تمامی نام برده شدگان به مدت پنج سال از هر گونه فعالیت صنفی محروم شدند.

از این رو هیات مدیره سندیکای کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه بر خود دانسته تا با انتشار بیانیه‌ای ضمن حمایت از نام بردگان و محکوم کردن احکام صادره در خصوص این فعالین کارگری اعلام دارد سندیکای کارگری شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه یک تشکل کاملاً صنفی بوده و بدور از هر گونه

فعالیت و جهت گیری سیاسی و در چهارچوب قانون، صرفاً به دنبال احقاق حقوق کارگران رنج کشیده این شرکت تولیدی فعالیت دارد.

کارگران این شرکت يك صدا اعلام میدارند ما فرزندان ایران برانیم تا چرخهای اقتصادی این خاک پر گهر را همه با یاری هم بچرخانیم

01/08/1388

هیات مدیره سندیکای کشت و صنعت نیشکر هفت تپه

پلمپ شماردیگراز مغازه ها در شهر سقز به دلیل اعصاب مغازه داران

آژانس خبری موکریان در اول آبان 88 خبر میدهد: براساس گزارش خبرنگار آژانس خبری موکریان از شهر سقز، روز پنج شنبه مورخه 30 مهرماه 88 مأموران دولتی تعداد دیگری از مغازه های این شهر را پلمپ کردند. تاکنون از سوی مقامات رسمی دلیلی برای پلمپ این مغازه ها ارائه داده نشده، اما به گفته برخی از شهروندان علت این اقدام، تعطیلی مغازه ها در بیست و دوم تیر سال جاری است. یادآور می گردد که چندی پیش نیز تعدادی از مغازه های شهر سقز توسط مأموران پلمپ شده بود که پس از چند روز از آنها فک پلمپ گردید.

حکم دادگاه را در باره فعالان سندیکای نیشکر هفت تپه محکوم می کنیم.

به نوشته سایت کانون مدافعان حقوق کارگر در تاریخ اول آبان 88 نوشت: دادگاه تجدید نظر، احکام صادره در باره اعضای سندیکای هفت تپه را مبنی بر محکومیت آنان به حبس تعزیری تأیید کرد. اعضای سندیکای هفت تپه که جرمی به جز دفاع از حقوق غیر قابل انکار همکاران کارگر خود ندارند، به آن دلیل محکوم می شوند که خواهان ایجاد تشکل و احقاق حقوق کارگران و جلوگیری از اجحاف به آنان و تعطیلی کارخانه و خصوصی سازی آن هستند.

تشکیل سندیکا که از ابتدایی ترین حقوق کارگران در تمام دنیا است گویا برای کارگران ایران جرم است. درخواست حقوق های چند ماه به تاخیر افتاده کارگران گناهی است که با زندان پاسخ داده می شود. این همه ستم و نامردمی بر حقوق کارگران و زحمتکشان با چه منطقی است؟ کارگران و زحمتکشان که اصلی ترین پایه های تولید و گردش زندگی اقتصادی جامعه هستند در هیچ نقطه ای از دنیا به این شکل مورد ستم و استثمار قرار نمی گیرند.

ما ضمن محکوم کردن صدور چنین احکامی در حق کارگران عنوان می کنیم که صدور چنین احکامی نه تنها کارگران را برای رسیدن به خواسته های برحق خود مایوس نکرده، بلکه باعث افزایش خشم و نفرت آنان از این گونه اعمال سود محور است که هیچ گونه حقی برای اصلی ترین مالکان و صاحبان ثروت اجتماعی قایل نیست.

کانون مدافعان حقوق کارگر

بازاری که برای رسیدن به تعادل از کارگران قربانی می گیرد

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ 1 اول آبان 88 آمده است: خیرکوتاه و تکراری بود اما اثرش بر کارگرانی که به آنها ابلاغ شد شک آور بود و گیج کننده؛ دیروز به آنها گفتند: ”امروز آخرین روز کار است؛ همه شما از فردا اخراجید” و بدین ترتیب گروهی از کارگران پیمانکاری مجتمع سیمان تهران به دلیل تمام شدن قرارداد کار پیمانکار از صبح امروز بیکار شدند.

به گزارش خبرنگار ایلنا، خبر این اخراج يك روز پس از آن به کارگران اعلام شد که مسوولان خانه کارگر در مراسم بیستمین سالگرد تصویب قانون کار از تیز شدن چاقویی خبر داده بودند که حقوق حمایتی کارگران کشور را تهدید می کند.

صبح امروز اخراج شدهگان هم زمان با نخستین روز اخراج خود در اعراض به از دست دادن کار خود مقابل کارخانه تجمع کردند و خواستار بازگشت به کار خود شدند.

باوجود آنکه اخراج شدهگان امروز حق ورود به کارخانه را نداشتند اما میان کارگران و کارفرما بر سر تعداد و علت این اخراج اختلاف نظر است.

اخراج شدهگان تعداد خود را 300 نفر اعلام می کنند و می گویند که همگی از 4 تا 7 سال پیش با مدرک دیپلم فنی و یا گواهی فنی حرفه ای در سیمان تهران به عنوان کارگر ماهر کار می کرده اند و در این سالها تنها پیمانکاران آنها تغییر کرده است.

اما از سوی دیگر رمضان، مسوول مجتمع صنعتی سیمان تهران می‌گوید: اخراجی در کار نیست، مجتمع سیمان تهران برای حفظ موقعیت خود در بازار رقابتی و نامساعد کنونی از تمدید قرارداد همکاری با یکی از پیمانکاران مجری خود به نام "پیک پاکي" پایان داد و در نتیجه فعالیت 155 نفر از کارکنان این شرکت که بیشتر به عنوان نیروهای پشتیبانی و خدماتی در سیمان تهران کار می‌کردند پایان یافت.

اخراج شدگان با طرح این ادعا همزمان با اخراج آنها، گروهی 60 نفره با مدرک تحصیلی کاردانی از طریق اخذ آزمون به استخدام شرکت کرد آمده‌اند این پرسش را مطرح می‌کنند که چرا کارفرما حاضر نشد به جای تعیین مهلت برای ادامه تحصیل به کارگران دیپلم به پایین و یا قبول مدرک کاردانی برخی از کارگران، همه را اخراج و به جای آن کارگران تازه استخدام کرد؟

همچنین این کارگران یادآور می‌شوند که در راستای اجرای دستور وزیر صنایع مبنی بر تبدیل وضعیت استخدامی کارگران پیمانی و قراردادی به رسمی، از آنها تست اعتیاد گرفته شده است.

اما موضع مدیر مجتمع در پاسخ به این پرسش چنین است: شرکت برای تکمیل کادر غنی و تخصصی خود 30 تا 40 فارغ التحصیل دوره کاردانی را از طریق مراکز کاریابی و به کمک اخذ آزمون استخدام کرده است اما تمامی اخراج شدگان یا فاقد مدرک کاردانی بودند و یا مدرک کاردانی آنها با حرفه تخصصی آنها مطابقت و همخوانی نداشت و در نتیجه امکان جذب آنها نبود.

هرچند مدیر مجتمع در پاسخ به اینها، ضمن تکذیب هرگونه تعدیل نیروی انسانی در سیمان تهران این اطمینان را به اخراج شدگان می‌دهد که به منظور جلوگیری از تضییع حقوق اخراج شدگان این تجمع مطالبات 45 روز آخر پیمانکار را تا زمان تسویه حساب آخرین کارگر به طور موقت نگه خواهد داشت.

اما از نظر کارگران این اظهارات کافی نیست، آنها خواهان اعاده کاری هستند که تا همین روز از قبل آن نان خود را تامین می‌کردند اما امروز این کار به نام حفظ تولید در بازار نامتعادل از آنها گرفته شده است.

صرفه نظر از این موضوع، دلخوری دیگر کارگران اخراج شد از رفتار همکاری است که تا دیروز در همین شرکت خود را نماینده صنفی آنها می‌دانستند و امروز در مقابل اخراج آنها سکوت کرده‌اند و گویا فراموش کردند که همین چندماه پیش برای تکذیب خیر این تعدیل چقدر تماس گرفتند جوابیه منتشر کردند.

اخراج کارگران پیمانی مجتمع سیمان تهران مانند همه کارگران پیمانی و قراردادی که در سالهای اخیر به دلیل اجرا نشدن کامل قانون کار کار خود را از دست داده‌اند کاملاً قانونی است اما این اخراج در نخستین روز از بیست ساله شدن قانونکار تداعی کننده هشدارهایی است که همین 2 روز پیش در سالروز تصویب قانون کار از سوی فعالان کارگری داده شد.

گزارش: پانید فاضلیان
پایان پیام

دستگیری زنان دستفروش در مترو و اعتراض مردم

از تهران در تاریخ اول آبان 88 خبر رسید: اخیراً نیروی انتظامی با تشدید کنترل در مقابل درب‌های خروجی مترو به کنترل و بازرسی ساک‌های زنانی می‌پردازد که به نظر می‌رسد قصد دستفروشی در مترو را دارند. این زنان که غالباً درآمد دیگری ندارند، با فروش اجناس گوناگون از قبیل پوشاک، مواد خوراکی، وسایل تزئینی، فال، دستمال کاغذی و غیره امرار معاش می‌کنند. زنانی نیز که به ویژه شاغلند و فرصت خرید رفتن را ندارند از فروش این اجناس استقبال می‌کنند.

کنترل پلیس نه تنها منجر به ضبط اجناس و دستگیری زنان دستفروش شده، بلکه برخوردهای تند و توهین‌آمیزی نیز با آنان می‌شود. به همین دلیل زنان دستفروش با دیدن مأموران هراسان پا به فرار می‌گذارند و پلیس نیز به تعقیب آنان می‌پردازد. این حرکت موجب اعتراض برخی از مردم می‌شود که با آنان نیز از سوی پلیس برخورد تنیدی صورت می‌گیرد.

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه لوله چدنی اهواز

کارگران لوله چدنی اهواز در اعتراض به تعویق ۱۰ ماهه دستمزدهای خود راه پیمایی کردند. آنان در میدان شهدای شهر واقع در تقاطع نادری، طالقانی و ۳۰ متری اجتماع کردند و فریاد اعتراض سردادند. کارگران به مدت ۱۲ دقیقه خیابان نادری را بستند و عبور و مرور خودروها را متوقف کردند. اجتماع و راهپیمایی کارگران با تهاجم پلیس ضد شورش سرمایه مواجه شد. نیروی سرکوب از همه راهها برای متفرق کردن کارگران تلاش کرد. با وجود این، کارگران توانستند تا ۳ ساعت به اجتماع اعتراضی خود ادامه دهند. کارگران خواستار پرداخت فوری همه دستمزدهای خود شدند.

۲ آبان

اخراج کارگران در شرکت گواه

کارخانه گواه سازنده ماشین‌های سنگین مانند اتوبوس و کامیون است. سرمایه داران شرکت اخیراً در یک اقدام ضربتی و بدون هیچ اطلاع

قبلی ۲۰ نفر از کارگران را اخراج کرده اند. بر اساس اخبار، آنان با یک شرکت پیمانکاری وارد قرارداد شده و به دنبال آن به همه کارگران اخطار نموده اند که باید از طریق این شرکت و در چهارچوب قراردادهای کارگزاران کار موقت برای شرکت کار کنند. سرمایه داران تأکید کرده اند که تخطی هر کارگر از این دستور اخراج قطعی او را به دنبال خواهد داشت. اقدام جنایتکارانه صاحبان سرمایه مورد اعتراض کارگران قرار گرفته است. ۲۰ نفر از کارگران حاضر به پذیرش این تصمیم نشده و در نتیجه اخراج شده اند.

۲ آبان ۸۸

بازگشت به کار اعضای هیات مدیره سندیکای کارگری کشت و صنعت نیشکر هفت تپه

در دوم آبان ۸۸ خبر رسید: روز گذشته اعضای هیات مدیره سندیکای کارگری شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه با حضور در اداره کار شهرستان شوش با غیر قانونی خواندن بخش نامه حراست آن شرکت مبنی بر جلوگیری از حضور پنج تن از اعضای این سندیکا و با ارایه شکایت نامه ای خواستار بازگشت به کار فوری خود شدند.

در ادامه خبر آمده است؛ اداره کار این شهرستان نیز با غیر قانونی خواندن این عمل و با پی گیری فوری و رایزنی با حراست این شرکت خواستار بازگشت به کار فوری و بی قید و شرط کارگران اخراجی شد. روابط عمومی این سندیکا اعلام داشت تمامی اعضای این سندیکا به کار خود بازگشته و تا زمان اجرای حکم صادره بر سر کار خود مشغول خواهند بود.

آیامدیری کارآمد راهی تامین اجتماعی می شود؟

سازمانی آشفته؛ با سرگیجه ای مفرط

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ دوم آبان ۸۸ آمده است: سیدپرویز فتاح قرمباغی وزیر نیروی دولت نهم از چهره های است که هنوز مانند برخی از همکارانش همچون زاهدی وزیر علوم دولت نهم و مصری وزیر رفاه و تامین اجتماعی دولت نهم نحوه همکاری اش با دولت دهم به صورت کامل مشخص نشده است هر چند که گفته می شود وی بزودی از سوی صادق محسولی وزیر رفاه و تامین اجتماعی به عنوان مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی معرفی خواهد شد.

به گزارش خبرنگار ایلنا، حذف فتاح از وزارت نیرو باعث تعجب و نارضایتی نمایندگان مجلس شد به گونه ای که ۲۲۰ نفر از نمایندگان در نامه ای به رئیس جمهور خواستار ابقای وی در وزارت نیرو شدند هر چند که این نامه کارساز نشد و محمود احمدی نژاد با ذکر این که «از آقای فتاح که انسانی زلال، دلسوز، پرکار و جنب و جوش و جزء پلکترین مدیران دولت بوده است در بخش دیگری که حجم کار آن کمتر اما اهمیتش بیشتر است استفاده خواهم کرد» جواب «نه» به نامه نمایندگان مجلس داد.

حکم جانشینی فتاح در قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا در شهریور ماه سال جاری باعث شد که همگان گمان کنند که وی به همکاری خود با محمود احمدی نژاد پایان داده و شاید هم از او قهر کرده است و دیگر قصد ندارد به دولت برگردد اما این حدس پس از چندی منتفی شد و اندکی بعد زمزمه های مبنی بر معرفی او به عنوان مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی به گوش رسید. زمزمه های که با حضور او در مجلس برای رایزنی با نمایندگان برای رای موافق مجلس به صادق محسولی به عنوان وزیر پیشنهادی رفاه و تامین اجتماعی و نامجو به عنوان وزیر پیشنهادی نیرو تقویت شد.

اما این پایان ماجرا نبود چرا که صادق محسولی در خانه ملت به وضوح اعلام کرد که در صورت تصدی وزارت رفاه و تامین اجتماعی، فتاح را به عنوان مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی معرفی خواهد کرد. این اظهارات در حالی است که نمایندگان مجلس نیز در مصاحبه های مختلف خود حتی با رسانه های طرفدار دولت، به صراحت از علی ذبیحی مدیر عامل فعلی سازمان تامین اجتماعی انتقاد می کنند، اظهاراتی که حتی باعث منصرف شدن محمود احمدی نژاد از معرفی مجدد ذبیحی به عنوان وزیر پیشنهادی نیرو به مجلس شد زیرا وی به خوبی می دانست که نمایندگان با توجه به انتقادات جدی خود به ذبیحی رای لازم را به وی برای تصدی وزارت نیرو نخواهند داد حتی اگر دکترای وی با وزارت نیرو مرتبط باشد. وزارتتی که نامجو با کسب ۲۱۰ رای رکوردزنی در کسب نظر مثبت نمایندگان را در آن به دست آورد، هر چند که بسیاری معتقدند که رایزنی های فتاح با نمایندگان مجلس باعث شد که نامجو رای بالایی را برای وزارت نیرو داشته باشد و حتی برخی معتقدند صادق محسولی وزیر پیشنهادی رفاه و تامین اجتماعی نیز بدون رایزنی فتاح امید چندانی به تصدی این وزارتخانه نداشت.

به هر حال آنچه که مهم است ثبات مدیریتی در سازمان تامین اجتماعی است چرا که روابط صمیمانه و شخصی احمدی نژاد و فتاح به خود آنان مربوط می شود اما این سازمان نمی تواند هر سال یک مدیر عامل عوض کند هر چند که در ۴ سال گذشته این کار کم و بیش انجام گرفته است با این وجود مدیران، کارکنان، بیمه شدگان و مستمری بگیران سازمان تامین اجتماعی منتظر تعیین تکلیف مدیر عامل این سازمان هستند چرا که افرادی که با سازمان آشنا هستند اذعان دارند که این سازمان چند ماهی است که دچار روزمرگی شده است.

با این حال از آنجایی که هنوز آمدن فتاح به تامین اجتماعی از سوی خود وی تکذیب نشده است سوابق اجرایی اش در ذیل می آید:

-مسئول کمیته فرهنگی جهاد استان آذربایجان غربی در سال 1358.

-حضور مستمر در جبهه در دوران دفاع مقدس و قائممقامی فرماندهی لشکر ویژه پاسداران.

-مدیر امور قراردادی پروژه های عمرانی قرارگاه سازندگی خاتم الانبیاء.

-عضو هیات مدیره، قائممقام و معاون فنی شرکت مهندسی سپاسد.

-مدیریت پروژه های سد کرخه و گنوند.

-کارشناسی مهندسی عمران از دانشگاه صنعتی شریف.

-کارشناسی ارشد صنایع از دانشگاه امام حسین (ع).

-عضو هیات علمی دانشگاه امام حسین و مسلط به زبان انگلیسی.

-وزیر نیرو در دولت نهم.

پایان پیام

کارگران چینی البرز جاده اصلی شهر را بستند

ایلنا در تاریخ 2 آبان مینویسد: دستمزد کارگران چینی البرز 4 ماه است که توسط سرمایه داران مصادره شده است. کارگران بارها اعتراض کرده و خواستار پرداخت مطالبات خود شده اند. مدتی پیش

دستگاه قضائی سرمایه در قزوین زیر فشار اعتراض و مبارزات کارگران دستور داد تا موجودی انبارهای

کارخانه را توقیف کنند و کارگران از طریق فروش آن ها مطالبات خویش را دریافت دارند. با صدور این

حکم، سرمایه دار شرکت به دست و پا افتاد و با حضور در میان کارگران قول داد که خودش شخصاً کار

فروش ذخیره انبارها را به عهده می گیرد و هر چه سریع تر دستمزدها را پرداخت می کند. اکنون مدت ها از

آن تاریخ گذشته است. سرمایه دار موجودی انبارها را به کلی از دسترس خارج کرده و به فروش رسانده است.

او پول ناشی از فروش را بر سرمایه های خود افزوده و باز هم هیچ ریالی به کارگران نپرداخته است. 400

کارگر چینی البرز اینک غرق در خشم قهر و عصیان موج جدیدی از مبارزه و اعتراض را آغاز کرده اند.

آنان جاده اصلی شهر صنعتی البرز به قزوین را بسته اند، عبور و مرور وسائط نقلیه را متوقف کرده و

خواستار پرداخت فوری مطالبات خود شده اند. کارخانه چینی البرز در طول چند سال اخیر علاوه بر استثمار

جنایتکارانه صدها کارگر به مرکزی برای اجرای طرح ها و برنامه های مالک شرکت برای کسب سودها و

سرمایه های گوناگون تبدیل شده است. سرمایه دار چندین سال پیش در جریان خصوصی سازی ها، کارخانه

را به قیمت 17 هزار میلیون تومان از دولت سرمایه داری خریده است. 30 درصد این قیمت را پرداخته اما از

پرداخت اقساط 70 درصد آن یکسره سر باز زده است. او به استثمار کارگران و تصاحب این 70 درصد اکتفا

نکرده است. حداقل 6 میلیارد تومان یعنی حدود 4 برابر بهای اصلی شرکت هم وام دریافت کرده است. سرمایه

دار به همه این جنایات دست زده و اکنون 4 ماه است که هیچ دستمزدی هم به کارگران پرداخت نکرده است.

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه لوله چینی اهواز

به نوشته نشریه اینترنتی خیابان در دوم آبان 1388 آمده است: کارگران کارخان هی لوله چینی اهواز صبح

پنجشنبه در اعتراض به عدم پرداخت حقوق معوق هی خود تجمع اعتراضی برپا کردند. به گزارش واحد

کارگری مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران، کارگران کارخانه لوله چینی اهواز، در اعتراض به عدم

پرداخت حقوق 10 ماهه از سوی مسئولین کارخانه در میدان شهدای اهواز، خیابان نادری، طالقانی، 30 متری

تجمع اعتراضی برپا کردند. لازم به ذکر است که در این تجمع، کارگران به مدت 12 دقیقه با تجمع خود

خیابان نادری را مسدود کردند. بر اساس گزارشهای دریافتی، در این تجمع اعتراضی نیروهای گارد ضد

شورش که به دور تجمع کنندگان حلقه زده بودند، چهار هیی متفاوت از تجمع روز گذشت هی این کارگران را

به نمایش گذاشتند و این تجمع بدون درگیری به مدت 3 ساعت ادامه داشت.

کارگران خباز از عدم افزایش مزد خود می گویند؛

فقط به خاطر نان درد نان را تحمل می کنیم

به گزارش ایلنا در تاریخ 2 آبان 88 آمده است: در حالی که غالب کارگران ایرانی در باقیمانده سال 88،

همچنان در انتظار افزایش دستمزد تحقق وعده نمایندگان خود روزها را سپری می کنند؛ به جرات می توان گفت

و ادعا کرد که پرداخت همین دستمزدهای فعلی برای کارگرانی مانند کارگران خباز یکی از بزرگترین

خواسته های صنفی است.

شاید سال 88 به دلیل کاهش دور از انتظار و خارج از قانون مزد کارگران و به دنبال آن وعده نمایندگان آنها

در شورای عالی کار مبنی بر جبران مبلغ کسر شده، دیرتر از یاد مزدبگیران کشور پاك شود، اما برای

کارگران خبازی که تاکنون در نانوآخانه ها به خمیرگیری و پخت نان اشتغال داشته اند این سال به مانند یکسان

بودن رنگ آسمان هیچ تفاوتی با سال های دیگر ندارد.

به موجب ماده 174 قانون کار متخلفان از افزایش مزد کارگران براساس مصوبه شورای عالی کار محکوم به

رفع تخلف و یا تادیبه حقوق کارگر هستند. با این حال کارگران خباز از فرار کارفرمایان خود از اجرای این بخشنامه و یا به عبارتی افزایش نیافتن دستمزدهای خود طی سال‌های گذشته خبر می‌دهند.

کارفرمایان از افزایش مزد طفره می‌روند

محمود صالحی کارگر خباز و از فعالان کارگری شهرستان سقز می‌گوید: از ابتدای سال 80 تاکنون به دلیل ممانعت کارفرمایان خباز از انعقاد پیمان دسته جمعی با کارگران موضوع افزایش دستمزد کارگران خباز همواره یکی از مشکلات کارگران خباز بوده است.

به گفته صالحی چون نانوآخانه‌ها در گروه کارگاه‌های کوچک جای دارند، پرداخت تمامی مطالبات از جمله افزایش حقوق، طرح طبقه‌بندی مشاغل، بیمه و حق عائله، عیدی، پاداش در چارچوب پیمان دسته جمعی که هر ساله میان کارگران با کارفرمایان خباز منعقد می‌شد امکان‌پذیر است.

این فعال کارگری می‌افزاید: از ابتدای دهه 80 تاکنون کارفرمایان خباز حاضر به تمدید پیمان دسته‌جمعی با کارگران نشده‌اند که در نتیجه آن پرداخت مطالباتی چون افزایش مزد کارگران با مشکل مواجه شده است.

وی با بیان این که در حال حاضر دریافتی کارگران نزدیک به مزد سال 87 است، می‌گوید: در مردادماه گذشته مجمع عمومی انجمن صنفی کارگران خباز سقز تصویب کرد تا در صورت ادامه خودداری کارفرمایان خباز از انعقاد پیمان دسته جمعی موضوع افزایش مزد کارگران خباز در اداره کار سقز مطرح شود.

وی گفت: بر همین اساس دوشنبه هفته گذشته کارگران خباز به اداره کار مراجعه کردند تا نسبت به عدم اجرای مصوبه دستمزدهای سال 88 شکایت خود را مطرح کنند که به دلیل ممانعت مسئولان اداره کار از ثبت شکایت کارگران این مراجعه به تجمع اعتراضی کارگران خباز در مقابل اداره کار منجر شد.

به گفته صالحی: مسئولان اداره کار با اشکال تراشی غیرقانونی قصد دست به سر کردن کارگران خباز داشته اما وقتی با تجمع مراجعه‌کنندگان مواجه شدند شکایت آنها را ثبت کردند.

صالحی گفت: در حالی که با همین بهای به ظاهر ثابت نان، کارفرمایان خباز هر سال مجبور به پرداخت بهای بیشتری بابت آب، برق، سوخت آرد و سایر امکانات اولیه تولید هستند، معلوم نیست که به چه علت از تمدید پیمان دسته جمعی با کارگران و افزایش دستمزدهای آنها خودداری کرده‌اند.

از حداقل تعیین شده کمتر مزد می‌گیریم

اسکندر مقدس از انجمن صنفی کارگران خباز تهران نیز از افزایش نیافتن دستمزد خود و دیگر همکارانش می‌نالد.

به گفته وی تا 6 الی 7 سال پیش دستمزد کارگران خباز مانند سایر کارگران هر سال طبق مصوبه دستمزدهای شورای عالی کار افزایش یافت، اما از آن زمان تاکنون این موضوع متوقف شد. به طوری که با گذشت 6 ماه از آغاز سال جاری، او و همکارانش در بهترین حالت ممکن مزد سال 87 را دریافت می‌کنند.

وی می‌گوید: نانوايي‌داران بر حسب نوع طبع نان تافتون، لواش، بربري یا سنگک، مزد کارگران خود را بر حسب تعداد نان پخته شده یا کیلوگرم آرد مصرفی پرداخت می‌کنند و توجهی به مصوبه شورای عالی کار ندارند.

وی می‌گوید تنها در آزدپزی‌ها است که مزد کارگران براساس مصوبه شورای عالی کار پرداخت می‌شود وگرنه تمامی کارگران شاغل در نانوايي‌هایی که از آرد یارانه‌ای استفاده می‌کنند مساله عدم افزایش مزد وجود دارد.

مزد کارگر ثابت مانده است

علی یزدانی، از انجمن صنفی کارگران خباز اصفهان نیز در خصوص عدم افزایش دستمزد کارگران خباز می‌گوید: قیمت مواد اولیه نان هر سال افزایش می‌یابد و تنها مزد کارگر است که ثابت مانده است.

وی می‌گوید: با کارفرمایان و استانداری توافق کرده بودیم که از ابتدای امسال مزد کارگران خباز افزایش یابد. محاسبات لازم انجام شد و سر مبلغ هم به توافق رسیدیم اما گفتند بگذاریم انتخابات تمام شود. بعد از انتخابات استاندار وزیر شد و رفت بعد سرپرست استانداری گفت صبر کنید تا استاندار جدید بیاید و استاندار جدید هم که آمد گفت شما که این مدت صبر کرده‌اید، یک مقدار دیگر منتظر بمانید تا این افزایش تحقق شود.

وی می‌گوید: افزایش مزدکارگران خباز درست یا نادرست با یارانه‌ای بودن پخت نان و ثابت ماندن بهای آن گره خورده است و کارفرمایان می‌گویند برای افزایش دستمزد باید بهای نان را گران کنیم.

به گفته یزدانی در حال حاضر مساله دولتی بدون بهای نان باعث ایجاد مشکل در راه افزایش دستمزد کارگران خباز شده است به طوری که این کارگران در بهترین حالت دستمزدهای سال قبل را می‌گیرند.

راه حل تضمین نشدنی

وقتی تعداد نانوايي‌ها در هر شهر و شهرستان از شمار انگشتان دست خارج باشد، نمی‌توان از رقم قطعی کارگران خباز سخن گفت بلکه فقط می‌توان براساس گفته‌ها و شنیده‌ها تعداد خبازي‌ها را در اعدادی بین 2 تا 5 ضرب کرد تا رقم احتمالی کارگران شاغل در نانوايي مشخص شود. به نظر می‌رسد کارگران خباز برخلاف سایر کارگران که به امید بازنگری چندباره مصوبه دستمزدهای شورای عالی کار نسبت به افزایش

دستمزدهای خود دل خوش کرده‌اند، سال‌ها است که دل خود را به اجرای به موقع مصوبات شورای عالی خوش کرده‌اند.

کارگران خباز سقزی به نیابت از همکاران خود از چند سال پیش به منظور افزایش قانونی مزد خود مکاتباتی را با وزارت کار امور اجتماعی انجام داده‌اند ارگانی که وظیفه دارد در راستای تنظیم روابط کار با متمردان افزایش قانونی مزد کارگر برخورد کند اما در نهایت باز هم اخبار عدم افزایش دستمزد کارگران خباز شنیده می‌شود.

ممکن است با حذف یارانه نان و آزاد شدن بهای پخت آن دستمزد این کارگران مانند دیگر کارگران افزایش یابد اما معلوم نیست با آزاد شدن بهای نان همین کارگر بتواند نان مصرفی خانواده خود را تامین کند، آن هم در شرایطی که کارشناسان اقتصادی از تبعات جدی طرح هدفمندشدن یارانه‌ها خبر می‌دهند.

گزارش: امیر بهرامی

پایان پیام

وزیر مسکن دولت اصلاحات در گفتگو با ایلنا خبر داد:

جهش قیمتی مسکن در سال آینده

به گزارش ایلنا در تاریخ 2 آبان 88 آمده است: وزیر مسکن دولت اصلاحات از جهش قیمت مسکن در اوائل سال آینده خبر داد و گفت: در صورت تدویم تحرک نسبی به وجود آمده و نبود برنامه‌های ترکیبی کوتاهمدت و بلندمدت، شاهد جهش قیمتی در درازمدت می‌شویم.

علی عبدالعلی‌زاده در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزود: در حال حاضر تحرکاتی در بازار مسکن مشاهده می‌شود اما باعث افزایش قیمت نمی‌شود.

وی تصریح کرد: در زمان رکود، قیمت‌ها تا حدی کاهش یافته است اما نه به این معنا که کاهش قیمت واقعی صورت گرفته شده باشد.

وی افزود: یکی از راهکارهای رونق بازار مسکن بی‌آنکه جهش کاذب قیمتی به وجود بیاید، توانمندسازی تقاضای موثر همراه با سیاست‌های ترکیبی کوتاهمدت و بلندمدت مسکن با تمام قابلیت‌های اقتصادی است. وزیر مسکن دولت خاتمی برنامه‌های وزیر مسکن جدید را مبهم ذکر کرد و گفت: از برنامه‌های وزیر مسکن جدید اطلاع دقیقی ندارم اما ظاهراً برنامه جدیدی را ارائه نکرده است که رکود را از بازار مسکن خارج سازد.

عبدالعلی‌زاده ارائه تسهیلات لازم برای اجرای طرح مسکن مهر را زمانی موفق دانست که عملیاتی شود. به گزارش ایلنا، بازار مسکن بر خلاف آنچه که پیش‌بینی می‌شد و اعلام شده بود، از نیمه دوم سال نه تنها رونق نگرفت و ساخت و ساز انجام نشد بلکه با فرا رسیدن فصل زمستان به خواب زمستانی فرو رفته است و برغم وعده‌های وزیر مسکن جدید هنوز تحرکی در بخش مسکن انجام نگرفته است.

پایان پیام

در گفت‌وگوی ایلنا با رئیس کمیته تخصصی زراعت خانه کشاورز مازندران اعلام شد:

خرید برنج‌ها توسط دولت تنها به نفع دلالان بود نه کشاورز

به گزارش ایلنا در تاریخ 2 آبان 88 آمده است: به گزارش ایلنا بر اساس انتشار خبری از معاون وزیر بازرگانی و مدیر عامل شرکت بازرگانی دولتی ایران تاکنون 24 هزار تن برنج پرمحصول از کشاورزان مازندران خریداری شده است.

بر اساس این خبر وزارت بازرگانی، در حال حاضر 6 مرکز مستقیم خرید تضمینی برنج پرمحصول در شهرهای بابل، آمل، نکا، فریدونکنار و بیش از 120 واحد کارخانه‌های شالی‌کوبی به امر خرید مشغول هستند. به گزارش ایلنا در خبری که از سوی وزارت بازرگانی منتشر شده خرید تضمینی برنج پرمحصول یکی از اقداماتی است که از سوی دولت برای حمایت از کشاورزان و جلوگیری از ضرر آنها صورت می‌گیرد اما شعبان گیلانی عضو شورای مرکزی خانه کشاورز ضمن رد این مسئله در گفت‌وگو با ایلنا می‌گوید: خانه کشاورز مازندران این نحوه خرید اداره بازرگانی را قبول ندارد زیرا در ظاهر این حرکت برای حمایت از کشاورز است اما در واقع این دلالان هستند که از این نوع خرید سود می‌برند.

رئیس کمیته تخصصی زراعت خانه کشاورز در ادامه تصریح کرد: اداره بازرگانی استان مازندران تنها شاید 20 درصد برنج پرمحصول کشاورزان را از خود آنها خریده مابقی خرید برنج توسط دولت از دلالان صورت گرفته و سودی هم اگر بوده در جیب دلال رفته است.

وی در پاسخ به این سوال که چرا کشاورزان با مراجعه به اداره بازرگانی برنجشان را به دولت نمی‌فروشند؟ گفت: برای کشاورزی که در روستا کشت خود را برداشت می‌کند بسیار سخت است که با کرایه حمل زیاد و صف طولانی به اداره کشاورزی استان آمده و برنجش را بفروشد بلکه این وظیفه دولت است که هنگام کشت محصول، قراردادی با کشاورزان ببندد و محصولشان را در زمان برداشت خریداری کند.

گیلانی افزود: خواسته دیگر خانه کشاورز استان این است که قیمت تضمینی برنج که با کشاورز بسته می‌شود

تغییر نکند و بر اساس قرارداد با همان قیمت بسته شده برنج‌ها خریداری شود. این کشاورز مازندرانی خاطر نشان کرد: در حال حاضر دو نوع برنج خزر و بهنام توسط کشاورزان استان کشت شده است و قرار بوده با کیلویی 1350 تومان خریداری شود اما الان با کمتر از 8 درصد خرده برنج کیلویی 1250 و در صورتی که خرده برنج بیش از 20 درصد باشد با کیلویی 900 تومان از کشاورز خریداری می‌شود. وی همچنین در مورد واردات برنج آمریکا به ایران گفت: جدا از اینکه برنج با چه کیفیتی از کدام کشور به ایران وارد می‌شود کشاورزان و تولیدکنندگان با اصل قضیه واردات مشکل دارند و باید به این مساله توجه کرد که چرا بیش از مصرف و نیاز واردات صورت می‌گیرد.

پایان پیام

در حاشیه طرح هدفمند کردن یارانه‌ها؛

حذف یارانه، حقی که از کیسه مزدبگیران می‌رود

به گزارش ایلنا در تاریخ 2 آبان 88 آمده است: طرح دولت در رابطه با هدفمند کردن یارانه‌ی حامل‌های انرژی این روزها در مجلس شورا و توسط نمایندگان این مجلس با سرعت در حال بررسی و تصویب است. خلاصه شده یا روح این طرح در مورد یارانه‌ی حامل‌های انرژی چنین است: مردم ایران باید در ازای مصرف حامل‌های انرژی (آب، برق، گاز، بنزین و...) بهایی را بپردازند که بر مبنای قیمت تمام شده یا عرضه شده (!) در سطح بین‌المللی و یا لحاظ کردن قیمت فوب خلیج فارس محاسبه و تعیین شده است. از توضیح و بحث فنی قضیه که بگذریم؛ آنچه باقی می‌ماند این است که ایران سرزمینی برخوردار از منابع و ذخیره‌های انرژی زیر و روی زمینی بسیار زیادی است که بر مبنای نص صریح قانون اساسی مالکیت آن به همه آحاد ملت تعلق دارد.

حال مردم این سرزمین باید برای استفاده از حامل‌های مختلف انرژی بدست آمده (و فرآوری شده) از این ذخایر و منابع که بخشی از ثروت طبیعی‌اشان هم هست همان مبلغی را بپردازند که برای خریداران خارجی در خلیج فارس بر مبنای قیمت ارز آزاد محاسبه می‌شود؟! اشکال قضیه این است که: اولاً قیمت تمام شده با قیمت بازار آزاد و بین‌المللی تفاوت بسیار دارد؛ ثانیاً قیمت تمام شده و اعداد بدست آمده‌ای که توسط کارشناسان دولتی محاسبه و اعلام شده به دلایل زیر بر مبنایی نادرست محاسبه و استخراج شده اند:

1- بخش اصلی ارزش کالایی که قیمت فوب خلیج فارس یا قیمت بین‌المللی آن را قصد دارند از مردم ایران بگیرند مربوط به ثروت طبیعی و ذخیره‌های زیر زمینی کشور است که کسی بابت آن پولی نپرداخته و زحمتی نکشیده است. واضح است در این جا منظور این نیست که این ثروت باد آورده است و می‌توان آن را به غارت برد یا به غارت داد و چوب حراج بر آن زد. این ثروت متعلق به همه مردم این سرزمین و نسل‌های بعدی و فرزندان آن هاست. برای حفظ و نگهداری سهم نسل‌های بعدی از این ذخایر راه درست این نیست که از نسل امروزی بهای آن را به چندین برابر قیمت واقعی دریافت کرد (بهتر است بگویم اخذ نمود). درست تر آن است که در بخش‌ها و حوزه‌هایی که ممکن است، کمتر برداشت و بیشتر ذخیره‌سازی کرد و در حوزه‌هایی که نمی‌توان چنین کرد باید از درآمد حاصله، در بخش‌های دراز مدت و استراتژیک به گونه‌ای سرمایه‌گذاری کرد که بهره‌ی آن به نسل‌های بعدی برسد. کارشناسان در این مورد راهکارهای مختلف و متعددی پیشنهاد می‌کنند.

2- یک بخش دیگر از این ارزش بین‌المللی و یا قیمت فوب خلیج فارس از طریق " ارزش افزوده‌ی حاصل از کار کارگران " ایجاد می‌شود. این در حالی است که دستمزد کارگران دخیل در استخراج، فرآوری و پالایش، نگهداری و انتقال حامل‌های مختلف انرژی به محل مصرف یا عرضه‌ی داخلی و بین‌المللی آن‌ها بر مبنای نرخ عادلانه یا موازین و نرخ بین‌المللی دستمزد کارگران در این رشته‌ها بلکه بر مبنای دستمزد به شدت ناچیز و ناکافی کارگران ایران که هر ساله توسط شورای عالی کار تعیین می‌شود؛ پرداخت شده و می‌شود.

کارگران و حقوق‌بگیران ایرانی که به دلیل نبود تشکل‌های مستقل کارگری (اتحادیه‌ها و سندیکاهای کارگری) خود عرضه‌کننده نیروی انسانی (با دستمزد ناچیز و نا عادلانه) لازم برای استخراج، فرآوری و انتقال این کالاها هستند با کدام دلیل و برهان به عنوان مصرف‌کننده داخلی این کالاها باید قیمت این کالاها را به بهای آزاد و بین‌المللی آن پرداخت کنند؟

3- بخش دیگر تشکیل دهنده این ارزش بین‌المللی مربوط به هزینه‌های حمل و نقل آن است. این هزینه‌ها در دو بخش: دستمزد کارگران حمل و نقل و تکنولوژی و ماشین‌آلات بکار رفته در این رابطه قابل محاسبه است.

بخش مربوط به کارگران در بند دوم گفته شده است.

4- بخش دیگری که این ارزش بین المللی و همچنین قیمت تمام شده‌ی این کالا را تشکیل می‌دهد مربوط به سرمایه ثابت، تاسیسات و خرید تکنولوژی و ماشین آلات لازم از بازارهای داخلی و خارجی است. هزینه‌های این بخش طی سال‌های گذشته (همینطور حال و آینده) از محل فروش همین حامل‌ها و یا از خزانه دولت که آن نیز خود محل تامین بودجه اش فروش نفت و ثروت طبیعی مردم است؛ تامین شده.

همانطور که در ابتدای بحث گفته شد از آنجا که ذخایر و ثروت ملی مربوط به همه آحاد این ملت است با اطمینان می‌توان گفت مصرف کننده داخلی قبلاً و از کیسه و ثروت طبیعی خود و از طریق خزانه دولت یا فروش نفت این هزینه‌ها را پرداخت کرده است.

بر اساس این روش محاسبه کارگران و حقوق بگیران و بطور کلی مصرف کننده داخلی فقط باید قیمت تمام شده داخلی این کالا را بپردازد.

اگر این قیمت با قیمت های فوب خلیج فارس یا قیمت بین المللی و بازار آزاد آن تفاوت دارد که همین طور هم هست این مصرف کننده خارجی است که باید این تفاوت را بپردازد نه مصرف کننده داخلی که حقوق و دستمزد و سایر منابع تحصیل در آمدش (بیشترین شمار مصرف کنندگان داخلی را این گروه یعنی کارگران و حقوق بگیران تشکیل می دهند) بر مبنای ریال و سیاست های تعیین مزد و حقوق دولتی تعیین می شود. در واقع در این جا "پارانه‌ای" نیست که دولت آن را پرداخت کند بلکه ثروت طبیعی و بین المللی مردم این سرزمین است که، ضمن مصرف درست و بهینه از آن سهم آیندگان نیز باید لحاظ گردد. بحث دیگر در این رابطه خطر صدور غیر قانونی یا قاچاق حامل های انرژی به خارج از مرزها است که جای تامل و بررسی بسیار دارد

اما مختصر این که وظیفه ی دولت و نهادهای مربوطه است که جلوی این به غارت بردن منابع و ثروت عمومی را بگیرند؛ تاوان ندانم کاری و ضعف این نهادها و مسئولین مربوطه را که نباید مردم و مصرف کنندگان داخلی بپردازند. با کدام منطق می‌توان نتیجه گرفت که هزینه سهل انگاری و سوء استفاده های دیگران را در این زمینه باید کارگران و حقوق بگیران از حقوق و دستمزد به شدت ناعادلانه اشان بپردازند؟ در مورد دیگر حامل های انرژی نیز همین بحث مطرح است. نیروگاه های تولید برق و انرژی الکتریکی و تاسیسات مربوط به انتقال آن، سدها و تاسیسات ذخیره سازی، تصفیه و انتقال آب و . . . همگی توسط نیروی کار ارزان همین ملت یعنی کارگران و مهندسان ایرانی که دستمزدشان را به ریال و ناعادلانه دریافت کرده اند، ساخته و آماده شده و از آنها بهره برداری می‌شود.

تکنولوژی و ماشین آلات بکار رفته نیز هم در سال‌ها و گذشته های دور و هم در چند سال گذشته همگی از محل ثروت و بودجه ی دولتی همین مردم و چه بسا به دلایل تحریم و . . . به قیمتی بسیار گزاف تر از قیمت واقعی آن خریداری شده است که این یعنی مردم ایران قبلاً بهای آن را پرداخت کرده اند. هیچ یک از این هزینه ها چه در مورد تاسیسات نفت و چه سایر حامل های انرژی با سرمایه خصوصی اشخاص حقیقی یا حقوقی تامین و پرداخت نشده است.

حال اگر بحث خصوصی سازی به میان آمده و بخش هایی یا تمام این تاسیسات و ارائه ی خدمات به بخش خصوصی و اگذار می‌شود (یا قرار است بشود) سهم و سرمایه قبلی عمومی (مردم) در این رابطه باید در نظر گرفته شود و نباید مردم مجبور شوند ولو به تدریج بهای آن را دوباره بپردازند.

خلاصه کنم دریافت بهای حامل های مختلف انرژی از مصرف کننده داخلی بر مبنای قیمت بازار آزاد یا ارزش بین المللی آن و یا قیمت فوب خلیج فارس درست مثل این است که در یک خانواده بهای غذا و دیگر سرویس های خانگی بر مبنای قیمت رستوران و سالن های غذاخوری لوکس محاسبه و از فرزندان خانواده گرفته شود.

نکته پایانی اینکه در این نوشته ی کوتاه به عمد از پرداختن به عوارض و تبعات منفی و خطرناکی چون رشد سرسام آور تورم، سخت تر شدن شرایط برای تولید بخصوص در کارگاه ها و بنگاههای کوچک و متوسط تولیدی و خدماتی و از این طریق افزایش بیکاری و رشد نبود امنیت شغلی، که افزایش قیمت سوخت و سایر حامل های انرژی به بخش های دیگر اقتصاد و پیکره ی جامعه وارد می‌کند پرهیز شده است.

کاظم فرج الهی-کارگر بازنشسته و روزنامه نگار

پایان پیام

در قطعنامه اجلاس دبیران اجرایی خانه کارگر عنوان شد:

کارگران در سال 88 از لحاظ معیشتی سقوط کردند

به گزارش ایلنا در تاریخ 2 آبان 88 آمده است: اجلاس سراسری دبیران اجرایی خانه‌های کارگر سراسر کشور که از روز 30 مهرماه به منظور بررسی مهمترین مسائل مرتبط با منافع کارگران سراسر کشور در استراحتگاه چمخاله برگزار شده بود روز گذشته با صدور قطعنامه‌ای به کار خود پایان داد.

متن قطعنامه این اجلاس که در بردارنده دیدگاه‌های رسمی کنفدراسیون عالی کارگران ایران نسبت به مسائل روز کارگران است به شرح یل است:

سالی که تاکنون 7 ماه از آن گذشته؛ سالی پر حادثه و پرفاقت و خیز در عرصه‌های اجتماعی - سیاسی و اقتصادی بود و برای جامعه کارگری باید گفت که متأسفانه هیچ دست آورد مثبتی به همراه نداشت؛ معیشت جامعه کارگری همچنان در پرتو افزایش قیمت‌های کالا و خدمات مصرفی روند نزولی داشته و عرصه بر آنان تنگتر می‌شود دستمزدها به هیچ وجه جواجوی هزینه‌ها نیست و این در حالی است که ناامنی شغلی هم به این مشکلات افزوده شده و کارگران هیچ امیدی به بهبود وضعیتشان ندارند.

اغنیاء به برکت حمایت‌های چند لایه روز به روز فربه‌تر شده و حاصل کار کارگران را به یغما می‌برند. تورم بالای خانمان سوز طبقه کارگر زحمتکش است که سبب می‌شود پدیده مالیات توری بدون هیچگونه ممانعتی فقرا را فقیرتر و اغنیاء را توانمندتر کند در این اوضاع و احوال دولت و مجلس هم کارگران را از یاد برده‌اند و مرتب قوانین ضد کارگری است که به بهانه حمایت از سرمایه‌داری و تولید یکی پس از دیگری نوشته شده و راه تصویب را پیشنهاد می‌کند.

در آخرین روزهای حیات دولت نهم آخرین تیر به قلب قانون زده شد و مدعیان که تاکنون به بخشی از قانون کار معترض بودند اینبار یکباره راه حاکمیت را پیش گرفتند و تغییر قانون را از مسیر دولت خواستار شدند این در حالی است که عکس‌العمل جامعه کارگری در این خصوص تقریباً سکوت بود.

در مجامع حامی کارگران هم هیچ اقدامی در این خصوص صورت نگرفت، در این اصلحیه که احتمالاً مواد 10-7-21-24-27-41-96-112-191 و مواد 131 تا 136 بر اساس خواست وزارت کار بازنگری شده است؛ حقیقتاً همه حقوق کارگران به کلی از بین رفته است.

اصلاح برخی از این مواد مغایرت آشکار با کنوانسیون‌های بین‌المللی دارد ولی ظاهراً برای طراحان تعهدات ملی و بین‌المللی اصلاً اهمیت ندارد و مهم خواست و اراده طبقه سرمایه‌داری است که فعلاً جایگاه محکمی در حاکمیت دارند.

در حوزه تأمین اجتماعی هم وضع مناسب‌تر از حوزه روابط کار نسبت جابجایی‌های شتابزده مدیریتی از ناحیه دولت به بی‌ثباتی تصمیمات در این حوزه شدت داده و به نظر می‌رسد در آینده نزدیک آسیب این تصمیم‌ها و سیاست‌ها دامن سازمان تأمین اجتماعی که بزرگترین سازمان بیمه‌ای کشور است را در برگیرد و این یعنی به مخاطره افتاده حقوق نزدیک به 27 میلیون نفر جمعیت این کشور.

اگر این وضعیت ادامه یابد دولت باید منتظر سرازیر شدن مطالبات جامعه بیمه شده به سمت خودش باشد چرا که ما در نهایت دولت را می‌شناسیم.

در این نابسامانی لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها که باید از آن به لایحه آزادسازی قیمت‌ها نام برد هم مزید علت شده و در صورت تصویب و اجرا شدن آن جامعه کارگری جزو اولین اقشار آسیب پذیر شدید در این قانون خواهد بود.

لذا با عنایت بر مشکلات پیش گفته ما معتقدیم:

- 1- برای برون رفت از وضعیت کنونی باید جامعه کارگری به مشارکت و مشورت گرفته شود و هیچ قانونی بدون نظر آنان همچنان که ماده 101 قانون برنامه چهارم پیش بینی کرده است تغییر یا اصلاح نشود.
- 2- لایحه هدفمند کردن یارانه بدون لحاظ کردن پوشش ضخیم حمایت‌های اجتماعی منجر به از بین رفتن کیان خانواده‌های کارگری از یکطرف و حجم گسترده‌ای از شاغلین بیکار شده از سوی دیگر می‌شود در صورت عدم تمهیدات از محل درآمد حاصل از آزادسازی قیمت‌ها برای جبران آثار آن جامعه کارگری معتقد است این اصلاحات در همان اوایل اجرا با شکست روبرو شده و زخمهای عمیق آن مدت‌ها جامعه را آزرده می‌کند فراموش نکنیم سال 74 هم در سناریوی مشابه چنین اتفاقی افتاد که هنوز از ذهن‌ها پاک نشده است.
- 3- در صورت اجرای این لایحه در کمتر از ده سال ما با شدت پاسخ‌های اجتماعی همراه خواهیم شد و کشوری مثل ایران با مشخصات و ویژگیهای خود تاب تحمل چنین فشارهای شدیدی را در شرایط موجود ندارد لذا ما معتقدیم مجلس باید به این مهم توجه ویژه نمایند.
- 4- قانون کار یک قانون مادر و حمایتی است و اگر قرار است تغییراتی در آن ایجاد شود حتماً باید با نظر و رضایت شریک اجتماعی یعنی جامعه کارگری همراه شود لذا نسخه‌ای که غیر از این از جانب ما محکوم است و ضمانت اجرایی ندارد.
- 5- سازمان تأمین اجتماعی یک صندوق بیمه‌ای با رویکرد اصل سه جانبه‌گرایی در ارکان آن است ولی به دلیل بی‌توجهی به این اصل بنیادین این سازمان عرصه سلیقه‌ها و نقطه نظرات سیاسی واقع شده که می‌تواند سم مهلکی برای آن باشد. خرد فردی جای خرد جمعی را در این سازمان گرفته و مسیر آن را مخاطره‌آمیز کرده است، از دولت انتظار داریم نسبت به این موضوع تغییر موضع داده و اداره این صندوق را به ذینفعان اصلی که پرداخت کنندگان منابع این صندوق هستند ارجاع دهد.
- 6- علیرغم تأکید قانون برنامه چهارم توسعه و قانون وزارت رفاه در خصوص پرداخت مطالبات صندوق‌های

بازنشستگی هر روز به مطالبات این صندوق از دولت اضافه شده و هر از چندگاهی با مصوبات جدید به دامنه شمول این صندوق به لحاظ جمعیتی افزوده می‌شود. طبیعتاً در چنین شرایطی از یکطرف هزینه‌های آن بخصوص در بخش درمان افزایش یافته و به لحاظ محدودیت کیفیت کاسته می‌شود ما معتقدیم این سازمان گنجایش جمعیتی بیش از این را ندارد و اگر دولت می‌خواهد اصل 29 را اجرا کند نباید تعهدات خود را از محل دارایی‌های این صندوق اجرا کند پرداخت کند.

7- جامعه کارگری با توجه به مصائبی که در پیش رو دارد ناگزیر در 29 آبانماه سالروز تصویب قانون کار دست به اعتراضاتی در سراسر کشور خواهد زد و نارضایتی خود را به اصلاح قانون کار و مشکلات فراروی خود ابراز خواهند داشت.

پایان پیام

بدون شرح

رئیس مجمع پیشکسوتان جامعه کارگری اعلام کرد:

تغلب در انتخابات هیات مدیره کانون کارگران بازنشسته تهران

به گزارش ایلنا در تاریخ 2 آبان 88 آمده است: رئیس مجمع پیشکسوتان جامعه کارگری گفت: در انتخابات هیات مدیره کانون کارگران بازنشسته تامین اجتماعی تهران تغلب صورت گرفته است. حسن صادقی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزود: در این انتخابات 3500 نفر شرکت کرده بودند اما فقط 2500 تعرفه رای بین آنها پخش شد.

وی با بیان این که روش انتخابات کانون بازنشستگان تامین اجتماعی تهران اشتباه بود، تصریح کرد: بعد از این که اعتراض‌هایی صورت گرفت، مجمع گزارش کار داد. صادقی گفت: افرادی از نزدیکان رئیس کانون کارگران بازنشسته تهران در این انتخابات حاضر بودند و رای افراد بی‌سواد را آن گونه که می‌خواستند می‌نوشتند.

این فعال کارگری با اشاره به این نماینده وزارت کار نقش نظارتی خود را در انتخابات هیات مدیره کانون کارگران بازنشسته تهران ایفا نکرد، افزود: وی باید جلوی تخلفات را می‌گرفت. صادقی گفت: وزارت کار باید 20 نفر را مامور می‌کرد تا رای افراد بی‌سواد را بدون اعمال نظر بنویسند. او گفت: با این حال 6 نفر از اعضای مجمع پیشکسوتان جامعه کارگری موفق شدند به عنوان عضو علی‌البدل هیات مدیره کانون کارگران بازنشسته تهران انتخاب شوند.

صادقی با بیان این که 240 هزار نفر واجد شرایط رای دادن بودند گفت: اعضای فعلی هیات مدیره کانون 20 سال است که بر این کانون سیطره دارند.

او خاطر نشان کرد: اعضای هیات مدیره کانون می‌دانند که دیگر مثل گذشته نمی‌توانند برخی از اقدامات غیرقانونی خود را انجام دهند زیرا 6 عضو علی‌البدل هیات مدیره ناظر آنها هستند.

پایان پیام

بدون شرح

خبازها در گفت‌وگو با ایلنا:

تقلبی در انتخابات کانون بازنشستگان تامین اجتماعی نشده است

به گزارش ایلنا در تاریخ 2 آبان 88 آمده است: رئیس کانون کارگران بازنشسته تامین اجتماعی استان تهران در واکنش به خبر انجام تغلب در انتخابات کانون تهران گفت: چنین چیزی صحت ندارد و انتخابات در کمال سلامت برگزار شد.

علی‌اکبر خبازها در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا با اشاره به حضور 5 هزار نفر در این انتخابات افزود: به علت نبودن فرصت و مکان مورد نیاز متأسفانه 2 هزار نفر از این افراد فرصت رای دادن پیدا کردند. او با بیان این که هیات مدیره کانون کارگران بازنشسته تهران مستقل است، تصریح کرد: از هیچ فرد، گروه و حزبی چه دولتی و چه غیر دولتی دستور نمی‌گیریم.

خبازها با اشاره به حضور 10 نماینده از سوی وزارت کار و امور اجتماعی در این انتخابات خاطر نشان کرد: افرادی که دفتر چه بیمه نداشته نتوانستند رای بدهند زیرا این کار غیرقانونی است.

او تصریح کرد: با این حال افراد يك هفته فرصت دارند تا اگر شکایتی از نحوه برگزاری این انتخابات دارند به مراجع صلاحیت‌دار مراجعه کنند.

بنابر این گزارش در این دوره، همان افراد سابق به عنوان اعضای هیات مدیره کانون کارگران بازنشسته تهران انتخاب شدند که اسامی آنها عبارت است از: 1- علی‌اکبر خبازها 2- مجید سبزه‌علیان 3- رضا پاکزاد 4- علیرضا فرهادی 5- ناصر ملک‌نژاد 6- پرویز قرمباغی 7- ابوتراب فیضی 8- محمود ابراهیمی 9- علی سلطانی

10- علی اکبر فارسجانی 11- عباس بهرام آبادی.

پایان پیام

دبیر اجرایی خانه کارگر و رامین و قرچک:

دولت های سازندگی، اصلاحات و اصولگرا کاری برای کارگران نکردند

به گزارش ایلنا در تاریخ 2 آبان 88 آمده است: دبیر اجرایی خانه کارگر و رامین و قرچک گفت: هدفمند کردن پارانه ها افزایش بی سابقه قیمت ها را در پی خواهد داشت. هادی رضا زاده در گفت و گو با خبرنگار ایلنا با انتقاد از نمایندگان مجلس در بی توجهی به کارگران افزود: اولین و قربانی های همیشگی طرح های اقتصادی کارگران بوده اند. وی گفت: دولت های سازندگی، اصلاحات و اصولگرا هیچ کدام نتوانستند حداقل های جامعه کارگری را تامین کنند و حتی در برخی موارد طرح هایی به اجرا گذاشته اند که موجب فقر بیشتر کارگران شده است. رضازاده با بیان این که نمایندگان مجلس فقط در مواقع انتخابات مدعی حمایت از حقوق کارگران هستند افزود: در عمل بیشتر نمایندگان مجلس نه تنها کاری برای کارگران انجام نمی دهند بلکه قوانین تصویب می کنند که معیشت آنان را نیز به خطر می اندازند. این مقام کارگری خاطر نشان کرد: بسیاری از نمایندگان مجلس حتی از ملاقات حضوری با کارگران نیز طفره می روند.

رضا زاده با اشاره به این که تصویب قانون کار در مجلس اولین و آخرین اقدام مثبت برای کارگران بود افزود: کارگران باید در انتخاب نمایندگان خود در خانه ملت دقت کنند.

وی در بخش دیگری از سخنانش فرمهای نظرسنجی وزارت کار درباره اصلاح قانون کار را هدف دار دانست و گفت: با این گونه نظر سنجی های معجول می خواهند صدای کارگران در نیاید.

پایان پیام

بدون شرح

وزیر اسبق کار:

مسئولیت اشتباه های اقتصادی را قبول کنیم

به نوشته ایلنا در تاریخ دوم آبان 88 آمده است: دبیرکل حزب اسلامی کار گفت: در حالی که در دنیای امروز گفت و گوی سه جانبه میان کارگر، کارفرما و دولت از سوی کشورهای جهان به عنوان راه عقلانی برای بهبود اوضاع اقتصادی شناخته شده است اما مشاهده می شود که در ایران بر عکس عمل می شود.

حسین کمالی در گفتگو با ایلنا، گفت: امروز در ایران برای تنظیم روابط کار از سه جانبه گری و مذاکرات دسته جمعی سخنی در بین نیست؛ دولت حکم عقل کل را دارد و شرکای کارگری و کارفرمایی در حکم اضلاع کوچک تر مثلث سه جانبه گری هستند.

به گفته کمالی اینکه امروز در مسائلی مانند بیکاری، اشتغال، سرمایه گذاری در بن بست قرار گرفته ایم نتیجه همین برهم خوردن سه جانبه گری است که باعث شده به جای اتخاذ تصمیم صحیح برای معکوس جلوه دادن حقیقت تلاش شود.

وی گفت: به عنوان مثال برای کاهش یا پایین نشان دادن نرخ بیکاری ابتدا تمامی دانشجویان را با این استدلال که درس خوان شغل است شاغل محسوب می کنند بعد به سراغ زنان خانه دار می روند و با این استدلال که آنها نیز در ازای نگهداری خانه در درآمد همسران خود شریک هستند، تمامی این گروه را نیز شاغل حساب می کنند سپس می گویند بیکار شخصی است که یا انجام کاری را بلد نیست و یا تاکنون برای انجام کار اقدام نکرده است و در نهایت برخلاف معیارهای جهانی عنوان می کنند؛ بیکار کسی است که به جای 36 تا 44 ساعت، هفته ای 7 ساعت کار کند.

وزیر اسبق کار گفت: نکته جالب این است که نه تنها تمامی این استدلال ها با معیارهای جهانی همخوانی ندارد بلکه کسانی هم که این آمارهای را به غلط استخراج می کنند نیز به تدریج آن را باور کرده اند.

وی افزود: این وضعیت باعث ایجاد حس بی اعتمادی مردم نسبت به مسائل مختلف می شود. وزیر اسبق کار همچنین از فرافکنی به عنوان عامل دیگر بی اعتمادسازی در میان مردم یاد کرد و افزود: اینکه مسئولیت کارهای انجام شده به عهده گرفته نشود و به جای عاقبت اندیشی تصمیمات اشتباه اتخاذ شود و سپس نتیجه آن از روی عمد به دیگران نسبت داده شود در تشدید بی اعتمادسازی موثر است.

وی با بیان اینکه اقتصاد امروز ایران در زمینه های کشاورزی، صنعتی و خدماتی بسیار ضعیف است؛ گفت:

یک بار به وزیر سابق کار گفتم که چون اقتصاد ایران مبنای غیررقابتی دارد؛ تمامی سیاست های اقتصادی اتخاذ شده غلط است زیرا در این فضا هرگونه مشوق دولتی باعث غیرشفاف شدن فضای سرمایه گذاری و در نتیجه ارتکاب اشتباهات اقتصادی از سود سرمایه گذاران می شود.

وی افزود: نتیجه این وضعیت کارخانه هایی هستند که در سال های گذشته با سرمایه گذاری اشتباه راه اندازی

شده و امروز به دلیل زمین‌گیر شدن تعطیل و کارگران آنها بیکار شدند.
و بی‌بیان اینکه وابستگی اقتصاد ایران به نفت در به وجود آمدن این وضعیت و غیررقابتی شدن اقتصاد ایران سهیم است گفت: به همین دلیل امروز مشاهده می‌کنیم که تولیدات کشاورزی و صنعتی ایران با ساختاری فرسوده تنها با 45 درصد ظرفیت خود فعالیت می‌کنند و از طرف دیگر مشاهده می‌کنیم که میان واردات و صادرات غیرنفتی ایران اختلافی بالغ بر 35 میلیارد دلار فاصله وجود دارد.
به گفته کمالی وقتی که در این شرایط یک مقام کارفرمایی با استناد به کاهش تورم خواستار کاهش دستمزدهای کارگران می‌شود این طور احساس می‌شود که در فضای اقتصادی فعلی ایران برای کارگران حتی ارزش‌های انسانی نباید قائل شد.
کمالی با یادآوری اینکه افزایش مزد با آنچه که سال به سال بر مزد کارگران ایرانی افزوده می‌شود تفاوت دارد گفت: در ابتدای هر سال کارگران به جای افزایش مزد شاهد تثبیت قدرت خرید خود هستند آن هم تثبیتی که از فرادای ابداع مصوبه شورای عالی کار روز به روز تحلیل می‌رود.
کمالی تاکید کرد: افزایش مزد یعنی اینکه علاوه بر نرخ تورم مبلغ اضافه‌ای نیز به حقوق دیگران افزوده شود. کمالی با بیان اینکه استنثار کارگر استنثار است گفت که چه کسی با چه انگیزه‌ای اقدام به استنثار اشخاص کند اما آنچه مهم است این است که در سال‌های گذشته به دلیل قدرت بیش از حد دولت کارفرمایان دولتی بیش از کارفرمایان خصوصی کارگران را استنثار کرده‌اند.
پایان پیام

تجمع اعتراضی کارگران شرکت "ارزه گستر" ارومیه

کارگران و رانندگان شرکت "ارزه گستر"، پیمانکار پروژه ساخت راه آهن قطعه چهار مراغه- مهاباد، ارومیه در روز 28/7/88 دست به تجمع اعتراضی زدند. تعداد اعتراض کنندگان که بیش از صد نفر بود در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مزایای 4 ماه معوق آنها بود. این کارگران از رفتن به سر کار خود داری کرده و دست به اعتراض زدند.

این تجمع اعتراضی تا ساعت 11.30 صبح ادامه داشت و سپس با دخالت مسئولین پروژه و دادن وعده پرداخت حقوق و مزایای آنها در اسرع وقت، کارگران به کار خود بازگشتند همچنین کارگران اعلام کردند که در صورت نپرداختن حقوق و مزایا، هر روز دست به تجمع خواهند زد.
کمیته‌ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری

شنبه 2 آبان ۱۳۸۸

واحدهای تولیدی گلستان به سرایداری تبدیل شده اند

روزنامه دولتی خراسان در تاریخ 2 آبان 88 نوشت: انحراف در اجرای طرح بنگاه‌های زودبازده، بسیاری از واحدهای تولیدی در گلستان را به سرایداری تبدیل کرده است. در حال حاضر در گوشه و کنار استان گلستان، واحدهای تولیدی غیرفعال و ناتمام زیادی وجود دارد که با وجود دریافت تسهیلات، فقط ساختمان یاسوله آن‌ها احداث و تبدیل به انبار شده است.

برپایه این گزارش، این روزها در هر شهر استان گلستان، واحدهای تولیدی زیادی دیده می‌شوند که در قالب‌های مختلف تسهیلات دریافت کرده‌اند اما با این حال نه تنها شغلی ایجاد نکرده‌اند بلکه کارخانه‌های آن‌ها تعطیل شده است.

اگرچه آمارها نشان دهنده هزینه کرد صحیح ۹۷ درصد از تسهیلات بنگاه‌های اقتصادی در گلستان است، اما برآیندها حکایت از آن دارد که تاکنون به دلیل انحراف و اجرایی نشدن برخی طرح‌ها، میلیاردها ریال از سرمایه‌های عمومی در چارچوب‌هایی غیر از طرح‌های اولیه، هزینه شده است. هم‌چنین درصد قابل توجهی از کارخانه‌ها و طرح‌هایی که از بانک‌ها تسهیلات دریافت کرده‌اند، اکنون تعطیل و غیرفعال است و امکان مربوط به آن‌ها به مکان‌هایی برای اسکان نگهبانان برای سرایداری تبدیل شده است.

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه لوله چدنی اهواز

کارگران لوله چدنی اهواز در اعتراض به تعویق 10 ماهه دستمزدهای خود راه پیمایی کردند. آنان در میدان شهدای شهر واقع در تقاطع نادری، طالقانی و 30 متری اجتماع کردند و فریاد اعتراض سردادند. کارگران به مدت 12 دقیقه خیابان نادری را بستند و عبور و مرور خودروها را متوقف کردند. اجتماع و راه پیمایی کارگران با تهاجم پلیس ضد شورش سرمایه‌مواجه شد. نیروی سرکوب از همه‌راه‌ها برای متفرق کردن

کارگران تلاش کرد. با وجود این، کارگران توانستند تا 3 ساعت به اجتماع اعتراضی خود ادامه دهند.
کارگران خواستار پرداخت فوری همه دستمزدهای خود شدند.

منبع: مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران

2 آبان 88

ابهام در تعداد کم درآمد ها و فقرا

به نوشته محمود فراهانی در روزنامه سرمایه به تاریخ 2 آبان 88 آمده است: امتیازبندی حدود نیمی از جمعیت کشور برای دریافت یارانه نقدی، این سوال اساسی را به ذهن متبادر می سازد که آیا حدود 36 میلیون نفر از جمعیت کشور ما فقیر و مستحق دریافت کمک های نقدی دولت هستند یا آمار فقر متفاوت با این رقم است؟ این سوال از دو منظر قابل بررسی و تحلیل است. در نگاه اول بررسی ذاتی فقر در ایران نشان می دهد با وجود آنکه دولت هیچ گاه خط فقر در کشور را به طور رسمی اعلام نکرده اما محاسبات کارشناسان بیانگر آن است که خانوارهایی با درآمد پایین تر از 800 هزار تومان، در ماه با فقر مواجه هستند.

مقایسه این رقم با سرانه هزینه دهک های درآمدی شهری نشان می دهد هفت دهک جامعه زیر 800 هزار تومان درآمد دارند. دهک اول در سال 86، 170 هزار تومان، دهک دوم 285 هزار تومان، دهک سوم 378 هزار تومان، دهک چهارم 470 هزار تومان، دهک پنجم 570 هزار تومان، دهک ششم 690 هزار تومان و دهک هفتم 842 هزار تومان هزینه ماهانه داشته اند. از سوی دیگر ارقام بانک مرکزی نشان می دهد درآمد خانوارها، همواره بین 5 تا 10 درصد زیر هزینه های خانوارهاست. متوسط درآمد پولی و غیرپولی در سال 86 نیز 806 و هزینه خانوار 844 هزار تومان بوده است. در همین حال درآمد پولی (درآمد خانوارها متشکل از درآمد پولی و غیرپولی است) خانوارها، حدود 70 درصد از کل درآمدها را پوشش می دهد. این مساله به معنای آن است که دستمزد سرپرست خانوارها حداقل 35 درصد از هزینه هایشان کمتر است و کمک های غیرنقدی و... سایر هزینه ها را پوشش می دهد. این به معنای آن است که فقر در کشور ما تا مرز هفت دهک جامعه یعنی 50 میلیون نفر هم می رسد. حال بنا بر چه استدلالی، فقط به پنج دهک از هفت دهک جامعه، یارانه نقدی تعلق می گیرد، خود سوالی اساسی است که دولت باید به آن پاسخ دهد زیرا عدم پرداخت یارانه به دهک شش و هفت احساس تبعیض ایجاد می کند. اما منظر دوم، مقوله حمایت نقدی از 49 میلیون فقیر در جامعه است. دولت در لایحه خود، قصد داشت به هفت دهک جامعه، یارانه نقدی پرداخت کند. طبیعتاً این سوال اساسی ایجاد می شود که چرا باید هفت دهک از یک جامعه در فقر به سر ببرند. سوال دوم آن است که آیا اساساً امکان حمایت نقدی از این تعداد وجود دارد و سوال بعدی آن است که اگر چنین منابع عظیمی در اختیار دولت باشد و بتواند فقر را از بین ببرد و قتی بین 12 میلیون خانوار توزیع می شود، سرانجام چه نتیجه ای خواهد داشت و چه تغییری در وضعیت درآمد هزینه جامعه ایجاد می کند.

به عبارت دیگر، دولت در یک خطای استراتژیک، بسترساز اتفاقی ناخوشایند در جامعه شده که انجام کامل یا ناقص آن، نتایج مثبت و منفی برای جامعه خواهد داشت که برای نتایج آن باید راهکاری جست و جو شود. اگر فرض کنیم مجلس با نظر دولت مخالفت نکند و همان 36 میلیون نفر را مستحق پرداخت یارانه نقدی بداند، آیا نتیجه فرآیند تغییر خواهد کرد؟ ارقام نشان می دهد هیچ تغییری در نتیجه به وجود نخواهد آمد و حتی شرایط را بدتر خواهد کرد.

اگر قرار است دولتی از فقرا حمایت کند، چرا از همه حمایت نکند و تبعیض قائل شود. این مساله خود پیامدهای اجتماعی و فرهنگی منفی در پی خواهد داشت و انگیزه کار و تلاش را نیز کاهش می دهد. به هر روی اینکه توزیع یارانه نقدی چه تعداد دهک جامعه را شامل شود، موضوعی است که به بررسی بیشتری نیازمند است.

ابهام در تعداد کم درآمد ها و فقرا

به نوشته روزنامه سرمایه در تاریخ 2 آبان 88 از قول محمود فراهانی آورده است: امتیازبندی حدود نیمی از جمعیت کشور برای دریافت یارانه نقدی، این سوال اساسی را به ذهن متبادر می سازد که آیا حدود 36 میلیون نفر از جمعیت کشور ما فقیر و مستحق دریافت کمک های نقدی دولت هستند یا آمار فقر متفاوت با این رقم است؟ این سوال از دو منظر قابل بررسی و تحلیل است. در نگاه اول بررسی ذاتی فقر در ایران نشان می دهد با وجود آنکه دولت هیچ گاه خط فقر در کشور را به طور رسمی اعلام نکرده اما محاسبات کارشناسان بیانگر آن است که خانوارهایی با درآمد پایین تر از 800 هزار تومان، در ماه با فقر مواجه هستند.

مقایسه این رقم با سرانه هزینه دهک های درآمدی شهری نشان می دهد هفت دهک جامعه زیر 800 هزار تومان درآمد دارند. دهک اول در سال 86، 170 هزار تومان، دهک دوم 285 هزار تومان، دهک سوم 378 هزار تومان، دهک چهارم 470 هزار تومان، دهک پنجم 570 هزار تومان، دهک ششم 690 هزار تومان و دهک هفتم 842 هزار تومان هزینه ماهانه داشته اند. از سوی دیگر ارقام بانک مرکزی نشان می دهد درآمد خانوارها، همواره بین 5 تا 10 درصد زیر هزینه های خانوارهاست. متوسط درآمد پولی و غیرپولی در سال

86 نیز 806 و هزینه خانوار 844 هزار تومان بوده است. در همین حال درآمد پولی (درآمد خانوارها متشکل از درآمد پولی و غیر پولی است) خانوارها، حدود 70 درصد از کل درآمدها را پوشش می دهد. این مساله به معنای آن است که دستمزد سرپرست خانوارها حداقل 35 درصد از هزینه هایشان کمتر است و کمک های غیر نقدی و... سایر هزینه ها را پوشش می دهد. این به معنای آن است که فقر در کشور ما تا مرز هفت دهک جامعه یعنی 50 میلیون نفر هم می رسد. حال بنا بر چه استدلالی، فقط به پنج دهک از هفت دهک جامعه، یارانه نقدی تعلق می گیرد، خود سوالی اساسی است که دولت باید به آن پاسخ دهد زیرا عدم پرداخت یارانه به دهک شش و هفت احساس تبعیض ایجاد می کند. اما منظر دوم، مقوله حمایت نقدی از 49 میلیون فقیر در جامعه است. دولت در لایحه خود، قصد داشت به هفت دهک جامعه، یارانه نقدی پرداخت کند. طبیعتاً این سوال اساسی ایجاد می شود که چرا باید هفت دهک از یک جامعه در فقر به سر ببرند. سوال دوم آن است که آیا اساساً امکان حمایت نقدی از این تعداد وجود دارد و سوال بعدی آن است که اگر چنین منابع عظیمی در اختیار دولت باشد و بتواند فقر را از بین ببرد وقتی بین 12 میلیون خانوار توزیع می شود، سرانجام چه نتیجه ای خواهد داشت و چه تغییری در وضعیت درآمد هزینه جامعه ایجاد می کند به عبارت دیگر، دولت در یک خطای استراتژیک، بستر ساز اتفاقی ناخوشایند در جامعه شده که انجام کامل یا ناقص آن، نتایج مثبت و منفی برای جامعه خواهد داشت که برای نتایج آن باید راهکاری جست و جو شود. اگر فرض کنیم مجلس با نظر دولت مخالفت نکند و همان 36 میلیون نفر را مستحق پرداخت یارانه نقدی بداند، آیا نتیجه فرآیند تغییر خواهد کرد؟ ارقام نشان می دهد هیچ تغییری در نتیجه به وجود نخواهد آمد و حتی شرایط را بدتر خواهد کرد.

اگر قرار است دولتی از فقرا حمایت کند، چرا از همه حمایت نکند و تبعیض قائل شود. این مساله خود پیامدهای اجتماعی و فرهنگی منفی در پی خواهد داشت و انگیزه کار و تلاش را نیز کاهش می دهد. به هر روی اینکه توزیع یارانه نقدی چه تعداد دهک جامعه را شامل شود، موضوعی است که به بررسی بیشتری نیازمند است.

نامه کارگران نیشکر هفت تپه به سازمان جهانی کار

حق مان است سندیکا داشته باشیم

به: سازمان جهانی کار
از: سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه
رونوشت به: نهادهای کارگری، نهادهای حقوق بشری و رسانه ها
موضوع: درخواست برای جلوگیری از اقدامات مغایر با مقوله نامه های ۹۸ و ۸۷ توسط دولت ایران با احترام،

برای ما کارگران نیشکر هفت تپه، بی حقوقی های مداومی در مورد مطالباتمان انجام گرفته است. حقوق های چندین ماه معوقه، اقدام آگاهانه برای عدم کثرت نیشکر و نتیجتاً در آینده ی نزدیک، تعطیلی کارخانه و آماده سازی زمین برای واگذاری شرکت به بخش خصوصی از آن جمله است. بیکار سازی وسیع در انتظار ما کارگران هفت تپه میباشد. از هم اکنون دستمزد اضافه کاری های ما پرداخته نمیشود.

کارگران در سال های ۸۵، ۸۶، ۸۷ و ۸۸ دست به اعتراض و تجمع زدند و به انواع روش های مسالمت آمیز به مراجع قانونی و قضایی شکوه بردند. اما نتیجه ای حاصل نشد و حقوق معوقه ما نهایتاً پرداخته نشد و حتا تعدادی از کارگران دادگاهی شدند.

شورای اسلامی کار که نهادی به نام کارگران ولی وابسته به دولت و کارفرما است هیچ اقدامی برای احقاق حقوق ما نکرده و نمیکند. در دیگر جاها نیز وضع بر همین منوال است.

و اما اصل صحبت ما با شما:

کارگران نیشکر هفت تپه در آبانماه ۸۷ اقدام به برگزاری مجمع عمومی و انتخاب نمایندگان خود در قالب سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه کردند.

ما علاوه بر استناد به برخی قوانین داخلی و بین المللی، به مقوله نامه های ۹۸ و ۸۷ سازمان جهانی کار استناد می کردیم.

ما حق خود میدانیم که تشکل مستقل کارگری خود را داشته باشیم. بر همین اساس تعداد ۹ نفر به عنوان نمایندگان کارگران نیشکر هفت تپه در یک انتخابات فراگیر و کارگری انتخاب شدند. این اولین بار در بیش از چهار دهه بود که این تعداد کارگر به صورت آزادانه و با اشتیاق، به پای صندوق های رای رفته و نمایندگان خود را انتخاب کرده بودند.

متأسفانه پیش و بعد از انتخابات، ما نمایندگان حدود چهار هزار کارگر و اعضای هیات مدیره سندیکا بارها دستگیر و روانه ی زندان شدیم، بارها مورد بازجویی دستگاه امنیتی قرار گرفتیم، خانواده های ما تحت فشارهای امنیتی قرار گرفته و مورد آزار و اذیت قرار گرفتند، ما در چند نوبت به بهانه هایی مثل "اقدام علیه امنیت ملی" روانه ی دادگاه شدیم، رئیس هیات مدیره ی سندیکا "علی نجاتی" به مدت چهل روز در سلول

های انفرادی تحت فشار و اذیت و بازجویی های مداوم قرار گرفت، و از تاریخ فروردین ماه ۸۸ با همکاری اداره ی کار- شعبه ی وزارت کار در شهرستان شوش، با همدستی کارفرما و با راهبری اداره ی اطلاعات و شعبه ی اجرایی آن در شرکت یعنی حراست، از کار خود اخراج شد و اعتراضات دو مرحله ای وی به این حکم هم بی نتیجه ماند.

برای پنج نفر از اعضای هیات مدیره ی سندیکا، آقایان علی نجاتی، جلیل احمدی، فریدون نیکوفرد، قربان علیپور و محمد حیدری مهر، در مهرماه ۸۸، احکام یک سال زندان (شامل شش ماه حبس تعزیری و شش ماه حبس تعلیقی) و جریمه های اجتماعی دیگری صادر شد و سپس از ادامه به کار آنان ممانعت به عمل آمد.

در احکام قضایی این افراد دلیل اصلی این حکم ها این چنین ذکر شده است :

" اقدام علیه امنیت ملی از طریق ایجاد سندیکای خارج از قانون " !

سوال ما از سازمان جهانی کار این است که آیا دولت ایران مجاز به زیر پا گذاشتن مقوله نامه های بنیادین سازمان از جمله مقوله نامه های ۹۸ و ۸۷ میباشد؟

آیا دولت ایران عضو پیوسته ی سازمان جهانی کار نیست؟!

آیا هرگز از دولت ایران خواسته میشود که پاسخگو باشد؟!

چرا ما کارگران به دلیل ایجاد تشکل های صنفی خود تحت بازجویی، شکنجه، آزار و اذیت، اخراج و حبس قرار میگیریم؟

آیا دولت ایران نباید پاسخگوی اقدامات خود در قبال نمایندگان کارگران شرکت واحد از جمله منصور اسالو و ابراهیم مددی و اقدامات خود در قبال ما نمایندگان کارگران نیشکر هفت تپه باشد؟

آیا از دولت ایران نباید خواسته شود که کارگران را به دلیل برگزاری مراسم مسالمت آمیز روز جهانی کارگر (از جمله ۱۵۰ نفر در امسال و در تهران) زندانی نکند؟ به خاطر برگزاری این مراسم آنان را دادگاهی نکند، شلاق نزند و (از جمله به مدت یک سال در مورد محمود صالحی در شهر سقز) به حبس نفرستد؟

آیا سازمان جهانی کار از اقدامات علیه نمایندگان معلمان ایران در کانون صنفی معلمان ایران، بی خبر است؟ و آیا... آیا... آیا؟!

ما کارگران و اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه در لحظاتی این نامه را مینویسیم که پلیس در حال ایجاد رعب و وحشت برای خانواده هایمان است و در شهرهای شوش و هفت تپه و اندیشک به گونه ای برخورد میکند که گویا ما جنایتکاریم و در حال فرار !

ما در حالی که منتظریم که برای اجرای احکام ناعادلانه و ضدکارگری ما را روانه ی زندان کنند این سطور را مینویسیم، در حالی که اسامی ما به عنوان افراد خاطی بر سر در ورودی شرکت نیشکر هفت تپه درج شده است و اجازه ورود به محل کارمان را نداریم.

اگر به محل کارمان مراجعه کنیم توسط پلیس دستگیر میشویم و از این طریق بهانه نیز کسب میکنند که ما از محل کار خود غیبت کرده ایم! عجب که اگر برویم دستگیر میشویم و زندانی و سپس اخراج و اگر نرویم غایب محسوب میشویم و سپس اخراج و بعد در کوچه و خیابان، دستگیر و روانه ی زندان میشویم !

در هر صورت این بازی شوم را برای ما به نحوی چیده اند که هم اخراجمان کنند و هم محبوس ! نمیدانیم وقتی این نامه را میخوانید ما برای اجرای حکم، در زندان به سر میبریم یا نه.

اما امیدواریم برای احقاق بخشی از حقوق حداقلی ما کارگران هفت تپه و دیگر کارگران ایران از جمله آزادی ایجاد تشکل های مستقل کارگری، از طریق اعمال فشار به دولت ایران تلاش کنید. ما در راه احقاق حقوقمان از هیچ عقوبت و سختی واهمه نداریم، اما حداقل برای به کرسی نشاندن بخش هایی از حقوق و مطالبات.

کارگران هفت تپه و دیگر کارگران ایران، امیدواریم در لحظه های حبس این خبر به گوش ما برسد که، برای جلوگیری از اقدامات غیر انسانی، مغایر با مقوله نامه های ۹۸ و ۸۷ و اقدامات ضدکارگری دولت ایران، سازمان جهانی کار دست به حداکثر تلاش های خود زده است .

ما چشم انتظار خواهیم ماند تا ببینیم اقدامات شما چه خواهد بود.

آیا کارگران میتوانند چشم امیدی به سازمان جهانی کار داشته باشند؟

ما و بسیاری دیگر از کارگران ایران منتظر خواهیم ماند تا نتیجه ی عملی این اقدام شما را ببینیم.

آیا اقدامی در کار خواهد بود؟!

هفت تپه - شوش - خوزستان - ایران

دوم آبانماه ۸۸

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

علی نجاتی رئیس هیات مدیره

فریدون نیکوفرد - نائب رئیس هیات مدیره

جلیل احمدی عضو هیات مدیره و رابط صنعتی

رضا رخشان عضو هیات مدیره و مسوول روابط عمومی و آموزش

تعطیلی کارخانه و اعتراض کارگران لوله سازی خوزستان

خبرگزاری دولتی ایسنا در تاریخ 2 آبان 88 خبر داد: نماینده اهواز در خانه ملت با اشاره به تجمع صنفی روزهای اخیر برخی از کارگران کارخانه لوله‌سازی خوزستان گفت: تعطیلی کارخانه کار درستی نیست و تنها به زیان کارگران است. سیدشرف حسینی با بیان این مطلب افزود: مشکل پرداخت نشدن به‌موقع حقوق کارگردان شرکت لوله‌سازی خوزستان بیش از چهار سال است که در این شرکت وجود دارد و این موضوع مشکلات زیادی را برای کارگران و خانواده‌های آنان به‌وجود آورده است.

عضو هیات رییس کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی تصریح کرد: این مشکلات از زمانی آغاز شد که کارخانه لوله‌سازی به بخش خصوصی واگذار شد، در آن زمان قسمتی از وام بانک ملت پرداخت نشد که البته بانک ملت نیز توضیحات خود را دارد، از سویی با مالکان شرکت و ریاست بانک تجارت نشست برای حل مشکلات برگزار شد ولی این موضوع در حد حرف باقی ماند و محقق نشد، با وجود پی‌گیری‌های استاندار و مسوولان استانی و حتی نمایندگان این موضوع همچنان باقی است.

گزارش تکمیلی

13امین روز اعتراض کارگران لوله اهواز

امروز هم مردم اهواز همصدا با کارکنان شرکت لوله در اعتراض به نپرداختن 13 ماه حقوق معوقه آنان در میدان مرکزی این شهر دست به تظاهرات زدند. این سومین روز از اعتراض این کارگران است که گویا در روزهای آتی نیز ادامه خواهد داشت. شعارهای امروز مردم بیشتر همسو با شعارهای کارگران این شرکت برای استیفای حقوق آنان بود. این همسویی به درخواست نماینده کارگران برای حمایت مردمی از آنان بود که با این همه باز هم گاهی شعارها تبدیل به شعارهای روز می‌شد. در این میان جوانانی که در حمایت راه می‌پیمودند وعده‌ی روز 13 آبان را به روشنی به هم میدادند. امروز شعارهایی مانند: "کارگر می‌میرد ذلت نمی‌پذیرد"، "فرماندار استاندار حامی سرمایه دار"، "یا مرگ یا عدالت"، "مرگ بر خیانت درود بر عدالت"، "مرگ بر این عدالت"، "حقوق لوله‌سازی پرداخت باید گردد"، "یکسال حقوق کارگر پرداخت باید گردد"، "زندگی معیشت حق مسلم ماست"، "می‌میریم ذلت نمی‌پذیریم"، "هیئات منه ذله" و "ایرانیم مسلمانم گرسنه ام گرسنه" با صدای بلند کارگران و مردم حامی آنها به گوش می‌رسید. پس از ترک میدان نادری به سمت دفتر آیت الله جزایری نماینده ولی فقیه و امام جمعه این شهر در میان راه مردم حامی دست به تحرک اتومبیل‌های برای حمایت از کارگران زدند که پس از این کار به مدت چندین دقیقه صدای بوق اتومبیل‌ها بلند شد و کارگران پس از توقف برای تشکر از این حمایت به راه خود ادامه دادند. این اعتراض توسط نیروهای نظامی و بدون دخالت همراهی شد. نیروی انتظامی در تمام مدت مشغول فیلمبرداری بود. پس از رسیدن کارگران به دفتر نماینده فوق‌الذکر دامنه‌ی اعتراض گسترده تر شد و کارگران از روحانیون حاضر در منطقه با شعار "برادر روحانی حمایت حمایت" حمایت خواستند که وقتی با پوز خند آنان مواجه شدند شروع به سر دادن شعار "مرگ بر ظالمین کردند". قرار بود که آقای جزایری برای شنیدن صدای آنان بیرون بیاید، تا آن زمان که امکان حضور مردم عادی در آنجا بود خبری نشد. ویدیوهای زیر مربوط به همین اعتراضات می‌باشد.

منبع سایت سبز آزادی

<http://sabz-e-aazadi.blogspot.com>

صد و ده تن از معلمان تهرانی خواستار آزادی معلم زندانی شدند

یکصد و ده تن از معلمان استان تهران با امضاء نامه‌ای که در تاریخ 13 مهرماه برای لاریجانی رئیس قوه قضائیه رژیم ارسال شده است، خواستار آزادی جعفر ابراهیمی معلم دربند و بازگشتن وی به مدرسه شده‌اند. متن این نامه عیناً در پی می‌آید:

ریاست محترم قوه قضائیه

جناب آقای لاریجانی

سلام علیکم:

آموزه‌های انسانی و فرهنگی ما به ما آموخته است که کوشش در عرصه علم و دانش و مبارزه با نادانی و جهل بی‌بنیاد انسانها از دشوارترین و پراثرترین کوشش‌ها در راه سعادت نوع بشر می‌باشد. هیچ تردیدی نیست که مقام والای معلم، مصداق بارزی از کرامت انسانی است که حفظ آن در گرو احترام نهادن به ارزش و مقام بی‌بدیل آن است.

جناب آقای لاریجانی، همکار و همسنگر دلسوز و دردمندان آقای جعفر ابراهیمی از ندریانی، فرزند نبی الله، معلم دبیرستانهای شهرستان شهریار، از تاریخ 20/3/88 در حالی که برگه‌های امتحانی دانش‌آموزانش را به همراه داشت، بازداشت شده است و از آن تاریخ تا کنون اکثر زمان بازداشتش را در انفرادی بوده است. وضعیت نگران‌کننده جسمی او که از بیماری گوارشی و دیسک گردن رنج می‌برد و همچنین نزدیک شدن به آغاز سال تحصیلی جدید، ما را بر آن داشت تا از شما بخواهیم که قرار بازداشت موقت وی به قید کفالت یا

وثیقه تبدیل شده تا لافل از این رهگذار بتوان بهبودی سلامت او را امید داشت. ما امضا کنندگان این نامه جمعی از همکاران او در آموزش و پرورش و فرهنگیان هستیم که رشد و بالندگی فرهنگ و اخلاق و اندیشه، دغدغه زیستن ما شده است و تصور بودن یکی از این جمع بی ادعا در پشت میله های زندان، حاصلی جز دلسردی دلسوزان این سنگر پر ثمر نخواهد داشت. به امید ایرانی سرفراز با آموزگاران آزاده و آزاد

کارگران خباز سنندج اعتصاب می کنند

فعالان کارگری از ایران در تاریخ 3 آبان 88 گزارش می دهند: سرمایه داران مالک ناوایی های شهر سنندج دستمزد کارگران را کاهش داده اند. کارگران به صورت قطعه کاری و کنتراتی کار می کنند و دستمزد روزانه آنان تابعی از شمار قرص نان هایی است که آماده و پخت می کنند. کارفرمایان اینک بهای نان را افزایش داده اند. آنان در همین راستا وزن هر نان را بالا برده اند و در نتیجه شمار نان های پخت روزانه را کاهش داده اند. با کاهش تعداد نان ها دستمزد کارگران نیز تنزل می یابد، دستمزدی که پیش از این نیز بیش از حد پائین بوده است. کارگران خباز علیه این جنایت کارفرمایان به همه جا شکایت کرده اند اما مطابق معمول از شکایت ها و رجوع خویش به نهادهای دولتی هیچ نتیجه ای به دست نیاورده اند. آنان بر همین اساس تصمیم به اعتصاب گرفته و اعلام کرده اند که در روز دوشنبه 4 آبان در فاصله ساعات 6 تا 9 صبح پخت نان را متوقف خواهند کرد. کارگران میگویند که در صورت امتناع سرمایه داران از ابطال کاهش دستمزدها مبارزه خود را ادامه خواهند داد.

تراژدی کار زنان و کودکان

گزارشی از پشت صحنه صنعت خودروسازی کشور

اینجا زندگی بوی مردن می دهد

ایلنا: به گزارش خبرگزاری کار ایران در تاریخ 3 آبان 88 گزارش داد: صدای کوبش سخت صفحات ثابت و متحرک فلزی بر قطعات فولادی در فضای نه چندان بزرگ کارگاه مملو از ذرات معلق و ریزبراده و حرکت تند دستان کوچکی که ظرافتشان را از دست داده اند با دقت اما سریع قطعات شکل گرفته را از زیر دستگاه می ربایند تا مبدا در یک لحظه کوتاه غفلت دست یا انگشتی در هر کوبش له یا کوبیده شود، فیلم عصر جدید چارلی را در ذهن به تصویر می کشد؛ نمایه کوچکی از نمایی که در آن انسان ها جزئی از ماشین شده و هم آهنگ با صدای چرخ دنده ماشین بی آنکه از مغز فرمان بگیرند هر صدای کوبش فرمان جدید را بر ایشان صادر می کند: " بکوب، بکش، بکوب، بکش". اما بازیگران این صحنه ها چارلی و چند هنرپیشه آماتور یا حرفه ای نیستند که تراژدی یک درد را به تصویر می کشند آنها انسان هایی ضعیف در صحنه واقعی زندگی. کودکان کار و زنان سرپرست خانوار در پشت صحنه صنعت خودروسازی کشور که سناریوگردان آن صاحبان سرمایه ای هستند که نه در قرن آهن که در عصر ریز پردازنده ها و در قرن بیست و یکم، به شیوه قرون وسطی در یک برده داری نوین انسان هایی دردمند را به استثمار کشیده اند. اینجا کارگاهی است در 5 کیلومتری شهر اراک که در آن با دستان زنان و کودکان کار قطعات سبک و سنگین یکی از شرکت های خودروسازی کشور تولید، بسته بندی و حمل می شود.

صادقی و احمدی مدیران و سرمایه گذاران این شرکت هر چند شتابزده و با استرس زیاد به دلیل حضور ناخوانده ما در شرکت در رابطه با کار به قول خودشان انسانی، به کارگیری زنان و دختران به جای نیروی کار قوی تر در کاری کاملاً مردانه، بر توجیه کلامی به جای تفسیر قانونی و منطقی تاکید دارند اما ناخواسته حقایق را که از دید ناظران قانون پنهان مانده نه به عنوان تخلف و دورزدن قانون که عکس العمل بر عملکرد جریان پیچیده خودروسازی کشور برای ما بیان می کنند!! پاسخ آنها در چرایی به کارگیری نیروی زن به جای مرد در صنعت تولید قطعات خودرو و استفاده از پسران نوجوان را نمی شود از سر ساده لوحی یا شاید زرنگ پنداریشان توصیف کرد از آن روی که با جسارت تمام می گویند: مردها دائم با هم مشاجره دارند، مواد مصرف می کنند، خمارند و حوادث ناشی از کارشان بسیار است وقتی در مقابل کارکرد ضعیفشان اعتراض می کنیم دست به یقه شده یا به راحتی و خونسردی می گذرند و ... اما زنها چون می ترسند کارشان را از دست دهند، اهل درگیر شدن نیستند. دقت کارشان بالاتر است، ظریف کار می کنند و ... قانع هستند!! وقتی از این مدیران لیست حقوقی و قرارداد کاری کارگران را مطالبه می کنیم باز هم با همان جسارت می گویند: " قبل از این که آنها (منظور شان کارگران است) بگویند خودمان می گوئیم. قراردادها سفید امضاست، حقوق ها زیر قانون کار و دستی دریافت می شود و لیست پرداخت و دریافتی نداریم."

در لیست بیمه آنها که به تأمین اجتماعی ارسال می شود وقتی نگاه می کنیم شاید برای پیشگیری از جرمه حقوق ها همه مطابق قانون کار آمده اما شنیده های ما از دریافتی ها چیز دیگریست بین 40 تا 150 هزار تومان که این حقیقت تلخ را هم متعجبانه مدیران تأیید می کنند و در توجیه عدم پرداخت دستمزد مطابق قانون کار به

زنان و کودکان کار می‌گویند: " اگر شما می‌توانید بهتر اداره کنید شرکت را تمام و کمال تحویل بگیرید. خود ما قربانیان مافیای تولید خودرو در کشوریم. صنعتگران و مدیران کلان تولید خودرو قطعات را با همان نرخ سال 1380 از ما خریداری می‌کنند در حالی که همراه با تورم و افزایش نرخ مواد اولیه، نرخ کارگر نیز افزایش می‌یابد و..."

" بوی مطبوع غذایی مدیران و کارگران محروم از سهمیه غذایی "

چون ساعت حضورمان در شرکت هم زمان با وقت نهار است، بوی دلچسب غذا در محوطه کوچک مشام را نوازش می‌دهد اما دل‌تنگی‌ها مان وقتی افزون‌تر می‌شود که از زبان مدیران شرکت می‌شنویم " کارگران سهمیه غذا ندارند و هر کدام چیزی برای خودشان می‌آورند. بوی مطبوع هم مربوط به آشپزخانه مدیریت است چرا که در سالن غذاخوری کارگران، آشپزخانه کوچک 2 در 3، همه چیز مرتب است و حتی اثری از خرده نان یا دانه‌ای برنج روی زمین و در اطراف تنها میز 4 نفره به چشم نمی‌خورد. در آشپزخانه(سالن غذا خوری) به راهرویی باریک که ظرفشویی و دستشویی و توالت مشترکاً در آن پیش‌بینی شده باز می‌شود زنی جوان لیوان‌ها را در داخل آبریز باریکی که در زیر 4 شیر آب (سرد) تعبیه شده با دستانی که سرخ شده شستشو می‌دهد.

" تصویر ترس در نگاههای ساده و معصوم "

در سالنی کمتر از 100 مترمربع دستگاه‌ها در کنار هم با سرعت تمام کار می‌کنند و دختران نوجوان و زنان جوان بدون هیچگونه لباس کار ایمنی، عینک و دستکش و گوشی در فضایی پر از صدای زیر و خشن قطعات را به زیر دستگاه قرار می‌دهند با ضربه محکم پا اهرم بالا برنده را به سوی بالا هدایت و پس از کوبش سخت صفحات بر قطعه سپر خودرو را از زیر گیره بیرون می‌کشند. سمباده می‌زنند، صاف می‌کنند و پس از شمارش در دسته‌های 50 تایی و چیده شدن روی سطح مقابل دختری جوان که اندامش از بقیه درشت‌تر است دسته 50 تایی را در آغوش به سختی فشرده و به سوی ماشین حمل که پسری نوجوان، آن را می‌راند خمیده و لنگان قدم برمی‌دارد در سالن کوچک مجاور نیز قطعات دیگر که کوچک‌ترند در بسته‌های یک‌هزار و 500 تا 4 هزار تایی شمارش و با نظم بسیار در کارتن چیده می‌شوند و کارتن‌ها را دخترک 17 ساله که از او به جای ماشین حمل استفاده می‌شود در فرغون چیده و در گوشه اتاق روی هم قرار می‌دهد تا توسط ماشین دیگر که پسر نوجوان دیگری رانندگیش را بر عهده دارد به سوی خودروهای حمل بار منتقل شود. اگر چه ظاهره که سابقه‌اش از همه بیشتر است(7 سال) در مقابل نگاه تیز کارفرما، پسریکی از مدیران، کم‌پر از لوازم و ابزار و لباس ایمنی را نشانمان می‌دهد و علت عدم استفاده کارگران از این وسایل را بی‌توجهی آنان به امکانات موجود عنوان می‌کند اما در یک لحظه کوتاه غیبت کارفرما، با هراسی نمایان در نگاهش می‌گوید: " حادثه کار کم داریم چون بچه‌ها دقت می‌کنند اتفاقی برایشان نیفتد اما کار سخت و سنگین است. حمل بسته‌های سنگین، براده‌های فلزات معلق در هوا، خستگی بدون استراحت، بوی تند نامطبوع حاصل از تراش و سمباده قطعات با حقو 40 تا 150 هزار تومان درد همه بچه هاست. ناچاریم، از بدبختی روزگار این جا کار کنیم اکثر اینها تنها نان آور خانه‌اند همسران مردان زندانی، بی‌کار، معتاد و دختران پدران پیر در مانده از کار افتاده و یا لایبالی و بعد قسممان می‌دهد: " خانم تو را به خدا به اینها نگوئید بیرونمان می‌کنند!؟" این التماس دعای همه آن دردمندان است "

اداره کار : در بحث قراردادهای خلاء قانونی هست

موحدی مسئول بازرسی‌های کار سازمان کار و امور اجتماعی استان خلاء قانونی در بحث قراردادهای کار در کشور از مهم‌ترین دلایل وجود نیروهای کار به این شکل می‌داند و می‌گوید: چون بین عرضه و تقاضا در کشور در مبحث نیروی کار هماهنگی وجود ندارد متأسفانه این‌گونه اتفاق‌ها گریزناپذیر است. موحدی در رابطه با بحث این شرکت و استفاده از نیروی کار ارزان و سوء استفاده از کارگران زن اظهار می‌دارد: بازدید از این شرکت شده و گزارشاتی نیز موجود است.

وی با اشاره به عدم تناسب بین تعداد بازرسی کار و شرکت‌های صنفی در استان می‌گوید: با وجود 20 بازرسی کار و 30 هزار واحد کاری و 180 هزار نفر کارگر چنانچه گزارشاتی مانند این موضوع برسد حتماً موضوع را پیگیری می‌کنیم اما واقعاً رسیدگی با این تعداد کم بازرسی بسیار کار مشکلی است. در حالی که در این شرکت تولید قطعه خودرو در ارک، که شاید نمونه‌ای از ده‌ها مدل کار در کشور باشد زنان و کودکان کار در پشت صحنه صنعت خودروسازی کشور با شیوه‌ای غیر انسانی استثمار می‌شوند و با حداقل دریافتی افزایش تولید را رقم می‌زنند اما وزیر صنایع و معادن دولت نهم و دهم در مراسم رونمایی از خودروهای ساخت جدید یکی از دو شرکت تولید خودرو در کشور در روز شنبه 8 مهرماه از افزایش

بهره‌وری کاهش قیمت تولید و رشد 20 درصدی هزینه‌های نیروی انسانی در صنعت خودروسازی کشور سخن به میان می‌آورد. به گفته محرابیان ثبات در قیمت خودروهای داخلی موجب شده تا خودروسازان با افزایش بهره‌وری و توجه به نیروی انسانی و کاهش قیمت مواد اولیه شرایط کاهش قیمت را در خودروهای داخلی فراهم کنند. وزیر صنایع و معادن در این مراسم تصریح می‌کند: "تحمّل خودروسازان صنعت کشور را نجات داد! وزیر دولت عدالت محور که همواره در مراسم رونمایی با بریدن روبان از محصول نهایی بازدید می‌کند غافل از آن است که در این نجات بزرگ صنعت خودروسازی کشور انسانیت زیر پا گذاشته شده و له می‌شود و در پشت درهای بسته انسان‌های ضعیف و دردمند در زیر تازیانه درد کمرهایشان خمیده و اندام‌هایشان در عنفوان جوانی پیر و فرسوده می‌شود تا خودروسازان کشور با سودهای کلان اقتصاد بیمار کشور را به ظاهر نجات دهند و خودرویی که قیمت تمام شده‌اش با احتساب پرداختی‌ها به نیروی کار انسانی بسیار پائین‌تر از قیمت عرضه است با نرخ ده‌ها میلیون تومان به دست مصرف‌کننده برسد تا دولتی‌ها برخورد ببالند که صنعت خودروسازی کشور همچنان روی پاست.

به لحاظ مصالح کارگران شرکت و تعهد اخلاقی به حرفه خبرنگاری نام شرکت و کارگران در این گزارش نیامده اما این موضوع دردناک به اطلاع کلیه مسئولین ارشد استان، استاندار، معاونان و ... رسانده شده و به دلایل ساده این ظلم آشکار دیده نمی‌شود.

پایان پیام

صداوسیما يك طرفه قانون کار را نقد می‌کند

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 3 آبان 88 آمده است: دبیر اجرایی خانه کارگر تشکیلات ورامین و قرچک گفت: قانون کار هدیه انقلاب به کارگران بود اما عده‌ای قصد دارند فلسفه حمایتی آن را از بین ببرند. به گزارش خبرنگار ایلنا، هادی رضازاده در جمع کارگران افزود: متأسفانه صداوسیما که باید اشاعه دهنده آرمان‌های انقلاب باشد به صورت يك طرفه از زبان يك مسوول و با يك نماینده نمایی کارگری موضوعاتی را مطرح می‌کند که در چارچوب سیاست‌های کلی انقلاب درباره کارگران نیست. وی قانون کار را مشکل اشتغال ندانست و تصریح کرد: اگر فلسفه حمایتی این قانون خدشه‌دار شود دیگر معنا و مفهومی نخواهد داشت. رضازاده گفت: مگر مقام‌های ارشد نظام نمی‌گویند که واردات هر کالا برابر با نابودی يك تا 10 فرصت شغلی است. دبیر اجرایی خانه کارگر ورامین اظهار داشت: در دولت‌های گذشته نیز به بهانه ایجاد يك میلیون فرصت شغلی کارگاه‌های زیر 5 نفر را از شمول برخی مفاد قانون کار خارج کردند اما نه تنها شغلی ایجاد نشد بلکه وضعیت این کارگران بدتر نیز شد و حالا هم می‌خواهند این کار را به بهانه اصلاح قانون کار برای تمامی کارگران اجرایی کنند. این فعال کارگری بزرگترین مشکل کشور در طول 20 سال گذشته را ضعف مدیریت اجرایی دانست و افزود: بهترین قوانین هم اگر اجرا نشود بی‌اثر است.

پایان پیام

تهاجم به معیشت طبقه کارگر مرتضی ک.

به نوشته سایت دانشجویان مدافع حقوق کارگر در تاریخ 3 آبان 88 آمده است: حذف سوبسیدهای بنزین، گاز، برق، آب و گندم و کالاهای اساسی مصرفی خانوار (1)، منجر به افزایش چند برابری هزینه‌های یک خانواده کارگری خواهد شد. می‌گویند قرار است قیمت انرژی و سایر کالاها، با قیمت جهانی برابر شود. در این صورت، آیا دستمزد کارگران و مزدگیران هم، به سطح جهانی دستمزدها خواهد رسید؟ آیا طبقه کارگر قدرت چانه زنی و افزایش دستمزدها را دارد؟ آنهایی که کالایی برای فروش دارند و از این طریق درآمد کسب می‌کنند، با افزایش قیمت کالاها، درآمدشان نیز افزایش خواهد یافت. اما آنهایی که برای فروش، چیزی جز نیروی کارشان ندارند، با افزایش قیمت کالاها، افزایش درآمدی نخواهند داشت. در نتیجه قدرت خرید طبقه کارگر، کاهش می‌یابد و فقر و فلاکت، دامنه خود را در جامعه، گسترش خواهد داد. بنابراین افزایش قیمت انرژی و کالاهای اساسی، حمله مستقیم به معیشت و سطح زندگی کارگران و مزدگیران است.

1- حکومت جمهوری اسلامی، از همان ابتدای استقرار، هرگونه حرکت جمعی مستقل کارگری، حتی در شکل سازشکارانه سندیکایی را، در نطفه خفه کرده است. سرکوب سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه و صدور احکام زندان برای اعضای سندیکایشان در مهر امسال (2)، سرکوب سندیکای کارگران شرکت واحد و

زندانی کردن اعضای آن (3) و سرکوب و دستگیری بیش از 150 نفر از کارگران و فعالان کارگری در روز جهانی کارگر امسال (4)، نمونه های اخیر این خفقان است. در نتیجه توان هرگونه حرکت جمعی از سوی کارگران، نه تنها برای چانه زنی برای افزایش دستمزد، بلکه حتی برای گرفتن حقوق معوقه از کارفرما نیز، از آنها سلب شده است. در نتیجه با ثابت ماندن دستمزدها و جهش آتی قیمت کالاها و انرژی، سود سرمایه داران بزرگ به شدت افزایش خواهد یافت.

2- سپاه پاسداران و شرکت های تابعه آن، پروژه های متعدد گاز و نفت را در جنوب ایران به دست گرفته اند (5). شرکت صدرا، که در زمینه ساخت سکوی های نفتی و گشتی، بزرگترین شرکت در خاورمیانه بود، اردیبهشت امسال به تملک قرارگاه خاتم الانبیای سپاه درآمد (6). شرکت مخابرات ایران، مهرماه امسال نصیب شرکت های تابعه سپاه شد (7). خلاصه اینکه سپاه و شرکت هایش، در حال کامل کردن انحصارات خود در حوزه انرژی و ارتباطات است. در زمینه صدور و ورود کالاها کشورهای نیز، سپاه علاوه بر کنترل مبادی ورودی و خروجی کشور، فرودگاه اختصاصی پیام و بیش از شصت اسکله اختصاصی دارد که از کنترل گمرک دولتی خارج است (8).

3- حکومت جمهوری اسلامی، در حال مذاکرات و معاملات علنی با آمریکا و سایر دول مسلط سرمایه داری است (9). مدتی است که خیر این مذاکرات، به صورت عمومی منتشر می شود. سالهای قبل، مذاکرات و معاملات حکومت ایران با آمریکا و دول مسلط سرمایه داری، مخفی نگه داشته می شد. از زمان مذاکرات الجزایر و معاملات حکومت های ایران و آمریکا بر سر قضیه گروگان های سفارت (10)، تا قضیه مک فارلین و لو رفتن سلاح های اسرائیلی در فرودگاه مهر آباد در سال 1365 (11) و حتی این اواخر، همکاری حکومت ایران در تهاجم نظامی آمریکا به عراق و افغانستان (12)، سعی حکومت بر آن بوده است که حتی نفس وجود مذاکره، مخفی نگه داشته شود. بنابراین انتشار عمومی اخبار مذاکرات، با هدف آماده سازی افکار عمومی مردم ایران، جهت برقراری روابط گسترده تر تجاری با آمریکا و دول متحدش است. اما مساله از چه قرار است؟ آیا همزمانی این سه مساله، یک اتفاق است؟ به عنوان مثال، حکومت ایران می توانست چند ماهی قضیه حذف سوبسیدها را به تاخیر بیندازد تا بحران اخیر انتخاباتی را از سر بگذراند و از انطباق این بحران، با بحران ناشی از تورم نجومی پیشگیری کند. ظاهراً تصمیم گیری در مورد این مساله، خارج از اختیار حکومت ایران است!

اوضاع بدین قرار است:

سرمایه داری وابسته و نظامی کارتل های سپاه پاسداران، انحصارات خود را در اقتصاد ایران، کامل کرده است. معاملات تجاری با سرمایه داری جهانی، توسط حکومت ایران در حال انعقاد است. در نتیجه اجرای برنامه های بانک جهانی و حذف سوبسیدها (13)، افزایش نجومی قیمت کالاها و انجماد دستمزدها، بدیهی است و سود نجومی سرمایه داران بزرگ، به این ترتیب تضمین می شود. سرمایه داران امریکایی و متحدانش، روی فرش قرمز سپاه تشریف می آورند و سودهای نجومی تضمین شده را در جیب مبارکشان می گذارند. قطعاً حق دلالتی سرمایه داران کارتل سپاه، که انحصارات گوناگون اقتصاد ایران را در چنگ خود دارند، فراموش نخواهد شد. برادران سپاه و بسیج و اطلاعات و بقیه نظامیان همکار هم، امنیت ملی و ضمانت این جریانها را برعهده دارند. تمرین های شهری و سرکوب اعتراضات اخیر، گواهی بر کارآمدی این برادران است (14).

برنامه خصوصی سازی بانک جهانی و صندوق بین المللی پول، از سال 1368 در دستور کار حکومت وقت ایران، به ریاست رفسنجانی، قرار گرفت و با نام تعدیل اقتصادی، به اجرا گذاشته شد (15). اما پس از شورش های گسترده در سال 1372 در شهرهای قزوین، مشهد، شیراز، اسلامشهر و اکبرآباد تهران، که ناشی از تورم لجام گسیخته بود (16)، حکومت ایران ضمن سرکوب شدید این شورش ها، روند خصوصی سازی را کند کرد. در دوره ریاست جمهوری خاتمی، خصوصی سازی را ساماندهی اقتصادی نام نهادند و آن را ادامه دادند. اما همواره از ترس شورش های گسترده، به کندی و با سرعت کمی این برنامه را پیش بردند. سرمایه داری جهانی و سرمایه داران ایرانی، پس از 16 سال، در سال 1384 به این نتیجه رسیدند که خصوصی سازی، تنها با سیاست مشت آهنین و حکومت نظامیان، قابل پیاده سازی است. خصوصی سازی، اجرای اصل 44 نامیده شد (17) و پس از وقفه کوتاهی، از سال 1385 شتاب زیادی به خود گرفت (18).

بهار امسال، پیام نوروزی باراک اوباما، رییس جمهوری آمریکا با واکنش مثبت رهبر ایران مواجه شد. جمهوری اسلامی اعلام کرد "اگر رفتار آمریکا تغییر کند، رفتار جمهوری اسلامی ایران نیز تغییر خواهد کرد" (19). اعتراضات پس از انتخابات، حدود سه ماه، مذاکرات علنی و معاملات رو در روی ایران و آمریکا و متحدانش را به تاخیر انداخت. در سایه این معاملات، به زودی شاهد اجرای سریع و تمام و کمال خصوصی سازی و افزایش چند برابری قیمت انرژی و کالاها اساسی در ایران، با تصویب مجلس و دولت خواهیم بود. همزمان، شهرهای بزرگ ایران چند ماه است که حضور گسترده و مداوم نظامیان و شبه نظامیان و نیروهای امنیتی را، البته به بهانه اعتراضات انتخاباتی، تجربه می کند. گویا سرکوب اعتراضات انتخاباتی،

نمایش قدرت و مانور و تمرینی برای سرکوب اعتراضات آتی به تورم افسار گسیخته بوده است!
چرا اصلاح طلبان به این تهاجم حکومت به معیشت مردم اعتراضی نمی کنند؟

آیا اکثریت عظیم موج جمعیت، که سه ماه پیش خیابان های تهران و شهرهای بزرگ را در حمایت از اعتراضات اصلاح طلبان، در نوردید، مزدبگیر و کارگر نبود؟ چند درصد آن جمعیت میلیونی، سرمایه دار و خرده مالک بود؟ از آنها که خونشان ریخته شد، آنها که زندانی و شکنجه شدند، چند نفرشان سرمایه دار و خرده مالک بودند؟ اصلاح طلبان، با این سکوتشان، برای صدمین بار ثابت کردند که فقط وقتی برای مردم ارزش قائل هستند که پلی باشند تا اصلاح طلبان را به قدرت برسانند.

وانگهی، در این برنامه جهانی خصوصی سازی، سالها تمام جناح های جمهوری اسلامی و حتی اپوزیسیون رنگارنگش، متحد و متفق بوده اند. اختلاف بر سر این بوده که کدام باند و گروه، چقدر سهم بردارد. تفاوت دیگر این بوده که اصلاح طلبان در پیاده کردن برنامه خصوصی سازی و رسیدن به خواسته های پلیدشان، ضعیف و زبون بوده اند. از طرف دیگر، وقاحت برخی از اصلاح طلبان به آنجا رسیده است که همزمان با معاملات آمریکا با دولت فعلی ایران، دولتی که آن را کودتاگر و نامشروع می خوانند، پیشنهاد روز دوستی ملل ایران و آمریکا را می دهند (20) و بدین ترتیب، معاملات حکومت نظامی حاکم با سرمایه داری جهانی را، غسل تعمید می دهند.

مجموع این سودهای نجومی اضافه بر سابق، برابر با مجموع کاهشی است که در دستمزد واقعی کارگران و مزدبگیران داده می شود. این بهشت سرمایه داری موعود در ایران، جهنم فقر و گرسنگی طبقه کارگر را به همراه می آورد. به قیمت کاهش قدرت خرید کارگران، سود مضاعف نصیب سرمایه داران بزرگ خواهد شد. اکنون زمانی است که طبقه کارگر، دوست و دشمن خود را خواهد شناخت. هر شخص و گروهی که در برابر تهاجم به معیشت کارگران نایستد و سکوت کند، به همه مزدبگیران و کارگران خیانت کرده است.

البته می دانیم که سم تبلیغات نئولیبرالی، ذهن جامعه ما را تخدیر کرده است. دفاع از معیشت طبقه کارگر را عقب ماندگی می نامند و با انگ طرفداری از اقتصاد دولتی و کوپنی، مدافعان طبقه کارگر را رنگ می کنند. شاید نمی دانند که سوبسیدها، بخش کوچکی از دستمزد کارگران است که پس از بارها دست به دست شدن و آب رفتن، به دست کارگران می رسد. شاید نمی دانند که یک بخش از شرکت های بزرگ و تجهیزات و تکنولوژی آنها، محصول مستقیم کار و تلاش و جان کندن کارگران ساده و متخصص است و هزینه آن بخش دیگر، از طریق فروش حق امتیاز آب و برق و گاز و تلفن و آبونمان و ...، به همین کارگران و مزد بگیران و خانواده شان، تامین شده است. شاید نمی دانند که دکل به دکل و چاه به چاه آب و برق و گاز و نفت و مخابرات این کشور، با عرق و خون کارگران ساده و ماهر آبیاری شده است. البته ما هم با اطمینان می پذیریم که سرمایه های عمومی جامعه، متعلق به دولت سرمایه داری نیست، اما همان قدر هم مطمئن هستیم که این سرمایه ها، به هیچ سرمایه دار غاصب سپاهی یا کراواتی هم تعلق ندارد.

فعالان کارگری، در برهه تعیین کننده ای از تاریخ قرار گرفته اند. اکنون که معیشت کارگران به شدت تهدید می شود، تحرک و انسجام صفوف طبقه کارگر برای دفاع از حداقل هایش، وظیفه ای فوری است. اگر سرمایه داری حاکم موفق شود برنامه های خود را پیاده کند، سالها فقر و گرسنگی مضاعف، نصیب کارگران و مزدبگیران خواهد شد. اما اگر این فعالان به موقع، متحدانه و پیگیرانه عمل کنند و موفق شوند که با به حرکت در آوردن طبقه کارگر، این تهاجم را ناکام گذارده و به عقب برانند، دور نخواهد بود روزی که سرمایه های عمومی جامعه، در تملک صاحبان واقعی آن درآید و حاکمیت پوسیده سرمایه داری، به جایگاه واقعی اش: زباله دان تاریخ، سپرده شود.

منابع:

(1) "حذف یارانه آب، نان و کالاهای اساسی"، روزنامه همشهری
<http://www.hamshahrionline.ir/News/?id=99403>

(2) "صدور احکام زندان برای اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه"، کمیته هماهنگی
<http://komitteyehamahangi.blogfa.com/post-162.aspx>

(3) "7 سال زندان برای منصور اسانلو و ابراهیم مددی"، دویچه وله فارسی
<http://www.dw-world.de/dw/article/0,,2857362,00.html>

(4) "دستگیری تعدادی کارگر ایرانی در مراسم روز جهانی کارگر"، بی بی سی فارسی
http://www.bbc.co.uk/persian/iran/2009/05/090502_ka_labour_day_iran.shtml

(5) "پرتوی بر فعالیت‌های اقتصادی عظیم سپاه پاسداران"، دویچه وله فارسی
<http://www.dw-world.de/dw/article/0,,2745386,00.html>

(6) "خاتم الانبیاء بدون رقیب صدرا را خرید"، روزنامه سرمایه
<http://www.sarmayeh.net/ShowNews.php?42044>

(7) "مبین شبه دولتی مخابرات را خرید"، روزنامه سرمایه
<http://www.sarmayeh.net/ShowNews.php?59778>

(8) همان (5)

(9) "پیش‌نویس «توافق اتمی» آماده شد"، روزنامه دنیای اقتصاد
http://www.donya-e-eqtasad.com/Default_view.asp?@=179911

(10) "اشغال سفارت آمریکا و گروگانگیری دیپلمات‌ها"، سایت صدای آمریکا
<http://www1.voanews.com/persian/news/special-reports/revolution/a-31-2009-02-03-voa25-62474057.html>

(11) "مک‌فارلین و ماجرای کیک و کلت"، شریف نیوز
<http://sharifnews.ir/?1932>

(12) "آمریکا باید با ایران در مبارزه با تروریسم همکاری کند"، خبرگزاری فارس
<http://www.farsnews.net/newstext.php?nn=8707020191>

(13) "11 توصیه اقتصادی صندوق بین‌المللی پول به دولتمردان ایران"، روزنامه ابتکار
<http://www.ebtekarnews.com/ebtekar/Article.aspx?AID=1932#10981>

(14) "سردار عراقی: تمام مسئولیت بر عهده سپاه و بسیج بود"، دویچه وله فارسی
<http://www.dw-world.de/dw/article/0,,4757260,00.html>

(15) "موانع خصوصی‌سازی در ایران"، ماهنامه تدبیر
<http://www.imi.ir/tadbir/tadbir-129/article-129/5.asp>

(16) "دلیل تشدید اقدامات امنیتی در تهران چیست؟"، بی‌بی‌سی فارسی
http://www.bbc.co.uk/persian/iran/2008/11/081111_an_az_security_tehran.shtml

(17) "سیاست‌های کلی اصل 44 قانون اساسی به سران سه قوه و رئیس مجمع تشخیص ابلاغ شد"، خبرگزاری فارس
<http://www.farsnews.net/newstext.php?nn=8403020244>

(18) همان (13)

(19) "رهبر ایران تابوی مذاکره با آمریکا را شکست"، سایت گذار
<http://www.gozaar.org/template1.php?id=1233&language=persian>

(20) "نامه سرگشاده محسن مخملباف به رئیس‌جمهور آمریکا"، سایت رویداد
<http://www.rouydadnews.info/pages/495.php>

اعتراض کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های کارگری

شش نفر از رهبران اتحادیه کارگری نیشکر هفت تپه به زندانهای سنگین مجازات شدند.
به نوشته سایت سندیکای مستقل شرکت واحد تهران و حومه در تاریخ 3 آبان 88 آمده است: کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های کارگری اولین بار در تاریخ 27 مرداد 1388 از احکام شعبه 2 دادگاه دزفول در تبرئه

فریدون نیکوفرد، محمد حیدری مهر، نجات دهلی و جلیل احمدی از کلیه اتهامات با خبر شده بود و نگران این است که احکام جدید در ارتباط با درهم شکستن اتحادیه صادر شده باشند.

رهبر جمهوری اسلامی ایران

دفتر ولایت فقیه

خیابان جمهوری اسلامی

انتهای خیابان شهید کشوردوست

تهران

جمهوری اسلامی ایران

Email: info@leader.ir

Fax: 98-21-774.22.28

1388 مهر HTUR/JS 29

شش نفر از رهبران اتحادیه کارگری نیشکر هفت تپه به زندانهای سنگین مجازات شدند.

ولی فقیه:

من این نامه را از جانب کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری (آی تی یو سی) که نمایندگی بیش از 170 میلیون کارگر را در سراسر جهان دارد که شامل کشور اسلامی نیز می باشد به عنوان اعتراض نسبت به مجازاتهای دادگاه بر علیه رهبران اتحادیه های کارگری، آقایان علی نجاتی، فریدون نیکوفرد، محمد حیدری مهر، قربان علیپور، نجات دهلی و جلیل احمدی برای شما مینویسم.

بنا به اطلاع کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری در تاریخ 29 مهر 1388 شش رهبر اتحادیه های کارگری نیشکر هفت تپه در دادگاه استیناف شهر دزفول به مجازاتهای زیر محکوم شدند: قربان علیپور شش ماه زندان تعزیری و شش ماه حبس تعلیقی طی مدت پنج سال، فریدون نیکوفرد شش ماه زندان تعزیری و شش ماه حبس تعلیقی طی مدت پنج سال، نجات دهلی شش ماه زندان تعزیری و شش ماه حبس تعلیقی طی مدت پنج سال، محمد حیدری مهر چهار ماه حبس ماه زندان تعزیری و هشت ماه حبس تعلیقی طی مدت پنج سال و علی نجاتی شش ماه زندان تعزیری و شش ماه حبس تعلیقی طی مدت پنج سال. همچنین ما مطلع شده ایم که محکومیت تعلیقی علی نجاتی به زندان تعزیری تبدیل شده و او در حقیقت به یک سال زندان محکوم شده که بلافاصله به اجرا در آمده است.

کلیه اتهامات و مجازاتهای تعیین شده بر علیه این رهبران کارگری در ارتباط با فعالیتهای مشروع اتحادیه ای از قبیل حقوق عقب افتاده کارگران و دفاع از حقوق آنها در محل کار بوده است.

قبلا در تاریخ 30 آذر 1387 هنگامی که این پرونده در مراحل اولیه در محاکم بود، اتحادیه بین المللی غذا، کشاورزی، رستوران، تغذیه، تنباکو و انجمنهای کارگران متحد (آی یو اف) چندین بار توسط نامه به ولی فقیه اعتراض کرده بودند.

کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری اولین بار در تاریخ 27 مرداد 1388 از احکام شعبه 2 دادگاه دزفول در تهرئه فریدون نیکوفرد، محمد حیدری مهر، نجات دهلی و جلیل احمدی از کلیه اتهامات با خبر شده بود و نگران این است که احکام جدید در ارتباط با درهم شکستن اتحادیه صادر شده باشند.

با نوشتن این نامه، کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری از شما تقاضا میکند که امر کنید تا احکام آن محاکم مورد بازبینی مجدد قرار دهند برای اینکه برخلاف اصول آزادی تشکلات میباشند. دولت ایران موظف است که به دلیل عضویت در اتحادیه بین المللی کار به این اصل احترام بگذارد.

کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری به دلیل ادامه سرکوب فعالیتهای معلمین که شامل بازداشت چندین نفر از اعضای اتحادیه معلمین ایرانی در تهران در طی جشنهای روز جهانی معلمین در 14 مهر 1388 در تهران شده است بسیار نگران باقی مانده است.

کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری نگران است که دولت ایران نسبت به اساسی ترین حقوق کارگران ایرانی در تلاش برای زندگی بهتر بی اعتنائی میکند و به تقاضای آنان برای اجرای انصاف و عدالت با ایراد اتهامات جنائی برخورد میکند. جمهوری اسلامی ایران بک بار دیگر ثابت کرد که اعتراضات صلح آمیز در کشورش راه چندانى ندارند و هیچ راه قانونی نیز برای کارگرانی که بدنبال حقوق حقه و پرداخت نشده خود هستند وجود ندارد.

من اطمینان دارم که شما به این امر مهم توجه خواهید کرد و اطمینان خواهید داد که از دادگاه ها برای محکوم کردن کارگران به خاطر فعالیتهای مشروع اتحادیه ای استفاده نشود.

با تشکر،

دبیر کل

رونوشت به:

رئیس جمهور دولت جمهوری اسلامی ایران

وزارت دادگستری، آیت الله محمد صادق لاریجانی

وزارت کار

رئیس مجلس شورای اسلامی ایران

نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل متحد در ژنو

اتحادیه بین المللی کار

انجمنهای کارگران متحد

<http://www.syndicavahed.net/index.php?>

[option=com_content&task=view&id=213&Itemid=9](http://www.syndicavahed.net/index.php?option=com_content&task=view&id=213&Itemid=9)

واگذاری ایران خودرو و سایپا به بخش خصوصی

به گزارش سایت عصر ایران در تاریخ 3 ابان 88 آمده است : وی با بیان اینکه بیمه های آسیا و دانا صددرصد دولتی بودند ، افزود : 39 درصد بیمه دانا و 20 درصد بیمه آسیا، به عنوان ردیون و اگذار شده است.

همه سهام دولت در 2 شرکت بزرگ خودروسازی کشور یعنی ایران خودرو و سایپا به بخش خصوصی واگذار می شود.

به گزارش واحد مرکزی خبر، معاون واگذاری و امور حقوقی سازمان خصوصی سازی با اعلام این خبر گفت: در جلسه هیات واگذاری ، قیمت سهام دولت در شرکت های ایران خودرو، سایپا، مجتمع سنگ آهن گل گوهر سیرجان و شرکت معدنی و صنعتی چادرملو ارائه شد اما به علت کمبود وقت به جلسه آینده موکول شد. سید مهدی عقدايي با بیان اینکه جلسه بعدی هیات واگذاری ، شنبه هفته آینده تشکیل می شود ، افزود : دولت در دو شرکت ایران خودرو و سایپا 37 درصد و در دو شرکت گل گوهر و چادرملو یک و نیم درصد سهم

دارد که همه این سهم ها به بخش خصوصی واگذار می شود. معاون واگذاری و امور حقوقی سازمان خصوصی سازی همچنین از تعویق جلسه هیات پذیرش سازمان بورس و اوراق بهادار درباره دو شرکت بیمه آسیا و دانا خبر داد. عقدايي گفت: قرار بود امروز جلسه هیات پذیرش بورس درباره دو شرکت بیمه ای آسیا و البرز تشکیل شود اما به علت اینکه سازمان بورس و اوراق بهادار تاریخ تشکیل هیات پذیرش را نهایی نکرد بنابراین این جلسه به سه شنبه و چهارشنبه موکول شد. وی با بیان اینکه بیمه های آسیا و دانا صددرصد دولتی بودند، افزود: 39 درصد بیمه دانا و 20 درصد بیمه آسیا، به عنوان ردیون واگذار شده است. معاون سازمان خصوصی سازی کشور ادامه داد: در صورت پذیرش بیمه های آسیا و دانا در بورس، 5 تا 10 درصد سهام این دو شرکت بیمه ای به منظور کشف قیمت در بورس عرضه خواهد شد. عقدايي گفت: پس از کشف قیمت، هیات پذیرش درباره عرضه بلوکی بقیه سهام دو شرکت بیمه ای آسیا و دانا در بورس، تصمیم می گیرد.

مجلس و دولت قراردادهای کار را قانونمند کنند

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 3 آبان 88 آمده است: جمعی از کارگران و بازنشستگان قزوین در طوماری به بیان مشکلات خود پرداختند. به گزارش ایلنا، متن این طومار به شرح ذیل است: در زمانی که 30 سال از انقلاب می گذرد ما کارگران که می بایست در سایه انقلاب با آرامش خاطر زندگی کنیم از ظلمی که بر ما رفته و می رود به ستوه آمده ایم در حالیکه بر خودمان می بایسیم که با در هم شکستن طاغوت، استعمار و استکبار نیز از جامعه کارگری رفته و کارگر با نیرویی دوجندان در عرصه صنعت به پیشرفت جامعه اسلامی همت گذارد. درد اینجاست که همیشه در زمان نگارش و تدوین قانون کار افرادی که کارشناس و صاحب نظر و استخوان خرده کرده کار و کارگری هستند هیچ وقت نظرانشان لحاظ نمی شود. لذا ما کارگران و بازنشستگان استان قزوین ضمن تجدید بیعت با مقام عظمای ولایت از دولت عدالت محور درخواست رسیدگی به موارد ذیل را داریم:

- 1- هرگونه دست اندازی به قانون کار بدون نظر کارشناسان واجد شرایط مردود است.
- 2- از مجلس و دولت می خواهیم قراردادهای کار را قانونمند کنند.
- 3- استان قزوین با دارا بودن بیش از 50 واحد بحرانی که کارگران آن از 2 تا 18 ماه حقوق دریافت نکرده اند که از دولت می خواهیم در جهت رفع بحران این واحد اقدام عاجل به عمل آورد.
- 4- نظر به حمایت رهبر معظم انقلاب از تعاونی ها، با کمال تأسف وزارت کار با تصمیم نادرست منفک کردن بن های کارگری از تعاونی های مصرف و واگذاری آن سایر توزیع کنندگان ضمن وارد کردن خسارت به تعاونی ها، موجب نگرانی و زحمات کارگران برای تهیه اجناس می شود. بنابراین درخواست داریم بن های کارگری مثل گذشته از طریق تعاونی امکان توزیع شود.
- 5- در استان قزوین واحدهای درمانی تامین اجتماعی در شیفتهای بعد از ظهر و شب، بیماران سرپایی را پذیرا نیستند ما ضمن محکوم کردن این عمل به مدیریت درمان اخطار می کنیم که منافع بیمه شدگان را فدای منافع شخصی نکند.
- 6- خواستار برخورد قاطع با پیمانکاران متخلف هستیم.

پایان پیام

وکیل کارگران بازداشتی هفت تپه در گفتگو با ایلنا:

ممکن است موکلانم اخراج شوند

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 3 آبان 88 آمده است: با گذشت بیش از 2 هفته از اجرای تدریجی احکام حبس پنج نفر از کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه، وکیل این کارگران احتمال داد که ممکن است کارفرمای نیشکر هفت تپه از غیبت کارگران بازداشتی برای اخراج آنها استفاده کند. به گزارش خبرنگار ایلنا، از اواسط آبان ماه گذشته پنج نفر از اعضای سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه که در ارتباط با اعتراض های کارگری در دادگاه به تحمل یک سال حبس محکوم شده بودند برای گذراندن دوران محکومیت خود بازداشت شدند.

فریدون نیکوفر، علی نجاتی، جلیل احمدی، قربان علیپور و محمد حیدری مهر پنج کارگری هستند که در ارتباط با اعتراض های کارگری سال 86 در دادگاه به اتهام تبلیغ علیه نظام به تحمل یک سال حبس محکوم شده اند؛ با وجود اعتراض محمد اولیایی فرد، این احکام شهریور ماه گذشته نیز به تأیید دادگاه تجدید نظر رسید. انتقال این کارگران به زندان برای گذراندن دوران محکومیت در حالی است که اولیایی فرد از اینکه این کارگران ممکن است پیش از پایان دوره محکومیت به دلیل غیبت از کار اخراج شود ابراز نگرانی می کند. به گفته اولیایی فرد هر چند در دادگاه تجدید نظر بخشی از محکومیت یکساله کارگران از حبس تعزیری به

حبس تعلیقی تغییر پیدا کرده است اما چون کارفرما با درخواست مرخصی کارگران محکوم موافقت نکرده؛ ممکن است 4 نفر از آنها پیش از اتمام دوره محکومیت خود از کار اخراج شوند. وی یادآور شد پیش از این یکی از کارگران بازداشت شده به نام علی نجاتی در حالی از سوی کارفرما به دلیل غیبت از کار اخراج شد که همزمان در ارتباط با همین اعتراض‌ها مدتی را در بازداشت به سر می‌برد. به گفته وکیل کارگران نیشکر هفت تپه، در آن زمان نیز علی نجاتی کارفرما از بازداشت خود مطلع کرده و از وی تقاضای استفاده از حق مرخصی قانونی خود را کرده بود که کارفرما با این درخواست موافقت نکرد و در نتیجه این کارگر کار خود را از دست داد.

از آنجا که به موجب قانون کار غیبت غیر موجه و بیش از اندازه کارگر از محل کار حکم ترک کار و یکی از راه‌های فسخ قراردادکار را دارند اولیایی فرد احتمال می‌دهد که کارفرمای این کارگران در زمان گذراندن دوره محکومیت آنها را به بهانه غیبت از کار اخراج کند.

به همین دلیل این وکیل دادگستری در صدد است تا از طریق ماده 18 قانون تشکیل دادگاه‌های عمومی و انقلاب برای آرا دادگاه تجدید نظر در خواست فرجام خواهی و اعاده دادرسی را مطرح کند.

اما به گفته وی به دلیل حجم انبوه متقاضیان استفاده از ماده 18 قانون تشکیل دادگاه‌های عمومی و انقلاب، دستگاه‌ها قضایی در رسیدگی به این درخواست اولویت را به پرونده‌هایی اختصاص داده که یا به موضوع قتل ارتباط دارد و یا به دلیل رسانه‌ای شدن و بازتاب گسترده ماجرای آن افکار عمومی نسبت به آن حساس و کنجاو شده‌اند.

وی می‌گوید در غیر این صورت زمان رسیدگی به درخواست اعاده دادرسی یک پرونده حتی از زمان سپری شدن حکم صادره طولانی‌تر خواهد شد و نتیجه زمانی نوبت رسیدگی به درخواست فرجام می‌رسد که پرونده به دلیل اجرا شدن حکم، مختومه شده است.

به گفته اولیایی فرد این پنج عضو سندیکای هفت تپه در حالی در دادگاه در جریان اعتراض‌های کارگری سال 86 به اتهام تبلیغ علیه نظام مجرم و به تحمل یکسال متوالی حبس تعزیری و تعلیقی محکوم شده‌اند که مانند سایر همکاران خود نسبت به وضع نامناسب شغلی دریافت نکردن حقوق قانونی معترض شده و در نهایت برای خود نهاد صنفی تشکیل داده بودند.

این وکیل دادگستری با یادآوری اینکه از نظر قانون شخصی زمانی به تبلیغ علیه نظام متهم می‌شود که همزمان به تبلیغ علیه جمهوریت و اسلامی بودن نظام بپردازد به این‌ها گفت: حتی طبق قانون جرم شخصی که تنها به تبلیغ علیه یکی از این 2 اصل بپردازد تبلیغ علیه نظام نیست چه برسد به کارگرانی که تنها به دلیل پیگیری حقوق صنفی خود بازداشت شده‌اند.

وکیل کارگران هفت تپه با بیان اینکه کارگران نیشکر هفت تپه به منظور پیگیری مطالبات صنفی خود در چارچوب قانون اساسی تجمع اعتراضی تشکیل داده و سپس برای خود تشکل صنفی تشکیل داده‌اند؛ گفت: کارگران حق دارند به دلیل نفوذ کارفرما دولت بر فعالیت شورای اسلامی کار برای خود سندیکا یا همان انجمن صنفی را تشکیل دهند و چون هیچ منع قانونی برای آنها وجود ندارد حتی محکوم کردن آنها به تحمل یک روز حبس بی‌مورد است.

از سوی دیگر این وکیل دادگستری به تازگی در نامه‌های جداگانه‌ای به سازمان جهانی کار ILO اتحادیه کارگران جهان ITUC و اتحاد جهانی کارگران صنایع غذایی IUF از آخرین وضع کارگران نیشکر هفت تپه گزارشی را ارائه کرده است.

وی می‌گوید از آنجا که کارگران هفت تپه در هر سه تشکل عضو هستند در این نامه‌ها که همگی دارای متن مشترک هستند به شرح ماجرای کارگران و ارائه آخرین اخبار و گزارش از وضعیت آنها پرداخته می‌شود: از آنجا که همه سازمان و نهادی در برابر اعضای خود دارای وظایف و تمهیداتی است انتظار می‌رود که این سه سازمان نیز براساس نامه ارسال شده به وظایف خود در مقابل کارگران هفت تپه عمل کنند به ویژه آنکه عده‌ای از این کارگران ممکن است به دلیل گذراندن دوره محکومیت خود کار خود را از دست بدهند و در نتیجه اعضای خانواده‌های آنها در معرض آسیب‌های جدی اجتماعی قرار بگیرند.

پایان پیام

وجود وزارت رفاه بدون داشتن سازمان تامین اجتماعی بی‌معناست

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 3 آبان 88 آمده است: عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس گفت: فلسفه وجودی وزارت رفاه و تامین اجتماعی بدون داشتن سازمان تامین اجتماعی بی‌معنا خواهد بود.

بشیر خالقی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا با اشاره به اینکه در حال حاضر سازمان تامین اجتماعی زیر نظر نهاد ریاست جمهوری است، افزود: آقای محصولی قول داده‌اند که این سازمان مانند گذشته تحت نظر وزارت رفاه و تامین اجتماعی قرار گیرد.

نماینده مردم خلخال و کوثر در مجلس تصریح کرد: در سال گذشته هم که سازمان تامین اجتماعی تحت پوشش

نهاد ریاست جمهوری قرار گرفت سوالات زیادی برای نمایندگان ایجاد شد اما جوابی به آنها داده نشد. عضو فراکسیون اصولگرایان مجلس با بیان اینکه که تعامل سازمان تامین اجتماعی با نمایندگان مجلس بسیار ضعیف است خاطر نشان کرد: برای اداره این سازمان علاوه بر تعامل باید توانمندی نیز وجود داشته باشد.

پایان پیام

کبریت های پاکستانی و چینی در بازارهای ایران موجب شدند کارخانه های کبریت سازی کشور در آستانه ورشکستگی

روز نامه سرمایه در روز یکشنبه 3 آبان 88 آمده است: روزانه حدود هفت میلیون قوطی کبریت در کشور مصرف می شود. بر این اساس با در نظر گرفتن حداقل قیمت 20 تومانی هر قوطی کبریت، گردش مالی بازار کبریت در کشور روزانه 140 میلیون تومان و سالانه بیش از 51 میلیارد تومان محاسبه می شود. به گزارش خبرنگار ما، در حال حاضر هشت کارخانه کبریت سازی در استان های آذربایجان شرقی، خراسان، فارس و قزوین فعال هستند. یکی از تولید کنندگان و فعالان بازار کبریت کشور در رابطه با وضعیت این صنعت به خبرنگار ما گفت: «به طور کلی در طول 30 سال گذشته هیچ کارخانه جدید کبریت سازی در کشور احداث نشده است. در واقع گفته می شود ورود تکنولوژی های جدید صنعت کبریت سازی را در معرض نابودی قرار داده است

. از همین رو است که سودآوری صنعت مزبور با بیش از 90 سال سابقه فعالیت در کشور در حد صفر ارزیابی می شود. با این همه واردات کبریت به صورت غیرقانونی و قاچاق از پاکستان و چین در 15 سال گذشته یکی از بزرگ ترین معضلات این صنعت به شمار می رود به طوری که کبریت سازی کشور را در معرض ورشکستگی قرار داده است.» وی افزود: «ورود کبریت های کم کیفیت و غیراستاندارد، اغلب به بهانه ترانزیت از ایران صورت می گیرد و در استان های شمال غربی به قیمت بسیار پایین عرضه می شود. این امر علاوه بر اینکه موجب شده کارخانه های کبریت سازی تعدادی از خطوط تولید خود را تعطیل کنند، صادرات و حتی توزیع داخلی آنها را نیز کاهش داده است.»

مدیر یکی از کارخانه های کبریت سازی نیز افزایش یک و نیم برابری قیمت مواد اولیه را از جمله مشکلات این صنعت عنوان کرد و گفت: «در حال حاضر قیمت هر قوطی کبریت کوچک برای تولید کننده حدود 10 تومان تمام می شود اما سودی که به او می رسد رقم بسیار ناچیزی است. این در حالی است که هر قوطی کبریت در بازار 20 تا 30 تومان به فروش می رسد.»

وی افزود: «علاوه بر هزینه های تهیه چوب 25 نوع مواد اولیه در ساخت کبریت به کار می رود که هر یک بازار جداگانه ای دارد. بنابراین نوسانات قیمت هر یک صنعت کبریت سازی را تحت الشعاع قرار می دهد.» وی تاکید کرد: «عدم تولید قوطی های لایبی در داخل کشور نیز یکی دیگر از معضلاتی است که صنعتگران بخش کبریت سازی، با آن مواجه هستند.» وی بر این نکته که تهیه مواد اولیه یکی از مشکلات صنعت کبریت سازی است تاکید کرد و گفت: «به نظر می رسد با توجه به شرایط فعلی کارخانه های کبریت سازی ادامه قاچاق و ورود کبریت های غیراستاندارد به کشور تنها کارخانه های کبریت سازی باقیمانده از دهه های گذشته را به نابودی می کشاند.»

افزایش 300 درصدی قیمت مواد اولیه

مدیرعامل یکی از کارخانه های معتبر کبریت سازی چندی پیش در رابطه با شرایط حال حاضر صنعت کبریت سازی در ایران گفت: «قیمت مواد اولیه مورد نیاز کارخانه های کبریت سازی طی دو سال گذشته حدود 300 درصد افزایش یافته است.» وی افزود: «قیمت پارافین به عنوان یکی از مواد اولیه مورد نیاز کارخانه ها در دو سال گذشته حدود 300 درصد افزایش یافته و قیمت کلرات نیز ظرف این مدت از کیلویی 300 تومان به 1250 تومان افزایش یافته است.» وی تاکید کرد: «علاوه بر افزایش قیمت تمام مواد اولیه صنعت، هزینه هایی چون آب و برق و دستمزد کارگر نیز همه ساله افزایش می یابد.» وی گفت: «فارغ از آنکه دلیل ثابت ماندن قیمت کبریت در این سال ها رقابت شدید تولیدکنندگان داخلی برای جذب مشتری است؛ تمام کبریت سازان درباره دلایل این کار در یک مورد متفق القولند و آن ترس از سرازیر شدن سیل واردات کبریت های خارجی به خصوص پاکستانی به کشور، در صورت افزایش قیمت کبریت داخلی است.» وی تصریح کرد: «در صورتی که تولیدکنندگان داخلی بخواهند قیمت ها را اندکی افزایش دهند این سیل کبریت های قاچاق پاکستانی است که وارد کشور خواهد شد و بازار در اختیار محصولات پاکستانی قرار می گیرد که به شکل قاچاق وارد کشور شده اند.»

وی اظهار داشت: «قاچاق بی رویه کبریت، تولید کارخانه های داخلی را با کاهش چشمگیری روبه رو کرده است و تولیدکنندگان به رغم افزایش هزینه های تولید، به دلیل وفور کبریت های ارزان قیمت قاچاق امکان افزایش قیمت را ندارند.»

تولیدکننده کبریت ایرانی یادآور شد: «روزی که آدامس خروس نشان یک ریال بود، کبریت هم یک ریال به

فروش می‌رسید، اما امروز آدامس خروس نشان 50 تومان و کبریت حداکثر 30 تومان به فروش می‌رسد. این در حالی است که قیمت کبریت های وارداتی از نمونه های داخلی ارزان تر است.»

سومین روز اعتراضات کارگران لوله چدنی اهواز

کارگران لوله چدنی اهواز در سومین روز از اعتراضات خود به تجمع و راهپیمایی پرداختند. به گزارش فعالان کارگری از درون ایران در تاریخ 3 آبان 88 آمده است: کارگران لوله چدنی اهواز در سومین روز اعتصاب خود در چهار راه نادری، خیابانهای 30 متری و طالقانی تجمع خود را ساعت 9 صبح امروز آغاز کردند، کارگران معترض که تعدادشان بالغ بر 250 نفر می‌شد علاوه بر تجمع خود در نقاط مرکزی شهر به سمت حسینه اعظم اهواز حرکت کرده و تجمع خود را تا ساعت 12:30 ادامه دادند. کارگران که از حضور استاندار و نمایندگان اهواز در این حسینه با خبر بودند با شعارهای خود نسبت به عدم پرداخت حقوق معوقه خود اعتراض کردند، مسئولین استانی بدون توجه به خواسته های کارگران محل حسینه را ترک کردند، تنها آقای سودانی نماینده مجلس در اهواز بین تجمع کنندگان حاضر شد و اعلام نمود که 1.5 میلیارد تومان به کارخانه لوله سازی اهواز اختصاص خواهد یافت، در این بین کارگران خواهان اعلام تاریخ مشخص از سوی نماینده مجلس شدند که بدون پاسخ باقی ماند. لازم به ذکر است این واحد تولیدی 300 کارگر رسمی و 400 پیمانکار دارد که بیش از 10 ماه حقوق دریافت نکرده اند، کارگران اعلام کردند تا رسیدن به خواسته خود تجمع خود را همچنان ادامه خواهند داد.

فتاح مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی می‌شود

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 3 آبان 88 آمده است: به زودی و پس از بازگشت محمود احمدی نژاد رئیس جمهوری از سفر خارجی، پرویز فتاح به عنوان مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی معرفی خواهد شد.

به گزارش ایلنا، با توجه به اظهارات صادق محصولی وزیر رفاه و تامین اجتماعی برای تغییر مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی به زودی فتاح به جای ذبیحی راهی سازمان تامین اجتماعی خواهد شد.

گفته می‌شود رئیس جمهوری نیز نظر مساعدی نسبت به انتخاب فتاح برای مدیر عاملی سازمان تامین اجتماعی دارد و در 2 هفته آینده احتمالاً این انتصاب انجام خواهد شد.

پایان پیام

کارگران لوله سازی اهواز باز هم تجمع کردند

به گزارش رسیده از داخل کشور سوم آبان 88 آمده است؛ کارگران لوله‌سازی خوزستان در اعتراض به پرداخت نشدن مطالبات خود در چهارراه نادری اهواز تجمع کردند به گزارش خبرگزاری حکومتی ایلنا، آقایار حسینی، دبیر اجرایی خانه کارگر آبادان در گفت‌وگو با ایلنا، گفت: از هفته گذشته تاکنون این چندین حرکت اعتراضی کارگران لوله‌سازی اهواز است. به گفته حسینی، کارخانه لوله‌سازی اهواز بابت 13 ماه حقوق و مزایا به 700 کارگر قراردادی و رسمی خود بدهکار است. وی یادآور شده روز گذشته نیز کارگران لوله‌سازی اهواز در همین مکان تجمع کردند.

کارگران چینی البرز در یک اقدام اعتراضی جاده را بستند

به گزارش خبرگزاری دولتی ایلنا در تاریخ 3 آبان 88 آمده است: صبح دیروز جمعی از کارگران کارخانه چینی البرز در اعتراض به خلف وعده کارفرما و پرداخت نشدن مطالبات خود برای ساعاتی جاده اصلی شهرک صنعتی البرز را بستند. عبدالعلی کریمی دبیر اجرایی خانه کارگر قزوین در گفتگو با ایلنا، گفت: صبح امروز کارگران چینی البرز در اعتراض به خلف وعده کارفرما و پرداخت نشدن 4 ماه مطالبات معوقه خود برای ساعاتی جاده اصلی شهر صنعتی البرز را مسدود کردند.

وی افزود: پیشتر کارگران چینی البرز با حکم قضایی، موجودی انبار محصولات را توقیف کرده بودند اما کارفرما به آنها پیشنهاد داد تا این اموال را برای فروش به او واگذار کنند در عوض مطالبات خود را دریافت کنند.

کریمی افزود که کارگران طبق توافق اموال توقیف شده را واگذار کردند اما وقتی این اموال فروخته شد، باز هم کارفرما مطالبات آنها را پرداخت نکرد. این فعال کارگری گفت که به همین دلیل کارگران امروز تجمع اعتراضی کردند و برای ساعاتی جاده اصلی شهرک صنعتی البرز، کلی که کارخانه در آنجا قرار دارد را مسدود کردند.

کریمی از مراجعه نماینده استاندار به محل تجمع کارگران برای پایان دادن این حرکت اعتراضی خبر داد. وی یادآور شد، از زمان واگذاری کارخانه چینی البرز به بخش خصوصی در سال 81، این کارخانه دچار مشکل شده است.

دبیر اجرایی خانه کارگر با بیان اینکه تعداد کارگران چینی البرز هم اکنون 400 نفر است، یادآور شد: طبق

گفته‌ها مجتمع صنعتی چینی مقصود مشهد، هم‌اکنون مالک این کارخانه است.
به گفته کریمی، مالک خصوصی، این کارخانه را به بهای 7/1 میلیارد تومان خرید و پس از پرداخت 30 درصد مبلغ قرارداد و عهده کرد تا 70 باقی‌مانده را در 36 قسط سه ماهه پرداخت کند.
وی گفت: گفته می‌شود که مالک اقساط خرید کارخانه هنوز پرداخت نکرده است در این 7 سال تاکنون نزدیک به 6 میلیارد تومان وام بانکی گرفته است

66 میلیارد دلار چه شد؟

به گزارش سایت (جرس) در تاریخ 4 ابان 88 نوشت: برخی از رسانه‌های نزدیک به طیف میانه جناح حاکم از اختلاف ده‌ها میلیارد دلاری میان آمار ارائه شده بانک مرکزی، دولت و وزارت اقتصاد خبر می‌دهند.

روزنامه تهران امروز در شماره دوشنبه 4 ابان با تاکید بر اینکه مقایسه آمارهای منتشره از سوی بانک مرکزی و مراکز دولتی گویای نزدیک به 66 میلیارد دلار اختلاف حساب است "پرسیده" 66 میلیارد دلار کجاست؟"

این روزنامه افزود که در مقایسه آمارهای منتشره از سوی بانک مرکزی و مراکز دولتی حجم موارد اختلافی عبارتند از ارقام مربوط به واردات کالا به میزان 34,7 میلیارد دلار، صادرات نفتی به میزان 23,3 میلیارد دلار، صادرات غیر نفتی به میزان 2,6 میلیارد دلار، اشتباهات آماری در موازنه کل پرداخت‌ها و دریافت‌های ارزی به میزان 6,1 میلیارد دلار، حساب ذخیره ارزی به میزان 3 میلیارد دلار و عملکرد بودجه جاری به میزان 2 هزار میلیارد تومان معادل دو میلیارد دلار که جمعاً بالغ بر 72 میلیارد دلار خواهد شد.

این روزنامه گزارش داد "وزارت اقتصاد نیز به استناد آمارهای بانک مرکزی میزان درآمد نفت خام کشور را طی چهار سال 84 تا 87 نزدیک به 212 میلیارد دلار اعلام کرده که با توجه به این رقم اختلاف بالغ بر 68 میلیارد دلار خواهد شد."

تهران امروز با اشاره به موارد اختلاف دیگر در آمار دولت، وزارت نفت، بانک مرکزی و وزارت اقتصاد مبلغ نهایی که از سرنوشت آن اطلاعی در دست نیست را 66 میلیارد دلار معادل 66 هزار میلیارد تومان اعلام کرده است.

ایران 8 سال دیگر واردکننده نفت می‌شود!

پارلمان نیوز در تاریخ 4 ابان 88 گزارش می‌دهد: معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهوری اعلام کرده که در چهار سال گذشته، ایران با سیر نزولی سرمایه‌گذاری خارجی در بخش نفت و گاز روبرو بوده است

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی اعلام کرد در صورتی که ایران نتواند «سالانه 4,5 میلیارد دلار» در صنعت نفت خود سرمایه‌گذاری کند، در «بدبینانه‌ترین حالت» به کشور واردکننده نفت تبدیل خواهد شد.
گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس احتمال داده که با ادامه این روند، هشت سال دیگر ایران نتواند صادرکننده نفت باشد.

مرکز پژوهش‌های مجلس، مهمترین دلیل این پیش‌بینی را «افزایش مصرف داخلی و استهلاك مخازن نفتی» عنوان کرده است.

در این گزارش، راهکار حل این مشکل، «يك سلسله سرمایه‌گذاری‌های اساسی و جدی» دانسته شده است.
مرکز پژوهش‌ها سه سناریوی «خوش بینانه، پایه و بدبینانه» را در خصوص صادرات نفتی ایران در سال‌های آینده بررسی کرده که طبق سناریوی خوش‌بینانه، ایران می‌تواند سالانه 4,5 میلیارد دلار در صنعت نفت خود سرمایه‌گذاری کند.

در وضعیت پایه نیز ایران تنها «تا 16 سال آینده» می‌تواند صادرات نفت داشته باشد و در شرایط بدبینانه، این کشور در هشت سال آینده، نه تنها نفتی برای صادرات ندارد، بلکه به «واردکننده» این ماده تبدیل خواهد شد.
در چهار سال گذشته، حجم سرمایه‌گذاری خارجی در صنعت نفت ایران، روند نزولی طی کرده و با 64 درصد کاهش از چهار میلیارد و 222 میلیون دلار در سال 84 به يك میلیارد و 517 میلیون دلار در سال 87 رسیده است.

روزنامه سرمایه نیز با انتشار گزارشی در این خصوص، به نقل از معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهوری اعلام کرده که در چهار سال گذشته، ایران با سیر نزولی سرمایه‌گذاری خارجی در بخش نفت و گاز روبرو بوده است.

ایران 8 سال دیگر واردکننده نفت می‌شود!

پارلمان نیوز 4 آبان 88 معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهوری اعلام کرده که در چهار سال گذشته، ایران با سیر نزولی سرمایه‌گذاری خارجی در بخش نفت و گاز روبرو بوده است.

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی اعلام کرد در صورتی که ایران نتواند «سالانه ۴,۵ میلیارد دلار» در صنعت نفت خود سرمایه‌گذاری کند، در «بدبینانه‌ترین حالت» به کشور واردکننده نفت تبدیل خواهد شد. گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس احتمال داده که با ادامه این روند، هشت سال دیگر ایران نتواند صادرکننده نفت باشد.

مرکز پژوهش‌های مجلس، مهمترین دلیل این پیش‌بینی را «افزایش مصرف داخلی و استهلاک مخازن نفتی» عنوان کرده است.

در این گزارش، راهکار حل این مشکل، «یک سلسله سرمایه‌گذاری‌های اساسی و جدی» دانسته شده است. مرکز پژوهش‌ها سه سناریوی «خوش‌بینانه، پایه و بدبینانه» را در خصوص صادرات نفتی ایران در سال‌های آینده بررسی کرده که طبق سناریوی خوش‌بینانه، ایران می‌تواند سالانه ۴,۵ میلیارد دلار در صنعت نفت خود سرمایه‌گذاری کند.

در وضعیت پایه نیز ایران تنها «تا ۱۶ سال آینده» می‌تواند صادرات نفت داشته باشد و در شرایط بدبینانه، این کشور در هشت سال آینده، نه تنها نفتی برای صادرات ندارد، بلکه به «واردکننده» این ماده تبدیل خواهد شد. در چهار سال گذشته، حجم سرمایه‌گذاری خارجی در صنعت نفت ایران، روند نزولی طی کرده و با ۶۴ درصد کاهش از چهار میلیارد و ۲۲۲ میلیون دلار در سال ۸۴ به یک میلیارد و ۵۱۷ میلیون دلار در سال ۸۷ رسیده است.

پیش‌بینی مرکز پژوهش‌های مجلس در شرایطی منتشر می‌شود که شرکت‌های نفتی غربی به خاطر مناقشات سیاسی، از سرمایه‌گذاری در پروژه‌های نفتی ایران دوری می‌کنند و این امر، ایران را به سوی انعقاد قراردادهایی با شرکت‌های آسیایی کشانده است.

ایران روزانه ۴,۲ میلیون بشکه نفت خام تولید می‌کند که ۱,۷ میلیون بشکه آن به مصرف داخلی می‌رسد و ۲,۵ میلیون بشکه آن به دیگر کشورهای جهان صادر می‌شود.

ایران چهارمین تولیدکننده بزرگ نفت خام جهان است؛ اما کمبود ظرفیت پالایش کافی برای تأمین نیازهای داخلی، کشورمان را ناگزیر به وارد کردن مقدار قابل توجهی بنزین از سایر کشورها کرده است.

یک مقام کارگری در جلسه هفتگی محور جاده قدیم کرج: طرح هدفمندسازی یارانه‌ها سفره کارگران را تحت تاثیر قرار خواهد داد

به گزارش ایلنا در تاریخ 4 آبان 88 آمده است: عضو هیات رئیسه کانون شوراهای اسلامی کار محور جاده قدیم کرج گفت: چه بخواهیم و چه نخواهیم طرح هدفمندسازی یارانه‌ها سفره‌های ناچیز کارگران را تحت تاثیر قرار خواهد داد.

به گزارش خبرنگار ایلنا، اکبر قربانی در گردهمایی هفتگی شوراهای اسلامی کار جاده قدیم کرج افزود: نمی‌دانیم چه کسی باید پاسخگوی کارگران در این طرح باشد.

وی با اشاره به این‌که طرح طبقه‌بندی مشاغل در بسیاری از واحدهای مشمول اجرا نمی‌شود، تصریح کرد: در برخی جاها نیز که اجرایی می‌شود بصورت ناقص اجرا می‌شود.

قربانی قانون کار را مشکل‌بخشی تولید ندانست و خاطر نشان کرد: از وزیر کار توقع داریم با لایه‌های میانی و پایینی کارگری نیز جلسه مشترک گذاشته و نقطه نظرات آنها را از زبان خودشان بشنود.

وی با انتقاد از سازمان تأمین اجتماعی گفت: متأسفانه شعب این سازمان تفسیرهای خاص خود را از مشاغل سخت و زیان‌آور دارند و به روش‌های گوناگون در بازنشستگی کارگران سنگ‌اندازی می‌کنند.
پایان پیام

نماینده دشت آزادگان در گفت‌وگو با ایلنا: بیکاری مهمترین معضل خوزستان است

به گزارش ایلنا در تاریخ 4 آبان 88 آمده است: عضو کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی با تأکید بر این که امروزه بیکاری مشکل عمده کشور به ویژه استان خوزستان است گفت: نرخ بیکاری در حوزه دشت آزادگان و هویزه بالای 24 درصد است و اطمینان دارم که این بیکاری بر استان خوزستان تاثیر قابل توجهی

دارد.

هاشم سواری با تاکید بر این که نمی‌خواهم اقدامات مثبت صورت گرفته برای حل معضل بیکاری را نادیده بگیرم گفت: متأسفانه میزان بیکاری به حدی بالا است که نمی‌توان از تبعات منتهی آن بر حوزه انتخاباتی، استان و کشور غافل شد.

وی با یادآوری این که استان خوزستان در حوزه نفتخیز کشور قرار دارد و اقتصاد کشور بر پایه استخراج چاه‌های نفت قرار دارد گفت: در حالی که 6 میدان بزرگ نفتی، مراکز آزادگان شمالی و جنوبی و موارد دیگری در این منطقه وجود دارد آیا تعجب برانگیز نیست که بیکاری درد جامعه خوزستانی باشد و در بین استان‌های بیکار رتبه‌های بالا را به خود اختصاص دهد.

وی با یادآوری دوران دفاع مقدس و آنچه که بر خوزستان گذشت گفت: خوزستان به تنهایی در برابر تهاجم بعث عراق ایستاد و مانع سقوط کشور و تسخیر آب و خاک ایران به دست عراق شد اما امروز چه وضعیتی دارد.

سواری با تاکید بر این که پس از جنگ تحمیلی خوزستان به فراموشی سپرده شد گفت: بحران‌های بی‌آبی، گرد و غبارهای سرگردان، آلودگی هوا و ده‌ها معضل طبیعی را می‌توان ناشی از قهر طبیعت دانست اما این که در حال حاضر فقط در منطقه دشت آزادگان 18 هزار بیکار در اداره کار ثبت نام کرده‌اند و دفاتر نمایندگان مجلس با هجوم بیکاران مواجه است را چگونه می‌توان توجیه کرد. وی با تاکید بر این که انتظار می‌رفت دولت‌ها و مسئولان به فکر قدردانی از جانفشان‌های خوزستانی‌ها باشند گفت: سؤال ما اینجاست که پاسخ آن همه فداکاری و مقاومت که به آوارگی و سرگردانی مردم جنگ زده منجر شد شرمندگی در برابر زن و فرزند است.

عضو کمیسیون انرژی مجلس هشتم از مشکلات استان همچون نبود راه مناسب، امکانات رفاهی، قیمت بالای برق در فصل گرما، مشکل لوله‌کشی گاز و ده‌ها مورد دیگر خبر داد و گفت: مردم با مراجعه به دفاتر نمایندگان، کار می‌خواهند و حاضر نیستند بپذیرند که نماینده مجلس پل ارتباطی بین مردم و مسئولان است و ناتوانی در اشتغالزایی بر عهده دولت است.

پایان پیام

تجمع کارگران کارخانجات مخابراتی راه دور شیراز در اعتراض به خصوصی سازی

بر پایه خبر سایت جرس در 4 آبان 88 آمده است: جمع کثیری از کارگران شرکت کارخانجات مخابراتی راه دور شیراز صبح دوشنبه در اعتراض به نحوه خصوصی سازی صنایع خواستار مطالبات صنفی خود شدند و با تجمع در مقابل استانداری فارس اعتراض کردند. این کارگران که از نحوه خصوصی سازی شرکت خود ناراضی بودند شعار می‌دادند "بخش خصوصی شدیم بیکار و بی پول شدیم"، "زندگی و معیشت حق مسلم ماست" به نحوه واگذاری شرکت مخابرات ایران و همچنین وضعیت صنفی خود اعتراض داشتند. هاشم شمشیری نایب رئیس شورای اسلامی کار و بازرس شورای هماهنگی استان فارس که در این تجمع حضور داشت به خبرگزاری ایسنا گفت "از وقتی شرکت ما به بخش خصوصی واگذار شد و سهامداران شرکت را خریداری کردند، روز به روز وضعیت ما بحرانی تر شد. در سفر دوم احمدی نژاد به شیراز نیز زیر نظر هیأت حمایت از صنایع و مدیریت دولتی قرار گرفتیم و هیأتی نیز از وزارت صنایع اینجا معرفی شد و در حالی که قرار بود به شرکت بحران زده ما نقدینگی 5 میلیارد تومانی تزریق شود اما هیچ حمایتی از طرف دولت و هیأت اجرایی نشد."

وی تاکید کرد که "هم اکنون بیش از 9 ماه از حقوق خود را طلبکاریم که رقم آن بیش از 9 میلیارد تومان است. این در حالی است که تا آخر شهریور می‌بایست بیش از 300 نفر بازنشسته داشته باشیم اما هیچ کس بازنشسته نشده، هیچ گونه کاری هم از جانب دولت صورت نگرفته باید سؤال کرد کارخانه ای که تا چند سال پیش حرف اول را در خاورمیانه می‌زد چرا حالا باید بحران زده باشد؟ مسئولین استان، صنایع و معادن، استاندار و دیگر مقامات کشوری هم هیچ گونه حمایتی از ما نکردند."

شمشیری گفت که "وضعیت بحران زده شرکت علاوه بر بی پولی و عدم پرداخت حقوق برای کارگران مشکلات روحی، روانی را نیز برای آنها به دنبال داشته به طوری در طول این مدت 30 نفر از کارگران به دلیل بحران پیش آمد، مجبور به جدایی و طلاق از همسران خود شده‌اند و 2 نفر هم خودکشی کرده‌اند، ضمن اینکه حکم مصادره منازل تعدادی از کارگران هم صادر شده است."

وی تاکید کرد "کارگران تجمع خود را تا زمان حصول نتیجه ادامه خواهند داد اما سؤال ما از نمایندگان محترم مردم در مجلس شورای اسلامی این است که آنها اکنون کجا هستند تا از نزدیک شاهد اعتراض شدید کارگران باشند، آیا صرف حرف زدن مشکلی را حل می‌کند؟"

درصد بالای بیکاری اجازه حمایت از کارگر را نمی‌دهد

به گزارش ایلنا در تاریخ 4 آبان 88 آمده است: عضو کمیسیون انرژی مجلس هشتم با تاکید بر اینکه امروزه درصد بالایی بیکاری اجازه نمی‌دهد تا در مورد روابط کار در بنگاه‌های اقتصادی تصمیم‌گیری شود گفت: در حالی کار تعادل بین عرضه و تقاضای نیروی کار وجود ندارد، صحبت کردن از قانون کار و قوانین حمایتی از نیروی کار مشکل‌آفرین خواهد بود.

مویده حسینی‌صدر با تاکید بر اینکه قانون کار باید به‌گونه‌ای باشد که امنیت شغل کارگر و کارفرما را به‌طور همزمان تامین کند گفت: قانون کار نباید باعث شود که هیچ کارفرمایی جرأت نکند نیروی کار را استخدام کند. وی با اعلام اینکه به چشم دیده‌ام وقتی به کارفرمایان می‌گوییم چرا نیروی کار نمی‌آورید پاسخ می‌دهند موقع استخدام کارگر التماس می‌کند و موقع پایان دادن به قرارداد کار من باید به کارگر التماس کنم گفت: در این شرایط اشتغال‌زایی قدری مشکل به‌نظر می‌رسد.

حسینی‌صدر بهترین حالت را توافق کارگر و کارفرما دانست و گفت: شاید به این تفکر اعتراض‌هایی بشود اما این درست نیست که به کارفرما بگوییم کارگر را با این شرایط و با این دست‌مزد به کار بگیر زیرا نتیجه آن تعطیلی کارخانجات و بیکاری جوانان می‌شود.

وی گفت: از یک‌سو نیروی کار اضافی داریم و از سوی دیگر کارگران خارجی به کشورمان هجوم آورده‌اند در این شرایط کاری نکفتیم که کارگر از حداقل معاش نیز محروم باشد بنابراین باید محیطی میانه را تعریف کنیم که هم کارگر تامین شود و هم کارفرما جرأت استخدام داشته باشد. نماینده خوی در مجلس خواهان برداشتن بار اضافی از دوش کارفرما شد و گفت: بر اساس قانون، تامین شغل، رفاه، مسکن و ... بر عهده دولت است بنابراین بهتر است که دولت را قانع کنیم تا خدمات اضافی به کارفرما بدهد.

وی با اعلام اینکه می‌شود درصد بیشتری از حق بیمه را بردوش دولت گذاشت یا معافیت‌های مالیاتی در حق کارفرما اعمال کرد گفت: دولت باید به هر طریق ممکن کارفرما را تشویق به استخدام کند و این رویکرد نه فقط برای استخدام بلکه برای حفظ مشاغل موجود و جلوگیری از تعدیل نیرو است. حسینی‌صدر پیشنهاد کرد که اصلاحیه قانون کار به نوعی صورت گیرد تا در مقطع فعلی مشوق کارفرما باشد و در آینده که مسایل و مشکلات کشور در زمینه اشتغال کمتر شده باز هم این قانون همچون گذشته تغییر کند و به نفع کارگر شود.

پایان پیام

از نتایج اجرای حذف یارانه‌ها خبر می‌دهد؛

کارت زرد برای گرانی، بیکاری و تنش‌های اجتماعی

از جریان اجرای طرحی که نام جراحی بزرگ اقتصاد کشور را یدک می‌کشد، برون دادهایی چون افزایش تورم، واردات، بیکاری و ... خارج خواهد شد که بی‌شک فقرا را بیش از همه متاثر خواهد کرد. به گزارش ایلنا در تاریخ 4 آبان 88 آمده است: استمهال بدهی 6700 واحد تولیدی به چه معناست؟ دولتمردان و نمایندگان مجلس با پاسخ‌گویی به این سوال می‌توانند به این موضوع پی‌برند که حذف یارانه‌هایی که تا دیروز به واحدهای صنعتی در قبال انرژی پرداخت می‌شد، چه تبعات سنگینی برای صنعت کشور به همراه خواهد داشت.

به گزارش ایلنا، دبیرکل خانه کارگر با اشاره به این موضوع می‌گوید: وضعیت به وجود آمده نتیجه اشتباهات و تصمیمات غلط اقتصادی است که دولت‌ها و مجالس پیشین طی 20 سال گذشته، با تک‌نرخ کردن بهای ارز و خصوصی‌سازی واحدهای تولیدی انجام دادند و امروز مرحله سوم این اشتباه به نام هدفمندسازی یارانه‌ها در حال انجام است. محبوب در ادامه با هشدار نسبت به پیروزی از سیاست‌های دیکته شده توسط صندوق جهانی پول و بانک جهانی می‌گوید: در دو دهه گذشته تمامی دولت‌ها به توصیه اقتصاددانانی که خواسته و ناخواسته مروج افکار و برنامه‌های سرمایه‌داری جهانی شده‌اند، ارز را تک‌نرخ کرده و اداره بنگاه‌های اقتصادی را به بخش خصوصی سپرده‌اند که این مساله باعث تخریب اقتصاد تولیدمحور کشور شد. وی یادآور می‌شود: از زمان سقوط بلوک شرق در ابتدای دهه 90 میلادی، سرمایه‌داری جهانی به کمک نهادهایی چون صندوق بین‌المللی پول، سازمان تجارت جهانی و حتی سازمان جهانی کار تبلیغات گسترده‌ای را در جهت اقناع افکار عمومی آغاز کرد که در نتیجه آن در ایران نیز عده‌ای مجذوب این افکار شدند. به گفته دبیرکل خانه کارگر، در حالی که سرمایه‌داری جهانی در قالب شرکت‌های چندملیتی سعی دارد خود را تحت هر شرایطی حفظ کند، می‌بینیم که در ایران دولت‌های مختلف تحت تاثیر تبلیغات انجام شده مرتکب اشتباهات اقتصادی شده‌اند. وی می‌افزاید: اگر امروز از سوی کارفرمایان به قانون کار حمله می‌شود نتیجه اجرای همین توصیه‌هاست زیرا به کار بستن تک‌نرخ کردن ارز و خصوصی‌سازی چیزی جز زیان انباشته و سخت‌تر شدن فضای کار نصیب سرمایه‌دار داخلی نکرده است. به گفته محبوب، با وجود آنکه در داخل کشور طی 20 سال گذشته بارها نسبت به اشتباه بودن این توصیه‌ها هشدار داده شده است اما همیشه عده معدودی خواسته و

ناخواسته تحت تاثیر این تبلیغات سرمایه‌داری جهانی، دولت‌ها را نسبت به ارتکاب چنین اشتباهاتی متقاعد کرده‌اند.

رد پای سرمایه‌سالاری در هدفمند کردن یارانه‌ها

هدفمند کردن یارانه‌ها چیزی نیست جز تبدیل پرداخت یارانه‌ها از حالت غیرمستقیم به حالت مستقیم و حذف تدریجی آن در مراحل بعدی. این همان سیاستی است که یکی از پایه‌های اصلی سیاست تعدیل اقتصادی در دولت سازندگی و سیاست‌های پیشنهادی بانک جهانی بود. بسیاری از دست‌اندرکاران جناح حاکم و قریب به اتفاق آنان که در کارگروه تحول اقتصادی دولت حضور داشتند، از مخالفان سرسخت سیاست مذکور در زمان مطرح شدن در دوران برنامه اول توسعه و مدت‌ها بعد از آن بودند، ولی امروز نظر بسیاری از آنان عوض شده و دیگر با سیاست‌های آن دوران مخالفت نمی‌ورزند. برخی از آنان همچون احمدی‌نژاد، همچنان سیاست‌های آن دوره را سیاست‌های غربی و شکست‌خورده برمی‌شمرند ولی در عین حال و با افتخار تمام نوید اجرای همان برنامه‌ها را به مردم می‌دهند و در واقع، هم نان مخالفت با دولت آن زمان را می‌خورند و هم قصد دارند نان اجرای همان سیاست‌ها را بخورند!

فریبرز رئیس‌دانا، استاد دانشگاه و اقتصاددان منتقد درباره هدفمند کردن یارانه‌ها می‌گوید: سرمایه‌داری فعلی مایل است ایران را به قلب سرمایه‌داری جهانی تبدیل کند. اینجاست که تلاش‌ها برای عضویت در سازمان تجارت جهانی و حذف یارانه‌ها معنی پیدا می‌کند. چون سرمایه‌داری جهانی از پرداخت یارانه که با مالیات ارتباط مستقیم دارد، گریزان است، برای همین قرار است به نام پرداخت نقدی و ساماندهی، به تدریج یارانه‌ها در تابش آفتاب تورم تیخیر شده و خودبه‌خود حذف شود یا به دلیل پایین بودن میزان آن، مردم از دریافت آن چشم‌پوشی کنند. یارانه‌ها، لکه ننگی که باید پاک شود

وی می‌افزاید: در حال حاضر شاهد راست‌گراترین سیاست‌ها در مباحث اقتصادی هستیم. با وجود شعارهای مردمی که سر داده می‌شود، هیچ‌کدام از دولت‌های قبلی یارانه بنزین را حذف نکردند و از حذف سایر یارانه‌ها سخن نگفتند. از سوی دیگر موضوع اصلاح قانون کار نیز چندین بار مطرح شده و هنوز معلوم نیست سرنوشت آن چه شود. بهای مواد شوینده، نان، مواد لبنی، مسکن و حمل و نقل در همین مدت به شدت افزایش پیدا کرده است. دلایل این سیاست‌ها آن است که از نظر دیدگاه اقتصاددان‌های راست، همه چیز در بازار داد و ستد ارزش کالایی دارند. در این دیدگاه پرداخت یارانه هیچ جایگاهی نداشته و مانند لکه ننگی است که باید حذف شود.

رئیس دانا درباره فلسفه پیدایش یارانه‌ها در ایران و علت طراحی لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها می‌گوید: در سال‌های پس از انقلاب، برای حمایت از طبقه محروم و آسیب‌پذیر، یارانه‌هایی اختصاص یافت. به کمک طرح‌هایی مانند طرح شهید رجایی، کمیته امداد امام خمینی و بنیاد مسکن انقلاب اسلامی، شماری از افراد نیازمند طبقه آسیب‌پذیر تحت پوشش چترهای حمایتی قرار گرفتند. در قالب قانون کار، برای افزایش دستمزد کارگران و محدود کردن اخراج آنها اقداماتی انجام شد. دستگاه‌های دولتی چون وزارت تعاون و وزارت رفاه و تامین اجتماعی به منظور حمایت از همین قشر آسیب‌پذیر تاسیس شد و در نهایت در برنامه‌های توسعه پنج‌ساله، طرح‌های رفاهی و حمایتی گنجانده شده تا به افراد نیازمند کمک شود اما تمام این اقدامات تنها برای آن انجام شده که بخش کوچکی از میراث وخیم برجای مانده از اجرای سیاست‌های ویرانگر رشد و توسعه اقتصادی در ایران را پنهان کند؛ سیاستی که اجرای آن تنها به رشد و توسعه منافع اقتصادی گروه‌های خاص منجر شده است. بحران اقتصادی فعلی ایران نتیجه اجرای سیاست‌هایی است که جز فرجه شدن اصل و سود سرمایه گروه‌های اجتماعی خاص از یک سو و زیان اقتصادی سایر گروه‌های اجتماعی از دیگر سو، نتیجه‌ای نداشته است. به همین دلیل اقدامات حمایتی که در بالا اشاره کردم از سوی دولت انجام شد تا با جبران بخش کوچکی از خسارت‌های ایجاد شده، هم از واکنش منفی گروه‌های اجتماعی زیان‌دیده جلوگیری شود و هم امنیت اقتصادی بخش سرمایه‌داری سوداگر حفظ شود. بخشی از این سیاست‌ها به تجربه و روح سرمایه‌داری که در جای‌جای کشورهای جهان است، باز می‌گردد. برای مثال در سال‌های اخیر این سرمایه‌داری در رویارویی با طبقه کارگر، سوسیالیست‌ها و عدالت‌خواهان کشورهای در حال توسعه، به نام نظم نوین جهانی از اهرم تعدیل ساختار استفاده می‌کند که نتیجه آن تعطیلی کارخانجات و بیکاری کارگران است. در ایران نیز چنین سیاست‌هایی در حال اجراست؛ سیاست‌هایی که از سوی نظام بازار داد و ستد تحمیل شده و رویکرد آن جهانی‌سازی است. اما بخش قابل توجهی از این سیاست‌ها، در ایران مانند هر کشور دیگری پروراند شده است، که نتیجه آن جز ملقمه اقتصادی موجود نیست.

تورم ناشی از حذف یارانه‌ها قابل کتمان نیست

تورم، تورم، تورم. حتی موافق‌ترین کارشناسان و سینه‌چاک‌ترین مدافعان هدفمند کردن یارانه‌ها بر این نکته اذعان دارند که تورم ناشی از اجرای لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها امری اجتناب‌ناپذیر است، تورمی که از آن به عنوان جشن اغنیا و عزای فقرا نامیده می‌شود.

پیش‌بینی دقیق اثرات انتقال یارانه‌ها از حالت غیرمستقیم به مستقیم، کاری بس پیچیده و سخت و شاید هم غیرممکن است، چرا که انجام چنین کاری نیازمند یک بانک اطلاعات دقیق و گسترده از صدها متغیر اقتصادی و اجتماعی داخلی و خارجی از یک سو و یک مدل اقتصادی و اجتماعی کلان از سوی دیگر است تا رفتار متغیرهای گوناگون اقتصادی و اجتماعی را در ارتباط با یکدیگر بتوان شناسایی کرده و به شبیه‌سازی ارتباط میان آنها برای زمان پس از نقدی کردن یارانه‌ها پرداخت، اما چون چنین امکانی در شرایط موجود در دسترس نیست و شاید هم هیچگاه در دسترس قرار نگیرد، لذا کارشناسان ناچارند به روش‌های نظری و کلی روی آورند و صرفاً چشم‌اندازی مات از آنچه که ممکن است به وقوع بپیوندد، ارائه دهند.

داریوش قنبری، نماینده مردم ایلام در مجلس در این باره می‌گوید: در این که گفته‌اند طرح هدفمند کردن یارانه‌ها جراحی اقتصاد ایران است، شکی نیست، اما این موضوع مطرح می‌شود که جراح کیست و چه مهارتی نسبت به نوع جراحی دارد و این که بیمار در چه وضعیتی قرار دارد؟ آیا بیمار شرایط جراحی را داراست؟ برخی از اوقات بیمارانی وجود دارند که قبل از جراحی باید تقویت شوند و یا اصلاً قابلیت جراحی ندارند. تصور می‌کنم در جراحی اقتصاد ایران هم جراح مهارت لازم را ندارد و هم بیمار آمادگی جراحی را در وضعیت کنونی دارا نیست. ما الان در شرایطی تورمی و بسیار ناجور اقتصادی هستیم. کشور ما در میان کشورهای منطقه رتبه اول تورم را دارد. همزمان با بحث تورم بسیاری از شاخص‌های اقتصادی در حال حاضر منفی است. در چنین شرایطی هر گونه عملی که در راستای اصلاح اقتصاد صورت می‌گیرد باید بسیار دقیق و کارشناسانه صورت گیرد. در شرایطی که تورم عارضه کلی اقتصاد است، اقدامی صورت می‌گیرد که به جای مهار تورم، خودش باعث افزایش تورم می‌شود. این مانند این است که ما بجای بهبودی بخشیدن به وضعیت بیمار، کاری کنیم که عضو دیگر از بیمار هم از کار بیفتد و این می‌تواند بیمار را به سمت مرگ سوق دهد. اقتصاد بیمار ما با طرح هدفمند کردن یارانه‌ها به سمت نابودی و از بین رفتن حرکت می‌کند.

وی می‌افزاید: نگرانی دیگری که وجود دارد این است که جراح اقتصاد ایران مهارت لازم را ندارد و اصلاً به کار کارشناسی توجه نمی‌کند. من نمی‌دانم واقعا آقای احمدی‌نژاد که می‌گویند ما این طرح را پخته کرده‌ایم، منظورشان چیست؟ ایشان سال گذشته دنبال اجرایی کردن این طرح بودند و می‌خواستند یک شبه در آستانه انتخابات ریاست جمهوری این کار را صورت دهند و در راستای پرداخت نقدی به بخشی از مردم می‌خواستند اقداماتی را صورت دهند. به نظر من کسانی که به این طرح نظر مثبت دارند اطلاعات دقیقی ندارند. از این رو، متأسفانه از این که همکاران ما در مجلس هم به شکلی از این طرح حمایت کردند و آن را به تصویب رساندند و در این شرایط ما نمی‌توانیم بگویم فقط دولت در ارائه این طرح مسئولیت دارد بلکه همکاران ما هم در مجلس در برابر تبعات منفی اجرایی شدن این طرح مسئول‌اند و در مجموع باید پاسخگویی مشکلات اجرایی شدن این طرح باشند.

آثار حذف یارانه‌های غیرمستقیم

بسیاری از کارشناسان در بررسی آثار حذف یارانه‌های غیرمستقیم بر روی مواردی چون افزایش تورم و نرخ بیکاری انگشت می‌گذارند. این عده در تحلیل تأثیرات حذف یارانه‌های غیرمستقیم نکاتی را برمی‌شمرند. برخی از این کارشناسان اعتقاد دارند که با حذف سوبسیدهای پرداختی به تولیدکنندگان و یا عدم عرضه ارزان قیمت مواد اولیه به آنان (مثل نفت خام و سایر حامل‌های انرژی)، هزینه‌های تولید بنگاه‌های اقتصادی شدیداً افزایش یافته و در نتیجه، سطح عمومی قیمت‌ها افزایش، تولید جامعه کاهش، میزان بیکاری افزایش و برخی از فعالیت‌های اقتصادی و یا فعالیت برخی از تولیدکنندگان به تعطیلی کشیده خواهد شد. همچنین با افزایش قیمت‌های داخلی، مزیت رقابتی کالاهای داخلی در بازارهای داخلی و خارجی شدیداً کاهش یافته و واردات افزایش و صادرات کاهش می‌یابد و این خود منجر به کاهش بیشتر تولید و اشتغال خواهد شد. ضمن آنکه این امر منجر به افزایش نرخ ارز می‌شود که اگر دولت بخواهد مانع آن شود (با توجه به وفور درآمدهای نفتی و دیدگاه‌های اقتصادی خاص دولت موجود چنین چیزی محتمل هم هست)، نقدینگی رشد کرده و سطح عمومی قیمت‌ها افزایش بیشتری خواهد یافت.

این عده معتقدند افزایش قیمت و کاهش تولید در مورد فعالیت‌های انرژی‌بر نظیر حمل و نقل و تولید محصولات فلزی، مصالح ساختمانی و محصولات شیمیایی بیشتر از بقیه فعالیت‌ها خواهد بود. کاهش قیمتی تقاضا نیز در این زمینه مؤثر است و در مورد کالاهایی که کاهش قیمتی تقاضای پائینی دارند مانند نان، مسکن و دارو، افزایش قیمت بیشتر و کاهش تولید کمتر خواهد بود.

داریوش قنبری در این باره می‌گوید: در این طرح نه تنها حذف یارانه‌ها و واقعی شدن قیمت‌ها برای اقشار مختلف تورم‌زاست بلکه تزریق پول به اقشار کم‌درآمد برای کاهش فشار این طرح نیز عوارض تورمی دارد؛ یعنی با این اقدام 2 عامل تورم‌زا به عوامل قبلی اضافه می‌شود؛ یکی حذف یارانه‌ها و دیگری تزریق پول که به خاطر حذف یارانه‌ها صورت می‌گیرد. برخلاف آنچه که برخی تصور می‌کنند، این طرح نه تنها داروی درمان این اقتصاد نیست بلکه باعث ایجاد مسائل و مشکلات بیشتر خواهد بود و افق روشنی برای این لایحه نمی‌توان در نظر گرفت.

برخی از کارشناسان نیز عقیده دارند که با توجه به اینکه صنایع انرژی‌بر عمدتاً سرمایه‌برند و از سویی نیز نیروی کار تا حدی جانشین انرژی است، لذا در وهله اول شاید چنین به نظر بیاید که در نتیجه حذف یارانه‌های غیرمستقیم با رشد اشتغال مواجه خواهیم بود، اما باید گفت با توجه به اینکه تغییر تکنولوژی تولید از سرمایه‌بری به کاربری به سختی و با اینرسی بالایی صورت خواهد گرفت، لذا پدیده بیکاری محتمل‌تر است. همچنین در مورد کالاهایی که تقاضای آنها نسبت به تغییرات قیمت بی‌کشش است، مانند کالاهای ضروری چون نان و بنزین و دارو و همچنین در مورد کالاهایی که عرضه آنها نسبت به تغییرات قیمت باکشش است، مانند مواردی که تغییر خط تولید در مورد آنها آسان است، مصرف‌کنندگان بیشتر از تولیدکنندگان متضرر می‌شوند.

در مقابل کارشناسان دیگری نیز عقیده دارند که با این کار تخصیص منابع بهبود یافته و اتلاف آن شدیداً کاهش می‌یابد و فرصت برای بهره‌برداری بیشتر از سایر مزیت‌های رقابتی کشور، البته با اینرسی قابل توجهی مهیا می‌شود و لذا ساختار تولیدی کشور تدریجاً تغییرات اساسی در جهت مثبت پیدا می‌کند و قدرت رقابتی و کیفیت کالاهای تولید داخل در مسیر بهبود قرار می‌گیرد. همچنین به تدریج روند جایجایی‌های جمعیتی در کشور تغییر یافته و تمرکز جمعیت و فعالیت در کلان‌شهرها متوقف و در مورد برخی از آنها حتی معکوس می‌شود و در ضمن مصرف حامل‌های انرژی کاهش یافته و آلودگی‌های زیست‌محیطی تخفیف می‌یابد. جمشید پژویان در این باره می‌گوید: در مورد اقتصاد ایران در مواردی همچون انرژی، نقدی کردن یارانه به نفع رفاه جامعه است. برای این مورد 2 حسن را مطرح می‌کنیم. اول اینکه افرادی که حامل‌های انرژی همچون بنزین را مصرف نمی‌کنند (مانند افرادی که در روستا زندگی می‌کنند) به حقتشان که سهمی از این منابع است می‌رسند و ثانیاً از قاچاق بنزین جلوگیری می‌شود. آثار پرداخت یارانه‌های غیرمستقیم حذف شده به صورت مستقیم

روی دیگر سکه لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها، پرداخت مستقیم یارانه‌هایی است که در مرحله نخست از اجرای طرح حذف شده‌اند. کارشناسان در تشریح تأثیرات این فاز اجرایی از لایحه نیز تأثیراتی را بر شمرده‌اند. اصلی‌ترین محور این نظرات بر این باور است که با پرداخت نقدی یارانه‌ها، تقاضای کل افزایش یافته و منجر به رشد سریع سطح عمومی قیمت‌ها و افزایش بطنی تولید و اشتغال می‌شود. رشد تولید به سمت توسعه فعالیت‌های کاربر و انرژی‌اندوز گرایش داشته و از این جهت نیز تأثیر مثبتی بر رشد اشتغال خواهد گذاشت. در مقابل افزایش تقاضا به احتمال زیاد به سمت کالاهای وارداتی بادوام و همچنین کالاهای غیرقابل مبادله به‌خصوص مسکن گرایش بیشتری خواهد داشت و ضمن تأثیر کاهنده بر تولید و اشتغال و فشار مضاعف بر خانوارهای کم‌درآمد، به دلیل تأثیر افزایشی بر قیمت آن کالاهای، بازار ارز را متلاطم می‌کند و منجر به افزایش نرخ ارز و احتمالاً به رشد نقدینگی و افزایش دوباره قیمت‌ها منتهی می‌شود.

این عده معتقدند که نکته بسیار مهمی که کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد آن است که بخش قابل توجهی از مبلغی که از آن به عنوان یارانه نام برده می‌شود، وجود خارجی ندارد بلکه صرفاً میزان "عدم النفعی" است که بابت عرضه ارزان نفت خام و سایر حامل‌های انرژی در مقایسه با قیمت‌های خلیج فارس محاسبه می‌شود و قطعاً چنین رقمی با حذف یارانه‌ها، نصیب دولت نخواهد شد که عین آن را به صورت مستقیم و نقدی توزیع کند. پس رقم آزاد شده در این مورد بسیار کمتر از میزان اعلام شده خواهد بود؛ چرا که با حذف یارانه‌ها، اولاً میزان مصرف حامل‌های انرژی شدیداً کاهش خواهد یافت و ثانیاً فروش حامل‌های انرژی به قیمت خلیج فارس در داخل لزوماً امکان‌پذیر نیست. در این صورت اگر دولت بخواهد این کسری را با فروش نفت خام بیشتری جبران کند بیماری هلندی دامن کشور را در ابعادی وسیع‌تر از وضع موجود خواهد گرفت، ضمن آنکه یکی از هدف‌های اصلی طرح که غیرنفتی کردن اقتصاد کشور عنوان می‌شود زیر سؤال خواهد رفت. همچنین کارشناسان اقتصادی از این موضوع ابراز نگرانی می‌کنند که بروز فساد در فرآیندهای مربوط به توزیع نقدی یارانه‌ها، بسیار محتمل، گسترده و ویران‌گر خواهد بود و توزیع درآمد را به شدت به ضرر دهک‌های هدف به هم خواهد زد.

جمشید پژویان نیز در این باره می‌گوید: به دلیل عدم تطبیق حداقل دستمزد با نظام مالیاتی موجود و نظام بیمه و پرداخت ناکارا، کسانی را که در چرخه تولید هستند نمی‌توان بالای خط فقر دانست و این امر شناسایی افراد زیر خط فقر را مشکل‌تر می‌کند، در حالی که در کشورهای توسعه یافته شناسایی افراد زیر خط فقر به دلیل کارا بودن نظام بیمه و پرداخت به راحتی صورت می‌گیرد.

دهک‌های پایین منتفع نخواهند شد

موارد اشاره شده نشان می‌دهد که با اجرای هدفمند کردن یارانه‌ها، رشد شدید سطح عمومی قیمت‌ها حتمی است و هرچند که این امر لزوماً به معنی بدتر شدن وضعیت مردم نخواهد بود ولی احتمال بروز چنین وضعیتی زیاد است. دکتر سبحانی، نماینده سابق مردم معتقد است که افزایش قیمت نهاده‌های تولید منجر به ظهور و بروز تورم از ناحیه فشار هزینه می‌شود. حامل‌های انرژی علاوه بر آنکه توسط خانوارها مصرف می‌شوند نهاد تولید هم هستند. برق، گاز، نفت گاز و حتی بنزین میزان بسیار زیادی نقش نهاده تولید را ایفا

می‌کنند و هرگونه افزایش قیمتی از ناحیه آنها موجبات افزایش هزینه‌های تولید و تورم از این ناحیه را فراهم می‌سازد. علاوه بر آنها گندم و برنج و شیرخشک و دارو و به عبارت دیگر کالاهای اساسی هم مشمول حذف یارانه‌ها (هدفمندی آنها) خواهند شد. در نتیجه عوامل مهمی در جهت تولید تورم به‌واسطه افزایش هزینه‌ها شروع به کار می‌کند و این وضعیت به مثابه معلولی می‌ماند که علت اصلی آن بهای نفت در بازارهای جهانی است. با بالا رفتن آن بالا می‌رود و متورم می‌شود و با پائین آمدن آن چندان مشخص نیست که چه اتفاقی می‌افتد، زیرا حداکثر بهای مولفه‌های انرژی آن کاهش می‌یابند و نه لزوماً موارد دیگری که به‌واسطه ارتباطات طولی و عرضی با مولفه‌های انرژی و مشتقات نفت مشمول تورم شده‌اند. این پیامدهای متصل کردن سرنوشت یک اقتصاد نفتی به درآمدهای نفت است که نه در بازار داخلی بلکه در بازار بین‌المللی رقم می‌خورد و تعیین می‌شود و تحقیقاً عنصر سیاست از عناصر تعیین‌کننده آن است.

همچنین حتی اگر پرداخت نقدی بلافاصله پس از حذف یارانه‌ها صورت گیرد رشد ناشی از پرداخت نقدی یارانه‌ها در تولید احتمالاً در کوتاه‌مدت کمتر از کاهش ناشی از حذف یارانه‌های غیرمستقیم در تولید خواهد بود و لذا رشد بیکاری محتمل است. دلیل این امر، وجود امکان واردات ارزان‌قیمت، اینرسی جایگزینی تکنولوژی‌های تولید قبلی با ساختارهای تولیدی جدید و زمان‌بری تصمیم‌گیری فعالان اقتصادی جهت تطبیق با شرایط جدید است.

همچنین از دیگر تبعات اجرای این طرح، رشد واردات و کاهش صادرات در نتیجه کاهش مزیت‌های رقابتی کالاهای داخلی در بازارهای داخلی و خارجی به رشد بیکاری، افزایش نرخ ارز و به دنبال تلاش احتمالی دولت برای جلوگیری از افزایش نرخ ارز به رشد نقدینگی و نهایتاً رشد بیشتر قیمت‌ها منجر خواهد شد. همچنین دولت به منظور جبران کسری اعتبار ناشی از حذف یارانه‌ها نسبت به رقم اعلام شده، احتمالاً برای مدتی به فروش ارز روی آورده و بدین ترتیب باعث رشد نقدینگی و لذا رشد مجدد قیمت‌ها خواهد شد. دکتر سبحانی در این باره نیز می‌گوید: تورم به معنی راستین کلمه یک بلیه برای اقتصاد است. تورم موجب تحت فشار قرار گرفتن صاحبان درآمدهای ثابت و کم و یا بی‌درآمدها می‌شود و البته نفع ظاهری صاحبان دارایی و درآمدهای متغیر در آن است که تورم حاکم باشد. اما در یک بیان من حیث المجموعی در این مهم که تورم به ضرر همه کسانی که در اقتصاد هستند و یا از اقتصاد کشور متأثر می‌شوند است، تردیدی وجود ندارد زیرا تورم با افزایش هزینه‌های سرمایه‌گذاری، امکان سرمایه‌گذاری را کم و در نتیجه به افت و یا حتی منفی شدن نرخ رشد تولید کل می‌انجامد و بدیهی است در شرایط اقتصادی همچون اقتصاد ایران، بقیه مشکل بیکاری از پی‌آمدهای اجتناب‌ناپذیر افت نرخ و یا کاهش سرمایه‌گذاری است. به همین دلیل هم هست که همه کسانی که بطور سیستمی و هدفمند به کلیت یک اقتصاد نظاره و آن را ارزیابی می‌کنند بر آن هستند که باید از تصمیمات تورم‌زا پرهیز شود. اقتصاد تورمی در بخش خصوصی امید به آینده سرمایه‌گذاری را بی‌فروغ می‌کند و با قرار دادن سرمایه‌گذاران در فضای نااطمینان و بالا بردن هزینه‌های کسب اطلاعات و حتی مبادلات یا آنها را راهی سرزمین‌های ماورا بحار می‌کند تا اطمینان بیشتری را به ارمغان‌شان بیاورد و یا آنها را به سپرده‌گذاری دارایی‌ها در بانک‌های رقیب برای کسب پول و دریافت مبالغ مطمئن «سود»‌هایی که به زینت «علی‌الحساب» آراسته شده‌اند میل می‌سازد. اقتصاد تورمی در بخش دولتی هم تخریب‌های اساسی می‌کند. پروژه‌های دولتی نیمه‌تمامی که به خاطر کمبود منابع دولتی امکان اتمام ندارند به طور دائم بابت تورم مابه‌التفاوت می‌گیرند ولی همچنان به پایان نمی‌رسند. به راستی دور عجیبی است. قیمت‌ها را افزایش می‌دهیم تا درآمد به دست آوریم تا به وسیله آن کار عمرانی کنیم اما چون تورم را هم به‌وجود آورده‌ایم درآمد اضافی مصرف پرداخت مابه‌التفاوت هزینه‌ها می‌شود. کارها بعضاً به پایان نمی‌رسند اما امیدها در جریان تورم و کاهش سرمایه‌گذاری و عدم به‌وجود آمدن ظرفیت‌های اشتغال به پایان می‌رسند.

با اجرای این لایحه، افزایش در قیمت کالاهای غیرقابل مبادله به ویژه مسکن و سایر کالاهای بادوام جدی خواهد بود و بار روانی حاصل از افزایش قیمت‌ها، وقفه احتمالی میان اجرای مراحل اول و دوم طرح و تغییر تصمیمات در حین اجرای طرح، می‌تواند به جو بی‌اطمینانی دامن زده و پول را داغ کند و ضمن افزایش دادن سرعت گردش پول به رشد قیمت‌ها منجر شود و رشد قابل توجهی نیز در تقاضای کالاهای بادوام و غیرقابل مبادله مثل مسکن ایجاد کرده و قیمت آنها را باز هم بالاتر برد.

حذف یارانه‌ها تنش‌های اجتماعی در پی دارد

از دیگر نتایج اجرای این طرح، اعمال تبعیض در توزیع نقدی یارانه‌ها، به خاطر فسادخیزی شدید احتمالاً به تشدید نابرابری در درآمدها منجر شده و در نهایت به زیان دهک‌های پائین تمام خواهد شد که کارشناسان با جمع‌بندی تمامی این آثار اعتقاد دارند بروز تنش‌های سیاسی و اجتماعی از دیگر پیامدهای احتمالی تغییر در شیوه توزیع یارانه‌ها خواهد بود.

نماینده مردم ایلام در این باره می‌گوید: هدفمند کردن یارانه‌ها علاوه بر این که از لحاظ اقتصادی مشکلاتی را ایجاد خواهد کرد بلکه مسائل سیاسی و اجتماعی فراوانی را ایجاد خواهد کرد که در نوع خود سبب نگرانی‌های جدیدی خواهد شد و می‌تواند ثبات سیاسی و اجتماعی کشور را به هم بریزد. باید گفت بیشترین

تبعات منفی این طرح برای طبقات متوسط و پایین جامعه است و در مجموع آنها را به سمت نارضایتی سوق می‌دهد و احتمال ایجاد حرکت‌های وسیع اجتماعی_سیاسی از طرف این 2 طبقه اجتماعی وجود دارد. این یک نگرانی جدی است و می‌تواند مشکلات بزرگتری را در کشور ایجاد کند. این در حالی است که طرفداران لایحه مدعی هستند با این طرح به طبقات متوسط و پایین دست جامعه کمک می‌کنند، اما در حقیقت این اقدام نه تنها مشکلات آنها را بهبود نخواهد داد بلکه بر معضلات اقتصادی آنها می‌افزاید و این شرایط دشوار این 2 طبقه اجتماعی را به سمت رادیکالیزه شدن سوق می‌دهد و مشکلات اقتصادی آنها را به اعتراضات سیاسی و اجتماعی تبدیل می‌کند.

به عبارتی همچنان که بارها از سوی کارشناسان و حتی برخی از نمایندگان منتقد در مجلس اعلام شده است، از جریان اجرای طرحی که نام جراحی بزرگ اقتصاد کشور را یدک می‌کشد، برون دادهایی چون افزایش تورم، واردات، بیکاری و... خارج خواهد شد که بی‌شک فقرا را بیش از همه متاثر خواهد کرد

اعتراض مردم لوشان به آلودگیهای ناشی از کارخانه سیمان

به گزارش خبرنگار مهر در رشت در تاریخ 4 آبان 88 آمده است: وضعیت این کارخانه از نظر سطح آلودگی به شدت وخیم است و اثرات زیست محیطی آن، از آنچه که در ظاهر به نظر می‌آید بسیار نگران کننده تر است

فرآیند تولید سیمان به نحوی است که در مراحل مختلف تولید آن اعم از استخراج، انفجار، بارگیری و حمل مواد معدنی و بار اندازی، انبار و آسیاب کردن مواد اولیه، تولید و انبارداری، بارگیری و حمل محصولات کارخانه، آلودگیهای زیادی در محیط منتشر می‌شود

انتشار این آلودگیها موجب بروز خطرات و خسارتی می‌شود که بعضا محیط زندگی انسانها، گیاهان و جانوران را خطرناک می‌کند

برای جلوگیری از بروز این خطرات، اقدامات و راههایی وجود دارد که مشتمل بر مواردی از قبیل نصب فیلتر در مراحل مختلف تولید و انتشار گرد و غبار در معادن، انبارها، آسیابها، کوره های پخت و اختلاط یا قرار دادن تجهیزات در محیطهای بسته، استفاده از پوشنده های آب، کف سازها و مواد شیمیایی جایگزین و الکهاست

آلاینده های فیزیکی از قبیل گرد و غبارها و دودها و آلاینده های شیمیایی مانند گازهای کربنیک و بی اکسید کربنیک، گازهای سولفور و نیتر و می‌توانند سلامتی انسانی، گیاهی و جانوری منطقه را دچار خطر کنند و حتی که توده ای از سنگ و خاک در اثر فرآیند تولید سیمان منفجر می‌شود، حجم عظیمی از گرد و غبار و دوده به هوا برخاسته و در مسیر حرکت بادها قرار گرفته و در جهت باد حرکت می‌کند. هرگاه سرعت حرکت باد کاهش یابد، ذرات گرد و غبار در مسیر حرکت در اثر نیروی ثقل خویش بر زمین و یا روی اشیای مختلف فرو می‌نشینند

و کارشناسان معتقدند که تنفس هوای که به این گرد و غبارها و ذرات معدنی آلوده باشند ناراحتی های تنفسی و بیماریهای ریوی را به دنبال خواهد داشت

به همین دلیل مردم لوشان خاطرات بدی از کارخانجات سیمان در این شهر دارند چرا که تعداد زیادی از جوانان لوشان از نسلهای قبلی به دلیل کار و اشتغال در کارخانجات لوشان و همچنین مردم ساکن در این شهر به ویژه کودکان دچار بیماریهای ریوی و تنفسی شده و جان باخته اند. گرد و غبار کارخانه سیمان لوشان سلامت افراد را به طور جدی تهدید می‌کند جمعی از مردم لوشان در اعتراض به مشکلاتی که گرد و غبار کارخانه سیمان برای شهروندان لوشانی ایجاد کرده است، به مهر گفتند: گرد و غبار این کارخانه سلامت افراد را به طور جدی تهدید می‌کند به طوریکه برخی شهروندان دچاری بیماریهای تنفسی شده اند. غزاله بابایی در گفتگو با مهر اظهار داشت: گرد و غبار ناشی از فعالیت کارخانه سیمان لوشان سالهاست که شهروندان این شهر را آزار می‌دهد و مسئولان کارخانه برای 70 درصد گرد و غبار کارخانه سیمان در سطح شهر پخش شود که این امر موجب ایجاد اختلال در روند زندگی روزمره مردم شده استرفع این مشکل فیلترهایی را نیز در کارخانه نصب کرده اند ولی کار ساز نبوده است. وی افزود: وزش همیشگی باد در این منطقه باعث شده

یوسف زارع نیز تصریح کرد: بسیاری از کودکان منطقه دچار بیماری آسم، تنگی نفس و دیگر بیماریهای ریوی شده اند که مدارک پزشکی آنان نیز برای ارائه و اثبات موضوع وجود دارد. وی خاطر نشان کرد: این مشکلات را چندین بار با مسئولان کارخانه سیمان، شهرستان رودبار و مدیران شهری لوشان در میان گذاشته ایم اما همچنان این معضل گریبانگیر شهروندان است. یک کارشناس بهداشت محیط در این خصوص به مهر گفت: بیماریهای ریوی و تنفسی به تمام محیط های کاری آلوده و محیطهای زندگی مربوط است که دارای آلودگیهای تنفسی و گرد و غبار باشد. محمد احمدی با اعلام اینکه کارخانه های گچ و سیمان از واحد های تولید کننده گرد و غبار هستند، افزود: در این رابطه کارخانه ها باید طرح مشخصی ارائه و خاطر مردم منطقه را از هر نوع آلودگی آسوده کنند. وی ادامه داد: برای جلوگیری از خطرات ناشی از پخش ذرات معلق در هوا

باید مسئولان برای سلامتی ساکنان این شهر در خط تولید این کارخانه (لوشان) سیستم تصفیه هوا پیش بینی کنند. مواد خروجی کارخانه های سیمان ریه انسان را آماده ابتلا به بیماری "سیلیکوزیس" می کند احمدی گفت: مواد خروجی کارخانه های سیمان که به صورت پودر و گاز است، حاوی درصد بالایی سیلیس بوده که ریه را آماده ابتلا به بیماری "سیلیکوزیس" کرده و با تخریب بافت ریه، باعث تنگی نفس و از کار افتادگی آن می شود. این کارشناس بهداشت محیط یاد آور شد: ذراتی که هنوز سیمان نشده اند چون سیلیس خالص هستند بیماریهای ریوی حاد و مزمن ایجاد می کنند. وی ادامه داد: در این بین ذرات ریز 10 میکرونی و حتی کوچکتر خطرناکترند زیرا ذرات درشت در قسمت ابتدای دستگاه تنفسی رسوب می کنند ولی ذرات ریز عین گاز تا انتهای دستگاه تنفسی نفوذ کرده و در این مرحله امکان درمان وجود نخواهد داشت. به همین جهت تمام افرادی که مبتلا به بیماری برونشیت می شوند تا آخر عمر با آن دست به گریبانند. به هر حال بر اساس قواعد علمی، هنگامی که فیلتر یک کارخانه سیمان سازی از کار بیفتد رقیم حدود 10 درصد تولید آن به گرد و غبار در هوا تبدیل می شود. بنابراین کارخانه سیمان لوشان که روزانه 300 تن سیمان تولید می کند، در صورت فقدان کارایی فیلترها، روزانه 30 تن غبار و گرد و خاک در هوا منتشر می کند. اما چه باید کرد؟ در قوانین کشور راه حل‌های مفید به عنوان راهکار عملی برای چنین مواردی وجود دارد که در کشورهای دیگر نیز از آنها استفاده شده است. یکی از این راهکارها، ارزیابی اثرات زیست محیطی است که به طور صریح در قوانین کشور آمده است و هنگامی که قرار است کارخانه ای ساخته شود باید مورد مطالعه قرار گیرد و از همان ابتدا تعیین حدود، فاصله اش با مناطق مسکونی و شهرها و همچنین ارائه برنامه های از سوی مسئولان برای کاهش چنین مشکلاتی امری ضروری است. کارخانه لوشان با بیش از 50 سال قدمت، در دل شهر لوشان واقع شده است البته این راه حل درباره کارخانه هایست که قرار است ساخته شود، اما کارخانه های قدیمی مثل لوشان با بیش از 50 سال قدمت، در دل شهر لوشان واقع شده اند، شامل این ارزیابی نمی شود و نیازمند راهکارهای دیگری هستند. از جمله این راهکارها می توان به تقویت سیستمهای کنترلی این کارخانه از سوی مدیریت آن و همچنین نظارت و کنترل جدی سازمان حفاظت محیط زیست اشاره کرد. نصب فیلترهای الکترواستاتیک که از قدیم شناخته شده است، روی دودکش مراکز حرارتی و کارخانجات گچ و سیمان، راه حل موثریست که می تواند میزان زیادی از این مخاطرات را کاهش دهد. تحقیقات جدید نشان داده است که علاوه بر ساکنان اطراف کارخانه های سیمان، ذرات کوچک گرد و غبار می توانند به وسیله باد و برخی پدیده های دیگر جوی در فاصله 10 ها کیلومتر منتقل و تا سالها در هوا معلق بمانند. مدیرکل حفاظت محیط زیست استان گیلان در این زمینه به مهر گفت: کارخانه سیمان لوشان موظف به رعایت ضوابط زیست محیطی است. کامران زلفی نژاد افزود: به سبب جابجایی گرد و غبار ناشی از فعالیت، تردد و بارگیری خودروهای سنگین حامل سیمان و انتقال این گرد و غبار به منازل مسکونی اطراف این واحد تولیدی دست اندرکاران این کارخانه، موظف به رعایت ضوابط زیست محیطی هستند. وی ادامه داد: در چارچوب رعایت این ضوابط، ساماندهی تردد خودروها در زمان بارگیری و نقل و انتقال، توسط مسئولان کارخانه سیمان لوشان امری ضروری است. مدیرکل محیط زیست گیلان اظهار داشت: واحدهای صنعتی بگونه ای باید عمل کنند که ضوابط سازمان محیط زیست رعایت و اجرا و همچنین از ایجاد نارضایتی مردم نیز جلوگیری شود. مدیرکل حفاظت محیط زیست استان گیلان ادامه داد: بدون تردید رشد و توسعه هر جامعه ای منوط به رشد و پیشرفت در عرصه صنعت و تولید است و اینگونه فعالیتها در صورتی منتج به توسعه پایدار خواهد شد که با مد نظر قرار دادن ضوابط زیست محیطی و اعمال قوانین و مقررات مربوط تدوین و اجرا شود و در غیر این صورت، مشکلات اساسی را برای محیط زیست به همراه خواهد داشت. همچنین افزایش کدورت آلاینده ها در ذرات هوا و تولید گرد و غبار میکرونی علاوه بر آثار و عوارض تنفسی بر شهروندان مناطق همجوار با تاثیر منفی بر روی تاج پوشش درختان و نیز عمل فتوسنتز گیاهان این مناطق، مانع انجام درست این فرآیند شده، باعث نابودی گیاهانی خواهد شد که متعادل کننده دمای محیط هستند، بنابراین یک کارخانه سیمان در بلند مدت می تواند روی تعادل دمای منطقه ای که در آن فعالیت می کند اثر منفی داشته باشد. کارشناسان ذرات آلاینده کارخانه های سیمان را به طور عام شامل منوکسید کربن، هیدرو کربنها، دی اکسید گوگرد و دی اکسید نیتروژن (یکی از مهمترین گازهای گلخانه ای) می دانند

در این زمینه شهردار لوشان نیز با اعلام اینکه کارخانه های سیمان هوای لوشان را آلوده کرده اند، گفت: هوای شهر لوشان به دلیل وجود ذرات معلق خاک سیمان ناشی از فعالیت دو کارخانه سیمان به شدت آلوده است. علیرضا شمسنی با اعلام اینکه این واحد صنعتی نه تنها باعث آلودگی هوای شهر شده بلکه با آلاینده های موجب بد جلوه دادن ساختار شهری نیز شده است، افزود: مهار و کنترل گرد و غبار ناشی از کارخانجات سیمان نیاز به دستگاههای مدرن دارد که باید این امکانات فراهم شود. وی همچنین از نصب دستگاه آلودگی سنج در این شهر به منظور تعیین میزان آلودگی هوا و دستیابی به اطلاعات دقیق را یک ضرورت دانست و ادامه داد: مواد سیمانی دارای کاتیون و سایر فلزات مسموم است که استنشاق آن باعث بروز بیماری می شود. به هر حال بارش و پراکنده شدن خاک سیمان ناشی از فعالیت کارخانه سیمان در شهر لوشان مردم را با

مشکلات جدی بهداشتی روبرو کرده است. این روند سلامت شهروندان به ویژه کودکان و سالخوردگان را به شدت تهدید می کند که مسئولان کارخانه سیمان لوشان باید نسبت مهارگرد و غبار این واحد صنعتی اقدام کنند. شرکت سیمان لوشان با ظرفیت اسمی 300 تن در سال 1336 تحت نظارت سازمان برنامه و بودجه تأسیس و در سال 1338 مورد بهره برداری قرار گرفت. فعالیت اصلی شرکت طبق اساسنامه عبارت است از احداث، خرید، نصب، راه اندازی و بهره برداری کارخانه سیمان، آهک و سایر مصالح و مواد ساختمانی و صنایع جانبی وابسته به آن و به طور کلی هر نوع تأسیسات و تجهیزات واحدهائی که به تولیدات موضوع شرکت باشد. اکتشاف، استخراج و بهره برداری برای کلیه معادن موردنیاز مانند خاک رس، پوزولان، سنگ آهک، سیلیس، سنگ آهن، سنگ گچ، تولیدات انواع مختلف سیمان، مصالح ساختمانی مشتق از سیمان، ایجاد کارگاههای تولید مصالح ساختمانی، خرید، تحویل و واگذاری ارضی و هر نوع امتیاز و پروانه برای تولید است. در حال حاضر کارخانه سیمان لوشان (سهامی خاص) با ظرفیت تولید اسمی حدود 600 تن در روز (دو خط تولید 300 تنی) روزانه 300 تا 400 تن سیمان تولید می کند و همچنین 67 درصد از سهام شرکت سیمان لوشان به شرکت سیمان تهران تعلق دارد

کارگران ایران خودرو حمله به کارگران لوله سازی اهواز را محکوم می کنند

امنیت شغلی حق مسلم ماست

درخواست حقوق، حق مسلم ماست

ایجاد تشکل های کارگری حق مسلم کارگران است

هر کس حق دارد حق و حقوق خود را طلب کند، هیچ کسی حق ندارد کارگران را مورد ضرب و شتم قرار دهد.

همکاران گرامی ودوستان کارگر!

ما هاست که دستمزد کارگران لوله سازی پرداخت نمی شود. کارگران فاقد هرگونه خدمات ویژه برای خود هستند. زندگی بخورنمیر و

تامین معاش هزاران کارگر همراه با خانواده هایشان هرچه بیشتر به ورطه فقر و سیاه روزی رسیده است. چهارم آبان ماه هنوز چند روز از حکم دستگیری و زندان برای کارگران نیشکر هفت تپه نگذشته است این بار حامیان سرمایه به جای دادن حقوق

کارگران به تجمع آرام کارگران لوله سازی اهواز یورش بردند و در مقابل چشم مردم عادی عدهای از کارگران را بازداشت کردند و مابقی خود را به کارخانه رساندند.

کارگران لوله سازی اهواز که سیزده ماه است حقوق دریافت نکرده اند، جهت رسیدن به خواست های خود در اعتراض به پرداخت نشدن ۱۳ ماه مطالبات

موقوفه هر صبح به جای آن که به کارخانه بروند به این چهار راه که دفتر ك « : سهامدار عمده در آنجا واقع است میآمدند و پس از این که میگفتند

به کارخانه باز می گشتند تا از این « سال حقوق کارگر پرداخت باید گردد طریق بتوانند حقوق خود را دریافت کنند، ولی جواب کارگران را با باتوم دادند و در نتیجه بیش از ۵۰ نفر از کارگران دستگیر شدند.

ما جمعی کارگران ایران خودرو

حمله و بازداشت کارگران لوله سازی اهواز را محکوم کرده و ضمن اعلام همبستگی با کارگران لوله سازی اهواز از خواست های بحق آنان پشتیبانی

می کنیم و خواستار آزادی فوری بازداشت شدگان و رسیدگی به خواست برحق کارگران می باشیم
دوستان کارگر!

تنها اسلحه کارگران در مقابل یورش به معیشت آنان اعتصاب و تشکل و حمایت ما کارگران از هم طبقه ای های خودمان می باشد. پیروزی کارگران

لوله سازی اهواز در اتحاد و پشتیبانی همه کارگران ایران از آنان می باشد صدای اعتراض کارگران لوله سازی اهواز را به گوش همه همکاران خود

برسانید و کارگران لوله سازی را تنها نگذاریم. از همه کارگران و سازمان های مدافع حقوق بشر می خواهیم که کارگران لوله سازی اهواز را تنها

نگذارند.

جمعی از کارگران ایران خودرو

چهارم آبان 1388

گردهمایی انجمن های صنفی کارفرمایان شرکتهای تامین نیروی انسانی کشور

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 4 آبان 88 آمده است: همزمان با برگزاری همایش و توانمندی و نقش کارفرمایان شرکتهای خدماتی و تحقق سیاست اصل 44، دهمین گردهمایی مدیران انجمن های صنفی کارفرمایان سراسر کشور این صنف در روزهای 22 و 23 آذرماه سال جاری در هتل المپیک تهران برگزار خواهد شد.

به گزارش ایلنا، در این گردهمایی مسوولین 32 انجمن صنفی عضو کانون انجمن های صنفی کارفرمایان شرکتهای خدماتی، پشتیبانی و تامین نیروی انسانی سراسرکشور حضور خواهند داشت. همچنین این کانون در اطلاعیه ای اعلام کرده است که آمادگی پذیرش پیشنهادهای، انتقادات و شکایات مرتبط با عملکرد انجمن ها و شرکتهای تابعه را دارد. در این اطلاعیه سایت WWW.Kanonask.com برای درج پیشنهادهای و شکایات ها معرفی شده است.

پایان پیام

تجمع کارگران يك شرکت نوشابه سازی

به گزارش خبرنگار خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، در تاریخ 4 آبان 88 آمده است: روزمزد شدن کارگران قسمت توزیع و پخش يك شرکت نوشابه سازی منجر به تجمع آن ها در مقابل وزارت کار و امور اجتماعی شد. جمعی از کارکنان قسمت توزیع و پخش شرکت ارموش در اعتراض به آنچه روزمزد شدن کارکنان دانسته اند در محوطه وزارت کار تجمع کردند. آن ها این امر را منجر به کاهش شدید حقوق و مزایای شان با وجود سابقه کاری چندساله شان عنوان می کنند.

یکی از تجمع کنندگان به ایسنا می گوید: پس از چند سال کارگران این شرکت را به صورت روزمزد در آورده اند به گونه ای که با 13 ساعت کار در حالت ایده آل حداکثر برای يك روز کاری 17 هزار پرداخت می شود؛ در واقع حقوق ثابت حذف شده و فقط پورسانت را در نظر گرفته اند. به گفته او تمام پاداش و سنوات و بن های این کارگران حذف شده و به دلیل شکایت آن ها به وزارت کار، امروز آن ها را به داخل شرکت راه نداده اند و شرکت مذکور از کارگران انبار برای پخش محصولات خود استفاده می کند.

او همچنین از نامه دفتر رییس جمهور به وزارت کار برای حل مشکلات این گروه از کارگران خبر می دهد. در حال حاضر نمایندگان این کارگران در حال مذاکره با مسوولان وزارت کار هستند.

موج جوانان بیکار حاکی از شکست طرح های اشتغالزایی است

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 4 آبان 88 آمده است: دبیر اجرایی خانه کارگر تهران با تاکید بر اینکه در حال حاضر هر خانواده ای یک دختر یا پسر بیکار دارد، گفت: هنگامی که خانواده ها بیکاری را با پوست و گوشت خود حس می کنند شعارهای اشتغالزایی و کاهش بیکاری تاثیرگذار نیست. اسماعیل حق پرست در گفت و گو با ایلنا با اظهار تاسف از درصد بالای نرخ بیکاری در کشور، گفت: هنگامی که خانواده ها از بیکاری رنج می برند و با چشم خودشان شاهد بیکاری فرزندان شان هستند دادن آمارهای غیر واقعی سودی برای کشور ندارد.

وی با تاکید بر نیاز جوانان به اشتغال گفت: اشتغال با ازدواج، مسکن، درآمد، رفاه، امنیت، آسایش و بسیاری مقوله های دیگر ارتباط دارد و در سایه این موارد جامعه سالم شکل می گیرد اما نقطه مقابل یعنی بیکاری باعث فساد، ناامنی، بزه کاری، جرم و جنایت است در این حالت چگونه می توان به آمارها اطمینان کرد وقتی که جرم و جنایت بالا می رود.

دبیر اجرایی خانه کارگر تهران با تاکید بر اینکه در حال حاضر بسیاری از صنایع کشور دچار بحران هستند، گفت: توان بالقوه ای در صنایع لوازم خانگی، نساجی، کشاورزی، بخشهای گوناگون خدمات و تولید داریم اما با کتمان تاسفی شاهد رکود در بخشهایی هستیم که می توانست زمینه ساز توسعه و شکوفایی باشد. حق پرست با اظهار تاسف از اینکه مجوز ورود کالا به محصولات می دهند که در داخل کشور تولید می شود، گفت: این موارد به غیر از بی تجربگی و سوء مدیریت در بخش های تصمیم گیرنده کشور چه چیز دیگری می تواند باشد.

وی از تبلیغ کالای خارجی در صداوسیما انتقاد کرد و گفت: نه تنها اجازه ورود به کالای رقیب می دهند بلکه در تریبون رسمی کشور علیه تولید داخلی تبلیغ می کنند.

دبیر اجرایی خانه کارگر تهران از اخراج بی رویه کارگران در کارگاههای کشور خبر داد و گفت: کمبود نقدینگی دستگاه های فرسوده، صنعت فراموش شده، کالای رقیب، نبود تعرفه های مناسب برای کالای مشابه داخلی و سوء مدیریت و ... باعث شده که کارگاهها توان رقابت را از دست داده و به مرور زمان تعطیل شوند و تنها کسی که در این میان زیان می کند کارگر بخت برگشته ای است که سالهای عمرش را در این کارگاهها هزینه کرده و سر پیری باید به دنبال کار بگردد.

وی در خصوص بنگاههای کوچک زودبازده گفت: قرار بود این بنگاهها باعث اشتغالزایی شود اما نه تنها به

اشتغال دست نیافتیم بلکه فرصت های شغلی بسیاری نیز از دست رفت.
حق پرست از اختصاص وام های کلان به طرح بنگاههای زودبازده انتقاد کرد و گفت: طبق اسناد و مدارک و به ویژه ادعای بانک مرکزی و مرکز پژوهش های مجلس طرح بنگاههای زودبازده موفقیت مطلوب را نداشته و از 48 تا 52 درصد انحراف داشته است.
وی از تخصیص وام های اشتغالزا در بخشهای دلالی و بورس بازی به ویژه مسکن خبر داد و گفت: این وام ها با توجه به حجم آن نتوانسته اشتغال مودر نظر را تامین کند بلکه تنها ابزاری تبلیغی برای ابراز وجود دولت شده است.
پایان پیام

کارگران خباز سنندج امروز دست به اعتصاب زدند.

به گزارش کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری در تاریخ 4 آبان 88 آمده است: کارگران خباز طی چندین مرحله مکاتبات و جلسات اداری با فرمانداری بر سر افزایش دستمزد و عدم رسیدگی به خواست آنان با تصمیم جمعی به این نتیجه رسیدند که در تاریخ 4 آبانماه دست به یک اعتصاب سراسری در سطح شهر سنندج خواهند زد.
با اعلام این خبر از طرف سندیکای کارگران خباز سنندج، فرمانداری و نیروهای امنیتی با تهدید کارگران که گویا عواملی در داخل شما رخنه کرده و این کار یک اغتشاش است، با ایجاد فضای رعب و وحشت از اعتصاب آنان جلوگیری بعمل آورند.
نهایتاً در روز شنبه 2 آبانماه کارگران خباز تصمیم می گیرند که اعتصاب را به صورت مرحله ای ادامه دهند. به این ترتیب با مشورت جمعی به این نتیجه رسیدند که اولین حرکت اعتصابی خود را از روز دوشنبه 4 آبانماه از ساعت 6 صبح تا ساعت 9 صبح به مدت 3 ساعت ادامه دهند.
استانداری کردستان که از این تصمیم مطلع شده بود و در ساعات پایانی یکشنبه شب مورخ 3 آبانماه نمایندگان کارفرمایان را به استانداری فرا می خواند و به آنها می گوید که باید این اعتصاب صورت نگیرد و استانداری نامه مربوط به افزایش دستمزد ها را تنظیم و قرار شده است که از روز 5 شنبه اجرا شود.
نماینده کارفرمایان همان شب با نماینده کارگران خباز تماس گرفته و به آنها اطلاع میدهند که این اعتصاب صورت نگیرد چرا که استاندار خود شخصا کارها را پیگیری و تا روز 5 شنبه افزایش دستمزد ها عملی خواهد شد.

با توجه به این تصمیم و عقب نشینی استانداری در آخرین دقایق تعدادی از کارگران این را حربه همیشگی کارفرمایان تشخیص دادند.

طبق آخرین خبر موثق از 450 واحد نانوائی در شهر سنندج 150 واحد از ساعت 6 تا ساعت 9 صبح دست از کار کشیده و عملاً 150 واحد بر اساس تصمیم قبلی دست به اعتصاب زدند.
ما اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری ضمن حمایت از خواست کارگران، این اقدام جسورانه کارگران را تبریک گفته و معتقدیم که طبقه کارگر تنها با نیرو و حمایت های مادی و معنوی خود و با ایجاد تشکل های مستقل و طبقاتی است که میتواند در راستای منافع خود گام بردارد.

ضرب و شتم کارگران لوله چدنی اهواز و دستگیری دستکم پنجاه کارگر

بر پایه اخبار دریافتی در تاریخ 4 آبان 88 آمده است؛ با حمله نیروهای سرکوبگر انتظامی چهارمین روز اعتراضات کارگران لوله چدنی اهواز به خشونت کشیده شد و شمار زیادی از آنان دستگیر شدند. به گزارش فعالان حقوق بشر در ایران، کارگران لوله چدنی اهواز در چهارمین روز اعتراضات خود در خصوص عدم پرداخت ده ماه حقوق خود اقدام به تجمع و راهپیمایی در چهارراه نادری و خیابانهای 30 متری و طالقانی اهواز کردند. نیروهای انتظامی که در طی روزهای قبل تنها نظاره گر این اعتراضات بود در طی اعتراض روز جاری خواستار پایان یافتن اعتراضات و پراکنده شدن کارگران شد. با عدم قبول این خواسته نیروهای انتظامی از سوی کارگران معترض، سرکوبگران به کارگران یورش برده و با این اقدام تجمع را به خشونت کشاندند. در این رابطه علاوه بر تعدادی از کارگران که زخمی شده اند، دست کم 50 کارگر دیگر نیز گزارش شده است. از سرنوشت کارگران بازداشت شده اطلاعی در دست نیست.

بیانیه شماره 7 کانون مدافعان حقوق کارگر در باره وقایع اخیر

به نوشته سایت کانون مدافعان حقوق کارگر در تاریخ 4 آبان 88 آمده است: جنبش اجتماعی مردم ایران که در چند ماهه اخیر به صورت فوران اعتراضی خود را نشان داد، هم چنان ادامه دارد. این خشم مردمی و این غلیان خواسته های تلنبار شده در سی سال گذشته هر چند اشکال مختلفی را به خود گرفته است و به صورت اعتراضات در اشکال متفاوت در آمده است. اما در ماهیت تغییرخواهی و رادیکال خود تفاوتی نکرده

است. مردم ما اعم از دانشجویان، زنان، کارگران و زحمتکشان و حقوق بگیران در این اعتراضات شرکت داشته و خواسته‌های آنان به صورت شفاف دگرگونی نظام ستمگرانه و سودمحور است. از طرف دیگر بحران اقتصادی تعطیلی کارگاه‌های تولیدی و انحصار بی‌سابقه‌ی بنگاه‌های اقتصادی به دست نهادهای نظامی و دولتی بیش از پیش وحدت سرمایه و قدرت را افزایش داده است. قدرتمداران که در چند ساله‌ی اخیر نشان داده بودند بیشتر به دنبال کسب جایگاه‌های اقتصادی هستند، در چند ماهه اخیر هم با کنترل و تصاحب سرمایه‌های عظیم مردمی، انحصار وحشتناکی را بر زندگی اقتصادی و اجتماعی بوجود آورده‌اند. جالب است که جناح رقیب در حکومت به جای دفاع از حقوق و اموال مردم از آن جهت این انحصار را مورد انتقاد قرار می‌دهد که چرا اموال مردم به بخش خصوصی حامی آنها واگذار نشده است و هیچکس نمی‌گوید که اساساً اموال عمومی قابل فروش و واگذاری نیست. و دفاع از خصوصی سازی به معنی واگذاری اموال مردم به حراج در دست عده‌ای خاص است. در همین راستا شاهد آن هستیم که هم زمان با عمیق‌تر شدن خواسته‌های مردمی بخشی از دولتمردان معترض از شعارهای مردم فاصله گرفته و در وحشت از رادیکال‌تر شدن خواسته‌های مردم تلاش می‌کنند تا خود را وفادار به نظام و برکنار از خواسته‌های به حق مردم نشان دهند. امروزه خواسته‌های اجتماعی و آزادی خواهانه‌ی مردم ما با دگرگونی سیستم ناعادلانه اقتصادی پیوندی ناگسستنی دارد. قدرت مداران در کنار سرکوب و ارباب، شکنجه و تجاوز به مردم معترض تمام تلاش خود را برای تصاحب اموال مردمی و ایجاد انحصاری وحشتناک در زندگی اقتصادی مردم به کار می‌برند. در جانب دیگر مردم به پاخواسته با تورم و بیکاری و وحشتناک که در اثر سیاست‌های استعمارگر ایانه اقتصادی به وجود آمده، مواجه هستند، هر روز زندگی سخت‌تری را تجربه می‌کنند. تصویب طرح تحول اقتصادی در این زمان که اعتراضات وسیع مردم ادامه دارد و به گفته خود دست اندر کاران باعث تورم‌های وحشتناکی خواهد شد که زندگی کارگران زحمتکشان و حقوق بگیران را بیش از پیش نهن فشار قرار خواهد داد، نوعی ستیز آشکار با مردم و تسلیم کامل در برابر سیاست‌های بانک جهانی و صندوق بین المللی پول است. پیوند اعتراضات مردمی با اعتراضات در فضای کارخانه‌ها و محیط کار بیانگر عمیق‌تر شدن هر چه بیشتر این خواسته‌ها در همه‌ی ابعاد است. کانون مدافعان حقوق کارگر که همواره تلاش خود را در دفاع از حقوق کارگران و زحمتکشان به کار برده است، اعلام می‌کند که خواسته‌های آزادی خواهانه نمی‌تواند جدا از تغییرات بنیادی اقتصادی و نابودی سودمحوری و استثمار وحشیانه‌ی انسان‌ها باشد. آنان که خواسته‌های آزادی خواهانه را دنبال می‌کنند، نمی‌توانند به ستم و استثمار که کارگران و زحمتکشان در این نابرابری‌های اقتصادی و اجتماعی اعمال می‌شود بی‌تفاوت باشند. چه کسانی از عمیق‌تر شدن جنبش مردم و وحشت دارند. سیاستهای حاکم در سی ساله اخیر باعث این سیه روزی مردم و گسترش عمیق فقر و بیکاری است. اکنون زمان آن رسیده است که این سیاست‌ها به طور کلی از جانب مردم به چالش کشیده شود و عاملان آن مشخص شوند حرکت قدرتمداران در تصاحب هر چه بیشتر اموال عمومی و دست اندازی بیشتر بر تمامی زندگی اقتصادی مردم بیانگر همین مساله است. خواسته‌های آزادی خواهانه برای مردم بدون تغییر نظام سودمحور امکان‌پذیر نیست و این مساله در شعارها و اعتراضات مردمی آشکار است. گسترش خواسته‌های عدالت طلبانه در اعتراضات مردمی و موردتعرض قرار گرفتن نظام استثمارگرانه اقتصادی ضامن تداوم و به نتیجه رسیدن این اعتراضات است. ما خواهان جامعه‌ای عاری از ستم و استثمار و برقراری مناسبات انسان‌محورانه در همه‌ی زمینه‌ها هستیم.

کانون مدافعان حقوق کارگر آبان 1388

تجمع اعتراضی کارگران نوشابه ارم

به نوشته سایت کمیته هماهنگی برای ایجاد ... در تاریخ 4 آبان 88 آمده است: بیش از 600 کارگر کارخانه نوشابه سازی ارم در وضعیتی کاملاً جهنمی، سردرگم و آکنده از وحشت و هراس به سر می‌برند. کارگران سال‌ها است که زیر فشار اجبار و در نهایت درماندگی با قراردادهای سفید و تحمل تحقیرآمیزترین و مفلوک‌ترین شکل بردگی مزدی نیروی کار خود را به سرمایه داران فروخته و برای آنان ارزش اضافی و سرمایه تولید کرده‌اند. سرمایه داران با استفاده از وضعیت فرومانده این کارگران هر روز دامنه بی‌حقوقی‌ها و فلاکت آنان را گسترش داده و بر شدت استثمار آن‌ها افزوده‌اند. کارگران امسال اعلام کردند که به دنبال سال‌های طولانی کار و استثمار حاضر به انعقاد قراردادهای سفید نیستند و خواستار مطالبات و تضمین وضعیت اشتغال خویش هستند. صاحبان سرمایه با شنیدن این حرف یکر است شروع به بیکارسازی کارگران کردند. احکام اخراج صد نفر را صادر و اعلام کردند که همه کارگران مخالف امضای قراردادهای سفید را اخراج خواهند کرد. بیکه تازی سرمایه دار با موج مقاومت متحد کارگران مواجه شد. 600 کارگر تصمیم گرفتند که در مقابل این زورگویی‌ها ایستادگی کنند. آنان چند روز پیش دست به اعصاب زدند و امروز دوشنبه در مقابل وزارت کار سرمایه اجتماع کردند. همه کارگران از هر دو بخش تولید و فروش در این تجمع شرکت داشتند. آنان تأکید کردند که تا تحقق تمامی خواسته‌هایشان به مبارزه ادامه خواهند داد.

ادامه اعتراضات کارگران شرکت "ارزه گستر" ارومیه

با توجه به خبر های رسیده اعتراضات کارگران راه آهن مراغه - مهاباد، ارومیه تا به امروز ادامه داشته است.

این کارگران که در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مزایای 4 ماه معوق در روز سه شنبه 28/7/88 دست از کار کشیده و دست به تجمع زده بودند، اعلام کردند که در صورت پرداخت نشدن حقوق و مزایا به اعتراضات خود ادامه خواهند داد، که با توجه به گزارش های رسیده اعتراضات تا ساعت 4 بعد از ظهر امروز دوشنبه 4/8/88 همچنان ادامه داشته و قرار است تا روز های آینده نیز تا رسیدن به خواسته های خود به این اعتراض ادامه دهند.

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری
4/8/1388

معاون مدیرکل دفتر خلاقیت و نوآوری ابتدایی وزارت آموزش و پرورش: آمار کودکان بازمانده از تحصیل را نداریم

به گزارش روزنامه سرمایه در تاریخ 4 آبان 88 آمده است: درحالی که گزارش سرشماری سال 1385، از 5/3 میلیون کودک خارج از تحصیل خبر می دهد و نهضت سواد آموزی در آمار متناقض دیگری، از بازماندگی یک میلیون و 800 هزار کودک و نوجوان 6 تا 16 ساله خبر می دهد، روز گذشته مرتضی شکوهی معاون مدیرکل دفتر خلاقیت و نوآوری ابتدایی وزارت آموزش و پرورش ضمن تکذیب چنین اعداد و ارقامی، پوشش تحصیلی دانش آموزان ابتدایی را صددرصد عنوان کرد و گفت: «جمع آوری آمار کودکان بازمانده از تحصیل، وظیفه آموزش و پرورش نیست.»

مرتضی شکوهی در گفت و گو با خبرنگار «مهر» با بیان این مطلب افزود: «البته سازمان ثبت احوال هر ساله آماري را از کودکان در سن تحصیل در اختیار ما قرار می دهد که ما نیز بر همان اساس، آنها را تحت پوشش تحصیلی قرار می دهیم.»

معاون مدیرکل دفتر خلاقیت و نوآوری ابتدایی وزارت آموزش و پرورش با تاکید بر اینکه رویکرد این وزارتخانه پوشش صددرصدی کودکان لازم التعلیم است، در اظهاراتی ابهام آمیز گفت: «ما از پوشش تحصیلی در استان ها باخبر هستیم و از کودکان بازمانده از تحصیل خبر نداریم و اصولاً هم وظیفه ای در این زمینه نداریم.»

مرتضی شکوهی در پاسخ به این سوال مهر که شما به عنوان ارگان رسمی آموزشی چگونه برنامه ریزی سالانه و بلندمدت خود را دنبال می کنید در حالی که آمار دقیقی از کودکان بازمانده از تحصیل یا ترک تحصیل ندارید، بر سخنان قبلی خود پافشاری کرده و گفت: «آموزش و پرورش در این زمینه کوتاهی نکرده و پوشش تحصیلی ما هم اکنون بیش از 99 درصد است و در برخی از استان ها همچون یزد به صددرصد رسیده است.»

اما جاوید سبحانی «عضو هیات مدیره انجمن حمایت از حقوق کودکان» درباره آمار کودکان بازمانده از تحصیل نظر دیگری دارد. او می گوید: «آمارهای مربوط به وضعیت کودکان بازمانده از تحصیل، نظامی نداشتند و خلاء جدی دارند. وقتی بر اساس آمارهای موجود، 10 تا 12 میلیون جمعیت زیر خط فقر در کشور وجود دارد و در این میان متوسط جمعیت زیر 18 سال و لازم التعلیم نیز 30 درصد است، به این ترتیب درصد بالایی از کودکان در معرض خط فقر مطلق در کشور وجود دارد.»

او در پاسخ به این سوال که «چه تعداد از کودک و نوجوان در سال تحصیلی جدید از تحصیل دور می مانند»، می گوید: «آنچه از سوی برخی از سازمان ها و مراجع غیردولتی و حتی برخی مسوولان مربوطه اعلام می شود و بر اساس سرشماری سال 85، سه میلیون و 500 هزار کودک در سنین واجد تحصیل در کشور وجود دارد که از چرخه تحصیل خارج شده اند که مشکل آمار در این بخش تبدیل به یک مشکل عمومی شده است. البته آمار مربوط به سرشماری سال 1385 قدیمی است و قطعاً تعداد کودکان بازمانده از تحصیل طی این سال ها افزایش یافته است.» اما با این وجود معاون مدیرکل دفتر خلاقیت و نوآوری وزارت آموزش و پرورش با تکذیب سخنان معاون آموزشی نهضت سواد آموزی مبنی بر وجود یک میلیون و 800 هزار کودک بازمانده از تحصیل و آمار سه میلیون و 500 هزار سرشماری ایران، بر این عقیده خود پافشاری دارد که «آمار دقیق این دانش آموزان را ندارم ولی مطمئنم که رقم آن ناچیز است چرا که در دوره ابتدایی ترک تحصیل مطرح نیست.»

این سخنان ضد و نقیض از سوی مسوولان آموزش و پرورش کشور، وقتی در کنار سخنان تحلیلگران مستقل نظام آموزشی ایران قرار می گیرد، تناقضات بیشتری را در حوزه «آمار کودکان بازمانده از تحصیل» نشان

می دهد. سعید مدنی کارشناس اجتماعی با اشاره به تناقضات فاحش در آمارهای کودکان بازمانده از تحصیل و نسبت مستقیم کودکان محروم از تحصیل و کودکان کار، می گوید: «30 درصد جمعیت ایران را کودکان تشکیل می دهند که از این میان طبق آمار سرشماری سال 85، حدود 5/3 میلیون کودک بازمانده از تحصیل در ایران وجود دارد. از سوی دیگر وزارت کار که متولی اصلی نظارت بر کار است نه تنها هیچ گزارش مستندی از وضعیت کودکان کار ندارد بلکه بازرسان این وزارتخانه تنها برای نظارت بر وضعیت گروه های بزرگسال متمرکز شده و بر شرایط کار کودکان نظارتی ندارند به طوری که کارفرمایان هم مسائل و شرایط کودکان را از این بازرسان مخفی نگه می دارند.»

او بر ناکارآمدی وزارت آموزش و پرورش در قبال این کودکان بازمانده از تحصیل، تاکید دارد و می گوید: «در حال حاضر بزرگ ترین وزارتخانه در کشور وزارت آموزش و پرورش است و در این میان نهضت سوادآموزی نیز که کارهای زمین مانده وزارت آموزش و پرورش را انجام می دهد نیز در کنار این نظام آموزشی فعال است اما وجود 5/3 میلیون کودک خارج از تحصیل نشان دهنده ناکارآمدی سیستم وزارت آموزش و پرورش است که اولویت بندی دقیقی از مباحث آموزشی نداشته و بخش عمده درآمد خود را صرف اقدامات نه چندان مهم و بدون اولویت می کند.»

افزایش تعداد کودکان بازمانده از تحصیل در ایران

به گزارش فعالان مدافع حقوق بشر در تاریخ 5 آبان 88 آمده است: درحالی که گزارش سرشماری سال 1385، از 5/3 میلیون کودک خارج از تحصیل خبر می دهد و نهضت سوادآموزی در آمار متناقض دیگری، از بازماندگی یک میلیون و 800 هزار کودک و نوجوان 6 تا 16 ساله خبر می دهد، روز گذشته مرتضی شکوهی معاون مدیرکل دفتر خلاقیت و نوآوری ابتدایی وزارت آموزش و پرورش ضمن تکذیب چنین اعداد و ارقامی، پوشش تحصیلی دانش آموزان ابتدایی را صددرصد عنوان کرد و گفت: جمع آوری آمار کودکان بازمانده از تحصیل، وظیفه آموزش و پرورش نیست.

به گزارش هرانا به نقل از روزنامه سرمایه، مرتضی شکوهی در گفت و گو با خبرنگار مهر، با بیان این مطلب افزود: البته سازمان ثبت احوال هر ساله آماري را از کودکان در سن تحصیل در اختیار ما قرار می دهد که ما نیز بر همان اساس، آنها را تحت پوشش تحصیلی قرار می دهیم.

معاون مدیرکل دفتر خلاقیت و نوآوری ابتدایی وزارت آموزش و پرورش با تاکید بر اینکه رویکرد این وزارتخانه پوشش صددرصدی کودکان لازم التعلیم است، در اظهاراتی ابهام آمیز گفت: ما از پوشش تحصیلی در استان ها باخبر هستیم و از کودکان بازمانده از تحصیل خبر نداریم و اصولاً هم وظیفه ای در این زمینه نداریم.

مرتضی شکوهی در پاسخ به این سوال مهر که شما به عنوان ارگان رسمی آموزشی چگونه برنامه ریزی سالانه و بلندمدت خود را دنبال می کنید در حالی که آمار دقیقی از کودکان بازمانده از تحصیل یا ترک تحصیل ندارید، بر سخنان قبلی خود پافشاری کرده و گفت: آموزش و پرورش در این زمینه کوتاهی نکرده و پوشش تحصیلی ما هم اکنون بیش از 99 درصد است و در برخی از استان ها همچون یزد به صددرصد رسیده است.

اما جاوید سبحانی، عضو هیات مدیره انجمن حمایت از حقوق کودکان، درباره آمار کودکان بازمانده از تحصیل نظر دیگری دارد. او می گوید: آمارهای مربوط به وضعیت کودکان بازمانده از تحصیل، نظام جامعی نداشته و خلاء جدی دارند. وقتی بر اساس آمارهای موجود، 10 تا 12 میلیون جمعیت زیر خط فقر در کشور وجود دارد و در این میان متوسط جمعیت زیر 18 سال و لازم التعلیم نیز 30 درصد است، به این ترتیب درصد بالایی از کودکان در معرض خط فقر مطلق در کشور وجود دارد.

او در پاسخ به این سوال که چه تعداد از کودک و نوجوان در سال تحصیلی جدید از تحصیل دور می مانند، می گوید: آنچه از سوی برخی از سازمان ها و مراجع غیردولتی و حتی برخی مسوولان مربوطه اعلام می شود و بر اساس سرشماری سال 85، سه میلیون و 500 هزار کودک در سنین واجد تحصیل در کشور وجود دارد که از چرخه تحصیل خارج شده اند که مشکل آمار در این بخش تبدیل به یک مشکل عمومی شده است.

البته آمار مربوط به سرشماری سال 1385 قدیمی است و قطعاً تعداد کودکان بازمانده از تحصیل طی این سال ها افزایش یافته است. اما با این وجود معاون مدیرکل دفتر خلاقیت و نوآوری وزارت آموزش و پرورش با تکذیب سخنان معاون آموزشی نهضت سوادآموزی مبنی بر وجود یک میلیون و 800 هزار کودک بازمانده از تحصیل و آمار سه میلیون و 500 هزار سرشماری ایران، بر این عقیده خود پافشاری دارد که آمار دقیق این دانش آموزان را ندارم ولی مطمئنم که رقم آن ناچیز است چرا که در دوره ابتدایی ترک تحصیل مطرح نیست.

این سخنان ضد و نقیض از سوی مسوولان آموزش و پرورش کشور، وقتی در کنار سخنان تحلیلگران مستقل نظام آموزشی ایران قرار می‌گیرد، تناقضات بیشتری را در حوزه آمار کودکان بازمانده از تحصیل نشان می‌دهد. سعید مدنی کارشناس اجتماعی با اشاره به تناقضات فاحش در آمارهای کودکان بازمانده از تحصیل و نسبت مستقیم کودکان محروم از تحصیل و کودکان کار، می‌گوید: 30 درصد جمعیت ایران را کودکان تشکیل می‌دهند که از این میان طبق آمار سرشماری سال 85، حدود 5/3 میلیون کودک بازمانده از تحصیل در ایران وجود دارد. از سوی دیگر وزارت کار که متولی اصلی نظارت بر کار است نه تنها هیچ گزارش مستندی از وضعیت کودکان کار ندارد بلکه بازرسان این وزارتخانه تنها برای نظارت بر وضعیت گروه‌های بزرگسال متمرکز شده و بر شرایط کار کودکان نظارتی ندارند به طوری که کارفرمایان هم مسائل و شرایط کودکان را از این بازرسان مخفی نگه می‌دارند.

او بر ناکارآمدی وزارت آموزش و پرورش در قبال این کودکان بازمانده از تحصیل، تاکید دارد و می‌گوید: در حال حاضر بزرگ‌ترین وزارتخانه در کشور وزارت آموزش و پرورش است و در این میان نهضت سوادآموزی نیز که کارهای زمین مانده وزارت آموزش و پرورش را انجام می‌دهد نیز در کنار این نظام آموزشی فعال است اما وجود 5/3 میلیون کودک خارج از تحصیل نشان دهنده ناکارآمدی سیستم وزارت آموزش و پرورش است که اولویت بندی دقیقی از مباحث آموزشی نداشته و بخش عمده درآمد خود را صرف اقدامات نه چندان مهم و بدون اولویت می‌کند.

بررسی هدفمند کردن یارانه‌ها در شورای عالی امنیت ملی

به گزارش جهان و به نقل از روزنامه سرمایه در تاریخ 5 آبان 88 آمده است: بررسی لایحه یارانه نقدی در دستور کار شورای امنیت ملی قرار دارد. لایحه یارانه نقدی با نام اصلی هدفمندسازی یارانه‌ها در حال حاضر در مجلس شورای اسلامی در حال بررسی است. کارشناسان معتقدند اجرای این طرح بار توری قابل توجهی بر دوش مردم قرار می‌دهد. تورم ناشی از حذف یارانه‌ها می‌تواند منجر به واکنش‌های تند اجتماعی شود. با این حال به رغم ده‌ها پژوهش داخلی و خارجی که نشان می‌دهد حذف یارانه‌ها مخصوصاً حذف یارانه کالاهای اساسی بالای 40 درصد تورم ایجاد می‌کند دولت معتقد است می‌تواند تورم حاصل از اجرای این طرح را کنترل کند.

اما سابقه تاریخی اجرای این سیاست در ابتدای دهه 70 یا اجرای سیاست هدفمندسازی یارانه بنزین در سال 85 حاکی از آن است که شتابزدگی و بی‌توجهی به آثار اجتماعی طرح می‌تواند عوارض اجتماعی نگران‌کننده‌ای داشته باشد.

از این رو لازم است نهاد‌های نظارتی و امنیتی نیز نسبت به این لایحه اظهار نظر کنند و مجلس با توجه به نظرات کارشناسی این نهادها به بررسی لایحه بپردازد.

بررسی لایحه هدفمندسازی یارانه‌ها در شورای امنیت ملی می‌تواند احتمال تعرضات و واکنش‌های اجتماعی نسبت به اجرای یارانه نقدی را با تدابیر مناسب کاهش دهد.

تعویق ۸ ماهه دستمزد کارگران شیلر مهاباد

به گزارش آژانس ایران خبر در تاریخ 5 آبان 88 نوشته است: کارگران شیلر در شهر مهاباد ۸ ماه است که حقوق نگرفته‌اند. کارگران در طول این ۸ ماه چندین بار دست به اعتراض و اعتصاب زده‌اند. آنان به همه‌جا شکایت کرده‌اند و از هر طریقی برای متقاعد کردن سرمایه‌دار به پرداخت دستمزدها تلاش کرده‌اند. این مبارزات و کوشش‌ها تا این لحظه به هیچ نتیجه‌ای نرسیده است. دولت سرمایه‌داری بسیار سرسخت از سرمایه‌دار دفاع می‌کند و در مقابل فشار کارگران گرفتن برای گرفتن دستمزدهای خود از سلاح ایجاد وحشت و تهدید به اخراج استفاده می‌نماید. سرمایه‌دار، نیروی سرکوب سرمایه و نهاد‌های دولتی مدام به کارگران هشدار می‌دهند که در صورت مطالبه دستمزد اخراج خواهند شد!! کارگران همچنان مبارزه می‌کنند و خواستار دریافت حقوق معوقه ۸ ماهه خود هستند.

یک نماینده مجلس با انتقاد از دستکاری آمارها در گفت‌وگو با ایلنا:

در خوشبینانه‌ترین حالت بیکاری کمتر از 13 درصد نیست

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ 5 آبان 1388 آمده است: نماینده ملکان در مجلس شورای اسلامی با تاکید بر این که میزان بیکاری کشور به طور متوسط 13 درصد است گفت: این که آمارها و ملاک‌ها را دست‌کاری کنند تا عملکردشان را منطقی نشان دهند نه تنها درست نیست بلکه اشتباهی نابخشودنی است. سلمان خدادادی میزان بیکاری در ملکان را بالای 15 درصد اعلام کرد و به خبرنگار ایلنا گفت: جایی تعجب دارد که میزان بیکاری را پایین نشان می‌دهند و این مسئله نیز با روالی غلط صورت می‌گیرد.

وی با انتقاد از روش محاسبه بیکاری گفت: در گذشته هر کس در هفته 2 روز شاغل بود او را بیکار به حساب

نمی‌آوردند اما امروزه این آمار دستکاری شده و اگر کسی در هفته يك ساعت شغل داشته باشد، او را شاغل حساب می‌کنند.

وي از نحوه آمارگيري نیز انتقاد کرد و گفت: از يك نفر می‌پرسند بیکار هستي و جواب می‌شنوند که بله. دوباره می‌پرسند واقعا بیکاري و دوباره پاسخ بله است، این بار نوع دیگری می‌پرسند و می‌گویند يعني هيچ کاري در طول هفته انجام نمی‌دهي و هم‌ايش در خانه‌ات خوابیده‌اي و این جوان از هر جايي خبر پاسخ می‌دهد نه. هفته‌اي يك روز که حوصله‌ام سر می‌رود به مغازه بغالي پدرم می‌روم و يکي، دو ساعت آنجا می‌نشینم بنابراین آمارگیران اعلام می‌کنند پس شما بیکار نیستی؟! و آن وقت وزیر کار در مصاحبه مطبوعاتی اعلام می‌کند که نرخ بیکاري را کاهش داده‌ایم و تك رقمي شده است. خدادادي با اظهار تاسف از دستکاري آمارها گفت: سؤال من از دولت این است که مسئله را حل کرده و شغل ایجاد کرده و بیکاري را از بین برده‌اید یا صورت مسئله را پاک کرده‌اید و با افتخار می‌گویید مشکلي وجود ندارد یا درصد آن کم است.

وي با تاکید بر بررسی همه جوانب و مراجعات بیکاران بر دفاتر نمایندگان گفت: نه تنها بیکاري تك رقمي را در طول 4 سال گذشته نمی‌پذیریم بلکه تاکید دارم که در خوش‌بینانه‌ترین حالت درصد بیکاري کمتر از 13 درصد نیست.

نماینده ملکان طرح بنگاه‌هاي زودبازده را ناموفق توصیف کرد و گفت: فقط شعار داده‌اند. پدر مردم درمی‌آید تا از تسهیلات بنگاه‌هاي زودبازده استفاده کنند و این حرف‌ها در میدان عمل به غیر از بزرگ نمایی چیز دیگری نیست.

وي با یادآوری این که در دولت هشتم با پرداخت 3 تا 5 میلیون تومان به هر بیکار طرح اشتغالزايي اجرا شد گفت: آن موقع نیز فریاد زدیم که شغل ایجاد نشده و بیکار بدهکار ساخته‌ایم اما آقایان می‌گفتند موفق بوده‌ایم و اکنون همین معضل را با تسهیلات بنگاه‌هاي زودبازده داریم.

خدادادي با اعلام این که تسهیلات بنگاه‌هاي زودبازده در آن حد نیست که آقایان فریاد موفقیت سر دهند گفت: شاید موفقیت‌هايي بوده اما این طرح نیز از آن مواردی است که صدایش در آینده در می‌آید مثل وام‌هاي اشتغالزايي دولت هشتم.

پایان پیام

یورش وحشیانه سرکوبگران به تظاهرات کارگران در اهواز

راه پیمایی کارگران لوله سازی اهواز برای گرفتن دستمزدهای معوقه با تهاجم وحشیانه نیروی سرکوب دولت سرمایه داری رو به رو شد. پلیس،

بسیج و نیروهای امنیتی سرمایه به صفوف کارگران معترض در تقاطع خیابان های نادری، طالقانی و ۳۰ متری شهر اهواز یورش بردند.

سرکوبگران در روزهای قبل نیز بارها برای متفرق کردن کارگران و در هم شکستن مبارزات آنان دست به چنین یورش هایی زده بودند. اما این بار با تدارک و برنامه ریزی وسیع تر و درندگی بسیار بیشتری به جان کارگران افتادند. بر اساس گزارشات موجود شمار زیادی از کارگران بر اثر ضرب و شتم و کتک زخمی شده اند. بیش از ۵۰ نفر از کارگران دستگیر و روانه سیاه چال ها شده اند و از سرنوشت آنان هیچ خبری نیست. نیروی سرکوب دولت سرمایه داری برای پایان دادن به اعتراضات کارگران فضای رعب و وحشت را در همه جای شهر حاکم ساخته است.

کارگران لوله سازی اهواز چند سال است که مدام در مبارزه با صاحبان سرمایه و نیروی سرکوب دولت سرمایه داری به سر می‌برند. شروع این دوره از مبارزات به زمان نقل و انتقال مالکیت کارخانه در چند سال پیش باز می‌گردد. "خصوصی سازی" که در جریان پروژه «سازمان تأمین اجتماعی» . گردد مالکیت این مؤسسه بزرگ صنعتی را به خود اختصاص داده بود، در همان نخستین روزهای مالکیت کارخانه با تمامی توحش ممکن دست به کار بیکارسازی کارگران شد و شمار زیادی از آنان را اخراج کرد. سازمان مذکور که خود عهده دار مسؤلیت به اصطلاح تأمین بیمه اجتماعی کارگران است با تنظیم یک فهرست سراسر تقلبی و مجعول سوابق طولانی کارکارگران را دزدید و از پرونده آن ها حذف کرد. کارگران زیادی را که بیش از ۲۰ یا ۲۵ سال سابق کار و استثمار شدن در کارخانه داشتند به عنوان افراد دارای پیشینه های کوتاه مدت در لیست جعلی خود ثبت کرد. سازمان تأمین اجتماعی با انجام این جنایت ضدکارگری راه را برای اخراج گسترده کارگران قدیمی هموار ساخت. هدف سرمایه داران دولتی جدید از این شرارت آن بود که نیروی کار با سابقه، رسمی، دارای دستمزدهای نسبتاً بالاتر و پیشینه مبارزات کارگری طولانی تر را با کارگران جدید حاضر به امضا قراردادهای کوتاه مدت و راضی به نازل ترین سطح دستمزدها جایگزین کنند. سازمان تأمین اجتماعی به تمامی این سبعیت ها علیه چند هزار کارگر کارخانه دست زد. صدها کارگر را به روز سیاه نشانند. آنان را پس از سال های متمادی کار کردن و استثمار شدن بیکار ساخت. مستمری بازنشستگی آنان را تا سرحد ممکن کاهش داد و یا به طور کلی قطع کرد. توده وسیع کارگران اخراجی را با تهیه فهرست های مجعول از گرفتن

حقوق ناچیز بیمه بیکاری محروم کرد و متعاقب انجام همه این تعدیات و تجاوزات باز هم با همان توحش خاص به جان کارگران جدید شرکت افتاد. ده ماه ده ماه از پرداخت دستمزدهای محقر و بسیار نازل آنان سر باز زد و فریادهای مداوم اعتراض آن ها علیه تعویق دستمزدها را با فراخواندن نیروی سرکوب و حمله به صفوف کارگران معترض پاسخ داد. مبارزات روزهای اخیر کارگران جزء پیوسته ای از اعتراضات مستمر آن ها به همین تعویق حقوق ها و جنایات و تهاجمات کارگرکش مالک کارخانه است. کارگران چند روز است که پی در پی و در سطحی گسترده در حال اعتراض، راه پیمایی و تظاهرات علیه ستم سرمایه و دولت سرمایه داری هستند. صدها کارگر این کارخانه باز هم بیش از ۱۰ ماه است که هیچ ریالی دستمزد دریافت نکرده اند. فقر، گرسنگی زن و فرزند، بدهکاری های سنگین، تهدید مداوم صاحبان مستغلات به اخراج و آواره کردن آن ها، همه و همه بر هم انباشته شده و زندگی شان را در معرض تباهی و نابودی قرار داده است. زیر فشار همه این بدبختی ها است که کارگران مکرر دست از کار می کشند. سیل آسا به خیابان میریزند، فریاد اعتراض می دهند، از همزنجیران خویش کمک می طلبند و خواستار دریافت دستمزدهای معوقه خود می شوند. خبرها همه جا حاکی است که راه پیمایی ها و اعتراضات کارگران با اعلام حمایت عملی عده ای از همزنجیران آنان مواجه شده است. کارگران دیگری در سطح شهر به آنان پیوسته اند. دانشجویان کارگر و افراد کوچک و بزرگ خانواده های کارگری در اهواز با حضور در راه پیمایی ها حمایت خود را از این مبارزات اعلام کرده اند. دولت سرمایه که در تمامی این چند سال بی امان در حال سرکوب و خفه کردن و قلع و قمع مبارزات کارگران بوده است اینک در دل شرایط سیاسی حاضر و با احساس رعب و هراس از گسترش ابعاد اعتراض و جنگ و ستیز توده های کارگر بر شدت سرکوب و اعمال خشونت خود علیه کارگران لوله سازی افزوده است. آنچه نیروی سرکوب در روز ۴ آبان در خیابان های اهواز علیه این کارگران انجام داده بی گمان جزء پیوسته ای از برنامه سراسری سرکوب و کشتاری است که دولت سرمایه داری از این به بعد در مقابل موج مبارزات کارگران اجرا خواهد کرد. ما این یورش سبعمانه را قاطعانه محکوم می کنیم و خواستار آزادی بی درنگ و بدون قید و شرط همه کارگران دستگیر شده هستیم. در همان حال از تمام کارگران ایران و جهان به ویژه از کارگران خوزستان در همه مراکز کار و تولید، از دانشجویان و دانش آموزان و همه بخش های طبقه کارگر و متعلق به جنبش ضد سرمایه داری این طبقه می خواهیم که از همه راه های ممکن به حمایت هر چه فعال تر و وسیع تر از همزمان خویش در لوله سازی اهواز برخیزند. کارگران در همه جا در حال اعتراض و مبارزه هستند. مبارزات کارگران لوله سازی بخشی از جنبش سراسری طبقه ما است. اجزای مختلف و پراکنده این جنبش را به هم پیوند زنیم و متحد سازیم. به خیابان ها بیاییم و به جایی حمایت از این یا جناح طبقه سرمایه دار مطالبات طبقاتی خود را فریاد بزنیم. منشور مطالبات پایه ای خویش را سکوی تعرض خود علیه نظام سرمایه داری کنیم. از درون همین اعتراضها، اعتصاب ها، راه پیمایی ها و تظاهرات ها، شورایی و ضد سرمایه داری متشکل شویم. قدرت سیاسی را به چنگ آوریم و نیروی متحد طبقاتی خویش را برای الغای کارمزدی و نابودی کل نظام سرمایه داری به کار گیریم.

کارگران علیه سرمایه متشکل شویم!
کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

۵ آبان ۱۳۸۸

نایب رئیس کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس در گفتگو با ایلنا:

رای آوردن محصولی در وزارت رفاه غیرممکن است

به گزارش خبرگزاری ایلنا در تاریخ ۵ آبان ۸۸ اعلام کرد: نایب رئیس کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس شورای اسلامی معتقد است صادق محصولی نخواهد توانست نظر نمایندگان را برای تصدی وزارت رفاه و تامین اجتماعی جلب کند.

فرهاد تجری در گفتگو با خبرنگار ایلنا با بیان این که محصولی دارای توانمندی و مدیریت خاصی است افزود: با این وجود تخصص وی با حوزه کاری وزارت رفاه و تامین اجتماعی هم خوانی ندارد.

نماینده قصر شیرین، سرپل ذهاب و گیلان غرب در مجلس سابقه حضور محصولی در وزارت کشور را بیانگر عدم تعامل وی با نمایندگان مجلس عنوان کرد و تصریح کرد: به نظر من معرفی وی برای تصدی وزارت نیرو مناسب تر است چرا که خود من هم از معرفی وی به عنوان وزیر پیشنهادی رفاه و تامین اجتماعی تعجب می کنم.

عضو فراکسیون اصولگرایان مجلس انتخاب محصولی را به عنوان وزیر رفاه و تامین اجتماعی نادیده گرفتن محرومان جامعه دانست و گفت: با توجه به این که نمایندگان مجلس تعهد و وجدان کاری خود را زیر پا نمی گذارند رای آوردن محصولی در وزارت رفاه غیرممکن است.

پایان پیام

ضرب و شتم کارگران معترض لوله سازی و بازداشت دستکم ۵۰ تن

به گزارش فعالان کارگری در تاریخ 5 آبان 88 آمده است: با دخالت نیروهای انتظامی چهارمین روز اعتراضات کارگران لوله چدنی اهواز به خشونت کشیده شد و تعداد زیادی نیز بازداشت شدند. کارگران لوله چدنی اهواز در چهارمین روز اعتراضات خود در خصوص عدم پرداخت ده ماه حقوق خود اقدام به تجمع و راهپیمایی در چهارراه نادری و خیابانهای 30 متری و طالقانی اهواز کردند، نیروهای انتظامی که در طی روزهای قبل تنها نظاره گر این اعتراضات بودند در طی اعتراض روز جاری خواستار پایان یافتن اعتراضات و پراکنده شدن کارگران شدند. با عدم قبول این خواسته نیروهای انتظامی از سوی کارگران معترض، این نیروها به جمعیت کارگران یورش برده و با این اقدام تجمع را به خشونت کشاندند، در این رابطه علاوه بر تعدادی از کارگران که زخمی شده اند، دست کم بازداشت 50 کارگر دیگر نیز بازداشت شده اند.

اعتصاب کارگران خباز سنندج:

سنندج حدود 400 خبازی با بیش از 3000 کارگر دارد. بر پایه گزارش فعالین کارگری از سنندج در تاریخ 5 آبان 88 آمده است: کارگران خبازیهای سنندج صبح روز دوشنبه در اعتراض به میزان دستمزد و حقوق ماهیانه و بی توجهی مسوولان استان به وضعیت معیشتی خود به مدت چهار ساعت دست به اعتصاب زدند. اعتصاب امروز کارگران خبازیهای سنندج براساس اعلام قبلی و تا ساعت 9 صبح روز دوشنبه ادامه داشت و خبازان از ساعت 9 و برای جلوگیری از بروز مشکل برای مردم، مجددا کار پخت نان و عرضه آن را آغاز کردند.

قرار است در صورت ادامه بی توجهی مسوولان به وضعیت حقوقی کارگران خباز؛ خبازیهای سنندج روز پنجشنبه به طور کامل اعتصاب کرده و از پخت و عرضه نان خودداری کنند و در اصل کارگران خباز سنندج اعتصاب محدود روز دوشنبه را هشدار برای مسوولان دانسته اند تا آنها بدانند که تصمیمشان برای اعتصاب نامحدود در صورت ادامه وضعیت فعلی جدی است. گفتنی است سنندج حدود 400 خبازی با بیش از 3000 کارگر دارد.

برخورد پلیس با تجمع کارگران لوله سازی اهواز.

خبرگزاری ایلنا در تاریخ 5 آبان 88 گزارش میدهد: بالاخره صبح امروز حوصله ماموران نیروی انتظامی از تجمع هرروزه کارگران لوله سازی اهواز سرآمد و تجمع آرام کارگران این کارخانه به صحنه برخورد ماموران با آنها تبدیل شد؛ در مقابل چشم مردم عادی، عدهای از کارگران بازداشت شدند و مابقی خود را به کارخانه رساندند.

چهار راه نادری شهر اهواز در يك هفته گذشته به محل تجمع هر روز کارگران لوله سازی اهواز تبدیل شده بود، کارگرانی که در اعتراض به پرداخت نشدن 13 ماه مطالبات معوقه هر صبح به جای آنکه به کارخانه بروند به این چهار راه که دفتر سهامدار عمده در واقع است می آمدند و پس از اینکه می گفتند: "يك سال حقوق کارگر، پرداخت باید گردد" به کارخانه باز می گشتند.

آنطور که یزدانی نایب رئیس شورای اسلامی کارخانه لوله سازی اهواز می گوید: تجمع امروز نیز گرچه پایانی متفاوت داشت اما مانند تجمع روزهای گذشته ابتدا به آرامی آغاز شد؛ کارگردان شرکت کننده مانند همیشه با پرهیز از ورود به مسائل سیاسی خواسته های صنفی خود را مطرح کردند که در راس آن پرداخت مطالبات معوقه بود.

اما تجمع امروز با روزهای پیشین متفاوت بوده نیروی انتظامی که تاکنون نسبت به تجمع های هر روز این کارگران واکنشی نشان نداده بود وارد جریان شد و با تجمع کنندگان برخورد کرد، برخوردی که به گفته کارگران در آن با باتوم و گاز اشکاور نیز استفاده شد و در نهایت گروهی از تجمع کنندگان بازداشت شدند. یزدانی خود در تجمع امروز حضور نداشت اما از زبان حاضران ماجرای درگیری با نیروی انتظامی را اینطور روایت می کند: مثل هر روز به چهار راه نادری رسیدیم، جایی که دفتر سهامدار عمده شرکت واقع است، همه با هم از پرداخت نشدن مطالبات می گفتیم؛ اما ماموران ما را محاصره کردند و با ما برخورد کردند، درگیری شروع شد؛ در نهایت عدهای بازداشت شدند که هنوز وضعیت و تعداد آنها مشخص نیست. کارگران چه می گویند؟

لوله سازی اهواز 600 کارگر قراردادی و رسمی دارد که در آن از ذوب کردن فلزات ضایعاتی، اوراق شده و اسقاطی لوله های چدنی ساخته می شود، این کارخانه 7 سال پیش خصوصی سازی شد و به تدریج از آن به عنوان یکی از واحدهای بحران زده کارگری در اخبار نامبرده شد.

آقایار حسینی، دبیر اجرایی خانه کارگر که در روزهای گذشته چندین بار از تجمع اعتراضی کارگران این کارخانه خبر داده بود، در دفاع از کارگران لوله سازی اهواز می گوید: در 7 سال گذشته مدیران و سهامداران حاصل کار کارگران را فروختند و به اعتبار آن چندین میلیارد وام گرفتند بدون آنکه نسبت به پرداخت مطالبات کارگران احساس مسوولیت کنند.

یزدانی نیز که برابر قانون نماینده کارگران لوله‌سازی اهواز در شورای اسلامی کار است؛ می‌گوید: از زمان واگذاری تاکنون 7 سال می‌گذرد و در این سال‌ها سهام کارخانه چندین بار به صورت وکالتی به اشخاص مختلف واگذار شده است و به تبع آن سهامداران علاوه بر دستیابی به درآمد کارخانه، از وام بانکی نیز استفاده کرده‌اند؛ بدون آنکه نسبت به کارخانه و کارگران احساس مسوولیت کنند.

به گفته این فعال کارگری نتیجه این اقدام نبود مواد اولیه، توقف تولید و انباشته شدن طلب کارگران و در نهایت به وجود آمدن وضع کنونی است.

وی افزود: تا پیش از تجمع‌های هفته گذشته که به درگیری صبح امروز ختم شد، قرار بود وامی 5/7 میلیارد تومانی به کارخانه پرداخت شود اما در همان ابتدا بابت بدهی‌های معوقه 5 میلیارد تومان از این وام کسر شد و پرداخت 5/2 میلیارد تومان باقیمانده هم هر چند به تصویب رسید اما هنوز پرداخت نشده است.

کارگران قربانی شده‌اند اقتصاد ایران را بیمار می‌نامند و هم از کارگر گرفته تا کارفرما و کارشناس وجود این بیماری را حس کرده و قبول دارند.

بازخوانی پرونده خانواده کارگرانی که در پی خصوصی‌سازی‌های خارج از چارچوب از هم پاشیده شد ثابت می‌کند که فساد اقتصادی، فقر مالی می‌آورد و از این فقر، فحشا درست می‌شود.

پرونده خصوصی‌سازی لوله‌سازی اهواز و سرنوشت امروز کارگران آن شاید در نوع خود جزء تازه‌ترین‌ها محسوب شود.

یزدانی، نماینده کارگران به نقل از شنیده‌های خود می‌گوید: در سال 82 که کارخانه واگذار شد ارزش آن را حدود 70 میلیارد تومان برآورد می‌کردند، اما می‌گویند فردی که ابتدا سهام کارخانه را خرید و پس از مدتی آنرا واگذار کرد حتی یک میلیارد تومان هم بابت کارخانه هزینه نکرد.

به گفته یزدانی بر اساس آمار 600 نفری کارگران لوله‌سازی اهواز، این کارخانه حداقل نان یک خانواده 2400 نفری را در ازای کار کارگران تامین می‌کند اما از زمان واگذاری تاکنون و به ویژه در ماه‌های اخیر این نازسانی متوقف شده است.

در حالت عادی شاید سخن گفتن از مشکلات خانوادگی و آلوده شدن اعضای یک خانواده به جرایم باشد، اما برای کسانی که 13 ماه حقوق نگرفته‌اند وضع تفاوت است، یزدانی خیلی مختصر می‌گوید: در این 13 ماه خیلی از کارگران داروندار خود را فروختند؛ زیر بار غرض رفتند تا شرافت خانواده خود را حفظ کنند اما در نهایت کم آوردند خانواده‌هایی از هم پاشیده شده و حتی برخی نیز دچار آسیب‌های اجتماعی گرفتار شدند.

در سال‌های گذشته نیروی انتظامی که وظیفه برقراری نظم عمومی را دارد چندین بار با تجمع‌های کارگری برخورد کرده است، ماجرای کارگران شهر بابک در سال 82، ماجرای کارگران فرش البرز در سال 85، ماجرای کارگران لاستیک البرز در سال 86 و....

ممکن است گفته شود که تمامی این برخوردها در راستای قانون و انجام وظیفه بوده است اما می‌توان پرسید که مسوولان برقراری نظم عمومی چندبار با کسانی که با اهمال و یا بی‌تدبیری خود کارگران معترض را به خیابان‌ها کشانده‌اند برخورد کرده است؟

خبر اعتصاب غذا از زندان های ایران

اعتصاب غذای روزنامه نگار زن محبوس در زندان اوین

خانواده فعالان زندانی در تاریخ 5 آبان 88 خبردادند: هنگامه شهیدی، روزنامه‌نگار زندانی که در تاریخ 9 تیرماه بازداشت شده بود، ساعتی پیش، پس از حدود 120 روز، از بند 209 زندان اوین به بند عمومی انتقال یافت. وی که پیش‌تر قرار بود با قرار وثیقه 100 میلیونی از زندان آزاد شود، در اعتراض به ادامه بلاتکلیفی خود، از شب گذشته دست به اعتصاب غذا و دارو زده است.

هنگامه شهیدی اعلام کرده: "یا در اعتصاب غذا می‌میرم، یا آزاد می‌شوم"

وی که می‌بایست روزانه 28 عدد قرص را مصرف کند، از شب گذشته از مصرف دارو خودداری نموده است. به گفته‌ی شهیدی، این قرصها شامل قرصهای اعصاب و قلب هستند.

هنگامه شهیدی در شرح انتقال خود به بند عمومی می‌گوید: "به دلیل خصومت یکی از نگهبانان بند 209، من و فریبا پژوه را از یکدیگر جدا کردند. عصر امروز نیز، به من اعلام کردند که وسایلم را برای آزادی جمع کنم و درحالی که تا دم در زندان اوین نیز رفتم، مرا به بند عمومی منتقل کردند." وی در مورد اعتصاب غذای خود می‌گوید: "امسال نذر کرده بودم تا در تاریخ 8/8/88 به حرم امام رضا بروم، اما با توجه به وضعیت بلاتکلیفی، اعتصاب غذای خود را از دیشب آغاز کردم. این تنها راهی است که می‌توانم نسبت به شرایط خود اعتراض کنم. یا جنازه من از زندان اوین خارج می‌شود، یا اینکه آزاد می‌کنند."

شهیدی، مدت 50 روز را در سلول انفرادی به سر برد و پس از آن به سلول‌های چند نفره بند 209 انتقال یافت. این روزنامه‌نگار زندانی، به شهادت افرادی که از زندان اوین آزاد شده‌اند، در جریان بازجویی‌های

خود، تحت شدیدترین فشارهای روحی و روانی قرار گرفته است. همچنین، مسئولان زندان، امروز از ملاقات خانواده شهیدی با فرزندشان جلوگیری کرده‌اند.

ادامه بازداشت هنگامه شهیدی در حالی صورت می‌گیرد که حدود یک ماه پیش به خانواده او اعلام شد با تامین قرار وثیقه 100 میلیونی می‌توانند وی را آزاد کنند. با این حال، روز شنبه، محمد مصطفایی وکیل این روزنامه‌نگار، اعلام کرد " برای موکلش قرار مجرمیت صادر شده و پرونده او به دادگاه ارسال گشته است." با توجه به شرایط جسمانی هنگامه شهیدی، ادامه اعتصاب غذای وی، می‌تواند موجب خطرات جدی برای او شود.

تجمع کارگران معترض به واگذاری صوری مخابرات در شیراز

بنا به گزارش اینستا در تاریخ 5 آبان 88 آمده است: جمع کثیری از کارگران شرکت کارخانجات مخابراتی راه دور شیراز صبح دوشنبه در اعتراض به نحوه خصوصی سازی صنایع خواستار مطالبات صنفی خود شدند و با تجمع در مقابل استانداری فارس اعتراض کردند.

به نقل از خبرگزاری اینستا، این کارگران که از نحوه خصوصی سازی شرکت خود ناراضی بودند شعار می‌دادند "بخش خصوصی شدیم بیکار و بی پول شدیم"، "زندگی و معیشت حق مسلم ماست" به نحوه واگذاری شرکت مخابرات ایران و همچنین وضعیت صنفی خود اعتراض داشتند.

هاشم شمشیری نایب رئیس شورای اسلامی کار و بازرس شورای هماهنگی استان فارس که در این تجمع حضور داشت به خبرگزاری اینستا گفت "از وقتی شرکت ما به بخش خصوصی واگذار شد و سهامداران شرکت را خریداری کردند، روز به روز وضعیت ما بحرانی تر شد. در سفر دوم احمدی نژاد به شیراز نیز زیر نظر هیأت حمایت از صنایع و مدیریت دولتی قرار گرفتیم و هیأتی نیز از وزارت صنایع اینجا معرفی شد و در حالی که قرار بود به شرکت بحران زده ما نقدینگی 5 میلیارد تومانی تزریق شود اما هیچ حمایتی از طرف دولت و هیأت اجرایی نشد."

وی تاکید کرد که "هم اکنون بیش از 9 ماه از حقوق خود را طلبکاریم که رقم آن بیش از 9 میلیارد تومان است. این در حالی است که تا آخر شهریور می‌بایست بیش از 300 نظر بازنشسته داشته باشیم اما هیچ کس بازنشسته نشده، هیچ گونه کاری هم از جانب دولت صورت نگرفته باید سؤال کرد کارخانه ای که تا چند سال پیش حرف اول را در خاورمیانه می‌زد چرا حالا باید بحران زده باشد؟ مسئولین استان، صنایع و معادن، استاندار و دیگر مقامات کشوری هم هیچ گونه حمایتی از ما نکردند."

در ادامه ی این گزارش آمده است شمشیری گفت که "وضعیت بحران زده شرکت علاوه بر بی پولی و عدم پرداخت حقوق برای کارگران مشکلات روحی، روانی را نیز برای آنها به دنبال داشته به طوری در طول این مدت 30 نفر از کارگران به دلیل بحران پیش آمد، مجبور به جدایی و طلاق از همسران خود شده اند و 2 نفر هم خودکشی کرده اند، ضمن اینکه حکم مصادره منازل تعدادی از کارگران هم صادر شده است." وی تاکید کرد "کارگران تجمع خود را تا زمان حصول نتیجه ادامه خواهند داد اما سؤال ما از نمایندگان محترم مردم در مجلس شورای اسلامی این است که آنها اکنون کجا هستند تا از نزدیک شاهد اعتراض شدید کارگران باشند، آیا صرف حرف زدن مشکلی را حل می‌کند؟"

چلاندن مزدهای ناچیز کارگران در صنعت پرسود پتروشیمی

در یک اقدام ضد کارگری جدید در منطقه صنعتی ماهشهر، دولت با اعلام اینکه این منطقه جزو شهر توسعه یافته محسوب می‌گردد، معافیت مالیات بر درآمدها را لغو کرد. هنگامی که پس از چند روز تأخیر، حقوق مهرماه کارگران و سایر پرسنل پتروشیمی، امیرکبیر؟ پرداخت گردید، میزان بالای کسری مالیات و بیمه از دریافتی‌ها و بالطبع چلاندن دستمزدهای ناچیز از سوی سرمایه داران زالوصفت حاکم، خون کارگران را به جوش آورد. در پی اعتراضات نسبت به این وضعیت، حضرات مدعی شدند که این قانون شامل همه حقوق بگیران منطقه است. این مصوبه درحالی به راحتی به اجرا گذاشته شده است که ساعات کاری در هر شیفت بالغ بر 14 ساعت در روز است و کارگران هر ماه مجبور به انجام 120 ساعت اضافه کاری نیز هستند تا بتوانند کمی حقوق دریافتی خود را بالا ببرند. تحت این فشار کاری بالا و انواع خطرات جانی و روحی (که ما در گزارشات قبلی نیز شمه ای از آن را توضیح دادیم)، اکنون به جای 5 تا 6 درصد کسر مالیات از دستمزد که در سابق اجرا می‌شد، این مبلغ را به 12 درصد رسانده اند، یعنی حدود 100 هزار تومان از دریافتی این ماه کارگران کم شده است. محاسبه مبلغ این کسری‌ها در کل این منطقه و با تعداد مزدبگیران شاغل در پتروشیمی‌ها و سایر مراکز صنعتی، حجم قابل توجهی است که از قبل استثمار وحشیانه کارگران و این حربه کثیف توسط سرمایه داران دولتی و خصوصی، به جیب زده می‌شود.

حضرات حتی پیش‌تر می‌را تا به آنجا رسانده اند که اعلام کرده اند این قانون شامل حقوق ماههای فروردین تا شهریور گذشته نیز خواهد شد و ما به التفاوت این مبالغ را از حقوق کارگران کم خواهند نمود. این مسأله، اعتراضات بیشتر کارگران را دامن زد. کارگران اظهار می‌دارند منطقه ای که از خدمات شهری؟ به دور است، حتی آب سالم ندارد و مردم مجبور به خرید آب هستند، فاقد امکانات بهداشتی و پزشکی و فاضلاب

صحیح است و گرانی و اجاره سرسام آور مسکن در آن بیداد می کند (ماهشهر گران ترین شهر استان است)، چگونه الگوی شهری توسعه یافته جا زده می شود؟ این منطقه تنها برای سرمایه داران حاکم بهشت سود اندوزی و توسعه یافتگی محسوب می گردد و این ادعا از سوی مفت خواران حاکم چیزی جز به تمسخر گرفتن اوضاع فلاکتبار زندگی کارگران و همه حقوق بگیران منطقه نیست.

ماه گذشته نیز در پی تجدید قراردادهای موقت کار که هر ساله با درخواست افزایش دستمزد نسبت به قرارداد قبل از سوی کارگران و پرسنل همراه است، شاه محمدی از مدیران بسیجی و دست اندر کار، اِتاق فکر؟ مجتمع، طرحی را به روی کاغذ آورد که با این درخواست پیشاپیش مقابله کرده باشد. این طرح با نام یکسان سازی حقوقی؟ شامل رساندن همه حقوق ها به مبلغی بین 400 تا 500 هزار تومان در ماه است. یعنی باز هم کاهش شدید حقوق به میزان نصف سال گذشته. متفکرین مزدور سرمایه داران در سلسله مراتب سرمایه داری در ازای برخورداری از موقعیت و مزایای بهتر برای خودشان، به دنبال شیوه هایی برای استثمار باز هم بیشتر از گرده مزدبگیران، به انجام وظیفه مشغول اند. حال روزی در لوای، علوی کردن صنعت؟ یا روزی دیگر به عنوان، صرفه جویی؟ و یا یکسان سازی حقوق؟ در حال حاضر کارگران با جمع آوری طومار امضا روی پارچه سفید، قصد رفتن به تهران و انعکاس اعتراضات خود را دارند. اگر کارگران با این سیاست های ضد کارگری حاکمان که مستقیماً زندگی و معیشت میلیونها خانوار زحمتکش را هدف قرار داده به مقابله برنخیزند و در این مبارزه از حفظ وضع موجود فراتر نروند، باز هم با تهاجمات بیشتر سرمایه در تمامی عرصه های زندگی خویش مواجه خواهند شد. این مبارزه باید به شکلی منسجم و متشکل به پیش برود تا شکست و عقب نشینی نصیبش نشود. کارگران این مناطق صنعتی، از نسل گذشته، از پدران خود، تجاربی ارزشمند آموخته اند که باید با تجارب نوین در عرصه مبارزات کارگری در هم آمیزد و با دست زدن به ایجاد تشکل های مستقل در همه اشکال مبارزه طبقاتی، مقابل سرمایه داران و زمینداران و حکومتشان صف آرایی نمایند. در غیر این صورت جای تعجب نخواهد بود، که اگر سود اندوزی و حرص بیشتر این ز الوصفان ایجاب کند، روزی دیگر با ترفندی دیگر، قانونی را مقابل همه مزدبگیران قرار دهند، که به آنها اعلام نماید، که از این پس کارگران باید به جای نان، شلغم بخورند!

کارگران انقلابی پروژه های پارس جنوبی

6 آبان 1388

فوری در حمایت از کارگران هفت تپه

آی یو اف، فدراسیون بین المللی کارگران بخش غذا، که سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه عضو آن است، در روز 26 اکتبر 2009 برابر با 4 آبان 1388 فراخوانی صادر کرد و طی آن خواستار ارسال نامه ای اعتراضی علیه حکم زندان اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه شد. این فراخوان که توسط کمیته هماهنگی ترجمه شده است را در زیر میخوانید. لطفاً برای فرستادن پیام به لینک پائین مراجعه نمایید. کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه در ایران به زندان محکوم شدند. هم اکنون اقدام کنید! سال گذشته کارگران مجتمع بزرگ کشت نیشکر و تصفیه ی شکر هفت تپه، در جنوب ایران، سندیکای مستقل خود را تشکیل دادند. در روز 12 اکتبر [2009] دادگاهی به قصد انحلال این سندیکا شش رهبر آنرا بر اساس اتهامات وارده در اکتبر 2007 به حبس تعزیری محکوم کرد. سه تن از این رهبران سال گذشته به خاطر فعالیت اتحادیه ای و تحت این عنوان که عمل کارگريشان در سال 2008 "امنیت ملی را به خطر انداخته" محکوم شده و حکمشان در تجدید نظر لغو شده بود. علی نجاتی، رئیس هیئت مدیره سندیکا، و رضا رخشان، سخنگوی سندیکا، که به حبسهای طولانی محکوم شده اند، چشم به راه نتایج استیفاشان در برابر دادگاهی در دزفول بودند که در سال 2007 شش تن از اعضای هیئت مدیره سندیکا را با اتهاماتی مشابه به زندان محکوم کرده بود.

قربان علیپور، فریدون نیکوفرد، جلیل احمدی، نجات دهلی و علی نجاتی به 6 ماه حبس تعزیری و 6 ماه حکم تعلیقی طی 5 سال محکوم شده و در این مدت حق فعالیت اتحادیه ای ندارند. محمد حیدری مهر به 4 ماه حبس تعزیری و 8 ماه حبس تعلیقی محکوم گردید. علی نجاتی باید حکم تعلیقیش را در بازداشت بگذراند؛ به این معنی او با یکسال حبس روبروست. اگر استیفا او علیه محکومیت سال 2008 رد شود مدت زندانش میتواند دو سال شود.

کارگران هفت تپه در سالهای اخیر ناچار شدند مکرراً به اعتصابات و اشکال دیگری از اکیسون دست بزنند تا دستمزدهای معوقه شان پرداخت شده و یا به بدتر شدن شرایط کاریشان اعتراض کرده باشند. سندیکا در ژوئن 2008 و پس از یک اعتصاب 42 روز رسماً تاسیس گردید؛ مطالبه ای این اعتصاب اخذ دستمزدهائی بود که برای مدتهای طولانی پرداخت نشده بود. سندیکای هفت تپه عضو آی یو اف میباشد.

علی نجاتی، رئیس هیئت مدیره سندیکا، یکماه را در زندانی انفرادی در یک بازداشتگاه اداره‌ی اطلاعات گذراند. او در آوریل [2009] مرخص گردید و خواست به سرکارش برگردد، اما مجتمع هفت تپه مانع بازگشت به کار او گردید. او از آن تاریخ در کل منطقه در لیست سیاه قرار گرفته است. بقیه‌ی اعضای هیئت مدیره نیز که در 12 اکتبر محکوم شدند اجازة‌ی کار نیافته و از آنها خواسته شد خود را به زندان معرفی کنند. روشن است که دولت ایران با زندانی کردن نمایندگان کارگران قصد نابودی سندیکا را دارد. سرنوشت فعالین زندانی سندیکای شرکت واحد و کانون صنفی معلمان نشان میدهد که زندانیان هفت تپه در خطر این هستند که با آزار جسمی و روحی بی وقفه رو به رو شوند. آی یو اف از همه‌ی مدافعین حقوق دموکراتیک و اتحادیه‌ای میخواهد به خاطر دفاع از این رهبران به طور عاجل بسیج شوند.

هم اکنون اقدام کنید! پیام روی سایت ما را برای مقامات دولتی و قضائی بفرستید و خواستار لغو فوری و بدون قید و شرط احکام زندان علیه سندیکاگران هفت تپه شوید! بعضی پیامها ممکن است برگشت بخورند؟ دلسرد نشوید. شرایط ایران طوری است که باید آنها را پیام باران کرد؟ در اینصورت بخشی از پیامها خواهد رسید و نشان خواهد داد که سندیکاگران مجازات شده از پشتیبانی بین المللی برخوردارند. عفو بین الملل نیز از رهبران سندیکای هفت تپه حمایت کرده است.

در ضمن شما میتوانید برای سفارتخانه‌ی ایران و نمایندگان دیپلماتیک آن در کشور خود پیام بفرستید. لیست تمام سفارتخانه‌ها و کنسولگریهای ایران از طریق سایت ما در دسترس است. از طریق جستجو در اینترنت میتوانید آدرس ای-میل نمایندگان ایران در کشور خود را پیدا کنید.

برای ارسال پیام لطفا اینجا را کلیک کنید

ترجمه‌ی پیام توصیه شده آی یو اف به صورت زیر است:

به جناب آیت الله صادق لاریجانی، رئیس قوه‌ی قضائیه

به جناب آیت الله سید علی خامنه‌ای، رهبر جمهوری اسلامی

به جناب محمود احمدی نژاد، رئیس جمهور

به سفیر و مبعوضان دائمی جمهوری اسلامی در نهادهای سازمان ملل در ژنو

من عمیقاً از احکام زندانی که در 12 اکتبر [2009]، به اتکا به اتهام بی پایه‌ی "به خطر انداختن امنیت ملی" علیه 6 رهبر سندیکای هفت تپه صادر شد نگرانم. قربان علیپور، فریدون نیکوفرد، جلیل احمدی، نجات دهلی، محمد حیدری مهر و علی نجاتی محکومیت زندان پیدا کرده‌اند؛ این درحالیست که علی نجاتی و رضا رخشان به همین اتهام که در دسامبر 2008 علیه آنها مطرح گردیده در خطر محکومیت هستند.

این فعالین سندیکا در همه‌ی موارد بر اساس حقوق اتحادیه‌ای خود عمل کردند. این حقوق به لحاظ جهانی به رسمیت شناخته شده و مورد محافظت قرار گرفته است. همچنین از بازگشت به کار آنها جلوگیری شده و خانواده‌هایشان به تنگدستی محکوم گردیده‌اند. من از حکومت شما تقاضا دارم تا فوراً و بدون قید و شرط احکام زندان و سایر اتهامات علیه این 6 رهبر سندیکا را لغو و در جهت بازگشت به کار آنان اقدام کنید.

عضو کمیسیون انرژی مجلس در گفت‌وگو با ایلنا:

پیمانکاران نیروی انسانی حقوق کارگران را تضییع می‌کنند

به گزارش ایلنا در تاریخ 5 آبان 88 آمده است: نماینده خوی در مجلس شورای اسلامی با تأکید بر اینکه در حال حاضر شرکت‌های خدماتی را سراغ دارم که 600 هزار تومان از دولت می‌گیرند و بخش قابل توجهی از این مبلغ را در جیب خودشان می‌گذارند، گفت: این شرکت‌های پیمانکاری بخش اندکی از حقوق دریافتی از دولت را به کارگر می‌دهند و آنچنان با کارگر برخورد می‌کنند که جرات اعتراض ندارد.

به گزارش ایلنا، موبدحسینی‌صدر از شرکت‌های پیمانکاری تأمین نیروی انسانی به عنوان ابزاری برای تضییع حقوق نیروی کار یاد کرد و گفت: پیمانکاران زیادی هستند که تخلف و تقلب می‌کنند و به دلیل نبود نظارت صحیح از سوی وزارت کار به صورت آشکار حقوق کارگران را تضییع می‌کنند.

وی از ثبت چندین شرکت خدمات تأمین نیروی انسانی به وسیله یک نفر خبر داد و گفت: این افراد شرکت تأسیس می‌کنند و حقوق کارگران را مال خود می‌کنند و بعد هم ناپدید می‌شوند بدون آنکه کسی بتواند گزندی به آنان برساند.

نماینده خوی در مجلس پیمانکاران تأمین نیروی انسانی را افرادی دانست که در مدت کوتاهی با تضییع حقوق کارگران محروم میلیارد می‌شوند.

وی گفت: این افراد تنها به قصد سوء استفاده می‌آیند و نگاه اشتغال‌زایی و توسعه کشور را ندارند.

وی مسوولان وزارت کار را مخاطب قرار داد و گفت: مسوولان وزارت کار باید پاسخگویی هر مشکلی باشند که برای کارگران تحت پوشش پیمانکاری‌ها به وجود می‌آید.

وی با تأکید بر اینکه پیمانکاران کارفرما، کارآفرین و اشتغال‌زا نیستند گفت: پیمانکار تأمین نیروی انسانی دلال عرصه کار است با این تفاوت که پول را از دولت می‌گیرد بخش اعظم آن را مال خود می‌کنند و به اندازه خور و نمیر به کارگر می‌دهد.

وي در پاسخ به اینکه سندی هم برای این ادعا دارید گفت: تا دلتان بخواهد سند دارم. در آژانس‌ها، بیمارستان‌ها، زیر مجموعه‌های دولتی و موارد دیگر که از حوصله بحث خارج است. نماینده خوبی در مجلس با اعلام اینکه کارگران بخت برگشته بسیاری به دفتر نمایندگی مراجعه کرده و از پیمانکاران ادارات و بیمارستان‌ها شکایت کرده‌اند گفت: با مسوولان این دستگاه‌ها مکاتبه کرده و حتی تلفنی و حضوری با آنان گفت‌وگو کرده‌اند اما حراست این ادارات صحبت‌های کارگران را تایید می‌کنند و می‌گویند دست ما بسته است و قانون چنین اختیاری به پیمانکار داده که هر جور دلش می‌خواهد با کارگر رفتار کند. وی با اعلام اینکه به رییس علوم پزشکی شهرستان نیز مراجعه کرده است، گفت: تضییع حقوق کارگران به وسیله پیمانکاران قانونی نانوشته است و با وجودی که هم از این معضل خبر دارند هیچ واکنشی نشان نمی‌دهند.

پایان پیام

حذف پارانها ضد توسعه و برخلاف عدالت است

به گزارش ایلنا در تاریخ 5 آبان 88 آمده است: استاد اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی با اشاره به نامه‌های هشدارآمیز اقتصاددانان طی چند سال گذشته، گفت: تاکنون بیشتر این هشدارها محقق شده است. فرهاد مومنی درگفت‌وگو با خبرنگار ایلنا با بیان اینکه این موضوع یک پیام بزرگ و مهم برای نظام تصمیم‌گیر کشور دارد، افزود: پیام این است که ظرفیت‌های موجود دانشگاهی در حدی است که بتواند مشکلات را حل کند.

وی با اشاره به بسته تعدیل ساختاری نهادهای اقتصادی جهانی برای کشورهای در حال توسعه گفت: حذف پارانها از خشن‌ترین، ضد توسعه‌ای‌ترین و ضد عادلانه‌ترین گزینه‌های این بسته است. به گفته مومنی اجرای مفاد بسته تعدیل ساختاری در کشورهای در حال توسعه دستاوردی نداشته است اما هزینه‌های سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و حتی امنیتی آن باعث شده که حتی بانک جهانی هم روی این موضوع حساس شود و داشتن 4 شرط لازم را برای اجرای این بسته ضروری ارزیابی کند. استاد اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی در قله قرار داشتن عملکرد نظام اقتصاد ملی، پایین بودن تورم، رکود و بیکاری، کارآمدی نظام تامین اجتماعی و داشتن محبوبترین دولت را از شرایط چهارگانه بانک جهانی برای اجرای بسته تعدیل ساختاری برشمرد و تصریح کرد: به نظر بنده طرح هدفمند کردن پارانها طی 30 سال گذشته از ناعادلانه‌ترین گزینه‌های مطرح شده است.

پایان پیام

افزایش تعداد کودکان اجاره ای در ایران

فعالان کارگری در تاریخ 6 آبان 88 در رابطه با وضعیت کودکان خبر دادند: بررسی چند نهاد پژوهشی نشان می‌دهد که در حال حاضر بسیاری از کودکانی که بدون شناسنامه هستند و اغلب نیز دارای تبعیت دوگانه هستند برای تکدی‌گری و بعضاً کار در برخی کارگاههای اقتصادی اجاره می‌شوند. اگر چه رقمی دقیقی از این تعداد کودک نیست اما برخی پژوهش‌های میدانی حاکی از افزایش این تعداد کودک مخصوصاً در شهرهای بزرگ است.

به نقل از جهان نیوز، برخورد سلبی و غیر ریشه‌ای با متکدیان باعث شده است باندهای تجاری با اجاره کردن این کودکان آنها را جهت بادکنک فروشی، فال فروشی، اسپند دود کنی و شیشه پاک کنی ... به کار بگیرند.

جهان چندی پیش از بلا تکلیفی کودکان دارای تبعیت دوگانه و شناسنامه نداشتن تعداد قابل توجهی از این کودکان در کشور گزارش داده بود.

گفته می‌شود این کودکان اجاره ای اغلب شناسنامه ندارند و موجودیت آنها از سوی خانواده‌هایشان هم پذیرفتنی نیست.

کارشناسان اجتماعی و دفاع از حقوق کودک معتقدند برای حل این معضل باید يك راه قانونی ایجاد شود و با شناسنامه‌دار کردن این کودکان، خانواده‌هایشان را ملزم کنند تا موجودیت بچه را بپذیرند. شناسنامه‌دار شدن این کودکان بی‌هویت، راه فرار از قانون توسط خانواده‌ها را سد کرده و برای رعایت قانون بهانه به دست والدین می‌دهد.

گفته می‌شود سازمان بهزیستی نیز جهت کنترل همین سوء استفاده‌ها تشریفات سخت اداری برای والدین علاقه مند به پذیرش فرزند، ایجاد کرده است.

البته سختگیری بهزیستی باعث شده است خرید فروش کودکان به روش‌های زیر زمینی و غیر قانونی انجام شود.

در همین حال چندی پیش برخی رسانه‌ها از خرید و فروش نوزادان با قیمت 3 تا 10 میلیون تومان در

بیمارستانها خبر دادند.
اگر چه اغلب خرید و فروش نوزادان در بیمارستانها برای فرزند خواندگی است اما نبود هرگونه نظارات باعث شده است که در مواردی سوء استفاده از این کودکان هم گزارش شود.

حداد عادل هم خواستار «یارانه نقدی» برای همه شد خطر فساد در تقسیم نامساوی پول

افزایش طرفداران سرشناس توزیع یکسان یارانه نقدی
حداد عادل: یارانه نامساوی فسادآور است

به نوشته روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد در تاریخ سه شنبه 5 آبان 88 آمده است: در آستانه بازگشایی مجلس و پیگیری مجدد موضوع نحوه توزیع یارانهها در قوه مقننه، شمار طرفداران سرشناس توزیع مساوی یارانه نقدی، روزبهروز افزایش می‌یابد. علاوه بر داوود دانش‌جعفری و مصطفی پورمحمدی، دو وزیر سابق محمود احمدی‌نژاد در دولت نهم که مدتی قبل در ضرورت تغییر شیوه توزیع یارانه در لایحه هدفمند کردن یارانهها سخن گفتند، روز گذشته نیز رییس سابق مجلس، بر این موضع تاکید کرد.
غلامعلی حداد عادل که در حاشیه نمایشگاه مطبوعات با خبرگزاری خانه ملت مصاحبه می‌کرد، البته توجیه متفاوتی نسبت به دانش‌جعفری و پورمحمدی برای تایید این موضوع داشت. او استثنا قائل شدن در اختصاص یارانهها را «فسادآور» خواند و گفت: «به‌طور کلی مجلس در باب یارانهها معتقد است که هرچه کمتر استثنا به این قانون زده شود، بهتر است». رییس مجلس هفتم که در زمان ریاستش بر مجلس اغلب به‌عنوان حامی دولت شناخته می‌شد، در توضیح نظر خود درباره یارانهها خاطر نشان کرد: نگاه مجلس این است که حتی‌الامکان یارانهها را حذف کند، مگر در مواردی همچون دارو که به جان مردم بستگی دارد. به گفته حداد عادل، به‌طور کلی مجلس معتقد است که هرچه کمتر استثنا زده شود، بهتر است؛ «چون اگر یکجا یارانه داده شود و یکجا داده نشود، منجر به فساد خواهد شد».

رییس کمیسیون فرهنگی مجلس در پاسخ به این سوال که آیا در جریان بررسی لایحه هدفمند کردن یارانهها این امکان وجود دارد یارانههایی که به محصولات فرهنگی تعلق می‌گیرد حذف شود، نیز اظهار داشت: همه چیز امکان دارد و تا قبل از رای‌گیری هم کسی نمی‌تواند راجع به نظر مجلس، نظر قطعی بدهد. وی افزود: ملاحظه کردید که مجلس در جریان بررسی جزئیات لایحه هدفمند کردن یارانهها، فقط به مستثنی شدن دارو رای داد. کنار هم گذاشتن اظهارات حداد عادل به‌عنوان رییس سابق مجلس درباره ضرورت برخورد یکسان در تخصیص یارانهها و سخنان پیشین دانش‌جعفری به‌عنوان وزیر سابق اقتصاد در مورد عادلانه و آسان‌تر بودن توزیع یکسان یارانهها بین مردم و همچنین اظهارات مصطفی پورمحمدی به‌عنوان وزیر سابق کشور در خصوص عوارض و مشکلات توزیع طبقاتی (دهکی) یارانهها، نشان‌دهنده همان نظر غالب کارشناسان اقتصادی در سطح دنیا است. نظری که هدفمند کردن یارانهها را در دو قالب کلی توصیه می‌کند یا انتقال کامل عواید اصلاح قیمت‌ها به سیستم‌های تامین اجتماعی یا توزیع این منابع به‌طور کاملاً مساوی میان مردم.

این در حالی است که پیشنهاد دولت و نیز مصوبه کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی در مجلس برای توزیع عواید یارانهها به‌صورت دهکی تابع هیچ‌کدام از نظریه‌های شناخته‌شده جهانی نیست و اختیار توزیع منابع حاصل را به‌دست دولت می‌دهد؛ موضوعی که به گفته حداد عادل می‌تواند «فسادآور» باشد.
تمام درآمد هدفمند کردن یارانهها به مردم بازگردد

همزمان، نایب‌رییس مجلس نیز بر بازگرداندن «تمام درآمد» حاصل از اصلاح قیمت‌ها به مردم و جامعه سخن گفت و تاکید کرد که لایحه هدفمند کردن یارانهها با این نگاه در دستور کار قرار گرفته است که سطح رفاه عمومی را ارتقا دهد و زمینه اشتغال و افزایش قدرت رقابت تولیدات داخلی را فراهم کند. محمدحسن ابوترابی‌فرد در این زمینه تصریح کرد: نمایندگان محترم مردم دغدغه آن را دارند که مبادا در مسیر اجرای این لایحه، بر بعضی از اقشار و طبقات آسیب‌پذیر فشاری تحمیل شود، لذا یک برنامه پنج‌ساله را برای اجرای این لایحه با یک شیب بسیار ملایم در نظر گرفتیم. به گفته نماینده مردم قزوین، با مصوبه مجلس تمام درآمد حاصل از هدفمند سازی یارانهها برای ارتقای سطح تولید، کاهش آسیب اقشار آسیب‌پذیر جامعه و جبران افزایش هزینه‌های دولت مجدداً به جامعه و مردم بازمی‌گردد. نایب‌رییس مجلس خوش‌بینی خود نسبت به مفید بودن اجرای این قانون را نیز این‌گونه ابراز کرد: گمان می‌کنم با همکاری جدی مردم، دولت و مجلس و با اجرای قانونمند و طبق برنامه پیش‌بینی‌شده لایحه، شاهد رشد و شکوفایی اقتصاد کشور، ارتقای درآمد سرانه مردم و در نتیجه افزایش رفاه عمومی، اشتغال و تولید در کشور باشیم.

نگرانی از وضعیت سلامت، با یارانه دهکی
در همین حال، با وجود رای نمایندگان مجلس به عدم حذف یارانه دارو در چارچوب لایحه هدفمند کردن

یارانه‌ها، برخی نمایندگان عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس نگران افت وضعیت سلامت شهروندان پس از اجرای این قانون هستند. از آنجا که در صورت تخصیص یارانه نقدی به برخی دهک‌ها، هزینه‌های درمانی سایر دهک‌ها بدون افزایش درآمدهایشان به شدت افزایش خواهد یافت، این نگرانی می‌تواند تا حدودی بجا باشد. در این مورد انوشیروان محسنی بندپی یکی از اعضای هیات ریسه کمیسیون بهداشت و درمان مجلس به «ایسنا» می‌گوید: هر افزایش قیمت و تورمی بر سلامت مردم تأثیر منفی می‌گذارد؛ چون مردم مجبور می‌شوند برخی خدمات را از سبد هزینه‌های خانوار حذف کنند که معمولاً مظلوم‌ترین خدمات، خدمات پیشگیری و بهداشتی و درمانی است.

یارانه نقدی در شورای عالی امنیت ملی

از سوی دیگر، با نزدیک شدن پایان بررسی لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها در مجلس، خبرهای غیررسمی از بررسی این لایحه در شورای عالی امنیت ملی با هدف در نظر گرفتن عوارض و عواقب اجتماعی و امنیتی اجرای آن گزارش می‌دهند.

بر اساس گزارش سایت جهان‌نیوز، «بررسی لایحه یارانه نقدی در دستور کار شورای امنیت ملی قرار گرفته است.» جهان‌نیوز می‌نویسد: «کارشناسان معتقدند که اجرای این طرح بار تورمی قابل توجهی بر دوش مردم قرار می‌دهد و تورم ناشی از حذف یارانه‌ها می‌تواند منجر به واکنش‌های تند اجتماعی شود. با این حال به‌رغم ده‌ها پژوهش داخلی و خارجی که نشان می‌دهد حذف یارانه‌ها مخصوصاً حذف یارانه کالاهای اساسی بالای 40 درصد تورم ایجاد می‌کند، دولت معتقد است می‌تواند تورم حاصل از اجرای این طرح را کنترل کند.» این پایگاه خبری اصولگرا می‌افزاید: «اما سابقه تاریخی اجرای این سیاست در ابتدای دهه 70 یا اجرای سیاست هدفمندسازی یارانه بنزین در سال 85 حاکی از آن است که شتابزدگی و بی‌توجهی به آثار اجتماعی طرح می‌تواند عوارض اجتماعی نگران‌کننده‌ای داشته باشد. از این رو لازم است نهادهای نظارتی و امنیتی نیز نسبت به این لایحه اظهار نظر کنند و مجلس با توجه به نظرات کارشناسی این نهادها به بررسی لایحه بپردازد.» جهان‌نیوز در پایان می‌نویسد: «بررسی لایحه هدفمندسازی یارانه‌ها در شورای امنیت ملی می‌تواند احتمال تعرضات و واکنش‌های اجتماعی نسبت به اجرای یارانه نقدی را با تدابیر مناسب کاهش دهد.»

نرخ بیکاری خلخال 2 رقمی است

به گزارش ایلنا در تاریخ 5 آبان 88 آمده است: نماینده خلخال و کوثر در مجلس شورای اسلامی نرخ بیکاری این شهرستان را 2 رقمی عنوان کرد و اظهارداشت: عمده مطالبات مراجعان به دفتر نمایندگان مجلس را اشتغال و دریافت کمک‌های مالی تشکیل می‌دهد. بشیر خالقی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا با بیان این که خلخال تهی از واحدهای صنعتی است افزود: وجود چند کارگاه کوچک که 2 یا 3 نفر در آن کار کنند که صنعت نیست. عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس گفت: 10 سال پیش آقای به شهر خلخال آمد و یک چهارم زمین‌های شهر صنعتی آن را خریداری کرد، به این حساب که شرکت مونتاژ موتورسیکلت تاسیس کند اما پس از 3 ماه کار کارخانه را رها کرده و کارگران آن بیکار شدند. خالقی با بیان این که مسئولان در بخش پرداخت وام نظارت کافی انجام نمی‌دهند، تصریح کرد: آیا ایجاد شغل این است که کسی وام‌های میلیاردی گرفته و چند سوله ایجاد کند و بعد هم کار را رها کند. عضو فراکسیون اصولگرایان مجلس همچنین با انتقاد از بخش درمانی سازمان تامین اجتماعی گفت: وضعیت ارائه خدمت در این بخش بسیار اسفبار است. خالقی با اشاره به بازدید خود از مرکز درمانی تامین اجتماعی در خلخال گفت: با وجودی که این شهرستان 40 هزار بیمه شده دارد فقط 2 پزشک در آن جا مشغول کار هستند که آن هم در بازدید بنده، یکی از آنها در مرخصی بود. او گفت: آیا این که یک دندانپزشک هفته‌ای 2 ساعت به بیمه‌شدگان خدمت ارائه کند اسمش خدمات درمانی است.

خالقی تصریح کرد: اگر خدمات‌رسانی این است بهتر است که نباشد. او با انتقاد از تغییر مکرر مدیران عامل سازمان تامین اجتماعی طی 4 سال گذشته خاطر نشان کرد: متأسفانه مدیران این سازمان طی روابطی خاص تعیین می‌شوند که این موضوع بیشترین ضربه را به 30 میلیون بیمه شده می‌رساند در صورتی که مدیریت این سازمان کارشناس زبده می‌خواهد. پایان پیام

پس از 50 سال فعالیت؛

تولید کارخانه فیبر بابل‌سرمتوقف شد

به گزارش ایلنا در تاریخ 6 آبان 88 آمده است: کارخانه فیبر بابل‌سرکه یکی از واحدهای تولیدی فیبر در کشور می‌باشد پس از 50 سال فعالیت به بهانه عدم فروش محصولات و مشکلات نقدینگی خط تولید خود را متوقف

کرد.

به گزارش خبرنگار ایلنا، این شرکت که با سرمایه‌گذاری 100 درصدی شرکت سرمایه‌گذاری سازمان تامین اجتماعی (تستا) فعالیت می‌کند طی چند روز گذشته با اخراج 45 نفر از کارگران قراردادی خود درصدد است که فعالیت خود را با 35 نفر از کارگران رسمی در روزهای آینده آغاز کند. گفته می‌شود هدف از این کار تعطیل تدریجی شرکت است زیرا محل این واحد در یکی از نقاط مرغوب شهر بابلسر واقع است.

پایان پیام

خبر تکمیلی

چه کسانی خریداران زمین کارخانه فیبر بابلسر در استان مازندران اند؟

بنیاد مستضعفان، آستان قدس رضوی و موسسه مهر رضا وابسته به سپاه پاسداران از جمله خریداران زمین مرغوب این کارخانه و عامل خانه خرابی صدها کارگر هستند. یعنی به عبارتی کارخانه‌ها را تعطیل می‌سازند تا زمین آنرا به زمین خواران بفروشند. از اینروست که در این زمینه رسانه‌های همگانی خبر دادند که، پس از ۵۰ سال فعالیت پرثمر تولید کارخانه فیبر بابلسر متوقف شد. ایلنا در این باره به تاریخ ۶ آبان ماه نوشت: "کارخانه فیبر بابلسریکی از واحدهای تولیدی فیبر در کشور می‌باشد که پس از ۵۰ سال فعالیت به بهانه عدم فروش محصولات و مشکلات نقدینگی خط تولید خود را متوقف کرد. طی چند روز گذشته ده‌ها کارگر این واحد اخراج و نزدیک به صد تن دیگر در صف اخراج قرار دارند. هدف از تعطیلی تدریجی این شرکت، تصاحب زمین آن است، زیرا در یکی از نقاط مرغوب شهر بابلسر واقع است."

افزایش تعداد کودکان اجاره‌ای در ایران

سایت جهان نیوز در تاریخ 6 آبان 88 نوشت: بررسی چند نهاد پژوهشی نشان می‌دهد که در حال حاضر بسیاری از کودکانی که بدون شناسنامه هستند و اغلب نیز دارای تبعیت دوگانه هستند برای تکدی‌گری و بعضاً کار در برخی کارگاههای اقتصادی اجاره می‌شوند. اگر چه رقمی دقیقی از این تعداد کودک نیست اما برخی پژوهش‌های میدانی حاکی از افزایش این تعداد کودک مخصوصاً در شهرهای بزرگ است.

به گزارش جهان نیوز، برخورد سلبی و غیر ریشه‌ای با متکدیان باعث شده است باندهای تجاری با اجاره کردن این کودکان آنها را جهت بادکنک‌فروشی، فال‌فروشی، اسپند دود کنی و شیشه پاک کنی ... به کار بگیرند.

جهان چندی پیش از بلا تکلیفی کودکان دارای تبعیت دوگانه و شناسنامه نداشتن تعداد قابل توجهی از این کودکان در کشور گزارش داده بود.

گفته می‌شود این کودکان اجاره‌ای اغلب شناسنامه ندارند و موجودیت آنها از سوی خانواده‌هایشان هم پذیرفتنی نیست.

کارشناسان اجتماعی و دفاع از حقوق کودک معتقدند برای حل این معضل باید يك راه قانونی ایجاد شود و با شناسنامه‌دار کردن این کودکان، خانواده‌هایشان را ملزم کنند تا موجودیت بچه را بپذیرند. شناسنامه‌دار شدن این کودکان بی‌هویت، راه فرار از قانون توسط خانواده‌ها را سد کرده و برای رعایت قانون بهانه به دست والدین می‌دهد.

گفته می‌شود سازمان بهزیستی نیز جهت کنترل همین سوء استفاده‌ها تشریفات سخت‌اداری برای والدین علاقه‌مند به پذیرش فرزند، ایجاد کرده است.

البته سخت‌گیری بهزیستی باعث شده است خرید فروش کودکان به روش‌های زیر زمینی و غیر قانونی انجام شود.

در همین حال چندی پیش برخی رسانه‌ها از خرید و فروش نوزادان با قیمت 3 تا 10 میلیون تومان در بیمارستانها خبر دادند.

اگر چه اغلب خرید و فروش نوزادان در بیمارستانها برای فرزند خواندگی است اما نبود هرگونه نظارت باعث شده است که در مواردی سوء استفاده از این کودکان هم گزارش شود.

ایران؛ پرستاران با کفش و لباس پاره خدمت می‌کنند

به نوشته وبلاگ کانون دفاع از کارگران به تاریخ 6 آبان 88 نوشته است: پرستاران بزرگترین و قدیمی‌ترین بیمارستان پایتخت، دو سال است که کفش و لباس فرم خود را دریافت نکرده‌اند و ناگزیر با کفشهای وصله شده و روپوشهای رنگ و رو رفته سر بالین بیماراران حاضر می‌شوند.

محمد شریفی مقدم، دبیرکل خانه پرستار و سوپر وایزر بیمارستان امام خمینی با تایید این خبر گفت: تهیه کفش و لباس فرم پرستاران از نیازهای اولیه و بدیهی کار در بیمارستان است که متاسفانه از دریافت آن محرومند.

وی با اشاره به دستورالعمل صادره در این خصوص که پرستاران می بایست هر 6 ماه یک بار کفش و لباس فرم جدید تحویل بگیرند، افزود: پرستاران در این بیمارستان نه تنها از داشتن نیازهای اولیه خود محرومند بلکه پرداخت اضافه کاری آنها نیز 6 ماه به تاخیر افتاده است.

دبیرکل خانه پرستار همچنین به معوقه حق مسکن و کارانه پرستاران اشاره کرد و گفت: اغلب پرستاران بیمارستانهای دانشگاههای علوم پزشکی در سراسر کشور، یک سال است معوقه کارانه خود را نگرفته اند.

احمدی نژاد: اختیارات مطلق ندهید لایحه را پس می گیرم

محمود احمدی نژاد روز سه شنبه 6 آبان 1388 با حضور در مجلس تهدید کرد که در صورتی که دولتش در مورد هدفمند کردن یارانهها «اختیارات مطلق» نداشته باشد لایحه مربوط به آن را پس خواهد گرفت. به گفته علیرضا محبوب، نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی، آقای احمدی نژاد پیش از ترک جلسه علنی مجلس نامه استرداد لایحه یارانهها را نیز به علی لاریجانی، رئیس مجلس، تحویل داده است. به نظر می رسد اعتراض رئیس دولت دهم به وابسته شدن لایحه هدفمند کردن یارانهها به بودجه سالانه کشور بوده است، چرا که او در صحن علنی مجلس اشاره کرد که ضمن درخواست کمک از رهبر جمهوری اسلامی به او گفته است که «اگر این لایحه منوط به بودجه سالانه شود اجرایی نیست».

طبق مصوب مجلس شورای اسلامی، دولت مکلف است همه منابع حاصل از اجرای قانون هدفمند کردن یارانهها را مانند بودجه کشور به حسابی نزد خزانه داری کل واریز کند، این در حالی است که دولت پیشنهاد کرده بود این منابع و وجوه به صندوقی واریز شود که قفل و کلیدش را فقط دولت دارد. محمود احمدی نژاد پس از این مصوب مجلس در حالی بدون اطلاع قبلی و با اعتراض و تهدید به جلسه مجلس پا گذاشته و اختیارات مطلق خواسته است که به گفته علیرضا محبوب «قانون اساسی راجع به نحوه وصول درآمدها و هزینه کرد آن صراحت دارد».

آقای احمدی نژاد همچنین ضمن این که لایحه پیشنهادی دولت خود را «مهمترین لایحه اقتصادی ۳۰ سال اخیر» توصیف کرد گفت: «دولت های قبل با این همه اختیارات هیچ کاری نکردند، اما از ما می خواهید که با دست بسته این کار را بکنیم؟!»

این در حالی است که به اعتقاد بسیاری از صاحب نظران در تاریخ ۳۰ ساله جمهوری اسلامی هیچ دولتی به اندازه دولت محمود احمدی نژاد اختیارات اجرایی نداشته است.

از سوی دیگر رئیس دولت دهم در حالی از «اختیارات مطلق» سخن می گوید که روز یکشنبه گذشته مجلس مادهای از لایحه یارانهها را به تصویب رساند که بر اساس آن توزیع دوباره یارانهها و نقدی یا غیرنقدی بودن آنها همگی به عهده دولت گذاشته شد.

دولت محمود احمدی نژاد لایحه هدفمند کردن یارانهها را در سه بخش اصلاح قیمت ها، پرداخت نقدی یارانهها و نظام مدیریتی با محوریت توزیع نقدی و غیرنقدی و ۶۰ درصد منابع آزاد شده از محل اصلاح قیمت بنزین، نفت گاز، نفت کوره، نفت سفید، گاز مایع، گاز طبیعی، آب و برق در سه سال تدوین کرده است. در صورت تصویب این لایحه در مجلس شورای اسلامی و تایید آن توسط شورای نگهبان، یارانههای سوخت و انرژی در ایران به تدریج حذف می شوند که یکی از تبعات آن افزایش قیمت این کالاها از جمله نفت و بنزین خواهد بود.

در حالی که طبق پیش بینی دولت آقای احمدی نژاد اجرای لایحه هدفمند کردن یارانهها ۱۱ تا ۱۵ درصد تورم به دنبال خواهد داشت، احمد توکلی، رییس مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی، این تورم را ۲۰ تا ۴۰ درصد ارزیابی کرده است.

مسمومیت و عقیم شدن کارگران معدن آغ دره تکاب

به نوشته کمیته هماهنگی ... در تاریخ 6 مهر 88 آمده است: بهروز یزدانی کارگر معدن طلای آغ دره تکاب (تیکان تپه) در اثر نبود ایمنی در محیط کار با سیانور مسموم و از کار اخراج شد. این کارگر آذربایجانی که در بخش سوله سیانور مشغول کار بود پس از مسمومیت شدید به مرکز اورژانس تکاب منتقل و سپس به بیمارستان امام خمینی ارومیه اعزام شد. پزشکان معالج پس از انجام آزمایشات پزشکی میزان قابل توجهی سیانور و جیوه در خون یزدانی یافته و از نجات او با توجه به نتیجه آزمایش ها شگفت زده شده اند. پزشکان به این کارگر توصیه کرده اند که اکیدا از کار در بخش سوله سیانور و تماس با جیوه و سیانور خودداری کند.

یزدانی به دنبال مرخصی از بیمارستان، به شرکت «پویا زرکاران» که کار استخراج طلا از معدن آغ دره را انجام می دهد، مراجعه می کند و با ارائه مدارک پزشکی خواهان تغییر محل کار خود می شود. اما حاج عباس نیری مدیر عامل این شرکت ضمن رد درخواست یزدانی وی را از کار اخراج می کند!! یزدانی پس از اخراج از معدن با مراجعه به مراکز درمانی تکاب (تیکان تپه) خواهان صدور گواهی پزشکی جهت ارائه به مسئولان می شود اما دکتر صفاریان مسئول شبکه بهداشت این شهر از ارائه مدرک پزشکی به این کارگر آذربایجانی امتناع می کند.

در رویدادی دیگر سه تن از کارگران معدن آغ دره به نام های "ک.ر."، "ی.م." و "غ.ع" که مدت سه سال در اتاق طلای این معدن مشغول به کار بودند به دلیل تماس زیاد با جیوه و سیانور عقیم شده اند. این کارگران از مشکلات متعدد روحی و جسمی رنج می برند و مراجعات مکرر آنان به نهادهای دولتی مربوطه جهت استیفای حقوقشان تا به حال هیچ نتیجه ای نداشته است.

چندی پیش نیز دو تن دیگر از کارگران معدن آغ دره دچار مسمومیت ناشی از سیانور و جیوه شدند و یکی از کارگران به نام سجاد قنبری ۸ مهر ۸۸ بر اثر مسمومیت ناشی از سیانور و بی توجهی مسئولان جان باخت. مسئولان کارخانه با همکاری برخی از مسئولان شهر علت مرگ این کارگر آذربایجانی را خودکشی اعلام کردند و از پرداخت هرگونه غرامتی به خانواده او سرپیچیدند. کارگران می گویند در محیط کار خویش فاقد هرگونه امنیت جانی در هنگام کار هستند و مسئولان کارخانه با توجه به ارزان بودن روش فعلی استخراج طلا با جیوه و سیانور اساس کار خویش را بر قربانی کردن کل کارگران و خانواده های آنان در آستان سوداندوزی انبوه تر سرمایه های خویش قرار داده اند. روش سنتی مورد استفاده آنان برای استخراج طلا مسمومیت حتمی کارگران، عقیم شدن و ابتلای آنان به بیماری های بسیار مهلک، آلودگی آب های زیر زمینی منطقه و فجایع انسانی دیگر را به دنبال دارد. سرمایه داران به همه این جنایات ها مبادرت می ورزند تا بر حجم سود سرمایه های خود بیفزایند. درندگی ها و کارگرکشی ها و فاجعه آفرینی های شرکت تا امروز نه فقط مورد هیچ گونه حسابرسی از سوی نهادهای دولتی قرار نگرفته بلکه دولت سرمایه با تمامی قوا به حمایت از سببیت سرمایه داران برخاسته است.

معدن طلای آغ دره در شهرستان تیکان تپه (تکاب) واقع شده است و شرکت های پویا زرکان و پارس کانی سالانه چهار تن کیک طلا معادل ۱۴۰ میلیارد تومان از این معدن به دست می آورند. تمامی کیک طلا تولیدی در این معدن برای تبدیل شدن به شمش مستقیماً به اصفهان منتقل می شود. این معدن به طور واقعی مرکزی است که هر چند ماه جمعیتی کارگر در درون آن به شدیدترین و سبعانه ترین شکل توسط صاحبان سرمایه استثمار می شوند، زیر فشار شرایط مرگبار کار و آلودگی های شیمیایی کشنده محیط کار در طول این مدت مسموم و مصدوم و معلول می شوند و سپس بدون هیچ حق و حقوقی از کار اخراج می گردند. معادن و کارخانه های تولید مواد خام اولیه در آذربایجان که اکثر متعلق به افراد نزدیک سپاه پاسداران هستند در سال های اخیر اقدام به استخدام پیمانی کارگران کرده اند و مدت قرارداد را بسیار کوتاه و حداکثر شش ماه تعیین می کنند. اکثر کارگران این معادن یا کارخانه ها دچار انواع ناراحتی های جسمی هستند. آنان بلافاصله پس از بیماری اخراج می شوند و مسئولان پزشکی منطقه در همکاری با سرمایه داران از دادن گواهی پزشکی به این کارگران بیمار خودداری می کنند. کارگران به این ترتیب امکان هر نوع تلاش برای استیفای حقوق بسیار ساده و ابتدایی خود را هم از دست می دهند.

گزارش ساوالان سسی

"صدا با سکوت آشتی نمی کند"

گفتگوی بهزاد سهرابی با محمود صالحی، عضو هیئت اجرایی کمیته "هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری"

این روزهای یکی از مسائل مهم کارگری در استان کردستان (بر اساس اعتراض کارگران خباز سنندج و سفز) مسئله دستمزد کارگران خباز می باشد که به شکلی بر روی هزینه های مردم کم در آمد جامعه تأثیر گذار بوده و هست. هر چند مردم از افزایش بهای نان در این روزها نگران هستند. در رابطه با افزایش بهای نان و اینکه تا چه اندازه افزایش بهای نان بر می گردد به افزایش دستمزد کارگران، چند سؤال را با آقای محمود صالحی که خود یکی از کارگران اخراجی خباز می باشد در میان گذاشته که توجه شما را به متن این گفتگو جلب می نمایم.

سهرابی: کارگران خباز با توجه به اینکه در کارگاه های کوچک کار می کنند، آیا شامل قوانین کار می شوند؟

صالحی: البته باید کمی به عقب برگردیم. کارگران خباز جزء کارگاه های کوچکی هستند که در ماده ۱۹۱ قانون کار به آن اشاره شده و در تاریخ ۱۰/۹/۱۳۶۹ به تصویب دولت رسیده که متن کامل آن به این شرح می باشد.

ماده ۱۹۱ - کارگاه های کوچک کمتر از ده نفر را می توان بر حسب مصلحت موقتا" از شمول بعضی از مقررات این قانون مستثنی نمود. تشخیص مصلحت و موارد استثنا به موجب آئین نامه ای خواهد بود که با پیشنهاد شورای عالی کار به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

اما بعد از تصویب این قانون هیچ گونه بخشنامه ای دال بر معافیت این کارگاه ها توسط شورای عالی کار تدوین نشده تا به تصویب هیأت وزیران برسد. نمایندگان مجلس ششم قانونی را به تصویب رساندند که به مدت ۵ سال کارگاه های کوچک زیر ۱۰ نفر را از شمول بعضی مقررات قانون کار معاف کردند و حال این قانون ۵ ساله هم به اتمام رسیده و کارگاه های کوچک هم شامل قانون کاری باشند.

سهرابی: پیمان های دسته جمعی شامل کارگرانی می شود که مشمول قانون کار هستند، کارگران خباز به چه ترتیبی می توانند از این قانون استفاده کنند؟

صالحی: کارگران خباز در کارگاه های کوچکی کار می کنند که در سطح شهر پراکنده و هر ۳ یا ۵ نفر در محله ای مشغول به کار می باشند و آنان مثل کارخانه های بزرگ نیستند که زیر یک سقف کار کنند. به این دلیل شامل پیمان های دسته جمعی هستند و انعقاد هر گونه پیمان فی مابین نمایندگان کارفرما و کارگر نباید از حداقل دستمزد تعیین شده از طرف شورای عالی کار کمتر باشد.

سهرابی: طبق شواهد و تحقیقاتی که در سطح کشور به عمل آمده، نماینده کارفرما حاضر به عقد پیمان دسته جمعی با نماینده کارگران خباز نیستند. دلیل این کار را در چه می بینید که نماینده کارفرما حتی حداقل های قانون کار را رعایت نمی کند؟

صالحی: بله. این درست است که برابر قانون کار هر سال باید نماینده کارگر و کارفرما طبق بخشنامه شورای عالی کار اقدام به عقد پیمان نمایند، اما نماینده کارفرمایان از این قانون سرپیچی می کنند و هیچ وقت آنان محاکمه یا مورد حمله نیروی انتظامی قرار نگرفته اند. !!!

در قانون کار ماده ۱۴۲ آمده: در صورتیکه هر کدام از نمایندگان کارگر یا کارفرما حاضر به عقد پیمان دسته جمعی نشوند هیأت تشخیص موظف است بر اساس درخواست هر یک از طرفین "سریعا" مورد را رسیدگی کند و اگر هر کدام از طرفین پیمان دسته جمعی نظر مذکور را نپذیرند می تواند ظرف مدت ده روز از تاریخ اعلام نظر هیأت تشخیص موضوع ماده ۱۸۵ به هیأت حل اختلاف مراجعه کنند. هیأت حل اختلاف پس از دریافت تقاضای هر یک از طرفین "فورا" به موضوع اختلاف در پیمان دسته جمعی رسیدگی و رأی خود را اعلام می کند.

در ماده ۱۴۳ همان قانون آمده است که اگر ای هیأت حل اختلاف ظرف سه روز مورد قبول طرفین واقع نشود، رئیس اداره کار موظف است بلافاصله گزارش امر را جهت اتخاذ تصمیم لازم به وزارت کار اطلاع دهد. در صورت لزوم، هیأت وزیران می تواند مادام که اختلاف ادامه دارد، کارگاه را به هر نحوی که مقتضی بداند به حساب کارفرما اداره نماید.

سهرابی: به نظر شما کارگران خباز در سراسر کشور برای افزایش دستمزد های خود باید چکار کنند، تا از تاریخ ۱/۱ هر سال، دستمزد آنان هم مثل دیگر کارگران و مزدگیران طبق قانون در ایران افزایش پیدا کند؟

صالحی: متاسفانه نمایندگان کارگران خباز، با کارفرما مامشات می کنند و هیچ وقت نخواهند جدی با نماینده کارفرما بر سر میز مذاکره بنشینند و از حقوق کارگران دفاع کنند. برای نمونه امروز که شما با من گفتگو می کنید عده زیادی از نمایندگان کارگران به صفوف کارفرما پیوسته، تا بجای افزایش دستمزد کارگران خواستار افزایش بهای نان شوند!!، این عمل نماینده کارگران نه تنها کمکی به کارگر نمی کند بلکه چهره کارگر خباز را در اذهان مردم محروم و زحمتکش جامعه خدشه دار می کند. ما باید این را قبول کنیم که ۸۰

درصد مردم ما کم در آمد و با زحمت می توانند نان روزانه خود را تامین کنند. به این دلیل ما نباید دنبال کارفرما برویم و خواستار افزایش بهای نان شویم، چون هیچ وقت کارفرما نمی آید برای من کارگر طومار امضاء کند و خواستار افزایش دستمزد ما باشد.

سهرابی: خوب اگر بهای نان افزایش پیدا نکند، کارفرمای خباز به چه نحوی می تواند دستمزد کارگران خود را افزایش دهد؟

صالحی: اولاً در هیچ ماده از قانون کار و یا بخشنامه های شورای عالی کار، "افزایش دستمزد کارگران منوط به افزایش بهای هیچ کالای نیست". نماینده کارفرمایان خباز تنها برای افزایش دستمزد، کارگران داد و فریاد راه می اندازد، این در حالی است که از ابتدای هر سال کلیه هزینه های جاری کارگاه از جمله آرد، اجاره مغازه، نفت، گاز، نمک، برق، آب، بیمه، کرایه حمل آرد، هزینه تندور و یا دستگاه اتوماتیک، ایاب و ذهاب کارکنان کارگاه، خمیرمایه، چای، قند و صبحانه افزایش پیدا می کند. عالیجنابان به این همه افزایش سرسام آور اعتراض نمی کنند. اینان تنها به دستمزد کارگر اعتراض می کنند، چون دیواری کوتاه تر از دیوار کارگر پیدا نمی کنند. کارفرما و دولت خوب می دانند که هر زمان کارگر برای احقاق حق خود که همان افزایش دستمزد است دست به اعتراض بزنند، بلافاصله مورد تعقیب قرار می گیرند و آنان را وادار می کنند تا دست از اعتراض بردارند در غیر اینصورت با زندان و یا اخراج از کار روبرو می شوند.

سهرابی: به نظر شما نماینده کارگران سنندج خلاف رسالت خود عمل کرده و با کارفرما طومار مشترک امضاء نموده اند؟

صالحی: بله. نماینده کارگر چرا باید با کارفرما طومار امضاء کنند، کارفرمایی که اگر در روز ۵۰۰۰۰ تومان درآمد داشته باشد جز مزد ناچیزی که به اومی دهد، مگر از این سود چیزی عاید کارگر می شود؟

هر وقت که بهای نان را افزایش دادند بلافاصله فرمانداری طی یک اطلاعیه افزایش بهای نان را اعلام و افزایش بهای نان را ناشی از دستمزد کارگر به اذهان عمومی معرفی مینمایند تا مردم محروم و ستمدیده سکوت کنند و لب از لب نگشایند و کسی را مقصر نکنند جز کارگران خباز را !!

نماینده کارگر نباید به ابزار کارفرما یا نماینده آنان تبدیل شود، مگر کارگر خباز شامل قانون کار و بخشنامه های شورای عالی کار نیست؟ پس باید از ۱/۱ هر سال دستمزد کارگر خباز افزایش پیدا کند مگر اینکه یک قانون دیگر از طرف دولت تصویب شود و در آن کارگر خباز را مستثنی از بقیه کارگران ایران تلقی کنند.

سهرابی: به نظر شما کارفرمایان خباز آنقدر درآمد دارند که بتوانند دستمزد کارگران را طبق آنالیزی که از طرف سندیکا یا انجمن صنفی به کارگر ابلاغ می شود پرداخت کنند؟

صالحی: اگر نمی توانند پرداخت کنند چرا شغل خبازی را رها نمی کنند. بروند سرمایه خود را در کار دیگری سرمایه گذاری کنند؟

در واقع خبازی مربوط به کسی است که خود سالها در این شغل مهارت داشته باشد و زمانی که به ایشان سهمیه می دهند باید خودش مثل یک کارگر کار کند و مزد روزانه خود و درآمد آن را صاحب می شود. نه اینکه آقای ایکس خودش کارمند فلان اداره یا بازنشسته می باشد و آمده یک خبازی را خریداری کرده و خودش یک ماه یک بار هم به درب خبازی نمی آید و انتظار هم داشته باشد که در روز ۵۰۰۰۰ تومان سود داشته باشد. بله، شاید برای آنان پرداخت دستمزد کارگران دشوار باشد چون سهمیه خبازی را به مبلغ ۴۰ میلیون تومان خریداری کرده و انتظار هم دارد در روز ۵۰۰۰۰ تومان درآمد داشته باشد. این در حالی است که سهمیه خبازی به هیچ عنوان نباید خرید و فروش شود، اما مسئولان فرمانداری برای اینکه خودشان در این خرید و فروش نفعی می برند این کار را انجام می دهند.

سهرابی: به نظر شما تا به امروز سهمیه آرد خبازی به کسانی واگذار شده که شغلشان نا نوایی نبوده؟

صالحی: از سال ۱۳۶۵ در ایران سهمیه خبازی تنها به مسئولان و یا به کسانی واگذار شده که به شکلی با دولت تداعی شده اند، مثلاً خانواده شهید، ورزشکار، اخراجی های ادارات دولتی، جانباز، آزاده و بسیج

به اضافه اینها کسانی هستند که سهمیه آرد را با پول خرید ه اند . از زمانیکه سهمیه آرد به این افراد واگذار شد از آن روز مرغوبیت نان هم پایین آمد برای اینکه هیچ کدام از آن اشخاص شغل نانوايي را بلد نیستند .

سهرابی: قبل از سال ۱۳۶۵ سهمیه آرد را به چه کسی می دادند ؟

صالحی : قبل از سال ۱۳۶۵ به دو دسته از کارگران سهمیه آرد می دادند .

۱- کارگرانی که در شغل خبازی مهارت داشتند . از این کارگران چند بار تست عملی می گرفتند و اگر قبول می شدند آن وقت به آنان سهمیه آرد می دادند (مثل مراحل آزمون راهنمایی و رانندگی)

۲- کارگرانی هم بودند که خود نماینده کارفرما ، آنان را تائید می کردند تا به آنان سهمیه آرد دهند . این اشخاص به شکلی از کارگران حمایت می کردند و دولت و کارفرما برای اینکه دهان آنان را ببندند به آنان سهمیه آرد می داد و آنان را به کارفرما تبدیل می کردند . یعنی این اشخاص نماینده کارگر بودند و برای اینکه کارفرما از شر آنان خلاص شوند به آنان سهمیه آرد می دادند .

سهرابی : یعنی بعد از سال ۱۳۶۵ هیچ گونه سهمیه ای از طرف دولت به کارگران خباز در استان کردستان واگذار نشده ؟ اگر چنین است پس این همه خبازی ها چطور هر روز در مکانی تاسیس می شود ؟

صالحی: هر روز در منطقه ای یک خبازی تاسیس می شود ولی به کسانی که حتی بلد نیستند که نان را باید از کدام طرف خورد ، تا برسد به اینکه آن را برای مردم پخت کنند . همین است که در کشور ما به اندازه ای ضایعات نان زیاد است که در هر محله چند مغازه ضایعات نان فروشی دایر می باشد .

سهرابی : انجمن صنفی کارگران خباز سقز چند سال است که تاسیس شده است؟

صالحی : از سال ۱۳۷۳ انجمن صنفی کارگران خبازیهای سقز و حومه تاسیس شده .

سهرابی : شما جزو اولین کسانی هستید که از طرف کارگران انتخاب شده اید درست است؟

صالحی : بله . من جزء اولین کسانی هستم که از طرف کارگران انتخاب شدم .

سهرابی: می توانید چند مورد از فعالیت خودتان و اعضای هیئت مدیره را برای ما و خوانندگان ، از زمان تاسیس تا امروز بیان کنید؟

صالحی: وقتی انجمن صنفی کارگران خباز تاسیس شد از اولین روزهای تاسیس این انجمن بلافاصله ما از طرف کارفرمایان قدیمی مورد بی احترامی قرار گرفتیم و هر روز برای ما مشکلاتی ایجاد می کردند . یک روز جلو درب انجمن را می گرفتند و اظهار می کردند که این انجمن مقر کومه له است ، یک روز می گفتند که لنین برای ما زنده شده ، یک روز می گفتند که این اشخاص کمونیست هستند و غیره ...

اما هیئت مدیره مصمم به فعالیت خود ادامه داد و در عرض دو سال ما توانستیم به اندازه ۲۰ سال برای کارگران کار انجام دهیم . اولین قدم ما بیمه کلیه کارگران بود که قبل از تشکیل انجمن تنها ۱۰ درصد بیمه داشتند ما توانستیم ۹۵ درصد کارگران را با همکاری سازمان تامین اجتماعی بیمه کنیم . دومین قدم عقد پیمان دسته جمعی بود . ما در سال ۱۳۷۴ موفق شدیم که با نماینده کارفرما پیمان دسته جمعی منعقد کنیم .

اولین پیمان که منعقد شد برای ما یک پیروزی بزرگی بود که می توانستیم در سالهای آتی کلیه مزایای خود را در حین نشست های بعدی مطرح کنیم .

سهرابی: منظور شما از مزایای دیگر چیست ؟

صالحی : کارگر بجز حقوق روزانه یک سری مزایا دیگر هم دارد که در کارگاه های کوچک به هیچ عنوان به کارگر پرداخت نمی شود ، مثل بن کارگری ، حق عائله مندی ، خواروبار و مسکن ، پایه سنوات ، روزهای تعطیل ، روز جهانی کارگر و عیدی و پاداش سالانه و..

این مزایا در کارگاه های کوچک به کارگر پرداخت نمی شود ، ما این مزایا را برای کارگران خباز به ارمان آوردیم و امروز کارفرما از آن نگران است که نمی توانند این مزایا را پرداخت کنند در حالی که در شهرهای همجوار این دستمزدها به کارگر خباز پرداخت نمی شود. ما کلیه این مزایا را در پیمان های منعقد به کارفرما تحمیل کردیم .

سهرابی: در جواب سؤال قبل گفتید که کارفرمایان قدیمی به ما بی احترامی می کردند و ما را مورد اتهام های واهی قرار می دادند ، ایا این اتهامات منجر به تحت تعقیب قرار دادن شما و همکارانتان از طرف ادارات دولتی شد ؟ و چرا گفتید کارفرمایان قدیم ؟

صالحی : بله، من ، جلال حسینی و محمد عبدی پور به اتهام تشکیل انجمن مدت ۷۵ روز در سلول انفرادی اداره اطلاعات سقز بازداشت بودیم .

در مورد کارفرمایان قدیم هم باید بگویم چون کارفرمایان قدیم ما را می شناختند و می دانستند که تشکیل انجمن برای آنان به صرفه نیست و این انجمن همان سندیکای سال ۱۳۵۷ است .

سهرابی : به نظر شما ، نماینده کارفرمایان چرا با نماینده کارگران خباز توافق نمی کنند ؟

صالحی : چون دستی در کار است و نماینده کارفرما از طرف عده ای از مسئولان حمایت می شوند و نماینده کارگران هم خیلی پیگیر نیستند .

سهرابی : یعنی اگر نماینده کارگر پیگیر باشد می توانند به خواست و مطالبات خود برسند ؟

صالحی: بله ، چون برابر همان قانون کار حرف می زنند و بخشنامه های شورای عالی کار برای کلیه کارگران لازم الاجرا است نه فقط برای یک عده ی خاص.

من وقتی خبر اعتصاب کارگران خباز سنج را دیدم در آن نوشته شده بود که " استانداری نامه افزایش دستمزد را نوشته و قرار است روز پنجشنبه آن را به اجرا درآورد . "

این خلاف قانون است استانداری می خواهد کلاه گنده ای سر کارگران بگذارد. چون در هر کشوری قانونی وجود دارد ، مگر می شود استاندار برای کارگران دستمزد تعیین کند ؟ در حالیکه شورای عالی کار طی بخشنامه ای افزایش دستمزد کارگران را تعیین کرده است و آن را به کلیه ادارات کار ابلاغ کرده است .

سهرابی:آقای صالحی من سوال خاصی ندارم ، اگر شما حرفی برای کارگران خباز دارید لطفا بیان کنید .

من صحبت خاصی ندارم ، تنها می توانم بگویم که کارگران خباز باید از آن آگاه تر باشند که یک عده نماینده بی لیاقت بیایند و کلاه سر آنان بگذارند ما کارگران خباز یک پیشینه مبارزاتی داریم که رضا شاه را به زانو درآوردیم .

کارگران خباز باید نماینده های خود را زیر نظر داشته باشند و آنان را وادارکنند تا برای رسیدن به خواست و مطالبات خود بدون ترس از چیزی با طرف مقابل به مذاکره بنشینند و کارگران هم باید از هر نظر از نماینده های واقعی خود دفاع کنند و در هیچ شرایطی آنان را تنها نگذارند .

با تشکر از شما محمود صالحی که صمیمانه در این گفتگو شرکت کردید.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

حذف یارانه‌ها و احتمال ناآرامی‌های گسترده در ایران

به گزارش صدای آلمان در تاریخ ۶ آبان آمده است: تصویب طرح هدفمند کردن یارانه‌ها در مجلس شورای اسلامی سبب شده است که دولت دهم نگران اثرات بحران آفرین این طرح، به افزایش واردات کالاهای ضروری بیندیشد و نظامیان نسبت به امکان بروز بحران و ضرورت مقابله با آن هشدار بدهند. مجلس شورای اسلامی، بیمناک آن که اجرای شتابناک طرح هدفمند کردن یارانه‌ها بحرانی غیرقابل کنترل بیافریند، تصویب کرد که این طرح ظرف پنج سال به صورت تدریجی انجام شود. براساس پیشنهاد دولت احمدی‌نژاد، طرح هدفمند کردن یارانه‌ها، می‌بایست ظرف ۲ تا ۳ سال به مرحله‌ی اجرا در می‌آمد.

یک طرح بی‌پایه

در چارچوب طرح تازه، یارانه‌های که دولت تاکنون برای بسیاری از کالاهای مورد نیاز مردم می‌پردازد کاهش می‌یابد یا قطع می‌شود. در مقابل دولت متعهد می‌شود که یارانه‌ی نقدی در اختیار خانواده‌های کم درآمد قرار دهد تا بتوانند گران شدن کالاها را جبران کنند. اما به نظر کارشناسان، این یارانه‌ی نقدی نیز پایه‌های کارشناسی و علمی ندارد و می‌تواند به ضد خود تبدیل شود.

علی لاریجانی رئیس مجلس شورای اسلامی، روز چهارشنبه (۵ آبان) تلویحا اعتراف کرد که حذف یارانه‌ها می‌تواند به مردم فشار بیاورد. وی در دیدار با وزیر اقتصاد و رئیس گمرک و معاونان وی گفت: مجلس در حد خود تلاش کرد که فشار حذف یارانه‌ها به مردم کم شود. در همین راستا زمان اجرای آن را در یک پروسه ۵ ساله تعریف کردیم. در حالی که دولت عجله داشت که این قانون ظرف مدت ۲ تا ۳ سال اجرا شود. یحیی آل اسحاق رئیس اتاق بازرگانی نیز تاکید کرد که اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها برای دولت بی‌هزینه نخواهد بود. آل اسحاق در گفت‌وگو با ایسنا اعلام کرد که اجرای طرح از سال آینده آغاز می‌شود. وی ضمن تاکید بر اجتناب‌ناپذیر بودن حذف یارانه‌ها گفت: با اجرای این طرح قیمت تمام شده محصولات و قدرت خرید مردم در داخل قطعا فرق خواهد کرد و معلوم نیست بعضی واحدها امکان تولید پیدا کنند یا نه.

نظامیان بیمناک ناآرامی‌ها

در کنار وزیر بازرگانی و رئیس مجلس، مسئولان نیروهای انتظامی نیز در روزهای اخیر هشدار داده‌اند که اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها ممکن است زمینه‌ساز گسترش ناآرامی‌ها شود. به همین دلیل، آن‌ها گفته‌اند که نیروهای انتظامی باید برای مقابله با بحران آماده شوند.

یکی از نتایج فوری اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها، حذف یارانه‌ی بنزین است. ۴۰ درصد بنزین مورد نیاز کشور از خارج وارد می‌شود و دولت مجبور است برای پائین نگه‌داشتن قیمت در بازار داخلی برای آن یارانه بپردازد. این موضوع برای دولت سالانه ۶ تا ۷ میلیارد دلار هزینه بر می‌دارد. بررسی‌ها نشان داده است که دولت اگر بخواد از زیر این فشار بیرون بیاید، باید حداکثر ماهی ۵۵ تا ۶۰ لیتر بنزین به قیمت لیتری ۱۰۰ تومان در اختیار مصرف کننده قرار دهد. صاحبان خودروها، باید مصرف مازاد خود را به نرخ تمام شده خریداری کنند.

نصف شدن یارانه‌های نقدی

دولت احمدی‌نژاد قبلا اعلام کرده بود که برای جبران فشار ناشی از حذف یارانه‌ها ماهانه ۵۰ هزار تومان یارانه نقدی در اختیار افراد کم درآمد قرار می‌دهد. اما محمد کاظم دلخوش نایب رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس به خبرگزاری فارس گفت: میزان یارانه‌های نقدی بین ۱۰ هزار تا ۲۰ هزار میلیارد تومان در ماه تعریف شده است. اگر ۲۰ هزار میلیارد تومان تثبیت شود، ماهانه حدود ۲۰ تا ۲۴ هزار تومان به هر فرد تعلق می‌گیرد.

معنای ناگفته‌ی سخن نایب رئیس کمیسیون اقتصادی این است که اگر ۱۰ هزار میلیارد تومان برای یارانه‌های نقدی تعیین شود، سهم هر شهروند کم درآمد تنها ۱۰ تا ۱۲ هزار تومان در ماه خواهد بود که به عنوان نمونه به مصرف خرید ۱۰ تا ۱۲ لیتر بنزین آزاد در ماه می‌رسد. به این ترتیب، نگرانی‌ها در زمینه‌ی امکان گسترش نارضایتی‌ها کاملا توجیه پذیر است.

افزایش واردات و کاهش تولید داخلی

روز سه شنبه (۴ آبان) سایت تابناک به نقل از غضنفری وزیر بازرگانی نوشت: وزارت بازرگانی برای کاهش آثار تورمی ناشی از هدفمند کردن یارانه‌ها، برنامه‌ی ذخیره سازی استراتژیک کالاها را دارد تا وقتی بحث اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها نهایی شد این برنامه را اجرائی کند.

برپایه‌ی اظهارات وزیر بازرگانی، ماموریت ذخیره‌ی استراتژیک کالاها با استفاده از تسهیلات دولتی به بخش خصوصی سپرده خواهد شد. تجربه‌ی ۴ سال ریاست‌جمهوری احمدی‌نژاد نشان داده است که بخش خصوصی در اغلب موارد معنایی جز شرکت‌های وابسته به سپاه پاسداران و سایر نهادهای همسو با دولت ندارد. به این

ترتیب، آنچه زیر عنوان هدفمند کردن یارانه‌ها از سفره‌ی افراد کم درآمد برداشته می‌شود، در نهایت به جیب چنین شرکت‌هایی خواهد رفت.

احمدی‌نژاد و رکورد واردات

سایت تابناک که گفته می‌شود به محسن رضائی رقیب انتخاباتی احمدی‌نژاد وابسته است، در تحلیلی می‌نویسد: تجربه ذخیره‌سازی کالا از تجربیات کاملاً ناموفق در اقتصاد است، چرا که هیچ تضمینی برای عرضه این کالاها به قیمت تعادلی وجود ندارد، ضمن آن که سیل کالاهای وارداتی به بهانه ذخیره سازی به کشور سرازیر خواهد شد و اقتصاد کشور را یکباره فلج خواهد کرد. رخدادی که برای شکر و برنج روی داد و کارخانه‌های شکر و مزارع چغندر قند و شالیزارها را به مرز نابودی کشاند.

به گزارش روز سه‌شنبه‌ی سایت آینده، بانک مرکزی ایران اخیراً حجم واردات دوران ۴ ساله‌ی نخست ریاست‌جمهوری احمدی‌نژاد را ۲۲۰ میلیارد دلار اعلام کرد. اداره‌ی گمرک که زیر نظر دولت فعالیت می‌کند، قبلاً این رقم را ۱۸۵ میلیارد دلار اعلام کرده بود. هر دو رقم یک نکته را ثابت می‌کنند: دولت احمدی‌نژاد رکورد واردات را در دوران سی ساله‌ی جمهوری اسلامی شکسته است. این سیاست، به واردکنندگان نزدیک به دولت سود می‌رساند، اما تولید داخلی را نابود می‌کند و سبب رشد بیکاری می‌شود.

نویسنده: جواد طالعی

تحریریه: بهرام محیی

تاملی بر اجرای اصل 44

محمود اسلامیان*

به نوشته روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد در تاریخ 6 آبان 88 آمده است: گاهی وقت‌ها مسائلی وجود دارند که همه اقوام و ملل به نتایج واحدی می‌رسند و همگان به دنبال دستیابی به آن هستند.

این مسائل در حوزه‌های اقتصادی و اجتماعی حتی دینی به چشم می‌خورد. به عبارتی در موضوعاتی اجماع جهانی حاصل می‌شود و آن به دلیل سال‌ها و شاید قرن‌ها تجربیات بشری است. خصوصی‌سازی اقتصاد که طی دهه‌های گذشته ذهن مردمان عالم را به خود مشغول کرده است، از این‌گونه مسائل است. هر چند در جزئیات تفاوت‌هایی وجود دارد، ولی در اساس کار نمی‌توان اختلاف مهمی را مشاهده کرد. پس از ظهور اندیشه مارکس در اواخر قرن نوزدهم و عملی شدن آن در اوایل قرن بیستم توسط بخش‌های عمده‌ای از جهان، نبرد فی ما بین دو نگرش صفر و صدی در حاکمیت اقتصادی به اوج رسید. هر چند در کشورهای بلوک غرب نیز به دلیل وجود احزاب چپ، بخش‌هایی از اقتصاد چون فولاد، راه‌آهن، هواپیمایی و ... در انحصار دولت‌ها باقی ماند. تجربه هشت دهه اقتصاد مطلق دولتی در کشورهای بلوک شرق و بخش‌هایی از اقتصاد در غرب، باعث گردید جهانیان به این باور برسند که مدیریت دولت بر اقتصاد به دلایل ساده‌ای قابل ادامه و دوام نیست و به عبارت دیگر، این مدیریت باعث افزایش شدید فاصله رفاه و تکنولوژی فی مابین دو سیستم می‌شود؛ چیزی که باعث فروپاشی بلوک شرق و تغییر مسیر زیرکانه چینی‌ها گردید. این عوامل را می‌توان به شرح زیر خلاصه نمود.

1) فقدان فرهنگ رقابت‌پذیری

در اقتصاد دولتی رقابت‌پذیری خیلی مفهوم ندارد. این به معنی عقب‌افتادگی و نهایتاً اخلاص است؛ زیرا برای مدیران دولتی انگیزه لازم برای تحول وجود ندارد. تولید پیکان برای یک دوره 40 ساله نمونه خوبی از این دست است. این توجه را داشته باشیم که رقابت جوهره توسعه و تکامل اقتصادی در جهان است و ثمره آن ارائه خدمات بهتر به مشتریان، یعنی مردم است.

2) تغییرات مدیریت

هرگاه یک بنگاه اقتصادی تحت نظر دولت باشد، با تغییرات دولت بایستی شاهد تغییرات مدیران باشیم؛ اتفاقی که بارها در واحدهای دولتی افتاده است. شما ثبات مدیریت در یک بنگاه خصوصی را با دولتی مقایسه کنید، تغییر امکان برنامه‌ریزی درازمدت، ریسک‌پذیری را سلب می‌نماید.

3) بهره‌وری

به علت فقدان انگیزه لازم سودآوری، بهره‌وری در واحدهای دولتی بسیار پایین است؛ در نتیجه استفاده از سرمایه‌های ملی به حداقل می‌رسد؛ زیرا اصولاً تفاوت‌چندانی فی ما بین مدیر سختکوش دولتی یا مدیر متوسط یا ضعیف در عمل وجود ندارد. هر دو یکسان حقوق می‌گیرند و هر دو هر گاه لازم باشد، تغییر می‌کنند.

میزان دستیابی به سود و بهره‌وری اثر خاص در درآمد مدیران و کارکنان ندارد.

4) ترس از تصمیم‌سازی

به علت حاکمیت دولت بر بنگاه‌های دولتی، ده‌ها سازمان کنترلی و محاسباتی بر عملکرد مدیران دولتی نظارت

می‌نمایند؛ این نظارت و تبعات آن باعث کند شدن و بسیاری مواقع عدم تصمیم‌گیری می‌شود؛ زیرا مدیر با تجربه می‌داند که هر تصمیم ریسک‌پذیری برایش ممکن است هزینه داشته باشد. عدم‌النتف تصمیم‌نگرفتن‌ها نیز در هیچ مرجعی محاسبه نمی‌شود که رقم آن برای بنگاه‌های دولتی سر به فلک می‌گذارد. هر چند می‌شود دلایل دیگری را برای گذر از اقتصاد دولتی نمود، لیکن اساس این تغییر در فرازهای فوق‌نهفته است. مدیر خصوصی هم اختیار دارد و هم به علت اینکه همه زندگی خود را درگیر می‌کند با همه وجود تلاش می‌نماید. اصل 44 که به وسیله قوای مسوول کشور به تصویب رسید و توسط مقام معظم رهبری تنفیذ و ابلاغ گردید، ناظر به چنین فرآیندی است. روح اصل 44 عبور از فرآیندی است که نهایتاً منجر به بهره‌وری بالا، افزایش تولید و اشتغال و مالا در صدر اقتصاد منطقه قرار گرفتن است. نگارنده وجود شرکت‌های عمومی یا به اصطلاح شبه‌دولتی را مفید می‌داند؛ به شرطی که مدیران مدافع از چنین مجموعه‌هایی، فرآیندهایی را که در آن از ابتلائات ذکر شده در مدیریت دولتی در شبه‌دولتی پیش نیاید، توضیح دهند. علی‌الظاهر همه آسیب‌های موجود در بنگاه‌های دولتی در این‌گونه بنگاه‌ها هم وجود دارد، فقط شاید بتوان گفت به دلایل قانونی نظارت کمتر صورت می‌پذیرد که آن هم به نظر می‌رسد با توجه به ماهیت عمومی اموال به صلاح نباشد. مهم این نیست که خصوصی‌سازی در کشور به چه سمت و سویی باشد. مهم این است که مشکلات و ضایعات در بنگاه‌های دولتی که همگان بر آن اتفاق نظر داریم، چگونه برطرف شود و آیا این مسائل در شرکت‌های شبه‌دولتی پیش نخواهد آمد؛ نگاهی به خصوصی‌سازی در دنیا نشان می‌دهد، مساله شامل سه رکن است؛ اول دولت، دوم بخش خصوصی، سوم بانک‌های حامی. در روند خصوصی‌سازی در کشور بانک‌ها ورود پیدا نکرده‌اند و این عدم حضور باعث شده مجموعه‌ها و نهادهای عمومی که به شکلی منابع دولت و مردم را در کنترل دارند، حضور پیدا کرده و برنده باشند. به اعتقاد نگارنده، بعید است این فرآیند با روح اصل 44 سازگاری داشته باشد. دولت اسلام‌گرای ترکیه در خصوصی‌سازی سال‌های اخیر ورود نهادهای عمومی را در رینگ واگذاری‌ها ممنوع اعلام کرد؛ زیرا تجربه در این کشور نشان داد این‌گونه نهادها در عمل موفق نبوده‌اند.

شاید يك راهکار میانبر، استفاده نهادهای عمومی و صندوق‌ها در مشارکت مدیریت با بخش خصوصی است؛ به عبارتی توان مالی نهادهای عمومی با توان مدیریتی و انگیزشی بخش خصوصی بتواند شرایطی ایجاد کند تا امکان مدیریت با بهره‌وری بالا فراهم شود. به هر حال اجرای اصل 44 يك گام به پیش بوده است و بر دولت محترم و سیستم قانون‌گذاری است که نتایج حاصله با اهداف مقایسه شود و در صورت مغایرت راهکارهای عملی برای بهینه نمودن این اصل حیات‌بخش فراهم گردد. هدف نگارنده نقد نهادها و صندوق‌ها نیست؛ زیرا بسیاری از آنان به دلیل وجود مدیران لایق منشا خدمات خوبی در کشور بوده‌اند. هدف بررسی امکان چگونگی افزایش بهره‌وری و کارایی سرمایه‌های کشور است تا به یاری خدای بزرگ زمینه برای توسعه و اشتغال بیشتر فراهم شود.

*رییس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن اصفهان

فاطمه سمسارپور همسر یکی از کارگران ایران خودرو است

خبر قتل وی در تظاهرات روز 30 خرداد به علت تهدیدات دولت سرمایه فاش نشده بود

هویت یکی دیگر از جان باختگان خردادماه. در روز سی‌ام خرداد ماه 1388، خانم فاطمه سمسارپور به همراه فرزندش کاوه میراسدالهی با گلوله‌های تک تیراندازهای وابسته به سپاه پاسداران و بسیج به شدت زخمی شد و سپس جان داد. ما کارگران ایران خودرو ضمن اعلام همدردی با همکار عزیزمان آقای میر اسدالهی کشته شدن همسر عزیز ایشان در حوادث اخیر را به خانواده محترم تسلیت می‌گوئیم.

دوستان و همکاران گرامی!

متأسفانه باخبر شدیم که همکار عزیزمان آقای میر اسدالهی در غم از دست دادن همسر مهربان خود در سوگ نشسته است. طبق گزارشات رسیده همسر ایشان خانم فاطمه سمسارپور در جریان حوادث اخیر کشته می‌شود ولی به علت تهدید نیروهای امنیتی برای اخراج فرزندشان از دانشگاه و تهدید حراست ایران خودرو به اخراج ایشان از این شرکت علت کشته شدن همسر جان باخته اش فاش نمی‌شود. میر اسدالهی اکنون وادار به بازنشستگی شده است و به دنبال آن، فاجعه قتل همسرش فاطمه سمسارپور توسط سپاه پاسداران دولت سرمایه در تظاهرات خیابانی روز 30 خرداد 1388 نیز توسط اطرافیان ایشان فاش گردیده است.

ما ضمن آرزوی صبر برای ایشان خواهان شناسائی قاتلین همه کشته شدگان حوادث اخیر و محکومیت سران سرکوبگر می‌باشیم.

جمعی از کارگران ایران خودرو

یاد شهید فاطمه سمسارپور را گرامی می داریم

سمسارپور شهید راه آزادی است

او نیز مثل هزاران شهید راه آزادی به کمک انسان های آزادیخواه شتافته بود که آماج گلوله های حامیان سرمایه قرار گرفت و جان خود را از دست داد. ما یاد او و یاد همه شهیدان راه آزادی را گرامی می داریم و برایشان درود می فرستیم.

زنده باد آزادی

کارگران ایران خودرو

[/http://khodrokar.blogfa.com](http://khodrokar.blogfa.com)

بدون شرح :

به راحتی از خطاهای جهرمی در وزارت کار گذشتند

به گزارش ایلنادر تاریخ 7 آبان 88 آمده است : معاون امور استان های خانه کارگر گفت: محمد جهرمی وزیر کار و امور اجتماعی دولت نهم باید پاسخگوی مشاورانی باشد که بدون کار مفید حقوق چند میلیونی دریافت می کردند.

حسن صادقی در گفت و گو با خبرنگار ایلنا با اشاره به این که برخی منابع تعداد مشاوران جهرمی را در زمان مدیریتش در وزارت کار به اندازه یک مینی بوس عنوان کرده اند، افزود: عزل این مشاوران توسط وزیرکار فعلی که رئیس دفتر رئیس جمهور نیز بوده اقدامی مثبت است اما کافی نیست

رئیس پیشین کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور تصریح کرد: مدیرعاملی جهرمی بر بانک صادرات نشان داد که در انتخاب مدیران همچنان رابطه حرف اول را می زند زیرا اگر یک فرد معمولی خطایی کند با وی برخورد می شود اما گویا برخی ها به راضی از خطاهای جهرمی در وزارت کار می گذرند

صادقی خاطر نشان کرد: جهرمی به دلیل مدیریت غیر علمی خود میزان نقدینگی کشور را از 96 هزار میلیارد تومان به 196 هزار میلیارد تومان افزایش داد و با مدیریت غلط خود میزان تورم کشور را افزایش داد

این فعال کارگری اظهار داشت: الان نیز شاهد هستیم افرادی که در زمان مدیریت جهرمی بر وزارت کار از منابع مالی این وزارتخانه به روش های گوناگون بهره برده اند در جرایم تیریک به جهرمی می دهند تا به احتمال زیاد بتوانند از این رانت خود در بانک صادرات نیز استفاده کنند

پایان پیام

دیدار دبیر اجرایی خانه کارگر آذربایجان شرقی از شرکت آهنگری تراکتور سازی

هر حرکت و تصمیمی خارج از قانون منجر به تنش در محیط کار می شود

ایلنا: به گزارش ایلنا در تاریخ 7 آبان 88 آمده است : دبیر اجرایی خانه کارگر استان آذربایجان شرقی با بازدید از شرکت آهنگری تراکتورسازی ایران در گفتگو با کارگران ، مسایل جامعه کارگری را بررسی کرد

به گزارش ایلنا در بازدید کریم صادق زاده ، کارگران شرکت آهنگری تراکتورسازی ایران از گسترش قراردادهای کوتاه مدت و اخذ تعهدی های بی مورد و مسائلی همچون عدم ثبات امنیت شغلی و عدم وجود تشکل کارگری از جمله شوراهای اسلامی کار، وجود شرکت های پیمانکاری و خدماتی را در بدنه تولید ابراز نارضایتی کرده و خواستار ابقاء به کار و بازگشت تعدادی از کارگران که به عناوین مختلفی از کار اخراج شده اند گردیدند

همین گزارش حاکی کارگران شرکت آهنگری تراکتورسازی ایران تصمیمات یک جانبه کمیته انضباطی بدون حضور نماینده قانونی کارگران از مشکلات موجود خواندند و خواستار توجه جدی مسئولین استانی ، سازمان کار و امور اجتماعی و خانه کارگر استان آذربایجان شرقی به این موضوع شدند

بر پایه همین گزارش کریم صادقی زاده همچنین در نشست جداگانه ای که با حضور مشاور مدیر عامل و مدیر امور اداری و منابع انسانی و معاونت تولید شرکت آهنگری و کارگران این واحد تولیدی برگزار شد با اشاره به مشکلات شدید اقتصادی، گفت: هم اکنون واحدهای تولیدی بیش از همه چیز به آرامش نیاز دارند و هر حرکت و تصمیمی خارج از قانون در محیط کار منجر به تنش کارگری و اختلافات خواهد انجامید

وی افزود: هر مدیری، چه در بخش دولتی و خصوصی در جهت رعایت اصل دو جانبه گرائی بین (کارگر- کارفرما) خود را ملزم به گفتگو و عمل در چار چوب قوانین و مقررات و آئین نامه ها و ضوابط جاری انجام دهد؛ قطعاً موفقیت های زیادی را برای مجموعه محیط کار فراهم خواهد کرد

وی با ابراز تاسف از اینکه قراردادهای گفتگوها و روابط در چهار چوب زور شکل می گیرد؛ گفت: فرق عقل با زور در این است که عقل دو طرفه است یکی می گوید و یکی قبول می کند ولی زور یک طرفه است

کریم صادق زاده افزود: امروز کسی نمی تواند مشکلات کارگران و کار فرمایان را کتمان کند چرا که هر

کدام مشکلاتی دارند.

وی با تاکید بر اینکه دولتی یا خصوصی بودن، خیلی مهم نیست یادآور شد: تفکری که بر واحد تولیدی حاکم مهم است و نباید وجود کارگر نادیده قرار گیرد و هیچکس از یاد نبرد که مدار و محور توسعه در هر واحد تولیدی نیروی انسانی است.

وی از کارگران به عنوان ارکان مهم تولید و صنعت و چرخش اقتصاد یاد کرد و گفت: در نتیجه هر بار که امیدوی که در این نیرو ایجاد گردد موجب بروز استعدادهای درخشان و رشد و شکوفایی و بالندگی آن واحد تولیدی خواهد شد.

وی حفظ و صیانت از نیروی کار و ایجاد نشاط و شادابی در این قشر را موجب بهره‌وری بیشتر و آینده‌ای بهتر و جلوگیری از خدشه دار شدن فرهنگ کار دانست و گفت: نباید به بهانه‌های واهی صاحبان سرمایه خود را با کارگران درگیر کنند که نتایج مطلوبی برای محیط کار ندارد.

به گفته وی یکی از مزیت‌های اصلی واحد‌های تولیدی بزرگ بخش خصوصی در منطقه، عدم استفاده از بکارگیری نیروی انسانی از طریق شرکت‌های پیمانکاری و خدماتی است که موفقیت‌های زیادی برای آنان حاصل کرده است.

وی استفاده از این روش را الگویی مناسب برای سایر واحد‌های تولیدی استان ذکر کرد و گفت: با توجه به سیاستها و برنامه‌های کلان وزیر جدید کار امور اجتماعی که اخیراً هم به صراحت اعلام کرده حذف شرکت‌های پیمانکاری و خدماتی است که امیدواریم با همت مدیران بخش صنعتی این موضوع اساسی تحقق یابد.

وی در ارتباط با سؤال کارگری که مواضع خانه کارگر در ارتباط با اخراج 15 نفر از کارگران قراردادی و رسمی این کارخانه پرسید، گفت: در صورت مراجعه کارگران اخراجی و تشکیل پرونده رسیدگی در واحد امور حقوقی خانه کارگر قطعاً در چارچوب قانون و مقررات در هئیت‌های سازش و تشخیص و حل اختلاف اداره کار با اولویت تمام انجام خواهد شد و به صورت سه‌جانبه‌گرایی با حضور نمایندگان کارگران و کارفرمایان و دولت به مسائل و خواسته‌های آن کارگران رسیدگی خواهد شد.

صادق زاده افزود: به هر حال آن گونه که در هر واحد تولیدی شرایطی جهت استخدام کارفرما پیش‌بینی می‌کند و به مرحله اجراء در می‌آورد لذا قوانینی هم قانونگذار برای خاتمه کار و فسخ قرارداد پیش‌بینی کرده که طرفین ملزم به اجرای آن هستند لذا نباید به بهانه‌های واهی کارگران اخراج‌گردند و تصمیمات کارفرمایان و دولت به عنوان شرکای اجتماعی به نفع طرف ضلع ضعیف مثلث بفرموده مقام معظم رهبری یعنی کارگر باشد. و امنیت شغلی نباید براحتی از دست برود و سرنوشت کارگران به مخاطره بیافتد.

صادق زاده خطاب به کارگران گفت: امروز همه میدانند که بزرگترین چالش نظام ما معضل اشتغال است و خیل روزافزون بیکاران و اینکه عرصه و تقاضا در جامعه یکی نیست بر هیچ کس پوشیده نمی‌باشد لذا بایستی کارگران در این برهه از زمان خواسته‌های صنفی و مشکلات خود را از طریق نمایندگان قانونی به گوش مسئولین رسانده و حل و فصل نمایند.

وی با بیان اینکه نمایندگان کارگران طبق ماده 28 قانون کار از اخراج مصون هستند افزود: در این کارخانه بایستی بستر ایجاد تشکل کارگری قوی و منسجم با حضور افرادی متعهد و و کاردان و خبره به مسائل کار و کارگری تولید و صنعت تشکیل گردد تا بتوانند با همت و پشتیبانی کارگران در کنار مدیریت و هئیت مدیره این کارخانه حرکت‌های مطلوب و مناسبی در جهت احقاق حقوق نیروی داشته باشند.

همین گزارش حاکی است در ادامه این برنامه دبیر اجرایی خانه کارگر تبریز با جمعی از کارگران اخراجی در خانه کارگر ضمن دیدار نشست چند ساعته‌ای با این کارگران داشت و از نزدیک به مسائل و مشکلات آنان رسیدگی و اعلام کرد: به زودی گزارشی از نتایج بررسیها را با توجه به نشستی که با مدیر عامل کارخانه و سایر مسئولین ذیربط انجام خواهد یافت اطلاع‌رسانی خواهد کرد.

پایان پیام

با بسته شدن چاه کارخانه؛

نان سنگ پودرکنی آجر شد

خبرگزاری دولتی ایلنا در تاریخ 7 آبان 88 گزارش میدهد: شنیده‌اید؛ ماجرای گذر آن سنگی را که بدون هیچ منطقی به ته چاهی افتاد و گروهی را به دنبال خود گرفتار کرد؟ همین چند وقت پیش داستانی مشابه این ماجرا در یکی از مناطق اطراف تهران رخ داد و به دنبال کارخانه‌ای را در معرض تعطیلی و کارگرانش را در معرض بیکاری قرار داد.

ماجرا از این قرار است؛ در سال 1374، فردی به نام ایرج حسینی، برای آنکه در اراضی کشاورزی پدری خود یک کارخانه «پودر سنگ‌کنی» احداث کند به وزارت صنایع و معادن وقت رفت و پس از آنکه توانست مجوز تغییر کاربری زمین را بگیرد؛ پروانه تاسیس یک واحد صنعتی را نیز گرفت که عنوانش از نام وی وام گرفته شده بود؛ کارخانه سنگ پودر کنی «ایرج حسینی».

یکسال بعد عملیات ساخت کارخانه آغاز شد و چون برای ساخت و ساز به آب نیاز بود، ایرج حسینی سفارش حفر يك حلقه چاه را داد و بابت آن 15 میلیون تومان پرداخت کرد؛ تا هم آب مصرفی عملیات ساخت کارخانه تامین شود و هم پس از به بهره‌برداری رسیدن کارخانه بتوان از آب آن چاه برای مصارف صنعتی استفاده کرد.

12 سال از آن زمان می‌گذرد در این سال‌ها هر روز کامیون، کامیون از نقاط مختلف کشور به کارخانه می‌آمدند تا طبق سفارش بار سنگ و مواد معدنی تحویل دهند و به جای آن پودر سنگ تحویل بگیرند. تا اینکه نوبت افتادن آن سنگ کذایی به درون چاه رسید؛ سال 86 بود که اداره امور آب شهرستان زرنديه به نداشتن پروانه بهره‌برداری چاه کارخانه ایراد گرفت و به ایرج حسینی ابلاغ کرد که یا برای چاهش مجوز بگیرد و یا آن را پر کند و به جای آن مشترک آب زاویه (منطقه‌ای در مجاورت زرنديه) شود. ایرج حسینی هرچه کلاه خود را قاضی کرد دید که نمی‌تواند چاهش را پر کند و برای تامین کارخانه به اداره آب زاویه درخواست اشتراک بدهد؛ هرچه باشد آب زاویه، آب آشامیدنی بود و استفاده از آن برای مصارف صنعتی نه تنها اسراف که تخلف آشکار محسوب می‌شد؛ بدون آب هم که کارخانه تعطیل می‌شود. پس می‌ماند درخواست مجوز برای چاه فعلی که هم دایر است و هم آبش به دلیل طعم شور و تلخ به درد آشامیدن نمی‌خورد و فقط کاربرد صنعتی و زراعی دارد.

ایرج حسینی شال و کلاه کرد، گیوه‌هایش را ورکشید برای اخذ مجوز چاه به اداره آب زرنديه رفت، اما به او گفتند که چون طبق قانون توزیع عادلانه آب و نیز قانون وصول برخی از درآمدهای دولت، امکان حفر چاه پیش از صدور مجوز وجود ندارد، او باید ابتدا طبق قانون چاه کارخانه تخریب و کور کند و پس از طی شدن مراحل قانونی و دریافت مجوز نسبت به حفر دوباره چاه اقدام کند.

اینجا بود که سنگ به درون چاه افتاد و داد مالک کارخانه را به هوا برد؛ برای ایرج حسینی کور کردن چاه حکم ورشکستگی را داشت؛ چاهی که زمانی با پرداخت 15 میلیون تومان تا عمق 61 متری احداث شده بود حفر دوباره آن با هزینه‌های امروز حداقل 61 میلیون تومان هزینه می‌طلبد.

سال 74 هزینه حفر هر متر چاه در زرنديه از قرار متری 20 تا 40 هزار تومان هزینه برمی‌داشت و در این 12 سال به متری 100 هزار تومان افزایش یافته است.

قانون، قانون است و لازم‌الاجرا و کاری هم به این ندارد که بدون چاه چگونه آب شست‌وشوی کارخانه تامین می‌شود؛ به همین دلیل یکسال بعد دادگاه عمومی زرنديه به استناد بند ه از ماده 45 قانون توزیع عادلانه آب و رعایت بند يك از ماده 3 قانون وصول برخی از درآمدهای دولت، ایرج حسینی را مجرم دانست و ی را به پرداخت جزای نقدی و تخریب چاه محکوم کرد.

اما چون این رای برای کارخانه حکم ورشکستگی نانوشته را داشت، کوتاه نیامد، ایرج حسینی اعتراض کرد. از این اداره به آن اداره رفت؛ از این نماینده و آن نماینده نامه آورد؛ به این سازمان و آن سازمان، این نهاد و آن نهاد نامه فرستاد و در آن نوشت که کور کردن چاه کارخانه آن هم در شرایط رکود اقتصادی چه تبعاتی دارد؛ تازه شاهد و مدرک هم آورد که آب چاه وی از بس شور و تلخ مزه است که به درد نوشیدن نمی‌خورد و تنها استفاده کشاورزی و صنعتی دارد.

با این همه چند هفته پیش چاه کارخانه را بستند. و بدین ترتیب تعداد کامیون‌هایی که برای بارگیری از آن خارج می‌شدند از 12 دستگاه در روز به هفته‌ای 6 دستگاه کاهش یافت و تعداد کارگران آن از 30 نفر به 12 نفر کاهش یافت؛ تازه این آغاز ماجرا است و معلوم نیست که با ادامه این وضع کارخانه با همین اندک کارگر می‌تواند به کار خود ادامه می‌دهد.

و اینگونه بود که باز سنگی به درون چاهی غلطید و این بار نان عده‌ای کارگر را آجر کرد؛ آن‌طور که ایرج حسینی به ایلنا گفته است هنوز او و کارگراتش گرفتار بیرون کشیدن این سنگ هستند.

گزارش: پانید فاضلیان

پایان پیام

واردات دو برابر صادرات

به گزارش خبرگزاری ایلنا در ایران به تاریخ 7 آبان 88 آمده است: صادرات غیرنفتی در شش ماه نخست سال 88 معادل 11375 میلیون دلار اعلام شد.

به گزارش ایلنا به نقل از روابط عمومی وزارت امور اقتصادی و دارایی، براساس گزارش آماری گمرک ایران صادرات غیر نفتی کشور در شش ماه اول سال جاری معادل 59/11375 میلیون دلار (معادل 8235 میلیون یورو) بوده است.

از کل صادرات غیرنفتی کشور در زمان یادشده به تفکیک میعانات گازی، 59/1724 میلیون یورو محصولات پتروشیمی 97/2315 میلیون یورو و سایر کالاها شامل کالاهای صنعتی، کشاورزی، معدنی، فرش و صنایع دستی 94/4194 میلیون یورو، حدود 80/17 میلیون یورو (معادل 46/24 میلیون دلار) از محل تجارت چمدانی است.

همچنین صادرات قطعی با احتساب میعانات گازی با افزایش 25/21 درصدی در وزن و کاهش 31/5 درصدی در ارزش یورو (معادل کاهش 15/15 درصدی در ارزش دلاری) نسبت به شش ماه اول سال 87، مواجه بوده است.

بر همین اساس عمده صادرات کشور در شش ماه اول سال 88 به کشورهای عراق، چین، امارات متحده عربی، هند و افغانستان به ترتیب 84/19، 82/14، 66/13، 80/5 و 73/4 درصد سهم ارزشی صورت گرفت.

واردات قطعی در شش ماه اول سال 88، بالغ بر 94/23668 میلیون دلار بود که نسبت به شش ماه اول سال 87 از نظر ارزش 78/20 درصد به دلار کاهش یافت.

بیشترین ارزش و سهم واردات طی شش ماه اول سال 88، مربوط به " شمش از آهن و فولاد غیر ممزوج " با 3/1105 میلیون دلار و سهم ارزش 67/4 و سهم وزن 29/10 است. " بنزین " با 97/3 درصد سهم ارزشی و 73/5 درصد سهم وزنی و " سایر گندم سخت " با 70/3 درصد سهم ارزشی و 89/14 درصد سهم وزنی رتبه های دوم و سوم را به خود اختصاص داده است.

عمده واردات کشور در زمان یادشده از کشورهای امارات متحده عربی با 45/26، آلمان 92/9، چین 90/7، جمهوری کره 62/6 و سوئیس 48/4 درصد سهم ارزشی انجام گرفته است.

کارگران نیشکر 7 تپه نسبت به عدم رسیدگی به خواسته های خود هشدار میدهند

بنابه گزارشات رسیده در تاریخ 7 آبان 88 از ایران آمده است؛ علی نجاتی رئیس هیئت مدیره سندیکای نیشکر هفت تپه بیش از 6 ماه است که از حقوق و مزایا محروم است و در شرایط سخت عیشتی قرار دارد. علی نجاتی رئیس هیئت مدیره سندیکای شرکت نیشکر هفت تپه بیش از 6 ماه است که حقوق و مزایای او قطع شده است. قطع شدن حقوق و مزایای این فعال کارگری که متاهل و دارای 4 فرزند می باشد شرایط سخت معیشتی برای او و خانواده اش ایجاد کرده است. آقای نجاتی بیش از 20 سال است که در این شرکت شاغل است.

آقای علی نجاتی بخاطر شرکت در اعتراضات کارگری که حقوق آنها ماهها به تعویق افتاده بود و قطع سایر مزایای کارگران چندین بار دستگیر و مدتی را در بازداشت بسر برد. آخرین بازداشت او در اسفند ماه 1387 می باشد که با یورش مامورین وزارت اطلاعات دستگیر و به سلولهای انفرادی منتقل شد و چندین هفته در بازداشت بسر برد. در اثر اعتراضات و فشارهای گسترده بین المللی ناچار به آزادی او شدند.

در تاریخ 8 فروردین ماه به آقای نجاتی ابلاغ شد که از کار اخراج شده است و علت اخراج او را غیبت غیرموجه اعلام کرده بودند. در صورتیکه او در آن زمان توسط وزارت اطلاعات دستگیر و در زندان آنها بسر می برد. آقای نجاتی نسبت به حکم اخراجش و علت اعلام شده توسط کارفرما به اداره کار شوش شکایت کرد و به اداره کار شوش اعلام کرد که اخراج من غیر قانونی و علاوه بر آن من قبل از دستگیری تقاضای مرخصی هم کرده بودم و دستگیری من خارج از اراده ام بوده است.

اداره کار شوش جلسه ای تشکیل داد که با حضور نماینده کارفرما، نماینده اداره کار و آقای نجاتی بود در آن جلسه نماینده کارفرما و نماینده اداره کار به آقای نجاتی اعلام کردند که در اخراج وی نقشی نداشته اند و این خواست اداره اطلاعات شوش بوده. پس از عدم موافقت اداره کار شوش نسبت به بازگشت بکار این فعال کارگری. آقای نجاتی شکایت خود را به دیوان عدالت اداری کشور در تاریخ 21 مهرماه ارسال کرد، که تاکنون هیچ جوابی دریافت نکرده است.

وزارت اطلاعات که در پشت صحنه سرکوب و فشار علیه فعالین کارگری و کارگران است و حتی احکام زندان و مدت آن را با توصیه این اداره صورت می پذیرد و دادگاه انقلاب گاهی نقش ابلاغ کننده دارد. اخیراً اقدام به صدور احکام سنگین زندان علیه اعضای اصلی سندیکای نیشکر هفت تپه نموده اند. فعالین کارگری تا به حال چند بار دادگاهی شده اند. احکام بدوی آنها مورد تایید دادگاه انقلاب مرکز استان اهواز قرار گرفته است و در حال حاضر این احکام در اجرای احکام دادگاه انقلاب شوش می باشد و گفته می شود حتی حکم جلب آنها هم صادر شده است و هر لحظه امکان دستگیری فعالین کارگری می رود. اسامی فعالینی کارگری که محکوم به زندان شده اند عبارتند از: علی نجاتی، فریدون نیکو فرد، قربانعلی علیپور و جنیبل احمدی هرکدام از آنها به 6 ماه حبس تعزیری و 6 ماه حبس تعلیقی محکوم شده اند و آقای محمد حیدری مهر به 3 ماه حبس تعزیری و 8 ماه حبس تعلیقی محکوم شده است.

از طرفی دیگر کارگران نیشکر هفت تپه خواستار لغو احکام زندان و بازگشت آقای علی نجاتی به کار و پرداخت حقوق و مزایای معوقه و اعاده حیثیت از او هستند. در صورتیکه خواسته های آنها تحقق نیابد آنها در روزهای آینده اقدام به اعتراضات گسترده خواهند زد.

فعالین حقوق بشر و دموکراسی در ایران، اخراج کارگران، قطع حقوق و مزایای آنها و صدور احکام زندان بخاطر پیگیری حقوق معوقه خود را محکوم می کند و از سازمان جهانی کار (آی.ال.او) و (و) بخصوص از

اتحادیه بین المللی کارگران (آی.یو.اف) می خواهد که از اعضای سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه که عضو این اتحادیه است حمایت فعال نمایید.
گزارش فوق به سازمانهای زیر ارسال گردید:
سازمان جهانی کار (آی.ال.او)
اتحادیه بین المللی کارگران (آی.یو.اف)
<http://hrdai.blogspot.com>
<http://pejvakzendanyan.blogfa.com>
pejvak_zendanyan10@yahoo.com
pejvakzendanyan@gmail.com
tel.: 003162020193

پیاده روی 7 کیلومتری کارگران گوشت زیاران برای تقاضای دریافت 6 ماه حقوق معوقه
ایلنا: به گزارش ایلنا در تاریخ 7 آبان 88 آمده است: دبیر اجرایی خانه کارگر استان قزوین گفت: کارگران گوشت زیاران 6 ماه حقوق معوقه دارند.
عیدعلی کریمی در گفت و گو با خبرنگار ایلنا با بیان این که 200 کارگر گوشت زیاران برای دیدار با فرماندار قزوین 7 کیلومتر پیاده روی کردند، افزود: فرماندار قول داده است تا با حضور مسئولانی از سازمان خصوصی سازی مشکلات کارگران را بررسی و به آنان کمک کند.
وی با اشاره به این که گوشت زیاران در سال 1386 از وزارت جهاد کشاورزی به بخش خصوصی واگذار شده است، تصریح کرد: مشکلات این واحد از آن زمان آغاز شد.
کریمی وضعیت کارگری استان قزوین را متشنج ارزیابی کرد و گفت: مسئولان بخش تولید کشور باید فکری به حال واحدهای صنعتی و کارگران شاغل در آن کنند.
پایان پیام

یارانه نقدی یا برای همه یا فقط مشمولان نهادهای حمایتی

محمدصادق الحسینی

به نوشته روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد در تاریخ 7 آبان 88 آمده است: طرح هدفمندسازی یارانه‌ها، فارغ از اینکه آیا طرح مناسب یا نامناسبی است و این که چه تبعاتی خواهد داشت،

از این منظر که بهانه‌ای برای واقعی کردن قیمت‌های نسبی در اقتصاد است، قابل دفاع می‌نماید؛ اما مفاد اجرایی این گونه طرح‌های بزرگ و ملی تا بدان حد اهمیت دارد که حتی می‌تواند اصل طرح را نیز زیر سوال برد. در این مقاله به این پرداخته خواهد شد که دولت نباید دهک در آمدی را مبنای پرداخت یارانه تبعیضی قرار دهد؛ بنابراین در این مقاله اجرای این طرح را مفروض گرفته و در چگونگی اجرای آن به بحث می‌نشینیم.

در طرح مذکور، تا به حال قرار است که 50 الی 60 درصد از عواید ناشی از افزایش قیمت کالاهای یارانه‌ای در میان 5 دهک از مردم تقسیم شود؛ در حالی که نه تنها فلسفه اقتصادی این تبعیض پرداختی و همچنین توجیه شرعی پرداخت یارانه مشخص نیست، بلکه نحوه اجرایی شناخت این 5 دهک نیز در هیچ کجای طرح تصریح نشده است؛ اما مشکل عدم مشخص بودن افراد مشمول، تنها یک مشکل اجرایی نیست که به سادگی بتوان از آن گذشت.

برای روشن شدن اهمیت این امر باید به این سوالات توجه کرد: اولاً اگر قرار است گروه‌های کم درآمد تحت کمک دولتی (یارانه مستقیم) قرار بگیرند، چرا این کمک‌ها از طریق دستگاه‌های حمایتی و از منبع مالیات‌ها صورت نمی‌گیرد که هم با منطق اقتصادی منطبق است و هم مبنای شرعی و دینی دارد؟

به نظر می‌رسد پاسخ این سوال این خواهد بود که سیستم مالیاتی ما ضعیف است، در پاسخ باید گفت که اگر سیستم مالیاتی ضعیفی داریم، باید این سیستم را اصلاح کنیم؛ اما تا این سخن به میان افکنده شود، گفته خواهد شد اصلاح سیستم مالیاتی تابع اصلاح سیستم شناسایی دهک‌ها و میزان درآمد افراد است که در ایران وجود ندارد و به وجود آمدن و پا گرفتن چنین سیستمی هم سال‌های سال زمان می‌برد و کشور تا آن زمان توان پرداخت هزینه‌های ناشی از ناکارآمدی این سیستم پرداخت یارانه را ندارد. باز به مکان اولمان بازگشتیم! اگر امکان شناسایی این دهک‌ها و میزان درآمد افراد وجود ندارد، چگونه می‌خواهیم یارانه‌ها را به 5 دهک پایین درآمدی تخصیص دهیم؟ اگر هم این امکان را داریم و این دهک‌ها را می‌شناسیم که باید سیستم مالیاتی را اصلاح کنیم و از طریق باز توزیع درآمدی اقدام به حمایت از این گروه‌ها کنیم.

همان‌طور که از مراحل طی شده در بالا برمی‌آید، سیاست‌گذاران در اجرای طرح هدفمندسازی یارانه‌ها (با توجه به پرداخت نابرابر به برخی دهک‌ها) دچار تناقض بزرگی هستند که می‌تواند حتی مزایای اجرای چنین طرحی را که واقعی شدن قیمت‌های نسبی است نیز زیر سوال ببرد. بنابراین با آگاهی از این تناقض، باید پرسید چرا دولت بر پرداخت یارانه نقدی تنها به 5 دهک اصرار می‌ورزد؟

با آنچه گفته شد، برای زیر سوال نرفتن اهداف اجرای طرح از نظر علمی و شرعی، با توجه به اینکه پرداخت پول را مفروض داریم، تنها دو راه پیش روی دولت است:

اول) رفتن به سمت پرداخت پول به همه مردم به صورت برابر (که می‌توان آن را همان پول نفت که از یارانه‌های پنهان و آشکار بودجه‌ای آزاد شده است، دانست)؛

دوم) پرداخت پول تنها به کسانی که تحت نظر نهادهای حمایتی (بهبیستی و کمیته امداد) بوده و شناسایی آنها از قبل صورت پذیرفته و تعداد، آدرس، شرایط درآمدی و معیشتی آنها کاملاً برای دولت مشخص است.

تظاهرات اعتراضی کارگران مخابرات راه دور

به نوشته سایت کمیته هماهنگی ... در تاریخ 7 آبان 8 آمده است: هزار کارگر مخابرات راه دور استان فارس در مقابل استانداری دولت سرمایه داری در شیراز دست به تظاهرات اعتراضی زدند. کارگران 9 ماه است که هیچ ریالی دستمزد دریافت نکرده اند و از شدت بدهکاری و گرسنگی و فقر جانشان به لب رسیده است.

مبارزه این کارگران علیه تعویق همیشگی دستمزدها و مصادره مستمر حقوق هایشان سال‌هاست که به اشکال مختلف جریان دارد. آنان ماه‌های متوالی کار کرده اما هیچ حقوقی نگرفته اند. گاه در اعتراض به جنایات سرمایه داران دست به خودکشی زده اند. گاه بساط شکایت در مقابل نهادهای دولتی پهن کرده اند.

زمانی به تظاهرات خیابانی اقدام کرده و در مقابل همین دارالعماره توحش سرمایه موسوم به استانداری نیز اجتماع نموده اند. اما سرمایه داران و دولت آن‌ها به اعتراضات آنان هیچ وقعی نگذاشته اند. کارگران در تظاهرات اعتراضی اخیر خویش، خطاب به استاندار که از فرماندهان پیشین سپاه پاسداران است فریاد می‌زدند: «ما اهل غزه هستیم ... انرژی را رها کن، فکری به حال ما کن!».

این شعار صد البته از سر ریشخند و تمسخر طرح شده است. اما از آنجا که برخی کارگران متوهم ممکن است فکر کنند که جمهوری اسلامی واقعا به مردم فلسطین کمک می‌کند لازم است این نکته مهم را توضیح دهیم. این کارگران باید بدانند که نظام سرمایه داری ایران به همان اندازه که دشمن تا مغز استخوان توده های کارگر

ایران و از جمله کارگران مخابرات راه دور است، دشمن مردم کارگر و جنگ زده و مفلوک و آواره غزه نیز هست. کمک های مالی بسیار انبوه دولت ایران به نیروهای ارتجاعی نوع حماس و حزب الله، نه کمک به اهالی کارگر و نفرین شده غزه یا لبنان بلکه، برعکس، کمک بی دریغ و سخاوتمندانه به جریانات تروریستی

ضدکارگر آن مناطق با هدف تحکیم پایه های قدرت خود و کسب توان رقابت بیشتر در مجادلات سودجویانه و قدرت طلبانه اش با دولت ها و قطب های دیگر دنیای سرمایه داری است. کارگر مخابرات راه دور و به طور کلی کارگر ایرانی باید با سر آگاه طبقاتی خویش به این مسائل بیندیشد و مبارزه واقعی خود علیه سرمایه و

دولت سرمایه داری را با شعارهای سرمایه دارانه ای چون «نه غزه، نه لبنان، جانم فدای ایران» یا «فلسطین را رها کن، فکری به حال ما کن» یا به طنز «ما اهل غزه هستیم، فکری به حال ما کن»، که به هیچ وجه شعارهای آگاهانه و سنجیده طبقه او نیستند، آلوده نکند. جمهوری اسلامی به رغم تمامی هیاهوها و هوچی

گری هایش در مورد فلسطین، هیچ لقمه نانی به شکم هیچ کودک گرسنه فلسطینی نرسانده است. هیچ قرص مسکنی برای هیچ کارگر مجروح در حال مرگ این منطقه ارسال نکرده است. هیچ لباسی بر تن هیچ برهنه این دیار نپوشانده است. این رژیم فقط حاصل کار و استثمار توده های کارگر ایران را به هزینه زرادخانه های

نظامی حزب الله و حماس و نیروهای مشابه اختصاص داده است تا از این طریق تنور جنگ و ناامنی و بی ثباتی در منطقه را به نفع خویش و با هدف تحکیم موقعیت خود هر چه بیشتر مشتعل نگه دارد. توده کارگر

غزه بخش جدایی ناپذیر طبقه بین المللی ما و در زمره بی پناه ترین، آسیب پذیرترین و درمانده ترین بخش های آن است. ما دشمن توده های طبقه خود نیستیم. دشمن ما نظام بردگی مزدی است. ریشه استثمار و تشدید هر چه بیشتر آن، فقر، گرسنگی، بی حقوقی، بی دارویی، بی مسکنی، بی آموزشی، تعویق دستمزدها، فقدان

هر نوع تضمین اشتغال و همه اشکال ستم هایی که بر ما اعمال می شود در وجود سرمایه و حاکمیت نظام سرمایه داری نهفته است و جمهوری اسلامی نیز قدرت سیاسی این نظام است. ما با سرمایه و دولت سرمایه داری در حال مبارزه ایم. شعارهای ما باید ریشه های واقعی استثمار و بی حقوقی ها و ستمکشی های مان را

نشانه گیرد. باید به سرمایه و دولت سرمایه داران حمله کنیم. باید علیه سرمایه و قدرت دولتی آن متشکل شویم. باید با قدرت اتحاد و سازمانیابی شورایی ضد سرمایه داری خویش مطالبات پایه ای طبقه مان را بر سرمایه داران و دولت آن‌ها تحمیل کنیم. این حرف که گویا جمهوری اسلامی دستمزد روزانه ما را به مردم غزه می دهد سخنی بسیار نادرست، ناآگاهانه و ضدکارگری است. آنچه واقعی است این است که دولت سرمایه داری

ایران کارگر گرسنه و نفرین شده و جهنم نشین غزه را نیز گوشت دم توپ خود می‌کند تا توحش اش را در

سایر نقاط دنیا گسترش دهد. ما باید این توحش را افشا کنیم. شعارهای ما نباید علیه کارگر همزنجیر خود و در راستای کسب آبرو برای دولت سرمایه داری باشد.
7 آبان 88

تجمع کارگران پریس در مقابل استانداری کردستان و برگزاری جلسه هیئت تشخیص اداره کار برای رسیدگی به شکایت این کارگران

بدنبال صدور حکم اخراج کارگران پریس از تاریخ 27/7/88 توسط کارفرما و شکایت آنان به اداره کار سنندج در مورخه 29/7/88، امروز هفتم مهر ماه هیئت تشخیص اداره کار سنندج برای رسیدگی به شکایت این کارگران تشکیل جلسه داد و این کارگران در مقابل استانداری کردستان دست به تجمع زدند.

کارگران پریس اوایل شهریور ماه سال 87 و بدنبال اعتراض به عدم پرداخت بموقع دستمزدهایشان با رای هیئت تشخیص اداره کار سنندج در تاریخ 27/7/87 از کار خود اخراج شدند اما در پی تداوم اعتراضات این کارگران هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج رای به ابقا بکار آنان با حذف قید موقت از قراردادهايشان داد و بدنبال آن کارفرمای پریس به دیوان عدالت شکایت کرد و نهایتاً با اعتراضات و پیگیریهای کارگران دیوان عدالت نیز رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج را تأیید کرد.

اما علیرغم رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج و دیوان عدالت مبنی بر بازگشت بکار کارگران پریس کارفرما با همکاری اداره کار و استانداری و دیگر نهادهای مسئول در سنندج عملاً این کارگران را بر سر کارهای خود باز نگرداند و تحت فشار شورای تامین استان کردستان، کارگران پریس 27/4/88 و ادار به امضای قرارداد موقت با کارفرمای کارخانه پریس شدند و کارفرما از تاریخ انعقاد این قرارداد تا پایان آن یعنی مورخه 27/7/88 فقط شش نفر از این کارگران را بکار گرفت و عملاً بقیه کارگران را به کارخانه راه نداد و نهایتاً روز 27 مهر ماه 88 به این کارگران اعلام کرد آنان را بکار نخواهد گرفت.

به همین دلیل کارگران پریس روز چهارشنبه 29 مهر ماه در مقابل اداره کار سنندج دست به تجمع زده و شکایتی را از کارفرما به اداره کار تسلیم کردند که دیروز ششم آبانماه جلسه هیئت تشخیص اداره کار سنندج رسیدگی به شکایات کارگران پریس را آغاز کرد.

کارگران پریس در شکایت خود به اداره کار سنندج خواهان اجرای رای دیوان عدالت اداری شدند و دیروز در اعتراض به فشاری که شورای تامین استان برای امضای قرارداد موقت به این کارگران وارد کرده بود در مقابل استانداری نیز دست به تجمع زده و خواهان رسیدگی به وضعیت خود شدند.

بنا بر گزارشهای دریافتی از فعالین کارگری ایران در روز 6 آبان 88 بدنبال تجمع کارگران پریس در مقابل استانداری کردستان مامورین لباس شخصی و انتظامی بلافاصله به نحو چشمگیری در مقابل استانداری حضور پیدا کردند اما کارگران با تاکید بر خواستهای خود با معاون امنیتی استانداری کردستان دیدار کرده و بر رسیدگی فوری به خواست هایشان تاکید کردند.

لازم به یادآوری است علیرغم صدور رای دیوان عدالت مبنی بر بازگشت بکار کارگران پریس با حذف قید موقت از قراردادهايشان، کارفرمای پریس از سال گذشته تا کنون از پرداخت دستمزدهای این کارگران طفره رفته است و نهادهای مسئول در سنندج هیچگونه توجه و یا اقدامی برای اجرای رای دیوان عدالت بعمل نیاورده اند و در طول این مدت دوشادوش کارفرما این کارگران را سر دوانده اند.

آزادی تمام کارگران بازداشت شده خوزستانی

خبرگزاری ایلنا در تاریخ 8 آبان می نویسد: نماینده کارگران لوله سازی خوزستان با اعلام خبر آزادی تمامی بازداشتگان تجمع آرام هفته گذشته؛ گفت: در پی این تجع بخشی از مطالبات معوقه کارگران پرداخت شد. یزدانی، نایب رئیس شورای اسلامی کار لولهسازی اهواز گفت: در جریان تجمع آرام هفته گذشته 36 کارگر لوله سازی خوزستان بازداشت شده بودند که پس از سپردن تعهد، همگی آزاد شدند. کارگران لوله سازی خوزستان از 2 هفته پیش در اعتراض به پرداخت نشدن 13 ماه مطالبات معوقه هر روز بصورت آرام در شهر اهواز تجمع می کردند که دوشنبه گذشته این تجمع آرام به صحنه برخورد عوامل انتظامی با کارگران و بازداشت گروهی از آنها منجر شد.

به گفته این فعال کارگری پس از ماجرای روز دوشنبه، حقوق بهمن‌ماه سال 87 کارگران لوله‌سازی خوزستان پرداخت شد.

وی افزود: پیش از این کارگران لوله‌سازی تنها بخشی از حقوق آذرماه این سال را بطور علی الحساب دریافت کرده بودند.

یزدانی هفته گذشته نیز در کمیته تامین استان به منظور پایان دادن به بحران پیش آمده در خصوص از سرگیری تولید و تامین نقدینگی اقداماتی شده بود.

این عضو شورای اسلامی کار لوله‌سازی خوزستان گفت: براین اساس شرکتهای آب و فاضلاب ملزم شدند تا برای تامین لوله‌های مورد نیاز خود با این شرکت قرارداد کار منعقد کنند؛ بستن کاری که اقدام به توقیف اموال شرکت کرده‌اند به مدت یک ماه شکایت خود را به تعویق بیندازند تا به این شرکت وام پرداخت شود؛ دو برج از مطالبات معوقه کارگران از محل وام در نظر گرفته شده پرداخت شود.

طلب کارگران صنایع مخابراتی راه‌دور ایران به 8 ماه رسید

خبرگزاری ایلنا در تاریخ 8 آبان می نویسد: در حالی که مطالبات معوقه کارگران صنایع مخابراتی راه دور ایران به بیش از 8 ماه رسیده است، کارگران این کارخانه از مخالفت مسوولان استان فارس با برگذاری تجمع‌های کارگری خبر می‌دهند.

به گزارش ایلنا، کارگران می‌گویند: با گذشت یک هفته از آخرین تجمع اعتراضی کارگران کارخانه صنایع مخابراتی راه‌دور ایران نه تنها هیچ اقدامی در خصوص پرداخت مطالبات و بازگشایی کارخانه صورت نگرفته است بلکه مسوولان استانی تاکنون سعی کرده‌اند تا حرکت‌های اعتراضی کارگران جلوگیری کنند. یکی از کارگران در گفتگو با ایلنا گفت: آخرین بار و در شهریور ماه، 300 هزار تومان از طلب چند میلیون تومانی هرکارگر پرداخت شد.

وی گفت: با وجود اینکه برخی از کارگران در اعتراض به وضع موجود چند بار دست به حرکت‌های انتحاری زده‌اند اما مسوولان به جای پیگیری برای پرداخت مطالبات کارگران و بازگشایی کارخانه، استفاده از بیمه بیکاری را به کارگران توصیه می‌کنند.

وی گفت: پیش از این نیز جمعی از اعضای کمیسیون اجتماعی مجلس پس از بازدید از این کارخانه راه‌ها شده و وضعیت کارگران آن وعده داده‌بودند تا در تهران به این وضع رسیدگی کنند. کارخانه صنایع مخابراتی راه دور ایران که در استان فارس واقع است؛ پس از واگذاری به بخش خصوصی به حالت نیمه تعطیل درآمد و پرداخت مطالبات 900 کارگر آن به تعویق افتاد.

پایان پیام

هشدار کارگران نیشکر هفت تپه نسبت به عدم رسیدگی به مطالبات شان

به نوشته سایت پیام در تاریخ جمعه 8 آبان 88 آمده است: کارگران شرکت نیشکر هفت تپه هشدار دادند در صورتی که به خواست‌ها و مطالبات شان پاسخ مناسب داده نشود در روزهای آینده دست به اعتراضات گسترده خواهند زد.

بر پایه خبر منتشره کارگران نیشکر هفت تپه ضمن آن که خواستار لغو احکام زندان و بازگشت به کار، پرداخت دستمزد و مزایای معوقه و اعاده حیثیت "علی‌نجاتی" رئیس هیات مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه شدند تهدید کردند در صورتی که خواست‌های آنان تحقق نیابد در روزهای آینده اقدام به اعتراضات گسترده خواهند نمود.

مصاحبه یاسمین میظر با علی پیچگاه از پیشکسوتان مبارزات کارگران نفتگر ایران پیرامون وقایع پس از انتخابات در ایران

ارزیابی شما از وقایع اخیر ایران چیست؟ اوضاع سیاسی را چگونه می‌بینید و نقش طبقه کارگر در این مقطع را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

ببینید من فکر می‌کنم اول باید پرسید چرا اعتراضات سیاسی پس از انتخابات فرمایشی رژیم چنین ابعاد گسترده‌ای پیدا کرد؟

شکی نیست که اکثر مردم ایران از نبود آزادیهای سیاسی ناراضی بودند و هستند ، جوانها که در صد بالایی از جامعه را تشکیل میدهند از دخالت دولت مذهبی در زندگی شخصی احساس حقارت میکنند و جانشان به لب رسیده بود به طور کلی نارضایتی از جمهوری اسلامی به اوج خود رسیده بود و کل این قضایا باعث شد وقتی رژیم حتی در انتخابات فرمایشی هم راه تقلب را انتخاب کرد تظاهرات و اعتراضات خیابانی در سطحی که دیدیم شکل بگیرد . اما نباید فراموش کرد که این نوع نارضایتیها سالها است وجود دارد و این اولین باری نیست که در انتصابات جمهوری اسلامی تقلب هم صورت میگیرد، به نظر من یکی از دلایلی که این دفعه نارضایتیها تا این حد خود را نشان داده، وضعیت اوضاع بد اقتصادی مردم است ، تورم بالای ۲۵در صد، بیکار سازیهای گسترده ، زیاد شدن فاصله فقر و ثروت و ... از این جنبه میشود گفت: پیش درآمد اعتراضات تابستان امسال مبارزات گسترده کارگری در یکی دو سال اخیر در اعتراض به فقر، بیکاریهای گسترده، عدم پرداخت دستمزدها (که خودش به روش مطلوب سرمایه داری برای افزایش سود تبدیل شده) و اعتراضهای کارگران، معلمان، پرستاران ... در اعتراض به سیاستهای اقتصادی دولت بود .

البته خیلی از این مبارزات حالت دفاعی داشت ولی با این همه، مستمرترین شکل اعتراض به کلیت جمهوری اسلامی در چند سال اخیر (تا خرداد ۱۳۸۸) را در این اعتراضات می بینیم.

اتفاقا ادامه حرکتهای اعتراضی را هم در شکل مبارزات کارگری هفتههای اخیر می بینیم، اعتراض کارگران ایران خودرو (و عقب نشینی رژیم) ، حرکتهای انقلاب کارگران پارس واگن ، از درهم شکستن نهار خوری کارخانه تا اعتصاب غذا و صدها حرکت اعتراضی کارگری دیگر در ۲-۳ ماه اخیر.

فکر می کنید علت تداوم اعتراضات، در شرایطی که واضح است یک جناح جمهوری اسلامی حد اقل فعلا بر جناح دیگر پیروز شده، چگونه است؟

مردم و اینجا منظورم مزد بگیرها است ، اعم از کارگر، کارمند، معلم، پرستار یا این جمعیت میلیونها بیکار راستش چیزی برای از دست دادن ندارند جز فقر و بدبختی، حقوقهای پرداخت نشده... و از این رو است که همینکه کوچکترین امکانی پیدا میشود به خیابانها می آیند، مثل روز قدس یا جلو محل کار یا کارخانه، گاهی در برابر محل کار بسته شده نیز تظاهرات میکنند. نارضایتی اقتصادی باعث شد مردم مخالفتشان با دیکتاتوری جمهوری اسلامی را در چنین ابعاد بی سابقه ای نشان دهند.

به نوعی میشود گفت: اعتراضات سیاسی امسال تابستان بر بستر یک بحران اقتصادی کم سابق در ایران شکل گرفت. بحرانی که طبعاً بی تاثیر از بحران اقتصادی نظام سرمایه در سطح بین المللی نبود.

هر بحران اقتصادی، مبارزات طبقاتی خودش را همراه دارد و البته سرمایه جهانی در انتقال بحران به کشورهای حاشیه تجربه طولانی دارد اما اقتصاد فاسد و انگلی سرمایه داری اسلامی در ایران زمینه های جدیدی برای تشدید آثار بحران در ایران بوجود آورده است. اگر این زمینه را به بحران سیاسی ناشی از تشدید نارضایتیهای عمیق سیاسی اضافه کنید، درک علت مبارزات و ادامه آنها ساده تر میشود.

حتما میدانید که خیلیها از غیاب طبقه کارگر در صحنه سیاسی صحبت می کنند و جالب است که نظر شما در ضدیت با این نظر است اما می خواستم بدانم تا آنجا که شما می دانید؛ فعالین جنبش کارگری خصوصا در صنایع کلیدی مثل نفت در مورد وقایع کنونی چه فکر می کنند؟

اول باید تاکید کنم جنبش کارگری نه فقط از روز اول تظاهرات که قبل از همه درگیر مبارزه با دولت و رژیم بود اما وقایع اخیر کمی مسائل را عوض کرده. اول اینکه تعداد مبارزات کارگری چند برابر شده (که البته بیشتر به وخیم تر شدن اوضاع اقتصادی هم برمی گردد) اما مهمتر از آن، این است که طی چند ماه اخیر در مواردی کیفیت مبارزات طبقاتی کارگری از حالت دفاعی خارج شده و اشکال تهاجمی به خود گرفته است. مثلا اعتراضات کارگران پارس واگن ، جسارت کارگران ایران

خودرو. باید دقت کرد که شرکت در این نوع حرکت‌های اعتراضی خیلی خطرناکتر از تظاهرات خیابانی است چون نام، نام فامیل آدرس... همه در دست صاحبکار و مأمورین امنیتی هست و حداقل قضیه این است که کارگرمعتراض بیکار میشود، در شرایطی که این در صد بالایی از نیروی کار بیکار است.

با اینهمه، با اینکه ما شاهد تشدید سرکوب هستیم، مبارزات کارگری گسترش پیدا کرده است. پس امیدوارم کسی از عدم حضور طبقه کارگر صحبت نکند، این بخش از پیشروی کارگران را نیز ببیند. اما واقعیت این است که بخشی از کارگران و خصوصاً کارکنان نفت به نقش تاریخی خود آگاهند و البته کارگران با سابقه به یاد دارند اعتصاب‌های دهه ۵۰ چه نقش تاریخی در مبارزات مردم ایران ایفا کرد. نسل جوان کارکنان هم از پیشکسوت‌ها در این مورد فراوان شنیده‌اند. اما اینکه تا امروز پی اعتصابی نرفته‌اند دلایل مشخصی دارد.

اول نگرانی از این است که درجوانی اعتصاب به سود جناح اصلاح طلب رژیم تمام شود که البته طبقه کارگر این جناح را هم به درستی دشمن طبقاتی خود میدانند، جناحی که آزادی خواهیش تنها وقتی پدید آمد که به خودش ظلم شد! و در این مورد بین کارگران نفت هم بحث‌های زیادی بوده و هست. نگرانی دیگر این است که چنین اعتصابی باید در مقطعی صورت گیرد که هماهنگی بین پالایشگاه‌ها باشد و اعتصاب پیروز شود،

ما سال ۶۰ می‌خواستیم در اعتراض به مسائل سیاسی اعتصاب کنیم. تعدادی موافق بودند تعدادی مخالف. آن زمان هم واضح بود عده‌ای با رژیم کلاً مخالفند تا چه رسد به حالا که تعداد مخالفین خیلی بیشتر شده. اما این را هم بگویم که اگر مبارزات مردم ادامه پیدا کند، من مطمئن هستم (یعنی این قول را میدهم) که کارکنان صنعت نفت از مبارزات سیاسی دفاع کنند و در حد لازم اقدام کنند.

- سؤال آخر من در مورد تحریم‌های پیشنهادی است. آمریکا و انگلیس، فرانسه، آلمان تحریم صدور نفت تصفیه شده به ایران را در دستور کار خود دارند. نظر شما در این مورد چیست؟

- اول اینکه واضح است تحریم مردم را فلج می‌کند، در سرما مردم فقیر، کارگران... ضربه می‌بینند. کالاهای ضروری به شهرها، روستاها نمیرسد. این همه در خدمت منافع سرمایه جهانی. خود این مسئله مانعی بر مبارزات کارگری است و تنها تاثیر آن تقویت رژیم است. ما از سال ۶۰ پی سرنگونی انقلابی این رژیم بودیم هر دخالتی از حکومت‌های ارتجاعی این هدف را عقب می‌اندازد. می‌شود کیفیت شرایط را برای اعتراضات کارگری نامناسب می‌کند. پس باید سکوت نکرد و این تحریم‌ها به هر طریق ممکن اعتراض نمود.

مانور پلیس برای برخورد با کارگران معترض در ساری

شگرد جدید رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی و خرج میلیون‌های تومان برای آماده‌سازی نیروهای سرکوب برای تظاهرات آینده کارگران. روز آخر یک مانور در ساری به نحوه برخورد با کارگران معترض فرضی اختصاص یافت.

به گزارش پایگاه خبری سفیر در تاریخ: 8/8/1388 در شهرساری استان مازندران، در این مانور صدها کارگر نمایشی در اعتراض به عدم دریافت مطالبات خود یکی از بزرگراه‌های شهر را مسدود کردند و با آتش زدن لاستیک خودرو و چوب خواستار دریافت حقوق خود شدند

در این مانور، مذاکرات ماموران انتظامی و امنیتی با معترضان بی نتیجه ماند و این تجمع به درگیری انجامید که ماموران نیروی انتظامی توانستند ضمن سرکوب اعتراضات تمامی آشوب‌گران فرضی را بازداشت کردند و موفق شدند جاده مسدود شده را باز کنند.

چندین کارگر بازداشتی در اهواز آزاد شدند

آن طور که منابع خبری در ایران می‌گویند، ده‌ها کارگر کارخانه لوله‌سازی اهواز که هفته گذشته و در جریان یک تجمع اعتراض در خیابان نادری اهواز بازداشت شده بودند، آزاد شده‌اند.

خبرگزاری «ایلنا» در تاریخ 8 آبان 88 نوشت: خبر آزادی این کارگران را به نقل از نایب رئیس شورای اسلامی کار این کارخانه اعلام کرد و نوشت که «از کارگران آزاد شده تعهد گرفته شده است».

«بازداشت ۵۰ کارگر لوله چدنی اهواز در پی تجمع اعتراضی»

خبرگزاری «ایلنا» به نقل از یزدانی، نایب رئیس شورای اسلامی کار لوله‌سازی اهواز نوشت: در جریان تجمع آرام هفته گذشته، ۳۶ کارگر بازداشت شده بودند.

پیشتر، در گزارش‌های قبلی گفته شده بود که حدود ۵۰ نفر بازداشت شده‌اند. در همین ارتباط، یکی از کارگران کارخانه لوله‌سازی اهواز به رادیو های خارج از کشور گفت: «شماری از مردم که به راهپیمایی کارگران پیوسته بودند نیز بازداشت شدند که از وضعیت آنها خبری در دست نیست.» کارگران کارخانه لوله‌سازی اهواز از دو هفته پیش در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق و مزایای معوقه خود، هر روز به صورت آرام در شهر اهواز راهپیمایی و تجمع می‌کردند. اما روز دوشنبه و یک روز پس از هشدار نیروی انتظامی، راهپیمایی آرام کارگران مورد حمله مأموران نیروی انتظامی قرار گرفت.

حامد، یکی از کارگران شرکت کننده در تظاهرات، به رادیو فردا گفت که مأموران نیروی انتظامی پیش از بازداشت ده‌ها نفر، از باتوم و گاز اشک آور علیه راهپیماییان استفاده کردند. در این میان، بر اساس گزارش‌ها، پس از بازداشت‌های روز دوشنبه گذشته، حقوق یک ماه کارگران به آنان پرداخت شده است. این در حالی است که ۱۵۰ کارگر کارخانه لوله‌سازی اهواز بین ۱۰ تا ۱۵ ماه حقوق مزایای خود را دریافت نکرده‌اند.

در ماه‌های اخیر، کارگران برخی از کارخانه‌ها در ایران به دلیل پرداخت نشدن حقوق و مزایای خود اقدام به اعتراض‌های صنفی، مانند تجمع و راهپیمایی کرده‌اند.

در این ارتباط می‌توان به تجمع صدها کارگر صنایع مخابراتی راه دور ایران در شیراز، اعتصاب صدها کارگر شرکت واگن‌سازی در اراک و تجمع کارگران کارخانه چینی الیرز قزوین اشاره کرد. در عین حال، گزارش‌های منابع کارگری حاکی از اعتصاب سه ساعته کارگران نانوايي‌ها در شهر سنندج در روز چهارم آبان حکایت دارد.

با رای مخالفت نمایندگان؛

کلیات لایحه جلوگیری از تعطیلی واحدهای تولیدی رد شد

خبرگزاری دولتی ایلنا در تاریخ 8 آبان 88 گزارش می‌دهد: کلیات لایحه اصلاح قانون حمایت صنعتی و جلوگیری از تعطیلی واحدهای تولیدی و صنعتی کشور صبح امروز در مجلس رد شد به این ترتیب جزییات این لایحه نیز دیگری در مجلس بررسی نخواهد شد.

به گزارش خبرنگار ایلنا، این لایحه در 17 آذرماه سال گذشته به مجلس ارایه شده بود که طی آن هیاتی برای حمایت از صنایع به منظور جلوگیری از تعطیلی کارخانه‌ها در نظر گرفته شده بود این هیات مرکب از نمایندگان وزارتخانه‌های اقتصادی، صنایع، کار، رفاه و بازرگانی بود که نمایندگانی از سازمان مدیریت، اتاق بازرگانی و صنایع و معاون نیز در آن در نظر گرفته شده بودند البته یک عضو ناظر هم از کمیسیون صنایع مجلس می‌توانست در آن عضویت داشته باشد.

حمیدرضا فولادگر از جمله مخالفان این لایحه بود که اصلاحات اعمال شده در کمیسیون صنایع به این لایحه را منجر به تغییر محتوای آن می‌دانست و معتقد بود که به این ترتیب این لایحه مغایر با اصل 44 قانون اساسی شده است.

محمد مهدی مفتاح نیز از دیگر مخالفان این لایحه بود.

گفتنی است کلیات این لایحه با 73 رای موافق، 98 رای مخالف و 11 رای ممتنع رد شد.

پایان پیام

اکنون میست اعلام کرد: امسال نرخ بیکاری ایران افزایش می‌یابد

روزنامه ابرار اقتصادی در تاریخ 9 آبان می‌نویسد: واحد اطلاعات اکونومیست در تازه‌ترین گزارش خود بدون تغییر پیش بینی قبلی اعلام کرد که نرخ بیکاری ایران در سال جاری به ۱۲/۹ درصد افزایش خواهد یافت به گزارش ایسنا، واحد اطلاعات اقتصادی اکونومیست در گزارش ماه اکتبر ۲۰۰۹ خود نیروی کار ایران در سال گذشته را ۲۴ میلیون و ۳۰۰ هزار نفر و نرخ بیکاری را ۱۲/۵ درصد اعلام و پیش بینی کرد که این شاخص‌ها در سال جاری به ترتیب ۲۵ میلیون نفر و ۱۲/۹ درصد خواهد بود. انتظار می‌رود طی دو سال آینده نیروی کار ایران به ترتیب معادل ۲۵ میلیون و ۷۰۰ هزار نفر و ۲۶ میلیون و ۴۰۰ هزار نفر باشد که این شاخص برای نرخ بیکاری معادل ۱۳/۲ و ۱۴/۱ درصد خواهد بود. در سال ۱۳۹۱ شمار افراد دارای شغل

ایران به ۲۷ میلیون نفر خواهد رسید که این میزان برای سال ۱۳۹۲ معادل ۲۷ میلیون و ۷۰۰ هزار نفر پیش بینی شده است. در همین حال عنوان شده است که نرخ بیکاری در سال ۱۳۹۱ برابر با ۱۵ درصد خواهد بود که بدون تغییر در سال ۱۳۹۲ نیز برابر با ۱۵ درصد خواهد بود. به اعتقاد اکونومیست در سال ۱۳۹۳ نیروی کار ایران معادل ۲۸ میلیون و ۴۰۰ هزار نفر و نرخ بیکاری برابر با ۱۵/۵ درصد خواهد بود.

کارگران اشکان چینی، سپر انسانی مدیریت هستند

ایلنادر تاریخ ۹ آبان ۸۸ گزارش میدهد: دبیر اجرایی خانه کارگر استان قزوین گفت: مدیریت شرکت اشکان چینی از کارگران به عنوان سپر انسانی برای اجرای خواسته‌های خود استفاده می‌کند. عیدعلی کریمی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، با اشاره به اینکه اشکان چینی از واحدهای مدرن تولید چینی در کشور است افزود: با وجودی که این کارخانه میلیاردها تومان وام گرفته است اما به صورت نیمه فعال به کار خود ادامه می‌دهد.

وی تصریح کرد: در کارخانه اشکان چینی یک هزار کارگر می‌توانند کار کنند اما مدیریت آن در برهه‌های مختلف از ۱۵۰ تا ۳۰۰ کارگر استفاده می‌کند و آنها را هم زیاد نگه نمی‌دارد و هرچند وقت یک بار کارگران قدیمی را اخراج و کارگران جدید به کار می‌گیرد. کریمی با اشاره به بدهی اشکان چینی به شرکت گاز، اظهار داشت: کارفرمای این واحد کارگران را به تجمع در شهر صنعتی البرز تشویق می‌کند تا گاز واحد وصل شود و شرکت دوباره بتواند وام‌های میلیاردی بگیرد.

کارگران ITI باز هم تجمع کردند

خبرگزاری ایلنادر تاریخ ۹ آبان گزارش میدهد: جمعی از کارگران کارخانه صنایع مخابراتی راه دور ایران (ITI) صبح امروز به منظور پیگیری خواسته‌های خود برای چندمین بار در مقابل استانداری فارس تجمع کردند.

این کارگران در تماس با گروه کارگری خبرگزاری کار ایران، اعلام کردند که هدف از این تجمع پیگیری ۱۱ ماه مطالبات معوقه و مشخص شدن وضع کارخانه است.

کارگران می‌گویند در حالی که به آنها وعده داده شده است تا با اجرای قانون مشاغل سخت و زیان‌آور کارگران دارای ۲۰ سال سابقه بازنشسته شوند؛ ادراه تامین اجتماعی استان فارس با این موضوع مخالفت می‌کند.

بمگفته کارگران در صورت اجرای این قانون حداقل تکلیف ۳۰۰ نفر از کارگران صنایع مخابراتی راه دور ایران با بازنشسته شدن مشخص خواهد شد.

در ماه‌های اخیر این چندمین بار است که کارگران صنایع مخابراتی راه دور ایران در اعتراض به تعطیلی کارخانه و دریافت نکردن مطالبات خود در مقابل استانداری تجمع می‌کنند.

این در حالی است که پیشتر مسوولان استانی به کارگران صنایع مخابراتی راه دور ایران نسبت به برگزاری تجمع‌های کارگری هشدارهایی داده بودند.

پایان پیام

احمدی نژاد از توزیع یارانه نقدی میان هفت دهک درآمدی خبر داد

تا ۱۷ هزار تومان یارانه ماهانه ایرانی‌ها

به نوشته روزنامه سرمایه در تاریخ ۹ آبان ۸۸ آمده است: محمود احمدی نژاد رئیس جمهوری اعلام کرد در قالب لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها، دولت قصد دارد میان ۷۰ درصد مردم (هفت دهک جامعه) یارانه نقدی توزیع کند. رئیس دولت دهم، در حالی این خبر را مطرح کرد که مجلس هنوز درباره اینکه یارانه نقدی به پنج یا هفت دهک جامعه تعلق بگیرد، تصمیم مشخصی نگرفته و میزان دریافت کنندگان یارانه نقدی و دهک‌های هدف مشخص نشده است. برخی نمایندگان مجلس، خواستار آن شده‌اند که یارانه نقدی به همه مردم تعلق گیرد. در صورتی که چنین هدفی متصور باشد از حداقل ۱۰ هزار میلیارد تومان درآمد دولت از این طرح مبلغ پنج هزار میلیارد تومان بین

۷۰ میلیون نفر توزیع می‌شود که به هر نفر ماهانه حدود شش هزار تومان تعلق خواهد گرفت. همچنین اگر حداکثر درآمد مصوب برای دولت یعنی ۲۰ هزار میلیارد تومان از محل افزایش قیمت حامل‌های انرژی تحقق یابد به هر نفر حدود ۱۲ هزار تومان ماهانه تعلق خواهد گرفت. اما اگر طبق اعلام محمود احمدی نژاد، هفت دهک دریافت کننده یارانه نقدی باشند از محل ۲۰ هزار میلیارد تومان درآمد دولت ۱۰ هزار میلیارد تومان بین هفت دهک یعنی ۴۹ میلیون نفر توزیع می‌شود و به هر نفر ماهانه ۱۷ هزار تومان تعلق خواهد گرفت.

محمود احمدی نژاد در جمع مردم مشهد در عین حال از احتمال پرداخت یارانه نقدی به هشت دهک جامعه نیز سخن گفت. بنا بر اظهارات وی دولت قصد دارد در اجرای لایحه هدفمندکردن یارانه ها به شش، هفت و هشت دهک جامعه یارانه نقدی پرداخت کند. در عین حال رئیس دولت شش، هفت و هشت دهک را معادل 70 درصد مردم ذکر می کند و در بخش دیگری از سخنان خود یادآور می شود: «ما بررسی ها و راه های را دنبال کرده ایم که قدرت خرید هفت دهک بیشتر شود، یعنی بهره مندی هفت دهک بیشتر شود و سه دهک نیز پس اندازشان مقداری کمتر خواهد شد.» با توجه به گفته های احمدی نژاد میزان درآمد حاصل از هدفمندکردن یارانه ها طبق مصوبه مجلس بین 10 تا 20 هزار میلیارد تومان است و به هر فرد در سال اول اجرای هدفمندکردن یارانه ها هشت هزار و 300 تومان تا 17 هزار تومان خواهد رسید. این میزان یارانه نقدی میان 49 میلیون و 400 هزار نفر معادل 70 درصد جمعیت کشور توزیع خواهد شد.

اما چنانچه مصوبه کمیسیون ویژه طرح تحول مبنی بر توزیع یارانه نقدی به پنج دهک معادل 36 میلیون نفر توزیع شود سهم هر فرد از گروه هدف ماهانه 11 هزار و 570 تا 23 هزار تومان خواهد بود. محاسبات مرکز آمار نشان می دهد میانگین خانوار در دهک های درآمدی یک تا هفت حدود چهار نفر است با این حساب هر خانواده چهار نفره در سال اول اجرا بنا بر دهک های موردنظر دولت بین 33 تا 66 هزار تومان و براساس نظر کمیسیون طرح تحول بین 46 تا 92 هزار تومان دریافت می کند.

نگرانی از شکاف یارانه نقدی با تورم جهشی

توزیع ماهانه 66 هزار تومان به یک خانوار چهار نفره در کشور در شرایط فعلی نمی تواند، تاثیر چندانی بر افزایش توانایی خرید بگذارد.

این میزان توزیع نقدی، در حالی انجام می شود که بر اساس محاسبات خود دولت با افزایش قیمت گاز و برق به هر واحد 100 و 120 تومان، هزینه های برق، گاز مردم هر یک به 25 هزار تومان افزایش پیدا می کند. به عبارت دیگر، یارانه ای که دولت قصد دارد به هفت دهک جامعه پرداخت کند، تقریباً کفاف افزایش قیمت برق و گاز را می دهد.

دولت در حالی قصد دارد، بین 33 تا 66 هزار تومان یارانه نقدی توزیع کند که حتی اگر فرض دولت را بر ایجاد تورم 7/15 درصدی ناشی از اجرای طرح معیار قرار دهیم و 15 درصد نیز تورم ساختاری را به آن اضافه کنیم، هزینه های خانوار شهری در سال اول، حدود 31 درصد افزایش پیدا می کند. به عبارت دیگر اگر یک خانوار در دهک های پایین جامعه را که حدود 400 هزار تومان هزینه در ماه دارد، در نظر بگیریم هزینه وی از 400 هزار تومان به 524 هزار تومان افزایش پیدا می کند. در حالی که دولت 66 هزار تومان به وی کمک می کند و در واقع از 124 هزار تومان افزایش هزینه 66 هزار تومان معادل 53 درصد را جبران می کند. حال اگر نظر مرکز پژوهش های مجلس را مبنی بر افزایش تورم 60 درصدی ناشی از طرح هدفمند کردن را معیار قرار دهیم، این رقم به اضافه تورم ساختاری رقم تورم را به 75 درصد می رساند. حال یک خانوار با هزینه 400 هزار تومانی در سال اول اجرا، افزایش هزینه ای معادل 75 درصد خواهد داشت و هزینه اش به 700 هزار تومان خواهد رسید. اما دولت 66 هزار تومان از 300 هزار تومان افزایش هزینه خانوار معادل تنها 22 درصد افزایش هزینه خانواده را پوشش خواهد داد.

توصیه به آرام مصرف کردن

محمود احمدی نژاد با تاکید بر ضرورت مدیریت کردن یارانه نقدی توسط مردم خطاب به آنها توصیه می کند: «ما پول را به حساب شما واریز می کنیم باید آن را مدیریت کنید و ضرورتی ندارد که روز اول سراغ همه آن چیزهایی که احتیاج دارید بروید بلکه می توانید آرام آرام احتیاجات خود را تامین کنید.»

8 ماه مطالبات معوقه و تجمع های اعتراضی کارگران صنایع مخابراتی راه دور

خبرگزاری ایلنا در تاریخ 9 آبان گزارش میدهد: در حالی که مطالبات معوقه کارگران صنایع مخابراتی رادور ایران به بیش از 8 ماه رسیده است، کارگران این کارخانه از مخالفت مسوولان استان فارس با برگزاری تجمع های کارگری خبر می دهند.

به گزارش ایلنا، کارگران می گویند: با گذشت يك هفته از آخرین تجمع اعتراضی کارگران کارخانه صنایع مخابراتی رادور ایران نه تنها هیچ اقدامی در خصوص پرداخت مطالبات و بازگشایی کارخانه صورت نگرفته است بلکه مسوولان استانی تاکنون سعی کرده اند تا حرکت های اعتراضی کارگران جلوگیری کنند. یکی از کارگران در گفتگو با ایلنا گفت: آخرین بار و در شهریور ماه، 300 هزار تومان از طلب چند میلیون تومانی هرکارگر پرداخت شد.

وی گفت: با وجود اینکه برخی از کارگران در اعتراض به وضع موجود چند بار دست به حرکت های انتحاری زده اند اما مسوولان به جای پیگیری برای پرداخت مطالبات کارگران و بازگشایی کارخانه، استفاده از بیمه بیکاری را به کارگران توصیه می کنند.

وی گفت: پیش از این نیز جمعی از اعضای کمیسیون اجتماعی مجلس پس از بازدید از این کارخانه راها شده

و وضعیت کارگران آن وعده داده بودند تا در تهران به این وضع رسیدگی کنند. کارخانه صنایع مخابراتی راه دور ایران که در استان فارس واقع است؛ پس از واگذاری به بخش خصوصی به حالت نیمه تعطیل درآمد و پرداخت مطالبات 900 کارگر آن به تعویق افتاد.

رئیس اتحادیه آهن فروشان رشت خبر داد:

عدم تحقق 3ساله وعده دولت برای پرداخت وام‌های زودبازده

خبرگزاری ایلنا در تاریخ 9 آبان گزارش میدهد: رئیس اتحادیه آهن فروشان و آهن‌کاران رشت، گفت: به رغم گذشت 3سال تاکنون به هیچ یک از اعضای این اتحادیه (طی مراحل قانونی) وام زودبازده اقتصادی پرداخت نشده که این خلاف وعده دولت است.

مهرداد ظهیری در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا در گیلان، اظهار داشت: تعداد اعضای اتحادیه آهن‌کاران و آهن فروشان شهر رشت 400 نفر است که از این تعداد 100 نفر آهن فروش هستند. وی به تعداد بازرسی‌های انجام شده از واحدهای تحت پوشش این اتحادیه اشاره و خاطر نشان کرد: تاکنون بیش از 100 بازرسی از واحدهای تحت پوشش این اتحادیه با هدف کنترل و نظارت دقیق عملکرد اعضاء صورت پذیرفته که بازرسان این اتحادیه با واحدهای بدون پروانه کسب برخورد قانونی می‌کنند تا از حقوق اعضای رسمی دفاع بشود.

رئیس اتحادیه آهن‌کاران و آهن‌فروشان شهر رشت به مهمترین مشکلات این اتحادیه اشاره و گفت: به رغم گذشت 3سال و پیگیری‌های متعدد از طریق استانداری و سازمان بازرگانی گیلان و شهرداری رشت برای تحویل زمینی مناسب به مساحت 30 هکتار در خارج شهر برای احداث شهرک صنفی آهن‌کاران و آهن‌فروشان هیچ گونه همکاری با این اتحادیه به عمل نیامده است. ظهیری مهمترین هدف از احداث این شهرک صنفی را رفع آلودگی‌های صوتی و مزاحمت‌ها برای شهروندان رشتی عنوان کرد.

وی ساخت این شهرک صنفی را بسیار ضروری دانست و اذعان داشت: شهرداری رشت هر روزه این آهن فروشی‌ها را تحت فشار برای نقل مکان قرار می‌دهد و از سویی دیگر ارگان‌ها و دستگاه‌های اجرایی همکاری‌های لازم را برای واگذاری زمین مورد نیاز به عمل نمی‌آورند که تداوم آن باعث بی‌رونی کسب و کار شده که غیر قابل توجیه است.

ظهیری همچنین از عدم تحقق وعده دولت برای پرداخت وام زود بازده اقتصادی به اعضای این اتحادیه خبر داد و بیان داشت: به رغم گذشت 3سال و طی مراحل قانونی و تشکیل پرونده در بانک‌های عامل استان به هیچ یک از اعضای این اتحادیه وام زود بازده اقتصادی که در اولویت قرار دارند پرداخت نشده که این خلاف وعده دولت و بی‌عدالتی است.

وی در پایان اظهار امیدواری کرد که هر چه سریعتر این وعده از سوی مسوولان کشوری و استانی تحقق یابد تا ضمن چشیدن طعم عدالت باعث ایجاد کسب و کار و جلوگیری از تعطیلی بنگاه‌های زود بازده اقتصادی بشود.

پایان پیام

مدیر کل روابط عمومی سازمان تامین اجتماعی در گفت و گو با ایلنا:

ذبیحی راهی ژنو شد

خبرگزاری ایلنا در تاریخ 9 آبان گزارش میدهد: مدیرکل روابط عمومی امور بین‌المللی سازمان تامین اجتماعی از حضور مدیرعامل این سازمان در اجلاس اتحادیه بین‌المللی سازمان‌های تامین اجتماعی در ژنو خبر داد.

ابراهیم دربنیان در گفت و گو با خبرنگار ایلنا افزود: علی ذبیحی مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی به همراه صابری معاونت فنی و درآمد در این اجلاس حاضر شده‌اند.

او در پاسخ به این سوال که آیا با توجه به سه جانبه بودن سازمان تامین اجتماعی نمایندگانی از گروه کارگری و کارفرمایی نیز در این اجلاس حاضر شده‌اند گفت: خیر فقط مدیرعامل و معاونت فنی به این اجلاس رفته‌اند.

دفتر اتحادیه بین‌المللی سازمان‌های تامین اجتماعی (ISSA) در ژنو (پایتخت سوئیس) است این اتحادیه یکی از زیر مجموعه‌های سازمان جهان کار (ILO) است.

با توجه به وجود چند سازمان مرتبط با تامین اجتماعی در کشور معمولاً از هر کشوری چند هیات در این اجلاس شرکت می‌کنند مثلاً از ایران می‌توان به سازمان تامین اجتماعی و سازمان بازنشستگی کشور اشاره کرد.

پایان پیام

رئیس انجمن صنفی کارگران خباز سقز: اداره کار برخلاف قانون عمل کرده است

خبرگزاری ایلنا در تاریخ 9 آبان گزارش میدهد: رئیس انجمن صنفی کارگران خباز سقز گفت: تاکنون اداره کار سقز از رسیدگی به شکایت این انجمن در خصوص زیر پا گذاشته شدن مصوبه دستمزدهای شورای عالی کار خودداری کرده است.

محمود صالحی در گفتگو با گروه کارگری ایلنا، گفت: با گذشت بیش از 6 ماه از شروع سال 88، کارفرمایان خباز همچنان برخلاف قانون از اجرای مصوبه حداقل دستمزد شورای عالی کار خودداری می‌کنند. وی افزود: بر همین اساس انجمن کارگران خباز سقز یک ماه پیش در اعتراض به این تخلف کارفرمایان شکایتی را در اداره کار سقز به ثبت رساند که هنوز در نوبت رسیدگی است.

به گفته این فعال کارگر، به درازا کشیده شدن نوبت رسیدگی به شکایت انجمن صنفی کارگران خباز سقز در حالی است که طبق قانون هیات‌های تشخیص باید ظرف مدت 10 روز به این شکایت رسیدگی کنند.

صالحی افزود: به دلیل طولانی شدن نوبت رسیدگی به شکایت این انجمن، چند هفته پیش اعضای انجمن در اقدامی هماهنگ با مواجهه به اداره کار سقز بطور شخصی و فردی از کارفرمایان خود به دلیل اجرا نشدن مصوبه دستمزدها اقامه دعوا کردند.

این فعال کارگری گفت: با این اقدام کارگران خباز خود را در معرض خط اخراج قرار داده‌اند زیرا وقتی شکایت بطور فردی مطرح می‌شود، کارفرما می‌تواند بدون توجه به رای اداره کار، با کارگر تسویه حساب کند.

صالحی همچنین در خصوص حرکت اعتراض گروهی از کارگران خباز سنندجی گفت: هفته گذشته کارگران نزدیک به 150 خباز در سنندج در اعتراض به عدم افزایش حقوق خود در فاصله 6 تا 9 صبح روز پنجشنبه گذشته کار نکردند.

وی یادآور شد، این حرکت اعتراضی در حالی صورت گرفت که مسوولان فرمانداری به کارگران خباز سنندجی وعده افزایش مزد را داده بودند اما چون این موضوع از اختیار آنها خارج بود، کارگران برطبق وعده اعتراض خود را اعلام کردند.

این فعال کارگری پاسخ به این پرسش که آیا در صورت هدفمند شدن یارانه‌ها مسئله افزایش دستمزد کارگران خباز حل خواهد شد گفت: افزایش مزد کارگران طبق قانون باید در ابتدای هر سال صورت بگیرد و ربطی به یارانه و بهای نان ندارد.

وی تصریح کرد: در صورت آزاد شدن بهای نان همین کارگران خباز در تامین نان مصرفی خود دچار مشکل خواهند شد.

صالحی افزود: در حال حاضر نان بخش قابل توجهی از یارانه دولت را به خود اختصاص داده است زیرا مناطق محوری مانند سقز و سنندج نان تنها کالای مصرفی است که در سفره طعام اقشار محروم یافت می‌شود.

پایان پیام

گزارشی از شرکت تولیدی کانال پیش ساخته ، لوله و قطعات بتنی گیلان

خصوصی سازی اقتصاد ایران به عنوان یکی از شرط های ورود کشورمان به سازمان تجارت جهانی است که موجب تشدید زندگی فلاکت بار کارگران شده است. نگاهی به نتایج عملی اجرای این سیاست به عنوان نمونه در استان گیلان گویای این قضیه است. در استان گیلان شرکتهایی همچون پنگون، الکترونیک رشت، صنایع پوشش و بعضی از شرکتهای مستقر در شهر صنعتی از آن جمله شرکتهایی می باشند که به بهانه خصوصی سازی منجر به بسته شدن کارخانه و در نهایت تعطیلی آن شده است. با این توضیح کوتاه می پردازم به گزارشی از وضعیت یک نمونه از این شرکت ها:

شرکت تولیدی کانال پیش ساخته، لوله و قطعات بتنی گیلان (سهامی خاص) واقع در کیلومتر 12 جاده تهران با همکاری گروهی از مدیران و مهندسان شرکت SOSEA فرانسه از سال 1351 شروع به فعالیت نمود. محصولات این شرکت عمدتاً لوله های تحت فشار و کانال های بتنی که در صنعت آب و فاضلاب دارای کاربرد گسترده دای می باشد را شامل می شود.

در ابتدا کل سهام شرکت کانال متعلق به سازمان آب منطقه ای گیلان بوده است تا اینکه از اسفند ماه سال 1370 کارخانه به شرکت تولیدی کانال پیش ساخته، لوله و قطعات بتنی گیلان (سهامی خاص) تغییر نام داد و ترکیب سهام شرکت به سه بخش تقسیم شد. 49 درصد در اختیار آب منطقه ای گیلان باقی ماند، 26 درصد از آن سهام شرکت خصوصی نیرو شد و بقیه به شرکت آب و فاضلاب استان واگذار گشت.

کارخانه باتمامی کمی و کاستی ها و وجود ضعف در مدیریت کماکان به کار خود ادامه می داد تا اینکه در سال 83 در راستای اجرای سیاست خصوصی سازی (اصل 44 قانون اساسی)، 49 درصد سهام آب منطقه ای به شرکت تخصصی ساتکاپ منتقل شد. ساتکاپ شرکتی دولتی و از اقرار وزارت نیرو است که وظیفه ی تهیه

و تولید تجهیزات مورد نیاز در صنعت آب و برق را بر عهده دارد. در حقیقت ساتکاپ از سال 83 مامور خصوصی سازی شرکت های متعلق به وزارت نیرو شد و وظیفه اش پیدا کردن مشتری برای شرکت ها و کارخانجات مورد نظر بوده است.

با حضور مدیریت انتصابی از سوی ساتکاپ برای این شرکت که از نظر تخصصی هیچ ارتباطی با فعالیت شرکت تولیدی کانال پیش ساخته، لوله و قطعات بتنی گیلان نداشت در طی سه سال یعنی تا سال 86 بدهی شرکت به مرز 5 میلیارد تومان رسید....

فشار از سوی دستگاه های مادر مستقر در تهران روز به روز بیشتر شد. در آن سال مکاتبات بسیاری از سوی کارکنان شرکت که خواهان بازگشت دوباره شرکت به دامان وزارت نیرو بودند، شد. چرا که نگران از رقم خوردن سرنوشتی، مشابه دیگر کارخانجاتی که در این سالها به تیغ خصوصی سازی سپرده شده اند، بوده اند. ساتکاپ اعلام کرد که به هیچ وجه امکان برگشت دوباره شرکت به وزارت نیرو وجود ندارد و این امر در راستای اصل 44 قانون اساسی می باشد.

کارکنان شرکت شامل مدیران رده پایین، مهندسان و کارگرانی که از آینده این وضعیت پیش آمده نگران بودند و می دانستند که در طول چند سال اخیر بدلیل مدیریت های ضعیف و خصوصی سازی بر سر کارخانه ها بی که می توانست بسیار موفق باشد چه آمده، پس از بررسی به این نتیجه رسیدند که در مزایده شرکت کنند تا بتوانند مدیریت کارخانه را بدست گرفته و از تصاحب کارخانه بدست افرادی نا معلوم جلوگیری کنند تا سرنوشتی مشابه شرکتهای دیگر مستقر در شهر صنعتی رشت و... برای این شرکت رقم نخورد.

کارکنان شرکت بعد از استعلام از تهران در قالب شرکت تعاونی مصرف کارکنان، مجاز به شرکت در مزایده شدند. اولین مزایده در 15 اسفند همان سال برگزار شد و به غیر از شرکت تعاونی مصرف تنها دو شرکت کننده ی دیگر در مزایده بودند که تعاونی در مزایده موفق به خرید کارخانه نشد! خریدار برنده نیز، بخاطر شرط هایی که از طرف صاحبان شرکت اعلام شد از خرید آن منصرف شد. البته قابل ذکر است که دلیل اصلی خرید این کارخانه با بدهکاری کلان و فاقد نقدینگی چیزی جز چشم داشتن به زمین تقریباً 10 هکتاری نمی تواند باشد.

در طی این دو سال چند بار دیگر این شرکت به مزایده گذاشته شد اما بدلیل شروط تعیین شده از طرف کارفرما، همچنین قیمت بالا و فرسودگی دستگاهها، خریداران از این کار منصرف می شوند. اگر این روند ادامه پیدا کند برکسی پوشیده نیست که به وضعیتی مشابه وضعیت شرکت چینی گیلان یا الکترونیک رشت دچار خواهد شد. سرمایه داران با بی میلی نشان دادن نسبت به خرید این شرکت موفق می شوند تا وضعیت اقتصادی این قبیل شرکت ها به مرحله ورشکستگی برسد که در نهایت چیزی نیست جز تعطیلی این گونه شرکتها و بیکاری عده زیادی از کارگران.

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

1388/8/9

گزارشی کوتاه از وضعیت کارگران لوله سازی لوشان

به گزارش سایت؛ کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری در تاریخ 9 آبان 88 آمده است: طبق آخرین گزارش داده شده از شرکت لوله سازی لوشان واقع در شهر انزلی، کارگران پروژه به خاطر حقوق های معوقه (5 ماهه) و همچنین پرداخت نشدن حق بیمه دست به اعتصاب زدند و در این جریان تعدادی از کارگران اخراج شدند و بقیه کارگران از طریق شکایت به دادگستری انزلی توانستند حقوق معوقه خود را به صورت چک در چند مرحله دریافت کنند. اما بعد از این جریان کارفرما به نام تعدیل نیرو تمامی کارگران را اخراج کرده تا بتوانند همین شیوه را برای کارگران تازه نفس و جدید پیاده کنند. دور از انتظار هم نبود. کارگران استخدامی جدید نیز از اول تیر ماه هیچ گونه حقوقی دریافت نکرده اند و بدون دریافت عیدی سال 88 و سنوات مشغول کار شبانه روزی پروژه عظیم خط لوله فاضلاب هستند.

این پروژه به منظور تغییر شرایط فاضلاب شهری، در چند شهر شمالی همچون رشت در حال اجرا می باشد

شرایط کار، بخصوص پروژه های عمرانی در ایران به صورتی است که کارگران مجبورند تمام شرایط قراردادی که کارفرمایان در هنگام شروع کاری گذارند را بپذیرند.

با نگاهی به چند بند از قرارداد کار با مدت معین که از طریق شرکت لوله سازی لوشان تهیه شده، قدرت نمایی و تسلط بر کارگران از جانب کارفرمایان را می توان مشاهده کرد.

در بند 3: کارفرما مجاز خواهد بود نسبت به تغییر محل خدمت کارگر اقدام نماید و کارگر حق اعتراض ندارد.

بند 4: ساعات صرف غذا و فریضه نماز جز ساعات کار محسوب نخواهد شد!

تبصره یک: کار فرما حق خواهد داشت که با توجه به فصول سال ساعات کار را به هر نحو که صلاح می داند تغییر دهد.

بند 7: حق السعی ماهیانه به استناد به مصوبات شورای عالی کار به مقابل هر 30 روز کار کرد محاسبه و پرداخت می گردد. (اما در طی این چند سال از 3 ماه تا 5 ماه دیر کرد در پرداخت حقوق کارگران را داشته است).

بند 12: ساعات کار کرد در هفته 44 ساعت می باشد و کار اضافی با توافق طرفین و با رعایت اصل 59 و 60 قانون کار محاسبه و پرداخت می شود. (در صورتی که کار اضافی در این پروژه اجباری است و در شیفت شب هم کارگران باید کار کنند)

بند 1-20: در مواردی که کارگران به علت شرایط جوی و یا شرایط دیگر با تعطیلی موقت مواجه گردند، مدت تعطیلی به حساب مرخصی سالانه کارگر منظور میگردد و چنانچه کارگر بدلیل فوق الذکر بمدت طولانی تعطیل گردد قرار داد کار به حالت تعلیق در می آید. (این بند با در نظر گرفتن شرایط جوی انزلی از آن دسته شاهکارهای قانون تسلط بر کارگران چیز دیگری نمی تواند باشد.)

بند 2-20: مجموعه مرخصی های ساعتی استفاده شده کارگر تبدیل به مرخصی روزانه و از مرخصی سالانه کسر می گردد.

تبعیض در پرداخت یارانه نقدی مبنای علمی یا شرعی دارد؟

(بیراهه خطرناک در هدفمند کردن یارانه ها)

علی میرزاخانی

حکایت پرکش و قوس یارانه های پنهان در ماه های اخیر به این نسخه ختم شده است که این یارانه ها، ...

به نوشته روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد در تاریخ 9 آبان 88 آمده است: ... ظرف پنج سال حذف و بخش مهمی از عواید حاصل از افزایش قیمت حامل های انرژی به صورت نقدی بین نیمی از جمعیت تقسیم می شود. صرف نظر از سوالات کارشناسی مهمی که در خصوص نحوه اجرای این جراحی بزرگ وجود دارد و خود موضوع بحثی جداگانه است، پرسش کلیدی آن است که با پول های به دست آمده از افزایش قیمت ها چه باید کرد؟ برای پاسخ به این سوال ناگزیر از طرح صورت مساله به صورت دقیق تر هستیم. فرض اصلی طراحان فعلی «یارانه هدفمند» آن است که در اقتصاد ایران، حجم عظیمی از درآمد ملی در قالب یارانه های انرژی به صورت ناعادلانه توزیع می شود و باید به طریقی این بی عدالتی مرتفع شود. البته این ایده زمانی که در سطوح کارشناسی تر دولت تئوریزه شد، مقداری مفاهیم علمی از جمله اخلاص یارانه ها در قیمت های نسبی و سرمایه گذاری نیز به آن اضافه شد؛ اما بعید به نظر می رسد نیت اصلی تصمیم سازان دولت، رفع این گونه موارد اخلاص باشد؛ چرا که در این صورت، اصلاح نرخ بهره یا نرخ ارز با همین مبانی در اولویت بالاتری قرار می گیرد که ظاهراً در برخی نسخ «طرح تحول» تصمیمات معکوسی برای آنها اتخاذ شده است! علی ایحال، حتی اگر بپذیریم که دولت در این بازتوزیع درآمدی، نیمنگاهی هم به اصلاح موارد اخلاص در اقتصاد کشور دارد، تغییری در صورت مساله ما به وجود نمی آید. صورت مساله به هر شیوه ای که طرح شود، در نهایت به این پرسش ختم خواهد شد که درآمد جدید حاصل از افزایش قیمت ها، آیا جزو درآمدهای دولت تعریف می شود یا جزو «مازادبیت المال»؟ هر پاسخی که با هر مبنای علمی یا شرعی به این پرسش بدهیم، قطعاً نسخه ای مبنی بر دو پاره کردن ملت و پرداخت پول به پاره ای از آنها و محروم کردن پاره ای دیگر بیرون نمی آید.

به عبارت دقیق تر، چنانچه این پول را جزو درآمدهای دولت فرض کنیم (که البته می توان اثبات کرد چنین نیست) باید هزینه کرد آن را به حیطه اختیارات يك دولت عرفی یا دولت اسلامی محدود کنیم که كمك های نقدی را فقط و فقط به اقشار خاصی تجویز می کند و خط قرمز این كمك های نقدی آن است که کاهلی جایگزین کار و تلاش فرد شهروندان جامعه نشود. به عبارت دیگر، همه افراد جامعه که دارای توان کار و کسب درآمد مشروع هستند، حقی اضافه تر از سایر افراد جامعه در بیت المال ندارند و به همین دلیل، سویی دیگر این معادله چنین قرائت می شود که حکومت نیز جوازی برای بذل و بخشش از بیت المال برای افراد دارای توان کار ندارد. بر همین اساس، تنها اقشار ناتوان از کسب درآمد (همانند معلولان، ایتم، درر اماندگان، زنان و سالخوردهگان بی سرپرست) هستند که مشمول كمك از بیت المال می شوند و شایسته است که میزان كمك به آنها نیز تا حدی که زندگی آبرومندانه ای را برای آنان مهیا کند، افزایش یابد. به عبارت دقیق تر، دقیقاً بنا به همان دلایلی که دولت های مدرن فعلی، ولخرجی از بودجه عمومی را جایز نمی دانند، مبانی دینی نیز به حکومت ها اجازه نمی دهد که تحت هر عنوانی از بیت المال بذل و بخشش کنند. اگر بخواهیم بحث را در چارچوب های دینی ادامه دهیم، باید گفت این همان خط قرمزی است که در حکومت امام علی (ع)، «عدل» را در مرتبه ای بالاتر از «جود» می نشاند و تفاوت نگاه دینی را از دوران قبل و بعد حکومت علوی به روشنی ترسیم می کند. به تعبیر شهید مطهری، اگر علی (ع) پاسخ این سوال را که «جود بالاتر است یا عدل» نمی داد، شاید این ابهام

همیشه باقی می‌ماند که چگونه می‌توان عدل را در مقامی بالاتر از «جود» نشانده؛ در حالی که «جود» و بخشش همواره مورد تحسین علمای اخلاق بوده است. به تعبیر امام علی(ع)، جود اگرچه صفت فردی و الایی برای هر انسان است، اما اگر مبنای حکومتداری قرار گیرد همه امور را از وضعیت تعادلی خود خارج می‌کند؛ در حالی که «عدل» دقیقاً برعکس عمل کرده و هر چیزی را سر جای خود می‌نشانده. این مبنای ریشه رفتار متفاوت علی(ع) با اموال شخصی خود در مقایسه با بیت‌المال است، آنجا که برای کمک به ضعیفان از محل اموال شخصی، شب و روز نمی‌شناسد؛ اما حاضر نیست حتی در همی از بیت‌المال را به شخصی که از در ماندگی او اطمینان کامل دارد بپردازد. با مبنای علوی، در سویی دیگر معادله هر «جود» از بیت‌المال، یک «جور» و ظلم به صاحبان حق در بیت‌المال نهفته است و به همین دلیل، در هر مقطع زمانی که پرداخت از بیت‌المال به مشمولان دریافت کمک پایان می‌پذیرد، «مازاد بیت‌المال» به صورت مساوی بین تمام شهروندان حکومت اسلامی تقسیم می‌شود. آیا علی(ع) نمی‌توانست حکم کند به فقرا، کم‌درآمدها و ... بیشتر از بقیه پرداخت شود؟ بی‌تردید علتی که آن امام همام را از حرکت در چنان مسیری منع می‌کرد، همان مبنای اصلی عدالت بود: هیچ حقی نباید به غیر ذی‌حق آن داده شود و گرنه آن روز هم شاید بسیار مقبول می‌افتاد، اگر گفته می‌شد تاکنون عده‌ای خاص از بیت‌المال نفع برده‌اند و از این به بعد عده‌ای دیگر از این سفره منتفع خواهند شد.

بحث امروز یارانه‌ها را باید در همین چارچوب بررسی کرد. اگر منشاء این پولی که قرار است بین عده‌ای خاص توزیع شود، منابع نفتی متعلق به عموم مردم است که در آن صورت باید به صورت مساوی بین عموم مردم توزیع شود و اگر منشاء این پول، هزینه‌های تحمیل شده به اقشار دارای درآمدهای ثابت به شیوه مالیات تورمی (چاپ پول) است که باید با این پول این چاله بزرگ را پر کرد تا ریشه تورمی که حقوق‌بگیران کشور را در وضعیتی همیشه جامانده از سرعت قیمت‌ها قرار می‌دهد، خشکانده شود و تورم‌سازان بهتر از همه می‌دانند که این اقدام چگونه عملی می‌شود.

متأسفانه دیدگاهی غیرمسئولانه در بین برخی نمایندگان مجلس رایج شده است که با توجیه «اعتماد به دولت» در تقسیم پول، تلاش می‌کنند بار مسوولیت خود را انکار کنند اما نباید فراموش کرد که این مسوولیت در قانون اساسی به روشنی تعریف شده و با تفسیر و توجیه‌های سلیقه‌ای دگرگون نمی‌شود. مساله روشن است، نمایندگان اگر به این نتیجه رسیده‌اند که مشمولان دریافت کمک از بیت‌المال بسیار بیشتر از آن است که هم‌اکنون تحت پوشش نهادهای حمایتی هستند، باید دولت را مکلف کنند تا پذیرش در این‌گونه نهادها اعم از کمیته امداد، بهزیستی و غیره به سرعت تسهیل شود تا هر نوع کمکی به هر فردی در چارچوب نهادهای قانونی صورت بگیرد. مابقی پول باید صرف بهسازی وضعیت اسفبار فعلی در حوزه درمان و بهداشت عمومی و نیز تامین اجتماعی شود که چارچوب قانونی آن مشخص است. در آخرین مرحله نیز اگر پولی باقی ماند، متعلق به عموم مردم است که باید به صورت مساوی بین همه شهروندان تقسیم شود. فراموش نکنیم که تنها با عمل بر مبنای عدالت است که می‌توان از عوارض اقتصادی و سیاسی بی‌شماری که با دویاره کردن ملت عیان خواهد شد و متأسفانه بستر خطرناکی نیز در ماجرای انتخابات و حوادث پس از آن برای چنین عوارضی فراهم شده است، مصون ماند

همزمان با بررسی‌های مجلس اعلام شد تصمیم متفاوت برای یارانه نقدی

به نوشته روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد در تاریخ 9 آبان 88 آمده است: - در حالی که هنوز تصمیم نهایی مجلس در خصوص نحوه توزیع عواید حاصل از حذف یارانه‌های پنهان اتخاذ نشده است و با توجه به نبود سازوکار قانونمند برای توزیع تبعیض‌آمیز پول، به نظر می‌رسد که نمایندگان مردم هم ملاحظات جدی در خصوص نحوه اجرای آن دارند. محمود احمدی‌نژاد از پرداخت یارانه نقدی به 80 درصد جمعیت خبر داده است.

احمدی‌نژاد در مشهد اعلام کرد

یارانه نقدی برای 80 درصد مردم

مجلس هنوز درباره دهک‌های مشمول یارانه نقدی مشغول بررسی است و به نتیجه نرسیده است. بهره‌مندی 80 درصد مردم از یارانه نقدی مهمترین موضوعی بود که محمود احمدی‌نژاد در نخستین دور از سفرهای استانی خود در قامت رییس دولت دهم و عده آن را داد.

به گزارش فارس احمدی‌نژاد روز پنجشنبه به مشهد سفر کرد و در یک سخنرانی در صحن حرم امام رضا به موضوع یارانه‌ها اشاره کرد: ما در هدفمند کردن یارانه‌ها با عدالت یارانه‌ها را توزیع می‌کنیم و اینکه می‌گویند مردم بی‌پول می‌شوند اشتباه است و 80 درصد مردم با اجرای طرح تحول اقتصادی از یارانه‌ها برخوردار

می‌شوند. احمدی‌نژاد در شرایطی از برخورداری 80 درصد از مردم از یارانه نقدی سخن گفته که مجلس در حال بررسی لایحه یارانه‌ها است. اگرچه مجلس با آزادسازی تدریجی قیمت حامل‌های انرژی و کالاهای اساسی ظرف 5 سال موافقت کرده است؛ اما آخرین مذاکرات نمایندگان در جلسه علنی چهارشنبه دو هفته پیش درباره اینکه یارانه نقدی به چند درصد مردم تعلق بگیرد ناتمام ماند و جلسه مجلس به تنش کشیده شد. در کمیسیون ویژه تصویب شده که نیمی از جمعیت کشور؛ یعنی پنج دهک از یارانه نقدی برخوردار شوند، اما برخی نمایندگان مجلس با این پیشنهاد مخالفند و معتقدند که یارانه نقدی به صورت مساوی میان تمام مردم تقسیم شود یا اینکه به هیچ‌کس یارانه‌ای پرداخت نشود؛ اما با وجود چنین دیدگاه‌های مختلفی و اینکه مجلس هنوز به نتیجه قطعی درباره مشمولان دریافت یارانه نقدی نرسیده است، احمدی‌نژاد از پرداخت یارانه نقدی به 80 درصد مردم سخن به میان آورده است....

کارکنان شرکت مینا مانع دستگیری همکاران خود توسط لباس شخصی شدند

جوان فردا در تاریخ 9 آبان نوشت : خانم دهقانی و آقای توکلی ، دو تن از مهندسين بخش توليد و مهندسي شرکت مینا ، دوشنبه هفته گذشته توسط یک زن و مرد لباس شخصی که اسلحه همراه داشتند بازداشت شدند و بعد از یک روز خانم دهقانی آزاد شد اما از وضعیت آقای توکلی خبری در دست نیست ، بنا بر گزارشات رسیده ، در همان روز در پی اقدام ماموران لباس شخصی به بازداشت چند نفر دیگر با اجتماع کارکنان شرکت مینا مواجه شدند و از بازداشت آنان صرف نظر کردند.

بدون شرح

رئیس فراکسیون کارگری مجلس مطرح کرد

درخواست رفراندوم برای هدفمندکردن یارانه ها

به گزارش روزنامه سرمایه در تاریخ 10 آبان 88 آمده است : در حالی که اختلاف نظرها درخصوص نحوه اجرای هدفمندکردن یارانه ها و پیامدهای تورمی آن بالا گرفته یک نماینده مجلس، خواستار به رفراندوم گذاشته شدن لایحه هدفمندکردن یارانه ها شد. علیرضا محبوب رئیس فراکسیون کارگری مجلس روز گذشته در گفت و گو با ایسنا با بیان اینکه پیشنهادهای متعددی تاکنون در حین بررسی لایحه ارائه شده و هیچ کدام رای نیاورده گفت: «باید هدفمندسازی یارانه ها به رفراندوم گذاشته شود و مجلس نباید از آن به سادگی عبور کند.» پیش از این نیز وی در زمان بررسی بودجه 88 زمانی که قرار بود لایحه هدفمندکردن همراه با بودجه تصویب شود اعلام کرد: «برای نحوه اجرای هدفمندکردن یارانه ها، باید رفراندومی گذاشته شود.» مغایرت با اصل 44

علیرضا محبوب، در عین حال که بر رفراندوم گذاشتن هدفمندکردن یارانه ها تاکید دارد، خاطر نشان ساخت: «اجرای لایحه هدفمندکردن یارانه ها به ارتقای درآمد دولت می انجامد و باعث فریه تر و بزرگ تر شدن دولت می شود.» این گفته محبوب به معنای آن است که اجرای هدفمندکردن یارانه ها با سیاست های کلی اصل 44 که از سیاست های اصلی نظام است و بر کوچک شدن بدنه دولت تاکید دارد، مغایر است. همچنین نماینده تهران در مجلس گفت: «اجرای لایحه هدفمندسازی یارانه ها به ارتقای درآمد دولت می انجامد اما به زندگی معیشتی به ویژه فقرا خسارت خواهد زد.» علیرضا محبوب در ارزیابی خود از لایحه هدفمندکردن یارانه ها با اشاره به اینکه پیشنهادات متعددی تاکنون در حین بررسی لایحه ارائه داده و متأسفانه تاکنون هیچ کدام رای نیاورده است، اظهار کرد: «باور و تصور ما آن است که آنچه در عرصه هدفمند سازی یارانه ها اتفاق می افتد توجیه قیمتی است که دولت برای درآمد بیشتر تعریف می کند.» وی افزود: «این اقدام به ارتقای درآمد دولت می انجامد اما به زندگی معیشتی به ویژه فقرا خسارت خواهد زد و به تنزل معیشتی و درآمدی آنها می انجامد.» عضو کمیسیون اجتماعی مجلس گفت: «در لایحه ارائه شده از سوی دولت عنوان شده که درآمد حقوق بگیران افزایش پیدا نکند اما قیمت حامل های انرژی، برق و آب سر به فلک بزنند و هر چه قدر می خواهند افزایش پیدا کند به این معنا که تورم آزاد و افزایش دستمزد ممنوع شود.» به گفته وی، کمیسیون ویژه مجلس آنچه که در مورد ممنوعیت افزایش دستمزد بود تعطیل و محدود کرد به بحثی که در حال بررسی است. عضو کمیسیون اجتماعی مجلس ادامه داد: «این مسیر، مسیر بسیار لغزانی است که دولت انتخاب کرده و اگر بنده به جای دولت بودم قطعاً در این مورد پیش قدم نمی شدم، چرا که اولین زیان کننده آن دولت است و اقتصاددانان هم می گویند اگر درآمد به تصاعد حسابی به دست آید هزینه هایش به تصاعد هندسی رشد پیدا می کند.»

تجمع کارگران پرریس در مقابل استانداری کردستان

به گزارش رسیده از جانب فعالین کارگری از درون کشور در تاریخ 10 آبان 88 آمده است : بدنبال صدور

حکم اخراج کارگران پرریس از تاریخ 27/7/88 توسط کارفرما و شکایت آنان به اداره کار سنندج در مورخه 29/7/88 ، هفتم مهر ماه هیئت تشخیص اداره کار سنندج برای رسیدگی به شکایت این کارگران تشکیل جلسه داد و این کارگران در مقابل استانداری کردستان دست به تجمع زدند.

کارگران پرریس اواخر شهریور ماه سال 87 و بدنبال اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهایشان با رای هیئت تشخیص اداره کار سنندج در تاریخ 27/7/87 از کار خود اخراج شدند اما در پی تداوم اعتراضات این کارگران هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج رای به ابقا بکار آنان با حذف قید موقت از قراردادهایشان داد و بدنبال آن کارفرمای پرریس به دیوان عدالت شکایت کرد و نهایتاً با اعتراضات و پیگیریهای کارگران دیوان عدالت نیز رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج را تأیید کرد.

علیرغم رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج و دیوان عدالت مبنی بر بازگشت بکار کارگران پرریس کارفرما با همکاری اداره کار و استانداری و دیگر نهادهای مسئول در سنندج عملاً این کارگران را بر سر کارهای خود باز نگرداند و تحت فشار شورای تامین استان کردستان، کارگران پرریس 27/4/88 و ادار به امضای قرارداد موقت با کارفرمای کارخانه پرریس شدند و کارفرما از تاریخ انعقاد این قرارداد تا پایان آن یعنی مورخه 27/7/88 فقط شش نفر از این کارگران را بکار گرفت و عملاً بقیه کارگران را به کارخانه راه نداد و نهایتاً روز 27 مهر ماه 88 به این کارگران اعلام کرد آنان را بکار نخواهد گرفت.

به همین دلیل کارگران پرریس روز چهارشنبه 29 مهر ماه در مقابل اداره کار سنندج دست به تجمع زده و شکایتی را از کارفرما به اداره کار تسلیم کردند که دیروز ششم آبانماه جلسه هیئت تشخیص اداره کار سنندج رسیدگی به شکایات کارگران پرریس را آغاز کرد.

کارگران پرریس در شکایت خود به اداره کار سنندج خواهان اجرای رای دیوان عدالت اداری شدند و دپرو در اعتراض به فشاری که شورای تامین استان برای امضای قرارداد موقت به این کارگران وارد کرده بود در مقابل استانداری نیز دست به تجمع زده و خواهان رسیدگی به وضعیت خود شدند.

بنا بر گزارشهای دریافتی، بدنبال تجمع کارگران پرریس در مقابل استانداری کردستان مامورین لباس شخصی و انتظامی بلافاصله به نحو چشمگیری در مقابل استانداری حضور پیدا کردند اما کارگران با تاکید بر خواستههای خود با معاون امنیتی استانداری کردستان دیدار کرده و بر رسیدگی فوری به خواست هایشان تاکید کردند.

لازم به یادآوری است علیرغم صدور رای دیوان عدالت مبنی بر بازگشت بکار کارگران پرریس با حذف قید موقت از قراردادهایشان، کارفرمای پرریس از سال گذشته تا کنون از پرداخت دستمزدهای این کارگران طفره رفته است و نهادهای مسئول در سنندج هیچگونه توجه و یا اقدامی برای اجرای رای دیوان عدالت بعمل نیاورده اند و در طول این مدت دوشادوش کارفرما این کارگران را سر دوانده اند.

نامه کارگران نیشکر هفت تپه به سازمان جهانی کار

به : سازمان جهانی کار

از : سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

رونوشت به : نهادهای کارگری ، نهادهای حقوق بشری و رسانه ها

موضوع : درخواست برای جلوگیری از اقدامات مغایر با مقوله نامه های ۹۸ و ۸۷ توسط دولت ایران با احترام ،

برای ما کارگران نیشکر هفت تپه ، بی حقوقی های مداومی در مورد مطالباتمان انجام گرفته است. حقوق های چندین ماه معوقه ، اقدام آگاهانه برای عدم کشت نیشکر و نتیجتاً در آینده ی نزدیک، تعطیلی کارخانه و آماده سازی زمین برای واگذاری شرکت به بخش خصوصی از آن جمله است. بیکار سازی وسیع در انتظار ما کارگران هفت تپه میباشد. از هم اکنون دستمزدها اضافه کاری های ما پرداخته نمیشود.

کارگران در سال های 85 ، 86 ، ۸۷ و ۸۸ دست به اعتراض و تجمع زدند و به انواع روش های مسالمت آمیز به مراجع قانونی و قضایی شکوه بردند. اما نتیجه ای حاصل نشد و حقوق معوقه ما نهایتاً پرداخته نشد و حتا تعدادی از کارگران دادگاهی شدند.

شورای اسلامی کار که نهادی به نام کارگران ولی وابسته به دولت و کارفرما است هیچ اقدامی برای احقاق حقوق ما نکرده و نمیکند. در دیگر جاها نیز وضع بر همین منوال است.

و اما اصل صحبت ما با شما:

کارگران نیشکر هفت تپه در آبانماه ۸۷ اقدام به برگزاری مجمع عمومی و انتخاب نمایندگان خود در قالب سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه کردند.

ما علاوه بر استناد به برخی قوانین داخلی و بین المللی ، به مقوله نامه های ۹۸ و ۸۷ سازمان جهانی کار استناد میگردیم.

ما حق خود میدانیم که تشکل مستقل کارگری خود را داشته باشیم. بر همین اساس تعداد ۹ نفر به عنوان نمایندگان کارگران نیشکر هفت تپه در یک انتخابات فراگیر و کارگری انتخاب شدند. این اولین بار در بیش از چهار دهه بود که این تعداد کارگر به صورت آزادانه و با اشتیاق، به پای صندوق های رای رفته و نمایندگان خود را انتخاب کرده بودند.

متأسفانه پیش و بعد از انتخابات، ما نمایندگان حدود چهار هزار کارگر و اعضای هیات مدیره سندیکا بارها دستگیر و روانه ی زندان شدیم، بارها مورد آزار و اذیت قرار گرفتند، ما در چند نوبت به بهانه هایی مثل "اقدام علیه امنیت ملی" روانه ی دادگاه شدیم، رئیس هیات مدیره ی سندیکا "علی نجاتی" به مدت چهل روز در سلول های انفرادی تحت فشار و اذیت و بازجویی های مداوم قرار گرفت، و از تاریخ فروردین ماه ۸۸ با همکاری اداره ی کار - شعبه ی وزارت کار در شهرستان شوش، با همدستی کارفرما و با راهبری اداره ی اطلاعات و شعبه ی اجرایی آن در شرکت یعنی حراست، از کار خود اخراج شد و اعتراضات دو مرحله ای وی به این حکم هم بی نتیجه ماند.

برای پنج نفر از اعضای هیات مدیره ی سندیکا، آقایان علی نجاتی، جلیل احمدی، فریدون نیکوفرد، قربان علیپور و محمد حیدری مهر، در مهرماه ۸۸، احکام یک سال زندان (شامل شش ماه حبس تعزیری و شش ماه حبس تعلیقی) و جریمه های اجتماعی دیگری صادر شد و سپس از ادامه به کار آنان ممانعت به عمل آمد. در احکام قضایی این افراد دلیل اصلی این حکم ها این چنین ذکر شده است:

" اقدام علیه امنیت ملی از طریق ایجاد سندیکا ی خارج از قانون ! "

سوال ما از سازمان جهانی کار این است که آیا دولت ایران مجاز به زیر پا گذاشتن مقوله نامه های بنیادین سازمان از جمله مقوله نامه های ۹۸ و ۸۷ میباشد؟

آیا دولت ایران عضو پیوسته ی سازمان جهانی کار نیست؟!

آیا هرگز از دولت ایران خواسته میشود که پاسخگو باشد؟!

چرا ما کارگران به دلیل ایجاد تشکل های صنفی خود تحت بازجویی، شکنجه، آزار و اذیت، اخراج و حبس قرار میگیریم؟

آیا دولت ایران نباید پاسخگوی اقدامات خود در قبال نمایندگان کارگران شرکت واحد از جمله منصور اصلو و ابراهیم مددی و اقدامات خود در قبال ما نمایندگان کارگران نیشکر هفت تپه باشد؟

آیا از دولت ایران نباید خواسته شود که کارگران را به دلیل برگزاری مراسم مسالمت آمیز روز جهانی کارگر (از جمله ۱۵۰ نفر در امسال و در تهران) زندانی نکند؟ به خاطر برگزاری این مراسم آنان را دادگاهی نکنند، شلاق نزنند و (از جمله به مدت یک سال در مورد محمود صالحی در شهر سقز) به حبس نفرستند؟

آیا سازمان جهانی کار از اقدامات علیه نمایندگان معلمان ایران در کانون صنفی معلمان ایران، بی خبر است؟ و آیا آیا آیا؟!!

ما کارگران و اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه در لحظاتی این نامه را مینویسیم که پلیس در حال ایجاد رعب و وحشت برای خانواده هایمان است و در شهر های شوش و هفت تپه و اندیمشک به گونه ای برخورد میکند که گویا ما جنایتکاریم و در حال فرار!

ما در حالی که منتظریم که برای اجرای احکام نا عادلانه و ضد کارگری ما را روانه ی زندان کنند این سطور را مینویسیم، در حالی که اسامی ما به عنوان افراد خاطی بر سر در ورودی شرکت نیشکر هفت تپه درج شده است و اجازه ورود به محل کارمان را نداریم.

اگر به محل کارمان مراجعه کنیم توسط پلیس دستگیر میشویم و از این طریق بهانه نیز کسب میکنند که ما از محل کار خود غیبت کرده ایم! عجب که اگر برویم دستگیر میشویم و زندانی و سپس اخراج و اگر نرویم

غایب محسوب میشویم و سپس اخراج و بعد در کوچه و خیابان، دستگیر و روانه ی زندان میشویم!

در هر صورت این بازی شوم را برای ما به نحوی چیده اند که هم اخراجمان کنند و هم محبوس!

نمیدانیم وقتی این نامه را میخوانید ما برای اجرای حکم، در زندان به سر میبریم یا نه.

اما امیدواریم برای احقاق بخشی از حقوق حداقلی ما کارگران هفت تپه و دیگر کارگران ایران از جمله آزادی، ایجاد تشکل های مستقل کارگری، از طریق اعمال فشار به دولت ایران تلاش کنید. ما در راه احقاق حقوقمان

از هیچ عقوبت و سختی واهمه نداریم، اما حداقل برای به کرسی نشاندن بخش هایی از حقوق و مطالبات کارگران هفت تپه و دیگر کارگران ایران، امیدواریم در لحظه های حبس این خبر به گوش ما برسد که، برای

جلوگیری از اقدامات غیر انسانی، مغایر با مقوله نامه های ۹۸ و ۸۷ و اقدامات ضد کارگری دولت ایران، سازمان جهانی کار دست به حداکثر تلاش های خود زده است.

ما چشم انتظار خواهیم ماند تا ببینیم اقدامات شما چه خواهد بود.

آیا کارگران میتوانند چشم امیدی به سازمان جهانی کار داشته باشند؟

ما و بسیاری دیگر از کارگران ایران منتظر خواهیم ماند تا نتیجه ی عملی این اقدام شما را ببینیم.

آیا اقدامی در کار خواهد بود؟!
هفت تپه ، شوش ، خوزستان - ایران
دوم آبانماه ۸۸
سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

علی نجاتی رئیس هیات مدیره
فریدون نیکوفرد ، نائب رئیس هیات مدیره
جلیل احمدی عضو هیات مدیره و رابط صنعتی
رضا رخشان عضو هیات مدیره و مسوول روابط عمومی و آموزش

برخی دولت‌مردان شانی برای وزارت رفاه و تامین اجتماعی قائل نیستند

به گزارش ایلنا در تاریخ 10 آبان 88 آمده است : نماینده مردم قم در مجلس شورای اسلامی گفت: بلا تکلیفی در وزارت رفاه و تامین اجتماعی ضرر بزرگی به کشور و مردم وارد می‌کند.
حجت‌الاسلام علی بنایی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا با بیان اینکه وزارت رفاه و تامین اجتماعی وزارتخانه‌ای گسترده است افزود: عملکرد مطلوب وزیر می‌تواند رضایت میلیون‌ها نفر از افراد جامعه را که به نوعی تحت پوشش این وزارتخانه هستند جلب کند.

عضو کمیسیون اصل 90 مجلس تصریح کرد: با توجه به وجود بنگاه‌های فراوان اقتصادی تحت پوشش وزارت رفاه و تامین اجتماعی این وزارتخانه در اقتصاد کشور نیز نقش موثری ایفا می‌کند.
نماینده مردم قم در مجلس گفت: بیمه‌های بازنشستگی، نهادهای حمایتی نظیر سازمان بهزیستی، مراکز درمانی وابسته به سازمان تامین اجتماعی و مستمری بازنشستگان کشوری و بازنشستگان تامین اجتماعی همگی در حیطه اختیارات وزیر رفاه و تامین اجتماعی قرار دارد که بیانگر حساسیت کار در این وزارتخانه است.
بنایی با بیان اینکه ظاهراً برخی دولت‌مردان شان چندانی برای وزارت رفاه و تامین اجتماعی قائل نیستند، اظهار داشت: وزیر مربوطه با شاخصه‌های لازم باید هر چه سریعتر به مجلس معرفی شود و نمایندگان هم باید با وقت و ظرافت به ویژگی‌های مدیریتی و تخصصی وزیر پیشنهادی توجه کنند.
پایان پیام

عدم پرداخت حقوق 4 ماهه کارگران جهاد نصر کردستان

شرکت جهاد نصر کردستان یکی از شرکتهای راهسازی است که قبلاً زیر مجموعه ای از جهاد کشاورزی بود

این شرکت از جمله شرکتهایی است که پروژه آماده سازی زمین مسکن مهر را با قیمت هنگفتی به عهده گرفته است . در این قسمت از شرکت 250 راننده مشغول بکار میباشند ، این شرکت نیمه دولتی حدود چهار ماه است که حقوق این رانندگان را نپرداخته است ، و این در حالی است که این شرکت در حال خرید ماشین آلات از شرکت هیتاچی ژاپن میباشد . لازم به ذکر است جمع حقوق پرداختی کارگران این شرکت یک صدم از مبلغی هم نمی باشد که جهت وارد کردن ماشین آلات از ژاپن هزینه میکنند

گزارش تکمیلی در رابطه با تجمع کارکنان صنایع مخابراتی شیراز

روز دوشنبه حدود 150 نفر از کارکنان صنایع مخابراتی ایران (کما) با تجمع در جلوی استانداری فارس نسبت به عدم توجه حکومت به مشکلات معیشتی آنان و عدم پرداخت موقوفات و حقوقشان اعتراض کردند حضور این افراد موجب بسته شدن مسیر فلکه ستاد به سمت پل باغ صفا گردید که با کنجکاوای و حضور مردم در این قسمت شاهدان عینی تعداد افراد حاضر جلوی استانداری را بیش از 400 نفر تخمین زده اند
کارگران با سر دادن شعار هایی از جمله
استاندار بی عرضه استعفا استعفا

و فرماندار بی عرضه استعفا استعفا خشم خود را از مسولین نشان دادند
گفتنی است که بارها تجمعات اعتراضی محدودتر این افراد که در ورودی کارخانه انجام شده بود توسط ماموران امنیتی سرکوب گردیده بود

جلسات متعدد آنان با فرماندار و مقامات شهر هم نتیجه ای در بر نداشته است
در موارد مختلف تعدادی از اعتصاب کنندگان بازداشت شده اند که بدلیل ترس از گسترش خشم کارگران به سرعت آزاد گردیده اند

هرچند بسیاری از کارگران صنایع در فارس بدلیل شرایط بد اقتصادی و ورشکستگی کشاندن صنایع توسط دولت در سختی هستند اما کارکنان کارخانجات مخابراتی ایران همواره پیشگام احقاق حقوق کارگری خود در

استان بوده اند و تا کنون هزینه های هنگفتی نیز برای آن داده اند. از این رو مسئولین استان به شدت از حضور آنان و احتمال گسترش دامنه اعتراضات وحشت دارند

توسط محمود احمدی نژاد صادر شد :

حکم انتصاب صادق محصولی به عنوان وزیر رفاه و تامین اجتماعی

به گزارش خبرگزاری ایلنا در تاریخ 10 آبان 88 آمده است : محمود احمدی نژاد ، رئیس جمهور با استناد اصول هشتاد و هفتم و یکصد و سی و سوم قانون اساسی و با عنایت به رای اعتماد مورخ 24/8/88 مجلس شورای اسلامی حکم انتصاب صادق محصولی را به عنوان وزیر رفاه و تامین اجتماعی صادر کرد :

به گزارش ایلنا، متن کامل حکم رئیس جمهور به شرح زیر است

جناب آقای صادق محصولی

سلام علیکم

به استناد اصول هشتاد و هفتم و یکصد و سی و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و با عنایت به رای اعتماد مورخ 24/8/1388 مجلس شورای اسلامی ، جناب عالی به سمت "وزیر رفاه و تامین اجتماعی "

منصب می شوید

اینک که در آستانه دهه چهارم از حیات پربار جمهوری اسلامی ، دوران جدیدی از زندگی پرافتخار ملت ایران آغاز شده است ، به موازات مسئولیت های روزافزون انقلاب اسلامی در عرصه های ملی و بین المللی ، دولت برآمده از رای مردم شریف ، آگاه و متعهد ایران ، نقش و تکلیف سنگین تری بر عهده گرفته است

دولت ، امروز باید عمیق تر ، آگاه تر پرنشاط تر و موثرتر از گذشته ، در همه عرصه ها حضوری عزت دار و الهام بخش داشته باشد و از منافع ملی و آرمانی نظام ولایی در بالاترین سطح صیانت نماید

از جنابعالی انتظاری رود که در مسیر تحقق اهداف نظام اسلامی و از آن جمله گسترش عدالت ، مهر ورزی و خدمت رسانی در سراسر کشور ، اداره امور وزارتخانه و مسئولیتی که در برابر هیئت دولت بر عهده دارید ،

مساعی لازم را به کار برده و از همه ظرفیت های مادی و معنوی و به ویژه همکاری صاحب نظران ،

اندیشمندان و کارشناسان ارجمند حداکثر استفاده را به عمل آورید

توفیقات شما را در سایه توجهات حضرت ولی عصر(عج) از درگاه خداوند سبحان مسئلت دارم

پایان پیام

در واکنش به مخالفت مجلس با تصویب طرح جلوگیری از تعطیلی کارخانه ها؛

استدلال نمایندگان غلط بود

به گزارش خبرگزاری ایلنا در تاریخ 10 آبان 88 آمده است : عضو سابق شورای عالی کار با بیان اینکه مطابق قانون وظیفه اداره بنگاه های تولیدی در زمان بحران به دولت سپرده شده است ، گفت : نمایندگان مجلس بی جهت از تصویب کلیات طرح جلوگیری از تعطیلی کارخانه ها جلوگیری کردند .

علی اصغر برشان ، دبیر اجرایی خانه کارگر اصفهان در گفتگو با ایلنا ؛ با یادآوری اینکه مطابق قانون کار دولت موظف است تا در شرایط ویژه کارخانه را به حساب کارفرمای اصلی اداره کند ، گفت : در حال حاضر

نیز اداره واحدهای بحران زده بسیاری با تصویب کمیسیون کارگری استناداری ها به طور موقت به هیات

نظارت بر صنایع سپرده شده است .

وی افزود : این استدلال که دخالت یک شورای دولتی در امور واحدهای تولیدی بحران زده نقض

خصوصی سازی است گفت : در قانون نیز بر رعایت حرمت مالکیت تاکید شده است ، اما در همین قانون بر

حفظ و تامین منافع گروه ها غیرمالک نیز تاکید شده است .

دبیر اجرایی خانه کارگر اصفهان با استناد به فصل هفتم قانون کار گفت : به موجب مفاد این فصل چنانچه

اختلاف میان کارگر و کارفرما منجر به توقف فعالیت کارخانه شود ، دولت مجاز است تا کارخانه را تا پایان

اختلاف به طور موقت و به حساب کارفرما اداره کند .

به اعتقاد این فعال کارگری در کشورهای موفق در زمینه خصوصی سازی نیز هیچ کارخانه یا موسسه ای بدون

نظارت به بخش غیردولتی واگذار نمی شود و دولت همواره آماده است تا در شرایطی ویژه به منظور حفظ

منافع عموم کارخانه را اداره کند .

برشان افزود : استدلال نمایندگان در خصوص مخالفت با تصویب کلیات لایحه جلوگیری از تعطیلی بنگاه های

خصوصی منطقی و پذیرفتنی نیست ، زیرا در سال های اخیر اداره کارخانه های خصوصی شده بسیاری به دلیل

بحران کارگری ابتدا به طور موقت به دولت سپرده شد و چون بحران حل نشد از مالک و کارفرمای

خصوصی سلب مالکیت شد .

برشان تاکید کرد : با این استدلال که چون اصل 44 ابلاغ شده است نباید در امور واحدی جلوگیری کرد ،

نمی توان از نظارت بر فعالیت واحدهای بخش خصوصی جلوگیری کرد .

پایان پیام

بدهی دولت به تامین اجتماعی به 14 میلیارد دلار رسیده است

به گزارش خبرگزاری ایلنا در تاریخ 10 آبان 88 آمده است: اگر همکاری وزیرکار نبود همایش شوراهای اسلامی کار استان تهران، نمایندگان کارفرمایان و دولت که چندی پیش در بندرانزلی برگزار شد با مشکلات عدیده‌ای مواجه می‌شد.

عضو هیات مدیره‌کانون شوراهای اسلامی کار استان تهران در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزود: متأسفانه افرادی در بدنه وزارت کار و برخی‌ها هم در حزب جامعه اسلامی کارگران سنگ اندازی‌های کردند تا این همایش برگزار نشود اما با حمایت وزیرکار، فعالیت‌های آنها بی‌نتیجه ماند.

علی‌دهقان‌کیا بحث اصلاح قانون کار را از موضوعات مطرح در این همایش عنوان کرد و اظهار داشت: اصلاحی که در جهت بهبود نباشد مورد حمایت نهادهای کارگری نیست.

وی باتاکید بر استقلال سازمان تامین اجتماعی گفت: معتقدیم که سه‌جانبه‌گرایی واقعی باید در این سازمان رعایت شود و کارگران، کارفرمایان و دولت به تعداد مساوی در شورای عالی تامین اجتماعی حضور داشته باشند.

نماینده سابق کارگران در شورای عالی تامین اجتماعی، اساسنامه فعلی این سازمان را طبق نامه رئیس مجلس به رئیس‌جمهور غیر قانونی دانست و افزود: مدیرعامل و اعضای هیات مدیره فعلی این سازمان غیر قانونی هستند.

دهقان‌کیا با بیان این‌که مدیرعامل فعلی سازمان تامین اجتماعی انسان درستی است، خاطر نشان کرد: با این حال وی تعامل لازم را با شرکای اجتماعی خود ندارد.

به گفته وی طبق برنامه چهارم توسعه می‌بایست بدهی دولت به سازمان تامین اجتماعی تسویه می‌شد، گفت: در دولت نهم و دهم میزان بدهی‌ها از 7 هزار میلیارد تومان به 14 هزار میلیارد تومان افزایش پیدا کرده است.

دهقان‌کیا خواستار افزایش حداقل مزد کارگران نیز شد و اظهار داشت: حداقل مزد کارگران برای سال 1388 با تورم سال جاری همخوانی نداشت و باید مصوبه شورای عالی کار مورد بازنگری قرار گیرد.

او با انتقاد از معاونت تنظیم روابط کار و زرات کارگفت: با وجودی‌که سیاست وزیرکار همکاری با نهادهای کارگری است اما وی برخلاف نظرات وزیرگام بر می‌دارد.

پایان پیام

گروهی از کارگران حاجی‌آباد هرمزگان تجمع کردند

ایرنا، بندرعباس- 45 کارگر شرکتی بخش نظافت و فضای سبز شهر حاجی‌آباد هرمزگان در اعتراض به از دست دادن شغل خود امروز یکشنبه مقابل شهرداری و فرمانداری این شهر تجمع کردند.

به گزارش ایرنا، کارگران شرکت طرف قرارداد شهرداری حاجی‌آباد در این تجمع اظهار داشتند که از ابتدای آبان ماه به دلیل اتمام قرارداد شرکت یاد شده با شهرداری کار خود را از دست داده‌اند.

فرماندار حاجی‌آباد نیز با تأیید لغو قرارداد یاد شده گفت: این کارگران رابطه استخدامی مستقیمی با شهرداری ندارند و شهرداری اکنون می‌گوید با نیروهای رسمی و پیمانی خود، قادر به انجام امور بخش فضای سبز و نظافت شهری است.

علی‌اکبر ارجمند منش افزود: براساس اعلام شهرداری حاجی‌آباد ادامه فعالیت کارگران یاد شده هر ماه حدود 200 میلیون ریال هزینه در بر دارد که به علت ناکافی بودن درآمدهای شهرداری، این نهاد روز به روز مقروض‌تر می‌شود.

حاجی‌آباد با جمعیتی حدود 90 هزار نفر در فاصله 165 کیلومتری شمال بندرعباس قرار گرفته است

وزیر صنایع ایران: در شرایط فعلی در وضعیت رکود قرار نداریم

در حالی‌که نزدیک به هفت هزار شرکت ایرانی با مشکل گسترده مالی رو به رو شده‌اند و بنابر گزارش‌های رسمی تعداد آنها رو به افزایش است، علی‌اکبر محرابیان وزیر صنایع ایران گفته است که صنعت در رکود نیست.

آقای محرابیان می‌گوید که بدهی شش هزار و هفتصد شرکت ایرانی با اعتباری دو هزار و پانصد میلیارد تومانی (۲,۵ میلیارد دلاری) برای مدت یک سال استمهال شده است و فهرست جدیدی نیز برای استمهال بدهی واحدهای تولید تهیه شده است.

وزیر صنایع در پاسخ به خبرنگاری که پرسیده آیا به عقب انداختن بازپرداخت بدهی این تعداد شرکت‌ها نشانه رکود بخش صنعت نیست، گفته: "در شرایط فعلی در وضعیت رکود قرار نداریم."

گزارش‌های رسمی نشان می‌دهد شرکت‌های ایرانی به دلیل گسترش بحران مالی، قادر به بازپرداخت وام‌هایی نیستند که از بانکها گرفته‌اند، برای همین دولت ناچار شده بازپرداخت وام‌های آنها را برای مدت یک سال به عقب بیندازد.

به نظر می‌رسد بحران مالی در شرکت‌های تولیدی عمیق‌تر از آن است که تا به حال تصور می‌شد و برای

همین دولت در حال تهیه فهرست تازه ای از شرکت هایی است که دچار مشکلات مالی شده اند. قرار است با تکمیل این فهرست، دولت بانکها را وادار کند تا بدهی این شرکت ها را نیز برای مدت یک سال به عقب بیندازند.

: بدون شرح

بیکاری 250 هزار کارگر در سال گذشته

علیرضا محبوب از بیکاری 250 هزار کارگر در اثر اقدامات غلط دولت نهم در سال 87 خبر میدهد. سه ساعت سرپا ماندن و انتظار کشیدن برای گفت‌وگو با کسی که بیشتر در قامت یک منتقد در رسانه‌ها حاضر می‌شود کافی است تا این بار علاوه بر پرسیدن موضوعاتی که طبیعتاً او منتقد آنهاست، خودش نیز به چالش کشیده شود. از اینکه چرا تعدادی از تشکلات و کارگران اکنون از اینکه به جای آنها، تشکلات کارگری دیگری بر سر کار آمده‌اند راضی هستند، یا این که چه توضیحاتی در مورد ابهامات مطرح در مورد منابع مالی در اختیار خانه کارگر دارد و دارایی‌هایش چقدر است.

تیغ نقد محبوب بر سیاست‌های اشتغالزایی دولت نهم و مسئله نرخ بیکاری هم چاشنی تلخ این مصاحبه برای دولتی‌ها و شیرین برای منتقدان دولت نهم است که قبل از این هم بارها کارشناسان و نمایندگان مجلس نرخ بیکاری را بیشتر از میزان اعلام شده توسط مسئولان دولتی اعلام کرده بودند.

تعطیلی 500 واحد و بیکاری بیش از 250 هزار نیروی کار در سال گذشته نیز خیرهای داغ‌کننده رئیس فراکسیون کارگری مجلس و بررسی سند کار شایسته در مجلس هم خبر خوش او برای کارگران بود. دیدن دبیرکل خانه کارگر در کسوت یک استاد آن هم با مدرک لیسانس تاریخ خودش جای تعجب داشت، هیچ، نمره دادن او برای کارورزی دانشجویان هم به آن اضافه شد. نمراتی که به حضور دانشجویان دانشگاه علمی کاربردی خانه کارگر در تجمعات و نشست‌ها و همایش‌ها داده می‌شد و تا حدودی مهر تأییدی بود بر ادعای تعدادی از فعالان کارگری که همایش‌های خانه کارگر آن قدر هم کارگری نیستند. اما خودش این موضوع را تأیید نکرد و پس از تأکید بسیار بر خاموش کردن ضبط صوت و راحت شدن خیالش بر ضبط نشدن صدا توضیحاتی در این مورد داد. توضیحاتی مبنی بر اینکه تعداد این دانشجویان بسیار کم است و اصلاً اجباری هم در کار نیست. البته به گفته خودش خود دانشجویانی هم که به آنها انجام این کار گفته می‌شود اعتراض‌هایی می‌کنند که حق ندارند از آنها به عنوان ابزار استفاده شود اما جوابی که محبوب به آنها داده و می‌دهد این است که هیچ اجباری در این کار نیست. مصاحبه از همین جا شروع و پس از نقدهای تند بر آمار بیکاری و طرح اشتغالزایی دولت نهم به مسائل حاشیه‌ای اما مهم خانه کارگر و بعد هم خود علیرضا محبوب کشیده شد.

قبل از اتمام کار دولت نهم بارها شاهد انتقادات شما به عملکرد این دولت در زمینه اشتغالزایی بودیم. حال پس از اتمام دوره چهار ساله این دولت، بگویید چقدر از اهداف مدنظر در این حوزه محقق شدند؟ هر مسئله‌ای را باید اول از آمار شروع کرد. متأسفانه ما مجلس جدید را با اشکالات آماری که در آمارگیری نمونه سال 85 بود و در سال 87 عملاً به دست ما رسید شروع کردیم. این آمار اواخر سال 86 منتشر شد و قرار بود کمیسیون اجتماعی مجلس اولین دعوت را از مرکز آمار کند که در آن دعوت حرف ما این بود که آمار کمتر از آن که است، نشان داده شده است. علت آن را هم نادیده گرفتن بعضی از استانداردهای رایج می‌دانستیم. استاندارد رایج در ایران یک، دو و سه روز کار در هفته کار بود. اما در پرسشگری سال 85 سؤال شده بود که آیا یک ساعت در هفته گذشته کار کرده‌اید یا نه؟

البته آنها مدعی بودند در کل آمارگیری 18 هزار نفر جابه‌جایی و تغییر دارد اما ما نتوانستیم این ادعا را از آنها بپذیریم. همچنین آنها مدعی شدند استانداردهای بین‌المللی تغییر کرده است که من سایت سازمان بین‌المللی کار را که بررسی کردم دیدم در این سایت، مقاله‌نامه و اعلامیه خاصی منتشر نشده و اگر اعلامیه‌ای در مورد آمارگیری مشاهده می‌کنند که ما نمی‌بینیم به ما نشان بدهند.

ادعای دولتمردان در این مورد در دو مسئله است؛ یکی این که می‌گویند قبل از دولت نهم هم این گونه بود. دیگر این که می‌گویند تنها کمتر از یک‌درصد افراد پرسش شونده هفته‌ای یک ساعت کار می‌کنند!

این ادعا مطرح شد و جوابشان را هم خودشان در کتاب خودشان دادند. نیاز به توضیح ندارد. شما کتاب آمارگیری سال 85 در بخش اشتغال را بخوانید. نوشته شده که قبل از این با احتساب هفته‌ای یکی دو روز کارکردن فرد شاغل محسوب می‌شده است. بنابراین این موضوع سابقه‌ای نداشت. این برای کشورهایی است که دستمزد کارگرانش ساعتی محاسبه می‌شود و گرنه کشوری از این استاندارد پیروی نمی‌کند. آنها هم لزوماً یک ساعت در هفته را در نظر نمی‌گیرند بلکه 8، 9 یا 16 ساعت را مدنظر قرار می‌دهند و ممکن است که هفته‌ای یک ساعت هم پرسیده شود.

میزان این افراد چطور؟ دولت مدعی است تعدادشان کمتر از یک‌درصد است؟

من که به محاسبات دسترسی ندارم. ناچارم بگویم هر چه گفتند درست است اما خودشان می‌گویند 18 هزار نفر که در واقع انحراف آماری دارد. اما به هر حال ما که در این محاسبات شریک نبودیم نمی‌توانیم این موضوع

را تأیید یا رد کنیم. انتشار آمار رسمی با مرکز آمار است. حرف ما با آنها در نادیده گرفتن استانداردهای معمول و رایج در کشور است که براساس استانداردهای بین‌المللی اخذ شده است. موضوع دیگر این است که آمارگیری‌ای که سالانه یا شش ماهه یا ماهانه دولتمردان اعلام و مطبوعات به آنها رجوع می‌کنند، مآخذ آن 40 هزار پرسشنامه است. به اندازه چند ده ایران. از نظر ما این حجم کم نمونه نمی‌تواند گویای آمار دقیق بیکاری باشد. آمارگیری سال 85 وقتی بیکاری را 12 درصد نشان می‌دهد ما نمی‌توانیم بگوییم این رقم 9 درصد شده است. چرا که تنها به 40 هزار برگ استناد شده است و اگر این رویه ادامه پیدا کند قاعدتاً ناچار خواهیم بود قانونی وضع کنیم که اجازه داده شود مراکز دیگر هم آمارگیری کنند. در سه دولت گذشته ما همواره شاهد این بازیگری در مورد آمار بودیم و آمار بیکاری الان جنبه سیاسی پیدا کرده و از شکل تخصصی خود بیرون آمده است. ما می‌خواهیم آمار آن به حوزه تخصصی خود برگردد.

تاکنون مجلس در این مورد آماری نگرفته است؟

مجلس حق آمارگیری ندارد. برابر قانون این کار با مرکز آمار است و هر مرجعی دیگر هم که آمارگیری کند تا قانونی در این مورد وضع نشود، انتشار آن آمار جنبه رسمی ندارد. موضوع بعدی که البته مزیت آمارگیری سال 85 است و در آمارگیری‌های قبلی مدنظر قرار نگرفته بود، این است که ترکیب بیکاری را برحسب سن هم مشخص کرده‌اند.

براساس همین آمارگیری نرخ بیکاری افراد بین 15 تا 24 سال که سن ورودی به بازار کار است، حدود 24 درصد است. اگر دولتمردان و مقامات سیاسی و رادیو و تلویزیون و مطبوعات به آمار بیکاری رجوع می‌کنند، لطف کنند صحیح رجوع کنند. مردم جوانان خود را در منزل می‌بینند و لزوماً انتظارشان این است که عددی که داده می‌شود با واقعیت نزدیک باشد. چرا میان آمارها در زمینه اشتغال و بیکاری با آن چه مردم مشاهده می‌کنند اختلاف وجود دارد؟ ما کمترین آمار و کوچکترین عدد را منتشر می‌کنیم. پاسخ صحیحی که مرکز آمار در این مورد به من داد این بود که گفتند ما همه را به دولتمردان می‌دهیم. آنها اگر مایل باشند آمار بزرگتر را اعلام می‌کنند. مدتی قبل شما نرخ بیکاری را 16 درصد اعلام کرده بودید.

نه، ما اعلام نمی‌کنیم. ما حدس می‌زنیم براساس مولفه‌هایی که از قبل داریم. چرا که این آمار اعلام شده در سال 85 را مخدوش می‌دانیم و بر پایه همان آماری که از سال 75 شروع شده کار خود را ادامه می‌دهیم. آمارگیری نمونه‌ای عین محاسبه‌ای است که در منزل هم می‌شود انجام داد. اما هر عددی من یا دیگری بیان کند، همه حدسیات است و جنبه قانونی ندارد.

می‌دانم، اما می‌خواهم حدس شما از نرخ بیکاری در زمان شروع کار دولت نهم را بدانم. نرخ بیکاری در سال 84 که ما به عنوان سال اول می‌شناسیم برابر آمارهای منتشر شده آن سال توسط سازمان مدیریت حدود 15 و اندکی درصد بود اما همان موقع هم مرکز آمار گزارشش دوازده و سیزده و خورده‌ای و حتی 9 درصد بود که من در این مورد با رئیس مرکز آمار وقت بگومگو کردم که چرا آمار زیر 10 درصد نشان می‌دهند، در حالی که ما چنین چیزی نداریم. به هر حال آمار سال 85 نشان داد که حرف‌هایی که در دولت هشتم هم در مورد ارائه گزارش در مورد نرخ بیکاری وجود داشت صحیح نبود. نمی‌دانم چرا دولتمردان میل دارند به کوچکترین آمار در مورد نرخ بیکاری رجوع و پایین‌ترین آمار را اعلام کنند.

علاوه بر این، مآخذ آماری و رجوع به آمار از یک منطق آماری باید تبعیت کند. من در سال آخر دولت قبل، در حضور آقای رئیس‌جمهور محاسبه ریاضی کردم و نشان دادم که اعداد اعلامی توسط مرکز آمار وقت نمی‌تواند دارای اعتبار باشد. الان هم اعتقادم براین است که جهت‌گیری دولت و مسئولان باعث می‌شود که دستگاهی که خود را مکلف می‌داند با بودجه دولتی کار کند، برای گزارش راهی را انتخاب کند که آنها پذیرا هستند و می‌پسندند. این غلط است یا درست، اینها به وجدان کسانی برمی‌گردد که در آنجا کار می‌کنند.

فکر می‌کنید یا حدس می‌زنید الان آن نرخ 15 درصدی اول دولت نهم چند است؟

من هیچ محاسبه جدیدی نکردم که بخواهم عدد جدیدی اعلام کنم. فقط این را می‌توانم بگویم که ما در سال‌های اخیر با وجود تمام تلاش‌هایی که شده و رشد جمعیت از حالت صعودی خود گذشته و ما در سرآشویی یک نرخ معقول هستیم و در بازار کار باید اثر کند ولی کماکان نرخ بیکاری مثبت و نرخ اشتغال منفی است. یعنی فرض کنید هرگز این سال‌ها با سال‌های جنگ یا حتی سال‌های بعد از جنگ که دوره شکوفایی در عرصه اشتغال بود قابل مقایسه نیست.

همچنین این را می‌توانیم بگوییم بازگشت به یک میدان پررونق در بازار اشتغال نیاز به اقتصاد پررونق دارد که رونق خود را از پول نفت نگرفته باشد و مآخذ ما به استثنای محاسبه نفت در تولید ناخالص داخلی باشد اعداد واقعی خود را نشان خواهند داد. در محاسبه نرخ اشتغال یک شاخص بین‌المللی وجود دارد و آن این است که بین نرخ بیکاری و تولید ناخالص داخلی یک رابطه معکوس وجود دارد.

در واقع معمولاً این طور محاسبه می‌کنند که به ازای هر دودرصد افزایش نرخ رشد باید یک‌درصد از نرخ بیکاری کاسته شود. ممکن است بعضی‌ها از این فرمول کاهش نرخ بیکاری را احراز کنند اما چون حرکت نفت در سال‌های اخیر به خصوص در دولت نهم مؤثرترین چرخه بوده نمی‌توانیم رشد تولید ناخالص داخلی را ملاک قرار دهیم. چون همزمان اقتصاد داخلی ما از بیماری معروف هلندی یا رکود تورمی رنج می‌برد. ما نمی‌توانیم در رکود ادعا کنیم اشتغال می‌آفرینیم.

در تورم حرف قابل فهمی است که اشتغال آفریده شده باشد، چون اشتیاق برای تقاضا افزایش می‌یابد و تولید هم زیادتر می‌شود اما در شرایطی که رکود دامنگیر اقتصاد ما بوده اشتغالی آفریده نشده است.

دلیل دیگری که ما می‌توانیم بگوییم رجوع به آمارهای تأمین اجتماعی منهای بیمه‌شدگان اختیاری یا بعضی از قوانین که ما حکم کردیم که برخی از بخش‌ها بیمه بشوند، اگر اینها را استثنا کنیم می‌بینیم حتی ما در برخی از سال‌ها کاهش در آمارهای تأمین اجتماعی داشتیم.

در طرح زودبازده ما به تحقیق الزام کردیم و بعید می‌دانستیم حتی کارفرمایی از وام استفاده کرده باشد و نیامده باشد از این دفترچه رایگان برای کارگران خود استفاده کند. بعد هم شمارگان فرم‌های الزام‌آور وجود دارد که هرگز با داده‌هایی که کاهش بیکاری از این طریق را تأیید کند نشان نمی‌دهد. رقم گاهی 10 درصد عدد تبلیغی اعلام شده است. در این مورد باید به آمارهای بسیار دقیق رجوع کرد.

مجلس یک رقمی در مورد انحراف بنگاه‌های زودبازده اعلام کرده بود. رقم که تغییری نکرده است؟

مجلس کماکان اعتقاد دارد در این موارد دستگاه‌های تخصصی بی‌طرفانه عمل نمی‌کنند. منظور ما از بی‌طرفی این نیست که به نفع کسی عمل می‌کنند بلکه چون فرض کنید دولت‌ها علاقه دارند عده‌های مثبت را به مردم بگویند این داده‌های مثبت باعث می‌شود عده‌های تخصصی اگر منفی است نادیده گرفته شوند. این وحشت‌ها باعث می‌شود نوعی طرفیت مثبت در مراکز آمارگیری وجود داشته باشد.

اعتقاد شخصی خودتان در مورد انحراف بنگاه‌های زودبازده چیست؟

ما سال اولی که گزارش مکتوب دریافت کرده بودیم، گمان می‌کنم نسخه‌ای را دادند و گرفتند و برنگرداندند. در آن نسخه فقط 38 درصد برای بخش ساختمانی بود. در بخش ساختمانی به نظر ما رشد کردن یا نکردنش اشتغال دائم ایجاد نمی‌کند. برداشت ما این است که حتماً کمتر از نیمی از این بنگاه‌ها، این وام‌ها را به شکل صحیح استفاده کردند یا به موقع توانستند وارد بازار شوند یا در بازار دوام بیاورند. شرایط بازار به گونه‌ای است که نمی‌توان گفت کسانی که بازار آمده‌اند توانسته‌اند دوام بیاورند.

از حرف‌های شما می‌توان برداشت کرد نیمی از این طرح‌های بنگاه‌های زودبازده انحراف داشته‌اند؟

نمی‌شود به این صراحت گفت. چون این نیازمند گزارش‌های دقیق است اما متأسفانه ما حتی گزارش‌های ابتدایی آن را هم نداریم. ارقام کلی گویا نیست و دیوان محاسبات و سازمان بازرسی کشور این کار را باید انجام بدهند. ما منتظر هستیم که اینها آمارهای دقیق را به اطلاع مردم برسانند. سازمان بازرسی که این انحراف را حدود 48 درصد اعلام کرده است.

نه، یادم نیست. ما تصور می‌کنیم که این داده‌های آماری وقتی تصحیح می‌شود که دستگاهی معلوم باشد چه کرده و چگونه منابعی که در اختیارش است را مصرف کرده است. من واقعاً دشوار می‌بینم که کارگروه‌های استانی در این مورد توانسته باشند درست اندازم‌گیری کنند. امیدواریم با تصحیحی که در روش وزارت کار به وجود آمده و وزیر جدید از پذیرش ادامه مسئولیت اشتغال که وزیر سابق بر آن پافشاری می‌کرد فاصله گرفته فرصتی باشد که محاسبه دقیقی صورت بگیرد.

حتماً اشتغال حمایت شده در ایران باید دنبال شود. ما از روز اول این طرح بنگاه‌های زودبازده و فرمول‌های نظیر آن را رد نکردیم و نقد کردیم و باز هم می‌کنیم و دستگاه اصلاً خودشان افراد منتقد را به کار بگیرد که نقاط کور را از بین ببرند تا جلوی هدر رفتن منابع کشور را بگیرند. بسیاری از منابع چه در قالب بنگاه‌های زودبازده و چه در قالب طرح ضربتی اشتغال و چه در طرح‌های دیگری که قبل از اینها ارائه شده بود هدر رفته و به دولت‌ها هم برنمی‌گردد و از پول نفتی که بازگشت ناپذیر است، جبران نمی‌شود.

به اتلاف‌ها اشاره کردید، می‌خواهم از اتلاف بیشتری حرف بزنم. سال گذشته آماری داده بودید که 400 واحد در کشور تعطیل شده‌اند. آمار جدیدی دارید که الان چند واحد تعطیل شده‌اند؟

ما الان مشغول تنظیم گزارشی هستیم که تا دو هفته دیگر هیأت‌رئیس این گزارش را ارائه خواهد کرد. این میزان در سال گذشته چقدر بود؟

برای سال گذشته سه عدد منتشر شد که ما مشغول تحقیق بین این سه عدد هستیم. اول وزارت کار مدعی شد کمتر از 200 واحد متوسط و بزرگ است اما بعد رقمی که منتشر کرد بیش از 300 واحد بود. از سوی دیگر ما بیش از 500 واحد را ذکر کردیم که حدود 498 واحد اسم داشتیم و اعلام کردیم اگر کسی بر رقم‌ها اصرار داشته باشد اسامی را منتشر می‌کنیم و آنها هم اسامی را منتشر کنند تا اگر آمار ما اشتباه است تصحیح کنیم. علاوه بر اینها، یک عدد هزار و 200 واحد هم داشتیم که یک مرکز دیگری که مسائل امنیتی را تعقیب می‌کند در جلسات گفته بود و این عدد منتشر نشده بود. الان ما تا دو هفته دیگر گزارش دقیقی را به هیأت‌رئیس

خواهیم داد. چرا که حدود سه ماه قبل هیأت‌رئیس در خواست تهیه چنین گزارشی را از ما کرده بود. تعداد کارگران بیکار شده این هزار و 200 واحد چقدر می‌شود؟ این رقم که برای یک مرکز دیگر بود.

پس تعداد کارگران بیکار شده همان محاسبه خودتان یعنی حدود 500 واحد تعطیل‌شده را بگویید؟

در 498 واحدی که ما محاسبه کرده بودیم، بین 220 تا 250 هزار نفر بیکاری حاصل این تعطیلی‌ها بود. با این رقم، فکر می‌کنید تعداد بیکاران کشور به چند نفر رسیده است؟

ما بعضی اوقات اینها را جدی نمی‌گیریم. چرا که آخرین آمار بیکاری در سال 84، 3 میلیون و 200 هزار نفر بود. با توجه به این که نرخ رشد جمعیت به طور فزاینده کاهش یافته اما نرخ ورودی به بازار کار هنوز معکوس نشده که اعداد معکوس داشته باشیم، بنابراین از شدت رشد آن کم شده است. قطعاً فکر می‌کنیم که حتماً تعداد بیکاران کشور از تعداد بیکاران در دولت هشتم بیشتر است. حتماً آمار بیکاران کشور از سال 84 تاکنون به دلایلی بیشتر شده است. البته این معنا نیست که هیچ تلاشی نشده و هیچ رونقی نبوده اما هر رونقی عایدی برای خود داشته است. ما همیشه به دولت‌ها گفته‌ایم که همه سعی خود را بر این داشته باشند که تا سال 93 نگذارند نرخ بیکاری بدتر از قبل شود. ما بقیه آن را باور نمی‌کنیم. ممکن است بگوییم ما قانوناً نمی‌توانیم حرفی بزنیم ولی باور و ایمان ما این است که با توجه به شناخت از وضعیت و فرضیاتی که داریم نمی‌توانیم به این موضوع ایمان بیاوریم.

برآورد و حدسی از تعداد بیکاران کشور ندارید؟

حتماً بیشتر از گذشته است اما واقعاً عددی نداریم. شما باید در واقع سوار بر موضوع باشید که عددی بدهید. اگر آمار ورودی‌های به بازار کار یعنی بیکاری همان افراد 15 تا 24 سال را در نظر بگیرید، می‌بینید که عدد واقعی بیشتر از عدد اعلام شده است.

رجوع آماری ما نشان می‌دهد که در این مورد مراکز تهیه‌کننده تحت فشار هستند و نمی‌توان از آنها انتظار داشت که به انصاف و فرمول و واقعیت آن هم از دیدگاه حقیقی عمل کنند، همین که این نرخ 24 درصد را در سال 85 کنار نرخ 12 درصدی منتشر کردند از آنها تقدیر می‌کنیم.

برگردیم به همان موضوع سیاست‌های اشتغالزایی. در دولت دهم دیگر تأکید بر روی موضوع مشاغل خانگی است که به عنوان یک استراتژی مطرح شده. نظر شما در مورد این موضوع چیست؟

به زودی مجلس در این مورد طرحی تصویب می‌کند. همین الان هم در مجلس طرحی در حال رسیدگی است. اینها اقداماتی است که ما به آنها می‌گوییم اشتغال حمایت شده. اشتغال حمایت شده بخشی از اشتغال است، قطعاً این شغل زیاد می‌کند اما هرکسی اشتغال حمایت شده را به عنوان استراتژی قرار بدهد غلط است. همه اشتغال‌های حمایت شده از کار خانگی گرفته تا بنگاه‌های زودبازده و کارآفرینی و... با همدیگر می‌توانند 20 درصد بازار اشتغال کشور را پوشش بدهند. بنابراین این 20 درصد، بیکاری را آتش نمی‌زند. اگر بتواند در بدترین حالت قرار بگیرد باز هم باعث بیکاری همگان نمی‌شود. قطعاً اثرگذار است ولی اینکه اینها چند نفر هستند یا اینکه استراتژی است شاید در بلند مدت بتواند مؤثر باشد، اما در کوتاه مدت یک کمک استراتژی هستند.

به طرح‌های مجلس هم اشاره‌ای کردید. الان در مجلس به جز بحث اصلاح قانون کار و طرح بهسازی قراردادها کار موضوع دیگری مطرح است؟

ما بنا است که یک سندی را با عنوان کارشایسته به زودی به مجلس ببریم که در آن سند در واقع موضوعات جدیدی را مطرح کنیم. ما به وزارت کار و دولت هم توصیه می‌کنیم به جای یک کاری که جز تنش در جامعه کارگری هیچ اثری ندارد، به جای طرحی که تأثیر منفی و ناچیز شاید داشته باشد و کارفرمایان را به صورت موقت خوشحال کند یا اقلیتی را به اکثریتی بفروشد، سند ملی کار شایسته که مطابق قانون برنامه ماده 101 است و تا به امروز باید تنظیم و ارائه می‌شد مدنظر قرار بدهد. قطعاً در این مورد رئیس‌جمهور هم مایل است که قدمی هم برای این طرف برداشته شود.

بله، طبق این ماده 101، فکر می‌کنم دولت مکلف است که این سند کار شایسته را به مجلس ارائه کند. به دولت توصیه شده است. می‌دانید که ما در قوانین نمی‌توانیم تکلیف تعیین کنیم. بنابراین مجلس هم انجام دهد هیچ تفاوتی نخواهد داشت.

در مورد اصلاح قانون کار چطور؟ به دست شما هنوز نرسیده است؟

هنوز من چیزی ندیدم اما صراحتاً می‌گویم جامعه کارگری در این مورد بیکار نخواهد نشست و اجازه نخواهد داد روابط کار به این سهولت به یک سمت بچرخد. مگر این که آن چیزهایی که گفته شده نباشد.

البته شما که هنوز نمی‌دانید متن چیست؟

بله، ما هم همین را می‌گوییم. می‌گوییم مگر این که آن چیزهایی که گفته شده نباشد. آنچه که ما قبلاً دیده بودیم و در دولت ارائه شده بود به عنوان پیش‌نویس، اگر آن باشد که جوابش همین است اما اگر چیز دیگری تصویب شده باشد، جواب آن را بعد از رویت خواهیم گفت.

در ادامه می‌خواهم در مورد تشکلات کارگری در دولت نهم حرف بزنید. در دولت نهم با همه انتقاداتی که به آن می‌شد اما به نظر می‌رسید بیشتر کارگران از این موضوع زیاد هم ناراضی نیستند که اجازه رشد به تشکلات کارگری دیگری مانند شوراهای اسلامی کار و نمایندگان کارگری داده شد.

نظر شخصی خودتان در این مورد چیست؟

واقعاً اگر دنبال این بودند ما بسیار ممنون می‌شدیم. یعنی تکرر تشکل‌ها آرزوی ماست. یا تقویت تشکل‌ها حتی در مقابل ما باز هم آرزوی ماست. دشمن قوی بهتر از دوست ضعیف است. البته در مورد این تکرر باید اشاره کرد که طبق آمارهای وزارت کار بیش از 4 هزار و 500 تشکل شکل گرفته است.

انشاءالله بیشتر شود، اما از این طرف اعدادی به ما دادند که تعداد کسانی که عضو تشکلات کارگری امروز هستند نصف گذشته شده است. ممکن است شمارگان عوض شود. فرض کنید ما در یک واحد 5 هزار نفری هیچ تشکل کارگری نداشته باشیم، به جای آن در 50 واحد با کارگران خیلی کم تشکل داشته باشیم. تشکل‌ها زیاد می‌شود اما شمارگان کارگرانی که از این تشکل‌ها بهره می‌برند کم می‌شود که بر اساس ارقام این اتفاق قطعاً افتاده است.

با این انتقاداتی که به نهاد شما شده است، آیا همچنان شما کارگر را یک تشکل کارگری می‌دانید؟ به هر حال اگر فرض کنید دولت آمریکا به ایران حمله کند و مرتب بگوید دولت نیست که نیست، مگر قرار است که دولت بگوید من دولت نیستم. ما تصور می‌کنیم با هجوم کارفرمایی رویه‌رو بودیم و هستیم. در دو دوره پشت هم کسانی بیشتر در دولت هشتم و نهم برای وزارت کار برداشته شدند که بیشتر به کارفرمایان نزدیک بودند تا ما. با وجود این حتی پس از اینکه در دولت هشتم رفتند از سازمان بین‌المللی کار کارشناس آوردند و با آن کارشناس مهربانی کردند و او علیه ما مطلب نوشت در سازمان بین‌المللی کار که ما ناچار شدیم برای دفاع به آنجا برویم و آنها قانع شدند و عقب کشیدند، باز هم در گزارش‌های سازمان بین‌المللی کار یکی از سوالات از دولت این است که آیا با تشکیلات خانه کارگر مشورت شده یا نه؟

آن وقت دولت چه پاسخی می‌دهد؟

مدعی می‌شود که مشورت کردیم. نامه‌ای خطاب به من می‌نویسند که آقا تشریف بیاورید در کنفرانس. در صورتی که نماینده باید انتخاب شود نه اینکه من بیایم. این ادعای داخلی است. بعضی از نسخه‌ها جنبه داخلی دارند و بعضی‌ها جنبه خارجی. در مسلک خارجی اینها را که ادعا نکردند. اینها را از سال اول گفتند، بعد دیدند که پذیرفتنی نیست و همه به این ادعاها می‌خندند و کسی جدی نمی‌گیرد.

با این روند، الان هنوز خانه کارگر با سازمان ILO در ارتباط است و خدماتی دریافت می‌کند؟
بله.

مثلاً چه خدماتی دریافت می‌کند؟

نشست‌های مشترک، کارگاه‌های آموزشی و یا شرکت در سمینارها. فقط در جلسه سه جانبه گریبی که دولت معرفی می‌کند ما را دعوت نمی‌کنند. این سخنان و فرمایشات را دیگر هشت سال مصرف کردند و دو دولت با ایدئولوژی و برداشت متفاوت مصرف کرد. هر دو هم یک جور حرف زدند. یعنی جهرمی همان حرف‌ها را زد که حسینی گفته بود و حسینی هم همان حرف‌هایی را می‌زد که جهرمی می‌گفت. یعنی همان اظهارات و اتهامات دوباره مطرح شدند.

حالا که بحث اتهامات مطرح شد. یک موضوع دیگر این است که خبری داشتیم مبنی بر اینکه بعد از حسابرسی شورای عالی کار از بن‌های کارگری مشخص شده 8 میلیارد تومان اتحادیه امکان به کارگران بدهکار است. آن وقت که این موضوع مطرح شد، عنوان شد که در سال 84 یا 85، 10 میلیارد تومان هم بودجه این بن‌های کارگری پس از این که توسط وزارت کار دریافت شد در اختیار اتحادیه امکان قرار نگرفت. در مصاحبه با وزیر کار سابق او این موضوع را تأیید نکرد.

این پول در حساب وزارت کار هم بود و دادرسی کل کشور هم این موضوع را تأیید کرد که بود. چون دیگر نمی‌توانستند این را هزینه کنند، این را بازگشت دادند. حتی تا ماه ششم سال بعدش هم این پول بود. گزارش دیوان محاسبات است. گزارش ذیحساب هم است و این مبلغ هم در حساب شخصی واریز شده است تا نگاه‌اش دارند.

در حساب شخصی چه کسی ریخته شده است؟

این‌ها را دیگر ولش کنید. این را از دیوان محاسبات می‌توانید بپرسید. در حساب‌های شخصی نگهداری شده است. به بانک نامه نوشته شده است. بانک دوباره این پول را به حساب دولتی برگردانده است و بانک طرف حساب باید جواب بدهد که چرا این گردش انجام شده است.

زمانی مدعی شدند خانه کارگر سالی 40 میلیارد تومان از این بن کارگری عایدی داشته که ما گفتیم کل این سال 26 میلیارد تومان گردش است، چطور می‌توان این حرف را زد.

اصلاً اگر درآمد اتحادیه امکان با ماست گردش آن سالی 200 میلیارد تومان است، کم حساب کرده‌اند. اینها هم

از اختلاف ناشی می‌شود. شما اگر گزارشی از یکی از کارشناسان سازمان بین‌المللی کار در سال 80 یا 81 را بخوانید روشن می‌شوید که چرا اینها باید گفته شود.

مسئول دفتر آسیایی به ایران آمده و گزارشی نوشته که اگر می‌خواهد قانون کار در ایران اصلاح شود، بهتر است نهاد کارگری ایران که خیلی قوی است کمی تضعیف شود تا بتوان در ایران سرمایه‌گذاری خارجی صورت بگیرد و کمک به کارفرمایان عملی شود. هرکس هم سند می‌خواهد روزنامه همشهری مصاحبه او را چاپ کرده است.

یعنی از آن زمان می‌خواستند خانه کارگر را تضعیف کنند؟

ما متأسفانه همواره در دو دولت با یک آهنگ که شاید نتوان گفت سیاست کلی دولت اما سیاست‌های وزارت کار در دو دوره یکسان بوده است مواجه بودیم. در هر دو دولت سعی نکردند که به استقلال تشکلات کمک کنند، سعی کردند تشکلات را به خودشان وابسته کنند. اگر کسی سرپیچی کرده فوری کنارش گذاشتند. این که نمی‌شود احترام به تشکلات دیگر. فرض کنید نباید چون شوراهای اسلامی کار نافرمانی از آب درآمد برویم مجمع نماینده کارگری تشکیل دهیم. اینها نشان می‌دهد که اطاعت از تشکلات مورد نظر افراد بوده تا چیز دیگری. ما قطعاً این را نشان دادیم که در هر دولتی تابع دولت نبودیم. زمانی هم که آقای کمالی وزیر کار بوده با افتخار می‌گوییم وزیر کار از ما و دولت تابع و مطیع ما بود.

بنابراین دولت سومی هم اگر سر کار باز بیاید نمی‌گوید اینها چیز دیگری هستند تا آنقدر ما ضعیف شویم و طرف مقابل ما قوی شود که ناچار شویم به آنها رجوع کنیم که اگر به آنها رجوع کنیم شاید آن‌گاه صنفی شویم.

البته حداقل از نظر مالی که این گونه به نظر نمی‌رسد. به هر حال وجود این دانشگاه و در حال تجهیز شدن آن این را نشان می‌دهد. درآمدهای خانه کارگر از کجاست؟

یکی از خدمات شایان دولت نهم که از دولت هشتم آغاز شد این موضوع بود که این داستان را شروع کردند که تشکلات ما را که واسطه بودند هدف قرار دادند و برای همین ما شروع به عضوگیری مستقیم کردیم که بعد از این فکر می‌کنیم درآمدهای ما هشت تا 10 برابر شده است. این منبع لایزال با عنوان آب باریکه ما که هیچ وقت قطع نمی‌شود همواره در این تشکلات موجود است.

آقای محبوب، وضع دارایی خودتان چگونه است؟

دارایی من خیلی خوب است (با خنده).

از جهرمی که این سؤال را پرسیدیم گفت اگر کارخانه‌ای با نام من در کشور پیدا کردید، برای شما. شما چی؟ الحمدالله وضع ما خیلی خوبه، کی گفته وضع ما بد است.

شما کارخانه‌ای ندارید؟

انشاءالله از این به بعد می‌سازیم. تا امروز فرصت نکردیم بسازیم (با خنده). زمانی در روزنامه نورو خبری منتشر شده بود که 10 کارخانه متعلق به من است. یکی کفش ملی بود که زمانی مدیرعاملش همان من بود.

الآن هم گفتن یکی به نام من آمده می‌خواهد شرکت پرسپولیس را بخرد، شاید من با هرکس دوست دارد در مورد ما تحقیق کند. در واقع منابع دارایی خود را ما اظهار کردیم و صورجلسه کردیم و می‌توانید این را از روابط عمومی خانه کارگر بگیرید. حتی گرفتن وام و خرید یومیه را هم اجازه می‌گیریم می‌خریم. واقعاً ما نگفتیم عاری از ثروت و فقیر هستیم و گدایی می‌کنیم. ما هم مثل مردم زندگی خودمان را می‌کنیم. باور داریم که نه کسی باید به افراط رو بیاورد و نه به اسراف. قطعاً به حداقل‌ها برای هرکسی باور داریم. من از مسیر ثروت دوری کردم. نه اینکه خداوند نخواسته است، ما نخواستیم. چند سال بعد هم بازنشسته می‌شویم.

مدت کارتان هنوز 30 سال نشده است؟

تأمین اجتماعی که کنتور نمی‌اندازد. 65 سال را کنتور می‌اندازد. می‌توانیم الان هم برویم درخواست بازنشستگی بدهیم، چون 25 سال را تصویب کردیم که خودمان هم از آن استفاده کنیم. من هنوز متقاضی بازنشستگی نشدم. در سراسر عمرم چه قبل و چه بعد از انقلاب، جز فعالیت شخصی مرتکب نشدم. این هم که ممنوع نیست. مثل این که بعضی از همکارانم در مجلس الان دکتر گرفتند. من ده‌ها درخواست را رد کردم. حتی قبل از نمایندگی یک بورسیه گرفته بودم که این بورسیه را هم لغو کردم. بنابراین به همان لیسانس افتخار کردیم و ادامه ندادیم.

لیسانس چه رشته‌ای داشتید؟

تاریخ. قبل از آن هم مدرک رشته‌ام به این برمی‌گردد که من چاپ خواندم و برق. سال 56 هم مجوز تأسیس چاپخانه به من دادند.

پس اگر بازنشسته شوید می‌توانید چاپخانه درست کنید؟

چاپخانه برای روزنامه کاروکارگر باز کردم دیگر. مگر نمی‌بینید.

پس این چاپخانه برای خودتان است؟

برای خانه کاروکارگر است نه برای من. واحد هم مثلاً مثل همین دانشگاه علمی کاربردی خانه کارگر راه‌اندازی کردم. 40 تا مثل اینها می‌توانم نشان بدهم اما در زندگی شخصی هنوز نه این قدر محتاج شدم و نه

آن قدر آرمند که بخواهم به این طرف تمایل داشته باشم و در جایی سهیم شوم و به اسم حسن خان سهمی داشته باشم. البته هم امکان و هم توان این کار را داشتم اما باور نداشتم. آن قدر کارخانه به اسم ما کردند که ما از این موضوع بی‌نیاز هستیم.

منبع خبر : خبر آنلاین

روزنامه نگار و معلم با سابقه آموزش و پرورش از کار برکنار شد

به گزارش کانون معلمان ایران در تاریخ 10 آبان 88 آمده است : مسعود کردپور که قبل از این حکم نیز به تبعید و زندان محکوم شده بود برای بار سوم به اتهام انتقاد از سیاستهای دولت در قبال مناطق کردنشین در طی سالهای اخیر و به استناد حکم دادگاه انقلاب که وی را به یک سال زندان محکوم کرده بود برای بار سوم توسط شعبه سوم دادگاه تجدید نظر رسیدگی به تخلفات اداری به باز خرید خدمت (انفصال) محکوم شد. وی که حدود 22 سال سابقه تدریس در دبیرستان را دارد این حکم را ناعادلانه خواند و آن را مغایر قانون اساسی و سخنان مسئولین کشور که بارها اعلام کرده اند که در کشور آزادی وجود دارد و کسی به جرم انتقاد مجازات نخواهد شد دانست، وی گفت که فعالیتهای حقوق بشری و آموزشی و آگاه کردن شهروندان و جوانان نه تنها جرم نیست بلکه کسانی که در این زمینه فعالیت می کنند باید مورد تشویق و حمایت قرار گیرند وی اعلام کرد که به این حکم اعتراض می کند و به فعالیتهای خود در راستای بهبود حقوق بشر در کردستان ادامه خواهد داد

نگاهی به کارگران سندیکای نیشکر هفت تپه شوش

جنبش کارگری ایران که درجهت برآورده کردن مطالبات بحق کارگری شکل گرفته است در مسیر خود با پیچ و خمهای بسیاری روبرو شده است. که بخشی از آن به سرکوب و آزار و ایذا کارگران از طرف نهاد های امنیتی مربوط است و بخشی دیگر از طرف بعضی از به اصطلاح فعالین کارگری که در چارچوب کمیته و گروه و حزب می باشد آنچه که در مورد سندیکای هفت تپه ما مشاهده می کنیم نه کمک این افراد به کارگر هفت تپه مطرح است بلکه بیاورکشی تمام سعیشان برین است که درین جا ردیابی برای خود درست کنند و بایر جسته کردن نقش خود در جنبش کارگری گروه خود را در بین رقبای حزبی و گروهی فعالیت و موثر تر نشان دهند. این درحالیست که این باصطلاح فعالین کارگری نه تنها ماهیت کارگری ندارند چونکه ازین ماهیت بی بهره اند در نتیجه از مشکلات و معضلات کارگری تلقی درستی ندارند پس دستاوردی برای جنبش کارگری ندارند حتی با لحاظ کردن ایدئولوژی خود در فعالیتهای کارگری مشکلات زیادی برای کارگران ایجاد می کنند گویا حرکت کارگران که در راستای به دست آوردن ابتدایی ترین حقوق انسانی و صنفی برای عده ای سکوی پرتاب است جهت مطرح کردن خود می باشد. اما در عین حال دست کسانی که از روی صداقت درین عرصه کار می کنند می فشاریم. درین یکساله که از ایجاد سندیکای هفت تپه گذشته است بسیاری ازین افراد را شناخته ایم که بسیاری از آنها در سخت ترین شرایط تنهائیمان گذاشتند. و دوروبرمان را خالی نمودند. حتی یکی از اعضا این کمیته هاپس از بازداشت در بازجویی های خود بر علیه ماچه اعتراضهایی به دروغ نکرد که موجب شد که دوباره ما را به اطلاعات احضار نمایند و پرونده جدیدی بر علیه ما باز شود. مورد دیگر مسئله زشت و خنده اوری که به طنز سیاه شبیه است مسئله سولیداریتی سنترمی باشد. که عده ای از همین افراد مطرح نمودند. آنهم به طرز خیلی ناجوانمردانه چونکه در جریان پالتاکی که در سال گذشته در مورد مسئله هفت تپه بود آقایان باز هم از ماسو استفاده کردند و این مسئله را عنوان کردند. چونکه می خواستند از اعتبار ما وام بگیرند. همین مسئله در دادگاه یکی از مواد اتهامی این جانب شد. یعنی ارتباط با سازمان سیا از طریق رابطه با فلان کس. گویا آقایان اجیر شده اند که برای اطلاعات خوراک امنیتی تهیه نمایند. لذا روابط عمومی سندیکای هفت تپه هیچگونه ارتباطی باین افراد و کمیته ها ندارد. و در صورت تداوم دخالتهای نابجا و غیر مفید آنها در هفت تپه با ذکر نام و مشخصات آنها اقدام خواهیم کرد. پس باز هم می گویم دست از سر ما بردارید.

رضارخشان

در بررسی جزییات لایحه هدفمند کردن یارانه ها صورت گرفت؛ مخالفت نمایندگان با اولویت کارگران در تامین هزینه مسکن

به گزارش خبرگزاری ایلنا در تاریخ 10 آبان 88 آمده است : نمایندگان مجلس در بررسی جزییات لایحه هدفمند کردن یارانه ها با در اولویت قرار گرفتن روستائینان و کارگران در تامین هزینه مسکن مخالفت کردند.

به گزارش خبرنگار ایلنا ، دبیرکل خانه کارگر در پیشنهادی خواستار افزوده شدن اولویت روستائینان و

کارگران به جز 2 بند ب ماده 8 لایحه هدفمند کردن یارانه ها شد. محجوب تاکید کرد: طبق قانون اساسی تامین مسکن برای همه ضروری است. وی افزود: در این پیشنهاد علاوه بر آنچه که نوشته شده مسکن کارگران و روستاییان مطابق با قانون اساسی مورد اولویت قرار گرفته است. نماینده مردم تهران تصریح کرد: با تصویب این پیشنهاد این حق کارگران و روستائیان که در قانون اساسی آمده است در لایحه نیز رعایت می شود و این امکان را به وجود می آورد که مسکن روستاییان که در حال حاضر در وضعیت فوق العاده ای به سر می برد بهتر شود. وی خاطر نشان کرد: در حال حاضر اقبال بی مسکن ما کارگران هستند که بر حذف قانون اساسی باید مورد اولویت قرار گیرد. گفتنی است نمایندگان مجلس با 57 رای موافق 59 رای مخالف و 28 رای ممتنع با پیشنهاد محجوب مخالفت کردند. پایان پیام

اعتراض و اعتصاب کارگران خبرنگار

کارگران خبرنگار روزنامه های ایران نیوز و صبح اقتصاد 4 ماه است که حقوق نگرفته اند. آنان روز گذشته به عنوان اعتراض دست از کار کشیدند. تعویق دستمزد و مطالبات این کارگران در طول سال های اخیر مدام تکرار شده است. آنان هر بار اعتراض کرده اند اما از وحشت و هراس بیکاری قادر به ادامه مبارزه و اعمال فشار مؤثر بر سرمایه داران صاحب روزنامه ها نشده اند. مالکان هر دو بنگاه خبری مذکور با تشخیص موقعیت ضعیف کارگران و درک رعب و وحشت آنان از بیکاری، حاضر به قبول خواسته های آن ها نشده اند. هر بار برای مدت های طولانی کارگران را سر دوانده اند و در ورطه انتظار اسیر کرده اند. معضل خبرنگاران کارگر فقط تعویق حقوق ها نیست. آنان از هیچ امنیت شغلی و هیچ میزان تضمین برای اشتغال فردای خود نیز برخوردار نیستند. همیشه در معرض اخراج قرار دارند. قراردادهای کارشان موقتی و بسیار کوتاه مدت است. کارگران به همه این جنایات سرمایه داران صاحب امتیاز مؤسسات خبری یاد شده اعتراض دارند و خواستار پرداخت دستمزدها و تضمین اشتغال خود هستند.

منبع: ایلنا

10 آبان 88

عضو شورای عالی کار در گفت و گو با ایلنا:

شرایط آیین نامه بازنشستگی در مشاغل سخت و زیان آور تسهیل شد

به گزارش خبرگزاری کار - ایلنا در تاریخ 11 آبان 88 آمده است: نماینده کارگران (بیمه شدگان) در شورای عالی کار گفت: به زودی آیین نامه اجرایی جدید بازنشستگی در مشاغل سخت و زیان آور به واحدهای تولیدی و کارخانه ها ابلاغ خواهد شد.

ولی... صالحی در گفت و گو با خبرنگار ایلنا با بیان این که بازنشستگی در مشاغل سخت و زیان آور قانون مصوب مجلس است، افزود: این آیین نامه هر دوره یا هر 5 سال و یا هر 3 سال تغییراتی می کند. دبیر کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور با اشاره به تصویب آیین نامه اجرایی بازنشستگی در مشاغل سخت و زیان آور، تصریح کرد: این آیین نامه پس از امضای وزیر رفاه و تامین اجتماعی و وزیر بهداشت اجرایی خواهد شد.

صالحی با تاکید بر تسهیل موارد بازنشستگی در آیین نامه جدید اظهار داشت: پیش از این که بیمه شدگانی که بیش از 10 روز غیبت غیر موجه در سال داشته مشمول بازنشستگی با 20 سال سابقه سخت و زیان آور نمی شدند که این موضوع در آیین نامه جدید تسهیل شده است.

این مقام کارگری همچنین از تشکیل کمیته های تعیین حداقل مزد در استانها خبر داد و گفت: هر چند که مسوولان کمتر به این موارد توجه می کنند اما ما مامور به تکلیف هستیم.

صالحی گفت: برنامه هایی برای دیدار کارگران و تشکلات کارگری با رئیس جمهور در نظر داریم. دبیر کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور اظهار داشت: در تلاش هستیم از تعداد و نوع مشاغل واحدهای بحران زده کشور مطلع شویم.

عضو شورای عالی کار با غیر قانونی دانستن اساسنامه سازمان تامین اجتماعی گفت: تنها نکته مثبت این اساسنامه ریاست رئیس جمهور در شورای عالی تامین اجتماعی است، اما سه جانبه گرایی در شورای عالی تامین اجتماعی وجود ندارد.

دبیر کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور گفت: سرمایه سازمان تامین اجتماعی به کارگران و کارفرمایان تعلق دارد و دولت هم سهم اندکی در آن دارد بنابراین شایسته است که حداقل شورای عالی و هیات مدیره

سازمان سه جانبه باشد نه این که رای نمایندگان کارگری و کارفرمایی ویتزینی باشد. صالحی حضور واقعی کارگران و کارفرمایان در مسایل کلان سازمان را باعث حل مشکلات تامین اجتماعی عنوان کرد. پایان پیام

وزارت رفاه خبر داد

یک میلیون تومان در حساب بانکی هر نوزاد ایرانی

روزنامه سرمایه، در تاریخ دوشنبه 11 آبان 88 از قول خانم مریم بابایی نوشت: در حالی که این روزها دولت سرگرم هدفمند کردن یارانه هاست و سعی دارد با هدفمند کردن یارانه ها کمک های دولتی را روی دهک های پایین جامعه متمرکز کند سرپرست وزارت رفاه و تامین اجتماعی از افتتاح حساب 10 میلیون ریالی برای هر نوزاد خانواده با هر وضعیت اقتصادی خبر می دهد. این در شرایطی است که وزارت رفاه و تامین اجتماعی در حال حاضر وزارتخانه ای بی وزیر است که علاوه بر کمبود بودجه با مشکلات زیادی در زمینه بیمه های تامین اجتماعی، بیمه های بیکاری، مستمری بازنشستگان و... روبه رو است و به تعهدات قبلی خود به شکلی ناقص عمل کرده است.

نادعلی الفت پور که پس از عبدالرضا مصری پور به عنوان سرپرست وزارت رفاه از سوی دولت منصوب شد از تصویب طرح تامین آتیه مهر رضا برای تامین آینده فرزندان ایرانیان خبر داد و گفت: «دولت هنگام افتتاح حساب حداقل 10 میلیون ریال برای هر نوزاد اختصاص خواهد داد و علاوه بر آن ماهانه مبلغی از طرف ولی نوزاد و دولت به این حساب واریز خواهد شد.» نادعلی الفت پور درباره جزئیات این طرح گفت: «کارگروهی با مسوولیت وزارت رفاه و تامین اجتماعی و با عضویت وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت مسکن و شهرسازی، معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران وظیفه تدوین دستورالعمل ها و سازوکارهای اجرایی این طرح را برعهده خواهند داشت.» سرپرست وزارت رفاه و تامین اجتماعی بیان کرد: «وجوه این حساب از جانب صندوق مهر امام رضا(ع) از طریق بانک ها، شرکت های بیمه و شرکت های سرمایه گذاری به منظور حفظ و ارتقای ارزش وجوه، سرمایه گذاری خواهد شد.»

سرپرست وزارت رفاه و تامین اجتماعی با اعلام اینکه واریز وجوه برای هر فرد تا سن 18 سالگی است، تاکید کرد: «البته تعهدات دولت دو سال بیشتر از سن مزبور ادامه خواهد داشت و در این طرح سهم دولت متناسب با وضع درآمدی خانوارها تعیین خواهد شد.»

هشدار کارشناسان درباره افزایش جمعیت

در حالی این امتیازات به خانواده ها و برای هر فرزند داده می شود که جمعیت شناسان معتقدند رشد جمعیت تابع عوامل اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی و سیاسی است و رفع مشکلات اقتصادی خانواده ها در زمینه تامین فرزندان می تواند مشوقی برای افزایش جمعیت باشد. طبق آمار سال 1387 در ایران هر روز به طور متوسط 5205 کودک متولد می شود، که این رقم هشدار کارشناسان را مبنی بر شروع موج دوم افزایش جمعیت در پی داشت. پس از افزایش سریع میزان افزایش جمعیت در دهه 60، نیمه دوم دهه 70 را می توان دوره مهار جمعیت خواند این در حالی است که این روزها نرخ رشد جمعیت دوباره در حال شتاب گرفتن است و از سال 85 تاکنون با شش دهم درصد رشد از

4/1 درصد به دو درصد رسیده و انتظار می رود با توجه به سیاست خنثی این نرخ از دو درصد هم بگذرد، این در حالی است که جمعیت شناسان داخلی رشد جمعیت بیش از نیم درصد را برای ایران به منزله انفجار جمعیت در سال های آتی می دانند و نسبت به آن هشدار می دهند.

علیرضا مرندي عضو کمیسیون بهداشت مجلس در این زمینه به «سرمایه» می گوید: «اصولاً اگر امتیازات این طرح شامل خانواده های متمکن هم شود با سیاست دولت که این روزها در حال هدفمند کردن یارانه هاست و می خواهد آن را به اقشار خاص اختصاص دهد در تناقض است مگر اینکه ما این طرح را محدود به

خانواده هایی با سطح اقتصادی پایین و دهک های ضعیف جامعه کنیم که در این حالت هم با سیاست های کنترل جمعیت در تضاد است.» مرندي با بیان اینکه انجام این طرح باید در قالب مراحل مجاز قانونی باشد، ادامه می دهد: «این طرح می تواند مشوق افزایش جمعیت باشد چراکه طبق قانون کنترل جمعیت، کمک های دولتی و مشارکت تامین اجتماعی در ارتباط با سه فرزند اول است و اگر این امتیازات به فرزندان چهارم به بعد نیز داده شود در واقع برخلاف قانونی است که ما در مورد کاهش جمعیت تدوین کرده ایم.»

مرندي با بیان اینکه دولت نباید حاتم بخشی کند، می گوید: «پرداخت این پول برای دهک های 6، 7، 8 و 9 جامعه اصلاً ضرورتی ندارد و در واقع دولت باید به جای پرداخت این پول به این اقشار که از لحاظ وضعیت اقتصادی، توانایی دارند این کمک ها را متمرکز به افراد فقیر و دهک های پایین جامعه کند.» مرندي در پایان با بیان اینکه تا زمانی که قانون کنترل جمعیت داریم نباید برخلاف آن عمل کنیم، می گوید: «هر اقدامی در

جهت نقض این قانون برخلاف مصلحت کشور است.»
از طرفی جواد زمانی عضو کمیسیون اجتماعی مجلس در مورد این طرح به «سرمایه» می گوید: «این طرح به هیچ وجه در مجلس و کمیسیون اجتماعی مجلس بیان نشده و کمیسیون اجتماعی اطلاعی در این مورد ندارد و احتمالاً این طرح در دولت یا در وزارتخانه تصویب شده است.»
زمانی می گوید: «وزارت رفاه و تامین اجتماعی باید این موضوع را در نظر بگیرد که آیا با بودجه ای که در اختیار دارد مجاز است این کار را بکند.» زمانی ادامه می دهد: «این امتیازات مثل زمانی است که هر کس فرزند بیشتری داشت امتیازات بیشتری به او تعلق می گرفت و همین موضوع باعث شد که ما الان با مشکلات فزاینده بیکاری به دلیل افزایش جمعیت در آن زمان روبه رو باشیم.»
تحقیقات نشان می دهد که هنوز به لحاظ فرهنگی، بسیاری از خانواده ها تمایل به افزایش تعداد فرزندان دارند، به همین دلیل توجه به جنبه های کارشناسی و جمعیت شناسی طرح های اقتصادی دولت که مشوق افزایش جمعیت است، ضروری است.

سخنگوی کارگروه دولت:

با هفت دهک آغاز می کنیم

به گزارش خبرگزاری فارس و به نقل از روزنامه سرمایه در تاریخ 11 آبان 88 آمده است: سخنگوی کارگروه طرح تحول اقتصادی گفت: «هنگامی که دولت لایحه را به مجلس ارائه کرد، تصمیم داشت 50 میلیون نفر را تحت پوشش حمایتی قرار دهد که با تصویب حذف دهک های درآمدی در مجلس به این هدف خواهیم رسید.»
محمدرضا فرزین سخنگوی کارگروه طرح تحول اقتصادی گفت: «بررسی های اولیه دولت این بود که در طرح تحول اقتصادی و بحث هدفمندکردن یارانه ها حدود 50 میلیون نفر از ایرانیان را تحت پوشش قرار دهیم.» وی با اشاره به حذف دهک های درآمدی برای پرداخت یارانه نقدی در مصوبه دیروز مجلس گفت: «با این مصوبه مجلس، دست دولت باز شد که در خصوص همان گروه های هدفی که روز اول در قالب لایحه مطرح شد، بازتوزیع یارانه ها را انجام دهد.»
فرزین در پاسخ به این سوال که در این مصوبه آمده است «آحاد مردم» باید نسبت به درآمدهای یارانه دریافت کنند، اظهار داشت: «این قانون هم اکنون مصوب شد و قطعاً آیین نامه اجرایی آن به گونه ای تنظیم خواهد شد که بتوانیم 50 میلیون نفر را براساس درآمدهای آنها تحت پوشش قرار دهیم.» وی گفت: «این پرداخت نقدی باید در طول زمان به تامین اجتماعی تغییر یابد و در آینده نظام تامین اجتماعی یک نظام سراسری برای همه باشد.»

معاون اقتصادی وزیر اقتصاد گفت: «برای شروع باید با 70 درصد مردم کار را شروع کرد که بتوانیم پوششی را برایشان ایجاد کنیم و در نهایت این نظام را فراگیر کنیم.» فرزین در پاسخ به اینکه در صحت نتایج اطلاعات اقتصادی خانوار تردید وجود دارد، گفت: «در خصوص صحت این اطلاعات باید از مرکز آمار سوال کنید و آنها یقیناً از آن دفاع خواهند کرد.» معاون اقتصادی وزیر اقتصاد همچنین در خصوص راستی آزمایی فرم های خوداظهاری گفت: «ما این اطلاعات را با ارگان های مختلف اقتصادی راستی آزمایی و اطلاعات دقیق و صحیح را استخراج کردیم.» براساس این گزارش دولت در لایحه پیشنهادی خود تخصیص یارانه نقدی به هفت دهک درآمدی را پیش بینی کرده بود که این پیشنهاد در کمیسیون ویژه تحول اقتصادی مجلس به پنج دهک کاهش یافت و دیروز مجلس با بحث در این رابطه به حذف دهک ها از لایحه هدفمندکردن یارانه ها به تخصیص یارانه براساس درآمد خانوارها رای داد.

نتیجه «نامساوی» از استدلال «تقسیم مساوی»!

تصمیم آخر برای یارانه نقدی

به نوشته روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد در تاریخ 11 آبان 88 آمده است: - دیروز در مرحله نهایی تصمیمگیری برای نحوه توزیع عواید حاصل از حذف یارانه ها، محمدرضا میرتاجالدینی به عنوان یکی از اعضای هیاترئیس مجلس، با اشاره به سیره حکومتی امام علی(ع) پیشنهاد کرد که یارانه نقدی به صورت مساوی (بالسویه) بین عموم مردم تقسیم شود که این پیشنهاد با اقبال و رای مثبت نمایندگان مجلس مواجه شد؛ اما نکته جالب آنکه وجود عبارت «متناسب با درآمد خانواده ها» در متن مکتوب این پیشنهاد باعث شد که دولت تفسیر دلخواه خود را از این مصوبه استخراج کند.

براساس تفسیر دولت که البته به نظر می رسد استخراج آن از متن مکتوب پیشنهاد مصوب چندان هم دشوار نیست، یارانه نقدی به صورت نامساوی بین گروه های مختلف مردم توزیع خواهد شد که معلوم نیست این خروجی چگونه با استدلال های ارائه شده برای تقسیم مساوی می تواند منطبق شود. پس از تصویب این پیشنهاد، بسیاری از نمایندگان این مصوبه را غیراجرایی توصیف کردند.

با تصویب ماده 8 لایحه یارانه‌ها اتفاق افتاد اختیار یارانه‌ها در دست دولت

هادی چاوشی

توزیع یارانه‌های نقدی و غیرنقدی به تفسیر دولت از قانون مبهم مجلس وابسته شد ابهام در یک پیشنهاد قانونی باعث شد مصوبه مهم مجلس در مورد نحوه توزیع یارانه‌های نقدی و غیرنقدی در قالب لایحه هدفمندسازی یارانه‌ها به تفسیر دولت از آن وابسته شود و عملاً اختیار توزیع این یارانه‌ها را در اختیار قوه مجریه قرار دهد.

روز گذشته نمایندگان مجلس در چارچوب تعیین دریافت‌کنندگان عواید حاصل از واقعی کردن قیمت‌ها، به پیشنهادی رای مثبت دادند که بر اساس استدلال‌های پیشنهاددهنده بنا بود به توزیع عادلانه یارانه نقدی و غیرنقدی میان همه اقشار جامعه منجر شود، اما به دلیل تنظیم غیرصحیح متن پیشنهاد، باعث واگذاری اختیار کامل نحوه توزیع یارانه‌ها به دولت شد.

در متن تصویب‌شده نهایی در بند «الف» ماده 8 لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها آمده است: «یارانه در قالب پرداخت نقدی و غیرنقدی با لحاظ میزان درآمد خانوار نسبت به کلیه خانوارهای کشور به سرپرست خانوار پرداخت شود.» وجود عبارت «با لحاظ میزان درآمد خانوار» در متن این مصوبه همان نقطه ابهامی است که برخلاف نظر پیشنهاددهنده مورد تفسیر دولتمردان قرار گرفت و اختیار توزیع را به قوه مجریه واگذار کرد. حال آنکه محمدرضا میرتاج‌الدینی که این پیشنهاد را در جلسه علنی روز گذشته مطرح می‌کرد، در سخنان توجیهی خود برای نمایندگان بر ضرورت توزیع عادلانه و بالسویه بیت‌المال میان همه آحاد جامعه تاکید کرده بود.

اما دولتی‌ها که در همان زمان به‌رای‌گذاشته‌شدن این لایحه در مجلس نیز برای این تفسیر آماده بودند و بنابراین از تصویب آن استقبال کردند، بلافاصله پس از تصویب این پیشنهاد، بر به دست آوردن اختیار کامل توزیع یارانه‌ها تاکید کردند. در همین راستا بود که در پایان جلسه علنی صبح دیروز مجلس، محمدرضا فرزین، سخنگوی کارگروه تحول اقتصادی دولت به خبرنگاران گفت: «مجلس با حذف محدودیت دهک‌های درآمدی از این لایحه، اختیار آن را به دولت واگذار کرد.» بنابر تفسیر این مقام دولتی، «با این مصوبه مجلس، دست دولت باز شد که در خصوص همان گروه‌های هدفی که روز اول در قالب لایحه مطرح شد، بازتوزیع یارانه‌ها را انجام دهد.»

این در حالی بود که در زمان تصویب بند یادشده در صحن مجلس، محمدرضا میرتاج‌الدینی برای جلب نظر نمایندگان به پیشنهاد خود، بر ضرورت توزیع بالسویه و عادلانه بیت‌المال میان مردم سخن گفت. این نماینده روحانی مجلس، در توضیح پیشنهاد خود به سیره امیرالمومنین (ع) در تقسیم بیت‌المال اشاره و تصریح کرد: موضوع بازتوزیع این یارانه‌ها نیز مانند بحث تقسیم بیت‌المال است. حضرت علی (ع) می‌فرماید که حتی اگر بیت‌المال متعلق به خودم بود، آن را بالسویه تقسیم می‌کردم، تا چه رسد به اینکه این مال متعلق به خدا است. عضو هیات رییس مجلس تاکید کرد که بر اساس پیشنهاد او، باید درآمد حاصل از واقعی کردن قیمت‌ها به «همه» تخصیص یابد و در این مورد تا اندازه‌ای به‌طور «یکسان» عمل شود؛ چراکه نباید فقط پنج یا هفت دهک جامعه مشمول دریافت بیت‌المال شوند. میرتاج‌الدینی البته فرض را بر این گذاشت که «عده‌ای از طبقات بالای جامعه طبعاً خودشان به‌دنبال این یارانه نقدی و غیرنقدی نخواهند بود» اما مجلس نباید این جامعه هدف را محدود کند.

جالب آنکه حتی مخالفی که در رد پیشنهاد میرتاج‌الدینی در مجلس نطق کرد، بر همین اساس به مخالفت با پیشنهاد یادشده پرداخت. محمدابراهیم نکونام، از دیگر نمایندگان روحانی مجلس گفت: اینکه یارانه‌ها به‌طور مساوی تقسیم شود، با منطق علی (ع) همخوانی ندارد؛ چراکه عدالت، معادل مساوات نیست، بلکه «وضع‌الشیئی فی‌محلّه» است.

او اضافه کرد: با اجرای این لایحه برخی دهک‌ها آسیب‌پذیرتر می‌شوند و وظیفه دولت حمایت از آنها است. چرا باید کسی که میلیون‌ها تومان درآمد دارد، با کسی که به نان شبش محتاج است، یکی دیده شود؟ با این وجود، آنچه نهایتاً در مجلس به تصویب رسید، راه را برای تفسیر این لایحه به رای دولت و حامیان مجلسی‌اش در مورد باز توزیع یارانه‌ها باز گذاشت و معاون وزیر اقتصاد نیز بلافاصله آن را مورد استفاده قرار داد. فرزین علاوه بر این، نظر دولت در نحوه بازتوزیع یارانه‌ها را نیز توضیح داد: «هنگامی که دولت لایحه را به مجلس ارائه کرد، تصمیم داشت 50 میلیون نفر را تحت پوشش حمایتی قرار دهد که با حذف دهک‌های درآمدی در مجلس به این هدف خواهیم رسید.»

بدین ترتیب، به‌نظر می‌رسد این مصوبه که با رای مثبت 128 نماینده از مجموع 224 نماینده حاضر در جلسه علنی صبح دیروز مجلس به تصویب رسید، عملاً از روند مورد نظر پیشنهاددهندگان و رای‌دهندگان به آن خارج شد و اختیار بازتوزیع یارانه‌ها را در دست به دولت بخشید.

مخالفان: کل لایحه غیراجرایی شد

اما به اعتقاد مخالفان، در نتیجه تصویب این‌گونه ماده 8 لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها، اصل اجرای این لایحه زیر سوال خواهد رفت.

احمد توکلی، نماینده سرشناس تهران که در جلسه روز گذشته، پیشنهادش مبنی بر تخصیص یارانه نقدی به تنها دو دهک ابتدایی جامعه رای نیارود، در خصوص مصوبه مجلس گفت: به دلیل وجود دو اشکال اساسی، مصوبه حذف دهک‌ها از دریافت یارانه نقدی و غیرنقدی اجرایی نخواهد شد.

به گفته رییس مرکز پژوهش‌های مجلس، یک اشکال اجرایی این مصوبه این است که هیچ اطلاعی از درآمد خانواده‌ها وجود ندارد و این امر مهم‌ترین علتی است که نمی‌توان این پیشنهاد را اجرایی کرد. وی همچنین با اشاره به اینکه اکنون نمی‌توان محاسبه کرد به هر خانواده چه مقدار یارانه پرداخت می‌شود، گفت: معلوم نیست که دولت چه مقدار درآمد کسب خواهد کرد تا بر این اساس یارانه پرداختی به هر خانواده را تخمین زد و از طرفی کل افراد مستحق نیز معلوم نیستند.

به عقیده داریوش قنبری، سخنگوی فراکسیون اقلیت مجلس نیز، پرداخت یارانه نقدی متناسب با درآمد، نمی‌تواند مبنای عملیاتی داشته باشد. قنبری که با خبرنگار دنیای اقتصاد مصاحبه می‌کرد، گفت: تصویب این‌گونه ماده 8 عملاً قابلیت اجرایی این لایحه را زیر سوال برد، چراکه اطلاعات اقتصادی خانوارها که در دولت جمع‌آوری شده به اذعان رییس مرکز آمار ایران، حداقل با 30 درصد خطا روبرو است. قنبری تأکید کرد: به نظر من این لایحه دیگر قابل اجرا نیست و از اینجا به بعد، دولت و مجلس هر دو مشغول بیگاری کشیدن هستند.

همچنین به اعتقاد اصغر گرنامی‌پور، نایب‌رییس کمیسیون برنامه و بودجه و نیز عباسعلی نورا، از دیگر اعضای این کمیسیون، «ضابطه‌مندی پرداخت نقدی یارانه‌ها با این مصوبه زیر سوال رفته است.» به گفته نورا، «شفافیت و قابلیت اجرای این لایحه خدشه‌دار شده» و موجبات بی‌نظمی در پرداخت نقدی یارانه‌ها را فراهم خواهد کرد.

متن نهایی ماده 8 درباره توزیع یارانه‌ها

متن کامل ماده 8 لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها که در جلسه عصر دیروز مجلس به تصویب 199 نماینده از مجموع 236 نماینده حاضر در صحن علنی رسید، به این شرح است: «دولت مجاز است حداکثر تا 50 درصد خالص وجوه حاصل از اجرای این قانون را در قالب بندهای زیر هزینه نماید: الف- یارانه در قالب پرداخت نقدی و غیرنقدی با لحاظ میزان درآمد خانوار نسبت به کلیه خانوارهای کشور به سرپرست خانوار پرداخت شود.

ب- اجرای نظام جامع تامین اجتماعی برای جامعه هدف از قبیل:

1- گسترش و تامین بیمه‌های اجتماعی، خدمات درمانی، تامین و ارتقای سلامت جامعه و پوشش دارویی و درمانی بیماران خاص و صعب‌العلاج.

2- کمک به تامین هزینه مسکن، مقاومسازی مسکن و اشتغال.

3- توانمندسازی و اجرای برنامه‌های حمایت اجتماعی.

تبصره 1- آیین‌نامه اجرایی این ماده شامل چگونگی شناسایی جامعه هدف، تشکیل و به‌هنگام‌سازی پایگاه‌های اطلاعاتی مورد نیاز، نحوه پرداخت به جامعه هدف و پرداخت‌های موضوع این ماده حداکثر، سه ماه پس از تصویب این قانون با پیشنهاد وزرای امور اقتصادی و دارایی، رفاه و تامین اجتماعی و معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

تبصره 2- دولت می‌تواند حساب هدفمندسازی یارانه‌ها را به نام سرپرست خانواده‌های مشمول یا فرد واجد شرایط دیگری که توسط دولت تعیین می‌شود، افتتاح نماید. اعمال مدیریت دولت در نحوه هزینه کرد وجوه موضوع این حساب از جمله زمان مجاز، نوع برداشت هزینه‌ها و برگشت وجوهی که به اشتباه واریز شده‌اند، مجاز است.»

وضعیت صنایع پس از اجرای طرح هدفمندسازی یارانه‌ها

حامد قدوسی

به گزارش روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد در تاریخ 11 آبان 88 آمده است: به طور خلاصه طرح هدفمند کردن یارانه‌ها قرار است ظرف حدود پنج سال قیمت برخی از نهادهای تولید از جمله نفت و برق و آب را به قیمت تمام‌شده یا رقابتی آن نزدیک کند. در کنار بحث‌های مربوط به توزیع درآمد و رفاه مصرف‌کننده، سوال مهم دیگر این است که اثر این سیاست روی صنعت و کشاورزی ایران چه خواهد بود؟

وضعیت صنایع پس از اجرای طرح هدفمندسازی یارانه‌ها

حامد قدوسی

منبع: رستاك *

به طور خلاصه طرح هدفمند کردن یارانه‌ها قرار است ظرف حدود پنج سال قیمت برخی از نهادهای تولید از جمله نفت و برق و آب را به قیمت تمام‌شده یا رقابتی آن نزدیک کند و در عوض بخشی (حداکثر 60 درصد) از مازاد ایجاد شده برای دولت را به صورت پرداخت نقدی به زیرمجموعه‌ای از شهروندان منتقل کند. در کنار بحث‌های مربوط به توزیع درآمد و رفاه مصرف‌کننده، سوال مهم دیگر این است که اثر این سیاست روی صنعت و کشاورزی ایران چه خواهد بود؟ در این مقاله سعی می‌شود برخی تحلیل‌های نظری در مورد متغیرهای توضیح‌دهنده برای اثرپذیری صنعت و نمونه‌هایی از توصیه‌های سیاستی ارائه شود. طبیعی است که یک تحلیل دقیق‌تر و کمی‌تر نیازمند ساختن یک مدل تعادل عمومی و در نظر گرفتن بخش‌های مختلف صنعتی و گروه‌های مختلف مصرف‌کننده و تخمین ضرایب مربوطه است که خارج از مقدرات نویسنده این مقاله است.

اثر طرح اصلاح یارانه‌ها روی صنایع مختلف یکسان نخواهد بود. با توجه به متفاوت بودن ساختار هزینه، ساختار رقابت در داخل و میزان تعامل با بازار خارجی در صنایع مختلف، شوک‌های ورودی می‌تواند سطوح متفاوتی از تولید و قیمت تعادلی جدید را ایجاد کند. علاوه بر آن اثرات کوتاه‌مدت و بلندمدت سیاست می‌تواند متفاوت باشد. نهایتاً این که بازتوزیع درآمد بین گروه‌های مختلف جامعه تابع تقاضا برای صنایع مختلف را به صورت متفاوتی تحت‌الشعاع قرار خواهد داد.

پدیده آزدسازی قیمت نهادهای تولید و مشخصاً انرژی البته موضوع جدید و منحصر به فردی نیست و به لحاظ تحلیلی بسیار شبیه به رفتاری است که شوک‌های قیمت انرژی به اقتصاد کشورهای صنعتی وارد می‌کند. البته با در نظر گرفتن این تفاوت که در بحث اصلاح یارانه‌ها در ایران، یک اثر بازتوزیعی از دهک‌های بالا به دهک‌های پایین وجود دارد که دو اثر متفاوت روی تابع تقاضای این دهک‌ها بر جای خواهد گذاشت و لذا ابعاد جدید و جالبی به مسأله اضافه می‌کند. وجود این دو اثر هم‌زمان می‌تواند فشار مضاعفی را بر برخی صنایع وارد کند؛ چرا که شوک‌های هزینه و تقاضا برای این بخش‌ها به طور هم‌زمان رخ خواهد داد. در مقابل برخی صنایع ممکن است از افزایش تقاضا برای کالاهای خود منتفع شوند.

به طور خلاصه، طرح اصلاح یارانه‌ها از مسیرهای مختلفی صنعت را تحت تأثیر قرار خواهد داد:

- 1) افزایش هزینه‌های نهایی تولید باعث تغییرات در قابلیت رقابت، سطح بهینه تولید و تقاضای سرمایه‌گذاری می‌شود. (اثر هزینه‌ای)
- 2) تغییر در سطح تولید بهینه برخی صنایع (مثلاً خودروسازی) باعث تغییر در تقاضای مشتقه مواد اولیه آن‌ها و در نتیجه تغییر در تقاضا برای صنایع ماده اولیه (مثل فولاد و شیشه) می‌شود. (اثر تقاضای صنعتی)
- 3) تغییر در تقاضای مصرف‌کنندگان به دلیل تغییر قیمت نسبی کالاها و جا به جایی خط بودجه اثر دیگری است که نهایتاً اثر خود را روی سطح تعادلی تولید صنایع مختلف نشان می‌دهد. برخی از این صنایع عرضه‌کننده مستقیم هستند و برخی دیگر از رهگذر تغییر در تقاضای محصولات جانشین یا مکمل تحت شعاع قرار می‌گیرند.

(اثر تقاضای مصرفی)

- 4) ضعف بازار تامین مالی صنعتی، فقدان مکانیسم‌های عرضه اوراق قرضه صنعتی و ضعف نظام بانکی خصوصی باعث عدم تعادل بین سرمایه کاری (نقدینگی) صنعت و هزینه‌های جدید تامین ماده اولیه می‌تواند باعث منفی شدن جریان نقدی شرکت‌های صنعتی و توقف تولید در عین اقتصادی بودن کل فناوری تولید شود. (اثر فشار مالی)

- 5) تغییر در عرضه نیروی کار و دستمزد حقیقی می‌تواند اثرات افزایش قیمت سایر نهادها را تشدید یا تضعیف کند. (اثر بازار کار)

سعی می‌کنیم مروری کوتاه بر ترکیب این مسیرها در کوتاه‌مدت و بلندمدت داشته باشیم:

الف) تأثیرات کوتاه و میان‌مدت

بر قیمت و عرضه کالاها

سوال مهمی که این روزها برای مصرف‌کنندگان و سیاست‌گذاران مطرح است این است که آیا افزایش هزینه‌های تولید نهایتاً به مصرف‌کننده منتقل می‌شود یا نه؟ بیان روزمره جواب این سوال معمولاً در این قالب ابراز می‌شود که «طبقات بالا که تولید محصولات و خدمات را در اختیار دارند از افزایش هزینه‌ها متضرر نمی‌شوند، چون به دلخواه قیمت‌ها را بالا می‌برند. چه بسا که منتفع هم شوند.» گزاره قبلی هم بخشی از حقیقت را در بر دارد و در عین حال همه ماجرا را بیان نمی‌کند. در واقع درک دقیق تأثیرات افزایش هزینه‌های تولید روی «درآمد خالص» تولیدکننده (که معیار نهایی ارزیابی رفاه است) مستلزم تفکیک دو مفهوم مهم است:

حاشیه سود (Mark Up) و حجم فروش. ممکن است فروشنده قادر باشد تا با افزایش قیمت محصول حاشیه سود واحد فروش خود را در سطح قبلی یا نزدیک به سطح قبلی حفظ کند ولی افت حجم فروش نهایتاً می‌تواند درآمد خالص او را کم کند، به این ترتیب فروشنده هم در کنار خریدار از افزایش قیمت نهادهای تولید متضرر

می‌شود.

الف 1) رفتار صنعت: انتقال هزینه‌ها به مصرف‌کننده (Cost Pass Through) یک سوال جدی در ادبیات اقتصاد صنعتی این است که شوک‌های هزینه تولید (ناشی از افزایش جهانی قیمت مواد اولیه مثل نفت یا افزایش هزینه واردات محصولاتی مثل قهوه در اثرات شوک‌های نرخ ارز) تا چه حد به قیمت فروش نهایی منتقل می‌شود؟ مطالعات متعددی در مورد کالاهای مختلف انجام شده و متغیرهایی مثل ساختار بازار، همگن بودن محصول، سهم هزینه کالای گران‌شده، هزینه تغییر منوی قیمت و عادات مصرف را در توضیح شدت و سرعت انتقال موثر دانسته‌اند.

ترکیب رقبا در تعیین انتقال قیمت کلیدی است. اگر صنعت ایرانی در حال رقابت با رقبای خارجی باشد و نرخ ارز هم ثابت بماند یا با شیب ملایمی رشد کند، افزایش هزینه‌های تولید به قیمت ریالی صرفاً باعث ورشکستگی بخشی از صنایع داخلی شده و قیمت بازار کالا برای مصرف‌کننده را تغییر نمی‌دهد. در نتیجه شرکت‌های ضعیف‌تر صنعتی مثل لوازم الکترونیکی، نساجی و پوشاک و مواد غذایی لوکس چون با حضور گسترده رقبای خارجی در بازار ایران مواجه هستند، عملاً قدرت تطبیق قیمت را نخواهند داشت و باید دست به کاهش تولید یا خروج از بازار بزنند. افزایش هزینه‌های ریالی تولیدکنندگان ایران در این حالت فقط سهم بازار را به نفع رقبای خارجی تغییر داده و تقاضا برای ارز را هم افزایش خواهد داد. سهم انرژی از هزینه‌های تولید در شدت این رفتار موثر است. برهان یزدانی (1388) در محاسبات خود سهم مستقیم سبد انرژی از قیمت تمام شده صنایع مختلف را با استفاده از جدول داده-ستانده محاسبه کرده است. با رجوع به این جدول می‌بینیم که به غیر از صنعت حمل و نقل که به وضوح با افزایش اساسی هزینه مواجه خواهند شد، بخش‌هایی مثل آهن و فولاد و مواد شیمیایی با حدود 4 درصد افزایش مستقیم هزینه‌ها بیش از بقیه بخش‌ها تحت تاثیر قرار خواهند گرفت. در مقابل بخش خدمات و صنایع الکترونیکی کمترین تاثیرپذیری مستقیم را خواهند داشت. این درصدها البته مربوط به هزینه مستقیم است و تاثیری که صنعت در کل از افزایش قیمت تمامی نهاده‌های ورودی خود (مثل حمل و نقل) خواهد پذیرفت را در بر ندارد. به دلیل این که جدول داده-ستانده تغییرات ناشی از رفتار مصرف‌کننده و اثرات جانشینی را در نظر نمی‌گیرد نمی‌توان به محاسبات مبتنی بر آن اعتماد کرد.

اگر صنعت با رقابت خارجی مواجه نباشد و بیشتر بازار داخل در اختیار تولیدکنندگان داخلی باشد (مثلاً مواردی مثل سیمان، مصالح ساختمانی، بستنی و لبنیات و نوشیدنی‌ها، محصولات چوبی و مبلمان غیر لوکس، فرش ماشینی و بخشی از محصولات کشاورزی فاسد شدنی) در این صورت شوک هزینه مستقیم به بازار مصرف منتقل شده و در عوض سطح تولید کم می‌شود. به عبارت دیگر در این صنایع عرضه کم شده (کاهش استفاده از ظرفیت یا ورشکستگی برخی شرکت‌ها) و قیمت برای مصرف‌کننده نهایی افزایش پیدا می‌کند. البته میزان انتقال هزینه به مصرف‌کننده بستگی به ساختار رقابتی صنعت در داخل کشور دارد. اگر صنعت کاملاً رقابتی باشد (مثل لبنیات) انتقال هزینه به مصرف‌کننده 100 درصد خواهد بود یعنی به ازای هر ریال افزایش قیمت نهاده‌های تولید، قیمت محصول نهایی یک ریال افزایش پیدا می‌کند (البته این افزایش ممکن است به مقداری زمان نیاز داشته باشد). اگر صنعت به وضعیت انحصار یا رقابت انحصاری نزدیک‌تر باشد انتقال قیمت یک به یک نخواهد بود چرا که تولیدکننده بخشی از افزایش هزینه را از طریق کاهش حاشیه سود و کاهش سطح تولید جذب می‌کند و به این ترتیب شوک بین تولیدکننده و مصرف‌کننده تسهیم خواهد شد. صنعت سیمان نمونه‌ای برای این وضعیت است.

در کنار ساختار رقابت عادت‌های رفتاری مصرف‌کنندگان مهم است. برای بازارهای بدون رقابت خارجی، هر قدر نمودار تقاضا کشش کمتری داشته باشد بخش بزرگتری از هزینه به مصرف‌کننده منتقل می‌شود و لذا صنعت حاشیه سود خودش را با درجه بیشتری حفظ می‌کند. در بازار انحصاری و حالت حدی که کالا کاملاً بی‌کشش باشد (یعنی مصرف‌کننده هیچ واکنشی به افزایش قیمت نشان ندهد) تمام افزایش هزینه تولید یک به یک به مصرف‌کننده منتقل می‌شود. در حالتی که کشش بیش از این مقدار حدی صفر باشد، افزایش هزینه بین مصرف‌کننده و تولیدکننده سرشکن می‌شود که معنی آن افزایش قیمت کالا در بازار (کاهش رفاه مصرف‌کننده) و کاهش حاشیه سود تولیدکننده (کاهش رفاه تولیدکننده) است. به این ترتیب در مورد صنایعی مثل خودرو و پتروشیمی و سیمان که موقعیت شبه انحصاری دارند یا در بازارهای رقابت دو گانه تولید می‌کنند احتمالاً بخشی از هزینه‌ها به بازار کالا منتقل و بخشی از طریق کاهش سودآوری شرکت‌های تولیدکننده جبران می‌شود.

الف - 2) رفتار مصرف‌کنندگان:

تقاضای مصرف‌کنندگان

علاوه بر رفتار صنعت، تاثیری که افزایش قیمت‌ها و انتقال نقدی به مصرف‌کنندگان بر جای می‌گذارد در تعیین قیمت و تولید نهایی شاخه‌های مختلف صنعتی موثر است. از زاویه تغییر در تقاضا، این که گروه هدف درآمدهای دولت چه کسانی باشند اهمیت کلیدی پیدا می‌کند. بر اساس اطلاعات موجود احتمال قابل توجهی

وجود دارد که این کمک به چند دهک اول جامعه منتقل شود. در این صورت باز توزیعی به نفع اقشار پایین‌تر صورت می‌گیرد که روی تقاضای دهک‌های بالا و پایین برای کالاهای گوناگون تأثیرات متفاوتی می‌گذارد. این تقاضا خود در دو بخش تقاضا برای کالاهای بادوام (عدمتا اتومبیل) و کالاهای مصرفی قابل بررسی است. هزینه بالای انرژی مطلوبیت کاربری ناشی از نگهداری کالای بادوام را کم می‌کند و این به کاهش تقاضا برای این نوع محصولات منجر می‌شود. همچنین با توجه به افزایش قیمت حقیقی (و نیز قیمت نسبی) کالاهای پارانهای و ثابت ماندن نسبی خط بودجه خانوارهای پنج دهک بالا (با صرف‌نظر از اثرات ناشی از رکود صنعتی)، طبعا تقاضای آنها برای محصولات دیگر خارج از شمول طرح پارانها نیز کاهش می‌یابد. خصوصا اگر به این نکته دقت شود که کشش قیمتی تقاضای بسیاری از کالاهای آزدسازی شده در کوتاهمدت بسیار پایین است. به عنوان مثال مصرف‌کنندگان نمی‌توانند به سرعت فاصله بین محل سکونت و کار خود یا الگوی گرم‌کردن منزل را به یکباره تغییر دهند. در نتیجه حداقل در کوتاهمدت سطح مصرف انرژی کمابیش ثابت خواهد بود و هزینه خانوار برای این کالاها افزایش یافته و مانده درآمد برای کالاهای دیگر کم می‌شود. به عنوان مثال خانواده‌ها ممکن است هزینه کمتری برای تفریح (سفر و رستوران)، خدمات بهداشتی غیرفوری (مثلا بهداشت دهان و دندان)، مبلمان و تعمیر و بهسازی مسکن و تعمیر خودرو بردارند که به معنی کاهش تقاضا برای محصولات و خدمات این بخش‌ها است. احتمالا بخش تفریح و سفر با بیشترین نرخ سقوط تقاضا رو به رو خواهد شد چرا که اثر افزایش قیمت انرژی روی هزینه‌های این بخش نزدیک به 40 درصد و بسیار قابل توجه است. در صورتی که نهادهای آزدسازی شده بخش عمده‌ای از هزینه تولید این نوع کالاها را تشکیل ندهد و تولیدکنندگان به دلایلی مجبور باشند تا برای مدتی در صنعت باقی بمانند (مثلا به علت مقررات بازار کار) ممکن است در کوتاهمدت با مازاد ظرفیت و لذا «کاهش» قیمت برخی از این محصولات رو به رو شویم. در بلندمدت این اثر خود را به شکل خروج بخشی از شرکت‌ها از صنعت و بازگشت به قیمت‌های تعادلی نشان خواهد داد.

وضعیت تقاضای دهک‌های پایین تا حدی متفاوت خواهد بود. این گروه از مصرف‌کنندگان از یک طرف با افزایش قیمت حقیقی برخی از کالاهای سبب مصرف مواجه شده و از طرف دیگر خط بودجه آنها به دلیل پرداخت‌های نقدی نیز تا حدی ارتقا پیدا خواهد کرد. طبعا چون قیمت نسبی کالاهای آزدسازی شده بالاتر رفته است حتی اگر پرداخت نقدی صورت گرفته درست به اندازه تفاوت قیمت قبلی و جدید باشد، مصرف در سطح قبلی قرار نمی‌گیرد و کم می‌شود (اثر جانشینی) ولی مازاد بودجه ایجاد شده (اثر درآمدی) می‌تواند منجر به افزایش تقاضا برای کالاهای پایه‌ای دیگری مثل مواد غذایی و پوشاک و بهداشت ارزان قیمت شود. به این ترتیب صنایعی که کالاها و خدمات مورد نیاز اقشار با درآمد پایین‌تر را تولید می‌کنند می‌توانند در انتظار تقاضای قوی‌تری در آینده باشند. البته برای کامل بودن این تصویر باید اثر کاهش تولید در بخش‌های صنعتی روی سطح اشتغال و دستمزد نیروی کار (خصوصا نیروی کار غیر ماهر و نیروی کار بخش کشاورزی) را نیز در تصویر مساله وارد کرد. متاسفانه این مقاله به علت نداشتن داده‌های کافی نمی‌تواند تحلیل قطعی روی این محور داشته باشد و دیگران را تشویق می‌کند تا اثر تغییر صنعتی روی دستمزد و اشتغال را به طور دقیق‌تر بررسی کنند.

(ب) تأثیرات بلندمدت

با توجه به این که در بلندمدت امکان تحول در فناوری تولید وجود دارد تأثیرات دیگری ظهور می‌کند که می‌تواند متفاوت از تأثیرات کوتاه مدت باشد. مطالعاتی که در آمریکا انجام شده نشان می‌دهد که جهش قیمت نفت در کوتاهمدت باعث افزایش بیکاری و در بلندمدت باعث کاهش آن می‌شود که از همان اثر جانشینی کار و سرمایه انرژی بر ناشی می‌شود.

برای تحلیل مساله در یک چارچوب ساده فرض می‌کنیم که سطح تولید به سه عامل سرمایه، انرژی و نیروی کار بستگی دارد و تقاضا برای ترکیب بهینه فناوری تولید تابع قیمت نسبی این سه عامل (در مقایسه با قیمت محصول نهایی به عنوان شاخص) است. وقتی قیمت انرژی بالا برود تقاضا برای مصرف انرژی و فناوری‌های انرژی بر پایین آمده و در عوض برای دو عامل دیگر زیاد می‌شود. ضمن این که چون در بسیاری از صنایع، انرژی عامل مکمل سرمایه است، افزایش قیمت انرژی بهره‌وری نهایی سرمایه را هم کاهش می‌دهد. تغییر در قیمت‌های نسبی و بهره‌وری نهایی عامل‌ها باعث شکل‌گیری ترکیب جدیدی برای نسبت بین کار و سرمایه و انرژی در صنایع کشور می‌شود.

یکی از اولین و نزدیکترین این تغییرات، افزایش سرمایه‌گذاری روی تجهیزات است که بهره‌وری مصرف انرژی در صنعت را زیاد می‌کند (تغییر به سمت افزایش سهم سرمایه و کاهش سهم انرژی). در نگاه اول ممکن است به نظر برسد که افزایش قیمت انرژی می‌تواند منجر به افزایش جدی تقاضا برای نیروی کار هم بشود. ولی در نقطه تعادل این که افزایش هزینه انرژی تا چه حد تقاضا برای نیروی کار را زیاد کند به ساختار فناوری تولید و مورد مصرف انرژی در صنعت بستگی دارد. اگر انرژی بیش‌تر جنبه حرارتی یا شیمیایی داشته باشد (مثلا صنعت مس یا سیمان یا مقتول سازی و الخ) در این صورت به نظر نمی‌رسد تقاضای

گسترده‌ای برای نیروی کار ایجاد شود و بیشتر به سمت افزایش در سرمایه‌های دارای بهره‌وری بالای مصرف انرژی حرکت خواهد شد (مثلا کوره‌هایی با تلفات حرارتی کمتر). در مقابل اگر انرژی کارکرد مکانیکی داشته باشد (مثلا برای حمل و نقل کالا یا پردازش در بخش کشاورزی) افزایش قیمت انرژی، تقاضا برای نیروی کار را بیشتر می‌کند. هر چند که در این‌جا هم همچنان رقابت بین جایگزین کردن سرمایه و نیروی کار به جای انرژی وجود خواهد داشت. مثلا افزایش قیمت برق برای بخش کشاورزی، ممکن است باعث روی آوردن به فناوری‌های تولید برق از طریق باد یا انرژی خورشیدی در مزارع بزرگ شود.

پ) سایر ابعاد سیاست‌گذاری

1) نرخ ارز

در یک اقتصاد بسته، دو برابر شدن همه قیمت‌ها (از جمله قیمت نیروی کار) تاثیر رفاهی ندارد؛ چرا که فقط متغیرهای ظاهری متورم شده‌اند. ولی در یک اقتصاد باز که نرخ ارز تعیین‌کننده جذابیت نسبی کالای داخلی و خارجی است، نرخ ارز نقش کلیدی را در بقا یا از بین بخش مهمی از صنایع ایرانی ایفا خواهد کرد. در این صورت نرخ ارز غیربهبه از طریق از بین بردن قدرت رقابت صنایع داخلی (به صورت مصنوعی) و اتلاف سرمایه‌ها و بیکاری اثرات منفی رفاهی خود را نشان خواهد داد.

هم‌اکنون بسیاری از صنایع به صورت مرزی (مارژینال) توان رقابت با رقبای خارجی را دارند. اگر قیمت ریالی هزینه‌های تولید این بنگاه‌ها افزایش یابد ولی نرخ ارز همچنان ثابت بماند بسیاری از تولیدکنندگان در دست در مرز بقاء و حذف بودند از بازار بیرون خواهند رفت. اصلاح نرخ ارز به موازات اصلاح قیمت انرژی، راهکاری است که شدت فشارهای وارده به صنعت را تا حد زیادی کاهش می‌دهد و حتی به برخی صنایع اجازه می‌دهد تا با گسترش صادرات اثر انقباضی بازار داخل را خنثی کنند. هر چند که در عمل به نظر می‌رسد که به علت خاصیت لنگر تورمی که نرخ ارز در اقتصاد ایران ایفا می‌کند سیاست‌گذاران تا حد زیادی در مقابل اصلاح همزمان نرخ ارز و قیمت انرژی مقاومت خواهند کرد تا از افزوده شدن به نرخ تورم ناشی از اصلاح قیمت‌ها جلوگیری کنند.

2) تامین مالی سرمایه کاری

همان‌طور که در مقدمه اشاره شد، افزایش قیمت نهاده‌های تولید (نقدینگی لازم برای حفظ موجودی مواد اولیه) در کوتاه‌مدت فشار مهمی را به سطح بهینه سرمایه کاری (Working Capital) و نقدینگی شرکت‌های صنعتی وارد می‌کند. ضعف نظام بانکداری خصوصی و نبود بازار اوراق قرضه شرکتی در ایران عواملی هستند که این مساله را تبدیل به یک بحران جدی برای صنایع (خصوصا صنایع انرژی‌بر) می‌کنند. نبود نقدینگی برای تامین مواد اولیه (در غیاب مکانیسم‌های تامین مالی کوتاه‌مدت) ممکن است باعث شود تا صنعتی که حتی به لحاظ فناوری تولید وضعیت مناسبی داشته است در عمل دچار صفر شدن جریان نقدی شده و جریان تولید آن متوقف شود. البته در یک بازار سرمایه عمیق و فعال چنین مساله‌ای دور از ذهن است؛ چرا که شرکت می‌تواند با قرض کوتاه‌مدت مساله نقدینگی را حل کند، ولی با توجه به محدودیت‌های مهمی که در بازار تامین مالی ایران وجود دارد احتمال وقوع این مشکل کاملا جدی است.

3) بیمه‌های بیکاری

کاهش ظرفیت تولید کارخانه‌ها به تبع کاهش تقاضا برای نیروی کار (اخراج و افت استخدام) را به دنبال خواهد داشت. بخشی از کاهش تقاضا موقت بوده و از طریق فعال شدن صنایع دیگر و افزایش سهم نیروی کار در فناوری تولید جبران خواهد شد. با این همه این جبران به چند سال زمان نیاز دارد. به همین دلیل باید بخشی از منابع ناشی از آزادسازی قیمت‌ها به طور مشخص به تامین مالی صندوق‌های حمایتی و بیمه بیکاری اختصاص یابد تا از شدت انتقال فشار به کارگران بیکار شده و احتمال بروز بحران‌های اجتماعی کاسته شود.

4) تامین مالی بهینه‌سازی فناوری

علاوه بر سرمایه کاری، شرکت‌ها و مصرف‌کنندگان نیازمند منابع مالی برای اجرای طرح‌های بهسازی مصرف انرژی و آب در میان‌مدت خواهند بود. بازگشت به موارد گفته شده در بند قبلی، نبود سرمایه لازم برای اجرای این نوع طرح‌های بهینه‌سازی، باعث می‌شود تا فشار افزایش هزینه به صورت یک به یک به مصرف‌کننده یا تولیدکننده منتقل شود و اصولا بخشی از مزایای طرح که مربوط به انتخاب بهینه فناوری تولید است در زمان لازم اتفاق نیفتند. تجربه کشورهای دیگر نشان می‌دهد که وجود نهادهایی مثل صندوق‌های تامین مالی بهینه‌سازی انرژی باعث می‌شود تا هم سطح انطباق مصرف‌کنندگان (صنعتی و خانگی) به فناوری جدید افزایش یابد و هم طرفین در یک بازگشت مالی مناسب شریک شوند. با توجه به این‌که در لایحه پیش‌بینی شده که 15 درصد منابع حاصله برای بهینه‌سازی فرایندها اختصاص یابد منابع لازم برای این صندوق‌ها می‌تواند از این محل تامین شود.

5) ابزارهای مدیریت ریسک

وجود قیمت دولتی ثابت برای نهاده‌هایی مثل آب و انرژی بخشی از ریسک‌های هزینه تولید را از بنگاه‌ها حذف می‌کند. پیامد آزادسازی قیمت، تبعیت قیمت فروش این محصولات از قیمت‌های روز جهانی است که

مقدار آن روز به روز تغییر می‌کند. شرایط جدید بنگاه‌ها را با سطح جدیدی از ریسک مواجه می‌کند و لذا اهمیت معرفی ابزارهای پوشش ریسک (Hedging) مثل قراردادهای آتی و اختیارات روی نهاده‌هایی مثل انرژی را تشدید می‌کند. هم‌اکنون چارچوب قانونی مناسبی برای عرضه گسترده این نوع ابزارهای مالی در ایران وجود ندارد و لذا تولیدکنندگان مجبورند از روش‌های جایگزین هزینه‌برتر (مثل استفاده از پوشش ریسک طبیعی) برای مدیریت ریسک استفاده کنند. فعال کردن بازار این قراردادها پیش از آزادسازی قیمت‌ها، امکان مبادله ریسک بین عامل‌های مختلف و در نتیجه کاهش احتمال ورشکستگی و بحران در شرکت‌های در معرض ریسک بالا (High Risk Exposure) را فراهم می‌کند.

6) زمان‌بندی اجرا

آزادسازی قیمت‌ها می‌تواند معطوف به مصرف‌کننده نهایی (مثل هزینه بنزین خودروهای شخصی یا آب و برق منازل) و یا مصرف‌کننده صنعتی و یا هر دو باشد. اگر قیمت برای هر دو بخش به طور هم‌زمان آزاد شود، بخش مهمی از تولیدکنندگان صنعتی هم با کاهش تقاضا از طرف مصرف‌کنندگان و هم با فشار هزینه‌ای مواجه می‌شوند. آزادسازی مرحله‌ای و فاصله‌دار می‌تواند اثرات این شوک‌ها برای بخش‌های صنعتی را تا حدی کاهش دهد. اگر قیمت در مرحله اول به صورت تدریجی فقط برای مصرف‌کنندگان خانگی آزادسازی شود و بعد در یک فاصله دو تا سه ساله قیمت فروش برای صنایع در یک روند بالا رود فرصت کافی به صنایع برای تطبیق تدریجی داده می‌شود.

جمع‌بندی

صنعت ایران پس از اجرای طرح اصلاح یارانه‌ها با برخی فشارها صرفاً از طرف تقاضا و هزینه‌های تولید مواجه خواهد شد. به طور قطع این طرح باعث خواهد شد تا بخشی از صنایعی که صرفاً به دلیل غیرواقعی بودن سهم انرژی در هزینه‌های آنان قدرت رقابت داشتند از گردونه رقابت حذف شوند. نکته مثبت ماجرا این است که عملیاتی شدن کامل طرح به دو تا سه سال زمان نیاز دارد و صنعت در این فاصله مقداری زمان دارد تا اصلاحات و تطبیق‌های لازم را انجام دهد. سیاست‌گذار می‌تواند با استفاده از ابزارهایی مثل نرخ ارز و گسترش بازار مالی تا حدی این شوک‌ها را تضعیف کرده و فرصت بیشتری به صنایع ایرانی برای تطابق با وضعیت جدید فراهم کند.

طبعاً وضعیت صنعت ایران در سال‌های آینده صرفاً با تغییر قیمت نهاده‌های تولید تعیین نمی‌شود و متغیرهای مهم دیگری مثل رشد کلی اقتصاد، سیاست‌های تجاری، ریسک‌های اقتصاد، مقررات بازار کار و وضعیت بازار مالی می‌توانند اثرات مهمی داشته باشند که تأثیرات طرح اصلاح یارانه‌ها را حداقل برای برخی صنایع به یک اثر درجه دوم تبدیل کند. با این همه برای برخی صنایع پیامدهای این طرح می‌تواند بسیار کلیدی باشد که در مقاله به آن‌ها اشاره شد.

تا جایی که نویسنده جست و جو کرده است به نظر می‌رسد تحقیقی که در آن جنبه‌های مربوط به بازتوزیع درآمد، تغییر تقاضای خانوار، اثرات بازار کار و واکنش‌های صنعت به شوک‌ها در یک چارچوب تعادلی کمی در کنار هم بررسی شده باشد انجام نشده یا در دسترس نیست. مجموعه گزارش‌های تهیه شده توسط مرکز پژوهش‌های مجلس نیز که عمدتاً بر جدول‌های داده-ستانده استوار است این جنبه تعادلی و جانمایی مساله را در نظر نمی‌گیرند. چنین تحقیقی می‌تواند بسیاری از سوال‌ها و ابهام‌های موجود را رفع کند.

* از محمدحسین رحمتی، محمد مروتی و علی دادپی به خاطر نظرات مفیدی که روی نسخه اولیه این مقاله ارائه دادند بسیار متشکرم. طبعاً مسوولیت متن با نویسنده است.

منابع:

- برهان آزاد، سمیه، 1388، «بررسی اثر افزایش قیمت فرآورده‌های نفتی بر تورم»، سایت طرح اصلاح یارانه‌ها

http://www.tahavolateeghtesadi.ir/tahavolateeghtesadi_content/fa/maghalat/benzin.doc

- گزارش‌های مرکز پژوهش‌های مجلس در مورد اصلاح یارانه‌ها
www.rastak.com

امروز کارگران با حقوق 263 هزار تومان باید هزینه‌های زندگی را تأمین کنند

به گزارش خبرگزاری کار- ایلنا در تاریخ 11 آبان 88 آمده است: رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری خطاب به ریاست جمهوری در نامه‌ای به رئیس جمهور در خصوص افزایش نابرابری‌ها و نگرانی از وخیم‌تر شدن زندگی کارگران و بیمه شدگان ابراز نگرانی کرد.

به گزارش ایلنا، متن این نامه به شرح ذیل است:

جناب آقای دکتر احمدی نژاد ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران، با سلام و با عرض تبریک عید ولایت و

امامت عید کامل شدن دین اسلام، عید غدیر خم به حضرت تعالی؛ جناب آقای دکتر احمدی نژاد ظهور دولت جنابعالی در سال 1384 اساساً به دنبال شعارهای عدالت محوری و نگاه به طبقات آسیب پذیر شکل گرفت. امروز نزدیک به 5/4 سال از آن زمان می گذرد حاصل عملکرد دولت حضرت تعالی، قاعدتاً باید خود را در سفره های مردم نشان دهد. بعبارت دیگر کارگران و مستمری بگیران سازمان تأمین اجتماعی که خانواده هایی نزدیک به 28 میلیون نفر را در خود جای می دهد باید بهبود وضعیت را هم مشاهده و هم لمس کنند.

در بخش شاغلین، امروز کارگران با حقوق 263 هزار تومان باید هزینه های زندگی خود را تأمین کنند این در حالی است که در بخش های متعدد همین حقوق را هم دریافت نمی کنند. در چنین وضعیتی که متوسط هزینه خانوار بیش از دو برابر این رقم بر اساس آمارهای موجود است چگونه می توان انتظار داشت که یک زندگی شرافتمندانه امکان پذیر باشد.

امروز به دلیل عدم تناسب درآمد و هزینه، بسیاری از نیازهای خانواده به فراموشی سپرده شده است. زمانی که باید گوشت را کیلویی 12,500 تومان و مرغ را 2,800 تومان و میوه و سبزیجات و لبنیات و غیره را با قیمت های مشابه و غیر قابل قیاس با سبد درآمدی تهیه کنند و از طرفی نان را با افزایش قیمت نزدیک به 50 درصد طی یکماه گذشته فراهم نمایند چطور می توان انتظار داشت که وعده های شما عملی شده باشد. هزینه های مسکن - درمان - آموزش - خوراک و پوشاک بر اساس سیاست های اعمال شده توسط دولت جنابعالی، آنچنان فشار را بر طبقات ضعیف و مزدبگیر افزایش داده که امروز سلامت روحی و جسمی خانواده ها دچار تهدید شده است و از همه مهمتر آنکه امید به بهبود وضعیت در آینده هم بر اساس سوابق تاریخی متصور نیست.

نکته مهم اینجاست که همه اقدامات که منتج به وضع کنونی شده با هزینه کردن از جیب فقرا صورت گرفته و منت آن بر سر آنان سنگینی می کند ولی آن طرف وقتی به اغنیاء و صاحبان ملک و سرمایه نگاه می کنیم بهبود را به شکل افسانه ای در بین آنها می بینیم ورود کالاهای لوکس از جمله اتومبیل های بالای صد میلیون تومانی آنهم به تعداد زیاد نشان می دهد برخی توانایی مصرف این کالاها را دارند وقتی به مناطق مرفه نشین نگاه می کنیم برج های سر به فلک کشیده را می بینیم که در سایه اجرای عدالت برای فقرا هر روز افراشته تر می شوند و مصالح ساختمانی آنها مستقیماً از خارج از کشور می آید. رفاه زدگی این چینی در بین اغنیاء را حتی در مهد سرمایه داری هم مشاهده نمی کنید. این چگونه عدالت محوری است که ما شواهد غیر قابل انکار مصادیق فوق الذکر را که هر روز بدتر از دیروز می شود را مشاهده می کنیم و امروز قرار است یارانه ها قطع و شکل توزیع آن بر اساس قانونمندی جدید به اجرا درآید نگرانی جامعه کارگری و مستضعفین بیشتر شده است چرا که تاکنون شعار عدالت عملاً معکوس عمل کرده و تورم و رشد قیمت ها به اغنیاء خدمت کرده است. ما ضمن اینکه می دانیم حضرت تعالی قلباً به فکر فقرا هستی ولی نگران آینده و سرنوشت طبقات ضعیف جامعه می باشیم که نشانه ها گواه از فشار بیشتر بر آنان می دهد.

جناب آقای رئیس جمهور در حوزه سازمان تأمین اجتماعی متعلق به جامعه کارگری از زمانی که تحت نظارت حوزه ریاست محترم جمهوری قرار گرفته به جای بهتر شدن متأسفانه شاهد بدتر شدن شرایط خدمت رسانی این سازمان در حوزه های مختلف از جمله درمان مستقیم می باشیم بگونه ای که از زیر بار تعهدات درمانی مانند تأمین داروی بیماران خاص شانه خالی می نمایند و آنرا جزء تعهدات دارویی سازمان نسبت به بیماران مذکور ندانسته و کارگران بیمار را به جیب بی پول آنها حواله می دهند. جناب آقای رئیس جمهور سازمان تأمین اجتماعی در طول تاریخ حیاتش سابقه نداشته که داروخانه های طرف قرارداد، بخشنامه صادر کنند که از پذیرش دفترچه های متعلق به تأمین اجتماعی معذور هستیم اما در مقطعی که مدیریت سازمان، مستقیم زیر نظر جنابعالی قرار گرفته متأسفانه این وضعیت اتفاق افتاده و چهره خوش حسابی سازمان که سالها بعنوان یک طرف خوش حساب در پیش بخش خصوصی و دولتی مطرح بود بعنوان یک مجموعه بدهکار و بدحساب تداعی شده است.

آقای رئیس جمهور ما دلسوزی حضرت تعالی را در این حوزه منکر نیستیم لکن دلسوزی با اعمال مدیریت علمی به روش روز دو امر مجزا است که متأسفانه آنچه که در حوزه جامعه کارگری اتفاق افتاده دلسوزی توأم با خانمان سوزی است که از حضرت تعالی انتظار داریم قبل از اینکه شرایط به بحران اجتماعی تبدیل شود چاره ای اندیشید و دستور پرداخت مطالبات سازمان را به جهت عمل به تعهداتش صادر فرمائید تا کارگران دعاگوی شما باشند.

سرپرست وزارت آموزش و پرورش:

استخدام در آموزش و پرورش فقط از نیروهای مراکز تربیت معلم مجاز است

ایلنا در تاریخ 1388/8/11 آورده است: سرپرست وزارت آموزش و پرورش گفت: اراده ای آموزش و پرورش برای گرفتن نیروهای مورد نیاز فقط از مراکز تربیت معلم صورت می گیرد.

به گزارش خبرنگار ایلنا، سیدرمضان محسن‌پور با بیان اینکه طرح معلمان حق‌التدریسی را سالهای قبل نمایندگان مجلس روی آن تخصصی کار کرده‌اند اظهار داشت: 60 هزار نفر از حق‌التدریسی‌هایی که شرایط استخدام را دارند به دلیل مشکلات قانونی در شورای نگهبان در حال رسیدگی است که پس از رفع اشکال و ابلاغ لایحه به سرعت اجرایی می‌شود.

وی گفت: هم اکنون هیچ طرحی از طرف آموزش و پرورش و مجلس برای استخدام معلمان قرار دادی و شرکتی در دستور کار قرار نداشته و اراده آموزش و پرورش این است که از محل تربیت معلمان مراکز تربیت‌معلم برای نیازهای خود استفاده کند.

محسن‌پور افزود: در شرایط اضطراری و در مناطق محروم که مشکل معلم وجود دارد، با دستورالعمل روشن که برای استانها فرستاده‌ایم از بعضی از افراد که دارای لیسانس و فوق‌لیسانس هستند و شرایط معلمی را دارند پس از گزینش و آموزش از آنها استفاده می‌شود.

پایان پیام

معاون دانشجویی وزارت علوم در گفت‌وگو با ایلنا:

در صورت شیوع آنفلوآنزا در دانشگاه‌ها کلاس‌ها تعطیل و آموزش از راه دور صورت می‌گیرد

ایلنا در تاریخ 1388/8/11 آورده است: معاون دانشجویی وزارت علوم با بیان اینکه تاکنون هیچ گزارشی از سوی دانشگاه‌ها در زمینه آنفلوآنزای خوک به ما ارائه نشده است، گفت: از دانشگاه‌ها خواسته‌ایم که در صورت مشاهده آنفلوآنزای نوع آ در میان دانشجویان آن را به وزارت علوم و بهداشت اعلام کنند.

فرحناز ترکستانی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا در مورد نحوه برخورد دانشگاه‌ها با شیوع آنفلوآنزای نوع آ در دانشگاه‌ها و همچنین تعطیلی کلاسها و غیره، گفت: در این زمینه بر طبق دستورالعملی که به دانشگاه‌ها ابلاغ شده است، خود دانشگاه‌ها می‌توانند در این زمینه اقدام کنند و نیازی به اجازه از سوی وزارت علوم نیست.

به گزارش خبرنگار ایلنا، بر اساس بخشنامه‌ای که به دانشگاه‌ها ارسال شده است، غیبت دانشجویان تا 7 روز غیبت در زمان ابتلا به بیماری باید تطبیق داده شود و در شرایط اوج بیماری بنا به تصمیم کمیته اجرایی استان یا شهرستان و با هماهنگی رییس دانشگاه، کلاس‌ها به مدت 7 روز تعطیل شده و آموزش از راه دور صورت می‌گیرد.

پایان پیام

مدیر آموزش و پرورش بابل:

مدارس بابل به دلیل شیوع آنفلوآنزای نوع A تعطیل شد

ایلنا: آنفلوآنزای نوع A مدارس بابل را به تعطیلی کشاند.

به گزارش خبرنگار ایلنا در تاریخ 1388/8/11 آورده است، مدیر آموزش و پرورش بابل در جمع خبرنگاران اظهار داشت: به دنبال شیوع آنفلوآنزا روز گذشته مدارس فهیما، عفاف، فرهنگیان، اکبرزاده، غیرانتفاعی هدایت، مهرگان، شهید اکبرزاده، مرحوم رضازاده، فرزانه و غیرانتفاعی حکیم تعطیل شد.

وی افزود: مدارس 15 درصد از دانش‌آموزان آن به بیماری آنفلوآنزا مبتلا شوند، بر اساس نظر دانشگاه علوم پزشکی تعطیل می‌شوند.

برای تصریح کرد: اگر به نظر کارشناسان علوم پزشکی توجه نکرده و مدارس را تعطیل نکنیم، این موضوع عواقب بسیار بدی به همراه دارد.

وی از پیگیری دو پروژه مهم و اساسی در شهرستان بابل خبر داد و افزود: احداث اردوگاه دانش‌آموزی و باشگاه فرهنگیان از مهمترین کارهایی است که باید در سطح شهرستان بابل اجرایی شود.

برای ادامه داد: شهری که قبلاً 110 هزار دانش‌آموز در حال حاضر 80 هزار دانش‌آموز دارد، از داشتن یک اردوگاه دانش‌آموزی محروم بوده که در صدد هستیم تا قبل از عید کلنگ این اردوگاه را به زمین بزنیم. وی با اشاره به اینکه 35 تا 40 درصد مدارس بابل که عمدتاً روستایی است، تخریبی است، تصریح کرد: در حال حاضر استقبال خیران برای احداث و بازسازی مدارس در شهرستان بابل بسیار رضایت بخش بوده و خیران در همه زمینه‌ها حضور چشمگیری دارند.

برای خاطر نشان کرد: اعتبار آموزش و پرورش بابل در سال جاری دو میلیارد و 500 میلیون تومان اعتبار استانی، 5 میلیارد و 500 میلیون تومان مشارکت‌های مردمی و 5 میلیارد تومان اعتبار تخریب و بازسازی مدارس بوده است.

پایان پیام

اعتصاب در کارخانه آلومینیوم اراک

کارگران شرکت آلومینیوم اراک روز گذشته، مورخ دوشنبه 11 آبان ماه، در اعتراض به عدم پرداخت برخی مزایای خود در حقوق پرداختی شهریور ماه و همچنین عدم توزیع لباس مخصوص کار، دست به اعتصاب زدند.

به گزارش خبرگزاری هرانا به نقل از «اراک تایمز»، کارگران ایرالکو با تجمع در قسمت بارگیری شرکت و توقف فرآیند بارگیری محصولات ایرالکو خواستار پرداخت مزایای خود از جمله پاداش افزایش تولید به میزان ۲۵۰ هزار تومان برای هر کارگر شده اند.

بنا به این گزارش مرتضی مرجانی؛ مدیر عامل ایرالکو در جمع کارگران حاضر شده و قول پرداخت این مزایا را در ظرف چند روز آینده داده است. این در حالی است که کارگران به فشارهای مسئولین استانی برای بستن کارخانه قدیم تولید آلومینیوم این شرکت که به ادعای مسئولان آلاینده است اعتراض دارند. در همین حال عیسی رضایی؛ رئیس هیئت مدیره شرکت مهر اقتصاد ایرانیان که وابسته به بسیج است چندی پیش از مشکلات مالی شرکت و احتمال اخراج صدها کارگر شرکت خبر داده بود. به گفته کارگران ایرالکو وی از بستگان محسن رضایی؛ نامزد انتخابات ریاست جمهوری ۸۸ و فرمانده سابق سپاه است.

این دومین تجمع کارگری در طی هفته های اخیر در این کارخانه ی مهم به شمار می رود. لازم به یاد آوری است که پیش از این نیز در روز یکشنبه ۸ شهریور ۸۸ صدها کارگر شرکت آلومینیوم اراک در اعتراض به فشارها برای تعطیلی دیگهای خط قدیم شرکت از سوی برخی مقامات استان و به خطر افتادن شغلشان تجمع کرده بودند.

این تجمع با حضور کارگران بخشهای مختلف شرکت در پارکینگ سرویس ایاب و ذهاب کارکنان شکل گرفته بود و اعضای شورای اسلامی ایرالکو با حضور در میان کارگران سعی در آرام کردن کارگران داشتند. کارگران همچنین به قطع برخی مزایای حقوقی خود اعتراض داشته اند که در پی این اعتراض شرکت برخی از آنها را پرداخت کرده است. یکی دیگر از دلایل این تجمع انتشار سخنان رجایی؛ نماینده اراک در مجلس مبنی بر لزوم بسته شدن خط قدیم ایرالکو تا پایان ماه جاری بوده است.

عضو انجمن حمایت از حقوق کودکان در گفتوگو با ایلنا: مدیران مدارس حقوق کودکان را به رسمیت نمی شناسند

ایلنا در تاریخ 1388/8/11 آورده است : عضو هیات مدیره انجمن حمایت از حقوق کودکان ایران گفت: متأسفانه در حال حاضر تمام مدارس کشور کودکان را در مدارس با حق و حقوق خود آشنا نمی کند و هیچ فوق برنامه ای در این زمینه ندارند. طاهره پژوهش در گفتوگو با خبرنگار ایلنا، تاکید کرد: آموزش حقوق کودک و آشنایی کودکان با حق و حقوقشان باید در صدر تمام آموزشها قرار گیرد. او با بیان اینکه در سر و سامان دادن به فرهنگ جامعه در این زمینه دچار مشکلات اساسی هستیم افزود: در حال حاضر هیچ يك از انجمنهایی که در زمینه حق و حقوق کودکان فعال هستند، اجازه ندارند که وارد مدارس شده و حتی پیشنهادات کارشناسی خود را ارائه دهند. عضو هیات مدیره انجمن حمایت از حقوق کودکان ادامه داد: اگر کودکان با بسیاری از حق و حقوق خود آشنا شوند توانایی نه گفتن به بسیاری از مسائل از جمله سیگار، مواد مخدر، مقابله با خشونت و قلدری را یاد می گیرند. به گفته پژوهش وقتي دولت در سال 73 پیمان نامه حقوق کودک را پذیرفته، وظیفه دارد تا کودکان و نوجوانان ایرانی و حتی تمام مردم را با حق و حقوق خود آشنا سازند. او با انتقاد از سیستم بسته حاکم بر مدارس عنوان کرد: در حال حاضر مدیران مدارس آشنا کردن کودکان و نوجوانان به حق و حقوقشان را به رسمیت نشناخته و منافع عالی کودک را مد نظر قرار نمی دهند به این ترتیب تبعیض های گوناگون از محلی به نام خانواده و سپس مدارس شروع می شود.

پایان پیام

انتقال 90 درصد مشاغل مزاحم شرق تهران به خارج از شهر

ایلنا در تاریخ 1388/8/11 آورده است : با اجرای طرح ساماندهی مشاغل مزاحم و آلاینده در شرق تهران، 90 درصد از صنایع و مشاغل مزاحم به خارج از شهر منتقل شدند. به گزارش ایلنا، علی بوربور رییس اداره ساماندهی صنایع و مشاغل این منطقه با اعلام این مطلب گفت: منطقه 8 به لحاظ تراکم اشباع شده و همین مسئله او افزود: به همین دلیل عمده صنایع و مشاغل در ناحیه سه متمرکز بوده که در این بین می توان به سمساری ها، موتورسازی و ... اشاره کرد. از این رو اداره ساماندهی صنایع و مشاغل شهرداری منطقه 8 بر اساس وظیفه قانونی خود و طبق بند 20 ماده 5. نسبت به تعطیلی و انتقال مشاغل مزاحم به خارج از شهر اقدام می کند.

پایان پیام

رئیس کانون بازنشستگان تامین اجتماعی استان قم در گفت‌وگو با ایلنا منتظر دریافت سود سهام عدالت هستیم

به گزارش ایلنا در تاریخ 11 آبان 88 آمده است: رئیس هیات مدیره کانون کارگران بازنشسته تامین اجتماعی استان قم گفت: ریشه اصلی مشکلات بازنشستگان تامین اجتماعی تغییر مکرر مدیران عامل این سازمان است که به رویه‌ای معمول در دولت تبدیل شده است.

محمد فاضل ترکمان در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزود: اگر بگویم سازمان تامین اجتماعی مدیر ندارد حرفی به گراف نزده‌ام

وی با بیان اینکه سرمایه سازمان متعلق به کارگران و کارفرمایان است و دولت سهمی چندانی در آن ندارد، گفت: دولتی که میلیاردها دلار به تامین اجتماعی بدهکار است و دولتی که به طرق گوناگون از منابع این سازمان استفاده می‌کند، حاضر نیست تا حداقل با استقرار مدیری توانمند باعث ثبات و ماندگاری این سازمان شود تا حداقل در آینده با مشکلات آن مواجه نشود

ترکمان با انتقاد از پرداخت نشدن سود سهام عدالت بازنشستگان تامین اجتماعی گفت: حتی به اداره سهام هم مراجعه کرده‌ام ولی متأسفانه آنها به صراحت می‌گویند زمان پرداخت سود سهام مشخص نیست

او با اشاره به وجود 16500 بازنشسته تامین اجتماعی در استان قم گفت: در گذشته سالانه در 4 نوبت و هر نوبت حداقل به 100 نفر وام قرض الحسنه 500 هزار تومانی داده می‌شد که با آمدن ذبیحی آن هم قطع شد

ترکمان عدم اجرای نظام هماهنگ حقوق برای بازنشستگان تامین اجتماعی را از دیگر مشکلات این قشر دانست و تصریح کرد: حق عائله مندی، بن و سایر مزایا را که قبلاً به صورتی مجزای از حقوق ماهانه پرداخت می‌شد به حقوق ماهانه افراد اضافه کرده‌اند و اسمش را نظام هماهنگ گذاشته‌اند

رئیس کانون کارگران بازنشسته تامین اجتماعی استان قم افزود: این در حالی است که بازنشستگان با مراجعه به کانون به شدت از این موضوع انتقاد می‌کنند و ادامه این روند وضعیت نگران‌کننده‌ای را رقم خواهد زد

او از نمایندگان مجلس خواست تا پیگیر پرداخت 2500 میلیارد تومان کمک مجلس به بازنشستگان تامین اجتماعی باشند زیرا مدیران سازمان تامین اجتماعی به فکر هر چیزی هستند جز رسیدگی به امور این سازمان

ترکمان خاطر نشان کرد: مشخص نیست با اجرای طرح هدفمندسازی یارانه‌ها، وضعیت معیشتی کارگران بازنشسته چگونه خواهد شد

پایان پیام

گروهی از کارگران حاجی آباد هرمزگان تجمع کردند

به گزارش خبرگزاریها از بندر عباس در تاریخ 11 آبان 88 آمده است: بندر عباس- 45 کارگر شرکتهای بخش نظافت و فضای سبز شهر حاجی آباد هرمزگان در اعتراض به از دست دادن شغل خود امروز یکشنبه مقابل شهرداری و فرمانداری این شهر تجمع کردند.

به گزارش ایرنا، کارگران شرکت طرف قرارداد شهرداری حاجی آباد در این تجمع اظهار داشتند که از ابتدای آبان ماه به دلیل اتمام قرارداد شرکت یاد شده با شهرداری کار خود را از دست داده‌اند.

فرماندار حاجی آباد نیز با تایید لغو قرارداد یاد شده گفت: این کارگران رابطه استخدامی مستقیمی با شهرداری ندارند و شهرداری اکنون می‌گوید با نیروهای رسمی و پیمانی خود، قادر به انجام امور بخش فضای سبز و نظافت شهری است.

علی اکبر ارجمند منش افزود: براساس اعلام شهرداری حاجی آباد ادامه فعالیت کارگران یاد شده هر ماه حدود 200 میلیون ریال هزینه در بردارد که به علت ناکافی بودن درآمدهای شهرداری، این نهاد روز به روز مقروض تر می‌شود. حاجی آباد با جمعیتی حدود 90 هزار نفر در فاصله 165 کیلومتری شمال بندر عباس قرار گرفته است

نامه اعتراضی خانه کشاورز در رابطه با واردات بی رویه مرکبات خارجی به مازندران

به گزارش خبرگزاری ایلنا در تاریخ 11 آبان 88 آمده است: با وجود اینکه اخیراً واردات بی‌رویه محصولات کشاورزی به کشور با انتقادهای کارشناسی همراه بوده است و وزیر کشاورزی قول مساعد بر همکاری با وزارت بازرگانی برای منع ورود محصولات فصلی از خارج را داده بود اما باز شاهد ورود حجم زیادی از سیب و پرتقال خارجی در استان‌های مختلف کشور به خصوص مازندران هستیم و این در حالیست که سیب و پرتقال تولید استان بر روی دست کشاورز باقی مانده اما شهروندان باید در فروشگاه‌ها میوه‌های خارجی با قیمت بالا بخرند

بر اساس این خبر، خانه کشاورز استان مازندران در حمایت از تولیدکنندگان مرکبات این استان نامه‌ای اعتراض آمیز به مسئولان استان نوشته تا مانع ادامه حجم زیاد واردات این محصولات به استان شوند

در نامه کشاورزان و تولیدکنندگان مرکبات استان مازندران خطاب به کریمی استاندار استان مازندران آمده است:

احتراماً در خصوص مسائل مطروحه در زمینه طرح ملی روند خرید و ذخیره سازی و تنظیم بازار میوه‌های مرکبات به استحضار می‌رساند: در سال گذشته (1387) به دلیل موقعیت ویژه استان مازندران و با توجه به شرایط جوی مساعد در زمان برداشت میوه و در راستای اجرای برنامه‌های صحیح و تلاش و زحمات بیش از 93 هزار و 500 نفر بهره‌برداران مرکبات این استان و به‌علاوه اجرای طرح‌های ترویجی و پژوهشی که در مجموعه باغ‌های استان طی سال‌های اخیر شکل گرفته و بسیاری از باغ‌ها اصلاح و بازسازی شده که این امر سبب افزایش تولید به میزان بیش از 5/1 میلیون تن میوه‌های مرکبات شده است.

برای جلوگیری از شایعه کمبود مرکبات در ایام پایان سال و پی‌آمدهای آن طرح جامع خرید ذخیره‌سازی میوه‌های مرکبات ارائه و تصویب شد مقرر گردید تا با تخصیص تسهیلات بانکی به مبلغ 200 میلیارد ریال در اختیار تشکلهای غیردولتی و تعاونی‌های باغداران قرار گیرد و در مواقع نیاز با سود اندک مرکبات وارد بازار شود.

بدون شك اجرای طرح‌های بی‌پایه و بدون اساس مرکبات‌کاران را ناراضی و متحمل خسارت می‌کند و امر مقدس تولید را در معرض خطر جدی قرار خواهد داد.

همچنین در بخش دیگری از این نامه با توجه به مشکلات متعدد در سال گذشته پیشنهادهایی برای رفع معضلات تولیدکنندگان به شرح ذیل اعلام شده است.

مرکبات‌کاران زحمتکش نیازمند حمایت اساسی و همه‌جانبه مقامات محترم و مسئولین در جهت تولید بیشتر هستند به لحاظ اهمیت موضوع و نقش آن در اقتصاد منطقه طرح مذکور مجدداً مورد بازنگری قرار گرفته تا اقدامات مثبت نسبت به تصویب آن مبذول فرمایند.

بر اساس دستور کار طرح ذخیره‌سازی و تنظیم بازار مرکبات در فصل برداشت میوه مازاد نیاز بازار توسط تشکلهای و تعاونی باغداران شهرستان‌ها خریداری و ذخیره شود که در صورت کاهش عرضه یا افزایش قیمت میوه در بازار مرکبات ذخیره شده و به مرور وارد بازار شود.

در خواست غرفه از سوی بهره‌برداران برای ارائه میوه از سازمان میوه و تره‌بار در روزهای کمبود عرضه میوه مطرح است. همانطوری‌که استحضار دارید بسیاری از میوه‌های تولید داخل من جمله سیب

سمیرم و دماوند و پرتقال مازندران به طور مستقیم می‌تواند در اختیار شهروند قرار گیرد.

یادآور می‌شود رونوشت این نامه برای نماینده ولی‌فقیه و مجمع نمایندگان در مجلس شورای اسلامی جهت استحضار و پیگیری ارسال شده است.

افزایش 5/13 درصدی شاخص بهای کالاها و خدمات در نیمه اول امسال و در مقایسه با مدت مشابه سال قبل

به نوشته روزنامه سرمایه در تاریخ 11 آبان 88 آمده است: شاخص بهای کالاها و خدمات مصرفی در مناطق شهری ایران (شاخص تورم) در شهریورماه 1388 به عدد 9/202 رسید که نسبت به ماه قبل 4/0 درصد و نسبت به ماه مشابه سال قبل 3/9 درصد افزایش یافت. به گزارش دفتر آمارهای اقتصادی بانک مرکزی، طی شش ماه اول سال جاری شاخص بهای کالاها و خدمات مصرفی نسبت به دوره مشابه سال قبل 5/13 درصد افزایش داشته است. میزان تورم نیز در 12 ماه منتهی به شهریورماه 1388 نسبت به 12 ماه منتهی به

شهریورماه 1387 معادل 5/18 درصد است. همچنین شاخص کل بهای کالاها و خدمات مصرفی در شهریورماه 1388 پس از حذف نوسانات فصلی نسبت به ماه قبل 2/0 درصد کاهش نشان می‌دهد. شاخص کل بهای کالاها و خدمات مصرفی در شهریورماه 1388 در بیشتر استان‌های کشور افزایش و در 9 استان کاهش یافت. این شاخص در استان‌های آذربایجان شرقی، اصفهان و لرستان بدون تغییر بود. بیشترین میزان افزایش متعلق به استان خراسان رضوی معادل 1/1 درصد و کمترین افزایش مربوط به استان‌های مازندران و اردبیل معادل 1/0 درصد است. شاخص مذکور در استان تهران معادل 0/6 درصد افزایش داشت.

خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها

در شهریورماه 1388 شاخص بهای گروه خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها در مقایسه با ماه قبل 7/0 درصد کاهش یافت. این کاهش بیشتر ناشی از پایین آمدن شاخص بهای گوشت مرغ معادل 5/13 درصد، سبب درختی 3/18 درصد و هندوانه 6/31 درصد است. همچنین شاخص بهای تعدادی از اقلام و گروه‌ها مانند انار معادل 8/28، خیار

8/16، خربزه 7/21، انگور 0/11، برنج ایرانی درجه یک 7/1، موز 1/11، برنج ایرانی درجه دو 4/2، پیاز 2/7، طالبی و گرمک 2/8، گلابی 7/5، رب گوجه فرنگی 7/1، گوجه فرنگی 4/3، بادنجان 2/4، کره پاستوریزه یک و ماکارونی 6/0 درصد کاهش داشت. در این ماه شاخص بهای تعدادی از اقلام و گروه‌ها مانند پرتقال معادل 2/18، گوشت گوسفند 5/7، سبزی‌های برگی 6/15، گوشت تازه گاو یا گوساله 2/5، لیموشیرین 18/3، تخم مرغ 9/2، قند کله‌ای شش، کله و پاچه 3/15، نان لواش 2/5، نان ماشینی (فانتزی)

8/11 ، انواع ماهی آب های جنوب 5/2 ، زرشک پلویی 12/9 ، لیموترش دو ، نان بربری 9/4 ، کبوی 3/5 ، انواع خرما 2/2 و جای خشک خارجی 3/1 درصد افزایش یافت. در مقایسه با ماه مشابه سال قبل شاخص بهای گروه خوراکی ها و آشامیدنی ها معادل 6/6 درصد افزایش نشان می دهد. در گروه مذکور شاخص بهای خوراکی ها 6/8 درصد نسبت به ماه مشابه سال قبل افزایش ولی شاخص بهای آشامیدنی ها 0/1 درصد کاهش داشته است. شاخص بهای گروه مذکور پس از حذف نوسانات فصلی نسبت به ماه قبل 2/1 درصد کاهش داشت.

دخانیات

در ماه مورد بررسی، شاخص بهای گروه دخانیات نسبت به ماه قبل 9/0 درصد افزایش یافت. این افزایش بیشتر ناشی از بالا رفتن سیگارهای خارجی معادل 1/4 درصد بوده است. در مقایسه با ماه مشابه سال قبل شاخص بهای گروه دخانیات معادل 43 درصد افزایش داشته است.

پوشاک و کفش

در شهریورماه 1388، شاخص بهای گروه پوشاک و کفش نسبت به ماه قبل 0/5 درصد افزایش یافت. این افزایش بیشتر ناشی از بالا رفتن شاخص بهای گروه های پوشاک آماده و اجرت دوخت لباس به ترتیب معادل 8/0 و 4/1 درصد بود. شاخص بهای گروه انواع کفش معادل 1/0 درصد کاهش داشت. در مقایسه با ماه مشابه سال قبل شاخص بهای گروه پوشاک و کفش معادل 1/10 درصد افزایش داشته است. شاخص بهای گروه مذکور پس از حذف نوسانات فصلی نسبت به ماه قبل 6/0 درصد افزایش یافت.

مسکن، آب، برق و گاز و سایر سوخت ها

در شهریور ماه 1388، شاخص بهای گروه مسکن، آب، برق و گاز و سایر سوخت ها نسبت به ماه قبل با افزایشی معادل یک درصد همراه بود. افزایش فوق بیشتر ناشی از بالا رفتن شاخص بهای ارزش اجاری مسکن شخصی و اجاره بهای مسکن غیرشخصی به ترتیب معادل 1/1 درصد و یک درصد بوده است. در این ماه شاخص بهای گروه تعمیرات و خدمات ساختمانی معادل یک درصد نسبت به ماه قبل افزایش نشان می دهد. در مقایسه با ماه مشابه سال قبل شاخص بهای گروه مسکن، آب، برق و گاز و سایر سوخت ها 12 درصد افزایش داشته است.

اثاث، لوازم و خدمات مورد استفاده در خانه

در ماه مورد بررسی شاخص بهای گروه اثاث، لوازم و خدمات مورد استفاده در خانه نسبت به ماه قبل 9/0 درصد کاهش یافت. این کاهش بیشتر ناشی از پایین آمدن شاخص بهای گروه مبلمان، اثاث، فرش و انواع کفپوش معادل 1/3 درصد بوده است. در این گروه شاخص بهای گروه های ظروف و لوازم آشپزخانه و کالاها و خدمات مورد استفاده در خانه و خدمات خانگی به ترتیب معادل 4/0 و 1/0 درصد نسبت به ماه قبل افزایش داشت. در مقایسه با ماه مشابه سال قبل شاخص بهای گروه اثاث، لوازم و خدمات مورد استفاده در خانه 2/1 درصد افزایش داشته است.

بهداشت و درمان

در شهریورماه 1388 شاخص بهای گروه بهداشت و درمان نسبت به ماه قبل با افزایشی معادل سه درصد مواجه شد. افزایش فوق بیشتر در اثر بالا رفتن شاخص بهای گروه های هزینه های بیمارستانی معادل 8/5 و خدمات پزشکی، دندانپزشکی و پیراپزشکی 4/2 درصد بوده است. در این ماه شاخص بهای انواع دارو معادل 2/0 درصد افزایش یافت.

در مقایسه با ماه مشابه سال قبل شاخص بهای گروه بهداشت و درمان 7/19 درصد افزایش داشته است. شاخص بهای گروه مزبور پس از حذف نوسانات فصلی نسبت به ماه قبل سه درصد افزایش نشان می دهد.

حمل و نقل

در ماه مورد گزارش شاخص بهای گروه حمل و نقل نسبت به ماه قبل معادل 0/4 درصد افزایش یافت. این افزایش بیشتر ناشی از بالا رفتن شاخص بهای کرایه تاکسی در داخل شهر معادل 9/0 درصد بود. همچنین در این ماه شاخص بهای اتومبیل سواری پژو 206 و پژو 405 به ترتیب معادل 9/0 و 8/0 درصد و گروه تعمیرات و سوخت وسایل نقلیه شخصی 3/0 درصد نسبت به ماه قبل افزایش داشت. در مقایسه با ماه مشابه سال قبل شاخص بهای گروه حمل و نقل 4/3 درصد افزایش داشته است. شاخص بهای گروه مزبور پس از حذف نوسانات فصلی نسبت به ماه قبل 2/0 درصد افزایش نشان می دهد.

تفریح و امور فرهنگی

در ماه مورد بررسی شاخص بهای گروه تفریح و امور فرهنگی نسبت به ماه قبل 1/8 درصد افزایش داشت. افزایش فوق بیشتر در اثر بالا رفتن شاخص بهای کتاب های درسی مدارس معادل 18 درصد بوده است. همچنین در این ماه شاخص بهای نوشت افزار معادل 7/0 درصد افزایش ولی شاخص بهای هزینه مسافرت با تور معادل 9/0 و گل طبیعی 9/1 درصد کاهش یافت.

در مقایسه با ماه مشابه سال قبل شاخص بهای گروه تفریح و امور فرهنگی 9/2 درصد افزایش داشته است.

تحصیل

در شهریورماه 1388 شاخص بهای گروه تحصیل نسبت به ماه قبل معادل 0/4 درصد افزایش داشت که این افزایش بیشتر تحت تاثیر بالا رفتن شاخص بهای شهریه مدارس غیرانتفاعی و شهریه کلاس های تقویتی به ترتیب معادل 6/0 و یک درصد بوده است. در مقایسه با ماه مشابه سال قبل شاخص بهای گروه تحصیل 15 درصد افزایش داشته است.

رستوران و هتل

در ماه مورد گزارش شاخص بهای گروه رستوران و هتل نسبت به ماه قبل معادل 0/3 درصد افزایش یافت. افزایش فوق بیشتر ناشی از افزایش شاخص بهای گروه هزینه غذای آماده در خارج از خانه معادل 3/0 درصد بوده است.

همچنین شاخص بهای گروه هزینه هتل و مهمانپذیر معادل 9/0 درصد افزایش داشت. در مقایسه با ماه مشابه سال قبل شاخص بهای گروه رستوران و هتل 14/2 درصد افزایش داشته است

تجمع اعتراض آمیز کارگران حاجی آباد هرمزگان

به نوشته سایت پیام در تاریخ 11 آبان 88 آمده است: گزارش منتشره حاکی است 45 کارگر شرکت بخش نظافت و فضای سبز شهر حاجی آباد هرمزگان در اعتراض به اخراج خود در مقابل شهرداری و فرمانداری این شهر دست به تجمع اعتراضی زدند. کارگران معترض شرکت طرف قرارداد شهرداری حاجی آباد در این تجمع اظهار داشتند که از ابتدای آبان ماه به دلیل اتمام قرارداد شرکت یاد شده با شهرداری این شهر کار خود را از دست داده اند.

تعویق 4 ماهه دستمزد کارگران جهاد نصر

«جهاد نصر» کردستان یکی از مؤسسات راه سازی است که تا چندی پیش در مالکیت وزارت جهاد کشاورزی بود. این شرکت نیمه دولتی پروژه آماده سازی زمین مسکن مهر را به عهده دارد و در قبال اجرای آن اقلام بسیار سنگین و کلانی پول دریافت می کند. فقط در بخشی از شرکت 250 راننده استنمار می شود. همه رانندگان چهار ماه است که هیچ ریالی دستمزد دریافت نکرده اند. تعویق 4 ماهه حقوق کارگران در شرایطی روی می دهد که شرکت جهاد نصر مشغول خرید ماشین آلات جدید و مدرن از شرکت هیتاچی ژاپن است. گزارش های مختلف همه حاکی است که جمع حقوق و مطالبات کارگران شرکت حتی از یک صدم بهای در حال پرداخت ماشین آلات بسیار کمتر است. سرمایه داران برای سرمایه گذاری های انبوه تر و تشدید وحشیانه تر استنمار توده های کارگر تا چشم کار می کند سرمایه حاضر و آماده دارند اما همین که پای پرداخت دستمزد ناچیز کارگران یعنی تولید کنندگان کل سرمایه ها پیش می آید، بی درنگ لباس گدایی بر تن می کنند و آماده ثبت نام در تمامی گداخانه های دنیا می شوند!!

منبع: آژانس ایران خبر

11 آبان 88

افزایش دستمزد کارگران خباز سنندج!

طبق آخرین خبر رسیده به " کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری " امروز دوشنبه 11 آبانماه دستمزد کارگران خباز افزایش یافت.

همانطور که اطلاع دارید کارگران خباز سنندج در پی مکاتبات و جلسات متعدد با فرمانداری و استانداری در شهر سنندج بر سر افزایش دستمزدها به نتیجه نرسیدند.

کارگران خباز نهایتاً با اعلام اعتصاب 3 ساعته در روز دوشنبه 4 آبانماه، اولین اعتراض خود را به نمایش گذاشتند. این اعتصاب باعث شد که عوامل دولتی و شخص فرماندار در سنندج از ساعات اولیه صبح به نانوایی ها مراجعه و به انحاء مختلف می کوشیدند که کارگران خباز اعتصاب نکنند.

کارگران بر اساس تصمیم جمعی و با وسواس خاص این اعتصاب را انجام دادند و اعلام کردند که در صورت عدم افزایش دستمزد، اعتصابات مرحله ای را در دستور کار خواهند گذاشت.

بعد از اعتصاب، کارگران چندین جلسه نشست با فرماندار و استاندار سنندج داشتند. در نتیجه در پایان وقت اداری امروز لیست افزایش دستمزد کارگران خباز اعلام گردید.

کارگران؛

ما اعضای "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری"، این اولین گام، در دست یابی به یک خواست طبقاتی را به شما و دیگر کارگران ایران تبریک می گوئیم.

ما باور داریم که کارگران تنها با اعتراض و اعتصابات کارگری سازمان یافته شده میتوانند به نیروی عظیم خود آشنا شوند. تجربه جهانی طبقه کارگر این را به اثبات رسانده که تنها سلاح طبقه کارگر در مقابل نظام سرمایه داری، اتحاد و همبستگی طبقاتی است. پس برای رسیدن به دیگر خواست های برحق، باید در تشکل های مستقل طبقاتی، خود را سازماندهی کنیم.

دستمزد های قبلی

شاطر	118400 ریال
وابر	86080 ریال
چنه گیر	96000 ریال
خمیر گیر	86400 ریال
نان درآر	86080 ریال

افزایش دستمزدها

بسمه تعالی

تاریخ: ۸۸/۸/۱۱

شماره: ۳۹۰

پیوست:

انجمن صنفی کارگران خیاز سنندج و حومه

شماره ثبت وزارت کار (۱۰۱)

کار فرمای محترم خیازی شماره :

باعرض سلام ،

احتراماً براساس اعلام افزایش نرخ نان در مورخه ۸۸/۸/۱۰ مجموعه دستمزدها روزانه کارگران خیازیهای شهر سنندج به شرح ذیل جهت اطلاع کارفرما بیان اعلام لازم الاتباع میباشد . تقاضامند است همکاری لازم را بعمل آورید . %

خیازی تکنو پخت در قبال سهمیه ۲۰۰ کیلو گرم با وزن ۱۷۰ گرم ۳۲ تخت نرخ هر قرص نان ۲۴ تومان

ردیف	شکل	هر تخت	دستمزد روزانه
۱	شاطر	۴۳۵ تومان	۱۳۹۲۰ تومان
۲	وایر	۳۱۲ تومان	۹۹۸۵ تومان
۳	چنه گیر	۳۴۹ تومان	۱۱۱۰۵ تومان
۴	خمیرگیر	۳۲۱ تومان	۱۰۲۷۲ تومان
۵	نان درآر	۳۰۰ تومان	۹۶۰۰ تومان

با تشکر

رئیس هیئت مدیره انجمن صنفی کارگران خیاز سنندج و حومه

شماره ثبت: ۱۰۱
تاسیس: ۱۳۷۳

مجید آشوری

نشانی: سنندج - خیابان فردوسی - روبروی پاساژ نهر - کوچه ی صحافی ۲ - شماره تماس: ۳۲۳۴۵۵۵

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

دوشنبه ۱۱ آبان ماه ۱۳۸۸

عضو کمیسیون انرژی مجلس هشتم:

مبارزه با واردات به بسیج عمومی نیاز دارد

ایلنا در تاریخ 1388/8/12 آورده است : عضو کمیسیون انرژی مجلس هشتم با انتقاد از واردات بی‌رویه گفت: متأسفانه در بحث واردات ریشه‌ای و بنیادین عمل نمی‌کنیم بلکه بخش عمده واردات کشور کالاهای پیش‌پا افتاده، معمولی و سطح پایینی است که به راحتی می‌توانیم در داخل کشور آن را تولید کنیم. به گزارش ایلنا: دکتر موید حسینی‌صدر با انتقاد از واردات بی‌رویه آن هم از نوع بی‌ارزش و بی‌کیفیت گفت: هنوز متوجه نشده‌ایم واردات کالاهایی همچون لوازم ساختمانی، چینی‌آلات، اسباب‌بازی و شکلات که به راحتی در کشور تولید می‌شود و بخش قابل توجهی از اشتغال کشور را پوشش داده است چه معنایی دارد. وی با اعلام اینکه در سال گذشته بین 50 تا 90 میلیارد دلار برای واردات برخی کالاها صرف شد گفت: در اثر ورود این حجم کالا، صدها هزار فرصت شغلی از بین رفت. این استاد اقتصاد دانشگاه با اعلام اینکه بسیاری از کشورها برای تولیدکنندگان سیاست‌های تشویقی تعیین می‌کنند گفت: کشورهایی هستند که براساس محصول خروجی کارخانه، بودجه مورد نیاز ماده خاصی که کارخانه وارد می‌کند را تامین می‌کنند تا این واحد بتواند در دنیای رقابت دوام داشته باشد. وی با اعلام اینکه در حال حاضر کالاهای ارزان قیمت بی‌کیفیت را با حجم بالا وارد کشور می‌کنند گفت: هدف

آقایان ورشکست کردن تولید و صنعت کشور است که تا حدود زیادی هم موفق بوده‌اند. حسینی‌صدر از مذاکراتش با صاحبان صنایع بحرانی ورشکسته ناشی از ورود کالای چینی خبر داد و گفت: مبارزه با این واردات به یک بسیج عمومی نیاز دارد. وی از بحران در بخش کشاورزی ناشی از واردات میوه، صیفی و برنج خبر داد و گفت: به برکت این واردات غیرمنطقی کشاورزی نیز به بدبختی صنعت دچار خواهد شد. عضو کمیسیون انرژی مجلس از توافق‌های پنهان واردکنندگان ایران و تولیدکنندگان چینی خبر داد و گفت: امروزه چین به واردکننده ایرانی اعلام می‌کنند که هر کالایی را با آرم هر شرکت و هر کشوری در ایران به یک سوم قیمت نمونه اصلی تحویل می‌دهم و در این شرایط برای تولیدکننده داخلی روز مرگ فرا رسیده است. موبد حسینی‌صدر با اعلام اینکه دولت با واردات کالای ارزان دل مردم را خوش می‌کند گفت: این دل خوش کردن‌ها مقطعی است زیرا پس از آنکه پای درد دل سرمایه‌گذار و تولیدکننده داخلی می‌نشینم متوجه می‌شوم که این واردات خدمت نیست بلکه جنایتی است که آینده را با فاجعه تعریف می‌کند.

پایان پیام

نصف بیشتر جمعیت ایران قربانی هدفمند کردن یارانه‌ها خواهند شد

ایلنا در تاریخ 1388/8/12 آورده است: به اعتقاد یک فعال کارگری در شرایط کنونی با اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها، بازار ایران به نفع او عرضه اجناس خارجی تغییر خواهد کرد و عده زیادی از کارگران بیکار خواهد شد.

حمید حاج اسماعیلی در گفتگو با ایلنا، افزود: با توجه به نابرابری که میان جمعیت و منابع درآمدی کشور وجود دارد، هدفمند کردن یارانه‌ها امری ضروری و اجتناب‌ناپذیر است اما در شرایط کنونی این اقدام باعث می‌شود تا صاحبان بنگاه‌های تولیدی مختلف تعدیل نیروی انسانی را در دستور کار خود قرار دهند. وی تصریح کرد: در سالهای اخیر بسیاری از مشاغل خدماتی، کشاورزی و صنعتی در بستر سیاست‌های یارانه‌های کشور ریشه دوانده‌اند که در صورت حذف سریع آنها، ادامه فعالیت این بنگاه‌ها فاقد توجیه بوده در نتیجه بر تعداد بیکاران افزوده خواهد شد.

وی افزود: از آنجاکه قربانیان ناشی از هدفمند شدن و حذف شدن یارانه‌های کشور گروهی بالغ بر نیمی از جمعیت ایران را تشکیل می‌دهند دولت باید برای جبران زیان وارد شده بیش از مبلغ حاصل از صرفه‌جویی یارانه‌ها را به آنها اختصاص دهد. حاج اسماعیلی تاکید کرد: هدفمند کردن یارانه‌ها برای اقشار آسیب پذیر نتیجه‌ای جز افزایش فقر آسیب‌های اجتماعی ندارد.

پایان پیام

مدیر کل آموزش فنی و حرفه‌ای گیلان:

بیشترین افراد بیکار جامعه فارغ‌التحصیلان دانشگاهی هستند

ایلنا در تاریخ 1388/8/12 آورده است: ، مدیر کل آموزش فنی و حرفه‌ای استان گیلان، گفت: بیشترین افراد بیکار جامعه فارغ‌التحصیلان دانشگاهی هستند و اداره کل آموزش فنی و حرفه‌ای گیلان می‌کوشد مهارت‌های کارآفرینی را در محیط‌های دانشجویی به طور رایگان در اختیار دانشجویان قرار بدهد. (kab) به گزارش ایلنا از گیلان، رسول شمشادی در نخستین همایش شایستگی‌های کارآفرینی با رویکرد کارآفرینی براساس استاندارد جهانی، اظهار داشت: بیکاری در جامعه امروزه فقط مربوط به افراد باتحصیلات پایین نیست، بلکه انتشار تحصیل کرده در مقاطع مختلف دانشگاهی نیز با بیکاری روبه‌رو هستند. وی تحصیلات و مدارک دانشگاهی برای آینده شغلی افراد بسیار ضروری ولی کافی ندانست و اذعان داشت، کسانی که در دانشگاهها مشغول به تحصیل هستند، بهتر است در هنگام تحصیل با راهکارهای کارآفرینی و اشتغال آشنا شوند چنانچه در این راستا اداره کل فنی و حرفه‌ای گیلان طبق تفاهم‌نامه‌ای با دانشگاه گیلان و با برنامه‌ریزی منسجمی به دانشجویان حرفه‌آموزی در ضمن تحصیل را آموزش بدهد. این مقام مسوول دانشگاه را محور دانش و فنی و حرفه‌ای را مهارت آموزی خواند و تاکید کرد: دانشگاه و سازمان فنی و حرفه‌ای دو بال توسعه کشور هستند که در کنار یکدیگر می‌توانند به تربیت نیروی انسانی ماهر برای کشور کمک کنند شمشادی از راه‌اندازی همزمان اولین مرکز آموزش مهارت‌های پیشرفته جوار دانشگاه در دانشگاه گیلانه خبر داد (ASD)

وی خاطر نشان کرد: این مرکز با اهداف آموزش رایگان دانشجویان در آموزش نرم‌افزادهای تخصصی، علوم انسانی، فنی مهندسی، کشاورزی، تربیت بدنی جهت توانمندی دانشجویان و همچنین آموزش رایگان به ILIO دانشجویان در آموزش آمادگی 120 ساعته شغلی هست که بعد از فارغ‌التحصیلی می‌توانند با مدرک مدت 11 ماه و با دریافت وجه از بخش خصوصی و دولت کسب و کار واقعی را آموزش ببینند. به میزان 100 ساعت آموزشی خبر داد و افزود: امید است دانشجویان بعد KAB وی از آموزش کارآفرینی از پایان این دوره‌ها بتوانند به طور واقعی در محیط کسب و کار موفق بشوند.

در روز 12 آبان در دانشگاه پیام نور تاش خبر داد و تاکید کرد: ASD شمشاد همچنین از راه اندازی مرکز در دانشگاه گیلان و دانشگاه پیام نور تاش حضور دانشجویان در محیط‌های ASD هدف از تاسیس مراکز آموزشی فنی و حرفه‌ای در داخل دانشگاه‌ها و ارتقای سطح توانمندی مهارتی آنها است.

شمشادی در خاتم از پرداخت 400 میلیون تومان در سال جاری برای اجرای مهارت‌های پیشرفته در کل آموزش‌های مهارت، پیشرفته خبر داد در مراکز دولتی و غیردولتی مشمول کارآفرینی دانشگاه گیلان نیز در این همایش با بیان اینکه دولت سالانه ظرفیت ایجاد 650 هزار فرصت شغلی در کشور دارد، اظهار داشت: این در حالی است که بیش از یک میلیون و 200 هزار نفر سالانه از دانشگاه‌های کشور فارغ‌التحصیل می‌شوند و برای همه آنان امکان فرصت شغلی وجود ندارد و بنابراین باید به فکر اساسی برای خود باشند.

کامیابز طاهری آبکنار یکی از فرصت‌های بسیار موثر در رفع مشکلات اشتغال فارغ‌التحصیل دانشگاهی را فراگیری مهارت‌های لازم در کارآفرینی پس از فراغت از تحصیل خواند.

وی با اشاره به تاسیس مرکز کارآفرینی در سال 82، خاطرنشان کرد: در طول این مدت دوره‌های مختلفی با همکاری اداره کل آموزش فنی و حرفه‌ای گیلان برای آموزش مهارت‌های کسب و کار برای دانش‌جویان برگزار شده است.

وی تعداد دانش‌جویان دانشگاه گیلان را حدود 11 هزار نفر اعلام و اذعان داشت: سعی می‌کنیم با افزایش ظرفیت کارآموزی، ظرفیت‌های بیشتری را در اختیار دانش‌جویان قرار بدهیم تا پس از فارغ‌التحصیلی به راحتی بتوانند برای خود ایجاد اشتغال و درآمد کنند.

پایان پیام

احمدی نژاد نامه استرداد لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها را ارایه داد

به گزارش اینلنا در تاریخ 12 آبان 88 آمده است: پس از آن که احمدی نژاد در جلسه امروز مجلس اعلام کرد که مصوبه مجلس درباره لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها را اجرایی نمی‌داند، نامه استرداد این لایحه را تقدیم رییس مجلس کرد.

به گزارش خبرنگار اینلنا، علیرضا محبوب با اعلام این خبر در جمع خبرنگاران پارلمانی افزود: اگر دولت مصر به استرداد این لایحه باشد باید این موضوع را در اولین جلسه بعد از امروز در دستور کار قرار دهیم. وی در پاسخ به اینکه آیا با توجه به مخالفت‌های شما با این لایحه از استرداد آن خوشحال هستید، گفت: من معتقد به کشاکش میان دولت و مجلس نیستم اما ماهیت این لایحه به زیان فقرا بود و اگر دولت آن را اجرا می‌کرد، زمین گیر می‌شد و محو طبقه متوسط نیز از دیگر نتایج اجرای لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها بود.

دبیرکل خانه کارگر یادآور شد: امکان صحبت برای وی در این جلسه وجود نداشت با این حال چنین فرصتی در اختیار وی داده شد.

مجلس در مورد لایحه هدفمند شدن یارانه‌ها با رهبری مذاکره کرده است

به گزارش اینلنا در تاریخ 12 آبان 88 آمده است: رئیس مجلس شورای اسلامی گفت: مجلس در مورد لایحه هدفمند شدن یارانه‌ها با رهبری مذاکره کرده است.

به گزارش خبرنگار اینلنا، علی لاریجانی پس از صحبت‌های احمدی نژاد درباره لایحه هدفمند شدن یارانه، گفت: پس از جلسات احمدی نژاد با رهبری، مجلس هم مذاکراتی داشته است و آقای آقامحمدی هم تشریف آوردند و همین نگرانی‌های رییس جمهور مطرح شد که اگر سقف درآمدها در بودجه سالیانه آید دستخوش تغییر می‌شود.

نصف بیشتر جمعیت ایران قربانی هدفمند کردن یارانه‌ها خواهند شد

به گزارش اینلنا در تاریخ 12 آبان 88 گزارش می‌دهند: قربانیان ناشی از هدفمند شدن و حذف شدن یارانه‌های کشور گروهی بالغ بر نیمی از جمعیت ایران را تشکیل می‌دهند؛ برای جبران زیان وارد شده دولت باید بیش از مبلغ حاصل از صرفه‌جویی یارانه‌ها را به این گروه اختصاص دهد.

به اعتقاد یک فعال کارگری در شرایط کنونی با اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها، بازار ایران به نفع او عرضه اجناس خارجی تغییر خواهد کرد و عده زیادی از کارگران بیکار خواهد شد. حمید حاج اسماعیلی در گفتگو با اینلنا، افزود: با توجه به نابرابری که میان جمعیت و منابع درآمدهای کشور وجود دارد، هدفمند کردن یارانه‌ها امری ضروری و اجتناب‌ناپذیر است اما در شرایط کنونی این اقدام باعث می‌شود تا صاحبان بنگاههای تولیدی مختلف تعدیل نیروی انسانی را در دستور کار خود قرار دهند. وی تصریح کرد: در سالهای اخیر بسیاری از مشاغل خدماتی، کشاورزی و صنعتی در بستر سیاست‌های یارانه‌ای کشور ریشه دوانده‌اند که در صورت حذف سریع آنها، ادامه فعالیت این بنگاهها فاقد توجیه بوده در نتیجه بر تعداد بیکاران افزوده

خواهد شد. وی افزود: از آنجاکه قربانیان ناشی از هدفمند شدن و حذف شدن یارانه‌های کشور گروهی بالغ بر نیمی از جمعیت ایران را تشکیل می‌دهند دولت باید برای جبران زیان وارد شده بیش از مبلغ حاصل از صرفه‌جویی یارانه‌ها را به آنها اختصاص دهد. حاج اسماعیلی تاکید کرد: هدفمند کردن یارانه‌ها برای اقشار آسیب پذیر نتیجه‌ای جز افزایش فقر آسیب‌های اجتماعی ندارد.

تعطیلی 75 درصد واحدهای یک شهرک صنعتی تبریز

به گزارش خبرگزاری مهر در تاریخ 12 آبان 88 آمده است: صنعت چرم سازی در آذربایجان و به خصوص در شهر تبریز به علت داشتن قدمت تاریخی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است به طوری که بزرگترین و مهمترین قطب صنعتی چرم کشور با 311 واحد توسط بخش خصوصی با نام چرمشهر در این کلانشهر فعالیت دارد.

خبرگزاری مهر، با وجود اینکه "چرمشهر" می‌تواند با دارا بودن مزایای فراوان از جمله نزدیکی به فرودگاه، اتوبان، راه آهن و واقع شدن در مجاورت گمرک، منشأ اثر فراوانی در پیشبرد صنعت چرم این منطقه باشد اما گرفتار مشکلاتی شده که مانع از شکوفایی استعدادهای بالقوه آن شده است.

صنعتگران چرمشهر تبریز با اشاره به رویکرد اصولی دولت در حمایت از بخش خصوصی، اعتقاد دارند این شهرک صنعتی در سالهای اخیر گرفتار نوعی بی‌توجهی مسئولان امر شده که ادامه فعالیت در این شهرک را با مشکل مواجه کرده است.

با توجه به تاثیر چرمشهر تبریز در رونق گرفتن صنعت چرم و هدف گذاری برای احیاء سابقه ذهنی مردم اقصی نقاط دنیا از چرم ایران و تبریز و نیز احیاء مجدد بازارهای از دست رفته در خارج، رفع مشکلات این شهرک ضروری به نظر می‌رسد.

آنچه در مقطع حاضر جای تامل فراوان دارد اینکه طبق اعلام مهدی امینی، نایب رئیس هیئت امنای چرمشهر تبریز، 50 درصد واحدهای این شهرک به طور کامل تعطیل شده، 25 درصد واحدها در آستانه تعطیلی و 25 درصد واحدهای به اصطلاح فعال، تنها با 30 درصد ظرفیت کار می‌کنند.

استمرار وضعیت فعلی چرمشهر تبریز با در نظر گرفتن شمار صنعتگران چرم ساز، فعالان صنعت کفش منطقه و کارگران شاغل در این شهرک می‌تواند به عنوان تهدیدی جدی قلمداد شود.

نائب رئیس هیئت مدیره شهرک چرم سازان تبریز در این زمینه اظهار داشت: علاوه بر مشکل فروش محصول توسط چرم سازان، مشکلات موجود در این شهرک نیز مانع فعالیت بدون دغدغه است.

مهدی امینی به خبرنگار مهر گفت: چرم سازان تبریز از 25 سال پیش تاکنون تنها با امکاناتی که خود در این شهرک ایجاد کردند فعالیت داشته و تا امروز دستگاه‌های دولتی هیچگونه حمایتی از این صنعت و شهرک مزبور به عمل نیاورده است.

عضو هیئت مدیره خانه صنعت و معدن آذربایجان شرقی افزود: چرمشهر در این مدت از امکانات زیرساختی لازم برای رفع نیازهای اولیه خود مثل آب و برق بی‌نصیب بوده و کمترین امکانات قابل استفاده نیز با سلام و صلوات در اختیار واحدها قرار می‌گیرد.

وی مشکل عمده این شهرک را قطع متناوب برق در طول هفته عنوان و بیان کرد: با هر بار قطعی برق و از کار افتادن خط تولید، خسارات قابل توجهی به واحدهای تولیدی وارد می‌شود.

امینی از عدم رسیدگی شهرداری به خیابان‌های این شهرک هم گلایه کرد و افزود: در حال حاضر اعضای شهرک با هزینه شخصی خود اقدام به آسفالت معابر کرده اند که امیدواریم حداقل حرکتی در زمینه روشنایی خیابان‌ها از سوی اداره برق صورت گیرد.

نائب رئیس هیئت مدیره شهرک چرمشهر تبریز در ادامه به مشکلاتی که اداره کل امور مالیاتی و محیط زیست برای واحدهای این شهرک ایجاد می‌کنند، اشاره کرد و گفت: محیط زیست آذربایجان شرقی سه تصفیه خانه موجود در چرمشهر را واحدهای آلاینده نامیده که در نتیجه اداره کل مالیات نیز به دریافت یک درصد از درآمد فروش چرم سازان به عنوان جریمه اصرار دارد.

امینی همچنین گفت: تصفیه خانه فجر چرمشهر، به خاطر اینکه با عنوان "شرکت" ثبت شده و یک واحد اقتصادی سود آور شناخته می‌شود مشمول مالیات شده است.

به گفته نائب رییس هیئت مدیره شهرک چرمشهر تبریز، اداره کل مالیات آذربایجان شرقی مالیاتی معادل 270 میلیون ریال را برای این تصفیه خانه در نظر گرفته است.

وی افزود: این مبلغ در حالی تحمیل می‌شود که هزینه‌های تصفیه خانه از واحدهای چرم ساز تامین و تاکنون یک ریال سود هم عاید این مجموعه نشده است.

پرستاران ایرانی با دوشیفت کار زیر خط فقر؛ کاهش قدرت خرید پرستاران

در ایران

خبرگزاری ها در تاریخ 12 آبان 88 می نویسند: قدرت خرید پرستاران آلمانی 12 برابر پرستاران ایرانی است، به طوریکه حقوق یک ماه پرستاران در ایران برای خرید 25 کیلو گوشت کافی است اما پرستاران آلمانی با یک ماه حقوق خود می توانند 300 کیلو گوشت بخرند.

محمد شریفی مقدم، دبیرکل خانه پرستار به اثرات تورمی لایحه هدفمند کردن یارانه ها اشاره کرد و گفت: اگر قرار باشد یارانه ها حذف شود، حقوق واقعی پرستاران باید ماهانه 5/1 میلیون تومان باشد.

وی با اعلام اینکه در حال حاضر حقوق ماهانه یک پرستار پیمانی حدود 320 هزار تومان است، افزود: رقم خط فقر در تهران 650 هزار تومان است که پرستاران با دو شیفت کار همچنان زیر خط فقر قرار دارند که مجبور می شوند برای تأمین هزینه های زندگی در شیفت سوم هم کار کنند.

دبیرکل خانه پرستار ادامه داد: در این شرایط که حقوق یک ماه پرستار برای 25 کیلوگرم گوشت کافی است، نباید انتظار داشت که خدمات استاندارد در بیمارستانها ارائه شود.

شریفی مقدم با اعلام اینکه درآمد اغلب پرستاران زیر خط فقر است، افزود: این وضعیت باعث افت شدید کیفیت خدمات به بیماران خواهد شد.

مبارزه با واردات به بسیج عمومی نیاز دارد

به گزارش ایلنا در تاریخ 12 آبان 88 آمده است: عضو کمیسیون انرژی مجلس هشتم با انتقاد از واردات بی رویه گفت: متأسفانه در بحث واردات ریشه‌ای و بنیادین عمل نمی‌کنیم بلکه بخش عمده واردات کشور کالاهای پیش‌پا افتاده، معمولی و سطح پایینی است که به راحتی می‌توانیم در داخل کشور آن را تولید کنیم.

به گزارش ایلنا: دکتر موید حسینی‌صدر با انتقاد از واردات بی‌رویه آن هم از نوع بی‌ارزش و بی‌کیفیت گفت: هنوز متوجه نشده‌ایم واردات کالاهایی همچون لوازم ساختمانی، چینی‌آلات، اسباب‌بازی و شکلات که به راحتی در کشور تولید می‌شود و بخش قابل توجهی از اشتغال کشور را پوشش داده است چه معنایی دارد.

وی با اعلام اینکه در سال گذشته بین 50 تا 90 میلیارد دلار برای واردات برخی کالاها صرف شد گفت: در اثر ورود این حجم کالا، صدها هزار فرصت شغلی از بین رفت.

این استاد اقتصاد دانشگاه با اعلام اینکه بسیاری از کشورها برای تولیدکنندگان سیاست‌های تشویقی تعیین می‌کنند گفت: کشورهایی هستند که براساس محصول خروجی کارخانه، بودجه مورد نیاز ماده خاصی که کارخانه وارد می‌کند را تأمین می‌کنند تا این واحد بتواند در دنیای رقابت دوام داشته باشد.

وی با اعلام اینکه در حال حاضر کالاهای ارزان قیمت بی‌کیفیت را با حجم بالا وارد کشور می‌کنند گفت: هدف آقایان ورشکست کردن تولید و صنعت کشور است که تا حدود زیادی هم موفق بوده‌اند.

حسینی‌صدر از مذاکراتش با صاحبان صنایع بحرانی ورشکسته ناشی از ورود کالای چینی خبر داد و گفت: مبارزه با این واردات به یک بسیج عمومی نیاز دارد.

وی از بحران در بخش کشاورزی ناشی از واردات میوه، صیفی و برنج خبر داد و گفت: به برکت این واردات غیرمنطقی کشاورزی نیز به بدبختی صنعت دچار خواهد شد.

عضو کمیسیون انرژی مجلس از توافق‌های پنهان واردکنندگان ایران و تولیدکنندگان چینی خبر داد و گفت: امروزه چین به واردکننده ایرانی اعلام می‌کنند که هر کالایی را با آرم هر شرکت و هر کشوری در ایران به یک سوم قیمت نمونه اصلی تحویل می‌دهم و در این شرایط برای تولیدکننده داخلی روز مرگ فرا رسیده است.

موید حسینی‌صدر با اعلام اینکه دولت با واردات کالای ارزان دل مردم را خوش می‌کند گفت: این دل خوش کردن‌ها مقطعی است زیرا پس از آنکه پای درد دل سرمایه‌گذار و تولیدکننده داخلی می‌نشینم متوجه می‌شویم که این واردات خدمت نیست بلکه جنایتی است که آینده را با فاجعه تعریف می‌کند.

پایان پیام

تجمع اعتراضی بازنشستگان ذوب آهن در اصفهان

بر پایه اخبار دریافتی از ایران در 12 آبان 88 آمده است: جمعی از بازنشستگان ذوب آهن اصفهان صبح دیروز در اعتراض به تاخیر در دریافت حقوق خود مقابل کانون بازنشستگان تجمع کردند. به گزارش خبرنگار ایسنا، بازنشستگان ذوب آهن اصفهان پس از 11 روز تاخیر در دریافت حقوق‌های خود از صندوق بازنشستگی، روز گذشته مقابل استانداری و امروز مقابل کانون بازنشستگان اصفهان تجمع کردند.

در همین رابطه یکی از بازنشستگان ذوب آهن به خبرنگار خبرگزاری دانشجویان ایران گفت: از ابتدای ماه حقوق خود را دریافت نکرده‌ایم و مسوولان اعلام می‌کنند که صندوق پول خالی است و توانایی پرداخت حقوق ما را ندارند. حسن کرمی افزود: همیشه در تاریخ دوم هر ماه حقوق خود را دریافت و قبض‌های آب و برق را پرداخت می‌کردیم.

وي اظهار داشت: اکنون 11 روز از ماه مي‌گذرد و ما همچنان نتوانسته‌ايم حتي يك قبض هم پرداخت كنيم. همچنين نماينده بازنشستگان ذوب آهن گفت: روز گذشته مقابل استانداري تجمع و با معاون انتظامي استاندار صحبت كرديم، اما تنها پاسخي كه شنيديم اين بود كه صندوق پول بازنشستگان خالي است. فتح‌الله قبض در گفت‌وگو با خبرنگار اينسا اظهار داشت: طبق ماده 5 آيين نامه حقوقي از نخستين روز استخدام در ذوب آهن به ما اعلام كردند كه در زمان بازنشستگي هر حقوقي به شاغلان تعلق بگيرد مشمول حال بازنشستگي هم مي‌شود.

وي افزود: سال گذشته دستورات دولت مبني بر اجراي طرح نظام هماهنگ بود، اما متاسفانه اين طرح از ابتدائي بازنشستگي ما اجرا نشده است و پايه حقوقي بازنشستگان با شاغلان متفاوت است. نماينده بازنشستگان ذوب آهن تصريح كرد: ما بايد پول خود را از صندوق حمايت از بازنشستگان بگيريم كه اکنون به دليل مديريت اشتباه اين صندوق خالي است. وي ادامه داد: اگر تا چند روز اينده حقوق بازنشستگان ذوب آهن پرداخت نشود به تجمع خود در گردنه زرین شهر- ذوب آهن ادامه خواهيم داد.

مطالبات پرداخت نشده کارگران شرکت فرادانش

هفت ماه از شروع سال جاري مي‌گذرد اما سنوات و دستمزدهای مربوط به مرخصی های استفاده نشده بیش از 100 کارگر کارخانه فرادانش پرداخت نشده است. کارگران زیر فشار فقر و بدهکاری و گرسنگی خانواده از مرخصی های سالانه خود استفاده نکرده اند. آنان تمامی روزهای مرخصی را مثل همه ایام سال کار کرده و استنمار شده و همه مرارت ها و بدبختی های کار در بدترین شرایط را تحمل کرده اند. کارگران مدت ها است برای گرفتن این مطالبات تلاش می کنند. بارها اعتراض کرده و به صاحبان سرمایه رجوع نموده اند. اما پاسخ سرمایه داران و عوامل آن ها همیشه این بوده است كه « دستمزدهای شما در جای كاملاً امنی نگه داری می شود!! یکی از کارگران در پاسخ این یاوه سرایی می گوید: « ما نیازی به وکیل و قيم برای نگه داری از حداقل دستمزدهای ناچیزمان نداريم. آن هم دستمزدهای ناچیزی كه هم اکنون خانواده های ما برای گذران روزانه از اجاره خانه گرفته تا هزار بدبختی ديگر به آن محتاجند». او ادامه می دهد: «منظور مزدور آشنای سرمایه، آقای طباطبائی، از محفوظ بودن دستمزدهای پرداخت نشده این است كه ایشان و شركایش می دانند با دستمزدهای محقر کارگران چه کرده اند. آنان این دستمزدهای بالا كشيده را در حساب های بانكي خویش برای دلالی و سود آوری بیشتر، آن هم به بهای تحمیل فقر و گرسنگی هر چه بیشتر بر زندگی کارگران و خانواده های محرومشان به كار انداخته اند».

شركت فرادانش با بیش از 100 کارگر قراردادی سفید امضا، با قراردادهای يك طرفه و دستمزدهای 264 هزار تومانی، كار كنترل کیفیت برخی از محصولات سایپا و ایران خودرو را بر عهده دارد. دفتر مرکزی شركت در خیابان نجات الهی تهران واقع است و کارگران این شركت عموماً در بخش های صنعتی مختلف سایپا و ایران خودرو استنمار می شوند.

12 آبان 88

منبع: کارگران ایران خودرو

هشدار هیات مدیره تامین اجتماعی به معاون این سازمان

به گزارش ایلنا در تاریخ 13 آبان 88 آمده است: برخی از اعضای هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی در نامه‌ای به اسماعیل یوسف‌نژاد، معاون اداری مالی این سازمان با هشدار نسبت به هرگونه تغییر در تشکیلات کلان سازمان قبل از تأیید هیات مدیره و تصویب شورای عالی تامین اجتماعی عواقب قانونی ناشی از این اقدامات را بر عهده آمر و عامل دستورات آن دانستند.

به گزارش ایلنا، متن این نامه به شرح ذیل است:

احتراماً عطف به رونوشت نامه شماره 712/1000 مورخ 9/8/88 موضوع تشکیلات کلان سازمان تامین اجتماعی به مضمون «عدم بکارگیری کارکنان در ردیف‌های بلا تصدی و جابجایی افراد در مشاغل که در راستای کوچک‌سازی ساختار تشکیلاتی ستاد مرکزی، جایگاه شغلی آنان در تشکیلات پیشنهادی کلان سازمان حذف یا مورد اصلاح قرار گرفته است» نظر به اینکه گزارشات رسیده حاکی از جابجایی افراد بوده و برابر آخرین اطلاع واصله اقداماتی در جهت حذف موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی در شرف انجام است، همان‌گونه كه مستحضریب حسب بند «ت» ماده 13 و بند «ج» ماده 8 اساسنامه، هر گونه تغییر در تشکیلات کلان سازمان قبل از تأیید هیات مدیره و تصویب شورای عالی تامین اجتماعی و هرگونه تغییر در تشکیلات تفصیلی قبل از تصویب هیات مدیره فاقد محمل قانونی است، مقتضی است دستور فرمائید حسب بند 2 هزار و یکصد و چهل و دومین جلسه هیات مدیره سازمان از انجام هر گونه تغییر و جابجایی خودداری گردد. در غیر این صورت عواقب قانون ناشی از اقدامات انجام شده بر عهده آمر و عامل دستورات خواهد بود.

رونوشت این نامه به رئیس و اعضای شورای عالی تامین اجتماعی، رئیس و اعضای هیات مدیره سازمان، معاونان سازمان، شركت سرمایه‌گذاري تامین اجتماعی و مدیران عامل موسسات و شركت‌های مستقل تحت پوشش سازمان ارسال شده است.

این نامه در حالی است که هنوز زمانی، رئیس موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی از هرگونه اظهارنظری دربارہ حذف این موسسه خودداری کرده است

پایان پیام

از شهر رشت گزارش می دهند

بیمارستانهایی که فقط عنوان آن را بر سر در خود یدک می‌کشند

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ 13 آبان 88 آمده است: بنا به تعریف وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، بیمارستان مکانی است که با اخذ مجوز از این وزارتخانه و با استفاده از امکانات تخصصی و درمانی، بهداشتی، آموزشی و پژوهشی به منظور درمان و بهبودی بیماران سرپایی و بستری به صورت شبانه روزی تاسیس شده و دارای حداقل 15 تخت و 2 بخش داخلی و جراحی همراه با پزشکان متخصص باشد، اما باید دید که آیا تمامی بیمارستانهایی موجود در شهرستانهای کشور دارای چنین ویژگی‌هایی هستند یا فقط عنوان بیمارستان را بر سر در خود یدک می‌کشند؟

به گزارش خبرنگار ایلنا، بیمارستان رسول اکرم (ص) رشت با حدود 530 هزار نفر جمعیت؛ در ابتدای جاده رشت به قزوین قرار دارد. این بیمارستان که در تیرماه 1380، با 220 هزار مترمربع مساحت و 33 هزار متر مربع با 220 تخت خواب زیر نظر مدیریت درمان اداره کل درمان تامین اجتماعی استان گیلان با هدف پوشش درمان بیمه شدگان سازمان و ارائه خدمات درمانی رایگان برای جمعیت بیمه شده اصلی و تبعی تاسیس شده است. در حال حاضر دارای بخشهای بستری نظیر: داخلی، قلب، اطفال، نوزادان، جراحی، اورولوژی،

جراحی عمومی، زنان، جراحی مغز و اعصاب، چشم و اورژانس است. اما این در حالی بوده که این بیمارستان دارای مشکلات عدیده‌ای است به نحوی که از ابتدای چند صدمتری جاده ورودی تادرب اورژانس که به صورت آسفالت است چندین چاله وجود دارد که تاکنون اقدامی از سوی مدیریت این بیمارستان با شهرداری برای مرمت آن صورت نپذیرفته و رفت و آمد را مشکل کرده و این در حالی است که فصل باران و برف را در پیش روی داریم. در واحد اورژانس این بیمارستان که بیماران و همراهان بیماران می‌نشینند دارای وسیله گرم‌کننده‌ای در فصل سرما نیست که بتوان برای گرم نمودن خود از آن استفاده کنند به همین دلیل بیشتر اوقات از وجود سرمای زیاد تا استخوان می‌لرزند. عدم نصب اتیکت نام و نام خانوادگی برخی از پرسنل اعم از نگهبان، پرستار و خدمه از دیگر مشکلاتی است که بیماران و همراهان نمی‌توانند با شناسایی نام آنها از حقوق خود برای پیگیری دفاع کنند. قرار داشتن این بیمارستان در ابتدای جاده رشت به قزوین و فعال نبودن دستگاه خودپرداز باعث شده مراجعان نتوانند برای رفع نیاز مالی شدید و یک باره خود از آن استفاده بکنند.

از نکات دیگر قابل توجه این است که بر روی درب تنها برخی از سرویس‌های بهداشتی بیمارستان اشاره شده (شستن با مایع A دستورالعمل شستن دست‌ها برای پیشگیری از ابتلا به بیماری آنفلوآنزای نوع دست شویی و پاک کردن با دستمال کاغذی) وجود دارد که در همین تعداد سرویس بهداشتی متاسفانه مایع ضد عفونی‌کننده و دستمال کاغذی موجود نیست. برخی از سرویس‌های بهداشتی از جمله در بخش قلب فاقد شیر آب هستند که تاکنون طی ماههای اخیر هیچ اقدامی برای نصب شیر جدید صورت نپذیرفته است. خبرنگار ایلنا در بررسی وضعیت موجود با یکی از همراهان بیماران گفت و گو کرده و با انتقاد از وضعیت نامطلوب بیمارستان رسول اکرم (ص) تامین اجتماعی رشت، می‌گوید: چندین بار سرم متصل به دست بیمار دچار مشکل ریزش محتویات شد و با وجود مراجعه به پرستار خواستار برطرف شدن عیب آن شدم اما متاسفانه اقدامی برای رفع آن نکرد، حتی گاهی نیز که دچار بی‌پولی می‌شویم نمی‌توانیم از دستگاه خودپرداز در بیمارستان برای رفع نیازهای روزانه خود استفاده کنیم.

یکی از دیگر از مراجعه‌کنندگان به این بیمارستان به خبرنگار ایلنا، می‌گوید: عدم انتقال ظرف غذا پس از صرف آن توسط بیمار و رها کردن آن تا چند ساعت در راهرو بخشها؛ عدم امکانات لازم پزشکی در این بیمارستان، بی‌احترامی و بی‌اعتنایی برخی از پرستاران و پزشکان به درخواستهای بیماران و همراهان، نبود مراکز برای تهیه غذا در محوطه بیمارستان که باعث می‌شود مسافت بسیاری را همراهان برای تهیه آن صرف کنند و کمبود خدمه زن بویژه در بخش‌هایی از جمله قلب، بستری و داخلی را از جمله ضعف‌های موجود این بیمارستان است.

وی تاکید کرد: قرار دادن بیماران عفونی در کنار دیگر بیماران از جمله در بخش قلب چه توجیهی دارد که رعایت حال بیماران و همراهان را نمی‌کنند؟ این بیمارستان برای درمان بیماران تامین اجتماعی راه اندازی شده ولی در آن دستگاههایی مانند سی تی اسکن و بخشی برای آنژیوگرافی قلب وجود ندارد که بیمار در نهایت مجبور می‌شود به بیمارستانهای دیگر مراجعه و هزینه‌های زیادی را متحمل شود که با درآمد اندک بسیاری از بیمه‌شدگان متناسب نیست.

محمد حسین شهدی نژاد، مدیر درمان تامین اجتماعی استان گیلان در این باره در گفت و گو با خبرنگار ایلنا با اشاره به شرح وظایف این نهاد، اظهار داشت: مدیریت درمان تامین اجتماعی گیلان وظیفه تولید و خرید خدمات

درمانی برای بیمه شدگان را دارد، این نوع خدمت درمانی شامل ساخت بیمارستان، درمانگاه و پلی کلینیک و نیز سایر مراکز ملکی سازمان تامین اجتماعی است که این سازمان پس از ساخت، تجهیز و راه اندازی به صورت رایگان در اختیار بیمه شدگان قرار می دهد.

وی اذعان داشت: از وجود 1 میلیون و 200 هزار نفر بیمه شده اصلی و تبعی در این استان در حال حاضر در استان گیلان یک بیمارستان 200 تخت خوابی به نام حضرت رسول اکرم(ص) و حدود 13 مرکز درمانی و پلی کلینیک مشغول خدمت رسانی به بیمه شدگان هستند. شهدی نژاد با تاکید بر اینکه سازمان تامین اجتماعی توسط مراکز ملکی خود قادر به جوابگویی به نیازهای درمانی بیمه شدگان خود نیست، تصریح کرد: تامین اجتماعی گیلان در روش غیرمستقیم، با استفاده از امکانات 30 مرکز درمانی بخش دولتی و خصوصی طرف قرارداد سایر نیازهای بیمه شدگان را تامین می کند.

مدیریت درمان تامین اجتماعی گیلان درباره بیمارستان رسول اکرم(ص) رشت، گفت: بیمارستان رسول اکرم(ص) با ضریب اشغال 80 درصدی توسط بیماران و براساس ارزیابی های صورت گرفته توسط وزارت بهداشت، در طی 3 سال اخیر بیشترین امتیاز را در بیمارستان های خصوصی و دولتی از نظر کیفیت خدمات دهی کسب کرده است.

شهدی نژاد درباره مشکلات حال حاضر این بیمارستان، اظهار داشت: بیمارستان تحت پوشش مدیریت درمان تامین اجتماعی گیلان همچون دیگر مراکز دولتی دیگر بدون مشکل نیست ولی برخی از پرستاران و پزشکان به درخواستهای بیماران و همراهان بوده به طوری که 75 درصد خدمات رایگان و 95 درصد داروهای مورد نیاز موجود است.

وی تاکید کرد: کیفیت خدمات، رایگان بودن درمان برای بیمه شدگان تامین اجتماعی و میزان استقبال بیش از حد ظرفیت بیمارستان باعث شده که با کمبود نیروی انسانی مواجه شود.

این مقام مسوول افزایش حجم کاری پرسنل این بیمارستان به صورت طولانی مدت و در نتیجه هدر رفت نیروی انسانی را باعث ایجاد مشکل عنوان کرد و گفت: در صدد هستیم با اصلاح تشکیلات و جذب نیروی انسانی مورد نیاز کیفیت خدمات را به بیمه شدگان افزایش دهیم.

مدیریت درمان تامین اجتماعی گیلان از خرید چندین دستگاه پیشرفته برای ارتقای کیفیت خدمات دهی این بیمارستان به بیمه شدگان خبر داد و افزود: دستگاه سی تی اسکن 16 اسلایز با کیفیت روز جهانی با قیمت حدود 1 میلیارد تومان توسط سازمان اجتماعی خریداری شده که در حال ترخیص از گمرک است. خرید دستگاه سنگ شکن از دیگر برنامه های این نهاد برای ارتقای خدمات دهی بیمارستان رسول اکرم(ص) است.

وی راه اندازی بخش شیمی درمانی در این بیمارستان را از مصوبات دور دوم سفر احمدی نژاد به گیلان عنوان کرد و متذکر شد: موضوع راه اندازی این بخش در دست بررسی هست که بزودی محقق خواهد شد.

نصب اتیکت توسط پرسنل این بیمارستان الزامی است و عدم نصب آن خلاف قانون و مقررات است. مدیریت درمان تامین اجتماعی گیلان در پایان بر آمادگی کامل مدیریت درمان تامین اجتماعی گیلان برای رفع نارضایتی مردم از رفتار پرسنل و کیفیت خدمات دهی این بیمارستان تاکید کرد و گفت: آمادگی کامل داریم بیماران و همراهان آنها به هر دلیلی از کیفیت خدمات و نحوه رفتار پرسنل اعتراض داشته باشند با مراجعه حضوری به این مدیریت واقع در میدان فرهنگ روبروی سازمان جهاد کشاورزی گیلان موضوع را با واحد بررسی شکایات در میان گذاشته تا در اسرع وقت به مشکلات مطرح شده آنان رسیدگی شود.

به نظر می رسد این تنها نمونه ای از وضعیت یکی از بیمارستانهای شهرستانهای کشور باشد، این در حالی است که شهر رشت جزو یکی از کلانشهرهای ایران است و می توان به راحتی وضعیت مراکز درمانی در شهرستانها و روستاهای محروم کشور را تخمین زد، بنابراین وزارت بهداشت باید صرف نظر از سفرهای استانی رییس جمهوری، رسیدگی بیشتری را برای این چنین مراکز لحاظ کرده و در اعطای امتیاز کیفیت خدمات رسانی بیمارستانها دقت خود را افزایش دهد.

پایان پیام

درخواست فارغ التحصیلان بیکار از وزیر کار

به گزارش ایلنا در تاریخ 13 آبان 88 آمده است: همزمان با دومین سفر از سومین دور سفرهای استانی هیات دولت به استان اصفهان وزیر کار و امور اجتماعی در دیدار رو در رو با مردم دستور رسیدگی به بیش از یکصد نامه دریافتی را صادر کرد.

به گزارش ایلنا، عبدالرضا شیخ الاسلامی وزیر کار و امور اجتماعی در ملاقات های مردمی خود در استان اصفهان دستور رسیدگی به بیش از 100 نامه را صادر کرد.

بر پایه این گزارش حجم نامه های دریافتی در ملاقات مردمی وزیر کار و امور اجتماعی در حال افزایش است و رسیدگی به تقاضاها همچنان ادامه دارد. اما حدود 70 درصد از این نامه ها به صورت مستقیم و غیر مستقیم با درخواست اشتغال همراه بوده است.

این گزارش می افزاید: بیشتر درخواستهای ارایه شده از سوی فارغ التحصیلان بیکار انجام گرفته است.

علاوه بر این در حدود 30 درصد از تقاضاهای رسیدگی شده نیز در خواست وام برای ایجاد اشتغال از سوی جوانان است.
پایان پیام

اعتصاب در کارخانه آلومینیوم اراک

به گزارش اراک تایمز در تاریخ 13 آبان 88 آمده است: کارگران شرکت آلومینیوم اراک روز گذشته، مورخ دوشنبه 11 آبان ماه، در اعتراض به عدم پرداخت برخی مزایای خود در حقوق پرداختی شهریور ماه و همچنین عدم توزیع لباس مخصوص کار، دست به اعتصاب زدند.

به گزارش خبرگزاری اراک تایمز، کارگران ایرالکو با تجمع در قسمت بارگیری شرکت و توقف فرآیند بارگیری محصولات ایرالکو خواستار پرداخت مزایای خود از جمله پاداش افزایش تولید به میزان ۲۵۰ هزار تومان برای هر کارگر شده اند.

بنا به این گزارش مرتضی مرجانی؛ مدیر عامل ایرالکو در جمع کارگران حاضر شده و قول پرداخت این مزایا را در ظرف چند روز آینده داده است. این در حالی است که کارگران به فشارهای مسئولین استانی برای بستن کارخانه قدیم تولید آلومینیوم این شرکت که به ادعای مسئولان آلاینده است اعتراض دارند. در همین حال عیسی رضایی؛ رئیس هیئت مدیره شرکت مهر اقتصاد ایرانیان که وابسته به بسیج است چندی پیش از مشکلات مالی شرکت و احتمال اخراج صدها کارگر شرکت خبر داده بود. به گفته کارگران ایرالکو وی از بستگان محسن رضایی؛ نامزد انتخابات ریاست جمهوری ۸۸ و فرمانده سابق سپاه است.

این دومین تجمع کارگری در طی هفته های اخیر در این کارخانه ی مهم به شمار می رود. لازم به یاد آوری است که پیش از این نیز در روز یکشنبه ۸ شهریور ۸۸ صدها کارگر شرکت آلومینیوم اراک در اعتراض به فشارها برای تعطیلی دیگهای خط قدیم شرکت از سوی برخی مقامات استان و به خطر افتادن شغلشان تجمع کرده بودند.

این تجمع با حضور کارگران بخشهای مختلف شرکت در پارکینگ سرویس ایاب و ذهاب کارکنان شکل گرفته بود و اعضای شورای اسلامی ایرالکو با حضور در میان کارگران سعی در آرام کردن کارگران داشتند. کارگران همچنین به قطع برخی مزایای حقوقی خود اعتراض داشته اند که در پی این اعتراض شرکت برخی از آنها را پرداخت کرده است. یکی دیگر از دلایل این تجمع انتشار سخنان رجایی؛ نماینده اراک در مجلس مبنی بر لزوم بسته شدن خط قدیم ایرالکو تا پایان ماه جاری بوده است.

پیروزی مبارزه کارگران خباز سنندج

بنا بر گزارشهای دریافتی از کارگران ایران، بدنبال اعتصاب سه ساعته کارگران نانوائی های سنندج در روز چهارم آبانماه و اولتیماتوم این کارگران مبنی بر اینکه در صورت عدم تحقق خواستههایشان اعتصاب خود را به یک روز افزایش خواهند داد، دیروز 11 آبانماه آنان نه تنها موفق به جلوگیری از کاهش تعداد چانه های خمیر برای جلوگیری از افت دستمزدهایشان شدند بلکه با مبارزه ای پیگیرانه موفق به افزایش دستمزدهای خود نیز شدند.

بنا بر این گزارش دیروز یازدهم آبانماه پس از مذاکرات نماینده های کارگران خباز با مسئولین فرمانداری مسئله افزایش ده گرم به وزن هر چانه خمیر منتفی و دستمزد کارگران شاطر نانوائی ها از 370 تومان دستمزد قبلی به ازای پخت هر تخته نان (120 قرص نان)، به 435 تومان به ازای پخت هر تخته نان افزایش پیدا کرد و دستمزد سایر کارگران نانوائی ها نیز بر اساس دستمزد قبلی شان با همین درصد افزایش پیدا کرد.

لازم به یاد آوری است کارگران خباز در سنندج روزانه 32 تخته نان می پزند و با این حساب روزانه 2080 تومان به دستمزد کارگران شاطر و به همین نسبت به تناسبت دستمزد سایر کارگران بر دستمزدهای آنان نیز افزوده شد.

بنا بر اظهارات کارگران خباز سنندج در صورت همراهی بیشتر کارگران خباز در اعتصاب سه ساعته آنان، امکان افزایش دستمزدهای کارگران خباز بیش از این چیزی که محقق شد نیز مقدور بود.

کارگران شرکت فرا دانش سنوات و مرخصی های پرداخت نشده!

بنا به خبر دریافتی، هم اکنون با گذشت 7 ماه از سال بیش از 100 نفر از کارگران شرکت فرا دانش موفق به دریافت مبالغ سنوات و مرخصی های استفاده نشده خود آن هم مربوط به سال پیش نشده اند. طباطبائی سرمایه دار بزرگ و مدیر فرا دانش بارها در جواب اعتراض کارگران گفته است: خیالتان راحت باشد، پولهای شما در سیستم اداری ما محفوظ است! و توجیهات دیگر...

یکی از کارگران میگفت: ما نیازی به وکیل و قیم برای نگه داری از حداقل دستمزدهای ناچیزمان نداریم. آن هم دستمزدهای ناچیزی که هم اکنون خانواده های ما برای گذران روزانه از اجاره خانه گرفته تا هزار بدبختی دیگر به آن محتاجند.

البته منظور منظور جناب نامحترم طباطبائی از محفوظ بودن دستمزدهای پرداخت نشده کارگران چیزی دیگریست. محفوظ بودن دستمزدهای بالا کشیده شده کارگران یعنی انباشته شدن حسابهای بانکی و شکمهای فربه حضرات برای دلالتی و سود آوری بیشتر. آن هم به بهای تحمیل فقر و گرسنگی هر چه بیشتر به زندگی کارگران و خانواده های محرومشان!

شرکت فرا دانش با بیش از 100 کارگر قراردادی سفید امضا، با قراردادهای یک طرفه و دستمزدهای 264 هزار تومانی، کارش کنترل کیفیت برخی از محصولات سایپا و ایران خودرو است. دفتر مرکزی شرکت واقع در خیابان نجات الهی تهران و عمدتاً کارگران این شرکت در بخشهای صنعتی مختلف سایپا و ایران خودرو مشغول به کارند

منبع: ایران خودرو

تجمع بازنشستگان ذوب آهن اصفهان در اعتراض به پرداخت نشدن حقوقشان

تعدادی از بازنشستگان ذوب آهن اصفهان صبح امروز در اعتراض به تاخیر در دریافت حقوق خود برای ...دومین روز متوالی دست به اعتراض زده و در مقابل کانون بازنشستگان تجمع کردند
تعدادی از بازنشستگان ذوب آهن اصفهان صبح امروز در اعتراض به تاخیر در دریافت حقوق خود برای ...دومین روز متوالی دست به اعتراض زده و در مقابل کانون بازنشستگان تجمع کردند
به گزارش خبرگزاری هرانا به نقل از ایسنا، بازنشستگان ذوب آهن اصفهان پس از 11 روز تاخیر در دریافت حقوق های خود از صندوق بازنشستگی، روز گذشته مقابل استانداری و امروز مقابل کانون بازنشستگان اصفهان تجمع کردند
در همین رابطه یکی از بازنشستگان ذوب آهن گفته است که از ابتدای ماه حقوق خود را دریافت نکرده ایم و مسوولان اعلام می کنند که صندوق پول خالی است و توانایی پرداخت حقوق ما را ندارند
بازنشستگان مذکور، حسن کریمی افزود: همیشه در تاریخ دوم هر ماه حقوق خود را دریافت و قبضه های آب و برق را پرداخت می کردیم

وی اظهار داشت: اکنون 11 روز از ماه می گذرد و ما همچنان نتوانسته ایم حتی یک قبضه هم پرداخت کنیم
همچنین نماینده بازنشستگان ذوب آهن در همین رابطه گفت: روز گذشته مقابل استانداری تجمع و با معاون انتظامی استاندار صحبت کردیم، اما تنها پاسخی که شنیدیم این بود که صندوق پول بازنشستگان خالی است
فتح الله فیض افزود: طبق ماده 5 آیین نامه حقوقی از نخستین روز استخدام در ذوب آهن به ما اعلام کردند که در زمان بازنشستگی هر حقوقی به شاغلان تعلق بگیرد مشمول حال بازنشستگی هم می شود
وی افزود: سال گذشته دستورات دولت مبنی بر اجرای طرح نظام هماهنگ بود، اما متأسفانه این طرح از ابتدای بازنشستگی ما اجرا نشده است و پایه حقوقی بازنشستگان با شاغلان متفاوت است
نماینده بازنشستگان ذوب آهن تصریح کرد: ما باید پول خود را از صندوق حمایت از بازنشستگان بگیریم که اکنون به دلیل مدیریت اشتباه این صندوق خالی است
وی ادامه داد: اگر تا چند روز آینده حقوق بازنشستگان ذوب آهن پرداخت نشود به تجمع خود در گردنه زرین شهر- ذوب آهن ادامه خواهیم داد

در حاشیه اختلاف مجلس و دولت در موضوع یارانه‌ها

وقتی ضریب اعتماد اندک است

محمدصادق جنان‌صفت

اختلاف دیدگاه و آرای مجلس قانون‌گذاری و نهاد ریاست جمهوری درباره هدفمند کردن یارانه‌ها،

به نوشته روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد در تاریخ 13 آبان 88 آمده است: با وجود گفت‌وگو، چانه‌زنی، مذاکره، تبادل نظر و نشست‌های مشترک چند ماهه، در صحن علنی مجلس نمود بیشتری پیدا کرد و موجی از تعجب برانگیزت. مجادله روسای مجلس و دولت و تهدید ضمنی دولت مبنی بر احتمال بازپس‌گیری لایحه، نشان داد که اختلاف دیدگاه‌ها ژرف‌تر از چیزی است که پیش از این تصور می‌شد. این اختلاف آشکار شده در صحن علنی مجلس درباره چگونگی اجرای لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها دلایل متعددی دارد. نخستین دلیل، اهمیت و ابهام در پیامدهای آن است. در حالی که دولت معتقد است اجرای لایحه، ریشه تورم را می‌سوزاند، نمایندگان معتقدند اجرای این لایحه منجر به تثبیت نرخ تورم در سطوح بالا در سال‌های آتی خواهد شد. یک دلیل عمده دیگر این است که نمایندگان دولت و مجلس که از طرف روسای خود برای مذاکره و چانه‌زنی انتخاب شده بودند، نتوانستند طرف دیگر را متقاعد کنند یا اینکه طرفین وفا به عهد را فراموش کرده و در روزهای اخیر حرف‌های تازه‌ای می‌زنند. می‌توان یادآور شد که ادامه اختلاف‌ها و رسیدن آن به صحن علنی مجلس، شاید به دلیل عدم کارشناسی دقیق از اجزای لایحه توسط دو نهاد یاد شده است. تجربه نشان می‌دهد که اختلاف نهادها درباره یک موضوع اگر پایه‌های کارشناسی داشته باشد، سرانجام به نتیجه‌ای ختم خواهد شد.

موضوع بسیار مهم دیگر در این باره را می‌توان به درجه پایین اعتماد دو نهاد درباره اختیارات طرف دیگر دانست. حرف مجلس روشن است و نمایندگان می‌گویند اگر قرار است ریالی توسط دولت از منابع عمومی هزینه شود، باید مقصد و مسیر آن کاملاً مشخص باشد تا بتوان حساب‌گشی کرد. از طرف دیگر دولت نیز به نهاد مجلس و تصمیم‌گیری‌های متغیر آن اعتماد کافی ندارد و معتقد است که تحولات در بودجه‌های سالانه، دست مجریان را می‌بندد.

دقت در آنچه بر زبان رییس دولت و نمایندگان مجلس آمد، مصداق نیرومندی برای اثبات مفهوم یاد شده است. این اختلاف دیدگاه‌ها چگونه برطرف می‌شود و پایه‌های کارشناسی حل اختلاف کجاست؟ هر دو نهاد نمی‌خواهند از حق خود عدول کرده و کاری کنند که بعدها نتوانند پاسخ قانع‌کننده‌ای برای ناکامی احتمالی پیدا کنند. باید منتظر ماند و دید دو نهاد اصلی کشور که هر دو خود را منتسب به یک جریان سیاسی می‌دانند، چگونه اعتمادسازی خواهند کرد و کدام یک حاضر است از حق خود عدول کند

بیشترین افراد بیکار جامعه فارغ‌التحصیلان دانشگاهی هستند

ایلنا در تاریخ 13 آبان 88 می‌نویسد: ، مدیر کل آموزش فنی‌و حرفه‌ای استان گیلان، گفت: بیشترین افراد بیکار جامعه فارغ‌التحصیلان دانشگاهی هستند و اداره کل آموزش فنی‌و حرفه‌ای گیلان می‌کوشد مهارت‌های کارآفرینی را در محیط‌های دانشجویی به طور رایگان در اختیار دانشجویان قرار بدهد (kab به گزارش ایلنا از گیلان، رسول شمشادی در نخستین همایش شایستگی‌های کارآفرینی با رویکرد کارآفرینی بر اساس استاندارد جهانی)، اظهار داشت: بیکاری در جامعه امروزه فقط مربوط به افراد باتحصیلات پائین نیست، بلکه اقشار تحصیل کرده در مقاطع مختلف دانشگاهی نیز با بیکاری روبه‌رو هستند و ی تحصیلات و مدارک دانشگاهی برای آینده شغلی افراد بسیار ضروری ولی کافی ندانست و اذعان داشت، کسانی که در دانشگاه‌ها مشغول به تحصیل هستند، بهتر است در هنگام تحصیل با راهکارهای کارآفرینی و اشتغال آشنا شوند چنانچه در این راستا اداره کل فنی‌و حرفه‌ای گیلان طبق تفاهم‌نامه‌ای با دانشگاه گیلان و با برنامه‌ریزی منسجمی به دانشجویان حرفه‌آموزی در ضمن تحصیل را آموزش بدهد این مقام مسوول دانشگاه را محور دانش و فنی‌و حرفه‌ای را مهارت آموزی خواند و تاکید کرد: دانشگاه و سازمان فنی‌و حرفه‌ای دو بال توسعه کشور هستند که در کنار یکدیگر می‌توانند به تربیت نیروی انسانی ماهر برای کشور کمک کنند شمشادی از راه‌اندازی همزمان اولین مرکز آموزش مهارت‌های پیشرفته جوار دانشگاه در دانشگاه گیلانه خبر داد (ASD)

وی خاطر نشان کرد: این مرکز با اهداف آموزش رایگان دانشجویان در آموزش نرم‌افزارهای تخصصی، علوم انسانی، فنی مهندسی، کشاورزی، تربیت بدنی جهت توانمندی دانشجویان و همچنین آموزش رایگان به ILIO دانشجویان در آموزش آمادگی 120 ساعته شغلی هست که بعد از فارغ‌التحصیلی می‌توانند با مدرک

مدت 11 ماه و با دریافت وجه از بخش خصوصی و دولت کسب و کار واقعی را آموزش ببینند به میزان 100 ساعت آموزشی خبر داد و افزود: امید است دانشجویان بعد KAB وی از آموزش کارآفرینی از پایان این دوره‌ها بتوانند به طور واقعی در محیط کسب و کار موفق بشوند.

در روز 12 آبان در دانشگاه پیام نور تاش خبر داد و تاکید کرد: ASD شمشادی همچنین از راه‌اندازی مرکز در دانشگاه گیلان و دانشگاه پیام نور تاش حضور دانشجویان در محیط‌های ASD هدف از تاسیس مراکز آموزشی فنی و حرفه‌ای در داخل دانشگاه‌ها و ارتقای سطح توانمندی مهارتی آنها است.

شمشادی در خاتم از پرداخت 400 میلیون تومان در سال جاری برای اجرای مهارت‌های پیشرفته در کل آموزش‌های مهارت، پیشرفته خبر داد در مراکز دولتی و غیردولتی مشمول کارآفرینی دانشگاه گیلان نیز در این همایش با بیان اینکه دولت سالانه ظرفیت ایجاد 650 هزار فرصت شغلی در کشور دارد، اظهار داشت: این در حالی است که بیش از یک میلیون و 200 هزار نفر سالانه از دانشگاه‌های کشور فارغ‌التحصیل می‌شوند و برای همه آنان امکان فرصت شغلی وجود ندارد و بنابراین باید به فکر اساسی برای خود باشند.

کامیاز طاهری آیکنار یکی از فرصت‌های بسیار موثر در رفع مشکلات اشتغال فارغ‌التحصیل دانشگاهی را فراگیری مهارت‌های لازم در کارآفرینی پس از فراغت از تحصیل خواند.

وی با اشاره به تاسیس مرکز کارآفرینی در سال 82، خاطرنشان کرد: در طول این مدت دوره‌های مختلفی با همکاری اداره کل آموزش فنی و حرفه‌ای گیلان برای آموزش مهارت‌های کسب و کار برای دانش‌جویان برگزار شده است.

وی تعداد دانش‌جویان دانشگاه گیلان را حدود 11 هزار نفر اعلام و اذعان داشت: سعی می‌کنیم با افزایش ظرفیت کارآموزی، ظرفیت‌های بیشتری را در اختیار دانش‌جویان قرار بدهیم تا پس از فارغ‌التحصیلی به راحتی بتوانند برای خود ایجاد اشتغال و درآمد کنند.

تجمع کارگران پریس در مقابل استانداری کردستان

به گزارش فعالان کارگری، کارگران پریس اواخر شهریور ماه سال 87 و بدنبال اعتراض به عدم پرداخت ب موقع دستمزدهایشان با رای هیئت تشخیص اداره کار سنندج در تاریخ 27/7/87 از کار خود اخراج شدند اما در پی تداوم اعتراضات این کارگران هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج رای به ابقا بکار آنان با حذف قید موقت از قراردادهايشان داد و بدنبال آن کارفرمای پریس به دیوان عدالت شکایت کرد و نهایتاً با اعتراضات و پیگیریهای کارگران دیوان عدالت نیز رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج را تأیید کرد.

علیرغم رای هیئت حل اختلاف اداره کار سنندج و دیوان عدالت مبنی بر بازگشت بکار کارگران پریس کارفرما با همکاری اداره کار و استانداری و دیگر نهادهای مسئول در سنندج عملاً این کارگران را بر سر کارهای خود باز نگرداند و تحت فشار شورای تامین استان کردستان، کارگران پریس 27/4/88 و ادار به امضای قرارداد موقت با کارفرمای کارخانه پریس شدند و کارفرما از تاریخ انعقاد این قرارداد تا پایان آن یعنی مورخه 27/7/88 فقط شش نفر از این کارگران را بکار گرفت و عملاً بقیه کارگران را به کارخانه راه نداد و نهایتاً روز 27 مهر ماه 88 به این کارگران اعلام کرد آنان را بکار نخواهد گرفت.

به همین دلیل کارگران پریس روز چهارشنبه 29 مهر ماه در مقابل اداره کار سنندج دست به تجمع زده و شکایتی را از کارفرما به اداره کار تسلیم کردند که دیروز ششم آبانماه جلسه هیئت تشخیص اداره کار سنندج رسیدگی به شکایات کارگران پریس را آغاز کرد.

کارگران پریس در شکایت خود به اداره کار سنندج خواهان اجرای رای دیوان عدالت اداری شدند و دیروز در اعتراض به فشاری که شورای تامین استان برای امضای قرارداد موقت به این کارگران وارد کرده بود در مقابل استانداری نیز دست به تجمع زده و خواهان رسیدگی به وضعیت خود شدند.

بنا بر گزارشهای دریافتی، بدنبال تجمع کارگران پریس در مقابل استانداری کردستان مامورین لباس شخصی و انتظامی بلافاصله به نحو چشمگیری در مقابل استانداری حضور پیدا کردند اما کارگران با تاکید بر خواستههای خود با معاون امنیتی استانداری کردستان دیدار کرده و بر رسیدگی فوری به خواست هایشان تاکید کردند.

لازم به یادآوری است علیرغم صدور رای دیوان عدالت مبنی بر بازگشت بکار کارگران پریس با حذف قید موقت از قراردادهايشان، کارفرمای پریس از سال گذشته تا کنون از پرداخت دستمزدهای این کارگران طفره

رفته است و نهادهای مسئول در سندج هیچگونه توجه و یا اقدامی برای اجرای رای دیوان عدالت بعمل نیاورده اند و در طول این مدت دوشادوش کارفرما این کارگران را سر دوانده اند.

کارگران "اشکان چینی" سپر انسانی مدیریت اند

دبیر اجرایی خانه کارگر استان قزوین گفت: مدیریت شرکت اشکان چینی از کارگران به عنوان سپر انسانی برای اجرای خواسته‌های خود استفاده می‌کند.

به گزارش خبرگزاری کار، عیدعلی کریمی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، با اشاره به اینکه اشکان چینی از واحدهای مدرن تولید چینی در کشور است افزود: با وجودی که این کارخانه میلیاردها تومان وام گرفته است اما به صورت نیمه فعال به کار خود ادامه می‌دهد.

وی تصریح کرد: در کارخانه اشکان چینی یک هزار کارگر می‌توانند کار کنند اما مدیریت آن در برهه‌های مختلف از 150 تا 300 کارگر استفاده می‌کند و آنها را هم زیاد نگه نمی‌دارد و هرچند وقت یک بار کارگران قدیمی را اخراج و کارگران جدید به کار می‌گیرد.

کریمی با اشاره به بدهی اشکان چینی به شرکت گاز، اظهار داشت: کارفرمای این واحد کارگران را به تجمع در شهر صنعتی البرز تشویق می‌کند تا گاز واحد وصل شود و شرکت دوباره بتواند به وام‌های میلیاردی اش برسد.

بازتاب تهدید دولت برای استرداد لایحه یارانه‌ها

واکنش باهنر و توکلی به خواسته‌های احمدی‌نژاد

باهنر: مجلس به استرداد لایحه رای دهد

توکلی: دولت به نظر مجلس تمکین کند

به نوشته روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد در تاریخ 14 آبان 88 آمده است: - محمدرضا باهنر و احمد توکلی، دو نماینده شاخص مجلس تامين نظر رییس‌جمهور درباره لایحه یارانه‌ها را غیرممکن دانستند؛ اما دو راهکار متفاوت برای حل مشکل ارائه کردند؛ توکلی از دولت خواست به مصوبه قانونی مجلس تمکین کند، اما باهنر به نمایندگان توصیه کرد به استرداد این لایحه رای مثبت دهند.

محمدرضا باهنر، نایب‌رییس دوم مجلس که در پایان جلسه علنی دیروز در جمع خبرنگاران چند خبرگزاری از جمله ایسنا سخن می‌گفت، تاکید کرد: اینکه درخواست شده منابع لایحه هدفمندکردن یارانه‌ها در بودجه سالانه نیاید، نظر مجلس در این خصوص قطعی است که این امر خلاف قانون اساسی است و ما این کار را نمی‌توانیم بکنیم. بنابراین اگر دولت روی استرداد لایحه اصرار داشته باشد که طبق شنیده‌ها بر این موضوع اصرار دارد، بهتر است که مجلس با این استرداد موافقت کند.

وی با تاکید بر این که لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها، لایحه ای بسیار مهم، با حساسیت بالا و اجتناب‌ناپذیر است، یادآور شد: از زمانی که این لایحه در صحن علنی مطرح شد، مردم در جریان همه گفت‌وگوها، پیشنهادها و مسائل بودند. تقریباً هنگامی که تصویب مواد این لایحه به اواخر رسید، رییس‌جمهور به مجلس آمد و نگرانی خود را از این موضوع که ممکن است این سیاست‌ها در آینده با ثبات نباشد، اعلام کرد.

وی ادامه داد: این بحث در کمیسیون ویژه پیش از این مطرح شد، بنابراین نگرانی رییس‌جمهور جایگاه مناسبی ندارد؛ چرا که مجلس عموماً در این طور قوانین مهم همچون لایحه خدمات کشوری، اصل 44 و هدفمند کردن یارانه‌ها اعتقاد جدی به ثبات سیاست‌ها دارد.

نماینده مردم تهران در خانه ملت تاکید کرد: همان‌طور که خدمت رییس‌جمهور مطرح شد که اگر قرار باشد منبع عظیم درآمدی و هزینه‌ای در قانون بودجه نیاید یا به خزانه کل کشور واریز نشود، این موضوع خلاف قانون اساسی است؛ البته رییس‌جمهور از این توضیحات قانع نشد و نگرانی‌اش را در رابطه با عدم ثبات سیاست‌ها مطرح کرد. بر همین اساس بود که نامه استرداد لایحه به مجلس تقدیم شد؛ اما طبق تفاهم انجام شده قرار شد این درخواست روز چهارشنبه در مجلس مطرح نشود و تا یکشنبه این فرصت به دولت داده شد که اگر نیاز باشد، نامه استرداد را به مجلس بازگرداند.

باهنر ادامه داد: مواد تصویبی لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها دست و بال دولت را نمی‌بندد و همه موارد و اختیاراتی که دولت در این لایحه خواستار شده مجلس در اختیار دولت قرار داده است؛ البته باید به این نکته نیز توجه شود که اقل کار مجلس مراعات قوانین اساسی است، با این وجود باید منتظر ماند تا ببینیم که یکشنبه

چه اتفاقی می‌افتد.

وی در ادامه گفت: نظر شخصی بنده این است که اگر دولت روی مساله استرداد لایحه هدفمند کردن پارانه‌ها اصرار داشت که طبق شنیده‌ها بر این موضوع اصرار دارد، بهتر است که مجلس با این استرداد موافقت کند؛ چرا که این لایحه و قانون آنقدر مهم است که باید با تفاهم صد درصدی بین مجلس، دولت و سایر قوا اجرا شود.

نایب رییس دوم مجلس با تاکید بر اینکه نمایندگان می‌توانند به استرداد این لایحه رای مثبت یا منفی بدهند، گفت: اگر لایحه هدفمند کردن پارانه‌ها در مرحله قبل از تصویب کلیات آن بود، تنها اعلام استرداد دولت این لایحه را از دستور کار خارج می‌کرد؛ اما چون کلیات آن در مجلس تصویب شده طبق آیین نامه باید نمایندگان به استرداد آن رای دهند؛ البته همانطور که گفتم توصیه شخص بنده به نمایندگان آن است که به این استرداد رای دهند.

باهنر همچنین با تکذیب دیدار رییس مجلس با رییس‌جمهور در رابطه با استرداد لایحه هدفمند کردن پارانه‌ها یادآور شد: قرار بود نشستی بین برخی نمایندگان و دولت در این زمینه برگزار شود؛ البته چنین نشست‌هایی ظرف یک هفته گذشته بسیار برگزار شده بود. دولت همان‌طور که روز گذشته رییس‌جمهور اعلام کرد، خواستار این است که این قانون در بودجه‌های سالانه نیاید. در این زمینه نظر مجلس قطعی است که این موضوع خلاف قانون اساسی است و ما نمی‌توانیم این کار را بکنیم.

وی راه میانی برای حل کردن این اختلاف نظر را مذاکره و اقناع دولت عنوان و خاطر نشان کرد: باید در مذاکره ای دولت را قانع کرد که اختیاراتش در این زمینه کافی است و بیش از این ضرورت ندارد که نگرانی دیگری ایجاد کند، اگر دولت قانع نشد و لایحه را پس نگرفت، مساله بررسی لایحه هدفمند کردن پارانه‌ها ادامه پیدا می‌کند؛ اما اگر این‌طور نشد بهتر است که نمایندگان با استرداد موافقت کنند.

باهنر همچنین یادآور شد: مجلس در جلسه‌ای با نماینده مقام معظم رهبری این موضوع را توضیح داد که اختیارات دولت در رابطه با این لایحه کافی است و البته نماینده ایشان نیز در این زمینه قانع شده‌اند؛ اما رییس‌جمهور این موارد را نپذیرفته و قانع نشده است.

احمدی‌نژاد اختیارات مغایر قانون اساسی می‌خواهد

در همین حال، احمد توکلی، رییس مرکز پژوهش‌های مجلس تاکید کرد که تامین نظر احمدی‌نژاد به لحاظ قانونی و آیین‌نامه‌ای ممکن نیست. توکلی با تاکید بر اینکه دولت اصرار دارد که حتما شرایط قانونی برای تحقق خواسته‌هایش در این لایحه فراهم شود، اظهار کرد: من نامه استرداد لایحه را نمی‌پسندم و فکر می‌کنم مفید به حال هدف دولت نیست. وی افزود: براساس آیین‌نامه مجلس، ماده 13 این لایحه از سوی نمایندگان به تصویب رسیده و پیشنهاد بازگشت به لایحه دولت نیز رای نیاورده است، بنابراین هیچ امکان آیین‌نامه‌ای برای تامین نظر دولت وجود ندارد.

نماینده تهران رامحل درست را این موضوع دانست که در حال حاضر بررسی لایحه به همین ترتیبی که پیش می‌رود، ادامه یابد و دولت هم به نظر قانونی مجلس تمکین کند. توکلی اضافه کرد: دولت طی سه‌ماه فرصت دارد تا آیین‌نامه اجرایی این لایحه را تهیه کند و اگر می‌خواهد کارت اعتباری خانوارها را صادر کند و برای گیرندگان یارانه نقدی تا اول فروردین ماه به حساب‌ها واریز کند، اقدامات لازم را انجام دهد. او ادامه داد: پس از این اقدام، دولت می‌تواند در لایحه بودجه سال 89 که در بهمن‌ماه در مجلس بررسی می‌شود تقاضای تنخواگردان کند و بنده هم به‌طور جدی از این تقاضا دفاع می‌کنم تا دست دولت باز شود و بتواند در یک فاصله 3 تا 4 ماه آیین‌نامه را تنظیم کند.

توکلی ادامه داد: خیال دولت راحت باشد که با این اقدامات، کار انجام می‌شود، اگر هم در عمل دچار مشکل شد با ارائه یک لایحه دوفوریتی در مجلس تقاضای اصلاح قانون کند. وی در پاسخ به این سوال که رامحل غیر آیین‌نامه‌ای در مورد تامین نظر دولت در ماده 13 لایحه هدفمند کردن پارانه‌ها چیست، گفت: رامحل غیر آیین‌نامه‌ای آن فرافقانونی است که در اختیار ولی‌فقیه است و ما نمی‌توانیم کاری انجام بدهیم.

توکلی همچنین در گفت‌وگو با خبرگزاری فارس در توضیح جزئیات اختلاف نظر موجود تصریح کرد: درخواست رییس‌جمهور اخذ اختیارات تام در جهت اجرای قانون هدفمند کردن پارانه‌ها بود؛ احمدی‌نژاد معتقد است تصویب لایحه به شکل کنونی تبعات گسترده‌ای را به همراه خواهد داشت و این در حالی است که قانون مصوبه شده، به هیچ‌وجه دولت را محدود نکرده است.

وی اظهار داشت: هدف مجلس انجام نظارت کافی و وافی و اصولی بر چگونگی اجرای لایحه است؛ ضمن آنکه براساس توافقات صورت گرفته دهک‌ها حذف و جدول به ردیف تبدیل شدند و بدین وسیله دولت از اختیارات لازم جهت ورود به عرصه اجرایی طرح برخوردار است.

او ضمن تاکید بر این موضوع که خواسته و استدلال احمدی‌نژاد مغایر با قانون اساسی است، تصریح کرد: حتی در صورت تصویب صندوق توسط مجلس، چند صباحی بعد چند نماینده می‌توانستند با ارائه طرح دو فوریتی صندوق را منحل کنند، زیرا قوه مقننه تأثیرپذیر نیست. توکلی متذکر شد: البته مجلس به منظور کاهش

نگرانی‌های دولت، طی ارتباط‌های متعددی در خصوص مباحث مختلف بحث و گفت‌وگو کرده است و حتی در جهت تثبیت لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها، متعهد شده که در قالب برنامه پنجم ماده‌ای را تصویب کند که تغییر ساختار قانون هدفمند کردن یارانه‌ها به سادگی امکان‌پذیر نباشد.

استقبال فراکسیون اقلیت از استرداد لایحه یارانه‌ها
نمایندگان فراکسیون اقلیت مجلس از تصمیم احتمالی احمدی‌نژاد برای استرداد لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها استقبال کرده و ابراز داشتند که احمدی‌نژاد متوجه شده توان اجرای لایحه را ندارد. سخنگوی فراکسیون اقلیت در گفت‌وگو با پایگاه خبری «فردا» گفت: بیشتر از نمایندگان مجلس، طبقه محروم جامعه است که از این اقدام خوشحال خواهد شد.

داریوش قنبری تأکید کرد: خود آقای احمدی‌نژاد هم به این نتیجه رسیده بود که دولت توانایی اجرای لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها را ندارد و به تبعات مختلف سیاسی، اقتصادی و اجتماعی این لایحه پی برده بود. لذا به دنبال بهانه می‌گشت تا لایحه را منتفی کند.

وی افزود: هرچند هدفمند کردن یارانه‌ها یک جراحی بزرگ در اقتصاد کشور بود، اما از اول هم مشخص بود که دولت جراح خوبی برای این عمل نیست و از توان لازم برای این جراحی بزرگ برخوردار نیست.

سخنگوی فراکسیون اقلیت ادامه داد: دولت در پی کاهش اختیارات مجلس بود و وقتی مطمئن شد که مجلس از انجام وظایف خود کوتاه نمی‌آید و درآمدهای حاصل از حذف یا هدفمند کردن یارانه‌ها را در اختیار دولت قرار نمی‌دهد که هرگونه خواست مصرف‌کننده، لایحه را پس گرفت. وی همچنین از علی لاریجانی رییس مجلس گلایه کرد که چرا اجازه داده احمدی‌نژاد به شان مجلس بی‌احترامی کند. قنبری پیش‌بینی کرد که رییس‌جمهور از این پس در سخنرانی‌ها و اعلام مواضع خود باز همه تقصیرها را به گردن مجلس می‌اندازد و مدعی می‌شود که ما می‌خواستیم خدمت کنیم ولی مجلس مخالفت کرد.

مجید نصیرپور، عضو کمیسیون اجتماعی مجلس نیز نامه احمدی‌نژاد به هیات ریسه برای استرداد لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها را اقدام بسیار خوبی دانست و گفت: این امر نشانگر این است که صدای منتقدین این لایحه به گوش رییس‌جمهور رسیده است.

وی با اشاره به وضعیت رکود اقتصادی در کشور و کم‌حرکی آن، افزود: اجرای لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها با شعارهای دولت دهم در تضاد بود. نگرانی ما از عدم اجرای شعارهای دولت در انتخابات (که بر اساس آن هم رای آورد) و افزایش فقر در جامعه بود.

نصیرپور با اشاره به مخالفت برخی از نمایندگان با پس گرفتن لایحه، گفت: مصلحت کشور مهم‌تر از نهاد مجلس است. برای کمک به مردم، کار آغاز شده را هم متوقف می‌کنیم. اصراری به تصمیم اشتباه نداریم. این نماینده اصلاح‌طلب اتفاقات روز سه‌شنبه مجلس را به مصلحت مردم دانست و افزود: این اتفاق در تاریخ اقتصاد اتفاق خوبی است که خیرات آن را در آینده خواهیم دید.

دستمزد کارگران خباز سندیجی سرانجام افزایش یافت

ایلنا در تاریخ 1388/8/14 آورده است: در پی اعتراض‌های چندی پیش جمعی از کارگران خباز سندیجی به عدم افزایش دستمزدها، سرانجام دستمزد این کارگران از 2 روز پیش افزایش یافت.

محمود صالحی از فعالان کارگری خباز شهرستان سفرگفت: پس از گذشت بیش از 7 ماه از ابلاغیه مصوبه افزایش مزدی شورای عالی کار، سرانجام کارگران خباز سندیجی توانستند دستمزدهای خود را افزایش دهند. وی گفت: این درحالی است که هنوز هیچ اقدامی درخصوص افزایش دستمزد کارگران خباز سقزی صورت نگرفته است.

به گفته صالحی، طبق توافقی که در آن مسوولان استانی نیز حضور داشته‌اند، مطالبات کارگران خباز برحسب نوع فعالیت نسبت به گذشته افزایش یافته است.

وی تصریح کرد: با وجودی که پایه حقوق کارگران خباز سندیجی افزایش یافته است این کارگران بابت عدم افزایش مطالبات خود از ماه‌های گذشته بیش از یک میلیون تومان طلبکار هستند.

پایان پیام

دو تن از اعضای سندیکای کارگران هفت تپه بازداشت و به زندان دزفول منتقل شدند

به گزارش فعالین کارگری از داخل کشور در تاریخ 14 آبان 88 آمده است؛ دو تن از اعضای هیئت مدیره شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه برای اجرای حکم حبس خود بازداشت و روانه زندان شدند. همین گزارش اعلام میدارد؛ صبح روز جاری مورخ 14 آبان ماه، جلیل احمدی و فریدون نیکوفر از اعضای هیئت مدیره شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه پس راس ساعت 10 صبح توسط حراست این شرکت

بازداشت و ساعت 14 به نیروی انتظامی تحویل شدند که این نیرو نیز نامبرندگان را جهت اجرای حکم به زندان دزفول منتقل کرد.

این دو فعال کارگری پیشتر توسط شعبه اول دادگاه انقلاب دزفول به دلیل فعالیت های صنفی خود به تحمل شش ماه حبس تعزیری و شش ماه حبس تعلیقی محکوم شده بودند. حکم صادره در شعبه 13 دادگاه تجدید نظر استان عیناً تأیید و روز جاری توسط اجرای احکام دادگاه دزفول به اجرا گذارده شد.

لازم به ذکر است مهرماه سال جاری شعبه اول دادگاه انقلاب دزفول فعالان کارگری شرکت هفت تپه را به دلیل فعالیت های صنفی خود محکوم کرد، در این حکم علی نجاتی، فریدون نیکوفر، قربان علی پور و جلیل احمدی به تحمل 6 ماه حبس تعزیری و 6 ماه حبس تعلیقی و محمد حیدری پور به تحمل چهار ماه حبس تعزیری و هشت ماه حبس تعلیقی محکوم شدند. مطلعان عنوان می دارند احکام زندان سایر فعالان کارگری این شرکت طی روزهای آتی به اجرا گذارده خواهد شد.

جزئیات بیشتری از دستگیری دو فعال کارگری هفت تپه

به گزارش خبرگزاری حکومتی ایلنا در همان 14 آبان 88 آمده است: روز گذشته، 2 نفر از کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه برای سپری کردن دوره محکومیت خود بازداشت شدند. رضا رخشان از اعضای سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه در گفتگو با ایلنا، گفت: در روز پنجشنبه 14 آبان، ماموران نیروی انتظامی به کارخانه نیشکر هفت تپه مراجعه کردند تا طبق رای دادگاه تجدید نظر، 2 نفر از کارگران این کارخانه را بازداشت کنند. وی با یادآوری اینکه پیشتر در این دادگاه محکومیت 5 نفر از کارگران هفت تپه در رابطه با اعتراض های کارگری تأیید شده بود؛ گفت: براساس این رای فریدون نیکوفر و جلیل احمدی از کارگران نیشکر هفت تپه و از اعضای سندیکای کارگری این کارخانه به جرم تبلیغ عیله نظام به تحمل یک سال حبس (6 ماه تعزیری و تعلیقی) محکوم شده بودند.

این فعال کارگری ادر خصوص نحوه بازداشت این کارگران گفت: در روز پنجشنبه این کارگران ابتدا از سوی حراست شرکت احضار و سپس توسط ماموران بازداشت شدند. رخشان با بیان اینکه در مجموع تاکنون برای 5 نفر از کارگران نیشکر هفت تپه حکم حبس صادر شده است؛ گفت: ممکن است بازداشت 2 نفر دیگر از این پنج کارگر در هفته پیشرو صورت گیرد. این عضو سندیکای هفت تپه با بیان اینکه عدم به موقع پرداخت مطالبات کارگران و نابسامان شدن وضعیت تولید باعث اعتراض های کارگران نیشکر هفت تپه بوده است نسبت به آرای صادره اعتراض کرد. کارخانه نیشکر هفت تپه در 2 سال گذشته، در جریان بحرانی شدن صنایع قند و شکر ایران صحنه اعتراض های گسترده کارگری بود.

دولت کودتایی احمدی نژاد و تهیه طرح پیوستن به سازمان تجارت جهانی

دولت ارتجاعی احمدی نژاد در شرایط بلبشوی اقتصادی و ویرانی کشور، بر رغم شعارهای توخالی و بی پشتوانه، از همه راه های ممکن برای کسب حمایت امپریالیسم استفاده می کند. در گرماگر کشمکش برسر لایحه هدفمند سازی یارانه ها و اشک تمساح ریختن رییس دولت نامشروع کودتا برای توده های محروم، هیات وزیران به ریاست احمدی نژاد، با شتاب مشغول فراهم ساختن زمینه های حقوقی و اجرایی پیوستن به سازمان تجارت جهانی (دبلیو-تی-او) هستند، و برنامه مقررات زدایی و انطباق با معیارهای این سازمان با قوت در حال اجرا است. اصولاً برنامه هدفمند سازی یارانه ها، و یا همان طرح تحول اقتصادی، چیزی نیست جز اجرای نسخه های صندوق بین المللی پول و بانک جهانی با الگوی سازمان تجارت جهانی که رژیم ولایت فقیه موظف به اجرای آن است.

روزنامه دینای اقتصاد ۱۴ آبان ماه، در این خصوص از قول معاون امور بین المللی وزیر بازرگانی دولت، گزارش داد: "دولت در حال تهیه مقدمات پیوستن به سازمان تجارت جهانی است. پس از 9 سال مخالفت آمریکا با درخواست ایران برای پیوستن به سازمان تجارت جهانی در سال ۱۳۸۴ موافقت شد، و پس از آن پیش نویس اولیه گزارش رژیم تجاری در تیرماه ۱۳۸۶ در کمیسیون اقتصادی دولت به تصویب رسید و به دبیر خانه سازمان تجارت جهانی ارسال شد. بر اساس الگوی سازمان تجارت جهانی، گزارشی شامل ۱۰۵ بند که تصویر جامعی از همه ابعاد اقتصادی و بازرگانی را در خود دارد، تهیه شده است و ایران آمادگی دارد در کار گروه ویژه، به تمامی پرسش ها پاسخ دهد. دو هفته پیش دولت تصمیم گرفت این گزارش را به سازمان تجارت جهانی ارسال کند.

همکار و همدوش اصلی دولت کودتا در تهیه این طرح و ارسال آن، اتاق بازرگانی جمهوری اسلامی است. یحیی آل اسحاق، رییس اتاق بازرگانی تهران، در جریان بیست و نهمین نشست هیات نمایندگان اتاق بازرگانی

تهران با ابراز خوشحالی از طرح دولت، تاکید کرد که رژیم تجاری ای که دولت تهیه دیده و به سازمان تجارت جهانی ارسال می شود ابتدا در اختیار این اتاق قرار گرفته و پس از ملاحظات و با احیانا افزودن و کسر کردن، نهایی خواهد شد. آل اسحاق از جانب نمایندگان سرمایه داری بزرگ بازرجاری ایران در حمایت از دولت کودتا گفت: "فعالیت دولت برای بهینه سازی فضای اقتصادی کشور قابل تقدیر است. دولت باید سعی کند تعامل بهتری با بخش خصوصی داشته باشد. تصمیم نادرست لطامات جبران ناپذیری به اقتصاد کشور وارد می کند..." به این ترتیب، علی رغم کشمکش و رقابت میان نمایندگان سیاسی لایه های انگلی سرمایه داری، آنها بر سر مهم ترین موضوعات نظیر پیوستن به سازمان تجارت جهانی اتفاق نظر دارند. اجرای الگوی سازمان تجارت جهانی در کشور و تهیه طرح آن توسط دولت کودتا برای پیوستن به این نهاد بین المللی با وضعیت و چارچوب کنونی، پایه های اقتصاد ملی متزلزل تر از قبل شده و آینده جامعه با خطرات جدی مواجه می شود. فقط و فقط اکثریت مطلق مردم قربانی این نوع طرح و سیاست ها بوده و هستند

اطلاعیه در مورد مطلب مندرج در وبلاگ سندیکای کارگران هفت تپه

در روز 11 آبانماه 88 مطلبی با عنوان " دست از سر ما بردارید " به قلم آقای رضا رخشان در وبلاگ سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه درج شد که مطالبی علیه تعدادی از فعالین کارگری نوشته شده بود و همچنین مطالب دیگری درباره ی موضوعات دیگری ، عنوان شده بود.

اکنون که این خطوط را مینویسم در ساعت 2:30 عصر پنجشنبه 14 آبان 88 ، خبر دستگیری چند تن از اعضای سندیکا را به من داده اند و با توجه به اینکه دستگیری من نیز اتفاق خواهد افتاد ،نمیدانم چه اندازه زمان خواهم داشت که سر فرصت به مطلب درج شده یا مطالب دیگر بپردازم اما لازم دیدم برای کارگران هفت تپه و دیگر کارگران و فعالان کارگری روشن کنم که مطالب عنوان شده از طرف آقای رضا رخشان در مطلب "دست از سر ما بردارید" ،صرفا نظریات شخصی ایشان بوده و به هیچ وجه بازگو کننده ی نظریات اعضای هیات مدیره و سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه نمیشد. همچنین نظریات ایشان نمیتواند به عنوان بخش روابط عمیمی سندیکا نیز تلقی شود زیرا در این صورت هم نیاز به بحث و تصویب در هیات مدیره را دارد.

به هر حال، موارد ذکر شده توسط ایشان صرفا نظریات شخصی ایشان است و به هیچ وجه نظر سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه نمیشد.

لازم به ذکر است که در ایام حبس ، اینجانب از طریق تماس تلفنی با همسر و دیگر دوستان در جریان ایمیل ها و مطالب ارسالی به سندیکا قرار خواهم گرفت و در صورت لزوم اعلام موضع یا پاسخ به موارد و مطالب لازم را خواهم داد.

لذا ، با تماس با ایمیل اینجانب امکان تماس با بنده و پاسخگویی من برقرار خواهد بود.

امیدوارم که کارگران هفت تپه و دیگر کارگران با حمایت از نمایندگان خود و سایر کارگران ایران با سعی در اتحاد بیشتر و پرهیز از هرگونه تفرقه، برای دفاع از کارگران زندانی قدم های استواری در راه تلاش برای ایجاد تشکل های مستقل خود بردارند.

به امید همبستگی هر چه بیشتر کارگران

علی نجاتی

رئیس هیات مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

ساعت 2:30 ظهر - 14 آبانماه 88

آقاتهرانی در گفت وگو با ایلنا:

مردم از لایحه هدفمند کردن یارانه ها احساس خوبی ندارند

ایلنا در تاریخ 1388/8/14 آورده است : عضو کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس هدفمند کردن یارانه ها اجرائی عدالت دانست و گفت: متاسفانه مردم در این مورد اطلاع دقیقی ندارند و باور عمومی بر این است که در اثر اجرائی این لایحه همه چیزگران می شود و امکان ادامه زندگی به ویژه در بین اقشار آسیب پذیر با مشکل مواجه می شود

حجت الاسلام مرتضی آقاتهرانی در گفت وگو با خبرنگار ایلنا با تاکید بر اینکه فکر خوبی بر هدفمند کردن یارانه ها حاکم است تا کمک به طبقات محروم جدی تر شود گفت: لایحه هدفمند کردن یارانه ها در این راستا تهیه و تنظیم شد

وی پرداخت یارانه به طبقات آسیب پذیر را عین عدالت دانست و گفت: عدالت با فطرت انسان ها سازگار است و به همین دلیل دولت های قبل از جمله دولت آقایان خاتمی و هاشمی نیز چنین دغدغه ای را داشتند اما نکته مهم راهکارها و نحوه اجراست

آقاتهرانی با تاکید بر اینکه اصل هدفمند کردن یارانه ها کار بدی نیست، گفت: حضرت علی (ع) هم که به حکومت رسید بیت المال را عادلانه تقسیم کرد و امتیاز های برخی افراد را حذف کرد که در نتیجه آنها در برابر امیر المومنین قد علم کردند

وي با اعلام اینکه این لایحه مدت‌ها وقت دولت را گرفته، گفت: این لایحه در کمیسیون‌های گوناگون مورد بحث و بررسی قرار گرفت تا امروز که در صحن علنی مطرح می‌شود.

وي با تأکید بر اینکه مجلس باید در مورد لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها به دقت بحث و بررسی کند، گفت: این لایحه در کمیسیون اقتصادی و به صورت ویژه مورد بررسی قرار گرفت و اکنون نیز در صحن علنی مورد بررسی کلی قرار می‌گیرد تا بند به بند تصویب شود.

آقای تهرانی با اعلام طولانی شدن بررسی این لایحه گفت: طولانی شدن به معنای اهمیت آن است به همین دلیل در مواردی که احساس کنیم اشتباهی وجود دارد اعتراض می‌شود و حتی نمایندگان فریاد هم می‌کشند تا انجام وظیفه کرده باشند.

وي با اعلام اینکه مجادله‌های مجلس اثر بدی در جامعه می‌گذارد، گفت: گاهی اوقات آن چنان فریادهایی در مجلس زده می‌شود که مردم گمان می‌کنند قرار است اتفاق بدی بیفتد که چنین رفتارهایی در بین 300 نماینده واقع می‌شود.

نماینده تهران در مجلس با اعلام اینکه اختلاف عقیده اشکالی ندارد اما برخی رفتارها تأثیرات نامناسبی می‌گذارد، گفت: اینکه مردم گمان می‌کنند دولت، مجلس را قبول ندارد و یا مجلس، دولت را قبول ندارد برای کشور مشکل‌ساز می‌شود.

وي با تأکید بر اینکه احساس نمایندگان مجلس این است که می‌خواهند کار خوب و بزرگی را انجام دهند، گفت: مجلس و دولت زیر مجموعه نظام هستند و هر تصمیمی که می‌گیرند برای پیشبرد اهداف نظام است اما در حال حاضر باور عمومی با این مهم فاصله گرفته است.

پایان پیام

پشت‌پرده پس گرفتن هدفمند کردن یارانه‌ها چه بود؟، آینده

در حالی که دکتر احمدی‌نژاد در سخنان خود در مجلس علت تهدید خود به پس‌گرفتن طرح هدفمندی یارانه‌ها را پیوند زدن آن با بودجه‌های سالیانه اعلام کرد، خبرنگار «آینده» به جزئیات تازه‌ای از علت واقعی تغییر تصمیم دولت دست‌یافته است.

بر اساس این اطلاعات، دلیل اصلی انصراف دولت از اجرای لایحه هدفمندی یارانه‌ها، کاهش شدید مبلغ پرداختی به مردم بوده است و مشاوران دکتر احمدی‌نژاد را به این نتیجه رسانده که پرداخت مبلغ اندکی در حد ده‌هزار تومان هم‌زمان با تورم شدید ناشی از حذف یارانه‌ها نه تنها موجب افزایش محبوبیت دولت نخواهد شد، بلکه سقوط محبوبیت دکتر احمدی‌نژاد را به همراه خواهد داشت.

بر اساس محاسبات کارشناسان دولت، با توجه به افزایش تعداد دریافت‌کنندگان یارانه نقدی از ۳۵ میلیون نفر به ۵۰ میلیون نفر و تدریجی شدن حذف یارانه‌ها، مبلغ قابل پرداخت به هر نفر به طور متوسط، ده‌هزار تومان بیشتر نخواهد بود و در صورتی که دولت بخواهد مبلغ پرداختی به سه دهک اول را به ۱۵ هزار تومان افزایش دهد، سهم چهار دهک بعد، ماهیانه کمتر از ۶ هزار تومان خواهد بود که عملاً موجب نارضایتی این افراد خواهد شد.

بر اساس محاسبات صورت گرفته و تأکید مجلس بر تدریجی شدن افزایش قیمت‌ها، در صورتی که قیمت بنزین یک‌بار از ۱۰۰ تومان به ۲۵۰ تومان، گازوئیل از ۱۶ تومان به ۱۰۰ تومان و برق از هر کیلووات ۱۷ تومان به ۳۵ تومان برسد و قیمت نان هم سه برابر شود، درآمدی در حد ۱۴ هزار میلیارد تومان برای دولت به وجود می‌آید که نصف این مبلغ یعنی ۷ هزار میلیارد تومان در سال قابل پرداخت به مردم خواهد بود که متوسط سرانه هر نفر از این مبلغ، حدود ۱۱ هزار تومان می‌باشد، و در صورتی که دولت بخواهد سهم چهار دهک نخست را حدود ۱۵ هزار تومان در ماه قرار دهد، سهم سه دهک بعد تنها ۵ هزار تومان در ماه خواهد بود.

به عبارتی دیگر برای هر خانواده ایرانی که چهار نفر باشند، ماهانه حدود ۴۵ هزار تومان به عنوان یارانه مستقیم پرداخت می‌شود و در مقابل با حذف سهمیه‌بندی بنزین، هزینه بنزین آن‌ها حداقل سه برابر، هزینه گاز و برق آن‌ها دو برابر و هزینه نان آن‌ها سه برابر می‌شود که مجموع این هزینه‌ها بسیار بیشتر از ۴۵ هزار تومان در ماه می‌باشد.

در این حال به دلیل ۶ برابر شدن قیمت گازوئیل، کرایه‌های اتوبوس و مین‌بوس، قیمت تمام شده محصولات کشاورزی و هزینه حمل و توزیع کلیه کالاها نیز به شدت افزایش می‌یابد.

بر اساس پیش‌بینی صورت گرفته توسط کارشناسان این افزایش شدید هزینه‌ها و پرداخت تنها ماهی ۱۱ هزار تومان به یک نارضایتی گسترده اجتماعی منجر می‌شود که دولت توان مدیریت و رفع آن را ندارد، بنابراین پس گرفتن طرح به سود دولت دهم ارزیابی شده و به جهت عقب‌نشینی تلقی نشدن آن، مسئولیت آن متوجه مجلس شده است.

لایحه "هدفمند کردن یارانه‌ها" و تاثیر آن بر زندگی کارگران

به نوشته کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری در تاریخ ۱۵ آبان ۸۸ آمده است: کلیات لایحه ای که "هدفمند کردن یارانه‌ها" نام گرفته است، بالاخره ماه گذشته بعد از جدل‌های طولانی در مجلس ایران به تصویب رسید. اگر بخواهیم از این لایحه و تاثیرات آن بر زندگی مردم بیشتر بدانیم، کافی است که در کوچه و خیابان، کارخانه و اداره، ایستگاه اتوبوس و صف نانوائی عبور کرده و به صحبت‌های مردم گوش کنیم. افزایش سالیانه و حتی ماهیانه بهای مسکن، مواد غذایی، پوشاک، لوازم مدرسه و دیگر نیازهای زندگی، امروزه امر طبیعی و تثبیت شده‌ای است که مصائب و آسیب‌های اجتماعی فراوانی را به مزد بگیران و اقشار کم درآمد و فقیر جامعه تحمیل کرده است. آنهایی که هر روزه با مشکل تامین معاش دست به گریبانند، می‌دانند که سال‌هاست تصویب قوانین و لایحه‌ها نه تنها بار سنگین فشار تورم و گرانی را از دوش آنها کم نکرده، بلکه هر چه بیشتر زندگی‌شان را با مشکلات جدی مواجه کرده است. طبقه کارگر در ایران بیاد دارد که تصویب قراردادهای موقت و اصلاحیه‌های قانون کار و حذف کارگاه‌های کوچک از شمول قانون کار، چه سختی‌هایی را برای امرار معاش خود و خانواده‌های‌شان بوجود آورده است.

اما ببینیم لایحه ای که قرار است یارانه‌ها، یا همان سوبسیدها را به اصطلاح "هدفمند" کند، چه اثرات سویی بر زندگی طبقه کارگر، یعنی جمعیت چند میلیونی مزدبگیران و خانواده‌های آنها بر جای می‌گذارد؟ همان طوری که همگان می‌دانند هدف اساسی طرح مذکور، آزادسازی قیمت‌هاست. بر این اساس ابتدا حذف سوبسیدها از حامل‌های انرژی آغاز می‌شود و سپس به آب و نان و دیگر اقلام موردنیاز مردم می‌رسد. حرکت واقعی این روند چنین است که با افزایش بهای مواد سوختی و به تبع آن بالا رفتن هزینه‌های حمل و نقل، بطور طبیعی قیمت کالاها به شکل سرسام‌آوری افزایش پیدا می‌کند. هم چنین در ادامه این "هدفمند" شدن، کالاهایی که چندین دهه در ایران سوبسید دریافت می‌کرده‌اند، مشمول طرح آزادسازی می‌شوند و از این پس، بازار قیمت‌ها را تعیین می‌کند. نتیجه منطقی اجرایی شدن این طرح، بنابر اظهار نظر برخی از مقامات رسمی، افزایش تورم ۶۰ درصدی است و البته رقم واقعی بیش از اینها خواهد بود. برای نمونه خبرگزاری رسمی ایلنا، چندی پیش نوشت که: "نان سنگک به هزار تومان می‌رسد و روغن نباتی کیلویی دو هزار تومان را نیز داغ می‌کند. هر لیتر شیر هم تا هزار تومان قد می‌کشد و شکر نیز حداقل یک هزار تومان را شیرین پشت سر می‌گذارد."

اما طراحان این لایحه، چه پاسخی برای افزایش گرانی، تورم و کاهش قدرت خرید مزد بگیران و توده‌های کم درآمد و فقیر دارند؟ آنها در مقابل وخیم شدن اوضاع معیشتی مردم، پرداخت نقدی "یارانه‌ها" را به اجرا در می‌آورند. در این رابطه ذکر این نکته ضروری است که در سال‌های گذشته نیز سوبسید برخی اقلام اساسی، مانند مرغ و پنیر (که با کوپن عرضه می‌شد) و یا پودر شوینده، قطع شده و اعلام کرده بودند که گویا برای بهبود زندگی مردم، در جاهایی دیگر هزینه می‌شود. اما تجربه نشان داد که نه تنها چنین اتفاقی نیفتاد، بلکه افزایش قیمت‌ها سیر صعودی پیدا کرد و باعث فشار بیشتر بر اقشار کم درآمد شد.

علاوه بر این دولت پیش از این اعلام کرده بود که ماهیانه ۵۰ هزار تومان یارانه نقدی به مردم پرداخت می‌شود، اما نمایندگان مجلس از ۲۴ هزار تومان، صحبت می‌کنند. امروز هر زن خانه داری که دخل و خرج خانوارش را با یک حساب سرانگشتی محاسبه کند، متوجه می‌شود که با دریافت نقدی "یارانه"، باید مبالغ زیادی از جیب نان آور خانواده اش (البته اگر پولی باقی بماند!) را بردارد و به آن اضافه کند تا بتواند قبض‌های گاز، آب و برق و دیگر کالاها را بپردازد.

نکته مهم دیگر که طبقه کارگر باید بداند این است که یارانه، دستمزد پرداخت نشده‌ی اوست که اگر آن را حذف می‌کنند، باید به دستمزد افزوده شود. با اجرای طرح "هدفمند کردن یارانه‌ها" و همگام با آزادسازی و

افزایش قیمت کالاها و تورم، بهای نیروی کار و به عبارتی دستمزد کارگر افزایش نمی یابد. معنای واقعی ثابت ماندن حقوق مزدبگیران این است که آنها ناچار به تحمل مشقات فراوان شده و دچار انواع ناملایمات و نابسامانی های اجتماعی می شوند. از سوی دیگر نرخ سود و انباشت سرمایه برای سرمایه داران، سیر صعودی طی می کند. بر این اساس و در نتیجه این سیاست گذاری، فاصله طبقاتی روز بروز بیشتر و بیشتر می شود.

در گیر و دار لایحه " هدفمند کردن یارانه ها"، در بین محافل و مجامع سرمایه داران مباحث زیادی صورت گرفته است. کارشناس های بسیاری از بیماری اقتصاد ایران و ضرورت شکوفایی آن و یا چگونگی اجرا و یا به تعویق افتادن این طرح و از اجرای "عدالت" سخن زیادی گفته اند. حتی مقامات حکومتی از گسترش ناآرامی ها با عملی شدن این طرح سخن می گویند و با اجرای ماتور، خود را آماده مقابله با آن می کنند. اما در هیچ یک از این بحث ها از سهم طبقه کارگر، این سازندگان همه نعمت های بشری، صحبتی به میان نیامده است. طبقه ای که با کار و تلاش خود چرخ تولید جامعه را به حرکت در می آورد و سودهای هنگفت به جیب کسانی سرازیر می کند که صاحب سرمایه اند و هیچ زحمتی به خود نمی دهند.

بی تردید مناقشه درونی سرمایه داران و اجرا شدن و یا به تعویق افتادن لایحه ها برای درمان اقتصاد ایران ادامه پیدا می کند، اما آنچه برای ما کارگران از همه مهم تر است، تامین معیشت و داشتن یک زندگی انسانی و امروزی است. زیرا در مقابل آن همه ثروتی که برای سرمایه داران خلق می کنیم، دستمزد دریافتی ما آنقدر ناچیز است که کفاف اداره خانواده های مان را نمی دهد. ما باید خواستار امنیت شغلی و لغو قرارداد های موقت و افزایش حداقل دستمزد بر اساس اعلام نظر کارگران باشیم. ما نمی خواهیم که دیگر کودکان مان از کلاس درس محروم شده و به بازار کار روی بیاورند. ما خواهان ایجاد تشکل های مستقل کارگری هستیم تا بتواند در برابر تعرض و تعدی کارفرمایان به حقوق و مطالبات مان، پشتیبان و مدافع ما باشد. شرط رسیدن به این خواسته ها و دیگر مطالبات کارگری، اتحاد و همبستگی طبقاتی ما کارگران است.

پافشاری دولت برای حفظ ماده ای که افزایش حقوق را لغو می کند

در حالی که فشار عمده افزایش تورم را حقوق بگگیران ثابت از جمله کارگران و کارمندان تحمل می کنند، دولت در صدد بود که افزایش چند درصدی سالانه حقوق این اقشار را هم در پنج سال آینده متوقف کند... این در حالی است که با تورم 20 درصد کنونی، این اقشار به سختی گذران زندگی می کنند و معلوم نیست با تورم 40 تا 60 درصدی حاصل از هدفمند کردن یارانه ها و افزایش نیافتن حقوق، تکلیف این اقشار چگونه خواهد بود؟

هرچند با حذف ماده 14 طرح هدفمند کردن یارانه از سوی کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی مجلس، آثار ناشی از فشارهای حاصل از اجرای این ماده قانون هدفمند کردن یارانه ها، موقتاً از سر مردم برداشته شد، اما اطلاع رسانی نکردن دولت در این زمینه و همچنین پافشاری طرفداران دولت به بازگشت این ماده جای تأمل دارد!

به گزارش خبرنگار «تابناک»، رئیس جمهور و طرفداران دولت که همواره از حمایت از قشر مستضعف به ویژه کارمندان دولت و کارگران سخن به میان می آورند، خواسته یا ناخواسته با اجرای این ماده، هزینه های ناشی از تورم ایجاد شده به خاطر هدفمند کردن یارانه ها را در بخشی به کارگران و کارمندان تحمیل می کردند.

بنا بر این گزارش، دولت در ماده 14 لایحه هدفمند کردن یارانه ها، پیشنهاد کرده بود که الزام به افزایش حقوق کارکنان دولت موضوع ماده 150 قانون برنامه چهارم توسعه و مواد 64 و تبصره آن و ماده 125 قانون مدیریت خدمات کشور و ماده 41 قانون کار - که می گوید دولت موظف به افزایش کارکنان دولت و کارگران برابر با نرخ رشد تورم برابر اعلام بانک مرکزی است - از زمان اجرای این قانون موقوف الاجرا شده و همه قوانین مغایر با این قانون از زمان ابلاغ، لغو شود.

این ماده بر توقف افزایش حقوق و دستمزدها از زمان اجرایی شدن این لایحه، برای پیشگیری از ایجاد تورم دوچندان تأکید کرده بود. بدین ترتیب، دولت در صدد بود تا همان افزایش چند درصدی حقوق سالانه کارگران و کارمندان را نیز متوقف کرده تا تورم را تا اندازه ای کنترل کند. این در حالی است که با افزایش چند درصدی سالانه حقوق کارگران و کارمندان و با توجه به تورم 20 درصدی کشور، این اقشار به زیر خطر

فقر سقوط کرده‌اند، حال آنکه با تورم 40 تا 60 درصدی تورم به دلیل اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها و افزایش نیافتن حقوق کارمندان و کارگران، چه بلایی دامن‌گیر این اقشار می‌شد!

همه اینها در حالی است که فشار عمده تورم را اقشاری که حقوق‌بگیر ثابت هستند، تحمل می‌کنند و اقشاری که مشاغل آزاد و غیر دولتی دارند، معمولاً کسب و کار خود را با افزایش و کاهش تورم تطبیق می‌دهند. به نظر می‌رسد، اطلاع‌رسانی نامناسب و در جریان نگذاشتن مردم - به عنوان کسانی که آثار اجرای این طرح به طور مستقیم در زندگی آنها نمایان می‌شود - از مفاد این طرح و تصمیمات دولت، در صورت اجرا به یکباره فشار بی‌سابقه روانی به آنها وارد خواهد کرد که پیامدهای بسیار خطرناکی برای جامعه خواهد داشت.

آیا می‌توانیم با ایجاد شوراهای ضدسرمایه‌داری از وضعیت کنونی درآیم؟

با سلام به شما کارگران و همزنجیران. خسته نباشید!

سالیان سال است که ما در رنج و عذاب زندگی می‌کنیم، پدران و پدربزرگان ما کارگران نسل در نسل زندگی کردند و نصیبشان فقر بود و تنگدستی. چرا؟

فرزندان ما کارگران حسرت یک زندگی راحت و بدون دغدغه را به دل دارند.

با اخراج و بیکار شدن ما، فرزندان و جگرگوشه‌هایمان مجبور می‌شوند در سخت‌ترین و بدترین شرایط کارگری حتی روزانه 14 الی 16 ساعت در تعمیرگاه‌ها، کارگاه‌های زیرزمینی، دستفروشی در خیابان‌ها برای لقمه‌ای نان، کودکی و نوجوانی و جوانی خود را از بین ببرند.

همیشه مشکلات و خطرات، سوء استفاده، اعتیاد، فرار از خانه و هزار کوفت و مرض دیگر آن‌ها را تهدید می‌کند.

اگر فرزندان ما شانس بیاورند و ما ازجیره زندگیمان بزنیم و با خون دل خوردن و قرض و قوله آن‌ها را به دانشگاه بفرستیم پس از پایان تحصیلات و - اگر پسر باشند - گذراندن دوره سربازی به علت نداشتن پارتی و آشنا و پول، بیکار می‌مانند و یا مجبور می‌شوند با دستمزد خیلی کم ماهیانه بین 100 الی 200 هزار تومان مشغول به کار شوند که می‌دانیم هزینه کرایه ماشین و خرج پوشاک آن‌ها هم نمی‌شود. چرا؟

در مقابل، سرمایه‌داران شیره‌جان ما را می‌مکند و صاحب ثروت‌های کلان و افسانه‌ای می‌شوند. این قانون نوشته و نانوخته را چه کسانی پاسداری می‌کنند؟

به نظر ما، جواب همه این‌چراها و سئوال‌ها یک کلام است: ما کارگران هرچه می‌کشیم از دست سرمایه یعنی رابطه خرید و فروش نیروی کار می‌کشیم و دولت هم با تمام دم و دستگاهش از آن پاسداری می‌کند.

درست به همین دلیل، هر زمان که ما نسبت به سرمایه، این رابطه وحشیانه استثمار نیروی کار و تولید اضافه ارزش اعتراض یا اعتصاب یا انقلاب کردیم، به شدت سرکوب و محاکمه و زندانی و حتی اعدام شدیم. کشته‌ها دادیم و زمانی که زورمان به آن‌ها چربید به نام مشروطه، قانون اساسی، جمهوری اسلامی، دموکراسی و مردم‌سالاری و خیلی چیزهای دیگر نسخه پیچیدند و کلاه گشادی سرمان گذاشتند و یا جنگ به راه انداختند و به خاطر فرار از انقلاب به نام در خطر بودن مملکت و خیلی چیزهای دیگر ما را به مسلخ فرستادند و ناتشان را به کاسه خون دل ما زدند و خوردند.

راستی تا چه زمانی ما باید شاهد شکست‌های پی‌در پی یکدیگر نه تنها در ایران بلکه در سراسر دنیا باشیم؟ دلیلش چیست؟ عیب کار کجاست؟

مگر مبارزات ما علیه سرمایه‌داری نبوده است؟ پس چرا نتیجه نداده است؟ آیا می‌توانیم همه چیز را به سرکوب نسبت دهیم و بگوییم دولت سرمایه‌داری باعث شکست ما بوده است؟ در این صورت، آیا از ما نخواهند پرسید: مگر قرار بوده دولت سرمایه‌داری باعث پیروزی ما شود؟! مسلم است که دولت سرمایه‌داری برای دفاع از این نظام کارگران را سرکوب می‌کند. پس باید علت‌های شکستمان را در چیزهای

دیگری جستجو کنیم. مثلاً یکی از این علت ها می تواند شکل و شیوه و هدف متشکل شدن ما باشد. به عبارت دیگر، اگر تشکل را به سلاح کارگران برای مبارزه با سرمایه داری تشبیه کنیم، باید پرسیم: آیا سلاحی را که تا کنون انتخاب کرده ایم لازم و کافی و کاری بوده است؟

به طور مثال، در دورانی پدران ما سازمان های کارگری مانند سندیکاها و اتحادیه ها درست کردند. و هنوز هم برخی از کارگران دنبال چنین سازمان هایی هستند. اما با وجود کشته دادن و زندانی شدن و بیکار شدن یا چیزی به دست نیاوردند و یا اگر دستاوردی هم داشتند کم کم از چنگشان بیرون کشیدند. چرا؟

به نظر ما، یک علت اصلی این امر آن بوده است که این سازمان ها نقش خود را فقط چانه زنی در مورد نرخ خرید و فروش نیروی کار دانسته اند و کاری به این نداشته اند که اساساً انسان چرا باید مجبور باشد برای زندگی کردن نیروی کارش را بفروشد. آن ها می گفتند و می گویند اگر سرمایه دار نباشد پس کارگر از کجا نان بخورد؟ هیچ وقت فکر نکرده و نمی کنند که اصلاً چرا باید یکی کار کند و حاصل زحمتش را یکی دیگر بخورد؟ چرا ما باید نسل اندر نسل کارگر باشیم و جان بکنیم و همیشه از همه چیز محروم باشیم و یکی دیگر در ناز و نعمت زندگی کند در حالی که این ما هستیم که جیب های او را پر می کنیم و با کارمان ثروت روی ثروتش می گذاریم؟ اصلاً چرا باید ثروت و قدرت و مدیریت و قانون و دولت دست کسانی باشد که از قبل کار نسل اندر نسل ما کارگران به اینجا رسیده اند؟ ما که چنین ثروت و قدرتی را در همه دنیا تولید می کنیم چه کسی گفته خودمان نمی توانیم این جامعه را اداره کنیم؟ سندیکاها و اتحادیه ها پرداختن به مسئله نابودی سرمایه داری را به احزاب مافوق خود سپردند و هنوز هم همین کار را می کنند. حال آن که این احزاب فقط و فقط در فکر به قدرت رسیدن بوده اند و به تنها چیزی که کار نداشته اند مبارزه برای از میان برداشتن این نظام مبتنی بر خرید و فروش نیروی کار بوده است.

کارگران در دوره هایی از مبارزاتشان چه در ایران و چه در کشورهای دیگر سرمایه داری شوراهای را برپا کردند. قدرت این شوراهای خیلی بود. محدودیت های سندیکاها را نداشتند و حتی در مواردی توانستند دولت سرمایه داری را سرنگون کنند. اما پس از مدتی یا به علت نبودن کل ماشین دولتی سرمایه داری شکست خوردند یا وظیفه خود را باز هم به احزاب مافوق سپردند و به همین دلیل کم کم کمرنگ شدند و از صحنه مبارزه سیاسی با سرمایه داری کنار زده شدند یا به علت نداشتن افق مبارزه آگاهانه با سرمایه داری از محتوای ضدسرمایه داری خالی شدند و به دست عوامل سرسپرده و فریبکار سرمایه داری افتادند و یا این که سرمایه داران با ساختن تشکل هایی مثل «شورای اسلامی کار» به نام شوراهای ریشه شوراهای واقعی ضدسرمایه داری کارگران را زدند.

مثال زیاد داریم که بماند به وقتش. ولی هدف، طرح این سؤال است که آیا ما کارگران با درس آموزی از گذشته می توانیم با ایجاد شوراهای کارگری ضدسرمایه داری از این پراکندگی در بیاییم، همگی متحد و یکپارچه علیه نظام سرمایه داری بجنگیم و سرش را به طاق بکوبیم؟

پیشنهاد ما این است که بیاییم برای شروع این کار همفکری کنیم. تجربیاتمان در مورد شوراهای واقعی ضدسرمایه داری و پیشنهادها و راهکارهایمان را در این مورد بنویسیم و در معرض قضاوت یکدیگر قرار دهیم. چاره دیگری نداریم.

چاره ما کارگران وحدت و تشکیلات شورائی کارگری ضدسرمایه داری است

گروهی از فعالان ضدسرمایه داری گیلان

88/8/15

برگرفته از: سایت کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

به منظور اجرای حکم دادگاه صورت گرفت:

بازداشت 2 نفر از کارگران هفت تپه

ایلنا در تاریخ 1388/8/15 آورده است: روز گذشته، 2 نفر از کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه برای سپری کردن دوره محکومیت خود بازداشت شدند.

رضا رخشان از اعضای سندیکای کارگران نیشکر هفت‌تپه در گفتگو با ایلنا، گفت: در روز پنجشنبه 14 آبان، ماموران نیروی انتظامی به کارخانه نیشکر هفت‌تپه مراجعه کردند تا طبق رای دادگاه تجدید نظر، 2 نفر از کارگران این کارخانه را بازداشت کنند.

وی با یادآوری اینکه پیشتر در این دادگاه محکومیت 5 نفر از کارگران هفت‌تپه در رابطه با اعتراض‌های کارگری تأیید شده بود؛ گفت: براساس این رای فریدون نیکوفر و جلیل احمدی از کارگران نیشکر هفت‌تپه و از اعضای سندیکای کارگری این کارخانه به جرم تبلیغ علیه نظام به تحمل یک سال حبس (6 ماه تعزیری و تعلیقی) محکوم شده بودند.

این فعال کارگری ادر خصوص نحوه بازداشت این کارگران گفت: در روز پنجشنبه این کارگران ابتدا از سوی حراست شرکت احضار و سپس توسط ماموران بازداشت شدند. رخشان با بیان اینکه در مجموع تاکنون برای 5 نفر از کارگران نیشکر هفت‌تپه حکم حبس صادر شده است؛ گفت: ممکن است بازداشت 2 نفر دیگر از این پنج کارگر در هفته پیشرو صورت گیرد. این عضو سندیکای هفت‌تپه با بیان اینکه عدم به موقع پرداخت مطالبات کارگران و نابسامان شدن وضعیت تولید باعث اعتراض‌های کارگران نیشکر هفت‌تپه بوده است نسبت به آرای صادره اعتراض کرد. کارخانه نیشکر هفت‌تپه در 2 سال گذشته، در جریان بحرانی شدن صنایع قند و شکر ایران صحنه اعتراض‌های گسترده کارگری بود.

پایان پیام

نامه اعتراضی سندیکای س.ژ.ت به دستگیری و محاکمه کارگران نیشکر هفت تپه

سندیکای س ژ ت – آدسه آ

بزانسون - 6 نوامبر 2009 برابر 15 آبان 88

جناب سفیر ایران در فرانسه

سفارت جمهوری اسلامی ایران

آقای سفیر، بار دیگر نقض آزادی‌های سندیکایی و تلاش‌های حکومت ایران برای سرکوب اتحادیه‌های مستقل تبدیل به یک عامل نگران‌کننده در زمینه حقوق بنیادین در ایران شده است.

اتحادیه ما اطلاع یافته است که فشارهایی روی فعالان اتحادیه‌ی کارگران هفت تپه صورت گرفته است، بخصوص نسبت به «علی نجاتی»، «فریدون نیکوفر»، «جلیل احمدی» و «رضا رخشان» که تنها به دلیل فعالیت‌های سندیکایشان به حبس محکوم شده‌اند. دیروز 5 نوامبر ما از بازداشت و زندانی شدن جلیل احمدی و فریدون نیکوفر مطلع شدیم.

ما این نقض حقوق سندیکایی و آزادی‌های دموکراتیک کارگران ایرانی را تقبیح کرده و رفتار حکومت را که تلاش دارد فعالیت‌های سندیکایی مستقل را با قدرت دولتی خفه کند به شدت محکوم می‌کنیم.

ما می‌خواهیم که فشار بر فعالان سندیکایی متوقف شود و این افراد هرچه سریعتر تبریئه و آزاد شوند.

با احترام

از طرف سندیکای س ژ ت – آدسه آ

پاسکال دکامپ – نماینده‌ی سندیکایی

ترجمه و تکثیر از «اتحاد بین المللی در دفاع از حقوق کارگران در ایران»

www.etehadbinalmelali.com

اتحاد و همبستگی سندیکایی فرانسه

"سود"

متن فرانسوی

سوم نوامبر 2009

آقای سفیر جمهوری اسلامی ایران

اتحاد و همبستگی سندیکائی فرانسه "سود" اطلاع یافته است که چندین فعال و از جمله مسئولین سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه دستگیر، تنبیه، جریمه و زندانی شده اند که از میانشان مسئولینی چون علی نجاتی، جلیل احمدی، فریدون نیکوفرد، قربان، محمد علیپور مهر بچشم میخورند.

فشار و احتناق مذکور بر خلاف بیان و نظر در اساسنامه سندیکاهای مستقل کارگری است که اهدافشان برای دفاع از مزدگیران در کشور شماسست.

اتحاد و همبستگی سندیکائی "سود" قویا اعتراض خود را نسبت به خفقان علیه این سندیکا و فعالینش اعلام میدارد.

اتحاد و همبستگی سندیکائی از مقامات مسئول جمهوری اسلامی ایران تقاضا مینماید که به حقوق پایه ای و اساسی کارگران در رابطه با آزادی و حق تشکل سندیکائی و نیز حق اعتصاب احترام بگذارند.

آنیک کوپه

نماینده و سخنگو

موج دستگیری معلمان

در روزهای اخیر شمار زیادی از معلمان دستگیر و راهی سیاه چال ها شده اند. بر اساس گزارشات روزنامه ها 13 نفر از اعضای تشکل موسوم به کانون صنفی معلمان به اتهام تلاش برای برای برگزاری روز جهانی معلمان و دو معلم دبیرستان های کرج به اتهام کوشش برای راه اندازی اعتصاب بازداشت و زندانی شده اند. اسامی دستگیرشدگان عبارت است از:

1. علی رضا جوادی
2. علی اکبر باغانی
3. محمود بهشتی لنگرودی
4. محمود دهقان آزاد
5. اسماعیل عبدی
6. مهدیه بهلولی
7. آقای نیک نژاد
8. خاتون بادپر
9. مجتبی قریشیان
10. عباس معارفی
11. محمد نوری
12. جوادپور
13. محمدرضا رضائی گرگان

نام های دبیران بازداشت شده در کرج اعلام نشده است. از سرنوشت دستگیرشدگان و محل نگه داری آنان هیچ اطلاعی در دست نیست. ما هجوم گسترده نیروی سرکوب به کارگران معلم و زندانی کردن آن ها را محکوم می کنیم و خواستار آزادی بی قید و شرط و فوری همه آنان هستیم.

منبع: کانون صنفی معلمان

15 آبان 88

طرح هدفمند کردن یارانه‌ها و تاثیر آن بر آموزش کشور در گفت‌وگو با عباسپور: فشار مالی طرح ممکن است فرزندان را به‌جای دبیرستان راهی بازار کار کند

ایلنا در تاریخ 1388/8/15 آورده است: رئیس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی گفت: عدم تاکید صریح بر تعلیم و تربیت فرزندان جامعه هدف در لایحه هدفمندسازی یارانه‌ها این نگرانی را به‌وجود آورده که ممکن است، تحمیل فشار مالی اجرای این لایحه فرزندان خانواده‌های هدف را به جای ورود به مقطع دبیرستان وارد بازار کار کند؛ تحقق این امر لطمه شدیدی به کشور می‌زند.

علی عباسپور تهرانی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، با اشاره به طرح هدفمند کردن یارانه‌ها و تاثیر آن بر آموزش عالی و آموزش و پرورش، گفت: بدون شک قیمت آب، برق و تلفن روی وضعیت مدارس دولتی و غیردولتی تاثیرگذار است. با توجه به این‌که قرار است 20 درصد از اعتبارات هدفمند کردن یارانه‌ها به بخش‌های دولتی پرداخت شود، از این رو بخشی از آن به آموزش و پرورش و مدارس دولتی اختصاص خواهد یافت.

اگر بخشی از اعتبارات طرح به بخش خصوصی واگذار نشود، هزینه‌های مدارس غیردولتی شدیداً افزایش پیدا می‌کند

عباسپور در ادامه خاطرنشان کرد: در ارتباط با مدارس غیردولتی هزینه‌های مستقیمی در نظر گرفته نشده است اما امیدواریم از 30 درصد اعتبارات به‌دست آمده از هدفمند کردن یارانه‌ها که قرار است به بخش خصوصی پرداخت شود، درصدی هم به مدارس غیردولتی پرداخت کنند، چراکه در غیر این صورت هزینه‌های مدارس غیردولتی شدیداً افزایش پیدا می‌کند و با توجه به وضعیت کنونی مدارس غیردولتی و مشکلاتی که در سال 88 با افزایش هزینه‌ها پیدا کردند، در نهایت تعداد قابل ملاحظه‌ای از این مدارس تعطیل می‌شوند.

رئیس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس همچنین افزود: اگر این افزایش هزینه‌ها به مدارس غیردولتی داده نشود یا منجر به افزایش شهریه در این مدارس می‌شود و یا بر تعداد مدارس غیردولتی تعطیل شده افزوده خواهد شد، تحقق این امر در حقیقت فاصله گرفتن از هدفی است که بخش خصوصی را در آموزش و پرورش فعال کردیم.

وی تاکید کرد: بنابراین دولت باید مبلغی از 30 درصدی که مقرر شده از اعتبارات اجرای لایحه هدفمندسازی یارانه‌ها به بخش خصوصی پرداخت شود برای مراکز آموزش غیردولتی هم در نظر گیرد، در غیر این صورت طبیعتاً یا باید شهریه‌ها اضافه شود که دانشگاه‌ها، مدارس غیردولتی با افت کیفیت مواجه نشوند و یا باید وام صندوق رفاه دانشجویان افزایش پیدا کند.

عباسپور در مورد پرداخت نقدی یارانه و تاثیر اجرای لایحه هدفمندسازی یارانه بر تحصیل فرزندان خانواده‌های دهک‌های پایین، گفت: درآمدی 50 درصدی که قرار است به صورت نقدی به دهک‌ها پرداخت شود برای این است که آنها بتوانند افزایش هزینه‌های انرژی و حذف یارانه‌ها را پرداخت کنند. در آنجا عنوان شده که افزایش هزینه‌های دیگر مانند مسکن و ارتقای وضعیت اجتماعی جامعه‌ی هدف مدنظر دولت قرار گیرد تا به جامعه هدف در این موارد کمک شود.

در این لایحه روی آموزش و پرورش و تحصیل فرزندان جامعه هدف تاکید نشده است

عباسپور با تاکید بر این‌که در این لایحه روی آموزش و پرورش و تحصیل فرزندان جامعه هدف تاکید نشده است، اظهار کرد: با طرح این پیشنهاد می‌خواستیم به طور صریح این موضوع در لایحه بیاید اما متأسفانه مجلس رای نداد و نهایتاً این نگرانی وجود دارد که تحصیل فرزندان ما دچار آسیب شود. ما از این نگران هستیم که مشکلات مالی که در اثر اجرای لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها ایجاد می‌شود روی خانواده تاثیر گذاشته و بعضاً خانواده‌هایی که در وضعیت مناسب مالی نیستند بعد از دوران تحصیلی راهنمایی، فرزندان‌شان را برای دوره دبیرستان تشویق به ادامه تحصیل نکنند و آنها راه بازار کار را پیش گیرند، تحقق این امر لطمه‌ای شدید به وضعیت فرهنگی جامعه خواهد زد.

تظاهرات اعتراضی کارگران صنایع مخابراتی راه دور

کارگران صنایع مخابراتی راه دور در ادامه مبارزات مستمر چند ساله خود یک بار دیگر دست به اعتراض زدند. کارگران باز هم حدود 9 ماه است که دستمزدهای خود را دریافت نکرده‌اند. وضعیت اشتغال آنان به طور کامل نامعلوم است. تمامی وعده و وعده‌های دولت سرمایه‌داری برای راه اندازی مجدد شرکت و تعیین سرنوشت اشتغال کارگران مطابق معمول دروغ از آب درآمده است. همه کارگران مرتب در محل کار حاضر می‌شوند اما پرداخت مطالبات 9 ماهه آنان همچنان معوق مانده است.

منبع: ایلنا

کارگران شهرداری خرمشهر اعتصاب کردند/ بحران در خرمشهر بالا گرفت

کارگران شهرداری خرمشهر در اعتراض به وضعیت بحرانی بهداشتی این شهر دست به اعتصاب زدند. سایت خبری آینده گزارش داد این اعتصاب در رابطه با بحران عدم جمع‌آوری زباله خرمشهر بوده است. به گزارش سایت مردمک، بحران زباله و پیامدهای بهداشتی این بحران در شرایطی خرمشهر را فرا گرفته است که محمود احمدی‌نژاد خود را فرماندار این شهر اعلام کرده است. احمدی‌نژاد در ادامه سفرهای استانی خود در روز سوم خرداد امسال در جمع مردم معترض شهر اعلام کرد «بنده شخصا امروز در جمع شما تصمیم گرفته‌ام که به عنوان فرماندار یا معاون فرماندار در خدمت شما باشم تا شخصا پیگیر امور برای اجرایی شدن هر چه سریع‌تر آن باشیم.»

این در شرایطی است که شهروندان خرمشهر در حالی با مشکلات بهداشتی روبه‌رو شده‌اند که تبلیغ برای پیشگیری از ازدیاد میکروب و توسعه هشدارها و اقدامات بهداشتی برای جلوگیری از بیماری‌ها و به ویژه بیماری آنفولانزای نوع A در کشور تشدید شده است. بیستم آذرماه سال گذشته هم پس از گذشت چهار ماه از پرداخت نشدن حقوق کارکنان و کارگران شهرداری خرمشهر، شمار زیادی از کارگران شهرداری این شهر، با دست کشیدن از کار و تجمع در برابر شهرداری، خواستار رسیدگی به وضعیت خود شدند. کارگران شهرداری خرمشهر امسال در شرایطی اعتصاب کرده‌اند که رانندگان سازمان اتوبوس‌رانی و حمل و نقل درون شهری خرمشهر پنجم آبان ماه امسال در اعتراض به پرداخت نشدن چهارماه حقوق خود به مدت چندساعت دست از کار کشیدند. حدود 350 نفر از کارگران شرکت کشتی‌سازی «بحرکان» خرمشهر هم 25 مرداد امسال به دلیل بی‌کار شدن و تعطیلی واحد صنعتی خود، مقابل فرمانداری خرمشهر تجمع کردند و خواستار رسیدگی به اوضاع نابسامان خود شدند.

بحران در خرمشهر مردم خرمشهر در شهری زندگی می‌کنند که باید آب آشامیدنی را با بشکه بخرند، فاضلاب‌های جاری را تحمل و سگ‌های ولگرد را به عنوان یک تهدید قلمداد کنند. احمدی‌نژاد در سفر سوم خرداد به خرمشهر که با استقبال سرد مردم این شهر و حمل پلاکاردهای «فقط دروغ» از سوی مردم همراه بود، اعلام کرد که پروژه انتقال آب از کرخه به این منطقه با سرعت خوبی در حال انجام است.

رئیس دولت اعلام نکرد که مردم خرمشهر چه وقت می‌توانند از این پروژه آب‌رسانی بهره‌برداری کنند. شوری آب در شهرهای آبادان و خرمشهر از 20 هزار واحد بالاتر رفته تا حدی که برای استحمام هم قابل استفاده نیست و دستگاه‌های آب تصفیه‌کن شهری نتوانسته شوری آب این شهرها را کم کند. آمار دقیقی از نرخ بیکاری در خرمشهر در دست نیست اما خبرگزاری فارس گزارش داده بود که بیش از نیمی از مردم شهر زیر خط فقر، 45 درصد آنها تحت پوشش کمیته امداد و بهزیستی و نرخ رشد بیکاری 27 درصد است.

بر اساس قانون، تامین شغل، رفاه و مسکن شهروندان کشور بر عهده دولت است و مشخص نیست وعده‌های دولت به‌ویژه تامین آب آشامیدنی، راه حل فاضلاب و مین‌روبی در استان جنگ‌زده خوزستان چه زمانی تحقق پیدا می‌کند

با ابلاغ محمود احمدی‌نژاد؛

معلمان حق‌التدریس و آموزشیاران نهضت سوادآموزی تعیین تکلیف شدند

ایلنا در تاریخ 1388/8/16 آورده است: قانون تعیین تکلیف استخدامی معلمان حق‌التدریسی و آموزشیاران نهضت سوادآموزی در وزارت آموزش و پرورش که در مجلس شورای اسلامی تصویب و به تایید شورای نگهبان رسیده بود، از سوی محمود احمدی‌نژاد برای اجرا ابلاغ کرد. به گزارش ایلنا، بر اساس این قانون دولت موظف است در اجرای جزء (2) بند (و) ماده (145) قانون برنامه چهارم توسعه و بند (ج) ماده (24) قانون مدیریت خدمات کشوری، از تاریخ تصویب این قانون حداکثر ظرف پنج سال نیروهای حق‌التدریسی، نهضت سوادآموزی، مربیان پیش دبستانی و مربیان کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان را تا سقف شصت هزار نفر با رعایت ماده (46) قانون مدیریت خدمات کشوری و شرایط

عمومی استخدامی کشور به استخدام آموزش و پرورش درآورد.

بر این اساس، معلمین حق‌التدریسی وزارت آموزش و پرورش دارای مدرک کارشناسی و بالاتر با چهار سال سابقه حق‌التدریسی مستمر و شاغل بودن تا پایان سال تحصیلی 88-87 و داشتن میانگین حداقل دوازده ساعت تدریس در هفته در چهار سال گذشته، به استخدام رسمی در می‌آیند.

بر اساس این قانون، همچنین معلمین حق‌التدریسی وزارت آموزش و پرورش دارای مدرک کاردانی با پنج سال سابقه حق‌التدریسی و شاغل بودن تا پایان سال تحصیلی 88-87 و داشتن میانگین حداقل دوازده ساعت تدریس در هفته در پنج سال گذشته به صورت پیمانی استخدام می‌شوند. همچنین معلمین حق‌التدریسی دارای مدرک دیپلم (با اولویت معلمین کوچ رو) با هفت سال سابقه حق‌التدریسی مستمر و شاغل بودن تا پایان سال تحصیلی 88-87 و داشتن میانگین حداقل بیست و چهار ساعت تدریس در هفته در هفت سال گذشته به صورت پیمانی استخدام می‌شوند.

معلمین حق‌التدریسی دارای مدرک کاردانی و دیپلم هم پس از استخدام پیمانی مطابق این قانون در صورت اخذ مدارک کارشناسی به استخدام رسمی در می‌آیند و معلمین حق‌التدریسی که در زمان تصویب این قانون دانشجوی کارشناسی بوده و تعداد واحدهای گذرانده آنها تا پایان سال تحصیلی 88-87 برابر تعداد واحدهای مدرک کاردانی باشد با رعایت ماده (3) این قانون به استخدام پیمانی در می‌آیند.

بر این اساس، معلمین حق‌التدریسی دارای مدرک کاردانی آموزش ابتدایی و رشته‌های خاص کار دانش و فنی و حرفه‌ای به تشخیص آموزش و پرورش در صورت داشتن شرایط ماده (3) این قانون به استخدام رسمی در می‌آیند و مشمولین تبصره (3) ماده واحده قانون لغو مواد (6) و (6 مکرر الحاقی) به اساسنامه نهضت سوادآموزی جمهوری اسلامی ایران و تعیین ضوابطه کارگیری آموزشیاران مصوب 8/8/1380 که در زمان تصویب این قانون در نهضت سوادآموزی شاغل بوده و دارای مدرک کارشناسی و بالاتر هستند به صورت رسمی و همچنین دارندگان مدرک کاردانی به صورت پیمانی استخدام می‌شوند.

بر اساس این قانون، هفت هزار نفر از بین آموزشیاران که بعد از تاریخ 8/8/1380 در نهضت سوادآموزی دارای بیش از شصت ماه سابقه خدمت باشند به شرط شاغل بودن در نهضت سوادآموزی در زمان تصویب این قانون و داشتن حداقل مدرک کاردانی با اولویت رشته‌های مرتبط و مدارک تحصیلی بالاتر و سنوات خدمت در صورت داشتن مدرک کارشناسی و بالاتر به صورت رسمی و در صورت داشتن مدرک کاردانی به صورت پیمانی به استخدام در می‌آیند.

بر این اساس، همه آموزشیاران نهضت سوادآموزی موظف به گذراندن دوره‌های آموزشی بدو خدمت طبق برنامه آموزش و پرورش می‌باشند و همه آموزشیاران نهضت سوادآموزی که بر اساس مواد (4) و (5) این قانون به استخدام در می‌آیند تا زمانی که نیاز به خدمات آنان در نهضت سوادآموزی باشد، موظف به خدمت در نهضت سوادآموزی بوده و در صورت عدم نیاز نهضت سوادآموزی و موافقت آموزش و پرورش، با رعایت مفاد این قانون در آموزش و پرورش خدمت می‌کنند.

بر اساس این قانون، نهصد نفر از مربیان پیش دبستانی که بیش از ده سال سابقه همکاری با آموزش و پرورش دارند در صورت شاغل بودن تا پایان سال تحصیلی 88-87 و دارا بودن مدرک کارشناسی و بالاتر به صورت رسمی و دارندگان مدرک کاردانی و دیپلم بهصورت پیمانی به استخدام در می‌آیند و همچنین مربیان کارشناسانی که با کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان همکاری می‌کنند با داشتن حداقل پنج سال سابقه بهصورت مستمر و تمام وقت (44 ساعت در هفته) و شاغل بودن در زمان تصویب این قانون با داشتن حداقل مدرک لیسانس به استخدام رسمی و با مدرک کاردانی به استخدام پیمانی در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان در می‌آیند.

بر این اساس، همه افرادی که از طریق این قانون به استخدام در می‌آیند صرفاً در مناطق مورد نیاز آموزش و پرورش و یا نهضت سوادآموزی در آن استان مشغول به کار خواهند شد و نقل و انتقال این افراد پس از پنج سال اشتغال از زمان استخدام رسمی و در صورت موافقت مبدأ و نیاز مقصد امکان‌پذیر خواهد بود.

بر اساس این قانون، از تاریخ تصویب این قانون به کارگیری هرگونه نیروی حق‌التدریس جدید در وزارت آموزش و پرورش ممنوع است و از تاریخ تصویب این قانون، معلمین مورد نیاز آموزش و پرورش از طریق مراکز و دانشگاه‌های تربیت معلم، دانشگاه شهید رجایی و مجتمع آموزش عالی پیامبر اعظم (ص) ضمن رعایت ماده (1) این قانون به استخدام پیمانی در می‌آیند. فارغ‌التحصیلان سایر دانشگاهها و مراکز آموزش عالی کشور نیز از طریق آزمون ورودی و گذراندن دوره‌های لازم حسب نیاز وزارت آموزش و پرورش می‌توانند استخدام شوند.

بر این اساس، دارندگان مدارک دیپلم و کاردانی (به استثناء نیروهای مشمول تبصره «3» ماده «3») که به موجب این قانون استخدام می‌گردند در امور اداری و دفتری مدارس به کار گرفته می‌شوند مگر در مناطقی که با تشخیص آموزش و پرورش نیاز به خدمات آموزشی آنها باشد که پس از طی دوره‌های لازم در رشته آموزشی به کار گرفته می‌شوند. در صورتی که دارندگان مدرک دیپلم طی پنج سال و کاردانی طی سه سال از

زمان استخدام موفق به اخذ مدرک کارشناسی در رشته‌های مورد نیاز آموزش و پرورش شوند ضمن گذراندن دوره‌های آموزشی مربوط برابر ضوابط و مقررات آموزش و پرورش به رشته آموزشی منتقل می‌شوند.

این قانون دولت را موظف کرده است از تاریخ تصویب این قانون مطابق بند (ج) ماده (24) قانون مدیریت خدمات کشوری معلمان حق‌التدریسی، آموزشیاران نهضت سوادآموزی، مربیان پیش دبستانی و مربیان کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان موضوع این قانون را به استخدام در آورد. بر این اساس، استخدام معلمان حق‌التدریس و نهضت سوادآموزی، مربیان پیش دبستانی و مربیان کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان با رعایت بند (ی) ماده (145) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران صورت می‌گیرد و در سالهای بعد از برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، آموزش و پرورش موظف به استخدام باقیمانده آنها تا سقف شصت هزار نفر بر اساس مفاد این قانون در مدت زمان تعیین شده خواهد بود.

بر این اساس، از کمیسیون‌های اجتماعی و آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی به ترتیب یک نفر و دو نفر بر حسن اجراء این قانون نظارت خواهند داشت و وزارت آموزش و پرورش موظف است گزارش عملکرد هر ساله این قانون را حداکثر تا پایان خردادماه سال بعد به کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی ارائه دهد.

پایان پیام

به دنبال چالش با مجلس در يك اطلاعیه رسمی تشریح شد حرف آخر دولت درباره یارانه‌ها

به نوشته روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد در تاریخ شنبه 16 آبان 88 آمده است: - در حالی که سران مجلس تاکید دارند که هیچ راحل قانونی برای تامین نظر دولت در خصوص جداسازی عواید حذف یارانه‌ها از بودجه سنواتی وجود ندارد، دفتر رییس جمهوری با صدور بیانیه‌ای تاکید کرده است که سازوکار بودجه‌ای تمام اهداف هدفمند کردن یارانه‌ها را زیر سوال می‌برد و ضمن تاکید مجدد بر این جداسازی، پیشنهاد کرده‌است که به جای ایجاد صندوق ویژه، حسابی در خزانه برای عواید حاصله افتتاح شود. این پیشنهاد چه مشکل قانون اساسی بخشی از اصل 53 را مبني بر اینکه «کلیه دریافت‌های دولت باید در حساب‌های خزانهداری متمرکز شود» حل می‌کند، اما همچنان بنابر استدلال نمایندگان با روح کلی این اصل منافات دارد که تاکید دارد همه پرداخت‌های دولت باید در قالب بودجه سالانه به تصویب مجلس برسد و دیوان محاسبات نیز بر این دریافت و پرداخت‌ها نظارت کامل داشته باشد. برخی از سران مجلس به ویژه محمدرضا باهنر خواستار رای مثبت نمایندگان به استرداد لایحه یارانه‌ها هستند.

به دنبال چالش با مجلس، در يك اطلاعیه رسمی تشریح شد حرف نهایی دولت درباره یارانه‌ها

دفتر رییس‌جمهور در خصوص لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها به ویژه ماده 13 آن و حضور رییس‌جمهور در مجلس و دفاع از این لایحه اطلاعیه صادر کرد.

به گزارش خبرگزاری فارس به نقل از دفتر امور رسانه‌های ریاست‌جمهوری، متن کامل اطلاعیه دفتر رییس‌جمهور در خصوص طرح هدفمند کردن یارانه‌ها به شرح زیر است:

روز سه‌شنبه هفته گذشته، رییس‌جمهور با حضور در صحن علنی مجلس شورای اسلامی، به تشریح دیدگاه قوه مجریه در باره نحوه رسیدگی نمایندگان مجلس به لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها پرداخت و طی آن تصریح کرد که اگر این لایحه با قانون بودجه سالانه پیوند داده شود، اجرای آن در عمل غیرممکن خواهد بود.

این لایحه تأثیرات عمیقی را در اقتصاد، سیاست و اجتماع برجای می‌گذارد و تقریباً همه روابط و مناسبات اقتصادی کشور را دگرگون خواهد کرد و به همین دلیل، مهم‌ترین لایحه اقتصادی در سه دهه اخیر محسوب می‌شود. توزیع ناعادلانه و غیرمنطقی یارانه‌ها، علاوه بر آنکه يك بارسنگین را بر دوش مدیریت اجرایی کشور تحمیل می‌کند، در عمل امکان فراهم‌سازی شرایط مناسب برای تولید، مدیریت تولید و بهرهوری را از برنامه‌ریزان و تصمیم‌گیران کشور سلب می‌نماید.

دولت نهم با درک صحیحی از ضرورت و اهمیت انجام این تحول بنیادین در کشور و با وقوف به تبعات دشوار ناشی از اجرای لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها، وارد عمل شد و با درایت و هوشمندی و تلاش‌های فشرده کارشناسی، لایحه مزبور را تهیه و به مجلس شورای اسلامی تقدیم کرد و اینک آماده است تا با شجاعت آن را به مورد اجرا بگذارد.

موضوع ماده 13 یکی از اختلافات بین نمایندگان دولت و کمیسیون ویژه هدفمند کردن یارانه‌های مجلس بوده و طرح پیشنهادی کمیسیون در ماده 13 اختلافات اساسی با ماده 9 لایحه پیشنهادی دولت که موضوع مدیریت

منابع حاصل از هدفمند کردن یارانه‌ها است، دارد.

در این خصوص طی 2 هفته گذشته مذاکراتی بین دولت و مجلس برای رفع این مشکل صورت پذیرفت که نهایتاً توافق لازم حاصل نشد. آقای رییس‌جمهور از ابتدای مطرح شدن لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها در صحن علنی مجلس، به رییس مجلس اطلاع داده بودند که جهت دفاع از صندوق پیشنهادی دولت شخصاً در مجلس حضور خواهند یافت، بنابراین برخلاف ادعاهای مطرح شده در برخی از رسانه‌ها، حضور آقای رییس‌جمهور در جلسه علنی مجلس «سراسیمه، سرزده، فوری، غیرمنتظره، از سرناچاری یا ناراحتی» نبوده، بلکه نشان‌دهنده اراده قاطع ایشان در اجرای لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها و بیان شرایط اجرای موفقیت‌آمیز آن بوده است.

انتظار این بود که هیات ریسه مجلس با اطلاع رسانی درست و بهنگام در خصوص حضور رییس‌جمهور محترم در مجلس شورای اسلامی، از ایجاد ذهنیت‌های خلاف واقع در میان نمایندگان، رسانه‌ها و افکار عمومی جلوگیری به عمل می‌آورد.

صندوق پیشنهادی دولت در ماده 9 لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها به گونه‌ای طراحی شده بود که صد در صد وجوه واریزی آن به شرح سرفصل‌های مندرج در مواد (8)، (9) و (12) این قانون اختصاص یابد و طبق تبصره (4)، آن صندوق مکلف است گزارش عملکرد سالانه را به هیات وزیران جهت ارسال به مجلس شورای اسلامی ارائه نماید و دو نماینده از سوی مجلس شورای اسلامی نیز به عنوان ناظر در هیات امناء صندوق شرکت داشتند.

مهم‌ترین موردی که منجر به اخطار قانون اساسی در صحن علنی مجلس برای تشکیل صندوق شد مغایرت آن با اصل 53 و 54 قانون اساسی بود. اصل 53 قانون اساسی می‌گوید که کلیه دریافت‌های دولت در حساب‌های خزانه‌داری کل متمرکز می‌شود و همه پرداخت‌ها در حدود اعتبارات مصوب به موجب قانون انجام می‌گیرد و ماده‌های 54 و 55 قانون اساسی نیز در خصوص دیوان محاسبات و نظارت آن بر بودجه است. اما می‌دانیم که دریافت‌های مصرح در این لایحه دو جزء متفاوت دارند.

دریافت‌هایی که مستقیماً توسط وزارتخانه‌ها و موسسات دولتی حاصل می‌شود از قبیل سهم مالکانه صادرات نفت خام و مالیات سود سهام که به حساب‌های خزانه واریز می‌شود و از طریق بودجه عمومی دولت به مصارف بودجه اختصاص می‌یابد.

درآمد شرکت‌های دولتی که از طریق فروش کالا یا ارائه خدمات کسب می‌شود و اگرچه به موجب قانون بایستی به حساب‌های خزانه واریز شوند اما متعاقباً این درآمدها به مصارف شرکت و موارد احتمالی که به موجب قوانین و مقررات موضوعه تعیین می‌گردد، اختصاص می‌یابد و این فرآیند در بودجه عمومی دولت انعکاس ندارد.

از آنجا که بخشی از تامین منابع مالی، هدفمندسازی یارانه‌ها از طریق افزایش درآمد شرکت‌های دولتی و بنگاه‌های اقتصادی عرضه‌کننده کالاهای مربوط از قبیل نفت، گاز و ... تحصیل می‌شود، لذا با توجه به وجه تمایز این درآمدها با دریافت‌های موضوع بند یک، ضرورت قانونی به تخصیص این بخش از وجوه به حساب‌ها و ردیف‌های بودجه عمومی دولت نبوده و قانون‌گذار می‌تواند موارد جدیدی برای تخصیص آن از قبیل واریز به صندوق هدفمندسازی یارانه‌ها وضع نماید. اگر چه این تخصیص می‌تواند پس از واریز وجوه درآمدي شرکت به حساب‌های نزد خزانه انجام شود.

از طرف دیگر در خصوص دریافت‌های بند یک نیز، بیان این نکته ضروری است که کارکرد صندوق هدفمندسازی یارانه‌ها مشابه صندوق تامین اجتماعی یا سایر صندوق‌های بازنشستگی در کشور می‌باشد. صندوق‌های بازنشستگی و تامین اجتماعی به مباشرت دولت، جوهری را به عنوان کسورات قانونی از کارکنان و کارفرمایان دریافت می‌نمایند که ماهیتاً در طبقه‌بندی‌های بین‌المللی، ماهیت مالیات را دارا می‌باشد و باز به مباشرت از دولت متعهد می‌گردند که حقوق بازنشستگی افراد را در زمان بازنشستگی پرداخت نمایند. از طرفی صندوق می‌تواند با سرمایه‌گذاری و مدیریت وجوه و منابع در اختیار، موجبات توازن و تعادل منابع و مصارف را در مقاطع زمانی که ممکن است تعادل کارکنان شاغل و بازنشستگان به هم بخورد برقرار سازد. این مکانیزم به موجب قوانین موضوعه مقرر گردیده و مغایرتی هم با قانون اساسی نداشته است. نکته بعد صندوق ذخیره ارزی است که کارکرد کنونی آن مشابه همین صندوق هدفمند کردن یارانه‌ها است. دلایل بسیار زیادی وجود دارد که نشان می‌دهد ساز و کار بودجه‌ای تمامی اهداف لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها را زیر سوال می‌برد.

اول آنکه لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها يك برنامه 5 ساله است و باید يك افق روشن و مطمئن و با ثبات از قیمت حامل‌های انرژی به سرمایه‌گذاران و تولیدکنندگان ارائه شود و از طرف دیگر مواد 8 و 9 لایحه مجموعه‌ای از سیاست‌های حمایتی از خانوار و تولیدکننده را تعریف نموده که آنها نیز در قالب يك برنامه زمان‌دار 5 ساله حرکت خواهند نمود. وصل کردن آن به بودجه یعنی اینکه دولت، خانوارها و تولیدکنندگان و سرمایه‌گذاران باید در هر سال منتظر اتفاقاتی باشند که در بودجه می‌افتد. دولت اگر قصد داشت که به این روش عمل نماید

دیگر نیازی به لایحه نبود و حتی می‌توانست در بودجه سال گذشته، بخشی از این پیشنهادات را در قالب بودجه سال 1388 مصوب و در سال جاری اجرا نماید.

همه می‌دانیم که در نظام تصمیم‌گیری اقتصادی کشور بخشی نگر و منطقه‌نگری حاکم است. در صورتی که مدیریت واحدی بر منابع و مصارف این قانون اعمال نشود و هر ساله این موضوع به لایحه بودجه مربوط گردد، منابع و مصارف این لایحه پس از یک سال و به تناسب سایر موضوعات اقتصادی کشور در اختیار اهداف بخشی و منطقه‌ای قرار خواهد گرفت که عملاً از اهداف اولیه لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها دور خواهد شد.

یک نکته مهم نیز به اهمیت توجه به مدیریت امور از بعد زمان مربوط می‌شود. هدفمندسازی یارانه‌های حامل‌های انرژی و 8 قلم کالا و خدمتی که در ماده 4 لایحه آمده است باید در ماه‌های متفاوت سال و به فراخور موضوع اجرایی شود و به همین دلیل نمایندگان محترم مجلس ماده 7 را که زمان شروع به ارزیابی هشت هر سال محدود شده بود، حذف کردند.

در ماده 2 لایحه که در صحن علنی نیز مورد تصویب قرار گرفته، پیش‌بینی شده است در مورد حامل‌های انرژی در صورت نوسان قیمت فوب بیش از 25 درصد، تغییر قیمت‌های داخلی مجاز باشد و لذا در طول سال دولت اجازه تغییر قیمت دارد.

این دو مورد نشان می‌دهد که فرآیند تصمیم‌گیری در خصوص منابع و مصارف هدفمندسازی یارانه‌ها باید خارج از روال سالانه بودجه‌ای صورت پذیرد.

یک نکته بسیار با اهمیت دیگر به اعتقاد مشترک تمامی کارشناسان و نمایندگان محترم مجلس باز می‌گردد که معتقدند لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها آثار بسیار گسترده‌ای بر تمام فعالیت‌های اقتصادی کشور دارد و یکی از مهم‌ترین عوامل موفقیت لایحه، اجرای مناسب آن است و این موضوع نیاز به انعطاف در قانون و اختیار لازم برای مجریان را گریزناپذیر می‌سازد. بدیهی است مجری این قانون باید از اختیارات لازم و همچنین قوانین و مقررات منعطفی برخوردار باشد که با تصمیمات اقتضایی بتواند این پروژه را راهبری نماید. یک راهکار مورد قبول آن است که بر اساس نظر کمیسیون ویژه، حسابی به نام هدفمندسازی یارانه‌ها در خزانه ایجاد شود و کلیه منابع این قانون به آن حساب واریز گردد و عبارت در قالب بودجه سنواتی حذف شود. بنابراین به جای صندوق، حسابی در خزانه ایجاد خواهد شد و شبیه مخالفت با ماده 53 قانون اساسی که باید کلیه دریافت‌های دولت در حساب‌های خزانه‌داری کل متمرکز شود و همه پرداخت‌ها در حدود اعتبارات مصوب به موجب قانون انجام گیرد نیز با این روش بر طرف خواهد شد.

پیشنهاد دولت در صندوق نیز اختصاص منابع بر اساس قانون بوده و به همین دلیل در لایحه پیشنهادی تمامی مصارف را در قالب 3 ماده قانونی 8 و 9 و 12 برای خانوارها، تولیدکنندگان و دولت تعیین نموده است. اجرای این لایحه بدون تردید مستلزم یک همکاری گسترده و مشترک میان بخش‌ها، دستگاه‌ها و نهادهای مختلف از جمله رسانه‌های ارتباط جمعی است. ایجاد ذهنیت‌های ناصواب در جامعه و تحریک افکار عمومی علیه دولت و مجریان قانون، مفهومی جز مقابله با این تصمیم ملی و تلاش برای ضربه زدن به آن ندارد. سخنان رییس‌جمهور محترم در مجلس با آنکه کاملاً مستدل و منطقی و از موضع دفاع از حقوق مردم و به نحوی کاملاً متواضعانه و صمیمانه مطرح شد، متأسفانه از سوی برخی رسانه‌ها به نشانه اعتراض شدید و تند همراه با عصبانیت رییس‌جمهور به نمایندگان مجلس و انمود شد، واکنشی که فقط نام تحریف می‌توان بر آن گذاشت. رسانه‌هایی که دغدغه‌های دولت برای اجرای صحیح قانون را در قالب اتهامات توهین‌آمیزی همانند «آرزوهای بر باد رفته رییس‌جمهور» یا «توزیع پول بین شهروندان بر اساس حب و بغض» مطرح می‌کنند، در عمل انگیزه‌های سیاسی، حزبی و انتخاباتی را به یک موضوع بسیار حساس و مهم مرتبط با منافع ملی و حقوق مردم گره می‌زنند که از این رهگذر، آسیب‌های غیرقابل انکاری، به جامعه وارد خواهد شد.

تجمع کارگران کنفکار رشت مقابل استانداری گیلان

به گزارش خبرگزاری فارس در 16 آبان 1388 آمده است: تعداد زیادی از کارگران کارخانه کنفکار رشت پیش از ظهر امروز با در دست داشتن پلاکاردهایی نسبت به عدم پرداخت حقوق و دستمزد خود معترض بودند.

به گزارش هرانا به نقل از خبرگزاری فارس، کارگران حاضر در این تجمع از مسئولان استانداری می‌خواستند تا کارخانه کنفکار را بازگشایی کرده و به مشکلات فراوان اقتصادی و خانوادگی ده‌ها کارگر بلا تکلیف پایان دهند.

یکی از کارگران اظهار داشت: پنج سال است حقوق نگرفته‌ایم و وضعیت بازنشستگان کارخانه کنفکار نامشخص است.

وی که خواست نامش فاش نشود افزود: با توجه به شرایط اقتصادی، بیشتر کارگران در خانه‌های استیجاری

زندگی می‌کنند و برای کسب معیشت خانواده بسیار در تنگنا هستند. این کارگر گفت: سال‌ها است که صدای فریاد ما برای رسیدگی به وضعیت کارخانه کنف‌کار رشت بلند است اما تا کنون مسئولان استان فقط وعده داده‌اند و هیچ اقدامی در این باره صورت نگرفته است. وی هزینه زندگی و تحصیل فرزندان دانشجوی کارگران را از مشکلات اساسی عنوان کرد و افزود: در این اوضاع بحرانی، از دولت و رئیس‌جمهور محترم که حامی کارگران است می‌خواهیم کارگران را از فلاکت و بدبختی که بر اثر تعطیلی این کارخانه نصیب ما کرده‌اند، نجات دهد. در حال حاضر تجمع همچنان ادامه دارد و نیروی انتظامی با حضور در محل، اوضاع را کنترل می‌کند.

در اعتراض به 8 ماه مطالبات معوق؛

کارگران کارخانه صنایع مخابراتی راه دور ایران تجمع کردند

ایلنا در تاریخ 1388/8/16 آورده است: در حالی که مطالبات معوقه کارگران صنایع مخابراتی راه دور ایران در آستانه هشت ماهه شدن قرار دارد، این کارگران مدعی هستند که کارفرمای موقت آنها ماهانه بابت اداره کارخانه حقوق و مزایای خود را به موقع دریافت می‌کند. به گزارش خبرنگار ایلنا، جمعی از کارگران کارخانه صنایع مخابراتی راه دور ایران صبح امروز در اعتراض به پرداخت به پرداخت 8 ماه مطالبات معوق خود و نیز توقف فعالیت کارخانه برای چندمین مرتبه در محل کارخانه تجمع کردند.

برگزاری این تجمع آرام در حالی صورت گرفته که به گفته کارگران، مسوولان اداری استان از آنها خواسته‌اند تا از هرگونه تجمع و یا حرکت اعتراضی دیگر در بیرون کارخانه خودداری کنند. یکی از کارگران گفت: از بعد سفر رئیس‌جمهور به استان فارس که در اردیبهشت‌ماه انجام شد، اداره کارخانه بطور موقت به هیاتی مرکب از سه نفر محول شد، اما تاکنون این هیات بدون آنکه هیچ اقدامی در جهت راه‌اندازی مجدد کارخانه و یا پرداخت مطالبات کارگران انجام داده باشد ماهانه حقوق و مزایای خود را بطور کامل دریافت کرده است.

کارخانه ITI که در زمینه تولید کارت‌های سوخت فعالیت داشته است از بعد خصوصی‌سازی در سال‌های نخستین دهه 80 دچار بحران شده است.

کارگران این کارخانه می‌گویند، چندی پیش هیاتی از اعضای کمیسیون اجتماعی مجلس در بازدید از این کارخانه به آنها وعده پیگیری و رسیدگی داده بودند.

پایان پیام

نامه علی‌نجاتی رئیس هیات مدیره ی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه به کارگران

کارگران !

تا به امروز چهار نفر از اعضای هیات مدیره ی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه به نامهای فریدون نیکوفرد، جلیل احمدی، قربان علیپور و محمد حیدری مهر روانه ی زندان شده اند و هم اکنون در زندان دزفول محبوس میباشند.

دستگاه قضایی در چند روز آینده ، دوره ی حبس مرا نیز به من تحمیل خواهد کرد.

ما برای به دست آوردن حقوق خود و دفاع از مطالبات بر حق کارگران هفت تپه و به دست آوردن کمترین امکانات معیشت و حقوق انسانی تلاش کرده ایم. اما ما محکوم و زندانی میشویم.

ما در چند روز پیش نیز نامه ای سرگشاده به سازمان جهانی کار نوشتیم و رونوشت آن را به تمام نهاد های کارگری و حقوق بشری و رسانه ها ، ارسال کردیم.

ما میدانیم که آنها از بی حقوقی که بر کارگران ایران تحمیل میشود با خیر هستند. میدانیم که قرار نیست کسی جز خود کارگران به داد خودشان برسد. اما ما اتمام حجت کردیم و از آنان پرسیدیم که آیا بیخبرید ؟ آیا اقدامی خواهید کرد ؟

میدانیم که نتیجه ، اقدام موثری از سوی آنان نخواهد بود.

ما میدانیم که ایجاد تشکل های مستقل کارگری حق مسلم کارگران است .

در حالی که کارفرماها آزادانه تشکل دارند ، کارگرانی که تشکل های مستقل کارگری خود را بنا میکنند محکوم و زندانی میشوند.

ما اعتقاد داریم به جز تلاش های خود کارگران و اتحاد و همبستگی میان آنان ، ما کارگران موفق نخواهیم شد به خواسته ها و مطالبات خود دست یابیم.

من و دیگر همکارانم در سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه ، برای مدت شش ماه در زندان محبوس خواهیم

بود.

در مدت هشت ماه ای که من را از کار اخراج کرده بودند کم نبودند کارگرانی که علاوه بر حمایت های روحی خود، در حد توانشان کمک های مادی کردند. این کمک ها اگر چه بسیار کمتر از حقوق دریافتی سابق من بود اما برای من از هزاران هزار کمک دیگر با ارزش تر بود زیرا نشان از ان داشت که کارگران به درستی میدانند که من و دیگر همکارانم برای دفاع از حقوق انان تلاش میکرده ایم. به همین خاطر من بنا بر اعتقاد تنها کمکی که دریافت کردم کمک از کارگران بود. مبلغ ان اگر چه کمتر از حدی بود که حتی سطح زندگی سابق مرا حفظ کند اما، بسیار با ارزش بود.

این کمک ها به جای هر نهاد و مکان و کسان دیگری مرا مدیون به همکاران کارگر من میکرد. امیدواریم که این امر به شکل یک سنت کارگری در میان دیگر کارگران رواج پیدا کند.

تا روزی که فقط من اخراج شده بودم، به همان کمک های دوستان کارگر آشنا با خود بسنده کردم. اما امروز علاوه بر من چهار کارگر دیگر نیز از دریافت حقوق خود محروم میشوند.

دوستان زیادی پرسیده اند که کارگرانی که امکان تماس چهره به چهره با خانواده های این پنج کارگر زندانی را ندارند چگونه میتوانند برای همبستگی کارگری، کمک های مالی خود را برای رساندن به خانواده هایشان به انان برسانند.

در ساعت 11:45 امروز پیش از آنکه دو نفر دیگر از دوستانم به دادگاه و زندان فرستاده شوند، با آخرین تماس و توافقی که با انان و دیگر همکارانم انجام شد، قرار بر این شد که شماره حسابی به نام اینجانب اعلام شود تا کمک های مالی ارسالی از سوی کارگران به آن واریز شود و از آن طریق، مبلغ کمک شده به خانواده های این پنج کارگر پرداخت شود. (که این شماره حساب متعاقبا اعلام میشود)

ما میخواهیم به جای هر کمک مالی از هر طریق، فقط و فقط از حمایت های کارگری برخوردار شویم.

کارگران !

امروز، روز حمایت از کارگرانی است که در هفت تپه برای احقاق مطالبات کارگری، تلاش کردند و از سوی کارگران هفت تپه به نمایندگی در یک تشکل مستقل انتخاب شدند و امروز تنها به خاطر دفاع از حقوق کارگری خود به زندان محکوم شده اند.

بدون شک، فردا و فرداهای بعد که ما در زندان نباشیم، ما نیز در انجام این وظیفه ی کارگری سهیم خواهیم بود.

پیشاپیش از حمایت ها و تلاش های کارگران هفت تپه و دیگر کارگران تشکر میکنم و امیدوارم با اتحاد و همبستگی هر چه بیشتر در راه ایجاد تشکل های مستقل کارگری خود تلاش کنیم تا بتوانیم به حقوق و خواسته های برحق خود دست پیدا کنیم.

به امید اتحاد روز افزون کارگران

علی نجاتی

رئیس هیات مدیره ی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

شنبه 16 ابان ماه 88

يك مقام کارگري در گفتوگو با ایلنا: استان قزوین 50 واحد بحران زده دارد

ایلنا در تاریخ 1388/8/16 آورده است: رئیس هیات مدیره کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان قزوین از وجود 50 واحد بحران زده در این استان خبر داد.

محمداحمدی در گفتوگو با خبرنگار ایلنا با اشاره به قدیمی بودن صنایع استان قزوین افزود: متأسفانه مدیران در گذشته توجهی به نوسازی صنایع نکردند و نتیجه آن امروز باعث شده تا برخی صنایع استان با بحران مواجه شود.

وی بوشینه بافت، ناز نخ و کارخانه چینی البرز را از جمله واحدهای بحران زده استان قزوین برشمرد و خاطر نشان کرد: مسئولان سعی می کنند تا مشکل این واحدها مهار شود اما با این وجود هنوز مشکلاتی وجود دارد و مساله به طور کامل حل نشده است.

احمدی با بیان این که هر 15 روز جلسات کمیسیون کارگري استانداري قزوین تشکیل می شود، تصریح کرد: مشکل برخی از واحدها بستگی به همکاری سازمان خصوصی سازی دارد و مسئولان استان به تنهایی قادر به

حل آن نیستند.

پایان پیام

از صبح امروز با افزایش دست کم صددرصدی قیمت نان

سرویس اجتماعی - از صبح امروز، تعداد بسیاری از نانوايي‌های تهران، قیمت نان خود را دست کم صددرصد افزایش داده‌اند

به گزارش خبرنگار «تابناک» در 16 آبان 88 آمده است، زمزمه افزایش قیمت نان از مدت‌ها پیش آغاز شده بود؛ اما از صبح امروز، مردم با قیمت‌های کذایی نان روبه‌رو شده‌اند.

بنا بر این گزارش، این افزایش قیمت کاملاً غیرقانونی بوده و هیچ علت خاصی ندارد و نانوايان در پاسخ به مشتریان، افزایش قیمت آرد را بهانه می‌کنند. نکته جالب آن که مردم روز گذشته به قیمت همیشگی نان تهیه کرده‌اند؛ اما از صبح امروز با افزایش دست کم صددرصدی قیمت نان روبه‌رو شده‌اند.

گفتنی است، برخی نانوايي‌ها حتی با درج پارچه نوشته و پلاکاردی این افزایش قیمت را اعلام کرده‌اند. یادآور می‌شود، همچنین نان بربری 200 تومانی به قیمت 400 تومان، سنگک 200 تومانی، 500 تومان و لواش 25 تومانی به قیمت 50 تومان عرضه می‌شود؛ البته نانوايي‌های آزاد و برخی نانوايي‌ها که قیمت‌های عجیب برای نان خود داشته‌اند، نیز از این افزایش قیمت بی‌بهره نبوده و برای مثال، نان سنگک 700 و 1000 تومانی به قیمت 2000 تومان عرضه می‌شود.

تجمع اعتراضی کارگران پارسیلون در خرم آباد

به گزارش سایت پیام آمده است: کارگران شرکت پارسیلون روز شنبه 16 آبان ماه در اعتراض به عدم دریافت دستمزدهای خود در مقابل مجتمع قضایی خرم آباد تجمع نمودند.

بر پایه گزارش منتشره کارگران در این تجمع که توسط نیروی انتظامی رژیم کنترل می‌شد خواستار دریافت دستمزدها و مطالبات معوقه چندین ماهه خود شدند.

کارگران تاکید کردند در صورت عدم رسیدگی به درخواست هایشان به اعتراض خود ادامه خواهند داد.

اخراج 240 نفر از کارگران شرکت "صایران"

بنا به گزارش منتشره در روز شنبه 16 آبان ماه کارفرمای شرکت حمل و نقل بین المللی "صایران" 240 نفر از کارگران رسمی خود را اخراج کرد.

این کارگران که در قسمت های مختلف این شرکت مشغول به کار بودند به بهانه عدم توانایی کارفرمای مربوطه در پرداخت دستمزدها و مطالبات آنان اخراج شده اند.

کارگران شرکت "صایران" در واکنش به اخراج خود توسط کارفرما به اداره کار غرب تهران شکایت برده اند.

اخراج 200 کارگر کارخانه ایران خودرو

گزارش منتشره حاکی است کارخانه ایران خودرو ظرف چند روز گذشته 200 نفر از کارگران قراردادی خود را اخراج کرده است.

کارخانه ایران خودرو ضمن اخراج این تعداد از کارگران که همزمان با اتمام تاریخ قرارداد موقت استخدام آنان صورت گرفت، قصد دارد تعداد دیگری از کارگران قراردادی و خدماتی را در روزهای آینده اخراج کند.

ارتباط «عواید یارانه‌ها» با «بودجه سالانه» قطع می‌شود؟

چراغ سبز به حرف آخر دولت

به گزارش روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد در تاریخ 17 آبان آمده است: - رییس کمیسیون ویژه مجلس با بیان اینکه اصل این دغدغه که «باید دست دولت باز باشد» مورد موافقت نمایندگان دولت و مجلس است، خبر

از توافق جدیدی برای تحقق خواسته دولت داده است؛ به گفته غلامرضا مصباحی مقدم، در خصوص واریز عواید حذف یارانه‌ها به حسابی در خزانه بدون عبارت «در قالب بودجه سنواتی» که مورد انتقاد شدید دولت

قرار گرفت، توافق به عمل آمده است. در عین حال، رییس کمیسیون ویژه مجلس دولت را به صبر و تحمل دعوت کرد تا از طریق یکی از سراهکار پیشنهادی وی، این توافق اجرایی شود. به گفته وی، سه راهکار

ممکن برای اصلاح ماده 13 مصوب وجود دارد که گنجانیدن مجدد لایحه در برنامه پنجم بر اساس توافق جدید یا عودت لایحه از سوی شورای نگهبان برای اصلاح این مورد از جمله این راهکارها است. وی راهکار سوم

را دستور رهبر معظم انقلاب عنوان کرد و گفت اگر رهبر معظم انقلاب صلاح بدانند، می‌توانند یادداشتی در این خصوص به مجلس ارائه کنند، زیرا نمایندگان تابع تکلیف هستند.

نمایندگان امروز درباره جداسازی پارانه نقدی از قانون بودجه تصمیم می‌گیرند چراغ سبز مجلس به درخواست دولت

دنیای اقتصاد- هرچند برخی نمایندگان شاخص مجلس نظیر غلامرضا مصباحی مقدم از چراغ سبز مجلس به خواسته احمدی‌نژاد خبر داده‌اند، اما شاید امروز هم تکلیف لایحه پارانه‌ها در مجلس معلوم نشود. اگر تا هفته قبل، فقط قوای مجریه و مقننه بر سر هزینه‌کرد اعتبارات ناشی از آزادسازی قیمت‌ها اختلاف‌نظر داشتند، حالا و پس از موضع‌گیری سفت‌وسخت دفتر رییس‌جمهور و صدور اطلاعیه‌ای رسمی در خصوص ضرورت جداسازی لایحه پارانه‌ها از بودجه سنواتی، این اختلاف به داخل مجلس هم کشیده شده است. از یک سو، محمدرضا باهنر، نایب‌رییس متنفذ مجلس بار دیگر تاکید کرده که «همه دریافت‌های دولت باید به خزانه وارد شود و همه هزینه‌ها نیز بر اساس قوانین بودجه سالانه صورت گیرد.» از سوی دیگر، غلامرضا مصباحی مقدم، رییس کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی مجلس از «توافق برای حذف اتصال این لایحه به بودجه سنواتی» در گفت‌وگوهای نمایندگان دولت و حسن ابوترابی‌فرد (دیگر نایب‌رییس مجلس) خبر داده است.

در همین حال، محسن کوهکن، یکی از دو نماینده منتخب هیات رییس مجلس برای رفع اختلاف میان دو قوه، به خبرگزاری فارس گفته است: «بعید است درخواست استرداد لایحه در نشست روز یکشنبه مجلس بررسی شود.»

اختلاف‌نظر مجلسی‌ها به همین‌جا نیز ختم نمی‌شود. در شرایطی که روز چهارشنبه گذشته باهنر از نمایندگان خواسته بود به درخواست استرداد لایحه پارانه‌ها رای مثبت بدهند، پایگاه خبری جهان‌نیوز، وابسته به علیرضا زاکانی از مخالفت 90 درصد اعضای فراکسیون اصولگرایان با استرداد این لایحه خبر داده است.

باهنر: رییس‌جمهور اصلا نباید سخنرانی می‌کرد
اولین واکنش به بیانیه جمع‌شعبه دفتر رییس‌جمهور را محمدرضا باهنر در گفت‌وگو با پایگاه خبری «خانه ملت» نشان داد. در حالی که اطلاعیه دفتر احمدی‌نژاد گفته بود «رییس‌جمهور از ابتدای مطرح شدن لایحه هدفمند کردن پارانه‌ها در صحن علنی مجلس، به هیات رییس مجلس اطلاع داده بود که جهت دفاع از صندوق پیشنهادی دولت شخصا در مجلس حضور خواهد یافت»، باهنر تاکید کرد که «نمایندگان پارلمانی دولت صبح روز سه‌شنبه 12 آبان ماه به هیات رییس اعلام کردند که رییس‌جمهور قصد دارد برای دفاع از ماده 13 لایحه پیشنهادی دولت به مجلس بیاید.»

او اضافه کرد: «هیات رییس مجلس به مدیرکل پارلمانی رییس‌جمهور اعلام کرد که در این بخش از مذاکرات، نماینده دولت بیشتر از 5 دقیقه نمی‌تواند صحبت کند، لذا به رییس‌جمهور توصیه شد به مجلس تشریف نیاورند، چون بر اساس آیین‌نامه داخلی مجلس امکان سخنرانی برای ایشان بیش از 5 دقیقه وجود نداشت، اما به‌رغم توصیه هیات رییس، رییس‌جمهور در مجلس حاضر شدند و چون اصرار داشتند، وقتی در اختیار ایشان قرار داده شد که چندان وفق آیین‌نامه داخلی مجلس نبود.»

نایب‌رییس دوم مجلس همچنین بار دیگر تصریح کرد: «برداشت ما این است که همه دریافت‌های دولت باید به خزانه وارد شود و همه هزینه‌ها نیز بر اساس قوانین بودجه سالانه صورت گیرد.»

مصباحی‌مقدم: ابوترابی با دولت به توافق رسید

اما ظاهراً این، نظر همه مجلسی‌ها نیست، به گونه‌ای که غلامرضا مصباحی مقدم از توافق محمدرضا باهنر با نمایندگان دولت در خصوص حذف عبارت «در قالب بودجه سنواتی» از ماده 13 لایحه پارانه‌ها خبر داد و تنها نگرانی خود را یافتن راهکاری قانونی برای اصلاح این ماده تصویب‌شده در صحن مجلس برشمرد.

مصباحی‌مقدم در این باره به خبرگزاری مهر گفت: «البته کمیسیون ویژه برای بررسی این پیشنهاد جلسه‌ای نداشته، اما به نظر بنده اگر این اصلاح صورت گیرد مغایرتی با قانون اساسی نخواهد داشت. در گفت‌وگوهای که بین نمایندگان دولت و آقای ابوترابی‌فرد صورت گرفته بود نیز به این مسأله اشاره شده و طبعاً این نقطه‌ای مورد توافق طرفین خواهد بود.» رییس کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی مجلس، با تاکید بر اینکه حذف عبارت «در قالب بودجه سنواتی» باید در مجلس به رای گذاشته شود، گفت: «با حذف این عبارت در واقع نظر رییس‌جمهور تأمین خواهد شد و مجلس به دولت این مجوز را می‌دهد که از این حساب برای پرداخت‌هایی که در مواد 8، 9 و 10 تعیین شده، برداشت داشته باشد.» البته با توجه به اینکه ماده 13 لایحه پارانه از تصویب نمایندگان مجلس گذشته، قانوناً نمایندگان نمی‌توانند دوباره آن را بررسی کنند. به همین دلیل، مصباحی‌مقدم سه راهکار را توصیه می‌کند یا دولت فعلاً از این موضوع بگذرد و در لایحه برنامه پنجم، موضوع را اصلاح کند یا شورای نگهبان به این ماده قانونی ایراد بگیرد تا مجلس بتواند آن را دوباره بررسی کند؛ یا اینکه مقام معظم رهبری در این زمینه یادداشتی به مجلس بدهند.

میرتاج‌الدینی: باید از شورای نگهبان بپرسیم

در همین حال، محمدرضا میرتاج‌الدینی، از اعضای هیات رییس مجلس که برخی گزارش‌ها از انتصاب

قريب الوقوع او به عنوان معاون پارلمانی رييس جمهور خبر می دهند، پیشنهاد کرده است که در مورد تفسير مجلس از اصل 53 قانون اساسی از شورای نگهبان استفسار شود.

میرتاج الدینی می گوید: موضوع اختلاف در این نکته است که بر مبنای اصل 53، اعتبارات مصوب باید در چارچوب «قانون» باشد و در این اصل «قانون» به طور مطلق بیان شده و مثلاً گفته نشده «قانون بودجه» و وقتی کلمه «قانون» بدون ذکر «قانون بودجه» بیان شده باشد، دو مجموعه را شامل می شود، یعنی هم قانون بودجه و هم غیر آن. او می افزاید: اگر نظر شورای نگهبان در این باب مشخص شود، آنگاه ما باید در پی راهکارهای آیین نامه ای داخل مجلس پیش رویم تا نسبت به اصلاح ماده 13 تصویب شده، عمل کنیم.

میرتاج الدینی همچنین در واکنش به واکنش باهنر به اطلاعیه دفتر رییس جمهور و غیرقانونی خواندن سخنرانی احمدی نژاد در صحن مجلس به ایرنا گفت: «برداشت برخی افراد، اجتهاد در مقابل نص است؛ زیرا نص قانون اساسی این اختیار را به رییس جمهور داده است.» او اضافه کرد: «طبق اصل 70 قانون اساسی رییس جمهور و وزرا هر زمان که خواستند می توانند به مجلس بیایند؛ در ذیل این اصل هم آمده هرگاه تقاضای این امر را داشته باشند، باید مطالبشان استماع شود. تنها رییس جمهور باید از قبل برای حضور اطلاع دهد که اطلاع هم دادند.»

امروز؛ نشست مشترک مجلس و دولت يك نماینده مجلس از برگزاری نشست مشترك کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی مجلس و نمایندگان دولت برای یافتن راهحلی برای مشکل ایجاد شده در لایحه هدفمندکردن یارانه ها خبر داد. حسین سبحانی نیا نماینده مردم نیشابور در مجلس، در گفتگو با ایسنا با تاکید بر این که قرار است امروز نمایندگان مجلس و دولت به راحل مشترکی برای حل موضوع ایجاد شده در لایحه هدفمند کردن یارانه ها دست یابند، خاطر نشان کرد: این امکان که بتوان لایحه را بازپس گرفت، وجود ندارد و فضای عمومی مجلس نیز بر این مساله تاکید دارد که باید راحل مشترکی برای حل مساله پیدا شود.

فیروزآبادی: مجلس دولت را یاری کند

در همین حال سرلشکر فیروزآبادی نیز در گفتگو با ایسنا گفت: شکرانه شجاعت و فداکاری آقای احمدی نژاد و دولت محترم آن است که مجلس با نگاه کمک به دولت، تسهیلات بیشتری برای اجرای طرح هدفمندکردن یارانه ها برای دولت در نظر بگیرد. رییس ستاد کل نیروهای مسلح افزود: دولت نهم با شجاعت و ایمان ویژه ای که در شخص رییس جمهور وجود دارد، لایحه هدفمندکردن یارانه ها را تنظیم و در سیر مراحل تصویب قرار داد و فداکارانه آماده شد تا با این خدمت بزرگ به اقتصاد کشور عواقب آن را نیز بر عهده گیرد و اکنون استدعای ما به عنوان يك برداشت عمومی از منافع این لایحه آن است که مجلس تا آنجا که می تواند دولت را یاری کند.

شعار پردازی دولتی ها در میان انبوه گلایه های کارشناسان صنعت ایران قفل کرده است، چرا باور نمی کنید

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 17 آبان 1388 آمده است: با وجود آنکه علی اکبر محرابیان از استمهال بدهی 6 هزار و 700 واحد صنعتی جمعاً به ارزش 2 هزار و 500 میلیارد تومان خبر داده و از ارائه لیست دوم این واحدها در آینده ای نزدیک خبر می دهد، با این حال با اعتماد به نفس بالایی، حال صنعت کشور را خوب توصیف کرده و مدعی رشدهای دو رقمی بخش صنعت و معدن در سال 87 است.

به گزارش ایلنا، نگاهی به سخنان محرابیان نشان می دهد که بیش از 6700 واحد با بدهی کمتر از 2 میلیارد تومان به نظام بانکی در کشور وجود دارد، البته بنا به اذعان محرابیان، در این لیست نامی از واحدهای نیمه تعطیل و دارای بحران که مطابق آمار غیررسمی بیش از 1400 واحد را شامل می شود، دیده نمی شود. اگر به این لیست بلندبالا نام شرکت هایی چون ایران خودرو، ایرالکو، صدرا و ... را به عنوان شرکت های بزرگ مقروض در آستانه ورشکستگی افزوده شود، شاید آن گاه معلوم شود که انتقادات پورمحمدی، رئیس سازمان بازرسی کل کشور مبنی بر ارائه آمارهای نادرست صنعتی در کشور از سوی مسئولان تا چه حد بر واقعیات منطبق بوده است.

محرابیان در مورد آخرین وضعیت رشد بخش صنعت می گوید: بانک مرکزی تاکنون گزارش نهایی رشد بخش صنعت در سال گذشته را اعلام نکرده است، ولی برآورد ما نشان دهنده رشد 5/10 درصدی بخش صنعت و رشد بیش از 12 درصدی بخش معدن است. وی در پاسخ به این سوال که آیا بخش صنعت کشور در حالت رکود قرار دارد یا خیر، می گوید: برای پاسخ به این سوال باید به دو فاکتور اساسی توجه کرد که یکی رشد سرمایه گذاری و دیگری رشد تولید است. وی می افزاید: با بررسی وضعیت تولید طی 6 ماه اخیر، شاهد افزایش 12 درصدی تولید فولاد، رشد 23 درصدی تولید شمش آلومینیوم، رشد 30 درصدی تولید محصولات پتروشیمی، افزایش 6 درصد تولید مس، افزایش 8 درصدی تولید سیمان و رشد 9 درصدی تولید خودرو

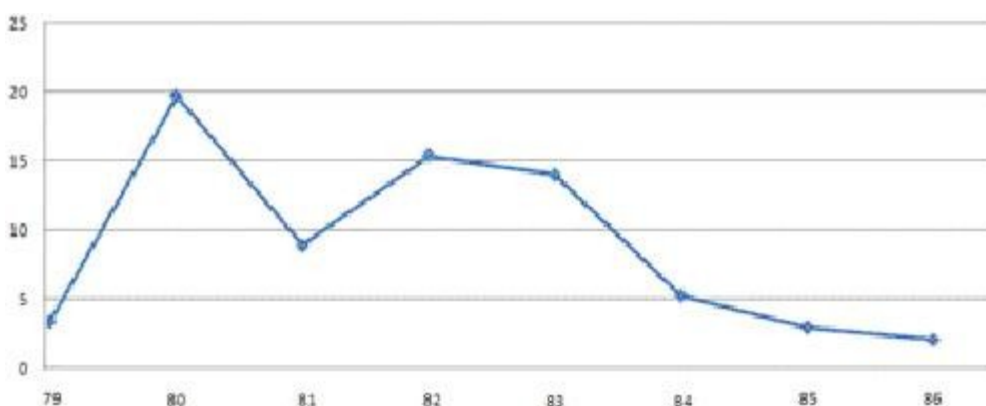
هستیم. به گفته وی، در این مدت برخی صنایع نیز مانند صنعت کاغذ و لوازم خانگی دچار کاهش تولید شده‌اند. محرابیان با اشاره به رشد 17 درصدی مصرف فولاد و افزایش 18 درصدی مصرف سیمان طی 5 ماه اول امسال نسبت به مدت مشابه سال گذشته گفت: این روند رو به رشد نشان دهنده آن است که صنعت در وضعیت مناسبی قرار دارد.

البته تکلیف صنعت در ایران مشخص است و آمار ارائه شده درباره واحدهای بحران زده و رو به تعطیلی و نیز اظهار نظر دست‌اندرکاران دولتی و خصوصی فعال در صنعت خود گواهی محکم بر رد ادعاهای وزیر است. رئیس خانه صنعت و معدن استان زنجان در این باره می‌گوید: بیش از 90 درصد واحدهای صنعتی در حال فعالیت و یا متوقف استان، دارای مشکل نقدینگی برای تامین سرمایه در گردش هستند که این معضل، سبب رکود صنعت در استان شده است. سید سجاد نباتچیان در زمینه همکاری بانک‌ها با صنعتگران، اظهار می‌کند: همکاری بانک‌ها با صنعتگران، بسیار محدود است و حتی این همکاری نزدیک به صفر درصد رسیده است. این مقام مسوول با تشریح مشکلات پیش‌روی صنعت، خاطر نشان می‌کند: وام‌های پرداخت شده از سوی بانک‌ها، بهره 12 درصدی دارند که با جریمه 6 درصدی که به دیرکرد این وام‌ها تعلق می‌گیرد، هزینه‌ای برابر 18 درصد به وام گیرنده تحمیل می‌شود، در صورتی که هیچ وامی با بهره 18 درصدی در کشور وجود ندارد. رئیس خانه صنعت و معدن استان زنجان عنوان می‌کند: وضعیت فعلی صنعت استان، به هیچ وجه قابل قبول نیست. البته در این راستا می‌توان صنایع را به دو دسته تقسیم کرد. دسته اول صنایعی هستند که قدمتی بیش از 10 سال دارند و چرخه خرید، تولید و فروش آنها، بسته است که تا حدی وضعیت امیدوارکننده‌ای دارند. دسته دوم، صنایع تازه ایجاد شده‌ای هستند که البته هر کدام از آنها در مرحله‌ای از فعالیت خود، متوقف شده‌اند. البته این دسته، به جز واحدهای صنعتی است که دارای سرمایه‌گذار قوی هستند. این واحدها نیز از جمله عوامل قفل کننده اعطای تسهیلات استان هستند که هم به خود و هم به صنعت استان، خسارت وارد می‌کنند.

در همین رابطه، آخرین گزارش رسمی بانک مرکزی درباره اقتصاد ایران نیز نشان می‌دهد نرخ رشد سرمایه‌گذاری در سال 86 نیز مانند سال‌های قبل سیر نزولی داشته است. اداره بررسی‌ها و سیاست‌های اقتصادی بانک مرکزی در

آخرین گزارش خود مربوط به سه ماه چهارم سال 86، تشکیل سرمایه ثابت ناخالص (بدون کسر استهلاک) در ماشین‌آلات را 101 هزار میلیارد ریال اعلام کرده است. این رقم 1/2 درصد رشد نسبت به سال 85 نشان می‌دهد که کمترین میزان رشد سرمایه‌گذاری صنعتی از سال 1378 به این سو است. آمار نشان می‌دهد که به لطف فعالیت‌های دولت نهم، رشد سرمایه‌گذاری صنعتی در ایران در دوره فعالیت این دولت نسبت به دولت اصلاحات حدود یک هفتم شده است.

نمودار نرخ رشد سرمایه‌گذاری 79 تا 86

سال	79	80	81	82	83	84	85	86
نرخ رشد تشکیل سرمایه ثابت ناخالص در ماشین‌آلات (به قیمت ثابت سال 76)	3.4	19.7	8.9	15.4	14	5.3	3	2.1

چالش‌های آماری که کماکان ادامه دارد

نرخ رشد صنعت در سال 86 در آمارها معادل 7/11 درصد اعلام شد که 6/2 درصد از مجموع رشد 7/6 درصدی را در بر می‌گرفت. این میزان رشد در حالی اعلام شد که در بسیاری از شاخص‌های صنعتی کشور از جمله تولید صنعتی، به دلیل مشکلات ناشی از کمبود نقدینگی، قطع گاز و برق صنایع و منابع بانکی بخش صنعت با کاهش روبرو بوده‌ایم.

بنابر اظهار نظر کارشناسان صنعتی و تولیدکنندگان، در حال حاضر صنایعی مانند نساجی، سیم و کابل، فولاد، لاستیک، پلاستیک، سرب و روی، لوله و پروفیل، لوازم خانگی و صنایع پایین دستی پتروشیمی با 30 تا 40 درصد ظرفیت خود فعال هستند و به نظر می‌رسد در محاسبه نرخ رشد صنعت شاخص‌های واقعی تولید در نظر گرفته نشده است.

ابوالقاسم حکیمی‌پور، کارشناس اقتصادی با بیان اینکه بزرگ کردن این آمارها و استنباط موفقیت اقتصادی کشور کار اشتباهی است، می‌گوید: نباید فریب این آمارها را بخوریم چرا که اقتصاد ما از نابسامانی و ناهماهنگی بخش‌های مختلف سیاست‌گذاری رنج می‌برد.

رشد اقتصادی ایران نصف شده است

حسین قضاوی، معاون اقتصادی بانک مرکزی نیز با بیان اینکه اطلاعات مربوط به بنگاه‌های صنعتی در حال تکمیل شدن است، درباره رشد اقتصادی کشور گفت: در نیمه اول سال 87 براساس برآورد بانک مرکزی، رشد اقتصادی کشور 3/3 درصد بوده است. رقم 3/3 درصدی اعلام شده توسط قضاوی درباره رشد اقتصادی ایران نسبت به سال 86 که میزان رشد اقتصادی 9/6 درصد اعلام شده بود، تقریباً نصف شده است.

سعیده شفیعی، یک کارشناس اقتصادی دیگر نیز می‌گوید: آخرین گزارش بانک مرکزی تحت عنوان نماگرهای اقتصادی در حالی منتشر شد که بالاخره مسئولان بانک مرکزی پس از ماه‌ها انکار تأثیر بحران جهانی بر اقتصاد ایران، رسماً اذعان داشتند اقتصاد ایران تحت تأثیر بحران مالی جهانی در نیمه دوم سال گذشته به سمت رکود رفته است. این مسأله به جهت بیان واقعیات و عدم انکار حقایق، ولو پس از ماه‌ها تأخیر نقطه عطفی در عمر دولت نهم محسوب می‌شود؛ اما گویا هنوز چندی از انتشار آن گزارش نگذشته، مجدداً تناقض‌گویی در این عرصه آغاز شده است.

وی می‌گوید: آخرین گزارش بانک مرکزی از اقتصاد کشور حکایت از آن داشت که بر اساس شاخص‌ها، اقتصاد واقعی از نیمه دوم سال 1387 به سمت رکود رفته است. در این گزارش آمده بود که بررسی شاخص‌های صنعتی و تولیدی کشور در 9 ماه اول سال 1387 نشانگر آن است که از لحاظ آماری اقتصاد ایران در سال گذشته به سمت رکود حرکت کرده است. در گزارش 9 ماه این نماگر، گزارش‌های آماری حاکی از آن بود که تأسیس واحدهای جدید صنعتی در 6 ماه اول سال 1387 حدود 40 درصد در بهره‌برداری‌ها حدود 21 درصد نسبت به مدت مشابه سال 1386 کاهش داشته است. این کاهش در حالی روی داده است که بنا بر همین گزارش ایران در 9 ماه منتهی به آذرماه سال گذشته بیش از 71 میلیارد و 600 میلیون دلار نفت فروخته و در همین مدت 14 میلیارد و 200 میلیون دلار صادرات غیرنفتی داشته است.

شفیعی می‌افزاید: از سوی دیگر گزارش‌های بانک مرکزی درباره صدور پروانه‌های ساخت و ساز حاکی از کاهش 33 درصدی در این شاخص مهم ساختمانی است. ساخت و ساز صنعتی است که واحدهای تولیدی بسیاری به آن وابسته هستند و رکود در این بخش می‌تواند بر کاهش فعالیت بخش‌های وابسته تأثیر زیادی بگذارد.

این کارشناس اقتصادی درباره آمار اعلام شده درباره رشد صنعت و معدن می‌گوید: این گزارش در ادامه بیان داشته بود که شاخص‌های صنعتی کشور نیز از سه ماه چهارم سال 1386 به سمت رکود رفته بود که در سال 1387 به رکود خود ادامه داد و سرمایه‌گذاری برای تأسیس واحدهای جدید صنعتی در شش ماه نخست سال 1387 نسبت به مدت مشابه سال 1386 حدود 7/17 درصد کاهش یافت.

وی می‌افزاید: آقای بهمنی که دانش آموخته رشته اقتصاد هستند و رشد 8 درصدی اقتصاد در سال 87 را مطرح می‌کنند و مجربان باید تنها به یک سؤال اساسی پاسخ منطقی دهند که چگونه بر اساس آمار ارائه شده توسط بانک مرکزی، نرخ رشد اقتصادی در سال 1386 که اقتصاد کشور تحت تأثیر بحران خاصی نبود 6/7 درصد اعلام شد اما در سال 1387 و با وجود بحران مالی جهانی و اذعان بانک مرکزی در رابطه با تأثیر این

بحران بر اقتصاد کشور این رقم به 8 درصد رسید؟ آیا این مسأله بدان معناست که تأثیر بحران جهانی بر اقتصاد ایران مثبت بوده است؟ چگونه است که کارشناسان بانک مرکزی بر رکود حاکم بر اقتصاد کشور اذعان دارند و در عین حال از رشد 8 درصدی اقتصاد صحبت می‌شود؟
وی در پایان می‌گوید: به عنوان پیشنهاد عملی به آقایان توصیه می‌شود سری به دانشکده‌های اقتصاد بزنند تا از زبان دانشجویان تازه وارد، آموزه‌های دوران کارشناسی برایشان تکرار شود و به یاد بیاورند در سراسر دنیا پدیده رکود همراه با کاهش نرخ رشد اقتصادی است و اساساً شاخصه رکود، افت تولید است نه رشد اقتصادی، آن هم به میزان 8 درصد!!!
پایان پیام

میلیون‌ها دلار غرامت در انتظار شرکت نفت با حکمیت فرمایشی امارات!

به نوشته سایت تابناک در 17 آبان 88 آمده است: دیوان حکمیت بین‌المللی هم‌اکنون «پانل» مخصوص حکمیت درباره قرارداد شرکت ملی نفت ایران و شرکت «کرسنت» امارات را که در سال 2001 امضا شده بود، تشکیل داده است.
به گزارش خبرنگار «تابناک» در لندن، این پانل حکمیت که توسط سه حکم تشکیل شده، شامل یک حکم از سوی شرکت ملی نفت ایران، یک حکم از سوی شرکت اماراتی «کرسنت» و حکم دیگر از سوی «دیوان حکمیت بین‌المللی» بوده است و رسیدگی به مفاد قرارداد به اصطلاح 25 ساله صدور گاز ایران از میدان نفتی «سلمان» را شامل می‌شود.
بنا بر این گزارش، ادعای شرکت اماراتی این است که شرکت ملی نفت، مفاد قرارداد را اجرا نکرده، حال آن که قرار بوده است تا ماه دسامبر سال 2005، نخستین محموله خود را از میدان نفتی سلمان، واقع در خلیج فارس صادر کند.
در ماه جولای سال 2009، کمپانی «کرسنت» به دنبال اجرایی کردن قرارداد منعقد خود با شرکت نفت ایران بوده که در آن، خواهان چهار سال دریافت غرامت دیرکرد ارسال گاز به امارات تحت قرارداد 25 ساله ارسال گاز خود با شرکت نفت ملی ایران شده است.
اطلاعات رسیده به خبرنگار «تابناک» از مدارک فرستاده شده از سوی طرف اماراتی و همچنین جوابیه شرکت ملی نفت ایران و ترکیب «پانل حکمیت»، نشان می‌دهد که شرکت ملی نفت ایران به میلیون‌ها دلار جریمه و همچنین اجرایی کردن قرارداد محکوم خواهد شد.
این گزارش می‌افزاید، اقدام دولت گذشته در امضای قرارداد در سال 2001 و اتصال قیمت گذاری گاز به قیمت جاری نفت در قرارداد بسته شده و همچنین به رسمیت شناختن یک حکمیت بین‌المللی به جای دادگاه‌های داخلی ایران و از همه مهمتر، فسخ نشدن این قرارداد در دولت نهم و دولت دهم، زمینه‌هایی را فراهم آورده است که اکنون ایران، مصادف با پرداخت صدها میلیون دلار غرامت از بیت‌المال شده و همچنین پذیرفتن شروط غیرقانونی شرکت اماراتی، از دیگر نکات برپای این پانل حکمیت است.
در این باره باید گفت، با بررسی حقوقی پرونده، به نظر می‌رسد که تیم حقوقی ایران، باید با بهره‌گیری بیشتر از امکانات کشور، جلوی این حیف و میل اموال کشور را بگیرد، چه در غیر این صورت، از هم اکنون بازنده این شورای حکمیت خواهیم بود!

جمعی از کارگران عنوان کردند؛

استخدام فقط برای نورچشمی‌های شرکت مرغ زربال

به گزارش ایلنا در تاریخ 17 آبان 88 گزارش می‌دهد: مدیرعامل شرکت مرغ زربال نزدیکان خود را حتی با یکسال سابقه نیز استخدام می‌کند اما از استخدام کارگران با 14 سال سابقه طفره می‌رود.
جمعی از کارگران شرکت مرغ زربال (واقع در شهرستان نور) درگفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزودند: مدیرعامل قبلی این شرکت فردی آشنا به مسائل طیور بود اما 3 سال پیش مدیرعامل شرکت کاشی پارس را که فردی غیرآشنا به مسائل طیور است به عنوان مدیرعامل این شرکت برگزیدند.
این کارگران با بیان اینکه شرکت مرغ زربال متعلق به سازمان اقتصادی کوثر بنیاد شهید است، گفتند: در این واحدکارگران جانباز و افرادی از خانواده شهدا شاغل هستند که پس از سال‌ها کار رسمی نشده‌اند اما افرادی که مدیرعامل اراده‌کند سریعاً رسمی می‌شوند.
آنان خاطر نشان کردند کارگران قراردادی از مزایای شغلی بی‌بهره هستند و این درحالی است که کارمندان قراردادی 3 دفتر مرکزی این واحد که در تهران قرار دارند از این مزایا استفاده می‌کنند.
این کارگران تصریح کردند: از دولت عدالت‌محور خصوصاً آقایان زری‌بافان و شیخ‌الاسلامی که مسوولیت بنیاد شهید و وزارت کار را برعهده دارند می‌خواهیم که به دادکارگران برسند.
آنان کمیته انضباطی شرکت را غیرقانونی دانستند و افزودند: طبق قانون اعضای کارگری این کمیته فقط از

طریق معرفی تشکل کارگری قانونی است. این کارگران با اشاره به نبود شورای اسلامی کار در این واحد گفتند: این واحد با وجودی که سال‌ها شورای اسلامی کار داشت اما از 5 سال پیش فاقد این تشکل کارگری است. آنان با بیان اینکه بارها به مدیرکل کار استان و رئیس اداره کار شهرستان نور مراجعه کرده‌اند و مشکلات کارگران مرغ زربال را به اطلاع آنها رسانده‌اند، افزودند: هر وقت به آنان مراجعه می‌کنیم می‌گویند مشکلات شما درست بررسی است.

مرخصی يك ماهه کارگران ایران صدراي بوشهر

ایلنا: ایلنا به گزارش ایلنا در تاریخ 1388/8/17 آورده است: به دنبال اتمام مهلت یکساله پرداخت مستمری بیمه بیکاری به کارگران ایران صدراي بوشهر در هفته گذشته، کارفرما این کارگران را برای يك ماه به مرخصی فرستاد. عیسی محمد کمالی دبیر اجرایی خانه کارگر بوشهر در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا گفت: کارگران شرکت ایران صدرا هفته گذشته پس از یکسال دریافت مستمری بیمه بیکاری به کارخانه بازگشتند اما کارفرما آنها برای يك ماه دیگر به مرخصی فرستاد. وی افزود: در این یکسال که کارخانه ایران صدرا به منظور تغییر ساختار و بازسازی تعطیل شده بود کارفرما نیز به دلیل فروش شرکت صدر، تغییر کرد. وی با یادآوری اینکه در گذشته حداقل 1200 تا 2000 کارگر در کارخانه صدرا مشغول به کار بوده اند، گفت: کارگران امیدوارند که صاحب جدید کارخانه برخلاف صاحب قبلی در پی تسویه حساب با آنها نباشد. به گفته کمالی، کارگران ایران صدرا که از ابتدای سال 86 با بحران مواجه شدند امیدوارند مالک جدید بتواند آرامش از دست رفته را به آنها بازگرداند. کارخانه ایران صدرا در زمینه ساخت کشتی و سکوهاي دریایی فعالیت دارد و در ابتدای سال 86، با اخراج گسترده کارگران قراردادی خود در زمره کارخانه‌های بحرانی قرار گرفت. این کارخانه سرانجام سال گذشته باقیمانده کارگران خود را به بیمه بیکاری معرفی کرد. پایان پیام

دوبرابر شدن ناگهانی قیمت نان

: به نوشته سایت تابناک در تاریخ 17 آبان 1388 آمده است نکته جالب آن که مردم روز گذشته به قیمت همیشگی نان تهیه کرده‌اند؛ اما از صبح امروز با افزایش دست کم صد درصدی قیمت نان روبه‌رو شده‌اند. برخی ناوایی‌ها حتی با درج پارچه نوشته و پلاکاردی این افزایش قیمت را اعلام کرده‌اند. سرویس اجتماعی - از صبح امروز، تعداد بسیاری از ناوایی‌های تهران، قیمت نان خود را دست کم صد درصد افزایش داده‌اند. به گزارش خبرنگار تابناک؟، زمزمه افزایش قیمت نان از مدت‌ها پیش آغاز شده بود؛ اما از صبح امروز، مردم با قیمت‌های کذایی نان روبه‌رو شده‌اند. بنا بر این گزارش، این افزایش قیمت کاملاً غیرقانونی بوده و هیچ علت خاصی ندارد و ناواییان در پاسخ به مشتریان، افزایش قیمت آرد را بهانه می‌کنند. نکته جالب آن که مردم روز گذشته به قیمت همیشگی نان تهیه کرده‌اند؛ اما از صبح امروز با افزایش دست کم صد درصدی قیمت نان روبه‌رو شده‌اند. گفتنی است، برخی ناوایی‌ها حتی با درج پارچه نوشته و پلاکاردی این افزایش قیمت را اعلام کرده‌اند. یادآور می‌شود، همچنین نان بربری 200 تومانی به قیمت 400 تومان، سنگک 200 تومانی، 500 تومان و لواش 25 تومانی به قیمت 50 تومان عرضه می‌شود؛ البته ناوایی‌های آزاد و برخی ناوایی‌ها که قیمت‌های عجیب برای نان خود داشته‌اند، نیز از این افزایش قیمت بی‌بهره نبوده و برای مثال، نان سنگک 700 و 1000 تومانی به قیمت 2000 تومان عرضه می‌شود. این افزایش قیمت نان و حواشی آن در حالی صورت گرفته است که وزیر بازرگانی پیشتر قول حمایت از مصرف‌کنندگان را داده و اعلام نموده که به منظور طی کردن این مرحله گذرا و تثبیت قیمت‌ها، و کنترل تورم کاذب بخش خصوصی خود اقدام به ذخیره سازی اینگونه کالاها می‌کند؟ و این امر در حالی محقق خواهد شد که تسهیلاتی از سوی دولت به این امر اختصاص یابد تا بخش خصوصی متضرر نشده و جنس را ارزان به مردم تحویل دهد و اینک که قیمت نان اینگونه افزایش پیدا کرده بخش خصوصی کجاست تا نان را ارزان به مردم عرضه کند تا مردم با چالش مواجه نشوند.

شانه خالی کردن از استخدام کارگران با سابقه

به گزارش ایلنا در تاریخ 1388/8/17 آورده است : مدیرعامل شرکت مرغ زربال نزدیکان خود را حتی با یکسال سابقه نیز استخدام می‌کند اما از استخدام کارگران با 14 سال سابقه طفره می‌رود. جمعی از کارگران شرکت مرغ زربال (واقع در شهرستان نور) درگفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزودند: مدیرعامل قبلی این شرکت فردی آشنا به مسائل طیور بود اما 3 سال پیش مدیرعامل شرکت کاشی پارس را که فردی غیرآشنا به مسائل طیور است به عنوان مدیرعامل این شرکت برگزیدند. این کارگران با بیان اینکه شرکت مرغ زربال متعلق به سازمان اقتصادی کوثر بنیاد شهید است، گفتند: در این واحد کارگران جانباز و افرادی از خانواده شهدا شاغل هستند که پس از سال‌ها کار رسمی نشده‌اند اما افرادی که مدیرعامل اراده‌کنند سریعاً رسمی می‌شوند. آنان خاطر نشان کردند کارگران قراردادی از مزایای شغلی بی‌بهره هستند و این درحالی است که کارمندان قراردادی 3 دفتر مرکزی این واحد که در تهران قرار دارند از این مزایا استفاده می‌کنند. این کارگران تصریح کردند: از دولت عدالت‌محور خصوصاً آقایان زری‌یافان و شیخ‌الاسلامی که مسوولیت بنیاد شهید و وزارت کار را برعهده دارند می‌خواهیم که به دادکارگران برسند. آنان کمیته انضباطی شرکت را غیرقانونی دانستند و افزودند: طبق قانون اعضای کارگری این کمیته فقط از طریق معرفی تشکل کارگری قانونی است. این کارگران با اشاره به نبود شورای اسلامی کار در این واحد گفتند: این واحد با وجودی که سال‌ها شورای اسلامی کار داشت اما از 5 سال پیش فاقد این تشکل کارگری است. آنان با بیان اینکه بارها به مدیرکل کار استان و رئیس اداره کار شهرستان نور مراجعه کرده‌اند و مشکلات کارگران مرغ زربال را به اطلاع آنها رسانده‌اند، افزودند: هر وقت به آنان مراجعه می‌کنیم می‌گویند مشکلات شما در دست بررسی است.

نان سنگک 10000 ریالی (1000 تومانی) در اهواز!

حبیب الله بهرامی از خوانندگان "تابناک" در تاریخ 17 آبان 1388 در نوشته ای آورده است: جمله "بابا نان داد" از گذشته های دور تا کنون همیشه ورد زبان ما نان خورها بوده است. نانی که، بیش ترین حجم غذای ما را در وعده های مختلف از جمله ناشتا یا صبحانه تشکیل می داده است. اگر چه از قدیم این ماما بوده که نیمه های شب بر می خاست و نان می پخت و به دست ما می داد، نه بابا! تعیین نرخ نان، همیشه یکی از دغدغه های مسوولان استان ها و نیز کشور بوده است. آن هم نانی که به زیور یارانه های دولتی آراسته می شود. آخرین نرخ نان در استان خوزستان و اهواز تا آن جا که نگارنده سراغ دارد 200 ریال یا به عبارت بهتر 20 تومان بوده است. البته در شهرستان های استان ارزان تر است. اگر چه واحد پول کشورمان ریال است اما تا آن جا که نگارنده یاد دارد، شهروندان در هنگام بیان نرخ کالاها و اجناس خیلی کم از واحد ریال استفاده می کنند و همیشه در گفت و گوهای روزمره شان، به ویژه وقتی که پای عدد به میان می آید، واژه تومان یا تومن را به کار می برند. واحدی که تا کنون برای نگارنده ناشناخته بوده و شاید نخواستیم ام دریابم که از کجا آمده و چرا جای واحد اصلی پول مان را گرفته است؟! البته در دوران جنگ تحمیلی که رزمندگان دلاور ما برای دفاع از میهن اسلامی مان، در مصاف با دشمنان ایثار می کردند، جمله "بابا خون داد" جای خود را در جامعه باز کرد و جای جمله "بابا نان داد" نشست. اما، نانی که بابا می دهد، تمامی ندارد و همیشه سفره های زندگی ما را پر برکت می کند. نانی که مدت های زیادی است، ذهن برخی مسوولان ذی ربط را به خود مشغول کرده است تا به گونه ای آن را از دایره یارانه خارج کنند یا محیط این دایره را کوچک تر کنند! شاید یکی از دلایل سبز شدن بی حد و اندازه ی نان های فانتزی و آزاد پز در جای جای شهرها و بخش ها و حتا روستاها - که همیشه با نان های محلی، سفره های خود را زینت بخشیده اند - ولی امروزه به نان های شهری روی آورده اند - همین دغدغه ی اختصاص یارانه به نان و نیز کم کردن یارانه و کلن برداشتن آن باشد! متأسفانه همین نان های یارانه دار کم تر رنگ کیفیت به خود گرفته اند و بیش تر بی کیفیت، سوخته و خمیر بوده اند. اما ناخواه همیشه بی کیفیت بودن آرد را بهانه قرار داده اند تا مورد هجوم خیل اعتراض های شهروندان قرار نگیرند. هر چند که کسی برای این اعتراض ها تره ای خرد نمی کند! امروزه، با وجود متنوع شدن نان های غیر یارانه ای و فانتزی، آن هم در بسته بندی های مختلف، اما متأسفانه، نه تنها کیفیت این نان های بسته بندی - که بیش تر از استان های دیگر کشورمان وارد خوزستان می شوند - بهتر نشده که بدتر هم شده و بعد از دو سه روز یا کفک می زنند یا بو و طمع آن تغییر می کند و غیر قابل مصرف می شوند! به راستی، ما که قصد و برنامه داریم که سکان مدیریت جهان را در دست بگیریم و جهان را مدیریت کنیم، چه

گونه از سد کوتاه نان هنوز نتوانسته ایم عبور کنیم و امر نان مردم را به خوبی مدیریت کنیم؟ البته با شعار می شود مدیریت کرد، اما اگر بخواهیم شعارهای مان رنگ عمل به خود بگیرند به مدیرانی متخصص، متعهد، دلسوز و مردمی نیاز داریم. مدیرانی که منافع مردمی را به منافع خود ترجیح دهند و در خدمت جامعه باشند.

در کشور عزیز ما به ویژه در استان خوزستان، هیچ سفره ای نمی یابی که خالی از نان باشد. اما چه نانی؟ نانی که بابا داد یا ماما؟! نانی که زمانی ماما می پخت اما امروزه ما از آن دوران یاد می کنیم! یا نانی که بابا از نانوائی می خورد؟

مسلمن (مسلم)، نانی که بابا از نانوائی ها یا مغازه های بسته بندی نان، به خانه می آورد. نانی که دیگر نه بو دارد و نه طعم که بخواهیم واژه ی "خوش" را به آن بچسبانیم، چه رسد به این که به دهان مان مزه کند!

امروزه اگر چه هر قرص نان یارانه ای و دولتی و تحت نظارت دولت در اهواز 200 ریال یا 20 تومان است، اما قرص نان غیر یارانه ای و آزاد نیز به 10 هزار ریال یا 1000 تومان رسیده است. آن هم در یکی از مناطق اهواز - که فعلا از بردن نام این منطقه و خیابان و نانوائی مربوط، خودداری می کنم. چرا که به گفته یکی از دست اندرکاران این نانوائی، قرار است این نانوائی آزاد پز در آیینی رسمی با حضور مسوولان استان و اهواز افتتاح شود!

به اطلاع و آگاهی شهروندان اهوازی و نیز مسوولان عزیز می رساند: در این نانوائی چهار نوع نان پخته و به دست خریداران محترم - که جلوی آن، صفوف به هم پیوسته و بیش تر نامنظم تشکیل می دهند - داده می شود.

نان سنگگ ساده 300 تومان، نان یک طرف کنجد یا به گفته تهرانی ها خشخاشی! 400 تومان، نان دو طرف کنجد 500 تومان و دو نانه یا دو نونه و دو طرف کنجد 1000 تومان. البته، وقتی که این نان های کنجد دار را به خانه ببری نصف کنجد های آن بر روی زمین می ریزد! هر چند که در این خصوص، پرندگان بیش ترین استفاده را خواهند برد!

بلی! درست خواندید: یک قرص نان سنگگ، هزار تومان یا به عبارتی 10 هزار ریال!

البته این نان 1000 تومانی بیش تر با رضایت مشتری تهیه و به سینه ی تنور می چسبد و پس از پختن، به دست سفارش دهنده می رسد.

اطلاعات بیش تر درباره ی نان سنگگ 300 تا هزار تومانی را می توانید از مسوولان محترم و ذی ربط جویا شوید. اما همین قدر بدانید که نان سنگگ ساده در "همدان" 100 تومان، یک طرف کنجد 150 تومان و دو طرف کنجد 200 تومان. همچنین نان سنگگ ساده در شیراز و ساوه 200 تومان است.

ضمنا، از نرخ هر قرص نان سنگگ در دیگر شهرهای کشور، استان و نیز در سایر مناطق اهواز خودمان، اطلاعات و کیهانی در دست ندارم که باز هم فکر کنم مسوولان خدمتگزار بهتر می توانند در این باره نظر بدهند و بر شهر اهواز و استان مدیریت کنند!

به گمان نگارنده، نان را امروزه باید در ردیف کالاهای لوکس قرار داد. به ویژه، وقتی که بتوان نان شخص یا اشخاصی را آجر یا سنگ کرد!

یاد نان هایی که مادران مان می پختند و نیز نان های دو ریالی نانوائی ها به خیر

خراج 110 نفر از کارگران شرکت اسید سیتریک کرمانشاه

به نوشته سایت کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری در تاریخ 17 آبان 88 آمده است : شرکت کیمیای غرب گستر، وابسته به شرکت سرمایه گذاری اسید سیتریک کرمانشاه، مدتهاست 110 نفر از کارگران خود را اخراج کرده است. این شرکت در اوایل سال جاری به شرکت شستا (شرکت سرمایه گذاری سازمان تامین اجتماعی) واگذار گردید.

این معامله در حالی انجام گرفته که از مهر سال گذشته تاکنون حقوق کارگران پرداخت نشده و شرکت شستا در اولین اقدام خود، تعداد 110 نفر از کارگران را اخراج کرد. این کارگران در سال های 82 و 83 به صورت قرار دادی یک ساله به کار گرفته شده بودند.

وزیر پیشنهادی رفاه، شناختی از مسایل بیمه ای و درمانی ندارد

به گزارش ایلنا در تاریخ 17 آبان 88 آمده است : نماینده مردم نطنز و قمصر در مجلس شورای اسلامی با بیان این که برای مدیریت های کلان در کشور شاخص تعریف نکرده ایم، گفت: این که برخی نمایندگان مدعی

رای آوردن حتمی محصولی هستند صحت ندارد. محمد ضابطی طرقي درگفت‌وگو با خبرنگار ایلنا تاکید کرد: وزیر رفاه و تامین اجتماعی باید با مسایل بیمه‌ای و درمانی آشنایی کافی داشته باشد و صرف این که فردی با بنگاه‌های اقتصادی آشنا باشد نمی‌تواند تصدی این وزارتخانه را بر عهده گیرد.

عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس با بیان این‌که جو خوبی برای رای اعتماد نمایندگان به محصولی وجود ندارد، افزود: به عنوان يك عضو مجلس شورای اسلامی از سایر نمایندگان می‌خواهم که مصالح مردم را فدای لابی‌گری‌ها نکنند و به عقیده خود پایبند باشند. ضابطی تصریح کرد: معمولاً در هنگام رای‌گیری، وزرا قول‌هایی را به نمایندگان می‌دهند که از آن جمله می‌توان به رسیدگی به حوزه‌های انتخابیه اشاره کرد اما باید گفت که این کارها شاید در ظاهر به نفع مردم باشد اما در مجموع و کلان کشور به زیان مردم است. پایان پیام

تظاهرات اعتراضی کارگران کف کار رشت

به گزارش فعالان کارگری از گیلان در تاریخ 17 آبان 88 آمده است: تعداد زیادی از کارگران شرکت کف کار در مقابل استانداری گیلان اجتماع کردند و دست به تظاهرات زدند. هدف تظاهرات اعتراض به تعویق دستمزدها و نابسامانی وضعیت اشتغال بود. اجتماع کنندگان می‌گفتند که 5 سال است دستمزدهای خویش را دریافت نکرده‌اند. در طول این 5 سال وضع اشتغال آنان در دنیایی از سردرگمی و بلا تکلیفی غرق بوده است. به طور مستمر و همراه با هر اعتراض به آنان قول داده‌اند که این وضع تغییر خواهد کرد اما با گذشت 5 سال هیچ کدام از این وعده و وعیدها در هیچ سطحی جامه عمل نپوشیده است. کارگران ادامه می‌دهند که زمانی در اینجا جمعیت وسیعی کارگر کار می‌کردند، استثمار می‌شدند و سودهای کلان تولید می‌نمودند. با همه این‌ها، سرمایه‌داران در جستجوی سودهای بازهم سرشارتر و انبوه‌تر، میلیاردها تومان حاصل کار و استثمار ما را به جای دیگر بردند. این شرکت و استثمار فرساینده و کشنده ما را معبری برای سرمایه‌گذاری‌های نجومی‌تر کردند و در همین راستا ما را به جهنم بیکاری و گرسنگی و بدبختی پرتاب کردند. کارگران می‌گویند 5 سال است که حقوق نمی‌گیریم. نان خالی برای فرزندان خویش نداریم. قادر به پرداخت اجاره بهای خانه‌های مان نیستیم. پول دکنتر و دارو نداریم. شهریه مدارس بچه‌های مان را نمی‌توانیم بپردازیم. یک دنیا بدهکاری. از زمین و زمان آماج اهانت و توهین و تهدید طلبکاران هستیم. زندگی نمی‌کنیم. لحظه به لحظه شکنجه می‌شویم. در همه این 5 سال اعتراض کرده‌ایم. وعده و وعید شنیده‌ایم و دروغ بودن همه قول‌ها و قرارهای دولت سرمایه‌داران را تجربه کرده‌ایم. با این همه، باز هم ادامه می‌دهیم و خواستار دریافت همه دستمزدهای 5 ساله خود و بازگشت به کار هستیم.

مرگ یک کارگر در چالوس

سانحه جان یک کارگر را گرفت. یحیی عنایتی که در سد چالوس، در 70 کیلومتری این شهر کار می‌کرد، بر اثر سانحه ای دلخراش جان خود را از دست داد. او جوانی 22 ساله ساکن روستای نوریاب از توابع شهرستان پاوه استان کرمانشاه بود که برای گذران معاش، به ناچار با ترک تحصیل، صدها کیلومتر دور از محل سکونت خود، به کارگری در استان مازنداران روی آورده بود. یحیی عنایتی روز شنبه 16/8/88 همراه یک کارگر دیگر جان باخت.

ما مرگ این کارگر جوان و همکارش را به خانواده و بستگان آنها تسلیت می‌گوییم.

کمیته هم‌هنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری

۸۸/۸/۱۸

اعضای سندیکای هفت تپه زندانی شدند

به گزارش فعالان کارگری در تاریخ ۱۸ آبان ماه ۱۳۸۸ - در ایران اعلام شد محرومیت کارگران از حقوق خود، محور سیاست سرکوب دولتی در ایران است. در این گزارش اعلام گردید که ۴ نفر از اعضای رهبری سندیکای کارگران مجتمع نیشکر هفت تپه؛ فریدون نیکوفرد، جلیل احمدی، قربان علیپور و محمد حیدری مهر توسط نیروهای امنیتی احضار و برای گذراندن دوران حبس بازداشت و به زندان دزفول منتقل شدند. علی نجاتی؛ رئیس هیئت مدیره سندیکا، نیز منتظر است.

که هر لحظه حکم زندان او را اجرا کنند.

در واقع این احکام و بازداشت ها حکایت از این دارد که جمهوری اسلامی ایران الزامات این کشور را بعنوان عضو سازمان جهانی کار نقض می کند و کارگران را از حقوق خود محروم می سازد. " هادی قائمی تاکید کرد که "محرومیت کارگران از حقوق خود، سیاست سرکوب دولت ایران است." سندیکای کارگران مجتمع نیشکر هفت تپه در سال ۱۳۸۷ در خوزستان و با حضور ۵۰۰۰ نفر از کارگران این مجتمع تشکیل شد. این اتحادیه کارگری توسط فدراسیون جهانی کارگران صنایع غذایی و کشاورزی به رسمیت شناخته شده است.

در روز دوم آبان ماه سال جاری، این سندیکا طی نامه ای از سازمان جهانی کار در مورد محاکمه اعضای سندیکا و نقض پیمان های ۸۷ و ۹۸ سازمان جهانی کار، درخواست کمک کرد. در این نامه جزئیات فعالیت های مسالمت آمیز این سندیکا در اعتراض به دستمزهای معوقه تشریح شده است که هیچ پاسخ مثبتی از طرف مسئولین دریافت نکرد و بنا براین منجر به تشکیل سندیکا در سال ۱۳۸۷ شد که بر اساس الزامات ایران بعنوان عضو سازمان جهانی کار، این سندیکا باید یک واحد قانونی تلقی شود. در این نامه به اخراج اعضای سندیکا و محاکمه رهبری این اتحادیه اعتراض شده است و از سازمان جهانی کار خواسته شده است که در دفاع از اعضای این سندیکا اقدامی اساسی کند.

در گزارش مزبور در مورد وضعیت کارگران و مردم ایران آمده است: "نه کارگران و مردم ایران، و نه جامعه جهانی نمی تواند این موضوع را بپذیرد که کارگران در ایران فاقد حق سازماندهی اتحادیه های مستقل کارگری باشند، در حالیکه این حق اساسی است. محاکمه اعضای اتحادیه های کارگری به صرف تشکیل اتحادیه، فقط می تواند منجر به افزایش نارضایتی ها و ناآرامی های اجتماعی در ایران و منزوی شدن جمهوری اسلامی ایران از جامعه بین الملل بشود."

همچنین گزارش می افزاید؛ که منصور اسانلو و ابراهیم مددی؛ دو تن از رهبران سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، و همچنین فرزند کمانگر، هاشم خواستار، رسول بدایق و جعفر ابراهیمی از کانون های صنفی معلمان ایران فقط بخاطر فعالیتهای خود برای سازماندهی که حقی حفاظت شده در قوانین بین المللی است، در زندان بسر می برند. ...

رییس اتحادیه گوشت گوسفندی از شوک روانی بازار در آستانه عید قربان خبر داد؛ گوشت در انتظار افزایش 15 درصدی قیمت

به گزارش ایلنا در تاریخ 1388/8/18 آورده است: رییس اتحادیه گوشت گوسفندی از ایجاد شوک روانی به بازار در آستانه ایام عید قربان خبر داد و گفت: قیمت گوشت گوسفندی بین 10 تا 15 درصد با افزایش مواجه می شود.

کاظم صمدی عراقی در گفت و گو با خبرنگار ایلنا با اشاره به این که در عرضه گوشت گوسفندی با کمبود مواجه هستیم، صادر کردن دام زنده برای ذبح در ایام عید قربان به عربستان را عامل شوک روانی به بازار و افزایش قیمت گوشت گوسفندی ذکر کرد.

وی با بیان این که در حال حاضر بازار گوشت گوسفندی در رکود توری به سر می برد و قیمت ها با کاهش مواجه نشده اند اظهار داشت: به دلیل کاهش قدرت خرید مردم در حال حاضر در عرضه گوشت گوسفندی کمبودی مشاهده نمی شود.

به گفته صمدی عراقی، عمده خرید گوشت گوسفندی در حال حاضر رستوران ها و آشپزخانه های بزرگ هستند.

رییس اتحادیه گوشت گوسفندی با اشاره به این که علاوه بر خروج عمده ای از دام زنده به کشور عربستان برای اجرای مناسک قربانی، در داخل کشور نیز به دام زنده نیاز است که این امر باعث نگرانی هایی در مورد کمبود عرضه شده است و افزایش قیمت بی سابقه گوشت گوسفندی را محتمل کرده است.

صمدی عراقی از احتمال افزایش واردات دام زنده از کشورهای ارمنستان و قرقیزستان برای جلوگیری از هرگونه افزایش قیمت خبر داد و گفت: در حال حاضر واردات صورت می گیرد اما احتمال افزایش آن برای جلوگیری از هرگونه شوک روانی به بازار وجود دارد.

به گزارش ایلنا، بازار گوشت گوسفندی به رغم تمهیدات بسیار زیادی که از سوی وزارت بازرگانی صورت گرفت همچنان با سیر صعودی قیمت روبرو است به گونه ای که دیگر شهروندان قدرت خرید خود را از دست داده اند.

این در حالی است که اجرای هدفمند کردن پارانه ها نیز در راه است و ابهام در این بازار روز به روز در حال افزایش است.

پایان پیام

ابتکار عمل مردمی در مقابله با وام های بانکی

واحد حکومتی مرکزی خبر در 18 آبان نوشت: جهرمی در دیدار با امام جمعه شیراز گفت: در برخی مناطق روستایی مردم تسهیلات دریافت کرده اند اما بصورت دسته جمعی هم قسم شده اند که بدهی خود را پرداخت نکنند و این باعث بروز مشکلات شده است. مدیرعامل بانک صادرات افزود: در 6 ماهه اول امسال بانک صادرات در استان فارس 30 میلیارد تومان ضرر کرده و تا پایان شهریور ماه امسال مجموع زیان انباشته این بانک در استان به صد و ده میلیارد تومان رسید. مدیرعامل بانک صادرات با انتقاد از نحوه تخصیص سهام عدالت گفت: در اجرای این طرح باید اول منابع مالی این طرح افزایش می یافت اما اینطور نشد بعنوان مثال حدود 40 درصد از سهام بانک صادرات به سهام عدالت اختصاص یافته که این موضوع سبب شده ما نتوانیم سرمایه ها را افزایش دهیم. جهرمی همچنین با انتقاد از اجرای برخی از طرحهای عمرانی از دولتهای گذشته تاکنون گفت: برخی از طرحها دارای توجیه اقتصادی نیست.

قطعی شدن فروش مخابرات، 1 روز قبل از موعد

به گزارش خبرگزاری دولتی ایلنا در تاریخ 18 آبان 88 آمده است: یکروز قبل از موعد مقرر با حضور خریداران مخابرات در سازمان خصوصی سازی معامله 8 هزار میلیارد تومان مخابرات قطعی شد. یکروز قبل از موعد مقرر، کنسرسیوم توسعه اعتماد مبین مبلغ 15638 میلیارد تومان معادل 20 درصد نقدی معامله بلوکی شرکت مخابرات را به حساب شرکت سپرده گذاری مرکزی واریز کرد، این کنسرسیوم یک روز زودتر از موعد مقرر وجه نقد معامله را واریز و لحظاتی بعد از آن قرارداد نهایی خود را با سازمان خصوصی سازی جهت قطعی شدن معامله امضا کرد. براساس این گزارش، لحظاتی پیش و با حضور کنسرسیوم خریدار سهام مخابرات در سازمان خصوصی سازی؛ بزرگترین معامله تاریخ بورس به ارزش تقریبی 8 هزار میلیارد تومان قطعی شد. این در حالی است که خریداران بلوک 50 درصد به علاوه یک سهم شرکت مخابرات تا پایان وقت اداری فردا دوشنبه (هجدهم آبانماه جاری) فرصت داشتند تا با پرداخت مبلغ مذکور بزرگترین معامله وگذاری تاریخ بورس را قطعیت بخشند.

بادامچیان در گفت و گو با ایلنا:

سیاسیون باید به اجرای هدفمند کردن یارانه ها کمک کنند

ایلنا در تاریخ 1388/8/18 آورده است: عضو کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی در پاسخ به سوالی مبنی بر لزوم وجود وحدت ملی در میان سیاسیون به منظور اجرای هر چه بهتر لایحه هدفمند کردن یارانه ها گفت: نباید مساله اقتصاد مدیریت کشور را با مسایل سیاسی گره بزنیم. چرا که همه افراد جامعه فارغ از موضع سیاسی خود باید به اجرای صحیح این لایحه کمک کنند. اسدالله بادامچیان در گفت و گو با خبرنگار ایلنا تاکید کرد: سیاسیون در همه مسایل باهم مشکل ندارند و در برخی مسایل همچون مساله هسته ای و 13 آبان با یکدیگر اتفاق نظر دارند. وی خاطر نشان کرد: همانطور که همگان دیدند حضور نمایندگان فراکسیون اقلیت نیز مقابل لانه جاسوسی آمریکا در روز 13 آبان چشمگیر بود.

بادامچیان با بیان این مطلب که سیاسیون باید در مسایل مهم به همدیگر کمک کنند یادآور شد: وقتی موضوعی همچون لایحه هدفمند کردن یارانه ها به شکل قانون در می آید همگی باید کمک کنند تا این موضوع حل شود. وی در پایان تاکید کرد: به جای دعوا کردن باید به دنبال راه حل باشیم و در حال حاضر هم گروهی از مجلس مشغول ریزنی با دولت هستند تا به راه حل مناسب در مورد استرداد یا عدم استرداد لایحه هدفمند کردن یارانه برسیم. پایان پیام

اختیارات بیشتر به دولت باعث مناقشه شد

روز پرچالش یارانه ها در مجلس

به نوشته روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد در تاریخ 18 آبان 88 آمده است: - در جلسه علنی دیروز مجلس، روز پرچالشی درباره لایحه یارانه ها سپری شد؛ از یکسو با تصویب نمایندگان مجلس، اختیارات 100 درصدی مورد تقاضای دولت برای هزینه کردن درآمد حاصل از حذف یارانه ها تفویض شد و از سوی دیگر تعدادی از نمایندگان به این تصمیم اعتراض کردند. تصویب این ماده تا حدود زیادی نظر دولت را تامین کرده؛ اما هنوز معلوم نیست که آیا دولت مصوبه جدید مجلس را برای مقصود خود که همان عدم گره خوردن درآمد حذف یارانه ها به بودجه های سالانه است کافی خواهد دانست یا نه. در تحوّل دیگر لایحه یارانه ها به صورت موقت از دستور کار مجلس خارج شد و به کمیسیون ویژه ارجاع داده شد تا پیشنهاد غلامرضا مصباحی مقدم

مورد بررسی قرار گیرد. براساس این پیشنهاد، برای اعمال تغییرات در لایحه یارانه‌ها بعد از نهایی شدن آن محدودیت‌هایی ایجاد خواهد شد.

با ایجاد تغییراتی در لایحه یارانه‌ها صورت گرفت:

تامین نظر دولت از سوی مجلس

مجلس به دولت اختیار داد 100 درصد درآمد حاصل از آزادسازی قیمت‌ها را در قالب قانون بودجه هزینه کند. دنیای اقتصاد- مجلس با تغییرات تازه‌ای که در یک ماده از لایحه یارانه‌ها ایجاد کرد، بار دیگر بر ابهامات قانونی موجود در آن افزود، اگرچه این تغییرات بخشی از خواسته‌های دولت درباره لایحه یارانه‌ها را تامین می‌کند، اما با این وجود هنوز معلوم نیست که آیا دولت این تغییرات را معادل خواسته خود از مجلس تفسیر خواهد کرد یا نه. به موجب ماده 16 تصویب شده در جلسه علنی دیروز مجلس، دولت مجاز شد «در راستای اجرای این قانون، وجوه حاصل را به ردیف درآمدی مربوط مندرج در قانون بودجه واریز و معادل 100 درصد اعتبار تحت عنوان «اعتبارات موضوع هدفمندسازی یارانه‌ها (درآمد- هزینه)» را هزینه کند.» این مصوبه که به معنای اختصاص تنها «یک ردیف درآمدی و یک ردیف هزینه‌ای» برای هدفمندکردن یارانه‌ها در قوانین بودجه سنواتی است، به‌صراحت با ماده 13 مصوب نمایندگان، دایر بر اختصاص «یک ردیف درآمدی و سه ردیف مجزای هزینه‌ای» برای اعتبارات قانون هدفمند کردن یارانه‌ها در تناقض است. بر اساس ماده 13 مصوب نمایندگان که در جلسه روز سه‌شنبه گذشته مجلس به تصویب رسید، دولت موظف شده بود مصارف این قانون را در قالب سه ردیف هزینه‌ای جداگانه به تفکیک نقدی و غیرنقدی به مردم، کمک به بخش‌های تولیدی و صنعتی و جبران هزینه‌های عمرانی و جاری دولت تخصیص دهد که ماده 16 جدیدالتصویب، عملاً این سه ردیف را به یک ردیف تقلیل داد. این در حالی است که بر اساس آیین‌نامه داخلی مجلس، مطرح شدن پیشنهادهایی در مورد هر بند از لایحه در صحن مجلس ممکن است که در تناقض با مواد پیش‌تر تصویب‌شده نباشد.

این موضوع در جلسه علنی دیروز مجلس نیز مورد تذکر تعداد زیادی از نمایندگان از جمله احمد توکلی، نماینده مردم تهران، جمشید انصاری، نماینده مردم زنجان و محمدرضا خباز، نماینده مردم کاشمر واقع شد؛ اما محمدرضا ابوترابی‌فرد که در غیاب علی لاریجانی همچنان ریاست جلسه را بر عهده داشت، هیچ‌یک از این تذکرات را وارد ندانست.

هر بلایی خواستید، بر سر لایحه آورید

محمدرضا خباز، با بیان اینکه در شان مجلس نیست که مصوبه پیشین خود را زیر سوال ببرد از ابوترابی‌فرد که ریاست جلسه را بر عهده داشت خواست تا این لایحه را بار دیگر به کمیسیون ویژه بازگرداند تا این تعارض مرتفع شود. حسن ونایی، نماینده مردم ملایر نیز با کنایه به ابوترابی‌فرد گفت: مدیریت حضرت عالی قابل درک است؛ اما با اصلاح این‌چنینی ماده 16، کل ماده 13 و تبصره یک آن حذف می‌شود. احمد توکلی نیز در ادامه این تذکرات تصریح کرد: ماده 13 بر ایجاد چهار ردیف تصریح داشت که یک ردیف آن درآمدی بود و سه ردیف آن هزینه‌ای، اما این پیشنهاد یک ردیف درآمدی و یک ردیف هزینه‌ای پیش‌بینی کرده که با ماده 13 کاملاً متناقض است. این تخصیص بسیار معنادار است و هیأت ریسه نمی‌تواند این پیشنهاد را بپذیرد.

وی در مرحله بعدی تصویب ماده 16 هم بار دیگر خطاب به ابوترابی‌فرد گفت: گویا شما می‌خواهید تناقض در مصوبات مجلس را صددرصد کنید؛ ماده 16 در مرحله اول تغییرات مورد نظر برخی نمایندگان تنها با ماده 13 تعارض داشت، اما اکنون با تبصره‌های این ماده نیز تعارض پیدا می‌کند. وی افزود: هر بلایی که دلتان خواست سر این قانون آورده‌اید و در حال حاضر نیز به دنبال تغییر ماهیت ماده 16 و تعمیم آن به کل لایحه هدفمندسازی یارانه‌ها هستید. اما در پایان این انتقادات نیز، نمایندگان با 121 رای از مجموع 217 نماینده حاضر در صحن، ماده 16 را تصویب کردند و نقطه ابهام دیگری به این لایحه اضافه کردند.

مجلس در جلسه دیروز همچنین با تصویب ماده 17 لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها، به دولت اجازه داد «از ابتدای سال 1389 معافیت مالیاتی موضوع ماده 84 قانون مالیات‌های مستقیم را علاوه بر افزایش سالانه آن، متناسب با تغییر و اصلاح قیمت‌های موضوع این قانون با پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی طی پنج سال، حداکثر تا دو برابر افزایش دهد.»

این مصوبه هم البته پس از تذکرات فراوان نمایندگان مجلس به تصویب رسید، اما در نهایت با 172 رای موافق از مجموع 207 نماینده حاضر در جلسه علنی همراه شد.

ارجاع لایحه به کمیسیون ویژه برای جلب نظر دولتبا اینکه لایحه مصوب کمیسیون ویژه 17 ماده بیشتر نداشت و بررسی و تصویب این 17 ماده هم در جلسه علنی دیروز به پایان رسید، اما پرونده این لایحه همچنان در مجلس مفتوح است، چراکه در پایان جلسه علنی دیروز، حمیدرضا حاجی‌بابایی، عضو هیأت ریسه مجلس پیشنهاد مصباحی‌مقدم مبنی بر الحاق یک ماده به این لایحه را قرائت کرد تا نمایندگان آن را

بررسی کنند. بر اساس این ماده الحاقی «هرگونه نسخ و اصلاح این قانون در قوانین بعدی فقط با تصریح نام این قانون و ذکر موارد مورد اصلاح مجاز است.» اما مصطفی کواکبیان، نماینده مردم سمنان و جمشید انصاری، نماینده مردم زنجان در تذکراتی آیین‌نامه‌ای اظهار داشتند که این پیشنهاد جدیدی است و در اینجا قابل طرح نیست و باید ابتدا به کمیسیون مربوطه برود و بعد از بررسی در کمیسیون به صحن علنی مجلس بیاید. ابوترابی‌فرد هم که ریاست جلسه علنی را بر عهده داشت، پاسخ داد: بهتر است این پیشنهاد به کمیسیون ویژه برود و بعد از بررسی به صحن بیاید. اگر بررسی این ماده تا دوشنبه به صحن بیاید، در دستور کار قرار خواهد گرفت.

بدین ترتیب، لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها به کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی بازگشت داده شد تا علاوه بر بررسی ماده الحاقی مد نظر مصباحی‌مقدم، آخرین تلاش کمیسیون برای تامین نظر دولت در ماده 13 اختلافی نیز روی آن انجام شود. البته این ارجاع هم چندان بی‌سروصدا انجام نشد، چراکه الیاس نادران، نماینده مردم تهران در قالب تذکری آیین‌نامه‌ای خطاب به رییس جلسه گفت: در حال حاضر لایحه از دستور خارج شده و به کمیسیون ارجاع می‌شود تا رسیدگی شود. با استناد به کجای آیین‌نامه، هیات رییس چنین حقی را دارد که لایحه در دست بررسی را که کمیسیون‌ها و نمایندگان در مورد آن پیشنهادات مکتوب دارند، از دستور خارج کند و به کمیسیون ارجاع دهد؟ نادران اضافه کرد: با توجه به اینکه این ماده یک فوریتی بوده و از دستور خارج نمی‌شود و هیچ طرح و لایحه‌ای ضمن بررسی آن قابل طرح نیست، این خارج کردن از دستور مسکوت گذاشتن و رسیدگی به طرح‌ها و لوایح دیگر، وجاهت قانونی ندارد. اما ابوترابی این تذکر را نیز وارد ندانست و گفت: جناب آقای انصاری تذکری را داشتند در خصوص پیشنهاد رییس کمیسیون ویژه ذیل ماده 16. بنده تذکر را وارد دیدم و برای اینکه ترتیب اثر بدهم بهترین راه را این گونه دیدم که ارجاع بدهم به کمیسیون ویژه؛ زیرا این پیشنهاد را از طریق رییس کمیسیون ویژه دریافت کرده‌ایم.

لایحه یارانه‌ها و تورم

پویا جبل‌عاملی

به نوشته روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد در تاریخ 18 آبان 88 آمده است: اگرچه هنوز معلوم نیست تکلیف لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها به کجا می‌انجامد و محصول نهایی آن در مجلس چه می‌شود و بالاخره دولت در قبال آن چه می‌کند،

اما باید بیش از این در مورد جوانب مختلف آن به بحث نشست، تا شاید سیاست‌گذاران با آگاهی بیشتری در مورد آن تصمیم بگیرند. به‌رغم نقدهایی که بر این لایحه وجود دارد و در این ستون به بسیاری از آنها اشاره شده است، اما نقد انحرافی دیگری نیز وجود دارد که گویی بیش از همه مورد توجه است و آن تأکید بر تورم‌زایی لایحه است.

می‌دانیم که تورم افزایش سطح عمومی قیمت‌ها در یک دوره زمانی است. معمولاً این دوره، یک ساله در نظر گرفته می‌شود و به همین دلیل، وقتی رقمی به عنوان تورم بدون ذکر طول دوره بیان می‌شود، مخاطب خودبه‌خود می‌تواند درک کند که این تورم یک‌ساله است. بنابراین، وقتی مخالفان می‌گویند تورم مثلاً به 50 درصد می‌رسد، ما باید فرض کنیم که اگر این لایحه در سال جاری اجرا شود، نرخ تورم در پایان سال به 50 درصد می‌رسد. به عبارت دیگر، سطح عمومی قیمت‌ها در پایان سال 1388 نسبت به دوره مشابه در سال 1387، 50 درصد رشد می‌کند. اما توجه کنید این پدیده تنها می‌تواند برای یک سال صادق باشد؛ زیرا تورم در پایان سال 1389 بر مبنای سطح عمومی قیمت‌ها در پایان سال 1388 اندازه‌گیری می‌شود و این در حالی است که این سطح پیش از این افزایش یافته است و بنابراین، لایحه مذکور تأثیر مستقیم دیگری بر تورم از کانال افزایش هزینه تولید نخواهد داشت.

در اینجا ممکن است برخی بحث انتظارات را برای تداوم تکانه بر تورم مطرح کنند؛ اما همین کارشناسان بهتر می‌دانند که چنین کانال‌هایی نمی‌تواند برای بلندمدت باقی بماند. به عبارت تخصصی‌تر، اگر تابع واکنش تکانه (Impulse Response Function) تورم را نسبت به شوک حاصل از افزایش قیمت کالاها یارانه‌ای به‌دست آوریم، تابع در گذر زمان به صفر نزدیک و از بین می‌رود. اما نکته اصلی این است که می‌توان مدعی بود با هر مدل قابل قبولی از منظر اقتصادسنجی این تابع به‌دست آید، میزان واکنش تورم دوره دوم نسبت به دوره اول بسیار ناچیز خواهد بود؛ زیرا همچنان که بحث شد، پس از یک افزایش در سطح عمومی قیمت‌ها، کانال‌های واقعی اثر افزایشی بعد از دوره اول دیگر وجود نخواهند داشت.

البته کارشناسان دولت که خواهان تصویب لایحه به همین شکل هستند، باید نتایج چنین پروژه‌های علمی را به متخصصان نشان دهند تا بتوانند اجماع بیشتری را به‌وجود آورند. در هر صورت، فارغ از نقدهایی که بر این

لایحه می‌توان داشت، مساله تورمزایی، آنچه‌ان محلی از اعراب نمی‌تواند داشته باشد، لیکن از آنجا که در نگاه عمومی تورم حساسیت بیشتری ایجاد می‌کند، این مساله به عنوان ابزاری برای مقابله با لایحه مورد استفاده قرار می‌گیرد.

به هر رو، باید منتظر بود و دید که در نهایت چه بر سر یارانه‌ها خواهد آمد. ضمن آنکه با وجود این حجم از تحلیل از یک سو و جدال‌های سیاسی بر سر این لایحه از سوی دیگر، شاید بشود مدعی بود که با داشتن محصول نهایی، می‌توان میزان اثرگذاری هر یک از نهادهای تصمیم‌گیرنده و حتی میزان تاثیر دیدگاه‌های کارشناسان مستقل بر ارگان‌های رسمی را نیز ارزیابی کرد.

عضو کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی:

اصلاح ماده 13 لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها امکان‌پذیر نیست

ایلنا در تاریخ 1388/8/18 آورده است: جمشید انصاری عضو کمیسیون اقتصاد مجلس شورای اسلامی با اشاره به برخی شایعه‌ها مبنی به بازگشت نمایندگان به ماده 13 لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها به منظور تامین نظر دولت، گفت: طبق آیین نامه داخلی مجلس ماده‌ای از طرح یا لایحه‌ای که تصویب شده باشد، قابل بازگشت نیست.

این عضو فراکسیون خط امام (ره) مجلس در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، تاکید کرد: بازگشت به ماده 13 لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها که مصوب شده است امکان‌پذیر نیست چون مجلس از این ماده عبور کرده است. وی در واکنش به تشکیل نشست مشترک میان دولت و مجلس به منظور رفع اختلافات دو قوه در مورد لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها، خاطر نشان کرد: تنها در صورتی می‌توان این ماده را مورد تجدید نظر قرار داد که شورای نگهبان به آن ایراد بگیرد و آن را بار دیگر به مجلس ارجاع دهد. انصاری با اشاره به پیشنهادات زیاد الحاقی نمایندگان در مورد لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها، اضافه کرد: نمایندگان و کمیسیون‌ها پیشنهادات الحاقی زیادی دارند که از فردا در دستور کار صحن علنی مجلس قرار خواهد گرفت.

پایان پیام

دبیر اجرایی خانه‌کارگر یزد در گفت‌وگو با ایلنا:

واحدهای نساجی با مشکل جدی روبه‌رو هستند

ایلنا در تاریخ 1388/8/18 آورده است: دبیر اجرایی خانه کارگر یزد با تاکید بر اینکه اکثر واحدهای نساجی استان یزد مشکل دارند، گفت: نساجی‌هایی که تا چند سال گذشته فعال بودند اکنون کم‌کاری تعطیل شده‌اند. علی دهقانی از وجود بحران در واحدهای نساجی استان یزد خبر داد و گفت: امروزه بیشتر واحدهای قدیمی مشکل دارند به نوعی که تا چند سال گذشته بسیاری از این واحدها فعال بوده اما امروزه دچار کم‌کاری، رکود و یا تعطیلی شده‌اند.

وی با اعلام اینکه بسیاری از واحدهای نساجی دستگاهها را خوابانده‌اند، گفت: این واحدها در اثر واردات بی‌رویه توان فروش محصولات خود را ندارند و سرمایه در گردش نیز برای آنان وجود ندارد به همین دلیل تعطیلی آنها امری اجتناب‌ناپذیر است.

دهقانی با تاکید بر اینکه مشکل واحدها بازار فروش است، گفت: امروزه از قانون کار به عنوان مانع تولید و سرمایه‌گذاری یاد می‌شود در حالی که مانع اصلی واردات بی‌رویه است.

وی با تاکید بر اینکه امروزه کارگران اصلی‌ترین زیان‌دیدگان عرصه کار هستند، گفت: اگر قرار است اصلاحی در قانون کار صورت پذیرد بهتر است در جهت حمایت از این محرومان باشد.

پایان پیام

باید اجرای لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها به اقتصاد کشور شوک وارد نکند

به گزارش ایلنا در تاریخ 18 آبان 88 آمده است: عضو کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس شرط اول اجرایی شدن لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها را جامعه‌پذیری آن دانست و گفت: نمی‌خواهیم شرایط به نوعی پیش برود که مردم از تصویب لایحه احساس خطر کنند و زحمات دولت و مجلس در نظر مردم منفي جلوه‌کند.

حجت الاسلام محمد تقی رهبر در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا با تاکید بر اینکه لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها مورد اتفاق همه است گفت: هدفمند کردن یارانه‌ها چیزی است که از رهبر نظام تا دولت، مجلس و دولت‌های قبل هم دنبالش بوده و هستند اما یا جرات ورود به آن را نداشتند و یا شرایط آن فراهم نبوده است.

وی هدفمند کردن یارانه‌ها را به معنای اجرای عدالت دانست و گفت: یارانه باید به جایی که لازم و موثر است یعنی طبقات محروم و نیازمند داده شود و اگر این مهم محقق شود عدالت اجتماعی تامین و تضمین شده است.

نماینده اصفهان در مجلس با تاکید بر اینکه اجرای این لایحه سازوکار ویژه ای می‌خواهد گفت: اول اینکه باید تمام طبقات جامعه را شناسایی کنیم بدین معنا که شناسنامه زندگی‌شان را داشته باشیم، درآمد و منابع حقوق را

بشناسیم، نیازمندی‌ها و فقر و غنایشان را تشخیص دهیم و دهها مورد دیگر که تحقق این مهم به يك بانک اطلاعاتی گسترده نیاز دارد که هنوز نداریم.

وي با تاکید بر اینکه در مرحله دوم باید فشاري برگردن مردم وارد نشودگفت: باید اجرائی لایحه به اقتصاد کشور شوک وارد نکند، گرانی و تورم نشود. یارانه از طریق خدمات نقدی و غیرنقدی باشد نظارت کلی همه دستگاههای درگیر از جمله وزارت بازرگانی و تعزیرات به دقت اجرائی شود تا عده‌ای فرصت طلب از این فضا سوء استفاده نکرده و قیمت‌ها را بالا نبرند.

رهبر خواستار تعادل در پرداخت یارانه و گران کردن کالاها شدوگفت: این نشودکه برق را گران کنیم و مردم در پرداخت آن دچار مشکل باشند اما هنوز یارانه را برای جبران به طبقات نیازمند نداده باشیم.

وي بر اهمیت اطلاع‌رسانی تاکید کردوگفت: مردم باید این را بپذیرند که هدفمند کردن یارانه‌ها حرکتی به نفع کشور است و این مهم تنها از طریق توجیه کردن منطقی امکان پذیر می‌شود.

نماینده اصفهان در مجلس ارباب رسانه‌ها را مخاطب قرار دادوگفت: اگر خطیب هستیم، در نمازهای جمعه و جماعت اطلاع‌رسانی کنیم، اگر قلم به دست داریم اطلاع‌رسانی کنیم و خلاصه هر کاره‌ای که هستیم با ابزارهایمان مردم را امیدوارکنیم.

پایان پیام

کارگران نیگل سیاه شرکت کشت و صنعت هفت تپه اعتصاب کردند

به گزارش فعالان کارگری در تاریخ 18 آبان 88 آمده است: بیش از 1000 نفر از نیگل سیاه شرکت صنعت نیشکر هفت تپه در اعتراض به عدم دریافت پاداش خود دست به اعتصاب زدند.

این کارگران در اعتراض به عدم پرداخت پاداش سالیانه از روز دوشنبه 18 آبان ماه دست از کار کشیده و در محل کمپ نیگلی این شرکت تجمع کردند.

این کارگران که به صورت فصلی و موقت هر ساله در فصل برداشت نیشکر و برای بریدن نی استفاده می‌شوند در شرایط بسیار بد معیشتی به سر می‌برند.

چهار تا شش ماه از سال بی‌کار هستند و شرکت نیشکر هفت تپه هیچ‌گونه مسئولیتی در قبال این کارگران ندارد. بیش از 1000 نفر از نیگل سیاه شرکت صنعت نیشکر هفت تپه در اعتراض به عدم دریافت پاداش خود دست به اعتصاب زدند...

تظاهرات اعتراضی کارگران اتوبوسرانی زنجان

به نوشته سایت؛ کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری در تاریخ 18 آبان 88 آمده است: شهرداری زنجان شرکت اتوبوسرانی این شهر را از مالکیت دولت سرمایه خارج کرده است تا به صورت یک سازمان خصوصی سرمایه داری اداره شود. شهردار و سایر دست اندرکاران در جریان تحقق این روند قبل از هر چیز بیش از 50 کارگر راننده را اخراج کرده اند. به رانندگانی که خواستار واگذاری اتوبوس بوده اند، جواب رد داده اند. در عوض بیشتر دستگاه‌ها را در اختیار افرادی گذارده اند که اهل خرید و فروش و دلالی و چپاول حاصل کار و زحمت کارگران بوده اند. این افراد با استفاده از نفوذ و موقعیت خویش در دستگاه‌های دولتی هر کدام مبالغ عظیمی وام از بانک‌ها دریافت کرده اند. با این وام‌ها اتوبوس‌ها را خریده و سپس به قیمت‌هایی بسیار بالاتر از قیمت خرید به فروش رسانده اند. 50 راننده اخراجی با مشاهده این جنایت و افتادن به ورطه مرگبار بیکاری به همه جا شکایت کرده اند. آنان با رجوع به دولتمردان فریاد اعتراض سر داده اند. اما تا لحظه حاضر هیچ پاسخی دریافت نکرده اند. کارگران خواستار بازگشت به کار و تضمین حتمی اشتغال خود هستند.

تجمع کارگران شرکت فرانش فراهان

بنا بر خبر رسیده 20 نفر از کارگران شرکت فرانش فراهان در اعتراض به دریافت نکردن پنج ماه حقوق معوقه شان روز دو شنبه 18 آبان در مقابل اداره کل کار و امور اجتماعی استان مرکزی تجمع کردند.

گفته می‌شود که صاحب شرکت فرانش فراهان با تعطیل کردن این واحد تولیدی حقوق کارگران را پرداخت نمی‌کند. این شرکت از پنج ماه پیش با 20 نفر از کارگران خود فعالیتش را در زمینه تولید فرآورده‌های لبنی آغاز کرده بود.

مسئولان اداره کل کار و امور اجتماعی در برابر اعتراض کارگران، از آنها خواسته اند که درخواست شکایت کنند.

تجمع رانندگان محور جیرفت - کرمان

بنا بر اخبار رسیده روز دوشنبه 40 نفر از رانندگان خودروهای کرایه بین شهری جیرفت - کرمان در فرمانداری جیرفت تجمع کردند.

این تجمع به دنبال درگیری دو راننده خودروهای شخصی در ایستگاه کرمان با راننده خودروی کرایه‌ای از ساعت 6:30 دقیقه صبح در فرمانداری جیرفت شکل گرفت.

تجمع کنندگان خواستار ساماندهی وضع ایستگاه مسافربری از نظر امکانات رفاهی و همچنین جلوگیری از فعالیت خودروهای شخصی در ایستگاه حمل مسافر به کرمان و بم شدند.

آژانس ایران خبر

معلمان حق التدریس شش ماه حقوق دریافت نکرده اند

روزنامه دولتی آفتاب یزد در 19 آبان نوشت: نماینده نیشابور در مجلس شورای اسلامی در تذکری با استناد به بند 11 ماده 23 آیین‌نامه داخلی مجلس گفت: با توجه به اینکه در حال حاضر وزیر آموزش و پرورش نداریم، خواهش من این است که رئیس جمهور دستور پرداخت حقوق معلمان حق التدریس را بدهد. به گزارش ایسنا، سیدعلی حسینی ادامه داد: معلمان حق التدریس 6 ماه است که حقوق خود را دریافت نکرده‌اند و صرفاً حقوق ماه‌های فروردین و اردیبهشت و بعضاً خرداد را به صورت علی‌الحساب دریافت کرده‌اند و ما شاهد نگرانی در جامعه فرهنگی هستیم لذا خواهش من این است که رئیس جمهور دستور فرمایند حقوق این عزیزان پرداخت شود. وی همچنین در تذکر به وزرای جهاد کشاورزی و امور اقتصادی و دارایی اظهار کرد: کشاورزان عزیز به جهت مشکلات خشکسالی دچار مضایق مختلفی هستند و خشکسالی‌های پی‌درپی، آنها را آزار می‌دهد، تقاضای ما این است که برای وام‌های کشاورزان، حداقل وام خرده مالکان و کسانی که وام‌های کمتری گرفته‌اند را از کسانی که دانه درشت هستند جدا کنند و درخصوص این دسته امتیازاتی را قائل شوند. نماینده نیشابور با بیان اینکه مثلاً می‌توانند با بخشیدن کارمزدها و جرایم، اصل وام را تقاضا کنند، افزود: ما تعداد زیادی وام گیرندگان کشاورز خرده مالک را داریم که به چالش افتاده‌اند و مشکلات زیادی دارند.

"مردم لرستان زندگی نمی‌کنند، بلکه تلاش می‌کنند زنده بمانند"

روزنامه دولتی آفتاب یزد در تاریخ 19 آبان نوشت: نماینده خرم‌آباد در مجلس شورای اسلامی در نطق خود با بیان این‌که استان لرستان طی دو دهه اخیر همواره رتبه اول یا دوم بیکاری کشور را داشته است و هم اکنون نیز براساس گزارش مرکز آمار رتبه اول بیکاری را دارد، گفت: به چه میزان خیل عظیم لشکر بیکار و پر مخاطره برای مجلس و دولت اهمیت دارد؟ رحیمی‌نسب گفت: مردم لرستان زندگی نمی‌کنند، بلکه تلاش می‌کنند زنده بمانند.

ایلنا نگرانی‌های مردم را روایت می‌کند:

مردم مخالف طرح هدفمندکردن یارانه‌ها هستند

ایلنا در تاریخ 19 آبان 1388 گزارش می‌دهد: «طرح هدفمند کردن یارانه‌ها» بحث روز مجلس، روزنامه‌ها و رسانه‌ها است. طرحی که هشدار برخی از مراجع تقلید را در پی داشته و باعث درگیری بین مجلس و دولت شده است. اما این میان هیچ‌کس از مردم نمی‌پرسد که نظر شما چیست و تنها مصطفی کواکبیان در سه‌شنبه گذشته روزی که احمدی‌نژاد وارد صحن علنی مجلس شد و در پی درگیری‌های بین دو قوه، فراندوم را به عنوان یک راه‌حل مطرح کرد.

خبرنگار ایلنا از خیابان‌های تهران گزارش می‌دهد از حدود صد نفر مردم تنها دو نفر این طرح را تأیید می‌کنند، که از این دو نفر خانمی می‌گوید: به این دلیل که مصرف انرژی توسط خود مردم کنترل می‌شود و اگر من سختی بکشم برای بچه‌های من خوب خواهد بود اما دلیل آن یکی تنها این است که چون احمدی‌نژاد می‌گوید خوب است پس حتماً خوب است. تعداد زیادی از افراد که از قشری هم بودند که در واقع این طرح برای رفاه آنان بود (چند کارگر شهرداری، چند باغبان، چند دست‌فروش زن و مرد) اصلاً نمی‌دانستند این طرح چیست و متأسفانه برای طرحی که جزئی از آن بودند برای آنها، هیچ اطلاع‌رسانی و آگاهی نشده بود، تنها یک نفر از این قشر می‌دانست این طرح چیست و البته نظری ممتنع در ارتباط با آن داشت، او گفت:

نماینده‌های ما در مجلس در مورد آن تصمیم می‌گیرند.

البته قابل ذکر است بگوئیم وقتی از هر پاسخ‌دهنده‌ای می‌پرسیدیم که دقیقاً می‌دانید این طرح چیست، بیشترین اطلاعی که می‌گرفتیم این بود که قرار است یارانه‌ها از روی اجناس برداشته شود و ماهیانه نسبت به درآمد مردم به مردم پرداخت شود و هیچ‌کس نمی‌دانست مصرف‌کنندگان باید آن را بر اساس قیمت تمام شده و بر اساس بهای آن در بازارهای منطقه خلیج‌فارس خریداری کنند و در مقابل دولت وعده داده است پس از حذف یارانه‌ها، به منظور جبران افزایش بهای کالاها، یارانه‌ها به صورت نقدی بین خانوارها توزیع می‌شود. این یعنی آنچه را که ما بر اساس ریال دریافت می‌کنیم بر اساس نفت خلیج‌فارس باید خرج کنیم.

با این حال در حالتی که مردم تا این حد آگاهی کمی از اتفاقی که قرار است رخ بدهد داشتند، درصد قابل توجهی از آنها مخالف این طرح بودند. این افراد به طور اتفاقی از پیاده‌روهای آزادی، جمهوری، ولیعصر و تجریش انتخاب شدند و از نظر ظاهری به طبقات مختلفی از جامعه در سنین مختلف تعلق داشتند.

یکی گفت: بنزین 100 تومانی می‌شه هزار تومان، من راننده چطور باید هر روز باکم را پر کنم؟ حالا ماهی 50 تومان هم به من بدهند.

خانمی نیز گفت: وقتی قرار است یارانه را از روی اجناس بردارند، به من بدهند بعد من پول بگذارم روش و دوباره از دولت چیزی بخرم و پول رو دوباره به دولت برگردانم، حتما به ضرر خواهد بود علتها در بین طبقات مرفه و طبقات متوسط متفاوت بود. خانمی گفت: اگر قرار باشد یارانهها به يك قشر تعلق بگیرد و به قشر دیگر نه اصلا قابل قبول نیست و آقایی نیز به سرمایه ملی بودن یارانهها تاکید کرد و گفت: کسی حق ندارد یارانهها را تقسیم کند و بگوید به يك بخش می‌دهیم به يك بخش نمی‌دهیم زیرا این سرمایه ملی ماست.

اما از طرف دیگر يك کارمند بانک گفت: اگر از یارانه من کاسته شود و به کسی برسد که واقعا احتیاج دارد، باعث خوشبختی من است اما در صورتی این اتفاق می‌افتد که بتوان این قضیه را تشخیص داد که به نظر من اینطور نمی‌شود، یعنی شما فکر می‌کنید چند درصد افراد اطلاعات کامل داده‌اند، شاید رئیس من که دو برابر من حقوق می‌گیرد درآمدها را نصف من نوشته باشد آن وقت ناعادلانه دوبرابر من یارانه خواهد گرفت، آیا این صحیح است؟

پیرمردی نگران است از اینکه این سرمایه‌ها از کشور خارج شود، او گفت: اگر آنچه می‌گویند عادلانه بین مردم پخش شود می‌تواند طرح خوبی باشد اکثر مردم به دو چیز اشتراك نظر دارند. آنان می‌ترسند از افزایش بیش از حد و بی‌رویه قیمت‌ها و از ضعیف‌تر شدن مستمندان

مردم معتقد هستند اقتصاد ما همیشه در ارتباط مستقیم با قیمت بنزین بوده است، آنها می‌گویند هر گاه بنزین پنج ریال گران شده تمامی اجناس 50 ریال گران شده حالا با گرانی چند برابر بنزین چه به سر قیمت‌ها می‌آید، این در حالی است که یارانه‌ای که قرار است ماهانه پرداخت شود مقداری ثابت خواهد بود، همچنین مردم این نظر را دارند که این طرح در زندگی مرفهین تغییری ایجاد نخواهد کرد، کسی که ماشین چند صد میلیونی دارد برایش فرقی ندارد که بنزین را لیتری صد تومان بخرد یا لیتری هزار تومان اما این اتفاق در زندگی يك راننده بسیار موثر است

اکثر مردم موافقت که این طرح ضمن گداپروری، باعث می‌شود افراد از تلاش برای پیشرفت اقتصادی دست بکشند قشر ضعیف را از پیش ضعیف‌تر می‌کند، ضمن اینکه این حرف، نظریه نمایندگان مخالف را که معتقد به حذف طبقه اجتماعی متوسط در نتیجه اجرایی شدن این طرح و ایجاد تورم بیش از 60 درصد را تأیید می‌کند

گزارش: تارا بنیاد

پایان پیام

براساس گزارش بانک مرکزی شش گروه از کالاهای اساسی در هفته گذشته گران شد؛

تورم هدفمند کردن یارانه‌ها پیش از اجرا، از راه رسید

به گزارش ایلنا در تاریخ 19 آبان 88 نوشت: انتظار تورمی در بازار و نگرانی برخی تولیدکنندگان از ادامه کار، باعث ایجاد تورم چند هفته اخیر در بازار شده است که البته با اجرای این طرح، مردم تورم بیشتری را تجربه خواهند کرد.

ایلنا: قیمت شش گروه کالایی از 11 گروه مورد بررسی بانک مرکزی افزایش یافت تا برای سومین هفته متوالی بازار کالاهای اساسی شاهد افزایش قیمت باشد. این افزایش قیمت‌ها همزمان شده است با تصویب لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها در مجلس.

بنابر آخرین گزارش بانک مرکزی از قیمت خرده‌فروشی برخی مواد خوراکی در تهران، قیمت اقلام گروه کالایی تخم‌مرغ، گوشت مرغ، سبزی‌های تازه، میوه‌های تازه، چای و گوشت قرمز در هفته منتهی به 15 آبان ماه سال جاری افزایش یافت. درصد افزایش قیمت اقلام این گروه‌های کالایی نسبت به هفته قبل از آن به ترتیب 7/5، 5/8، 3/8، يك، 0/3 و 0/2 بود. به این ترتیب تخم مرغ باز هم پیش‌تاز افزایش قیمت در هفته‌های اخیر است. قیمت تخم‌مرغ نسبت به هفته مشابه ماه قبل 23/9 درصد افزایش یافته است. قیمت گوشت مرغ، گوشت قرمز، سبزی‌های تازه و چای نسبت به هفته مشابه ماه قبل نیز افزایش 10/5، 3/4، 2/5 و 0/3 درصدی را تجربه کرده است. در این میان قیمت میوه‌های تازه نسبت به هفته مشابه ماه قبل کاهش 10/8 درصدی یافته است. ضمن اینکه قیمت تخم‌مرغ، گوشت مرغ، گوشت قرمز، قندوشکر و حبوب در هفته منتهی به هشتم آبان‌ماه سال‌جاری نیز افزایش یافته بود.

در هفته منتهی به اول آبان‌ماه هم قیمت هفت گروه کالایی تخم‌مرغ، گوشت مرغ، گوشت قرمز، سبزی‌های تازه، قندوشکر، چای و روغن‌نباتی از 11 گروه کالایی مورد بررسی بانک مرکزی به‌طور متوسط 2/6 درصد افزایش یافت. این افزایش‌ها از دو هفته گذشته و همزمان با تصویب کلیات لایحه هدفمندکردن یارانه‌ها و بررسی جزئیات آن در مجلس آغاز شده است و همچنان ادامه دارد. این در حالی است که قبل از بررسی این موضوع در مجلس گزارش‌های بانک مرکزی نشان از ثبات و حتی کاهش قیمت برخی کالاها داشت به گونه‌ای که نرخ‌ها پس از افزایش در ماه رمضان در هفته‌های پس از ماه مهمانی خدا رو به تعدیل گذاشته بودند که به

یکبار به هنگام بررسی لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها در مجلس جهت نمودار بار دیگر به سمت بالا تغییر یافت تا قیمت کالاها هفته به هفته با رشد مواجه شوند.

بنابر گزارش بانک مرکزی، قیمت تخم مرغ در هفته منتهی به هشتم آبان ماه سال جاری افزایش قیمتی 5/2 درصدی داشت تا قیمت آن نسبت به هفته مشابه ماه قبل نیز 17/3 درصد افزایش یابد. قیمت تخم مرغ در هفته منتهی به اول آبان ماه سال جاری نیز افزایش 12/6 درصدی را تجربه کرده بود. این در حالی است که در هفته منتهی به 24 مهر ماه سال جاری قیمت تخم مرغ پس از سه هفته متوالی افزایش قیمت، بالاخره کاهش 0/1 درصدی یافته بود. طی هفته منتهی به 17 مهر ماه سال جاری، قیمت تخم مرغ برای سومین هفته متوالی افزایش یافته بود. بنابر اعلام بانک مرکزی میزان این افزایش نسبت به هفته قبل از آن 1/8 درصد برآورد می‌شد. همچنین قیمت تخم مرغ در هفته منتهی به 10 مهر ماه سال جاری نسبت به هفته قبل از آن 2/1 درصد افزایش یافته است. متوسط قیمت خرده‌فروشی برخی مواد خوراکی در تهران، منتهی به سوم مهر ماه سال جاری نیز نشان می‌دهد که قیمت تخم مرغ نسبت به هفته قبل از آن افزایش 2/3 درصدی داشت. در عین حال قیمت گوشت مرغ و گوشت قرمز نیز در هفته منتهی به هشتم آبان ماه سال جاری به ترتیب افزایش 1/7 و 0/7 درصدی یافت. قیمت این گروه‌های کالایی نسبت به هفته مشابه ماه قبل نیز به ترتیب 10/1 و 3/3 درصد افزایش قیمت داشت. قیمت گوشت مرغ و گوشت قرمز در هفته منتهی به اول آبان ماه نسبت به هفته قبل از آن به ترتیب افزایش 3/3 و 0/8 درصدی یافته بود. گروه کالایی قند و شکر و حبوب نیز در هفته منتهی به 8 آبان ماه 88، نسبت به هفته قبل از آن به ترتیب 0/3 و یک درصد افزایش قیمت داشت. قیمت این اقلام نسبت به هفته مشابه ماه قبل کاهش 2/3 و 0/8 درصدی یافت. قیمت قند و شکر در هفته منتهی به اول آبان ماه نیز افزایش 0/2 درصدی را نسبت به هفته قبل از آن تجربه کرده بود هر چند قیمت حبوب کاهش 0/7 درصدی یافته بود.

در همین رابطه محسن بهرامی، معاون سابق وزیر بازرگانی که پیش از آغاز بررسی طرح هدفمند کردن یارانه‌ها نیز افزایش قیمت ناشی از انتظار تورمی را پیش‌بینی می‌کرد، گفت: بررسی طرح هدفمند کردن یارانه‌ها در مجلس، انتظارات تورمی را در جامعه افزایش داده است بنابراین بازار در شرایط انتظار برای بالا رفتن قیمت‌ها در نتیجه حذف یارانه‌ها، افزایش قیمت را تجربه می‌کند.

رئیس کمیسیون بازرگانی اتاق تهران ادامه داد: با آزادسازی نرخ حامل‌های انرژی، بسیاری از بخش‌های تولیدی در حوزه صنعت و کشاورزی از هم‌اکنون به فکر تغییر شغل افتاده‌اند چرا که بسیاری از این واحدها در شرایط حمایت یارانه‌ای نیز توان رقابت نداشتند بنابراین در حال حاضر تغییر شغل را ترجیح می‌دهند که این مساله باعث کاهش عرضه کالاهای تولید آنها در بازار و در نتیجه افزایش قیمت خواهد شد.

بهرامی در ادامه تصریح کرد: انتظار تورمی در بازار و نگرانی برخی تولیدکنندگان از ادامه کار، باعث ایجاد تورم چند هفته اخیر در بازار شده است که البته با اجرای این طرح، مردم تورم بیشتری را تجربه خواهند کرد زیرا نقدینگی نیز در جامعه افزایش می‌یابد و افزایش نقدینگی به همراه حذف یارانه‌ها، قیمت‌ها را به شدت افزایش خواهد داد.

نبود مشکل شغلی کارگران در ایران

خبرگزارش کار ایران – ایلنا در تاریخ 19 آبان 1388 گزارش کرده است: یک فعال کارگری گفت: ضعف تولید، کمبود نقدینگی، معضلات بازار فروش، ماشین‌آلات فرسوده، بیکاری و بسیاری از معضلات دیگر عرصه کار به ضعف مسوولان اجرایی و مدیران کشور باز می‌گردد.

حسن پورطالبیان در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزود: در حال حاضر مهمترین مشکل نبود امنیت شغلی است. وی با تأکید بر اینکه معضلات عرصه کار و تولید که تحمل را برای کارفرمایان غیرممکن کرده است گفت: به جای آنکه جلوی واردات بی‌رویه را بگیریم، وام و تسهیلات در اختیار تولیدکنندگان واقعی با بهره کم بگذاریم، به نوسازی ماشین‌آلات بپردازیم و در مجموع باری از دوش کارفرما برداریم فرافکنی کرده و کارگر را عامل بحران کارخانجات اعلام می‌کنیم و زمینه سازی برای تسهیل در اخراج کارگران فراهم می‌کنیم.

پورطالبیان با تأکید بر اینکه امروزه کارگران از محرومترین اقشار جامعه هستند، گفت: قراردادهای سفید امضاء، حقوق‌های پایین حتی پایین‌تر از مصوبه شورای عالی کار، ساعت کار بیش از حد قانونی بدون پرداخت اضافه‌کار و دهها معضل دیگر بر کارگران تحمیل می‌شود و با این شرایط می‌خواهند حق اخراج را نیز قانونی کنند که این بدترین نوع برخورد با کارگران است.

وی با اعلام اینکه در حال حاضر قانون کار به وسیله کارفرمایان دور زده می‌شود، گفت: قانونی که در اجرا مشکل دارد و قانونگذار نمی‌تواند از آن دفاع کند، جای سوال دارد که چرا در صدد اصلاح آن به نفع کارفرما بر آمده‌اند.

دبیر اجرایی خانه کارگر اسلامشهر با ابراز تأسف از فضای ناامن شغلی کارگران گفت: کارگران در بدترین شرایط شغلی به سر می‌برند اما جرات ابراز وجود ندارند و نمی‌توانند مشکلات خودشان را حتی برای نزدیکترین همکارشان گلایه کنند.

وی با یادآوری بحران در کارخانه لاستیک‌سازی کیان تایر (البرز تایر) گفت: شاهد بودیم که یک کارخانه تولیدی

سود ده را خصوصی سازی کردند و آن بحران‌ها ایجاد شد و در حالی که هیچ کارخانه تولید لاستیک زیان نمی‌دهد و تعطیلی نمی‌شناسد این کارخانه قدیمی زیان‌ده شد و به تعطیلی کشیده شد تا دولت مجبور شد مدیریت خصوصی آن را لغو کند.

وی با یادآوری بحران چند ساله در کارخانه چوب طالقانی، گفت: بیش از 100 کارگر این کارخانه مدتهاست حقوق نگرفته و در سرگردانی به سر می‌برند و هیچکس هم پاسخگو نیست.

پورطالبیان از ایجاد تنش در فضای نامناسب کار و تولید انتقاد کرد و گفت: جای تعجب است در حالی که بحرانهای کارگری را شاهدیم و نبود امنیت شغلی و قراردادهای سفید امضاء بیداد می‌کند و فضای کار و اشتغال به اندازه کافی در چالش قرار دارد آقایان ما باید شعار اصلاح قانون کار را سر می‌دهند در حالی که در شرایط موجود بیش از 20 درصد آن نیز اجرا نمی‌شود.

پایان پیام

مشکل کارگری، این بار در کارخانه آذرقاف قزوین

خبرگزاری کار ایران - ایلندر تاریخ 19 آبان 1388 گزارش داده است: جلسه رسیدگی به شکایت کارگران کارخانه آذرقاف قزوین در هیئت تشخیص اداره کار استان قزوین برگزار شد.

به گزارش ایلنا، در پی شکایت جمعی از کارگران شرکت آذر قاف قزوین مبنی بر پرداخت نشدن 5 ماه مطالبات معوقه هیئت تشخیص اداره کار قزوین به این دادخواست رسیدگی کرد.

یکی از کارگران این کارخانه به خبرنگار ایلنا گفت: کارفرما مطالبات کارگران را از 5 ماه پیش پرداخت نکرده است اما به آنها گفته که حاضر است بابت تسویه حساب تمام این مطالبات را پرداخت کند.

وی در خصوص پرداخت نشدن مطالبات گفت: کارفرما، نبود رونق و رکود بازار را دلیل این پرداخت نکردن مطالبات کارگران و تهیه نکردن مواد خام عنوان می‌کند.

این کارگر با یادآوری اینکه سال گذشته نیز کارفرما از پرداخت مطالبات کارگران خودداری می‌کرد، گفت: در آن سال نیز کارگران پس از شکایت موفق به دریافت حقوق خود شدند.

در این رابطه عید علی کریمی دبیر اجرایی خانه کارگر قزوین نیز به ایلنا گفت: در کارخانه آذر قاف که در زمینه ساخت محصولات نایلونی و شلنگ آب فعالیت دارد 30 کارگر مشغول به کار هستند.

وی افزود: در ماههای اخیر کارفرما به دلایلی چون رکود بازار و نبود نقدینگی از تهیه مواد خام و پرداخت مطالبات کارگران خودداری کرده است.

به گفته کریمی علاوه بر این به دلیل پرداخت نشدن چند ماه حق بیمه این کارگران برای استفاده از خدمات درمانی و بازنشستگی با مشکلاتی مواجه شده‌اند.

پایان پیام

عضو کمیسیون اصل 90 مجلس با انتقاد از پیمانکاران نیروی انسانی؛

اولین عامل تضییع حقوق کارگران، دولت است

خبرگزاری کار ایران - ایلندر تاریخ 19 آبان 1388 گزارش داده است: نماینده مردم گرگان در مجلس شورای اسلامی از پیمانکاران تامین نیروی انسانی به عنوان عامل اصلی تضییع حقوق کارگر یاد کرد و گفت:

این را ادعای واهی ندانید بلکه در حوزه انتخابیه‌ام نمونه‌های فراوان وجود دارد که در همه ادارات دولتی و بخش‌های خصوصی پیمانکاران تامین نیروی انسانی حق کارگر را می‌خورند.

عبدالحسین ناصری در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا به ماهیت پیمانکاران تامین نیروی انسانی اعتراض کرد و گفت: متأسفانه امروزه شرکت‌های دولتی و خصوصی برای آنکه درگیر اداره کار نشوند و برای پایان دادن به

همکاری با کارگر دچار مشکل نشوند از ابزاری به نام پیمانکار تامین نیروی انسانی استفاده می‌کنند و بی‌انتقاد از ادارات دولتی گفت: امروزه شرایط به گونه‌ای شده که حتی دولت حاضر است 30 تا 40 درصد

بیشتر به جیب پیمانکار برود تا کارگر را به طور مستقیم در خدمت خود نداشته باشد که این امر باعث بی‌اعتمادی کارگران به دولت شده است.

وی با اعلام اینکه پیمانکاران خوب می‌دانند چگونه از زیر بار حقوق کارگر شانه خالی کنند، گفت: پیمانکاران تامین نیروی انسانی همه ساله هیات‌مدیره عوض می‌کنند شرکت را منحل و شرکت جدید ثبت می‌کنند، محل

دفتر را تغییر می‌دهند و ده‌ها ترفند دیگر به کار می‌برند تا حقوق کارگر تضییع شود ناصری با تاکید بر اینکه رفتارهای غیر انسانی پیمانکاران را به مسوولان و حتی رئیس فراقسیون کارگری

مجلس اعلام کرده است، گفت: متأسفانه تاکنون هیچ لطفی به کارگران نشده است و بی‌تاکید بر اینکه 60 تا 70 درصد کارگران پیمانکاری در ادارات دولتی شاغل هستند، گفت: جای تعجب

است که باید کاری کنیم تا اول دولت به قانون تمکین کند و مانع تضییع حقوق کارگر شود زیرا اولین عامل در حال حاضر خود دولت است.

نماینده گرگان در مجلس با تاکید بر اینکه دولت می‌خواهد درگیر با مسائل کارگران نشود؟ گفت: البته محمود احمدی‌نژاد این رویه را ملغی کرد و عده‌ای نیز به استخدام دولت درآمدند اما هستند کارگرانی که

همچنان استنمار می‌شوند.

وی با اعلام اینکه کارگران بسیاری در اعتراض به عملکرد پیمانکاران به نمایندگان مراجعه می‌کنند، گفت: این شرکت‌ها به حدی در تضییع حقوق کارگر خبره شده‌اند که با هیچ ابزاری نمی‌توان حریفشان شد. ناصری از اعتراض‌های نمایندگان به پیمانکاران خبر داد و گفت: این اعتراض نتیجه معکوسی داشته زیرا فردای اعتراض شاهد بوده‌ایم که پیمانکار کارگزارش را اخراج کرده است بنابراین به ابزار قانونی برای مقابله با این پیمانکاران تامین نیروی انسانی متخلف نیاز داریم.

پایان پیام

انتقاد رییس سازمان نظام پرستاری کشور:

تبعیض در بیمارستان‌ها غوغا می‌کند

ایلنادر تاریخ 19 آبان 1388 گزارش داده است: رییس سازمان نظام پرستاری کشور گفت: روح قانون تعرفه‌گذاری فریاد در درون خفته چندین ساله پرستاری است اما هم اکنون در بیمارستان‌ها به لحاظ پرداخت کارانه تبعیض غوغا می‌کند.

به گزارش خبرنگار ایلنا، غضنفر میرزاییگی در نشستی خبری با هدف تشریح استراتژی‌های سازمان در دولت دهم و موضوع پرستاران در مورد طرح هیات امنایی کردن بیمارستان‌ها و تجزیه و تحلیل وضعیت پرستاری کشور افزود: هیچ بهانه‌ای برای به تاخیر انداختن اجرای طرح تعرفه‌گذاری خدمات پرستاری وجود ندارد، و این در حالی است که امروز شاهد کندي اجرای این طرح هستیم. وی با اشاره به افزایش میانگین حقوق و دستمزد دریافتی پرستاران از سال 83 تا پایان دولت نهم از گفت: این از دستاوردهای روبنایی بود که بدین ترتیب حقوق پرستاران از 130 به 480 هزار تومان افزایش یافت که البته هنوز مطلوب نیست.

میرزاییگی به تاخیر در اجرای تعرفه‌گذاری خدمات پرستاری اشاره کرد و گفت: اجرای آن منوط به اخذ سریع‌تر تصمیمات از سوی معاونت سلامت وزارت بهداشت است و هم اکنون همه لوازمات این طرح از جمله تعیین میزان تعرفه، بازنگری شرح وظایف و استانداردهای و تهیه چک‌لیست‌های مدیریتی فراهم شده است. وی افزود: در یک ماه گذشته مقرر شد که طرح تعرفه‌گذاری خدمات به صورت پایلوت در یکی از شهرها اجرا شود اما هنوز این طرح اجرا نشده است.

رییس کل سازمان نظام پرستاری کشور افزود: ارتقای مسیر شغلی، ترمیم حق نوبت و شیفت‌کاری، شب‌کاری، حق مسکن و اضافه‌کاری از مجموع اقدامات روبنایی برای حرفه پرستاری است و البته استخدام نیروی انسانی برای رفع کمبود نیرو از جمله این اقدامات در برنامه توسعه چهارم بود که با توجه به کمبود شدید نیروی انسانی در مراکز درمانی صدور این مجوزها باید در برنامه پنجم توسعه ادامه یابد.

وی با اشاره به قانون تعرفه‌گذاری خدمات پرستاری و ارتقای بهره‌وری نیروی بالینی نظام سلامت مصوب مجلس و با اعتقاد به موثر نبودن صدور مجوزهای کوتاه مدت در رفع کمبود نیروی انسانی، تعیین ضریب نیروی انسانی در مراکز درمانی را الزامی برشمرد و گفت: باید ملاک میزان نیروی انسانی مورد نیاز تعیین شود.

میرزاییگی تعیین استاندارد نیروی انسانی، ساعت کاری، خدمات، شرح وظایف، اصلاح چارت‌های مراکز درمانی، پست‌های سازمانی و متناسب‌سازی با نیاز مردم و نیز تعیین استاندارد مدیریت را برای پیشبرد اهداف نظام سلامت ضروری دانست و گفت: با تعریف این استانداردها دیگر معضلی تحت عنوان کمبود بودجه وجود ندارد.

وی افزود: استراتژی این سازمان در دولت دهم همکاری و مشارکت متقابل است و چنانچه دولت علاقمندی خود را نسبت به رفع مشکلات پرستاران نشان دهد این سازمان هم همکاری لازم را دارد.

رییس کل سازمان نظام پرستاری کشور بر ضرورت توجه کمیسیون اجتماعی دولت به دو بند از این قانون مبنی بر دیده شدن بودجه‌های سنواتی و صدور مجوز مضاعف استخدام نیروی انسانی تأکید کرد و گفت: با راه‌اندازی دفاتر پرستاری هم تعرفه و شرح وظایف آنان دیده که بدین ترتیب زمینه مراقبت بیماری‌های مزمن در خارج از مراکز درمانی مهیا شد.

چهارصد و پنجاه کارگر طرح توسعه پالایشگاه قدیم بندر عباس اعتصاب کردند

روز سه شنبه 19 آبان‌ماه 88 حدود چهار صد و پنجاه کارگر طرح توسعه پالایشگاه قدیم بندر عباس در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهای خود دست به اعتصاب زدند. اتحادیه آزاد کارگران ایران در این رابطه می‌نویسد: این کارگران در استخدام شرکت نی سی سی پیمانکار طرح توسعه پالایشگاه قدیم بندر عباس هستند و از شهریور ماه تاکنون دستمزدی دریافت نکرده‌اند. بدنبال اعتصاب کارگران طرح توسعه پالایشگاه قدیم بندر عباس که سومین اعتصاب آنان در طی سه ماه گذشته است دو نفر از مسئولین شرکت نی سی سی ساعت 4 بعد از ظهر در محل رستوران شرکت که کارگران در آنجا تجمع کرده بودند حاضر شدند و با اظهار اینکه کارفرمای اصلی (پالایشگاه بندر عباس) پول شرکت را پرداخت نکرده است به کارگران اعلام کردند طی پنج

روز آینده تمام دستمزدهای معوقه آنان را تسویه خواهند کرد و در صورتی که این کار انجام نشود حتما دستمزد شهریور ماه را پرداخت خواهند نمود و از کارگران خواستند بر سر کارهای خود بازگردند. همچنین این مسئولین از کارگران خواستند از فردا برگ تسویه حسابهای خود را امضا کنند اما کارگران این وعده ها را از سوی کارفرما قبول نکردند و مذاکرات آنان با کارگران بدون نتیجه پایان گرفت.

بنا بر اظهار کارگران، آنان همچنین نسبت به سرو پنبیر و دوغ تاریخ مصرف گذشته در رستوران شرکت معترض هستند اما کارفرما به جای حل این مسئله اخیرا اقدام به پاک کردن مدت تاریخ مصرف این مواد کرده است تا کارگران متوجه مدت تاریخ مصرف این مواد نشوند. لازم به یادآوری است کارگران طرح توسعه پالایشگاه قدیم بندر عباس با قرارداد یکماهه ای که زمان استخدام آن را امضا کرده اند مشغول بکار هستند و در حال حاضر عملا بدون قرارداد در شرکت ئی سی سی کار میکنند.

کارگران در بدترین شرایط شغلی به سر می‌برند

به گزارش ایلنا در تاریخ 19 آبان 88 آمده است: يك فعال کارگري گفت: ضعف تولید، کمبود نقدینگی، معضلات بازار فروش، ماشین‌آلات فرسوده، بیکاري و بسياري از معضلات ديگر عرصه کار به ضعف مسوولان اجرائي و مديران کشور باز می‌گردد.

حسن پورطالبیان در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزود: در حال حاضر مهمترین مشکل نبود امنیت شغلی است. وي با تاکید بر اینکه معضلات عرصه کار و تولید که تحمل را براي کارفرمایان غير ممکن کرده است گفت: به جاي آنکه جلوي واردات بي‌رويه را بگیريم، وام و تسهیلات در اختیار تولیدکنندگان و آقعي با بهره کم بگذاريم، به نوسازي ماشین‌آلات بپردازيم و در مجموع باري از دوش کارفرما برداريم فراكني کرده و کارگر را عامل بحران کارخانجات اعلام می‌کنيم و زمینه سازي براي تسهيل در اخراج کارگران فراهم می‌کنيم.

پورطالبیان با تاکید بر اینکه امروزه کارگران از محرومترین اقشار جامعه هستند، گفت: قراردادهای سفید امضاء، حقوق‌های پایین حتي پایین‌تر از مصوبه شوراي عالي کار، ساعت کار بیش از حد قانوني بدون پرداخت اضافه‌کار و دهها معضل ديگر بر کارگران تحميل می‌شود و با این شرایط می‌خواهند حق اخراج را نیز قانوني کنند که این بدترین نوع برخورد با کارگران است.

وي با اعلام اینکه در حال حاضر قانون کار به وسیله کارفرمایان دور زده می‌شود، گفت: قانوني که در اجرا مشکل دارد و قانونگذار نمی‌تواند از آن دفاع کند، جاي سوال دارد که چرا در صدد اصلاح آن به نفع کارفرما بر آمده‌اند.

دبير اجرائي خانه کارگر اسلامشهر با ابراز تاسف از فضاي ناامن شغلي کارگران گفت: کارگران در بدترین شرایط شغلي به سر می‌برند اما جرات ابراز وجود ندارند و نمی‌توانند مشکلات خودشان را حتي براي نزديکترین همکارشان گلایه‌کنند.

وي با یادآوری بحران در کارخانه لاستیک‌سازي کيان تاير (البرز تاير) گفت: شاهد بوديم که يك کارخانه توليدي سود ده را خصوصي سازي کردند و آن بحران‌ها ايجاد شد و در حالي که هيچ کارخانه توليد لاستیک زيان نمی‌دهد و تعطيلي نمی‌شناسد این کارخانه قديمي زيان‌ده شد و به تعطيلي کشيده شد تا دولت مجبور شد مدیریت خصوصي آن را لغو کند.

وي با یادآوری بحران چند ساله در کارخانه چوب طالقاني، گفت: بیش از 100 کارگر این کارخانه مدتهاست حقوق نگرفته و در سرگرداني به سر می‌برند و هيچکس هم پاسخگو نیست.

پورطالبیان از ايجاد تنش در فضاي نامناسب کار و توليد انتقاد کرد و گفت: جاي تعجب است در حالي که بحرانهاي کارگري را شاهدیم و نبود امنیت شغلي و قراردادهای سفید امضاء بيداد می‌کند و فضاي کار و اشتغال به اندازه کافي در چالش قرار دارد آقایان دایم شعار اصلاح قانون کار را سر می‌دهند در حالي که در شرایط موجود بیش از 20 درصد آن نیز اجرا نمی‌شود.

پایان پیام

کارگران پالایشگاه نفت آبادان به دنبال عدم پرداخت حقوقشان ، دست به اعتراض زدند!

گروهی از کارگران پالایشگاه نفت آبادان، به دنبال عدم پرداخت دستمزدها و مزایای خود، روز چهارشنبه 11 نوامبر (20 آبان) اعتراضات خود را آغاز کردند. حدود 300 نفر از کارگران، بیش از سه ماه است که دستمزدی دریافت نکرده اند.

به گزارش "تهران امروز"، وقتی کارگران در تاریخ 12 نوامبر در بیرون از پالایشگاه نفت آبادان دست به اعتراض زدند، "مقامات پالایشگاه نفت آبادان به کارگران گفتند که تا زمانی که آن‌ها در فاز سوم پالایشگاه مشغول به کارند، در واقع تحت نظارت پیمان کار خصوصی کار می‌کنند و به همین جهت، دستمزدهای آن‌ها ارتباطی به پالایشگاه پیدا نمی‌کند."

اعتراض در پالایشگاه نفت، که سال هاست شاهد اعتراض عمده ای از سوی کارگران نفت نبوده، بسیار مهم و قابل توجه است. کارگران این بخش، بر خلاف بسیاری از کارگران ایران، به طور منظم دستمزد می گیرند و محیط کاری آن ها نیز به شدت پلیسی و تحت کنترل است.

پالایشگاه نفت آبادان در استان جنوبی خوزستان، بیش از 95 سال قدمت دارد و به مدت چندین دهه، یکی از بزرگ ترین پالایشگاه های جهان بوده است. هم چنین، این پالایشگاه یکی از قدیمی ترین و مهم ترین کانون های جنبش کارگری ایران می باشد.

شبکه همبستگی کارگران ایران (IWSN)

13 نوامبر 2009

<http://www.iwsn.org/labour/abadan-13nov09.htm>

درآیین نامه اداره هیات امنایی بیمارستانی بلندپروازی های غیر قابل اجرایی شد

وی از شیوه اجرای طرح هیات امنایی شدن بیمارستان ها انتقاد کرد و گفت: طرح های فراوانی از جمله طرح خود گرانی بیمارستان ها و حتی طرحی مبتنی بر عملکرد و خصوصی سازی برای اداره بیمارستان ها ارائه شد که عملاً محکوم به شکست بود.

رئیس کل سازمان نظام پرستاری کشور در ادامه از طرحی که هم اکنون برای اداره بیمارستان ها مطرح شده است، مالکیت مراکز درمانی به دست دولت و مدیریت خدمات توسط هیات امنای خبر داد و افزود: در این طرح مالکیت در دست دولت، مدیریت به صورت هیات امنایی و بخشی از هزینه ها توسط دولت تامین می شود و این در شرایطی است که این بیمارستان ها با نظارت دولت موظف به رعایت تعرفه دولتی هم هستند. وی گفت: درآیین نامه اداره هیات امنایی بیمارستانی بلندپروازی های غیر قابل اجرایی منظور شده بود و اختیارات گسترده ای را به اعضا هیات علمی و پزشکان می داد به همین دلیل بر اساس مصوبات کمیسیون تلفیق مجلس لغو شده است.

در اداره هیات امنایی بیمارستانها انحصارطلبی پزشکان وجود دارد

رئیس کل سازمان نظام پرستاری کشور گفت در صورت تصویب این آیین نامه اجرای این طرح فقط در بیمارستان های شهرهای بزرگ امکان پذیر است زیرا با انحصارطلبی پزشکان، در اعضای هیات امنای این بیمارستان ها سایر گروه های پزشکی وابسته به بهداشت و درمان حضور ندارند. میرزابیگی افزود: پرستاران از ارکان اساسی هر مرکز درمانی هستند و اگر مسوولان دغدغه ای برای ارتقای نظام سلامت کشور دارند باید حضور پرستاران را در این طرح پررنگ کنند. رئیس کل سازمان نظام پرستاری افزود: گروه های پرستاری جزو گروه های همیشه حاضر در صحنه هستند از این رو برای تربیت مجموعه ای متخصص از تمام افراد متقاضی ثبت نام به عمل می آید. میرزابیگی همچنین از عقد تفاهم نامه با آموزش و پرورش درباره بهداشت مدارس در موارد بحران خبر داد و افزود: به درخواست وزارت بهداشت، آموزش های مصور و مکتوبی در مورد آنفلوآنزای نوع A تحت عنوان هدیه سلامت به مردم تهیه شده که در مدارس، ترمینالها و فرودگاه ها توزیع شده است. وی به کمبود شدید نیروی انسانی در مراکز بهداشتی و درمانی اشاره کرد و گفت: اگرچه سالیانه مجوز استخدام برای 14 هزار نیروی انسانی (50 درصد پرستار) صادر شده ولی با توجه به توسعه مراکز درمانی در دولت نهم و اورژانس های پیش بیمارستانی هنوز نیاز برطرف نشده است.

رئیس کل سازمان نظام پرستاری کشور، میانگین نیروی انسانی به ازای هر تخت را 7/0 عنوان کرد و افزود: باید این رقم به حداقل دو نفر به ازای هر تخت بیمارستانی برسد که در وزارت بهداشت با بازنگری چارت مراکز بهداشتی و درمانی 65 هزار پست جدید (45 هزار پست برای پرستاری) تعیین شد.

پایان پیام

اعتصاب رانندگان شرکت اتوبوس رانی زنجان

رانندگان چند خط اتوبوس رانی زنجان در اعتراض به حکم تعدیل نیروی انسانی در این سازمان و عدم پاسخگویی به خواسته های آنان تحصن کردند. به گزارش خبرگزاری حکومتی ایسنا، جمعی از رانندگان سازمان اتوبوس رانی زنجان در اعتراض به صدور حکم تعدیل خود و واگذاری خطوط اتوبوس رانی به بخش خصوصی بدون توجه به حقوق رانندگان، با تحصن در یکی از کوچه های منتهی به محل ساختمان استانداری خواستار رسیدگی هر چه سریعتر به این موضوع توسط مسوولین شدند.

یکی از رانندگان تجمع کننده با بیان این مطلب که اصل 44 قانون اساسی به درستی در این سازمان اجرا نشده است، گفت: آقایان اعلام می‌کنند که بخشی از خطوط به بخش خصوصی واگذار شده و این در حالی است که طبق اولویت باید با رانندگان سازمان باشد، اما در حال حاضر بسیاری از اتوبوس‌های واگذار شده در اختیار رانندگانی به غیر از رانندگان خود سازمان اتوبوسرانی قرار گرفته‌اند. در برخی موارد حتی افرادی اتوبوس‌ها را با تسهیلات بانکی خریداری کرده و با سود زیاد به افراد غیر فروخته‌اند.

وی تصریح کرد: 50 نفر از رانندگان سازمان اتوبوسرانی زنجان به خاطر سوء مدیریت تعدیل شده‌اند. این امر در حالی صورت گرفته است که این رانندگان باید هزینه‌های سرسام آور زندگی را نیز بپردازند. یکی دیگر از معترضین با بیان این مطلب که پیش از این مشکلات موجود به اطلاع استاندار زنجان رسیده است، اظهار کرد: دکتر رئوفی نژاد دستور پیگیری و رسیدگی به درخواست‌های رانندگان اخراجی را به دفتر ارزشیابی و رسیدگی به شکایات صادر کرده است و این دفتر نیز طی نامه‌ای به مدیرعامل سازمان اتوبوسرانی زنجان خواستار رسیدگی و اعلام نتیجه شده است.

وی شهرداری را مقصر اصلی بروز این مشکلات دانست و گفت: شهردار زنجان نباید از خطاهای این چینی چشم‌پوشی کند و حق زحمت‌کشان قراردادی را نادیده بگیرد. یکی دیگر از رانندگان معترض نیز با بیان این مطلب که نماینده زنجان و طارم در مجلس شورای اسلامی عنوان کرده است که در اصل 44، تعدیل نیرو مطرح نیست، اظهار کرد: تعریف مدیرعامل سازمان اتوبوسرانی از خصوصی سازی تعدیل نیرو است و حرف کسی را نیز قبول ندارد و این امر در حالی است که می‌توان رانندگان تعدیل نیرو شده را در سازمان‌های زیرمجموعه شهرداری ساماندهی کرد. وی از برخورد برخی اعضای شورای شهر زنجان انتقاد کرد و گفت: این رانندگان برای رساندن حرف‌های خود به گوش اعضای شورا در محل این نهاد مردمی حضور یافتند، اما برخی از این اعضا به جای رسیدگی به مشکلات، انگ اغتشاشگر را به آن‌ها زدند.

تعداد افراد بیسواد کشور 9 میلیون و 800 هزار نفر معادل 14 درصد جمعیت کشور است
به گزارش خبرگزاری مهر در تاریخ 19 آبان 88 آمده است: معاون آموزشی نهضت سوادآموزی کشور گفت: 14 درصد جمعیت کشور بیسواد هستند.

علی ابراهیمیان پیش از ظهر سه شنبه در جمع خبرنگاران ایلامی اظهار داشت: تعداد افراد بیسواد کشور 9 میلیون و 800 هزار نفر معادل 14 درصد جمعیت کشور است.

وی گفت: از این تعداد چهار میلیون و 500 هزار نفر در بخش کارگری و کشاورزی هستند. این مسئول با اشاره به اینکه بیشترین گروه سنی بیسوادان کشور را افراد 50 سال به بالا تشکیل می‌دهند، خاطرنشان کرد: بر اساس ارزیابی‌های انجام گرفته در استانهای تهران و سیستان و بلوچستان به ترتیب بالاترین و پایین‌ترین نرخ باسوادی کشور را دارند.

ابراهیمیان عنوان کرد: تدوین و اجرای سند راهبردی نهضت سوادآموزی در سال جاری با هدف شناسایی گروه‌های بیسواد زیر 50 سال و ریشه‌کشی بیسوادی در کشور آغاز شده است. این مسئول یادآور شد: بیش از چهار میلیون و 500 هزار بیسواد در گروه سنی زیر 50 سال در مدت شش سال زیر پوشش آموزش‌های سواد قرار می‌گیرند.

یک معالعه سودآور دیگر برای سپاه: قرارگاه خاتم الانبیاء برنده مناقصه 2.5 میلیارد دلاری چاپهار شد

به نوشته سایت نوز، در تاریخ 19 آبان 88 آمده است: وزیر راه و ترابری دولت کودتا از برنده شدن قرارگاه خاتم الانبیاء در مناقصه 2.5 میلیارد دلاری پروژه ساخت خط ریلی پس کرانه در منطقه آزاد چاپهار خبر داد.

به گزارش نوز، این خبر در شرایطی اعلام می‌شود که پیش از این خبر خرید بلوک 50 درصدی شرکت مخابرات توسط سپاه - خریدی که بلافاصله به عنوان بزرگترین خرید تاریخ بورس کشور مطرح شد- انتقادات گسترده‌ای را درواکنش به حضور گسترده این نهاد نظامی در عرصه فعالیت‌های اقتصادی در پی داشت به گونه‌ای که برخی خبرها حتی از احتمال ابطال این معامله به دلیل اخراج غیرقانونی رقیب این نهاد نظامی در معامله فوق، حکایت داشت، هرچند که رییس سازمان خصوصی سازی در گفتگویی کوتاه با رادیو، اعلام کرد که این معامله از نظر سازمان خصوصی سازی "انجام شده" است.

گسترش حضور سپاه در حوزه فعالیت‌های سودآور اقتصادی بویژه در سالهای اخیر، نه تنها با نظر صریح بنیانگذار جمهوری اسلامی منافات دارد، که حتی میان فعالان سیاسی و اقتصادی نزدیک به ساختار قدرت نیز کمتر کسی را می‌توان یافت که علنا از این موضوع دفاع کند.

عیسی کلانتری: مافیای واردات میوه کاملا قابل اثبات است

خبر آنلاین در تاریخ 19 آبان 88 خبر داد: «هزینه عیش و نوش برخی از افراد خاص را مردم باید بپردازند» این جمله نتیجه‌ای است که عیسی کلانتری از طرح سؤال وجود مافیای کشاورزی در ایران، می‌گیرد.

بر اساس گفته‌های این وزیر دوران سازندگی، اصلی‌ترین تشکیلات مافیایی در بخش کشاورزی مربوط به واردات میوه است.

اما توضیحات وی در یک گفت و گوی یک‌ساعته با خبر حاکی از آن است که در حال حاضر تنها 10 شرکت واردکننده میوه در کشور وجود دارند که با ارتباط‌هایی خاص با آدم‌هایی خاص دست به واردات میوه می‌زنند که البته در مقابل این واردات نیز از زیر مالیات شانه خالی می‌کنند و ارتباطات خاص نیز برای گریز از عدم پرداخت مالیات نیز نقش بسزایی دارند.

این وزیر دوره سازندگی که طی سال‌های 1367 تا 1379 وزارت این بخش حساس کشور را بر عهده داشته بر ادعای خود مبنی بر وجود مافیای واردات میوه اصرار دارد و برای اثبات این ادعا تأکید می‌کند هر کس به این اظهارات نقدی دارد می‌تواند با مراجعه به این شرکت‌ها و بررسی دفاتر مالی آنها و میزان پرداخت مالیاتشان به راحتی متوجه این مسئله شود.

البته باید تأکید کنم که این شرکت‌ها در بسیاری از دفاتر خود میزان هزینه واردات میوه را بالاتر از قیمت جهانی درج کرده‌اند و یکی از دلایل گریز آنها از مالیات همین مطلب است. عیسی کلانتری معتقد است: این شرکت‌ها با سندسازی توانسته‌اند تاکنون بسیار موفق عمل کنند و سالانه حدود 50 تا 60 میلیون دلار میوه وارد کشور کنند. در حالی که قیمت میوه در بازارهای جهانی کاملاً مشخص است و رقم‌های اعلام شده از سوی آنها برای خرید میوه بسیار فاحش‌تر از رقم‌های جهانی است.

اعتصاب کارکنان شهرداری خرمشهر و شیوع بیماری‌های ناشی از زباله‌ها در شهر

بر پایه گزارش ایران خبر در تاریخ 19 آبان 88 آمده است: به دنبال اعتصاب و اعتراض کارکنان شهرداری خرمشهر به دلیل عدم دریافت حقوق، این کارکنان از جمع‌آوری زباله‌ها در سطح شهرداری خودداری کرده و این امر باعث انبار شدن زباله‌ها در شهر شده است.

به گفته این کارکنان آنها در پی بسته شدن حساب‌های شهرداری از سوی تأمین اجتماعی با مشکل دریافت حقوق روبه‌رو شده‌اند. جمع‌آوری نشدن زباله‌های خرمشهر همچنین موجب اعتراض مردم خرمشهر شده است.

یکی از پزشکان با هشدار نسبت به شیوع آنفلوآنزای نوع A در خوزستان افزود در حالی که موج این بیماری به کشور ما رسیده است اما مسئولان درباره مسائل بهداشتی مردم مسامحه می‌کنند.

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه آلومینیم سازی اراک

به گزارش آژانس ایران خبر در تاریخ 19 آبان 88 آمده است: یک فاز از کارگران کارخانه آلومینیم سازی اراک یعنی حدود 400 کارگر به دلیل عدم دریافت سه ماه از حقوقشان دست از کار کشیده و در محل کارخانه تجمع اعتراضی کردند.

بر اساس همین گزارش بسیج اراک در حال خرید این کارخانه از صاحبان قبلی اش می‌باشد و گفته است که پرداخت حقوق کارگران را نمی‌پذیرد. لذا کارگران که دریافت حقوق معوقه‌شان هیچ تضمینی ندارد دست از کار کشیده و در داخل کارخانه متحصن شدند.

25 واحد صنعتی گیلان در معرض تعطیلی قرار گرفته‌اند

معاون امور تولیدسازمان صنایع و معادن گیلان گفت: به دلیل عدم همکاری بانک ملت استان گیلان با سازمان صنایع و معادن 25 واحد صنعتی استان در معرض تعطیلی قرار گرفته‌اند.

علی منتظری در رشت اظهار داشت: در راستای سیاست‌های حمایتی دولت از واحدهای تولیدی کشور و به علت مشکلات اقتصادی واحدهای صنعتی گیلان، هیأت وزیران طی مصوبه‌ای مقرر کرد 156 واحد صنعتی استان به دلیل معوقه به بانک‌های عامل از فرصت استمهال یک ساله جهت پرداخت بدهی برخوردار شوند.

وی فرصت یک ساله در نظر گرفته شده از سوی هیأت وزیران را مهلتی مناسب جهت تجدید قوای واحدهای صنعتی بدهکار بیان کرد و افزود: مهلت یک ساله پرداخت بدهی می‌تواند در استمرار تولید و اشتغال در استان گیلان نقش موثری ایفا کند.

منتظری خاطر نشان کرد: متأسفانه در میان بانک‌های عامل استان تنها بانک ملت مصوبه هیأت وزیران را جهت همکاری با 25 واحد صنعتی مشمول طرح استمهال نادیده گرفته و پیگیری‌های سازمان صنایع و معادن

گیلان و مسوولان استانی تاکنون در این خصوص نتیجه‌بخش نبوده و این واحدها در حالت بلاتکلیفی به سر می‌برند.

معاون امور تولید سازمان صنایع و معادن گیلان، کل مبلغ بدهی‌های معوقه واحدهای صنعتی به بانک‌های عامل استان را حدود 720 میلیارد ریال اعلام کرد و متذکر شد: در صورتی که بانک ملت گیلان همکاری لازم را با سازمان صنایع و معادن استان میزول نکند، احتمال بیکاری افراد شاغل در این واحدها و تعطیلی 25 واحد صنعتی وجود دارد

اعتصاب هزار کارگر نیکل سپاه شرکت کشت و صنعت هفت تپه

بر پایه گزارشات رسیده از درون کشور در تاریخ 20 آبان 88؛ پیش از 1000 تن از کارگران نیکل سپاه شرکت صنعت نیشکر هفت تپه در اعتراض به عدم دریافت پاداش خود دست به اعتصاب زدند. در گزارش آمده است: این کارگران در اعتراض به عدم پرداخت پاداش سالیانه از روز دوشنبه 18 آبان ماه دست از کار کشیده و در محل کمپ نیگلی این شرکت تجمع کردند. این کارگران که به صورت فصلی و موقت هر ساله در فصل برداشت نیشکر و برای بریدن نی استخدام می‌شوند در شرایط بسیار بد معیشتی به سر می‌برند. چهار تا شش ماه از سال بی‌کار هستند و شرکت نیشکر هفت تپه هیچ‌گونه مسئولیتی در قبال این کارگران ندارند.

نمایندگان اختلاف نظر دارند

تداوم مناقشه بر سر یارانه‌ها

به گزارش روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد در تاریخ 20 آبان 88 آمده است: - تذکر و اعتراض شدید جمعی از نمایندگان به رییس مجلس باعث شد لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها که برای بررسی بیشتر به کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی ارجاع شده بود، به دستور کار جلسه علنی مجلس بازگردد. شاخص‌ترین این معترضان احمد توکلی، الیاس نادران، جمشید انصاری، محمدرضا خباز و مصطفی کواکبیان بودند که آن‌قدر یکی پس از دیگری به علی لاریجانی تذکر دادند که رییس مجلس ناچار شد دستور جلسه علنی را به ادامه بررسی لایحه یارانه‌ها بازگرداند.

مناقشه دوباره در مجلس درباره لایحه یارانه‌ها

رییس مجلس برای خاموش کردن اعتراض نمایندگان، لایحه یارانه‌ها را به دستور کار مجلس بازگرداند دنیای اقتصاد- تذکر و اعتراض شدید جمعی از نمایندگان به رییس مجلس باعث شد لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها که برای بررسی بیشتر به کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی ارجاع شده بود، به دستور کار جلسه علنی مجلس بازگردد.

شاخص‌ترین این معترضان احمد توکلی، الیاس نادران، جمشید انصاری، محمدرضا خباز و مصطفی کواکبیان بودند که آن‌قدر یکی پس از دیگری به علی لاریجانی تذکر دادند، که رییس مجلس ناچار شد دستور جلسه علنی را به ادامه بررسی لایحه یارانه‌ها بازگرداند. البته لاریجانی هم حداکثر مقاومت را در مقابل این خواسته نمایندگان نشان داد و تنها زمانی که الیاس نادران به حالت اعتراض صحن مجلس را ترک کرد، رییس مجلس با این توجیه که «موضوع دارد تبعاتی پیدا می‌کند و موجب سوءتفاهم می‌شود» بازگشت به لایحه یارانه‌ها را پذیرفت.

ادامه بررسی لایحه یارانه‌ها در عین حال باز هم چندان پیشرفت نکرد و تعیین تکلیف نهایی این لایحه به جلسه امروز مجلس موکول شد تا نمایندگان آخرین نظرات دولت را نیز در نشست مشترک سه‌شنبه‌شب قوای مجریه و مقننه بشنوند.

انتقادات توکلی و نادران

اولین تذکره‌دهنده جلسه علنی دیروز، احمد توکلی، نماینده مردم تهران بود که پس از آغاز جلسه و بررسی دستور جلسه‌ای به‌جز لایحه یارانه‌ها، با غیرقانونی خواندن ارجاع این لایحه به کمیسیون، خطاب به لاریجانی گفت: این مساله باعث شده برخی رسانه‌ها به غلط برداشت کنند که بین دولت و مجلس دعوا وجود دارد و مجلس در برابر دولت عقب‌نشینی کرده است؛ در حالی که این گونه نیست.

لاریجانی البته این تذکر را وارد ندانست و پاسخ داد: اینکه رسانه‌ها به غلط تصور دیگری از مطالب را مطرح کردند، نباید روی تصمیمات سایه بیندازد. نمایندگان به درستی در جریان کار مجلس هستند و آنچه که در ماده 16 لایحه تصویب شد، نافی ماده 13 و مابقی مواد تصویب‌شده نیست.

اما این تازه آغاز انتقادات نمایندگان به خروج لایحه یارانه‌ها از دستور کار مجلس بود. دقایقی بعد، الیاس نادران، دیگر نماینده تهران، تاکید کرد: خارج کردن این لایحه از دستور کار مجلس درست نیست؛ هر چند

روز یکشنبه علت ارجاع لایحه به کمیسیون، تذکر آقای انصاری و ابهام در مورد پیشنهاد کمیسیون ویژه بود، اما حقوق نمایندگان در حال حاضر در حال ضایع شدن است. وی با اشاره به برخی مواد آیین‌نامه داخلی مجلس افزود: مشخص نیست کمیسیون باید به چه حقی تشکیل جلسه بدهد و حق پیشنهاد دادن از 290 نماینده سلب شود؟

عضو کمیسیون اقتصادی مجلس با بیان اینکه بهتر بود مصوبه مجلس را به پایان می‌رساندیم و بعد از ارسال به شورای نگهبان و ارجاع احتمالی، آن را اصلاح می‌کردیم، گفت: چنانچه تشکیل غیر قانونی این کمیسیون رسمیت دارد بگوید.

لاریجانی: کمیسیون مواد مصوب را تغییر نمی‌دهد

لاریجانی در پاسخ به تذکر نادران گفت: پیشنهادهاي نمایندگان در مورد لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها مورد بررسی قرار گرفته است، اما ابهامی در مورد پیشنهاد کمیسیون وجود داشت که در حال بررسی است و در این شک بود که اصلاً کمیسیون جلسه‌ای تشکیل داده است یا نه؟

به گفته لاریجانی، در این مرحله بحث تغییر سایر مواد این لایحه در کمیسیون مطرح نیست و کمیسیون تنها در باره اینکه پیشنهاد مصباحی‌مقدم، مصوبه کمیسیون بوده است یا نه، توضیح خواهد داد. رییس مجلس در این باره گفت: کمیسیون درباره سایر مواد تصویب‌شده در صحن علنی بحثی نخواهد کرد، چراکه آن مواد (از جمله ماده 13 و 16) از تصویب نمایندگان گذشته است. کمیسیون ویژه تنها در مورد آن موضوع ابهامی اظهار نظر خواهد کرد و تا فردا نتیجه را به مجلس اعلام می‌کند.

بعد از این گفت‌و شنید، نوبت به مصطفی کواکبیان رسید تا در تذکر آیین‌نامه‌ای بگوید: نمایندگان از سرکشی به حوزه‌های انتخابیه خود خودداری کردند تا به بررسی این لایحه بپردازند، اما در حال حاضر شاهد از دستور خارج شدن این لایحه هستیم. وی افزود: در حال حاضر در افکار عمومی این مساله پیش آمده است که نمایندگان به غیر از صحن مجلس در جاهای دیگری گفت‌وگو و تصمیم‌گیری می‌کنند و گویا مجلس عقب‌نشینی کرده است. لاریجانی در پاسخ به این تذکر نیز گفت: نمایندگان در این مورد احساس مسولیت کردند و ما از آنان تشکر می‌کنیم، اما ابهاماتی وجود دارد که کمیسیون در حال بررسی آن است. وی افزود: سخنانی همچون اینکه پشت مجلس، جلسه‌ای است، صحیح نیست.

خروج اعتراضی نادران و باز هم تذکر

بلافاصله پس از این تذکر، جمشید انصاری از اعضای کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی مجلس نیز تذکراتی داد که باز هم لاریجانی آنها را وارد ندانست و خواست وارد بحث عادی مجلس شود. در این لحظه محمدرضا خباز، احمد توکلی و الیاس نادران قصد ارائه تذکر داشتند که رییس مجلس اجازه مطرح شدن تذکرات آنها را نداد.

در پی این برخورد لاریجانی، الیاس نادران با عصبانیت به سمت در خروجی مجلس حرکت کرد و لحظاتی از صحن خارج شد. هرچند با وساطت برخی نمایندگان، پس از چند دقیقه به صحن بازگشت.

پس از گذشت دقایقی که مجلس به سایر دستور جلسه‌های خود پرداخت، بار دیگر احمد توکلی و محمدرضا خباز در تذکراتی خواستار بازگشت لایحه یارانه‌ها به دستور مجلس شدند. سرانجام در پاسخ به این تذکرات بود که لاریجانی حاضر شد دستور جلسه علنی را به لایحه یارانه‌ها تغییر دهد. رییس مجلس در این باره گفت: در این تردید نیست که همه ما تلاش کرده‌ایم که لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها با در نظر گرفتن همه ابعاد، به نحوی که حقوق ملت لحاظ شود، به تصویب برسد.

وی با اشاره به تذکراتی که از صبح دیروز به صورت مکرر در صحن علنی بیان شد، گفت: حالا که موضوع دارد تبعاتی پیدا می‌کند و موجب سوءتفاهم می‌شود، می‌توانیم ادامه بررسی لایحه را انجام دهیم و فردا که پاسخ کمیسیون ویژه در مورد آن نقطه ابهام هم به دستمان رسید، کار لایحه را تمام کنیم.

3 پیشنهاد تصویب‌نشده

مجلس با آغاز مجدد بررسی لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها، سه پیشنهاد نمایندگان را برای الحاق به مواد این لایحه بررسی کرد، ولی به هیچ کدام از آنها رای مثبت نداد. یکی از مواد پیشنهادی این بود که قانون هدفمند کردن یارانه‌ها از ابتدای سال 1389 لازم الاجرا شود، اما نمایندگان به این پیشنهاد رای منفی دادند. همچنین پیشنهاد دیگری که مربوط به تعیین حقوق کارمندان در زمان اجرای این قانون بود، به تصویب نمایندگان نرسید. سومین پیشنهاد رد شده جلسه علنی دیروز مجلس، مبنی بر تشکیل کمیته‌ای برای تعیین حقوق کارگران و حقوق‌بگیران در سال‌های اجرای هدفمند کردن یارانه‌ها بود.

پس از این سه پیشنهاد، نمایندگان وارد شور برای بررسی دو طرح دوفوریتی و یک طرح یک فوریتی شدند که هیچ یک از فوریت‌های یادشده نیز به تصویب نرسید. یکی از طرح‌های دوفوریتی برای تغییر نام کمیسیون سیاست داخلی و شوراهای مجلس مطرح شده بود که اصالتاً به مرحله رای‌گیری نرسید. دیگر طرح دو فوریتی، طرحی برای تامین بودجه شورای عالی استان‌ها بود که فوریت‌های آن هم رای نیاورد. نمایندگان همچنین به یک فوریت طرح اصلاح ماده 101 قانون مالیات‌های مستقیم رای ندادند.

در عین حال، نمایندگان در جلسه دیروز مجلس ماده 19 قانون عمران شهری را برای جلب نظر شورای نگهبان اصلاح کردند که این تنها مصوبه ایجابی دیروز قوه مقننه بود.

کمیته امداد به ناعدالتی در بهکده پایان دهد

به گزارش ایلنا در تاریخ 20 آبان 88 آمده است: کارگران بهکده رضوی به خاطر عدم پرداخت 6 ماه حقوق در مقابل اداره کل کمیته امداد خراسان شمالی تجمع کردند

به گزارش ایلنا، رییس سابق شورای کارگری شرکت کشت و صنعت بهکده رضوی در این تجمع گفت: متأسفانه شرکت کشت و صنعت بهکده رضوی که زیر نظر کمیته امداد اداره می‌شود، حقوق 180 کارگر را به مدت 6 ماه پرداخت نکرده است

سید محمود حسینی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا با بیان اینکه مدت 4 سال است که هیچ‌کدام از سهمیه‌های این کارگران از جمله لباس و کفش کار به آنها داده نشده، اذعان کرد: پرداخت نکردن حقوق کارگران موجب فقر اقتصادی و نگرانی و کاهش روحیه کاری آنان شده و این مسئله انگیزه کارگران را برای کار از بین برده است

حسینی طرح طبقه‌بندی مشاغل را از مهم‌ترین کارهای شورای کارگری اعلام کرد و افزود: با گذشت یک سال از تکمیل صدور دفترچه‌های کارگری، هنوز این دفترچه‌ها از سوی اداره کار و امور اجتماعی تحویل نشده است

رییس سابق شورای کارگری شرکت کشت و صنعت بهکده رضوی خاطر نشان کرد: سال گذشته نیز 6 ماه حقوق این کارگران پرداخت نشد که پس از اعتراضات و تلاش‌های فراوان، کارگران موفق به دریافت این حقوق‌ها شدند

یکی دیگر از اعضای شورای سابق کارگری نیز در گفت‌وگو با ایلنا شرایط کنونی این مجتمع را بسیار بد خواند و عنوان کرد: گاوداری این مرکز از 500 راس به کمتر از 300 راس رسیده و تعداد گوسفندان از 18 هزار راس به حدود 10 هزار راس کاهش پیدا کرده است

مجتمع کشت و صنعت بهکده رضوی واقع در شهرستان مانه و سملقان از توابع خراسان شمالی با 300 خانوار با بیش از 35 سال سابقه در زمینه کشاورزی، دامداری و تعمیرات ادوات کشاورزی فعالیت می‌کند. شایان ذکر است شرکت کشت و صنعت بهکده رضوی در شمال غربی استان خراسان شمالی قرار دارد

پایان پیام

اعلام حمایت جمعی از فعالین کارگری شهر سنندج از اعضاء هیئت مدیره سندیکای نیشکر هفت تپه

هم زنجیران ؛

همانطور که اطلاع دارید در مورخه 14/8/88 دو نفر از اعضای هیئت مدیره سندیکای نیشکر هفت تپه ، آقایان فریدون نیکوفر و جلیل احمدی بازداشت و دو روز بعد از آن محمد حیدری مهر و قربان علیپور نیز بازداشت گردیدند . طبق اخبار منتشره رئیس هیئت مدیره سندیکا ، آقای علی نجاتی هم در آستانه بازداشت می باشد.

بازداشت این فعالان کارگری تنها به جرم دفاع از حقوق طبقاتی خود و دیگر کارگران و ایجاد تشکل مستقل بوده است.

ما هر نوع اعمال فشار به کارگرانی که برای رهایی از قید و بند سیستم بر دگی و دفاع از ابتدائی ترین حقوق انسانی خود و دیگر هم سر نوشتان تلاش می کنند و به هر نحوی با دنیای سر مایه داری و بی عدالتی ها مبارزه می کنند را ارج می نهیم .

ما خواهان آزادی فوری این بازداشت شدگان و دیگر کارگران و فعالین در بند هستیم و هر گونه فشار و سرکوب فعالان و تشکل های کارگری را محکوم می نمایم.

جمعی از فعالین کارگری شهر سنندج

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

تظاهرات دوباره کارگران فرانش

کارگران فرانش همچنان برای دریافت دستمزدهای معوقه خود مبارزه می کنند. آنان از روز تأسیس شرکت در 5 ماه پیش تا حال هیچ حقوقی دریافت نکرده اند. به بیان دیگر، سرمایه دار فرانش از لحظه نخست راه انداختن کارخانه بنیاد کار خود را بر استثمار نیروی کار رایگان گذاشته است!! 5 ماه است که 20 کارگر را استثمار می کند، محصولات لینی حاصل کار این 20 کارگر را به فروش می رساند، بر سرمایه های خود می افزاید و در این میان خیال پرداخت دستمزد کارگران را هم ندارد. کارگران در اعتراض به این جنایت در مقابل اداره کار تجمع کردند و دست به تظاهرات اعتراضی زدند. مسئولان اداره کار با هدف پراکنده کردن کارگران و نجات خویش از مخمصه اعتراضات آنان به صورت بسیار عوام فریبانه و چندی باری از آن ها خواستند شکایت بنویسند!! کارگران فریاد می زدند که 5 ماه حقوق نگرفته ایم و خواستار دریافت دستمزدهایمان هستیم اما پاسخ مزدوران دولتی این بود که شکایت بنویسید!! عوامل سرمایه کوشیدند تا از این طریق کارگران را از اعتراض بازدارند و در کلاف سردرگم عریضه نویسی و شکایت پردازی سرگردان سازند تا از این طریق کار بدون حقوق آنان برای سرمایه دار را هر چه طولانی تر کنند.

منبع: آژانس ایران خبر

20 آبان 88

عدم پرداخت دستمزد معوقه کارگران صنایع چوب طالقان

در حالی که بحران اقتصادی بخش عمده ای از صنایع ایران را فرا گرفته است کارفرمای صنایع چوب طالقان از پرداخت دستمزد معوقه کارگران این کارخانه خودداری می نماید. اخبار منتشره حاکی است بیش از 100 کارگر صنایع چوب طالقان چندین ماه است دستمزد های معوقه خود را دریافت نکرده اند و اعتراض آنان به پرداخت نشدن دستمزد هایشان با عدم توجه مقامات رژیم مواجه گردیده است.

چهارشنبه ۲۰ آبان ماه ۱۳۸۸

تظاهرات اعتراضی کارگران صنایع اراک

به نوشته سایت کمیته هماهنگی ... در تاریخ 20 آبان آمده اس : بیش از 200 کارگر شرکت صنایع اراک 5 ماه است که هیچ دستمزدی نگرفته اند. کارگران بارها دست به اعتراض زده اند اما هیچ کس به داد آنان نرسیده است. فشار گرسنگی و بدهکاری کاسه صبر این 200 کارگر را لبریز ساخته است. روز 19 آبان 100 نفر آن ها در مقابل استانداری شهر تجمع کردند. آنان دقایقی بعد وارد محوطه استانداری شده و فریاد اعتراض سر دادند. بر اساس گزارشات، حدود 30 نفر از زنان کارگران نیز در جریان تجمع و تظاهرات آنان را همراهی می کردند. زنان در گشایش در ورودی ساختمان استانداری و هموارسازی راه ورود کارگران نقشی بسیار مهم ایفا کردند. آنان همراه همسران کارگر خود علیه تعویق دستمزدها و مصادره آن توسط سرمایه داران شعار می دادند. دروغ بودن وعده و وعیدهای دولت سرمایه برای رسیدگی به وضعیت کارگران را افشا می کردند و مرتب فریاد می زدند: «دروغ مگوئید! دروغ مگوئید! دستمزدها را پرداخت کنید!». تظاهرات اعتراضی کارگران و افراد خانواده آن ها با هجوم وحشیانه نیروی سرکوب سرمایه مواجه شد. گزارش ها حاکی است که در یورش سفاکانه مزدوران سرمایه 4 زن معترض به شدت مورد ضرب و شتم قرار گرفتند. مدیر شرکت صنایع اراک اعلام کرده است که این شرکت منحل می گردد و همه کارگران بیکار می شوند.

تحلیلی بر اظهارات تکان دهنده یک عضو کمیسیون بهداشت :

مرگ تدریجی 420 هزار ایرانی در اثر آنفولانزای A ؟

به گزارش سایت شفاف در تاریخ 20 آبان 88 آمده است : رنجبرزاده با اشاره به اینکه خواه ناخواه این بیماری پس از گذشت 2 سال 30 درصد جامعه را مبتلا خواهد کرد که چیزی در حدود یک سوم کل کشور می شود، گفت: تنها کاری که می توان کرد این است که توزیع انتشار این بیماری را یکنواخت کنیم تا بخشی از جامعه با درصد بالا به صورت یک باره مبتلا نشوند.

شفاف : "اکبر رنجبرزاده" عضو کمیسیون بهداشت مجلس شورای اسلامی در گفتگو با خبرنگار شفاف و در پاسخ به اینکه چرا مدارس کشورمان با وجود میزان بالای ابتلا در میان دانش آموزان تعطیل نمی شوند، گفت: تعطیلی مدارس مانع از همه گیری این نوع از آنفولانزا نمی شود.

وی با بیان اینکه با تعطیلی مدارس هم نمی توان به کنترل این بیماری مطمئن بود، اظهار داشت: تعطیلی مدارس را هیچ کارشناسی پیشنهاد نمی دهند.

رنجبرزاده با اشاره به اینکه خواه ناخواه این بیماری پس از گذشت 2 سال 30 درصد جامعه را مبتلا خواهد کرد که چیزی در حدود يك سوم کل کشور می شود، گفت: تنها کاری که می توان کرد این است که توزیع انتشار این بیماری را یکنواخت کنیم تا بخشی از جامعه با درصد بالا به صورت يك باره مبتلا نشوند. وی شیوه مناسب را پیشگیری دانست و افزود: ما در تابستان پیش بینی کرده بودیم که تعداد مبتلایان در مهر و آبان ماه بالا خواهند رفت و افراد بیشتری در مدارس و حتی خانه ها گرفتار این بیماری خواهند شد. این عضو کمیسیون بهداشت با اشاره به اینکه دانش آموزان در صورت دیدن علائم این بیماری باید به منزل هدایت شوند، گفت: اما شیوع این بیماری در مدارس دلیلی بر تعطیلی آن نمی شود. وی با بیان اینکه آمار مبتلایان به این بیماری هر روز بیشتر می شود، عنوان داشت که قطعاً ما در آذرماه و دی ماه شاهد رشد چشمگیر این بیماری خواهیم بود لذا باید آمادگی جامعه و وزارت بهداشت را برای رویارویی با آن بالا ببریم.

رنجبرزاده با اشاره به اینکه این بیماری غیرقابل کنترل است و امکان ابتلا در همه جا وجود دارد، گفت: 95 درصد از مبتلایان به این بیماری خوب می شوند و تنها درصد کمی از آنها ممکن است به دلیل بی توجهی و عدم مراجعه به موقع به پزشک مشکلات بیشتری برایشان پیش بیاید. وی با بیان اینکه ظرف یکی دو ماه آینده ممکن است واکسن این بیماری خریداری شود، افزود: با خبر شدیم که امروز نیز وزارت بهداشت 10 میلیارد تومان به بحث واکسن و درمان این بیماری اختصاص داده است. اظهارات این عضو کمیسیون بهداشت در حالی است که ابتلای 30 درصد جامعه به معنای ابتلای حدود 21 میلیون ایرانی از جمعیت 70 میلیونی کشورمان است. اگر بنا باشد مطابق آنچه گفته می شود 2 درصد از این جمعیت درمان نشوند و فوت کنند یعنی ظرف 2 سال آینده بیماری آنفلانزای نوع A حدود 420 هزار قربانی می گیرد.

با این حال هنوز خبری از خرید واکسن این بیماری و واکسینه کردن همه شهروندان نیست. اگر این موضوع صحت داشته باشد، دولت باید برای جلوگیری از یک فاجعه بزرگ ملی با اختصاص بودجه مناسب از پول نفت خود ملت هر چه سریع تر برای خرید واکسن اقدام کند. تا کنون در کشور ما فجایعی چون زلزله بم و رودبار و ... رخ داده که قربانیانی به مراتب کمتر و در حد چند درصد این میزان قربانی داشته اند. اما اکنون که می توان میزان قربانیان این بیماری را پیش بینی کرد باید هر چه سریع تر برای حفظ جان مردم تلاش کرد.

فیلم کارگري “زیر صفر” نشان فیروزه‌اي جشنواره سینما حقیقت راکسب کرد

ایلنا در تاریخ 21 آبان 88 م نویسد: کارگردان فیلم مستند کارگري “زیر صفر” گفت: این فیلم موفق شد نشان فیروزه ای و جایزه ویژه تماشاگران و جایزه هیات ویژه داوری دانشجویی جشنواره بین‌المللی سینما حقیقت را از آن خود کند و درحقیقت این فیلم توانست تمام جوایز غیردولتی این جشنواره را کسب کند. سعید نبی درگفت‌وگو با خبرنگار ایلنا با بیان این که فیلم زیر صفر درباره مشکلات کارگران صنعت کفش است، افزود: این فیلم به سفارش حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی ساخته شد اما هنگامی که کار آن به پایان رسید، حوزه هنری به دلیل محتوای کارگري، آن را نپسندید و هیچ حمایتی از آن نکرد و حتی جامعه مدیران و متخصصان صنعت کفش نیز خود را کنار کشید. وی با اشاره به این که وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز مجوز اکران خصوصی و عمومی فیلم “زیر صفر” را صادر نکرد، افزود: آنها مدعی شدند که فیلم حقیقت ندارد و برخلاف واقعیت‌های امروز کارگران کشور است. نبی تصریح کرد: فقط دبیرکل خانه کارگر و معاون امور استان‌های وی از فیلم کارگري “زیر صفر” حمایت کردند. او اعلام کرد: با رایزنی‌هایی که انجام گرفته درصددیم تا این فیلم را در خارج از کشور نمایش دهیم.

معیشت شهروندان و روزهای سخت و نفس‌گیر

محمدصادق جنان صفت

بخواهیم یا نخواهیم، علاقه داشته باشیم یا نه،

به نوشته ای از روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد در تاریخ 21 آبان 88 آمده است: به هر دلیل، مدت‌هاست که رزق و روزی و کسب و کار همه ما ایرانی‌های ساکن این مرز و بوم، به دلیل حاکمیت اقتصاد دولتی در اختیار تعدادی اندک از افراد جامعه قرار گرفته است که در نهادی به نام دولت فعالیت می‌کنند. این گروه کم‌شمارند که تعیین می‌کنند قیمت پولی که مردم به بانک‌ها می‌سپارند چقدر باشد، قیمت بنزین، گازوئیل، آب و برق چقدر باشد، قیمت یک دلار نسبت به پول ایران چقدر باشد، کدام فعالیت‌ها و برنامه‌های اقتصادی اولویت دارند و درآمد حاصل از فروش نفت که به مردم تعلق دارد، کجا و چگونه خرج شود و غیره.

دولت فعلی نیز بر پایه همین قاعده، در حال حاضر اختیار مطلق رزق و روزی شهروندان را در اختیار گرفته و رای می‌دهد که کدام برنامه اولویت دارد و کدام کار باید دیرتر انجام شود. در چند هفته گذشته که موضوع تغییر روش در تعیین قیمت برخی از کالاهای در دست دولت تحت عنوان هدفمند کردن یارانه‌ها در دستور کار دولت و مجلس قرار گرفته است و آثار روانی آن بر قیمت برخی اقلام مورد نیاز مردم آشکار شده است، شهروندان مفهوم دخالت دولت را خوب درک کرده‌اند.

در هفته‌های اخیر قیمت برخی کالاها روندی فزاینده را تجربه کرده است و اظهارات برخی از مسوولان ارشد دولتی که گفته‌اند قصد مقابله با افزایش قیمت‌ها را دارند، این واقعیت را آشکارتر کرده است و نشانه‌های آشکاری از تشدید رکود تورمی در جامعه دیده می‌شود. کاهش رشد اقتصادی ایران در سال 1387 نسبت به 1386 و احتمال تداوم کاهش رشد در نیمه اول امسال، رکود در بازار مسکن و حتی بازار سهام و نیز ظرفیت خالی رشته‌های متعدد صنعتی، نشان‌دهنده تشدید حالت رکود تورمی در اقتصاد است. در چنین شرایطی که بخش واقعی اقتصاد نگران کاهش بیشتر درجه رقابت‌پذیری خود با کالاهای مشابه خارجی به دلیل افزایش قیمت تمام شده است و شهروندان عادی نیز در بیم و هراس از افزایش شدید قیمت‌ها گرفتار شده‌اند، یک پرسش اساسی مطرح است: آیا دولت زمان مناسبی برای اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها انتخاب کرده است؟ به نظر می‌رسد در این باره باید دقت کافی و لازم صورت پذیرد و شهروندان را متقاعد کرد که در خصوص زمان اجرای این طرح چگونه تصمیم گرفته شده است. این کاری است که حتی از اجرای خود طرح مهم‌تر به نظر می‌رسد و نیازمند استفاده از همه امکانات مادی، تاریخی و کارشناسی جامعه ایرانی است. در حالی که دولت به هر دلیل با انتقادهای شدید حتی از طرف اصولگرایان مواجه است و تقریباً کمتر کارشناسی وجود دارد که با قاطعیت از هدف دولت حمایت کند، پرسش یادشده اهمیت فوق‌العاده‌ای پیدا می‌کند. ترس مردم را نباید سهل و آسان گرفت و با پاسخ‌های کلی و کلیشه‌ای جواب داد.

200 کودک کار با پلمب دفتر، جمعیت تلاش برای جهانی‌شایسته، به خیابان ریخته شدند.

به گزارش ایلنا در تاریخ 21 آبان 88 می‌نویسد: یکی از فعالان حوزه کودکان کار و خیابان از نامعلوم بودن شرایط 200 کودک تحت پوشش جمعیت تلاش برای جهان‌شایسته کودکان، پس از پلمب این مرکز ابراز نگرانی کرد.

یکی از فعالان دفتر جمعیت تلاش برای جهانی‌شایسته کودکان، در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا تاکید کرد: متأسفانه انجمن‌هایی که در ایران فعالیت می‌کنند به هر دلیلی ترس از بسته شدن و توقف فعالیت‌هایشان دارند. او افزود: فعالان اجتماعی در ایران باید از موانع بی‌شمار و هفت‌خان‌های رستم زیادی بگذرند تا بتوانند مجوز گرفته و اقدامات داوطلبانه خود را دنبال کنند.

این فعال حوزه کودکان کار ادامه داد: جمعیت تلاش برای جهانی‌شایسته کودکان، که از سال 83 تاکنون در زمینه مشکلات و مسائل کودکان فعال بوده تاکنون دو بار برای دریافت مجوز اقدام کرده و هر دو بار تا مراحل پایانی رفته اما مسئولان امنیتی کشور از ارائه مجوز به مرکز خودداری کرده‌اند. او با بیان اینکه مقامات امنیتی به دلایل نامعلوم اقدام به تعطیل کردن این مرکز کرده‌اند تصریح کرد: این جمعیت بیش از 200 کودک کار و بازمانده از تحصیل را تحت پوشش خدماتی همچون مددکاری، بهداشتی، درمانی، آموزش ابتدایی، در حد خواندن و نوشتن و نه دادن مدرک، و رفع مشکلات خانوادگی قرار داده و در حال حاضر نگران این کودکان هستیم. چرا که پس از پلمب این مرکز تمام کودکان پراکنده شده و وضعیت نامعلوم دارند.

این فعال حوزه کودکان کار و خیابان گفت: داوطلبانه کار کردن برای کودکان و حساس بودن این اقدام منجر شده که اغلب برای حمایت از کودکان کار و خیابان در برابر دولت جبهه‌گیری کنیم اما این جبهه‌گیری به معنی مخالفت با دولت نیست بلکه تمام حرف انجمن‌های حمایتی این است که کشوری با این میزان ثروت و منابع نباید کودک کار و بازمانده از تحصیل داشته باشد.

او ادامه داد: 200 کودکی که عضو جمعیت جهان‌شایسته برای کودکان هستند از سوی مسئولان و فعالان این جمعیت به سختی جذب و ثبت‌نام شده‌اند و اغلب آنها کودکان افغانی - ایرانی، فاقد شناسنامه و غیره هستند که

از این مرکز خدمات دریافت می‌کردند.
این فعال دفتر جمعیت تلاش برای جهان شایسته کودکان تصریح کرد: برای فعالان حوزه کودک که به طور داوطلبانه کار می‌کنند، نژاد، مذهب و حتی رنگ پوست کودکان اهمیتی ندارد بلکه مسئله اصلی کار کودکان است.

به گزارش خبرنگار ایلنا، دفتر جمعیت تلاش برای جهان شایسته کودکان واقع در شهر ری که نزدیک به پنج سال در زمینه مشکلات و معضلات کودکان فاقد شناسنامه، کار، دور مانده از تحصیل و غیره فعالیت کرده، 200 کودک 7 تا 17 سال را تحت پوشش داشته که هفته گذشته از سوی پلیس امنیت پلمپ شده است.

حذف یارانه‌ها" نسخه‌ای دیگر برای فلاکت اقتصادی بیشتر"

به گزارش نشریه شهرگان در تاریخ 21 آبان 88 برابر 12 نوامبر 2009 از جانب آقای محمد صفوی از شهر ونکوور (کانادا) آمده است " پس از کودتای خونین ۲۲ خرداد ۱۳۸۸، دولت کودتا با سرعت و اشتیاق فراوان پروژه‌ی نیمه تمام حذف یارانه‌ها را تحت عنوان «لایحه طرح هدفمند کردن یارانه‌ها» در دستور کار خود قرار داد. لایحه موسوم به «هدفمند کردن یارانه‌ها» که حذف یارانه‌های کالاهای اساسی مانند آرد، برق، روغن، شکر، بنزین و گاز و مشتقات نفتی را شامل می‌شود، تاکنون به دلایل و ملاحظات سیاسی گوناگون به تأخیر افتاده بود. در گزارشی می‌خوانیم: «این طرح از سال ۲۰۰۳ میلادی از سوی بانک جهانی و صندوق جهانی پول به دولت ایران دیکته شد.» (۱) «بایزید مردوخ» یکی از مسئولان دفتر صنایع سازمان برنامه و بودجه - سازمانی که به دستور دولت امنیتی - نظامی احمدی‌نژاد و تأیید ولی فقیه علی خامنه‌ای در تاریخ ۱۸ تیرماه ۱۳۸۶ با دیگر معاونت اقتصادی نهاد رئیس جمهوری ادغام شد و به فعالیت آن پایان داد شد (۲) - در گفتگویی در سال ۱۳۸۴، با یکی از روزنامه‌نگاران مبارز «بهمن احمد امویی» که هم اکنون در اسارت رژیم در زندان بسر می‌برد می‌گوید: «یکی از مهمترین موضوعاتی که در برنامه‌ی سوم توسعه لاینحل باقی مانده و به رغم این که در برنامه‌ی سوم توسعه به آن اشاره شده بود و توجهی به آن نشد، بحث «هدفمند کردن یارانه‌ها» است که بنا به ملاحظات سیاسی، دولت «محمد خاتمی» قادر به اجرا آن نشد.» (۳)
اما کودتای خونین باند نظامی - امنیتی حاکم، این فرصت را بوجود آورد که دولت کودتا در کنار تشدید اختناق و استبداد سیاسی استبداد اقتصادی را نیز با حذف یارانه‌ها که از سال‌ها پیش به این سو در دستور کار بوده است به گسترده ترین شکل به وسیع ترین اقشار مردم و مزدگیران جامعه تحمیل نمایند. (۴)
طرح حذف یارانه‌ها که آخرین مراحل تصمیم‌گیری را در مجلس شورای اسلامی طی می‌کند پس از کشمکش‌هایی بین مجلس و «احمدی نژاد»، سرانجام روز یکشنبه ۱۷ آبان ماه ۱۳۸۸، با حکم حکومتی علی خامنه‌ای، نمایندگان مجلس شورای اسلامی و رئیس آن «علی لاریجانی»، تسلیم خواسته‌های دولت کودتا شدند و اختیار تام منابع حاصل از هدفمند کردن یارانه‌ها و شیوه‌ی هزینه کردن آن را بطوری که خواست «احمدی نژاد» بود، به دولت کودتا سپردند. به نظر می‌آید بر سر اجرایی کردن حذف یارانه‌ها دیگر کشمکشی در بین بالایی‌ها وجود ندارد و بزودی حذف یارانه‌ها توسط دولت کودتا به مورد اجرا در آید.
پیش از این «حجه السلام غلام رضا مصباحی مقدم»، نماینده‌ی ولی فقیه و رئیس «کمیسون ویژه‌ی بررسی طرح تحول اقتصادی» که لایحه حذف یارانه‌ها را به کمک دیگر کارشناسان اقتصادی رژیم تهیه کرده‌است در مصاحبه با خبرنگاران برای مقبولیت دادن به طرح حذف یارانه‌ها و متقاعد کردن مردم و مخالفین این طرح، می‌گوید:

«گاهی برای کمک به یک بیماری مزمن ناگزیر از عمل جراحی هستیم. اگر این قانون در مجلس تصویب نشود در سال ۱۴۰۴ همه تولیدات انرژی کشور اعم از گاز و نفت را باید در داخل مصرف کرده و حتی اقدام به واردات کنیم. این لایحه سه هدف را دنبال می‌کند، یکی مدیریت مصرف انرژی، دوم اصلاح ساختار تولید، سوم اجرای عدالت در توزیع یارانه‌ها.» او ادامه می‌دهد: «یارانه‌ها به مدت ۵ سال ابتدا به صورت نقدی و سپس در پایان این دوره ۵ ساله در قالب نظام جامع تأمین اجتماعی خواهد بود.» (۵)
این نخستین بار نیست که مسئولین رژیم برای پیشبرد انواع طرح‌های اقتصادی و سیاسی خود به مردم از این گونه ادبیات به ظاهر زیبا، دلسوزانه و عدالت محور استفاده می‌کنند و وعده نظام جامع تأمین اجتماعی می‌دهند!

خصوصاً طی ۴ سال گذشته همگان به یاد داریم دولت «محمود احمدی نژاد» با همین نوع ادبیات عوام فریبانه و گمراه کننده طرح‌های متعدد اقتصادی از خود صادر کرد که به جز ایجاد فقر، بیکاری، تورم و گرانی، ورشکستگی تولید و بر باد دادن سرمایه‌های ملی، ثمری نداشته‌اند. چنین طرح‌های اقتصادی که عمدتاً در راستای سیاست‌های بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول قرار دارند، عمری به درازای ۲۰ سال دارند که هر بار به فلاکت اقتصادی و تورم و بیکاری بیشتر منجر شده‌اند.

پس از دوران جنگ که سرمایه‌های ملی ایران و صدها هزار جوان در تنور جنگ و خشونت بیهوده، پایمال شدند و توان آن را مردم ایران به شدیدترین شکل پرداختند، کارشناسان اقتصادی «دوران سازندگی» ریاست

جمهوری رفسنجانی (۱۳۷۶ - ۱۳۶۸) به بهانه‌ی سازندگی و رونق و نوآوری و مبارزه با بیکاری «طرح تعدیل اقتصادی و برنامه‌های خصوصی سازی صنایع و آزاد سازی قیمت کالاها» را اجرایی کردند. پس از مدتی از اجرایی شدن این طرح، آثار مخرب آن به صورت گرانی و تورم گسترده ظاهر شد. «خصوصی سازی و آزاد گذاشتن قیمت کالاها، باعث گرانی کالاهای اساسی شد و بعضی از کالاها ۱۰۰ درصد افزایش قیمت داشت و نرخ تورم به ۵۹٫۶ درصد رسید. به علت گرانی سرسام آور، مردم فقیر حاشیه نشین مشهد و قزوین و اراک و شهرک‌های فقیر نشین اکبرآباد و اسلام‌آباد، به شورش‌هایی دست زدند که با سرکوب روبرو شدند.» (۶) در همین دوران استخدام رسمی با مزایا و بیمه، جای خود را به کارهای کنتراتی و قراردادهای موقت ۸۹ روزه داد. طرحی که قرار بود باعث تحرک در اقتصاد و اشتغال شود در عمل باعث تورم و گرانی بیشتر شد.

در دوره‌های بعد نیز، به ترتیب؛ ابتدا در پایان سال ۱۳۷۸، مجلس پنجم با دلایل حل بحران اقتصادی و ایجاد اشتغال کارگران کارگاه‌های ۵ نفره و سپس ۱۰ نفره و در آغاز سال ۱۳۸۲ «۳۰۰ هزار کارگران قالیباف که ۹۰ درصد آنان را زنان تشکیل می‌دهند، از شمول قانون کار خارج شدند و در مجموع ۹۰ درصد از شمول قانون کار خارج شدند.» (۷) سپس «قانون نوسازی نساجی‌ها» به بهانه نوسازی صنایع و ایجاد مشاغل تازه به تصویب رسید. که به جای ایجاد شغل «۵۰ تا ۹۰ هزار نفر در معرض بیکاری قرار گرفتند و ۵۰۰ میلیون دلار به هدر رفت.» (۸) به این ترتیب صنایع نساجی رفته رفته رو به نابودی گذاشت و به جای آن واردات پارچه از خارج به اوج رسید. در همین دوران سطح دستمزدها به شدت سیر نزولی طی کرد تا جایی که «علیرضا محبوب» رئیس خانه کارگر اعلام کرد: «دستمزد کارگران معادل ۱۲ روز حقوق واقعی است.» (۹) اما دوران ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد که با شعار «عدالت محوری و مهرورزی» با اجازه بیت رهبری و حمایت نظامی - امنیتی‌ها به قدرت رسید، برآستی فاجعه بارترین است. احمدی نژاد که توانسته بود در ابتدا با شعارهای عوام فریبانه «فقرزدایی و ایجاد اشتغال و عدالت ورزی» موجی از همراهی و حمایت را در میان اقشار فقیر و کارگر و زحمتکش کسب کند، طی ۴ سال ریاست جمهوری خود با ارائه طرح‌های گوناگون اقتصادی بیشترین ضربات خرد کننده اقتصادی و سیاسی را نه تنها به اقشار کم درآمد و طبقه کارگر، بلکه به وسیع ترین اقشار جامعه و سایر مزدبگیران جامعه وارد می‌سازد.

کابینه احمدی نژاد نیز مانند گذشته، به بهانه‌ی ایجاد رونق اقتصادی و اشتغال زایی، در ابتدا بندهای ۲۷ و ۱۷ قانون کار را که جلوی اخراج بی رویه کارگران را می‌گرفت مورد تعرض قرار داد و شاخص‌های بیکاری و تورم - یعنی فقیرتر شدن فقرا و ثروتمندتر شدن ثروتمندان - مرتب سیر صعودی طی کرد. به گفته حسن صادقی یکی از مسئولین خانه کارگر جمهوری اسلامی: «تورم از ۱۲٫۱ درصد از سال ۱۳۸۴ به ۲۵٫۴ درصد در سال ۱۳۸۷ رسید.» (۱۰) طرح بعدی، «طرح اقتصادی بنگاه‌های زود بازده» بود. این طرح نیز مانند دیگر «شاهکارها و ابتکارات» احمدی نژاد، نه تنها کمکی به حل بیماری مزمن و ساختار بحران زده اقتصاد ایران نکرد، بلکه میلیاردها دلار از سرمایه مردم ایران به بخش نظامی - امنیتی و نزدیکان و به دست خودمانی‌ها رژیم منتقل می‌شود و به تبع آن روند فساد مالی عمیق تر می‌شود. در همین ارتباط «مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی» پس از ۴ سال که نظاره گر حیف و میل‌های سرمایه‌های ملی بوده است، کارنامه‌ی «طرح‌های زود بازده» را طی گزارشی منتشر می‌کند. در این گزارش می‌خوانیم:

«به طرح اقتصادی بنگاه‌های زودبازده ۱۸/۷ هزار میلیارد تومان وام بانکی تزریق شد. در این «بنگاه‌های زود بازده» معادل ۳۸ درصد تعهد مثبت شده است.» در ادامه‌ی این گزارش گوشه‌ای از فساد مالی گسترده آشکار می‌شود. در ادامه می‌خوانیم: «سرهنگ علی اکبر زمانی، معاون مبارزه با جرایم اقتصادی اعلام کرده است که ۵۰ درصد بنگاه‌های زود بازده اقتصادی به انحراف رفتند، تسهیلات غیرمجاز بانکی (وام و پرداخت اعتبار) با ارائه فاکتورهای جعلی و صورتی صورت گرفته است و تسهیلاتی که به منظور اشتغال در جامعه بود، در جایی دیگر منتقل شده است. برای مثال یکی از پرونده‌هایی که هم اکنون در حال رسیدگی است، مربوط به فردی است که با گرفتن وام و تسهیلات بنگاه‌های زود بازده به میزان ۶۷ میلیارد تومان با تعهد ایجاد شغل برای ۲۰ هزار نفر، تنها ۳۰ کارگر روزمزد را بدون بیمه به کار گرفته است.» (۱۱)

در میان این اوج فساد مالی گسترده و بحران فزاینده‌ی اقتصادی، بار دیگر شخص ولی فقیه علی خامنه‌ای، به بهانه‌ی «توزیع عادلانه ثروت» طی حکمی اجرای اصل ۴۴ مبنی بر خصوصی سازی‌های گسترده منابع اساسی مانند نفت، گاز، حمل و نقل و ارتباطات را نیز صادر می‌کند. با این حکم برای اولین بار در تاریخ کشور ما منابع اساسی و صنایع پایه‌ای به معرض یک حراج بزرگ گذاشته می‌شوند. در مدت بسیار کمی بخش عمده‌ای از ثروت و صنایع و منابع اصلی و حیاتی بدون یک رقابت عادلانه و بدون حضور نیروها و تشکلهای نظارتی و حسابرسی دقیق، به خودمانی‌های نظام یعنی به بخش نظامی - امنیتی رژیم به سرداران سپاه و صدها شرکت وابسته به سپاه واگذار می‌شوند. قراردادهای میلیارد دلاری نفت و گاز و کشیدن خط لوله‌های گاز به سپاه و شرکت‌های وابسته سپرده می‌شوند. برای نمونه: «قرارگاه خاتم الانبیا قراردادهای کلان ۱۵ میلیارد دلاری در بخش‌های گاز و نفت و سدسازی را در اختیار می‌گیرد.» (۱۲) و در معامله‌ای

دیگر قرارداد ۸ میلیارد دلاری مخابرات در اختیار سپاه قرار می‌گیرد. سرانجام با انتقال تدریجی قدرت اقتصادی به سپاه و نیروهای نظامی و بسیج، زمینه برای تسلط سیاسی از طریق کودتای خونین ۲۲ خرداد ۱۳۸۸، شکل می‌گیرد و جنبه‌ی عملی پیدا می‌کند.

بنابراین اجرا طرح «خصوصی‌سازی های گسترده» و یا اختصاصی کردن این منابع و انتقال آن به بخش دیگری از وابسته‌گان رژیم نه به توزیع عادلانه‌ی ثروت - آن طور که خامنه‌ای مدعی بود - می‌انجامد و نه راه حلی اساسی برای اقتصاد بحران زده فراهم می‌آورد. با اجرای این طرح این بار زیر ساخت اقتصادی کشور ما بیشتر متزلزل می‌شود و ورشکستگی صنایع تولیدی و بیکاری اوج می‌گیرد. از سوی دیگر واردات کالا، از سنگ قبر گرفته تا میوه و تسبیح و لباس و باتون های برقی برای سرکوب مردم و دیگر کالاهای اساسی و غیره به طرز بی سابقه‌ای از بنادر و فرودگاه های قانونی و غیرقانونی توسط سپاه و وابستگان وارد می‌شوند. در این مورد وزیر سابق کشاورزی عیسی کلانتری در مورد یک قلم از واردات می‌گوید: «سالانه حدود ۵۰ تا ۶۰ میلیون دلار میوه از سوی مافیای واردات میوه، وارد کشور می‌شود.» (۱۳) از سوی دیگر پیوسته بر جمعیت زیر خط فقر افزوده می‌شود. در پایان دوره‌ی اول ریاست جمهوری احمدی نژاد، به گفته‌ی «حسین راغفر» کارشناس مسائل اقتصادی در ایران، «جمعیت زیر خط فقر به ۲۰ میلیون نفر می‌رسد و خط فقر به ۸۰۰ هزار تومان ارتقاء پیدا می‌کند.» (۱۴) از سوی دیگر «دکتر نهاوندیان»، رئیس فعلی اتاق بازرگانی، نهادی که خود نیز در بوجود آمدن چنین شرایطی دست داشته است، این بار با نگرانی اعلام می‌کند: «رکود اقتصادی ایران را جدی بگیریم. در بیشتر مناطق صنعتی کشور حدود ۵۰ درصد از واحدهای تولیدی در حال تعطیلی هستند. براساس تحلیل اتاق بازرگانی ایران، بیشتر واحدهای تولیدی کشور با کمتر از ۳۰ درصد ظرفیت اسمی خود مشغول به کار هستند.» (۱۵)

در چنین شرایطی است که دولت کودتا، طرح حذف یارانه‌ها را به مجلس شورای اسلامی ارائه داد که مراحل تکمیلی را هم اکنون طی کرده است. اما اجرای طرح حذف یارانه‌ها، امروزه تنها دغدغهی مزدبگیران و زحمتکشان جامعه نیست. برای اکثریت مردمی که سیاست های اقتصادی رژیم را طی ۳۰ سال گذشته تجربه کرده‌اند مانند روز روشن است که اجرایی شدن این طرح برابر خواهد بود با گرانی و تورم و بیکاری بیشتر اما اجرایی کردن طرح حذف یارانه‌ها، بسیاری از یاران رژیم و نهادهای وابسته به رژیم را نیز نگران کرده است. برخی از اصول گرایان حاضر در مجلس به دلایل امنیتی و ترس از شورش های مردم گرسنه و فقیر بخاطر گرانی شدن سرسام آور اجناس با اجرایی شدن این طرح مخالفت می‌کنند. «احمد توکلی» یکی از نمایندگان اصول گرای مجلس می‌گوید «هدفمند کردن یارانه‌ها، تورم بالای ۶۰ درصدی را به همراه خواهد داشت.» (۱۶) «علی رضا محبوب» رئیس خانهای کارگر جمهوری اسلامی در همین مورد می‌گوید:

«وضعیت بوجود آمده نتیجه‌ی اشتباهات و تصمیمات غلط اقتصادی است که دولت‌ها و مجلس‌های گذشته با پیروی از نسخه‌های بانک جهانی و صندوق بین المللی پول در ۲۰ سال پیش با تک نرخی کردن بهای ارز و خصوصی سازی واحدهای تولید که انجام داده‌اند، امروز مرحله‌ی سوم این اشتباه به نام هدفمندسازی یارانه‌ها در حال انجام است. این اشتباهات نتیجه‌ای جز گسترش فقر، تشدید فاصله میان فقیر و غنی نداشته است.» (۱۷)

از سوی دیگر اتاق بازرگانی جمهوری اسلامی که معمولاً صاحبان سرمایه و بنگاه های خصوصی را نمایندگی و حمایت می‌کند با نگرانی از اجرایی شدن این طرح یاد می‌کنند. یکی از مسئولین این اتاق می‌گوید: «نکته بسیار مهم دیگر وضعیت صنایع تولیدی و کارخانه‌ها است. در صورت اجرای این طرح دولت هیچ گونه طرحی برای حمایت از بنگاه‌های خصوصی اعلام نکرده است. ضمن این که بسیاری از صنایع کشور به علت قدیمی بودن تجهیزات به شدت به انرژی نیازمندند، اجرای ناگهانی این طرح بسیاری از صنایع به تعطیلی کشیده خواهند شد و در پی آن صنایع بالا دستی و پایین دستی آن نیز آسیب خواهند دید و مسایلی مانند رشد بیکاری و معضلات اجتماعی و هزینه‌ی بالای تولید در نتیجه به صادرات لطمه خواهد خورد و اتکا به فروش نفت بیشتر و بیشتر خواهد شد. و اقتصاد به سمت واردات بیشتر پیش خواهد رفت. چنین شرایطی تولید کنندگان و صنعت کشور را به ورطه‌ی نابودی خواهد کشانید (۱۸).

همین طور در پژوهش های گروه تحلیل اقتصادی تابناک وابسته به محسن رضایی می‌خوانیم: «برای این که مردم ایران بتوانند با حذف یارانه‌ها زندگی کنند، لازمی آن افزایش ۵۰ تا ۱۰۰۰ درصدی حقوق کارمندان و کارگران است.» (۱۹)

حذف یارانه‌ها حتی نمایندگان سازمان بهداشت جهانی و کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد در ایران را به درستی نگران کرده است. نماینده‌ی سازمان بهداشت جهانی وابسته به سازمان ملل در نشست که در «روز ملل» در ایران برگزار شد در مورد حذف یارانه‌ها گوشه‌ی دیگری از دل نگرانی‌ها را به ما یادآوری می‌کند. او در پی پرسش یک خبرنگار در مورد پی‌آمدهای حذف یارانه‌ها می‌گوید: «در صورتی که حذف یارانه‌ها به درستی اجرا نشود، فقر، بیکاری و تبعیض جنسیتی گریبان کشور را می‌گیرد.» (۲۰) «هول کی اوز» نماینده‌ی صندوق جمعیت سازمان ملل متحد که در این نشست حضور دارد در همین رابطه می‌گوید:

«میزان فعالیت اقتصادی مردان در ایران بسیار بیشتر از زنان است. بنابراین مردان دسترسی به منابع مالی بیشتری دارند. با قانون حذف یارانه‌ها و از آن جایی که پرداخت کمک مالی دولت نیز به سرپرست خانوار یعنی مرد تعلق می‌گیرد، شرایط به ضرر زنان تمام می‌شود و این قانون تبعیض جنسیتی را بیشتر می‌کند.» (۲۱)

از طرف دیگر نماینده کمیساری عالی پناهندگان سازمان ملل متحد نیز می‌گوید: «این طرح تأثیر منفی بر پناهندگان خواهد داشت زیرا دولت کمک‌هایی را که به شهروندان خود با حذف یارانه‌ها اختصاص می‌دهد، به پناهندگان نمی‌دهد. بنابراین وضعیت پناهندگان اسف بار می‌شود.» (۲۲)

برخی از کارشناسان اقتصادی برای اجرایی شدن «حذف یارانه‌ها»، چند پیش شرط اساسی را بیان می‌کنند. این پیش شرط‌ها عبارتند از:

- ۱- پائین بودن نرخ تورم،
 - ۲- پائین بودن نرخ رکود اقتصادی و میزان بیکاری
 - ۳- داشتن یک نظام تأمین اجتماعی کارآمد و مناسب برای همگان، و بالاخره
 - ۴- وجود یک دولت مردمی و کارا
- بر چنین مبنای حداقلی، می‌توان تصور کرد در کشوری مانند ایران که از نرخ تورم و میزان بالای بیکاری برخوردار است و صنایع تولیدی در حال ورشکستگی و اقتصاد در حال رکود است و یک نظام تأمین اجتماعی مناسب وجود ندارد و از همه مهمتر یک دولت کودتایی و غیرمردمی و سرکوبگر، بر مردم مسلط شده است، طرح حذف یارانه‌ها، مانند دیگر طرح‌های اقتصادی شکست خورده‌ی رژیم، نسخه‌ای دیگر برای فلاکت اقتصادی بیشتر است.

۶ نوامبر ۲۰۰۹

پاورقی‌ها:

- ۱- ایلنا، ۱۶ مهر ۱۳۸۸
- ۲- تاریخچه فرایند پیدایش و سیر تحول سازمان برنامه ایران، محمد صادق جنت. سایت اخبار روز.
- ۳- ماهنامه نامه شماره ۴۳ آبان ۱۳۸۸
- ۴- نگاه کنید به مطلب "نیاز حکومت مافیایی به طرح حذف یارانه‌ها، ژاله وفا. شهروند ۱۰۵۴ - ۱۰۵۵.
- ۵- سایت خبری ایلنا، ۱۹ مهر ۱۳۸۸.
- ۶- سهراب بهداد، the economy of Iran, the dilemmas of an Islamic state.
- ۷- روزنامه همبستگی ۲۱ دی ۱۳۸۱
- ۸- ماهنامه اندیشه و جامعه ۶۸
- ۹- روزنامه کار و کارگر ۲۹ دی ۱۳۷۹
- ۱۰- ایلنا ۳۰/۷/۱۳۸۸
- ۱۱- دنیای اقتصاد، ۲ شهریور ۱۳۸۵.
- ۱۲- سپاه و قدرت اقتصادی www.randcorperation.com
- ۱۳- خبرآن لاین، رمز گشایی از مافیای قدرت.
- ۱۴- روزنامه سرمایه ۱۰ اسفند ۱۳۸۸
- ۱۵- ماهنامه اتاق بازرگانی مهر ۱۳۸۸
- ۱۶- ایلنا ۳/۷/۱۳۸۸
- ۱۷- ایلنا ۹/۸/۱۳۸۸
- ۱۸- سایت اتاق بازرگانی ۱۲ آبان ۱۳۸۸
- ۱۹- سایت تابناک ۹ اوت ۲۰۰۸
- ۲۰- ۲۱- ۲۲- ایلنا ۳/۸/۱۳۸۸

تجمع کارگران پالایشگاه نفت آبادان در اعتراض به عدم دریافت حقوق

به نوشته سایت جرس در تاریخ ۲۱ آبان ۸۸ آمده است: در پی پرداخت نشدن حقوق و مزایای کارگران پالایشگاه نفت آبادان، جمعی از کارگران این پالایشگاه روز گذشته دست به تجمع اعتراضی زدند. تجمع‌کنندگان که جمعیت آنان بیش از ۳۰۰ نفر تخمین زده می‌شود بیش از سه ماه است که حقوق دریافت نکرده‌اند.

روزنامه تهران امروز درباره تجمع اعتراض آمیز کارگران پالایشگاه نفت آبادان خبر داد که "مسئولان پالایشگاه نفت آبادان نیز در پاسخ به کارگرانی که در فاز سوم این پالایشگاه مشغول به فعالیت هستند، گفته‌اند که آنان زیر نظر پیمانکار بخش خصوصی فعالیت می‌کنند و حقوق آنها ارتباطی با پالایشگاه ندارد."

فقر روستاهای ایران را می بلعد

به گزارش خبرگزاری کار ایران-ایلنا- 21 آبان ماه 88 آمده است: انتشار بخش هایی از آخرین برآورد مرکز آمار جمهوری اسلامی از جمله گزارش داد: "پایین بودن سطح زندگی، کسری بودجه و نبود کار مهمترین دلایل مهاجرت روستاییان به شهرهاست. آخرین بررسی های صورت گرفته توسط مرکز آمار ایران نشانگر آن است، هر خانوار روستایی در سال گذشته (1387) مانند خانوار شهری کماکان با مشکل بیشتر بودن هزینه ها از درآمد روبرو بود. پایین بودن امکانات در روستاها و همچنین عدم برخورداری اغلب روستاهای ایران از ابتدایی ترین نیازها مانند بیمارستان و پزشک، آب شرب و... نمایانگر بالا بودن هزینه زندگی در روستاهاست. روند تخریب روستاها بسیار بالاست. آمارها نشان می دهد از دهه شصت به این سو هر 10 سال معادل 7 درصد از جمعیت روستا کاسته و به جمعیت شهر (بخوان حاشیه نشینی در فقر و نکبت) افزوده شده است...". در واقع آخرین برآوردهای رسمی مرکز آمار ایران نشان دهنده رشد پدیده فقر در روستاهای سراسر کشور است. این برآوردها همچنین حاکی است روند مهاجرت از روستا به شهر متوقف نشده و با گذشت زمان تعداد بیشتری از روستاها خالی از سکنه خواهند شد.

در برآورد مرکز آمار جمهوری اسلامی با صراحت تاکید شده در سال گذشته یعنی سال 1387 خورشیدی هر خانوار روستایی حدود 557 هزار تومان کسری بودجه داشت که این رقم با توجه به میزان پایین درآمد در روستاها بسیار بالا بوده و رشد و گسترش فقر در ابعاد نگران کننده را ثابت می کند. مرکز آمار تصریح کرده، روستاییان با درآمدهای کنونی قادر به تامین زندگی خود نیستند و این امر به سیل مهاجرت به حاشیه شهرها دامن زده است. کم درآمدترین روستاهای ایران در استان های خراسان جنوبی، کهگیلویه و بویراحمد، آذربایجان غربی، هرمزگان، سیستان و بلوچستان، لرستان و کردستان قرار دارند. خبرگزاری ایلنا با استناد به این برآورد رسمی، نوشت: "وجود کسری بودجه و عدم تکاپوی درآمدها برای پرداخت هزینه ها به همراه پایین بودن امکانات زندگی و همچنین پایین بودن سطح رفاه، مهمترین عوامل مهاجرت روستائیان به شهرها تلقی می شود."

این آمار تکان دهنده گواه نتایجی است که سیاست های ضد مردمی رژیم ولایت فقیه خصوصاً دولت احمدی نژاد برای زحمتکشان روستا به ارمغان آورده است. به رغم درآمدهای افسانه ای کشور در چند سال اخیر، میلیون ها دهقان زحمتکش در چنبره فقر سیاه گرفتارند و دولت نامشروع کودتا کوچکترین گامی برای بهبود زندگی در روستاها برنداشته است. دولت ارتجاعی احمدی نژاد با اجرای برنامه تحول اقتصادی و به موازات آن سرکوب هر صدای حق طلبانه ای عامل اصلی تیره روزی دهقانان ایران است. ویرانی این دولت کودتایی نقش بسیار مهم و مثبت در حرکت به سوی تغییر زندگی در روستاهای کشور خواهد بود!

فعالین کارگری را آزاد کنید!

کمپین برای آزادی پدرام نصرالهی و فرزاد احمدی

روز پنجشنبه ۲۱ آبانماه ۸۸ "پدرام نصرالهی" فعال کارگری و عضو کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری، ساعت ۵:۴۰ دقیقه و در حین برگشت از محل کار واقع در خیابان فردوسی شهر سنندج، توسط نیرو های امنیتی مورد ضرب و شتم قرار گرفته و بعداً وی را دستگیر نموده و هم اکنون در قرنطینه زندان شهر سنندج می باشد.

روز پنجشنبه ۲۲ آبان حدود ساعت پنج بعداز ظهر و در حوالی خیابان فردوسی سنندج نیز فرزاد احمدی فعال کارگری و کارگر خیاط، مورد یورش نیروهای امنیتی قرار گرفت و پس از ضرب و شتم وحشیانه بازداشت و روانه زندانش کردند.

کارگران و مردم آزاده!

همانطور که مطلع هستید، در هفته های اخیر، موج جدیدی از دستگیری فعالین کارگری و مدنی آغاز شده است. بازداشت فعالین کارگری، در شرایطی اتخاذ شده که ج.اسلامی با یک بحران سیاسی و اقتصادی حاد، دست و پنجه نرم می کند. علاوه بر این، تازگیها هم نزاع جناحی بطور بی سابقه عروج پیدا کرده و از سوی دیگر نیز تحت فشار قدرت های جهانی قرار دارد. به هر حال، رژیم در موقعیتی بسر می برد که حتی از سایه خودش هم می ترسد. از این رو، سیاست قهر، اعدام، دستگیری و شکنجهی شهروندان بی گناه را در پیش گرفته و شدیداً می کوشد که وضع موجود را به دههی ۶۰ برگرداند.

ما کارگران، بارها اعلام کرده ایم که طبقه ی کارگر، عرصه ی نزاع جناحهای درون رژیم، قدرت های جهانی و... نیست. ما کارگران، با کلیت نظام سرمایه داری در ایران و کل جهان مخالف هستیم. ما از دست وضع موجود و کل سیستم سرمایه داری به تنگ آمده و آن را غیر قابل تحمل می دانیم. از این رو، کل تلاش ما بر این مبناء بوده و هست که از راه مسالمت آمیز، بر این همه مصیبت و ناعدالتی غلبه نماییم و مانند انسانهای مدرن، صاحب یک زندگی مرفه و شایسته بشویم. دستیابی به اینگونه زندگی، حق طبیعی ما است. زیرا ما کار

می کنیم و مجاز هم هستیم که از رنج بازوی خویش استفاده نمائیم. اما نظام سرمایه‌داری ایران، این حق را از ما سلب کرده و حتی حاضر نیست که حق ابتدائی ما برای نمونه اعتصاب، برگزاری اول ماه مه، تشکل مستقل کارگری، پرداخت به موقع معاش های ماهانه و ... را به رسمیت بشناسد. این رژیم دنبال بهانه‌های واهی است که فضای پیش رو را آلوده سازد. منتها سرمایه‌داری، کورد خوانده زیرا با دستگیری فعالین کارگری، جنبش کارگری مرعوب نمی شود. از نظر ما، طبقه کارگر، راهی جدا از به چالش کشیدن این مناسبات ناعادلانه و برقراری جامعه‌ی بی طبقه و عاری از هر گونه ظلم، تبعیض و نابرابری در تمام شئون زندگی را در پیش رو ندارد. در نتیجه، بار دیگر اعلام می کنیم که در زندان هم باشیم، جهت بکرسی نشاندن این مطالبات بر حق، مبارزه را ادامه می دهیم.

فعالین شبکه همبستگی کارگری

۲۳ آبان ۸۸

ما امضاء کنندگان زیر، دستگیری پدرام نصرالهی و فرزاد احمدی از فعالین کارگری ایران را به شدت محکوم کرده و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط آنها و دیگر کارگران در بند هستیم. ما از نهادهای حقوق بشر، تشکل های کارگری، مدنی و همه‌ی انسان های آزاده و تساوی طلب تقاضاء داریم که به این کمپین پیوسته و بطور آشکار سیاست ضد کارگری ج.اسلامی را به چالش بکشند.

۱- صدیق جهانی ۲- یدالله خسروشاهی ۳- علی پیچگاه ۴- عباس فرد ۵- صابر علی پناه (رزگار) ۶- ژبلا نفیسی ۷- نوشین مرادی ۸- شاهو جهانی ۹- شرمین جهانی ۱۰- قانع جوانروی ۱۱- بهزاد ابراهیمی ۱۲- شیرکو امیری ۱۳- صالح گوهری ۱۴- سردار نیکجو ۱۵- هه‌لاله گوهری ۱۶- جلال عزتی ۱۷- ناصر خودکام ۱۸- پروانه منصوروی ۱۹- بیژن شادیمقدم ۲۰- رضا لطفی ۲۱- هیوا ترکه ۲۲- شهین نیکوی ۲۳- لاله ایرانپور ۲۴- آمنه اردلان ۲۵- مهین سعیدی ۲۶- عبدالله کردنژاد ۲۷- عادل امینی ۲۸- زاهد کریمی ۲۹- علی سالاری ۳۰- نیما حسن عبدالله ۳۱- کژال رحمانی ۳۲- خالد باغبانی ۳۳- عثمان گلپورور ۳۴- نجیبه رضوانی ۳۵- حسن رضوانی ۳۶- علی منصوروی ۳۷- سعید احمدی ۳۸- عطاء محمدی ۳۹- منوچهر قرآنی ۴۰- کاوه رحمتی ۴۱- وفاء فراهانی ۴۲- فهیمه محمودی ۴۳- ثویبه محمدی ۴۴- یدی لطفی ۴۵- شراره لطفی ۴۶- سیما نادری ۴۷- رحمت خضری ۴۸- آکام نیکدین ۴۹- فرانک دارای ۵۰- حسین هدایتی ۵۱- اردلان احمدی ۵۲- مریم میرزای ۵۳- عبدالرحمان خالدی ۵۴- شهاب خالدی ۵۵- شب بو خدانی ۵۶- بهزاد رضایی ۵۷- فرهاد رضایی ۵۸- فایق محمودی ۵۹- سعید جدیدالسلامی ۶۰- مرضیه محمدی ۶۱- بهاره نجات ۶۲- ثروه سقزی ۶۳- امجد پهلوانی ۶۴- مهری پهلوانی ۶۵- باقی امجدی ۶۶- مهران احمدی ۶۷- سودابه بهمنی ۶۸- منصور سعیدی ۶۹- طاهر براخاصی ۷۰- اسعد براخاصی ۷۱- نیلوفر صالحی ۷۲- اشرف صالحی ۷۳- شکوفه صادقی ۷۴- علی شکوهی ۷۵- زاهد مقدم نیا ۷۶- شیوا روحانی ۷۷- حسن روحانی ۷۸- حصیبه امین نژاد ۷۹- بهروز امین نژاد ۸۰- خسرو رسولی ۸۱- شمس‌ی یاراحمدی ۸۲- نسربین یاراحمدی ۸۳- محی الدین محمدی ۸۴- پویا شادی ۸۵- غلام شادی ۸۶- شاهو علی نصب ۸۷- جیران قبادی ۸۸- اجلال هورامی ۸۹- رؤف اسدی ۹۰- مهناز نوروزی ۹۱- حمیرا کریمی ۹۲- صادق براننده ۹۳- شورش سهرابی نژاد ۹۴- بهیه سهرابی نژاد ۹۵- ایران سهرابی نژاد ۹۶- رحمان رستمی ۹۷- رزگار روشن ۹۸- ایوب زندی ۹۹- فریدون رنجبری ۱۰۰- بهنام رحمتی ۱۰۲- عطار رحمتی ۱۰۳- سید خالد رحمتی ۱۰۴- بهزاد عطای ۱۰۵- احمد سالاری ۱۰۶- ابراهیم محمدی ۱۰۷- رضوان حیدری ۱۰۸- حسین ایزدی ۱۰۹- علی مصطفی زاده ۱۱۰- بهرام ویسی ۱۱۱- ارسلان ویسی ۱۱۲- خالد زندکریمی (جوریلان) ۱۱۳- چنار سعید رحمان ۱۱۴- عبدالله فدائی ۱۱۵- نبی کریمی (گزان) ۱۱۶- عباس حیدری (دیواندره) ۱۱۷- علی زمانی ۱۱۸- علی حسینی (سماقان) ۱۱۹- ماجد الهی ۱۲۰- رحمان غلامی ۱۲۱- گلاویژ حسینی ۱۲۲- عباس مسعودی ۱۲۳- جمال پیرخضری ۱۲۳- شورش دوستکامی ۱۲۴- فرزاد میرکی ۱۲۵- امید مریوان ۱۲۶- خلیل یوسفی ۱۲۷- سیفه حاجی میرزائی ۱۲۸- علی چوپانی ۱۲۹- طاهر حسینی (پارسانیان) ۱۳۰- م- شکیب ۱۳۱- وحید عابدی ۱۳۲- ملکه مصطفی سلطانی ۱۳۳- خالد علی پناه ۱۳۴- مینو میرزائی ۱۳۵- حسین مکتوبی ۱۳۶- خاتمه ابراهیمی ۱۳۷- حسین زارعی ۱۳۸- شاروخ دادمهر ۱۳۹- رضا لطفی ۱۴۰- نادر کریمی ۱۴۱- نبی مکتوبی ۱۴۲- سارا رؤف ۱۴۳- فرزاد دشتی ۱۴۴- جهانبخش ۱۴۵- شمی آریانزاد ۱۴۶- کیومرث رحمانی ۱۴۷- کیوان صنای ۱۴۸- پری کریم احمد ۱۴۹- ناهید نبوی ۱۵۰- فرهاد پاوه

در صورت تمایل امضای پشتیبانی خودتان را با آدرس زیر ارسال دارید

sedeq_jahani@hotmail.com

نهادهای کارگری

- اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران

نهادهای مدنی

- جمعیت کردهای فرانسه
- وب سایتهای اینترنتی
- سایت اتحاد کارگری
- سایت کانون اندیشه

نامه سوم و آخرین نامه علی نجاتی قبل از آغاز دوره زندان

حمایت از کارگران زندانی

حمایت از همه کارگران است

حمایت از کارگران زندانی حمایت از همه ی کارگران است
کارگران!

همه می دانند که کارگران هفت تپه در چند سال اخیر برای به دست آوردن مطالبات خود بارها دست به اعتراض و اعتصاب زده اند. از جمله ی این خواسته ها، دریافت حقوق معوقه و پرداخت به اندازه ی اضافه کاری و حق ایجاد تشکل مستقل کارگری بوده است

ما میدانیم برای به دست آوردن مطالبات و خواسته های خود چاره ای جز اتحاد و دست یابی به تشکل مستقل از کارفرما و دولت نداشته و نداریم

ما بنا به تجربه ی کسب شده توسط خودمان و تجربیات هم طبقه ای هایمان در ایران و دیگر نقاط دنیا دریافته ایم که چنانچه امکانی برای دفاع از حقوق کارگران باشد باید از آن تا جایی که به ضد خودش تبدیل نشود استفاده کرد اما بسیاری از نهادها و سازمان های جهانی که به نام کارگران و در ظاهر برای دفاع از حقوق ما بنا شده اند بیشتر به سرابی شبیه هستند که کارگران را دلخوش کنند و به زبان ساده تر کارگران را گول بزنند تا به جای تکیه به نیروی خودشان و هم طبقه ای هایشان امیدهای بیهوده و توهم به آنان داشته باشند

از طرفی در داخل کشور سال هاست که کارگران مجبور شده اند تا فقط و فقط تشکلی به نام شورای اسلامی کار داشته باشند

وقتی نمایندگان کارگران، اساسنامه و عملکرد این تشکل باید مورد تایید دولت و حتما کارفرما باشد دیگر چگونه میتوان امید داشت که این تشکل از حقوق کارگران دفاع کند؟ زیرا کارفرما ها و سیستم پشتیبان آنها، نمیخواهند که حق و حقوق کارگران به آنان برسد

کارگران هیچ چاره ای ندارند جز اینکه به نیروی خود و دیگر کارگران تکیه کنند و تشکل های مستقل کارگری خود را بنا کنند

هر وقت کارگر یا کارگرانی در هر کجا دچار مشکل میشوند به جز کمک گرفتن از حمایت و نیروی کارگری نمیتوان مشکلات را برطرف کرد

در نامه ی پیش گفته بودم که اکنون نمایندگان کارگران هفت تپه، فقط و فقط به خاطر ایجاد تشکل مستقل کارگری و دفاع از مطالبات بر حق کارگران هفت تپه، زندانی هستند و طبیعتا خانواده های آنان در این مدت شش ماهه نیاز به حمایت از طرف کارگران دیگر دارند

من روی حمایت مادی- معنوی توسط کارگران و نه جاهای دیگر تاکید میکنم. زیرا اعتقاد دارم این کارگران هستند که باید به داد هم طبقه ای هایشان برسند. به قول معروف این شتری است که در خانه ی همه ی ما میخوابد. و ما کارگران به جز یکدیگر کسی را نداریم

کارگرانی که خواهان حمایت از این پنج نفر و خانواده هایشان هستند میتوانند به هر اندازه که در توانشان است، از طریق شماره حساب بانکی اینجانب (به شماره ۰۳۰۲۸۹۵۱۸۰۰۰۸ سیبیا- بانک ملی ایران شعبه هفت تپه کد ۶۵۷۹ به نام علی نجاتی)، کمک های مادی خود را واریز کنند

به نظر من، بعد از سال ها اکنون تجربیات کارگری به آن اندازه ای هست که بتوان به عنوان یک سنت کارگری این موضوع را جا انداخت که هر گاه کارگرانی در جایی به مشکل برمیخورند این کارگران هستند که لازم است از یکدیگر حمایت کنند

ما در هفت تپه، بنا به مسوولیتی که کارگران در انتخابات و مجمع عمومی در آبانماه ۸۷ بر دوشمان گذاشتند به عنوان نمایندگان آنان تلاش کردیم که از حقوق و مطالبات آنان دفاع کنیم

ما متهم به تبلیغ علیه نظام و اقدام علیه امنیت ملی شدیم. همه میدانند که ما به جز خواسته های کارگری، مطالبات دیگری نداشته ایم. ما را به زندان محکوم کردند. هم اکنون چهار نفر از اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه در زندان دزفول محبوس هستند و من که نفر پنجم باشم از روزهای آینده در جمع آنان خواهم بود و ایام حبس من آغاز خواهد شد

من میدانم که ما در طول این مدت فعالیت در کارمان نقاط قوت و ضعف بسیار داشته ایم. من شخصا همیشه از دریافت تجربیات کارگری دیگر و نیز انتقادات سازنده، استقبال کرده ام. هنوز هم امید دارم که کارگران دلسوز با نظرات خود کمکی برای تقویت فعالیت های کارگری ما باشند. البته بسیاری اوقات هم به جای نقد، یعنی بررسی نقاط قوت و نقاط ضعف و از همه مهم تر پیشنهاد راه های عملی و شدنی برای پیشبرد

مبارزاتمان، نظرانی شنیده ایم که آنچنان در فضای غیرواقعی و بهتر بگویم تخیلی طرح شده اند که هیچ گونه امکان پیاده کردن این نظرات در دنیای واقعی و به دست کارگران وجود نداشته است. اگرچه از طرفی نظرات و تجربیات دوستان بسیاری برای ما بسیار سازنده بوده است

امیدوارم در این مدت شش ماهه، علاوه بر کمک های مادی، و از آن مهم تر برای حمایت های معنوی از نمایندگان کارگران هفت تپه، تمام کارگران و فعالان دلسوز با دوری کردن از هرگونه مباحث حاشیه ای، با اتحاد هر چه بیشتر با تمام نیروی خود برای دفاع از حقوق کارگران هفت تپه و نمایندگان محبوس آنان تلاش کنند. نباید گذاشت که این دوره ی حبس، بدون اعتراضات کارگران در هر کجا به زندانی شدن این چند نفر و دیگر کارگران زندانی از جمله آقایان اسالو و مددی از اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد، بگذرد. ما در زندان، اخبار اقدامات شما را خواهیم شنید و از آن دلگرمی خواهیم گرفت

با تلاش برای اتحاد هرچه بیشتر کارگران
علی نجاتی

رئیس هیات مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه
آبانماه ۱۳۸۸ ۲۱

شوش / خوزستان - ایران

نامه اعتراضی اتحادیه کارگران ساختمانی، جنگلبانی، معادن و انرژی استرالیا CFMEU بخش ساختمانی ایالت نیو ساوت ویلز به مقامات جمهوری اسلامی نسبت به احکام و زندانی کردن اعضای سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

9 نوامبر 2009

آیت الله سید علی خامنه ای، دفتر رهبری،

دکتر محمود احمدی نژاد، ریاست جمهوری اسلامی ایران،

رئیس قوه قضایی

رونوشت به دکتر حمید ابوطالبی سفیر جمهوری اسلامی در استرالیا

عالیجنابان

درخواست فوری

من از سوی اتحادیه کارگران ساختمانی، جنگلبانی، معادن و انرژی استرالیا این نامه را برای شما ارسال میکنم. این اتحادیه در ایالت نیو ساوت ویلز 28 هزار کارگر ساختمانی را نمایندگی میکند. این شعبه از اتحادیه نگرشی فعال نسبت به کلیه مسائل حقوق بشر و حقوق اتحادیه های کارگری در سراسر جهان مبذول می دارد.

ما نگرانی عمیق و جدی خود را نسبت به قصد دولت شما در نابودی اتحادیه مستقل در مجموعه عظیم نیشکر هفت تپه در جنوب ایران ابراز میکنیم. بنا به اطلاعاتی که ما داریم دادگاهی در تاریخ 12 اکتبر شش نفر از رهبران این اتحادیه را به جرم " به خطر انداختن امنیت ملی" به زندان محکوم کرده است. یگانه جرم آنها رهبری کردن اعتراض و اعتصاب است. کارگران هفت تپه برای دستیابی به حقوق معوقه خود و اعتراض به شرایط وخیم تر شده شغلی خود ناچار شده اند بطور مکرر دست به اعتراض و اعتصاب بزنند.

ما بعنوان نمایندگان کارگران و بعنوان یک نهاد انترناسیونالیست از شما میخواهیم 6 نفر مذکور را فوراً آزاد کنید، بدون آنکه هیچگونه رعب و وحشت، تبعیض و خشونت بیشتری را علیه آنان اعمال کنید. ما همچنین خواهان اعاده فوری حقوق بشر و حقوق اتحادیه ای برای تمامی کارگران ایران هستیم.

پیتر مک لند

رونوشت به سنفن سمیث وزیر امور خارجه استرالیا

ترجمه و تکثیر از سوی کمیته همبستگی با کارگران ایران - استرالیا

حمایت از کارگران زندانی حمایت از همه ی کارگران است!

کارگران !

همه می دانند که کارگران هفت تپه در چند سال اخیر برای به دست آوردن مطالبات خود بارها دست به اعتراض و اعتصاب زده اند. از جمله ی این خواسته ها، دریافت حقوق معوقه و پرداخت به اندازه ی اضافه کاری و حق ایجاد تشکل مستقل کارگری بوده است.

ما میدانیم برای به دست آوردن مطالبات و خواسته های خود چاره ای جز اتحاد و دست یابی به تشکل مستقل از کارفرما و دولت نداشته و نداریم.

ما بنا به تجربه ی کسب شده توسط خودمان و تجربیات هم طبقه ای هایمان در ایران و دیگر نقاط دنیا دریافتیم که چنانچه امکانی برای دفاع از حقوق کارگران باشد باید از آن تا جایی که به ضد خودش تبدیل نشود استفاده کرد اما بسیاری از نهادها و سازمان های جهانی که به نام کارگران و در ظاهر برای دفاع از حقوق ما بنا شده اند بیشتر به سرابی شبیه هستند که کارگران را دلخوش کنند و به زبان ساده تر کارگران را گول بزنند تا به جای تکیه به نیروی خودشان و هم طبقه ای هایشان امیدهای بیهوده و توهم به آنان داشته باشند.

از طرفی در داخل کشور سال هاست که کارگران مجبور شده اند تا فقط و فقط تشکلی به نام شورای اسلامی کار داشته باشند.

وقتی نمایندگان کارگران ، اساسنامه و عملکرد این تشکل باید مورد تایید دولت و حتا کارفرما باشد دیگر چگونه میتوان امید داشت که این تشکل از حقوق کارگران دفاع کند ؟ زیرا کارفرما ها و سیستم پشتیبان آنها ، نمیخواهند که حق و حقوق کارگران به آنان برسد . کارگران هیچ چاره ای ندارند جز اینکه به نیروی خود و دیگر کارگران تکیه کنند و تشکل های مستقل کارگری خود را بنا کنند.

هر وقت کارگر یا کارگرانی در هر کجا دچار مشکل میشوند به جز کمک گرفتن از حمایت و نیروی کارگری نمیتوان مشکلات را برطرف کرد.

در نامه ی پیش گفته بودم که اکنون نمایندگان کارگران هفت تپه ، فقط و فقط به خاطر ایجاد تشکل مستقل کارگری و دفاع از مطالبات بر حق کارگران هفت تپه، زندانی هستند و طبیعتا خانواده های آنان در این مدت شش ماهه نیاز به حمایت از طرف کارگران دیگر دارند.

من روی حمایت مادی- معنوی توسط کارگران و نه جاهای دیگر تاکید میکنم. زیرا اعتقاد دارم این کارگران هستند که باید به داد هم طبقه ای هایشان برسند. به قول معروف این شتری است که در خانه ی همه ی ما میخوابد. و ما کارگران به جز یکدیگر کسی را نداریم.

کارگرانی که خواهان حمایت از این پنج نفر و خانواده هایشان هستند میتوانند به هر اندازه که در توانشان است ، از طریق شماره حساب بانکی اینجانب (به شماره 0302895180008 سیبیا- بانک ملی ایران شعبه هفت تپه کد 6579 به نام علی نجاتی) ، کمک های مادی خود را واریز کنند.

به نظر من ، بعد از سال ها اکنون تجربیات کارگری به آن اندازه ای هست که بتوان به عنوان یک سنت کارگری این موضوع را جا انداخت که هر گاه کارگرانی در جایی به مشکل برمیخورند این کارگران هستند که لازم است از یکدیگر حمایت کنند.

ما در هفت تپه، بنا به مسولیتی که کارگران در انتخابات و مجمع عمومی در آبانماه 87 بر دشمنان گذاشتند به عنوان نمایندگان آنان تلاش کردیم که از حقوق و مطالبات آنان دفاع کنیم.

ما متهم به تبلیغ علیه نظام و اقدام علیه امنیت ملی شدیم. همه میدانند که ما به جز خواسته های کارگری، مطالبات دیگری نداشته ایم. ما را به زندان محکوم کردند. هم اکنون چهار نفر از اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه در زندان دزفول محبوس هستند و من که نفر پنجم باشم از روزهای آینده در جمع آنان خواهم بود و ایام حبس من آغاز خواهد شد.

من میدانم که ما در طول این مدت فعالیت در کارمان نقاط قوت و ضعف بسیار داشته ایم. من شخصا همیشه از دریافت تجربیات کارگری دیگر و نیز انتقادات سازنده، استقبال کرده ام. هنوز هم امید دارم که کارگران دلسوز با نظرات خود کمکی برای تقویت فعالیت های کارگری ما باشند. البته بسیاری اوقات هم به جای نقد، یعنی بررسی نقاط قوت و نقاط ضعف و از همه مهم تر پیشنهاد راه های عملی و شدنی برای پیشبرد مبارزاتمان، نظراتی شنیده ایم که آنچنان در فضای غیر واقعی و بهتر بگویم تخیلی طرح شده اند که هیچ گونه امکان پیاده کردن این نظرات در دنیای واقعی و به دست کارگران وجود نداشته است. اگرچه از طرفی نظرات و تجربیات دوستان بسیاری برای ما بسیار سازنده بوده است.

امیدوارم در این مدت شش ماهه، علاوه بر کمک های مادی، و از آن مهم تر برای حمایت های معنوی از نمایندگان کارگران هفت تپه، تمام کارگران و فعالان دلسوز با دوری کردن از هرگونه مباحث حاشیه ای، با اتحاد هر چه بیشتر با تمام نیروی خود برای دفاع از حقوق کارگران هفت تپه و نمایندگان محبوس آنان تلاش کنند. نباید گذاشت که این دوره ی حبس، بدون اعتراضات کارگران در هر کجا به زندانی شدن این چند نفر و دیگر کارگران زندانی از جمله آقایان اصائلو و مددی از اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد، بگذرد. ما در زندان، اخبار اقدامات شما را خواهیم شنید و از آن دلگرمی خواهیم گرفت.

با تلاش برای اتحاد هرچه بیشتر کارگران

علی نجاتی

رئیس هیات مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

21 آبانماه 1388

شوش - خوزستان - ایران

باز هم هجوم سرمایه به دستمزدهای کارگری و اخراج جمعی

خبر نامه ندا شماره 119 گزارش می دهد: در هفته ای که گذشت، طبقه کارگر همچنان مورد اجحاف قرار گرفته و فشار تمامی بحران های سرمایه داری را از طرق مختلف بر شانه های خود حس کرد. اولین خبر در مورد شیوه ی جدید سرمایه داران در تحمیل دستمزدهای باز هم کمتری به کارگران می باشد. طبق این خبرها فورم های جدیدی برای استخدام پیمانی از طرف حکومت سرمایه داران در اختیار شرکت های پیمانی و کارفرمایان قرار گرفته است. کمینه هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری در این مورد نوشته است: دولت سرمایه داری فرم جدیدی را برای تنظیم قراردادهای کار تهیه و در اختیار سرمایه داران قرار داده است. این فرم سلاح قتاله دیگری است که سرمایه از زرادخانه های کشتار خود بیرون می کشد تا از طریق آن همان دستمزدهای بغایت ناچیز کارگران را هم کاهش دهد. آرایش ظاهری مواد و مندرجات فرم این گونه است که ظاهراً طول روزانه کار، میزان مزدها، اجزای متشکله دستمزد از قبیل پاداش، حق تولید و همه چیز با توافق میان کارگر و سرمایه دار تعیین می شود. سلاح کشتار سرمایه درست در بطن همین غلاف سرتاسر دروغ، شعبده بازانه، جنایتکارانه و زهر آلود «توافق» جاسازی شده است، توافقی میان سرمایه دار درنده ای که از تمامی ابزار و وسائل و امکانات دریدن و پاره کردن و کشتار و بلعیدن برخوردار است و کارگر مسلوب الحق قلع و قمع شده و گرسنه و و فرسوده و مستأصلی که هر نوع توان ابراز حیات و حتی چانه زدن او از پیش توسط سرمایه سلاخی شده است، توافق میان کسانی که اولی هر چه را اراده کند بیکراست و بدون قید و شرط به اجرا می گذارد و به دومی تحمیل می کند و دیگری از شدت گرسنگی و فقر و استیصال و بدبختی مجبور است به تحمل هر ستمی تن دهد. این توافق فقط غلاف واقعی سلاح کشتار سرمایه است و دولت

سرمایه داری با همین هدف آن را معماری، تنظیم و منتشر کرده است. فرم در برگیرنده مواد زیر است:

- ۱- ساعات کار و آغاز و پایان آن از این پس نه بر اساس عرف رایج بلکه بر اساس توافق کارگر و کارفرما خواهد بود که در زمان انعقاد قرارداد کار طبق توافق طرفین در فرم قرارداد قید خواهد شد. ۲- مزد کارگران پس از ذکر مزد ثابت از این پس هم به صورت روزانه و هم به شکل ساعتی طبق توافق کارگر و کارفرما تعیین خواهد شد. ۳- پاداش افزایش تولید یا بهره وری بر اساس توافق کارگر و کارفرما حین انعقاد قرارداد قابل پرداخت است. ۴- ماده ۱۳ فرم جدید اختصاص به فسخ قرارداد دارد و سفید گذاشته شده است تا کارگر و کارفرما حین انعقاد قرارداد بر اساس توافق طرفین آن را پر کنند.

در این فرم به صورت حساب شده و آگاهانه به نفع سرمایه داران هیچ جایی برای بخش هایی از دستمزد کارگران منظور نشده است.

در همین رابطه، اخبار این شماره خبرنامه ندا را قید می کنیم.

اراک:

کارگران خشمگین کارخانه آلومینیم سازی اراک تابلوی بسیج کارخانه را پایین کشیدند

کارگران کارخانه آلومینوم سازی اراک در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق عقب افتاده و ندادن افزایش تولید که باعث قطع اضافه کاری کارگران می شود، تجمع کرده و در این تجمع تابلوی بسیج کارخانه را پایین کشیدند. بیش از ۴۰۰ تن از کارگران کارخانه آلومینوم سازی اراک هفته گذشته نیز دست از کار کشیدند و در محل کارخانه تجمع اعتراضی برگزار کردند. بسیج ضددمی اراک قصد خرید این کارخانه را از صاحبان قبلی آن دارد و پرداخت حقوق عقب افتاده کارگران را نمی پذیرد و کارگران نسبت به این موضوع معترضند.

کارگران شرکت صنایع اراک

به گزارش گسترش آنلاین از اراک کارکنان شرکت صنایع اراک امروز به همراه خانواده های خود در اعتراض به عدم دریافت حقوق در مقابل استانداری دست به تجمع زدند.

کارگران شرکت مذکور که حدود ۶۰ نفر می باشند با حمل پلاکارد هایی خواستار دریافت حقوق ۶ ماهه خود هستند که به گفته آنان تاکنون پرداخت نشده است.

این دومین بار است که کارکنان شرکت صنایع دست به تجمع اعتراضی می زنند.

به گفته یکی از کارگران کمیسیون صنعت هفته گذشته برای حل مشکل پرداخت حقوق این کارگران هفته گذشته تشکیل جلسه داده بود اما تاکنون نتیجه اقدامات این کمیسیون برای حل مشکل اعلام نشده است.

به گزارش خبرنگار گسترش آنلاین از اراک کارگران در زمان مخابره این خبر به همراه خانواده های خود در جمعی آرام به اعتراض خود در مقابل استانداری اراک ادامه می دهند.

قزوین:

پس از ۲ سال و به دنبال ناتوانی مالک خصوصی تمامی ۲۴۰ کارگر گوشت زیاران باید تسویه حساب کنند

در استان قزوین دیگر کارخانه های به نام گوشت زیاران وجود ندارد، زیرا به دلیل مدیریت غلط بخش خصوصی این کارخانه از مدتی پیش تعطیل شده است؛ تمامی ۲۴۰ کار که این واحد تولید باید به همکاری خود با این واحد تولیدی پایان دهند.

بر اساس تصمیم که به تازگی در استانداری قزوین اتخاذ شده است، تمامی ۲۴۰ کار که این واحد تولید باید در قالب تسویه حساب، معرفی بیمه بیکاری و یا بازنشستگی به همکاری خود با این واحد تولیدی پایان دهند.

عید علی کریمی دبیر اجرایی خانه کارگر قزوین در گفتگو با ایلنا، گفت: در استان قزوین دیگر کارخانه های به نام گوشت زیاران وجود ندارد، زیرا به دلیل مدیریت غلط بخش خصوصی این کارخانه از مدتی پیش تعطیل شده است.

وی افزود: ۲۴۰ کارگر در کارخانه گوشت زیاران که به کشتار گوشت دام و بسته بندی آن مشغول بودند که پس از واگذاری این کارخانه به بخش خصوصی در ۲ سال گذشته، مدیریت جدید به جای تهیه دام و کشتار آن، به کارهای چون توزیع لوازم آرایشی بهداشتی پرداخت و در نتیجه باعث افزایش بدهیهای کارخانه و تعطیلی آن شد.

وی افزود: به تازگی مالکیت این کارخانه از بخش خصوصی سلب شده است اما چون سازمان خصوصی سازی به نمایندگی از دولت قادر به نگهداری کارخانه نیست، قرار است تمامی کارگران مرخص شوند.

وی با یادآوری اینکه بیش از ۸۰ درصد کارگران این کارخانه بیش از ۲۰ سال سابقه دارند گفت: از این پس کارگران باید در کنار دریافت مستمری بیمه بیکاری منتظر یافتن شغل جدید یا فدراسیون موعد بازنشستگی

خود شوند.
وی تاکید این وضعیت در حالی است که مدیریت خصوصی برابر قانون متعهد شده بود حداقل تا ۵ سال کارگران فعلی را حفظ کند.

گیلان:

روز اسفناک کارگران کنف کار و تجمع اعتراضی آنان

کارگران شرکت کنف کار گیلان روز یکشنبه ۲۴ آبان مقابل استانداری این شهر تجمع اعتراضی برپا کردند، این کارگران که تعداد آنها به ۷۰ نفر میرسد، برای چهارمین بار در ماه گذشته از ساعت ۹ الی ۱۱ صبح در مقابل استانداری دست به تجمع اعتراض آمیز زدند.
کارخانه کنف کار در جاده رشت - تهران (حد فاصل بین جاده رشت - سنگر) قرار دارد. همان طور که در گزارش های قبلی آمده است، این کارخانه از سال ۸۳ به بهانه ریزش برف سنگین دچار بحران شد و تعطیل گردید و کارگران آن به اداره کار معرفی شدند.
کارخانه که متعلق به سرمایه بخش دولتی بود در یک حراج با زدو بند به مبلغ ناچیز حدود ۶۰ میلیون تومان به مدیر عامل سابق (ایرج زهرابی) فروخته شد، در حالی که ارزش واقعی این کارخانه خیلی بیشتر از این مبلغ بود. زهرابی که آه در بساط نداشت با گرفتن وام از دولت پول کارخانه را پرداخت کرد.
البته سال ها قبل وی به جرم اختلاس و گزارش کارگران از دزدی هایش در فرودگاه دستگیر و به زندان افتاد که به علت نفوذ در منطقه و حمایت امام جمعه متوفای رشت (احسان بخش) در آن زمان توانست رهایی یابد.
لازم به ذکر است وی سهام این کارخانه را با شراکت و نفوذ علیرضا جزایری عرب خریداری کرد.
خانواده ایرج زهرابی - زن و پسرش - پس از مرگ وی وارث سهام این سرمایه دار شدند و اکنون عضو هیئت مدیره هستند. عضو دیگر هیئت مدیره پسر عموی علیرضا جزایری عرب است که فعلا مدیریت عامل کارخانه را بر عهده دارد.

جزایری عرب در گذشته به بهانه پرداخت مطالبات معوقه کارگران یک وام یک و نیم میلیارد تومانی از بانک گرفت و با آن بخش ناچیزی از دستمزدهای معوقه کارگران را پرداخت کرد و اخیرا قول داده که با گرفتن وام ۲ میلیارد تومانی بقیه دستمزد ها و مطالبات معوقه کارگران را می پردازد.
هم اکنون ۱۸۵ کارگر در کارخانه مشغول کار هستند که ۱۸۰ نفر آن ها به طور متوسط ۴ میلیون تومان طلب دارند و بین ۲۰ الی ۳۰ سال سابقه کار دارند.

کرمانشاه:

۱۱۰ نفر از کارگران شرکت اسید سیتریک کرمانشاه

شرکت کیمیای غرب گستر، وابسته به شرکت سرمایه گذاری اسید سیتریک کرمانشاه، مدتهاست ۱۱۰ نفر از کارگران خود را اخراج کرده است. این شرکت در اوایل سال جاری به شرکت شستا (شرکت سرمایه گذاری سازمان تامین اجتماعی) واگذار گردید. این معامله در حالی انجام گرفته که از مهر سال گذشته تاکنون حقوق کارگران پرداخت نشده و شرکت شستا در اولین اقدام خود، تعداد ۱۱۰ نفر از کارگران را اخراج کرد. این کارگران در سال های ۸۲ و ۸۳ به صورت قرار دادی یک ساله به کار گرفته شده بودند.

خوزستان:

در اعتراض به پرداخت نشدن مطالبات، کارگران فصلی «نیشکر هفت تپه» تجمع کردند

درحالی که کمتر از چند هفته از آغاز دوران محکومیت کارگران شرکت کننده در اعتراض های کارگری شرکت نیشکر هفت تپه نمی گذرد، جمعی از کارگران فصلی این شرکت هفته گذشته به دلیل پرداخت نشدن مطالبات معوقه خود تجمع کردند.

رضا رخشان از اعضای سندیکای کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه در گفتگو با ایلنا، گفت: هفته گذشته کارگران نیبر این کارخانه در اعتراض به پرداخت نشدن مطالبات تجمع کردند. به گفته این فعال کارگری، در این تجمع که در محل کار برگزار شد؛ بیش از هزار کارگران نیبر فصلی شرکت داشتند. رخشان افزود: بیشتر تجمع کنندگان از کارگران مهاجر از شهرستان ها و حتی استانهای مجاور هستند که هر ساله به مدت ۴ تا ۶ ماه برای برداشت محصول در استخدام موقت کارخانه قرار می گیرند.

این تجمع کارگران در حالی برگزار می شود که چندی پیش گروهی از کارگران این کارخانه که در جریان اعتراض های کارگری در دادگاه محکوم شده بودند برای سپری کردن دوره محکومیت خود بازداشت شدند. وسعت مزارع نیشکر کارخانه هفت تپه حداقل بین ۵ تا ۷ هزار کیلومتر مربع برآورد می شود. کارخانه نیشکر هفت تپه که از آن به عنوان بزرگترین واحد تولیدی شکر در ایران یاد می شود بیش از هزار کارگر دارد. این کارخانه در جریان بحرانی شدن صنعت شکر، صحنه اعتراض های گسترده کارگری بود.

دستگیری علی نجاتی!

امروز و در ظهر ۲۳ ابان ۸۸ علی نجاتی در دادگاه شوش دستگیر و روانه ی زندان دزفول شد تا در کنار دیگر یاران خود دوره ی حبس شش ماهه ی خود را آغاز نماید.

کمیته ی دفاع از کارگران هفت تپه ، بنا بر دلیل ایجاد خود هم اکنون که پنج تن از اعضای هیات مدیره ی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه آقایان فریدون نیکوفرد ، علی نجاتی ، جلیل احمدی ، قربان علیپور و محمد حیدری مهر ، در زندان به سر میبرند بر خود وظیفه میداند که از این پس با پشتوانه ی افراد و تشکل های حامی و عضو خود با تمام امکانات برای دفاع از این کارگران زندانی و مطالبات کارگران هفت تپه تلاش نماید.

خراسان

دبیر اجرای خانه کارگر خراسان شمالی: بیکاران خراسانی کارگران سرگردان در تهران

هستند

دبیر اجرایی خانه کارگر خراسان شمالی گفت: وزارت کار و امور اجتماعی درحالی نرخ بیکاری این استان را به غلط ۲/۴ درصد اعلام می کند که بیکار این استان در چهار راههای تهران به عنوان کارگر ساختمانی سرگردان هستند.

بابا نظرهدایتی در گفتگو با ایلنا، با اعلام اینکه وزارت کار طی آمار رسمی میزان بیکاری خراسان شمالی را ۲/۴ درصد اعلام کرده است؛ گفت: از نظر وزارت کار خراسان شمالی از نظر پایین بودن درصد بیکاری رتبه اول را در کشور را دارد اما گویا آقایان نمی دانند که بیکاران استان برای تامین هزینه زندگی در تهران کارگر ساده ساختمان هستند.

وی با یادآوری اینکه خراسان شمالی صنعتی نیست می گوید: تعجب آور این است که چگونه وزارت کار استانی که صنعتی و کشاورزی نیست و سرمایه گذاری در آن صورت نگرفته و نمی گیرد را موفق توصیف کرده است.

دبیر اجرایی خانه کارگر خراسان شمالی مسوولان وزارت کار را مخاطب قرار داد و گفت: شما که ادعای بیکاری ۴ درصدی در این استان را داریم یک سری به چهار راههای تهران بزنید مشاهده کنیم که خراسانی ها در سر چهارراه های پایتخت کارگری ساده ساختمانی را قبول کرده اند.

وی با اعلام اینکه در سالهای اخیر کارخانجات الیاف و اسفنج شیروان و نیز شهر خراسان به تعطیل کشیده شده و کارگران این واحدها به خیل بیکاران افزوده شده اند می گوید: باور کنید که بیکاری وجود دارد و با دستکاری آمارها نمی توانید عمق فاجعه را مخفی کنیم.

وی از خیل فارغ التحصیلان بیکار در خراسان شمالی خبر می دهد و می گوید: هنگامی که در هر خانواده یک بیکار و در برخی موارد چندین نیروی آماده به کار اما بیکار وجود دارد چگونه ادعای بیکاری ۴ درصدی از سوی وزارت کار مطرح می شود.

هدایتی با اعلام اینکه هرگاه نمایندگان استان خراسان از مجلس فارغ می شوند و به استان می آیند نشست های تخصصی با نمایندگان کارگری برگزار می کنند می گوید: نتیجه این سفرها و مذاکرات و نیز خیل مراجعات بیکاران به دفاتر نمایندگان مجلس باعث شده تا صدای استان در تریبون مجلس شورای اسلامی بلند شود.

وی با یادآوری اینکه ۴ نماینده خراسانی شمالی بارها در نطق های خود از میزان بالای بیکاری خبر داده اند می گوید: این نمایندگان مردمی به این آمار غیر واقعی و خیالی اعتراض کرده اند.

هدایتی با اعلام اینکه چگونه خانواده ای که سر سفره اش جوان بیکار دارد آمار واهی وزارت کار را بپذیرد می گوید: به جای دادن آمارهای غیر واقعی برای توجیه ضعف مدیریتی، بهتر است توان خود رام ضعف کنیم تا بیکاری به معنای واقعی کاهش یابد نه آنکه فقط در آمارهای وزارت کار این درصداکاهش یابد.

جمع کارگران بهکده رضوی در مقابل اداره کل کمیته امداد خراسان شمالی

رییس سابق شورای کارگری شرکت کشت و صنعت بهکده رضوی از عدم پرداخت شش ماه از حقوق کارگران این شرکت خبر داد.

کارگران بهکده رضوی به خاطر عدم پرداخت ۶ ماه حقوق در مقابل اداره کل کمیته امداد خراسان شمالی تجمع کردند.

به گزارش ایلنا، رییس سابق شورای کارگری شرکت کشت و صنعت بهکده رضوی در این تجمع گفت: متأسفانه شرکت کشت و صنعت بهکده رضوی که زیر نظر کمیته امداد اداره می شود، حقوق ۱۸۰ کارگر را به مدت ۶ ماه پرداخت نکرده است.

سید محمود حسینی در گفتگو با خبرنگار ایلنا با بیان اینکه مدت ۴ سال است که هیچ کدام از سهمیه های این کارگران از جمله لباس و کفش کار به آنها داده نشده، اذعان کرد: پرداخت نکردن حقوق کارگران موجب فقر اقتصادی و نگرانی و کاهش روحیه کاری آنان شده و این مسئله انگیزه کارگران را برای کار از بین برده است.

حسینی طرح طبقه بندی مشاغل را از مهمترین کارهای شورای کارگری اعلام کرد و افزود: با گذشت یک

سال از تکمیل صدور دفترچه‌های کارگری، هنوز این دفترچه‌ها از سوی اداره کار و امور اجتماعی تحویل نشده است.

رییس سابق شورای کارگری شرکت کشت و صنعت بهکده رضوی خاطر نشان کرد: سال گذشته نیز ۶ ماه حقوق این کارگران پرداخت نشد که پس از اعتراضات و تلاش‌های فراوان، کارگران موفق به دریافت این حقوق‌ها شدند.

یکی دیگر از اعضای شورای سابق کارگری نیز در گفت‌وگو با ایلنا شرایط کنونی این مجتمع را بسیار بد خواند و عنوان کرد: گاوداری این مرکز از ۵۰۰ راس به کمتر از ۳۰۰ راس رسیده و تعداد گوسفندان از ۱۸ هزار راس به حدود ۱۰ هزار راس کاهش پیدا کرده است.

مجتمع کشت و صنعت بهکده رضوی واقع در شهرستان مانه و سملقان از توابع خراسان شمالی با ۳۰۰ خانوار با بیش از ۳۵ سال سابقه در زمینه کشاورزی، دامداری و تعمیرات ادوات کشاورزی فعالیت می‌کند. شایان ذکر است شرکت کشت و صنعت بهکده رضوی در شمال غربی استان خراسان شمالی قرار دارد.

کردستان

اعتصاب کارگران شرکت جهاد نصر !

طبق اخبار رسیده روز یکشنبه مورخ ۱۷/۸/۸۸ از ساعت ۷ تا ۸:۳۰ صبح کارگران و رانندگان شرکت جهاد نصر تحت پوشش پروژه مسکن مهر سنندج که ۲۵۰ نفر می‌باشند، دست به اعتصاب زدند.

کارگران به دلیل اینکه مدت ۴ ماه است که حقوق خود را نگرفته‌اند تصمیم گرفتند که در دفاع از مطالبات خود این اعتصاب را سازماندهی کنند.

پس از اعتصاب کار فرمایان در جمع کارگران حاضر شده و تعهد دادند که تا روز چهارشنبه مطالبات آنان پرداخت خواهد شد.

در روز چهارشنبه ۲۰/۸/۸۸ چون کار فرما به وعده خود عمل نکرده بود، کارگران از ساعت ۷ تا ۱۰ صبح دست به اعتصاب زدند. پس از اعتصاب، نمایندگان کار فرما، آقایان حنیفی و نورزاد، در جمع اعتصاب کنندگان حاضر شده و کارگران را تهدید به اخراج نمودند و می‌خواستند با تفرقه انداختن در صفوف آنها با تطمیع و پیشنهاد پرداخت دستمزد کارگران حاضر در مسکن مهر، از پرداخت حقوق معوقه دیگر کارگران در دیگر پروژه‌ها مر بوط به همین شرکت، امتناع نمایند که با مقاومت و مخالفت کارگران رو برو شدند. در نهایت کار فرما به کارگران پیشنهاد داد تا آخر وقت روز چهارشنبه تمام مطالبات آنان پرداخت گردد اما تا کنون فقط حقوق یک ماه آنان پرداخت شده است.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری

اعتصاب کارگران شرکت جهاد نصر سنندج

کارگران و رانندگان شرکت جهاد نصر تحت پوشش پروژه مسکن مهر سنندج که ۲۵۰ نفر می‌باشند، دست به اعتصاب زده‌اند. کارگران به دلیل اینکه مدت ۴ ماه است که حقوق خود را نگرفته‌اند تصمیم گرفتند که در دفاع از مطالبات خود این اعتصاب را سازماندهی کنند. این کارگران از روز چهارشنبه ۲۰ آبان دست به اعتصاب زده‌اند.

کار فرمایان در روزهای قبل در پی تهدید کارگران برای اعتصاب در جمع کارگران حاضر شده و تعهد دادند که مطالبات آنان پرداخت خواهد شد.

اما چون کار فرما به وعده خود عمل نکرده بود، کارگران از ساعت ۷ تا ۱۰ صبح دست به اعتصاب زدند. پس از اعتصاب، نمایندگان کار فرما، در جمع اعتصاب کنندگان حاضر شده و کارگران را تهدید به اخراج نمودند و می‌خواستند با تفرقه انداختن در صفوف آنها با تطمیع و پیشنهاد پرداخت دستمزد کارگران حاضر در مسکن مهر، از پرداخت حقوق معوقه دیگر کارگران در دیگر پروژه‌ها مر بوط به همین شرکت، امتناع نمایند که با مقاومت و مخالفت کارگران رو برو شدند.

بازداشت پدram نصرالهی (نه‌به‌ز) فعال کارگری و عضو کمیته هماهنگی

روز ۵شنبه ۲۱ آبانماه ۸۸، پدram نصرالهی "فعال کارگری و عضو کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری بازداشت شد.

وی در روز ۵شنبه در ساعت ۴۰/۵ دقیقه در حین برگشت از محل کار خود در خیابان فردوسی سنندج، توسط نیروهای امنیتی مورد ضرب و شتم قرار گرفته و بعدا وی را دستگیر می‌نمایند.

امروز ۵شنبه ۲۳/۸/۸۸ پدram نصرالهی را به دادگاه سنندج منتقل و سپس به قرنطینه زندان مرکزی سنندج انتقال داده‌اند.

مازندران:

بیکاری کارگران روغن شکوفه بابل

کارخانه روغن شکوفه بابل به دستور عوامل قضائی سرمایه پلمپ شده است. این که کدام محاسبات کاسبکارانه و بده و بستان های سودجویانه میان سرمایه داران و دستگاه های اداری و قضائی آن ها به تعطیل کارخانه انجامیده است دقیقاً معلوم نیست اما این کار را «جلوگیری از آلودگی محیط زیست» نام نهاده اند. نکته اساسی این است که با تعطیل کارخانه ۹۰ کارگر کار خود را از دست داده اند. این کارگران سالیان دراز در اینجا کار کرده و استثمار شده اند. کارخانه روغن شکوفه و بسیاری از سرمایه های انباشت شده در قلمروهای دیگر محصول مستقیم کار و استثمار آن هاست. این کارگران اکنون همه بیکار و بلا تکلیف و سرگردانند و تعطیل کارخانه همچون پتکی تمامی جسم و روح آنان را در هم کوبیده است. کارگران خواستار بازگشت به کار و تضمین حتمی اشتغال خود هستند.

شرکت صنایع شیمیایی کرم کمیکال (ساری) تعطیل شد

بنا بر خبر دریافتی شرکت صنایع شیمیایی کرم کمیکال در جاده گهرباران بخش میاندرد ساری با ۲۵ سال قدمت، با پرداخت نکردن ۱۸ ماه حقوق و حق بیمه ۸۰ کارگر در آستانه بازنشستگی تعطیل شده است. در اطلاعیه مدیریت به کارگران فیبر بابلس ابلاغ شد: بازخریدی یا اخراج، یکی را انتخاب کنید. کارخانه "فیبر بابلس" به عنوان دومین تولیدکننده فیبر در شمال کشور پس از ۵۰ سال فعالیت در آستانه تعطیلی قرار دارد؛ مدیریت طی اطلاعیه‌ای از کارگران این کارخانه خواسته است تا از میان بازخریدی یا اخراج یکی را انتخاب کنند. اینها: دبیر اجرایی خانه‌کارگر مازندران از تعطیلی کارخانه فیبر بابلس و بیکاری کارگران باقیمانده آن خبر داد.

نصرت‌الله دریابگی در گفتگو با ایننا، گفت: وی بابت این که از در سه دهه گذشته سازمان تامین اجتماعی مالک این کارخانه بوده است، گفت: طی پنج سال اخیر سوء مدیریت مالک باعث شد تا امروز این کارخانه به جمع واحدهای تعطیل شده بپیوندد. به گفته دریابگی مدیریت طی اطلاعیه‌ای از ۳۰ کارگر باقیمانده این کارخانه خواسته است تا یا در ازای سه ماه سنوات خود را بازخرید کنند و یا اخراج شوند. این فعال کارگری با یادآوری اینکه تمامی کارگران دارای بیش از ۲۰ سال سابقه کار هستند؛ گفت: تعطیلی این کارخانه در حالی است که پیشتر این واحد تولیدی یکی از سودآورترین کارخانه های متعلق به سازمان تامین اجتماعی بوده است.

قم

تجمع اعتراض آمیز کارگران در قم جدیتر شد

کارگران کارخانه چینی حمید قم بار دیگر برای دستیابی به مطالبات خود دست به تجمع اعتراض آمیز زدند. جمعی از کارگران معترض کارخانه چینی حمید قم که چند سالی است هر چند روز یکبار در جلوی درب استانداری قم تجمع کرده و حقوق از دست رفته خود را از مسئولان طلب میکنند، این بار به شکل جدی تری این اعتراض خود را بیان کردند.

بر اساس این گزارش، پیش از ظهر امروز تعدادی از کارگران زن و مرد کارخانه چینی حمید بعضاً با خانواده‌های خود با تجمع در خیابان ۴۵ متری رضوی (خیابان روبهروی استانداری قم) و بند آوردن خیابان ترافیک سنگینی را ایجاد کردند. پس از گذشت حدود یک ساعت از این اعتراضات که خوشبختانه به صورت آرام و بدون خشونت همراه بود، نیروهای انتظامی با حضور در محل تجمع کنندگان را به کنارهای خیابان هدایت کردند. کارگران اخراج شده کارخانه چینی حمید از سال ۸۵ و حتی پیش از آن هیچ نوع دریافتی نداشته و در زندگی شخصی خود دچار مشکلات فراوانی شده‌اند.

بر اساس پیگیری‌های انجام شده قرار بود این کارگران پس از اخراج زیرپوشش بیمه تأمین اجتماعی قرار گرفته و تعداد زیادی از آنان که سابقه طولانی دارند بازنشسته شوند.

«حلوای پخش نمی‌کنند»

محمدصادق جنان صفت

مجلس قانونگذاری ایران در تعامل با دولت و با هدف تصویب لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها، گام‌های بلندی برداشت و این لایحه را آماده کرد.

به گزارش روزنامه صبح ایران دنیال اقتصاد در تاریخ 23 آبان 88 آمده است: این روزها که احتمال اجرایی شدن مفاد این لایحه افزایش چشمگیری پیدا کرده است، داورى درباره پیامدهای نیک و بد آن نیز رشد یافته و از سطح نخبگان عبور و به بحثی جدی در میان خانواده‌ها، پیشموران، تولیدکنندگان و غیره تبدیل شده است. نمایندگان مجلس و همچنین مسوولان دولتی نیز در صف اول بحث‌ها در این باره قرار دارند و هرکدام بنا بر درک خود، از پیامدهای این لایحه نکاتی را یادآور می‌شوند. روز گذشته در نماز جمعه پایتخت، علاوه بر امام جمعه، سخنران پیش از خطبه‌های نماز نیز درباره این موضوع داورى و پیشنهاد دادند. در میان همه نکاتی که غلامرضا مصباحی‌مقدم به‌عنوان رییس کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی و از مطلع‌ترین افراد درباره جزئیات این لایحه در نماز جمعه تهران بیان کرد، یک نکته کلیدی وجود داشت. او گفت: «... من خیلی شفاف عرض می‌کنم، این‌طور نیست که خیال کنید از این راه (پرداخت نقدی یارانه) یک زندگی مرفهی برای مردم تأمین می‌شود. بلکه بخشی از هزینه‌هایی که ایجاد می‌شود، جبران خواهد شد و من عامیانه می‌گویم، در این راستا حلوا تقسیم نمی‌شود...» در میان همه داورى‌ها و اظهارنظرهایی که در هفته‌های اخیر درباره پیامدهای اجرایی شدن این لایحه انجام شده است، مصباحی‌مقدم که از آگاه‌ترین افراد نسبت به این موضوع است، صادقانه‌تر و صمیمانه‌تر است. واقعیت نیز دست‌کم در کوتاه‌مدت همین است و این کار تلخی‌های خاص خود را بر زندگی مردم بر جای خواهد گذاشت. بیان نکردن ابعاد این تلخی و یکسره از شیرینی‌ها گفتن به ویژه توسط اعضای ارشد دولت، خطری است که می‌تواند در دسرهای جدی درست کند. شهروندان ایرانی در هر کسب و پیشه و در هر سطح از زندگی مادی، باید نسبت به پیامدهای تلخ اجرایی این لایحه اطلاع کافی و لازم داشته باشند تا با شوک‌های عجیب و غریب مواجه نشوند.

اگر اصرار داریم که این لایحه تأثیرگذارترین لایحه‌ای است که در 3 دهه گذشته تهیه و آماده اجرا شده است، باید به همان نسبت نیز به مردم اطلاعات دقیق، شفاف و قابل‌فهم ارائه شود. بیان این نکات که با اجرایی این لایحه، ساختار تولید ایران تحول پیدا می‌کند، تورم ساختاری از میان می‌رود و ... لازم است، اما کافی نیست. شهروندان ایرانی می‌خواهند بدانند در امر نخستین، قبض‌های آب و برق ارائه‌شده از طرف دو غول انحصاری دولتی برای آنها چقدر تفاوت پرداخت دارند و چقدر از این مابه‌التفاوت را دولت می‌خواهد جبران کند.

شهروندان علاقه دارند بدانند پس از اجرایی این لایحه، نرخ کرایه تاکسی در پایتخت و در دیگر شهرها چه میزان تفاوت پیدا می‌کند و دولت چقدر از این رقم را به آنها می‌دهد تا به قول آقای مصباحی‌مقدم «بخشی از هزینه‌هایی را که ایجاد می‌شود جبران کند» پرسش شهروندان همین تفاوت قیمت‌ها است و فایده‌های بلندمدت را دست‌کم در کوتاه‌مدت باور نخواهند کرد. پرسش شهروندان این است که آیا جزو خانواده‌هایی هستند که یارانه نقدی می‌گیرند و در این صورت چقدر؟ این پرسش‌ها را جدی بگیریم.

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه چینی حمید و دخالت مزدوران انتظامی در جلوگیری از گسترش اعتراضات

تعدادی از کارگران کارخانه تعطیل شده چینی حمید قم روز شنبه ۲۳ آبان در مقابل استانداری قم تجمع کردند. کارگران معترض که تعداد آنها به ۵۰ نفر می‌رسید از ساعت هشت وسی دقیقه صبح تا ساعت ۱۱ در اعتراض به عدم رسیدگی خواسته هایشان اقدام به تجمع در مقابل استانداری قم کردند. بنا به گزارش خبرنگار آژانس ایران خبر نیروی سرکوبگر انتظامی با بستن خیابان استانداری و اعزام یک اتوبوس قصد ممانعت از تجمع معترضان و کارگران را داشت اما کارگران ساعت ۱۱ با قرار جمعی دیگر همراه با خانواده هایشان به این تجمع پایان دادند.

لازم به ذکر است که این کارخانه از ۲ سال و نیم پیش به علت تغییر مدیریت کارخانه و تمایل نداشتن مدیریت جدید به ادامه فعالیت در تولید محصولات چینی باعث تعطیلی و در نتیجه بیکاری همه کارگران آن شد. کارگران این کارخانه هرکدام ۳ میلیون تومان از این کارخانه طلب دارند. این کارخانه در ۵ کیلومتری جاده اراک واقع شده است.

تهران

خبر کوتاه و تکراری بود اما اثرش بر کارگرانی که به آنها ابلاغ شد شک آور بود و گیج کننده؛ دیروز به آنها گفتند: «امروز آخرین روز کار است؛ همه شما از فردا اخراجید» و بدین ترتیب گروهی از کارگران پیمانکاری مجتمع سیمان تهران به دلیل تمام شدن قرارداد کار پیمانکار از صبح امروز بیکار شدند. به گزارش خبرنگار ایلنا، خبر این اخراج یک روز پس از آن به کارگران اعلام شد که مسوولان کارخانه کارگر در مراسم بیستمین سالگرد تصویب قانون کار از تیز شدن چاقویی خبر داده بودند که حقوق حمایتی کارگران کشور را تهدید می‌کند.

صبح امروز اخراج شده‌گان هم زمان با نخستین روز اخراج خود در اعراض به از دست دادن کار خود مقابل کارخانه تجمع کردند و خواستار بازگشت به کار خود شدند.

باوجود آنکه اخراج شده‌گان امروز حق ورود به کارخانه را نداشتند اما میان کارگران و کارفرما بر سر تعداد و علت این اخراج اختلاف نظر است.

اخراج شده‌گان تعداد خود را ۳۰۰ نفر اعلام می‌کنند و می‌گویند که همگی از ۴ تا ۷ سال پیش با مدرک دیپلم فنی و یا گواهی فنی حرفه‌ای در سیمان تهران به عنوان کارگر ماهر کار می‌کرده‌اند و در این سالها تنها پیمانکاران آنها تغییر کرده است.

اما از سوی دیگر رمضان، مسوول مجتمع صنعتی سیمان تهران می‌گوید: اخراجی در کار نیست، مجتمع سیمان تهران برای حفظ موقعیت خود در بازار رقابتی و نامساعد کنونی از تمدید قرارداد همکاری با یکی از پیمانکاران مجری خود به نام ”پیک پاکی“ پایان داد و در نتیجه فعالیت ۱۵۵ نفر از کارکنان این شرکت که پیشتر به عنوان نیروهای پشتیبانی و خدماتی در سیمان تهران کار می‌کردند پایان یافت.

اخراج شدگان با طرح این ادعا همزمان با اخراج آنها، گروهی ۶۰ نفره با مدرک تحصیلی کاردانی از طریق اخذ آزمون به استخدام شرکت کرد آمده‌اند این پرسش را مطرح می‌کنند که چرا کارفرما حاضر نشد به جای تعیین مهلت برای ادامه تحصیل به کارگران دیپلم به پایین و یا قبول مدرک کاردانی برخی از کارگران، همه را اخراج و به جای آن کارگران تازه استخدام کرد؟

همچنین این کارگران یادآور می‌شوند که در راستای اجرای دستور وزیر صنایع مبنی بر تبدیل وضعیت استخدامی کارگران پیمانی و قراردادی به رسمی، از آنها تست اعتیاد گرفته شده است.

اما موضع مدیر مجتمع در پاسخ به این پرسش چنین است: شرکت برای تکمیل کادر غنی و تخصصی خود ۳۰ تا ۴۰ فارغ التحصیل دوره کاردانی را از طریق مراکز کربابی و به کمک اخذ آزمون استخدام کرده است اما تمامی اخراج شدگان یا فاقد مدرک کاردانی بودند و یا مدرک کاردانی آنها با حرفه تخصصی آنها مطابقت و همخوانی نداشت و در نتیجه امکان جذب آنها نبود.

هرچند مدیر مجتمع در پاسخ به اینها، ضمن تکذیب هرگونه تعدیل نیروی انسانی در سیمان تهران این اطمینان را به اخراج شدگان می‌دهد که به منظور جلوگیری از تضییع حقوق اخراج شدگان این تجمع مطالبات ۴۵ روز آخر پیمانکار را تا زمان تسویه حساب آخرین کارگر به طور موقت نگه خواهد داشت.

اما از نظر کارگران این اظهارات کافی نیست، آنها خواهان اعاده کاری هستند که تا همین روز از قبل آن نان خود را تامین می‌کردند اما امروز این کار به نام حفظ تولید در بازار نامتعادل از آنها گرفته شده است.

صرفه نظر از این موضوع، دلخوری دیگر کارگران اخراج شد از رفتار همکارانی است که تا دیروز در همین شرکت خود را نماینده صنفی آنها می‌دانستند و امروز در مقابل اخراج آنها سکوت کرده‌اند و گویا فراموش کردند که همین چندماه پیش برای تکذیب خبر این تعدیل چقدر تماس گرفتند جوایبه منتشر کردند.

اخراج کارگران پیمانی مجتمع سیمان تهران مانند همه کارگران پیمانی و قراردادی که در سالهای اخیر به دلیل اجرا نشدن کامل قانون کار خود را از دست داده‌اند کاملاً قانونی است اما این اخراج در نخستین روز از بیست ساله شدن قانونکار تداعی کننده هشدارهایی است که همین ۲ روز پیش در سالروز تصویب قانون کار از سوی فعالان کارگری داده شد.

گزارش: پانید فاضلیان

اخراج کارگران شرکت فتح

کارفرمای شرکت فتح کارگران خود را به بهانه نابسامان بودن وضعیت اقتصادی کشور اخراج کرده است. شرکت فتح ۲۷ واقع در جاده قدیم بعد از شیر پاستوریزه می باشد، این شرکت که به صورت خصوصی می باشد بیش از بیست نفر کارگر داشته که همگی بیمه بوده اند و در فضایی بزرگ کارهای اسکلت سازی و آهنگری را انجام میدادند، اما کارفرما به دلیل نابسامان بودن اقتصاد کشور تصمیم به اخراج کلیه این کارگران گرفته و آنها را اخراج کرده است.

به دنبال این اقدام تمامی کارگران اخراجی، به اداره کار مراجعه و تنظیم شکایت کرده اند و اعلام کرده اند که اگر به درستی حکم برایشان صادر نشود با حضور خانواده هایشان دست به تجمع اعتراضی خواهند زد. به اظهار کارگران، کارفرما یکی از سرمایه داران بزرگ شهر می باشد که دارای یک دفتر کار بسیار مجلل و بزرگ است که اگر بخواد با هزینه همان دفتر کار میتواند حقوق چند سال کارگران را پرداخت کند.

زنجان

تظاهرات اعتراضی کارگران اتوبوسرانی زنجان

شهرداری زنجان شرکت اتوبوسرانی این شهر را از مالکیت دولت سرمایه خارج کرده است تا به صورت یک سازمان خصوصی سرمایه داری اداره شود. شهردار و سایر دست اندرکاران در جریان تحقق این روند قبل از هر چیز بیش از ۵۰ کارگر راننده را اخراج کرده اند. به رانندگانی که خواستار واگذاری اتوبوس بوده اند، جواب رد داده اند. در عوض بیشتر دستگاه ها را در اختیار افرادی گذارده اند که اهل خرید و فروش و دلالی و چپاول حاصل کار و زحمت کارگران بوده اند. این افراد با استفاده از نفوذ و موقعیت خویش در دستگاه های

دولتی هر کدام مبالغ عظیمی وام از بانک ها دریافت کرده اند. با این وام ها اتوبوس ها را خریده و سپس به قیمت هایی بسیار بالاتر از قیمت خرید به فروش رسانده اند. ۵۰ راننده اخراجی با مشاهده این جنایت و افتادن به ورطه مرگبار بیکاری به همه جا شکایت کرده اند. آنان با رجوع به دولتمردان فریاد اعتراض سر داده اند. اما تا لحظه حاضر هیچ پاسخی دریافت نکرده اند. کارگران خواستار بازگشت به کار و تضمین حتمی اشتغال خود هستند.

فارس:

تظاهرات اعتراضی کشاورزان داراب

حدود ۵۰ نفر از کشاورزان روستای تیزاب شهر داراب در اعتراض به از بین رفتن امکانات آبیاری این روستا دست به تظاهرات زدند. آنان می گویند چند حلقه چاه تنها منبع تأمین آب برای ادامه کشت و کار محدود آن ها است، کشت و کار بسیار اندک و محدودی که با تحمل سخت ترین و فرساینده ترین کارها لقمه نانی به شکم گرسنه افراد خانواده آنان می رساند. این چاه ها اکنون در اثر بی توجهی دستگاه های مسئول دولتی به طور کامل پر شده اند و آب آن ها خشک شده است. کشاورزان اضافه می کنند که هیچ ریالی برای پرداخت هزینه حفاری چاه ها ندارند و خشک شدن آن ها در حکم از دست دادن کامل کار و خشک شدن شریان معیشت آن ها و افراد خانواده های آنان است.

اخراج کارگران اسید سیتریک کرمانشاه

شرکت کیمیای غرب گستر از زیرمجموعه های کارخانه اسید سیتریک کرمانشاه است که در ماه های اخیر به مالکیت شرکت شستا در آمده است. شستا یک مؤسسه بزرگ سرمایه گذاری و مالی متعلق به « سازمان تأمین اجتماعی » است. سازمان اخیر مدت ها است که در چهارچوب یک برنامه ریزی حساب شده دولتی نقش یک تراست مالی عظیم را به دست آورده است. بنگاه های سرمایه گذاری معینی تشکیل داده و کارخانه ها و شرکت های اقتصادی زیادی را از طریق همین نهادها به مالکیت مستقیم خود در آورده است. بسیاری از این کارخانه ها و مراکز کار در شمار واحدهای عظیم صنعتی کشور هستند که در میان آن ها می توان از لوله سازی خوزستان نام برد. شرکت کیمیای غرب گستر نیز در زمره کارخانه هایی است که مالکیت آن به سازمان تأمین اجتماعی و به نهاد مالی شستا متعلق به این سازمان منتقل شده است. سرمایه داران شستا یا در واقع گروه سرمایه داران دولتی اداره کننده و مالک سازمان تأمین اجتماعی در نخستین گام پس از تصرف کارخانه، 110 نفر از کارگران شرکت را اخراج کرده اند. همه این 110 کارگر به علاوه تمامی کارگرانی که هنوز اخراج نشده اند از ماه مهر تا حالا هیچ ریالی دستمزد دریافت نکرده اند. اقدام جنایت آمیز سازمان تأمین اجتماعی اکنون مورد اعتراض همه کارگران قرار گرفته است. همه بیکارشدگان خواستار لغو احکام اخراج، پرداخت تمامی مطالبات معوقه و تضمین اشتغال خویش هستند.

منبع: آژانس ایران خیر

21 آبان 88

جان باختن یک کارگر در سنندج

بنا به خبر رسیده از سنندج روز پنجشنبه 21 آبان ماه یک کارگر به دلیل سقوط به داخل چاه آب در دست احداث جانش را از دست داد. خیر رسیده حاکی است "یداله محمدی" اهل روستای اوپهنگ از توابع سنندج در حین حفر یک حلقه چاه آب در شهر سنندج به درون چاه سقوط کرده و در دم جانش را از دست داده است. سایت پیام
جمعه ۲۲ آبان ۱۳۸۸

اعتصاب کارگران شهرداری خرمشهر اعتصاب کردند

سایت خبری آینده در تاریخ 22 آبان 1388 گزارش داد: کارگران شهرداری خرمشهر در اعتراض به وضعیت بحرانی بهداشت این شهر دست به اعتصاب زدند. سایت نامبرده گزارش داد این اعتصاب در رابطه با بحران عدم جمع آوری زباله خرمشهر بوده است. این خبر به نقل از مردمک نقل شده است؛ بحران زباله و پیامدهای بهداشتی این بحران در شرایطی خرمشهر را فرا گرفته است که محمود احمدی نژاد خود را فرماندار این شهر اعلام کرده است. احمدی نژاد در ادامه سفرهای استانی خود در روز سوم خرداد امسال در جمع مردم معترض شهر اعلام کرد پنده شخصاً امروز در جمع شما تصمیم گرفته ام که به عنوان فرماندار یا معاون فرماندار در خدمت شما باشم تا شخصاً پیگیر امور برای اجرایی شدن هر چه سریع تر آن باشیم؟

این در شرایطی است که شهروندان خرمشهر در حالی با مشکلات بهداشتی روبه‌رو شده‌اند که تبلیغ برای پیشگیری از ازدیاد میکرووب و توسعه هشدارها و اقدامات بهداشتی برای جلوگیری از بیماری‌ها و به ویژه بیماری آنفولانزای نوع A در کشور تشدید شده است. بیستم آذرماه سال گذشته هم پس از گذشت چهار ماه از پرداخت نشدن حقوق کارکنان و کارگران شهرداری خرمشهر، شمار زیادی از کارگران شهرداری این شهر، با دست کشیدن از کار و تجمع در برابر شهرداری، خواستار رسیدگی به وضعیت خود شدند. کارگران شهرداری خرمشهر امسال در شرایطی اعتصاب کرده‌اند که رانندگان سازمان اتوبوس‌رانی و حمل و نقل درون شهری خرمشهر پنجم آبان ماه امسال در اعتراض به پرداخت نشدن چهارماه حقوق خود به مدت چندساعت دست از کار کشیدند. حدود 350 نفر از کارگران شرکت کشتی‌سازی بحرکان؟ خرمشهر هم 25 مرداد امسال به دلیل بی‌کار شدن و تعطیلی واحد صنعتی خود، مقابل فرمانداری خرمشهر تجمع کردند و خواستار رسیدگی به اوضاع نابسامان خود شدند.

بحران در خرمشهر

مردم خرمشهر در شهری زندگی می‌کنند که باید آب آشامیدنی را با بشکه بخرند، فاضلاب‌های جاری را تحمل و سگ‌های ولگرد را به عنوان یک تهدید قلمداد کنند. احمدی‌نژاد در سفر سوم خرداد به خرمشهر که با استقبال سرد مردم این شهر و حمل پلاکاردهای فقط دروغ؟ از سوی مردم همراه بود، اعلام کرد که پروژه انتقال آب از کرخه به این منطقه با سرعت خوبی در حال انجام است.

رئیس دولت اعلام نکرد که مردم خرمشهر چه وقت می‌توانند از این پروژه آبرسانی بهره‌برداری کنند. شوری آب در شهرهای آبادان و خرمشهر از 20 هزار واحد بالاتر رفته تا حدی که برای استحمام هم قابل استفاده نیست و دستگاه‌های آب تصفیه‌کن شهری نتوانسته شوری آب این شهرها را کم کند. آمار دقیقی از نرخ بیکاری در خرمشهر در دست نیست اما خبرگزاری فارس گزارش داده بود که بیش از نیمی از مردم شهر زیر خط فقر، 45 درصد آنها تحت پوشش کمیته امداد و بهزیستی و نرخ رشد بیکاری 27 درصد است.

بر اساس قانون، تامین شغل، رفاه و مسکن شهروندان کشور بر عهده دولت است و مشخص نیست و عده‌های دولت به‌ویژه تامین آب آشامیدنی، راه حل فاضلاب و مینروبی در استان جنگ‌زده خوزستان چه زمانی تحقق پیدا می‌کند.

زمزمه‌های درگوشی دولتمردان بیکاری را به رنگ فاجعه امضا می‌زند

لطفا جواب دهید! بیکاری 72/17 درصد است

اشاره وزیر تعاون به تعداد بیکاران نشان از افزایش بیکاری در کشور دارد، به طوری که اگر 4 میلیون بیکار در کشور وجود داشته باشد نرخ بیکاری چیزی حدود 72/17 درصد خواهد بود زیرا جمعیت فعال طبق آخرین آمار 6/22 میلیون نفر اعلام شد.

به گزارش ایلنادر تاریخ 22 آبان 88 آمده است: کابوس بیکاری علاوه بر اینکه خانواده‌های ایرانی را آزار می‌دهد، بلایی برای دولتمردان هم شده است. بدون شك می‌توان گفت که جنس بیکاری از جنس تورم است یعنی با اعلام دستوری، کاهش نمی‌یابد و اگر هم ادعا شود که بالا رفته یا پایین آمده است، به قدری در زندگی مردم ساری و جاری است که به سرعت صحت و سقم ادعاها را بر ملا می‌کند.

البته دولتمردان راه‌هایی را برای کاهش نرخ بیکاری در پیش گرفتند، اما نتایج مستفاد، چندان موفقیت‌آمیز نبود. بنگاه‌های زودبازده، طرحی که چهارمی آماده کرد و احمدی‌نژاد اجرا، طرفی نیست آن چنان‌که پیش‌تر طرح ضربتی ایجاد اشتغال صفدرحسینی در آن ناکام مانده بود.

مسکن هم که در دوره رونق خود، رشد 200 درصدی داشت و جامعه را به سر حد انفجار رسانده بود، به رکود کشیده شد تا متعاقب آن، 400 صنعت مرتبط را به رکود کشد و بیکاری را دامن زند.

واردات هم البته کم‌تاثیر نبود. دولت نهم که در روزهای سخت قصد داشت بیکاری را به بهای افزایش تورم کاهش دهد، با چنان تورمی روبرو شد که ناچار شد برای تنظیم قیمت‌ها، آسان‌ترین راه‌ها را برگزیند و این شد که رکورد واردات هر سال شکسته شد، تا جایی که واردات 56 میلیارد دلاری سال 87، به رکوردی در میزان واردات کالا و خدمات تبدیل شد که انگار کسی جز خود دولتمردان نهمی و دهمی، قادر به شکستن آن نباشند.

این شد که این بار کاهش تورم به عنوان هدف انتخاب شد و مسئله بیکاری باز هم بغرنج‌تر شد.

بحران اقتصادی جهان و بحران صنعت و تولید در ایران ناشی از سوءمدیریت‌های این بخش هم مزید بر علت شد تا فقط در سال پیش، 200 هزار نفر دیگر بیکار شوند و ابعاد مسأله بیکاری را چنان عمقی دهند که بنا به اذعان نمایندگان مجلس، بیش از 80 درصد مراجعات مردمی به نمایندگان را، تقاضا برای شغل تشکیل دهد.

شاید متمرثرترین راهکار دولت نهم در حل بحران بیکاری، تغییر شاخص اشتغال بود که البته نوعی پاک کردن صورت مسئله محسوب می‌شد. اشتغال از دو روز در هفته به دو ساعت در هفته تقلیل پیدا کرد تا بلکه بیکاری که قصد داشت نرخ‌های بالاتر از 20 درصد را نیز طی کند، در همان مرز 10 تا 20 درصد نگاه داشته شود. موسی‌الرضا ثروتی، نماینده بجنورد در این زمینه با طرح این پرسش که این چه رسمی است که در این مملکت اگر فرد در یک هفته یک ساعت هم کار کند، شاغل محسوب می‌شود، می‌گوید، اگر هر نفر در هفته یک ساعت هم کار داشته باشد شاغل محسوب می‌شود، آیا این شاغل بودن است؟ در آمار سرشماری سال 85 دیدیم می‌رفتند در خانه‌ها و دق‌الباب می‌کردند و می‌پرسیدند شما در هفته یک ساعت کار می‌کنید؟ آن فرد روستایی هم می‌گفت من هفته‌ای 100 ساعت کار می‌کنم، اما برای سرشماری باید به شهرها بیایید و ببینید که مردم هفته‌ای 44 ساعت کار می‌کنند، اما نمی‌توانند زندگی‌شان را تامین کنند، چرا؟ دلیل آن تنها این است که در چنین نرم‌افزاری که در غرب مورد استفاده قرار می‌گیرد یک ساعت ارزش افزوده کار برابر یک سال کار دامدار ما است. یک ساعت ارزش افزوده آنها با یک سال کار ما برابری می‌کند، اینها نکاتی است که باید به آن توجه کرد و دولت نهم توجه نکرد.

بازخوانی پرونده‌های دیروز

اگر عمده مانور تبلیغاتی دولتمردان نهم بر محور نرخ بیکاری حدوداً 13 درصدی خاتمی، با شاخص اشتغال دو روز در هفته و تقلیل این نرخ به حدود 11 درصد با شاخص اشتغال دو ساعت در هفته که البته این بخش دوم اعلام نمی‌شد، بنا شده بود، آمارهای امروز که گاهی از زبان برخی دولتمردان عنوان می‌شود، نشان می‌دهد که با همین شاخص نازل نیز بیکاری به مرز 6/17 درصد رسیده است.

نخستین اعتراف تلویحی به شکست سیاست‌های دولت نهم را وزیر کار دولت دهم اعلام کرد. شیخ‌الاسلام با اشاره به کاهش تعداد شاغلان، عملاً نشان داد که برنامه‌های دولت نهم در 4 سال گذشته، نه تنها تعداد شاغلان ایرانی را افزایش نداده است، بلکه سبب ریزش تعدادی شغل نیز شده است. این در حالی است که دولت نهم و هزینه‌های جاری آن که در بودجه‌های سنواتی هر سال اعلام می‌شود، نشان می‌دهد که دولت و حقوق‌بگیران آن کوچک نشده‌اند، بلکه اکثر ریزش تعداد شاغلان، به بخش‌هایی چون بخش خصوصی و تعاونی بازمی‌گردد. در برنامه اعلامی شیخ‌الاسلام برای تصدی وزارت کار عنوان شده بود که طی 4 سال یعنی از سال 1383 تا 1387 حدود 322 هزار شغل در کشور از بین رفته است و این در حالی بود که دولت مدعی بود فقط از راه بنگاه‌های زودبازده و حد فاصل سال‌های 1384 تا 1387، قریب 950 هزار شغل ایجاد کرده است.

تیر خلاص وزیر تعاون

با این حال، اظهارات وزیر تعاون دولت نهم و دهم، طعم تلختری برای مسوولان دولتی داشت. عباسی، وزیر آرام تعاون این بار آماري را اعلام کرد که تمامی محاسبات و ارقام پیشتر اعلام شده را به هم می‌ریخت. «با تمام تلاش‌هایی که توسط دولت‌ها در سال‌های اخیر صورت گرفته هنوز حدود 4 میلیون بیکار در کشور داریم.» عباسی که در همایش بنیادهای توسعه تعاون و کار آفرینی استان‌ها سخن می‌گفت، خاطر نشان کرد: «متأسفانه در شرایط فعلی کارکردن و ایجاد فعالیت‌های خصوصی در کشور ما مورد توجه نیست و این موضوعات به کاهش بهره‌وری دامن زده است. به لحاظ قانونی وزارت کار و امور اجتماعی می‌تواند برای اشتغال کشور ساختار ایجاد کند ولی تاکنون به این مسأله پاسخ داده نشده است که اگر بانک‌ها تسهیلات نپردازند و اگر نتوانیم بین کارگر و کارفرما ارتباط برقرار کنیم، چه دستگاہی پاسخگو خواهد بود؟» اشاره وزیر تعاون به تعداد بیکاران نشان از افزایش بیکاری در کشور دارد، به طوری که اگر 4 میلیون بیکار در کشور وجود داشته باشد نرخ بیکاری چیزی حدود 72/17 درصد خواهد بود زیرا جمعیت فعال طبق آخرین آمار 6/22 میلیون نفر اعلام شده است.

افزایش نجومی مستمری‌بگیران بیمه بیکاری

اظهارات وزیر تعاون، واکنش سریع مدد رئیس مرکز آمار کشور را به همراه داشت. مدد می‌دانست که در اعلام رقم 4 میلیون بیکار در کشور، بیش از همه وی زیر سوال رفته است چرا که وی در 4 سال گذشته بارها از کاهش نرخ بیکاری در کشور خبر داده است و لذا آمار وزیر کار مبنی بر از بین رفتن مشاغل در کشور و نیز آمار وزیر تعاون درباره وجود 4 میلیون بیکار در کشور، نشان می‌دهد که آمارهای اعلامی مدد درست نبوده است، اما اظهارات اخیر فلسفی، مدیرکل بیمه بیکاری وزارت کار درباره افزایش 15 درصدی تعداد مستمری‌بگیران بیمه بیکاری نیز نشان داد که در آزمون راست‌آزمایی آماری، کفه ترازو به نفع وزیر تعاون سنگین‌تر خواهد بود.

مدیرکل بیمه بیکاری وزارت کار و امور اجتماعی تعداد افراد مستمری‌بگیر بیمه بیکاری را در حال حاضر 157 هزار نفر اعلام کرد و گفت: این تعداد نسبت به مدت مشابه سال گذشته حدود 15 درصد رشد یافته است. این اظهارات در حالی است که باید توجه داشت با توجه به ضوابط پرداخت بیمه بیکاری، بخش اعظم کارگران قرارداد موقت پس از اخراج یا اتمام قرارداد قادر به بهره‌گیری از این بیمه نیستند و لذا در آمار فوق محسوب نمی‌شوند.

بیکاری در صدر آسیب‌های اجتماعی

به گفته عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور سید فقر، سبد خرید 40 درصد جامعه شهری است و بیش از 90 درصد این افراد جزو شاغلان هستند. احمد بخارایی جامعه‌شناس و عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور با بیان این مطلب و با اشاره به اینکه وقتی وضع شاغلان این است، تکلیف بیکاران مشخص است، می‌گوید: آیا نباید «بیکاری» را در صدر اولویت‌بندی آسیب‌های اجتماعی قلمداد کنیم؟ شما به این پرسش پاسخ دهید.

دستگیری 700 پناهنده عمدتاً افغانی در مرز سیستان و بلوچستان

به گزارش ایلنا در تاریخ 22 آبان 1388 آمده است: بیش از 700 مهمان ناخوانده در طول نوار مرزی سیستان و بلوچستان متوقف شدند. به گزارش خبرگزاری ایلنا، ماموران فرماندهی مرزبانی سیستان و بلوچستان، مستقر در هنگ‌های مرزی استان روز 5شنبه موفق شدند بیش از 700 تبعه بیگانه را که قصد ورود غیر مجاز به داخل کشور داشتند شناسایی و دستگیر کنند. بنابراین گزارش ماموران فرماندهی مرزبانی استان سیستان و بلوچستان مستقر در هنگ‌های مرزی تابعه استان در راستای کنترل نوار مرزی و جلوگیری از ورود غیرمجاز افغانه به داخل خاک جمهوری اسلامی ایران موفق شدند تعداد زیادی از این افراد را شناسایی و دستگیر کنند. این گزارش حاکی است، ماموران در حین گشت زنی و اجرای کمین در طول نوار مرزی 710 نفر از اتباع بیگانه را که اکثر آنان را افغانه تشکیل می‌دهد را شناسایی و دستگیر کردند. قرار است این افراد پس از سیر مراحل قانونی و تشکیل پرونده جهت طرد از کشور به مراجع ذیصلاح تحویل شوند.

سازماندهی صندوق تعاون کارگری در مراکز کاری

یداله خسروشاهی

رژیم جمهوری اسلامی جهت جلوگیری از سازمانیابی کارگران در مراکز کاری فشار مضاعفی را بر فعالین جلو صحنه کارگری وارد می‌کند. هدف رژیم از این فشارها در مضیقه مالی قرار دادن این فعالین و دور کردن آنها از توده کارگران است.

واقعیت این است که با توجه به تورم موجود، دستمزد شاغلین کارگری کفاف مخارج زندگی آنها را نمی‌دهد. حال اگر کارگری بهر دلیل اخراج و یا روانه زندان شود خانواده او در مضیقه مالی شدیدی قرار خواهد گرفت. چرا که برخلاف کارگران کشورهای پیشرفته صنعتی که کارگران با مبارزه خود توانسته‌اند در صورت بیکاری از حداقل حقوق بیکاری بهره‌مند شوند، در ایران کارگری که بیکار می‌شود بدون هیچ پشتوانه مالی در جامعه رها شده و فشار مالی شدیدی بر او و خانواده اش وارد خواهد شد. ما همواره اخبار خودکشی کارگرانی که پس از بیکاری و اخراج بر اثر فشار مالی خود را از این جهنمی که برایشان ساخته‌اند رها کرده‌اند را می‌شنویم و یا فروش کلیه و جرم خری نیز بخاطر فقر مالی در بین خانواده‌های کارگری رواج پیدا کرده است.

طی چند سال اخیر رژیم با توجه به رقابت شدید در بازار کار و خیل میلیونی کارگران بیکار، با اخراج و زندانی کردن فعالین کارگری در صدد برآمده که با ایجاد رعب و وحشت بیکاری در میان کارگران آنها را از هرگونه اقدام جهت سازمانیابی خود برحذر دارد و در ایجاد وحدت و یکپارچگی کارگران موانعی را ایجاد کند. نمونه بارز آن سرکوب شدید کارگران سندیکای واحد و بیکار کردن بیش از سی نفر از فعالین این سندیکا و زندانی کردن اسالو و مددی از مسئولین سندیکا، سرکوب و دستگیری فعالین کارگری در کردستان، فشار غیر انسانی و طاقت فرسا بر محمود صالحی در زندان با توجه به مرضی شدید ایشان و همچنین دستگیری تعداد زیادی از فعالین کارگری در اول ماه مه در پارک لاله و پرونده سازی برای آنها می‌باشد. که این وحشت و حساسیت بسیار رژیم در مورد وحدت کارگران را به نمایش می‌گذارد. همه این توحشات و سرکوب‌ها بدین خاطر است که مسئولین رژیم با توجه به تجربیات سال پنجاه و هفت بخوبی می‌دانند که در صورت متحد شدن کارگران هیچ نیرویی قادر به جلوگیری از اقدامات آنان نخواهد بود. لذا در موقعیت فعلی که اکثر مراکز کاری و اقتصادی کشور به سپاه پاسداران سپرده شده، رژیم بحساب خود در نظر دارد علاج واقعه را قبل از وقوع به پیش برد و حاکمیت پادگانی را بر جامعه کارگری مستولی نماید.

از این روست که اخیراً این موضوع گریبانگیر فعالین کارگری سندیکای نیشکر هفت تپه نیز شده است. طی مبارزه چند ساله، کارگران هفت تپه علی رغم فشارها و سرکوب های رژیم توانستند تشکل خود را سازمان دهند. اما با توجه به تجربه سندیکای واحد، رژیم همان ابزار زندان و بیکاری را در مورد فعالین کارگری هفت تپه نیز در پیش گرفت و اخیراً چهار نفر از فعالین کارگری این سندیکا را روانه زندان کرد. این در موقعیتی است که حکم شش ماه زندان تعزیری و شش ماه زندان تعلیقی علی نجاتی مورد تأیید قرار گرفته و پرونده دیگر این فعال کارگری و رضا رخشان در یکی دیگر از دادگاه ها جهت پیگیری قضایی مفتوح است و امکان به زندان رفتن این دو فعال کارگری و منتخب کارگران نیز بسیار زیاد می باشد.

این درست است که زندان فشار زیادی بر فعالین کارگری وارد می کند. بخصوص فشارهایی که این فعالین در مدت زندان متحمل می شوند غیر قابل انکار است. نمونه آن فشار مضائف بر اسالو است که به زندان کرج منتقل شده و در آنجا با توصیه مسئولین زندان هر روز مورد تهاجم قرار می گیرد و حتا از معالجه او جلوگیری بعمل می آید. اما در همین موقعیت فشار مالی که بر خانواده این فعالین کارگری وارد می شود تاثیر بسیار بدی بر روحیه فعالین کارگری زندانی وارد می کند که حتا با فشار زندان قابل مقایسه نیست.

از طرفی با توجه به برخورد سرکوبگرانه رژیم، کسی که در زمینه مسائل کارگری در حال فعالیت است گرچه آگاهانه امکان دستگیری و به زندان رفتن خود را پیش بینی می کند، اما لازم است حد اقل از نظر تأمین مسئله مالی خانواده فکرش آسوده باشد و تمامی فکر و ذهنش در زندان متوجه این موضوع نباشد که در نبود او چه فلاکتی از نظر مالی بر خانواده اش مستولی خواهد شد.

لذا لازم است کارگران در مورد رفع این نقیصه و هیولای گرسنگی چاره ای بیاندیشند و با راه کارهایی این ترنند رژیم را خنثی کنند. یکی از راه های اصلی و اساسی که وجود دارد در وحله اول حمایت مالی کارگران هر مرکز کاری از نمایندگان و فعالین کارگری محل کار خود می باشد و در مرحله بعدی کمک مالی سایر کارگران به خانواده دستگیر شدگان و اخراجی ها است.

بر مبنای اساسنامه هر سندیکا کارگران لازم است که پس از عضو شدن حق عضویت ماهانه خود را به سندیکا بپردازند. که در صورت عملی شدن این موضوع هیات مدیره و صندوق دار سندیکا قادرند بخشی از این حق عضویت ها را با پذیرش سایر کارگران در اختیار خانواده کارگران زندانی و اخراج شده قرار دهند. در صورتی که در اساسنامه سندیکا صحبتی از پرداخت کمک مالی به فعالین کارگری برده نشده، فعالین سندیکا می توانند طی طوماری که به امضاء کارگران رسیده این نقیصه را برطرف نمایند.

فعالین هر مرکز کاری قادرند با پذیرش کارگران اقدام به ایجاد صندوق تعاون کارگری کنند و ضمن واریز کردن حق عضویت ها و کمک های مالی سایر کارگران، مخارج خانواده فعالین کارگری زندانی را تأمین نمایند. در همین راستا نیز سایر فعالین کارگری می توانند با ایجاد صندوق همیاری به خانواده کارگران زندانی کمک های مالی را جمع آوری و با در اختیار قرار دادن این کمک ها به خانواده دستگیر شدگان از فشار رژیم بر فعالین کارگری و خانواده آنها بکاهند.

واقعیت این است که همانطور که آقای نجاتی طی دو نامه اخیر خود تأکید کرده اند که "من روی حمایت مادی-معنوی توسط کارگران و نه جاهای دیگر تأکید می کنم."، من نیز معتقدم که تنها نیرویی که قادر است این ترنند رژیم را خنثی کند و فعالین کارگری را از وحشت گرسنگی خانواده برهاند، خود کارگران هستند و نه هیچ نیروی دیگر خارج از محدوده کارگری.

برای درک بهتر موضوع من به چند تجربه شخصی خود اشاره می کنم، در سال هزار و سیصد و پنجاه و سه پس از یک اعتصاب موفق جهت گرفتن بخشی از خواسته های آنی کارگران در پالایشگاه تهران، من که دبیر سندیکای کارگران این پالایشگاه بودم بعنوان تحریک کننده و اغتشاشگر در صنایع نفت توسط ساواک دستگیر و به کمیته مشترک برده شدم. پس از یکماه شکنجه مرا با پاهای خونی به سالن اجتماعات پالایشگاه آوردند تا متنی را که ساواک نوشته بود در مقابل کارگران بخوانم. در آن متن من می گفتم که با داشتن دبیر از کارمند شدن امتناع ورزیدم، چرا که هدفم ایجاد اغتشاش در نفت و ضربه زدن به اقتصاد کشور بود. پس از آنکه این متن را خواندم بخاطر ضعف مفرط در حضور صدها کارگر که به من گوش می دادند از هوش رفتم و وقتی بهوش آمدم در بیمارستان شهربانی بودم.

پس از این نمایش، کارگران تصمیم گرفتند که تا آزاد شدن من دست به اعتصاب بزنند. بعد از چند روز اعتصاب، مسئولین شرکت نفت پذیرفتند تا زمانی که من در زندان هستم دستمزد مرا به خانواده ام پرداخت

کنند و دکتر اقبال این نامه را امضاء کرد و پس از آنکه نامه به کارگران نشان داده شد آنها با این ترفند به اعتصاب خود پایان دادند.

یکی دیگر از مشکلات ما در آنمقطع تنبیه انضباطی کارگران بود. بعضی از کارمندان به بهانه های مختلف کارگران فعال را برای چند روز از کار معلق می کردند. که این تعلیق در پرونده آنان ثبت می شد و درموقع افزایش مزد به این کارگران چیزی تعلق نمی گرفت ضمن اینکه در مدت تعلیق نیز دستمزدی به آنها پرداخت نمی شد.

مسئولین سندیکا تصمیم گرفتند که در صورت تعلیق بی مورد کارگران، دوبرابر دستمزد روزهای تعلیق را از صندوق سندیکا به کارگر بپردازند. با اجرائ این برنامه و پس از مدتی ما دیگر شاهد تعلیق بی مورد کارگران نبودیم و با این تصمیم قادر شدیم مقابل این ترفند کارفرما بایستیم و عمل او را خنثی کنیم.

تجربه دیگر که من طی سه سال در متن آن قرار داشتم مربوط به کارگران بندر لیورپول انگلیس و کارگران بیمارستان "هلینگدون" لندن است. پانصد نفر از کارگران رسمی بندر لیورپول بخاطر اخراج چند کارگر قراردادی دست به اعتصاب زده و خواهان بازگشت آنان به کار شدند. در همین زمان تعداد شصت نفر از کارگران زن هندی تبار بیمارستان هلینگدون که تا بیست و نه سال سابقه کار داشتند بخاطر تغییر پیمانکار بیمارستان و تاکید این پیمانکار بر تحمیل و تجدید قرار داد کاری نامناسب جدید دست به یک اعتصاب زدند. ما همراه با تعدادی از فعالین کارگری انگلیس و فعالین کارگری کشور ترکیه که مقیم انگلیس هستند کمیته ای در حمایت از اعتصاب این کارگران را سازمان دادیم. هر ماه حدود یکصد نفر با ساز و دهل به شهر لیورپول می رفتیم و در راهپیمایی کارگران این بندر شرکت می کردیم و طی دو سال چندین راه پیمایی در شهر لندن در حمایت از این کارگران را به پیش بردیم.

کارفرمای بندر لیورپول طی نامه ای تمامی کارگران این بندر را اخراج کرد. در مقطع شروع اعتصاب دولت در دست حزب محافظه کار انگلیس بود. در ابتدا دبیر کل اتحادیه آقای "بیل موریس"، از اعتصاب کارگران حمایت کرد. کارگران طی دو سال مبارزه توانستند حمایت تمامی اتحادیه های بنادر جهانی را بدست آورند. از استرالیا تا کانادا، از ژاپن و فیلیپین و اندونزی و تمامی اتحادیه های کارگران بنادر و کشتیرانی کشورهای اروپایی و ترکیه و ... به حمایت از این اعتصاب روی آوردند و کمک های مالی بسیاری به کارگران اعتصابی کردند. با توجه به نزدیک بودن انتخابات در انگلستان و احتمال روی کار آمدن حزب کارگر و با توجه به اینکه چهل در صد از سهام این بندر در اختیار دولت بود کارگران بندر لیورپول به امید بازگشت به کار توسط حزب کارگر و حمایت این حزب از آنها، اعتصاب را بمدت دو سال ادامه دادند. با روی کار آمدن حزب کارگر مسئولین اتحادیه بندر ضمن جلسات متوالی با نمایندگان مجلس و حزب کارگر دریافتند که این حزب نیز همانند حزب محافظه کار از آنها حمایت نمی کند و به آنها پیشنهاد بازخرید سنوات خدمت را می دهد. مسئولین اتحادیه کارگران بندر لیورپول شکایت خود را به کنفدراسیون کارگران حمل و نقل جهانی ارائه دادند. طی نشستی با دبیر کل این کنفدراسیون و دبیر کل اتحادیه کارگران حمل و نقل انگلیس و نماینده دولت، هر سه این نمایندگان رأی به بازخرید کارگران دادند و آنها را از کار برکنار کردند.

در ابتدای شروع این اعتصاب من طی مطلبی که در نشریه کارگران بندر لیورپول نیز به چاپ رسید به آنها یادآور شدم که دلخوش کردن به نمایندگان مجلس آینده و حزب کارگر هیچ گرهی از کار شما را باز نخواهد کرد. در آن نامه قید کردم که گرچه حمایت های جهانی سایر کارگران مفید است اما حمایت کارگران انگلیس از این اعتصاب از درجه اهمیت بیشتری برخوردار است و بایستی نیروی خود را صرف گرفتن حمایت از کارگران انگلیس کرد. اما در تمامی مدت این دو سال تاکید بر گرفتن حمایت های بین المللی و توهم به نمایندگان مجلس و حزب کارگر باعث غفلت نمایندگان بندر در جهت کسب حمایت از سایر کارگران کشور خود شد. و همانطور که یادآور شدم در جلسه نهایی، دبیر کل کنفدراسیون کارگران حمل و نقل جهانی و دبیر کل کارگران حمل و نقل انگلیس همراه با نماینده دولت حکم اخراج تمامی این پانصد نفر کارگر را صادر کردند. لازم است یادآور شوم که طبق قوانین انگلیس اگر اعتصاب کارگران در چارچوب قوانین اتحادیه به پیش رود و اتحادیه از اعتصاب حمایت کند، دستمزد زمان اعتصاب بر عهده اتحادیه است. اما چنانچه کارگران خارج از اتحادیه دست به اعتصاب بزنند و اعتصاب مورد موافقت اتحادیه قرار نگیرد، دولت موظف است به خانواده کارگر اعتصابی دستمزد بیکاری پرداخت کند ولی دستمزد خود کارگر در زمان اعتصاب قطع می شود.

از طرف دیگر زنان اعتصابی بیمارستان هلینگدون لندن در ابتدا به اتحادیه خدمات "یونیسون" روی آوردند. اتحادیه از اعتصاب آنها حمایت کرد. اما با توجه به طولانی شدن زمان اعتصاب مسئولین اتحادیه خدمات

پیشنهاد باز خرید شدن کارگران را به آنها دادند. نماینده این شصت زن نظافتچی این پیشنهاد را رد کرد. در نتیجه پس از حدود یکسال و نیم اتحادیه خدمات آنها را از اتحادیه اخراج کرد. زنان اعتصابی و بخصوص نماینده آنان در این مدت با مراجعه به مسئولین حزب کارگر و نمایندگان مجلس به نتیجه مورد دلخواه خود که بازگشت بکار طبق قرار داد سابق بود نرسیدند. زنان اعتصابی در عمل دریافتند که از این امام زاده ها معجزه ای نمی توان انتظار داشت. آنها طی یک جلسه جمعی تصمیم گرفتند که به کارگران و نیروهای مترقی انگلیس روی آورند و حمایت از اقدام خود را از آنها بخواهند. طی یکسال و نیم بعد این زنان اعتصابی ضمن شرکت در تمامی تظاهرات با سخنرانی و بازگویی مشکلات خود و همچنین تماس با کارگران انگلیسی و احزاب و شخصیت های مترقی قادر شدند حمایت وسیعی از خود را بدست آورند. و در نهایت پس از سه سال مقاومت و برگزاری پیکت اعتراضی هر روزه در جلو بیمارستان موفق شدند بر مبنای قرار داد کار سابق بکار بازگردند.

در جشن بازگشت به کار که در یک سالن برگزار کردند، نماینده این شصت زن مبارز طی سخنانی ابراز داشت: در ابتدای اعتصاب ما امیدمان به اتحادیه خدمات، حزب کارگر، نمایندگان مجلس و حتا مسئولین کلیسا بود. طی یکسال و نیم بارها به آنها مراجعه کردیم که در نهایت هیچ نتیجه ای از این جماعت عاید ما نشد. او اظهار داشت من که یک فرد مذهبی بودم در عمل دریافتم که دست همه این ها برای بی حقوق کردن ما در دست یکدیگر است. لذا به کارگران و مردم روی آوردیم و در نهایت با اهرم و پشتیبانی آنها به نتیجه رسیدیم و در انتها با شعار "زنده باد سوسیالیسم" سخن خود را به پایان رساند.

لذا با توجه با تجربیات خود(1)، باز هم من تأکید بجای آقای نجاتی را مد نظر قرار می دهم و همچون ایشان می گویم که "کس نخارد پشت من جز ناخن انگشت من". تکیه بر کارگران و ایجاد وحدت و یگانگی و احساس مسئولیت در آنها نسبت به منتخبین خود چاره برون رفت از این جو هیولای گرسنگی است که از طرف رژیم ایجاد شده است.

چاره کارگران وحدت و تشکیلات است

یداله خسروشاهی

بیست و دوم آبان ماه هزار و سیصد و هشتاد و هشت

(1) من عمداً برای جلوگیری از طولانی شدن مطلب به تجربه کارگران شرکت نفت در مورد گرفتن کمک مالی در مقطع اعتصابات سال پنجاه و هفت اشاره ای نمیکنم. کسانی که مایل باشند میتوانند به نوشته من تحت نام "تجربه نفتگران در انقلاب پنجاه و هفت" در سایت های فارسی زبان رجوع نمایند.

افزایش مهاجرت از روستا به شهر به دلیل افزایش فقر در روستاها

به گزارش خبرگزاری دولتی ایلنا در تاریخ 22 آبان 88 آمده است: هزینه هر خانوار شهری در ایران به طور متوسط دو برابر هر خانوار روستایی است. به گزارش خبرگزاری ایلنا، آخرین بررسی های صورت گرفته توسط مرکز آمار ایران نشان می دهد هر خانوار روستایی در سال گذشته مانند خانوار شهری کماکان با مشکل بیشتر بودن هزینه ها از درآمد روبرو بود. بر این اساس در سال گذشته هر خانوار روستایی حدود 557 هزار تومان کسری بودجه داشت که این رقم با توجه به میزان پایین درآمد و هزینه در روستا بسیار بالاست. بررسی ها نشان می دهد در سال قبل هر خانوار شهری نیز با مشکل کمبود حدود 600 هزار تومانی درآمزش نسبت به هزینه ها مواجه بوده است. این رقم در روستا با اندکی کاهش به 557 هزار تومان رسیده است. بر اساس این گزارش، هزینه متوسط یک خانوار روستایی به طور کلی در حدود 5 میلیون و 399 هزار 492 تومان بوده است. در حالی که متوسط درآمد خانوار روستایی ایرانی به 4 میلیون و 842 هزار و 387 تومان می رسد.

پایین بودن امکانات در روستاها و همچنین عدم بر خورداری اغلب روستاهای ایران از ابتدایی ترین نیازها مانند بیمارستان و پزشک، آب شرب و... نماینگر بالا بودن هزینه زندگی در روستا به نسبت موقعیت است. آمارهای استخراج شده نشان می دهد طی سال های اخیر همواره روند مهاجرت روستاییان به شهرها از سیری صعودی برخوردار بوده است و این معضل نه تنها سبب کاهش سهم روستاییان از جمعیت شده بلکه مشکلات عدیده ای برای شهرهای مهاجر پذیر نیز ایجاد کرده است.

آمارهای ارائه شده توسط مرکز آمار ایران نشان می دهد در سال گذشته پردرآمدترین روستاهای کشور در استان مازندران قرار داشتند. درآمد این روستاها به 7 میلیون و 651 هزار 407 تومان رسیده است. در حالی

که کم‌درآمدترین روستاهای کشور نیز در استان خراسان جنوبی قرار گرفته‌اند. میزان درآمد سالانه این روستاییان در سال گذشته به حدود 2 میلیون و 520 هزار تومان رسیده در حالی که هزینه آنها حدود 2 میلیون و 591 هزار و 400 تومان محاسبه شده است.

پرهزینه‌ترین روستای کشور در سال گذشته روستاهای واقع در آذربایجان غربی است. هزینه زندگی در این روستاها در حدود 7 میلیون و 318 هزار و 282 تومان برآورد شده است. حال آن که درآمد این روستاییان به طور متوسط یک میلیون و 896 هزار تومان کمتر از درآمد سالانه آنها بوده است.

وجود کسری بودجه و عدم تکافوی درآمدها برای پرداخت هزینه‌ها به همراه پایین بودن امکانات زندگی و همچنین پایین بودن سطح رفاه مهمترین عوامل مهاجرت روستاییان به شهرها تلقی می‌شود. در طول 5 دهه گذشته همواره تعداد زیادی از روستاییان راهی شهرها شده‌اند.

روند تخریب روستاها در ایران بسیار بالاست. آمارها نشان می‌دهد از سال 1335 هر 10 سال معادل 7 درصد از جمعیت روستا کاسته و به جمعیت شهر افزوده شده است.

در سال 1335 حدود 13 میلیون نفر جمعیت روستایی، حدود 6 میلیون نفر جمعیت شهری و حدود 170 شهر داشتیم، اما پس از گذشت 50 سال این ترکیب تغییر کرده است و این تعداد در سال 85 به حدود 22 میلیون جمعیت روستایی، 48 میلیون جمعیت شهری و حدود یک هزار و 60 شهر رسیده است.

کارگران شهرداری خرمشهر اعتصاب کردند

به نوشته سایت مردمک نزدیک به موسوی در تاریخ 22 آبان 88 آمده است: کارگران شهرداری خرمشهر در اعتراض به وضعیت بحرانی بهداشت این شهر دست به اعتصاب زدند. سایت خبری آینده گزارش داد این اعتصاب در رابطه با بحران عدم جمع‌آوری زباله خرمشهر بوده است. بحران زباله و پیامدهای بهداشتی این بحران در شرایطی خرمشهر را فرا گرفته است که محمود احمدی‌نژاد خود را فرماندار این شهر اعلام کرده است. احمدی‌نژاد در ادامه سفرهای استانی خود در روز سوم خرداد امسال در جمع مردم معترض شهر اعلام کرد «بنده شخصا امروز در جمع شما تصمیم گرفته‌ام که به عنوان فرماندار یا معاون فرماندار در خدمت شما باشم تا شخصا پیگیر امور برای اجرایی شدن هر چه سریع‌تر آن باشیم.»

این در شرایطی است که شهروندان خرمشهر در حالی با مشکلات بهداشتی روبه‌رو شده‌اند که تبلیغ برای پیشگیری از ازدیاد میکروب و توسعه هشدارها و اقدامات بهداشتی برای جلوگیری از بیماری‌ها و به ویژه بیماری آنفلوآنزای نوع A در کشور تشدید شده است.

بسیستم آذرمه سال گذشته هم پس از گذشت چهار ماه از پرداخت نشدن حقوق کارکنان و کارگران شهرداری خرمشهر، شمار زیادی از کارگران شهرداری این شهر، با دست کشیدن از کار و تجمع در برابر شهرداری، خواستار رسیدگی به وضعیت خود شدند. کارگران شهرداری خرمشهر امسال در شرایطی اعتصاب کرده‌اند که رانندگان سازمان اتوبوس‌رانی و حمل و نقل درون شهری خرمشهر پنجم آبان ماه امسال در اعتراض به پرداخت نشدن چهارماه حقوق خود به مدت چندساعت دست از کار کشیدند.

حدود 350 نفر از کارگران شرکت کشتی‌سازی «بحرکان» خرمشهر هم 25 مرداد امسال به دلیل بی‌کار شدن و تعطیلی واحد صنعتی خود، مقابل فرمانداری خرمشهر تجمع کردند و خواستار رسیدگی به اوضاع نابسامان خود شدند.

بحران در خرمشهر

مردم خرمشهر در شهری زندگی می‌کنند که باید آب آشامیدنی را با بشکه بخرند، فاضلاب‌های جاری را تحمل و سگ‌های ولگرد را به عنوان یک تهدید قلمداد کنند. احمدی‌نژاد در سفر سوم خرداد به خرمشهر که با استقبال سرد مردم این شهر و حمل پلاکاردهای «فقط دروغ» از سوی مردم همراه بود، اعلام کرد که پروژه انتقال آب از کرخه به این منطقه با سرعت خوبی در حال انجام است. رییس دولت اعلام نکرد که مردم خرمشهر چه وقت می‌توانند از این پروژه آبرسانی بهره‌برداری کنند. شوری آب در شهرهای آبادان و خرمشهر از 20 هزار واحد بالاتر رفته تا حدی که برای استحمام هم قابل استفاده نیست و دستگاه‌های آب تصفیه‌کن شهری نتوانسته شوری آب این شهرها را کم کند.

آمار دقیقی از نرخ بیکاری در خرمشهر در دست نیست اما خبرگزاری فارس گزارش داده بود که بیش از نیمی از مردم شهر زیر خط فقر، 45 درصد آنها تحت پوشش کمیته امداد و بهزیستی و نرخ رشد بیکاری 27 درصد است. بر اساس قانون، تامین شغل، رفاه و مسکن شهروندان کشور بر عهده دولت است و مشخص نیست وعده‌های دولت به‌ویژه تامین آب آشامیدنی، راه حل فاضلاب و مین‌روبی در استان جنگ‌زده خوزستان چه زمانی تحقق پیدا می‌کند.

حوادث کارگری

روز جمعه 22 آبانماه 88 دو نفر کارگر در آبادی میانه دچار حادثه شدند. بر اساس خبر رسیده ، یاد... احمدی ، اهل سنندج و محمود اهل روستای میانه در حین کندن چاه آب دچار حادثه شدند .

این دو کارگر بر اثر خستگی مفرط در حین کندن چاه به داخل چاه 12 متری سقوط کردند . بعد از حادثه این دو کارگر به بیمارستان بعثت سنندج انتقال داد ه شدند. یاد... احمدی 55 ساله در دم جان باخته و محمود به شدت زخمی و در بیمارستان سنندج بستری می باشد.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

۲۳ آبان ۱۳۸۸

مقاله ای خواندنی در رابطه با وضعیت کودکان و نوجوانان ایران آیا بیجبهی دیگری در کار است؟ شکوه صبحی

به نوشته سایت کانون مدافعان حقوق کارگر در تاریخ 23 آبان 88 آمده است : دوشنبه عصر خسته از مدرسه به خانه آمده بودم. ذهنم درگیر مسایل بچه ها بود و مشکلاتشان. سال به سال انگار مشکلات خانواده ها و به تبع آن دانش آموزان بیشتر می شود. برای اینکه مسیر ذهنم را عوض کنم روزنامه را به دست گرفتم. تیتر گزارش اجتماعی ضمیمه‌ی روزنامه‌ی اعتماد نظرم را جلب کرد: " افزایش کودک ربایی در جنوب تهران- پابره‌نه با سرنگ و خون." شروع به خواندن کردم. کم کمک عرق سردی بر تنم نشست. دیگر نمی توانستم به راحتی تمرکز کنم و بخوانم. مجبور می شدم یک جمله را چند بار مرور کنم . مخصوصا وقتی مصاحبه ی با مادر یکی از همین کودکان را خواندم. ترسی وجودم را فرا گرفت و احساس ناتوانی اشک بر چشمانم جاری کرد. جملات مقاله را در ذهنم مرور می کردم: " اینجا هر ماه دست کم دو کودک ناپدید می شوند." " آیا کسی هست که پرسد چرا کودکان یکی از محله های جنوب (شهر تهران) یکی پس از دیگری ناپدید می شوند و به جست و جو بر نمی آیند و آخرش هم یا هرگز پیدا نمی شوند یا اگر پیدا شوند دیگر کودک نیستند و یک شبه استخوان ترکانده‌اند زیر بار تجربه های شوم زود هنگام؟ " " آیا کسی سراغی از این کودکان گرفته؟ " " آیا کسی از خودش می پرسد بچه های دزدیده شده ر بوده شده ، گم شده ویا هر صفت دیگری که شما دوست دارید- هر صفتی که پنهانکارانتر و در نتیجه محترمانه‌تر به نظر می آید وقتی که برحسب اتفاق پیدا می شوند دیگر کودک نیستند تنها تقاله هایی از یک کودکند، " آن گونه که مادر می گوید او را "درخانه زنجیر" می کند. کودکانی که این چنین آزار می بینند و از هویت انسانی تهی می شوند خود تبدیل به "بسیجه" ای می شوند و چند سال بعد در خیابان ها خود به دنبال قربانی می گردند؟ آنان هم که پیدایشان نمی شود لابد اعضای بدنشان فروخته می شود و تجارتي پرسود را میسر می سازند یا...؟؟؟؟

شهر تهران چندین چهره دارد. چهره هایی بسیار متفاوت و متضاد. بسته به این که در کدام خیابان از مترو پیاده شوی چهره های متفاوتی را می بینی. از شیک ترین آپارتمان ها و لوکس ترین خانه ها در این شهر می یابی . خانه هایی که تنها اجاره یا پول پیششان بیش از 150 میلیون تومان است، خانه هایی با جکوزی و استخر و اتاق های خواب فراوان که هر اتاق یک سرویس بهداشتی جداگانه دارند و... تا آلونک هایی که بیشتر به زاغه و لانه‌ی حیوانات شبیه اند. ثروت و فقر در کنار هم و دیوار به دیوار هم. اگر سری به بازار تهران بزنی، می توانی میلیاردها ثروت را در مغازه های آن ببینی. در خیابان های تنگ و باریک آنجا ماشین های گران قیمت در رفت و آمدند و اما در کوچه پس کوچه های ناصر خسرو، مولوی درست پشت بازار هیولای اعتبار و فقر از هر دری سرک می کشد. و کودکان را می بلعد "کودکانی که در کوچه پرسه می زنند و تنها آموخته اند که عمرشان را با قرص نانی معاوضه کنند." در این خیابان هاست که به راحتی می توانی دریابی که علت این همه بدبختی چیست ، وقتی ثروت و فقر را در کنار هم می بینی. هیچ نشانی از عدالت اجتماعی نیست. " آیا یکی تنها یکی از نهادهای مسوولی که نام پرطمطراق تولیت امور کودکان را بر دوش می کشند تا به حال در باره ی سیر صعودی افزایش کودک ربایی در این محله ها چاره ای اندیشیده اند؟ "

سال های قبل حدود سال های 55 و 54، معلم آگاهی داشتم که دبیر اجتماعی بود اما بیگانه با کتاب های اجتماعی شاهنشاهی. در یکی از ساعت های درس، سر کلاس، برایمان قصه ای از عزیز نسین (طنزنویس اهل ترکیه) خواند. مردی در خیابان مشاهده می کند که دارند کسی را به قتل می رسانند . به دنبال پلیس در خیابان ها می دود. اما هر پلیسی که می بیند به بهانه ای از همراهی با مرد، برای جلوگیری از قتل خودداری می کند. یکی می گویند من در مرخصی ام. دیگری می گوید این ماجرا در منطقه ی من اتفاق نیافتاده و من نمی توانم مداخله کنم. دیگری می گوید به دنبال ماموریتی خاص باید بروم و... سرانجام صبر مرد تمام می شود و فریاد می کشد : " آخر این چه مملکتی است؟ " ناگهان ده ها پلیس از کوچه و خیابان های

اطراف دور او را می‌گیرند و او را به جرم اقدام علیه امنیت ملی و مخالفت با دولت و شعار دادن علیه دولت و ... دستگیر می‌کنند.

این روزها این حکایت را بارها و بارها به خاطر آورده‌ام. در گوشه‌ای از شهر مردم به جان آمده از بی‌عدالتی به خیابان می‌آیند و فریاد سر می‌کشند و یا نه،

به علامت اعتراض فقط سکوت می‌کنند و راه می‌روند. اما هزاران پلیس و نیروی انتظامی و لباس شخصی مواظب‌شان هستند و با هر چه که در دستشان است، آنان را می‌زنند و زخمی و دستگیر می‌کنند و... اما در گوشه‌های دیگر شهر جرم و جنایتی غوغا می‌کند که ناشی از همان بی‌عدالتی هاست: در روز 13 آبان در ورامین زنی توسط چند نفر مورد تجاوز قرار می‌گیرد. و آن طرف تر کودکان یکی پس از دیگری دزدیده می‌شوند و ... (کافی است مروری کوتاهی داشته باشیم بر صفحات حوادث روزنامه‌ها که تنها جزء کوچکی از آنچه اتفاق افتاده را نشان می‌دهد)

با نزدیک شدن فلان مناسبت (روز قدس، دانش آموز و...)

موقعیت ویژه اعلام می‌شود و همه نیروهای نظامی و انتظامی و ... در آماده‌باش به سر می‌برند، اما هیچ موقعیت ویژه‌ای برای یافتن این کودکان دزدیده شده اعلام نمی‌شود؟ هیچ موقعیت ویژه‌ای برای از بین بردن باند‌های توزیع شیشه و کراک و هروئین اعلام نمی‌شود؟! کسی به راه حل اصلی مساله دقت نمی‌کند و نمی‌اندیشد که اگر بی‌عدالتی از بین برود، اگر ثروت‌های اجتماعی به درستی و عادلانه میان مردم تقسیم شود، اگر با ظلم و تبعیض مقابله شود، اگر... اگر... اگر... و... دیگر نیازی نخواهد بود که مردم به خیابان‌ها بریزند و دردشان را فریاد کنند. دیگر پدر و مادرهایی نخواهند بود که به خاطر فقر فرزندان‌شان را در کوچه‌ها رها کنند و...

به راستی کدام امنیت دولت و حکومت را برهم می‌زند

: بی‌توجهی به این همه بی‌عدالتی و نادیده گرفتن این انسان‌ها که کمترین حقی از حقوق بشر را دریافت نکرده‌اند یا فریاد زدن و بی‌عدالتی‌ها را خاطر نشان کردن؟

این کودکان در آن سوی آب‌ها و در رسانه‌های سرمایه‌داری نیز فراموش شده‌اند؟ حقوق بشر جهانی نیز این کودکان را نمی‌بیند.

به راستی چرا؟

*

جملات داخل گیومه از متن مقاله روزنامه اعتماد، دوشنبه 18 آبان 88 نقل شده است. متن کامل مقاله را در زیر می‌خوانید

افزایش کودک ربایی در جنوب تهران

پابره‌نه با سرنگ و خون

فهیمة خضر حیدری

گوشه بی از شهر با شادمانی‌های جشنواره تئاتر کودک رنگارنگ شده، یک گوشه دیگر هفته کودکان است و کانون. روزنامه‌ها خبر از بچه‌های شهر می‌دهند که با دست‌های بی‌گناه‌شان زنجیره صلح ساخته‌اند. جشنواره بادبادک‌ها تهران را موقتاً زیبا کرده. سال تحصیلی تازه آغاز شده و دبیر کمیته ملی تغذیه از پیچیدن صدای «زنگ شیر» در مدرسه‌ها می‌گوید و ما همه خوبیم. ما همه خوشحالیم که سال گذشته سه هزار کتاب کودک منتشر شده است و خدا را شکر که مجهز به یک جشنواره کودک خلاق هم هستیم. ما بار رسالت مان را به تمامی بر دوش کشیده‌ایم. حال همه ما خوب است و جهان جایی است در حوالی فراموشی ما. اما نه خیلی دور، نه خیلی نزدیک، جایی همین اطراف، اینجا، درست جلو چشم شهروندان محترم، درست وسط یکی از قلب‌های تجاری پایتخت، اینجا است که هر روز کودکانی در معبر باد‌های بی‌ترحم، بسمل شدن را به جان می‌پذیرند. اینجا، هیچ روزی با هیچ روزی فرق ندارد. از هیاهوی شادمانه روز جهانی کودک هم حتی سهم این بچه‌ها همچنان له شدن زیر قدم‌های سنگین زندگی بود و بس. اینجا روزها چیزی نیستند مگر همان شرمساری جبران‌ناپذیر.---

راه دوری نیامده‌ایم. حتی از پایتخت با همه شب‌های روشن و بزرگراه‌های پیچ در پیچ هم خارج نشده‌ایم. ما فقط از واگن‌های شلوغ مترو پرتاب شده‌ایم به یکی از ایستگاه‌های جنوب تهران و زندگی ناگهان چهره دیگری به خود گرفته است. راستی از جشن‌های شهر بزرگ تا طعم گس زندگی بچه‌های این محله چند ایستگاه راه است؟

آیا کسی هست که ببرد چرا کودکان یکی از محله‌های جنوب ماه هاست یکی پس از دیگری ناپدید می‌شوند و به جست و جو نمی‌آیند و آخرش هم با هرگز پیدا نمی‌شوند یا اگر پیدا شوند دیگر کودک نیستند که یک شبه استخوان‌ترکانده‌اند زیر بار تجربه‌های شوم زود هنگام؟ آیا کسی سراغی از این کودکان گرفته؟ آیا کسی از

خودش می پرسد بچه های دزدیده شده، ربوده شده، گم شده یا هر صفت دیگری که شما دوست دارید- هر صفتی که پنهانکارانه تر و در نتیجه محترمانه تر به نظر می آید- چرا وقتی که بر حسب اتفاق پیدا می شوند، دیگر کودک نیستند، تنها تفاله هایی از یک کودک اند؟

آیا یکی، تنها یکی از نهادهای مسوولی که نام پرطمطراق تولیت امور کودکان را بر دوش می کشند تا به حال درباره سیر صعودی افزایش کودک ربایی در این محله ها چاره یی، برنامه یی اندیشیده؟ با همه این آیها و چراها است که راهی این محله ها شده ایم و دنبال محل جدید «خانه کودک...» می گردیم. سر راهمان، کودکانی در کوچه پرسه می زنند که آموخته اند عمرشان را با قرصی نان معاوضه کنند.

اینجا هر ماه دست کم دو کودک ناپدید می شوند

«هر ماه دست کم دو مورد ناپدید شدن یا ربوده شدن کودکان به خانه کودک... گزارش می شود و در اغلب موارد هم پیگیری های ما و خانواده بچه ها به نتیجه یی نمی رسد.» این جمله خبری تکان دهنده را مجید بی خیل عضو هیات مدیره انجمن حمایت از حقوق کودکان می گوید و در ادامه اش یادآوری می کند؛ «تا به حال اقدام مشخصی برای پایان دادن به این وضعیت در منطقه انجام نشده است.» انگار آنها که مسوول و صاحب بودجه امور کودکان اند، بیشتر ترجیح می دهند مساله یی تا این حد بحرانی را به دست زمان بسپارند یا به کلی فراموش کنند.

این روزها دیگر فایده ندارد که حکیمانه سری تکان دهیم و تکرار کنیم؛ «تو کز محنت دیگران بی غمی.» زندگی مدرن در کلانشهرهای بی در و پیکری مثل تهران، دیگر فرصت این افاضات را به شهرنشینان خسته و گرفتار نمی دهد. با وجود این اما حتی در صورت بی توجهی محض به محنت دیگران، باز هم می توان بخش دیگری از همین شعر پندگونه را تکرار کرد که؛ «بني آدم اعضاي يکديگرند.» و منفعت طلبانه به این فکر کرد که اگر بخشی از جامعه آسیب جدی ببیند، بخش های دیگر را هم درگیر خواهد کرد. اما انگار حتی همین بخش هم برای ما چندان جدی نیست. نه برای ما که برای نهادهای مسوول و درگیر هم.

با این حال میان این بن بست های کج و معوج و کوچه های باریک، 10 سالی هست که چراغی هم روشن است و مردان و زنانی که بنیانگذاران «خانه کودک...» بوده اند با مداخله مستقیم در بحران های زندگی کودکان منطقه، می کوشند جریان بادها را تغییر دهند. مجید بی خیل یکی از اعضای قدیمی این خانه است؛ یکی از همان داوطلب های پرشوری که پایه پای کودکان محروم یکی از مناطق جنوبی، 10 سال است که می دود. او خیلی ها را می شناسد. قصه های زیادی برای گفتن دارد. از بچه هایی می گوید که دزدیده شدند و تحت پوشش خانه کودک بودند و هرگز دیگر پیدایشان نشد و بچه هایی که پیدا شدند اما دیگر همان بچه های قدیم نبودند.

پابرهنه با سرنگ و خون

بچه ها دل شان می خواهد از خانه بیرون بروند و بیرون یعنی آغاز جهان پرخطر یعنی همه سرنگ های خون آلودی که معتادهای محل پس از تزریق مواد مخدر انداخته اند کف کوچه و خیابان. شما راه می روید و زیر پایتان پر است از سرنگ های خطرناک آلوده. بچه های کوچک، اغلب پابرهنه و حتی بدون یک جفت دمپایی لایه لای سرنگ های خون آلود با سوزن های تیز، لی لی و شمع، گل، پروانه بازی می کنند و هیچ کس پروای سرنگ ها را ندارد، نه پدر و مادرهای خمار و بیکار و خسته و عصبی و نه شهرداری منطقه که به هر حال مسوول جمع آوری زباله های شهر است و تازه مکانیزه و همورنیزه و... هم هست. مجید بی خیل عضو هیات مدیره انجمن حمایت از حقوق کودکان می گوید؛ «این سرنگ ها هم یکی از ویژگی های طبیعی این منطقه شده اند، فکری برایشان نشده و متاسفانه خانواده ها هم بی توجه اند تا جایی که ما حتی می ترسیم از اینکه یک تست هپاتیت توی این منطقه بگیریم. تردید نکنید که این بیماری در میان بچه های این محله ها خیلی شایع است.»

در فاصله خانه منور و خانه سینا اکبری، پسر و دختر بچه یی که هر دو چندی پیش ربوده شده بودند، بعدها شهرداری لاید با این امید و هدف که کانون فتنه و فساد را برچیند، این قسمت محله را خراب و بخش وسیعی از آن را به پارک و فضای سبز تبدیل کرده است. اما ساکنان خلاقکار هنوز سر جای خودشان هستند. آنها هنوز در منطقه پراکنده اند و کار خودشان را می کنند. همان طور که اهالی خاک سفید هم هنوز کار خودشان

را می‌کنند و تازه بخشی از آنها به این منطقه مهاجرت کرده اند تا آشکارا نشانه بی باشند از اینکه آسیب‌های اجتماعی را با «بولدوزر» نمی‌توان حل و فصل کرد.

توی پارکی که امروز جای این قسمت محله را گرفته، معنادهای محل بدون هیچ پنهان‌کاری تزریق می‌کنند. موادفروش‌ها سرشان به کار خودشان گرم است. جای خوبی است برای ردیف جوان‌های بیکار و بی‌انگیزه. برای زن‌های وانهاد و مردان رهاشده. برای فراموش کردن خوشبختی و خورشید.

آسیب دیده، آسیب می‌زند

«بخش‌هایی از شهر هستند مثل اینجا یا مثل بعضی حاشیه‌های رهاشده که دولت هم کاری به آنها ندارد. این مناطق را جمعیتی پر کرده که یکسره آسیب دیده و آزرده اند و شما خوب می‌دانید که کسی که آسیب دیده، می‌خواهد آسیب برساند. این مردم چیز دیگری ندیده اند و راه دیگری برای زندگی نمی‌شناسند.»

مجید بی‌خیله با این توضیحات، از این مناطق جنوب می‌گوید؛ از کودکانی که در طول 10 سال گذشته دردهایشان را از نزدیک، خیلی نزدیک، لمس کرده. بی‌خیله و همکارانش سال 1379 کارشان را توی همین پارکی آغاز کردند که امروز محل مبادله مواد مخدر است. آن موقع گروهی از فعالان حقوق کودک جمعی 20 نفره از کودکان کار سطح شهر را که بیشترشان در این منطقه ساکن هستند، به پارک دعوت کردند و یک روز جمعه بود که سوادآموزی به این کودکان شروع شد. بی‌خیله به یاد می‌آورد؛ «کم‌کم تعداد بچه‌ها بیشتر شد و ما هم در جریان کار احساس کردیم سوادآموزی و ورزش تنها نیاز این بچه‌ها نیست بلکه نیازهای روحی و روانی و مشاوره و تغذیه و خیلی مسائل دیگر هم هست. این شد که به فکر اجاره مکانی در همین منطقه افتادیم و با همکاری شهرداری محل سابق خانه کودک را برپا کردیم. امسال 10 سالگی خانه کودک ... است و ما جای قبلی مان را به دلایلی از دست داده ایم اما باز هم با همکاری شهرداری جای تازه بی‌گرفته ایم و به زودی می‌خواهیم 10 سال حضور مستمر در کنار بچه‌ها را جشن بگیریم.»

بی‌خیله «ترک تحصیل» را یکی از پدیده‌های اجتماعی رایج در این منطقه می‌داند و می‌گوید؛ «تمام مدرسه‌ها یک شیفته هستند و کلاس‌ها خیلی خلوت است در حالی که اینجا تعداد بچه‌ها در سنین مدرسه به مراتب بیش از دیگر مناطق شهر است.»

او از فساد که در رگ‌های این محله خانه کرده، می‌گوید و دلش می‌سوزد برای کودکانی که روزگاری کودکان خانه کودک ... بودند اما حالا چهره‌های معروف پارک اند.

کولی‌ها، افغان‌ها، خیلی فراموش شده و خیلی خشن باندهای فساد و مواد مخدر محل را اداره می‌کنند و کودکان همچنان که بزرگ و بزرگ‌تر می‌شوند، بیشتر و بیشتر در منجلاب آنها شریک می‌شوند. در کوچه‌ها که راه می‌روی، به جز سرنگ‌های آلوده، صحنه‌های دردناک دیگری هم هست از جمله جسد بی‌جان و خون‌آلود حیوانات شهری؛ سگ یا گربه. نزدیک ساختمان شورآیاری محله، گربه بی در خون خودش غرق شده، پیداست که رگ‌گردنش را با چاقو بریده اند.

چرخه مخوف اقتصاد جنایی

خانه کودک ... در تمام طول این سال‌ها رد پای کودکان ناپدید شده را دنبال کرده اما آنچه در این زمینه خاص به عنوان موفقیت به دست آورده، بسیار کم بوده است. مبارزه با کودک ربایی در حجمی تا این وسیع کاری نیست که داوطلبان و فعالان مدنی این مرکز به تنهایی از عهده آن بر بیایند. شاید لازم است نه تنها مسوولان بلکه مردم هم توجه بیشتری به وضعیت دردناک این کودکان بکنند. «بی‌خیله» تأکید می‌کند که رها شدن و پس‌زدگی این کودکان از سوی جامعه آنها را در شرایط خطرناک‌تری قرار می‌دهد. او می‌گوید؛ «جامعه باید به وضعیت این کودکان واکنش نشان بدهد. این مساله همه ماست. این طور نیست که با خودمان بگویم خب اینها تعدادی خانواده بی‌فرهنگ هستند که پشت سر هم بچه آورده اند و ریخته اند توی خیابان و تربیت‌شان هم نکرده اند. پس این مشکل ما نیست. به نظر من این طور نیست. این طور فکر و نگاه باید تغییر کند. بچه بی که پشت چراغ قرمز ایستاده و دارد فال می‌فروشد، الزاماً گدا و انگل به دنیا نیامده. اینها بیش از هر چیز معلول فقر هستند، چه خودشان و چه خانواده‌هایشان.»

به گفته عضو هیات مدیره انجمن دفاع از حقوق کودکان، محله... محله به شدت آسیب خیزی است و شرایط به شدت بحرانی دارد. از معضل اعتیاد که در برخی کوچه پس کوچه ها و خانه های این محله ریشه دوانده تا فقر شدید و فساد، همه نوع آسیب اجتماعی را در این منطقه می توان سراغ گرفت و در نتیجه بروز پدیده بی مثل کودک ربایی هم در این شرایط چندان نامحتمل نخواهد بود. بی خيله بازمي گردد به تجربه 10 ساله اش در این منطقه؛ «مواردي که طی 10 سال گذشته به ما گزارش شده، خیلی خیلی زیاد بوده و این اواخر سیر صعودی نگران کننده تري هم داشته است. همین حالا هم که شما چرخي توي برخی کوچه پس کوچه های این محله بزنید، با تعداد قابل توجهی آگهی های دست نویس مردم محلي روبه رو مي شوید که روي دیوارها چسبانده شده اند و خبر از گم شدن یا دزدیده شدن بچه ها می دهند و کاری که ما می توانستیم با امکانات و اختیارات محدود خودمان در همه این سال ها انجام بدهیم مثلاً این بوده که رد بچه ها را پیگیری کنیم. به مراکز بهزیستی و کلانتری های نزدیک مراجعه کنیم و فقدان بچه ها را گزارش کنیم. اما واقعیت این است که متأسفانه نهاد مسول، پیگیر و رسیدگی کننده بی درباره این فاجعه در منطقه وجود ندارد و خیلی راحت این مساله نادیده گرفته می شود. برای همین هم خیلی از پدرها و مادرها که از کار ما آگاهی دارند و چیزهایی در باره این خانه کودک شنیده اند، حتی اگر بچه هایشان تحت پوشش خانه کودک نباشند، وقتی بچه شان دزدیده شده به اینجا مراجعه کرده اند و ما هم دنبال کارشان را گرفتیم و موارد بسیار زیادی هم بوده که سرانجام بچه هم پیدا نشده و اصلاً معلوم نشده چه بلایی بر سرش آمده است.»

فرهاد مرادي فعال حقوق کودک و یکی دیگر از فعالان داوطلب خانه کودک... اما تحلیلي اقتصادي تر از معضل کودک ربایی در منطقه دارد. به عقیده او آن بخش از چرخه اقتصادي این منطقه که به اقتصاد جنایی معروف است، وسیع تر از آن است که به این سادگی ها و بدون اقدام جدي نهادهای دولتي مسول بتوان مانعش شد. مرادي می گوید؛ «بخش عمده و اغلب پنهان اقتصاد این منطقه را اقتصاد جنایی در دست دارد مثل باندهای توزیع مواد مخدر یا باندهای فساد و حتی باندهای فروش اندام. این باندها اغلب برای جابه جایی مواد مخدر از بچه ها استفاده می کنند. منطقه، یک بخش کننده عمده دارد و تعدادي زیرمجموعه که آخرین زیرمجموعه آن کودكاني هستند که دزدیده می شوند، تعداد زیادی از بچه هایی که دزدیده می شوند برای کار توزیع موادمخدر در منطقه و حتی در سطح شهر به کار گرفته می شوند. اما متأسفانه حتی نهادهای متولي در این منطقه نسبت به موضوعی با این سطح از اهمیت حساسیت زیادی نشان نمی دهند و به همین خاطر هنوز زوایای زیادی از این ماجراها پنهان مانده است. نهادهای غیردولتي هم که در اینجا دارند فعالیت می کنند، به خاطر فقر بودجه و البته محدودیت های موجود نمی توانند در این زمینه کار پژوهشی و شناسایی اساسی انجام دهند. بنابراین نمی توان در حال حاضر بر اساس یافته های مستند پژوهشی حرف زد اما آنچه از 10 سال کار مستمر ما برمی آید و در چارچوب مشاهدات و تجربیات عینی و تلخ ما می گنجد، نشان دهنده آن است که وضعیت بچه ها در این منطقه به شدت خطرناک و توأم با انواع بهره کشی ها و آسیب هاست که دزدیده شدن تنها یکی از آنها است.»

او می گوید؛ «تا به حال و تا آنجایی که ما در طول این سال ها پیگیر بچه های این محله بوده ایم، ندیده ایم که مراجع قانونی چاره اندیشی برای این مشکلات داشته باشند یا کودک ربایی در این منطقه را پیگیری کنند یا به هر حال به شکلی به مشکلات کودکان این محله ها ورود کنند. ما هم اینجا علاوه بر مشاهده مستقیم این حجم گسترده از بحران، در تلاش هستیم با همکاری داوطلبان مان مشکلات بی شمار 300 خانواده بی را که تحت پوشش داریم، به نوعی حل و فصل کنیم.»

عدالتي که شعارش را مي دهيد براي کيست

حرفي نيست. شعار محوري و مرکزي شما عدالت باشد. عدالت اجتماعي مهم تر از هر چيز ديگري است. شما حق داريد اما آیا انصاف این نيست که دست کم به شعارهای خودمان پایبند باشیم؟ آیا برای تحقق عدالت، هیات محترم دولت حتماً باید با هواپیما به جنوب و شمال و شرق و غرب کشور سفر کنند؟ آیا همین جا کنار گوش خودمان را به همین سادگی فراموش کرده ایم چون سر و صدای رفتن به مناطق دور دست بیشتر است؟ این سوال ها شاید سوال تک تک کودکانی باشد که دزدیده می شوند و معتاد به خانه بازمي گردند تا در همکاری شان برای توزیع مواد مخدر جاي ترديدي باقي نماند. این سوال ها شاید همان سوال هایی باشد که کف این کوچه ها، کنار سرنگ های آلوده به خون ریخته اند و بی جواب مانده اند.

در پاسخ به این پرسش که سازمان بهزیستی یا شهرداری- که به هر حال به عنوان متولیان آسیب های اجتماعي و کودکان کار شناخته می شوند- چه فکري برای بحران زندگی این کودکان کرده اند. بی خيله آب

پاکی را روی دستمان می ریزد؛ «سقف نیازهای این بچه ها در سطح بهزیستی نیست. بهزیستی یک سازمان میانی است. این سطح از بحران ها و مشکلات را باید وزارتخانه های مربوط و مسوول دنبال کنند. اگر مهم ترین عامل این حجم از فساد و اعتیاد و کودک آزاری و کودک ربایی در این منطقه، فقر است و بیکاری و فقدان آموزش، خب ما در کشورمان برای هر کدام از این معضلات اجتماعی وزارتخانه های عریض و طویل داریم که بودجه این امور را در اختیار دارند و باید کار را در مسیر درست خودش بیندازند. تا وقتی شما نتوانید به یک پدر کودک آزار شغل بدهید، چطور می خواهید کودک را نجات دهید؟ اینکه بهزیستی به عنوان تنها متولی این امور بیاید و بچه ها را به قول خودشان «جمع» کند و ببرد و یک هفته بعد هم دوباره رهایشان کند، مشکلی از این بچه ها حل نمی کند. ضمن اینکه در همین مراکز نگهداری بهزیستی هم مواردی از کودک آزاری گزارش شده و اساساً یکی از بحث های ما با بهزیستی همین است که بالاخره چه زمانی قرار است در های این مراکز باز شود تا مورد بازرسی و دیده بانی نهادی مدنی قرار بگیرند؟»

بچه ها هم اغلب در خانه فضاهای بسیار خشنی را تجربه می کنند تا جایی که کودک آزاری های خیلی شدید عادی ترین اتفاقی است که در خانه های این منطقه می افتد. برای همین هم اغلب بچه ها فراری می شوند اما در خیابان هم چیز تازه بی در انتظارشان نیست بلکه با خشونت وسیع تر و بی رحم تری روبه رو می شوند. بنابراین روشن است که اگر نهادهای مسوول وظایف خود را به درستی انجام دهند و بودجه ها در جای خود و بر مبنای کار کارشناسی صرف شوند، اصلاً این همه مشکلات به وجود نمی آید که چندین و چند سازمان و نهاد بخواهند درگیر برطرف کردن شان باشند و کاری هم از پیش نبرند.»

[از زبان مادر یکی از کودکان قربانی](#)

بچه ام را با زنجیر می بندم

یکی از بچه های دزدیده شده و حالا پیدا شده «منور» است. مادرش رو به روی ما- در ساختمان جدید و هنوز نیمه کاره خانه کودک- نشسته است. رویاهای مندرس یک زن ساده خانه دار را در نگاهش دارد و برای نگه داشتن بچه هایش راهی جز خشونت نمی شناسد.

-گفتید الان بچه را توی خانه بسته اید؟

بله. بستمش که فرار نکند.

-با چی؟

زنجیر کردمش.

-پسرتان چند سال دارد؟

14 سال. نمی دانم احتمال هم دارد تا من برگردم خانه، قفل ها را شکسته باشد یا زنجیر را پاره کرده باشد. شاید هم رفته باشد. نمی دانم اما من زنجیرش می کنم که نتواند برود.

-اسم پسرتان منور است دیگر؟

بله.

-من شنیدم قبلاً هم یک بار در همین محله ربوده شده بوده، درست است؟

آره. یک بار منور را دزدیده بودند. آن موقع 10ساله بود.

-چطور توانستید پیداش کنید؟

ما تازه آمده بودیم این محله. قبلاً سمت تهرانپارس سرایدار بودیم. بابای بچه ها هم کار می کرد، آنجا هم سرایدار بود اما پنج شش ماه که گذشت صاحبخانه اثاث خانه ما را جمع کرد توی یک انباری. ما هم دیگر ماندیم توی خیابان. مدتی خانه دوست و آشنا بودیم. خانه یکی از فامیل ها بودیم. خودش هم چند تا بچه داشت. من به بچه هام می گفتم روزها بروند توی پارک بمانند، غروب برگردند که توی دو تا اتاق مردم شلوغی

نکنند. اما کم کم شروع کردند که خیلی دیر برگردند به خانه. از همان موقع ها بچه هام این طوری شدند. از مدرسه ماندند و... بعد هم آمدیم اینجا توی شوش خانه اجاره کردیم. همین جا منور را دزدیدند.

-شما چند تا بچه دارید؟

شش تا پسر.

-چرا اینقدر زیاد؟

شده دیگر... (می خندد)

-یعنی خودتان نمی خواستید؟ خودتان را در به وجود آمدن این شرایط مقصر نمی دانید؟

خب من که زیاد مقصرم، اما دیگر چه کنم؟ من فقط یک دختر می خواستم. گفتم خدا یک دختر بدهد که نداد.

-منور را چطور دزدیدند؟

نمی دانم والله. چند شبی دیر آمدند خانه. باباش باهاشان دعوا می کرد که چرا دیر می آید. یک شب شد که باباش منور را خیلی کتک زد. دیگر همان بود که بهانه شد و شب ها نیامد خانه. بعد هم غیبش زد.

-چطور پیدا شد؟

توی مشهد پیدا شد. از آن موقع هم دیگر همه اش فرار می کند.

-از اینجا تا مشهد؟

نمی دانم والله، از وقتی آمدیم این محله می روند بیرون و شب ها نمی آیند و شب ها توی اتوبوس، توی پارک و... می روند، این طور جاها می خوابند.

-خب فکر می کنید چرا خوابیدن در اتوبوس را به خوابیدن توی خانه ترجیح می دهند؟

نمی دانم دیگر... می گویند برویم خانه دعوایمان می کنند.

-توی خانه فضایی خشنی وجود دارد؟

(سکوت)

-من پرس و جو کردم و فهمیدم همسران بچه ها را خیلی کتک می زند، درست است؟

نه، البته باباش می خواهد بزند اما من نمی گذارم. زمانی که اینها بیرون می خوابند باباشان اعصابش خراب می شود.

-وقتی بیرون از خانه هستند از کجا پول می آورند؟

برای خودشان یک کارهایی می کنند. توی پارک، شهر بازی و... یک بار نگهبان پارک به من گفت منور اینجا کار می کند و روزی هزار تومان می گیرد. به نگهبان گفته بود من پدر و مادر ندارم.

-از کارشان به خرج خانه هم کمک می کنند؟

نه... یک وقت هایی حجت که توی مترو دستفروشی می کند پولی می آورد، اما منور و بقیه نه.

-همسرتان کار دائم و درآمد مرتب دارد؟

نزدیک یک سال کاری نداشت اما الان دو هفته می شود که رفته کار می کند.

-ماهی چقدر اجاره خانه می دهید؟

ماهی 130 تومان. پانصد تومان هم پول پیش داده ایم.

-به نظرتان چه چیزهایی هست که منور بخواهد اما توی خانه نداشته باشد؟

دو سال پیش که منور فرار کرد، وقتی پیدایش کردیم آوردمش خانه کودک شوش تا باهاش حرف بزنند. گفت ما توی خانه تلویزیون نداریم. خب نداشتیم و حوصله شان سر می رفت. اما بعد که کمک مان کردند و یک تلویزیون کوچک هم خریدیم باز هم منور فرار می کند و از خانه می رود. حتی باباشان رفت 150 تومان داد یک کامپیوتر هم خرید که بمانند خانه و باهاش بازی کنند اما باز هم نماندند.

-چرا منور مدرسه نمی رود؟

یک سال رفت اما مغزش نکشید درس بخواند.

-چه کسی این را تشخیص داد که مغزش نمی کشد؟

خودش می گفت نمی تواند بخواند. از بچه هام فقط دلاور سه سال درس خواند. بقیه درس نخواندند. امکانش هم نیست که بروند مدرسه.

-فکر می کنید اگر نوع زندگی تان چه جور بود، منور به جای دزدیده شدن و بعد هم فرارهای پشت سر هم، یک بچه مدرسه بی می شد و اوضاع بهتری می داشت؟

خب دیگر اگر آدم امکانات خوب داشته باشد که این طوری نمی شود. بدون امکانات است که آدم این طوری می شود. ما از وقتی آمدیم این محله مشکلاتمان شروع شد.

-منظورتان چه جور امکاناتی است؟ می خواهم بدانم تعریف تان از این امکاناتی که می گوئید در چه سطحی است؟

حالا که نیست... چرا حرفش را بزنم؟ حالا که دیگر همه چیز تمام شده.

-یعنی به نظر شما همه چیز تمام شده است و دیگر کاری مثلاً برای منور نمی شود کرد؟

مگر اینکه خدا کاری بکند...

جلوگیری از ورود اعضای هیات مدیره از سوی کارکنان معترض صنایع مخابراتی راه دور و دخالت نیروی انتظامی

به گزارش ایلنا در تاریخ 23 آبان 1388 گزارش داد: کارکنان دفتر مرکزی کارخانه صنایع مخابراتی راه دور ایران در اعتراض نشدن مطالبات معوقه خود، پنجشنبه گذشته برای چند ساعت از ورود سهامدار عمده و اعضای هیات مدیره به داخل ساختمان دفتر مرکزی جلوگیری کردند. به گزارش ایلنا، در حالی که کارگران کارخانه صنایع مخابراتی راه دور ایران در ماه های گذشته بارها برای دریافت مطالبات خود اقدام به برگزاری تجمع کرده اند، کارکنان دفتر مرکزی این کارخانه در تهران پنجشنبه گذشته به نشانه اعتراض از ورود مالک اصلی و اعضای هیات مدیره به داخل دفتر جلوگیری کردند. یکی از کارگران دفتر مرکزی ITI در گفت و گو با ایلنا، افزود: پنجشنبه گذشته در اعتراض به پرداخت نشدن 11 ماه مطالبات معوقه از ورود سهامدار عمده و اعضای هیات مدیره به داخل دفتر مرکزی جلوگیری کردیم. وی افزود: البته پس از چند ساعت و آمدن نیروهای انتظامی، اعضای هیات مدیره به شرط پاسخگویی به

کارگران داخل شرکت شدند.
این کارگر همچنین از اقدام متقابل برخی اعضای هیات‌مدیره ITI مبنی بر مراجعه به کلانتری و اقامه دعوی علیه کارگران خبر داد و گفت: صبح امروز برخی از کارکنان هنگام مراجعه به محل کار با احضاریه کلانتری مواجه شدند.
وی با بیان اینکه این شکایت در کلانتری با رضایت شاکی خاتمه یافت، گفت: وقتی در 11 ماه گذشته به دلیل بی‌پولی شاهد اخراج فرزندان از مدرسه و دانشگاه و یا فوت نزدیکان خود در مراکز درمانی هستیم، به خود حق می‌دهیم که با راه ندادن کارفرما به محل کار خواسته‌های خود را مطالبه کنیم.
این در حالی است که در روزهای گذشته 900 کارگر ITI در استان فارس از ادامه وضعیت بی‌حقوقی خود ابراز نارضایتی کرده بودند.

فریبرز رییس دانا: افراطی‌ترین راست‌گرایی بر اقتصاد ایران سلطه دارد

به گزارش ایلنا در تاریخ 23 آبان 1388 گزارش داد: فریبرز رییس‌دانا، استاد اقتصاد با ذکر این که عملکرد دولت نهم و دهم بیانگر سلطه افراطی‌ترین جریان راست اقتصادی در راس قوه مجریه است، می‌گوید: علت نفی و حتی انکار جامعه مدنی از سوی اقتصاددان‌های راست‌گرا آن است که می‌خواهند در صورت خروج دولت از مداخلات اقتصادی، نهادهای شبه‌دولتی را جایگزین کنند؛ نهادهایی که در آن سرمایه‌داران وابسته که بابت خرید یک شرکت رقم نجومی پرداخت می‌کنند، وجود دارد. سرمایه‌دارانی که بدون ریسک، در جریان واگذاری کارخانه‌های دولتی به بخش خصوصی، صاحب کارخانجات شده و بدون توجه به قابلیت‌ها، با فروش آن به ثروت خود می‌افزایند، اما در نهایت همچنان از پایین بودن سرعت خصوصی‌سازی در ایران انتقاد می‌کنند. این گروه از سرمایه‌داران و اقتصاددان‌های وابسته به آنها، در حالی به غلط از پایین بودن روند خصوصی‌سازی در ایران اعلام نگرانی می‌کنند که بر اساس گزارش‌های بانک جهانی، ایران در خصوصی‌سازی رتبه نخست را به خود اختصاص داده است.

وی می‌افزاید: در حال حاضر شاهد راست‌گراترین سیاست‌ها در مباحث اقتصادی هستیم. با وجود شعارهای مردمی که سر داده می‌شود، هیچ کدام از دولت‌های قبلی یارانه بنزین را حذف نکردند و از حذف سایر یارانه‌ها سخن نگفتند. از سوی دیگر موضوع اصلاح قانون کار نیز چندین بار مطرح شده و هنوز معلوم نیست سرنوشت آن چه شود. بهای مواد شوینده، نان، مواد لبنی، مسکن و حمل و نقل در همین مدت به شدت افزایش پیدا کرده است. دلایل این سیاست‌ها آن است که از نظر دیدگاه اقتصاددان‌های راست، همه چیز در بازار داد و ستد ارزش کالایی دارند. در این دیدگاه پرداخت یارانه هیچ جایگاهی نداشته و مانند لکه ننگی است که باید حذف شود. سرمایه‌داری فعلی مایل است ایران را به قلب سرمایه‌داری جهانی تبدیل کند. اینجاست که تلاش‌ها برای عضویت در سازمان تجارت جهانی و حذف یارانه‌ها معنی پیدا می‌کند؛ چون سرمایه‌داری جهانی از پرداخت یارانه که با مالیات ارتباط مستقیم دارد، گریزان است و برای همین قرار است به نام پرداخت نقدی و ساماندهی، به‌تدریج یارانه‌ها در تابش آفتاب تورم تبخیر شده و خودبه‌خود حذف شود یا به دلیل پایین بودن میزان آن، مردم از دریافت آن چشم‌پوشی کنند.

در تهران و شهرستان‌های تابعه؛

معلمان حق‌التدریسی هم بیمه تامین اجتماعی می‌شوند

خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 23 آبان 1388 آمده است: معلمان حق‌التدریسی شاغل در مدارس دولتی آموزش و پرورش شهرستان‌های تهران بیمه تامین اجتماعی می‌شوند.

به گزارش ایلنا، مدیرکل تامین اجتماعی شهرستان‌های استان تهران گفت: تمامی معلمان حق‌التدریسی شاغل در حوزه فعالیت شعب تامین اجتماعی شهرستان‌های استان تهران به شرط دارا بودن شرایط لازم تحت پوشش خدمات بیمه‌ای و درمانی تامین اجتماعی قرار می‌گیرند.

حجت‌... رضایی افزود: سازمان تامین اجتماعی با صدور بخشنامه‌ای کلیه معلمان حق‌التدریسی مدارس دولتی آموزش و پرورش را که در واحدهای تابعه این وزارتخانه (از جمله مدارس هیات امنایی) اشتغال به تدریس داشته و تحت پوشش مقررات خاص دیگری قرار نداشته‌اند از اول مهرماه امسال تحت پوشش بیمه تامین اجتماعی قرار داده است.

وی خاطر نشان کرد: طبق ماده 39 قانون تامین اجتماعی ادارات آموزش و پرورش شهرستان، مناطق و نواحی مسوول تنظیم و ارسال لیست حق بیمه این گروه از معلمان هستند. بنابراین ادارات آموزش و پرورش شهرستان، مناطق و نواحی مزبور باید هر ماه نسبت به ارسال لیست و پرداخت حق بیمه معلمان حق‌التدریس تا آخرین روز ماه بعد آن اقدام کنند.

مدیرکل تامین اجتماعی شهرستان‌های استان تهران یادآور شد: براساس بخشنامه صادره نرخ حق بیمه معلمان حق‌التدریس به میزان 27 درصد دستمزد مبنای پرداخت حق بیمه است که در هر صورت از حداقل دستمزد روزانه مصوب شورای عالی کار در هر سال کمتر نخواهد بود. همچنین با توجه به اینکه این افراد مشمول قانون کار هستند پرداخت 3 درصد حق بیمه بیکاری نیز از سوی کارفرما برای آنها الزامی است.

رضایی با اشاره به نحوه تنظیم لیست این گروه از معلمان گفت: لیست حق بیمه این گروه از بیمه‌شدگان، صرف‌نظر از نوع قرارداد و ساعات کار با توجه به روزهای کارکرد توسط کارفرما ارسال و پرداخت می‌شود، بنابراین در صورتی که کارکرد این افراد کسری از ماه اعلام شود، رعایت حداقل دستمزد روزانه به نسبت مدت کارکرد ضروری است. در ضمن در این مورد حق بیمه درمان که معادل نه بیست و هفتم (27/9) است به طور کامل و حسب مورد بر مبنای تعداد روزهای ماه مربوطه دریافت می‌شود. وی افزود: ادارات، مناطق یا نواحی آموزش و پرورش به عنوان کارفرما و ارسال‌کننده لیست حق بیمه معلمان حق‌التدریسی موظف هستند در صورت ترک کار هر یک از معلمان مورد نظر که لیست آنان قبلاً به شعبه تامین اجتماعی ارسال شده است مراتب را با درج در لیست ارسالی ماه مربوطه به سازمان تامین اجتماعی اعلام و مطابق قوانین اقدام کنند. مدیرکل تامین اجتماعی شهرستان‌های استان تهران خاطر نشان کرد: مدت اعتبار دفاتر درمانی معلمان حق‌التدریسی حداکثر تا پایان سال تحصیلی تعیین می‌شود.

پایان پیام

در اعتراض به پرداخت نشدن مطالبات؛ این‌بار کارگران فصلی هفت تپه تجمع کردند

خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ 23 آبان 1388 آمده است: درحالی که کمتر از چند هفته از آغاز دوران محکومیت، کارگران شرکت کننده در اعتراض‌های کارگری شرکت نیشکر هفت‌تپه نمی‌گذرد، جمعی از کارگران فصلی این شرکت هفته گذشته به دلیل پرداخت نشدن مطالبات موقوفه خود تجمع کردند. رضا رخشان از اعضای سندیکای کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه در گفتگو با ایلنا، گفت: هفته گذشته کارگران نی‌بر این کارخانه در اعتراض به پرداخت نشدن مطالبات تجمع کردند. به گفته این فعال کارگری، در این تجمع که در محل کار برگزار شد؛ بیش از هزار کارگران نی‌بر فصلی شرکت داشتند. رخشان افزود: بیشتر تجمع‌کنندگان از کارگران مهاجر از شهرستان‌ها و حتی استانهای مجاور هستند که هر ساله به مدت 4 تا 6 ماه برای برداشت محصول در استخدام موقت کارخانه قرار می‌گیرند. وسعت مزارع نیشکر کارخانه هفت تپه حداقل بین 5 تا 7 هزار کیلومتر مربع برآورد می‌شود. تجمع کارگران نی‌بر در حالی است چندی پیش گروهی از کارگران این کارخانه که در جریان اعتراض‌های کارگری در دادگاه محکوم شده بودند برای سپری کردن دوره محکومیت خود بزداشت شدند. کارخانه نیشکر هفت‌تپه که از آن به عنوان بزرگترین واحد تولیدی شکر در ایران یاد می‌شود؛ بیش از هزار کارگر دارد. این کارخانه در جریان بحرانی شدن صنعت شکر، صحنه اعتراض‌های گسترده کارگری بود.

پایان پیام

در آستانه معرفی وزیر پیشنهادی رفاه و تامین اجتماعی به مجلس؛ تنها موسسه پژوهشی تامین اجتماعی کشور تعطیل شد

خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ 23 آبان 1388 آمده است: تنها موسسه پژوهشی کشور در حوزه مباحث رفاه و تامین اجتماعی به دستور مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی تعطیل شد. به گزارش ایلنا، طرح هدفمندسازی یارانه‌ها یکی از طرح‌هایی است که در سالهای اخیر چالش‌های زیادی در عرصه‌های تصمیم‌گیری و قانونگذاری برانگیخته است بنابراین اجرای این طرح نیازمند انجام کارهای علمی و تحقیقاتی است و موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی یکی از نهادهایی است که در کنار سایر مراکز مطالعاتی نظیر موسسه پژوهش‌های وزارت اقتصاد و برخی مؤسسات دیگر که شاید تعدادشان به انگشتان یک دست هم نرسد، می‌توانست دولت را در اجرای این امر یاری کند. از سوی دیگر همگان واقف هستند که یکی از تبعات قطعی هدفمندسازی یارانه‌ها این است که عده‌ای از طبقات پایین جامعه بنا به علل گوناگون، در موقعیت بسیار آسیب‌پذیری قرار خواهند گرفت. برای حمایت از این دسته افراد، مؤثرترین راه ارائه مکانیزم‌هایی است که مجموعه‌ای از بسته‌های حمایتی را برای گروه‌های مختلف ارائه می‌دهد. فراهم کردن این بسته‌های حمایتی نیازمند انجام مطالعات فراوان و تخصصی است که موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی مرجعی صالح برای انجام آن است.

متأسفانه به نظر می‌رسد با تعطیلی این مؤسسه، آن هم در آستانه معرفی وزیر پیشنهادی رفاه و تأمین اجتماعی اجرای طرح هدفمندسازی یارانه‌ها و سایر اقدامات حمایتی دولت در هاله‌ای از ابهام قرار گرفته است. تعطیلی مؤسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی، با سابقه 17 ساله در انجام پژوهش‌های مرتبط با حوزه رفاه و تأمین اجتماعی، از نقطه نظر قانونی نیز دارای ابهاماتی بوده که مخالفت‌هایی را چه در میان اعضای هیئت مدیره سازمان و چه در نهادهای عالی‌تر نظیر شورای عالی سازمان برانگیخته است.

به هر حال، با نیم‌نگاهی به اقدامات مدیر عامل سازمان تأمین اجتماعی که در ماه‌های اخیر چندین معاونت و شرکت وابسته به سازمان را منحل کرده است، می‌توان دریافت که انحلال مؤسسه پژوهش را نیز باید در راستای سایر اقدامات مدیر عامل سازمان تأمین اجتماعی ارزیابی کرد. مؤسسه‌ای که فعالیت‌های متنوعی از قبیل پژوهش، انتشار کتاب، انتشار فصلنامه، حمایت از پایان‌نامه‌های دانشجویی حوزه رفاه و تأمین اجتماعی و ایجاد ارتباط با دانشگاه‌ها و سازمانها و نهادهای بین‌المللی ذیربط را در کارنامه خود دارد.

این اقدامات منجر به بروز نارضایتی‌هایی در میان کارشناسان و مدیران ارشد سازمان نیز شده است. با سرک کشیدن در سایتها و بلاگ‌های خبری و تخصصی، می‌توان مقالات اعتراضی فراوانی را یافت که توسط کارشناسان سازمان و در اعتراض به اقدامات مدیر عامل آن نوشته شده است. در این میان مکاتبات فراوانی نیز از سوی اعضای هیئت مدیره و ... با مدیر عامل تأمین اجتماعی و یا با مقام‌های اجرایی کشور انجام شده که ردپای بعضی از آنها را در اینترنت هم می‌توان مشاهده کرد.

اعتراضات مزبور که در جهت تضمین حقوق بیمه‌شدگان صورت گرفته است، مجموعه‌ای از مسائل نظیر صلاحیت‌های مدیریتی تا نحوه تعامل با سازمانها و نهادهای ذیربط را در بر گرفته است. شنیده‌ها حاکی است که برخی از نمایندگان خانه ملت نیز در صدد ارائه طرحی برای تحقیق و تفحص از سازمان تأمین اجتماعی برآمده‌اند.

اکنون در آستانه جلسه بررسی صلاحیت‌های وزیر پیشنهادی رفاه و تأمین اجتماعی و همزمان با چالش‌هایی که تصویب هدفمندسازی یارانه‌ها در مجلس شورای اسلامی به دنبال داشته است، اقدام مدیر عامل سازمان تأمین اجتماعی در انحلال تنها مؤسسه پژوهشی در حوزه رفاه و تأمین اجتماعی، ابهامات موجود بر سر اجرای موفق طرح هدفمندسازی یارانه‌ها و سایر طرح‌های حمایتی دولت را افزایش داده است.

پایان پیام

معلمان حق‌التدریسی هم بیمه تأمین اجتماعی می‌شوند

به گزارش ایلنا در تاریخ 23 ابان آمده است: معلمان حق‌التدریسی شاغل در مدارس دولتی آموزش و پرورش شهرستان‌های تهران بیمه تأمین اجتماعی می‌شوند.

به گزارش ایلنا، مدیرکل تأمین اجتماعی شهرستان‌های استان تهران گفت: تمامی معلمان حق‌التدریسی شاغل در حوزه فعالیت شعب تأمین اجتماعی شهرستان‌های استان تهران به شرط دارا بودن شرایط لازم تحت پوشش خدمات بیمه‌ای و درمانی تأمین اجتماعی قرار می‌گیرند.

حجت‌... رضایی افزود: سازمان تأمین اجتماعی با صدور بخشنامه‌ای کلیه معلمان حق‌التدریسی مدارس دولتی آموزش و پرورش را که در واحدهای تابعه این وزارتخانه (از جمله مدارس هیأت امنایی) اشتغال به تدریس داشته و تحت پوشش مقررات خاص دیگری قرار نداشته‌اند از اول مهرماه امسال تحت پوشش بیمه تأمین اجتماعی قرار داده است.

وی خاطر نشان کرد: طبق ماده 39 قانون تأمین اجتماعی ادارات آموزش و پرورش شهرستان، مناطق و نواحی مسوول تنظیم و ارسال لیست حق بیمه این گروه از معلمان هستند. بنابراین ادارات آموزش و پرورش شهرستان، مناطق و نواحی مزبور باید هر ماه نسبت به ارسال لیست و پرداخت حق بیمه معلمان حق‌التدریس تا آخرین روز ماه بعد آن اقدام کنند.

مدیرکل تأمین اجتماعی شهرستان‌های استان تهران یادآور شد: براساس بخشنامه صادره نرخ حق بیمه معلمان حق‌التدریس به میزان 27 درصد دستمزد مبنای پرداخت حق بیمه است که در هر صورت از حداقل دستمزد روزانه مصوب شورای عالی کار در هر سال کمتر نخواهد بود.

همچنین با توجه به اینکه این افراد مشمول قانون کار هستند پرداخت 3 درصد حق بیمه بیکاری نیز از سوی کارفرما برای آنها الزامی است.

رضایی با اشاره به نحوه تنظیم لیست این گروه از معلمان گفت: لیست حق بیمه این گروه از بیمه‌شدگان، صرف‌نظر از نوع قرارداد و ساعات کار با توجه به روزهای کارکرد توسط کارفرما ارسال و پرداخت می‌شود، بنابراین در صورتی که کارکرد این افراد کسری از ماه اعلام شود، رعایت حداقل دستمزد روزانه به نسبت مدت کارکرد ضروری است. در ضمن در این مورد حق بیمه درمان که معادل نه بیست و هفتم (27/9) است به طور کامل و حسب مورد بر مبنای تعداد روزهای ماه مربوطه دریافت می‌شود.

وي افزود: ادارات، مناطق يا نواحي آموزش و پرورش به عنوان کارفرما و ارسال‌کننده لیست حق بیمه معلمان حق‌التدریسي موظف هستند در صورت ترك كار هر يك از معلمان مورد نظر كه لیست آنان قبلا به شعبه تامین اجتماعی ارسال شده است مراتب را با درج در لیست ارسالي ماه مربوطه به سازمان تامین اجتماعی اعلام و مطابق قوانین اقدام کنند.

مدیرکل تامین اجتماعی شهرستان‌هاي استان تهران خاطر نشان کرد: مدت اعتبار دفاتر درمانی معلمان حق‌التدریسي حداکثر تا پایان سال تحصیلی تعیین می‌شود.

پایان پیام

در اعتراض به پرداخت نشدن مطالبات معوقه: کارکنان دفتر مركزي ITI از حضور کارفرما جلوگیری کردند

خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ 23 آبان 1388 آمده است: کارکنان دفتر مركزي کارخانه صنایع مخابراتی راه در ایران در اعتراض پرداخت نشدن مطالبات معوقه خود، پنجشنبه گذشته برای چند ساعت از ورود سهامدار عمده و اعضای هیات‌مدیره به داخل ساختمان دفتر مركزي جلوگیری کردند.

به گزارش ایلنا، در حالی که کارگران کارخانه صنایع مخابراتی راه در ایران در ماه‌هاي گذشته بارها برای دریافت مطالبات خود اقدام به برگزاری تجمع کرده‌اند، کارکنان دفتر مركزي این کارخانه در تهران پنجشنبه گذشته به نشانه اعتراض از ورود مالک اصلی و اعضای هیات‌مدیره به داخل دفتر جلوگیری کردند.

یکی از کارگران دفتر مركزي ITI در گفت‌وگو با ایلنا، افزود: پنجشنبه گذشته در اعتراض به پرداخت نشدن 11 ماه مطالبات معوقه از ورود سهامدار عمده و اعضای هیات‌مدیره به داخل دفتر مركزي جلوگیری کردیم. وي افزود: البته پس از چند ساعت و آمدن نیروهاي انتظامی، اعضای هیات‌مدیره به شرط پاسخگویی به کارگران داخل شرکت شدند.

این کارگر همچنین از اقدام متقابل برخی اعضای هیات‌مدیره ITI مبنی بر مراجعه به کلانتری و اقامه دعوی علیه کارگران خبر داد و گفت: صبح امروز برخی از کارکنان هنگام مراجعه به محل کار با احضاریه کلانتری مواجه شدند.

وي با بیان اینکه این شکایت در کلانتری با رضایت شاکي خاتمه یافت، گفت: وقتی در 11 ماه گذشته به دلیل بی‌پولي شاهد اخراج فرزندان از مدرسه و دانشگاه و با فوت نزدیکان خود در مراکز درمانی هستیم، به خود حق می‌دهیم که با راه ندادن کارفرما به محل کار خواسته‌هاي خود را مطالبه کنیم.

این در حالی است که در روزهاي گذشته 900 کارگر ITI در استان فارس از ادامه وضعیت بی‌حقوقی خود ابراز ناراضی کرده بودند.

پایان پیام

کارخانه آرد آذری 20 نفر از کارگران رسمی خود را اخراج کرد

آژانس ایران خبر

کارخانه آرد آذری واقع در میدان شمشیری به دلیل واگذاری به بخش خصوصی تعداد 20 نفر از کارگران رسمی خود را از کار اخراج کرد. به گفته یکی از کارگران در چند روز آینده کارفرمای این کارخانه همه کارگران را اخراج می‌کند. به دلیل اینکه بخش خصوصی اعلام کرده که به شرطی کارخانه را تحویل می‌گیریم که با تمام کارگران قدیمی و رسمی تسویه حساب کنید و بعد از تسویه حساب بخش خصوصی با شرایط جدید با این کارگران قرارداد سفید امضاء و 91 روزه امضاء می‌کند.

در صورت مخالفت کارگران بخش خصوصی کارگر جدید استخدام می‌کند. اکثر کارگران این کارخانه 20 سال سابقه خدمت دارند و جوانی خود را در این کارخانه گذرانده‌اند به امید روزی که بازنشست بشوند و در زمان پیری محتاج کسی نشوند.

یکی از کارگران این کارخانه گفت:

”بخشی از کارگران در روستاهای اسلامشهر و شهر ری زندگی می‌کنند و با شرایط خیلی سخت روزگار را می‌گذرانند و بخش دیگر در همین محدوده مثل پاسگاه نعمت آباد- شادآباد- یافت آباد مستاجر هستیم. هر کدام ما دارای سه چهار بچه هستیم، یا محصل هستند، یا دانشجو و یا دم بخت. با این شرایط ما چکار باید بکنیم؟ آیا این ظلم در حق ما کارگران نیست به هر کجا هم مراجعه کردیم جواب درست حسابی به ما ندادند تنها حرفی که گفتند این بود که واگذاری کارخانه‌های دولتی به بخش خصوصی دستور رهبری است و کاری از دست ما ساخته نیست. بابا این چه دستوری است که رهبری داده حتی اگر هم خانواده کارگری متلاشی و نابود شد باید

دستور اجرا بشود، بعد از این همه برو بیا به ریاست جمهوری نهایتاً به وزارت کار مراجعه و برای پیگیری حق و حقوق از دست رفته مان شکایتمان را به این اداره تسلیم کردیم. الان شرایط برای مابسیار سخت و طاقت فرسا شده است.”

23/8/88

علی نجاتی دستگیر شد!

امروز و در ظهر 23 ابان 88 علی نجاتی در دادگاه شوش دستگیر و روانه ی زندان دزفول شد تا در کنار دیگر یاران خود دوره ی حبس شش ماهه ی خود را آغاز نماید.

کمیته ی دفاع از کارگران هفت تپه ، بنا بر دلیل ایجاد خود هم اکنون که پنج تن از اعضای هیات مدیره ی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه آقایان فریدون نیکوفرد ، علی نجاتی ، جلیل احمدی ، قربان علیپور و محمد حیدری مهر ، در زندان به سر میبرند بر خود وظیفه میداند که از این پس با پشتوانه ی افراد و تشکل های حامی و عضو خود با تمام امکانات برای دفاع از این کارگران زندانی و مطالبات کارگران هفت تپه تلاش نماید.

ما ضمن محکوم کردن این اقدام دولت ایران خواستار آزادی بی قید و شرط و فوری این کارگران و دیگر کارگران دربند هستیم و از تمامی کارگران و تشکل های کارگری در ایران و سراسر جهان میخواهیم از هر اقدام ممکن برای محکوم کردن این اقدام ضد کارگری دولت ایران و برای حمایت از این کارگران و خانواده هایشان دریغ نکنند.

همچنین کارگرانی که مایل به حمایت مالی از خانواده های این 5 کارگر زندانی هستند – مطابق اعلام علی نجاتی که با توافق دیگر همکاران ایشان انجام گرفته – میتوانند کمک های مالی خود را به حساب بانکی ، به شماره 0302895180008 سیبا- بانک ملی ایران شعبه هفت تپه کد 6579 به نام علی نجاتی ، واریز نمایند.

کمیته دفاع از کارگران هفت تپه ، به هر گونه اقدام لازم برای حمایت از این کارگران زندانی دست خواهد زد و در این راه از همه ی کارگران و تشکل های کارگری ، دعوت به پشتیبانی و اتحاد مینماید.

زنده باد اتحاد طبقاتی کارگران

23 آبانماه 1388

کمیته ی دفاع از کارگران هفت تپه

اطلاعیه شورای همکاری تشکل ها و فعالین کارگری

علی نجاتی نیز زندانی شد، برای حمایت اقدام کنیم!

بنا بر آخرین گزارش دریافتی از هفت تپه که مستقیماً با تماس تلفنی با خانواده ی علی نجاتی حاصل شده است، بالاخره دستگاه قضایی در ساعت 13:30 ظهر امروز 23 آبانماه 88 علی نجاتی را روانه ی زندان دزفول کرد.

علی نجاتی و 4 تن دیگر از اعضای هیات مدیره ی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه ، به نامهای فریدون نیکوفرد، قربان علیپور ، جلیل احمدی و محمد حیری مهر محکوم به حبس شده اند.

4 نفر آنان برای شش ماه و محمد حیدری مهر برای مدت 4 ماه دوران حبس تعزیری خود را در حالی آغاز میکنند که تنها جرم آنان دفاع از مطالبات کارگران هفت تپه و قبول مسوولیت نمایندگی از سوی کارگران در تشکل مستقل کارگری در هفت تپه بوده است.

شورای همکاری تشکل ها و فعالین. کارگری، ضمن محکومیت این اقدام حکومتی برای زندانی کردن این پنج تن، قویا خواستار آزادی بی قید و شرط این کارگران و دیگر کارگران زندانی در سراسر ایران میباشد و در غیر اینصورت از هیچ کوششی برای ترتیب دادن اقدامات داخلی و بین المللی در جهت دفاع از این کارگران و مطالبات برحق کارگران هفت تپه فروگذار نخواهد کرد.

ما خواستار آن هستیم که تمامی کارگران در ایران و جهان در صورت ملغی نشدن حکم زندان این 5 نفر، با حمایت های مادی و معنوی خود از این پنج کارگر زندانی و خانواده های آنان و ترتیب دادن انواع اعتراضات به هر شیوه ی ممکن در جهت فشار به دولت ایران، وظیفه ی همبستگی خویش را به هر نحو ممکن انجام دهند.

همچنین ما نیز بنا به نامه های سه گانه ای که علی نجاتی رئیس هیات مدیره ی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه پیش از دوران حبس منتشر کرده، خواستار آن هستیم که کارگران در ایران و جهان کمک های مالی خود را از طریق شماره حساب، به شماره 0302895180008 سیبیا- بانک ملی ایران شعبه هفت تپه کد 6579 به نام علی نجاتی، واریز نمایند تا به خانواده های هر 5 کارگر عزیز زندانی تعلق گیرد.

همچنین بند پایانی آخرین نامه ی علی نجاتی که با عنوان " حمایت از کارگران زندانی حمایت از همه ی کارگران است " منتشر شده است را مستقیما از زبان وی نقل می کنیم که گفته است :

" امیدوارم در این مدت شش ماهه، علاوه بر کمک های مادی، و از آن مهم تر برای حمایت های معنوی از نمایندگان کارگران هفت تپه، تمام کارگران و فعالان دلسوز با دوری کردن از هرگونه مباحث حاشیه ای، با اتحاد هر چه بیشتر با تمام نیروی خود برای دفاع از حقوق کارگران هفت تپه و نمایندگان محبوس آنان تلاش کنند. نباید گذاشت که این دوره ی حبس، بدون اعتراضات کارگران در هر کجا به زندانی شدن این چند نفر و دیگر کارگران زندانی از جمله آقایان اصائلو و مددی از اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد، بگذرد. ما در زندان، اخبار اقدامات شما را خواهیم شنید و از آن دلگرمی خواهیم گرفت "

شورای همکاری تشکل ها و فعالین. کارگری، بار دیگر خواستار اقدامات همه جانبه ی تمامی کارگران و نهادهای کارگری برای ایجاد یک کارزار سراسری در جهت آزادی این عزیزان و حمایت از خانواده های آنان میباشد.

زنده باد همبستگی جهانی طبقه ی کارگر

23 آبانماه 1388

شورای همکاری تشکل ها و فعالین. کارگری

- کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

- کمیته ی پیگیری ایجاد تشکل های ازاد کارگری

- جمعی از فعالین کارگری

و

جمعی از اعضای کانون مدافعان حقوق کارگر

اطلاعیه در مورد دستگیری کارگران هفت تپه و افزایش فشار بر کارگران و فعالان کارگری

به نوشته سایت کانون مدافعان حقوق کارگر در آبان 88 آمده است : در یکی دو هفته ی اخیر تهاجم جدیدی علیه فعالین کارگری صورت گرفته است . 5 نفر از کارگران هفت تپه و اعضای هیات مدیره سندیکا هر یک

به یک سال حبس (شش ماه تعزیری و شش ماه تعلیقی) محکوم شده اند و آقایان فریدون نیکوفرد، علی نجاتی، جلیل احمدی، قربان علیپور و محمد حیدری مهر در زندان به سر می برند. هم چنین محمد اشرفی از دستگیرشدگان مراسم روز کارگر در پارک لاله به یک سال حبس در دادگاه بدوی محکوم شد. جرم همه ی آنها تبلیغ علیه نظام عنوان شده است. در همین راستا عده ای دیگر از شرکت کنندگان مراسم روز کارگر در پارک لاله احضار شده که اتهام آنها نیز اقدام علیه امنیت ملی و یا مشابه آن عنوان شده است. این همه در حالی است که بیشتر مراکز کارگری در التهاب بسر می برد. نپرداختن چندین ماه حقوق و اخراج های دسته جمعی حاصل سیاست های غلط اقتصادی و سودطلبی حریصانه ی سرمایه داران است. کارگرانی که ماه ها حقوق نگرفته در معرض بیکاری هستند و اگر اعتراض کنند «علیه امنیت ملی اقدام کرده اند» و نظام را مورد تعرض قرار داده اند؟؟!!

آیا با این استدلال، باید این گونه نتیجه گرفت که پایه های نظام و امنیت آن بر بی حقوقی کارگران و زحمتکشان و گرسنگی خانواده های آنان قرار دارد؟ اگر کارگران اعتراض کنند که چرا حقوق

شان پرداخت نشده است علیه نظام به پاخواسته اند و اگر در روز کارگر در یک پارک بخواهند دور هم جمع شوند امنیت ملی به خطر می افتد و ... این چه امنیتی است که پایه های آن بر بی حقوقی کارگران و ستم بر آنان و استثمار آنان است؟

ادعانه ها علیه کارگران ادعانه علیه حکومت گران است. این محکومیت خود آنان نیست. ادعانه ها امنیت سرمایه ها را می خواهد تا در پناه آن دارایی های مردم که با دسترنج کارگران و زحمتکشان ساخته شده است، به ثمن بخش و یا کمترین قیمت به غارتگران اموال مردم به نام خصوصی سازی واگذار شود تا آنان بتوانند به سودهای کلان دست یابند. نمایندگان کارگران هفت تپه به زندان می روند تا غارتگران اموال مردمی به راحتی و بدون مانع بتوانند زمین های حاصل خیز آن خطه را با قیمتی نازل به غارتگران اموال مردمی بفروشند، شرکت را ورشکسته اعلام کرده و کارگران را اخراج کنند. و اگر تا به امروز این کار را نکرده اند به دلیل هم بستگی کارگران و مبارزات آنان در جهت ایجاد تشکل مستقل کارگران بوده است. اکنون بر همه ی کارگران و نهادهای مستقل دفاع از حقوق انسانی آنان فرض است که به هر طریق ممکن از فعالان کارگری حمایت کرده و برای جلوگیری از محکومیت آنان تلاش کنند. ما از همه کارگران و نهادهای مستقل داخلی و بین المللی می خواهیم تا اجازه ندهند کارگرانی که تنها به خاطر احقاق حقوق اولیه خود مبارزه کرده اند، زندانی کرده و خانواده های آنان را تحت فشار قرار دهند. احکام دادگاه ها باید ملغی گردد و محاکمه ی فعالین به دلیل عدالت خواهی محکوم شود.

به امید آن روز که هیچ انسانی به دلیل احقاق حقوقش مورد تعرض قرار نگیرد.

کانون مدافعان حقوق کارگر

کارگران شهرداری خرمشهر اعتصاب کردند

کارگران شهرداری خرمشهر در اعتراض به وضعیت بحرانی بهداشت این شهر دست به اعتصاب زدند. سایت خبری آینده گزارش داد این اعتصاب در رابطه با بحران عدم جمع آوری زباله خرمشهر بوده است. بحران زباله و پیامدهای بهداشتی این بحران در شرایطی خرمشهر را فرا گرفته است که محمود احمدی نژاد خود را فرماندار این شهر اعلام کرده است. احمدی نژاد در ادامه سفرهای استانی خود در روز سوم خرداد امسال در جمع مردم معترض شهر اعلام کرد «بنده شخصا امروز در جمع شما تصمیم گرفته ام که به عنوان فرماندار یا معاون فرماندار در خدمت شما باشم تا شخصا پیگیر امور برای اجرایی شدن هر چه سریعتر آن باشیم.» این در شرایطی است که شهروندان خرمشهر در حالی با مشکلات بهداشتی روبه رو شده اند که تبلیغ برای پیشگیری از ازدیاد میکروب و توسعه هشدارها و اقدامات بهداشتی برای جلوگیری از بیماری ها و به ویژه بیماری آنفلوآنزای نوع A در کشور تشدید شده است. بیستم آذرماه سال گذشته هم پس از گذشت چهار ماه از پرداخت نشدن حقوق کارکنان و کارگران شهرداری خرمشهر، شمار زیادی از کارگران شهرداری این شهر، با دست کشیدن از کار و تجمع در برابر شهرداری، خواستار رسیدگی به وضعیت خود شدند. کارگران شهرداری خرمشهر امسال در شرایطی اعتصاب کرده اند که رانندگان سازمان اتوبوس رانی و حمل و

نقل درون شهری خرمشهر پنجم آبان ماه امسال در اعتراض به پرداخت نشدن چهارماه حقوق خود به مدت چندساعت دست از کار کشیدند.
حدود 350 نفر از کارگران شرکت کشتی‌سازی «بحرکان» خرمشهر هم 25 مرداد امسال به دلیل بی‌کار شدن و تعطیلی واحد صنعتی خود، مقابل فرمانداری خرمشهر تجمع کردند و خواستار رسیدگی به اوضاع نابسامان خود شدند.

هدفمند کردن یارانه‌ها کمر تولید ملی را خواهد شکست

به گزارش ایلنا در تاریخ 23 آبان 1388 آمده است: یارانه‌های پرداختی حذف خواهند شد. نماینده ملایر با اشاره به لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها نسبت به ورشکستگی کارخانه‌ها در پی افزایش حامل انرژی هشدار می‌دهد.

حسن وفایی با تاکید بر اینکه از موضعی کارشناسی به این موضوع می‌نگرد، می‌گوید: در حال حاضر یک سوم بودجه کل کشور از محل یارانه‌ها تامین می‌شود. با این لایحه که به آزادسازی قیمت حامل‌های انرژی می‌پردازد، وضعیت اقتصادی کشور بهتر می‌شود؟ آیا مردم توان پرداخت قیمت حامل‌ها با نرخ خلیج فارس را دارند؟ آیا هزینه فرسودگی سیستم پالایشگاه‌ها و سیستم توزیع برق در کشور را باید از مردم بگیریم؟ وی با بیان اینکه در حال حاضر شب‌های انتخاباتی به پایان رسیده است، می‌پرسد: آیا با افزایش قیمت حامل‌های انرژی، کارخانجات ما ورشکست خواهند شد؟ آیا باز هم کارخانجات ما توان رقابت با کارخانه‌های خارجی را دارند؟ مادامی که اصلاح زیرساخت‌ها توسط دولت، اصلاح نشود، اجرای لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها منجر به افزایش 20 درصدی قیمت‌ها خواهد شد.

وفایی با اشاره به مشکلات عدیده‌ای که در این زمینه وجود دارد از ناتوانی امکان رقابت‌ها با کشورهای خارجی سخن گفته و می‌افزاید: گرچه لازم است وارد عرصه رقابت‌های خارجی شویم، اما نه قبل از اصلاح ساختارها.

محبوب نیز با اشاره به وجود صدها و بلکه هزاران واحد صنعتی بحران‌زده در کشور می‌گوید: تورم 3 رقمی حاصل از هدفمند کردن یارانه‌ها صنعت را از کشور خارج می‌کند. وی با اشاره به تبعات این طرح می‌گوید: تورم حاصله قدرت رقابت را از صنایع ما گرفته و کالاهای مشابه خارجی، اکثر قریب به اتفاق صنایع ما را از دور رقابت خارج می‌کنند.

کارشناسان با توجه به چنین نگرانی‌هایی اعتقاد دارند که با اجرای این طرح، ایران به بهشت واردکنندگان دنیا بدل و تولید ملی از صحنه روزگار محو می‌شود. این عده با نگرانی این سوال را مطرح می‌کنند که آیا دولت دهم با دید باز و کافی تصمیم به شلیک تیر خلاص به شقیقه تولید ملی گرفته یا تصمیمات پوپولیستی که همچنان در برخی از اعضای این دولت به چشم می‌خورد، علت چنین تصمیمی بوده است؟

سلطه نئولیبرالیسم افراطی بر اقتصاد ایران: تیر خلاص به شقیقه تولید ملی

به گزارش ایلنا در تاریخ 23 آبان 1388 آمده است: زمانی که نخستین کارخانه ایران که در زمینه تولید کبریت فعالیت می‌کرد، پا به منصفه ظهور گذاشت، کودکی که هنوز در آغازین سال‌های دهه دوم عمر خود به سر می‌برد، دست نوشته‌ای به دست گرفت و دور تا دور شهر تبریز را کوچه به کوچه گشت تا به مردم تبریز این واقعه عظیم را تبریک گوید. آن نوجوان که در همان زمان هم عاشق اقتصاد ملی و تولید ملی بود، کسی نبود جز استاد مصطفی عالی نسب.

شاگردان استاد عالی نسب تعریف می‌کنند که استاد بعدها و زمانی که در جای جای ایران شاهد خودنمایی سماورهای روسی بود، طاقت از دست داد و با تاسیس کارخانه‌ای، سبب شد تا سماورها و اجاق‌های خوراک‌پزی عالی نسب به سرعت میدان را از دست همسایه رند شمالی خارج کنند. همین داستان بار دیگر در بحث صنایع بسته‌بندی برای استاد تکرار شد و این چنین است که با گذشت سال‌ها استاد را همچنان پدر اقتصاد ملی می‌خوانند.

عقب‌نشینی تدریجی در مقابل رقبای خارجی سال‌هاست که از آن روزگاران می‌گذرد، و کم نبودند کسانی چون عالی نسب که دل در گرو تولید ملی سپرده بودند، اما داستان خلاف میل این عده رقم خورد و تولید ملی هر روز بیش از پیش در برابر تولیدات مشابه خارجی عقب‌نشینی کرد.

کمتر بازاری است که محصولات متنوع خارجی زینت‌بخش آن نباشد. کالاهای صوتی و تصویری و لوازم خانگی سال‌هاست که قافیه را به رقبای قدرتمند خارجی باخته‌اند. کشاورزی و فعالیت‌های باغداری در سرایشی سقوط قرار دارند. خودروسازی به لطف انحصارات تام خود همچنان نفسی می‌کشد، اما صنایع دیگر همچون فولاد، چوب و کاغذ، تولید و آگن، نساجی و صدها مورد مشابه در بحران دست و پا می‌زنند. حتی

موضوع به جایی رسیده است که برخی تولیدکنندگان برای بقا مجبور شده‌اند جنس خارجی وارد کرده و با برند خود روانه بازار کنند. سید رسول دادوند، عضو انجمن تولیدکنندگان چراغ‌های روشنایی در این باره می‌گوید: بخش زیادی از فعالان این عرصه، این محصولات را از کشورهای خارجی وارد کرده و فقط برند خود را بر روی آن نصب می‌کنند.

دولت واردات را برگزیده است

گردوی چینی هم در بازارهای داخلی خودنمایی می‌کند. یکی از بنکداران میدان محمدیه (اعدام) تهران می‌گوید: مزه این گردوها شبیه صابون است ولی قیمت بسیار کم این گردوها در مقایسه با محصول ایرانی موجب شده که بسیاری از صاحبان رستوران‌ها برای تهیه غذاهایی چون خورش فسنجان به استفاده از این محصول گرایش پیدا کنند.

واقعیت این است که میزان واردات کالاهای مصرفی به کشور به حد بسیار نگران‌کننده‌ای رسیده است. ناتوانی دولت در تنظیم بازارهای داخلی سبب شده است که دولتمردان آسان‌ترین راه‌ها برای سامان‌دهی به این بخش، یعنی واردات را برگزینند. از همین روست که هر روز اقتصاد شاهد فربه‌تر شدن بیشتر واردکنندگان و تجار در مقابل ضعف روزافزون تولیدکنندگان است. قاچاق گسترده کالا به کشور نیز با سیاست‌های دولت نهم و دهم همراهی کرده و ملقمه‌ای پدید آورده که نه‌ایتی جز ویرانی تولید ملی فرجامی نخواهد داشت.

مشکل اصلی ترجیح سرمایه‌داری تجاری بر تولیدی است

پروفسور شاپور رواسانی، اقتصاددان و استاد صاحب کرسی دانشگاه آلمان معتقد است که علت اصلی در بحران اقتصادی امروز تولید، حاکمیت سرمایه‌داری تجاری در ایران است، سرمایه‌داری که از قبل از انقلاب مشروطه در ایران حضور داشته و با گذشت سه دهه از پیروزی انقلاب اسلامی، حضور آن هنوز هم کاملاً محسوس است و روز به روز فربه‌تر می‌شود.

رواسانی می‌گوید: معتقدم که وضع موجود نتیجه تسلط شیوه تولید تعهداتی سرمایه‌داری تجاری است. در این شیوه تولید، قدرت مالی، اقتصادی و سیاسی در اختیار سرمایه‌داری تجاری است که برخلاف سرمایه‌داری صنعتی با تولید صنعتی و سرمایه‌گذاری در بخش تولید صنعتی مخالف است. این سرمایه‌داری برخلاف روش صنعتی، تمایلی به خرید موادخام از خارج کشور و به‌کارگیری نیروی کار و تکنولوژی مدرن برای ساخت کالای قابل فروش در بازارهای مصرف داخل و یا خارج از کشور ندارد، تنها علاقه سرمایه‌داری تجاری، واردات کالا از خارج و فروش آن در بازارهای داخل کشور است. بنابراین طبیعی است که سرمایه‌داری صنعتی در رقابت با سرمایه‌داری تجاری هیچ شانس ندارد و به همین جهت است که روزبه‌روز بر تعداد واحدهای بحرانی و تعطیل شده و نیز کارگران بیکار شده اضافه می‌شود.

وی می‌گوید: سرمایه‌داری تجاری در ازای فروش میلیاردی نفت، تنها به سرمایه‌گذاری در بخش نفت می‌پردازد و مابقی درآمدها را صرف خرید کالاهایی می‌کند که باید در بازار مصرف ایران فروخته شوند. وی در ادامه می‌گوید: کارخانه‌هایی که یک‌شنبه و ناگهانی تعطیل و هزاران کارگر آنها بیکار شدند چیزی جز مبلمان، چرم، منسوجات، لوازم خانگی و ... نبودند که صنایع درجه 2 هستند و تولید آنها از نظر موادخام و ابزار تولید، وابسته به واردات است، بنابراین تا زمانی که وجود آنها با منافع سرمایه‌داری تجاری منافاتی نداشت، فعالیت داشتند.

رواسانی اشاره می‌کند که در ایران کارخانه‌های نساجی سالیان متمادی فعالیت کردند، اما چون از نظر ماشین‌آلات به خارج وابسته بودند، نتوانستند ساختار فرسوده خود را به‌روز کنند و در نتیجه تعطیل شدند. وی در پایان می‌گوید: سیستم سرمایه‌داری صنعتی بر پایه کارخانه است. در این سیستم شما به‌عنوان یک کارخانه‌دار، در حالی که به خرید موادخام ارزان و باکیفیت، ماشین‌آلات مدرن و به‌روز تمایل دارید، به استخدام نیروی انسانی سالمی که بتواند از پس 8 ساعت کار روزانه برآید نیز علاقه‌مندید، بنابراین به فکر بیمه، حداقل مزد، بهداشت و ایمنی محیط‌کار هستید، چون می‌دانید تنها در این صورت می‌توانید به‌عنوان یک تولیدکننده موفق، کالای خود را به بازار مصرف عرضه کنید. اما در سیستم سرمایه‌داری تجاری، برای شما تنها فروش کالای خریداری شده مهم است. در این سیستم از فرآیند تولید خبری نیست. نیازی به نیروی انسانی احساس نمی‌شود. بنابراین مسائلی چون تامین اجتماعی، حداقل مزد، بهداشت و ایمنی محیط کار نیز اهمیت ندارند. در این سرمایه‌داری که بیشتر از 100 سال بر ایران تسلط دارد، تنها مسئله مهم این است که چطور در کوتاه‌ترین فرصت، کالایی به ارزان‌ترین قیمت خرید و با کمترین هزینه به گران‌ترین قیمت فروخته شود. به یاد داشته باشیم برای صنعتی شدن، باید به سرمایه‌داری که تمایلات ملی دارد امکان داد تا در فضایی عادلانه با واردات رقابت کند، در غیر این صورت نه تنها امید به صنعتی شدن بی‌معنی است، بلکه تعطیلی کارخانه‌ها، بیکاری کارگران و ضایع شدن حقوق و مزایای آن نیز امری طبیعی خواهد بود.

فریبرز رئیس‌دانا، استاد اقتصاد نیز در این باره با ذکر این که عملکرد دولت نهم و دهم بیانگر سلطه افراطی‌ترین جریان راست اقتصادی در راس قوه مجریه است، می‌گوید: علت نفی و حتی انکار جامعه مدنی از سوی اقتصاددان‌های راست‌گرا آن است که می‌خواهند در صورت خروج دولت از مداخلات اقتصادی،

نهادهای شبه‌دولتی را جایگزین کنند؛ نهادهایی که در آن سرمایه‌داران وابسته که بابت خرید یک شرکت رقم نجومی پرداخت می‌کنند، وجود دارد. سرمایه‌دارانی که بدون ریسک، در جریان واگذاری کارخانه‌های دولتی به بخش خصوصی، صاحب کارخانجات شده و بدون توجه به قابلیت‌ها، با فروش آن به ثروت خود می‌افزایند، اما در نهایت همچنان از پایین بودن سرعت خصوصی‌سازی در ایران انتقاد می‌کنند. این گروه از سرمایه‌داران و اقتصاددان‌های وابسته به آنها، در حالی که غلط از پایین بودن روند خصوصی‌سازی در ایران اعلام نگرانی می‌کنند که بر اساس گزارش‌های بانک جهانی، ایران در خصوصی‌سازی رتبه نخست را به خود اختصاص داده است.

وی می‌افزاید: در حال حاضر شاهد راست‌گراترین سیاست‌ها در مباحث اقتصادی هستیم. با وجود شعارهای مردمی که سر داده می‌شود، هیچ کدام از دولت‌های قبلی یارانه بنزین را حذف نکردند و از حذف سایر یارانه‌ها سخن نگفتند. از سوی دیگر موضوع اصلاح قانون کار نیز چندین بار مطرح شده و هنوز معلوم نیست سر نوشت آن چه شود. بهای مواد شوییده، نان، مواد لبنی، مسکن و حمل و نقل در همین مدت به شدت افزایش پیدا کرده است. دلایل این سیاست‌ها آن است که از نظر دیدگاه اقتصاددان‌های راست، همه چیز در بازار داد و ستد ارزش کالایی دارند. در این دیدگاه پرداخت یارانه هیچ جایگاهی نداشته و مانند لکه ننگی است که باید حذف شود. سرمایه‌داری فعلی مایل است ایران را به قلب سرمایه‌داری جهانی تبدیل کند. اینجاست که تلاش‌ها برای عضویت در سازمان تجارت جهانی و حذف یارانه‌ها معنی پیدا می‌کند؛ چون سرمایه‌داری جهانی از پرداخت یارانه که با مالیات ارتباط مستقیم دارد، گریزان است و برای همین قرار است به نام پرداخت نقدی و ساماندهی، به تدریج یارانه‌ها در تابلو آفتاب تورم تبخیر شده و خودبه‌خود حذف شود یا به دلیل پایین بودن میزان آن، مردم از دریافت آن چشم‌پوشی کنند.

هدفمند کردن یارانه‌ها کمر تولید ملی را خواهد شکست
یارانه‌های پرداختی حذف خواهند شد. نماینده ملایر با اشاره به لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها نسبت به ورشکستگی کارخانه‌ها در پی افزایش حامل انرژی هشدار می‌دهد.

حسن وفایی با تاکید بر اینکه از موضعی کارشناسی به این موضوع می‌نگرد، می‌گوید: در حال حاضر یک سوم بودجه کل کشور از محل یارانه‌ها تامین می‌شود. با این لایحه که به آزادسازی قیمت حامل‌های انرژی می‌پردازد، وضعیت اقتصادی کشور بهتر می‌شود؟ آیا مردم توان پرداخت قیمت حامل‌ها با نرخ خلیج فارس را دارند؟ آیا هزینه فرسودگی سیستم پالایشگاه‌ها و سیستم توزیع برق در کشور را باید از مردم بگیریم؟ وی با بیان اینکه در حال حاضر شب‌های انتخاباتی به پایان رسیده است، می‌پرسد: آیا با افزایش قیمت حامل‌های انرژی، کارخانجات ما ورشکست خواهند شد؟ آیا باز هم کارخانجات ما توان رقابت با کارخانه‌های خارجی را دارند؟ مادامی که اصلاح زیرساخت‌ها توسط دولت، اصلاح نشود، اجرای لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها منجر به افزایش 20 درصدی قیمت‌ها خواهد شد.

وفایی با اشاره به مشکلات عدیده‌ای که در این زمینه وجود دارد از ناتوانی امکان رقابت‌ها با کشورهای خارجی سخن گفته و می‌افزاید: گرچه لازم است وارد عرصه رقابت‌های خارجی شویم، اما نه قبل از اصلاح ساختارها.

محبوب نیز با اشاره به وجود صدها و بلکه هزاران واحد صنعتی بحران‌زده در کشور می‌گوید: تورم 3 رقیمی حاصل از هدفمند کردن یارانه‌ها صنعت را از کشور خارج می‌کند. وی با اشاره به تبعات این طرح می‌گوید: تورم حاصله قدرت رقابت را از صنایع ما گرفته و کالاهای مشابه خارجی، اکثر قریب به اتفاق صنایع ما را از دور رقابت خارج می‌کنند.

کارشناسان با توجه به چنین نگرانی‌هایی اعتقاد دارند که با اجرای این طرح، ایران به بهشت واردکنندگان در دنیا بدل و تولید ملی از صحنه روزگار محو می‌شود. این عده با نگرانی این سوال را مطرح می‌کنند که آیا دولت دهم با دید باز و کافی تصمیم به شلیک تیر خلاص به شقیقه تولید ملی گرفته یا تصمیمات پوپولیستی که همچنان در برخی از اعضای این دولت به چشم می‌خورد، علت چنین تصمیمی بوده است؟

پایان پیام

شرکت هواپیمایی ساها 240 نفر از کارگران رسمی و قراردادی خود را اخراج کرد

کارگران شرکت هواپیمایی ساها که در رسته‌های مختلفی از جمله اداری، تعمیر و نگهداری، نقاشی، خدماتی و غیره کار می‌کردند و بیش از 15 سال سابقه خدمت داشتند به دلیل واگذاری قسمتهای اداری و تعمیر و نگهداری و خدماتی به بخش خصوصی و پیمانکار از کار اخراج شدند. ادامه کار این کارگران منوط به تسویه حساب با هواپیمایی ساها و امضاء قرارداد جدید و سفید امضاء به مدت 91 روز می‌باشد که مورد قبول کارگران قرار نگرفته است.

یکی از کارگران این شرکت به خبرنگار ما گفت: «این اقدام کارفرما باعث اعتراضاتی در شرکت شده است، کارفرما هم از ترس فراگیر شدن اعتراضات در بین تمام کارگران از ادامه کار این کارگران جلو گیری کرده است. کارگران که سابقه کارشان بیشتر از 15 سال بود برای دفاع از حقوق از دست رفته خود راهی جز شکایت به وزارت کار نداشتند، به همین دلیل 240 نفر کارگر اخراجی شرکت هواپیمایی ساها به اداره کار غرب مراجعه و شکایت خودشان را تسلیم این اداره کردند.»

آژانس ایران خبر

کارگران خشمگین تابلوی بسیج کارخانه را پایین کشیدند

بر پایه خبر دریافتی از آژانس پرس ایران در 24 آبان آمده است: کارگران کارخانه آلومینوم سازی اراک در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق عقب افتاده و ندادن افزایش تولید که باعث قطع اضافه کاری کارگران می شود، تجمع کرده و در این تجمع تابلوی بسیج کارخانه را پایین کشیدند به گزارش آژانس ایران خبر، بیش از 400 تن از کارگران کارخانه آلومینوم سازی اراک هفته گذشته نیز دست از کار کشیدند و در محل کارخانه تجمع اعتراضی برگزار کردند. بسیج ضدمردمی اراک قصد خرید این کارخانه را از صاحبان قبلی آن دارد و پرداخت حقوق عقب افتاده کارگران را نمی پذیرد و کارگران نسبت به این موضوع معترضند.

گزارش ایلنا از یکروز کاری کودکان زباله گرد:

کسی کودکی ام را پشت مخازن زباله حس نکرد

به گزارش خبرنگاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 24 آبان 1388 آمده است: پسر بچه چشم عسلی آن چنان سیاه و دودی شده که هر کس نداند گمان می کند ذغال فروش است، شلوارش که حداقل سه سایز بزرگتر از اندازه اصلی اش می زند، چند تایی بزرگ از پاچه ها خورده و پیراهن بلندش هم تا نزدیکی های زانو رسیده. اصغر تمام روز را به تمام مخازن زباله خیابان شهر سر می زند، مخازن خاکستری رنگ زباله برای او حکم همان تخم مرغ های شانسی و لپ لپ های رنگارنگ را دارد که با محتوایات کثیفی پر شده است. از دور به چند متری مخازن زباله که نزدیک می شود، خدا خدا می کند که جنس با ارزش از پلاستیک یا آلومینوم گیرش بیاید. جنس هر چه سنگین تر باشد روزی اش بیشتر، چه اهمیت دارد که چقدر وزنش زیاد باشد....

به هر پسر بچه ای که احساس درونی اش می گوید هم سن و سالش است، با کنجکاوئی نگاه می کند ولی گویی سنگین بر روی شانه هایش، اجازه نمی دهد که حس کنجکاوئی و یا حسرتش بیش از اینها تحریک شود.

به هر عابری که از کنارش رد می شود در دل می گوید: «کودکی ام آرزو است»

او محکوم است، محکوم به کار، آن هم از کثیف ترین و خطرناک ترین اشکال کار....

به گزارش خبرنگار ایلنا، فریدون درست در محدوده خیابان انقلاب و کوچه پس کوچه هایش پسماندهای با ارزش زباله را از مخازن شهرداری جمع آوری می کند.

همان محدوده ای که شهرداری هر چند وقت یک بار طرح مبارزه با موش و طعمه گذاری را در جوی های آب اجرا کرده و اغلب جنازه موش ها در جوی آب ها و مخازن زباله یافت می شود.

او دستکش ندارد ماسکی هم به صورت ندارد و در جواب این سوال که چرا حداقل دستکش دست نمی کنی می گوید: «می دانید باید چند کیلو پلاستیک و ضایعات بفروشم تا بتوانم یک دستکش 1500 تومانی بخرم؟»

فریدون مدرسه نمی رود، تفریحی هم ندارد، صبح را با زباله شروع می کند و شب را هم با کوله بار سنگین زباله به صبح می رساند.

کودکان قد کوتاه، دو پا در هوا درون مخازن پر از زباله

مریم پناهی عضو کانون فرهنگی - حمایتی کودکان کار در گفت و گو با خبرنگار ایلنا، خواستار تغییر عنوان «کودکان زباله دزد و زباله گرد» بر روی کودکان کار شده و تاکید می کند باید استفاده از این عنوانین در محاوره های روزانه مردم حذف شود چرا که این عناوین بار تحقیر آمیزی بر روی کودکانی که از روی فقر بر سر ناچاری کار می کنند، دارد.

او با بیان اینکه این کودکان «بازیافتی» هستند نه زباله گرد می افزاید: این کودکان گروه هایی هستند که شب ها کار سنگین تری دارند و در ساعتی از روز هم به دنبال زباله هستند، طبق قوانین شهرداری شهروندان باید راس ساعت 9 شب زباله هایشان را به بیرون از منزل انتقال دهند. به همین دلیل قبل از جمع آوری زباله توسط شهرداری و با وجود چرخه ناقص و معیوب تفکیک زباله، اوج ساعت کاری کودکان بازیافتی همین ساعات است.

عضو کانون فرهنگی - حمایتی کودکان کار ادامه می دهد: اگر تنها ده دقیقه عرض یک خیابان منتظر بمانید، حدود 30 کودک زباله گرد در و هله های گوناگون به این مخازن سر می زنند که نه دستکش دارند و نه دهان بند

بسته و فرم مخصوص پوشیده‌اند؛ اغلب آنها هم قدهای کوتاهی دارند که مجبورند تا کمر داخل مخازن زباله فرو روند به طوری که با عبور از کنار برخی از مخازن شاهد دو پا در هوا هستیم. به اعتقاد پناهی زباله‌گردی و جمع‌آوری زباله از مخازن و امرار معاش از راه فروش آنها کثیف‌ترین و بدترین نوع کار در کودکان است که از میان کار کودک در سر چهارراه‌ها، کارخانه و کارگاه‌ها، خطرناک‌تر است.

منع بدترین اشکال کار برای کودکان يك شوخي بزرگ با کودکان زباله‌گرد

به گزارش خبرنگار ایلنا، شاید به جرات بتوان گفت که هیچ نهاد یا مسئولی مسئولیت مستقیم حمایت از این کودکان و رسیدگی به مشکلات و خطرات در کمین آنها را نپذیرفته و شغل سخت آنها را به حساب نیاورده است. به طوری که سید حسن موسوی چلک مدیرکل دفتر امور آسیب‌دیدگان اجتماعی بهزیستی کشور در این ارتباط به خبرنگار ایلنا عنوان می‌کند که اگرچه شغل زباله‌گردی از سخت‌ترین و خطرناک‌ترین انواع کار برای کودکان است اما بهزیستی در برابر آنها وظیفه‌ای ندارد و وزارت کار مسئول آنها است. عضو کانون فرهنگی - حمایتی کودکان کار نیز می‌گوید: از کاندوم تا سوزن و سرنگ و انواع و اقسام کثیف‌ترین اجسام درون مخازن زباله موجود است و اغلب این کودکان در معرض بیماری‌هایی همچون ایدز، هپاتیت، وبا و غیره هستند.

او ادامه می‌دهد: حرف همیشگی انجمن‌های حمایتی که در زمینه کودکان فعال هستند این بوده که اگرچه نمی‌توان با کار کودک مبارزه و آن را به صفر رساند اما حال که برخی از کودکان به علت شرایط کاری مجبور به کار هستند پس باید کاری کرد تا ضررهای ناشی از شغل به حداقل رسیده و آنها را از حق کودکی محروم نکرد. تا به این وسیله به کودکان آسیب‌پذیر فرصت دهیم تا در سن اوج کودکی به نیازهای خود برسند. پناهی اضافه می‌کند: در میان کودکان بازیافتی، کودکان و نوجوانانی وجود دارند که استعداد بالایی در یادگیری و کسب علم دارند، بهتر است تا کودکان زباله‌گرد شناسایی و میزان توانایی آنها سنجیده شود؛ اگر شهرداری به جای استفاده از کار این کودکان مراکز خاصی را در مناطق آسیب‌پذیر تهران به این کودکان اختصاص دهد، می‌توان با آموزش و حمایت از این دسته کودکان، خطرات و آسیب‌های ناشی از این کار را به کمک انجمن‌های حمایتی و یاری مردم در کودکان به حداقل رساند.

خطر اعتیاد در کمین کودکان زباله‌گرد

عضو کانون فرهنگی - حمایتی کودکان کار احتمال گرایش این دسته از کودکان را بالای 100 درصد برآورد می‌کند و به ایلنا می‌گوید: کودکان بازیافتی دو روز سختی را تحمل می‌کنند، سه روز دیگر هم تحمل می‌کنند اما روز پنجم از سوی افراد سودجو یا باندهای کمین کرده مورد سوء استفاده واقع می‌شوند به طوری که کودک بازیافتی ترجیح می‌دهد به جای حمل یک کیسه سنگین و چندش‌آور زباله و سود کم، دو مثقال هروئین را جابجا کرده و از شر کیسه بدبوی زباله خلاص شود.

به گفته پناهی حتی اگر بوی نامطبوع زباله هم کودک را وسوسه نکند به طور حتم مریضی پدر، داد صاحب‌خانه و سایر فشارهای اقتصادی باعث تن دادن به هزار خطر دیگر می‌شود. قاسم‌زاده عضو کمیته هماهنگی شبکه یاری کودکان ایران نیز در گفت‌وگو با ایلنا تاکید می‌کند: اکثر زباله‌گردها حاصل خانواده‌های معتاد بوده که متأسفانه خود آنها هم در دام اعتیاد گرفتار می‌شوند. او ادامه می‌دهد: بر حسب مقاوله‌نامه سازمان جهانی کار در مورد منع بدترین اشکال کار برای کودکان که به امضای ایران نیز رسیده، باید کودکان را از زباله‌گردی که از مشاغل پرخطر و آسیب‌زا برای کودکان و نوجوانان به شمار می‌رود، منع کرد اما تعداد این کودکان در خیابان‌ها و لابلای زباله‌های معلوم بسیار زیاد شده است.

قاسم‌زاده اضافه می‌کند: هیچ مرجعی برای رسیدگی به کودکان زباله‌گرد تهرانی وجود ندارد و این دسته از کودکان میان وزارت کار، بهزیستی، شهرداری و وزارت بهداشت پاسکاری می‌شوند. او ادامه می‌دهد: بارها برای بررسی این معضل با شهرداری تهران تماس گرفتیم اما شهرداری به راحتی این مسئله را انکار کرده و با اعلام اینکه این کودکان ارتباطی با شهرداری ندارند موضوع را پشت گوش می‌اندازند اما عکس‌ها و مدارکی موجود است که نشان می‌دهد شهرداری در این زمینه طمع کرده و اغلب کودکان و نوجوانان با برخی از شرکت‌های خصوصی و پیمانکاران شهرداری در این زمینه قرارداد دارند؛ به طوری که آرم‌های چاپ شده بر روی لباس این کودکان به خوبی گویای تخلف پیمانکاران شهرداری در این زمینه است.

کودکان زباله‌گرد یا به قول انجمن‌های حمایتی، کودکان بازیافتی، به بوی نامطبوع زباله عادت کرده اند اما این معضل به معنای آن نیست که مسئولان، حال می‌خواهد وزارت کار باشد یا وزارت بهداشت، سازمان بهزیستی یا شهرداری، با پاسکاری آن‌ها مهر تائیدی بر روی کار دشوار این کودکان بزنند.

گزارش: سمیه جاهد عطائیان
پایان پیام

گزارش گردهمایی مادران عزادار رشت، شنبه 23 آبان، 14 نوامبر

روز شنبه 23 آبان، مادران عزادار رشت به سیاق چند ماه گذشته در پارک توحید رشت گرد هم آمدند تا یاد کشته شدگان و آسیب دیدگان حوادث اخیر را گرامی بدارند.
مادران عزادار رشت در حالی که سرود زیبایی همراه شو عزیز را می خواندند به راهپیمایی جمعی در پارک پرداختند و با حاضران و رهگذران به گفتگو نشستند و از اهداف و برنامه های مادران عزادار گفتند.
شایان گفتن است استقبال از این تجمع هر بار بیش از پیش می شود و این خود نشانه همگانی شدن پیام و خواست مادران عزادار رشت است

ارسال شده توسط madarane azadar در PM 07:09 نظرات پیوندهای مربوط به این پیام
[/http://hambastegi-madaran.blogspot.com](http://hambastegi-madaran.blogspot.com)

پاسخ کارفرمای کشت و صنعت بهکده به کارگران معترض به عدم دریافت شش ماه حقوق: کارگران اضافی داریم

خبرگزاری ایسنا در تاریخ 23 آبان 1388 گزارش کرد: در پی تجمع جمعی از کارگران مجتمع کشت و صنعت بهکده رضوی در اعتراض به تاخیر در پرداخت حقوق، مدیرکل کمیته امداد امام خمینی(ره) خراسان شمالی گفت: مدیریت مجتمع کشت و صنعت بهکده رضوی بیش از 20 سال زیر نظر کمیته امداد بود و هر سال به علت اینکه تعداد کارگران بیشتر از ظرفیت است زیان می دهد.
تبارک سبحانی با بیان اینکه نزدیک به 300 کارگر روزمزد و حقوق بگیر در بهکده رضوی مشغول به کار هستند، افزود: حدود 100 تا 120 کارگر این مجتمع بیشتر از نیاز هستند.
وی با تأیید اینکه کارگران به مدت شش ماه حقوق دریافت نکرده اند، اضافه کرد: مبلغ 20 میلیون ریال برای پرداخت حقوق معوقه اختصاص یافته که مقرر شد حقوق دو ماه کارگران پرداخت شود.
سبحانی گفت: پرداخت حقوق کارگران همیشه با چهار تا پنج ماه تاخیر همراه بوده و اعتراض آنها درست است. وی علت تاخیر در پرداخت کارکنان مجتمع کشت و صنعت بهکده رضوی را کمبود اعتبار ذکر کرد.
وی همچنین خاطر نشان کرد: باید وضعیت مالکیت مجتمع کشت و صنعت بهکده رضوی تعیین تکلیف شود.
مجتمع کشت و صنعت بهکده رضوی با 55 هزار هکتار عرصه های کشاورزی، باغی و دامی در 130 کیلومتری شمال غربی بجنورد قرار دارد که در گذشته برای اسکان مجذومین احداث شده است.

فعال کارگری در سندانج دستگیر شد

شبکه همبستگی کارگری: طبق آخرین خبر رسیده روز پنجشنبه 23 آبان ماه حدود ساعت 5 بعد از ظهر جمعی با فراخوان نهاد های حقوق بشری در اعتراض به حکم اعدام شهروندان در خیابان فردوسی سندانج صورت گرفت که با هجوم نیروهای امنیتی روبرو شد و تعدادی از تجمع کنندگان نیز دستگیر شدند. در همین موقع نیز نیروهای امنیتی در نقطه ای دیگر از خیابان و بدون هیچ دلیلی پدram نصرالهی از فعالین کارگری و عضو کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری با یورش نیروهای سرکوب گر مواجه شد و به طرز وحشیانه ای مورد ضرب و شتم قرار گرفت و در همان موقع دستگیر شد. بنا به اخبار رسیده نامبرده در بازداشتگاه اداره اطلاعات بسر میبرد و قرار است روز شنبه برای بررسی پرونده به دادگاه ارجاع داده شود.
ما به عنوان فعالین کارگری هرگونه ارتباط نامرده را با تجمع مذکور رد کرده و بازداشت وی را به عنوان حربه ای برای فشار بر فعالین کارگری میدانیم

فعال کارگری عضوی هئیت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفته تپه دستگیر شد

کمیته دفاع از کارگران هفت تپه: ظهر 23 آبان 88 علی نجاتی در دادگاه شوش دستگیر و روانه ی زندان دزفول شد تا در کنار دیگر یاران خود دوره ی حبس شش ماهه ی خود را آغاز نماید. کمیته ی دفاع از کارگران هفت تپه، بنا بر دلیل ایجاد خود هم اکنون که پنج تن از اعضای هیات مدیره ی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه آقایان فریدون نیکوفرد، علی نجاتی، جلیل احمدی، قربان علیپور و محمد حیدری مهر، در زندان به سر میبرند بر خود وظیفه میدانند که از این پس با پشتوانه ی افراد و تشکل های حامی و عضو خود با تمام امکانات برای دفاع از این کارگران زندانی و مطالبات کارگران هفت تپه تلاش نماید.
ما ضمن محکوم کردن این اقدام دولت ایران خواستار آزادی بی قید و شرط و فوری این کارگران و دیگر کارگران دربند هستیم و از تمامی کارگران و تشکل های کارگری در ایران و سراسر جهان میخواستیم از هر

اقدام ممکن برای محکوم کردن این اقدام ضد کارگری دولت ایران و برای حمایت از این کارگران و خانواده هایشان دریغ نکنند.

همچنین کارگرانی که مایل به حمایت مالی از خانواده های این 5 کارگر زندانی هستند، مطابق اعلام علی نجاتی که با توافق دیگر همکاران ایشان انجام گرفته، میتوانند کمک های مالی خود را به حساب بانکی، به شماره 0302895180008 سیبا- بانک ملی ایران شعبه هفت تپه کد 6579 به نام علی نجاتی، واریز نمایند. کمیته دفاع از کارگران هفت تپه، به هر گونه اقدام لازم برای حمایت از این کارگران زندانی دست خواهد زد و در این راه از همه ی کارگران و تشکل های کارگری، دعوت به پشتیبانی و اتحاد مینماید.

اعتصاب کارگران و رانندگان سندجی

کارگران و رانندگان شرکت جهاد نصر تحت پوشش پروژه مسکن مهر سندج که 250 نفر می باشند، دست به اعتصاب زده اند. کارگران به دلیل اینکه مدت 4 ماه است که حقوق خود را نگرفته اند تصمیم گرفتند که در دفاع از مطالبات خود این اعتصاب را سازماندهی کنند. این کارگران از روز چهارشنبه 20 آبان دست به اعتصاب زده اند.

به گزارش آژانس ایران خبر، کار فرمایان در روزهای قبل در پی تهدید کارگران برای اعتصاب در جمع کارگران حاضر شده و تعهد دادند که مطالبات آنان پرداخت خواهد شد. اما چون کار فرما به وعده خود عمل نکرده بود، کارگران از ساعت 7 تا 10 صبح دست به اعتصاب زدند. پس از اعتصاب، نمایندگان کار فرما، در جمع اعتصاب کنندگان حاضر شده و کارگران را تهدید به اخراج نمودند و می خواستند با تفرقه انداختن در صفوف آنها با تطمیع و پیشنهاد پرداخت دستمزد کارگران حاضر در مسکن مهر، از پرداخت حقوق معوقه دیگر کارگران در دیگر پروژه ها مر بوط به همین شرکت، امتناع نمایند که با مقاومت و مخالفت کارگران رو برو شدند.

اختلاف آماری نرخ 1/5 ملیون نفری نرخ بیکاری

به گزارش مهردر تاریخ یکشنبه 24 آبان 1388 و به نقل از خبرگزاری نواندیش گزارش می دهد: نرخ بیکاری نرخ بیکاری کل 5 سال برنامه چهارم توسعه هرگز به عدد 4/8 درصد نرسید و در بیشتر فصول بین 10 تا حدود 13 درصد در نوسان بوده است.

بررسی روند نوسانات نرخ بیکاری در سالهای اخیر نشان می دهد که بیکاری در فصول مختلف سال دستخوش تغییراتی شده است. بحران بیکاری در کشور در برخی فصول به استناد گزارش های مرکز آمار تگ رقیمی شده است، اما تگ رقیمی شدن نرخ بیکاری نه تنها هیچ گاه ثبات نداشته بلکه با انتقادات فراوانی نیز در نحوه محاسبه روبه رو و در فصول بعد نیز مجددا دو رقیمی شده است. بر اساس این گزارش، نرخ بیکاری زمستان 87 از سوی مرکز آمار ایران 5/12 درصد اعلام شده بود که در مقام بررسی نسبت به زمستان سال قبل از آن که 9/11 درصد بود 6 دهم درصد افزایش را نشان می دهد ولی نرخ بیکاری کل سال 87 که 4/10 درصد بوده است نسبت به سال 86 کاهش داشته است. نرخ بیکاری پاییز 87 نیز 5/9 درصد و تگ رقیمی بوده است که این مسأله و بررسی نوسانات به خوبی روند تغییرات تولید در بنگاهها را نشان می دهد.

وزیر کار: گاهی اهداف محقق نمی شود

عبدالرضا شیخ الاسلامی، وزیر کار و امور اجتماعی در خصوص عدم تحقق نرخ بیکاری برنامه چهارم توسعه به 4/8 درصد و هدف گذاری نرخ 7 درصدی در برنامه پنجم توسعه، به مهر گفت: دولت با يك هدف مشخص در برنامه حرکت خود را انجام می دهد و سعی می شود به عدد تعیین شده در برنامه برسیم ولی ممکن است به دلایلی نیز اهداف محقق نشود. نرخ بیکاری جوانان و فارغ التحصیلان دانشگاهی همیشه به صورت محسوس بالاتر از نرخ متوسط بیکاری بوده است به نحوی که نرخ بیکاری جوانان 15 تا 24 ساله در 87 معادل 4/27 درصد بوده است. بخش خدمات، صنعت و کشاورزی همیشه دارای بالاترین درصد ایجاد اشتغال هستند. سید محمد جهرمی، وزیر سابق کار و امور اجتماعی با طرح بنگاههای جنجالی زودبازده، برنامه های اشتغالزایی دولت نهم را پایه گذاری کرد و در مواقعی نیز با کنار زدن مخالفین خود، نظر رئیس جمهور را نیز جلب کرد. شیخ الاسلامی وزیر جدید کار دولت دهم نیز بحث توسعه مشاغل خانگی و استفاده از توان خانواده ها در ایجاد اشتغال را دنبال می کند.

نرخ بیکاری برنامه چهارم به هدف نخورد

این گزارش می افزاید، متوسط نرخ بیکاری در چهار سال اول برنامه چهارم 9/10 درصد بوده که از هدف 4/8 درصدی برنامه 5/2 درصد بالاتر است و به عبارتی با اهداف برنامه فاصله 30 درصدی دارد. شایان ذکر است، متوسط نرخ بیکاری برنامه چهارم از سال پایانی برنامه سوم 4/1 درصد وضعیت بهتری (کاهش)

دارد. نرخ بیکاری ۴ سال اول برنامه چهارم به ترتیب ۸/۱۰، ۲۳/۱۰، ۴۵/۱۰ و ۵/۱۲ درصد بوده است. سال ۸۶ به عنوان سال ماقبل پایانی برنامه چهارم توسعه کشور دارای ارقام متفاوتی از نرخ بیکاری است به نحوی که در بهار ۷/۱۰، تابستان ۹/۹، پاییز ۸/۹ و زمستان ۹/۱۱ درصد بوده و با توجه به تک رقمی شدن در دو فصل، به عدد ۸ درصد هدف برنامه نرسید. جالب توجه اینکه نرخ بیکاری در فصول ۴ گانه ۸۷ نیز ۹/۹، ۹/۹، ۵/۹ و ۵/۱۲ درصد بوده است.

نرخ بیکاری غیر واقعی

در همین ارتباط ولی اله صالحی، عضو شورای عالی کار در زمینه علت نوسانات نرخ بیکاری در فصول مختلف سال و راهکارهای آن، گفت: نرخ بیکاری فصل تابستان ۸۸ از سوی مرکز آمار ایران ۳/۱۱ درصد اعلام شد که نسبت به نزدیکترین فصل خود یعنی بهار، ۲ دهم درصد و نسبت به مدت مشابه سال ۸۷ نیز ۱/۱ درصد افزایش را نشان می دهد. نرخ بیکاری جوانان ۱۵ تا ۲۴ ساله تابستان ۸۸ نیز ۷/۲۲ درصد بوده است. عضو شورای عالی کار معتقد است: متأسفانه در حال حاضر شفافیت و واقعی بودن آمارها مورد تردید است ضمن اینکه یکی از دلایل نوسانات دائمی در نرخ بیکاری را می توان کم شدن برخی کارها در فصول سرد، عدم وجود تخصص در جوانان و همچنین مشکلات نقدینگی در تولید جستجو کرد.

2 ساعت کار کنید شاغلید!

در هر حال با روندی که نرخ بیکاری در فصول مختلف سال طی کرد، دولت موفق به دستیابی به هدف برنامه چهارم نشد و به عبارتی نرخ بیکاری بالای ۱۰ درصد باقی ماند. کارشناسان بازار کار بر چگونگی محاسبه نرخ بیکاری توسط مرکز آمار ایران نیز نقدهای جدی وارد می کنند به نحوی که آنها هیچ گاه نپذیرفتند که کار ۱ یا ۲ ساعته افراد در هفته آنان را جزو شاغلین محسوب کند که این مسئله در زمینه شاغل دانستن بسیاری از مشاغل کاذب نیز صدق می کند.

اشتغالزایی به روش تعاونی

حمید حاج اسماعیلی عضو کمیته دفاع از انجمن های صنفی کارگری سراسر کشور نیز در زمینه اقدامات موثر کاهش نرخ بیکاری در گفت و گو با مهر، گفت: به نظر می رسد دولت باید سیاستهایی را در این زمینه در برنامه پنجم توسعه بگنجانند. استفاده از ظرفیتهای تعاونی های اشتغالزای خود می تواند در راستای اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی نیز باشد می تواند راهگشای باشد. عضو کمیته دفاع از انجمن های صنفی کارگری سراسر کشور در زمینه نرخ بیکاری ۷ درصدی پیش بینی شده در برنامه پنجم توسعه، بیان داشت: با توجه به اینکه دولت در هدف برنامه چهارم توسعه ناموفق بوده است، دستیابی به نرخ بیکاری تک رقمی ۷ درصدی در برنامه پنجم نیز بعید به نظر می رسد.

هشدار افزایش کارجو ۵/۱ میلیون اختلاف!

یکی از نکات با اهمیت و در عین حال قابل توجه در زمینه نرخ بیکاری مربوط به اظهار نظر رئیس موسسه کار و تامین اجتماعی و معاون وزیر کار است که وی علیرغم اعلام نرخ بیکاری ۳/۱۱ درصدی برای تابستان سالجاری، همین نرخ را برای جوانان ۱۵ تا ۲۹ ساله کشور که می توان آنها را مهم ترین گروه متقاضیان شغل دانست را دست کم ۲ برابر دانسته است. یکی از نیازهای مهم کشور در زمینه کاهش نرخ بیکاری تلاش دولت به ایجاد یک میلیون و ۲۰۰ هزار شغل در سال است. کارشناسان بازار کار معتقدند، با توجه به افزایش تعداد افراد جویای کار در سالهای آینده و همچنین ادامه روند افزایش نرخ بیکاری، اتخاذ تمهیدات لازم و ضروری در این بخش لازم است. چالشهای تعداد ۴ میلیونی بیکاران (نظر کارشناسان) و عدد ۵/۲ میلیونی مرکز آمار نیز در نوع خود جالب و در عین حال تامل برانگیز است تا جایی که محمد عباسی وزیر تعاون نیز تعداد بیکاران را ۴ میلیون نفر و مرکز آمار ۵/۲ میلیون نفر می داند. نگاه دولت به صنایع، ارایه آموزشهای فنی و حرفه ای، نیاز سنجی بازار کار، تطبیق نظام آموزشی با نیازهای بازار کار، تامین نقدینگی تولید، ساماندهی مالیاتها، وضعیت بیمه و موارد مهم دیگر مرتبط با اشتغال می تواند در سالهای پیش رو کشور را از بحران اشتغال خارج کند و یا بر مشکلات بیفزاید. تا زمانی که بهبود وضعیت اشتغال برای مردم قابل لمس نباشد کشور از بیکاری نجات نخواهد یافت.

رئیس کانون شوراهای اسلامی کار استان تهران:

قانون کار به کتابی کم ارزش تبدیل شده است

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 24 آبان 1388 آمده است: رئیس کانون شوراهای اسلامی کار استان تهران با تاکید بر اینکه هیچگونه اعتراض نسبت به اصلاح قانون کار ندارد، گفت: اعتقاد ما بر این است که تغییر صورت پذیرد اما این تغییر باید بر مبنای 3 جانبه گرایی و در راستای رعایت حقوق کارگر و

کار فرما باشد.

ناصر برهانی در گفت و گو با ایلنا گفت: هیچگونه اصراری بر حفظ قانون کار فعلی نداریم هر چند که معتقدیم قانون کار اجرا نمی‌شود و باید در وهله اول این قانون به طور کامل اجرا شود. وی با انتقاد از بخشنامه‌های صادره از سوی وزارت کار، گفت: با این بخشنامه‌ها و دستورالعمل‌هایی که از سوی وزارت کار اعلام می‌شود می‌توان ادعا کرد که قانون کار به کتابی کم‌ارزش تبدیل شده است. این مقام کارگری با تأکید بر اینکه دولت به عنوان ابزاری برای کار فرما وارد عرصه‌های روابط کار شده است گفت: نه تنها قانون کار اجرا نمی‌شود بلکه از طریق دستورالعمل‌ها و بخشنامه‌ها به طور غیر مستقیم در قانون کار دست برده و آن را تغییرات کلی داده‌اند به نوعی که کارایی ندارد. وی با انتقاد از کسانی که قانون کار را مانع اشتغالزایی می‌دانند، گفت: جای تعجب دارد که قانون را اجرا نمی‌کنند و با استفاده از دستورالعمل‌ها آن را ناکارآمد کرده‌اند و باز هم این قانون دست کاری شده به عنوان مانع تولید و سرمایه‌گذاری یاد می‌شود. وی با تأکید بر اینکه اگر نیروی کار فراموش شود بهره‌وری و تولید پایین می‌آید، گفت: انتظار نداریم قانون کار را به نفع کار فرما تغییر دهند و انگیزه کارگر را نابود کنند. برهانی با تأکید بر اهمیت نقش وزارت کار در کاهش تنش‌های عرصه کار و تولید گفت: معتقدیم که دولت به عنوان ناظر و تعیین‌کننده می‌تواند در کاهش تنش‌ها مفید باشد ولی نباید فراموش کرد که این مهم در قالب سه جانبه‌گرایی محقق می‌شود. برهانی با تأکید بر تعامل جامعه کارگری به کارفرمایان و دولت گفت: این تعامل در سایه برگزاری نشست‌های مختلف محقق می‌شود.

پایان پیام

در حاشیه مراسم شب گذشته تقدیر از تولیدکنندگان برتر به نام صنعت به کام دولت

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ 24 آبان 1388 آمده است: گفته می‌شود تشویق کردن در ایام سختی و گرفتاری بیش از شرایط عادی و معمولی بر روی اشخاص اثرگذار است و باعث ایجاد انگیزه در آنها می‌شود.

شاید به همین دلیل بود که مراسم سومین جشنواره تولیدکنندگان جوان شب گذشته در سالن پر زرق و برق و تشریفاتی مرکز همایش‌های بین‌المللی صدا و سیما برگزار شد تا از صنعتگران و تولیدکنندگان داخلی به پاس تحمل شرایط طاقت فرسای اقتصادی قدردانی شده باشد.

بیش از یک سال از آغاز بحران اقتصادی جهان می‌گذرد و مدتی است که پیش‌بینی منتقدان اقتصادی دولت مبنی بر وخیم‌تر شدن وضع اقتصادی کشور به تحقق پیوسته است.

به دلیل سیاست‌های اقتصادی نقدینگی غیر مولد تا 215 هزار میلیارد تومان افزایش یافته است اما واحدهای صنعتی به دلیل فقدان نقدینگی ورشکسته می‌شوند، 400 واحد تولیدی تعطیل و به تبع آن به دلیل بیکار شدن بیش از 200 هزار کارگر در سال 87 تعداد مستمری‌بگیران بیمه بیکاری 15 درصد افزایش داشته و اداره موقت برخی کارخانه‌ها به دلیل ناتوانی مدیریت به هیات نظارت بر صنایع واگذار شده‌است و تازه قرار است پس از 30 دهه به نام حمایت تولید و مصرف‌کننده در سیاست‌های حمایتی دولت تجدید نظرهای بنیادین صورت گیرد. پرداخت یارانه‌ها متوقف شود.

در چنین شرایطی که به دلیل وخیم شدن شرایط، کمتر سرمایه‌گذاری به تولید تمایل دارد، دعوت کردن از تولیدکنندگان و صنعتگران داخلی و تقدیر از آنها در جلوی دوربین رسانه‌ها باعث ایجاد انگیزه در آنها خواهد شد. البته این را مسئولین دولتی می‌گویند و معمولاً برگزار کنندگان همایش‌هایی از این دست بر این باورند که می‌توان با همایشی و هورایی دست جمعی گره از صنعت ایران گشود. اما اقتصاد ایران فارغ از این نشست‌ها جشن‌ها و همایش‌ها آنقدر در رکود مانده است که دیگر سال و روزش از شمارش خارج شده است.

با این حال چون هنوز صنعت ایران در تولید ناخالص ملی سهم ناچیز خود را حفظ کرده است بخش عمده‌ای از کارگران در این بخش مشغول هستند و تنها هر از گاهی خدا را شکر می‌گویند که هنوز چرخ رکود، بند بند معیشت آنها را از هم باز نکرده است.

با این وجود اما در مراسم تقدیر از صنعتگران جوان این تنها چهره‌های ماندگار تولید و واحدهای نمونه و برتر صنعت نبودند که مورد تجلیل قرار گرفتند بلکه این جشنواره در حالی پایان یافت که برگزار کنندگان آن از 2 عضو کابینه دولت نیز تقدیر کردند.

شب گذشته در حالی نشان مدیر نمونه جوان بر سینه وزرای صنایع و کار نصب شد که کمی آن سوتر و در میان فوج عظیم فعالان اقتصادی ایران این پرسش وجود داشت که مسئولان دولتی جز سیات‌گذاری چه نسبتی با تولید دارند؟ آن هم سیاست‌هایی که در چند سال گذشته به اعتراف همه اندیشمندان اقتصادی بیش از هر زمان دیگری اقتصاد ایرانی را زانو بر زمین زده است. به نظر شما آیا می‌توان مدیران دولتی را چهره‌های

ماندگار اقتصاد ایران دانست؟ منتقدین در مقابل این سؤال تنها به خط فقر از سویی و حجم واردات مصرفی از سوی دیگر اشاره می‌کنند.

پایان پیام

اتحادیه پیشکسوتان کارگری به وزیر کار توصیه کردند:

نرخ بیکاری را ثابت نگهدارید

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 24 آبان 1388 آمده است: رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری در نامه‌ای به وزیر کار و امور اجتماعی توصیه کرد تا این وزارتخانه به جای هدف گذاری برای کاهش نرخ بیکاری، برای ثابت نگهداشتن نرخ بیکاری اعلام شده از سوی بانک مرکزی تلاش کند. به گزارش ایلنا، متن کامل این نامه که امضای حسن صادقی رئیس این اتحادیه در پای خود دارد، به شرح ذیل است:

جناب آقای دکتر شیخ‌الاسلامی وزیر محترم کار و امور اجتماعی، کاهش نرخ بیکاری تا مرز 7 درصد را برای برنامه پنجم توسعه تعریف و هدف گذاری کردند و این درست همان سخنان دکتر جهرمی است که در ابتدای وزارتشان فرمودند «نرخ 8 درصدی برای کاهش بیکاری تا پایان برنامه چهارم هدف گذاری شده است. البته بنده و ملت ایران خوشحال خواهیم شد که نرخ بیکاری به مرز تک رقمی و حتی به صفر درصد برسد اما این یک رؤیاست و سخنان وزرای کار دولتهای هشتم، نهم و دهم بیشتر رومانیتیک است تا اظهار نظر کارشناسانه، زیرا واقعیت‌های جامعه ما در گذشته چیز دیگری را ثبت نموده و آینده نیز به دلیل حاکم بودن همین اندیشه و افکار رمانتیک دورنمای بهتری را نمی‌توان در عرصه ایجاد اشتغال به نمایش بگذارند و از آنها مشاهده کرد. شاید بگویند به چه دلیل بنده به دلایل متعددی به آقای شیخ‌الاسلامی عرض می‌کنم که تا پایان دو برنامه پنج ساله دیگر نرخ بیکاری در ایران به 7 درصد نمی‌رسد.

لذا شما تلاش نمائید همین 7/12 را که مرکز آمار اعلام می‌نماید، ثابت نگه دارید و جلوی بیکار شدن کارگران شاغل را بگیریید بقیه پیش کش. حضرتعالی و تنورسین‌های اقتصادی دولت باید بدانید که اولاً اقتصاد ما هر روز در حال فاصله گرفتن از یک اقتصاد رقابتی و تولید است. معمولاً در علم اقتصاد می‌گویند هر میزان سرمایه از بخش صنعت فرار کند به جایی می‌رود که سود بهتر را به همراه داشته باشد یعنی دلایل فرار سرمایه از بخش تولید و صنعت که بیشترین نیروی کار کشور را در درون خودش جای داده عدم سوددهی و به تبع آن ناامنی است پس امنیت در چه بخشی است؟ واردات؛ وارداتی که ناامنی را به صنعت و بخش تولید ایران منتقل کرده است لذا این پول وقتی خارج شد اشتغال را هم در اینجا می‌خشکاند و به سمت واردات کالاهای تولیدی کشورهای صنعتی جهان می‌برد. در نتیجه برای آن کشورها اشتغال و برای نیروی کار ایران، بیکاری را به ارمغان می‌آورد. همچنانکه کارشناسان سازمان بین‌المللی کار عنوان داشته‌اند که هر یک میلیارد دلار واردات به یک کشور، به معنای مرگ 100 هزار فرصت شغلی است.

نکته دیگری که بایست مورد اشاره قرار گیرد عدم توجه دولت به بخش تولید و صنعت و پرهیز از به کارگیری سیاست‌های حمایتی از این بخش است متأسفانه در کشور ما باورش‌شان شده که در ایران، تولید مقرون به صرفه نیست لذا چون تولید مقرون به صرفه نیست پس باید واردات کرد زیرا واردات هم سبب افزایش خریداران نفت ایران میشود و هم رضایت مصرف کننده را به همراه دارد و باعث رقابت و کاهش قیمت‌ها و در نتیجه رضایتمندی مردم را که مصرف کننده‌های اصلی هستند به همراه دارد از طرفی اعتقاد دارند که در سایه این واردات و دستگردان کردن کالا، اشتغال از نوع خدمات بیش از بخش صنعت به وجود می‌آید یعنی اینکه به نام حمایت از مصرف کننده، پدر مصرف کننده و اشتغال کشور را در می‌آورند و هر دو را با هم نابود می‌کنند به طوری که مشاهده می‌کنید صرف نظر از اینکه این روش بدترین شکل ممکن کار است، زیرا با واردات، صنعت کشور ویران و کشور از عدم وابستگی که در طول سالهای انقلاب دم از آن می‌زدیم، به یک کشور کاملاً وابسته تبدیل خواهد شد.

نکته مهم این است که خودباوری و اتکا به توانمندی نیروهای با استعداد کشور که تلاش مضاعفی را برای قطع وابستگی صنعتی و تولیدات صنعتی به بیگانگان در نظر قرار داده بودند و سالها پیرامون آن تمرکز کرده بودند با یأس و ناامیدی مواجه خواهیم کرد و از طرفی اشتغال مدنظر نیز به وجود نخواهد آمد و آنچه که شکل می‌گیرد نوعی دلالی در مشاغل کاذب و بدون بهره‌وری برای کشور است و ظرف مدت کوتاهی شاهد خواهیم بود که ایران، دبی و بحرین دوم و محل بارانداز کالاهای رسمی و قاچاق کشورهای صنعتی جهان خواهد شد. نکته‌ای که نباید از نظر پنهان داشت این است که این موضوع به فرهنگ مصرف گرایی در کشور دامن خواهد زد و در پس آن فرهنگ غرب را در زندگی، پوشش، حرکات و سکنات جوانانمان مشاهده خواهیم کرد.

حال سوال بنده از آقای وزیر این است که برای رسیدن به نرخ بیکاری هدف گذاری شده در برنامه پنجم همین رویکردی خواهد بود که در برنامه چهارم داشته‌اید که آثار آن، هم در واردات، هم در ورشکستگی واحدهای تولیدی، هم افزایش نرخ بیکاری تا مرز 14 درصد، هم تصرف بازارهای داخلی توسط کالاهای خارجی و هم

بیکار شدن حدود 700 هزار کارگر شاغل طی چهار سال دولت نهم است یا چیز جدیدتر و قابل قبول‌تری که اگر وجود دارد ارائه دهند تا ما نیز با شما همصدا شده و در جهت پیاده کردن منویات حضرت‌عالی و سایر متولیان امر اشتغال نقطه هدف را دنبال و برای رسیدن به آن تلاش نمائیم. ما منتظر پاسخ جناب وزیر هستیم و آماده‌ایم در صدا و سیما با ایشان پیرامون توفیقات دولت در عرصه اشتغال و احیای صنایع رو به انقراض ایران، مناظره کنیم.

پایان پیام

دبیر اجرایی‌خانه کارگر شهری :

واردات بی رویه سهمگین ترین سیلی را بر صنایع وارد کرد

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 24 آبان 1388 آمده است: دبیر اجرایی خانه کارگر شهری با تاکید بر اینکه در حال حاضر بسیاری از واحدهای تولیدی با بحران روبه‌رو هستند، گفت: متأسفانه مسوولان نمی‌خواهند برای آن فکر می‌کنند.

علی‌ترکاشوند در گفت و گو با خبرنگار ایلنا با تاکید بر اینکه آمارهای ارائه شده در خصوص کاهش میزان بیکاری غیر واقعی است، گفت: اگر به کارایی‌های خصوصی و دولتی مراجعه کنیم و طومار بلند بیکاران در بخشهای مختلف، با مدارک تحصیلی گوناگون و توانایی‌های متفاوت را مشاهده کنیم به این نتیجه می‌رسیم که نه تنها در کاهش بیکاری موفق نبوده‌ایم بلکه آنرا کنترل نیز نکرده‌ایم.

وی با تاکید بر اینکه رویکرد دولت باید صنعتی باشد، گفت: متأسفانه چالشهای سیاسی به صنعت کشور آسیب رسانده و در بسیاری از موارد مجبور شده‌ایم مزایایی از قبیل واردات بی رویه کالاهایی که زمینه‌های تولید خوبی در کشورمان دارد را تقدیم کشورها به ویژه چین کنیم.

وی واردات کفش، لوازم خانگی، پوشاک، پارچه و کاغذ را یادآور شد و گفت: از برکت واردات بی رویه کارخانجات کشور دچار بحران شده است.

دبیر اجرایی خانه کارگر شهری با تاکید بر اینکه درآمد ناشی از فروش نفت می‌بایست صرف امور زیربنایی شود، گفت: به جای اجرای برنامه‌های زیر بنایی، جنس‌های بنجل چینی وارد می‌کنیم یا در فصل تولید میوه به واردات میوه‌های غیر مرتبط با فصل می‌پردازیم.

وی با تاکید بر اینکه سرمایه دار زیان نمی‌کند، گفت: تعطیلی کارخانجات به زیان اقتصاد و صنعت کشور است اما بیش از همه کارگران متضرر می‌شوند.

ترکاشوند با تاکید بر اهمیت تشکلهای کارگری در رفع بحران واحدها گفت: تشکلات کارگری می‌توانند ابزاری برای حل مشکلات واحدها باشند اما به لطف عملکرد غلط دولت تشکلهای ضعیف و ناکارآمد کارگری داریم.

دبیر اجرایی خانه کارگر شهری با تاکید بر اهمیت تعدد و تنوع تشکلهای کارگری گفت: بهتر بود به جای اشکال تراشی برای تشکلهای کارگری از جمله خانه کارگر، در قالب اتحاد تشکلهای به رفع مشکلات می‌اندیشیدیم نه آنکه بین تشکلهای تفرقه ایجاد می‌کردیم.

پایان پیام

تحصن کارگران شرکت صنایع اراک

گسترش آنلاین در تاریخ 24 آبان نوشت: کارکنان شرکت صنایع اراک امروز به همراه خانواده های خود در اعتراض به عدم دریافت حقوق در مقابل استانداری دست به تجمع زدند. کارگران شرکت مذکور که حدود ۶۰ نفر می باشند با حمل پلاکارد هایی خواستار دریافت حقوق ۶ ماهه خود هستند که به گفته آنان تاکنون پرداخت نشده است.

این دومین بار است که کارکنان شرکت صنایع دست به تجمع اعتراضی می زنند. به گفته یکی از کارگران کمسیون صنعت هفته گذشته برای حل مشکل پرداخت حقوق این کارگران هفته گذشته تشکیل جلسه داده بود اما تاکنون نتیجه اقدامات این کمسیون برای حل مشکل اعلام نشده است.

به گزارش خبرنگار گسترش آنلاین از اراک کارگران در زمان مخابره این خبر به همراه خانواده های خود در جمعی آرام به اعتراض خود در مقابل استانداری اراک ادامه می دهند.

تجمع کارکنان شرکت کنف کار رشت

گسترش آنلاین در تاریخ 24 آبان نوشت: کارکنان شرکت کنف کار رشت روز یک شنبه در اعتراض به عدم پرداخت حقوق خود در مقابل استانداری گیلان تجمع کردند. به گزارش خبرنگار گسترش آنلاین از رشت حدود ۸۰ تن از پرسنل این شرکت با حمل پلاکاردهایی اعلام کردند که حدود ۵ سال است که حقوق آنان به طور کامل پرداخت نشده و در این ایام تنها در سه نوبت به هر یک از آنان ۳۶۰ هزار تومان پرداخت شده

است.

بر اساس این گزارش کارکنان شرکت کنف کار که برای دومین بار در ماه جاری دست به اعتراض می زنند قرار است بعد از تجمع در مقابل استانداری به اعتراض خود در مقابل سازمان صنایع در رشت ادامه دهند. به گفته این کارگران صحبت های آنان با مقامات برای رفع این مشکل تاکنون نتیجه ای نداده است.

کارگزاران سازندگی در حال تجدید سازمان است /پیشنهاد عدم شرکت در انتخابات آتی

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 24 آبان 1388 آمده است : سخنگوی حزب کارگزاران سازندگی از تجدید سازمان این تشکل سیاسی اصلاح طلب خبر داد. حسین مرعشی در گفت وگو با خبرنگار ایلنا، در پاسخ به سوالی در خصوص آخرین وضعیت کارگزاران سازندگی، گفت: حزب کارگزاران سازندگی در حال تجدید سازمان است که جزییات آن متعاقباً تشریح می شود. وی با رد پلمپ بودن دفتر کارگزاران سازندگی، گفت: در حال تغییر مکان دفتر کارگزاران هستیم. مرعشی همچنین در خصوص احتمال شرکت اصلاح طلبان در انتخابات پیش رو نیز گفت: در صورت تداوم وضعیت فعلی، پیشنهاد شخصی من به کارگزاران سازندگی و جبهه اصلاحات عدم شرکت رسمی در انتخابات پیش رو است.

70 درصد شرکت ملی حفاری ایران به مزایده گذاشته می شود

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 24 آبان 1388 آمده است : هیات عالی واگذاری آخرین وضعیت قیمت پایه و شرایط واگذاری برخی شرکتها را مشخص کرد. به گزارش ایلنا به نقل از روابط عمومی وزارت امور اقتصادی و دارایی، در نشست هیأت واگذاری که با حضور وزرای امور اقتصادی و دارایی، وزیر دادگستری، رئیس کل بانک مرکزی، رئیس کل سازمان خصوصی سازی و نمایندگان از وزارت بازرگانی، بانکها و بیمهها در وزارت امور اقتصادی و دارایی برگزار شد، قیمت پایه و شرایط واگذاری 48 درصد سهام شرکت آب و برق کیش جهت واگذاری از طریق مزایده تصویب شد. براساس این گزارش طرح موضوع چگونگی واگذاری شرکت های بهره برداری از شبکه های آبرسانی و زهکشی از شرکت های زیرمجموعه وزارت نیرو نیز بررسی شد. همچنین 30 درصد از سهام شرکت ملی حفاری ایران در طرح توزیع سهام عدالت مورد تصویب قرار گرفت و شرکت ملی نفت ایران طی نامه ای پیشنهاد واگذاری سهام باقی مانده (به میزان 70 درصد) شرکت ملی حفاری ایران به شرکت های تعاونی سهام عام متخصصین از طریق مذاکره را مطرح کرده است. این هیأت در این دستور العمل تصریح کرد: پیشنهاد عضویت بانک مرکزی در جلسه هیأت واگذاری به منظور استیفاء حقوق سیستم بانکی مطرح شده است و مقرر شد پیشنهاد حضور نماینده بانک به عنوان عضو غیررسمی در دستور هیأت واگذاری قرار گیرد. در بخش دیگر این دستور العمل، تصویب قیمت پایه و شرایط واگذاری 48 درصد سهام شرکت روی مهدی آباد و 10 درصد سهام شرکت آهن و فولاد غدیر ایرانیان جهت واگذاری از طریق مزایده و 58/1 درصد سهام شرکت گل گهر، 5/1 درصد سهام شرکت چادرملو، 38 درصد سهام شرکت ایران خودرو، 79/37 درصد سهام شرکت سایپا و 77/37 درصد سهام شرکت سرمایه گذاری رنا جهت واگذاری از طریق بورس مورد بررسی قرار گرفت. قیمت سهام شرکت های واگذار شده بابت رد دیون شامل شرکت های ماشین سازی اراک، روغن نباتی شیراز، کانال و قطعات پیش ساخته گیلان بهره برداری از شبکه های آبیاری و زهکشی زرینه رود و سد کرج و واگذاری 10 درصد سهام شرکت حفاری شمال بابت رد دیون به شرکت ساتا، 2 درصد بانک تجارت و 86/16 درصد قند سازند مورد تصویب قرار گرفت.

واگن های دست دوم چینی و روسی واگن پارس را زمین گیر کرد

آفتاب یزد در تاریخ 24 آبان 1388 گزارش داد : نایب رئیس شورای کار شرکت واگن پارس اراک با اشاره به مشکلات موجود در این شرکت گفت: این شرکت هم اکنون با حدود 30 درصد از ظرفیت خود، کار می کند. محمدرضا هاشمی در گفتگو با فارس اظهار داشت: از آنجا که بر اساس برنامه پنجم توسعه کشور تعداد بسیار قابل توجهی واگن باری، مسافری و لکوموتیو در خطوط راه آهن نیاز است و در کنار آن، تقاضای روز افزون به واگن های درون شهری کلان شهرها - - - - - صورت جدی مطرح است، در صورتی که مشکلات فعلی صنعت واگن سازی کشور بررسی

و حل و فصل نشود، نمی‌توان به آینده واگن پارس و صنعت واگن سازی کشور خوشبین بود. وی تصریح کرد: بدون شك، در صورت ادامه روند فعلی نمی‌توان به آینده این صنعت امیدوار بود و قطعاً برای پاسخگویی به این نیاز علیرغم وجود توان ساخت، راه برای واردات باز خواهد شد و یقیناً آنانی که راه را برای این وضعیت هموار کرده‌اند در پیشگاه خداوند بزرگ و خون شهیدان گرانقدر انقلاب اسلامی مسئول خواهند بود. هاشمی بی‌ساز داشت: ورود واگن‌های دست دوم بسیاری و مسافری از کشورهای چین، روسیه، اوکراین و آلمان توسط شرکت‌های خصوصی بهره‌بردار، از جمله مواردی است که سیستم فعالیت شرکت واگن پارس را مختل کرده است. وی تصریح کرد: این اقدام به دلیل پایین بودن قیمت‌ها و کیفیت بسیار پایین صورت می‌گیرد که اصلی‌ترین معضل واگن پارس محسوب می‌شود، چراکه ورود واگن‌های دست دوم با قیمت بسیار پایین توسط شرکت‌های بهره‌بردار سبب عدم ارائه سفارش به این شرکت و در نهایت افت تولید شرکت می‌شود.

يك خبر تكان دهنده

شرکت مخابرات استان کهگیلویه و بویراحمد قصد اخراج تقریباً 500 نفر از کارکنان خود را دارد که هم اکنون بیش از 70 نفر را از کارکنان این شرکت را اخراج کرده که در همین راستا مدیر عامل مخابرات این استان طی مصاحبه‌ای در رادیو و شبکه استانی این خبر را تایید نمودند و قرار است تا 1388/08/30 این تعداد یعنی 500 نفر اخراج شوند

خبر برگرفته از : روزنامه نواندیش

علی نجاتی برای گذارندن دوران محکومیت بازداشت و به زندان دزفول منتقل شد

خبرگزاری دانشجویی در تاریخ 24 آبان 88 نوشت : علی نجاتی رئیس هیات مدیره‌ی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه که به شش ماه حبس تعزیری و شش ماه حبس تعلیقی محکوم شده بود، روز گذشته پس از حضور در شعبه‌ی اجرای احکام دادگاه شوش بازداشت و برای گذراندن دوران محکومیت خود به زندان فجر دزفول منتقل شد.

مهرماه سال جاری شعبه اول دادگاه انقلاب دزفول فعالان کارگری شرکت هفت تپه را به دلیل فعالیت‌های صنفی خود محکوم کرد، در این احکام علی نجاتی، فریدون نیکوفر، قربان علی‌پور و جلیل احمدی به تحمل ۶ ماه حبس تعزیری و ۶ ماه حبس تعلیقی و محمد حیدری‌پور به تحمل چهار ماه حبس تعزیری و هشت ماه حبس تعلیقی محکوم شدند.

پیش‌تر و در 14 آبان ماه فریدون نیکوفر و جلیلی احمدی جهت گذراندن دوران محکومیت خود به زندان منتقل شده بودند و هم‌اکنون در زندان دزفول هستند.

زندان یک میدان دیگر مبارزه

بالاخره علی نجاتی، رئیس هیئت مدیره‌ی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، و دوست و مدافع حقوق همه ما کارگران و تمام انسانهایی که از حاصل دسترنج خود زندگی میکنند، زندانی شد. خدمتگزاران سرمایه‌دار را به جرم هدایت کارگران مجتمع صنعتی نیشکر هفت تپه در ایجاد تشکل خود ساخته و تحصیل حقوق بر حقتشان به زندان انداختند. خدمتگزاران سرمایه‌دار او را به زندان انداختند تا کارگران به میدان آمده و فعالین کارگری در سراسر ایران را از پیگیری حقوق خود و همطبقه‌ئی‌هایشان بازدارند. آری علی در زندان به چهار دوست و همکارش، فریدون نیکوفر، قربان علی‌پور، جلیل احمدی و محمد حیدری مهر پیوست تا بلکه سرمایه‌داران با درد سر کمتری به بیرون کشیدن شیره جان کارگران ادامه دهند. اما زهی خیال باطل. من شک ندارم که علی و همکارانش در زندان نیز همچون بیرون به مبارزه علیه ستم سرمایه‌داران و افشای نقش خدمتگزاران آنها ادامه خواهند داد. آنها در زندان نیز که مملو از قربانیان نظام سرمایه‌داری است، به مبارزه خود ادامه خواهند داد و با تجارب ارزنده‌تری دوباره در بیرون به صفوف ما خواهند پیوست و با هم به کشمکش خود علیه ستمگران ادامه خواهیم داد. ما کارگران به همراه فرزندان و همسرانمان در کنار همسر و فرزندان علی و 4 همکار در بندش هستیم. ما ضمن محکوم کردن این عمل ضد کارگری و غیر انسانی خواهان آزادی بی قید و شرط آنان و بازگشت همه آن عزیزان به سر کار هستیم.

علی و چهار هم‌رزمش از تبار پرولتاریای صنعتی و از خطه‌ی مبارز خیز و صنعتی خوزستان هستند. آنها هم جنس کارگران قهرمان صنعت نفت، این نیروی اصلی سقوط حکومت پهلوی و رهروان کسانی هستند که دهها

میلیون نفر در دوره انقلاب به نفعشان شعار میدادند: "کارگر نفت ما + رهبر سرسخت ما". علی و همکارانش از روزی که تشکل خود ساخته خود را تشکل دادند، تا همین امروز زیر بارانی از توطئه و فشار کارفرما و نیروهای اطلاعاتی و قضائی بودند، تا به طبقه کارگر ایران اعتماد به نفس نبخشند و از حقوق پایمال شده کارگران هفت تپه دفاع نکنند. اما این توطئه‌ها سر برافراشته‌شان را خم نکرد هیچ، بلکه مصممتر از قبل به دفاع از حقوق روای همطبقه‌هایشان ادامه دادند. علی تا آخرین لحظه حضورش در بیرون با قلم و قدم علیه سرمایه‌داران و به نفع کارگران تلاش کرد

در دل کشمکشی که در جامعه موجود است سرمایه‌داران برای ما کارگران و خانواده‌هایمان در حال پختن آش شوری هستند. آنها تا هم اکنون شیر را از میلیون‌ها نوباوه، قلم و کاغذ را از میلیون‌ها کودک، خدمات بهداشتی و درمانی را از صدها هزار مریض ما دریغ کرده‌اند. آنها حتی دستمزدهای بخور و نمیر ما را نمیدهند. اکنون آنها میخواهند با حذف یارانه‌ها و جلوگیری از اضافه کردن دستمزدها و عدم کار آفرینی بر محرومیت ما بیافزایند. آنها میدانند که ما پیگیرانه تلاش خواهیم کرد تا این آش را به حلق خودشان بریزیم. آنها علی و علیها را از ما میگیرند تا در این مبارزه پیش رو ضعیفمان کنند. اما تا علیها در داخل زندان مشغول مبارزه‌اند، ما در خارج برای پر کردن جایشان تلاش بیشتر خواهیم کرد. زندانی کردن نمایندگان کارگران نیشکر هفت تپه نه اینکه نمی‌تواند کارگران نیشکر هفت تپه را مرعوب کند، بلکه کارگران نیشکر هفت تپه به پاس خدمات این عزیزان در مدت کمی که در خدمت آنان بودند از هر نظر از آنان حمایت می‌کنند

وظیفه ما کارگران حمایت از خانواده این عزیزان است و از هر طریقی که برایمان ممکن است باید از هر نظر آنان را یاری دهیم

ما معتقد هستیم که کارگران در هر نقطه از جهان، تشکل‌های کارگری و انسان‌های آزادیخواه، خانواده این کارگران زندانی را تنها نخواهند گذاشت و از لحاظ مادی و معنوی آنان را مورد حمایت‌های کارگری قرار خواهند داد

((براساس نظر خود این عزیزان که از کارگران خواستند تا آنان را کمک کنند))

نجیبه صالحزاده و محمود صالحی

اطلاعیه در مورد دستگیری کارگران هفت تپه و افزایش فشار بر کارگران و فعالان کارگری

به گزارش سایت کانون مدافعان حقوق کارگران در تاریخ 24 آبان 88 نوشت: در یکی دو هفته ی اخیر تهاجم جدیدی علیه فعالین کارگری صورت گرفته است. 5 نفر از کارگران هفت تپه و اعضای هیات مدیره ی سندیکا هر یک به یک سال حبس (شش ماه تعزیری و شش ماه تعلیقی) محکوم شده اند و آقایان فریدون نیکوفرد، علی نجاتی، جلیل احمدی، قربان علیپور و محمد حیدری مهر در زندان به سر می‌برند. هم چنین محمد اشرفی از دستگیرشدگان مراسم روز کارگر در پارک لاله به یک سال حبس در دادگاه بدوی محکوم شد. جرم همه ی آنها تبلیغ علیه نظام عنوان شده است. در همین راستا عده ای دیگر از شرکت کنندگان مراسم روز کارگر در پارک لاله احضار شده که اتهام آنها نیز اقدام علیه امنیت ملی و یا مشابه آن عنوان شده است. این همه در حالی است که بیشتر مراکز کارگری در التهاب بسر می‌برد. نپرداختن چندین ماه حقوق و اخراج های دسته جمعی حاصل سیاست های غلط اقتصادی و سودطلبی حریصانه ی سرمایه داران است. کارگرانی که ماه ها حقوق نگرفته در معرض بیکاری هستند و اگر اعتراض کنند "علیه امنیت ملی اقدام کرده اند" و نظام را مورد تعرض قرار داده اند؟؟!!

آیا با این استدلال، باید این گونه نتیجه گرفت که پایه های نظام و امنیت آن بر بی حقوقی کارگران و زحمتکشان و گرسنگی خانواده های آنان قرار دارد؟ اگر کارگران اعتراض کنند که چرا حقوق شان پرداخت نشده است علیه نظام به پاخواسته اند و اگر در روز کارگر در یک پارک بخواهند دور هم جمع شوند امنیت ملی به خطر می‌افتد و...

این چه امنیتی است که پایه های آن بر بی حقوقی کارگران و ستم بر آنان و استثمار آنان است؟ ادعاینامه‌ها علیه کارگران ادعاینامه علیه حکومت گران است. این محکومیت خود آنان نیست. ادعاینامه ها امنیت سرمایه ها را می‌خواهد تا در پناه آن دارایی های مردم که با دسترنج کارگران و زحمتکشان ساخته شده است، به ثمن بخش و یا کمترین قیمت به غارتگران اموال مردم به نام خصوصی سازی واگذار شود تا آنان بتوانند به سودهای کلان دست یابند. نمایندگان کارگران هفت تپه به زندان می‌روند تا غارتگران اموال مردمی به راحتی و بدون مانع بتوانند زمین های حاصل خیز آن خطه را با قیمتی نازل به غارتگران اموال مردمی بفرشند،

شرکت را ورشکسته اعلام کرده و کارگران را اخراج کنند. و اگر تا به امروز این کار را نکرده اند به دلیل هم بستگی کارگران و مبارزات آنان در جهت ایجاد تشکل مستقل کارگران بوده است. اکنون بر همه ی کارگران و نهادهای مستقل دفاع از حقوق انسانی آنان فرض است که به هر طریق ممکن از فعالان کارگری حمایت کرده و برای جلوگیری از محکومیت آنان تلاش کنند. ما از همه کارگران و نهادهای مستقل داخلی و بین المللی می خواهیم تا اجازه ندهند کارگرانی که تنها به خاطر احقاق حقوق اولیه خود مبارزه کرده اند، زندانی کرده و خانواده های آنان را تحت فشار قرار دهند. احکام دادگاه ها باید ملغی گردد و محاکمه ی فعالین به دلیل عدالت خواهی محکوم شود. به امید آن روز که هیچ انسانی به دلیل احقاق حقوقش مورد تعرض قرار نگیرد.

کانون مدافعان حقوق کارگر

درخواست حمایت از حقوق کارگران زندانی نیشکر هفت تپه

دوچپه وله : محمد اولیایی فرد، وکیل مدافع اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه، در نامه ای به سه اتحادیه جهانی کارگری خواستار حمایت آنان از حقوق موکلان خود شده است. ۵ عضو سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه هم اکنون در زندان به سر می برند. علی نجاتی رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، به همراه سه همکار دیگر خود فریدون نیکوفر، جلیل احمدی و قربان علی پور، اوایل آبان ماه (۴ آبان ۱۳۸۸) هر یک به ۶ ماه حبس تعلیقی و ۶ ماه حبس تعزیری محکوم شدند. محمد حیدری مهر، عضو دیگر هیأت مدیره سندیکای کارگران هفت تپه نیز به ۴ ماه حبس تعزیری و ۸ ماه حبس تعلیقی محکوم شد. این ۵ نفر هم اکنون در زندان به سر می برند.

اتهام این عده «تبلیغ علیه نظام» اعلام شده است، اما محمد اولیایی فرد، وکیل مدافع اعضای بازداشت شده ی هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه در نامه ی خود به سه نهاد بین المللی مدافع حقوق کارگران، کنفدراسیون جهانی اتحادیه های کارگری (ITUC)، سازمان جهانی کار (ILO) و اتحادیه ی بین المللی کارگران مواد غذایی (IUF) این اتهام را رد می کند.

آقای اولیایی فرد در نامه ی خود نوشته است: «اینجانب با قاطعیت اعلام می دارم که طبق هیچ ضوابط قانونی موکلین من اقدام به تبلیغ علیه نظام ننمودند و احکام صادره برای موکلین اساسا مغایر با موازین حقوقی بوده و در کمال بی عدالتی و صرفا براساس معیارهای امنیتی» صادر شده است.

مقام های قضایی ایران تلاش کارگران شرکت نیشکر هفت تپه برای احیای سندیکای کارگری را اقدامی "ضدانقلابی" ارزیابی کرده اند. در حالی که به گفته ی محمد اولیایی فرد، ایجاد تشکل های مستقل کارگری در قالب سندیکاها، هم موافق مقوله های بین المللی است که جمهوری اسلامی ایران نیز امضاکننده ی آنهاست و هم مطابق اصل ۲۶ قانون اساسی ایران است که ایجاد چنین تشکل هایی را مجاز می داند.

تلاش های کارگران نیشکر هفت تپه برای احیای سندیکای مستقل زمانی آغاز شد که آنها از اقدام جدی "شورای اسلامی کار" برای دفاع از حقوق صنفی خود ناامید شدند. شرکت نیشکر هفت تپه مدت هاست که با بحران مالی و مدیریتی روبروست و تلاش ۴ هزار کارگر این شرکت برای دریافت دستمزدهای معوقه ی خود تاکنون به جایی نرسیده است.

کارخانه نیشکر هفت تپه در سال ۱۳۸۶ در چارچوب اصل ۴۴ قانون اساسی به بخش خصوصی واگذار شد، اما از آن موقع مدیریت این شرکت عملا با بحران روبرو بوده و به بهانه های مختلف از پرداخت دستمزد معوقه ی کارگران سرباز زده است. گفته می شود یکی از دلایل اصلی بحران این شرکت، واردات بی رویه شکر از خارج بوده است.

محمد اولیایی فرد، در نامه ی خود به نهادهای بین المللی کارگری، ضمن نگرانی از وضعیت موکلین بازداشت شده ی خود، خطر اخراج آنها از کار و وضعیت دشوار خانواده هایشان را یادآور شده و از مسئولین این نهادها خواسته است از حقوق موکلین وی تا آزادی آنها حمایت کنند

وزیر سابق: مخابرات را يك سوم قیمت فروختند!

به نوشته سایت آینده در تاریخ 24 آبان نوشت: پول مردم نزد مخابرات، ودیعه است»، «کنترل مکالمات تلفنی ارتباطی با مالک شرکت مخابرات ندارد»، «ودیعه‌ها باید به سهام تبدیل شود»، «ارزش واقعی مخابرات 50 هزار میلیارد تومان است»، «دارایی‌های ثابت مخابرات چند برابر سرمایه فعلی شرکت» و...

اینها بخشی از مطالبی است که کارشناسان در میزگرد «خصوصی‌سازی صنعت مخابرات» که در دانشگاه امیرکبیر برگزار شد، مطرح کردند.

مردم سهامداران اصلی «اخیرند»

«حسن غفوری فرد» گفت: بر اساس نظر مراجع تنها خود مردم می‌توانند سهامدار شرکت مخابرات باشند، چرا که طبق قرارداد مردم می‌توانند هر زمان که خواستند تلفن خود را به شرکت مخابرات برگردانده و ودیعه خود را پس بگیرند. او همچنین گفت: متأسفانه در کشور فرهنگ بدی ایجاد شده که پول دار شدن را یک ضدارزش می‌دانند. در چنین شرایطی امنیت سرمایه‌گذاری وجود نخواهد داشت و البته اصلاح آن به کار فرهنگی نیاز دارد. ضمن اینکه وقتی شرکتی با موضوع کلی مانند عدم تأیید اهلیت امنیتی از شرکت در مزایده حذف می‌شود این شرکت دیگر توان سرمایه‌گذاری در کشور را نخواهد داشت و همه به آن با چشم دیگری نگاه می‌کنند.

روش خصوصی‌سازی تغییر کند

در ادامه این میزگرد «ابراهیم جمیلی»، عضو هیات ریسه اتاق بازرگانی با بیان اینکه برای واگذاری شرکت مخابرات ایران بلوک هشت هزار میلیارد تومانی تعریف شده بود گفت: کدام بخش خصوصی در کشور وجود دارد که چنین پولی داشته باشد و بتواند 20 درصد آن را یکجا پرداخت کند. وی با انتقاد از اینکه در حال حاضر وقتی چیزی در کشور گران می‌شود می‌گویند مسوولیت آن به بخش خصوصی واگذار شده است، ادامه داد: از آنجا که ودیعه‌های مردم در شرکت مخابرات امانت بوده، باید برای خصوصی‌سازی آن ودیعه‌ها به سهام تبدیل شود. این می‌تواند شرکت را به شرکت خصوصی واقعی تبدیل کند. وی ادامه داد: به نظر من ابلاغ مقام معظم رهبری نیز با هدف تقویت بخش خصوصی بوده است در حالی که روش کنونی به بیراهه رفتن است و ما نیز در جایی از مسوولان کشور خواستیم جلوی خصوصی‌سازی به شکل کنونی را بگیرند.

«واگذاری» ایرادی ندارد

در ادامه این نشست «احمد رضا معتمدی»، وزیر اسبق ارتباطات و فناوری اطلاعات با بیان اینکه تنها بخشی از ودیعه‌های مردم نزد شرکت مخابرات به صورت سهام قابل واگذاری است و بخش دیگر جزو سرمایه و هزینه شرکت مخابرات محسوب می‌شود گفت: به نظر من به واگذاری شرکت مخابرات ایرادی وارد نیست. او با بیان اینکه سیاست‌های اصل 44 قانون اساسی به خصوصی‌سازی اشاره دارد نه غیر دولتی شدن و بنابراین نهادهای عمومی نمی‌توانند خصوصی تلقی شوند گفت: بر اساس برآوردهای مختلف ارقام کلانی برای شرکت مخابرات پیش‌بینی شد به طوری که شخص بنده با محاسبات دست پایین حداقل رقم 50 هزار میلیارد تومان را برای قیمت شرکت مخابرات برآورد کرده‌ام، هر چند که این رقم تا 250 هزار میلیارد تومان هم گفته شده است. وی گفت: برای راه‌اندازی هر تلفن ثابت به طور متوسط 400 هزار تومان و برای هر تلفن همراه 400 دلار هزینه شده است، فقط 10 هزار میلیارد تومان تجهیزات فنی برای تلفن همراه در کشور خریداری شده و همین رقم نیز برای تلفن ثابت تجهیزات در کشور وجود دارد.

اعتصاب کارگران جهاد نصر در سنج

سرمایه داران جهاد نصر از شرکت‌های تابعه مسکن مهر در سنج 4 ماه است که حقوق کارگران را پرداخت نکرده‌اند. 250 کارگر به دنبال اعتراضات 4 ماهه و ادامه تعویق دستمزدها تصمیم به اعتصاب گرفتند. کارگران دست از کار کشیده و ختم اعتصاب را به پرداخت دستمزدها موقوف کرده‌اند. اعتصاب از روز چهارشنبه 20 آبان آغاز شده است. سرمایه داران در طول این 4 ماه بارها زیر فشار اعتراض کارگران قول دادند که حقوق‌ها را پرداخت کنند اما این وعده و وعیدها هیچ‌گاه جامه عمل نپوشید. 250 کارگر با توجه به آنچه در این مدت بر سر آن‌ها رفته است تأکید کرده‌اند که به هیچ‌قول و قرار کارفرمایان اعتماد نخواهند کرد و پرداخت‌های و حاضر دستمزدها را تنها شرط شروع کار می‌دانند. سرمایه داران در این چند روز به جای توافق با پرداخت حقوق‌ها همه تلاش خود را به کار گرفته‌اند تا در صفوف کارگران شکاف اندازند. این تلاش‌ها تا امروز بر عزم مصمم کارگران برای مقاومت تأثیر نگذاشته است.

منبع: آژانس خبر

24 آبان 88

کارگران آلومینیوم سازی اراک تابلو بسیج را پائین کشیدند

کارگران کارخانه آلومینیوم سازی اراک موج جدید مبارزات خود را شروع کردند. 400 کارگر در هفته گذشته دست از کار کشیدند و به دنبال وعده و وعیدهای مؤکد صاحبان سرمایه به طور موقت به سر کار

بازگشتند. چند روز گذشت اما به روال معمول و چنان که انتظار می رفت هیچ خبری از هیچ یک از قول و قرارهای سرمایه داران نشد. هیچ دستمزد معوقه ای پرداخت نشد. هیچ ریالی افزایش تولید به هیچ کارگری ندادند. هیچ تصمیمی در مورد برقراری مجدد افزایش تولید و اضافه کاری گرفته نشد و در کنار همه این ها هیچ بارقه امیدی برای تضمین اشتغال 400 کارگر کارخانه در هیچ کجا دیده نشد. کارگران یک بار دیگر دروغ بودن تمامی گفته های سرمایه داران را تجربه کردند. یادآوری می کنیم که سپاه پاسداران و بسیج دست به کار بلعیدن این کارخانه، تعطیل شرکت و اختصاص زمین های آن به پروژه های بساز و بفروشی هستند. کارگران با توجه به همه این موضوعات خشمگینانه اعتراض خویش را از سر گرفتند. آنان در شروع تظاهرات اعتراضی خود با خشم و نفرت تمام به تابلوی بسیج حمله کردند و آن را از دیوار کارخانه پائین کشیدند.

منبع: آژانس ایران خبر

24 آبان 88

واردات بی رویه تولید داخلی زیتون و صنایع مربوط به آن را فلج کرده است.

رشت - خبرگزاری مهر در تاریخ 24 آبان گزارش داد: میوه صلح در جنگ با انبوه مشکلات قامت خم کرد زیتون که از آن به عنوان میوه صلح یاد می شود اینک به دلیل ورود گسترده زیتون قاچاق، روغن زیتون خارجی، آفت مگس زیتون، نبود و کمبود صنایع تبدیلی بالادستی، ضعف سامانه های صادراتی و... در میدان نبرد با مشکلات قامت خم کرده است.

به گزارش خبرنگار مهر در رشت، بررسیها نشان می دهد رودبار برخلاف گذشته دیگر رتبه نخست تولید زیتون در کشور را از دست داده و استانهای دیگر در این زمینه از رودبار پیشی گرفته اند اما سؤال این است که چرا زیتون رودبار با چنین مشکلاتی دست و پنجه نرم می کند و برای حل این مشکل چه باید کرد؟ به هرحال زیتون هویت شهرستان رودبار را تشکیل می دهد و نقطه قوت این منطقه است، حتی در کشور زیتون را به نام رودبار می شناسند و مناطقی که در کشور زیتون تولید می کنند به نام زیتون رودبار در بازار محصولشان را به فروش می رسانند.

بزرگترین مرکز تحقیقات زیتون کشور بعد از زلزله سال 69 در رودبار برچیده شد همچنین زمانی بزرگترین مرکز تحقیقات زیتون کشور در شهرستان رودبار مستقر بود که بعد از زلزله سال 69 این مرکز جمع آوری شد و طبیعی است که هنگامی که یک مرکز تحقیقاتی پشتوانه تصمیم سازی، سیاست گذاری، اصلاح و توسعه گسترش محصولی است، برچیده می شود یقیناً کارهای زیربنایی هم زمین خواهد ماند....

گزارشی از کار کودکان زباله گرد

کودکی من در لا به لای زباله ها صرف جستجوی لقمه ای نان شد

اگر فقط 10 دقیقه در کنار یک خیابان منتظر بمانی حداقل 30 کودک زباله گرد به دفعات مکرر به مخازن زباله ها سر می زنند. این کودکان نه دستکش دارند، نه دهان بند، نه هیچ لباس کاری بر تن دارند. همه آن ها در معرض ابتلا به هیپاتیت و ایدز هستند و بسیاری از آن ها چه بسا هم اکنون به این بیماری ها مبتلا شده باشند. کودکی با چشمان عسلی آنچنان دود زده و تیره به نظر می رسد که فکر می کنی همیشه در ذغالدونی بوده است. شلوارش حداقل 3 سایز برای او بزرگ است و پیراهن دراز وی تا سر زانو پائین آمده است. اسمش اصغر است. او در روز لحظه به لحظه به همه انبارهای زباله خیابان سر می زند. هر بار که به زباله ها نزدیک می شود دنیای آرزوی خود را در فضا نجوا و گاهی فریاد می کند. آرزویش این است که پلاستیکی یا آلومینیومی پیدا کند. هر چه سنگین تر باشد بهتر است. سنگینی آشغال ها شانه و جسم و روح او را می فرساید اما امید ریالی بیشتر و یک لقمه نان احتمالی برای خودش و مادرش و برادران و خواهرانش را در دل وی می کارد! تمام زندگی او این است. کودکی اش این سان می گذرد. دنیای او دنیای غرق شدن در زباله ها، تنفس بوی زباله، استنشاق گازهای سمی زباله دان ها، برای یافتن بهای یک نان خالی، آن هم با میلیون ها اگر و اما و هول و هراس و وحشت است. او به این شکل زندگی محکوم شده است. نظام سرمایه داری، دولت سرمایه داری، مذهب سرمایه داری، قانون و اخلاق و عرف و آئین و مرام سرمایه او را به این شکل زندگی محکوم کرده است.

فریادون کودک دیگری است که همان کار اصغر را در محدوده خیابان انقلاب و کوچه پس کوچه های این ناحیه انجام می دهد. او نیز یکی دیگر از همین محکومان، نفرین شدگان و داغ لعنت خوردگان جهنم سرمایه است. شهرداری هر چند گاه یک بار جوی های آب کنار خیابان های این منطقه را برای کشتن موش ها طعمه گذاری می کند و جنازه انبوه موش ها در میان همان زباله هایی دفن می شود که فریادون تمامی روزها و همه

عمرش را در زیر و رو کردن آن ها برای یافتن شیئی قابل فروش صرف می کند. او هم دستکش ندارد و در پاسخ این سؤال که چرا لااقل یک جفت دستکش نمی خری بسیار ساده پاسخ می دهد: «می دانی که چند کیلو پلاستیک و ضایعات باید بفروشم تا پول یک دستکش شود. قیمت دستکش حداقل 1500 تومان است.» فریدون به مدرسه نمی رود. هر صبح را با جمع آوری زباله شروع می کند و شب ها را نیز با کوله بار سنگین زباله به صبح می رساند.

جمعیت کودکانی که کار روزانه آن ها زباله گردی است بیش از حد است. در میان آن ها شمار زیادی کودک خردسال وجود دارد که قد آن ها بسیار کوتاه است، آن قدر کوتاه که وقتی سرهای خود را در جستجوی یافتن آشغال به درون زباله ها فرو می برند پاهایشان بالاچار در هوا معلق می ماند. خاکروبه ها و زباله هایی که اینان با همه بدن به درون آن غرق می شوند پر از سوزن، سرنگ، خون، کاندوم و تمامی مواد مهلک و بیماری زا است. ایدز و هپاتیت از رایج ترین امراضی است که حیات این کودکان را تهدید می کند. همه این کودکان صیدهای سر براه و طعمه های بسیار لذیذ و مهیایی برای باندهای اختاپوسی فروش مواد مخدر هستند. سرمایه داران سفاک و جلادی که سرمایه های خویش را در خرید و فروش مواد مخدر انباشت می کنند، از باندهای خصوصی گرفته تا نوع دولتی و نظامی آن شکار این کودکان و تبدیل آن ها به کارگر فروش هروئین و حشیش و تریاک را مانده آسمانی می بینند. بی بهاترین نیروی کار روی زمین، در سودآورترین حوزه های سرمایه گذاری، تبدیل کودکان خردسال و شکوفه های ناشکفته انسانی به هیزم کثیف ترین کوره های سودسازی، کاری که هر سرمایه داری، به ویژه در جهنم سرمایه داری ایران، برای آن سر و دست می شکنند. کار کودکان پدیده ای چنان شنیع، بشرستیزانه و ظالمانه است که حتی نظام بشرکش سرمایه داری در بسیاری جاها زیر فشار موج مبارزات کارگران دنیا مجبور شده است به ممنوعیت آن تن دهد. در دوزخ وحشت و دهشت سرمایه داری ایران نه فقط کار کودکان ممنوع نیست بلکه زباله گردی، کار در سیاه چال های مرگ آور سودسازی سرمایه، در آتش کوره های آجرپزی، در تنورهای مرگ شیشه بری ها، در عمق زیرزمین های بدون هیچ نور و هوا و نمور قالی بافی ها، در هر کجا که چنگال مرگ گلوی نیروی کار را فشار می دهد، آری در همه این جور جاها اجبار کار کودکان حکمفرماست. سرمایه، کار در همه این سلاخ خانه ها را برای کودکان اجباری کرده است. کودکی که توسط سرمایه به کویر گرسنگی و محرومیت از درس و مدرسه و دکتر و دارو و خانه و لباس و همه چیز پرتاب شده است مجبور است که کار کند و سرمایه داران نه فقط از کودکان کار می کشند، نه فقط آنان را به سفاکانه ترین شکل استثمار می کنند بلکه فقط نوع کارهای بالا را لایق کودکان می دانند.

منبع: ایلنا

24 آبان 88

تشکیل کارگروه مشترک دولت و مجلس برای رفع اختلاف دو طرف در مورد یارانه ها

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 25 آبان 1388 آمده است: اعضای کمیسیون ویژه بررسی طرح تحول اقتصادی صبح امروز به دیدار محمود احمدی نژاد رفته بودند تا اختلاف دولت و مجلس درباره لایحه هدفمند کردن یارانه ها را مرتفع کنند.

محمدرضا تابش نایب رئیس این کمیسیون، در گفت و گو با خبرنگار ایلنا، از تشکیل کارگروهی برای رفع این اختلاف خبر داد و افزود: در این کارگروه سه نفر از اعضای کمیسیون ویژه مجلس و سه نفر از اعضای دولت حضور یافته و موارد اختلافی را بررسی می کنند.

به گفته وی غلامرضا مصباحی مقدم، رضا عبدالمهدی و محمدحسین فرهنگی از مجلس و شمس الدین حسینی وزیر اقتصاد، محمد فرزین و ابراهیم عزیزی معاون برنامه ریزی و راهبردی رئیس جمهور از سوی دولت در این کارگروه عضویت دارند.

نایب رئیس کمیسیون ویژه بررسی طرح تحول اقتصادی درباره عملکرد و اهداف این کارگروه، اظهار داشت: چنانچه موارد اختلافی دولت و مجلس در قالب پیشنهادات الحاقی قابل رفع باشد، این پیشنهادات به کمیسیون ویژه ارائه شده و در صحن علنی مجلس مطرح می شود. اما چنانچه موارد اختلافی بر سر مواد مصوب لایحه هدفمند کردن یارانه ها در صحن علنی مجلس باشد، رفع آن از توان مجلس خارج است و باید منتظر نظر شورای نگهبان بود.

تابش افزود: چنانچه شورای نگهبان این موارد را با ایراداتی به مجلس بازگرداند، نمایندگان امکان رفع آن را خواهند یافت اما در حال حاضر به هیچ وجه امکان بازگشتن به تبصره 13 این لایحه و رفع دغدغه دولت وجود ندارد.

نماینده اردکان در پاسخ به اینکه آیا رئیس جمهور بار دیگر درخواست استرداد این لایحه از مجلس را در جلسه صبح امروز مطرح کرده است یا نه؟، گفت: تاکید همه قوا به ویژه مقام معظم رهبری بر اجرای لایحه هدفمند

کردن پارانهاست. از این رو چنانچه دغدغه‌های دولت در این زمینه رفع شود استرداد آن از مجلس منتفی خواهد بود.

به گفته وی از آنجا که دولت در عرصه عمل ملزم به اجرای این لایحه خواهد بود، نگرانی‌های قوه مجریه پیش از اجرای آن باید مورد توجه قرار بگیرد. در حال حاضر دولت نسبت به پیوند این قانون با بودجه سنواتی نگران است و معتقد است که این کار هدفمند کردن پارانها را از اهداف کلی خود دور می‌کند.

تجمع اعتراضی کارگران چینی حمید در قم

خبرگزاری حکومتی فارس: کارگران کارخانه چینی حمید قم بار دیگر برای دستیابی به مطالبات خود دست به تجمع اعتراض آمیز زدند. جمعی از کارگران معترض کارخانه چینی حمید قم که چند سالی است هر چند روز یکبار در جلوی درب استانداری قم تجمع کرده و حقوق از دست رفته خود را از مسئولان طلب می‌کنند، این بار به شکل جدی تری این اعتراض خود را بیان کردند. بر اساس این گزارش، پیش از ظهر امروز تعدادی از کارگران زن و مرد کارخانه چینی حمید بعضاً با خانواده‌های خود با تجمع در خیابان 45 متری رضوی (خیابان روبه‌روی استانداری قم) و بند آوردن خیابان ترافیک سنگینی را ایجاد کردند.

پس از گذشت حدود یک ساعت از این اعتراضات که خوشبختانه به صورت آرام و بدون خشونت همراه بود، نیروهای انتظامی با حضور در محل تجمع کنندگان را به کناره‌های خیابان هدایت کردند. کارگران اخراج شده کارخانه چینی حمید از سال 85 و حتی پیش از آن هیچ نوع دریافتی نداشته و در زندگی شخصی خود دچار مشکلات فراوانی شده‌اند. بر اساس پیگیری‌های انجام شده قرار بود این کارگران پس از اخراج زیرپوشش بیمه تأمین اجتماعی قرار گرفته و تعداد زیادی از آنان که سابقه طولانی دارند بازنشسته شوند.

در همین رابطه آمده است

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه چینی حمید

و دخالت مزدوران انتظامی در جلوگیری از گسترش اعتراضات

تعدادی از کارگران کارخانه تعطیل شده چینی حمید قم روز شنبه ۲۳ آبان در مقابل استانداری قم تجمع کردند. کارگران معترض که تعداد آنها به ۵۰ نفر می‌رسید از ساعت هشت و سی دقیقه صبح تا ساعت ۱۱ در اعتراض به عدم رسیدگی خواسته‌هایشان اقدام به تجمع در مقابل استانداری قم کردند. بنا به گزارش خبرنگار آژانس ایران خبر نیروی سرکوبگر انتظامی با بستن خیابان استانداری و اعزام یک اتوبوس قصد ممانعت از تجمع معترضان و کارگران را داشت اما کارگران ساعت ۱۱ با قرار جمعی دیگر همراه با خانواده‌هایشان به این تجمع پایان دادند. لازم به ذکر است که این کارخانه از ۲ سال و نیم پیش به علت تغییر مدیریت کارخانه و تمایل نداشتن مدیریت جدید به ادامه فعالیت در تولید محصولات چینی باعث تعطیلی و در نتیجه بیکاری همه کارگران آن شد. کارگران این کارخانه هرکدام ۳ میلیون تومان از این کارخانه طلب دارند. این کارخانه در ۵ کیلومتری جاده اراک واقع شده است.

بازخریدی یا اخراج، یکی را انتخاب کنید

کارخانه "فیبر بابلر" به عنوان دومین تولیدکننده فیبر در شمال کشور پس از ۵۰ سال فعالیت در آستانه تعطیلی قرار دارد؛ مدیریت طی اطلاعیه‌ای از کارگران این کارخانه خواسته است تا از میان بازخریدی یا اخراج یکی را انتخاب کنند.

خبرگزاری هرانا - واحد کارگران: دبیر اجرایی خانه‌کارگر مازندران از تعطیلی کارخانه فیبر بابلر و بیکاری کارگران باقیمانده آن خبر داد. نصرالله دریابیگی در گفتگو با ایلنا، گفت: وی بابت این که از در سه دهه گذشته سازمان تأمین اجتماعی مالک این کارخانه بوده است، گفت: طی پنج سال اخیر سوء مدیریت مالک باعث شد تا امروز این کارخانه به جمع واحدهای تعطیل شده بپیوندد. به گفته دریابیگی مدیریت طی اطلاعیه‌ای از ۳۰ کارگر باقیمانده این کارخانه خواسته است تا یا در ازای سه ماه سنوات خود را بازخرید کنند و یا اخراج شوند. این فعال کارگری با یادآوری اینکه تمامی کارگران دارای بیش از ۲۰ سال سابقه کار هستند؛ گفت: تعطیلی این کارخانه در حالی است که بیشتر این واحد تولیدی یکی از سودآورترین کارخانه‌های متعلق به سازمان تأمین اجتماعی بوده است.

شرکت صنایع شیمیایی کرم کمیکال (ساری) تعطیل شد

بنا بر خبر دریافتی شرکت صنایع شیمیایی کرم کمیکال در جاده گهر باران بخش میاندروود ساری با ۲۵ سال قدمت با پرداخت نکردن ۱۸ ماه حقوق و حق بیمه ۸۰ کارگر در آستانه بازنشستگی تعطیل شده است.

تجمع اعتراضی کارگران کنف کار گیلان

کارگران شرکت کنف کار گیلان روز یکشنبه ۲۴ آبان مقابل استانداری این شهر تجمع اعتراضی برپا کردند، این کارگران که تعداد آنها به ۷۰ نفر میرسد، برای چهارمین بار در ماه گذشته از ساعت ۹ الی ۱۱ صبح در مقابل استانداری دست به تجمع اعتراض آمیز زدند.

آژانس ایران خبر - ۲۵/۸/۱۳۸۸

هشتاد و چهار نماینده اتحادیه های کارگری و نویسندگان ادبیات کارگری سوئد خواهان آزادی کارگران زندانی در ایران شدند

بر پایه یادداشت آقای **فرهاد شعبانی فعال جنبش اتحادیه ای در سوئد** طی روزهای ۱۶ تا ۱۸ نوامبر سمینار ۳ روزه ای با عنوان "کتاب در محیط کار" و "ادبیات کارگری" در مدرسه بزرگسالان اتحادیه سراسری کارگران سوئد (رونه) برگزار شد. در سمینار نمایندگانی از واحدهای گوناگون اتحادیه های کارگران فلز، مواد غذایی، حمل و نقل، شهرداریها، کاغذسازی، گرافیک، سیکو، نمایندگانی از خود اتحادیه سراسری (ال. او) نمایندگان از شعبه های مراکز آموزشی کارگران (آ. بی. اف) از جمله "کارل پیتر تورالدسون" مسئول مرکز آموزشی کارگران سوئد، مسئولین کتابخانه و آرشیو جنبش کارگری سوئد، شماری از نویسندگان عضو انجمن نویسندگان کارگری، و نویسندگانی چون "شیل اریکسون"، "فردریک ایکلوند"، "آرنه آندرشون"، "ماریا هامبری"، "ینی ورائنگ بوری" شاعر و نویسنده کارگری، "میکائیل ایوهامار"، "داوید اریکسون"، "اوکه یوهانسون"، و مهمانانی دیگر از شمالی تا جنوب، و شرق تا غرب سوئد را نمایندگی می کردند، شرکت داشتند. روز سوم سمینار گزارشی از موقعیت کنونی جنبش کارگری ایران و دستگیرهای اخیر فعالین جنبش کارگری از جمله "علی نجاتی" و اعضای هیئت مدیره اتحادیه کارگران نیشکر هفت تپه به سمع حاضرین رسید، و بطور مشخص از شرکت کنندگان در سمینار درخواست شد که به دستگیری و زندانی کردن کارگران در ایران اعتراض کنند و خواهان آزادی کارگران و فعالین زندانی جنبش کارگری ایران شوند. این درخواست در یکی رای گیری دمکراتیک به اتفاق آراء به تصویب رسید و سمینار با نام ۸۴ عضو شرکت کننده خود که نمایندگانی اتحادیه فلزکاران و نویسندگان ادبیات کارگری در آن وزن سنگینی داشتند. ضمن اعتراض به دستگیریهای اخیر خواهان آزادی کارگران و فعالین دستگیر شده در ایران، گردیدند. ...

بیزینس مانیتور از معضلات صنعت نفت ایران گزارش می دهد : چاه های پیر، تحریم و پیشرفت کند خصوصی سازی

به گزارش آفتاب یزد در تاریخ ۲۵ آبان ۸۸ آمده است : بیزینس مانیتور در گزارشی آورده است: ایران دومین ذخایر بزرگ نفتی جهان پس از عربستان و دومین ذخایر بزرگ گازی جهان پس از روسیه را در اختیار دارد، ولی در عین حال مصرف داخلی نفت و گاز در این کشور به شدت رو به افزایش است و فرسوده بودن تکنولوژی بخش نفت و گاز تاثیر منفی بر ظرفیت صادرات انرژی ایران داشته است. بنابراین گزارش، بخش گاز ایران توسعه کافی نداشته و ایران فرصت مناسبی برای سرمایه گذاری در این بخش و افزایش درآمد دارد و از طرف دیگر کاهش قیمت جهانی نفت تاثیر منفی شدیدی بر اقتصاد ایران داشته است. این گزارش افزود: علیرغم تشکیل حساب ذخیره ارزی برای حمایت از اقتصاد ایران در زمان کاهش قیمت نفت، منابع مالی این حساب بیشتر برای تامین هزینه های زیاد دولت طی سال های اخیر استفاده شده است. تحریم های تجاری، بیشتر ایران و اقتصاد این کشور را تهدید می کند و سرمایه گذاران بین المللی به شدت از این وضعیت نگران هستند. به گزارش فارس، بیزینس مانیتور افزود: قانون حمایت از سرمایه گذاری خارجی موجب دلگرم شدن بیشتر سرمایه گذاران خارجی برای سرمایه گذاری در ایران شده است. ذخایر نفتی ایران در سال ۲۰۰۸ به ۱۳۶ میلیارد بشکه رسیده که معادل ۱۰ درصد کل ذخایر نفتی جهان است. ایران با در اختیار داشتن ۲۸ هزار میلیارد متر مکعب ذخایر گازی، ۱۵ درصد ذخایر گاز جهان را در اختیار دارد. این گزارش

اضافه کرد: پیشرفت در زمینه خصوصی سازی همچنان ضعیف و کند است. شرکت‌های خارجی هنوز نمی‌توانند ذخایر نفت و گاز ایران را مالک شوند. قراردادهای بیع متقابل انگیزه کافی را برای سرمایه‌گذاری شرکت‌های خارجی فراهم نمی‌آورد. چاه‌های نفتی موجود ایران به علت بالا بودن عمر و تکنولوژی فرسوده هر سال 13 درصد از ظرفیت تولید خود را از دست می‌دهند. میدان‌های نفتی ایران نیازمند سرمایه‌گذاری و تکنولوژی جدید است. ایران طی 16 سال آینده به 500 میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خارجی در بخش نفت و گاز نیاز دارد.

علی لاریجانی اعلام کرد

حرف نهایی مجلس درباره یارانه‌ها

به گزارش روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد در تاریخ 25 آبان 88 آمده است: علی لاریجانی با بیان اینکه بحث بین دولت و مجلس در مورد هدفمند کردن یارانه‌ها محتوایی است نه صوری، بیان داشت: مجلس بر نظر خود مبنی بر مغایرت تاسیس صندوق هدفمند کردن یارانه‌ها با قانون اساسی باقی است و این را غلط می‌داند. رییس مجلس در پاسخ به سؤالی درباره راهکارهای حل اختلاف نظر دولت و مجلس خاطر نشان کرد: یکی از راه‌ها این است که شورای نگهبان لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها را رد کند و بعد در مجلس این لایحه اصلاح شود.

علی لاریجانی اعلام کرد:

پایان کار مجلس درباره لایحه یارانه‌ها

انتقاد از آمریکا و عربستان و تذکر به ناجا و قوه قضائیه از دیگر محورهای سخنان لاریجانی بود. دنیای اقتصاد- در روزی که نمایندگان مجلس در حال تکمیل کابینه دوم محمود احمدی‌نژاد بودند، رییس قوه مقننه در دو نطق جداگانه، مواضع خود را درباره موضوعاتی غیرمرتبط با این مسأله مطرح کرد. علی لاریجانی در نطق پیش از دستور خود در جلسه علنی مجلس، به شدت از رفتارهای اخیر آمریکا در قبال ایران انتقاد کرد و درباره حادثه تعرض به یک زن در قیام‌دشت به نیروی انتظامی و قوه قضائیه تذکر داد. رییس مجلس در سخنان دیگری نیز که پس از نشست مجلس در جمع خبرنگاران ایراد کرد، کار مجلس در مورد لایحه یارانه‌ها را «تمام شده» تلقی کرد و گفت که مجلس به لحاظ آیین‌نامه‌ای، در این مرحله راهی برای تأمین نظر دولت ندارد و بر نظر قبلی خود استوار است.

انتقاد از عربستان و آمریکا

علی لاریجانی در نطق پیش از دستور خود در مجلس، به حوادث اسفبار در یمن اشاره کرد که طی دو هفته گذشته اوج گرفته است. وی گفت: دخالت عربستان سعودی در یمن و بمباران‌های متوالی با جنگنده‌های توراتو و اف 15 علیه مسلمانان بی‌پناه یمن حیرت‌آور است. به گفته لاریجانی خبرها حکایت از آن می‌کند که دولت ایالات متحده نیز با چنین اقدامات سرکوب‌گرانه‌ای همراهی کرده است که این هم نمونه دیگری از تغییراتی است که رییس‌جمهور آمریکا نوید آن را داده است.

رییس مجلس به دو اقدام اخیر ایالات متحده نسبت به ایران اشاره کرد و آن را به کنایه، نشان‌دهنده عمق این تغییرات خواند؛ یکی تمديد محدودیت‌ها و تحریم‌ها علیه ایران به مدت یکسال دیگر توسط رییس‌جمهور آمریکا و دوم بلوکه کردن اموال ایران و امکانات بنیاد علوی در آمریکا. لاریجانی افزود: فصاحت‌آور است که بعد از یک سال سخنرانی و شعارهای توخالی، رفتارهای رییس‌جمهور آمریکا در عرصه عمل چیزی کمتر از سلف خود نیست.

این بخش از سخنان لاریجانی با فریاد مرگ بر آمریکای نمایندگان همراه شد که پس از آن رییس مجلس افزود: فرق این دو در ادبیات بی حساب و کتاب بوش خلاصه می‌شود.

وی همچنین گفت: اختصاص بودجه برای اقدامات رسانه‌ای علیه ایران، دخالت‌های کودکانه پس از انتخابات و مسایل داخلی ایران و اقدامات اخیر این کشور و ارائه پیشنهادات سبک و غیر معقول در بحث اتمی ایران که آن را عادلانه توصیف کرده است، حکایت از آن دارد که تغییرات مد نظر آنها جز نمادهای گول زنده برای ساده‌لوحان سیاست چیزی نبود و می‌توان گفت که در دراز مدت در این سیاست‌ها شیطنت بیشتری نهفته است. لاریجانی خاطر نشان کرد: اگر بی‌خیالی ایالات متحده نسبت به رفتار رژیم صهیونیستی در شهرک‌سازی‌های یهودی در فلسطین و دفاع از این رژیم پس از کشف مطالب گزارش هیات تحقیق سازمان ملل در بحث غزه نیز مد نظر قرار گیرد، بهترین سناریوی فریبکارانه عصر جدید سیاستمداران آمریکا مکشوف می‌گردد. اینجا است که ندای بلند و آگاهی‌بخش رهبر معظم انقلاب حضرت آیت‌الله خامنه‌ای نمایان می‌گردد. وی با اشاره به بیانات اخیر مقام معظم رهبری، خاطر نشان کرد: انصافاً در شرایط غبارآلود سالوس و ریاکاری،

سخنان ایشان مظاهری از حقیقت را در باب رفتار جدید آمریکا نشان دادند.

تذکر به ناجا درباره تعرض به نوامیس

لاریجانی همچنین به دو اقدام دردآور اجتماعی در پایتخت اشاره کرد و توجه به آن را ضروری خواند. از نگاه وی این موارد نشان‌دهنده حضور اوباش و تعرض آنان به نوامیس بود. او خطاب به نمایندگان گفت: همه شما اخبار آن را دریافت کرده‌اید. بنده از مدت‌ها پیش نسبت به این مساله هشدار داده و گفته بودم که عدم برخورد جدی با اینگونه شرارت‌ها، آرامش روانی جامعه را به هم می‌زنند.

رئیس مجلس این موارد را به هیچ‌وجه در شان یک حکومت اسلامی ندانست و افزود: اگر آن زمان واکنش قانونی و اقدام عملی جدی صورت می‌پذیرفت، امروز شاهد چنین وضع ناهنجاری نبودیم.

وی از نیروی انتظامی و قوه قضائیه خواست تا در اسرع وقت با این جنایتکاران برخورد کرده و آنها را از طریق صداوسیما معرفی کند تا درس عبرتی برای افراد شرور باشد.

مجلس نمی‌تواند نظر دولت را تأمین کند

لاریجانی در پایان جلسه علنی مجلس نیز زمانی که برای افتتاح نمایشگاه بنیاد مسکن انقلاب اسلامی به زیرزمین مجلس رفت، در جمع خبرنگاران، وقتی با سوالاتی درباره لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها روبه‌رو شد، اظهار داشت: اجازه دهید این لایحه در مجلس به تصویب برسد چون در جریان تصویب نهایی آن نکاتی مطرح خواهد شد. هدفمند کردن یارانه‌ها لایحه‌ای نیست که نقطه‌ای به آن نگاه شود، بلکه فراز و فرودهایی دارد و ممکن است در اجرا نیاز به تقنین داشته باشد. رئیس مجلس در پاسخ به سوالی درباره راهکارهای حل اختلاف نظر دولت و مجلس خاطر نشان کرد: یکی از راه‌ها این است که شورای نگهبان لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها را رد کند و بعد در مجلس این لایحه اصلاح شود، اما الان از نظر فرمت آیین‌نامه‌ای کار دیگری مجلس نمی‌تواند انجام دهد، مگر اینکه کار غیر متعارفی انجام شود که از نظر آیین‌نامه‌ای امکانپذیر نیست، چون نمایندگان برای پایبندی به آیین‌نامه داخلی مجلس سوگند خورده‌اند.

نماینده قم با بیان اینکه بحث بین دولت و مجلس در مورد هدفمند کردن یارانه‌ها محتوایی است نه صوری، بیان داشت: از اختیارات رهبری رفع اختلاف و تنظیم روابط قواست و در مورد هدفمند کردن یارانه‌ها نیز یک اختلاف نظر بین دولت و مجلس بوجود آمده و به نظر ما در این موضوع بن بست وجود ندارد و رهبری می‌تواند نظر حاکمیتی خود را در این رابطه اعلام کند. لاریجانی تأکید کرد: مجلس بر نظر خود مبنی بر مغایرت تأسیس صندوق هدفمند کردن یارانه‌ها با قانون اساسی باقی است و این را غلط می‌داند. یکی دیگر از خبرنگاران تغییر و تحولات شورای فرهنگستان هنر را از لاریجانی سوال کرد که وی در پاسخ گفت: در شورای عالی انقلاب فرهنگی تصمیماتی گرفته شده که من در جریان نیستم و از طریق رسانه‌ها مطلع شدم، اما مختصات فرهنگستان‌ها باید به نحوی باشد که خودشان اعضایشان را انتخاب کنند هر چند سازوکار خاص خود را دارد.

70 درصد مطالبات معوق بانک‌ها در اختیار هزار نفر

پرداخت 13 میلیون یورو تسهیلات به شرکتی که وجود خارجی ندارد

به گزارش روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد در تاریخ 25 آبان 88 آمده است: عضو کمیسیون برنامه و بودجه از حقایق عجیب همچون بدهی 100 میلیارد تومانی یک شرکت به سیستم بانکی، هزار نفری که 70 درصد مطالبات بانک‌ها را معوق کرده‌اند، برگشت تنها 10 درصد تسهیلات حساب ذخیره ارزی و پرداخت تسهیلات 13 میلیون یورویی به شرکتی که اصلاً وجود خارجی نداشت خبر داد.

حسن ونایی در گفت‌وگو با باشگاه خبری «توانا»، در رابطه با مطالبات معوق بانک‌ها گفت: یکسری مطالبات معوق وجود دارد که سرفصل آنها ثبت نشده و دلیل ارائه آن ریزنی مشتریان در بانک‌ها است؛ به طوری که تاریخ این تسهیلات را با هدف کاهش جریمه دیرکرد، به‌روز می‌کنند. 70 درصد مطالبات معوق بانک‌ها در برنامه سوم و چهارم توسعه به کمتر از هزار نفر شخصیت حقیقی و حقوقی و خاص تعلق دارد.

وی در مورد رقم واقعی مطالبات معوق بانک‌ها، گفت: رقم واقعی مطالبات معوق بانک‌ها با چنین دلایلی بیش از 50 هزار میلیارد تومان است.

عضو کمیسیون برنامه و بودجه اظهار داشت: عدم اخذ وثیقه‌های معتبر و اخذ وثیقه‌هایی که قابل وصول نیست، وجود ارتباطات قوی با تصمیم‌گیران دلیلی است برای دریافت وام‌های کلان که با عدم بازپرداخت مواجه می‌شود.

وی افزود: شرکتی وجود دارد که بیش از 100 میلیارد تومان به سیستم بانکی بدهکار است.

نماینده مردم ملایر در رابطه با آمار تسهیلات بانکی که وصول شده است، خاطر نشان کرد: کمتر از 10 درصد تسهیلات پرداختی از محل حساب ذخیره ارزی به بنگاه‌های دولتی و خصوصی، وصول شده است.

پرداخت 13میلیون یورو تسهیلات به شرکتی که وجود خارجی ندارد

ونایی در مورد پرونده‌های مفسدان اقتصادی گفت: در میان پرونده‌های مفسدان اقتصادی، پرونده‌ای وجود داشت که بر اساس آن یک شرکت که فاقد وجود خارجی بود 13میلیون یورو از یک بانک دولتی تسهیلات دریافت کرده است.

عضو کمیسیون برنامه و بودجه در رابطه با مطالبات معوق بانک‌های دولتی و خصوصی، افزود: در حال حاضر مطالبات معوق بانک‌های دولتی بیش از بانک‌های خصوصی است، دلیل آن هم این است که مدیران بانک‌های دولتی به دلیل تغییرات زیادی که در پست و مقام آنها صورت می‌گیرد، در زمینه پرداخت تسهیلات سخت‌گیری و نظارت کمتری دارند.

بازخریدی یا اخراج، یکی را انتخاب کنید

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 25 آبان 1388 آمده است: دبیر اجرایی خانه‌کارگر مازندران از تعطیلی کارخانه فیبر بابل‌س و بیکاری کارگران باقیمانده آن خبر داد. نصرالله دریابیگی در گفتگو با ایلنا، گفت: وی بابت این که از سه دهه گذشته سازمان تامین اجتماعی مالک این کارخانه بوده است، گفت: طی پنج سال اخیر سوء مدیریت مالک باعث شد تا امروز این کارخانه به جمع واحدهای تعطیل شده بپیوندد. به گفته دریابیگی مدیریت طی اطلاعیه‌ای از 30 کارگر باقیمانده این کارخانه خواسته است تا یا در ازای سه ماه سنوات خود را باز خرید کنند و یا اخراج شوند. این فعال کارگری با یادآوری اینکه تمامی کارگران دارای بیش از 20 سال سابقه کار هستند؛ گفت: تعطیلی این کارخانه در حالی است که بیشتر این واحد تولیدی یکی از سودآورترین کارخانه‌های متعلق به سازمان تامین اجتماعی بوده است.

آمار وزارت کار در مورد بیکاران استان خراسان شمالی دروغ است

*خراسانی‌ها در سر چهارراه‌های پایتخت کارگری ساده ساختمانی را قبول کرده‌اند.

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 25 آبان 1388 آمده است: دبیر اجرایی خانه کارگر خراسان شمالی گفت: وزارت کار و امور اجتماعی در حالی نرخ بیکاری این استان را به غلط 2/4 درصد اعلام می‌کند که بیکار این استان در چهار راه‌های تهران به عنوان کارگر ساختمانی سرگردان هستند. بابا نظر هدایتی در گفتگو با ایلنا، با اعلام اینکه وزارت کار طی آمار رسمی میزان بیکاری خراسان شمالی را 2/4 درصد اعلام کرده است؛ گفت: از نظر وزارت کار خراسان شمالی از نظر پایین بودن درصد بیکاری رتبه اول را در کشور را دارد اما گویا آقایان نمی‌دانند که بیکاران استان برای تامین هزینه زندگی در تهران کارگر ساده ساختمان هستند. وی با یادآوری اینکه خراسان شمالی انسان صنعتی نیست می‌گوید: تعجب آور این است که چگونه وزارت کار استانی که صنعتی و کشاورزی نیست و سرمایه‌گذاری در آن صورت نگرفته و نمی‌گیرد را موفق توصیف کرده است.

دبیر اجرایی خانه کارگر خراسان شمالی مسوولان وزارت کار را مخاطب قرار داد و گفت: شما که ادعای بیکاری 4 درصدی در این استان را دارید یک سری به چهار راه‌های تهران بزنید مشاهده کنیم که خراسانی‌ها در سر چهارراه‌های پایتخت کارگری ساده ساختمانی را قبول کرده‌اند. وی با اعلام اینکه در سالهای اخیر کارخانجات الیاف و اسفنج شیروان و نیز شهر خراسان به تعطیل کشیده شده و کارگران این واحدها به خیل بیکاران افزوده شده‌اند می‌گوید: باور کنید که بیکاری وجود دارد و با دستکاری آمارها نمی‌توانید عمق فاجعه را مخفی کنیم. وی از خیل فارغ التحصیلان بیکار در خراسان شمالی خبر می‌دهد و می‌گوید: هنگامی که در هر خانواده یک بیکار و در برخی موارد چندین نیروی آماده به کار اما بیکار وجود دارد چگونه ادعای بیکاری 4 درصدی از سوی وزارت کار مطرح می‌شود.

هدایتی با اعلام اینکه هرگاه نمایندگان استان خراسان از مجلس فارغ می‌شوند و به استان می‌آیند نشست‌های تخصصی با نمایندگان کارگری برگزار می‌کنند می‌گوید: نتیجه این سفرها و مذاکرات و نیز خیل مراجعات بیکاران به دفاتر نمایندگان مجلس باعث شده تا صدای استان در تریبون مجلس شورای اسلامی بلند شود. وی با یادآوری اینکه 4 نماینده خراسانی شمالی بارها در نطق‌های خود از میزان بالای بیکاری خبر داده‌اند می‌گوید: این نمایندگان مردمی به این آمار غیر واقعی و خیالی اعتراض کرده‌اند. هدایتی با اعلام اینکه چگونه خانواده‌ای که سر سفره‌اش جوان بیکار دارد آمار واهی وزارت کار را بپذیرد

می‌گوید: به جای دادن آمارهای غیر واقعی برای توجیه ضعف مدیریتی، بهتر است توان خود را مضاعف کنیم تا بیکاری به معنای واقعی کاهش یابد نه آنکه فقط در آمارهای وزارت کار این درصداکاهش یابد.

نماینده مجلس: دولت با حذف یارانه ها 10 تا 20 هزار میلیارد درآمد خواهد داشت

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 25 آبان 1388 آمده است: موسی الرضا ثروتی با اشاره به موادی از لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها که در صحن علنی مجلس به تصویب رسیده است، گفت: در صورت تایید نهایی این قانون از سوی شورای نگهبان، از این پس قیمت کالاها از اردیبهشت ماه افزایش می‌یابد. چرا که براساس این قانون دولت باید در فروردین ماه هر سال افزایش قیمت‌ها را به مجلس اعلام کند و پس از آن به اجرای لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها در هر سال بپردازد.

این عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس، در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، درواکنش به سخنان احمدی‌نژاد که گفته بود "از سه ماه زودتر به اجرای لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها خواهد پرداخت"، اظهار داشت: برای این کار دولت نیازمند بودجه تنخواه خواهد بود که در ماده 14 لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها پیش‌بینی شده است. البته در ماده 16 آمده است که دولت تنها در قالب ردیف‌های درآمدی هزینه‌ای می‌تواند به اجرای این لایحه بپردازد.

وی بر این اساس سخنان احمدی‌نژاد را به منظور رفع نگرانی و دغدغه عمومی در جامعه ارزیابی کرد و گفت: از آنجا که هدفمند کردن یارانه‌ها برای دولت 10 تا 20 هزار میلیارد درآمد خواهد داشت، دولت می‌تواند با کنترل فضا به رفع دغدغه‌های عمومی بپردازد.

ثروتی در پاسخ به سوالی که به میزان یارانه ارایه شده به هر خانوار اشاره داشت، گفت: مجلس اختیار تعیین میزان یارانه‌ها را به دولت واگذار کرده است و حتی قید 5 دهک را از لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها حذف کرد تا بی‌انکه احساس تبعیض شود، به همه اقشار جامعه یارانه تعلق گیرد.

بی‌کاران خراسانی کارگران سرگردان در تهران هستند

به گزارش خبرگزاری ها در تاریخ 25 آبان گزارش می‌دهد: دبیر اجرایی خانه کارگر خراسان شمالی گفت: وزارت کار و امور اجتماعی درحالی‌نرخ بیکاری این استان را به غلط 2/4 درصد اعلام می‌کند که جمعیت بی‌کار این استان در چهار راه‌های تهران به عنوان کارگر ساختمانی سرگردان هستند.

بابا نظر هدایتی در گفتگو با ایلنا، با اعلام اینکه وزارت کار طی آمار رسمی میزان بی‌کاری خراسان شمالی را 2/4 درصد اعلام کرده است؛ گفت: از نظر وزارت کار خراسان شمالی از نظر پایین بودن درصد بیکاری رتبه اول را در کشور را دارد اما گویا آقایان نمی‌دانند که بیکاران استان برای تامین هزینه زندگی در تهران کارگر ساده ساختمان هستند.

وی با یادآوری اینکه خراسان شمالی انسان صنعتی نیست می‌گوید: تعجب آور این است که چگونه وزارت کار استانی که صنعتی و کشاورزی نیست و سرمایه‌گذاری در آن صورت نگرفته و نمی‌گیرد را موفق توصیف کرده است.

دبیر اجرایی خانه کارگر خراسان شمالی مسوولان وزارت کار را مخاطب قرار داد و گفت: شما که ادعای بیکاری 4 درصدی در این استان را داریم یک سری به چهار راه‌های تهران بزنید مشاهده کنیم که خراسانی‌ها در سر چهارراه‌های پایتخت کارگری ساده ساختمانی را قبول کرده‌اند.

وی با اعلام اینکه در سالهای اخیر کارخانجات الیاف و اسفنج شیروان و نیز شهر خراسان به تعطیل کشیده شده و کارگران این واحدها به خیل بیکاران افزوده شده‌اند می‌گوید: باور کنید که بیکاری وجود دارد و با دستکاری آمارها نمی‌توانید عمق فاجعه را مخفی کنیم.

وی از خیل فارغ‌التحصیلان بیکار در خراسان شمالی خبر می‌دهد و می‌گوید: هنگامی که در هر خانواده یک بیکار و در برخی موارد چندین نیروی آماده به کار اما بیکار وجود دارد چگونه ادعای بیکاری 4 درصدی از سوی وزارت کار مطرح می‌شود.

هدایتی با اعلام اینکه هرگاه نمایندگان استان خراسان از مجلس فارغ می‌شوند و به استان می‌آیند نشست‌های تخصصی با نمایندگان کارگری برگزار می‌کنند می‌گوید: نتیجه این سفرها و مذاکرات و نیز خیل مراجعات بیکاران به دفاتر نمایندگان مجلس باعث شده تا صدای استان در تریبون مجلس شورای اسلامی بلند شود.

وی با یادآوری اینکه 4 نماینده خراسانی شمالی بارها در نطق‌های خود از میزان بالای بیکاری خبر داده‌اند می‌گوید: این نمایندگان مردمی به این آمار غیر واقعی و خیالی اعتراض کرده‌اند.

هدایتی با اعلام اینکه چگونه خانواده‌ای که سر سفره‌اش جوان بیکار دارد آمار واهی وزارت کار را بپذیرد می‌گوید: به جای دادن آمارهای غیر واقعی برای توجیه ضعف مدیریتی، بهتر است توان خود را مضاعف کنیم تا بیکاری به معنای واقعی کاهش یابد نه آنکه فقط در آمارهای وزارت کار این درصداکاهش یابد.

مرگ همزمان 2 کارگر چرم سازی

به گزارش فعالین کارگری در تاریخ 25 آبان 88 نوشت: دو کارگر نگون بخت یک کارگاه چرم سازی بر اثر استنشاق گازهای شیمیایی در تبریز به شدت مسموم شدند و جان سپردند.

تلفن ستاد فرماندهی آتش نشانی تبریز، نیمه شب یکشنبه به صدا درآمد و خبر رسید دو کارگر جوان در یکی از کارگاه های چرم سازی «چرمشهر» به شدت مسموم شده اند. سپس کمک رسانان ایستگاه شماره 3 (یکه دکانه) و اورژانس به نقطه مورد نظر رفتند اما کاری از دستشان ساخته نبود چون «محمد» و «عبدالحسین» به خاطر بی احتیاطی در استفاده از مواد شیمیایی و استنشاق گازهای سمی کوره «بارابان» جان باخته بودند.

گزارش ایسکانیوز می افزاید، پیکرهای قربانیان با صدور دستور قضایی به پزشکی قانونی فرستاده شد. از سوی دیگر مرد 66 ساله تبریزی که به «آلزامر» مبتلاست به چاه خانه اش افتاد اما معجزه آسا زنده ماند. این رخداد در خیابان «آذری» تبریز رقم خورد و «محمدباقر» با اقدام فوری ناجیان ایستگاه شماره پنج (دروازه تهران) آتش نشانی نجات یافت. کمر و پای چپ وی آسیب دیده اما حال عمومی اش رضایت بخش است.

اعتصاب کارگران شرکت جهاد نصر سندج

به گزارش فعالان کارگری از ایران در تاریخ 25 آبان نوشت: طبق اخبار رسیده کارگران و رانندگان شرکت جهاد نصر تحت پوشش پروژه مسکن مهر سندج که 250 نفر می باشند، دست به اعتصاب زده اند. کارگران به دلیل اینکه مدت 4 ماه است که حقوق خود را نگرفته اند تصمیم گرفتند که در دفاع از مطالبات خود این اعتصاب را سازماندهی کنند. این کارگران از روز چهارشنبه 20 آبان دست به اعتصاب زده اند. کارفرمایان در روزهای قبل در پی تهدید کارگران برای اعتصاب در جمع کارگران حاضر شده و تعهد دادند که مطالبات آنان پرداخت خواهد شد. اما چون کار فرما به وعده خود عمل نکرده بود، کارگران از ساعت 7 تا 10 صبح دست به اعتصاب زدند. پس از اعتصاب، نمایندگان کارفرما، در جمع اعتصاب کنندگان حاضر شده و کارگران را تهدید به اخراج نمودند و می خواستند با تفرقه انداختن در صفوف آنها با تطمیع و پیشنهاد پرداخت دستمزد کارگران حاضر در مسکن مهر، از پرداخت حقوق معوقه دیگر کارگران در دیگر پروژه ها مربوط به همین شرکت، امتناع نمایند که با مقاومت و مخالفت کارگران رو برو شدند.

رئیس هیاتمدیره کانون شرکت های خدماتی، پشتیبانی و تامین نیروی انسانی: بیشتر شرکت های پیمانکاری متخلف تحت پوشش دولت هستند

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 25 آبان 1388 آمده است: اعضای هیاتمدیره کانون شرکت های خدماتی، پشتیبانی و تامین نیروی انسانی کشور در نشست خبری به بیان دیدگاه های خود پیرامون اظهار نظرهای مقام های دولت و نمایندگان مجلس شورای اسلامی درباره این شرکت ها پرداختند. به گزارش خبرنگار ایلنا، امیر هوشنگ صادقی، رئیس انجمن صنفی شرکت های خدماتی و تامین نیروی انسانی تهران با بیان اینکه انتقاداتی که از این صنف می شود دیدگاه انحرافی دولت است، افزود: مصاحبه های رئیس جمهور، وزیرکار و نمایندگان مجلس مربوط به شرکت های تامین نیروی انسانی است در صورتی که ما شرکت خدماتی هستیم.

او با تاکید بر اینکه طبق قانون و آگذاری نیروی انسانی ممنوع است، تصریح کرد: ادارات دولتی خود این کار را می کنند زیرا ما معتقدیم که کار آفرین هستیم.

صادقی گفت: چرا همیشه از کارگران می گویم پس حق معنوی صنف ما چیست. وی با اشاره به اینکه شرکت های پیمانکاری طلب زیادی از کارفرمایان اصلی دارند، خاطر نشان کرد: همیشه 3 تا 6 ماه از دولت طلبکار هستیم و این در حالی است که حقوق، حق بیمه و... به صورت ماهانه به کارگران پرداخت می شود.

صادقی میانگین پرداختی این شرکت ها به کارگران را 400 هزار تومان در ماه عنوان کرد و گفت: حتی نیروهایی داریم که ماهانه 5/2 میلیون تومان حقوق می گیرند.

در ادامه محمد انتظامی رئیس هیاتمدیره کانون انجمن های صنفی کارفرمایان شرکت های خدماتی، پشتیبانی و تامین نیروی انسانی کشور با بیان اینکه 32 انجمن تحت پوشش این کانون هستند، اظهار داشت: 16 هزار و

596 شرکت در سطح ایران فعالیت می‌کنند که 2 هزار و 957 شرکت عضو کانون نیستند. و با اشاره به اشتغال 200 هزار نفر در دفاتر شرکت‌های خدماتی گفت: 5/2 تا 3 میلیون نفر کارگر تحت پوشش این شرکت‌ها هستند که 27 درصد نیروهای بیمه شده سال 87 می‌شود. انتظامی با تأکید بر وجود نظارت بر شرکت‌های تحت پوشش کانون گفت: 3 تا 5 درصد شرکت‌ها تخلف می‌کنند که بیشتر تحت پوشش خود دولت هستند. او خواستار ساماندهی شرکت‌های بیمه‌کناری شد و گفت: متلاشی کردن آنها درست نیست و دولت و مجلس باید راهکار ساماندهی بدهند. انتظامی تصریح کرد: در سال 86 و 87 در اعتصاب‌های کارگری تهران هیچ يك از کارگران شرکت‌های بیمه‌کناری حضور نداشتند چون حقوق آنها بدون وقفه پرداخت می‌شود. همچنین داود جوانی دبیرکل کانون شرکت‌های بیمه‌کناری با بیان اینکه اطلاع‌رسانی کانون ضعیف است تأکید کرد: خود دولت است که خواستار شرکت‌های بیمه‌کناری است. و با انتقاد از قانون مناقصه‌ها گفت: در این قانون حداقل قیمت ملاک است که باعث تضییع حقوق نیروی کار می‌شود در صورتی که باید حداقل قیمت پیشنهادی کارشناسی باید ملاک باشد. او با تأکید بر نظارت بر شرکت‌های تحت پوشش کانون اظهار داشت: در چند ماه اخیر چند شرکت به دلیل تخلف رد صلاحیت شده‌اند. سهراب نوروزی، نایب رئیس هیات‌مدیره کانون هم در سخنانی گفت: دخالت دولت‌ها در تشکلات رویه شده است و هر دولتی سعی دارد افراد مربوط به خود را در تشکلات داشته باشد. او با بیان اینکه بسیاری از تشکلات کشور استقلال ندارند تصریح کرد: قانون تشکلات باید اصلاح شود. پایان پیام

زمزمه‌های درگوشی دولتمردان بیکاری را به رنگ فاجعه امضا می‌زند لطفا جواب دهید! بیکاری 72/17 درصد است

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 25 آبان 88 آمده است: کابوس بیکاری علاوه بر اینکه خانواده‌های ایرانی را آزار می‌دهد، بلایی برای دولتمردان هم شده است. بدون شك می‌توان گفت که جنس بیکاری از جنس تورم است یعنی با اعلام دستوری، کاهش نمی‌یابد و اگر هم ادعا شود که بالا رفته یا پایین آمده است، به قدری در زندگی مردم ساری و جاری است که به سرعت صحت و سقم ادعاها را بر ملا می‌کند. البته دولتمردان راه‌هایی را برای کاهش نرخ بیکاری در پیش گرفتند، اما نتایج مستفاد، چندان موفقیت‌آمیز نبود. بنگاه‌های زودبازده، طرحی که چهرمی آماده کرد و احمدی‌نژاد اجرا، طرفی نبست آن چنان‌که پیش‌تر طرح ضربتی ایجاد اشتغال صفدر حسینی در آن ناکام مانده بود. مسکن هم که در دوره رونق خود، رشد 200 درصدی داشت و جامعه را به سر حد انفجار رسانده بود، به رکود کشیده شد تا متعاقب آن، 400 صنعت مرتبط را به رکود کشد و بیکاری را دامن زند. واردات هم البته کم‌تأثیر نبود. دولت نهم که در روزهای سخت قصد داشت بیکاری را به بهای افزایش تورم کاهش دهد، با چنان تورمی روبرو شد که ناچار شد برای تنظیم قیمت‌ها، آسان‌ترین راه‌ها را برگزیند و این شد که رکورد واردات هر سال شکسته شد، تا جایی که واردات 56 میلیارد دلاری سال 87، به رکوردی در میزان واردات کالا و خدمات تبدیل شد که انگار کسی جز خود دولتمردان نهمی و دهمی، قادر به شکستن آن نباشند. این شد که این بار کاهش تورم به عنوان هدف انتخاب شد و مسئله بیکاری باز هم بغرنج‌تر شد. بحران اقتصادی جهان و بحران صنعت و تولید در ایران ناشی از سوءمدیریت‌های این بخش هم مزید بر علت شد تا فقط در سال پیش، 200 هزار نفر دیگر بیکار شوند و ابعاد مسأله بیکاری را چنان عمقی دهند که بنا به اذعان نمایندگان مجلس، بیش از 80 درصد مراجعات مردمی به نمایندگان را، تقاضا برای شغل تشکیل دهد. شاید مثمر‌ترین راهکار دولت نهم در حل بحران بیکاری، تغییر شاخص اشتغال بود که البته نوعی پاک کردن صورت مسأله محسوب می‌شد. اشتغال از دو روز در هفته به دو ساعت در هفته تقلیل پیدا کرد تا بلکه بیکاری که قصد داشت نرخ‌های بالاتر از 20 درصد را نیز طی کند، در همان مرز 10 تا 20 درصد نگاه داشته شود. موسی‌الرضا ثروتی، نماینده بجنورد در این زمینه با طرح این پرسش که این چه رسمی است که در این مملکت اگر یک فرد در یک هفته یک ساعت هم کار کند، شاغل محسوب می‌شود، می‌گوید، اگر هر نفر در هفته یک ساعت هم کار داشته باشد شاغل محسوب می‌شود، آیا این شاغل بودن است؟ در آمار سرشماری سال 85 دیدیم می‌رفتند در خانه‌ها و دق‌الباب می‌کردند و می‌پرسیدند شما در هفته یک ساعت کار می‌کنید؟ آن فرد روستایی هم می‌گفت من هفته‌ای 100 ساعت کار می‌کنم، اما برای سرشماری باید به شهرها بیایید و ببینید که مردم هفته‌ای 44 ساعت کار می‌کنند، اما نمی‌توانند زندگی‌شان را تأمین کنند، چرا؟ دلیل آن تنها این است که در چنین نرم‌افزاری که در غرب مورد استفاده قرار می‌گیرد یک ساعت ارزش افزوده کار برابر یک سال کار دامدار ما است. یک ساعت ارزش افزوده آنها با یک سال کار ما برابری می‌کند، اینها

نکاتی است که باید به آن توجه کرد و دولت نهم توجه نکرد.

بازخوانی پرونده‌های دیروز

اگر عمده مانور تبلیغاتی دولتمردان نهم بر محور نرخ بیکاری حدوداً 13 درصدی خاتمی، با شاخص اشتغال دو روز در هفته و تقلیل این نرخ به حدود 11 درصد با شاخص اشتغال دو ساعت در هفته که البته این بخش دوم اعلام نمی‌شد، بنا شده بود، آمارهای امروز که گاهی از زبان برخی دولتمردان عنوان می‌شود، نشان می‌دهد که با همین شاخص نازل نیز بیکاری به مرز 6/17 درصد رسیده است.

نخستین اعتراف تلویحی به شکست سیاست‌های دولت نهم را وزیر کار دولت دهم اعلام کرد. شیخ‌الاسلام با اشاره به کاهش تعداد شاغلان، عملاً نشان داد که برنامه‌های دولت نهم در 4 سال گذشته، نه تنها تعداد شاغلان ایرانی را افزایش نداده است، بلکه سبب ریزش تعدادی شغل نیز شده است. این در حالی است که دولت نهم و هزینه‌های جاری آن که در بودجه‌های سنواتی هر سال اعلام می‌شود، نشان می‌دهد که دولت و حقوق‌بگیران آن کوچک نشده‌اند، بلکه اکثر ریزش تعداد شاغلان، به بخش‌هایی چون بخش خصوصی و تعاونی بازمی‌گردد. در برنامه اعلامی شیخ‌الاسلام برای تصدی وزارت کار عنوان شده بود که طی 4 سال یعنی از سال 1383 تا 1387 حدود 322 هزار شغل در کشور از بین رفته است و این در حالی بود که دولت مدعی بود فقط از راه بنگاه‌های زودبازده و حد فاصل سال‌های 1384 تا 1387، قریب 950 هزار شغل ایجاد کرده است.

تیر خلاص وزیر تعاون

با این حال، اظهارات وزیر تعاون دولت نهم و دهم، طعم تلخ‌تری برای مسوولان دولتی داشت. عباسی، وزیر آرام تعاون این بار آماري را اعلام کرد که تمامی محاسبات و ارقام پیشتر اعلام شده را به هم می‌ریخت. «با تمام تلاش‌هایی که توسط دولت‌ها در سال‌های اخیر صورت گرفته هنوز حدود 4 میلیون بیکار در کشور داریم.» عباسی که در همایش بنیادهای توسعه تعاون و کار آفرینی استان‌ها سخن می‌گفت، خاطر نشان کرد: «متأسفانه در شرایط فعلی کارکردن و ایجاد فعالیت‌های خصوصی در کشور ما مورد توجه نیست و این موضوعات به کاهش بهره‌وری دامن زده است. به لحاظ قانونی وزارت کار و امور اجتماعی می‌تواند برای اشتغال کشور ساختار ایجاد کند ولی تاکنون به این مسأله پاسخ داده نشده است که اگر بانک‌ها تسهیلات نپردازند و اگر نتوانیم بین کارگر و کارفرما ارتباط برقرار کنیم، چه دستگاهی پاسخگو خواهد بود؟» اشاره وزیر تعاون به تعداد بیکاران نشان از افزایش بیکاری در کشور دارد، به طوری که اگر 4 میلیون بیکار در کشور وجود داشته باشد نرخ بیکاری چیزی حدود 72/17 درصد خواهد بود زیرا جمعیت فعال طبق آخرین آمار 6/22 میلیون نفر اعلام شده است.

افزایش نجومی مستمری‌بگیران بیمه بیکاری

اظهارات وزیر تعاون، واکنش سریع مدد رئیس مرکز آمار کشور را به همراه داشت. مدد می‌دانست که در اعلام رقم 4 میلیون بیکار در کشور، بیش از همه وی زیر سوال رفته است چرا که وی در 4 سال گذشته بارها از کاهش نرخ بیکاری در کشور خبر داده است و لذا آمار وزیر کار مبنی بر از بین رفتن مشاغل در کشور و نیز آمار وزیر تعاون درباره وجود 4 میلیون بیکار در کشور، نشان می‌دهد که آمارهای اعلامی مدد درست نبوده است، اما اظهارات اخیر فلسفی، مدیرکل بیمه بیکاری وزارت کار درباره افزایش 15 درصدی تعداد مستمری‌بگیران بیمه بیکاری نیز نشان داد که در آزمون راست‌آزمایی آماری، کفه ترازو به نفع وزیر تعاون سنگین‌تر خواهد بود.

مدیرکل بیمه بیکاری وزارت کار و امور اجتماعی تعداد افراد مستمری‌بگیر بیمه بیکاری را در حال حاضر 157 هزار نفر اعلام کرد و گفت: این تعداد نسبت به مدت مشابه سال گذشته حدود 15 درصد رشد یافته است. این اظهارات در حالی است که باید توجه داشت با توجه به ضوابط پرداخت بیمه بیکاری، بخش اعظم کارگران قرارداد موقت پس از اخراج یا اتمام قرارداد قادر به بهره‌گیری از این بیمه نیستند و لذا در آمار فوق محسوب نمی‌شوند.

بیکاری در صدر آسیب‌های اجتماعی

به گفته عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور سید فقر، سید خرید 40 درصد جامعه شهری است و بیش از 90 درصد این افراد جزو شاغلان هستند. احمد بخارایی جامعه‌شناس و عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور با بیان این مطلب و با اشاره به اینکه وقتی وضع شاغلان این است، تکلیف بیکاران مشخص است، می‌گوید: آیا نباید «بیکاری» را در صدر اولویت‌بندی آسیب‌های اجتماعی قلمداد کنیم؟ شما به این پرسش پاسخ دهید.

پایان پیام

پس از 2 سال و به دنبال ناتوانی مالک خصوصی

تمامی 240 کارگر گوشت زیاران باید تسویه حساب کنند

به گزارش ایلنا در تاریخ 25 آبان 88 آمده است: بر اساس تصمیمی که به تازگی در استانداری قزوین اتخاذ شده است، تمامی 240 کار که این واحد تولید باید در قالب تسویه حساب، معرفی بیمه بیکاری و یا بازنشستگی به

همکاری خود با این واحد تولیدی پایان دهند.

عید علی کریمی دبیر اجرایی خانه کارگر قزوین در گفتگو با ایلنا، گفت: در استان قزوین دیگر کارخانه‌ای به نام گوشت زیاران وجود ندارد، زیرا به دلیل مدیریت غلط بخش خصوصی این کارخانه از مدتی پیش تعطیل شده است.

وی افزود: 240 کارگر در کارخانه گوشت زیاران که به کشتار گوشت دام و بسته‌بندی آن مشغول بودند که پس از واگذاری این کارخانه به بخش خصوصی در 2 سال گذشته، مدیریت جدید به جای تهیه دام و کشتار آن، به کارهای چون توزیع لوازم آرایشی بهداشتی پرداخت و در نتیجه باعث افزایش بدهی‌های کارخانه و تعطیلی آن شد.

وی افزود: به تازگی مالکیت این کارخانه از بخش خصوصی سلب شده است اما چون سازمان خصوصی‌سازی به نمایندگی از دولت قادر به نگهداری کارخانه نیست، قرار است تمامی کارگران مرخص شوند.

وی با یادآوری اینکه بیش از 80 درصد کارگران این کارخانه بیش از 20 سال سابقه دارند گفت: از این پس کارگران باید در کنار دریافت مستمری بیمه بیکاری منتظر یافتن شغل جدید یا فدراسیون موعد بازنشستگی خود شوند.

وی تأکید این وضعیت در حالی است که مدیریت خصوصی برابر قانون متعهد شده بود حداقل تا 5 سال کارگران فعلی را حفظ کند.

پایان پیام

بیکاران خراسانی کارگران سرگردان در تهران هستند

به گزارش ایلنا در تاریخ 25 آبان 88 آمده است: دبیر اجرایی خانه کارگر خراسان شمالی گفت: وزارت کار و امور اجتماعی در حالی نرخ بیکاری این استان را به غلط 2/4 درصد اعلام می‌کند که بیکار این استان در چهار راه‌های تهران به عنوان کارگر ساختمانی سرگردان هستند.

بابا نظر هدایتی در گفتگو با ایلنا، با اعلام اینکه وزارت کار طی آمار رسمی میزان بیکاری خراسان شمالی را 2/4 درصد اعلام کرده است؛ گفت: از نظر وزارت کار خراسان شمالی از نظر پایین بودن درصد بیکاری رتبه اول را در کشور را دارد اما گویا آقایان نمی‌دانند که بیکاران استان برای تأمین هزینه زندگی در تهران کارگر ساده ساختمان هستند.

وی با یادآوری اینکه خراسان شمالی انسان صنعتی نیست می‌گوید: تعجب آور این است که چگونه وزارت کار استانی که صنعتی و کشاورزی نیست و سرمایه‌گذاری در آن صورت نگرفته و نمی‌گیرد را موفق توصیف کرده است.

دبیر اجرایی خانه کارگر خراسان شمالی مسوولان وزارت کار را مخاطب قرار داد و گفت: شما که ادعای بیکاری 4 درصدی در این استان را داریم یک سری به چهار راه‌های تهران بزنید مشاهده کنیم که خراسانی‌ها در سر چهارراه‌های پایتخت کارگری ساده ساختمانی را قبول کرده‌اند.

وی با اعلام اینکه در سالهای اخیر کارخانجات الیاف و اسفنج شیروان و نیز شهر خراسان به تعطیل کشیده شده و کارگران این واحدها به خیل بیکاران افزوده شده‌اند می‌گوید: باور کنید که بیکاری وجود دارد و با دستکاری آمارها نمی‌توانید عمق فاجعه را مخفی کنیم.

وی از خیل فارغ التحصیلان بیکار در خراسان شمالی خبر می‌دهد و می‌گوید: هنگامی که در هر خانواده یک بیکار و در برخی موارد چندین نیروی آماده به کار اما بیکار وجود دارد چگونه ادعای بیکاری 4 درصدی از سوی وزارت کار مطرح می‌شود.

هدایتی با اعلام اینکه هرگاه نمایندگان استان خراسان از مجلس فارغ می‌شوند و به استان می‌آیند نشست‌های تخصصی با نمایندگان کارگری برگزار می‌کنند می‌گوید: نتیجه این سفرها و مذاکرات و نیز خیل مراجعات بیکاران به دفاتر نمایندگان مجلس باعث شده تا صدای استان در تریبون مجلس شورای اسلامی بلند شود.

وی با یادآوری اینکه 4 نماینده خراسانی شمالی بارها در نطق‌های خود از میزان بالای بیکاری خبر داده‌اند می‌گوید: این نمایندگان مردمی به این آمار غیر واقعی و خیالی اعتراض کرده‌اند.

هدایتی با اعلام اینکه چگونه خانواده‌ای که سر سفره‌اش جوان بیکار دارد آمار واهی وزارت کار را بپذیرد می‌گوید: به جای دادن آمارهای غیر واقعی برای توجیه ضعف مدیریتی، بهتر است توان خود را تضعیف کنیم تا بیکاری به معنای واقعی کاهش یابد نه آنکه فقط در آمارهای وزارت کار این درصدا کاهش یابد.

پایان پیام

در اطلاعیه مدیریت به کارگران فیبر بابلسر ابلاغ شد:

بازخريدي يا اخراج، يكي را انتخاب كنيد

به گزارش ايلنا در تاريخ 25 آبان 88 آمده است: دبیر اجرائی خانه‌کارگر مازندران از تعطیلی کارخانه فیبر بابلسر و بیکاری کارگران باقیمانده آن خبر داد.

نصرالله دریابیگی در گفتگو با ایلنا، گفت: وی بابیان اینکه از در سه دهه گذشته سازمان تامین اجتماعی مالک این کارخانه بوده است، گفت: طی پنج سال اخیر سوء مدیریت مالک باعث شد تا امروز این کارخانه به جمع واحدهای تعطیل شده بپیوندد.

به گفته دریابیگی مدیریت طی اطلاعیه‌ای از 30 کارگر باقیمانده این کارخانه خواسته است تا یا در ازای سه ماه سنوات خود را بازخريد کنند و یا اخراج شوند.

این فعال کارگری با یادآوری اینکه تمامی کارگران دارای بیش از 20 سال سابقه کار هستند؛ گفت: تعطیلی این کارخانه در حالی است که پیشتر این واحد توليدي يکي از سودآورترین کارخانه های متعلق به سازمان تامین اجتماعی بوده است.

پایان پیام

29 آبان، قانون کار 20 ساله می‌شود تعرض به قانون کار ادامه دارد

به گزارش خبرنگار کار ایران – ایلنا در تاریخ 26 آبان 1388 آمده است: يك فعال کارگری قانون کار را بهترین دستاورد انقلاب اسلامی و یادگار امام خمینی (ره) دانست و گفت: قانون کار شعارهای همه کسانی را که از رفع محرومیت و حمایت از مستضعفان دم می‌زدند اثبات می‌کرد اما امروزه به این قانون از همه طرف هجمه وارد می‌شود.

نصرالله دریابیگی در گفتگو با ایلنا، با تأکید بر اینکه شعار همه کسانی که به قدرت رسیده‌اند حمایت از محرومان، مستضعفان و عدالت اجتماعی بوده است گفت: بنیانگذار انقلاب اسلامی قانون کار را بنیان نهاد تا حکومت اسلامی ایران در حمایت از فقرا و مستضعفان موفق باشد.

دبیر اجرائی خانه کارگر مازندران گفت: هر چند با وجود کارشکنی‌های کانونهای زر و زور و تزویر، سرانجام قانون کار به مجمع تشخیص مصلحت نظام رفت و تصویب شد اما امروز معلوم نیست؛ چرا با وجود تأکید مقام معظم رهبری بر لزوم حمایت از کارگران باز به قانون کار تعرض می‌شود.

وی از آخرین اظهارات وزیر کار دولت قبلی مبنی بر آماده شدن لایحه اصلاح قانون کار به عنوان شلیک تیر خلاص بر بدنه بی‌حال جامعه کارگری یاد کرد و افزود: گویا آقایان قصد دارند هیچگونه خاطره خوشی از خود در ذهن کارگران باقی نگذارند.

نماینده سابق کارگران در شورای عالی کار گفت: اصلاح در قوانین را نفي نمی‌کنیم اما می‌گوییم که هرگونه اصلاح قانون باید با نظر نمایندگان جامعه کارگری صورت پذیرد.

وی از اینکه اصلاح قانون کار به زبان کارگران مطرح و به نفع کارفرمایان انجام می‌شود انتقاد کرد و گفت: گویا قرار است قانون از ثروتمندان و اغنیای حمایت کند و بر محرومان بتازد.

دریا بیگی تعطیلی کارخانجات و بحران صنایع را ناشی از سوء مدیریت، واردات بی‌رویه، قاچاق کالا و ماشین آلات فرسوده می‌داند و می‌گوید: جای تعجب دارد که این هم ناکارآمدی را رها کرده و یقه کارگر بیچاره را چسبیده‌اند.

پایان پیام

29 آبان، قانون کار 20 ساله می‌شود کارفرمایان به قانون کار تمکین کنند

به گزارش خبرگزاری ایلنا در تاریخ 26 آبان 88 آمده است: به اعتقاد رئیس اتحادیه پیشکوسان جامعه کارگری در بحران اقتصادی کنونی نیز تمکین کارفرمایان به اجرائی مفاد قانون فعلی کار می‌تواند از تعطیلی کارخانه‌ها و بیکاری کارگران جلوگیری کند.

حسن صادقی در گفتگو با ایلنا، با یادآوری اینکه مفاد قانون کار مصوب سال 69، هم در دوران رکود و هم در دوران رونق اقتصادی قابلیت اجرا دارد، تأکید کرد: تنها راه کاستن از تبعات منفی رکود اقتصادی تمکین کارفرمایان و صاحبان سرمایه به اجرائی دقیق مفاد این قانون است.

به گفته صادقی، مواضع شفاف و روشنی که قانون کار مصوب سال 69 در مورد حفظ اشتغال و ادامه فعالیت کارگاه اتخاذ شده است، باعث شده تا این قانون هم در شرایط رونق اقتصادی سال‌های دهه 70 و هم در شرایط

رکود اقتصادی کنونی قابلیت اجرایی داشته باشد. وی ادعاهای مخالفان قانون کار را که به یکطرفه بودن حمایت‌های این قانون اعتقاد دارند را نادرست خواند و افزود: این گروه به نادرست قانون کار را عامل رکود اقتصادی معرفی می‌کنند و این در حالی است که خود آنها نیز می‌دانند رکود اقتصادی از واردات بی‌رویه و قوانین غلطه بومی و مالی ناشی می‌شود. به اعتقاد صادقی استفاده ایزاری منتقدان قانون کار از رکود اقتصادی حاکم باعث شده تا در سال‌های گذشته هر از چندگاهی مجلس و دولت همسو با یکدیگر در جهت اصلاح قانون کار و حذف جنبه‌های حمایتی این قانون گام بردارند. وی با تأکید بر اینکه جنبه‌های حمایتی قانون کار بر اساس مغالیه‌نامه‌های سازمان جهانی کار و حقوق کار است افزود: مساله حمله به قانون کار از زمان دولت اصلاحات شروع شد و امروز نیز دولتمردان از همان مسیری که در دولت قبلی ایجاد شده است به قانون کار حمله می‌کنند. وی در خصوص نظر کارگران نسبت به اصلاح قانون کار گفت: به اعتقاد ما قانون کار حداقلی در مسائلی چون به رسمیت شناختن نهادهای صنفی کارگری و اعتراض‌های قانونی کارگران نیاز به بازنگری دارد، اما چون می‌دانیم موضوع اصلاح همواره به نفع کارفرما انجام می‌شود، ترجیح می‌دهیم تا با هرگونه اصلاح و بازنگری مخالفت نکنیم. در عین حال این فعال کارگری تصریح کرد که از نظر کارگران حداقل بازنگری قانون کار می‌تواند، نوشتن آیین‌نامه مربوط به ماده 7 قانون کار باشد. به گفته صادقی دولت با نوشتن این آیین‌نامه، تکلیف استخدام‌های دائم در مشاغل دائم را بدون نوشتن لایحه برای مجلس روشن می‌کند. وی افزود: برخلاف ادعای مخالفان قانون کار مبنی بر ناممکن بودن اخراج کارگر، در این قانون هیچ منع قانونی برای کارفرما در رابطه با اخراج کارگر وجود ندارد بلکه چون در قانون سال 68 نسبت به این مساله با دید حقوقی نگاه شده است، شرایط اخراج نسبت به گذشته سخت‌تر می‌شود. صادقی افزود: در 29 آبان‌ماه امسال نیز کارگران ایران به مناسبت سالروز تصویب قانون کار گردهم جمع می‌شوند تا اعتراض خود را به هرگونه بازنگری اعلام کنند. وی با بیان اینکه قانون کار هر کشور نشانه توسعه یافتگی آن مملکت است گفت: در سال‌های گذشته اعتراض‌های کارگران در مراسم 29 آبان باعث شد تا حداقل مسوولان در مورد مسائلی چون قراردادهای موقت و پیمانکاری موضع‌گیری کنند. پایان پیام

تشکیل کمیته حل اختلاف یاران‌های دولت و مجلس

به گزارش روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد در تاریخ 26 آبان 88 آمده است: دیدار اعضای کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی با رییس جمهور در حالی به تشکیل کارگروهی هفت نفره برای حل اختلاف دولت و مجلس بر سر لایحه یاران‌ها انجامید که محمود احمدی‌نژاد بار دیگر بر ضرورت «وجود تشکیلات و ساختار مجزا و مستقلی» برای اجرای این لایحه تأکید کرد و اتصال لایحه یاران‌ها به بودجه سنواتی را «موجب ایجاد تزلزل در تصمیم‌گیری‌ها» خواند. «به دلیل اصرار مجلس و دولت بر نظر خود» مقرر شد کارگروه یادشده طی یکی دو روز اختلاف نظر دولت و مجلس را «پیگیری و بررسی» و نتیجه را اعلام کند.

در نشست اعضای کمیسیون ویژه مجلس با رییس جمهور به‌دست آمد توافق جدید درباره اختلاف یاران‌های

کارگروهی هفت نفره برای حل اختلاف دولت و مجلس در لایحه یاران‌ها تشکیل می‌شود. دنیای اقتصاد- دیدار اعضای کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی با رییس جمهور در حالی به تشکیل کارگروهی هفت نفره برای حل اختلاف دولت و مجلس بر سر لایحه یاران‌ها انجامید که محمود احمدی‌نژاد بار دیگر بر ضرورت «وجود تشکیلات و ساختار مجزا و مستقلی» برای اجرای این لایحه تأکید کرد و اتصال لایحه یاران‌ها به بودجه سنواتی را «موجب ایجاد تزلزل در تصمیم‌گیری‌ها» خواند. بر اساس گزارشی که پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست جمهوری از جلسه صبح دیروز منتشر کرده است، احمدی‌نژاد به اعضای کمیسیون ویژه مجلس گفته است: «اجرای لایحه یاران‌ها به تشکیلات و ساختار مجزا و مستقلی نیاز دارد و دولت به عنوان کسی که می‌خواهد این بار سنگین را به دوش بگیرد، باید از این ساز و کارها برخوردار باشد، چراکه بدون آنها، کار مشکل و نشدنی خواهد بود.» به نظر می‌رسد منظور احمدی‌نژاد از این «تشکیلات و ساختار مجزا و مستقل»، همان «صندوق هیات امنایی هدفمندسازی یاران‌ها» باشد که دولت خواستار تشکیل آن برای واریز عواید حاصل از آزادسازی قیمت‌ها بوده است. این در حالی است که

مجلس با استناد ماده 53 قانون اساسی که می‌گوید «کلیه دریافت‌های دولت در حساب‌های خزانه داری کل متمرکز می‌شود» تاسیس این صندوق را رد کرده و خواهان تمرکز عواید و مصارف این لایحه در خزانه شده‌اند. علی لاریجانی و محمدرضا باهنر، رییس و نایب رییس مجلس نیز پیش از این با تاکید بر مغایرت این خواسته احمدی‌نژاد با قانون اساسی، تاکید کرده‌اند که موضع مجلس در این زمینه تغییر ناپذیر است. باین وجود، در جلسه دیروز که علاوه بر اعضای کمیسیون ویژه، محمدرضا ابوترابی فرد، نایب رییس اول مجلس هم حضور داشت، احمدی‌نژاد دومین خواسته مهم خود را نیز بار دیگر مطرح کرد: جدا کردن لایحه یارانه‌ها از بودجه سنواتی. آن گونه که پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست جمهوری نوشته است، او با اشاره به مباحثی درباره وصل کردن لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها به بودجه سالانه کشور، تصریح کرد: انجام چنین کاری موجب ایجاد تزلزل در تصمیم‌گیری‌ها می‌شود و به زیان مردم و تولیدکنندگان است.

رییس جمهور به تصمیمات پیشین خود درباره این لایحه نیز اشاره کرد و گفت: «دولت قصد داشت این کار بزرگ را در سال گذشته با استناد به قوانین موجود کشور اجرا کند، اما بنا به خواسته دوستان، لایحه ای را بر اساس نیازها و ساختارهای کشور و نیز توجه به بهبود وضع اقتصادی مردم تنظیم کرده و آن را به مجلس ارائه کرد؛ از این رو انتظار دارد نمایندگان محترم به دغدغه‌ها و نگرانی‌های دولت عنایت ویژه ای داشته باشند.»

جالب آنکه در این زمینه نیز پیشتر لاریجانی و باهنر موضع مجلس را مشخص کرده و گفته بودند که «از نظر مجلس» اجرای این کار بدون تصویب قانون غیرممکن است.

احمدی‌نژاد در عین حال از زحمات و تلاش اعضای کمیسیون ویژه در بررسی لایحه یارانه‌ها قدردانی کرد و با اشاره به اهمیت و بزرگی لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها گفت: دولت لایحه را بر اساس نیازها و ساختارهای کشور و در راستای بهبود وضعیت اقتصادی آحاد مردم طراحی کرده است و بی‌شک اجرای این کار بزرگ نیازمند ساز و کارها و لوازم مناسبی است که بدون آنها، کار مشکل و نشدنی خواهد بود. رییس دولت دهم، روش اداره بخش اقتصادی کشور و چگونگی توزیع یارانه‌ها را ناعادلانه دانست و افزود: همگان نسبت به غیر عادلانه بودن روش فعلی توزیع یارانه‌ها متفق‌القول هستند و اصلاح آن را ضروری می‌دانند.

به گفته او، از آنجایی که نظام جمهوری اسلامی به دنبال برپایی عدالت است، هدفمند کردن یارانه‌ها می‌تواند گامی در مسیر اجرای عدالت باشد. وی ادامه داد: اجرای لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها نیازمند شکل‌گیری عزمی واقعی و ملموس در بین همه مسوولان کشور است. احمدی‌نژاد همچنین از اعضای کمیسیون ویژه مجلس خواست با همفکری دولت، ساز و کارهای مناسبی را برای اجرای صحیح این لایحه پیدا کنند. بر اساس گزارش رسمی منتشر شده از این جلسه، علاوه بر احمدی‌نژاد، هشت نفر از نمایندگان مجلس نیز در این نشست دغدغه‌های خود را مطرح کردند که شامل مصباحی مقدم، رییس کمیسیون ویژه و فرهنگي، عبداللهي، حسينيان، باهنر، آقايي، توکلي و اکبري می‌شدند.

اختلاف در اسامی اعضای کارگروه حل اختلاف

گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست جمهوری یکی از نتایج جلسه دیروز را تشکیل کارگروه‌ی مشتمل بر سه نفر از سوی دولت و سه نفر از مجلس برای «بحث و تصمیم‌گیری درباره راهکارهای تدوین ساز و کارهای اجرایی لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها» عنوان کرده، اما به اسامی این افراد اشاره‌ای نکرده است. با این حال، کاظم دلخوش، سخنگوی کمیسیون ویژه مجلس از تشکیل کارگروه‌ی با عضویت هفت نفر برای این منظور خبر داده است که چهار عضو آن را دولتی‌ها و سه عضو دیگرش را اعضای کمیسیون ویژه تشکیل می‌دهند. جالب آنکه محمدرضا میرتاج‌الدینی، که به تازگی معاون پارلمانی احمدی‌نژاد شده است، در مصاحبه‌ای، اعضای این کارگروه را شامل چهار نماینده مجلس و سه نماینده از طرف دولت برشمرده است.

به گفته دلخوش، شمس‌الدین حسینی، وزیر امور اقتصادی و دارایی، محمدرضا فرزین، سخنگوی کارگروه طرح تحول اقتصادی، ابراهیم عزیزی، معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری و محمدرضا میرتاج‌الدینی، معاون پارلمانی رییس جمهور از سوی دولت و غلامرضا مصباحی مقدم، رضا عبداللهی و حسین فرهنگی از سوی کمیسیون ویژه در این کارگروه عضویت دارند؛ اما در فهرست اعلامی میرتاج‌الدینی، نام فرزین به عنوان یکی از نماینده‌های دولت نیامده و ابوترابی فرد، نفر چهارم مجلسی‌ها در این کارگروه معرفی شده است.

به هر حال، دلخوش در گفت‌وگو با پایگاه خبری خانه ملت گفت که «به دلیل اصرار مجلس و دولت بر نظر خود» مقرر شده کارگروه یادشده طی یکی دو روز اختلاف نظر دولت و مجلس را «پیکیری و بررسی» و نتیجه را اعلام کند. البته به گفته محمد حسین فرهنگی، از دیگر اعضای کمیسیون ویژه، این «اعلام نتیجه» به صورت رسمی نخواهد بود.

کارگروه چه چیز را بررسی می‌کند؟

محمدرضا تابش، نایب رییس کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی مجلس تاکید کرد که کارگروه مشترک دولت و مجلس، شانی برای بررسی مواد تصویب شده لایحه یارانه‌ها ندارد و این مواد قابل تغییر نخواهند بود. او که با ایلنا مصاحبه می‌کرد، اظهار داشت: چنانچه موارد اختلافی دولت و مجلس در قالب پیشنهادها الحاقی قابل رفع باشد، این پیشنهادها به کمیسیون ویژه ارائه شده و در صحن علنی مجلس مطرح می‌شود، اما چنانچه موارد اختلافی بر سر مواد مصوب لایحه هدفمندکردن یارانه‌ها در صحن علنی مجلس باشد، رفع آن از توان مجلس خارج است و باید منتظر نظر شورای نگهبان بود. تابش افزود: چنانچه شورای نگهبان این موارد را با ایراداتی به مجلس بازگرداند، نمایندگان امکان رفع آن را خواهند یافت، اما در حال حاضر به هیچ وجه امکان بازگشتن به ماده 13 این لایحه و رفع دغدغه دولت وجود ندارد. نماینده اردکان در پاسخ به اینکه آیا رییس جمهور بار دیگر درخواست استرداد این لایحه از مجلس را در جلسه مشترک مطرح کرده است یا نه؟ گفت: تاکید همه قوا و به ویژه مقام معظم رهبری بر اجرای لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها است. از این رو چنانچه دغدغه‌های دولت در این زمینه رفع شود استرداد آن از مجلس منتفی خواهد بود.

مرگ دو کارگر چرم سازی در اثر گازهای سمی سرمایه

دو کارگر تولید چرم در تبریز حین کار کردن و استنثار شدن توسط سرمایه دار جان خود را از دست دادند. هر دو کارگر در کارگاه تولید چرم کار می کردند. مدام در فضای مسموم ناشی از تصاعد گازهای مهلک شیمیایی مشغول کار بودند. خطر مرگ همیشه آن‌ها را تهدید می کرد. کارگران از هیچ نوع وسایل ایمنی برخوردار نبودند. محیط کار آنان فاقد هر نوع امکانات بهداشتی بود. همه چیز برای مرگ حاضر و آماده وجود داشت و هیچ چیز برای فرار از مرگ در اختیار کارگران نبود. کار کردن آن‌ها در این شرایط وخیم اجبار زندگی و گرسنگی و نداری بود. در لحظه وقوع حادثه هر دو کارگر زیر فشار تراکم گازهای مسموم دچار خفگی شدند و پیش از رسیدن گروه امداد آتش نشانی جان خویش را از دست دادند.

26 آبان 88

29 آبان، قانون کار 20 ساله می‌شود

قانون فعلی، به قراردادهای موقت رسمیت داده است

به گزارش خبرگزاری ایلنا در تاریخ 26 آبان 88 آمده است: به اعتقاد يك فعال کارگري در سالهاي گذشته در حالی از سوي تشکل‌هاي رسمي کارگري بر تقدس قانون کار مصوب سال 69 تاکید می‌شود که همین قانون باعث به رسمیت شناخته شدن قراردادهای موقت کار است.

جعفر عظیمزاده در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، گفت: 20 سال از زمان تصویب قانون کار می‌گذرد و در این سال‌ها به دلیل نگاه ناپدیدآمیزی که در این قانون نسبت به قراردادهای موقت کار و پیمانی وجود دارد، رابطه کار کارگران با پیمانکاران و صاحبان سرمایه به روابط برده‌داری شباهت دارد. وی افزود: محدودیت و ممنوعیت برای تشکیل تشکل‌های مستقل کارگري نیز باعث شده است تا کارگران در زیر فشارهای قهرآمیز نتوانند در قالب نهادهای مستقل و فراگیر صنفی نسبت به وضع موجود اعتراض کنند. این فعال کارگري افزود: نتیجه این وضع باعث شده تا تشکل‌های رسمی موجود نیز به جای تلاش برای تحقق خواسته‌های کارگران، در نقش دفاع از این قانون معیوب برآیند و در مقابل صاحبان سرمایه و دولتمردانی که در صدد حذف همین قانون موجود هستند مظلوم‌نمایی کنند.

این فعال کارگري افزود: هر چند اعتراض‌های کارگري در سال‌های گذشته از اصلاح و بازنگري در قانون جلوگیری کرده است اما در عمل معایب این قانون باعث شده شرایط برده‌داری کار بیش از پیش تثبیت و به کارگران تحمیل شود.

عظیمزاده با اشاره به تبصره 2 ماده 7 قانون کار به عنوان شاهد ادعای خود افزود: در این تبصره ذکر عبارتی مبنی بر دائمی بودن استخدام به شرط عدم ذکر مدت قرارداد به کارفرمایان این امکان را داده تا حتی در مشاغل مستمر با کارگران خود قرارداد دائم انعقاد کنند.

این فعال کارگري افزود: بدون شك امروز قانونگذاران 20 سال پیش با گنجاندن این عبارت در قانون کار، عامل سلب امنیت شغلی بیش از 80 درصد کارگران هستند.

عظیمزاده افزود: با این ماده قانونی، چون امنیت شغلی از کارگر سلب می‌شود دیگر موضوعاتی چون نحوه خاتمه قرارداد کار و اخراج کارگر نیز هیچگاه جنبه اجرایی نخواهند داشت و در نتیجه کارگران ایرانی نهنتها محیط‌های ناامن شغلی کار خواهند کرد، بلکه امکان تشکیل نهادهای صنفی مستقل را نیز از آنها گرفته شده است.

پایان پیام

بیکاری گسترده در خراسان و مهاجرت اجباری آنها به تهران

به گزارش خبرنگار کار ایران - ایلنا در تاریخ 26 آبان 1388 آمده است: دبیر اجرایی خانه کارگر خراسان شمالی گفت: وزارت کار و امور اجتماعی در حالی نرخ بیکاری این استان را به غلط 2/4 درصد اعلام می کند که بیکار این استان در چهار راه های تهران به عنوان کارگر ساختمانی سرگردان هستند. بابا نظر هدایتی در گفتگو با ایلنا، با اعلام اینکه وزارت کار طی آمار رسمی میزان بیکاری خراسان شمالی را 2/4 درصد اعلام کرده است؛ گفت: از نظر وزارت کار خراسان شمالی از نظر پایین بودن درصد بیکاری رتبه اول را در کشور را دارد اما گویا آقایان نمی دانند که بیکاران استان برای تامین هزینه زندگی در تهران کارگر ساده ساختمان هستند.

وی با یادآوری اینکه خراسان شمالی انسان صنعتی نیست می گوید: تعجب آور این است که چگونه وزارت کار استانی که صنعتی و کشاورزی نیست و سرمایه گذاری در آن صورت نگرفته و نمی گیرد را موفق توصیف کرده است.

دبیر اجرایی خانه کارگر خراسان شمالی مسوولان وزارت کار را مخاطب قرار داد و گفت: شما که ادعای بیکاری 4 درصدی در این استان را داریم یک سری به چهار راه های تهران بزنید مشاهده کنیم که خراسانی ها در سر چهارراه های پایتخت کارگری ساده ساختمانی را قبول کرده اند.

وی با اعلام اینکه در سالهای اخیر کارخانجات الیاف و اسفنج شیروان و نیز شهر خراسان به تعطیل کشیده شده و کارگران این واحدها به خیل بیکاران افزوده شده اند می گوید: باور کنید که بیکاری وجود دارد و با دستکاری آمارها نمی توانید عمق فاجعه را مخفی کنیم.

وی از خیل فارغ التحصیلان بیکار در خراسان شمالی خبر می دهد و می گوید: هنگامی که در هر خانواده یک بیکار و در برخی موارد چندین نیروی آماده به کار اما بیکار وجود دارد چگونه ادعای بیکاری 4 درصدی از سوی وزارت کار مطرح می شود.

هدایتی با اعلام اینکه هرگاه نمایندگان استان خراسان از مجلس فارغ می شوند و به استان می آیند نشست های تخصصی با نمایندگان کارگری برگزار می کنند می گوید: نتیجه این سفرها و مذاکرات و نیز خیل مراجعات بیکاران به دفاتر نمایندگان مجلس باعث شده تا صدای استان در تریبون مجلس شورای اسلامی بلند شود. وی با یادآوری اینکه 4 نماینده خراسانی شمالی بارها در نطق های خود از میزان بالای بیکاری خبر داده اند می گوید: این نمایندگان مردمی به این آمار غیر واقعی و خیالی اعتراض کرده اند. هدایتی با اعلام اینکه چگونه خانواده ای که سر سفره اش جوان بیکار دارد آمار واهی وزارت کار را بپذیرد می گوید: به جای دادن آمارهای غیر واقعی برای توجیه ضعف مدیریتی، بهتر است توان خود را تضعیف کنیم تا بیکاری به معنای واقعی کاهش یابد نه آنکه فقط در آمارهای وزارت کار این درصد کاهش یابد.

تعطیلی کارخانه گوشت زیاران بعد از واگذاری آن به بخش خصوصی و بیکاری 240 کارگر آن/تعطیلی فیبر بابلسر و اخراج و بازخرید تمام کارگران آن

به گزارش خبرنگار کار ایران - ایلنا در تاریخ 26 آبان 1388 آمده است: تمامی 240 کارگر گوشت زیاران باید تسویه حساب کنند

بر اساس تصمیمی که به تازگی در استانداری قزوین اتخاذ شده است، تمامی 240 کار که این واحد تولید باید در قالب تسویه حساب، معرفی بیمه بیکاری و یا بازنشستگی به همکاری خود با این واحد تولیدی پایان دهند. عید علی کریمی دبیر اجرایی خانه کارگر قزوین در گفتگو با ایلنا، گفت: در استان قزوین دیگر کارخانه ای به نام گوشت زیاران وجود ندارد، زیرا به دلیل مدیریت غلط بخش خصوصی این کارخانه از مدتی پیش تعطیل شده است.

وی افزود: 240 کارگر در کارخانه گوشت زیاران که به کشتار گوشت دام و بسته بندی آن مشغول بودند که پس از واگذاری این کارخانه به بخش خصوصی در 2 سال گذشته، مدیریت جدید به جای تهیه دام و کشتار آن، به کارهای چون توزیع لوازم آرایشی بهداشتی پرداخت و در نتیجه باعث افزایش بدهیهای کارخانه و تعطیلی آن شد.

وی افزود: به تازگی مالکیت این کارخانه از بخش خصوصی سلب شده است اما چون سازمان خصوصی سازی به نمایندگی از دولت قادر به نگهداری کارخانه نیست، قرار است تمامی کارگران مرخص شوند.

وی با یادآوری اینکه بیش از 80 درصد کارگران این کارخانه بیش از 20 سال سابقه دارند گفت: از این پس کارگران باید در کنار دریافت مستمری بیمه بیکاری منتظر یافتن شغل جدید یا فدراسیون موعد بازنشستگی خود شوند.

وی تاکید این وضعیت در حالی است که مدیریت خصوصی برابر قانون متعهد شده بود حداقل تا 5 سال کارگران فعلی را حفظ کند.

در اطلاعیه مدیریت به کارگران فیبر بابلسر ابلاغ شد: بازخریدی یا اخراج، یکی را انتخاب کنید

به گزارش خبرنگار کار ایران - ایلنا در تاریخ 26 آبان 1388 آمده است: دبیر اجرایی خانه کارگر مازندران از تعطیلی کارخانه فیبر بابلسر و بیکاری کارگران باقیمانده آن خبر داد. نصرالله دریاییگی در گفتگو با ایلنا، گفت: وی بابیان اینکه از سه دهه گذشته سازمان تامین اجتماعی مالک این کارخانه بوده است، گفت: طی پنج سال اخیر سوء مدیریت مالک باعث شد تا امروز این کارخانه به جمع واحدهای تعطیل شده بپیوندد. به گفته دریاییگی مدیریت طی اطلاعیه‌ای از 30 کارگر باقیمانده این کارخانه خواسته است تا یا در ازای سه ماه سنوات خود را بازخرید کنند و یا اخراج شوند. این فعال کاری با یادآوری اینکه تمامی کارگران دارای بیش از 20 سال سابقه کار هستند؛ گفت: تعطیلی این کارخانه در حالی است که بیشتر این واحد تولیدی یکی از سودآورترین کارخانه‌های متعلق به سازمان تامین اجتماعی بوده است.

نرخ بیکاری حدود 18 درصد، 40 درصد خانواده‌های شهری در خط فقر

به گزارش خبرنگار کار ایران - ایلنا در تاریخ 26 آبان 1388 آمده است: کابوس بیکاری علاوه بر اینکه خانواده‌های ایرانی را آزار می‌دهد، بلایی برای دولتمردان هم شده است. بدون شك می‌توان گفت که جنس بیکاری از جنس تورم است یعنی با اعلام دستوری، کاهش نمی‌یابد و اگر هم ادعا شود که بالا رفته یا پایین آمده است، به قدری در زندگی مردم ساری و جاری است که به سرعت صحت و سقم ادعاها را بر ملا می‌کند. البته دولتمردان راه‌هایی را برای کاهش نرخ بیکاری در پیش گرفتند، اما نتایج مستفاد، چندان موفقیت‌آمیز نبود. بنگاه‌های زودبازده، طرحی که چهارمی آماده کرد و احمدی‌نژاد اجرا، طرفی نیست آن چنان‌که پیش‌تر طرح ضربتی ایجاد اشتغال صفدر حسینی در آن ناکام مانده بود.

مسکن هم که در دوره رونق خود، رشد 200 درصدی داشت و جامعه را به سر حد انفجار رسانده بود، به رکود کشیده شد تا متعاقب آن، 400 صنعت مرتبط را به رکود کشد و بیکاری را دامن زند. واردات هم البته کم‌تاثیر نبود. دولت نهم که در روزهای سخت قصد داشت بیکاری را به بهای افزایش تورم کاهش دهد، با چنان تورمی روبرو شد که ناچار شد برای تنظیم قیمت‌ها، آسان‌ترین راه‌ها را برگزیند و این شد که رکورد واردات هر سال شکسته شد، تا جایی که واردات 56 میلیارد دلاری سال 87، به رکوردی در میزان واردات کالا و خدمات تبدیل شد که انگار کسی جز خود دولتمردان نهمی و دهمی، قادر به شکستن آن نباشند. این شد که این بار کاهش تورم به عنوان هدف انتخاب شد و مسئله بیکاری باز هم بغرنج‌تر شد.

بحران اقتصادی جهان و بحران صنعت و تولید در ایران ناشی از سوءمدیریت‌های این بخش هم مزید بر علت شد تا فقط در سال پیش، 200 هزار نفر دیگر بیکار شوند و ابعاد مسأله بیکاری را چنان عمقی دهند که بنا به اذعان نمایندگان مجلس، بیش از 80 درصد مراجعات مردمی به نمایندگان را، تقاضا برای شغل تشکیل دهد. شاید مثمرترین راهکار دولت نهم در حل بحران بیکاری، تغییر شاخص اشتغال بود که البته نوعی پاک کردن صورت مسأله محسوب می‌شد. اشتغال از دو روز در هفته به دو ساعت در هفته تقلیل پیدا کرد تا بلکه بیکاری که قصد داشت نرخ‌های بالاتر از 20 درصد را نیز طی کند، در همان مرز 10 تا 20 درصد نگاه داشته شود. موسی‌الرضا ثروتی، نماینده بجنورد در این زمینه با طرح این پرسش که این چه رسمی است که در این مملکت اگر یک فرد در یک هفته یک ساعت هم کار کند، شاغل محسوب می‌شود، می‌گوید: اگر هر نفر در هفته یک ساعت هم کار داشته باشد شاغل محسوب می‌شود، آیا این شاغل بودن است؟ در آمار سرشماری سال 85 دیدیم می‌رفتند در خانه‌ها و دق‌الباب می‌کردند و می‌پرسیدند شما در هفته یک ساعت کار می‌کنید؟ آن فرد روستایی هم می‌گفت من هفته‌ای 100 ساعت کار می‌کنم، اما برای سرشماری باید به شهرها بیایید و ببینید که مردم هفته‌ای 44 ساعت کار می‌کنند، اما نمی‌توانند زندگی‌شان را تامین کنند، چرا؟ دلیل آن تنها این است که در چنین نرم‌افزاری که در غرب مورد استفاده قرار می‌گیرد یک ساعت ارزش افزوده کار برابر یک سال کار دامدار ما است. یک ساعت ارزش افزوده آنها با یک سال کار ما برابری می‌کند، اینها نکاتی است که باید به آن توجه کرد و دولت نهم توجه نکرد.

بازخوانی پرونده‌های دیروز

اگر عمده مانور تبلیغاتی دولتمردان نهم بر محور نرخ بیکاری حدودا 13 درصدی خاتمی، با شاخص اشتغال دو روز در هفته و تقلیل این نرخ به حدود 11 درصد با شاخص اشتغال دو ساعت در هفته که البته این بخش دوم اعلام نمی‌شد، بنا شده بود، آمارهای امروز که گاهی از زبان برخی دولتمردان عنوان می‌شود، نشان می‌دهد که با همین شاخص نازل نیز بیکاری به مرز 6/17 درصد رسیده است. نخستین اعتراف تلویحی به شکست سیاست‌های دولت نهم را وزیر کار دولت دهم اعلام کرد. شیخ‌الاسلام با

اشاره به کاهش تعداد شاغلان، عملاً نشان داد که برنامه‌های دولت نهم در 4 سال گذشته، نه تنها تعداد شاغلان ایرانی را افزایش نداده است، بلکه سبب ریزش تعدادی شغل نیز شده است. این در حالی است که دولت نهم و هزینه‌های جاری آن که در بودجه‌های سنواتی هر سال اعلام می‌شود، نشان می‌دهد که دولت و حقوق‌بگیران آن کوچک نشده‌اند، بلکه اکثر ریزش تعداد شاغلان، به بخش‌هایی چون بخش خصوصی و تعاونی بازمی‌گردد. در برنامه اعلامی شیخ‌الاسلام برای تصدی وزارت کار عنوان شده بود که طی 4 سال یعنی از سال 1383 تا 1387 حدود 322 هزار شغل در کشور از بین رفته است و این در حالی بود که دولت مدعی بود فقط از راه بنگاه‌های زودبازده و حد فاصل سال‌های 1384 تا 1387، قریب 950 هزار شغل ایجاد کرده است.

تیر خلاص وزیر تعاون با این حال، اظهارات وزیر تعاون دولت نهم و دهم، طعم تلخ‌تری برای مسوولان دولتی داشت. عباسی، وزیر آرام تعاون این بار آماری را اعلام کرد که تمامی محاسبات و ارقام پیشتر اعلام شده را به هم می‌ریخت. با تمام تلاش‌هایی که توسط دولت‌ها در سال‌های اخیر صورت گرفته هنوز حدود 4 میلیون بیکار در کشور داریم؟ عباسی که در همایش بنیادهای توسعه تعاون و کارآفرینی استان‌ها سخن می‌گفت، خاطر نشان کرد: متأسفانه در شرایط فعلی کارکردن و ایجاد فعالیت‌های خصوصی در کشور ما مورد توجه نیست و این موضوعات به کاهش بهره‌وری دامن زده است. به لحاظ قانونی وزارت کار و امور اجتماعی می‌تواند برای اشتغال کشور ساختار ایجاد کند ولی تاکنون به این مسأله پاسخ داده نشده است که اگر بانک‌ها تسهیلات نپردازند و اگر نتوانیم بین کارگر و کارفرما ارتباط برقرار کنیم، چه دستگاهی پاسخگو خواهد بود؟

اشاره وزیر تعاون به تعداد بیکاران نشان از افزایش بیکاری در کشور دارد، به طوری که اگر 4 میلیون بیکار در کشور وجود داشته باشد نرخ بیکاری چیزی حدود 72/17 درصد خواهد بود زیرا جمعیت فعال طبق آخرین آمار 6/22 میلیون نفر اعلام شده است.

افزایش نجومی مستمری‌بگیران بیمه بیکاری

اظهارات وزیر تعاون، واکنش سریع مدد رئیس مرکز آمار کشور را به همراه داشت. مدد می‌دانست که در اعلام رقم 4 میلیون بیکار در کشور، بیش از همه وی زیر سوال رفته است چرا که وی در 4 سال گذشته بارها از کاهش نرخ بیکاری در کشور خبر داده است و لذا آمار وزیر کار مبنی بر از بین رفتن مشاغل در کشور و نیز آمار وزیر تعاون درباره وجود 4 میلیون بیکار در کشور، نشان می‌دهد که آمارهای اعلامی مدد درست نبوده است، اما اظهارات اخیر فلسفی، مدیرکل بیمه بیکاری وزارت کار درباره افزایش 15 درصدی تعداد مستمری‌بگیران بیمه بیکاری نیز نشان داد که در آزمون راست‌آزمایی آماری، کفه ترازو به نفع وزیر تعاون سنگین‌تر خواهد بود.

مدیرکل بیمه بیکاری وزارت کار و امور اجتماعی تعداد افراد مستمری‌بگیر بیمه بیکاری را در حال حاضر 157 هزار نفر اعلام کرد و گفت: این تعداد نسبت به مدت مشابه سال گذشته حدود 15 درصد رشد یافته است. این اظهارات در حالی است که باید توجه داشت با توجه به ضوابط پرداخت بیمه بیکاری، بخش اعظم کارگران قرارداد موقت پس از اخراج یا اتمام قرارداد قادر به بهره‌مندی از این بیمه نیستند و لذا در آمار فوق محسوب نمی‌شوند.

بیکاری در صدر آسیب‌های اجتماعی

به گفته عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور سید فقر، سبد خرید 40 درصد جامعه شهری است و بیش از 90 درصد این افراد جزو شاغلان هستند. احمد بخارایی جامعه‌شناس و عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور با بیان این مطلب و با اشاره به اینکه وقتی وضع شاغلان این است، تکلیف بیکاران مشخص است، می‌گوید: آیا نباید بیکاری؟ را در صدر اولویت‌بندی آسیب‌های اجتماعی قلمداد کنیم؟ شما به این پرسش پاسخ دهید.

پایان پیام

واردات بنزین 140 درصد افزایش می‌یابد

به گزارش آفتاب و به نقل از نهر نیوز در تاریخ 26 آبان 1388 آمده است: متوسط واردات بنزین و گازوئیل در سال جاری به ترتیب به 29 و 15 میلیون لیتر در روز می‌رسد که در مقایسه با سال 87 به ترتیب بیش از 140 و 155 درصد افزایش می‌یابد.

متوسط واردات فرآورده‌های نفتی شامل بنزین، گازوئیل و گاز مایع در سال 1387 در مجموع نزدیک به 34 میلیون لیتر در روز بوده است که پیش‌بینی می‌شود متوسط میزان واردات این سه فرآورده استراتژیک نفتی تا پایان امسال در مجموع به بیش از 48.6 میلیون لیتر در روز افزایش یابد.

میزان متوسط واردات گاز مایع (LPG)، بنزین و گازوئیل در سال گذشته به ترتیب 3.17، 20.61 و 10.15 میلیون لیتر در روز بوده است که بر اساس برآوردهای صورت گرفته متوسط واردات این سه فرآورده نفتی تا پایان امسال به ترتیب به 3.86، 29 و 15.75 میلیون لیتر در روز افزایش خواهد یافت.

بر این اساس متوسط واردات روزانه گازمایع (LPG)، بنزین و گازوئیل تا پایان سالجاری در مقایسه با متوسط واردات صورت گرفته در سال گذشته به ترتیب بیش از 121، 140 و 155 درصد افزایش را نشان می دهد.

افزایش 111 درصدی مصرف بنزین کشور در سال 88 متوسط مصرف 5 فرآورده نفتی اصلی کشور شامل گازمایع (LPG)، بنزین، نفت سفید، گازوئیل و نفت کوره در سال 1387 به ترتیب برابر با 10.97، 66.89، 18.40، 91.80 و 47.01 میلیون لیتر در روز بوده که پیش بینی می شود متوسط مصرف این حاملهای انرژی تا پایان امسال به ترتیب به 11.66، 74.84، 20.93، 94.46 و 46.83 میلیون لیتر در روز افزایش یابد.

در همین حال مقایسه متوسط مصرف روزانه گازمایع (LPG)، بنزین، نفت سفید، گازوئیل و نفت کوره در سال 1387 در برابر پیش بینی های صورت گرفته تا پایان سال جاری حاکی از آن است که مصرف این فرآورده های نفتی به ترتیب بالغ بر 106، 111، 113، 102 و 99 درصد افزایش خواهد یافت.

افزایش ظرفیت پالایش نفت در سال اصلاح الگوی مصرف ظرفیت پالایش نفت و مایعات گازی نصب شده در 9 پالایشگاه کشور حدود یک میلیون و 425 هزار بشکه در روز است، اما ظرفیت عملیاتی پالایش نفت کشور در سال 86 به یک میلیون و 658 هزار بشکه و در سال گذشته به یک میلیون و 677 هزار بشکه در روز افزایش یافت.

همچنین از ابتدای سال جاری باید به طور متوسط روزانه یک میلیون و 707 هزار بشه نفت خام و مایعات گازی به عنوان خوراک اولیه تحویل 9 پالایشگاه کشور شود که در صورت پالایش این میزان نفت و مایعات گازی ظرفیت پالایش کشور در مقایسه با کل سال 1387 حدود 30 هزار بشکه در روز افزایش می یابد.

همانگونه بالاترین ظرفیت پالایش نفت به میزان 350 هزار بشکه در روز به پالایشگاه آبادان و پایین ترین ظرفیت پالایش نفت به میزان 15 هزار بشکه در روز به پالایشگاه کرمانشاه تعلق دارد.

صادرات روزانه 36 میلیون لیتر نفت کوره متوسط صادرات نفت کوره کشور در سال 86 حدود 28 میلیون لیتر و در سال گذشته نزدیک به 25 میلیون لیتر در روز بود است.

حال آنکه پیش بینی می شود میزان صادرات این فرآورده نفتی تا پایان سال جاری به بیش از 36 میلیون لیتر در روز برسد که در صورت تحقق در مقایسه با کل سال 1387 بیش از 146 درصد افزایش خواهد یافت. همچنین صادرات (شامل فروشهای ارزی و مرزی) سایر فرآورده های نفتی کشور در سال گذشته به طور متوسط روزانه 1.71 میلیون لیتر بوده که پیش بینی تا پایان سال جاری آن حدود 5.28 میلیون لیتر در روز است.

عضو کمیته دفاع از انجمن های صنفی کارگری: نرخ واقعی بیکاری بیش از 14 درصد است

به گزارش خبرنگار کار ایران - ایلنا در تاریخ 26 آبان 1388 آمده است: عضو کمیته دفاع از انجمنهای صنفی کارگری سراسر کشور با رد نرخ بیکاری 11.3 درصدی تابستان سالجاری، نرخ واقعی بیکاری را 14 تا 16 درصد اعلام کرد.

حمید حاج اسماعیلی در گفتگو با مهر از نوسانات محسوس نرخ بیکاری در فصول مختلف سال خبر داد و گفت: به صورت کلی در فصول مختلف سال نرخ بیکاری دستخوش تغییراتی می شود به نحوی که کم شدن کارهای ساختمانی در زمستان به عنوان یکی از عوامل ایجاد نوسان قابل ذکر است.

عضو کمیته دفاع از انجمن های صنفی کارگری سراسر کشور از وجود اختلاف نظر آماری بین مراکز دولتی خبر داد و اظهار داشت: در حال حاضر بین بانک مرکزی و مرکز آمار ایران اختلاف نظرهایی در زمینه مرجع تعیین نرخ تورم به وجود آمده است.

حاج اسماعیلی تصریح کرد: تجربه نشان می دهد که مرکز آمار ایران به لحاظ تخصصی توان ارائه آمارهای تخصصی در زمینه نرخ تورم را ندارد و در این زمینه آمارهای بانک مرکزی قابل استناد است.

وی با بیان وجود بی ثباتی آماری در کشور، ادامه داد: در زمینه کاهش نرخ بیکاری نیز یکی از راهکارهای دولت در سالهای گذشته برای اشتغالزایی حمایت از بنگاههای کوچک زودبازده بوده است.

این مقام مسئول در بخش کارگری در زمینه افزایش مجدد نرخ بیکاری به توقف اجرای طرح بنگاههای زودبازده اشاره کرد و افزود: وزیر کار سابق در اواخر دوره مدیریت خود بر وزارت کار و امور اجتماعی اعلام کرده بود که اگر بانک مرکزی کمک بهتری در زمینه تامین منابع بنگاهها انجام می داد قطعاً نرخ بیکاری تک رقمی می شد.

نماینده سابق کارگران در هیئت حل اختلاف خاطر نشان کرد: به دلیل اتخاذ سیاست انقباضی توسط بانک مرکزی بخشی از بنگاههای که توانسته بودند در صدی از تسهیلات خود را دریافت کنند نیز با مشکل گردش مالی مواجه شدند و از این رو با ادامه روند عدم تسهیلات دهی بانکها اخراج نیروی کار افزایش پیدا کرد. حاج اسماعیلی با بیان اینکه واقعیت این است که نرخ بیکاری تک رقمی برنامه چهارم محقق نشده است،

افزود: متأسفانه در سالهای گذشته نه تنها نرخ بیکاری کاهش نیافته است بلکه در تثبیت اشتغال موجود نیز مشکلاتی به وجود آمد.

عضو کمیته دفاع از انجمنهای صنفی کارگری سراسر کشور با اعلام وجود 4 میلیون نفر بیکار در کشور، گفت: در این زمینه مرکز آمار با در نظر گرفتن 1 یا 2 ساعت کار در هفته گستره شاغلین را افزایش داده به نحوی که آمارهای این مرکز بیکاران را 2/5 میلیون نفر اعلام کرده است که با واقعیت مطابقت ندارد. وی با بیان اینکه در حال حاضر فردی که 10 ساعت هم در هفته کار داشته باشد نمی تواند هزینه های خانواده خود را تامین کند، تاکید کرد: مشاغل کاذب نباید به عنوان شغل محسوب شوند. به گفته حاج اسماعیلی، شاغل واقعی کسی است که مراحل ثبت شغل وی در تامین اجتماعی طی شده باشد و از طریق مکانیزم خاصی که قانون کار تعیین کرده است توسط ادارات کار و سازمانهای کارگری و کارفرمایی نیز قابل شناسایی باشد. این فعال کارگری نرخ واقعی بیکاری در کشور را رقمی بیش از 14 درصد اعلام کرد و اظهار داشت: این رقم در برخی از استانها از 16 درصد نیز بیشتر است و در فارغ التحصیلان دانشگاهی نیز بین 22 تا 25 درصد تخمین زده می شود.

حاج اسماعیلی از بالا بودن نرخ بیکاری فارغ التحصیلان دانشگاهی انتقاد کرد و گفت: دولت برای این افراد هزینه کرده است، حال چرا باید نرخ بیکاری آنها از متوسط نرخ بیکاری کشور بالاتر باشد؟

سندیکای شرکت واحد اتوبوس رانی:

خواهان آزادی اعضای سندیکای کارگران هفت تپه هستیم

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه، با انتشار بیانیه ای خواهان آزادی اعضای سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه شد. پنج تن از اعضای این سندیکا به جرم دفاع از حقوق کارگران به زندان افتاده اند:

باری دیگر شاهد زندانی شدن پنج تن از کارگران این مرز و بوم هستیم. فریدون نیکوفرد، جلیل احمدی، قربان علیپور، علی نجاتی و محمد حیدری مهر از فعالان سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه طی احکام صادره از طرف شعبه 1 دادگاه ذفول و تایید این حکم توسط شعبه 13 دادگاه انقلاب اهواز برای مدت 6 ماه راهی زندان شدند.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه ضمن محکوم کردن احکام زندان نامبردگان، برای دفعات مکرر مظلومیت کارگران را که در راستای احقاق حقوق خود به زندان افکنده شده اند، فریاد بر می آورد و این گونه اعمال را به شدت محکوم می کند.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه با اعتقاد به بی گناهی افراد فوق الذکر و نیز دو تن از یاران خود؛ ابراهیم مددی و منصور اسالو خواهان آزادی بی قید و شرط همه ی کارگران زندانی است.

با امید به گسترش صلح و عدالت در همه جهان

سندیکای کارگران شرکت واحد

اتوبوسرانی تهران و حومه

آبان 1388

گزارش ویژه سازمان بازرسی درباره معدن انگوران : معدنی که قیمت آن 1000 میلیارد

تومان بود به 187 میلیارد فروخته شد

به گزارش خبرگزاری مهر در تاریخ 26 آبان 88 نوشت : کمیسیون ویژه نظارت و پیگیری اجرای سیاستهای کلی اصل 44 مجلس با بررسی زوایای پیدا و پنهان واگذاری معدن انگوران، اعلام کرد براساس گزارش سازمان بازرسی و دیوان محاسبات، معدن انگوران نه 150 میلیارد تومان بلکه 1000 میلیارد تومان می ارزد.

گزارشی در مورد معدن انگوران :

- معدن انگوران: با عنایت به اینکه مقرر گردیده بود معدن انگوران در سال 86 به فروش برسد، شرکت توسعه سرب و روی انگوران «سهامی عام» تشکیل و مقرر می گردد، واگذاری معادن به این شرکت یک واحد 100 هزار تنی تولید سرب و روی در زنجان احداث گردد.

پس از تصویب قانون اجرای سیاستهای اصل 44 به مجلس، مقرر می گردد که معدن انگوران در سال 87 از طریق مزایده و اگذار شود که پس از حدود یک سال وزارت صنایع مزایده را اعلام و نهایتاً شرکت توسعه سرب و روی انگوران را با قیمت حدود 187 میلیارد تومان برنده مزایده اعلام می نماید.

پس از اعلام رسمی برنده مزایده، سازمان بازرسی کل کشور و دیوان محاسبات قیمت پایه مزایده (حدود 150 میلیارد تومان) را منطقی ندانسته و اعلام می نماید ارزش واقعی معدن بسیار بیشتر از این (حدود هزار میلیارد تومان) می باشد.

در این رابطه جلسات متعدد کارشناسی همچنین با وزیر محترم صنایع و معادن تشکیل که وزیر صنایع و معادن تنها راه حل را واگذاری بهره برداری معدن به شرکت فوق الذکر دانسته و اعتقاد دارند با استناد به مصوبه دولت در سفر اول استانی فعلاً بهره برداری معدن به شرکت مذکور واگذار گردد و بحث فروش را به زمان دیگری بعد از بررسی گزارش سازمان بازرسی و دیوان محاسبات موکول نماید و در حال حاضر پیگیری اخذ مجوز از دولت باشند. ضمناً اطلاعات تکمیلی از کارشناسان مربوطه کمیسیون ویژه نظارت و اجرای اصل 44 خواهد رسید. در گزارش های بعدی به این مبحث خواهد پرداخت.

قابل توجه فعالان صنفی و کارگران مبارز:

خبر نامه ندا گزارش می دهد: خبری از پیروزی نسبی کشاورزان معترض در فلور جان رسیده است. این کشاورزان نسبت به عدم اجرایی شدن وعده مسئولان در رابطه با اختصاص آب برای کشت پاییزه غلات، از روز سه شنبه ۲۶ آبان ماه دست به اعتراض زدند. ایشان در روز پنجشنبه ۲۸ آبان موفق شدند به بخشی از خواسته های خود برسند. بنا بر این خبر حدود ۲۰۰ کشاورز در چند روز گذشته، دوبار در مقابل فرمانداری فلورجان تجمع کرده و خواستار عملی شدن وعده مسئولان مبنی بر اختصاص آب برای کشت پاییزه غلات همزمان با جاری شدن آب در زاینده رود شدند. در جلسه چندساعته مسئولان شرکت آب منطقه ای اصفهان و فرمانداری فلورجان و نمایندگان کشاورزان، مقرر شد از روز ۶ آذر به مدت ۱۲ روز آب برای کشت پاییزه به کشاورزان فلورجانی داده شود. ممکن است از ما سؤال شود که چنین خبری از اعتراض کشاورزان چه ارتباطی به کارگران و فعالان سندیکالیست دارد؟ پاسخ ما به این سؤال تکرار گفته های پیشین مان در مورد شرایط آماده اعتراضات کارگری است. ما در خبرنامه ها و مقالات و پیامهای گذشته خود توضیح دادیم که حکومت جمهوری اسلامی، در چنین شرایطی که با مبارزات گسترده ی سیاسی مردمی روپرست، آماده است که برای جلوگیری از پیوند جنبش های طبقاتی و اجتماعی با یکدیگر، دست به عقب نشینی هایی بزند. بنا بر این در حال حاضر بهترین شرایط برای اعتراضات کارگری مهیا می باشد تا بتوانند به بخشی از خواسته های خود برسند. روی سخن ما با فعالان سندیکالیستی است که با حسن نیت به چنین جریانی معتقد هستند. در این مورد می بایست ادعاهای ایشان با اقدام عملی شان تکمیل شود. یعنی اگر فردی معتقد است که اکنون فعالیت صنفی کارگری و تلاش برای تشکیل تشکلات آزاد و مستقل کارگری راهگشای مبارزات کارگران است، پس می بایست از وجود چنین شرایطی بهترین استفاده را برده و با تشویق و سازماندهی مبارزات صنفی کارگران و تلاش برای سراسری کردن آنها، جنبش کارگری را یاری رساند. پس، اگر فردی که ادعای فعال کارگری بودن دارد و خود را معتقد به اصول سندیکایی معرفی می کند، اما از این شرایط استفاده نکرده و فعالیت خود را برای به میدان آوردن کارگران دو چندان نکند، به وضوح و آگاهانه، مبلغ خط سرمایه داری بوده و باید از طرف کارگران و دیگر فعالان کارگری طرد شود.

سه کارگر در قیر سوختند

به گزارش اعتماد در تاریخ 27 آبان 1388 آمده است: سه کارگر در اتفاقی دلخراش در یک واحد تولید قیر در شهرک صنعتی سلفچگان در قیر مذاب افتادند و جان باختند. به گزارش ایسنا حسن حبیبی فرمانده عملیات امداد و نجات ایستگاه شماره شش آتش نشانی قم که در این حادثه نیز فرماندهی عملیات را بر عهده داشته است، در تشریح این حادثه دلخراش گفت؛ صبح روز یکشنبه 17 آبان ماه از طریق مرکز فوریت های پلیسی 110 از وقوع این حادثه در شهرک صنعتی سلفچگان مطلع و بلافاصله با اکیپ کامل اعزام محل حادثه شدید. وی تاکید کرد؛ طبق اظهارات شاهدان حین فعالیت کارگران یک جسم خارجی داخل چاهک که سه تا چهار متر عمق داشت، افتاد و در ابتدا یکی از کارگران برای خارج کردن آن شیء بدون رعایت نکات ایمنی از چاه پایین رفت اما به دلیل وجود گازهای سمی درون چاه دچار گازگرفتگی شد و به ته چاه سقوط کرد. حبیبی با اشاره به اینکه بعد از این اتفاق نیز دو نفر دیگر برای نجات فرد سقوط کرده به درون چاه دست به کار شدند، اما آنها نیز به سرنوشت نافرجام همکارشان دچار شدند، افزود؛ بعد از وقوع این حادثه دلخراش ابتدا افراد حاضر در محل این کارخانه با نصب یک فن خنک کننده در چاه برای نجات افراد حادثه دیده اقدام کردند، اما تلاش آنها بی نتیجه ماند و در نهایت این حادثه را به پلیس 110 و آتش نشانی گزارش کردند. حبیبی اضافه کرد؛ با اعزام تیم مجهز عملیاتی آتش نشانی از ایستگاه شش قم به محل حادثه و مشاهده اقداماتی از جمله نصب فن خنک کننده از سوی حاضران، کار برای نیروهای عملیاتی به دلیل وجود گازهای متصاعد شده از چاه بسیار سنگین و طاقت فرسا بود. با تقسیم کار صورت گرفته ابتدا دو تن از آتش نشانان با تجهیزات کامل وارد چاهک قیر شدند، اما گازهای موجود در چاه کار را برای آنها دشوار کرده بود. وی تاکید کرد؛ با سخت تر شدن عملیات، درخواست چهار دستگاه سیلندر تنفسی کردیم، تا اندکی هوا و جو سنگین داخل چاه فروکش کند و پس از آن اقدام به خروج اجساد از عمق چاه کردیم. فرمانده عملیات امداد و نجات ایستگاه شماره شش آتش نشانی قم ادامه داد؛ زمانی که آتش نشانان به درون چاه رفتند، مشاهده کردند یکی از کارگران

با صورت روی قیرها افتاده و تمام مغز و صورتش سوخته است. همچنین کارگر دیگری هم که با پهلو روی قیرها افتاده بود، تمام ریه هایش دچار پختگی شده و از بینی، دهان و همه جای بدنش خونابه بیرون زده است. مهندس جواد حجت پور سرپرست شهرک صنعتی سلفچگان نیز در تشریح جزییات این حادثه اظهار کرد؛ کارگران کشته شده که هر سه تبعه افغان بودند در یک کارخانه بازیافت پسماندهای روغنی و قیر مشغول فعالیت بودند که با افتادن یک گونی درون چاهک قیر با بی احتیاطی کامل اقدام به ورود به چاه و رفع مشکل کرده بودند، اما متأسفانه به دلیل گازهای متصاعد در چاه دچار گازگرفتگی شده و به درون چاه سقوط کردند. وی که از نزدیک شاهد ماجرای مرگ دلخراش سه کارگر تبعه افغان بود، در تشریح عملیات امداد و نجات گفت؛ این کارگران خارجی باید مجوز کار از وزارت کار و امور اجتماعی داشته باشند و با توجه به اینکه کارگران ایرانی معمولاً حاضر نمی شوند کارهای سخت انجام دهند، بیشتر اتباع خارجی برای انجام چنین کارهایی به کار گرفته می شوند. به گزارش ایسنا مهندس ابراهیمی مدیر شهرک ها و نواحی صنعتی قم نیز با ابراز بی اطلاعی از جزییات این حادثه دلخراش به طور تلویحی کارفرما را در این حادثه مقصر دانست و افزود؛ کارفرما حتماً باید صلاحیت کارگران را بررسی و تایید می کرد و نکات ایمنی و آموزشی را به آنها متذکر می شد. وی در عین حال تصریح کرد؛ اکثر قریب به اتفاق کارگران مشاغل سخت از قبیل حفاری و... در استان قم تبعه افغانستان هستند، اما نکته بی که ضرورت دارد، این است که مسوولان استان باید توجه کنند که به رغم وجود کارخانجات فراوان شیمیایی و خطرآفرین در شهرک صنعتی سلفچگان و وقوع حوادث وحشتناک از این دست، هنوز در این شهرک از وجود ایستگاه آتش نشانی و درمانگاه خبری نیست، لذا خسارات فراوان جانی و مالی ناشی از حوادث را باید کارگران و کارخانه داران فعال شهرک صنعتی به جان بخرند.

در همین رابطه ایسنا نیز گزارش می دهد سه کارگر افغانی به طرز دلخراشی در قیر مذاب سوختند

خبرگزاری حکومتی ایسنا: سه کارگر در اتفاقی دلخراش در یک واحد تولید قیر در شهرک صنعتی «سلفچگان» در قیر مذاب افتادند و جان باختند. به گزارش ایسنا، حسن حبیبی فرمانده عملیات امداد و نجات ایستگاه شماره شش آتش نشانی قم که در این حادثه نیز فرماندهی عملیات را بر عهده داشته است، در تشریح این حادثه دلخراش گفت؛ صبح روز یکشنبه 17 آبان ماه از طریق مرکز فوریت های پلیسی 110 از وقوع این حادثه در شهرک صنعتی سلفچگان مطلع و بلافاصله با اکیپ کامل عازم محل حادثه شدیم. وی تاکید کرد؛ طبق اظهارات شاهدان حین فعالیت کارگران یک جسم خارجی داخل چاهک که سه تا چهار متر عمق داشت، افتاد و در ابتدا یکی از کارگران برای خارج کردن آن شیء بدون رعایت نکات ایمنی از چاه پایین رفت اما به دلیل وجود گازهای سمی درون چاه دچار گازگرفتگی شد و به ته چاه سقوط کرد. حبیبی با اشاره به اینکه بعد از این اتفاق نیز دو نفر دیگر برای نجات فرد سقوط کرده به درون چاه دست به کار شدند، اما آنها نیز به سرنویشت نافرجام همکاریشان دچار شدند، افزود؛ بعد از وقوع این حادثه دلخراش ابتدا افراد حاضر در محل این کارخانه با نصب یک فن خنک کننده در چاه برای نجات افراد حادثه دیده اقدام کردند، اما تلاش آنها بی نتیجه ماند و در نهایت این حادثه را به پلیس 110 و آتش نشانی گزارش کردند. حبیبی اضافه کرد؛ با اعزام تیم مجهز عملیاتی آتش نشانی از ایستگاه شش قم به محل حادثه و مشاهده اقداماتی از جمله نصب فن خنک کننده از سوی حاضران، کار برای نیروهای عملیاتی به دلیل وجود گازهای متصاعد شده از چاه بسیار سنگین و طاقت فرسا بود. با تقسیم کار صورت گرفته ابتدا دو تن از آتش نشانان با تجهیزات کامل وارد چاهک قیر شدند، اما گازهای موجود در چاه کار را برای آنها دشوار کرده بود. وی تاکید کرد؛ با سخت تر شدن عملیات، درخواست چهار دستگاه سیلندر تنفسی کردیم، تا اندکی هوا و جو سنگین داخل چاه فروکش کند و پس از آن اقدام به خروج اجساد از عمق چاه کردیم. فرمانده عملیات امداد و نجات ایستگاه شماره شش آتش نشانی قم ادامه داد؛ زمانی که آتش نشانان به درون چاه رفتند، مشاهده کردند یکی از کارگران با صورت روی قیرها افتاده و تمام مغز و صورتش سوخته است. همچنین کارگر دیگری هم که با پهلو روی قیرها افتاده بود، تمام ریه هایش دچار پختگی شده و از بینی، دهان و همه جای بدنش خونابه بیرون زده است.

مهندس جواد حجت پور سرپرست شهرک صنعتی سلفچگان نیز در تشریح جزییات این حادثه اظهار کرد؛ کارگران کشته شده که هر سه تبعه افغان بودند در یک کارخانه بازیافت پسماندهای روغنی و قیر مشغول فعالیت بودند که با افتادن یک گونی درون چاهک قیر با بی احتیاطی کامل اقدام به ورود به چاه و رفع مشکل کرده بودند، اما متأسفانه به دلیل گازهای متصاعد در چاه دچار گازگرفتگی شده و به درون چاه سقوط کردند. وی که از نزدیک شاهد ماجرای مرگ دلخراش سه کارگر تبعه افغان بود، در تشریح عملیات امداد و نجات گفت؛ این کارگران خارجی باید مجوز کار از وزارت کار و امور اجتماعی داشته باشند و با توجه به اینکه کارگران ایرانی معمولاً حاضر نمی شوند کارهای سخت انجام دهند، بیشتر اتباع خارجی برای انجام چنین کارهایی به کار گرفته می شوند.

مهندس ابراهیمی مدیر شهرک ها و نواحی صنعتی قم نیز با ابراز بی اطلاعی از جزییات این حادثه دلخراش به طور تلویحی کارفرما را در این حادثه مقصر دانست و افزود؛ کارفرما حتماً باید صلاحیت کارگران را بررسی و تایید می کرد و نکات ایمنی و آموزشی را به آنها متذکر می شد. وی در عین حال تصریح کرد؛ اکثر قریب به اتفاق کارگران مشاغل سخت از قبیل حفاری و... در استان قم تبعه افغانستان هستند.

29 آبان قانون کار 20 ساله می شود

دستمزد کارگران دستخوش بازی های غیراقتصادی

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنادر تاریخ 27 آبان 1388 آمده است: اگر تا دیروز کارگران مدعی بودند که بانک مرکزی با اعلام آمار غیرواقعی درباره نرخ تورم کشور در سال 1387، موجب کاهش دستمزد کارگران در سال جاری شد، این بار معاون بانک مرکزی با اذعان به این نکته، سر زخم کهنه کارگران را دوباره باز کرد.

به گزارش ایلنا، سال 87 و پس از آنکه شورای عالی کار با استعلام از بانک مرکزی افزایش حداقل دستمزد را 25 درصد اعلام کرد، بانک مرکزی در اقدامی عجیب نامه ای به وزارت کار ارسال کرد و ضمن اعلام روند کاهنده نرخ تورم در ماه های پایانی سال 87، از کاهش نرخ تورم کشور به 19 درصد تا پایان سال 87 و 15 درصد در پایان شش ماهه نخست سال 88 خبر داد تا برای نخستین بار در تاریخ روابط کار ایران، جلسه دوم شورای عالی کار نیز تشکیل شود و افزایش 25 درصدی حداقل دستمزد به 20 درصد کاهش یابد. این بار تصمیم شورای عالی کار با اعتراضات جامعه کارگری کشور مواجه شد، به نحوی که نمایندگان کارگران عضو شورای عالی کار حداقل دستمزد تعیین شده سال جاری را امضا نکردند و طی شکایتی خواستار لغو این مصوبه توسط دیوان عدالت اداری شدند. البته در نهایت دیوان عدالت اداری نیز رای به مصوبه دوم شورای عالی کار داد. امری که نایب رئیس کانون عالی شوراهای اسلامی کار سراسر کشور در تشریح آن گفت: بر اساس پیشنهاد کانون عالی شوراهای اسلامی کار، کاهش 5 درصدی نرخ دستمزد کارگران به عنوان بدهی معوق آنها تلقی می شود که باید طی سال های آتی جبران شود و یا این که مصوبه فوق طی نیمه دوم امسال بر اساس تورم مورد مورد بازنگری مجدد قرار گیرد. وی یادآور شد: تا اطلاع ثانوی کارگران بر اساس مصوبه دوم شوراهای عالی کار، دستمزد دریافت می کنند.

معاون اقتصادی بانک مرکزی در این باره می گوید: درباره اعلام دو نرخ تورم برای تعیین حداقل دستمزد سال 88 کارگران چیزی به یاد ندارم. حسین قضاوی درباره نرخ تورم پایان اسفند ماه سال 87 که مبنای تعیین حداقل دستمزد سال جاری کارگران قرار گرفته است، گفت: متوسط نرخ تورم در پایان سال 87 معادل 4/25 درصد بوده است. معاون اقتصادی بانک مرکزی در پاسخ به این سؤال که چرا بانک مرکزی در اسفند ماه سال 87 در مدت زمان کوتاهی 2 نرخ تورم (یک بار تورم 4/25 و یک بار تورم 4/20 درصدی) به وزارت کار و امور اجتماعی اعلام کرد؟ می گوید: متوسط نرخ تورم در پایان اسفند ماه سال 87 به 4/25 درصد رسید، ضمن اینکه نرخ تورم نقطه به نقطه در اسفند 87 نسبت به اسفند 86 معادل 8/17 درصد بود. قضاوی در ادامه با بیان این مطلب که در مورد اعلام دو نرخ تورم در اسفندماه سال 87 چیزی به یاد ندارد، می افزاید: چنانچه سیاست گذاری دستمزدها بر اساس نرخ تورم 20 درصد اتخاذ شده باشد به دلیل این است که دستمزد کارگران قرار است در سال جدید پس از تعیین حداقل دستمزد پرداخت شود.

وی در این زمینه که کارگران معتقد هستند به دلیل تعیین دستمزد در پایان هر سال، تورم ابتدای سال جدید در آن لحاظ نمی شود و در این زمینه خلاء وجود دارد، ادامه می دهد: در سال جاری نرخ رشد قیمت ها کاهنده بوده است. آنچه که ملاک تعیین دستمزد است انتظارات تورمی سال بعد است. بر همین اساس، منطقی نیست که میانگین نرخ تورم امسال برای سال بعد ملاک عمل قرار گیرد.

البته گفته های معاون اقتصادی بانک مرکزی محدود به موضوع دستمزد کارگران نماند. ماه ها است که فعالان اقتصادی، صنعتی و رسانه ای به آمار ندادن ها و یا اعلام آمارهای غیرواقعی بانک مرکزی عادت کرده اند. هر بار و در بحث اعلام نرخ تورم، بانک مرکزی با اعلام آماری من در آوردی به نام تورم نقطه به نقطه، جامعه را حیرت زده می کند و اعتراض رسانه ها و کارشناسان نیز به جایی نمی رسد، اما این بار معاون همین نهاد قدرتمند پولی کشور رسماً اعلام می کند که مفهومی به نام تورم نقطه به نقطه وجود خارجی ندارد. معاون اقتصادی بانک مرکزی با اعلام اینکه ما در محاسبات خود نرخ تورم نقطه به نقطه نداریم، می گوید: رشد شاخص قیمت ها از نظر تحلیل نقطه به نقطه یک ماه نسبت به مدت مشابه آن در سال قبل نمی تواند معرف نرخ تورم باشد. با این فرض نمی توان هزینه های یکسال خانوار را سنجید. وی خاطر نشان می کند: آنچه که می تواند مبین نرخ تورم باشد، میانگین رشد شاخص قیمت ها در 12 ماه یکسال نسبت به سال قبل از آن است. بنابراین، در محاسبه نرخ تورم یک حافظه 24 ماهه وجود دارد.

تمامی موارد فوق به خوبی بیانگر این است که اعتراضات کارگران به اقدام بانک مرکزی و شائبه توافقی و غیرواقعی بودن اعلام نرخ تورم دوم از سوی بانک مرکزی در آن برهه حساس، بهجا و درست بوده است.

همچنین انتقادات کارشناسان اقتصادی به اعلام نرخی به نام تورم نقطه به نقطه که به روال بانک مرکزی تبدیل شده و منتقدان معتقدند منافع اقتصادی را فدای مصالح سیاسی می‌کند، صحیح است. اینکه مجموعه اقدامات بانک مرکزی در پنهان کردن آمار مرجع اقتصادی تا چه زمانی ادامه داشته باشد، موضوعی است که فعالان رسانه‌ای و اقتصادی با نگرانی آن را دنبال می‌کنند، چرا که بازی با این قبیل آمار به دلیل تاثیر در تصمیم‌گیری‌های مربوط به معیشت مردم، بازی خطرناکی به ضرر مردم خواهد بود.

پایان پیام

جنبش کارگری با تهدید و ارباب از ادامه ی مبارزه باز نخواهد ماند بیانیه تعدادی از گروه های مستقل جنبش کارگری ایران

خبر نامه ندا گزارش می دهد: کارگران و مردم آزادیخواه و مبارز !
حق گرامیداشت اول ماه مه ، روز جهانی کارگر و برگزاری مراسم در این روز تاریخی و بین المللی کارگران ، امروزه یکی از پایه ای ترین و ابتدائی ترین حقوق به رسمیت شناخته شده این طبقه ، در اکثریت قریب به اتفاق کشور های جهان می باشد .
کارگران در یک چنین روزی ، در اقصی نقاط جهان و در مناطق مختلف عالم ، به دور هم جمع می شوند تا ضمن تأکید بر حقوق انسانی و طبقاتی خویش و پافشاری بر خواست ها و مطالبات اقتصادی و سیاسی خود ، متحد و یک پارچه پیگیر آن خواست ها و مطالبات شده ، به دست آوردن و استیفای آن را وجهه همت خود قرار دهند .
کارگران به مثابه یک طبقه ، طی بیش از یک قرن مبارزه و تلاش و جانفشانی های بسیار ، برخی از این خواست ها و مطالبات ، از جمله حق بزرگداشت روز جهانی کارگر و برگزاری مراسم در این روز را به سرمایه داری جهانی و حکومت های ضد کارگری آن ها تحمیل نموده و این حق را با اتکا به اتحاد و مبارزه ی مستمر و پیگیر خود به دست آورده است .
بر این اساس ، تعدادی از کارگران و فعالین کارگری ایران نیز ، به موجب فراخوانی که از جانب برخی از تشکل ها و فعالین جنبش مستقل کارگری ، داده شده بود در اول ماه مه - ۱۱ اردیبهشت - سال جاری (سال ۸۸) در بعضی از شهر ها و مناطق ایران از جمله در سمنان و در تهران و درپارک لاله ، جمع شدند تا مراسم این روز را با طرح خواست ها و مطالبات اقتصادی و سیاسی کارگران و تأکید بر پیگیری آن ها برگزار کنند ، که در همان آغاز کار با یورش وحشیانه و ضد کارگری عوامل سرمایه مواجه شده و از ادامه کار باز ماندند .
گماشتگان سرمایه تعدادی از کارگران و فعالین کارگری را مورد ضرب و جرح قرار دادند و حدود ۱۵۰ نفر از آنان را بازداشت و بیش از دو ماه ، بدون رعایت حقوق اولیه و انسانی آنان در زندان نگاه داشتند که آخرین آن ها مهدی فرهی شاندیز است که با گذشت بیش از ۶ ماه همچنان در زندان اوین ، به اصطلاح بازداشت موقت بوده و در بلا تکلیفی بسر می برد . در همان روز بیش از ۱۵ کارگر عضو تعاونی کارگران فلز کار مکانیک در محل جلسه ی خود دستگیر و روانه ی زندان شدند و آنان نیز اکنون احضار به دادگاه میشوند .
صاحبان و حامیان سرمایه در ایران ، هنوز نپذیرفته اند که اول ماه مه ، روز جهانی کارگر و روز اتحاد طبقاتی این طبقه است که کارگران می توانند با گرد هم آیی در این روز ، آن را گرامی بدارند و ضمن تأکید بر خواست ها و مطالبات مورد نظر و طبقاتی خود بر استیفای حقوق حقه و انسانی خویش پای فشارند .
کارگران باید با تلاش و مبارزه خود ، از جمله این حق مسلم را نیز به عوامل و صاحبان سرمایه تحمیل کنند .
طرفه اینکه کارگران و فعالین کارگری دستگیر شده در اول ماه مه پس از دو ماه بازداشت و تحمل انواع بی حقوقی و فشار ، بار دیگر از جانب حامیان و عوامل سرمایه احضار و برای بازجویی و محاکمه به محاکم قضائی فرا خوانده می شوند . گویی که چیزی هم به عوامل سرمایه و سرمایه داران بدهکار شده اند ؟
سؤال اساسی در اینجا این است که آیا شرکت در مراسم روز جهانی کارگر و برگزاری مراسم گرامی داشت این روز - که از جانب بسیاری از حکومت ها پذیرفته شده و همه ساله در بسیاری از کشور ها و مناطق جهان برگزار می شود - جرم بوده و مستوجب مجازات و تحمیل انواع بی حقوقی و فشار است ؟ آیا طرح خواست ها و مطالبات اقتصادی و سیاسی کارگران ، که در قطعنامه اول ماه مه امسال (سال ۸۸) بر روی آن ها تأکید شده است مثل برخورداری از حق اعتصاب و ایجاد تشکل های توده ای و مستقل کارگران ، افزایش دستمزد ها متناسب با حداقل های یک زندگی انسانی ، برخورداری از مزایای تأمین اجتماعی و انواع بیمه های همگانی ، پرداخت فوری حقوق های معوقه کارگران ، برابری کامل میان مردان و زنان در همه شئون اجتماعی ، از جمله کار و تولید ، برخورداری از حقوق و آزادی های سیاسی و دموکراتیک مانند آزادی اندیشه و بیان ، آزادی طبع و نشر ، آزادی اجتماعات و راهپیمائی و تظاهرات ، آزادی زندانیان سیاسی ، به ویژه کارگران زندانی ، دفاع از حقوق مهاجران و بسیاری دیگر جرم بوده و امنیت اجتماعی را برهم می زند ؟ آیا طرح چنین خواست ها و مطالباتی جزء مصادیق نشر اکاذیب و برهم زنده امنیت ملی است

؟ به راستی طرح چنین خواست ها و مطالباتی امنیت کدام طبقه را به خطر می اندازد و چه کسانی از آن متضرر می شوند ؟ این حقوق و خواست ها اقدام علیه امنیت و آسایش چه طبقه ای است ؟ صاحبان و حامیان سرمایه بدانند تا آنجا که به ما کارگران برمی گردد ، طرح چنین خواست ها و مطالباتی نه تنها جرم نبوده بلکه در ردیف پایه ای ترین و ابتدایی ترین حقوق کارگران و مزد بگیرانی است که توسط عوامل سرمایه همه روزه و به دفعات مورد تعرض قرار می گیرد و هر بار بیش تر و شدید تر از پیش تضییع می شود . کارگران تنها در مقابل ظلم و بی عدالتی مفرط سرمایه داران و حامیان شان از حقوق خویش دفاع می کنند و به طرح خواست ها و مطالبات خویش و مبارزه برای به کرسی نشاندن آن ها همت می گمارند . باور اکید و قاطع ما این است که مجرمان واقعی آن هایی هستند که با استثمار کارگران و تصاحب دسترنج میلیونها کارگر و زحمت کش آن ها را به معنای واقعی از هستی ساقط میکنند ؛ با انواع ترفند ها ، از جمله به بهانه خصوصی سازی کارخانه ها و مؤسسات دولتی را به ثمن بخش در اختیار می گیرند و با چوب حراج به اموال عمومی ، سرمایه های اجتماعی و منافع عموم مردم را به خطر می اندازند . آری از نظر ما کارگران ، مجرمان واقعی و مروجان تشویش اذهان عمومی و برهم زندگان امنیت جامعه آن هایی هستند که با حذف پارانه های کالا های اساسی مثل نان و آب و برق و تلفن و سوخت و تحمیل فشار مضاعف به مردم کارگر و مزد بگیر ، در واقع این طبقه را بیش از پیش به بی حقوقی کامل و فقر مطلق و افلاس می کشانند و بالکل از هستی ساقط می کنند . نه کارگران و فعالینی همچون منصور اسانلو و ابراهیم مددی و علی نجاتی و فریدون نیکو فرد و جلیل احمدی و قربان علی پور و محمدحیدری مهر و محمد اشرفی و بسیاری دیگر که به دلایل واهی تشویش اذهان عمومی و اقدام علیه امنیت ملی !!! و خز عیلاتی از این نوع و در واقع به خاطر دفاع از حقوق کارگران و پیگیری مطالبات اقتصادی و سیاسی این طبقه از جمله ایجاد تشکل های مستقل کارگری ، شرکت در مراسم روز جهانی کارگر و اعتراض به بی حقوقی کارگران و مردم به جان آمده به زندان می افتند و مجبور می شوند که مدت ها از وقت و زندگی خود را در زندان های متعدد سرمایه ، تحت انواع فشار ها و تضییقات سپری کنند . آری این کارگران به این خاطر در زندان بسر می برند که از حقوق انسانی و طبقاتی خویش دفاع می کنند و سود جویی و استثمار بی حد و حصر کارگران ، از جانب سرمایه داران را به چالش می کشند .

ما ضمن درخواست آزادی فوری و بدون قید و شرط همه ی زندانیان سیاسی ، به ویژه کارگران زندانی و توقف کامل تهدید و ارباب کارگران و فعالین این طبقه و احضارهای مکرر و پی در پی آنان ، یک بار دیگر بر مطالبات قطعنامه ی اول ماه مه سال ۸۸ ، پافشاری نموده و ضمن دعوت از همه ی کارگران برای ایجاد تشکل های مستقل و توده ای کارگری به عنوان اساسی ترین راه دستیابی به مطالبات بر حق و طبقاتی خویش از همه ی کارگران و انسان های آزادی خواه و عدالت طلب جامعه تقاضا داریم که به هر شکل ممکن ، صدای اعتراض خود را نسبت به اعمال شیوه های ضد کارگری و ضد انسانی صاحبان سرمایه بلند نموده و در دفاع از حقوق کارگران و پیگیری حقوق و مطالبات این طبقه از جمله اعتراض به احضار های مکرر کارگران و آزادی زندانیان سیاسی ، از هیچ کوششی دریغ نورزند .

اتحاد ، تشکل ، آگاهی و مبارزه رمز پیروزی ماست

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های مستقل کارگری ، کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگران ، هیات بازگشایی سندیکای کارگران نقاش و تزئینات ساختمان ، جمعی از فعالین کارگری ، کارگران فلزکار مکانیک

کارگر با یک ماه عمر کاری به قانون کار نیاز ندارد

فعالین کارگران از قول خبرنگار مهر در تاریخ 27 آبان 88 مینویسد : دبیر اجرایی خانه کارگر استان فارس از عمر فعالیت یک ماهه کارگران و وضعیت بد اقتصادی پیش روی کارخانه ها به عنوان مسائلی یاد کرد که اینک در سالروز تصویب قانون کار به عنوان یک چالش جدی پیش روی کارگران از آنها یاد می شود.

به گزارش خبرنگار مهر در شیراز ، علی راستگو ظهر چهارشنبه در نشست خبری افزود: هیچ کارخانه ای امروز به دلیل قوانین کار تعطیل نشده بلکه وضعیت بد اقتصادی باعث شده که شاهد افزایش بیکاری در کارگران باشیم.

وی خاطر نشان کرد: در عین حال باید به این نکته نیز توجه کرد کارگری که فقط برای یک ماه کار می کند دیگر احتیاجی به قانون کار ندارد و این مسائلی موضوع عاتی بوده که امروزه مجموعه کارگری جامعه را به خود مشغول کرده است.

دبیر اجرایی خانه کارگر استان فارس افزود: کارگران با کارفرمایان هیچ مشکلی ندارند زیرا وظیفه آنها فعالیت و وظیفه کارفرما نیز پرداخت حقوق بر اساس قانون است ولی در این میان کارخانه ها به دلایل مختلفی تعطیل می شوند و هیچکس هم پاسخگو نیست.

همچنین رئیس هیئت مدیره کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان فارس نیز بیان کرد: مدتهاست که خبری از استخدام نبوده و اشتغال قراردادی نیز به روزمزد تبدیل شده که در این راستا زمان طول عمر کاری یک نفر نیز بسیار کم شده است.

زهره درویشی تصریح کرد: امروزه اقتصاد زیرزمینی، عدم تنوع محصول و رقابت با اجناس وارداتی باعث شده که مراکز تولیدی که هنوز باز نشده تعطیل شوند و این مشکل پیامدی جز افزایش آمار کارگران بیکار نخواهد داشت.

وی در ادامه به حوزه تدوین قوانین کار نیز انتقاد کرد و گفت: قوانین کار بدون مشورت کارگران تدوین شده و افرادی که پشت درهای بسته تصمیم می گیرند نمی توانند قوانین واقعی کارگری را تصویب کنند از این رو شاهد هستیم کارگران به راحتی اخراج می شوند.

29 آبان، قانون کار 20 ساله می شود نماینده مجلس: بیکاری با قانون کار بی ارتباط است

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلندر تاریخ 27 آبان 1388 آمده است: عضو کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی مجلس با تأکید بر اینکه بیکاری ناشی از ضعف برنامه ریزی است، گفت: اینکه بیکاری را به دلیل قانون کار و مواد آن بدانیم، غلط است.

یونس اسدی در گفت و گو با ایلنا با تأکید بر اینکه در کشور ما اشتغال متولی خاصی ندارد، گفت: در کشور ما بسیاری از چیزها متولی ندارد بنابراین وقتی برای اشتغال متولی نداریم هیچکس مشکلات ناشی از آن را نیز بر عهده نمی گیرد.

وی با تأکید بر اینکه به تناسب افزایش جمعیت، برای اشتغال کاری نکرده ایم گفت: در نتیجه این بی تفاوتی و طی سال های گذشته، نیروهای جوان وارد بازار کار شده اند اما شغلی ایجاد نشده و در نتیجه انباشت بیکاری اتفاق افتاده است.

نماینده مشکین شهر در مجلس با تأکید بر اینکه نه تنها اشتغالزایی نشد بلکه از ظرفیت های موجود نیز استفاده نشد، گفت: در کشور قانون برنامه توسعه و قانون بودجه داریم اما مشاهده می شود که قانون عملیاتی نمی شود زیرا قرار بود در سال یک میلیون شغل ایجاد کنیم اما این قانون تصویب شد در حالی که برنامه ریزی نداشتیم و هیچ مسوولی نیز برای اجرای این هدف اشتغالزایی تعیین نشد.

وی خواستار تعیین ظرفیت های استانی شد و گفت: باید ظرفیت های استانی در مناطق متعدد تشکیل شود سپس بر روی یک هدف متمرکز شویم و برنامه ریزی از بالا ابلاغ و در سطوح پایین اجرا شود اما چنین اتفاقی نیفتاده است.

اسدی به تشریح قانون کار در فضای موجود پرداخت و گفت: قانون کار تیغ دولبه است که لبه آن متوجه کارگر و لبه دیگر متوجه کارفرماست.

وی با اعلام اینکه قرار بوده بخش خصوصی رونق بگیرد گفت: در حال حاضر قانونی برای حمایت از سرمایه گذار نداریم به همین دلیل قانون کسب و کار در کمیسیون مربوطه مطرح شده و در حال بررسی است. اسدی با انتقاد از ضعف قوانین گفت: در بخش کشاورزی نیز افزایش تعرفه به زیان مصرف کننده و کاهش تعرفه و زیان کشاورز می شود بنابراین همواره از سوء مدیریت رنج برده ایم.

پایان پیام

9 آبان، قانون کار 20 ساله می شود پیمانکار تامین نیروی انسانی قانون کار را زیر سوال برده است

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلندر تاریخ 27 آبان 1388 آمده است: نماینده تبریز در مجلس شورای اسلامی با تأکید بر اینکه قانون کار به اصلاح نیاز دارد، گفت: پیمانکار تامین نیروی انسانی به کارگر جفا می کند اما کارفرمایان بد نام شده اند به همین دلیل باید قانون کار به نفع کارگر اما در برابر ظلم آشکار پیمانکاران

اصلاح شود. شکور اکبر نژاد در گفت‌وگو با ایلنا با تاکید بر اینکه باید بین کارفرما و پیمانکار تامین نیروی انسانی تفاوت قائل شویم، گفت: پیمانکاران حقوق کارگر را به صورت آشکار تضییع می‌کنند قراردادهاي سفید امضا می‌گیرند. عیدی و پاداش کارگر را نمی‌پردازند و در مجموع هر بلایی که می‌خواهند به سر کارگر می‌آورند و هیچ قانونی برای مقابله با آنان وجود ندارد اما کارفرما نقطه مقابل کارگر تعریف شده که این نگاه غلط قانون است.

وی قانون کار را قانونی مسخره دانست و گفت: در این قانون يك کارگر و يك کارفرما وجود دارد که به تعبیر عموم، کارگر مظلوم و کارفرما ظالم است اما در حال حاضر حدود 50 درصد کارگران کشور تحت پوشش پیمانکاری هستند و پیمانکاران نمونه بارز ظلم آشکار هستند اما قانون کار فقط يك کلمه را می‌شناسد و آن کارفرماست.

وی با تاکید بر اینکه دادن حق اخراج به کارفرما هم درست است و هم درست نیست، گفت: به نظر من در محیط کار هر کس اشکال ایجاد کرد باید حذف شود خواه این فرد کارگری باشد که کم‌کاری یا کارشکنی می‌کند و یا کارفرمایی که حقوق کارگران را نادیده می‌گیرد به همین دلیل است که می‌گویم قانون کار به اصلاحي متعادل نیاز دارد.

اکبر نژاد خواهان رفع مشکلات تولید شد و گفت: کارفرما ده‌ها و صدها مشکل دارد اما چه کسی به مشکلات آنان رسیدگی می‌کند بلکه مشکلات دولت و اقتصاد نیز بر دوش کارفرما گذاشته می‌شود. وی با تاکید بر اینکه کارگر نیازمند حمایت همه‌جانبه است، گفت: انسانی که اشتغال ایجاد می‌کند قابل احترام است و نباید تحقیر شود اما قرار هم نیست چون اشتغال ایجاد کرده هر کاری که دلش می‌خواهد انجام دهد. نماینده تبریز در مجلس خواهان برخورد جدی با تضییع‌کنندگان حقوق کارگر شد و گفت: فردی که سرمایه‌اش را برای تولید به جریان انداخته کارفرماست اما کسی که به بدنه دولت می‌چسبد و همچون پیمانکار تامین نیروی انسانی از تضییع حقوق کارگران ارتزاق می‌کنند ظالم و کارش دلالی نیروی انسانی است و باید در قانون کار بر علیه آنان وضع شود. پایان پیام

29 آبان، قانون کار 20 ساله می‌شود اصلاح قانون کار با رضایت کارگر و کارفرما باشد

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ 27 آبان 1388 آمده است: عضو کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس با تاکید بر اینکه قانون کار به بازنگری احتیاج دارد، گفت: کارگر و کارفرما بر اصلاح قانون کار تاکید دارند اما هر یک تغییر را به نفع خود می‌خواهند که باعث مشکل می‌شود. نورالله حیدری دستتایی در گفت‌وگو با ایلنا با اعلام اینکه قانون کار از تصویب تاکنون همواره سعی کرده مشکلات روابط کار را بررسی و حل‌کند، گفت: متأسفانه این هدف در مقام اجرا محقق نشده و نتوانسته رضایتمندی لازم را در بین گروه‌های درگیر به وجود آورد. وی قانون کار را به شرطی موفق دانست که حقوق کارگر و کارفرما را رعایت کند و گفت: از آنجا که کارگر و کارفرما هر کدام در یک سوی تصمیم‌گیری قرار دارند بنابراین رضایتمندی طرفین به ظرافت‌های خاصی نیاز دارد.

نماینده اردل و فارسان تولید و اشتغال را هدف نهایی دانست و گفت: اگر حمایت یک جانبه و به سوی یکی از طرفین کارگر یا کارفرما برود هدف نهایی یعنی تولید و اشتغال آسیب می‌بیند اگرچه شاید یکی از طرفین هم بیشتر آسیب ببیند.

وی با اعلام اینکه در قانون کار سعی شده حقوق کارگر پررنگ تر دیده شود، گفت: متأسفانه کارگر و کارفرما هر دو می‌گویند که قانون کار در محتوا و مواد قانونی ضعف دارد. حیدری گفت: جامعه چنین احساس می‌کند که قانون کار به نفع کارفرما تفسیر می‌شود و کارگران نیز معتقدند اشکال محتوایی دارد بنابراین هر دو به تجدید نظر قانون در حوزه کار اصرار دارند. وی با اعلام اینکه مدافعان قانون کار معتقدند این قانون نسبت به قوانین سایر کشورها جامعیت بالایی دارد، گفت: همین مدافعان تأیید کرده‌اند که قانون در اجرا به تفسیر می‌شود و هنوز به طور دقیق به مرحله اجرا نرسیده است.

عضو کمیسیون آموزش تحقیقات مجلس با تاکید بر اینکه مدافعان کارگری اعتقاد دارند در بخش قانونگذاری ضعف وجود دارد، گفت: این افراد معتقدند در حوزه قانونگذاری ضعف وجود دارد و در بازنگری قانون کار کارگران زیان می‌بینند.

حیدری دستتایی با تاکید بر اینکه به شخصه اعتقاد دارم قانون زمان مصرف دارد، گفت: قانون کار نیازمند

بازنگری است و این بازنگری باید با جلب رضایت طرفین باشد.
پایان پیام

با وجود اشتغال 90 کارگر؛ کارخانه روغن شکوفه بابل پلمپ شد

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلندر تاریخ 27 آبان 1388 آمده است: کارخانه روغن شکوفه بابل که در مرکز شهر بابل واقع است به دلیل آلودگی محیط زیست و با حکم قضایی پلمپ شد.
به گزارش ایلنا، این واحد تولیدی هفتاد سال قدمت دارد و دارای 90 پرسنل است که نیمی از آنها با سابقه بالای 15 سال بکار مشغول می باشند.
وضعیت این کارخانه که ظرفیت 100 تن تولید روغن خوراکی مایع و جامد را دارد در بالاتکلیفی قرار گرفته و کارگران آن سرگردان هستند.
پایان پیام

رئیس شورای اسلامی کار شکوفه بابل: توقف تولید اعتبار این شرکت را از بین خواهد برد

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلندر تاریخ 27 آبان 1388 آمده است: بدنبال پلمپ شدن کارخانه روغن شکوفه بابل، گل برابری رئیس شورای اسلامی کار این کارخانه اظهار داشت: برای انتقال این کارخانه به خارج از شهر زمینی پیشنهاد شده است.
به گزارش ایلنا، وی افزود: کارخانه ای که به موقع حقوق کارگران را پرداخت می نماید و نیروی کار آن از مدیرانش رضایت کامل دارند نباید مورد بی توجهی مسئولین باشد.
او خواهان فرصت بیشتری از مسئولین شهری بابل شد و تصریح نمود: با پلمپ شدن این کارخانه از سوی سازمان محیط زیست زیان و ضرر جبران ناپذیری به این واحد صنعتی خواهد خورد و با بیکاری کارگران و متوقف شدن خط تولید اعتبار این کارخانه از این خواهد رفت.
پایان پیام

طی بیانیه ای از سوی اتحادیه پیشکسوتان کارگری اعلام شد؛ ضرورت حمایت از اqtشار آسیب پذیر در لایحه هدفمند کردن یارانه ها

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلندر تاریخ 27 آبان 1388 آمده است: اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری و کمیته بیمه و درمان خانه کارگر با صدور بیانیه ای مشترک در خصوص عوارض و عواقب اجرای لایحه هدفمند کردن یارانه ها و ضرورت حمایت از اqtشار آسیب پذیر بیانیه ای هشدار دادند.
به گزارش ایلنا، متن کامل این بیانیه به شرح ذیل است:
لایحه هدفمند کردن یارانه ها پس از فراز و نشیب بسیار و علی رغم تذکرات جدی بسیاری از صاحب نظران و مسئولان در خصوص عواقب اجتناب ناپذیر آن در حوزه های مختلف اجتماعی و اقتصادی مراحل پایانی خود را در مجلس شورای اسلامی می گذارند. تقریباً همه مسئولان اجرایی و قانونگذاری از عوارض اجرای آن دچار یک نگرانی پنهان و آشکار هستند. چه آنانکه صراحتاً این عواقب را ابراز می کنند و چه آنانکه انکار می کنند همگی در خصوص پذیرش آثار افزایش قیمت ها و تبعات آن بر گروه های ضعیف جامعه اتفاق نظر دارند.

وقتی وزارت بازرگانی اعلام می کند 2000 میلیارد تومان بودجه برای ذخیره سازی کالا آن هم از دسته کالاهای اساسی، اختصاص داده است نشان دهنده عمق نگرانی تامین نیازهای اساسی مردم از سوی دولت دارد. وقتی تولیدکنندگان همگی می گویند اگر آزدسازی قیمت ها اتفاق بیافتد صنعت و کشاورزی با مشکل تولید و فروش و رقابت روبرو می شود نشان از پذیرش یک شوک بزرگ توسط تولید کنندگان است که کسی راه حلی برای عبور از آن ندارد و این حکایت از یک اتفاق بزرگ می دهد.

وقتی وزیر صنایع در آخرین اظهار نظر هایش بیان از بسته حمایتی از صنعت می کند نشان از عمق حادثه و تبعات آن می دهد چه آن را تایید کنیم و چه آن را منکر شویم واقعیت این است که دامنه افزایش قیمت ها آن هم با این ابعاد گسترده، نوید بخش تغییرات بسیار عمده در ابعاد خرد و کلان دارد و نمی توان تحت هیچ شرایطی آنرا منکر شد.

لذا بیشترین نگرانی متوجه مصرف کنندگان فاقد درآمد و یا کم درآمد است گروه هایی که همین الان هم به

نوعی از سوی منابع عمومی حمایت می شوند یعنی آنان که مستقیماً مقرری و مستمری می گیرند یعنی مخاطبین کمیته امداد و بهزیستی و مستمری بگیران صندوق های بازنشستگی مثل تامین اجتماعی و سازمان های متعدد بازنشستگی در حوزه های کارمندی نیروهای مسلح و همچنین شاغلینی که به نوعی مخاطب کمک های غیر مستقیم این یارانه ها قرار می گیرند.

وقتی که به حداقل و متوسط هزینه خانوار که توسط منابع رسمی آماری ارائه می شود دقت می کنیم متوجه می شویم همین الان این گروه ها در معرض آسیب پذیری قرار دارند و بازنشستگان از طریق اشتغال مجدد و شاغلین از طریق پرکاری چند شغلی و... شکاف بین درآمد و هزینه را در حال حاضر پر می کنند اما اگر این کمک های غیر مستقیم حذف شود سرنوشت این گروه ها چه خواهد شد؟

واقعیت آن است که دولت یک طرح جامع برای برخورد با این پدیده ندارد بطور مثال زمانی که قرار شد قانون مدیریت خدمات کشوری اجرا شود در بودجه عمومی سال 88 دولت بر اساس تکلیف 9000 میلیارد تومان برای ارباب جمعی خودش در بخش شاغلین و بازنشستگان کشوری و لشکری منابع دید ولی هیچ توجهی به یک میلیون و پانصد هزار مستمری بگیر و بازنشسته تامین اجتماعی نکرد و این نشان از بی تفاوتی دولت نسبت به سایر اقشار داشت و آنجا که باید نگاه حمایتی به کمیته امداد و بهزیستی داشته باشد نسبت به تامین منابع این دو نهاد کم توجه بود.

این واقعیت نشان می دهد که دولت یک نگاه جامع روی همه اقشار ندارد و بیشتر به تکالیف و تعهدات دولتی در خصوص کارکنان خود می اندیشد و لذا اگر در اجرای این قانون هم این نگاه بسته وجود داشته باشد دولت باید با اعتراضات اجتماعی گسترده ای از سوی گروه های برخوردار روبرو شود.

سازمان تامین اجتماعی با یک جمعیت نزدیک به 30 میلیونی تقریباً 40 درصد جامعه ایرانی را به خود اختصاص می دهد. این جامعه در هر اتفاقی باید مخاطب اصلی دولت قرار بگیرد به عبارت دیگر در حوزه درمان، دولت باید کمک های جدی به این سازمان کند بدهی های خود را به این صندوق که حدود 15 هزار میلیارد تومان برآورد می شود باید هرچه سریعتر به آن پرداخت نماید. نگاه جبرانی حذف یارانه های غیر مستقیم باید به شکل پرداخت نقدی به جمع درآمدهای مقرری بگیران این سازمان اضافه شود و این ترمیم باید قبل از اجرای قانون باشد.

از آنجا که بسیاری از این مستمری بگیران تنها محل ارتزاقشان همین حقوق ماهیانه است دولت به هیچ وجه نباید پرداخت به آنها را در اولویت دوم قرار دهد. البته ما معتقدیم همین مسئله باید در خصوص سایر گروه های اجتماعی که باید مورد حمایت قرار گیرند هم اجرا شود از سوی دیگر دولت خود را موظف می داند شاغلین خود را مورد حمایت قرار دهد همانطور که در اجرای قانون مدیریت خدمات کشوری حمایت کرد.

اما اینکه این اقدام جبرانی در اجرای قانون هدفمند کردن یارانه ها در خصوص شاغلین قانون کار چگونه خواهد بود در هاله ای از ابهام است چرا که خیل شاغلین در بخش قراردادهای موقت کار شرکت های خدماتی و پیمانکاری جزو گروه های آسیب پذیری هستند که هم تهدید به اخراج و از دست دادن کار خواهند بود و هم با اجرای این قانون به شدت دچار شکاف درآمد - هزینه خواهند شد که دولت باید بتواند راه های جبران این خلا را ارائه و آن را اجرا کند به نظر می رسد فرمول اجرای مناسب تاکنون از سوی دولت ارائه نشده است و این یکی از بزرگترین مشکلاتی است که به احتمال زیاد در اجرای قانون، دولت با آن مواجه خواهد شد و مهمتر از آن آسیب های جدی اجتماعی است که این جامعه را به شدت تهدید خواهد کرد موضوعی که از هم اکنون باید چاره ای برای آن اندیشید تا انقلاب و دستاوردهای آن خدای ناخواسته دچار مشکلاتی با تصمیمات به ظاهر دلسوزانه دولتمردان نشود.

پایان پیام

خبر -

مدیرعامل بانک تات مطرح کرد:

احتمال ورشکستگی بانک های کشور به دلیل افزایش مطالبات معوق

به نوشته روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد در تاریخ 27 آبان 88 آمده است: مدیرعامل بانک تات با اشاره به ورشکستگی بانک های آمریکایی از طریق رشد مطالبات معوق، گفت: در صورتی که بانکی بیش از یک پنجم و یا به عبارتی 20 درصد طلب خود را وصول نکند، با خطر ورشکستگی مواجه خواهد شد.

سیدبهاءالدین حسینی هاشمی در گفت و گو با باشگاه خبری «توانا» در خصوص مشکلاتی که حجم سنگین مطالبات معوق می تواند در سیستم بانکی ایجاد کند، اظهار داشت: زمانی که مطالبات بانک ها سیر صعودی را طی کند به این معنی است که اقتصاد به سمت رکود بیشتر حرکت می کند. اقتصاد توری دلیل معوق شدن «مطالبات» بانکی و غیربانکی

وي افزود: در حال حاضر اقتصاد کشور در داخل يك رکود توام با تورم قرار دارد و در مرحله اول براي بهبود وضعیت مذکور باید چارمجویي براي خارج شدن از رکود انجام شود. مدیرعامل بانک تات ادامه داد: زمانی که اقتصاد دچار رکود باشد، مطالبات طلبکاران و به خصوص تولیدکنندگان به حیطة وصول نمی‌رسد و این امر، موجب عدم قدرت پرداخت آنها می‌شود. حسینی‌هاشمي اضافه کرد: با وجود شرایط فوق طلب بسیاری از افراد ممکن است وصول شود؛ ولي آنها از وضعیت و رکود موجود سوءاستفاده می‌کنند و با مظلوم‌نمایی مطالبات بانک‌ها را پرداخت نمی‌کنند.

آثار زیان‌بار «رکود» به مراتب بدتر از «تورم» است. وي در ادامه با اشاره به اینکه رکود به مراتب بدتر از تورم است، گفت: در حال حاضر باید تمام تلاش‌ها از جمله سیاست‌های پولی، مالی و بانکی براي برون‌رفت از شرایط موجود اتخاذ شود.

به گفته حسینی‌هاشمي، زمانی که اقتصاد دچار تورم رکودي شود، نقدینگی (LOCK) قفل می‌شود. مدیرعامل بانک تات گفت: زمانی که گردش نقدینگی به حداقل برسد، وصول مطالبات اعم از بانک‌ها و سایر نهادها با مشکل مواجه می‌شود و حتی مردم عادي نیز با سختی می‌توانند مطالبات خود را وصول کنند و افزایش آمار چک‌های برگشتی دلیل همین امر است.

مدیرعامل بانک تات با تاکید بر اینکه یکی از علائم رکود اقتصادي، رکود توام با تورم است، تصریح کرد: اقتصاد تورمی موجب شده که گردش وصول مطالبات چه در بخش دولتی و بانکی و چه در بخش غیربانکی مانند بنگاه با مشکل مواجه شود.

رکود تورمی باعث افزایش «ارزش پول» می‌شود

وي افزود: در وضعیت فعلی پول متقاضی زیادی پیدا می‌کند؛ زیرا قدرت خرید پول افزایش پیدا می‌کند و با این وضع افرادی که قادر به بازپرداخت تسهیلات دریافتی از بانک‌ها هستند دیگر مطالبات خود را پرداخت نمی‌کنند؛ زیرا منافع خود را از بین می‌برند.

حسینی‌هاشمي تاکید کرد: در صورت خارج شدن اقتصاد از رکود سایر مولفه‌ها نیز مانند گردش نقدی، وصول مطالبات در بخش بانکی و غیربانکی روال عادي را پیدا می‌کند.

امکان ورشکستگی بانک‌های ایران با افزایش مطالبات معوق

حسینی‌هاشمي با اشاره به اینکه دلیل ورشکستگی بانک‌های دنیا عدم وصول مطالبات معوق آنها بوده است، گفت: اقتصاد کشور ما نیز به اقتصاد دنیا مرتبط است و به همین دلیل شرایط رکود تورمی در کشور به وجود آمده است.

وي افزود: به دلیل عدم ارتباط مستقیم با کشورهای خارجی، شرایط اقتصادي به صورت غیرمستقیم به اقتصاد کشور تاثیر می‌گذارند.

حسینی‌هاشمي گفت: در صورتی که مطالبات بانکی از يك حد مشخص بالاتر برود، خطر ورشکستگی آن بانک وجود دارد.

این فعال بانکی در همین راستا ادامه داد: اگر بانکی بیش از يك پنجم یا به عبارتی 20 درصد طلب خود را وصول نکند، با خطر ورشکستگی مواجه می‌شود.

به گفته مدیرعامل بانک تات، ریسک ورشکستگی بانک‌ها در دنیا صفر شدن درصد کفایت سرمایه آنها است و اگر به این نقطه برسد باید از محل‌های دیگر سرمایه خود را تامین کند که همین امر موجب ورشکستگی شود.

وي اضافه کرد: به دلیل اینکه نسبت کفایت سرمایه بانک‌ها بین 8 تا 10 درصد است، اگر میزان مطالبات 7 وصول بانک‌ها بیش از درصد کفایت سرمایه برسد، خطر ورشکستگی آنها به وجود می‌آید.

حسینی‌هاشمي گفت: باید تدابیری را در نظر بگیرند که مطالبات از نسبت کفایت سرمایه افزایش پیدا کند و سرمایه بانک‌ها نیز از بین نرود.

ورود دادستانی در وصول مطالبات بانک‌ها بی‌تاثیر است

وي در خصوص تشکیل کمیته ویژه در دادستانی براي وصول مطالبات معوق خاطر نشان کرد: ورود دادستانی و موارد مشابه براي وصول مطالبات هیچ تأثیری ندارد و این امر تنها در مواردی که سوءاستفاده انجام شود، می‌تواند موثر باشد.

این فعال بانکی گفت: وقتی که نتوان داری فردی را به وجه نقد تبدیل کرد، به طور حتم نمی‌توان مطالبات يك بانک را نیز وصول کرد و دادستانی فقط می‌تواند اموال يك فرد را ضبط کند و قدرت وصول وجه نقد مطالبات را ندارد.

«ضبط اموال» بدهکاران مشکل بانک‌ها را بیشتر می‌کند

به گفته حسینی‌هاشمي، در صورت ضبط اموال در واقع مشکل بانک‌ها بیشتر می‌شود؛ زیرا به جاي دریافت وجه نقد، اموال را در اختیار دارد که قادر به نقد کردن آنها نیستند.

مدیرعامل بانک تات گفت: در شرایط اقتصاد رکودي قابلیت تبدیل کالا به نقد با کندی انجام می‌شود و این امر موجب عدم انجام تعهدات نقدي خواهد شد.

وی در مورد راهکارهای موجود برای وصول مطالبات معوق اظهار داشت: ممنوع الخروج و زندانی کردن افراد در شرایط فعلی تاثیری به وصول مطالبات معوق ندارد؛ البته این امر مخاطره‌ای را برای طلبکار به وجود می‌آورد؛ ولی نمی‌تواند موثر باشد. مدیرعامل بانک تات اضافه کرد: تنها در صورت بازگشت شرایط اقتصادی به رونق، ابزارهایی مانند موضوع‌الخروج کردن می‌تواند تاثیرگذار باشد

ایران رکورددار تورم بین 16 کشور جهان

به نوشته خیر آنلاین در تاریخ 27 آبان 88 نوشت: اتاق‌ها باز هم گرد هم آمدند تا از اقتصاد ایران بگویند و نقشه راه اقتصاد را ترسیم کنند. اما گردهمایی بیست و هفتم پارلمان بخش خصوصی در طبقه دهم ساختمان قدیمی خیابان طالقانی رنگ و بوی دیگری داشت، چه آنکه یکی از اعضای اتاق بازرگانی با دست پر پشت تریبون سالن رفت و شاخص‌های اقتصادی ایران را با کشورهای مشابه مقایسه‌ای کرد و مو به مو ساختار اقتصاد امروز کشور را مرور کرد.

سیدمحمد بحرینیان، رئیس کمیسیون اقتصاد کلان، بیمه و بانک اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران با آمار و اطلاعاتی که در قالب نمودار و جدول مقایسه‌ای ارائه شد، گفت: در دوران‌های زیادی قبل از انقلاب، دوران مشروطه، ملی کردن نفت، انقلاب و جنگ توانستیم با اجماع و اقناع دستاوردهای بزرگی داشته باشیم و هرکجا که اجماع و اقناع نداشتیم با مشکل مواجه شدیم.

وی همچنین با مقایسه ارزش صادرات جهانی کالاها به تفکیک مناطق مختلف یادآور شد: ایران دچار دور تسلسل باطل شده است و تنها مواد معدنی صادر می‌کند و اگر بخواهیم از این دور تسلسل خارج شویم باید وارد بخش بیشتر تجارت جهانی شویم. بحرینیان تأکید کرد: برای رسیدن به اقتصاد ملی به استقلال سیاسی و اقتصادی نیاز داریم.

وی با بیان این که به دنبال ورود استقلال و قدرت اقتصادی، فرهنگ کشورهای خارجی به کشورمان وارد می‌شود، خاطر نشان کرد: در سال 87، 8 میلیارد دلار از صادرات غیرنفتی مربوط به مشتقات نفتی بوده است که اگر ارزش صادرات نفت و گاز را با صادرات غیرنفتی جمع کنیم، 407 میلیارد دلار می‌شود.

بحرینیان یادآور شد: تا به حال برنامه‌های توسعه و عمرانی توسط دولت‌ها نوشته شده‌اند و علاوه بر مشکلات در مواجهه با اقتصاد بین‌الملل به علت نداشتن راهبرد توسعه دچار دور باطل شده ایم.

وی با اشاره به وضعیت تورم ایران در بین 16 کشور مشابه جهان گفت: با مقایسه‌ای که از سال 2001 تا 2008 بین 16 کشوری که از نظر اقتصادی و جغرافیایی مشابه وضعیت ایران هستند درمی‌یابیم که ایران با تورم 4/25 درصدی در سال 2008 رکورد دار تورم بین 16 کشور جهان است. ضمن آنکه در طول سال‌های 2001 تا 2008 همواره ایران تورم دو رقمی را تجربه کرده است.

کاتوزیان: پرونده یک میلیارد دلار دولت توسط دادستان‌های دیوان محاسبات در حال بررسی است/ بخشی از درآمدهای نفتی و گازی به خزانه کشور واریز نشده است

رئیس کمیسیون انرژی مجلس با اشاره به جلسه مشترک با دیوان محاسبات تاکید کرد که پرونده یک میلیارد دلار همچنان مفتوح است.

به گزارش پارلمان نیوز در تاریخ 27 آبان 88 نوشت: حمیدرضا کاتوزیان در پاسخ به خبرنگار پایگاه خبری فراکسیون خط امام مجلس «پارلمان‌نیوز»، درباره جلسه مشترک شب گذشته کمیسیون انرژی با دیوان محاسبات گفت: «دیوان محاسبات بنا دارد تا با کمیسیون‌های مجلس ارتباط بیشتری داشته باشد و این ارتباط با کمیسیون انرژی شروع شده است و در این جلسه دیوان محاسبات نواقصی را در دستگاه‌های نفت و گاز برای ما باز کردند که برخی از ابعاد آن برای مجلس قابل پیگیری است و فکر می‌کنم دستگاه اجرایی خیلی دقیق‌تر از آنچه تاکنون عمل کرده باید در نحوه هزینه‌کرد و تخصیص منابع اعمال کند.»

وی افزود: «پرونده یک میلیارد دلار همچنان باز است و دادستان‌های دیوان محاسبات در حال بررسی این پرونده هستند.»

رئیس کمیسیون انرژی مجلس تصریح کرد: «تخلفات دولت در حوزه نفت و گاز شامل مواردی از جمله دیر واریز کردن درآمد ناشی از افزایش قیمت نفت از سوی دولت به خزانه است، انتظار بود که وزارت نفت و اقتصاد درآمدهای حاصله از افزایش قیمت فروش نفت را سریع‌تر به حساب ذخیره منتقل کنند اما بر اساس گزارش‌های موجود در این زمینه تاخیر وجود دارد که این تاخیر در آینده اثرگذار خواهد بود.»

وی با بیان اینکه در بخش گاز هم ابهاماتی در مورد عملکرد دولت وجود دارد، خاطر نشان کرد: «در این بخش هم عدم دقت وجود دارد و در پول‌هایی که باید واریز می‌شده کمبود وجود دارد.»

نماینده مردم تهران در پاسخ به این سوال که آیا در مورد پروژه کرسنت نیز بحثی صورت گرفت، ابراز داشت: «در این زمینه بحث مشخصی انجام نشد، اما دیوان محاسبات بر روی موضوع میدان مبارک بررسی‌هایی داشته و همچنان این بررسی ادامه دارد.»

کاتوزیان خاطر نشان کرد: «در دیوان محاسبات این نکته مهم است که آقای رحمانی‌فضلی رویه‌ای مدرن و جدید را به کار گرفته است و به شکلی به صورت روزانه مسائل بودجه را پیگیری می‌کند و در اختیار مجلس قرار می‌دهد و این بسیار مثبت است، زیرا ما دیگر گزارش تفریغ بودجه را که قبلا با یکی، دو سال تاخیر داشتیم، امسال به صورت همزمان خواهیم داشت.»

اعضای سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه را آزاد کنید!

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه، با انتشار بیانیه ای خواهان آزادی اعضای سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه شد. پنج تن از اعضای این سندیکا به اتهام دفاع از حقوق کارگران به زندان افتاده اند.

متن بیانیه:

باری دیگر شاهد زندانی شدن پنج تن از کارگران این مرز و بوم هستیم. فریدون نیکوفرد، جلیل احمدی، قربان علیپور، علی نجاتی و محمد حیدری مهر از فعالان سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه طی احکام صادره از طرف شعبه ۱ دادگاه ذرفول و تایید این حکم توسط شعبه ۱۳ دادگاه انقلاب اهواز برای مدت ۶ ماه راهی زندان شدند.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه ضمن محکوم کردن احکام زندان نامبردگان، برای دفعات مکرر مظلومیت کارگران را که در راستای احقاق حقوق خود به زندان افکنده شده اند، فریاد بر می آورد و این گونه اعمال را به شدت محکوم می کند. سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه با اعتقاد به بی گناهی افراد فوق الذکر و نیز دو تن از یاران خود؛ ابراهیم مددی و منصور اسالو خواهان آزادی بی قید و شرط همه ی کارگران زندانی است.

با امید به گسترش صلح و عدالت در همه جهان
سندیکای کارگران شرکت واحد
اتوبوسرانی تهران و حومه
آبان ۱۳۸۸

نامه محمد اولیایی

عالیجناب : دبیر کل محترم آی تی یو سی

احتراما"

اینجانب محمد اولیایی فرد وکیل پایه یک دادگستری و وکیل مدافع اعضای هیئت مدیره شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه به استحضار جنابعالی می رسانم ، حدود 4000 نفر از کارگران شرکت نیشکر هفت تپه در پی عدم دریافت دستمزد چندین ماه خویش از مجاری قانونی از جمله مراجعه به مسئولین شرکت متبوعه ، اداره کار منطقه ، فرمانداری ، استانداری و سایر مراجع ذیصلاح از شهریور تا آبان ماه سال 86 و از اردیبهشت تا تیر ماه سال 87 اقدام به اعتراض نمودند و از آنجا که شورای اسلامی کار به عنوان تنها نهاد کارگری آن شرکت علاوه بر اینکه بدلیل وابستگی به دولت و کارفرما(حتی در انتخاب اعضاء) توان حمایت از حق و حقوق صنفی کارگران را نداشته بلکه به دلیل همان وابستگی های مقید ، در جهت مخالف با منافع کارگران نیز عمل می نموده بدین لحاظ کارگران شرکت مذکور طی اقداماتی قانون سندیکای کارگری که قبلا" در سال 1353 تاسیس شده بود را بعنوان نهاد مستقل کارگری از دولت و کارفرما را با انتخاب هیئت مدیره ای احیاء یا بازگشائی نمودند که در این راستا اعضای هیئت مدیره سندیکا وفق وظایف قانونی خویش صدای اعتراض کارگران را به گوش مسئولین رساندند اما نه تنها هیچ نهاد یا مسئولی توجه ای به این اعتراض ها نکرد بلکه مامورین امنیتی و اطلاعاتی اعضای هیئت مدیره سندیکای نیشکر هفت تپه را نیز دستگیر و با بازجویی های فشرده و تهیه پرونده های واهی تحویل مقامات قضائی دادند لذا پیرو این امر طی 4 جلسه محاکمه علیرغم تقدیم لوایح و دفاعیات جامع حقوقی از سوی اینجانب ، اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگری نیشکر هفت تپه آقایان علیپور - نجاتی - احمدی - نیکوفرد - حیدری مهر ، توسط رای شعبه اول دادگاه انقلاب ذرفول به اتهام تبلیغ علیه نظام محکوم به یکسال حبس تعزیری و تعلیقی (تعلیق بمدت 5 سال) و 3 سال محرومیت از کاندیداتوری در هرگونه انتخابات کارگری گردیدند که با اعتراض اینجانب به عنوان وکیل مدافع اعضای هیئت مدیره سندیکا ، پرونده ای برای تجدید نظر خواهی به شعبه 13 دادگاه انقلاب اهواز ارسال که دادگاه تجدید نظر نیز عینا" رای اولیه را تایید نمود که با تایید رای صادره سریعا" شعبه اجرای احکام شهرستان شوش نسبت به اجرای حکم اقدام و اعضای هیئت مدیره سندیکا را جلب و دستگیر نموده و راهی زندان نمودند که البته اینجانب با قاطعیت اعلام می دارم که طبق هیچ ضوابط قانونی موکلین اقدام به تبلیغ علیه نظام ننمودند و احکام صادره برای موکلین اساسا" مغایر با موازین حقوقی بوده و در کمال بی عدالتی و

صرفاً بر اساس معیارهای امنیتی اصدار یافته زیرا که تنها خواسته موکلین بدور از هرگونه اقدام سیاسی صرفاً دریافت حقوق معوقه کارگران و احیاء یا بازگشایی سندیکای کارگری نیشکر هفت تپه بوده ولی مقامات قضائی در آراء صادره خود از سندیکای احیاء شده با عنوان ضد انقلابی یاد کردند در حالیکه اساساً ایجاد تشکلهای مستقل کارگری مستقل از دولت و کارفرما در قالب سندیکاهای کارگری علاوه بر مقوله نامه های بین المللی خصوصاً مقوله نامه های 87 و 98 و تفاهم نامه با سازمان جهانی کار، طبق ماده 20 و بند 4 ماده 23 اعلامیه جهانیحقوق بشر و بند 1 ماده 8 میثاق بین المللی حقوق اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی مورد قبول دولت ایران بوده که البته اصل 26 قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نیز موید اعلام آزادی چنین تشکل هایی می باشد .

لذا بنا بر موارد مطروحه اینجانب بعنوان وکیل اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگری نیشکر هفت تپه ضمن ابراز نگرانی از وضعیت موکلین خود که در شرایط نامناسبی همراه با بیم از اخراج از کار در زندان بسر می برند و نیز خانواده های آنها که در سخت ترین شرایط روحی و روانی و معیشتی قرار دارند از جنابعالی بعنوان دبیر کل محترم آی تی یو سی تقاضا دارم ضمن حمایت همه جانبه از موکلین، در خصوص وضعیت پرونده قضائی موکلین نیز پیگیری های لازم را مبذول فرموده تا با اعلام نقض حقوق موکلین به مقامات ایرانی امکان آزادی اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگری نیشکر هفت تپه فراهم گردد ضمناً احکام محکومیت موکلین به پیوست تقدیم می گردد .

با تجدید احترام

محمد اولیایی فرد وکیل پایه یک دادگستری

وکیل مدافع اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگری شرکت نیشکر هفت تپه

27/8/1388

تظاهرات اعتراضی کشاورزان داراب

حدود 50 نفر از کشاورزان روستای تیزاب شهر داراب در اعتراض به از بین رفتن امکانات آبیاری این روستا دست به تظاهرات زدند. آنان می گویند چند حلقه چاه تنها منبع تأمین آب برای ادامه کشت و کار محدود آن ها است، کشت و کار بسیار اندک و محدودی که با تحمل سخت ترین و فرساینده ترین کارها لقمه نانی به شکم گرسنه افراد خانواده آنان می رساند. این چاه ها اکنون در اثر بی توجهی دستگاه های مسئول دولتی به طور کامل پر شده اند و آب آن ها خشک شده است. کشاورزان اضافه می کنند که هیچ ریالی برای پرداخت هزینه حفاری چاه ها ندارند و خشک شدن آن ها در حکم از دست دادن کامل کار و خشک شدن شریان معیشت آن ها و افراد خانواده های آنان است.

منبع: آژانس ایران خبر

27 آبان 88

29 آبان، قانون کار 20 ساله می شود

نماینده گرمسار مدعی شد: باید حق اخراج برعهده کارفرما باشد

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 28 آبان 1388 آمده است: نماینده گرمسار در مجلس گفت: کارگر و کارفرما قرار است با کار و سرمایه در بنگاه اقتصادی کار ایجاد کنند اما هیچ امنیت لازم را ندارند.

عبدالرضا ترابی در گفت و گو با خبرنگار ایلنا با انتقاد از روابط کارگر و کارفرما گفت: درست نیست که کارفرما، کارگر را به بی مورد اخراج کند اما این هم درست نیست که کارگر با دلیل اخراج شود و مدتی بیکار باشد و حقوق این مدت را از کارفرما با رای اداره کار دریافت کند.

وی در پاسخ به اینکه دادن حق اخراج به کارفرما را تأیید می کنید، گفت: هیچ اخراجی بی دلیل نیست اگر کارگر کم کاری با کار شکنی کرده باید اخراج شود و اگر هم کارگاه به دلیل واردات بی رویه و سوءمدیریت تعطیل شده دلیل ندارد کارفرمای خرج کارگر را بدهد.

عضو کمیسیون اقتصادی مجلس با تأکید بر اینکه کارفرمایان به دنبال اصلاح قانون کار هستند، گفت: رابطه کارگر و کارفرما رابطه بیم و امید است که هنوز حل نشده و طرفین در نگرانی به سر می برند اما باید به این رابطه غیر مطمئن پایان داد.

وی با یادآوری اینکه در گذشته سه ماه دوره آزمایش برای کارفرما تعیین شده بود گفت: کارفرمایان از این فرصت استفاده کرده و قرار داد 89 روز می بستند تا کارگر را بیمه نکنند اما اکنون اگر کارگر یک هفته هم کار کنند باید بیمه باشد.

ترابی خواستار شرایطی شد که کارگر در اختیار کارفرما قرارگیرد و گفت: باید اخراج برعهده کارفرما باشد بدون آنکه مشکل ایجاد کند زیرا در حال حاضر همین قانون کار مانع استخدام شده است.

وی در پاسخ به اینکه هم اکنون نیز کارفرما به راحتی کارگر را اخراج می کند، گفت: مساله قانونی شدن است نه آنکه قانون را دور بزنند اکنون کارفرما از قانون اخراج هراس دارد بنابراین کارگر را استخدام نمی کند اما اگر حق اخراج آزاد شود استخدام نیز با خیال راحت صورت می گیرد.

نماینده گرمسار با تاکید بر اینکه حمایت از کارگر قانونی دست و پاگیر شده است، گفت: به زور که نمی شود از کارفرما بخواهی کارگش را نگه دارد و اگر هم این قانون را اجباری کنی کارفرما بلایی به روزکارگر می آورد که فرار را برقرار ترجیح دهد.

ترابی با یادآوری اینکه اجرای اصل 44 قانون اساسی بر تقویت بخش خصوصی تاکید دارد گفت: باید بخش خصوصی تقویت و حمایت شود بنابراین باید شرایط به گونه ای باشد که کارفرما با میل و رغبت کارگش را بخواهد.

پایان پیام

وزیر رفاه و تامین اجتماعی در تبریز: رسانه‌ها باید بیشتر به توضیح هدفمند کردن یارانه بپردازند

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنادر تاریخ 28 آبان 1388 آمده است: وزیر رفاه و تامین اجتماعی گفت: به اندازه لازم برای تشریح ابعاد و فواید لایحه هدفمند کردن یارانه ها کار انجام نشده است.

به گزارش خبرنگار اعزامی ایلنا به تبریز، صادق محصولی در حاشیه مراسم استقبال رئیس جمهور در جمع خبرنگاران در پاسخ به سوالی در مورد القای نگرانی پیرامون طرح هدفمندکردن یارانه ها در بین مردم و این که مسوولین نتوانستند این طرح را به درستی توجیه کنند، گفت: معتقدم رسانه‌های مختلف از جمله رسانه ملی باید بیش از پیش به توضیح پیرامون هدفمند کردن یارانه بپردازند.

وی در مورد راهکار برون رفت از این وضعیت گفت: راهکار این است که فواید کار و وضع فعلی که وضع آسیب است، برای مردم توضیح داده شود.

وزیر رفاه و تامین اجتماعی در پاسخ به سوالی در خصوص بازگشت بیمه ها از تامین اجتماعی به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی گفت: صحبت‌هایی با وزیر بهداشت خواهیم کرد و این مساله را حل می کنیم البته نظر رییس جمهور این است که سازمان ارایه‌کننده خدمات نباید خود خدمات را بخرد و باید این دو از هم متفاوت باشد.

پایان پیام

عضو کمیسیون قضایی مجلس در گفت‌وگو با ایلنا: لایحه هدفمندکردن یارانه‌ها مردم را نگران کرده است

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنادر تاریخ 28 آبان 1388 آمده است: عضو کمیسیون حقوقی قضایی مجلس هشتم با تاکید بر اینکه لایحه هدفمندکردن یارانه‌ها باعث ایجاد نگرانی در بین مردم شده است، گفت: مردم نگران این هستند که اگر لایحه اجرا و کالاها به ویژه انواع کالاهای اساسی گران شد چگونه با این گرانی کنار بیایند.

سیدینوس موسوی سرچشمه در گفت‌وگو با ایلنا با اعلام اینکه مردم کلیات لایحه هدفمندکردن یارانه‌ها را می‌دانند اما از جزییات آن بی‌خبرند، گفت: این بی‌اطلاعی به منطقه خاص تعلق ندارد و آن‌کس که در تهران زندگی می‌کند با آن فردی که در روستا زندگی می‌کند هر دو نگران اجرای این لایحه هستند.

وی کلیات لایحه هدفمندکردن یارانه‌ها که مردم از آن خبر دارند را تشریح کرد و گفت: همه مردم می‌دانند که قرار است یارانه‌ها از سوخت و کالاهای اساسی طرف مدت 5 سال برداشته شود و دولت در برابر حذف یارانه‌ها به دهک‌های پایین جامعه پول نقد می‌دهد اما اینکه چگونه پرداخت می‌شود و آیا با این پول دریافتی می‌توان پاسخگوی مشکلات تورم و گرانی بود هیچکس از آن اطلاع ندارد که همین امر باعث نگرانی مردم شده است که نمی‌دانند تا 5 سال به لحاظ اقتصادی چه بلایی بر سرشان خواهد آمد.

موسوی سرچشمه مردم را به 3 گروه تقسیم کرد و گفت: محرومان واقعی جامعه از طریق کمک‌های کمیته امداد و بهزیستی امرار معاش می‌کنند که برای این افراد هیچ چیزی تفاوت ندارد زیرا روزی‌شان همان مبلغ

محدود کمک هزینه است و شاید خوشحال هم بشوند.
وی گروه دوم را کشاورزان، کارمندان، کارگران و حقوق‌بگیران تعریف کرد و گفت: این افراد حقوق ثابتی دارند که با آن زندگی متوسطی را می‌گذرانند و نگران هستند که اگر قیمت حامل‌های سوخت بالا رفت و به تبع آن سایر هزینه‌ها نیز گران شد چگونه با این حقوق تعریف شده روزی بگذرانند.
وی گروه سوم را افراد مرفه توصیف کرد و گفت: این افراد خود را ایرانی می‌دانند و معتقدند اگر چه نیازی ندارند اما در حکومت اسلامی نباید بین فقیر و غنی تبعیض باشد و از این طریق اعتراض می‌کنند.
موسوی سرچشمه نگرانی عمده مردم را از اجرا لایحه اعلام کرد و گفت: مردم که به نمایندگان مراجعه می‌کنند می‌خواهند بدانند با گران شدن سوخت آیا کرایه اتوبوس، قطار، مسافرخانه، خدمات و... بالا نخواهد رفت و دولت چگونه می‌خواهد به افرادی که ماشین و ویلای ندارند یارانه استفاده از وسایط نقلیه و منازل اجاره‌ای را در سفرها بپردازد.
پایان پیام

نماینده قائم شهر در گفت‌وگو با ایننا: لایحه هدفمندکردن یارانه‌ها مساله شرعی نیست

به گزارش خیرگزاری کار ایران - اینلندر تاریخ 28 آبان 1388 آمده است: عضو کمیسیون انرژی مجلس هشتم با یادآوری اینکه لایحه هدفمندکردن یارانه‌ها مدت‌هاست مطرح شده است، گفت: این یک مساله شرعی نیست که از رویکرد فتوا به آن بنگریم بلکه مساله‌ای اقتصادی، سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و ملی است که باید تصویب و اجرا شود.
سیدعلی‌ادیانی‌راد با تاکید بر اینکه لایحه هدفمندکردن یارانه‌ها لازم الاجراست، گفت: همه آگاهان، نخبگان، اقتصاددانان منصف و دست‌اندرکاران بدون در نظر گرفتن تفکر جناح چپ یا راست در اصل هدفمندکردن یارانه‌ها ایرادی نمی‌بینند و آن را قبول دارند.
وی با اعلام اینکه سابقه هدفمندکردن یارانه‌ها به 20 سال گذشته باز می‌گردد، گفت: برنامه دوم، سوم و چهارم بر هدفمندکردن یارانه‌ها تاکید داشته و همه روسای جمهور گذشته نیز آن را قبول داشته و دارند بنابراین در بحث تصویب یا اجرا نباید دولت یا مجلس را در دوره خاص هدف گرفت و انتقاد کرد.
نماینده قائم شهر، لایحه هدفمندکردن یارانه‌ها را بحثی اقتصادی، سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و ملی دانست و گفت: این مباحث تعاریف ویژه خود را دارد و امری شرعی نیست که به فتوا نیاز داشته باشد یا مساله‌ای روانی نیست که به اظهار نظر روانشناسی نیاز مند باشد.
وی از اختلاف نظر دولت و مجلس بر سر لایحه خبرداد و گفت: همه این لایحه را قبول دارند اما اختلاف نظر در روش آن است و دیدید که مجلس شاکله لایحه دولت را بر هم ریخت اما فراموش نشود که اصول را بر هم نزد بلکه روش را تغییر داد.
عضو کمیسیون انرژی مجلس هشتم با تاکید بر اینکه مجلس معیار دولت را قبول دارد اما مصادیق را تغییر داد گفت: اگرچه تغییرات اساسی از سوی کمیسیون ویژه این لایحه اعمال شده اما باز هم در صحن علنی بحث و بررسی می‌شود که تغییرات احتمالی قابل پیش‌بینی است.
وی بر این مساله که ملاک آن‌چیزی است که به تصویب مجلس و تایید شورای نگهبان برسد تاکید کرد.
ادیانی‌راد اصحاب رسانه و هم فعالان را به اطلاع رسانی فراخواند و گفت: باید به مردم محاسن و معایب این لایحه را به دقت اطلاع رسانی کنیم تا جو نگرانی به حداقل ممکن کاهش یابد.
پایان پیام

مقاله فایننشیال تایمز درباره بحران سوخت در ایران چرا یارانه‌ها قطع می‌شود

روز آنلاین ثر 28 آبان 88 نوشت: سومین کشور جهان از حیث مصرف سالانه گاز طبیعی کدام است؟ پاسخ این سؤال، ایران است. مقام‌های اول و دوم به ایالات متحده و روسیه اختصاص دارد. این درحالی است که چین برای این منظور بیشتر به ذخایر عظیم ذغال سنگ خود وابسته است.
اینکه ایران پاسخ سؤال بالاست، نشان دهنده تأثیر یارانه‌های دولتی بر میزان مصرف است. نیاز به گاز طبیعی در بازار ایران در فاصله سال‌های 2000 تا 2008 سالانه 9 درصد رشد کرده است. این موضوع، تقاضای داخلی گاز را ظرف هشت سال گذشته از 62 میلیارد متر مکعب به 122 میلیارد متر مکعب رسانده است. تولیدات کشور نتوانسته است پاسخگوی این حجم از تقاضا باشد.

ایران به همراه قطر صاحب عظیم ترین میداین گاز طبیعی دنیاست. با این حال، ایران یک وارد کننده گاز است و این محصول را از طریق خطوط لوله از ترکمنستان و ترکیه وارد می کند. سازمان آی-اچ-اس گلوبال اینسایت معتقد است اوضاع رو به وخامت بیشتر می رود: «انتظار می رود کمبود گاز در زمستان آینده بیشتر باشد، زیرا ایران نتوانسته است امکانات گازی بیشتری فراهم کند و یا آنرا در مناطق پرجمعیت توسعه دهد. این موضوع، کشور را به سوی خرید حجم بیشتر گاز با قیمت بیشتر از قبل از ترکمنستان سوق داده است و بار مالی اضطراری بر دولت تحمیل کرده است.» با در نظر گرفتن بهای بسیار بیشتر نفت نسبت به گاز طبیعی، استفاده ایران از گاز طبیعی منطقی به نظر می رسد. دلیل دیگری نیز وجود دارد: اینکه ایران از تقاضای افسار گسیخته برای نفت رنج می برد. اما چرا؟ یارانه ها

صاحبان وسائل نقلیه در ایران می توانند ماهانه 100 لیتر بنزین به بهای لیتری 1000 ریال (10 سنت) خریداری کنند. حتی اگر مصرف آنها بالاتر باشد، می توانند بنزین مازاد خود را به چهار برابر قیمت تهیه کنند. البته جیره ماهانه رانندگان تاکسی بیشتر از این مقدار است. اما تحمل این یارانه ها فراتر از توان دولت است و تهران در فکر کاهش یارانه هاست. تحلیل سازمان آی-اچ-اس در این مورد چنین است: «بحث های مربوط به قطع فوری یارانه ها نشان می دهد وضعیت مالی ایران چقدر بغرنج است. این درحالی است که جمهوری اسلامی هنوز باید 40 درصد بنزین مورد نیاز را با بهای به مراتب بیشتر نسبت به بهای یارانه ای، با نرخ بین المللی، برای مردم فراهم کند.» باید گفت تمامی این مسائل، ابعاد سیاسی نیز دارند. برخی تحلیلگران می گویند ایران در خفا امیدوار است ایالات متحده دست به تحریم بنزین ایران بزند تا آنها واشنگتن را به دلیل لزوم قطع یارانه ها مورد سرزنش و شمتانت قرار دهند.

در این میان، استفاده بهینه از انرژی می تواند سبب کاهش «نیاز» ایران به استفاده از نیروگاه هسته ای به عنوان یک منبع انرژی بشود. با در نظر گرفتن آلودگی وحشتناک در ایران، اختصاص یارانه اثرات سوء زیست محیطی نیز به همراه دارد. اگر از دریچه بازتری به این ماجرا نگاه کنیم، قطع کردن یارانه ها سبب کاهش تولید آلاینده های کربنی خواهد شد. اخیراً فاتح بیرونی رئیس اقتصادی آژانس بین المللی انرژی به فایننشیل تایمز گفت: «در سطح جهانی، حذف یارانه بر سوخت های فسیلی در 20 کشور بزرگ غیر عضو در سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD)، نظیر چین، هند، اندونزی، پاکستان، تایلند، مالزی، چین تاییه و ویتنام، می تواند تولید جهانی آلاینده دی اکسید کربن را تا سال 2050 به میزان 13 درصد کاهش دهد.» فایننشیل تایمز، کارولا هویوس منبع: فایننشیل تایمز

احمد توکلی با انتشار بیانیه ای تشریح کرد

پیامدهای تامین نظر دولت در لایحه یارانه ها

روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد در تاریخ 28 آبان 88 خبر داد: توکلی خطاب به رییس جمهور: حتی اگر تاسیس صندوق را با مصالح و قانون سازگار می دانستیم و تصویب هم می کردیم، ثبات مورد نظر شما قابل تامین نبود. در واقع انتظار دستیابی به قانون هدفمند کردن یارانه ها در شکلی که تغییر پذیر نباشد، تنها با تعطیلی مجلس ممکن است.

روایت انتقادی احمد توکلی از جلسه کمیسیون ویژه با احمدی نژاد

تامین خواسته های دولت یعنی تعطیلی پارلمان

مگر رییس جمهور می تواند يك تنه کشور را با این همه مشکلات اداره کند و بر صندوقی که به اندازه يك سوم تا نصف بودجه عمومی کشور اعتبار دارد نیز نظارت نماید؟ وقتی صندوقی مستقل باشد و دخل و خرجش به وسیله مجلس کنترل نشود، شیب حرکت دولت در گران کردن قیمت کالاهای مشمول قانون از کنترل خارج خواهد شد.

دنیای اقتصاد- دو روز پس از نشست اعضای کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی مجلس با محمود احمدی نژاد و تشکیل کمیته ویژه ای برای حل اختلاف دولت و مجلس بر سر لایحه یارانه ها، احمد توکلی، رییس مرکز پژوهش های مجلس، با نگارش یادداشتی، گزارشی از این جلسه منتشر و مواضع و دیدگاه های خود را نسبت به موارد مطرح شده در این جلسه عنوان کرد.

در این یادداشت که روز گذشته در صحن علنی مجلس میان نمایندگان توزیع شد، با اشاره به انتظار دولت مبنی بر ثبات قانونی برای اجرای هدفمند کردن یارانه‌ها آمده است: «انتظار دستیابی به قانون هدفمند کردن یارانه‌ها در شکلی که تغییرپذیر نباشد، در واقع تنها با تعطیلی مجلس ممکن است.» احمد توکلی همچنین تأکید کرده است که تاسیس صندوق یا موسسه ای تحت نظر رییس‌جمهور «برای هزینه کردن مبالغ هنگفتی که اندازه آن با بودجه عمومی دولت قابل قیاس است»، به صلاح کشور و مردم نیست و «بهترین جا برای سوء استفاده افرادی خواهد بود که از بالاترین سطوح تا پایین ترین مراتب دولت حضور دارند» و «میل شدیدی برای کسب منافع مادی از کیسه عمومی برای مقاصد شخصی و سیاسی دارند.» متن کامل یادداشت احمد توکلی که خطاب به نمایندگان مجلس نوشته شده، به این شرح است: «همکاران ارجمند! مستحضرید که هفته گذشته بررسی لایحه هدفمندکردن یارانه‌ها در مجلس به پایان رسید ولی رییس جلسه به عذر اینکه ممکن است کمیسیون ویژه ماده‌ای الحاقی داشته باشد، ختم رسیدگی را اعلام نکرد. عصر شنبه 23/8/88 کمیسیون ویژه در قانونی بودن و لااقل مفید بودن ماده الحاقی مزبور به نتیجه نرسید. در عین حال چون در ضرورت کمک به دولت برای اجرای این مهم اتفاق نظر وجود داشت، تصمیم گرفته شد ملاقاتی با دولت صورت پذیرد تا طرفین دغدغه‌های یکدیگر را استماع و چارمجویی کنند. این ملاقات روز دوشنبه 25/8/88 با حضور 10 عضو از کمیسیون ویژه و آقای ابوترابی نایب رییس از مجلس در حضور ریاست‌جمهور و تعدادی از معاونان و وزرا تشکیل شد. پس از مصاحبه آقای احمدی‌نژاد در رسانه‌ها در این باره بر خود لازم دیدم خلاصه گزارش این نشست را به اطلاع نمایندگان و عموم مردم شریف برسانم.

الف: اهمیت این مصوبه و آثار آن، برای مردم و کشور بسیار بالا است. فشار اصلی کار نیز بر دوش قوه مجریه است. گرچه مجلس در فرآیند تصمیم‌گیری و نظارت دخیل است و زحمت کشیده و باید ناظر بر صحت اجرای کار باشد، ولی تقنین و نظارت کجا و اجرای قانون با پیچیدگی‌های عرصه عمل کجا؟ کشیدن این بار برای این دولت نیز که عزم و همتش را مهیا کرده، سنگین است و هر چه بشود نباید از یاری دریغ نمود. ب: همین سنگینی کار تفاهم بین قوا را برای اجرایی شدن ضروری می‌سازد. این تفاهم امری است که هم دلیل عقلی و هم دلیل نقلی برای آن وجود دارد. انجام کارهای بزرگ در کشور که آثار مثبت و منفی بزرگ برای آن محتمل است جز با همدستی قوای کشور، شدنی نبوده و نیست. رهبر معظم انقلاب نیز مکرراً همین مطلب عقلی روشن را به قوای سه‌گانه به ویژه دولت و مجلس تذکر داده‌اند. البته تفاهم یک طرفه نیست بلکه جاده‌ای دو طرفه است که با نزدیک شدن طرفین به یکدیگر میسر است (مفادین بند سر آغاز سخن بنده در نشست دوشنبه بود).

ج: در جلسه روز دوشنبه ابتدا آقای مصباحی و آقای ابوترابی از دولت خواستند که صریحاً درخواست اصلی خود را بیان دارند. آقای عزیزی با ذکر میانی کار بر ضرورت و انحصاری بودن راه اجرا تأکید کردند، که به زعم ایشان چیزی جز صندوق باهویت موسسه عمومی غیردولتی نمی‌تواند باشد. آقای رییس‌جمهور در ادامه مجدداً مطالبی مشابه آنچه در جلسه علنی سه‌شنبه 12/8/88 بیان فرموده بودند، ارائه کردند. محورهایی را که تأکید داشتند، چنین بود:

- همه باید از صمیم قلب خواهان اجرای این کار باشیم.
- خواستن، البته لوازمی دارد که از جمله آن چیزی است که آقای عزیزی گفت.
- ما تنها با ساختار پیشنهادی دولت (صندوق) می‌توانیم اجرا کنیم و این ساختار لاجرم است.
- پنج ساله کردن دوره اجرا به جای سه ساله به خدا به ضرر مردم است.
- ما اصرار نداریم باین همه بار موجود، بار جدید سنگینی را بپذیریم. اما اگر ساختار پیشنهادی ما پذیرفته شود، همه چیز را تضمین می‌کنیم چه امنیتی، چه اقتصادی، چه تولیدی و وضع 60-70 درصد مردم نیز بهتر و عادلانه می‌شود.

در مقابل گفته شد که خواسته دولت در دو مطلب خلاصه می‌شود:

اول) باز بودن دست دولت در اجرا برای سرعت و انعطاف عمل دوم) ثبات تصمیمات در مسیر اجرا. استدلال شد که به دلایل عقلی و تجربی (در ادامه این سطور شرح داده می‌شود) و محدودیت‌های قانونی، تأمین این خواسته‌ها در شکل صندوق نشدنی است. از جمله تاسیس صندوق با اصول 52، 53 و 55 قانون اساسی در تعارض است و علاوه بر آن در این مرحله به دلیل تصویب ماده 13 در مجلس، هر تغییری خلاف قانون آیین‌نامه داخلی است.

به ویژه آن‌که حتی اگر تاسیس صندوق را با مصالح و قانون سازگار می‌دانستیم و تصویب هم می‌کردیم، ثبات مورد نظر شما قابل تأمین نبود، چرا که اختیار نمایندگان مجلس برای لغو، اصلاح، تخصیص، تقید یا ملغی‌الاثر کردن موقت یا دائمی قانون سلب شدنی نیست. هر قانونی، با رعایت آیین‌نامه داخلی، بعد از تصویب با ارائه طرحی به امضای 15 نماینده می‌تواند در معرض تغییر قرار گیرد (اصل هفتاد و چهارم قانون اساسی) در واقع انتظار دستیابی به قانون هدفمند کردن یارانه‌ها در شکلی که تغییرپذیر نباشد در واقع تنها با تعطیلی

مجلس ممکن است.

در عین حال با توجه به جمیع جهات کارشناسی و حقوقی، اینجانب پیشنهادهای زیر را تقدیم کردم:

1) اعلام پایان رسیدگی به لایحه که طبق آیین‌نامه ناگزیر از آن هستیم، بیش از این به تاخیر نیفتد و مصوبه به شورای نگهبان برود.

2) در مرحله رفع ایرادات شورای نگهبان، هر قدر آیین‌نامه اجازه می‌دهد، برای آسانی اجرا، اصلاحات مقدر را انجام می‌دهیم.

3) قانون پس از نهایی شدن به دولت ابلاغ شود و دولت اصرار بر داشتن صندوق نکند.

4) برای خاطر جمع کردن دولت در قانون بودجه سال 89 که دو ماه دیگر به مجلس می‌آید، تنخواه گردان مناسب به طور جداگانه در اختیار دولت قرار می‌دهیم.

5) دولت در چند ماه باقیمانده از سال تمام آیین‌نامه و دستورالعمل‌های لازم را تدوین و تصویب کند، کارت اعتباری یارانه‌ها را آماده سازد، حساب بانکی برای جامعه هدف باز کند، از اول سال با استفاده از تنخواه تصویبی مجلس حساب‌ها را پر کند، بعد به اصلاح قیمت‌ها اقدام کند.

6) در قانون برنامه پنجم که تا پایان سال باید به تصویب برسد، قانون هدفمند کردن یارانه‌ها را با اصلاحات مقدر تنفیذ می‌کنیم، تا تغییر آن تنها با رای دو سوم نمایندگان مقدر باشد (ثبات نسبی)

7) در قانون بودجه و قانون برنامه مسوول اجرای قانون هدفمند کردن را وزارت اقتصاد و دارایی قرار می‌دهیم، چون تمامی عوامل تشخیص، تسجیل، تعهد و پرداخت هزینه‌ها (چیزی که دولت را نگران از طولانی شدن اجرای تصمیمات می‌کند) و همچنین خزانه و بانک‌ها در اختیار این وزارتخانه است کارها با اعمال اراده یک نفر به طور متمرکز قابل تعقیب است و قدرت انعطاف و حرکت بالا می‌رود.

8) بدین ترتیب چون کار قانونی و با تفاهم پیش می‌رود، اگر هم در عمل مشکل پیش آمد، مجلس آمادگی بیشتری خواهد داشت تا گره گشایی کند و اگر ضرورتی پیش آمد و چارچوب قانون مانع تصمیم‌گیری بود، رهبری برای حل مشکل به نفع مردم دخالت می‌فرمایند.

در ادامه بحث آقای رییس‌جمهور بر مواضع قبلی تاکید کردند و فرمودند شما مثل فوتبال عمل کنید که دست کاپیتان را باز می‌گذارند تا تیم خود را آرایش دهد و هدایت کند و از او تنها نتیجه را می‌خواهند. مجری اینجا می‌گوید من تنها به ترتیب خاصی می‌توانم قانون را اجرا کنم اگر ترتیب را عوض می‌خواهید بکنید، لایحه را رد کنید. البته آقای رییس‌جمهور توجه فرمودند که باز بودن دست کاپیتان در سامان دادن به بازی، تابع قواعد فیفا است. همانطور که قوای مجریه و مقننه مجبورند تابع قواعد قانون اساسی باشند. آقای احمدی‌نژاد اضافه کردند که تشکیل صندوق به شکلی که می‌خواهیم خلاف قانون اساسی نیست. آقای فرهنگی در پاسخ فرمود که در مرحله بررسی مجلس، تشخیص مغایرت یک ماده با قانون اساسی با اکثریت نمایندگان است که در این مورد نزدیک به 180 نماینده رای به تغایر تاسیس صندوق با اصول 53 و 55 دادند بنابراین دولت از اصرار صرف نظر کند تا راه دیگری بیندیشیم.

آقای رییس‌جمهور همچنین تاکید داشتند که هیچ وزارتخانه‌ای نمی‌تواند این مأموریت را اجرا کند بلکه به ساختار و ساز و کار مستقلی نیاز است، مثلاً تنها برای اصلاح مستمر اطلاعات جمع‌آوری شده در هر شهرستان محتاج تاسیس یک دفتر هستیم. رد و بدل مطالب ادامه یافت (در اواخر جلسه بنده حضور نداشتم و این قسمت را از قول رییس کمیسیون ویژه و یکی از اعضای حاضر نقل می‌کنم) تا سرانجام، چون نتیجه روشنی حاصل نشد قرار شد از دولت و کمیسیون چند نفری بنشینند و به یک راه حل برسند. آقای رییس‌جمهور نیز فرمودند من نامه استرداد لایحه را پس نمی‌گیرم تا ببینم نتیجه کار این کمیته چه می‌شود. کمیته مزبور نیز طی چند ساعت مباحثه به این نتیجه رسید که کمیسیون ویژه یک ماده به شرح زیر به عنوان ماده‌الحاقی به صحن علنی پیشنهاد کند:

«ماده الحاقی- به دولت اجازه داده می‌شود ظرف مدت یک ماه پس از تصویب این قانون، سازمانی به نام سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها با استفاده از امکانات و نیروهای موجود دولت، جهت اجرای این قانون تاسیس کرده و وجوه حاصل از اجرای این قانون را که به خزانه واریز می‌شود عیناً پس از وصول به طور مستمر برداشت کرده و در اختیار سازمان مزبور جهت اجرای اهداف این قانون و تکالیف مندرج در آن قرار دهد تا برابر آن هزینه نماید.

اساسنامه سازمان مذکور شامل ماهیت حقوقی، ارکان و چگونگی تشکیل و وظایف و اختیارات آن ظرف یک ماه توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی و معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری پیشنهاد و به تصویب هیات وزیران می‌رسد.

د: نکته قابل توجه این است که آیا اساساً تشکیل صندوقی مستثنی از نظارت دیوان محاسبات، برای هزینه کردن مبالغ هنگفتی که اندازه آن با بودجه عمومی دولت قابل قیاس است و سپردن اختیار آن به موسسه‌ای که تحت نظر رییس‌جمهور اداره خواهد شد (پیشنهاد دولت) به صلاح کشور و مردم است؟ و در مقابل ذکر مقدار درآمد حاصل از افزایش قیمت‌های حامل‌های انرژی و کالاهای اساسی در بودجه سالانه و تمرکز در یک

حساب خزانة دولت و ذکر مقدار کلي سهم خانوارها، بنگاه‌هاي اقتصادي و دولت از اين درآمد در سه ردیف بودجه سالانه مانع کار و اسباب شکست است؟
جواب هر دو سوال به دلایل زیر منفي است:

(1) اين که در قانون اساسي الزام شده که بودجه سالانه کل کشور شامل کلیه دریافت‌هاي دولت می‌شود و همه دریافت‌ها باید در خزانهداري کل متمرکز شود و همه پرداخت‌ها باید در حدود اعتبارات مصوب در بودجه صورت گیرد (اصل 52 و 53) یا این که دیوان محاسبات کشور ملزم شده است که به تمامی هزینه‌هاي هر دستگاهی که به نحوی از انحا از بودجه کل کشور استفاده می‌کند، رسیدگی کند، حاصل قرن‌ها تجربه بشري از ضرورت نظم و انضباط مالي و شفافیت عملکرد دولت‌هاست (صرف‌نظر از اشخاص) این امر ضروري، کنترل قدرت از سوءاستفاده احتمالي از ثروت متعلق به مردم است. شکست این قاعده مهم ماليه عمومي به نیت خیر نیز که باشد، زیانبار است، هر دولتی می‌خواهد بر سر کار باشد، از این حیث تفاوتی نمی‌کند.
(2) این دولت فقط شخص ساده زیست و کم توقعی از نظر مواهب زندگی مانند آقای احمدی‌نژاد نیست. متأسفانه در دولت از بالاترین سطوح تا پایین‌ترین مراتب افرادی هستند که میل شدیدی برای کسب منافع مادي از کیسه عمومي برای مقاصد شخصی یا سياسي دارند.

صندوق مزبور با این ساز و کار و سرمایه نجومی جمع شده در آن، بهترین جا برای سوءاستفاده این افراد است. مگر رییس‌جمهور می‌تواند يك تنه کشور را با این همه مشکلات اداره کند و بر صندوقی که به اندازه يك سوم تا نصف بودجه عمومي کشور اعتبار دارد نیز نظارت نماید. این نشدنی است، مگر هم اکنون چند سال نیست که داد رییس‌جمهور از فساد بانك‌ها بلند است و کاری هم صورت نگرفته است؟

(3) بررسی سفرهاي استانی و لوایح بودجه سالانه در سال‌هاي گذشته نشان می‌دهد که تصمیمات و تعهدات بدون منبع کافي مکرراً صورت گرفته است، البته لوایح بودجه چون به مجلس می‌آید از این حیث کمی اصلاح می‌شود. آیا به پشتوانه چنین صندوقی که دخل و خرج آن نظارت مجلس را ندارد، این روند نادرست که بدهکار کردن و بستن دست نسل بعدی است، اتفاق نمی‌افتد؟ در همین سفر اخیر دولت به مشهد، يك هزار میلیارد تومان تعهد فرهنگی پذیرفته شده است. به تصویب کجا؟ از چه منبعی؟

(4) شفافیت یکی از پایه‌هاي بودجه‌ریزی و دخل و خرج دولت‌هاست. تمامی تحقیقات علمی داخلی و خارجی در این باره نشان می‌دهد که هرچه شفافیت بیشتر باشد، سلامت مالي و کارایی دولت‌ها و اقتصاد ملي بیشتر است. اهمیت این موضوع آن‌چنان بالاست که نام بزرگترین و معتبرترین سازمان بین‌المللی ضد فساد شفافیت بین‌المللی (Transparency International=TI) است.

وقتی صندوقی با آن مشخصات تشکیل شود کمترین حد شفافیت را خواهد داشت و بسیاری اتفاقات خواهد افتاد که دودش هم به چشم ملت می‌رود، هم دولت، البته شاید تا موقع کشف فسادهاي بعدی، دیگر دوره خدمت این دولت به سر رسیده باشد.

(5) با اصراری که رییس‌جمهور بر تاسیس صندوق با ساز و کار و ساختار مستقل و جدید دارد، باید منتظر بود تشکیلات عریض و طویلی در کنار وزارتخانه‌ها شکل بگیرد و مالکیت و دخالت دولت افزایش یابد. امری که با سیاست‌هاي کلي اصل چهل و چهار قانون اساسی (که انقلاب اقتصادی خوانده شده است) در تعارض آشکار است.

(6) وقتی صندوقی مستقل باشد و دخل و خرجش به وسیله مجلس کنترل نشود، شیب حرکت دولت در گران کردن قیمت کالاهای مشمول قانون از کنترل خارج خواهد شد. رییس دولتی که قسم جلاله می‌خورد که تعدیل دوره اجرای قانون از سه سال به پنج سال به ضرر مردم است، با وجود این صندوق بی‌نظارت و کنترل، در مسیر اجرا چگونه عمل خواهد کرد؟ در آن صورت بر سر مردم و انقلاب چه خواهد آمد؟

(7) مجلس به دلایل عقلی و کارشناسی و نیز مغایرت آشکار با قانون اساسی و قوانین مهم با تشکیل صندوق مخالفت کرد. به جای آن ماده 13 را تصویب نمود که براساس آن هر سال دولت باید در يك ردیف درآمدی و سه ردیف هزینه‌ای مجلس را از برنامه یکساله خود در اجرای این قانون مطلع سازد. وقتی می‌خواهد بگوید در سال آینده از محل گران کردن چقدر درآمد کسب می‌کنم مجبور است جدول ترکیب قیمت‌ها را بگوید، پس نمایندگان مردم می‌توانند با توجه به تحمل توده‌هاي ملت و تولیدکنندگان، این جدول را ارزیابی کنند و با بالا و پایین بردن سقف درآمد، بدون بستن دست دولت در تدوین جدول، تصحیح مسیر کنند. وقتی هم که دولت سه ردیف هزینه‌ای برای جبران حذف یارانه و هدفمند ساختن آن ارائه می‌کند، اطلاعات مربوط به سال جاری را عرضه می‌کند و تا اندازه‌ای شفافیت حاصل می‌شود. در پایان هر سال نیز دیوان محاسبات با ارزیابی اسناد صحت عملکرد را می‌سنجد و چراغ راه را روشن می‌سازد.

(8) واگذاری وظیفه اجرای این قانون به وزارت اقتصاد و دارایی و ملزم ساختن همه دستگاه‌ها به همکاری با اراده رییس‌جمهور، باعث می‌شود که کارشکنی یا تعلل و ناهماهنگی به حداقل برسد. تمامی عوامل مالی ذیربط از خزانهدار کل تا ذی‌حساب‌ها و از بانك‌ها تا حساب‌رسان تحت امر وزیر اقتصاد و هم وزرا با تکلیف قانونی و اقتدار رییس‌جمهور کمک کار وی هستند. با این تفاوت که مجلس با هزینه کمی می‌تواند وزیر را زیر

سوال و استیضاح بکشاند، ولی آیا اگر صندوق بد عمل کرد سوال و استیضاح رییس‌جمهور کم هزینه است؟

ه: پیشنهاد اخیر کمیته دولت و چند عضو کمیسیون ویژه نیز اولاً تأمین‌کننده نظر دولت نیست، زیرا هر سازمانی طبق قانونی مدیریت خدمات کشوری (مصوب 1386- فصل اول- تعاریف) یا وزارتخانه است یا موسسه دولتی یا شرکت دولتی یا موسسه عمومی غیردولتی، دخل و خرج سه تایی اول باید در بودجه سالانه بیاید که دولت خواهان آن نیست و چهارمی یعنی موسسه عمومی غیردولتی (شکل پیشنهادی دولت) باید بیش از نصف بودجه سالانه‌اش از منابع غیردولتی تأمین شود که در این جا بی‌معنا و نشدنی است. علاوه بر این، پیشنهاد به کمیسیون ویژه در این مرحله با مواد 150 و 152 قانون آیین‌نامه داخلی مجلس، معارض است و ارجاع کار از طرف رییس به کمیسیون نیز در این مرحله با آیین‌نامه ناسازگار است.

و: راه درست، همکاری و تفاهم در چارچوب‌های قانونی و نظرات رهبری است. کنار گذاشتن موقت هر قانونی نیز وقتی میسر است که رهبری دستوری صادر بفرمایند که آن هم بر اساس موازین و روحیات رهبر معظم انقلاب، تا ضرورت و مصلحت عامه اقتضا نکند محقق نمی‌شود. اصرار بر مواضع و عدم تنازل و توقعات فراقانونی مانع همکاری و تفاهم است. همه از این عیوب بپرهیزیم و در این امر مهم همراه شویم.»

نفت نیامد، لبنیات هم از سفره‌ها می‌رود

به نوشته سایت آینده در تاریخ 28 آبان 88 آمده است: آمارها نشان می‌دهد سرانه مصرف شیر ایرانیان 91 کیلوگرم در سال است، و این یعنی این که ایرانی‌ها کمتر از یک سوم اروپایی‌ها با سرانه مصرف 300 کیلوگرم، شیر مصرف می‌کنند.

به نوشته خبر آنلاین این کمبود مصرف باعث شده درصد از مردم کشور با کمبود کلسیم مواجه باشند ۹۰. و بر اساس برخی آمارها سن پوکی استخوان در ایران نزدیک به 25 سال کمتر از نرم جهانی باشد این آمارها زمانی بیشتر تأسف‌آور می‌شود که دکتر محمود نجفی رئیس هیأت‌مدیره مجتمع تشکل‌های صنایع غذایی و مدیر عامل شرکت صنایع شیر ایران از کاهش 20 درصدی مصرف لبنیات در سال جاری خبر می‌دهد

برداشتن یارانه شیر ظرف 5 سال

با وجود همه این آمارها در روزهای گذشته مجلس در طرح هدفمندکردن یارانه‌ها به مصوبه‌ای رأی داد که دولت را موظف می‌کند یارانه شیر را ظرف 5 سال بردارد در حالی که یارانه دارو همچنان به قوت خود باقی است.

اقدامی که یکی از اعضای کمیسیون بهداشت و درمان مجلس با واژه متأسفانه از آن یاد می‌کند و می‌گوید: باقی ماندن یارانه دارو آن چیزی نبود که دولت می‌خواست و اعضای کمیسیون بهداشت و درمان نیز با آن مخالف بودند اما متأسفانه این اتفاق افتاد و یارانه دارو بر جا ماند.

دکتر محمدرضا رضایی معتقد است: دولت با طرح هدفمندی یارانه‌ها قصد دارد قدرت خرید اقشار ضعیف جامعه را افزایش دهد و این درست نیست که برخی می‌گویند با اجرای این لایحه شاهد جهش قیمت‌ها در بازار هستیم.

وی در بخشی از سخنانش به کاهش مصرف لبنیات در کشور اشاره می‌کند و می‌گوید: عموم مردم از فواید لبنیات آگاهی کافی ندارند و اطلاع‌رسانی در این باره صورت نگرفته است در حالی که لبنیات می‌تواند یکی از جایگزین‌های خوب پروتئین برای خانواده‌هایی باشد که کمتر می‌توانند از گوشت استفاده کنند.

رضایی می‌افزاید: با اجرای طرح هدفمندکردن یارانه‌ها یارانه انرژی که بخش زیادی از یارانه‌ها را به خود اختصاص می‌داد و تنها 30 درصد مردم جامعه از آن بهره می‌بردند به همه مردم تعلق می‌گیرد و به این ترتیب قدرت خرید دهک‌های پایین جامعه افزایش خواهد یافت.

وی در پاسخ به این موضوع که حذف یارانه غذا و برجا ماندن یارانه دارو نشان‌دهنده درمان‌محوری در کشور است و نه نگاه پیشگیرانه می‌گوید: متأسفانه برداشت مجلس این بود که اگر یارانه دارو برداشته شود بیماران

دچار مشکلات زیادی می‌شوند و یا فوت می‌کنند. در حالی که درآمد حاصل از این یارانه می‌توانست به سمت تأمین اجتماعی و رفاه عمومی برود.

این نماینده مجلس اضافه می‌کند: در کشور ما مردم گرایش زیادی به مصرف دارو دارند و این تبدیل به یک فرهنگ در جامعه شده است. در حالی که باید با اطلاع‌رسانی دقیق این فرهنگ را با فرهنگ پیشگیری عوض کرد و مردم را به سمت تغذیه و زندگی سالم سوق داد.

کارخانه‌های تولید لبنیات، مواد اولیه ندارند

از سوی دیگر علی احسان ظفری مدیر عامل اتحادیه تعاونی‌های مواد لبنی درباره کاهش مصرف مواد لبنی در کشور می‌گوید: آماری از مصرف لبنیات میان مردم وجود ندارد و آنچه در مورد کاهش مصرف گفته می‌شود آماری است که کارخانه‌های تولیدکننده از کاهش فروش خود ارائه داده‌اند.

وی به پایین بودن مصرف لبنیات در ایران نسبت به نرم جهانی اشاره می‌کند و می‌افزاید: سرانه مصرف لبنیات در جهان حدود 170 کیلو است در حالی که این آمار در ایران تنها 80 کیلو در سال است که اولین دلیل آن نیز به قدرت خرید مردم بازمی‌گردد. ظفری یکی دیگر از دلایل این امر را کمبود مواد اولیه ذکر می‌کند و می‌گوید: هم‌اکنون کارخانجات تولید مواد لبنی در کشور تنها با 60 درصد ظرفیت خود فعالیت می‌کنند زیرا مواد اولیه و شیر خام کافی در اختیار ندارند.

وی با اشاره به عدم نظارت دولت بر قیمت شیر خام ادامه می‌دهد: قیمت شیر خام به صورت افسار گسیخته‌ای هر روز بالاتر می‌رود و نظارتی بر آن وجود ندارد در حالی که قیمت محصولات به شدت کنترل می‌شود. دولت بر تولید شیر یارانه‌ای و بسیاری دیگر از محصولات تسلط کامل دارد و 45 درصد تولید کارخانه‌ها از طریق دولت ارائه می‌شود. به این ترتیب اجازه هیچ‌گونه افزایش قیمتی به کارخانه‌ها داده نمی‌شود. مدیر عامل اتحادیه تعاونی‌های تولیدکننده فرآورده‌های لبنی تأکید می‌کند: هیچ‌گونه افزایش قیمتی در روزهای اخیر در لبنیات نداشته‌ایم و قیمت تولیدات لبنی کاملاً ثابت است.

وی در خصوص تأثیرات احتمالی حذف و هدفمندی یارانه‌ها بر قیمت لبنیات می‌گوید: به گفته دولت این طرح برای افزایش قدرت خرید دهک‌های پایین جامعه است از این رو این به مکانیزم‌های دولت برمی‌گردد که چه تدابیری برای افزایش قدرت خرید مردم پیش‌بینی کند و گر نه افزایش قیمت‌ها قطعاً بر میزان مصرف تأثیر دارد هرچند هنوز نمی‌توان درباره آن بحث کرد. حذف یارانه شیر به سلامت جامعه لطمه می‌زند.

به نظر می‌رسد کاهش مصرف لبنیات در ایران یک واقعیت است اما بر لیانت بزرگمهر مسئول کمیته آموزش همگانی انجمن تغذیه ایران معتقد است که ایرانی‌ها همواره به خوردن مواد لبنی گرایش داشته‌اند و دوغ و ماست از دیرباز زینت‌بخش سفره‌های ایرانی بوده است. هرچند این فرهنگ اکنون تغییر یافته است. وی می‌گوید: امروزه معمولاً افراد به ویژه کودکان و نوجوانان ترجیح می‌دهند به جای نان و پنیر و کره و شیر در وعده صبحانه کیک و شیرینی مصرف کنند و نوشابه‌های گازدار و یا آبمیوه‌های آماده جای دوغ و ماست را در سفره‌ها گرفته‌اند.

بزرگمهر به غنای فسفر و کلسیم در لبنیات اشاره می‌کند و می‌افزاید: کلسیم و فسفر موجود در لبنیات برای استخوان‌سازی مناسب است. ضمن اینکه لبنیات حاوی پروتئین بیولوژیکی بالایی است که به خوبی در بدن به مصارف خود می‌رسد. همچنین لبنیات یکی از منابع خوب روی در رشد، بلوغ جنسی، سلامت پوست و موها مؤثر است.

وی ادامه می‌دهد: اگر لبنیات را از رژیم غذایی حذف کنیم می‌توان منابع پروتئینی را با سایر پروتئین‌ها جایگزین کرد اما برای استخوان‌سازی مهمترین منبع کلسیم در لبنیات وجود دارد. البته برخی می‌گویند که سبزی‌ها نیز حاوی مقادیر زیادی کلسیم هستند اما این صحیح نیست زیرا کلسیم گیاهی جذب قوی ندارد. بزرگمهر با بیان اینکه کلسیم و فسفر تنها در حضور ویتامین D از رود جذب می‌شود و در استخوان نفوذ می‌کند، می‌افزاید: خانم‌های ایرانی به علت حجاب مورد تابش مستقیم آفتاب قرار نمی‌گیرند به همین دلیل مصرف لبنیات که حاوی این ویتامین هستند برای آنها ضروری است.

بزرگمهر به عوارض کمبود کلسیم در افراد مختلف اشاره می‌کند و می‌گوید: کمبود کلسیم در کودکان باعث اختلال در رشد، در نوجوانان موجب عدم رشد کافی در جوانان باعث نرمی استخوان و در سالمندان سبب پوکی استخوان می‌شود.

وی با بیان اینکه مصرف نکردن لبنیات عوارض خطرناکی دارد، اضافه می‌کند: متأسفانه شاهدیم بسیاری از جوانان ایرانی پاهای پُرانتزی دارند که این نشان می‌دهد این افراد یا در کودکی راشیتیسم گرفته‌اند و یا پس از بلوغ دچار بیماری استئومالاسی یا نرمی استخوان شده‌اند که از عوارض کمبود کلسیم است. مسئول کمیته آموزش همگانی انجمن تغذیه ایران حذف یارانه شیر را بسیار خطرناک برای سلامت کشور می‌داند و می‌گوید: هم‌اکنون نیز شیرهای یارانه‌ای به اندازه کافی در دسترس مردم نیست و در بسیاری مواقع شاهد صف‌های طولانی خرید شیر هستیم.

وی با بیان اینکه به هیچ وجه به صلاح نیست که دولت یارانه شیر را حذف کند، ادامه می‌دهد: حذف یارانه شیر باعث می‌شود تهیه لبنیات برای خانواده‌ها بسیار گران تمام شود و صدمه زیادی به سلامت جامعه می‌خورد.

ایران رتبه 144 فضای کسب و کار

به گزارش خبرگزاری مهر در 28 آبان 88 آمده است: معاون وزیر اقتصاد با اشاره به لزوم بهبود فضای کسب و کار در کشور گفت: برای جذب سرمایه‌گذار باید فضای کسب و کار در کشور بهبود یابد در حالیکه هم‌اکنون رتبه ای بهتر از 144 در دنیا نداریم.

بهر روز علیشیری ظهر پنجشنبه در همایش فرصتهای سرمایه گذاری در کرمان اظهار داشت: یکی از مهمترین شاخصه های جذب سرمایه در هر کشور فضای کسب و کار است که هم اکنون رتبه ایران در این زمینه در دنیا بهتر از 144 نیست.

رئیس سازمان سرمایه گذاری گفت: در حالیکه ما در فضای کسب و کار رتبه 144 داریم چگونه می توانیم تشویق کنیم که افراد وارد حوزه سرمایه گذاری شوند.

وی از صعود پنج پله ای ایران طی سال گذشته در این زمینه خبر داد و گفت: برای بهبود فضای کسب و کار در خیلی از کشورهای کمتر توسعه یافته حتی از وجود مشاورین بین المللی استفاده می شود. علیشیری از شناسایی 300 پروژه برای سرمایه گذاری بین المللی در کشور خبر داد و افزود: از هر 10 هزار ایده سرمایه گذاری تنها یکی می تواند شانس عملیاتی شده پیدا کند.

وی اضافه کرد: نمی توان سرمایه گذاری را دعوت کرد بدون اینکه شاخص و مدل خاصی برای سرمایه گذاری تعریف کرده باشیم و در این زمینه هنوز در گام اول هستیم بطوریکه هنوز نتوانسته ایم چند سرمایه گذار را بر سر یک پروژه جمع کنیم تا در بخشهایی از این پروژه بتوانیم روی منابع بانکی با درصد مشارکت کمتر حساب کنیم.

معاون وزیر اقتصاد و دارایی عنوان کرد: مهمترین شاخص تعیین کننده برای تصمیم گیری سرمایه گذاری این است که آیا راه و آب و امکانات زیر بنایی مناسب وجود دارد و انرژی مورد نیاز به حد کافی در اختیار داریم.

وی گفت: بخش عمده ای از سرمایه های کشورهای چینی در حوزه زیر بنایی اتفاق می افتد اما حتی یک دلار هم در این زمینه نتوانستیم جذب کنیم که این وظیفه دولت و مجلس است.

در همایش بیستمین سالروز تصویب قانون کار، مطرح شد؛ بایکوت مفاد مترقی قانون کار از سوی حامیان زر و زور

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنادر تاریخ 29 آبان 1388 آمده است: بیستمین سالروز تصویب قانون کار صبح امروز در حالی با حضور بیش از هزار کارگر تهرانی برگزار شد که برخلاف وعده داده شده جایی نمایندگان دولت و کارفرما در این مراسم خالی بود.

به گزارش ایلنا، بیش از هزار کارگر تهرانی به مناسبت 29 آبان سالروز تصویب دومین قانون کار در سال 68 در محل تشکیلات خانه کارگر جمع شدند تا شاهد مناظره نمایندگان شرکای اجتماعی روابط کار در رابطه با اصلاح این قانون باشند.

هر چند به گفته برگزارکنندگان این مراسم، نماینده کارفرمایی و دولت از قبل موافقت خود را برای شرکت در این مناظره و بیان دیدگاههای خود در مورد ضرورت های اصلاح قانون کار اعلام کرده بودند اما در نهایت این مناظره به دلیل خلف وعده نمایندگان کارفرمایی دولت به سخنرانی نمایندگان کارگران که همواره مخالف اصلاح قانون کار هستند تبدیل شد.

مخالفان قانون کار به تولید اعتقاد ندارند

حسن صادقی، رئیس سابق کانون عالی شوراهای اسلامی کار و رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری به عنوان نخستین سخنران این مراسم گفت: کارگران امروز در حالی شاهد 20 ساله شدن تصویب قانون کار هستند که مفاد مترقی این قانون توسط حامیان زر و زور در پیش افکار عمومی کمرنگ نشان داده شده است.

وی با یادآوری اینکه از همان سال های دهه 60 که موضوع بازنگری در قانون کار سال 1337 مطرح شد افزود: فعالیت مخالفان حمایت از نیروی کار هم چه از بیان حجرمداران سنتی در بازار و چه از طرف مدیران و مالکان بنگاه های تولیدی که از همان ابتدا آغاز شده بود تا آنجا ادامه یافت که در سال 68، وزیر کار وقت مجبور شد از بنیانگذار جمهوری اسلامی در رابطه با نگاه حمایتی این قانون استفسار کند.

صادقی گفت: هر چند این استفسار با پاسخ شفاف امام (ره) به تصویب قانون کار از طریق مداخله مجمع تشخیص مصلحت نظام منجر شد اما این مخالفت ها آنقدر به طور آشکار و پنهان ادامه یافت که امروز علاوه بر بایکوت شدن مفاد مترقی این قانون، هنوز زرمه های بازنگری در قانون کار سال 69 شنیده می شود.

معاون دبیر کل خانه کارگر افزود: از یکسو مخالفان قانون کار در میان حجرمداران سنتی با این استدلال که اخراج کارگر از طلاق همسر سخت تر و دشوارتر است به انتقاد از این قانون پرداختند و از سوی دیگر مخالفان این قانون در میان مدیران و مالکان کارخانجات و بنگاه های صنعتی با این ادعاها که استمرار کار نه بر اساس قانون که باید بر اساس بهرهوری و ارزش کار کارگر تعیین شود خواستار اصلاح این قانون شدند.

رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری افزود: این استدلال ها و ادعاها در حالی از سوی مخالفان قانون کار مطرح شد که مفاد مترقی این قانون هیچگاه نیروی انسانی را به کارفرما تحمیل نکرده و همواره چه در شرایط رکود و یا چه در شرایط رونق اقتصادی بر حفظ اشتغال و استمرار فعالیت بنگاه تاکید داشته است.

وی گفت: با وجودی که بر مبنای اجرای همین قانون کار در سال های پس از جنگ و دهه 70، نرخ بیکاری

در زمان دولت سازندگی از 7/7 به 2/2 درصد کاهش یافت اما در نهایت مخالفان این قانون به تدریج توانستند در جهت خواسته‌های خود ابتدا قراردادهای موقت کار را باب کنند و سپس زمینه خروج کارگاه‌های کوچک از شمول قانون کار را مطرح کنند.

صادقی افزود: پس از متداول شدن قراردادهای موقت کار، برای نخستین بار در سال 74 رئیس وقت اتاق بازرگانی با طرح این ادعاها که در صورت اصلاح قانون کار امکان جذب کارگران بیشتر در بنگاه‌های کوچک فراهم خواهد شد، در نتیجه بیش از دو میلیون فرصت شغلی جدید در اختیار کارجویان قرار می‌گیرد، زمینه تصویب قانون خروج کارگاه‌های کمتر از پنج نفر را از شمول قانون کار در مجلس پنجم فراهم کرد و افزود: وقتی هم که اصلاح طلبان با اندیشه‌های اقتصاد آزاد به قدرت رسیدند، موضوع اصلاح قانون کار دوباره در کابینه دولت هشتم مطرح شد و در نهایت به خروج کارگاه‌های زیر 10 نفر و کارگاه‌های خانوادگی و کشاورزی از شمول قانون کار ختم شد.

معاون دبیر کل خانه کارگر افزود: این اتفاقات در حالی به استفاده از ظرفیت‌های قانون کار رخ داد که به اعتراف نتیجه تحقیقات کارشناسی، قانون کار در میان 57 معضل اقتصاد ایران رتبه 54 را به خود اختصاص داده بود.

صادقی با بیان اینکه در دولت بعد از اصلاحات نیز مخالفان حمایت از نیروی انسانی با زدن انگ سیاسی و اتهام‌های اقتصادی به تشکل‌های کارگری ابتدا زمینه جایگزین کردن نمایندگان دست‌نشانده کارگری را فراهم کردند و سپس موضوع اصلاح قانون کار را با ارائه چندین پیش‌نویس دنبال کردند، گفت: برخلاف ظاهر زیبا محتوای این پیش‌نویس‌ها باعث بدتر شدن شرایط کار کارگران خواهد شد. به اعتقاد این فعال کارگری مدافعان اصلاح قانون کار اشخاصی هستند که به صورت آگاهانه یا غیرآگاهانه از منافع گروه‌های زر و زور دفاع می‌کنند و به همین دلیل هیچ‌گاه این قانون را مطالعه نکرده و از مفاد مترقی این قانون که هر وضعیت اقتصادی جوابگو است بی‌خبر هستند.

وی افزود: قالب مخالفان قانون کار به این باور اعتقاد دارند که چون در ایران واردات بیش از تولید سودآور است باید سیاست اشتغالزایی ایران بر مبنای واردات تنظیم شود.

صادقی با بیان اینکه این تفکر خلاف قانون اساسی، برنامه توسعه و چشم‌انداز 20 ساله است؛ افزود: نتیجه چنین تفکر این است که ایران مانند کشورهای حوزه خلیج فارس به بارانداز کالاهای خارجی تبدیل شود.

ماهیت قانون کار حمایت از کارگر است

علیرضا محجوب، دبیرکل خانه کارگر و نماینده تهران در مجلس شورای اسلامی نیز به عنوان دیگر سخنران این مراسم گفت: برخی منتقدان قانون کار از روی بی‌سوادی و برخی دیگر از روی آگاهی و در جهت منافع دیگران خواستار اصلاح قانون کار هستند.

وی افزود: در سال‌های اخیر عده‌ای از روی بی‌اطلاعی و یا تمسخر قانون کار را قانون کارگر می‌نامند و این در حالی است که ماهیت این قانون به عنوان تنظیم‌کننده روابط کار دفاع از حقوق قشر ضعیف کارگر در مقابل گروه قدرتمند سرمایه‌دار است.

وی با انتقاد از عدم حضور نمایندگان دولت و کارفرما در این مناظره گفت: حضور این نماینده باعث می‌شد تا موضوع اصلاح قانون کار و محاسن و معایب آن به طور روشن و شفاف بررسی شود.

نماینده تهران در مجلس شورای اسلامی خطاب به کارگران گفت: در حال حاضر روی لبه چاقویی راه می‌رویم که برای حذف حمایت‌های حقوقی از کارگر تیز شده است.

وی خطاب به کارگران گفت: تاکنون چندین پیش‌نویس در رابطه با اصلاح قانون کار منتشر شده و بیش از آن نیز چندین ماه از این قانون قابلیت اجرایی خود را از دست داده‌اند.

محجوب با بیان اینکه از ادامه وضعیت کنونی تنها کارگران زیان خواهند دید افزود: اینکه کارگری با این استدلال که چون فلان ماده شامل حال من نیست؛ خود را از سایر کارگران مجزا کند صحیح نیست. زیرا مسیر اصلاح قانون کار به تدریج تا آنجا گسترش می‌یابد که روزی تمامی کارگران ایران از حمایت‌های قانونی محروم شوند.

وی مفادی را که تاکنون در پیش‌نویس‌های اصلاح قانون کار راجع به مسائلی چون کارگران قراردادی، کارآموزان، اخراج کارگر منتشر شده است را به زیان منافع صنفی کارگران دانست و افزود: این مواد در حالی حکم عقب‌نشینی را دارند که در سال‌های اخیر کارگران به واسطه چنین اصلاحیه‌هایی بسیار ضرر کرده‌اند.

محجوب با یادآوری اینکه نخستین مقاوله‌نامه سازمان جهانی کار به اجباری شدن هشت ساعت کار روزانه اختصاص دارد گفت: در حال حاضر در پیش‌نویس‌های اصلاح قانون کار در حالی برای مفاد مختلف به اصلاح ماده جایگزین مطرح شده که در همین شهر تهران کارگران زیادی در بخش صنوف مجبور هستند تا روزهای تعطیل سر کار بیایند.

وی افزود: وقتی يك مقاوله‌نامه پذیرفته شد، از سوی دولت ایران این‌طور اجرا می‌شود چطور می‌توان نسبت

به اینکه اصلاح قانون کار وضع کارگران بهبود می‌یابد، امیدوار بود.
پایان پیام

چگونه آیت الله ها در حمایت سرمایه دارها و به فلاکت کشاندن صنایع کارخانه ها نقش بازی می کنند

آیت الشیطان یزدی، آیا پرونده اختلاس فرزند دلبندتان **حمید یزدی** در رابطه با کارخانه لاستیک سازی دنا و شش دارو سازی بزرگ ایران و اخذ وام سه میلیارد تومانی از بانک ملت که با اسم جعلی و اسناد جعلی اقدام به اخذ وام کرد که پس از پیگیریهای وزارت اطلاعات مشخص شد که در تمام پرونده‌ها جناب عالی پشت پرده هستین و امر چنین اعمال زشتی رو به فرزندتان داده بودین. همچنین اخذ رشوه‌های کلان در دفتر بازرسی ویژه و پیگیری قوه قضایه توسط پسران، بالا کشیدن کارخانه پارچه بافی کرمان که صاحب کارخانه رو به خاک سیاه نشوندید و پرونده ایران مارین سرویس که با همکاری گروهی از مدیران وقت وزارت اطلاعات و فلاحیان بالا کشیدید و میلیاردها دلار به بیت المال ضرر زدین، آیا ساکت کردن جمال بهادری معاون بازرسی ویژه پیگیری قوه قضایه که الان در زندان اوین می‌باشد در این راستا نیست؟ چرا که جمال بهادری تهدید به افشا تمام اسناد و مدارک شما کرده بود؟ آیا همه این اعمال فرموده امام زمان شما بود؟، امیدوارم به علت ترس از افشا این پرونده‌ها ارادت قلبی خود به احمدی نژاد را اعلام نکرده باشید، وگرنه این همه ارادت به احمدی نژاد چه توجیهی دارد؟ انسانهای فاسق مانند تو زیاد هست اما پرونده تو نزد ملت ایران مختم نخواهد شد و روزی تو و خانواده‌ات در دادگاه ملت ایران محکوم خواهید شد، به امید آن روز.

امروز 29 آبان است ، قانون کار 20 ساله شد نباید از کنار قانون کار بی تفاوت گذشت

به گزارش خیرگزاری کار ایران – ایلندر تاریخ 29 آبان 1388 آمده است: به مناسبت بیست سالگی تصویب قانون کار جمهوری اسلامی ایران، مراسمی در محل خانه کارگر شهرستان آمل با حضور یوسفیان نماینده این شهرستان در مجلس و علیزاده شهردار آمل و تعدادی از فعالان کارگری برگزار شد.
به گزارش ایلنا، یوسفیان نماینده آمل در این مراسم گفت: شهرستان آمل به عنوان یک شهر صنعتی با 4 شرکت صنعتی 50 درصد تولیدات صنعتی استان را به خود اختصاص داده است از اینرو احداث خانه کارگر در این شهرستان ضروری است.
عضو فراکسیون کارگری مجلس با اشاره به سالروز تصویب قانون کار گفت: از سال‌های گذشته بسیاری از قوانین مورد بازنگری شد. اما آنچه که هنوز به توجه ویژه نیاز دارد؛ قانون کار است.
عضو کمیسیون بودجه و برنامه‌ریزی مجلس با یادآوری اینکه قانون کار با چراغ سبز امام تصویب شد به انتقاد از کسانی که امروز با بی تفاوتی از کنار قانون کار می‌گذرند پرداخت و گفت: این افراد به یاد بیاورند که حضرت امام تنها چگونه قانون را تایید کردند.
عضو فراکسیون کارگری مجلس افزود: قانون کار حکم بیماری را دارد که به جایی برخورد، نیاز به رسیدگی درمان دارد و به همین دلیل از نمایندگان مجلس انتظار می‌رود تا حد انتظار از کیان این قانون پاسداری کنند.
نماینده شهرستان آمل با اشاره به کثرت کارگران تابع قانون کارگران در خصوص هدفمند کردن یارانه‌ها که هم‌اکنون در مجلس مطرح است، گفت: هدفمند کردن یارانه‌ها باید در چند بعد بستر سازی شود و حقوق کارگر و کارفرما باید با شاخص‌های واقعی تعیین شود و بر همین اساس ضروری است که حداقل سالی 2 بار در مزد کارگران بازنگری شود؛ زیرا با یک حقوق ثابت امکان ایستادگی در برابر گران شدن نرخ زندگی نیست.
پایان پیام

29 آبان ؛ قانون کار بیست ساله شد مروری بر روند تصویب دومین قانون کار ایران

به نوشته سایت ایلنا در تاریخ 29 آبان 88 آمده است: بیست و نهم آبان روز نادیده گرفتن کرامت انسانی، تهدید امنیت آینده و تحدید اشتغال با تصویب قانون کار به اصطلاح نوین و ضد امپریالیستی همه کسانی است که برگ‌هایی از اوراق زندگی را ورق زده اند و سال‌های اول انقلاب، فراز و فرودهای آن برهه از تاریخ کشور را به خاطر دارند.
جامعه ملتهب و همه بی‌صبرانه منتظر تحقق شعارها و وعده‌های داده شده بودند؛ بر مردم آن زمان حرجی نبود

و نیست؛ مدیران نهضت و سکان‌داران انقلاب تعهداتی را طرح کرده بودند و برخی از مردم نیز و به خصوص احزاب آن‌زمان، خواستار اعمال آنها بودند و گروهی نیز در آن شرایط دنبال مطلوب خود. همین‌طور که امروز هم پس از گذشت سی‌ویک سال از آن زمان، شاهد آن هستیم که در صحن علنی مجلس، یکی از شاخص‌ترین نمایندگان محترم، وعده مجانی شدن آب و برق و اتوبوس را به یادمان می‌آورد و سراغ آن را می‌گیرد.

جناح‌های چپ و احزاب کمونیست به خصوص حزب توده در این میان نقش به‌سزائی در تهییج افکار عمومی و رو در رو کردن مردم با نظام نوپای اسلامی داشتند و در این راه از هیچ چیز و هیچ کاری فروگذار نبودند، تا جایی که دبیر کل وقت حزب توده آقای ((نورالدین)) کیانوری و بزرگترین ثنوریسین این حزب یعنی آقای احسان طبری، برای به‌کرسی نشاندن مقاصد خود حتی دست به تفسیر آیات قرآن و احادیث پیامبر اعظم و امامان (ص) می‌زدند.

نظام نوپا از یک سو درگیر با شرایط حصر اقتصادی و جنگ تحمیلی بود، از سوی دیگر هر روز با مشکلات عدیده داخلی ناشی از اعتصابات و درگیری‌های داخلی به علت تحریک احزاب وابسته به بیگانه رو برو بود و در این شرایط نیز برخی از خواص انقلاب برای آن‌که مبادا از قافله ((شعار)) جا بمانند هر روز در دم تغییر در تمام ارکان و قوانین و مقررات موجود کشور می‌دیدند و بر هرچه بود، با عینک ضد امپریالیستی می‌نگریستند.

نشریه کمونیست، ارگان مرکزی حزب کمونیست ایران در شماره 9 خود نیز چنین نوشت: کارگزاران فعلی جمهوری اسلامی از همان بدو به قدرت رسیدن نیات و اهداف آشکار ضد کارگريشان را با فرستادن بازرگان برای پایان دادن به مبارزات کارگران صنعت نفت، مبارزاتی که کلیه حامیان و مزدوران سرمایه، طلیعه انسجام یک قدرت کارگری را در آن می‌دیدند و سخت از آن به وحشت افتاده بودند - در کنار دستگیری‌ها و به گلوله بستن کارگران صنعت نفت توسط دولت از هاری- به عمل آوردند. آنها اقدامات ضد کارگری خود را با گرفتن اسلحه‌ها از دست کارگران تکمیل کردند!!

اینجا بود که نظام، مجبور بود به نوعی در مقابل این عکس‌مار نشان دادن‌ها از سوی احزاب کمونیست به خصوص حزب توده، از خود واکنش نشان دهد تا جامعه را مهار کند و کارگران خسته ناشی از ناامنی‌های دوران انتقال، احساس آرامش کنند.

به سرعت اولین پیش‌نویس قانون کار تهیه شد ولی چون هم دولت دچار تغییرات عمده‌ای شد و هم تنش‌هایی توسط همین احزاب چپ در این رابطه به وجود آمده بود، این پیش‌نویس در سال 1360 پیش از آنکه مطرح شود به کناری نهاده شد.

پس از آن، بلافاصله آقای احمدتوکل‌ی وزیر کار وقت پیش‌نویس جدیدی را با کمک مدرسین محترم حوزه علمیه قم تدوین کردند و در سال 1361 به هیأت دولت تقدیم شد.

یکی از بارزترین مشخصه‌های این پیش‌نویس رعایت اصل اسلامی توافق و تراضی طرفین در انجام هر عقد شرعی بود و به رابطه کار بین کارگر و کارفرما هم بر همین سیاق نگریده شده بود و به عبارت دیگر از نگاه اقتصادی، از مشخصه‌های ((اقتصاد آزاد)) پیروی کرده بود.

پس از مطرح شدن این پیش‌نویس در جامعه باز هم فریاد کمونیست‌ها بر آسمان رفت و آقای ((نورالدین)) کیانوری در مصاحبه خود در آبان 1361 این پیش‌نویس را ضد کارگری و حتی خلاف قانون اساسی جمهوری اسلامی و خلاف فقه اسلام بر شمرد و آنرا ((شاهکار جبهه ائتلاف دفاع از سرمایه‌داری)) نامید.

ایشان برای تحریک کارگران در جای جای مصاحبه‌های آتشین خود حتی پای روحانیت و برخی از آیات عظام را به وسط می‌کشید و از فرازهایی از سخنان آنان استفاده می‌کرد تا ثنوری‌های توده‌ای خود را با رنگ ولعاب اسلامی اثبات کند و در این بین بیشترین استفاده را از سخنان شهید مظلوم آیت الله بهشتی و آیت الله حسین نوری می‌کند و ثنوری‌های حزب توده را همسو با فرمایشات آنان معرفی می‌کند.

طبیعتاً این پیش‌نویس هم در آن شرایط نمی‌توانست مورد اقبال قرار گیرد و از همه مهمتر حملات و توهین‌هایی بود که به آقای احمد توکل‌ی و آقای معتمد رضائی که از مدافعان پیش‌نویس بودند می‌شد، تا اینکه با تغییرات مجددی که در دولت وقت صورت گرفت، این پیش‌نویس هم کنار گذاشته و مقرر می‌شود چند تن از وزرا مسئولیت تنظیم سومین پیش‌نویس قانون کار جمهوری اسلامی ایران را بر عهده بگیرند.

در نتیجه سومین پیش‌نویس در پایان سال 1362 تدوین و به نظر خواهی گذاشته شد. این پیش‌نویس درست همان مطلبی بود که جناح‌های چپ انتظار آنرا داشتند. یعنی حمایت صرف و یک طرفه از کارگر.

همه می‌دانستند که این پیش‌نویس اشکال شرعی دارد و با روح اسلام و حفظ کرامت انسانی مد نظر در اسلام سازگاری ندارد و یقین داشتند که شورای نگهبان قانون اساسی هرگز آنرا تایید نخواهد نمود، این امر تا

سال‌ها ادامه یافت و فراز و نشیب‌های فراوانی را طی کرد که جای طرح همه آنها در این مقال نیست ولی سماجت‌هایی که برای تصویب همین پیش‌نویس صورت گرفت عملاً فضای جدیدی در طرح مسائل فقهی و نقش دولت اسلامی در اداره امور کشور از منظر حضرت امام خمینی گشود که تا آن زمان کمتر طرح و

شنیده شده بود.

ولی من باب تبیین معروض می‌دارد که فقط وزارت کار و ریاست جمهور وقت سه بار و در مقابل شورای نگهبان یکبار برای حل مطالب ، وارد به دریافت استفسار و استفتاء از حضرت امام (ره) شدند که همه آنها موجود است و بررسی آنان در حال حاضر می‌تواند برای روشن شدن فضای فکری همه ما بسیار مفید باشد. بعنوان مثال به دستوری اشاره میشود که دولت اسلام می‌تواند با عقد قراردادی و اعمال شروط ضمن عقد در آن با صاحبان صنعت این مطلب را بگنجانند که اگر صاحب صنعتی ((هرگونه شرط و نظر حال و آینده ی)) دولت را پذیرفت ، دولت به او اجازه استفاده از آب ، برق ، تلفن ، گاز ، منابع معدنی ، جنگلی و..... را بدهد، ولی اگر بدون قید و شرط نپذیرفت؛ دولت می‌تواند او را از استفاده از همه امکانات محروم نماید.

آقای محمد سلامتی مشاور وزیر کار اسبق و دبیر کل وقت سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی در یکی از مصاحبه های خود اعلام میدارد: ((در این رابطه، ریاست محترم جمهوری وقت نامه‌ای خدمت امام نوشتند که حضرت امام جوابی که دادند در ارتباط با حدود اختیارات ولی فقیه و اینها صحبت کردند و اختیارات حکومت اسلامی. گفتیم حتماً این جواب کاملاً برای شورای نگهبان قانع‌کننده و کامل است. این جوابیه وقتی از طرف حضرت امام صادر شد، ما گفتیم که دیگر مسأله قانون قاعداً باید حل شود و به‌تصویب برسد. منتها متأسفانه دیدیم که شورای نگهبان نظری که داد بیش از ۱۳۰ مورد اشکال شرعی و قانون اساسی گرفته بود. بیش از ۱۰۰ مورد اشکال شرعی و ۳۰ اشکال قانون اساسی می‌گرفت و در واقع ردش کرد. این قانون کار نزدیک به ۱۹۵ ماده بیشتر نبود. یعنی مواد اصلی و اساسیش همه رد شد.))

ایشان اضافه می‌کنند: ((این قانون در واقع تحولی در فقه به‌وجود آورد))؛ من به خود اجازه دخالت در امور فقهی نمیدهم ولی این نظر ایشان بسیار جالب است و فضای فکری آنزمان را بخوبی ترسیم میکند که: ((مجمع تشخیص مصلحت نظام به‌علت اهمیت این قانون تدارک دیده شد که به هر حال این قانون، و قانون‌های شبیه به این که می‌رود در شورای نگهبان و رد می‌شود، به هر جهت یک مرجعی باشد که این‌ها را ((به یک شکلی)) تصویب بکند ، چون ((نیاز)) به این‌گونه قوانین هست.))

آقای محمد سلامتی ، آنزمان در قدرت بودند و فرمایشات ایشان دقیقاً بر گرفته از طرز تفکر آنزمان ایشان است . بر همین اساس ایشان نمی‌گویند ((نیاز)) توسط چه مرجعی شناسائی و تایید میشود و قوانین باید ((به چه شکلی)) به تصویب برسد مگر مملکت قانون اساسی ندارد و شکل تصویب قوانین در آن مشخص نشده؟ یقیناً اگر امروز ایشان در پیشگاه وجدان خود بقضاوت بنشینند ، حتماً با توجه به گذر عمر و کسب تجربه بیشتر ، هرگز خواستار تصویب قوانین ((به یک شکلی)) ، نخواهند بود.

حدود سیصد سال قبل وقتی مونتسکیو ، اندیشه های حکیمانه سقراط را در کتاب روح القوانین خود به رشته تالیف می آورد و حرف از تفکیک قوا و تعریف نهادها میزد ، تجربه و نتایج فرمایشات سقراط حکیم را طی قرون و اعصار مختلف در اختیار داشت . نظرات این اندیشمند آنقدر مستحکم بوده که علاوه بر تاثیر بسیاری که بر قوانین فرانسه و دیگر کشورها داشته ، قانون اساسی کشورهای انگلستان و آمریکا نیز بر اساس تفکرات این ((مرد)) تدوین شده است.

حال بر اساس نظریات همین انسان شایسته ، مجمع تشخیص مصلحت هیچ جایگاه حقوقی نمیتواند داشته باشد و بعنوان ((یک مجموعه منتخب حاکمیت)) نمی‌تواند نهادی قانون گذار به موازات قوه مقننه بعنوان ((یک نهاد منتخب ملت)) باشد و بر اساس خواسته های حکومت قانونی را تدوین و تصویب نماید که خود حاکمیت علاقه به اجرای آن دارد و پا را آنقدر پیش بگذارد که آن قانون هم دارای ایراد شرعی و هم مغایر با قانون اساسی کشور باشد.

بالاخره پس از هفت سال ، قانون کار مغایر با شرع و قانون اساسی در 29 آبان 1369 تصویب شد و از اول سال 1370 اجرائی گردید. ولی اگر از جنبه شرعی موضوع بگذریم و آنرا به فقهای محترم بسپاریم و بر شیوه تصویب آن هم چشم ببوشیم ، این قانون ((کار)) از منظر حقوقی و اجرائی دو ایراد اساسی و کلی داشت و دارد:

1- این قانون به اقتضاء روز کشور و نیاز واقعی جامعه تصویب نشده و پویا نیست.

2- فراگیر و جامع نبوده و نیست زیرا :

الف - از یک سو مستثنیات بی شماری دارد که بیش از 50 درصد شاغلین جامعه را در بر نمی گیرد .

ب - از سوی دیگر بسیط بر بسیاری از حرف و مشاغل موجود در جامعه نبوده و نیست .
که در نتیجه این قانون نمی‌تواند یک قانون کشور شمول باشد ، ((حاکمیت و دولت)) خود را از آن مستثنی نموده و دیگران را مکلف و مقید به اجرای آن .

این قانون ، در همان شروع اجرا ، یعنی پایان اسفند 1369 بعلت ایجاد ناامنی روانی و انتظاری، موجب ریزش شدید کارگری گردید که تا کنون هیچ یک از مسئولان شهادت اعلام آمار آنرا نداشته اند .
زیرا چنان تبلیغ میکردند که گوئی این قانون تمام مشکلات ناشی از تاریخ ده هزار ساله ایران را مرتفع خواهد نمود.

این قانون شادابی و همبستگی محیط کاری را از کارگر و کارفرما سلب نمود و دقیقاً در تایید نظر آقایان ((نورالدین)) کیانوری ها تضاد منافع کارگر و کارفرما را در جامعه دامن زد تا گفتار و تبلیغات آنها در مصاحبه های خود با تمسک ابزاری به فرمایشات برخی روحانیون محقق گردد که :
((تاریخ سراسر جنگ است. جنگ بین محرومان و مستضعفان با مترفان. شهید مظلوم بهشتی ، صبح آزادگان، ۶۱/۳/۳ و استفاده ابزاری آقای کیانوری در مصاحبه 8/1361/29))
((من به شما می گویم که تا زنده ام تحمل نخواهم کرد نظامی را که در آن انسان های بسیار کم درآمد در کنار انسان های پردرآمد زندگی کنند. من این را تحمل نخواهم کرد. شهید آیت الله بهشتی در دیدار با اعضای جهاد سازندگی ، مورد استفاده کیانوری در مصاحبه 29/8/61))
قریب به بیست سال گذشته است ، اما امروز شاهدیم که علی رغم آن همه تلاش و فشار وجود قانون حامی کارگر و بگیر و ببند های وزارت کار امروز عملاً در محیط کارگاه، کار بر شیوه همان پیش نویس اولیه ای که بر گرفته از اصول منطقی اسلام و به اصلاح اقتصاد دانان بر پایه اقتصاد آزاد تنظیم گردیده بود بصورت خود جوش و غیر محسوس اداره می شود.

الف - تراضی و توافق طرفین

ب- درک و تشخیص همسوئی منافع کارگر و کارفرما
بیست سال تلاش گردید که دولت خود را حامی کارگر معرفی نماید و کارگر و کارفرما را در مقابل یکدیگر بگمارد. ولی امروز در سمینارها و همایش ها ، نمایندگان تشکلهای کارگری و کارفرمایی - حتی مورد تایید وزارت کار - در یک عمل هماهنگ نشده از قبل ، یک سخن واحد دارند ، یک درخواست مشترک دارند و آن احترام به نقش واقعی شرکاء اجتماعی و سه جانبه گرایی بدور از شعار و تبعیض ، تامین امنیت اشتغال و توسعه اشتغال پایدار است .

توسعه اشتغال و امنیت کار ، چیزی است که دولت ها سی سال است آنرا بکناری نهاده و جز در دوره دکتر جهرمی هیچ یک از وزرای کار خود را متولی و مسئول ایجاد اشتغال نمی دانستند و امروز هم نمیدانند . پس معلوم نیست اگر وزارت کار به نمایندگی از دولت مسئول و متولی برنامه ریزی و پیگیری برای ایجاد کار و تثبیت کار نیست و نباشد، پس علت وجودیش برای چیست؟

آیا کارگر و کارفرمای با شعور ایرانی ، در قرن بیست و یکم نمی توانند بر مبنای ((توافق و تراضی)) که بر گرفته از خصلت انسانی و ودیعه خدائی است ، برادرانه به کار مشترک با حفظ منافع منطقی طرفین ، باهم کنار آیند؟

مگر نه این بود که در ادوار گذشته با وجود حاکمیت قانون کار به اصطلاح طرفدار سرمایه داری و امپریالیستی بارها شاهد ازدواج کارگران لایق و با وجدان با دختران صاحب کار خود بودیم ، آیا کسی هست از سال 1370 به بعد نمونه ای از این دست روابط انسانی و برادرانه را نشان دهد؟ آقایان فراموش کرده اند که ما هم ایرانی هستیم و دارای فرهنگی غنی و هم مسلمان و برخوردار از روح احکام مترقی اسلام .
آقایان بدانید ، والی کرمان در سال 1302 یعنی قریب به یک قرن قبل به این نتیجه رسیده بود که خود ناظر بر رفتار کارگران و کارفرمایان قالی بافی ها باشد ، ولی روابط آنان را بر مبنای تراضی و توافق طرفین و احساس مسئولیت نسبت به منافع متقابل تدوین نماید و کرده بود و بر همین اساس نام خود را در تاریخ روابط کار به خوشنامی ثبت کرد و فکر او مبدا تاریخ تدوین قانون در عصر جدید ایران گردیده ، حال شما آمدید و همه چیز را هم بر عکس فرهنگ ایرانی نمودید و هم بر خلاف روح اسلام ، چه نتیجه ای جر تشدید بیکاری و فقر و اعتیاد عایدمان شد ؟

کاری به 2600 سال قبل و قوانین و مقررات کار و تامین اجتماعی آنزمان که در ساخت بنای با عظمت تخت جمشید که امروز به لطف خدا همگی مستندات آنها موجود است ، نداریم.

امروز بحث ما قانون کار است ، ولی هستند قوانین دیگری که بر همین سیاق و به نام اسلام ولی با روح و خصلت حذف کرامت انسانی و نقض توسعه پایدار ملی، با فشار و نفوذ همین افراد و احزاب ضد ملی در همان اوان تصویب گردیده و سالهاست که منافع ملی این کشور را به باد فنا داده و ملت را گرفتار نموده است. امروز سی و یک سال از آن دوران گذشته و بعلت گذشت زمان و کاهش هیجانات انقلاب افق دید همه ما بازتر شده است. در نتیجه هریک از ما میتوانیم به سهم خود طوماری از ناهنجاریهای منبعث از تحمیل این قانون خلاف اسلامی و انسانی را بنویسیم و ارائه نماییم.

ولی چرا مسئولان هر روز این عجزه پیر را با اصلاح ماده ای و یا تغییر در تبصره ای می آریند ؟ آیا امید دارند که شاید آنرا به نوعی فریبنده و دل ربا تبدیل کنند ؟ که نشده و هرگز نخواهد شد و نمیشود.

اما با ادامه این شیوه، زمان و فرصت های ملی را به باد داده ایم و می دهیم و هر روز فاصله ما از کشور های صنعتی بیشتر شده و می شود ، هر روز ضعف و گسستگی اجتماعی و ملی ناشی از بیکاری و فقر و اعتیاد بیشتر گریبان ما را خواهد گرفت . آیا این آرزوی پدر خوانده های افرادی مانند کیانوری ها نبوده و نیست ؟ امروز بر تمام کارگران و کارفرمایان و کلیه تشکلهای کلان کارگری و کارفرمایی کشور که ریشه در این آب

و خاک دارند فرض است که برای تامین آینده خود و فرزندان خود که در گرو تحقق سند چشم انداز بیست ساله مد نظر مقام معظم رهبری و دسترسی به آرمانهای بلند و بحق ایران 1404 و اجرای صحیح اصل 44 قانون اساسی است. همصدا و یکدل خواهان لغو این قانون ضد کار و احترام گذاردن و عمل کردن واقعی و بدور از شعار به اصل مهم سه جانبه گرائی و اجرائی نمودن کار شایسته در کشور باشیم. یقین داشته باشیم امنیت و سربلندی و اقتدار ملی ما در گرو اشتغال پایدار، وجود کارگر و کارفرمای مطمئن به آینده و مستطهر به قوانین جامع، پویا و برخاسته از نیاز واقعی جامعه است. امروز گوشه ای از تاریخ را با هم ورق زدیم و بر گذشته به امید فردای روشن نگاهی گذرا نمودیم. اما جا دارد در این مقطع حساس از افرادی مانند آقایان احمد توکلی، کلیه مدرسین محترم آزمون حوزه و فقها و حقوق دانان محترم آن زمان شورای نگهبان که متأسفانه دسترسی به نام شریف آنان میسر نشد سپاسگزاری نماییم؛ آنانی که با شهامتی وصف ناشدنی، بر اندیشه خود ایستادند و در برابر طوفان تبلیغات و توهین های احزاب چپ و چپ نما بیمی به دل راه ندادند، تجلیل نمائیم و بدانیم که آفتاب هیچگاه زیر ابر باقی نمی ماند، همانگونه که امروز اصول اساسی پیش نویس این عزیزان پس از 28 سال عملا و خود جوش در کارگاهها در حال اجراست.

- 1- توافق و تراضی طرفین بر گرفته از روح دین مبین اسلام
- 2- درک و تشخیص همسببودن منافع کارگر و کارفرما بعنوان دو شریک توانمند اجتماعی پاینده ایران، سرافراز و شادمان باد کارگران و کارفرمایان غیور و با شرف ایران

منابع:

- 1- نگاهی به روند تصویب قانون کار جمهوری اسلامی، سلسله مصاحبه های آقای محمد سلامتی مشاور وزیر کار اسبق و دبیرکل وقت «سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی»، با نشریه سلام منتشر شده در روزنامه های مورخ ۱۵، ۲۰ و ۲۲ بهمن، و ۳ و ۶ اسفندماه ۱۳۷۱.
- 2- پیش نویس قانون کار، ضدکارگری و خلاف قانون اساسی است، اسناد کارگری حزب توده ایران، پرسش پاسخ با رفیق نورالدین کیانوری در تاریخ 29 آبان 1361
- 3- لزوم مبارزه علیه کلیت قانون کار جمهوری اسلامی، رضا مقدم، نشریه کمونیست، ارگان مرکزی حزب کمونیست ایران، شماره 9، 20 خرداد ماه 1363

عباس وطن پرور نماینده اسبق کارفرمایان ایران در اجلاس جهانی کار (ILO)

درآمد 70 درصد خانوارهای ایرانی کمتر از 450 هزار تومان است

29 آبان 88 اقتصاد < اقتصاد کلان - رئیس مرکز آمار ایران با اشاره به درآمد و جمعیت هر یک از خوشه های درآمدی که در طرح جمع آوری اطلاعات اقتصادی خانوار مشخص شده است، گفت: حدود 70 درصد از خانوارهای ایرانی زیر 450 هزار تومان درآمد دارند. محمد مدد در گفت و گو با فارس در مورد جمعیت هر یک از خوشه های درآمدی در کشور، خاطر نشان کرد: جمعیت خوشه اول که در برگیرنده 4 دهک پایین درآمدی است، 29 میلیون نفر و خوشه دوم یعنی سه دهک بعدی معادل 20 میلیون نفر است. به گفته وی اگر جمعیت ایران را حدود 70 میلیون نفر در نظر بگیریم حدود 21 میلیون نفر در خوشه سوم قرار می گیرند. رئیس مرکز آمار در خصوص درآمد هر یک از خوشه ها، گفت: میانگین درآمدی خانوارهای خوشه اول کمتر از 350 هزار تومان، خوشه دوم از 350 تا 450 هزار تومان و میانگین درآمدی خوشه سوم بیشتر از 450 هزار تومان است. به گزارش فارس با توجه به جمعیت 70 میلیونی ایران و مقایسه مجموع جمعیت دو خوشه اول که حدود 49 میلیون نفر است، مشخص می شود که حدود 70 درصد خانوارهای ایرانی درآمدی کمتر از 450 هزار تومان دارند.

چندی پیش حسین راغفر تدوینگر نقشه فقر کشور برای استان تهران خط فقر را درآمد ماهانه کمتر از 850 هزار تومان اعلام و عنوان کرده بود که این مبلغ کمتر از میزان واقعی خط فقر محاسبه شده است و با توجه به نرخ تورم، تعداد فرزند دانشجو و دانش آموز در سال جاری خط فقر خیلی بیشتر از 850 هزار تومان برای خانوار 5 نفره خواهد بود. (پ ۱: در روستاها و شهرهای کوچک این مبلغ کمتر است ولی بهیچوجه بیشتر از 450 هزار تومانی که در بالا آمده نیست)

بدون شرح

امام جمعه مشهد مشکل بحران اقتصاد ایران را پیدا کرد: الگویی مصرف غلط خانواده ها

به گزارش خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) - منطقه خراسان، در تاریخ 29 آبان 88 آمده است: احمد علم‌الهدی در خطبه‌های عبادی سیاسی نماز جمعه امروز مشهد که در حرم امام هشتم برگزار شد گفت: پس از پایان دوره دفاع مقدس و آغاز دوره توسعه اقتصادی جریان تورم به جریانی روز افزون تبدیل شده که گویا از جان ملت دست بردار نیست.

به گفته وی مشکلات اقتصادی کشور تبدیل به باتلاقی شده است که طرح‌های دولت‌ها و دستگاه‌های مختلف در حکم تکان خوردن فرد گرفتار در باتلاق است که باعث فرو رفتن بیشتر او می‌گردد.

امام جمعه مشهد به مسئله اصلاح الگویی مصرف اشاره کرد و افزود: ریشه مشکلات اقتصادی مسئله اقتصاد خانواده‌هاست و تا این معضل حل نشود کلاف سردرگم مشکلات اقتصادی از دست و پای کشور باز نخواهد شد.

وی تصریح کرد: متأسفانه رهنمود رهبری مبنی بر اصلاح الگویی مصرف همانند بقیه رهنمودهای معظم له آن طور که باید و شاید به صورت حرکتی جدی در امور آموزشی و تربیتی و نیز امور اجرایی عملیاتی نشده است.

عضو مجلس خبرگان رهبری ادامه داد: مطابق فرمایش امیرالمومنین بایستی الگویی مصرف و هزینه تمامی خانواده‌ها طبقه پایین‌تر اجتماع قرار گیرد اما متأسفانه امروز خانواده‌های مرفه که اقسام رنگارنگی‌ها را در مدل لباس، منزل، اتومبیل و سایر شئون زندگی به نمایش می‌گذارند، به الگویی جامعه تبدیل شده است. به گفته علم‌الهدی این نوع الگوبرداری موجب برهم خوردن تعادل عرضه و تقاضا می‌گردد و جامعه‌ای که دچار این ناهماهنگی شود، طعم موفقیت و سعادت اقتصادی و نیز لذت معیشتی را نخواهد چشید.

رئیس سازمان کار کرج در گفت‌وگو با ایلنا:

فقط 15 واحد بحران زده داریم

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 30 آبان 1388 آمده است: رئیس سازمان کار و امور اجتماعی کرج با اشاره به اینکه 500 هزار بیمه شده تأمین اجتماعی در این منطقه وجود دارد گفت: با این وجود بیش از یک میلیون و 100 هزار شاغل در این منطقه هستند.

میراحمد حسینی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزود: 11 درصد این شاغلان را زنان و 89 درصد دیگر را مردان تشکیل می‌دهند.

وی با اشاره به اینکه 10 هزار و 766 طرح زودبازده موفق به انعقاد قرارداد شده‌اند تصریح کرد: اعتبار آنها 609 میلیارد تومان است و پیش‌بینی می‌شود در صورت بهره‌برداری زمینه اشتغال حدود 30 هزار نفر در منطقه فراهم شود.

او اظهار داشت تاکنون مبلغ 533 میلیارد تومان از 609 میلیارد تومان پرداخت شده است.

حسینی با بیان اینکه بحران حادی در واحدهای کرج وجود ندارد خاطر نشان کرد: به جز 14 یا 15 مورد که برخی از آنها به دلیل فقدان نقدینگی و برخی دیگر به دلیل مشکلات مدیریتی مشکل دارند، بقیه واحدهای کرج مشکل خاصی ندارند.

رئیس سازمان کار کرج تعداد بازرسی‌های انجام شده این اداره را 5 هزار مورد عنوان کرد و افزود: کاهش حوادث ناشی از کار از نتایج این بازرسی‌هاست.

حسینی گفت: سه پروژه ورزشی کارگری در شهرستان‌های شهریار، رباط کریم و هشتگرد در دست ساخت داریم که تا ایام دهه فجر مورد بهره‌برداری قرار خواهد گرفت.

پایان پیام

فرم جدید قراردادهای کار، سلاح جدید کاهش دستمزدها

دولت سرمایه‌داری فرم جدیدی را برای تنظیم قراردادهای کار تهیه و در اختیار سرمایه‌داران قرار داده است. این فرم سلاح قتاله دیگری است که سرمایه‌داران از زرادخانه‌های کشتار خود بیرون می‌کشند تا از طریق آن همان دستمزدهای بغایت ناچیز کارگران را هم کاهش دهد. آرایش ظاهری مواد و مندرجات فرم این گونه است که ظاهراً طول روزانه کار، میزان مزدها، اجزای متشکله دستمزد از قبیل پاداش، حق تولید و همه چیز با

توافق میان کارگر و سرمایه‌دار تعیین می‌شود. سلاح کشتار سرمایه‌دار در بطن همین غلاف سرتاسر دروغ، شعبده‌بازانه، جنایتکارانه و زهرآلود «توافق» جاسازی شده است، توانق میان سرمایه‌دار درنده‌ای که از تمامی ابزار و وسائل و امکانات دریدن و پاره کردن و کشتار و بلعیدن برخوردار است و کارگر

مسلوب الحق قلع و قمع شده و گرسنه و و فرسوده و مستأصلی که هر نوع توان ابراز حیات و حتی چانه زدن او از پیش توسط سرمایه سلاخی شده است، توافق میان کسانی که اولی هر چه را اراده کند بیکراست و بدون قید و شرط به اجرا می گذارد و به دومی تحمیل می کند و دیگری از شدت گرسنگی و فقر و استیصال و بدبختی مجبور است به تحمل هر ستمی تن دهد. این توافق فقط غلاف واقعی سلاح کشتار سرمایه است و دولت سرمایه داری با همین هدف آن را معماری، تنظیم و منتشر کرده است. فرم در برگیرنده مواد زیر است:

- 1- ساعات کار و آغاز و پایان آن از این پس نه بر اساس عرف رایج بلکه بر اساس توافق کارگر و کارفرما خواهد بود که در زمان انعقاد قرارداد کار طبق توافق طرفین در فرم قرارداد قید خواهد شد.
- 2- مزد کارگران پس از ذکر مزد ثابت از این پس هم به صورت روزانه و هم به شکل ساعتی طبق توافق کارگر و کارفرما تعیین خواهد شد.
- 3- پاداش افزایش تولید یا بهره وری بر اساس توافق کارگر و کارفرما حین انعقاد قرارداد قابل پرداخت است.
- 4- ماده 13 فرم جدید اختصاص به فسخ قرارداد دارد و سفید گذاشته شده است تا کارگر و کارفرما حین انعقاد قرارداد بر اساس توافق طرفین آن را پر کنند.

در این فرم به صورت حساب شده و آگاهانه به نفع سرمایه داران هیچ جایی برای بخش هایی از دستمزد کارگران منظور نشده است.

30 آبان 88

خبر تازه خبرگزاری فارس در مورد مهدی هاشمی، خبرنگار آنلاین

به گزارش خبرگزاری فارس در تاریخ 30 آبان 88 از قول وزرات دادگستری آمریکا اعلام کرد، سه سال تلاش مداوم استات اوایل برای اصلاح عملکرد سوء خود در گذشته منجر به صرف نظر کردن از اتهامات این شرکت در مورد پرداخت رشوه در یک قرارداد مربوط به ایران شده است.

به گزارش فارس، دولت آمریکا پیگرد قضایی شرکت نفتی استات اوایل در مورد یک پرونده رشوه خواری در ایران را که به سال 2002 بر می گردد متوقف کرده است.

بر اساس [گزارش رویترز] یک مقام شرکت نروژی استات اوایل گفت توافقی با کمیسیون سهام و اوراق بهادار آمریکا، وزارت دادگستری و دفتر دادستانی این کشور حاصل شده است که بر اساس آن موضوع معامله استات اوایل با موسسه هورتون حل و فصل شده است.

استات اوایل متهم است در سال 2002 و از طریق یک موسسه مشاوره نفتی به نام هورتون که مقر آن در لندن قرار دارد برای دستیابی به امتیازات نفتی در ایران مبالغی را به عنوان رشوه پرداخت کرده است. گفته می شود این رشوه به یکی از آفازده ها در ایران به نام (م.ه) که ظاهراً نقش مهمی نیز در بروز اغتشاشات بعد از انتخابات داشته است پرداخت شده است. مبلغ این رشوه نیز 35 میلیون دلار بوده است.

استات اوایل در سال 2006 به دلیل نقض قوانین ضد فساد آمریکا از سوی دستگاه قضایی آمریکا محکوم به پرداخت 10.5 میلیون دلار به عنوان جریمه شد. وزارت دادگستری آمریکا در آن زمان برای توقف ادامه پیگرد این شرکت موافقت نامه ای را با آن امضا کرد که بر اساس آن استات اوایل موظف شد طی سه سال اقداماتی را انجام دهد.

معاون دادستان کل آمریکا در امور جنائی طی بیانیه ای اعلام کرد: پرداخت رشوه به مقامات خارجی و تلاش برای پنهانکاری پرداخت ها یک رویه عملیاتی عادی محسوب نمی شود.

این بیانیه افزوده است: سه سال تلاش مداوم استات اوایل برای اصلاح عملکرد سوء خود و ناکامی پایبندی به مقررات در گذشته منجر به صرف نظر کردن از اتهامات این شرکت در مورد پرداخت رشوه شده است.

استات اوایل در سال 2004 نیز در نروژ به 20 میلیون دلار جریمه به دلیل پرداخت رشوه به این فرد ایرانی محکوم شد.

در آن زمان مقامات ارشد استات اوایل از جمله مدیر اجرایی و رئیس اکتشاف و تولید بین المللی از مقام خود عزل شدند.

در قطعنامه مراسم بیست سالگی تصویب قانون کار عنوان شد: امروز کارگران به معنای واقعی محتاج نان شب خود هستند

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایپلندر تاریخ 30 آبان 1388 آمده است: تشکیلات خانه کارگر استان تهران به مناسبت 29 آبان سالروز تصویب قانون کار قطعنامه ای را در دفاع از منافع صنفی کارگران ایران تصویب کرد.

به گزارش ایلنا متن این قطعنامه به شرح ذیل است:

قانون کار ایران تنها قانونی است که برای تصویب آن نزدیک به یک دهه چانه زنی شد و اگر نظر مثبت حضرت امام (ره) بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران و نگاه ویژه او به کارگران که همانا نگاه پیامبر گرامی اسلام است نبود شاید هرگز این قانون تصویب نمی‌شد.

کارگران هرگز فراموش نمی‌کنند که تشکیل مجمع تشخیص مصلحت نظام بر اساس اختلاف شدید مجلس و شورای نگهبان در خصوص تصویب این قانون بود.

این قانون بر اساس تعالیم اسلام که به کرامت انسان نگاه ویژه دارد و همچنین مجموعه کنوانسیونها و توصیه نامه‌های بین‌المللی شکل گرفته است.

قانون کار یک قانون حمایتی است که برای جلوگیری از استثمار و بهره‌کشی کارگر توسط کارفرما ایجاد می‌شود و نمی‌توان هیچ انتظار دیگری از آن داشت ولی متأسفانه پس از نزدیک به 20 سال از اجرای این قانون کسانی که از امنیت کارگران و داشتن حداقل‌های معیشت آنان دلخوشی نداشتند و ندارند به بهانه‌های واهی از جمله توسعه اشتغال و سرمایه‌گذاری در ادوار مختلف، سعی در مخدوش کردن و اعمال تغییرات خرد و کلان در این قانون نمودند.

امروز با اعمال قراردادهای جدید کار به همت آقای جهرمی وزیر کار سابق، بازار کار ایران به سیطره این قراردادها درآمده و امنیت شغلی کارگران بطور 100 درصد از بین رفته است و هیچ کارگری حتی برای یک روز هم امنیت شغلی به لحاظ تضمین ندارد.

نبود امنیت شغلی که پیوند مستقیم با دستمزد دارد سبب شده است که کارگران با حقوق‌هایی به مراتب کمتر از حداقل دستمزد به بردگی گرفته شوند.

امروز کارگران به معنای واقعی محتاج نان شب خود هستند؛ در پرتو اقدامات وزارت کار بعنوان نماینده دولت تشکلهای کارگری هم که باید از استقلال برای دفاع از حقوق کارگران برخوردار باشند متأسفانه شبه دولتی عمل می‌کنند و دولت نظارت نامحسوس بر آنها دارد.

در چنین وضعیت اسفباری قانون کار را در پایان دولت نهم بطور کامل تغییر می‌دهند که اگر پیش‌بینی‌ها درست باشد از کارگر ایرانی هیچ چیز باقی نخواهد ماند و ما باید آرزوی احیاء قانون کار زمان ستمشاهی را داشته باشیم.

امروز روز بزرگداشت قانونی است که ما اکنون در افسوس اجرای آن فقط تأسف می‌خوریم ما اعلام می‌کنیم قانون کار یک قانون صد در صد حمایتی است و هر آنچه مورد تصویب قرار گرفته اگر تبدیل به قانون شود و حقوق نیروی کار را در حوزه‌های مختلف مورد تجاوز قرار دهد کارگران ایران با همه احترامی که برای نظام و انقلاب و رهبری معظم قائلند هرگز از پای نخواهند نشست و لذا ما از دولت و مجلس می‌خواهیم به هیچ وجه به سمت تغییر قانون کار که رضایت جامعه کارگری در آن نیست نروند چرا که باید حتماً -1- منتظر تبعات آن باشند.

قانون کار یک قانون پایه و حافظ حقوق نیروی کار است هر تغییری باید امنیت و معیشت کارگران را در -2- بازار کاری که نرخ بیکاری در آن فزاینده و شرایط برای استثمار کارگران هر روز بیشتر می‌شود بهبود ببخشد لذا ما انتظار داریم تغییرات باعث بهبود شود نه آنکه حداقل‌های حقوق را نیز نادیده بگیرد.

طرح مسکوت مانده و فراموش شده اصلاح و ساماندهی قراردادهای موقت کار که به جهت مخالفت دولت -3- و عدم همراهی مجلس فعلاً در دستور کار قرار نگرفته است به دلیل حمایت و ساماندهی کارگران شرکتهای پیمانی و خدمات نیروی انسانی هر چه سریعتر باید در مجلس مطرح و مورد تصویب نمایندگان قرار گیرد.

دولت و مشخصاً وزارت کار از دخالت در حوزه تشکلهای کارگری جداً پرهیز کند چرا که این کار نقض -4- آشکارترین حقوق بنیادین کار و از آن بالاتر نقض آشکار حقوق بشر است که یک اقدام مذموم و متروک تلقی می‌شود.

دولت موظف است علاوه بر پرداخت بدهی خود به سازمان تأمین اجتماعی که امروز بالغ بر 145 هزار -5- میلیارد ریال است نسبت به سود سالانه آن به نرخ اوراق مشارکت اقدام کند.

عدم پرداخت دیون دولت، سازمان تأمین اجتماعی را با مشکلات جدی در جهت اجرای تعهداتش در قبال -6- مستمری بگیران روبرو کرده است.

لذا ما نگران آینده کارگران شاغل و بازنشسته در حوزه سازمان تأمین اجتماعی هستیم -7-

طرح هدفمند کردن یارانهها به اعتقاد ما قربانی کردن اقشار ضعیف در پیش پای اغنیاء است و آینده آن را -8- بر همگان اثبات خواهد کرد.

علی ایحال ما متذکر می‌شویم دولت باید منابع کافی برای جلوگیری از تبعات اجرای این قانون را در -9- اختیار سازمان های حمایتی از جمله سازمان تأمین اجتماعی قرار دهد و از طرف دیگر به دلیل تضعیف شدید دستمزدها، سال آینده شورای عالی کار باید بطور کاملاً متفاوت موضوع دستمزد را در دستور کار قرار داده و متناسب با شرایط جدید دستمزدها را ترمیم کند.

در پایان ما اعلام می‌کنیم انتظار ما از مسئولین همان توجهی است که حضرت امام (ره) نسبت به کارگران داشته و مقام معظم رهبری هر ساله در هفته کارگر بر آن صحه گذاشته‌اند. ما معتقدیم نگاه ابزاری به نیروی کار باید جای خود را به نگاه انسانی بدهد و این جز با تغییر نگرش و فاصله گرفتن از دیدگاه سرمایه‌داری وحشی اتفاق نخواهد افتاد و جامعه کارگری در مقابل این تفکر و بینش تا آخر خواهد ایستاد.
پایان پیام

گردهمایی کارگران سیستان و بلوچستان بمناسبت سالروز تصویب قانون کار: اجرای نصف و نیمه قانون کار، صدای کارفرمایان را درآورده است

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلندر تاریخ 30 آبان 1388 آمده است: بمناسبت سالروز تصویب قانون کار، گردهمایی کارگران سیستان و بلوچستان با حضور جمع کثیری از کارگران و بازنشستگان برگزار شد. به گزارش ایلنا، در این گردهمایی علی میرشکار دبیر اجرایی خانه کارگر طی سخنانی یاد آور شد: امروز سالروز تصویب قانونی است که می‌بایست هر ساله کارگران جهت تصویب و اجرای آن به جشن و سرور بپردازند اما این قانون که یک جوان بالغ 20 ساله است و همواره مانند یک معلول بخشی از آن اجرا و بخشی دیگر بایگانی گردید.

وی ادامه داد: همواره مجریان قانون در دوده گذشته بنا به مقتضیات و دستورالعمل‌های صادره و بصورت مقطعی بخشهایی از قانون را اجرا نمودند که دلیل عدم اجرای بخشهای تکمیلی آن شاهد تضییع حق و حقوق طرفین اعم از کارگر و کارفرما بوده ایم و این اقدامات زمینه‌ای را برای ابراز نارضایتی علی‌الخصوص در بخش کارفرمایی فراهم ساخته است.

وی تصریح کرد در طول یک دهه گذشته نیز متأسفانه دلیل عدم اجرای صحیح قانون کار همواره شاهد هجوم به قانون در جهت از بین بردن بخشهایی از آن تحت عنوان اصلاح و سایر موارد بوده ایم و متأسفانه قانون کار فعلی مثله شده قانون مصوب سال 69 می‌باشد.

میرشکار تأکید کرد در آینده با توجه به شرایط حاکم بر دیدگاه مجریان نه تنها قانون کاری نخواهیم داشت بلکه کارگر و در پی آن نیز از تولید و اقتصاد پویا نیز خبری نیست چرا که عدم استفاده از همه ظرفیتهای یک قانون جامع کامل و مترقی تبعاتی جز این بدنبال خواهد داشت.

وی یاد آور شد که شرایط فعلی و نحوه اجرای قانون کار و حتی تأمین اجتماعی عدم رضایت طرفین کارگری و کارفرمایی را در پی داشته که شاید عده‌ای تصور حل مشکلات فعلی را با تغییر قانون داشته باشند اما قانونی که یکسویه و با دیدگاههای صرف کارفرمایی و پشتوانه سیاسی اصلاح شود جز تضعیف بیشتر قشر مخاطب آنهم کارگران چیز دیگری را شاهد نخواهیم بود.

بامری دبیر کانون هم‌انگهی شوراهای اسلامی کار استان در این گردهمایی ضمن مخالفت با هر گونه تغییر قانون کار تصریح کرد این قانون یادگاری ارزشمند از معمار کبیر اسلامی امام راحل‌مان (ره) است و کارگران هر گونه دست اندازی به آن را محکوم و پاسخ افراد را به هر نحوی که شده خواهند داد.

وی افزود امروز با همین قانون کار که از آن به هر سختی دفاع می‌کنیم بالغ بر 85% کارگران استان دارای قرارداد موقت هستند که هیچگونه امنیت شغلی بر آنها وجود ندارد حال اگر همین حداقلها نیز حذف شود و حتی همین قرارداد موقت را هم نداشته باشیم شرایط جامعه کارگری جز استثمار کارگران چیز دیگری را در پی نخواهد داشت.

وی با انتقاد از کسانی که در صدد تغییر قانون کار هستند یاد آور شد در دولت و حکومتی که شعار حمایت از افشار آسیب‌پذیر و محرومین را دارد انتظار می‌رود که خود دولت در صدد کاهش سطح حمایت از آسیب‌پذیرترین و محرومترین و در عین حال زحمتکش‌ترین و فعالترین قشر جامعه بر آید. وی افزود امید است دولتمردان و مسئولین نظام با دید بازتری و با انگیزه بیشتری در جهت حمایت از این قشر از جامعه تلاش نمایند تا این سنگ‌داران جبهه اقتصاد و تولید ایران اسلامی را به شکوفایی و رشد اقتصادی پویایی برسانند.

همچنین شهنایی رییس کانون بازنشستگان تأمین اجتماعی طی سخنانی از کارگران خواست تا در جهت تضییع حقوق خود در صحنه باشند تا آیندگان نگویند پدرانمان به آسانی از حق خود گذشتند. این گردهمایی قطعنامه پایانی قرائت شد که با تکبیر حاضرین مورد تأیید قرار گرفت در این قطعنامه هر گونه تغییر قانون کار با عدم در نظر گرفتن اصل سه‌جانبه‌گرایی با حضور نمایندگان واقعی را محکوم و همچنین از مسئولین نظام خواسته شده تا توجه بیشتری به مولدترین قشر جامعه در عرصه اقتصاد شود. در بخشی دیگر از این قطعنامه با اشاره به اصل 44 و چشم انداز 20 ساله خواستار اجرایی نمودن کار شایسته در کشور شده اند تا با اشتغال پایدار و تولید پویا ایرانی سربلند و سرافراز و با اقتدار در همه عرصه‌ها بویژه

عرصه تولید و اقتصاد را شاهد باشیم
پایان پیام

مختار فرجی از اعضای اتحادیه آزاد کارگران ایران در گذشت

مختار فرجی از اعضای اتحادیه آزاد کارگران ایران و کارگر خدماتی شرکت آرمان فراز پیمان پس از سه سال مقاومت در برابر بیماری سرطان خون روز سه شنبه 26 آبانماه 88 ساعت 9 شب جان باخت.

مختار تنها سی سال داشت و از سن ده سالگی با واکس زدن کفشهای عابریں در خیابان سر سبز جنوبی تهران تن نحیف خود را به کار سپرد و تمام دوران کودکی و جوانی اش را با درد و رنج و بدون لحظه ای احساس خوشبختی زندگی کرد و از سه سال پیش با ابتلا به سرطان خون خود و خانواده اش در مصیبتی جانگه تر فرو رفتند.

نظام ضد انسانی سرمایه داری که از 10 سالگی شیریه جان مختار را مکیده بود در دوران بیماری وی نیز امکان درمانهای موثرتر را از مختار سلب کرد و مختار با حداقل امکانات با بیماری خود روبرو شد.

پزشکان پس از پیوند مغز استخوان به مختار اعلام کرده بودند باید به مدت یک سال در قرنطینه زندگی کند، اما چنین شرایطی برای مختار فراهم نبود و وی ناچار بود در خانه ای دو اطاقه و تنگ به همراه پدر و مادر و همسر و فرزندش زندگی کند و پس از یکماه از عمل جراحی اش بر سر کار بازگردد و همین ها کافی بود تا مختار به فاصله کمی پس از پیوند مغز استخوان با بازگشت بیماری اش مواجه شود، بازگشتی که مجال زندگی را برای همیشه از وی سلب کرد.

مختار از زمان تاسیس اتحادیه آزاد کارگران ایران خود را عضو این اتحادیه میدانست و علیرغم تن رنجورش بارها آمادگی خود را برای فعالیت دخالتگرانه در امور اتحادیه اعلام کرده بود با این حال بیماری مختار بطور مداوم این فرصت را از او دریغ میکرد، اما زمانی که مختار از نیاز کارگران دستگیر شده در اول ماه مه تهران برای سپردن قرار کفالت در دادگاه مطلع شد بدون لحظه ای درنگ و علیرغم ضعف جسمانی شدید که امکان تحرک را از وی سلب میکرد بلافاصله خود را به مقابل دادگاه انقلاب رساند تا با سپردن قرار کفالت هم طبقه ای های خود را از زندان بیرون بکشد.

ما در اتحادیه میدانستیم مختار مریض است و قدرت تحرک ندارد به همین دلیل وقتی خبر حضور وی را در مقابل دادگاه از داخل زندان شنیدیم اشک شوق در چشمانمان حلقه زد.

فوت مختار برای ما در اتحادیه آزاد کارگران ایران دردی غیر قابل التیام است، مختار برای ما و تمامی کسانی که از نزدیک وی را می شناختند انسانی بسیار عزیز بود.

ما فوت مختار این انسان شریف و دوست داشتنی را به رفیق عزیزمان محمد فرجی و تمامی اعضای خانواده و دوستانش صمیمانه تسلیت میگوئیم و یاد این انسان عزیز را برای همیشه گرامی خواهیم داشت.

یادش گرامی باد

اتحادیه آزاد کارگران ایران – سی ام آبانماه 88

در مراسم بزرگداشت سالروز تصویب قانون کار عنوان شد:

تعرض به حقوق کارگران همچنان ادامه دارد

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلنادر تاریخ 30 آبان 1388 آمده است: دبیر اجرایی خانه کارگر استان خوزستان گفت: کارگران استان خوزستان پس از ماهها بی حقوقی برای در پیگیری مطالبات قانونی خود دست از کار می کشند اما با قوه قهریه با آنها برخورد می شود.

به گزارش ایلنا، آقایار حسینی در مراسم بزرگداشت سالروز تصویب قانون کار گفت: این نادیده گرفته شدن کرامت و ارزش های انسانی در برخورد با کارگران معترض درحالی است که کارگران سایر کشورهای جهان برای پیگیری مطالبات صنفی خود از داشتن حق قانونی اعتصاب برخوردار هستند.

وي افزود: اکنون سالهاست که حقوق حقه کارگران و قانون کار جمهوری اسلامی ایران به بهانه های واهی مورد تعرض است چنانچه هر مشکل کوچکی به قانون کار نسبت داده می شود این فعال کارگری یادآور شد: زمانی قانون کار را که به واسطه ی رواج قرارداد های موقت کار و مشاغل بیمانکاری کوچک و کم اهمیت شد و زمانی هم زمانی آمدند کارگاه های زیر پنج نفر و 10 نفر را به بهانه ی اشتغال از قانون کار و تامین اجتماعی معاف کردند اما در عمل به خیل بیکاران اضافه شد حسینی گفت: امروز هم درظاهری دلسوزانه قصد دارند تا در قالب تغییر قانون فعلی کار را یکطرفه اصلاح کنند.

دبیر اجرایی خانه کارگر خوزستان تصریح کرد: این درحالی است که به واسطه سیاست های غلط و سوء مدیریت کارخانه های بسیاری در همین استان دچار بحران های کارگری شده اند در این مراسم آقای شریف حسینی و عضو کمیسیون صنایع مجلس نیز گفت: قانون کار فعلی با تمام اشکالات باید حمایت شود و اگر نیز قرار باشد اصلاحی در قانون کار انجام شود باید به حمایت از کارگران باشد وی اظهار داشت پیشتر که واحد های صنعتی تابع مالکیت دولتی بودند قانون کار به صورت کامل اجرا نمی شود و اکنون که به سمت خصوصی سازی می رویم و بیشتر واحد ها خصوصی شده اند باید از قانون کار حمایت کرد.

وی همچنین در خصوص طرح هدفمند کردن یارانه ها نیز اظهار داشتند که این طرح نیز به صورت کلی خوب است ولی در جزئیات اشکالاتی دارد وی در ادامه اظهار داشتند با توجه به اینکه 43% از فولاد کشور در استان خوزستان می باشد لذا لازم است که یک بیمارستان صنعتی نیز در خوزستان تاسیس شود

پایان پیام

حال و روز اسفناک کارگران کنف کار

به گزارش سایت کمیته هماهنگی ... در تاریخ 30 آبان 88 آمده است: کارخانه کنف کار در جاده رشت - تهران (حد فاصل بین جاده رشت - سنگر) قرار دارد. همان طور که در گزارش های قبلی آمده است، این کارخانه از سال 83 به بهانه ریزش برف سنگین دچار بحران شد و تعطیل گردید و کارگران آن به اداره کار معرفی شدند.

کارخانه که متعلق به سرمایه بخش دولتی بود در یک حراج با زرد بند به مبلغ ناچیز حدود 60 میلیون تومان به مدیر عامل سابق (ایرج زهرابی) فروخته شد، در حالی که ارزش واقعی این کارخانه خیلی بیشتر از این مبلغ بود. زهرابی که آه در بساط نداشت با گرفتن وام از دولت پول کارخانه را پرداخت کرد. البته سال ها قبل وی به جرم اختلاس و گزارش کارگران از دزدی هایش در فرودگاه دستگیر و به زندان افتاد که به علت نفوذ در منطقه و حمایت امام جمعه متوفای رشت (احسان بخش) در آن زمان توانست رهایی یابد. لازم به ذکر است وی سهام این کارخانه را با شراکت و نفوذ علیرضا جزایری عرب خریداری کرد. خانواده ایرج زهرابی - زن و پسرش - پس از مرگ وی وارث سهام این سرمایه دار شدند و اکنون عضو هیئت مدیره هستند. عضو دیگر هیئت مدیره پسر عموی علیرضا جزایری عرب است که فعلا مدیریت عامل کارخانه را بر عهده دارد.

جزایری عرب در گذشته به بهانه پرداخت مطالبات معوقه کارگران یک وام یک و نیم میلیارد تومانی از بانک گرفت و با آن بخش ناچیزی از دستمزدهای معوقه کارگران را پرداخت کرد و اخیرا قول داده که با گرفتن وام 2 میلیارد تومانی بقیه دستمزد ها و مطالبات معوقه کارگران را می پردازد. هم اکنون 185 کارگر در کارخانه مشغول کار هستند که 180 نفر آن ها به طور متوسط 4 میلیون تومان طلب دارند و بین 20 الی 30 سال سابقه کار دارند.

کارخانه به صورت تک شیفت از ساعت 6 صبح تا 2 بعد از ظهر کار می کند. در انبار، مواد اولیه برای تولید موجود است. محصول کارخانه گونی یا کیسه های چتایی است که گاهی این گونی ها از خارج وارد می شود. مواد اولیه این گونی ها نخ کنف است که از بنگلادش وارد می شود. گونی ها مصرف داخلی دارد. کارخانه دارای سرویس ایاب و ذهاب است و کانتینر های نهار خوری حدود یک ماه است که تعطیل شده است. کارخانه دارای شورای اسلامی 4 نفره بوده که قبلا هم همین افراد عضو شورا بوده و در انتخابات امسال همگی مورد تأیید وزارت اطلاعات قرار گرفتند. اعضای شورا از طرح مسائل پشت پرده و مذاکرات خود مطالبی به کارگران بروز نمی دهند، به طوری که اخیرا یکی از آن ها به نام میرحامد به شدت مورد اعتراض کارگران قرار گرفته است.

یکی از سئوال های کارگران میزان سهام مالکان کارخانه (خانواده های زهرابی و جزایری عرب) است. آن ها اطلاعی از مذاکرات بین شورا و هیئت مدیره و صنایع و استانداری و ... ندارند و فقط همین قدر می دانند که با وام 2 میلیارد تومانی جزایری عرب موافقت شده و او به آن ها گفته که این وام در مسیر اداری قرار دارد.

قابل ذکر است کارگران کنف کار بارها مسیر رشت - تهران به جاده سنگر را مسدود کرده و یا در مقابل استانداری تجمع نموده اند و هر بار توسط نیروی انتظامی و لباس شخصی ها و اطلاعات پراکنده شده و مورد تهاجم قرار گرفته اند .

آخرین بار در اسفند 87 در مقابل استانداری در خیابان معلم رشت همزمان با تجمع کارگران خاور دست به تجمع زدند که کارگران خاور نفری 200 هزار تومان گرفتند اما کارگران کنف کار با دست خالی بازگشتند . فعلا ماهیانه از 50 الی 100 هزار تومان به عنوان بخشی از دستمزدهای معوقه کارگران مشغول به کار پرداخت می شود و البته در بعضی از ماه ها همین مبلغ ناچیز را نیز پرداخت نمی کنند . سازمان تامین اجتماعی 14 ماه پرداختی معوقه حق بیمه را از سال های گذشته از کار فرما طلبکار است و در سال 88 نیز 2 ماه حق بیمه پرداخت نشده است .

این است حال و روز کارگران کنف کار که در طول تمام این سال ها با فقر و نداری دست به گریبان بوده اند . در این مدت، همان طور که در خبرهای قبلی آمده است، 2 تن از کارگران در اثر فقر دست به خودکشی زدند و جان سپردند . با همه این ها، و به ویژه با آن که کارگران یک بار شاهد بوده اند که صاحبان کارخانه به بهانه پرداخت مطالبات کارگران میلیاردها تومان وام گرفته اند اما این مطالبات را نپرداخته اند باز هم منتظرند و امید بسته اند که کارفرما دوباره میلیاردها تومان وام بگیرد تا شاید دلش به رحم آید و مطالبات آنان را بپردازد !!

30 آبان 88

اخبار کارگری آذر ماه 1388

اخراج 300 کارگر کارخانه سیمان تهران

سرمایه داران مالک کارخانه سیمان تهران 300 کارگر را اخراج کرده اند . همه این کارگران حدود 4 تا 7 سال سابقه کار داشته اند . تمامی آن ها کارگران فنی بوده اند . با مدرک تحصیلی دیپلم و فوق دیپلم فنی مشغول کار شده اند . در طول این چند سال با حقوق بسیار نازل کار کرده، هرچه شدیدتر استثمار شده و هر چه بیشتر بر سرمایه سرمایه داران افزوده اند . قرارداد کار کارگران به شکل پیمانی بوده است . آنان در همه این سال ها برای تبدیل وضعیت استخدامی خود به کارگر رسمی و دائمی تلاش کرده اند . از میان خود افرادی را زیر نام « نمایندگان صنفی » انتخاب کرده اند تا در مورد تبدیل قرارداد کار آن ها اقدام کنند . کارگران اکنون متوجه شده اند که این « نمایندگان صنفی » در همه مدت به نفع سرمایه دار و علیه آنان کار کرده اند . مدام آن ها را با وعده های دروغ سرگرم کرده اند تا خواسته های خویش را به طور جدی پیگیری نکنند .

300 کارگر اخراجی اینک در جهنمی از سرگردانی و نومیدی و خشم و نفرت مبهوت مانده اند . هیچ امیدی به استخدام در جای دیگر ندارند زیرا همه درها بسته است و همه جا به جای استخدام اخراج می کنند . بدون کار هیچ ممری برای ارتزاق خویش و افراد خانواده خود ندارند . آنان بیمه نیستند و از غرامت بیکاری هیچ نصیبی ندارند . کارگران در چنین وضعی اعتراض و مبارزه را تنها کار پیش روی خود می بینند . برای اعتراض به همه جا روی نهاده اند . مرتب در مقابل کارخانه جمع می شوند و تظاهرات می کنند . آنان خواستار ادامه اشتغال خود هستند .

منبع: ایلنا

1 آذر 88

بیانیه مشترک خانه کارگر و کانون شوراهای اسلامی کار استان فارس؛

قانون کار، قانون اشتغال نیست

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ اول آذر 1388 آمده است: خانه کارگر و کانون همآهنگی شوراهای اسلامی کار استان فارس به مناسبت سالروز تصویب قانون کار در بیانیه‌ای مشترک خواستار لحاظ نظارت کارشناسی در اصلاح قانون کار شدند .

به گزارش ایلنا، متن کامل این بیانیه به شرح ذیل است:

ابتدا بایستی اصلاحیه های مورد نظر و تغییرماده قانون کار بند بند مشخص تا براساس آن اظهار نظر شود . ولیکن آنچه که تاکنون مورد بحث قرار گرفته مسائل مهم و اساسی قانون کار است که متوجه حقوق صنفی کارگران می باشد که بعد از مقدمه بصورت جداگانه به آن پرداخته می شود، ضمن اینکه استدعا می شود پیش نویس هرگونه تغییر عمده و اساسی را اعلام نمایند، تا نظرات کارشناسی ارسال گردد .

در رابطه با تغییر قانون کار بطور کلی قوانین باید بگونه ای تنظیم شود که نفع کارگر و کارفرما در نظر گرفته و هر دو حمایت شوند و نبایستی به واسطه حمایت یک جانبه از کارگر، حقوق کارفرما را نادیده بگیریم یا به یکباره در مباحث مطروحه از کارفرما حمایت کنیم، زیرا قانون یک جانبه خواه ناخواه مورد هجمه قرار می گیرد . و بایستی با رعایت سه جانبه گرایی قانون کار اصلاح شود تا بر فرآیند ایجاد و تداوم حیات واحدهای

تولیدی تأثیر منفی برجای نماند و مصالح و منافع ملی و ملاحظات اجتماعی مبنی بر فعالیت‌های کارشناسی از سوی کارگران، کار فرمایان و دولت لحاظ گردد و به موضوع موانع تولید اشتغال و سرمایه‌گذاری در صنعت، مسایل و معضلاتی همچون واردات بی رویه، قاچاق کالا، سوء مدیریت، عوارض، مالیات و مواردی مشابه توجه شود زیرا قانون کار و دستمزد نیروی کار تأثیر زیادی در این چرخه ندارد و در مناطق اقتصادی و کارگاه‌های زیر 5 نفر و 10 نفر تجربه شده است که قانون کار مانع تولید و سرمایه‌داری نیست، لذا تغییر قانون یک سوی اصلاح نیست بلکه نابودی قانون کار است زیرا وقتی بحث اصلاح است باید همه گروه‌ها در جهت اصلاح اندیشه‌های خود را بکار ببرند نه اینکه پشت درهای اتاق یک یا چندتن از مسوولان مواد و تبصره‌های قانونی و حمایتی را حذف و ماده و تبصره‌هایی که برده وار وضع می‌شود جانشین نمایند و یا بخشنامه کنند این که اصلاح نیست، با توجه به اینکه مانند آب خوردن کارگران را اخراج می‌کنند و مدتها حقوق پرداخت نمی‌کنند و تا کارگران اعتراض می‌کنند در جواب می‌گویند خصوصی است یا وضع تولید و سرمایه بد است و هر چه می‌گذرد وضع کارگران بد و بدتر می‌شود. ضمن اینکه در اوایل پیروزی انقلاب با توجه به جنگ و تحریم دوران سازندگی با همین قانون کار وضع کارگران مناسب بود اما اکنون نظام برده داری به شیوه مدرن نزدیک شده‌ایم و سالها گذشته و ما شاهد حوادث تلخی در حوزه‌های کارگری هستیم.

وضعیت تولید بطرف اقتصاد زیر زمینی و دلالی رفته است و سرمایه‌گذار هم نمی‌تواند به اهداف خود برسد. تولید کننده فروش محصول ندارد و نمی‌تواند با محصولات بی رویه وارداتی رقابت نماید و به همین دلیل تعطیلی مراکز تولید اجتناب ناپذیر است. با بحران کارگری، تعطیلی کارخانه‌ها، نبود امنیت شغلی، قرارداد های سفید امضاء فضای کار و اشتغال به اندازه کافی در چالش قرار دارد. و از کتاب قانون کار یک جزوه بی ارزش باقی مانده است که کار آبی ندارد و با داشتن ظرفیت بسیار بالای قانون کار تنها 20 درصد از آن استفاده می‌شود، ابتدا اصل قانون اجرا شود سپس اصلاح گردد.

متأسفانه بعضی افراد بدون نظر کارشناسی و علمی با تغییر های سوسیالیستی قانون کار را توضیح می‌دهند، ضمن اینکه برخی مواد قانون کار در چارچوب ضرورت های امروز برای برون رفت از معضلاتی چون نبود سرمایه‌گذاری کافی و یا تغییرات لازم در ساختار های موجود اقتصادی قابل بررسی مجدد است و هیچ اعتراضی به اصلاح منطقی این قانون نیست اما با توجه به سه جانبه‌نگری و اهمیت به نظر کارگر و کارفرما و نشستها و مذاکرات مختلف و سپس تصمیم‌گیری، زیرا قانون کار در ایران حداقلها را انجام می‌دهد و حداکثرها در اختیار کارفرما و دولت است ضمن اینکه قانون کار، قانون اشتغال نیست،

برای اشتغال و بالا بردن نرخ آن باید قوانین دیگری تدوین شود و همچنین با قانون مالیاتها و عوارض که مانع تولید است کاملاً متفاوت است. قانون کار موجب بروز خلاقیت‌ها و نوآوری و امنیت شغلی می‌شود. ما در ایران منابع بسیار غنی داریم که می‌تواند برای رشد اشتغال و توسعه مورد بهره‌برداری قرارگیرد و نیازی به جذب سرمایه خارجی نیست و شایسته است به جای اینکه به سرمایه‌ای کردن تولید بپردازیم به انسانی کردن تولید توجه داشته باشیم از طرفی قانون کار در ماده 27 تمام پیش‌بینی‌های لازم را در مورد فسخ قرار داد کار کرده است این نظر که قانون مورد بحث فاقد مجوزهای قانونی برای اخراج است پذیرفتنی نیست و باید منتقدین متوجه باشند دوره استاد و شاگردی سپری شده است و بهتر است به موارد ذیل:

- به کمبود نقدینگی و فقدان آن به دلیل افزایش نرخ ارز
- پرداخت بیش از 50 نوع عوارض و مالیات
- عدم فروش محصول در بازار داخلی

- افزایش نرخ تورم

- نامعلوم بودن جایگاه صادرات

- نگرش‌های سیاسی به حرکت‌های اقتصادی

- مقررات حمل و نقل بیمه بانکها، گمرک

- قوانین مالیاتی حداقل قوانین مربوط به مالیاتها

- قوانین سرمایه‌گذاری خارجی را تعدیل نمایند

- ضعف تشکلهای صنفی، ضعف بازاریابی و . . .

علیهذا آنچه که در مورد اصلاحیه‌های مورد نظر و تغییر ماده قانون کار از آن اطلاع داریم شرط فسخ قرارداد کار لحاظ شده که نشان دهنده اختیار کامل کارفرما برای درج هر شرطی در قرارداد کار برای فسخ آن است و این باعث می‌شود که کارگر بدون هیچ قصوری و بدون اختیار و اراده اخراج شود. در ماده 27 نیز حق اخراج با کارفرما است و تشخیص آنرا به عهده هیات‌های تشخیص و حل اختلاف آنهاست با حداکثر خسارت (که معمولاً هم کارفرما پرداخت نمی‌کند) و در ماده 7 تبدیل همه قراردادهای کار به قرارداد 29 روزه و کم‌تر و در ماده 21 بند «ز» به آن اضافه شده که شرط پایان قرار داد برای جمع کارگران یک واحد را به شرایط خاصی حاکم کرده که به شرایط کارفرما، کارگرواگذار شده و بر اساس آن کارفرما می‌تواند با

کوچکترین بهانه جمعی یا همه کارگران را اخراج و در اختیار بیمه بیکاری قرار دهد
تغییر در ماده 41:

الف - متصل کردن حداقل دستمزد به شرایط اقتصادی و بهره وری که عملاً "میتواند مانع افزایش دستمزد
شود.

ب - تغییر مصوبه مجلس شورای اسلامی برای دست اندازی به عیدی و پاداش سالیانه کارگران. یعنی در
قانون کار فعلی ملاک تعیین حداقل دستمزد کارگران، نرخ تورم و سبب حداقل معیشت خانوار کارگری است ولی
در مصوبه جدید موضوعاتی از جمله وضعیت اقتصادی، سیاسی، و توانایی بنگاهها بهره وری می تواند
فاکتور های تعیین کننده باشد که عملاً امکان ترمیم دستمزدها را از نظر قانونی مخدوش می کند.
و در ماده 96 اصلاحیه، متمرکز شدن بازرسی ها حقوق سایر بازرسان از جمله تامین اجتماعی و بهداشت
را سلب کرده و عملاً ابزار های کنترل و نظارت را از آنان می گیرد و بر احتی کارفرمایان می توانند تخلف
و قوانین را رعایت ننمایند.

تغییر در ماده 112 تبدیل شدن همه کارگران جدید الاستخدام با هر شرایط سنی به کار آموز با حقوقی کمتر از
70 درصد حداقل دستمزد برای سه سال و . . . در مورد ماده 112 اصلاحیه یا برداشتن سن کارآموزی، با
بازار کار آینده تبدیل به بازار کار آموزی می شود و این حق به کار فرما بیان داده می شود که حداکثر 70
درصد و کمتر به کار آموزان حقوق پرداخت کند و هم خطر کار آموزشیدن کارگران و هم موضوع عدم پرداخت
حق بیمه که در این ماده کار فرما معاف شده است بوجود می آید. و از طرفی منافع تامین اجتماعی نیز به خطر
می افتد و مهمتر از همه فصل ششم و مواد 131 تا 136 در این فصل مصوبه تلاش می کند نقش تشکلات
کارگری و حتی کار فرمایی تضعیف نماید و آنها را نهادهای عمومی با اساسنامه دولتی تلقی می کند
و حوزه دخالت وزارت کار را زیاد نموده و استقلال آنها را سلب نموده است و به همین دلیل نمی شود
انتظار داشت کارگران دارای یک نهاد مستقل برای دفاع کارگر باشند و از طرف دیگر معمولاً دولتها در
شرایط بحران و بیکاری وضعیت بیمه بیکاری را بهتر می نمایند و در دولت عدالت گستر بایستی خیر حمایتی
گسترده تر و ضخیم تر شود و شعار عدالت محوری با کاهش مدت ایام بیمه بیکاری که مطابقت ندارد. و در
نهایت باید به نظرات جامعه کارگری توجه لازم نمود چرا که جلب رضایت جامعه کارگری در هر زمانی
برای تغییر قوانین مرتبط یک اصل غیر قابل انکار است.

ضمن اینکه مشکلات فعلی امروز قانون کار نیست، قرار نیست قانون از ثروتمندان و اغنیاء حمایت کند و بر
محرمان بنازد و از طرفی هم عمر هیچ قانونی ابدی نیست و پس از گذشت زمانی به تغییر و باز نگری نیاز
دارد. زیرا در بعضی موارد کار آبی خود را از دست می دهد اما این تغییرات بایستی جامعه را پویا و سرزنده
نگه دارد و با شرایط زمانی و مکانی حالت میانه روی داشته باشد و به افزایش بهره وری نیروی کار، کاهش
ضایعات تولید، افزایش تولید، کاهش هزینه ها، استمرار آرامش بر محیط کار، ارتقاء کیفیت تولید، احساس
تعلق خاطر امنیت شغلی، مشارکت و همدلی مطابق با استانداردهای جهانی تحقق یابد. قانون کار، قانون اشتغال
نیست، برای اشتغال و بالا بردن نرخ آن باید قوانین دیگری تدوین شود. قانون کار یک قانون حمایتی است و از
قشر ضعیف حمایت می کند و اجازه نمی دهد که مدیر کارگاه با کارگر به مثابه دستمال یکبار مصرف برخورد
کند.

قانون کار موجب بروز خلاقیت و نوآوری می شود و همانطور که شرح داده شد قانون مالیاتها و عوارض مانع
از تولید است و در قانون کار قوانین ضد اشتغال و کار آفرینی نیست ضمن اینکه ما در ایران منابع بسیار غنی
داریم که می تواند برای رشد اشتغال و توسعه مورد بهره برداری قرار گیرد و نیازی به جلب سرمایه های
خارجی نیست لذا شایسته است به جای اینکه به سرمایه ای کردن تولید پردازیم به انسانی کردن تولید توجه
کنیم. به لحاظ اینکه نقش و جایگاه ارزشمند کارگران در شکوفایی و پیروزی انقلاب اسلامی انکار ناپذیر است،
و قبلاً هم که رجال سیاسی ما رنج زندان و تبعید را داشتند به خاطر ظلمی بود که به این قشر از جامعه می شد و
به همین جهت رسالت کارگران دو چندان شد که انقلاب اسلامی را با هر سختی حفظ نمایند و هشت سال در
دفاع مقدس حضور و در سازندگی نیز نقش موثر داشته باشند، کدام رزمنده و یا شهیدی را می شناسید که
کارگر یا کارگر زاده نباشد، آیا دوره سازندگی زحمات بردوش کارگر نبود؟ چرا بجای استفاده از ظرفیت
قانون کار و سایر قوانین مدنی دائماً به فکر تغییر سلیقه ای قانون کار هستند؟ چرا از ذخایر ارزی کشور اندکی
برای این جمعیت فراوان و کثیر و از همه واجب تر هزینه نمی شود؟ هر طرحی که پیاده می کنند و هر
بخشنامه ای که صادر کرده اند از جمله تغییر در ماده 26 و . . . به ضرر کارگر و یکسویه است هر طرح
اقتصادی، تولیدی، پولی از جمله خصوصی سازی به ضرر کارگر بوده است بجای فرهنگ خصوصی را
ابتدا رواج دهند و سپس اقدام به خصوصی سازی نمایند تا رشد و بالندگی در مملکت ایجاد شود چوب
حراج به کارخانه ها زده شد و اخراج بی رویه کارگران گردید چگونه ای که برده کشی مدرن شکل
گرفته است، اصل خصوصی سازی چقدر بر پیکر کارگر ضربه زده آیا یکی علت او را پرسید؟ آیا خسارت
این موضوع پرداخت شد؟ آیا کسی بحث این خسارت را مطرح می کند؟ آیا ضرر و زیانها محاسبه شده است؟

امروز کارگران تنها و تنها هستند با یک جزوه ای از قانون کار و نظام پولی و اقتصادی رانت خواری و . . . در کشور کمر کارگران را شکسته و آنها را نزد خانواده شرمند کرده است و هزاران خانواده را دچار آسیب پذیری،

آیا کارگری که همه وجودش علاقمند به انقلاب نظام و حکومت است، اگر او را به دلیل تصمیمات غلط اقتصادی و اجتماعی در مقابل دولت قرار دهند درست است؟ لذا مهمترین وظیفه تشکلات کارگری به عنوان رهبر جامعه کارگری فکر کردن است و بعد با داشتن استدلال و مذاکره و توجه به سه جانبه گرایی موضوع را حل نماید. نه با زور، روابط صحیح با فکر و عقل شکل می گیرد (دو طرفه) ولی با زور یکطرفه است با نیروی امنیتی، نظامی و انتظامی نمی توان روبروی کارگر ایستاد در جامعه ای که امکان انتخاب راه حل برای نیروی انسانی وجود نداشته باشد مجبور است به هر تحمیلی تن دهد، در صورتی که توسعه انسانی و توسعه پایدار با اهمیت به تمامی نظرات شکل میگیرد.

در پایان این بیانیه بر توجه به اجرای قانون و پایبندی عملی همه شرکای اجتماعی بالا خص دولت مردان به قانون تاکید می شود و امیدواریم که جامعه کارگری فراموش نشود و رفتارها و سلايق جایگزین تنظیم روابط کار و قوانین حمایتی نیروی کار نگردد و خدای نکرده به رودر روی کارگران با دولت منجر نشود.

پایان پیام

گوشت مرغ 20 و تخم مرغ 14 درصد گران شد

به گزارش خبرگزاری فارس در تاریخ اول آذر 88 آمده است: بانک مرکزی خبر داد: در هفته منتهی به 29 آذرماه نسبت به هفته مشابه ماه قبل قیمت گوشت مرغ 20 درصد و تخم مرغ 14 درصد افزایش یافت. بنا بر گزارش بانک مرکزی در خصوص خردهفروشی برخی مواد خوراکی در تهران، در هفته منتهی به آبان ماه در گروه لبنیات قیمت پنیر غیر پاستوریزه 5 درصد نسبت به هفته ماقبل کاهش پیدا کرده و قیمت تخم مرغ نسبت به هفته مشابه ماه قبل با افزایش 14.4 درصدی مواجه بوده است. بنا بر این گزارش در گروه سبزیهای تازه قیمت این محصولات با 8.8 درصد افزایش نسبت به ماه قبل مواجه بوده است و در گروه میوههای تازه قیمت انار 3.8 درصد، خربزه نیم درصد و هندوانه 5.3 درصد نسبت به هفته قبل افزایش داشته است. همچنین قیمت خیار با افزایش 27 درصدی و قیمت کدو سبز با افزایش 33 درصدی نسبت به هفته مشابه ماه قبل افزایش داشته است. به گزارش فارس، قیمت گوشت قرمز در هفته منتهی به 29 آبان ماه نسبت به هفته مشابه ماه قبل 2 درصد و قیمت گوشت مرغ 20.5 درصد افزایش داشته است.

"پاسخ به فراخوان مالی کارگران در بند، تشکل "سندیکائی نیشکر هفت تپه"

کارگران ، هم سر نوشتان !

ما جمعی از کارگران و فعالین کارگری متشکل در "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری " در شهر سمنان، بنا بر فراخوان مالی کارگران در بند، تشکل "سندیکائی نیشکر هفت تپه" ، خود را متعهد دیدیم که به این فراخوان جواب مثبت دهیم. ما هم به مثابه بخشی از جنبش کارگری ایران ، باور داریم که تنها مبارزات کارگران با حمایت های همه جانبه ی مادی و معنوی دیگر هم طبقه ای ها مان است ، که می تواند ما را در جریان این مبارزه طولانی به سر انجام برساند. باور داریم که کارگران ، تنها و تنها به نیروی جنبشی خود و دیگر هم فکران طبقاتی است که میتوانند رسالت تاریخی خود را در راستای امحای تمامی اشکال سرمایه داری بردارند.

دوستان در بند نیشکر هفت تپه، ما امضاه کنندگان ذیل ، متعهد می شویم بر اساس باور طبقاتی خود به مبارزات کارگری ، تا آزادی شما از زندان بصورت ماهیانه ، با مبالغ هر چند ناچیز خود ، از طریق شماره حساب 0302895180008 بانک ملی شعبه هفت تپه ، از شما و خانواده های شما حمایت مادی داشته باشیم .

زند باد اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگران .

1. وفا قادری . کارگر نساجی شین بافت مبلغ 000/100 ریال

2. عبدا... کاظمی . کارگر میدان بار مبلغ 000/50 ریال

3. غالب حسینی . کارگر مبلغ 000/100 ریال

4. علی آزاد . کارگر مبلغ 000/100 ریال
5. محی الدین رجبی . کارگر اخراجی نساجی کردستان مبلغ 000/50 ریال
6. عباس اندر یانی مبلغ 000/100 ریال
7. مجید حمیدی مبلغ 000/100 ریال
8. صدیق سبحانی کارگر اخراجی نساجی کردستان مبلغ 000/100 ریال
9. خالد حسینی مبلغ 000/100 ریال
10. فردین میرکی کارگر جوشکار مبلغ 000/30 ریال
11. رضا امجدی کارگر مبلغ 000/50 ریال
12. یدالله قطبی کارگر کار خانه اسفالت مبلغ 000/50 ریال
13. یدالله صمدی کارگر جوشکار مبلغ 000/50 ریال
14. جلیل احمدی مبلغ 000/100 ریال
15. بهزاد سهرابی کارگر اخراجی پر ریس مبلغ 000/50 ریال
16. فردین نگهدار کارگر نیرو گاه برق مبلغ 000/100 ریال
17. غریب مبلغ 000/100 ریال
18. شیر کوه حسینی مبلغ 000/50 ریال
19. نامق نیکدل مبلغ 000/50 ریال
20. حامد محمودی نژاد، کارگر جوشکار مبلغ 000/50 ریال
21. فایق نامداری، کارگر اخراجی نساجی کردستان مبلغ 000/50 ریال
22. ایوب مجیدی ، کارگر نجار مبلغ 000/50 ریال
23. عبدا... خانی مبلغ 000/100 ریال
24. کورش بخشنده مبلغ 000/100 ریال
25. منصور محمدی عیس آباد مبلغ 000/50 ریال
26. بهروز مجیدی، نقاش ساختمان مبلغ 000/50 ریال
27. کاوان مبلغ 000/50 ریال
28. منصور محمدی کارگر خورشید زریبار - ایستک - مبلغ 000/50 ریال

			29. امید مبلغ ماهانه 50000 ریال
			30. محمد نزاھتی مبلغ ماهانه 50000 ریال
			31- خليل، کارگر 100000 ریال
			32- بامداد مجیدی، کارگر 100000 ریال
			33- احمد، کارگر 100000 ریال
			34 - طیب، 100000 ریال
۲۲۱۱۰۵	به شماره فیش	۸۸ ۳۰/۸	۳۵- علی، ۲۰۰۰۰ ریال
۹۵۰۱۱۲	//	۸/۹/۸۸	۳۶- اسدی، ۵۰۰۰۰ ریال
		۸/۹/۸۸	۳۷- محمود احمدی ۳۰۰۰۰۰ ریال
۰۱۹۹۷۸	//	۱۱/۹/۸۸	۳۸- رحمت حیدری ۴۰۰۰۰ ریال
۰۱۹۹۷۷	//	۱۱/۹/۸۸	۳۹- علی حسابی ۳۰۰۰۰ ریال
۷۰۱۰۱۰	//	۱۶/۹/۸۸	۴۰- هصغر کرمی ۵۰۰۰۰ ریال
۷۰۱۰۰۸	//	۹/۸۸/ ۱۶	۴۱- محمد احمدی ۳۰۰۰۰ ریال
۵۶۲۴۵۲	//	۹/۸۸/ ۲۶	۴۲- ناهید ۱۰۰۰۰۰ ریال
۶۴۵۹۴۰	//	۲۶/۹/۸۸	۴۳- محمد ۵۰۰۰۰ ریال
۶۴۵۹۴۱	//	۲۶/۹/۸۸	۴۴- ۵۰۰۰۰ ریال
۳۰۴۱۳۱	//	۱۲/۱۰/۸۸	۴۵- آریز ۱۰۰۰۰۰ ریال
۳۰۴۱۳۲	//	/۱۲/۱۰/۸۸	۴۶- فواد ۱۵۰۰۰۰ ریال
۷۰۲۶۱۱	//	۱۳/۱۰/۸۸	۴۷- مجید حمیدی ۲۰۰۰۰۰۰ ریال
۷۰۲۵۴۹	//	۱۵/۱۰/۸۸	۴۸- مجید حمیدی ۲۰۰۰۰۰۰ ریال
۳۰۴۶۷۱	//	۲۱/۱۰/۸۸	۴۹- از طرف کارگران روستای حسن آباد ۲۵۰۰۰۰ ریال
۷۴۲۲۹۹	//		۵۰- ریحانه ۲۰۰۰۰۰۰ ریال
۵۰۲۸۳۸	//		۵۱- کارگران میدان بار سنندج ۱۶۰۰۰۰ ریال
۰۲۶۹۸۸۱	//	/۲۴/۸/۸۸	۵۲- چهل چشمه ۱۰۰۰۰۰۰ ریال

۳۴۹۴۷۴ // ۱۱/۹/۸۸ ۵۳- جهانگیر ۳۰۰۰۰۰ ریال
۲۲۴۵۲۸ // ۱۰/۸۸/۱۲ ۵۴- علی ۲۰۰۰۰۰ ریال

کمکهای مالی ذکر شده در این لیست از شماره ۱ تا شماره ۳۵ (بدون شماره فیش می باشند) طبق شماره فیشهای 702611 به تاریخ ۱۵/۱۰/۸۸ و 702549 به تاریخ ۱۳/۱۰/۸۸ توسط آقای مجید حمیدی به شماره حساب آقای علی نجاتی واریز شده است .

۵۵ - مریم محسنی 500000 ریال از تهران

۵۶- بهروز خباز 500000 ریال از تهران

ما جمعی از کارگران سفز بنا بر فراخوان مالی از طرف چند نفر از کارگران بازداشت شده سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه خود را موظف می دانیم که تا آزادی این عزیزان هر ماه مبلغی به حساب اعلام شده واریز نمایم .

قابل ذکر است که کمک مالی به این عزیزان دربند می تواند مشکلات مالی خانواده های کارگران زندانی را کاهش دهد .

کارگران ، مردم آزاده بیاید همه با هم به فراخوان مالی کارگران دربند نیشکر هفت تپه جواب مثبت دهیم .

1 - محمد رضا زاده مبلغ 5000 تومان

2 - سید علی حسینی // 15000 تومان

3 - شمس الله محمد پور // 10000 تومان

4 - محمد حسنی // 5000 تومان

5 - حسین مرادی // 6000 تومان

6 - عمر شاکری // 5000 تومان

7 - جلال حسینی // 15000 تومان

8 - عایشه جهانپور // 5000 تومان

9 - رحمان کردار // 5000 تومان

10 - صلاح کریم پور // 5000 تومان

11 - صدیق خداداد // 3000 تومان

12 - سید صالح حسینی // 20000 تومان

13 - محمود صالحی // 15000 تومان

14 - نجیبه صالح زاده // 5000 تومان

15 - لطیفه قیطاسی // 5000 تومان

16 - محمد عبدی پور // 15000 تومان

17 - پدram عبدی پور 10 ساله // 2500 تومان 5 روز پول جیبی خود

18 - محمد مرتضی // 7000 تومان

19 - خالد شکری // 10000 تومان

20 - بختیار معروفی // 2000 تومان

21 - علی رضا رحیمی // 10000 تومان

22 - محمد احمد پور // 5000 تومان

23 - مصطفی مصری // 20000 تومان

24 - عباس فرج زاده // 10000 تومان

25 - ابراهیم 31 // 10000 تومان

26 - منصور صالحی // 10000 تومان

جمع کل 225500 تومان طی فیش شماره 255250 مورخه 10/10/88 توسط محمود صالحی به جاری شماره 0302895180008 واریز گردید .

ادامه گزارش

"پاسخ به فراخوان مالی کارگران در بند، تشکل "سندیکائی نیشکر هفت تپه"

کارگران ، هم سر نوشتان!

ما جمعی از کارگران و فعالین کارگری متشکل در "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری " در شهر سندانج، بنا بر فراخوان مالی کارگران در بند، تشکل "سندیکائی نیشکر هفت تپه" ، خود را متعهد دیدیم که به این فراخوان جواب مثبت دهیم. ما هم به مثابه بخشی از جنبش کارگری ایران ، باور داریم که تنها مبارزات کارگران با حمایت های همه جانبه ی مادی و معنوی دیگر هم طبقه ای ها مان است ، که می تواند ما را در جریان این مبارزه طولانی به سر انجام برساند . باور داریم که کارگران ، تنها و تنها به نیروی جنبشی خود و دیگر هم فکراتی است که میتوانند رسالت تاریخی خود را در راستای امحای تمامی اشکال سرمایه داری بردارند.

دوستان در بند نیشکر هفت تپه، ما امضاه کنندگان ذیل ، متعهد می شویم بر اساس باور طبقاتی خود به مبارزات کارگری ، تا آزادی شما از زندان بصورت ماهیانه ، با مبالغ هر چند ناچیز خود ، از طریق شماره حساب ۰۳۰۲۸۹۵۱۸۰۰۰۸ بانک ملی شعبه هفت تپه ، از شما و خانواده های شما حمایت مادی داشته باشیم .

زند باد اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگران.

۱. وفا قادری . کارگر نساجی شین بافت مبلغ ۰۰۰/۱۰۰ ریال

۲. عبدا... کاظمی . کارگر میدان بار مبلغ ۰۰۰/۵۰ ریال

۳. غالب حسینی . کارگر مبلغ ۰۰۰/۱۰۰ ریال

۴. علی آزاد . کارگر مبلغ ۰۰۰/۱۰۰ ریال
۵. محی الدین رجبی . کارگر اخراجی نساجی کردستان مبلغ ۰۰۰/۵۰ ریال
۶. عباس اندر یانی مبلغ ۰۰/۱۰۰ ریال
۷. مجید حمیدی مبلغ ۰۰۰/۱۰۰ ریال
۸. صدیق سبحانی کارگر اخراجی نساجی کردستان مبلغ ۰۰۰/۱۰۰ ریال
۹. خالد حسینی مبلغ ۰۰۰/۱۰۰ ریال
۱۰. فردین میرکی کارگر جوشکار مبلغ ۰۰۰/۳۰ ریال
۱۱. رضا امجدی کارگر مبلغ ۰۰۰/۵۰ ریال
۱۲. یدالله قطبی کارگر کارخانه اسفالت مبلغ ۰۰۰/۵۰ ریال
۱۳. یدالله حمدی کارگر جوشکار مبلغ ۰۰۰/۵۰ ریال
۱۴. جلیل احمدی مبلغ ۰۰۰/۱۰۰ ریال
۱۵. بهزاد سهرابی کارگر اخراجی پرریس مبلغ ۰۰۰/۵۰ ریال
۱۶. فردین نگهدار کارگر نیرو گاه برق مبلغ ۰۰۰/۱۰۰ ریال
۱۷. غریب مبلغ ۰۰۰/۱۰۰ ریال
۱۸. شیر کوه حسینی مبلغ ۰۰۰/۵۰ ریال
۱۹. نامق نیکدل مبلغ ۰۰۰/۵۰ ریال
۲۰. حامد محمودی نژاد مبلغ ۰۰۰/۵۰ ریال
۲۱. فایق نامداری مبلغ ۰۰۰/۵۰ ریال
۲۲. ایوب مجیدی مبلغ ۰۰۰/۵۰ ریال
۲۳. عبدا... خانی مبلغ ۰۰۰/۵۰ ریال

کمیتة هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

www.komitteyehamahangi.com
www.komitteyehamahangi.blogfa.com
komite.hamahangi@gmail.com

گزارش اینلنا از بیکار شدن کارگران پیمانکاری سیمان تهران: بازاری که برای رسیدن به تعادل از کارگران قربانی می‌گیرد

به گزارش خبرگزاری کار ایران – اینلنا در تاریخ اول آذر 1388 آمده است: خبر کوتاه و تکراری بود اما اثرش بر کارگرانی که به آنها ابلاغ شد شک آور بود و گیج کننده؛ دیروز به آنها گفتند: ”امروز آخرین روز کار است؛ همه شما از فردا اخراجید” و بدین ترتیب گروهی از کارگران پیمانکاری مجتمع سیمان تهران به دلیل تمام شدن قرارداد کار پیمانکار از صبح امروز بیکار شدند.

به گزارش خبرنگار اینلنا، خبر این اخراج يك روز پس از آن به کارگران اعلام شد که مسوولان خانه کارگر در مراسم بیستمین سالگرد تصویب قانون کار از تیز شدن چاقویی خبر داده بودند که حقوق حمایتی کارگران کشور را تهدید می‌کند.

صبح امروز اخراج شدهگان هم زمان با نخستین روز اخراج خود در اعراض به از دست دادن کار خود مقابل کارخانه جمع کردند و خواستار بازگشت به کار خود شدند.

باوجود آنکه اخراج شدهگان امروز حق ورود به کارخانه را نداشتند اما میان کارگران و کارفرما بر سر تعداد و علت این اخراج اختلاف نظر است.

اخراج شدهگان تعداد خود را 300 نفر اعلام می‌کنند و می‌گویند که همگی از 4 تا 7 سال پیش با مدرک دیپلم فنی و یا گواهی فنی حرفه‌ای در سیمان تهران به عنوان کارگر ماهر کار می‌کرده‌اند و در این سالها تنها پیمانکاران آنها تغییر کرده است.

اما از سوی دیگر رمضان، مسوول مجتمع صنعتی سیمان تهران می‌گوید: اخراجی در کار نیست، مجتمع سیمان تهران برای حفظ موقعیت خود در بازار رقابتی و نامساعد کنونی از تمدید قرارداد همکاری با یکی از پیمانکاران مجری خود به نام ”پیک پاکي” پایان داد و در نتیجه فعالیت 155 نفر از کارکنان این شرکت که بیشتر به عنوان نیروهای پشتیبانی و خدماتی در سیمان تهران کار می‌کردند پایان یافت.

اخراج شدگان با طرح این ادعا همزمان با اخراج آنها، گروهی 60 نفره با مدرک تحصیلی کاردانی از طریق اخذ آزمون به استخدام شرکت کرد آمده‌اند این پرسش را مطرح می‌کنند که چرا کارفرما حاضر نشد به جای

تعیین مهلت برای ادامه تحصیل به کارگران دیپلم به پایین و یا قبول مدرک کاردانی برخی از کارگران، همه را اخراج و به جای آن کارگران تازه استخدام کرد؟

همچنین این کارگران یادآور می‌شوند که در راستای اجرای دستور وزیر صنایع مبنی بر تبدیل وضعیت استخدامی کارگران پیمانی و قراردادی به رسمی، از آنها تست اعتیاد گرفته شده است.

اما موضع مدیر مجتمع در پاسخ به این پرسش چنین است: شرکت برای تکمیل کادر غنی و تخصصی خود 30 تا 40 فارغ التحصیل دوره کاردانی را از طریق مراکز کاریابی و به کمک اخذ آزمون استخدام کرده است اما تمامی اخراج شدگان یا فاقد مدرک کاردانی بودند و یا مدرک کاردانی آنها با حرفه تخصصی آنها مطابقت و همخوانی نداشت و در نتیجه امکان جذب آنها نبود.

هرچند مدیر مجتمع در پاسخ به ایلنا، ضمن تکذیب هرگونه تعدیل نیروی انسانی در سیمان تهران این اطمینان را به اخراج شدگان می‌دهد که به منظور جلوگیری از تضییع حقوق اخراج شدگان این تجمع مطالبات 45 روز آخر پیمانکار را تا زمان تسویه حساب آخرین کارگر به طور موقت نگه خواهد داشت.

اما از نظر کارگران این اظهارات کافی نیست، آنها خواهان اعاده کاری هستند که تا همین روز از قبل آن نان خود را تامین می‌کردند اما امروز این کار به نام حفظ تولید در بازار نامتعادل از آنها گرفته شده است.

صرفه نظر از این موضوع، دلخوری دیگر کارگران اخراج شد از رفتار همکارانی است که تا دیروز در همین شرکت خود را نماینده صنفی آنها می‌دانستند و امروز در مقابل اخراج آنها سکوت کرده‌اند و گویا فراموش کردند که همین چندماه پیش برای تکذیب خبر این تعدیل چقدر تماس گرفتند جوابیه منتشر کردند.

اخراج کارگران پیمانی مجتمع سیمان تهران مانند همه کارگران پیمانی و قراردادی که در سالهای اخیر به دلیل اجرا نشدن کامل قانون کار کار خود را از دست داده‌اند کاملاً قانونی است اما این اخراج در نخستین روز از بیست ساله شدن قانونکار تداعی کننده هشدارهایی است که همین 2 روز پیش در سالروز تصویب قانون کار از سوی فعالان کارگری داده شد.

گزارش: پانید فاضلیان

پایان پیام

بانک مرکزی اعلام کرد: 21,5 میلیارد دلار بدهی خارجی ایران

به گزارش سایت پارلمان نیوز در تاریخ اول آذر 88 آمده است: براساس جدیدترین گزارش بانک مرکزی، کل بدهی‌های خارجی ایران در پایان خردادماه امسال به 21 میلیارد و 575 میلیارد دلار رسید.

به گزارش مهر، گزارش بانک مرکزی از وضع مالی دولت در 3 ماه اول امسال نشان می‌دهد درآمدهای دولت در این مدت به بیش از 67 هزار و 509 میلیارد ریال رسیده است.

در همین حال، پرداخت‌های هزینه‌ای دولت در این مدت نیز بیش از 115 هزار و 924 میلیارد ریال بوده است.

همچنین گزارش بانک مرکزی از رسیدن و آگذاری دارایی‌های سرمایه‌ای دولت به بیش از 69 هزار و 663 میلیارد ریال و تملک دارایی‌های سرمایه‌ای دولت به 11 هزار و 26 میلیارد ریال در 3 ماهه اول امسال حکایت دارد.

براساس این گزارش، کسری تراز عملیاتی و سرمایه‌ای بودجه در سه ماهه اول امسال به بیش از 6 هزار و 198 میلیارد ریال رسید.

نرخ تورم

در بخش دیگری از این گزارش بانک مرکزی با اشاره به نرخ تورم آمده است، نرخ تورم در 12 ماهه منتهی به خرداد ماه امسال در حالی به 22.5 درصد کاهش یافته که متوسط هدف برنامه چهارم برای این دوره 9.9 درصد بوده است.

هدف برنامه چهارم برای تورم پایان سال 88 معادل 6.8 درصد گزارش شده است.

کل بدهی‌های خارجی ایران

بانک مرکزی در ادامه این گزارش کل بدهی‌های خارجی کشور تا پایان خرداد ماه امسال را 21 میلیارد و 575 میلیون دلار اعلام کرده است.

جمعیت ایران از مرز 73 میلیون نفر گذشت

همچنین آمارهای مقدماتی مربوط به جمعیت نشان می دهد که جمعیت کشور با رشد 1.5 درصدی به 73 میلیون و 600 هزار نفر افزایش یافته است. از این رقم، 52.3 میلیون نفر به جمعیت شهری و 21.3 میلیون نفر به جمعیت روستایی کشور مربوط می شود.

نرخ بیکاری

همچنین نرخ بیکاری کشور در فصل بهار امسال به 11.1 درصد رسیده است.

ایلنا گزارش می دهد؛ آیامدیری کارآمد راهی تامین اجتماعی می شود؟ سازمانی آشفته؛ با سرگیجه ای مفرط

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ دوم آذر 1388 آمده است: سید پرویز فتاح قریباغی وزیر نیروی دولت نهم از چهره های است که هنوز مانند برخی از همکارانش همچون زاهدی وزیر علوم دولت نهم و مصری وزیر رفاه و تامین اجتماعی دولت نهم نحوه همکاری اش با دولت دهم به صورت کامل مشخص نشده است هر چند که گفته می شود وی بزودی از سوی صادق محصولی وزیر رفاه و تامین اجتماعی به عنوان مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی معرفی خواهد شد.

به گزارش خبرنگار ایلنا، حذف فتاح از وزارت نیرو باعث تعجب و نارضایتی نمایندگان مجلس شد به گونه ای که 220 نفر از نمایندگان در نامه ای به رئیس جمهور خواستار ابقای وی در وزارت نیرو شدند هر چند که این نامه کار ساز نشد و محمود احمدی نژاد با ذکر این که «از آقای فتاح که انسانی زلال، دلسوز، پرکار و جنب و جوش و جزء پاكترین مدیران دولت بوده است در بخش دیگری که حجم کار آن کمتر اما اهمیتش بیشتر است استفاده خواهم کرد» جواب «نه» به نامه نمایندگان مجلس داد.

حکم جانشینی فتاح در قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا در شهریور ماه سال جاری باعث شد که همگان گمان کنند که وی به همکاری خود با محمود احمدی نژاد پایان داده و شاید هم از او قهر کرده است و دیگر قصد ندارد به دولت برگردد اما این حدس پس از چندی منتفی شد و اندکی بعد زمزمه هایی مبنی بر معرفی او به عنوان مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی به گوش رسید. زمزمه هایی که با حضور او در مجلس برای رایزنی با نمایندگان برای رای موافق مجلس به صادق محصولی به عنوان وزیر پیشنهادی رفاه و تامین اجتماعی و نامجو به عنوان وزیر پیشنهادی نیرو تقویت شد.

اما این پایان ماجرا نبود چرا که صادق محصولی در خانه ملت به وضوح اعلام کرد که در صورت تصدی وزارت رفاه و تامین اجتماعی، فتاح را به عنوان مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی معرفی خواهد کرد. این اظهارات در حالی است که نمایندگان مجلس نیز در مصاحبه های مختلف خود حتی با رسانه های طرفدار دولت، به صراحت از علی ذبیحی مدیر عامل فعلی سازمان تامین اجتماعی انتقاد می کنند، اظهاراتی که حتی باعث منصرف شدن محمود احمدی نژاد از معرفی مجدد ذبیحی به عنوان وزیر پیشنهادی نیرو به مجلس شد زیرا وی به خوبی می دانست که نمایندگان با توجه به انتقادات جدی خود به ذبیحی رای لازم را به وی برای تصدی وزارت نیرو نخواهند داد حتی اگر دکترای وی با وزارت نیرو مرتبط باشد. وزارتتی که نامجو با کسب 210 رای رکوردزنی در کسب نظر مثبت نمایندگان را در آن به دست آورد، هر چند که بسیاری معتقدند که رایزنی های فتاح با نمایندگان مجلس باعث شد که نامجو رای بالایی را برای وزارت نیرو داشته باشد و حتی برخی معتقدند صادق محصولی وزیر پیشنهادی رفاه و تامین اجتماعی نیز بدون رایزنی فتاح امید چندانی به تصدی این وزارتخانه نداشت.

به هر حال آنچه که مهم است ثبات مدیریتی در سازمان تامین اجتماعی است چرا که روابط صمیمانه و شخصی احمدی نژاد و فتاح به خود آنان مربوط می شود اما این سازمان نمی تواند هر سال يك مدیر عامل عوض کند هر چند که در 4 سال گذشته این کار کم و بیش انجام گرفته است با این وجود مدیران، کارکنان، بیمه شدگان و مستمری بگیران سازمان تامین اجتماعی منتظر تعیین تکلیف مدیر عامل این سازمان هستند چرا که افرادی که با سازمان آشنا هستند اذعان دارند که این سازمان چند ماهی است که دچار روزمرگی شده است با این حال از آنجایی که هنوز آمدن فتاح به تامین اجتماعی از سوی خود وی تکذیب نشده است سوابق اجرایی اش در ذیل می آید:

مسوول کمیته فرهنگی جهاد استان آذربایجان غربی در سال 1358-

حضور مستمر در جبهه در دوران دفاع مقدس و قائم مقامی فرماندهی لشکر ویژه پاسداران-

مدیر امور قراردادی پروژه های عمرانی قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا-

عضو هیات مدیره، قائم مقام و معاون فنی شرکت مهندسی سپاس-

مدیریت پروژه های سد کرخه و گنوند-

کارشناسی مهندسی عمران از دانشگاه صنعتی شریف -

(کارشناسی ارشد صنایع از دانشگاه امام حسین (ع)-

عضو هیات علمی دانشگاه امام حسین و مسلط به زبان انگلیسی-

وزیر نیرو در دولت نهم-

پایان پیام

مرگ فجیع یک کارگر ۱۸ ساله به علت نبود حفاظ ایمنی در نخستین روز کارش

به گزارش خیرگزاری دولتی ایسنا در تاریخ اول آذر ۸۸ آمده است: کارگر ۱۸ ساله‌ای که روز اول کاری خود را در کارگاه نخریسی قم آغاز کرده بود، در دستگاه کمپرسرزی کارگاه گیر کرد و جان خود را از دست داد. به گزارش ایسنا آتش‌نشانان پس از ۳۸ دقیقه عملیات بسیار دشوار و دلخراش، جنازه این جوان را از بین غلطک‌های سنگین دستگاه با برش بعضی از قطعات به وسیله فک هیدرولیک و باز کردن پیچ و مهره‌های شاستی دستگاه بیرون آوردند و بقایای جامانده از استخوان، گوشت و پوست قربانی را جمع‌آوری کرده و همراه با جنازه با حضور نیروی انتظامی پاسگاه جمکران تحویل عوامل سازمان بهشت معصومه دادند. مدیر روابط عمومی سازمان آتش‌نشانی قم نیز گفت: زمانی که این کارگر جوان با دست اقدام به انتقال پنبه‌های اضافی به داخل دستگاه کرده بود، این حادثه برایش رخ داد و نکته قابل توجه این است که متأسفانه دستگاه نخریسی مذکور از ایمنی لازم برخوردار نبوده به شکلی که این دستگاه فاقد حفاظ ایمنی بوده است. جوان ۱۸ ساله در دستگاه نخریسی خرد شد زمانی که این کارگر جوان با دست اقدام به انتقال پنبه‌های اضافی به داخل دستگاه کرده بود، این حادثه برایش رخ داد و نکته قابل توجه این است که متأسفانه دستگاه نخریسی مذکور از ایمنی لازم برخوردار نبوده به شکلی که این دستگاه فاقد حفاظ ایمنی بوده است.

«هدفمند شدن یارانه‌ها» و موج اخراج کارگران

به گزارش فعالان کارگری در ۲ آذر ۸۸ اعلام شده است: لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها قرار است به داد سرمایه داری بحران زده ایران برسد و برای نجات نظام سرمایه داری اعجاز کند. این لایحه هنوز اجرا نشده است و تا اجرا فاصله زیادی دارد. اما معجزات آن از همین حالا آغاز شده است. گرانی‌های سهمگین، کاهش دستمزدهای ناچیز کارگران و به ویژه موج اخراج‌ها از جمله پیش‌برده‌های درخشان این اعجاز است. بخش اخیر معجزات به ویژه در شهر اهواز غوغا کرده است. صاحبان نانوایی‌های تولیدکننده انواع نان‌های فانتزی گفته‌اند که قیمت هر کیسه آرد از ۲۵۰۰ تومان به ۱۶۰۰۰ تومان فوراً برده است. آنان به همین دلیل و به استناد همین جهش قیمت آرد، بهای نان را ۳۰ درصد بالا برده‌اند. همزمان جمعیت کثیری از کارگران نانوا را از مراکز مختلف پخت نان اخراج کرده‌اند. سرمایه‌داران صاحب‌خبازی‌ها ادعا می‌کنند که با گران شدن آرد و سپس بالا رفتن بهای نان شمار مشتریانی بسیار کم شده و این امر نیاز به کارگر را کاهش داده است. آنان به همین دلیل فوج فوج کارگران را اخراج می‌کنند و به درون مرداب مرگ بیکاری پرتاب می‌نمایند. اخراج گسترده کارگران نانوا در اهواز اختطاری بسیار سرنوشت‌ساز به ۵۰ میلیون نفوس توده‌های کارگر ایران است. لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها تا همین جا و فقط در حد بحث در مورد اجرا یا عدم اجراش این همه بیکاری و گرانی و فاجعه بار آورده است. وای به روزی که اجرا شود. اگر می‌خواهیم کل ۵۰ میلیون نفوس طبقه‌ما قربانی تهاجم‌ها و تعرض‌های کارگرکش سرمایه‌نشوند باید در مقابل این تهاجم‌ها بایستیم. باید متحد شویم. باید به صورت شورایی علیه سرمایه و حول منشور مطالبات پایه‌ای طبقه کارگر متشکل شویم.

اخراج کارگران شرکت فتح

به نوشته سایت کمیته هماهنگی... در تاریخ ۲ آذر آمده است: شرکت فتح در جاده قدیم کرج و در مجاورت شیرپاستوریزه قرار دارد. شمار کارگرانی که در اینجا استثمار می‌شوند بیش از ۲۰ نفر است. فتح، کارهای اسکلت‌سازی و آهنگری را انجام می‌دهد. کارگران همه دارای سوابق طولانی کار هستند و سال‌هاست که حق بیمه می‌پردازند. سرمایه‌دار مالک فتح ناگهان به کارگران اعلام کرده است که وضع اقتصادی مملکت خوب نیست، نمی‌تواند کار را ادامه دهد و همه آن‌ها اخراج خواهند شد. خبر بیکارسازی دسته‌جمعی کارگران همچون پتکی مرگبار بر سر کارگران و افراد خانواده آن‌ها فرود آمده است. آنان دست به اعتراض زده‌اند و مصمم هستند که مبارزه علیه اخراج‌ها را به شکل‌های ممکن ادامه دهند. منبع: آژانس ایران خبر

در نامه‌ای به علی لاریجانی منعکس شد

نگرانی‌های محسن رضایی درخصوص لایحه یارانه‌ها

تحلیل حزب حامی دولت از لایحه یارانه‌ای، تثبیت قیمت‌ها و برنامه اقتصادی دولت‌های پیشین آماده‌باش بانک مرکزی برای مقابله با تورم احتمالی لایحه یارانه‌ها

رویداد

نامه محسن رضایی به لاریجانی درباره لایحه پارانه‌ها

به گزارش روزنامه صبح ایران دنیای اقتصاد در تاریخ 2 آذر 88 آمده است: دبیر مجمع تشخیص مصلحت نظام در نامه‌ای خطاب به علی لاریجانی رییس مجلس شورای اسلامی نکاتی را پیرامون لایحه هدفمند کردن پارانه‌ها مطرح کرده و خواهان بررسی انجام کار کارشناسی بیشتر بر روی این لایحه شده است. به گزارش ایلنا، در نامه محسن رضایی آمده است: «شجاعت دولت در اعلام آمادگی برای اجرا و دقت نظر نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی در اصلاح لایحه هدفمند کردن پارانه‌ها، شایان تقدیر است. با وجود این، در جامعه کارشناسان و اقتصاددانان، نسبت به این قانون، انتقاداتی جدی وجود دارد؛ به عنوان مثال در ماده یک لایحه هدفمند کردن پارانه‌ها، قیمت حامل‌های انرژی (بنزین، نفت گاز، نفت کوره، نفت سفید، گاز مایع و سایر مشتقات نفت)، اولاً: با قیمت‌های جهانی گره زده شده و چون قیمت حامل‌های انرژی با قیمت تمامی کالاها و خدمات و همچنین با دستمزدها و اجاره‌ها مرتبط است همه آنها با قیمت‌های بین‌المللی گره می‌خورد و در این صورت، نه تنها درآمدهای ملی، متأثر از اقتصاد جهانی (فروش نفت خام) هستند، بلکه هزینه‌ها و مخارج ملی کشور نیز از اقتصاد جهانی متأثر خواهند شد، لذا تأثیر اقتصاد جهانی بر اقتصاد داخلی، بیشتر از گذشته خواهد شد. ثانیاً: در قانون، کف قیمت‌ها تعیین شده و سقف آن باز است و چون این موضوع در اختیار دولت و به صورت دستوری تعیین می‌شود از دادن علائم واقعی به اقتصاد ملی جلوگیری شده است و بالطبع گمراهی کارآفرینان و واحدهای اقتصادی را در پی خواهد داشت. ثالثاً: در بند «ب» و تبصره آن، فروش گاز با تبعیض قیمت (که به نفع مصرف‌کنندگان خارجی است تا مصرف‌کنندگان داخلی) تدوین شده است.

این نامه می‌افزاید: «در موارد دیگر هم اشکالاتی وجود دارد از جمله بزرگتر شدن حجم دولت، اصلاح نظام‌ها و بازارها و فعالیت‌های دیگر اقتصادی نظیر تولید و سائل و کالاهای غیراستانداردی که «انرژی سوزی» آنها بالاست و هزینه‌هایی را بر زندگی مردم و اقتصاد ملی وارد می‌کند دیده نشده است، لذا مناسب است در جمع نخبگان اقتصادی، مطالعات کارشناسانه بیشتری پیرامون هدفمند کردن پارانه‌ها صورت پذیرد.»

رضایی می‌نویسد: «ضمناً نگرانی‌هایی هم در بعد اجرا وجود دارد که پیشنهاد می‌شود:

- 1 - در ماده‌ای قانونی، یک شورای عالی (مشابه شورای عالی پول و بانک) از اقتصاددانان و مدیران با تجربه اقتصادی و تنی چند از کارآفرینان کشور، با اختیارات مستقل از مقامات، اجرای قانون را عهده‌دار شوند.
- 2 - با توجه به تأثیر قابل توجه و حائز اهمیتی که اجرای این قانون بر اقتصاد کشور و زندگی مردم دارد، انتظار می‌رود با افزودن ماده‌ای به انتهای این قانون، آن را به مدت شش ماه به نظرخواهی نخبگان جامعه بگذارید و پس از آنکه نظرات آنان نسبت به آخرین نظرات مجلس و دولت اخذ شد و اصلاحات لازم انجام گرفت برای اجرا به دولت ابلاغ گردد.»

هفتاد هزار کودک افغانی در ایران اجازه تحصیل نیافته اند

سایت جنبش راه سبز در تاریخ دوم آذر 88 نوشت: آمارهای ارائه شده از سوی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان نشان می‌دهد که اکنون حدود 328 هزار مهاجر افغانی جویای تحصیل در ایران وجود دارد که از این تعداد تنها 255 هزار نفر موفق به ثبت نام در مدارس و دانشگاه‌ها شده‌اند. مسئولان آموزش و پرورش ایران گزارشهای درباره اخراج مهاجران افغان از مدارس طی سال جدید تحصیلی را رد کرده‌اند ولی هم زمان خبرهایی به گوش می‌رسد که نشان می‌دهد دشواری‌های ادامه تحصیل مهاجران افغان در ایران به ویژه در شهرهایی مانند مشهد و تهران از بین نرفته است. مجموعه‌ای از عوامل از جمله در اختیار نداشتن کارت تردد، شرایط نامناسب مالی، عدم تطابق سن کودکان مهاجر با ترتیب سنی آموزشی ایران و نداشتن گواهی سلامت اصلی‌ترین دلایل مدارس برای ممانعت از ثبت نام مهاجران افغان طی سالهای گذشته بوده است. امسال نیز برخی مدارس دلایلی از این دست را در رد درخواست مهاجران برای تحصیل مطرح کرده است.

اعتراض تشکل‌های کارگری به سرکوب کارگران

کارگران و مردم آزادیخواه و مبارز!

حق گرامیداشت اول ماه مه، روز جهانی کارگر و برگزاری مراسم در این روز تاریخی و بین‌المللی کارگران، امروزه یکی از پایه‌ای‌ترین و ابتدائی‌ترین حقوق به رسمیت شناخته شده‌ی این طبقه، در اکثریت قریب به اتفاق کشورهای جهان می‌باشد.

کارگران در یک چنین روزی، در اقصی نقاط جهان و در مناطق مختلف عالم، به دور هم جمع می‌شوند تا ضمن تأکید بر حقوق انسانی و طبقاتی خویش و پافشاری بر خواست‌ها و مطالبات اقتصادی و سیاسی خود، متحد و یک پارچه پیگیر آن خواست‌ها و مطالبات شده، به دست آوردن و استیفای آن را وجهه همت خود

قرار دهند.

کارگران به مثابه یک طبقه، طی بیش از یک قرن مبارزه و تلاش و جانفشانی های بسیار، برخی از این خواست ها و مطالبات، از جمله حق بزرگداشت روز جهانی کارگر و برگزاری مراسم در این روز را به سرمایه داری جهانی و حکومت های ضدکارگری آن ها تحمیل نموده و این حق را با اتکا به اتحاد و مبارزه ی مستمر و پیگیر خود به دست آورده است.

بر این اساس، تعدادی از کارگران و فعالین کارگری ایران نیز، به موجب فراخوانی که از جانب برخی از تشکل ها و فعالین جنبش مستقل کارگری، داده شده بود در اول ماه مه - ۱۱ اردیبهشت - سال جاری (سال ۸۸) در بعضی از شهرها و مناطق ایران از جمله در سنج و در تهران و در پارک لاله، جمع شدند تا مراسم این روز را با طرح خواست ها و مطالبات اقتصادی و سیاسی کارگران و تأکید بر پیگیری آن ها برگزار کنند، که در همان آغاز کار با یورش وحشیانه و ضد کارگری عوامل سرمایه مواجه شده و از ادامه کار باز ماندند. گماشتگان سرمایه تعدادی از کارگران و فعالین کارگری را مورد ضرب و جرح قرار دادند و حدود ۱۵۰ نفر از آنان را بازداشت و بیش از دو ماه، بدون رعایت حقوق اولیه و انسانی آنان در زندان نگاه داشتند که آخرین آن ها مهدی فرهی شانديز است که با گذشت بیش از ۶ ماه همچنان در زندان اوین، به اصطلاح بازداشت موقت بوده و در بلا تکلیفی بسر می برد. در همان روز بیش از ۱۵ کارگر عضو تعاونی کارگران فلزکار مکانیک در محل جلسه ی خود دستگیر و روانه ی زندان شدند و آنان نیز اکنون احضار به دادگاه میشوند. صاحبان و حامیان سرمایه در ایران، هنوز نپذیرفته اند که اول ماه مه، روز جهانی کارگر و روز اتحاد طبقاتی این طبقه است که کارگران می توانند با گردهم آیی در این روز، آن را گرامی بدارند و ضمن تأکید بر خواست ها و مطالبات موردنظر و طبقاتی خود بر استیفای حقوق حقه و انسانی خویش پای فشارند. کارگران باید با تلاش و مبارزه خود، از جمله این حق مسلم را نیز به عوامل و صاحبان سرمایه تحمیل کنند. طرفه اینکه کارگران و فعالین کارگری دستگیر شده در اول ماه مه پس از دو ماه بازداشت و تحمل انواع بی حقوقی و فشار، بار دیگر از جانب حامیان و عوامل سرمایه احضار و برای بازجویی و محاکمه به محاکم قضائی فرا خوانده می شوند. گویی که چیزی هم به عوامل سرمایه و سرمایه داران بدهکار شده اند؟

سؤال اساسی در اینجا این است که آیا شرکت در مراسم روز جهانی کارگر و برگزاری مراسم گرامی داشت این روز - که از جانب بسیاری از حکومت ها پذیرفته شده و همه ساله در بسیاری از کشورها و مناطق جهان برگزار می شود - جرم بوده و مستوجب مجازات و تحمیل انواع بی حقوقی و فشار است؟ آیا طرح خواست ها و مطالبات اقتصادی و سیاسی کارگران، که در قطعنامه ی اول ماه مه امسال (سال ۸۸) بر روی آن ها تأکید شده است مثل برخورداری از حق اعتصاب و ایجاد تشکل های توده ای و مستقل کارگران، افزایش دستمزدها متناسب با حداقل های یک زندگی انسانی، برخورداری از مزایای تأمین اجتماعی و انواع بیمه های همگانی، پرداخت فوری حقوق های معوقه کارگران، برابری کامل میان مردان و زنان در همه ی شئون اجتماعی، از جمله کار و تولید، برخورداری از حقوق و آزادی های سیاسی و دموکراتیک مانند آزادی اندیشه و بیان، آزادی طبع و نشر، آزادی اجتماعات و راهپیمائی و تظاهرات، آزادی زندانیان سیاسی، به ویژه کارگران زندانی، دفاع از حقوق مهاجران و بسیاری دیگر جرم بوده و امنیت اجتماعی را برهم می زند؟ آیا طرح چنین خواست ها و مطالباتی جزء مصادیق نشر اکاذیب و برهم زندهی امنیت ملی است؟ به راستی طرح چنین خواست ها و مطالباتی امنیت کدام طبقه را به خطر می اندازد و چه کسانی از آن متضرر می شوند؟ این حقوق و خواست ها اقدام علیه امنیت و آسایش چه طبقه ای است؟

صاحبان و حامیان سرمایه بدانند تا آنجا که به ما کارگران برمی گردد، طرح چنین خواست ها و مطالباتی نه تنها جرم نبوده بلکه در ردیف پایه ای ترین و ابتدایی ترین حقوق کارگران و مزدگیرانی است که توسط عوامل سرمایه همه روزه و به دفعات مورد تعرض قرار می گیرد و هر بار بیش تر و شدید تر از پیش تضییع می شود. کارگران تنها در مقابل ظلم و بی عدالتی مفرط سرمایه داران و حامیان شان از حقوق خویش دفاع می کنند و به طرح خواست ها و مطالبات خویش و مبارزه برای به کرسی نشاندن آن ها همت می گمارند. باور اکید و قاطع ما این است که مجرمان واقعی آن هایی هستند که با استثمار کارگران و تصاحب دسترنج میلیونها کارگر و زحمت کش آن ها را به معنای واقعی از هستی ساقط میکنند؛ با انواع ترفند ها، از جمله به بهانهی خصوصی سازی کارخانه ها و موسسات دولتی را به ثمن بخش در اختیار می گیرند و با چوب حراج به اموال عمومی، سرمایه های اجتماعی و منافع عموم مردم را به خطر می اندازند.

آری از نظر ما کارگران، مجرمان واقعی و مروجان تشویش اذهان عمومی و برهم زندهگان امنیت جامعه آن هایی هستند که با حذف پارانه های کالاهای اساسی مثل نان و آب و برق و تلفن و سوخت و تحمیل فشار مضاعف به مردم کارگر و مزد بگیر، در واقع این طبقه را بیش از پیش به بی حقوقی کامل و فقر مطلق و افلاس می کشانند و بالکل از هستی ساقط می کنند. نه کارگران و فعالینی همچون منصور اسالو و ابراهیم مددی و علی نجاتی و فریدون نیکو فرد و جلیل احمدی و قربان علی پور و محمدحیدری مهر و محمد اشرفی و بسیاری دیگر که به دلایل واهی تشویش اذهان عمومی و اقدام علیه امنیت ملی!!!! و خزعبلاتی از این نوع

و در واقع به خاطر دفاع از حقوق کارگران و پیگیری مطالبات اقتصادی و سیاسی این طبقه از جمله ایجاد تشکل های مستقل کارگری، شرکت در مراسم روز جهانی کارگر و اعتراض به بی حقوقی کارگران و مردم به جان آمده به زندان می افتند و مجبور می شوند که مدت ها از وقت و زندگی خود را در زندان های متعدد سرمایه، تحت انواع فشار ها و تضییقات سپری کنند. آری این کارگران به این خاطر در زندان بسر می برند که از حقوق انسانی و طبقاتی خویش دفاع می کنند و سودجویی و استثمار بی حد و حصر کارگران، از جانب سرمایه داران را به چالش می کشند.

ما ضمن درخواست آزادی فوری و بدون قید و شرط همه ی زندانیان سیاسی، به ویژه کارگران زندانی و توقف کامل تهدید و ارباب کارگران و فعالین این طبقه و احضارهای مکرر و پی در پی آنان، یک بار دیگر بر مطالبات قطعنامه ی اول ماه مه سال ۸۸، پافشاری نموده و ضمن دعوت از همه ی کارگران برای ایجاد تشکل های مستقل و توده ای کارگری به عنوان اساسی ترین راه دستیابی به مطالبات بر حق و طبقاتی خویش از همه ی کارگران و انسان های آزادی خواه و عدالت طلب جامعه تقاضا داریم که به هر شکل ممکن، صدای اعتراض خود را نسبت به اعمال شیوه های ضدکارگری و ضدانسانی صاحبان سرمایه بلند نموده و در دفاع از حقوق کارگران و پیگیری حقوق و مطالبات این طبقه از جمله اعتراض به احضار های مکرر کارگران و آزادی زندانیان سیاسی، از هیچ کوششی دریغ نورزند.

اتحاد، تشکل، آگاهی و مبارزه رمز پیروزی ماست

- کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های مستقل کارگری
- کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگران
- هیات بازگشایی سندیکای کارگران نقاش و تزئینات ساختمان
- جمعی از فعالین کارگری
- کارگران فلزکار مکانیک

يك مدرس دانشگاه هشدار داد؛ دفن 24 هزار میلیارد دلار به خاطر استخراج غلط نفت

به نوشته آفتاب یزد در تاریخ 2 آذر 88 آمده است: در حالی که بحث نگرانی نمایندگان مجلس به خاطر بیخبری از قراردادهای نفتی و گازی کشور به ویژه قرارداد اخیر با ترکیه، همچنان مورد توجه محافل رسانه ای است، دیروز یکی از اساتید حوزه انرژی، به نکته ای اشاره کرد که انعقاد هر نوع قرارداد برای صادرات گاز را با تردید و شائبه هایی مواجه می سازد. البته این استاد دانشگاه، مستقیماً بحث صادرات گاز را مطرح نکرد. اما اظهارات او یادآور هشدارهایی است که در سه سال گذشته، بارها توسط مرکز پژوهش ها و اعضای کمیسیون انرژی مجلس ابلاغ اما پاسخی از مقامات دولتی را به دنبال نداشت. دو سال قبل، مرکز پژوهش های مجلس، گزارشی منتشر کرد که نشان می داد تاخیر طولانی مدت در تزریق گاز به چاه های نفت، موجب کاهش شدید راندمان چاه ها شده است. مرکز پژوهش ها با اشاره به کمبود گاز موجود برای تزریق به چاه ها و نیز ناتوانی دولت در تامین نیازهای داخلی، به صراحت تاکید کرده بود حداقل تا ده سال آینده، گاز مازاد برای صادرات وجود ندارد. مرکز پژوهش های مجلس و برخی متخصصان صنعت نفت، معتقد بودند خسارت های وارده به خاطر تاخیر در تزریق گاز به چاه ها آنقدر زیاد است که به هیچ وجه قابل جبران نیست و اگر ناتوانی در تامین به موقع گاز برای تزریق به چاه ها ادامه پیدا کند راندمان چاه ها آنقدر کاهش پیدا می کند که در آینده ای نه چندان دور، امکان برداشت از برخی چاه های نفت از بین می رود و لذا ایران به جای صادر کننده، در جمع وارد کنندگان نفت قرار خواهد گرفت. همین هشدار، باعث شد که رئیس اصولگرای کمیسیون نفت در مجلس هفتم، در اظهار نظری توأم با نگرانی و عصبانیت اعلام کند: «تاریخ نسبت به کسانی که قراردادهای صادراتی گازی را امضاء می کنند قضاوت خوبی نخواهد داشت.» او حتی قضاوت آیندگان نسبت به امضاکنندگان قراردادهای طولانی مدت صادرات گاز را با قضاوت امروز نسبت به خائنان مقایسه کرد. آنچه دیروز توسط یکی از مدرسان دانشگاه در این زمینه اعلام شد مستندسازی علمی همان هشدارهایی بود که توسط اصولگرایان مجلس هفتم بیان شد و بسیاری از کارشناسان نفتی نیز در سال های اخیر و همزمان با اصرار دولت احمدی نژاد برای انعقاد قراردادهای طولانی مدت صادرات گاز، آن را مطرح کرده بودند. این عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبایی با تاکید بر اینکه از مجموع 540 میلیارد بشکه ذخیره نفت ایران با ادامه وضعیت موجود در برداشت مخازن و بدون استفاده از روش صیانتی، تنها 60 میلیارد بشکه نفت قابل استحصال است، گفت: بر این اساس 480 میلیارد بشکه (معادل 24 هزار میلیارد دلار بر اساس نفت 50 دلاری) برای همیشه زیر زمین دفن خواهد شد. مسعود درخشان در گفتگو با فارس اظهار داشت: باید دانست تا چه زمانی درآمد ارزی حاصل از صدور نفت خام خواهیم داشت و تراز انرژی کشور چیست؟ باید بگویم در واقع پاسخ مشخصی برای این سوال وجود ندارد جز آنکه سناریو های مختلفی را برای این موضوع مدنظر قرار دهیم. درخشان افزود: آینده ای خوشبینانه برای درآمدهای ارزی از صدور نفت خام نداریم و این سناریو هایی که می گویم صرفاً برای این است که

در تحقیقات استفاده شود، بنابراین سعی می‌کنم یک الگوی مطالعاتی برای پاسخ به این سوال ارائه کنم. این استاد دانشگاه تصریح کرد: در ایران وقتی میزان نفت خام در میدان را حساب کردند فهمیدند که در حدود 600 میلیارد بشکه نفت خام اولیه وجود دارد در اینجا حتما سوال می‌شود که «آیا روی این میزان نفت خام می‌توان حساب کرد؟» که پاسخ می‌دهم هرگز. پس روی چه میزان از این مقدار نفت خام می‌توان حساب کرد؟ که مجدداً پاسخ می‌دهم آن مقدار که قابل استحصال باشد و این امر بستگی دارد که چگونه بهره برداری کنیم.

درخشان در پاسخ به این سوال که «آیا باز یافت ثانویه انجام شده است یا خیر و یا تا چه حد می‌توانیم باز یافت ثانویه داشته باشیم و آیا می‌توانیم کاری کنیم تا تمامی آن 600 میلیارد بشکه نفت خارج شود؟» اظهار داشت: البته 60 میلیارد از 600 میلیارد بشکه نفت از دست رفته و تنها 540 میلیارد بشکه نفت باقی مانده و در نهایت می‌گویم محال است. اگر خیلی هزینه کنیم تنها می‌توانیم 10 درصد این میزان را خارج کنیم که آن هم نیاز به پول دارد ولی دیگر پولی نداریم. درخشان افزود: واقعا حل مسائل اقتصادی کشور نیاز به کامپیوتر ندارد بلکه همین انگشتان دست هم می‌توان مسائل مملکت را درک کرد به شرط آنکه سواد خواندن و نوشتن داشته باشیم اما متأسفانه بعضی از مسئولان ما این سواد را ندارند. باید گفت، ما درباره چنین مبلغی صحبت می‌کنیم که در آنجا برای ما وجود دارد ولی در عمل هیچ کاری نکرده ایم و چشمان خود را بر روی این ثروت عظیم بسته ایم. وی تصریح کرد: متأسفانه مسائل مهم‌تر را فراموش کرده‌ایم و سر خود را با چیزهای بیهوده گرم کرده‌ایم و حتی می‌خواهیم یارانه‌هایی را هدفمند کنیم که هیچ زیرساختی برای آن فراهم نکرده‌ایم. حال چه کسی سودش را می‌برد؟ آن دسته که چشمانشان را باز کرده باشند که در رأس آنها شرکت‌های نفتی بین‌المللی و یا حکومت‌های دیگر است. باید گفت ویزگی جهان سومی موجب شده است که ایران این مسائل را نادیده بگیرد، زیرا ما آینده را نمی‌بینیم. این مدرس دانشگاه اظهار داشت: باید از امروز به مدت 30 سال گاز تزریق کنیم تا بعضی از میدان‌ها بعد از 5 تا 6 سال بتوانند نفت تولید کنند، در نهایت می‌توان گفت نزدیک به 40 سال دیگر نفت خواهیم داشت و می‌توانیم 60 میلیارد بشکه نفت را خارج کنیم و در غیر این صورت تا ابد این میزان نفت زیر زمین مدفون خواهد شد. درخشان با اشاره به ذخیره سازی گاز اظهار داشت: اگر گاز به میدان‌ها تزریق شود از بین نمی‌رود و حتی می‌توانیم بعد از مدتی این گاز را خارج کنیم و بنابر این حجم عظیمی از گاز خواهیم داشت، در عمل این گاز ذخیره شده و دیگر لازم نیست به دنبال جایگاه برای ذخیره سازی گاز باشیم و اگر الگوی تولید صیانتی را انجام دهیم بعد از 30 سال که عربستان قدرتش در نفت از بین رفت یقیناً قدرت اول را در جهان کسب می‌کنیم. درخشان ادامه داد: اکنون شما می‌گویید گاز تزریق کنیم برای تولید صیانتی! من می‌گویم گاز از کجا بیاوریم. گاز زیادی نداریم و حتی سرمایه‌گذاری نمی‌کنیم تا گاز خارج کنیم، همین اندک گازی هم که در کشور است رایگان بذل و بخشش می‌کنیم. درخشان گفت: «آیا ترکیه دانشگاهی به نام نفت دارد یا اصلاً خودش تولید کننده گاز است که ما با آنها قرارداد گازی می‌بندیم؟» هنگامی که شرکت ملی نفت ایران در اوج قدرت خود بود «پتروناس» مالزی رقمی نداشت. ولی اکنون افتخار می‌کنیم «پتروناس» مالزی آمده و می‌خواهد در بهره‌برداری از میدان‌ها به ما کمک کند. ما خودمان کمبود شدید گاز در داخل داریم ولی گاز را رایگان به ترکیه، مالزی، هند و کشورهای دیگر می‌دهیم و خوشحال هستیم که از ترکمنستان گاز وارد می‌کنیم. این مدرس دانشگاه با اشاره به روند کنونی گفت: در ادامه باید بگویم وضع موجود چندان روشن نیست زیرا خود مسئولان نیز نمی‌دانند چه کار دارند می‌کنند، زیرا فکر می‌کنند هر چه بیشتر صادر کنند بهتر است، اما من فکر نمی‌کنم با این روش راه به جایی ببریم.

67 کارگر کارخانه فارسیت دورود در اثر ابتلا به سرطان آریستود جان باخته اند

تاکنون بیش از 67 نفر از کارگران کارخانه فارسیت دورود در اثر ابتلا به سرطان آریستود جان باخته اند. اعتراضات پی در پی شهروندان دورودی از وضعیت آلودگی کارخانه های سیمان و فارسیت این شهر و وجود معضلات و سهل انگاریهای متعدد در کارخانه فارسیت و آلودگیهای زیست محیطی و آسبیهایی جانی کارگران این کارخانه، گزارشی است که در ادامه از زبان مردم، کارگران، مسئولین و ... می‌آید.

با تشکر از خانم آذر سالاروند مدیر مسئول این نشریه که گزارش زیر را برای لرنما ارسال نمودند

به گفته تعدادی از کارگران کارخانه فارسیت دورود، با استناد به مدارک پزشکی قانونی تاکنون بیش از 67 نفر از کارگران این کارخانه در اثر ابتلا به سرطان آریستود جان باخته اند.

اعتراضات پی در پی شهروندان دورودی از وضعیت آلودگی کارخانه های سیمان و فارسیت این شهر و وجود معضلات و سهل انگاریهای متعدد در کارخانه فارسیت و آلودگیهای زیست محیطی و آسیبهایی جانی کارگران این کارخانه، گزارشی است که در ادامه از زبان مردم، کارگران، مسئولین و... می آید.

فرزند يك قرباني کارخانه فارسیت:

تاکنون 67 نفر از بازنشستگان فارسیت به سرطان آریستودمیتلا وفوت کرده اند

سالاروند که فرزند شفیع سالاروند، کارگر بازنشسته کارخانه فارسیت دورود و از جمله قربانیان این کارخانه است در گفتگو با خبرنگار تیلور اندیشه با اشاره به حوادث رخ داده برای پدرش گفت: پدرم از سال 53 فعالیت خود را در کارخانه فارسیت آغاز کرد و سال 71 نیز بازنشسته شدند. در تیرماه 76 بدلیل تنگی نفس به بیمارستان مراجعه کردند. حدود یکسال از تنگی نفس رنج میبردند. چهره و پوست صورتشان کبود شده بود و حال خوبی نداشتند.

وی افزود: دکتر گیلکی در دورود علت بیماری را آب آوردن ریه تشخیص داده بودند. پدرم را به تهران منتقل و در بیمارستان امام خمینی (ره) بستری کردیم. پس از نمونه برداری از آب ریه نتیجه سرطان ریه را نشان داد. سه بار در آزمایشگاه پاتوبیولوژی مورد تست قرار گرفت و هر سه بار سرطان آریستود مورد تایید قرار گرفت. پرونده بیماری پدرم را به 14 فوق تخصص در داخل و خارج از کشور نشان دادم حتی برای پزشک ایرانی مقیم آمریکا که توانسته بود ریه گوساله را به ریه انسان پیوند بزند فرستادم. اما همه قطع امید کرده بودند.

سالاروند ادامه داد: پزشکان تصمیم به جراحی گرفتند، هر چند از بهبودی قطع امید کرده بودند و به ما اعلام کرده بودند در صورت جراحی نیز تنها یکسال زنده خواهند بود. جراحی روی پدرم انجام شد ولی بدلیل اینکه ریه کاملاً سرطانی شده و غدد لنفاوی نیز درگیر شده بودند نتیجه ای بدنبال نداشت و پس از مدتی کوتاه ریه سمت راست نیز دچار مشکل شد و پس از 9 جلسه شیمی درمانی پدرم در گذشتند.

وی با اعلام اینکه کلیه مدارک و مستندات لازم از بیمارستان، پزشکان معالج، پزشکی قانونی و... در خصوص بیماری پدرم موجود است گفت: مقالاتی از کشورهای مختلف به دست من رسیده که نشان می دهد آریست تا 35 سال می تواند در بدن نهفته بماند تا شعاع 5 کیلومتری کارخانه را تحت تاثیر قرار دهد. پس احتمال اینکه افراد بیشتری حتی از شهروندان دورودی به این بیماری مبتلا باشند وجود دارد.

وی در پاسخ به صحت مدعایش به چند مورد اتفاق افتاده از کارگران بازنشسته، افراد ساکن حوالی کارخانه و همسران برخی از کارگران اشاره میکند که در اثر ابتلا به سرطان ریه در گذشته اند.

سالاروند تاکید کرد: بدلیل مشکلی که برای خانواده خودم پیش آمد این موضوع را سالهاست که پیگیری میکنم و تاکنون اسامی 67 نفر را که به سرطان ریه از نوع آریستود مبتلا شده اند یادداشت کرده ام.

برادر يك قرباني:

تا چند سال گذشته به هیچ وجه مسائل ایمنی رعایت نمیشد

همچنین در این رابطه غلامرضا لك نیز که برادرش را در این راه از دست داده است گفت: برادرم حسن 30 سال در کارخانه فعالیت کرد که بدلیل آلوده شدن به مواد سرطانی آریست در سن 52 سالگی درگذشتند.

وی افزود: تاییدیه های پزشکی وی موجود است و دادگاه بر اساس آنها 26 میلیون تومان در سال 86 به خانواده اش پرداخت کرد.

لك که خود نیز 20 سال در کارخانه فعالیت داشته است می گوید: تا چند سال گذشته به هیچ وجه مسائل ایمنی رعایت نمیشد. الان نمی دانم در چه وضعیتی است.

وی تصریح کرد: اغلب افرادی که در کارخانه یا در اطراف آن بودند دچار بیماریهای ریوی و تنفسی بودند.

لک در خصوص وضعیت جسمی خود گفت: تا بحال مشکلی نداشته ام شاید بخاطر اینست که روزانه ورزش میکنم.

وی افزود: انسانها در مقابله با بیماریها شبیه هم نیستند چرا برخی افراد 6 ماهه دوام نیاوردند و فوت کردند برخیها نیز سالها مشکاک دست و پنجه نرم میکنند.

یک کارگزار شده کارخانه فارسیت دورود :

بدلیل روابط خاص ، هر اقدامی در جهت احقاق حق کارگران از ابتدا محکوم به شکست است

علی- گ با انتقاد شدید از وضعیت کارخانه فارسیت اظهار داشت : متأسفانه وجود دو کارخانه سیمان و فارسیت در شهر دورود باعث ایجاد مشکلات و آلودگیهای زیاد شده و بی توجهی و سهل انگاری مدیران این کارخانجات طی سالهای گذشته نیز به این مشکلات افزوده است .

وی گفت : در کارخانه فارسیت به هیچ وجه به مسائل بهداشتی و ایمنی کارگران ، مسائل زیست محیطی و حق و حقوق کارگران توجهی نمی شود و همواره آلودگی های حاصل از آن تأثیرات منفی را در چهره شهر ایجاد کرده است .

وی استفاده از مواد سمی آزیست ، حمل این مواد توسط کارگران ، رها سازی فاضلاب حاوی این مواد به رودخانه ماربره ، ندادن ماسک و سایر امکانات ایمنی و بهداشتی به کارگران ، وجود شرکتهای پیمانکاری در کارخانه و نادیده شمردن حقوق و مزایای کارگران توسط این شرکتها ، تهدید کارگران به عدم اعتراض در خصوص وضعیت خود و کارخانه و ... را از مهم ترین مشکلات موجود در کارخانه فارسیت دورود در سال 86 بیان کرد.

این کارگر کارخانه فارسیت در ادامه با اشاره به مشکلات زیست محیطی این کارخانه افزود : علی رغم پیشرفت علوم در بخشهای مختلف متأسفانه این کارخانه از زمان تاسیس آن در سال 47 تا کنون از مواد سمی آزیست در چرخه تولید استفاده می کند و مدیران شرکت هیچگونه توجهی به آلودگی و اثرات منفی این مواد نداشته اند .

وی یادآور شد : بر اساس آمار موجود تا کنون تعداد 52 نفر از کارگران و بازنشستگان این کارخانه در اثر ابتلا به سرطان آزیست فوت کرده اند و قریب 30 نفر نیز دچار مشکلات تنفسی و ریوی هستند .

وی اذعان داشت : متأسفانه مدیریتهای قبلی این کارخانه و شرکتهای پیمانکاری آن اقدام به گرفتن امضاء و تعهد از کارگر ان داشته اند و پس از بوجود آمدن اینگونه مسائل و تبعات آن کارخانه از هر گونه مسئولیتی در قبال کارگران سر باز می زده است .

علی- گ متذکر شد : کمی یا بینتر از محل رها سازی فاضلاب آزیست در رودخانه مکان تفریح و شنا کردند تعداد زیادی از کودکان و جوانان دورودی است و بر سر راه این رودخانه نیز روستاهای زیادی وجود دارد که در معرض آلودگی این مواد قرار دارند .

این کارگر کارخانه فارسیت دورود در ادامه تصریح کرد : کارگران این کارخانه در سالهای گذشته بدلیل اینکه تماس مستقیم با مواد آزیست داشته اند و عدم استفاده از امکاناتی از قبیل حمام ، ماسک ، لباسهای مخصوص و ... با بدن و لباسهای آلوده به آزیست وارد شهر و منزل خود می شده و دیگران را نیز در خطر آلودگی به این مواد قرار داده اند .

وی خاطر نشان کرد : در قراردادی که پیمانکار با کارگر امضاء می کند کلیه حق و حقوق کارگران ذکر شده است ولی در حین انجام کار از عمل به مفاد این قرارداد خودداری می شود .

وی یادآور شد: ضرورت دارد دادستان شهرستان دورود بعنوان نماینده مدعی العموم با اعزام نمایندگان خود به کارخانه مسائل و مشکلات را بررسی کند و هنگام عقد قرارداد کارگران با پیمانکاران نماینده ایی از دادستان در کمیسیون معاملات حضور داشته باشد.

وی با انتقاد شدید از عملکرد دستگاهها در شهر دورود متذکر شد: هر اقدامی در جهت احقاق حق یا پیگیری مشکلات کارخانه از ابتدا محکوم به شکست است زیرا همواره ارتباطی بین مدیران کارخانه با مسئولین برخی دستگاهها وجود دارد.

وی گفت: نظر مردم شهر دورود اینست که کارخانه فارسیت شهر را آلوده کرده است و هیچگونه کار عام المنفعه ایی نیز انجام نداده است و اکثر مدیران و کارگران آن نیز غیر بومی هستند.

این شهروند دورودی عنوان داشت: سود این کارخانه به دفتر مرکزی آن در تهران می رود و تنها مشکلاتش نصیب دورود شده است.

وی گفت: شعاری را که این کارخانه باعث اشتغال در شهر دورود شده است، کذب محض است چرا که اکثر کارگران ناراضیند و همه به نوعی با بیماریهای ناشی از آزیست دست و پنجه نرم می کنند و از حداقل حقوق و مزایا برخوردارند.

ع- س، کارگر کارخانه فارسیت دورود:

کارگران کارخانه فارسیت در واقع بهای خونشان را هر ماهه دریافت می کنند

ع- س، کارگر کارخانه فارسیت دورود نیز با تائید موارد ذکر شده وبا اعلام مطلب فوق افزود: محیط کارخانه فارسیت آلوده است و همواره طی سالهای گذشته و تا کنون شاهد مرگ تعداد زیادی از بازنشستگان این کارخانه در اثر سرطان آزیست بوده ایم.

علی سعیدی اضافه کرد: تعداد زیادی از کارگران این کارخانه بیمار هستند و دارو مصرف می کنند و هر ماهه شاهد بستری شدن چند نفر از آنها در بیمارستانهای استانهای همجوار یا تهران هستیم.

وی افزود: کارگران این کارخانه حقوق نمی گیرند بلکه بهای خون و جانشان را هر ماهه دریافت می کنند.

وی یادآور شد: بدلیل بالا بودن آمار بیکاری و نبود کار در شهر مجبور به کار در این کارخانه و تن دادن به شرایط نامناسب کاری و حقوقی هستیم.

این کارگر جوان کارخانه فارسیت اظهار داشت: کارگران هیچ وقت به حق و حقوق خود نرسیده اند و همواره حقوق آنها توسط شرکتهای پیمانکاری نادیده گرفته می شود و پیمانکاران یک نوع بهره کشی را از کارگران انجام می دهند.

وی خطاب به مسئولین خصوصاً وزیر کار و امور اجتماعی افزود: مسئولین تنها چند لحظه به وضعیت کارگران کارخانه فارسیت فکر کنند که آیا با این میزان حقوق کم و آلودگی زیاد چطور می توان از پس هزینه های سرسام آور زندگی برآمد.

وی یادآور شد: علیرغم اینکه چند واحد صنعتی در دورود وجود دارد ولی تنها، آلودگی این واحدها نصیب این شهر شده است و بدلیل غیر بومی بودن نیر و های کاری این واحدها، اکثر جوانان دورود بیکار هستند.

ع- س از مسئولین کشوری و استانی خواستار رسیدگی به وضعیت کارخانه فارسیت و وضعیت اشتغال کارگران آن شد.

یک کارگر بازنشسته کارخانه فارسیت دورود:

اکثر کارگران هم دوره ای ام مبتلا به بیماریهای ناشی از آزیست هستند

غلامعباس آسترکی با انتقاد شدید از بی توجهی مسئولین به وضعیت کارخانه سیمان اظهار داشت: استفاده از مواد آزیست بدلیل خطرناک بودن آن از طرف اکثر کشورها و قانون بین المللی نفی شده است ولی متأسفانه شاهد نه تنها شاهد وجود این مواد در کارخانه بلکه شاهد حمل آن توسط کارگران بوسیله دست هستیم.

وی که از سال 48 تا 72 در قسمتهای مختلف کارخانه فارسیت مشغول به کار بوده یادآور شد: اکثر کارگران هم دوره ای ام مبتلا به بیماریهای ناشی از آزیست هستند و همواره شاهد بستری شدن آنها در بیمارستان بقیه الله تهران هستم.

این کارگر بازنشسته کارخانه فارسیت در ادامه تاکید کرد: تا کنون بیش از 45 نفر از کارگران این کارخانه در اثر ابتلا به سرطان آزیست فوت کرده اند که کارخانه بدلیل جلوگیری از انتقادات آنان اقدام به اشتغال فرزندان آنها در کارخانه کرده است.

وی افزود: معتقدم کلیه افرادی که در کارخانه فارسیت مشغول بکار هستند بیمارند.

غلامعباس آسترکی اظهار داشت: هر چند فعالیت برخی کارگران این کارخانه جزو مشاغل سخت و زیان آور است ولی متأسفانه حقوق و مزایای آنها چه در حین کار و چه پس از بازنشستگی بر اساس آن برآورد نمی شود.

وی عدم پرداخت سنوات خدمت، حق مسکن، حق اولاد، پرداخت حداقل حق بیمه، ندادن سهمیه شیر و بن کارگری به کارگران، یک ماهه بودن مدت قرارداد کارگران، پرداخت حداقل دستمزد کار و... را از مهم ترین مشکلات کارگران این کارخانه بیان کرد.

همچنین احمد یاراحمدی، یک کارگر بازنشسته کارخانه فارسیت در این رابطه گفت: مواد آزیست توسط کامیون با بسته بندی های مطابق با استانداردهای بین المللی وارد شهر می شوند ولی متأسفانه این مواد در محل محوطه کارخانه فارسیت ریخته می شوند و توسط کارگران به قسمتهای تولیدی کارخانه انتقال می یابند.

وی گفت: فاضلاب این مواد از طریق دو آب رو از مقابل کارخانه دفع می شوند که تنها یکی از آنها به استخرها ریخته می شود و دیگری مستقیم در رودخانه رها می شود.

وی افزود: در زمان اشتغال بکار، عضو شورای کارگران کارخانه فارسیت بوده ام و بارها مکاتباتی را با دستگاههای مختلف جهت رسیدگی به این مشکلات داشته ایم ولی متأسفانه هیچگاه این معضلات پیگیری نشد.

همچنین یک شهروند دورودی نیز با اشاره به آلودگیهای زیست محیطی در شهر دورود یادآور شد: متأسفانه پس از گذشت سالها از وجود کارخانه سیمان و فارسیت در شهر دورود نه تنها شهر پیشرفتی نداشته است بلکه هر ساله چهره شهر نیز آلوده تر می شود.

وی متذکر شد: اگر از چند کیلومتری اطراف شهر به دورود نگاه شود متأسفانه جز هاله ایی از دود و آلودگی چیز دیگری دیده نمی شود.

وی گفت: رودخانه در هر شهری مکانی جهت تفریح و زیبایی شهر است در صورتی که در شهر دورود بدلیل ریخته شدن فاضلاب واحدهای صنعتی به مکانی بدبو، بدرنگ و کثیف تبدیل شده است.

این شهروند دورودی عنوان داشت: علیرغم ادعاهایی که مسئولین کارخانه مبنی بر خرید و نصب فیلتر در این واحدها می کنند، ولی نه تنها شاهد کاهش آلودگی نیستیم بلکه در ساعات شب و اوایل صبح شاهد اوج آلودگی در شهر توسط این دو کارخانه هستیم.

وی تاکید کرد: امید می رود این انتقادات به گوش مسئولین برسد و آنها نیز در مقابل این مسئله بی تفاوت نباشند.

همچنین در این رابطه فرماندار دورود با اشاره به آلودگی دو کارخانه سیمان و فارسیت گفت: این دو کارخانه بیش از 50 سال قدمت دارند و تاکنون خسارتهای زیادی را در آلودگی محیط، سلامت کارکنان و شهروندان و... از خود بجای گذاشته اند.

رشنو افزود: با دغدغه هایی که مسئولین شهر تاکنون داشته اند وضعیت آلودگی این دو کارخانه تا حدودی بهتر شده ولی همچنان نیاز است که مدیران این واحدها توجه جدی تری را داشته باشند.

وی یاد آور شد: شهر دورود بدلیل کوهستانی بودن و محصور بودن در بین چند کوه در صورت وجود آلودگی وضعیت بدتری را پیدا میکند و اگر طبق مصوبه سفر دوم هیات دولت این دو واحد به خارج از شهر منتقل شوند قطعاً در آینده گردشگری شهر تأثیر گذار خواهد بود.

رشنو افزود: کارخانه فارسیت دورود در حال حاضر با مشکل بازاریابی بدلیل وارد شدن لوله های جی آر پی با قیمت ارزانتر در بازار مواجه است و به حالت نیمه تعطیل درآمده است و جهت برون رفت از این مشکل در ساختمان جدید این طرح در 14 محور دورود - خرم آباد قصد تغییر وضعیت تولید خود را دارد که این طرح با پیشرفت خوبی در حال انجام است.

مسئول بهداشت محیط دورود:

تا آمار 50 مبتلا به سرطان را شنیده ام

مسئول بهداشت محیط دورود نیز با اشاره آلودگی شهر دورود گفت: دورود بدون شك از آلوده ترین شهرهای کشور است که وجود واحدهای صنعتی در مرکز آن و بی توجهی مدیران این واحدها به رفع آلودگی باعث بوجود آمدن چهره ای نامطلوب در شهر شده است.

شیرویه اظهار داشت: بیان خسارتهایی که در اثر آلودگی به شهر دورود وارد شده است مستلزم شاهنامه ای است که در این مجال نمی گنجد و دستگاههای مسئول باید به وظائف خود در قبال شهر بیشتر توجه کنند.

وی در ادامه در پاسخ به این سوال که چرا مسئولین در قبال 52 کارگر کارخانه فارسیت که در اثر ابتلا به سرطان از بست در گذشته اند بی تفاوت هستند گفت: تا آمار 50 نفر را شنیده ام ولی 52 نفر را از زبان شما میشنوم. ولی در هر صورت مقابله با اینگونه موارد نیازمند همکاری جمعی و بین دستگاهی است.

شیرویه تصریح کرد: با دغدغه هایی که شخص خودم طی سالهای گذشته تاکنون داشته ام مشکل آلودگی کارخانه فارسیت کاهش یافته است.

وی اضافه کرد: با این اقدامات اگر بطور مثال تاکنون ظرف 50 سال گذشته 50 نفر فوت کرده اند در 30 سال آینده ممکن است تنها 10 نفر به این بلا دچار شوند.

مسئول بهداشت محیط دورود در ادامه حصارکشی حوضچه های ترسیب، نصب فیلترهای کیسه ای، کاهش استفاده از مواد سمی آزبست، ساماندهی ضایعات فارسیت، سرپوش گذاری کانالهای انتقال فاضلاب و... را از اقدامات انجام شده در جهت کاهش آلودگی کارخانه فارسیت برشمرد و گفت: این اقدامات کافی نیست و باید همت بیشتری از طرف کلیه دستگاهها وجود داشته باشد.

وی در ادامه متذکر شد: مکانی که فاضلابهای فارسیت طی سالهای گذشته در آن ریخته می شده شاید سالها زمان ببرد تا مشکلات زیست محیطی آن رفع گردد.

رئیس اداره محیط زیست دورود:

احتمال وارد شدن آزبست به رودخانه وجود دارد

همچنین در این رابطه قائدرحمته، رئیس اداره محیط زیست دورود نیز اظهار داشت: چند سالی است که استفاده از آزبست از چرخه تولید اغلب کشورهای جهان کنار گذاشته شده است. در صورتی که در کارخانه فارسیت دورود همچنان از این مواد سمی استفاده می شود.

وی عنوان داشت: مسئولین کشوری باید جلوی واردات این مواد را بگیرند تا شاهد اینگونه اتفاقاتی نباشیم.

قائدرحمته تصریح کرد: از موادی که از طریق کارخانه فارسیت به رودخانه ریخته می شوند چندین بار نمونه برداری شده که آزمایشات مشکل خاصی را نشان نداده اند.

وی تأکید کرد: احتمال ریخته شدن آزبست در رودخانه همواره وجود دارد و تست این موضوع بدلیل موجود نبودن تجهیزات آزمایشگاهی در استان برای ما امکانپذیر نیست.

وی گفت: در حال حاضر از آزبست کم خطر در کارخانه استفاده میشود.

وی ادامه داد: در سالهای گذشته این کارخانه فاقد انبار، هواکش، حوضچه ترسیب، اسیدزنی، سیستم تهویه، حصارکشی و... بوده است ولی با پیگیریهای صورت گرفته این اقدامات انجام شده است.

وی عنوان داشت: پرونده کارخانه فارسیت در دادگستری همچنان مفتوح است.

شهردار دورود: متأسفیم که توجیه جان انسانها، اشتغال شده است

شهردار دورود نیز در این رابطه گفت: در دنیای امروز جای بسی تأسف است که بخاطر مسائل زیست محیطی جان انسانها در خطر می افتد و توجیه این موضوع اشتغال شده است.

منوچهر حاجیوند اضافه کرد: بعنوان شهردار دورود نسبت به این موضوع انتقاد دارم و خواستار توجه جدی تر مسئولین ذیربط هستم.

وی عنوان داشت: در حال حاضر بحث استفاده از آزبست در هیچ جای دنیا مطرح نیست و هر چه سریعتر باید این کارخانه به خارج از شهر منتقل شود.

موافقت نکردن با ورود خیرنگار تبلور اندیشه به درون کارخانه

لازم به ذکر است علیرغم پیگیریهای متعدد از شبکه بهداشت دورود و کارخانه فارسیت موفق به کسب اطلاعات بیشتر در این خصوص و ورود به کارخانه نشدیم پس از پیگیری جهت مصاحبه با مدیرعامل کارخانه، مسئول دفتر وی گفت: مدیرعامل در ماه تنها یک روز در استان حضور می یابند.

پس از سماجت ما مبنی بر پاسخگویی مسئولین کارخانه در قبال مسائل موجود، قرار بر این شد با مدیر داخلی صحبتهایی را داشته باشیم که علی رغم حضور در محل کارخانه با این مسئله که وی در غیاب مدیرعامل هیچ صحبتی نخواهد داشت روبرو شدیم که حتی اجازه ورود نیز به ما ندادند.

عدم پاسخگویی مدیر شبکه بهداشت دورود

با وجود دغدغه این هفته نامه در بررسی این مشکل حاد در شهر دورود متأسفانه با برخورد نامناسب سعیدی سالاروند، مدیر شبکه بهداشت این شهر در پاسخگویی به مشکلات موجود مواجه شدیم که علی رغم حضور در این اداره و انجام نامه نگاری و از این اتناق به آن اتناق رفتن و گاهی نیز ساعتها پشت درهای بسته معطل شدن، در نهایت موفق به گرفتن حتی یک خط صحبت یا انتقاد بر علیه مسائل پیش آمده توسط این مدیر و سایر کارکنان آن نشدیم که ما را از وجود اینطور مدیران بی تفاوت در استانمان مأیوس کرد. امید می رود مسئولین بر مسندی که به حرمت خدمت رسانی به مردم خصوصاً مردم ولایت مدار لرستان و شهرستان دورود بر آن تکیه زده اند بیشتر به فکر فرو رفته و وظیفه خود را جدی تر بگیرند.

خبرنامه ندا در شماره 122 آذر ماه خود چندین خبر کارگری را به شرح زیر انعکاس داده است :

• هرمزگان و بنادر جنوبی

روند بیکاری کارگران در عسلویه شتاب گرفت

با پایان اجرای پروژه‌های قبلی در عسلویه و روند کند پروژه‌های جدید، روند بیکاری کارگران در این منطقه شتاب گرفته است و هر روز شاهد بیکاری تعدادی دیگر از آنها هستیم که با امید و آرزو، برای تامین زندگی خود به این منطقه آمده و برای سالها حضور در این منطقه برنامه‌ریزی کرده‌اند اما اکنون چاره‌ای جز ترک این محل ندارند.

هم‌اکنون اجرای فازهای ۶، ۷ و ۸ و نیز فازهای ۹ و ۱۰ به مراحل پایانی رسیده و فازهای جدید نیز هنوز وارد مراحل اصلی کار نشده‌اند و تحریم‌های بین‌المللی، موجب شده که تعداد کارگران مشغول در عسلویه به کمترین حد خود طی یک دهه اخیر برسد.

این در حالیست که تحریم‌ها، روند اجرای پروژه‌های قبلی را هم کندتر کرده است به طوری که فازهای ۶ تا ۱۰، اگرچه سال گذشته افتتاح شده‌اند، اما افتتاح آنها کاری تبلیغاتی بوده و هنوز به مرحله بهره‌برداری کامل نرسیده‌اند. براساس آمار موجود، پیشرفت سکوها در دریای فازهای ۹ و ۱۰ فقط ۶۷ درصد و در بخش حفاری، فقط ۵۸ درصد بوده است. این آمار کلی، به صورت تفکیکی نشان می‌دهد که پیشرفت پروژه در فاز ۱۰ کمتر از فاز ۹ بوده و به عنوان مثال پیشرفت بخش عملیات حفاری ۴۸ درصد بوده است. این درحالیست که این پروژه ماهها پیش با حضور مقامات دولت افتتاح شده و طبیعتاً در حال حاضر باید به مرحله ۱۰۰ درصد پیشرفت فیزیکی می‌رسید. فازهای ۶ و ۷ و ۸ میدان گازی پارس جنوبی هم کمتر از ۹۸ درصد پیشرفت دارند و این درحالیست که از افتتاح رسمی آنها بیش از ۱۴ ماه سپری می‌شود. گزارش خبرنگار ما حاکیست کاهش فعالیت و رونق پروژه‌های جدید در عسلویه و تکمیل فازهای قبلی، موجب کاهش تعداد کارگران شاغل در این منطقه و در نتیجه شتاب گرفتن روند بیکاری کارگران شده است.

تجمع اعتراضی کارگران تخلیه بار در بوشهر

حق العمل کاران و کارگران تخلیه و بارگیری بوشهر در مقابل اداره گمرگ در استان بوشهر تجمع اعتراضی برگزار کردند.

معترضین گفتند: مدتی است که بازرسان گمرک به‌صورت مدام به استان بوشهر می‌آیند و با بازرسیهای تکراری خود جلو کار و فعالیت ما را می‌گیرند.

تجمع اعتراضی رانندگان تاکسی در کیش

به دنبال کاهش سهمیه سوخت خودروها، رانندگان تاکسی بی سیم جزیره کیش اعتراض خود نسبت به این کاهش سهمیه را با برپایی تجمعی ابراز داشتند.

بنا بر خبردریافتی این رانندگان با تجمع اعتراضی در مقابل سازمان منطقه آزاد کیش نسبت به کاهش سهمیه سوخت خود از ششصد و پنجاه لیتر به پانصد لیتر در ماه اعتراض کردند.

لازم به ذکر است که در جزیره کیش حدود پانصد تاکسی بی سیم فعالیت می‌کنند و نقش مهمی در جابجایی مسافران داخلی و خارجی در این جزیره دارند.

• فارس:

جمعی از کارگران کارخانه صنایع مخابراتی راه دور ایران (ITI)

صبح امروز به منظور پیگیری خواسته‌های خود برای چندمین بار در مقابل استانداری فارس تجمع کردند. این کارگران در تماس با گروه کارگری خبرگزاری کار ایران، اعلام کردند که هدف از این تجمع پیگیری ۱۱ ماه مطالبات معوقه و مشخص شدن وضع کارخانه است.

کارگران می‌گویند در حالی که به آنها وعده داده شده است تا با اجرای قانون مشاغل سخت و زیان‌آور کارگران دارای ۲۰ سال سابقه بازنشسته شوند؛ ادرا تامین اجتماعی استان فارس با این موضوع مخالفت می‌کند.

به‌گفته کارگران در صورت اجرای این قانون حداقل تکلیف ۳۰۰ نفر از کارگران صنایع مخابراتی راه دور ایران با بازنشسته شدن مشخص خواهد شد.

در ماه‌های اخیر این چندمین بار است که کارگران صنایع مخابراتی راه دور ایران در اعتراض به تعطیلی کارخانه و دریافت نکردن مطالبات خود در مقابل استانداری تجمع می‌کنند.

این درحالی است که پیشتر مسوولان استانی به کارگران صنایع مخابراتی راه دور ایران نسبت به برگزاری

تجمع‌های کارگری هشدارهایی داده بودند.

کارگران کارخانه مخابراتی راه دور ایران

یازده ماه بدون حقوق، زیر بار فشار طاقت فرسای معیشتی

در شیراز صبح روز سه شنبه بیش از ۵۰۰ نفر از کارگران کارخانه مخابراتی راه دور ایران نسبت به پرداخت نشدن ۱۱ ماه حقوق خود تجمع اعتراضی برپا کردند. این کارگران در برابر درودی این کارخانه تجمع و بخشی از خیابان منتهی به این کارخانه را مسدود کردند. یکی از کارگران گفت: «یازده ماه است که کارگران این کارخانه بدون حقوق مانده اند و هر زمان که تصمیم به اعتصاب میگیریم مسئولان ما را تهدید میکنند». به قرار اطلاع وضعیت کارگران این کارخانه روز به روز وخیم تر می شود.

چندین کارگر این کارخانه بدلیل مشکلات مالی؛ در پارک‌ها چادر زده اند و خانواده آنها در چادر زندگی می کنند، به دلیل مشکلات مالی و نبود درآمد ۳۰ نفر از کارگران این کارخانه در دادگاههای خانواده پرونده طلاق دارند و به زودی از همسران خود جدا می شوند. دو کارگر این کارخانه هم در اثر فشارهای معیشتی اقدام به خودکشی کرده اند.

• قزوین

تجمع کارگران یک کارخانه خصوصی شده: «۸ ماه است حقوق نگرفته‌ایم»

کارگران کارخانه گوشت زیاران در اعتراض به آنچه عدم پرداخت حقوق هشت ماه گذشته می خواندند، امروز جلوی سازمان خصوصی سازی تجمع کردند.

به گزارش خبرنگار کار و اشتغال خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، این عده که حدود ۱۵۰ نفر بودند، در حالی به عدم دریافت حقوق خود معترض بودند که این کارخانه از اول مرداد ماه سال ۱۳۸۵ توسط سازمان خصوصی سازی به بخش خصوصی واگذار شده است.

ناصر خدادادی، مدیر امور اداری کارخانه که در میان تجمع کنندگان بود، به خبرنگار ما گفت: از اردیبهشت ماه سال جاری مدیران کارخانه در محل کار خود حاضر نشده‌اند و کارخانه را با بیش از سه میلیارد تومان بدهی به حال خود رها کرده اند.

وی با بیان اینکه پس از واگذاری کارخانه به بخش خصوصی، مشکلات مدیریت باعث شد تولید به سمت تعطیلی برود، افزود: از اول مرداد ماه امسال کارخانه تعطیل شده و آب و برق و گاز کارخانه قطع شده است. او ادامه داد: در حال حاضر کارخانه ۲۶۰ کارگر دارد که ۱۴۰ نفر آنها قراردادی‌اند و بقیه به صورت رسمی استخدام هستند.

کارخانه گوشت زیاران در ۴۵ کیلومتری شهرستان قزوین واقع شده و از بزرگترین کشتارگاه‌های کشور است.

در همین زمینه یکی از مسوولان سازمان خصوصی سازی با بیان اینکه مسوولیت اداره کارخانه‌ها و شرکت‌ها پس از واگذاری به بخش خصوصی با مسوولان جدید آن است، گفت: سازمان خصوصی سازی مسوولیتی درباره شرکت گوشت زیاران و شرکت‌های مشابه ندارد. او به خبرنگار ایسنا گفت: متأسفانه چنین مشکلاتی پس از خصوصی سازی برخی شرکت‌ها ایجاد شده که باید با تلاش مدیران آنها حل و فصل شود.

کارگران شرکت نقش ایران در مقابل استانداری قزوین تجمع اعتراضی برپا کردند بنا بر خبر دریافتی کارگران معترض شرکت نقش ایران در مقابل استانداری قزوین تجمع اعتراضی برپا کرده و خواهان پرداخت حقوق معوقه عیدی و بن کارگری خود شدند.

یکی از کارگران این شرکت گفت: سیزده ماه است (هشت ماه امسال و پنج ماه پارسال) حقوق نگرفته ایم، عیدی و پاداش پارسال و بن چهار سال اخیر ما نیز پرداخت نشده است.

به گفته کارگران شرکت نقش ایران، سید ناصر صادقی مدیر عامل شرکت به این واحد تولیدی توجهی ندارد و از کارگران خواسته در شرکت حضور پیدا نکنند.

لازم به ذکر است که تا سال هفتاد این شرکت بیش از هزار نفر نیرو داشت ولی به مرور و از سال هشتاد و دو که این واحد تولیدی به بخش خصوصی واگذار شد تعداد کارگران این شرکت به هشتاد و هفت نفر کاهش یافت. کارگران این شرکت همچنین تهدید کردند در صورتیکه در استان به مشکلات ما رسیدگی نشود به تهران رفته و در مقابل دفتر ریاست جمهوری و مجلس تجمع خواهیم کرد.

شرکت نقش ایران در فلکه دوم شهر صنعتی البرز قرار دارد و در زمینه تولید فرش موکت و نخ فعالیت میکند. این شرکت جمعا یکصد نفر کارگر دارد که سیزده نفر از آنان بازنشسته و هشتاد و هفت نفر رسمی و بیش از هجده سال سابقه کار دارند.

• خوزستان

اخراج کارگران زندانی هفت تپه

امروز از طرف مدیریت شرکت حکم اخراج از کار چهارتن از اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگران هفت تپه آقایان فریدون نیکوفرد، قربان علیپور، محمدحیدری مهر، و جلیل احمدی که در زندان جهت سپری کردن حکم خودمی باشند، صادر شد. دلیل اخراج غیبت بیش از ۱۵ روز از کار عنوان شده است.

اخراج صدها کارگر نانوائی های فانتزی پز اهواز

رئیس اتحادیه صنف نان سفید و فانتزی پز اهواز اعلام کرد با حذف یارانه آرد ۳۰ درصد از کارگران واحدهای تولیدی نان فانتزی بدون دریافت هیچ وجهی به عنوان مزد سنوات و یا باز خرید اخراج شدند. "فرهاد مختاری" عنوان کرد پس از حذف یارانه آرد، قیمت هر کیسه آرد از ۲۵۰۰ تومان به ۱۶ هزار تومان افزایش یافت که این امر موجب کاهش شدید فروش واحدهای تولیدی نان فانتزی، گرانی و کاهش خرید نان شده است که منجر به اخراج صدها کارگر شاغل در نانوائی های نان سفید و فانتزی در اهواز گردیده است.

• کردستان

گزارشی از آخرین وضعیت کارخانه خورشید زربار سنندج

آژانس ایران خبر: شرکت تولیدی و صنعتی خورشید زربار (کارخانه ریسندگی شاهو سابق) با تولید ماءالشعیر ایستک در تاریخ ۳۰ تیر ماه ۸۸ افتتاح و مورد بهره برداری قرار گرفت. این شرکت با تعداد ۱۶۰ نفر کارگر و تولید روزانه ۳۲ هزار بطری و ۲۰ هزار قوطی ایستک در ساعت مشغول به کار می باشد و کارگران در دو شیفت ۱۲ ساعته کار می کنند که به جز ۱۵ نفر از کارگران که مربوط به شرکت قدیمی (شاهو) می باشند، همگی بصورت قرار داد های یک و سه ماهه و تعدادی محدود هم قرار داد نه ماهه مشغول به کار می باشند. لازم به ذکر است که ۱۵ نفر کارگر قدیمی که هر کدام دارای سابقه کاری ۲۰ الی ۲۵ سال می باشند در فروردین امسال با فشار و تهدید مدیریت تن به تسویه سنواتی دادند و هر کدام از آنها در ازای هر سال خدمت کار، یک ماه حقوق دریافت نموده اند و به سر کار هایشان برگشته اند. همچنین قرار بر این بود با استفاده از ماده ۱۰ قانون بازسازی و نوسازی صنایع مصوب سال ۸۴، هر گاه سابقه این کارگران به ۲۵ سال برسد از طرف سازمان تامین اجتماعی بازنشسته شوند. اما تامین اجتماعی کردستان عملاً از این کار جلوگیری نموده و مانع شده است.

لازم به ذکر است که تعداد ۱۳۰ نفر از همکاران قدیمی این کارگران از این مزایا استفاده نموده و بازنشسته شده اند و تنها این ۱۵ نفر باقی مانده اند و به ناچار در شرکت تازه تاسیس با همان پایه و حقوق رسمی، کار می کنند. شرکت خورشید زربار ایستک با نصب بیش از ۵۰ دوربین مدار بسته در کل کارخانه و فشار و تهدید کارگران مبنی بر عدم تمدید قرار داد هایشان به استثمار و بهره کشی با کمترین امکانات رفاهی و بهداشتی و امنیت شغلی برای پرسنل خود مشغول به کار می باشد. در وقت نهار، کارگران به ناچار در پای دستگاه خود ایستاده و بدون خاموش کردن آن، در حین کار غذای خود را صرف می کنند و حتی اگر کارگری به دلیل آشنا نبودن با کار دستگاه در حین کار دچار حادثه ای گردد نمی تواند آن را برای مراجع قانونی بازگو نماید و به ناچار با استفاده از مرخصی خود یک الی دو روز استراحت میکند و از ترس بی کار شدن به سر کارش باز می گردد.

مدیریت شرکت در مهر ماه امسال سالن های تولید را دو شیفته نمود و به دلیل رکود و عدم فروش محصول تولید شده در اواسط مهر، کارگران سالن تولید را به ده روز مرخصی اجباری فرستاد. مجدداً در آبان ماه امسال شروع به تولید نمود تا اینکه در ۳۰ آبان ۸۸ بدون اطلاع قبلی اقدام به تعطیلی کل کارخانه نمود، البته به جز آن ۱۵ نفر کارگر قدیمی شرکت شاهو و تعدادی از کارگران قسمت تاسیسات و نگهبانی که جمعاً ۳۰ نفر می باشند.

لازم به ذکر است که این کارگران ساعت ۸ صبح شروع به کار می کنند و تا ساعت ۳ بعداز ظهر بدون خوردن نهار به خانه بر می گردند. صاحب شرکت عنوان نموده به دلیل سردی هوا و عدم فروش محصول، به ناچار اقدام به تعطیلی کارخانه نموده است و وعده داده است که بعد از مدتی همه کارگران را به سر کار هایشان باز می گرداند. همچنین اعلام کرده است در این مدت هیچ حقوق و مزایایی به کارگران تعلق نمی گیرد. همچنین چون تعدادی از کارگران از آشنایان و اقوام خود صاحب کارخانه می باشند و تعدادی هم با پارتی و آشنایی این و آن به استخدام در آمده اند و حتی دارای مدرک تحصیلی فوق دیپلم و لیسانس و فوق لیسانس هم می باشند در میان آنها به چشم می خورد که به علت ترس از عدم تمدید قرار داد هایشان از سوی مدیریت کارخانه، لب به اعتراض نگشوده اند و هم اکنون هم کارخانه تعطیل می باشد. طبق آخرین گفته مدیر اداری، از روز شنبه هفتم آبان کل کارخانه تعطیل شده است و حتی آن ۳۰ نفر که هم اکنون در قسمت بارگیری و تاسیسات و ساختمانی کار می کنند هم تعطیل می شوند. کارگران قدیمی به این وضع اعتراض نموده و به آنها اعلام نموده اند که حق و حقوق شما محفوظ بوده و بقیه بدون حقوق می باشند.

اعتراض کارگران قدیمی شاهو کردستان به عملکرد سازمان تامین اجتماعی

بدنبال کارشکنی سازمان تامین اجتماعی استان کردستان برای بازنشسته کردن ۱۶ کارگر قدیمی شاهو، این کارگران روز نهم آذر ماه ۸۸ با مراجعه به سازمان تامین اجتماعی در تهران، اعتراض خود را به عملکرد سازمان تامین اجتماعی استان کردستان اعلام کردند. در پی این اعتراض جلسه ای با شرکت دو نفر از نمایندگان این کارگران با یکی از کارشناسان سازمان تامین اجتماعی تشکیل شد. در این جلسه نمایندگان کارگران شاهو مستندات خود را در باره کارشکنی سازمان تامین اجتماعی استان کردستان ارائه کردند و نهایتاً قرار شد یک گروه از کارشناسان سازمان تامین اجتماعی نظر خود را در این رابطه به سازمان تامین اجتماعی استان کردستان اعلام کنند.

لازم به یاد آوری است بدنبال تغییر ساختار در کارخانه شاهو و تبدیل آن به کارخانه تولید نوشابه (ایستک) که از ۱/۴/۸۸ با نام کارخانه خورشید زربار فعالیت تولیدی خود را شروع کرده است شرایط کار کارگران در این کارخانه بشدت سخت شده است و کارگران این کارخانه در طول تابستان مجبور به کار تا ۱۶ ساعت در روز بوده اند و طبق قراردادی که کارفرما با این کارگران منعقد کرده است آنان متعهد شده اند هر زمان که تولید بود کار کنند و هر زمان که نیازی به تولید نبود بدون دریافت دستمزد کار را تعطیل کنند. بنا بر اظهار کارگران قدیمی شاهو با توجه به اینکه پس از تغییر ساختار در کارخانه شاهو و شروع تولید در کارخانه جدید، کارفرما اقدام به استخدام ۱۶۰ کارگر جوان کرده و آنان را در بدترین شرایط و با نصب دوربین در کارخانه و ادار به کار بی وقفه ۱۲ ساعته و ۱۶ ساعته میکند آنان دیگر با سن و سالی که دارند قادر به کار نیستند و به همین دلیل با استفاده از مقررات بازنشستگی پیش از موعد و طبق روالی که ۱۳۰ نفر از همکاران آنان بازنشسته شده اند خواهان بازنشستگی خود هستند و کارفرما نیز با این خواست موافقت کرده است. اما سازمان تامین اجتماعی استان کردستان به بهانه اینکه کارخانه شاهو دیگر وجود ندارد، در این رابطه دست به کارشکنی زده است. این درحالی است که هنوز پروانه بهره برداری کارخانه شاهو باطل نشده و تاکنون بیمه های ۱۶ کارگر قدیمی با نام کارخانه شاهو به حساب سازمان تامین اجتماعی واریز شده است. لازم به یاد آوری است در حال حاضر کارخانه خورشید زربار به دلیل عدم تولید تعطیل شده است و ۱۶۰ کارگر آن بدون دستمزد بیکار شده اند و کارفرما با قراردادی که با این کارگران منعقد کرده است هر زمان که خود بخواهد دوباره آنان را به کار فرا خواهد خواند.

حمایت کارگران میدان بارسنندج از فراخوان مالی کارگران نیشکر هفت تپه !

ما ۱۶ نفر از کارگران میدان بار سنندج که با جابجائی و تخلیه بار در میدان بار، گذران زندگی می کنیم ، از کارگران نیشکر هفت تپه با مبالغ ناچیز مان حمایت خواهیم کرد. همانطور که میدانید ما با دستمزدی ناچیز که بر اساس تخلیه بار حتی کفاف زندگی بخور و نمیر ما را نمی دهد زندگی خود و زن و بچه هایمان را تامین می کنیم . ما در شرایطی کار می کنیم که نه مشمول بیمه هستیم و نه اینکه بصورت رسمی کسی متعهد در قبال کار ما می باشد.

ما تعدادی از کارگران میدان بار سنندج با دریافت شماره حساب اعلام شده کارگران نیشکر هفت تپه فعلاً ۱۶۰۰۰۰ ریال به حساب آنها واریز کرده و تصمیم گرفته ایم که هر ماه و در صورت امکان با افزایش این مبلغ از این کارگران زندانی حمایت کنیم.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

دستگیری چند عضو شورای روستا در سقز

طی چند روز گذشته سه نفر از اعضای شورای یکی از روستاهای منطقه زیویه سقز توسط نیروهای امنیتی دستگیر شده اند. علت این دستگیری، اتهام آنان مبنی بر قبول درخواست جمع آوری کمکهای مالی برای چند نفر از اعضای یکی از گروه های مخالف دولت عنوان شده است. محل نگهداری این ۳ نفر اعلام نشده است.

اخراج ۶۵ نفر از کارگران سد بنیر مریوان

بر اساس گزارش رسیده تعداد ۶۵ نفر از کارگران سد بنیر واقع در جاده سنندج - مریوان اخراج شدند. این کارگران که به صورت قراردادی کار میکردند ۳۱ نفر از آنان در قسمت ترانسفورد و ۳۴ نفر دیگر در قسمت های دیگر سد مشغول به کار بوده اند. کارفرما اعلام کرده است در روزهای آتی نیز تعداد بیشتری از کارگران را اخراج خواهد کرد. لازم به ذکر است حقوق و دستمزد کارگران اخراجی هنوز پرداخت نشده است.

شرکت نساجی پریس سنندج

مسوولان شرکت نساجی پریس سنندج سرانجام همه کارگران معترض این کارخانه را به رغم در دست داشتن حکم دیوان عدالت اداری برای بکارگیری مجدد اخراج کردند .

از مجموع ۳۰ کارگر اخراجی فقط شش نفر را به کار با گرداندند و ۲۴ نفر را پس از اتمام قرارداد سه ماهه اخراج کردند . این در حالیست که دیوان عدالت اداری زمستان سال گذشته حکم به بازگشت بکار همه کارگران پریس را صادر کرده بود ، حکمی که از سوی کارفرمای شرکت هرگز اجرا نشد.

از مجموع کارگران این شرکت ۱۳ نفر ناگزیر به تسویه حساب و دریافت هر یک حدود ۵ میلیون تومان شدند

و برای دریافت بیمه بیکاری به سازمان تامین اجتماعی معرفی شدند.

۱۱ کارگر باقیمانده که هنوز در برابر مطالبات ظالمانه و فشارهای کارفرما مقاومت می کنند به اداره کار استان شکایت کرده و با جیبی بی پول و دست خالی و شرمنده در مقابل زن و فرزند در انتظار نظر اداره کار هستند، هر چند که آنها نیز سرانجام بخاطر بی تفاوتی یا حق کثی ظالمانه ناچار به تسلیم خواهند شد.

از حدود ۸۰۰ کارخانه عمدتاً کوچک استان کردستان حدود ۹۵ درصد آنان با مشکلات مالی از جمله نقدینگی و سرمایه در گردش مواجه هستند که عملاً موجب بدهکاری آنان به بانکها گردیده و این واحدها را در استان توقیف و ضبط توسط بانکها قرار داده است. ولی شرکت پریس سنندج به طور کلی از این مسایل دور است و اصولاً مشکل مالی ندارد و مقاومت کارفرمای آن در مقابل رای دیوان عدالت اداری عملاً نشان دهنده گستردگی و عمق حمایتی است که از او می شود.

• لرستان

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه پارسیلون مقابل استانداری لرستان

آژانس ایران خبر - ۱۰/۹/۱۳۸۸ بنا بر خبر دریافتی به دنبال عدم پرداخت مطالبات معوقه سنوات خدمت کارگران بازنشسته کارخانه پارسیلون، این کارگران تجمع اعتراضی در مقابل استانداری لرستان برگزار کردند. یکی از بازنشستگان این کارخانه گفت: از سال ۸۲ تاکنون دو گروه از کارگران پارسیلون بازنشسته شده اند که گروه اول پیش از اینکه کارخانه به بخش خصوصی واگذار شود؛ مطالبات و حقوق سنوات خدمتی خود را دریافت کردند، با واگذاری کارخانه به بخش خصوصی؛ گروه دوم که تعداد آنها حدود ۳۶۰ نفر است؛ پس از گذشت سه سال هنوز حقوق و مطالبات مربوط به سنوات خدمت خود را دریافت نکرده اند و؛ حقوق مربوط به سنوات بازنشستگان را بین ۱۱۰ تا ۱۱۷ میلیون ریال عنوان کرد و ادامه داد: با وجودی که براساس حکم دادگاه؛ مدیرعامل کارخانه ملزم به پرداخت سنوات بازنشستگان شده اما تا کنون اقدامی مبنی بر پرداخت بدهی بازنشستگان انجام نشده است، این بازنشسته گفت: براساس حکم دادگاه؛ مهلت پرداخت بدهی بازنشستگان تا سی مهرماه سال جاری تعیین شده بود که براساس توافق بازنشستگان؛ این زمان تا ۲۸ آبان ماه امسال تمدید شد ولی هنوز مطالبات معوقه هیچیک از این افراد از سوی مدیریت کارخانه پرداخت نشده است.

• مازندران

تظاهرات اعتراضی کارگران کارگران نساجی مازندران

نساجی مازندران حدود ۹۰۰ کارگر را استنمار می کند. این کارگران ۴ ماه است که حقوق نگرفته اند و همه اعتراض ها و شکایت های آن ها علیه تعویق دستمزدها بدون جواب مانده است. از کل ۹۰۰ کارگر کارخانه ۳۰۰ نفر با قراردادهای موقت کار می کنند. تعویق حقوق ها در این شرکت سال ها پیشینه دارد. چندین بار احمدی نژاد و دولت او زیر فشار اعتراضات کارگران اعلام کردند که هر چه زودتر برای پرداخت مطالبات آن ها اقدام خواهند کرد. وعده های توخالی و دروغینی که هیچ یک در هیچ سطحی جامه عمل به تن نکرده است. مصادره ۴ ماه دستمزد، اینک یک بار دیگر کاسه صبر کارگران را لبریز ساخته است. شمار کثیری از آن ها در اعتراض به همین وضعیت در مقابل کارخانه دست به تظاهرات زدند و خواستار پرداخت هر چه سریع تر دستمزدهای خود شدند. سرمایه داران با مشاهده خشم کارگران کوشیدند تا از ادامه تظاهرات جلوگیری کنند. آنان چند صد کارگر معترض را وارد محوطه کارخانه کردند، آنان را مورد توپ و تشر و تهدید قرار دادند و گفتند که کارگران را بیکار می سازند و لبه تیز تهدیدات را به سوی ۳۰۰ کارگر قراردادی نشانه رفتند. ایجاد رعب و وحشت و تلاش برای افکندن تفرقه میان کارگران تنها سلاحی بود که مثل همیشه از غلاف بیرون کشیدند تا به این ترتیب صدای توده کارگر گرسنه معترض را خاموش کنند.

تجمع کارگران نساجی مازندران به دلیل عدم دریافت حقوق

کارگران واحد نساجی مازندران پیش از ظهر امروز به دلیل عدم دریافت حقوق اقدام به برگزاری تجمع در مقابل این شرکت کردند.

به گزارش فارس کارخانه نساجی مازندران دارای ۹۰۰ نفر کارگر است که تنها تعدادی از این افراد پیش از ظهر امروز در این تجمع حضور داشتند.

عدم دریافت حقوق این کارگران در آذر ماه وارد ماه چهارم شده است.

کارگران نساجی مازندران پس از ساعاتی حضور در مقابل این شرکت به وسیله مدیران این واحد به داخل شرکت راهنمایی شدند تا در دفتر مدیران به مشکلات این افراد رسیدگی شود اما به گفته کارگران مدیران این واحدها با تهدید کارگران به اخراج آنها را از ادامه اعتراض منع کردند.

مدیران این شرکت تهدید کردند در صورت ادامه اعتراضات کارگران قراردادی این شرکت اخراج می شوند.

در نساجی مازندران حدود ۳۰۰ کارگر قراردادی مشغول به کار هستند.

نساجی مازندران یکی از کارخانه های بزرگ نساجی در کشور به شمار می رود به دلایل سوء مدیریت و عدم

عوامل اقتصادی در طی ۲۰ سال گذشته دچار بحران شده است.

• تهران

متروی تهران در اعتصاب

وبلاگ مدافعان حقوق بشر در ایران - هم اکنون متروی تهران در اعتصاب به سر می برد. مردم در ایستگاههای مترو تجمع کرده اند و در برخی ایستگاهها علیه دولت کودتا شعار می دهند. به جاست در هر جای تهران هستیم به سرعت خود را به نزدیکترین ایستگاه مترو رسانده به جمعیت معترض بپیوندیم. فرصتها را نباید از دست داد. لطفا اطلاع رسانی کنید. رسانه شماست.

ایران خودرو: شرکت مهر کام پارس افزایش ساعت کار، دستمزدهای پرداخت نشده

کارگران!

بنا به خبر دریافتی، زمان کاری در شرکت مهر کام پارس ایران خودرو، که قبلا ۳ شیفت ۸ ساعته بود، اخیرا بنا به دستور کیانمهر مدیر جدید مهر کام پارس، به دلیل افزایش تولید و با استفاده از همان تعداد کارگران سابق، به ۲ شیفت کاری ۱۲ ساعته تغییر داده اند! با اجرای این تصمیم ضد کارگری کیانمهر، عملا روزی ۴ ساعت به زمان کاری کارگران افزوده شده است. در جواب اعتراض کارگران به افزایش ساعت کار، کیانمهر گفته است ۱۵ درصد به مبلغ آکورد (حق بهره وری) کارگران اضافه خواهد شد. قابل توجه است که میانگین دریافت آکورد هر کارگری حدود ۶۰ هزار تومان است که ۱۵ درصد افزایش آن در ماه میشود ۹ هزار تومان!! این یعنی افزایش بیش از ۱۰۰ ساعت کار کارگران در ماه در ازای مبلغ ۹ هزار تومان دستمزد! تازه اگر دستمزد هم بموقع پرداخت شود، که نمیشود!؟

علاوه بر این، حق آکورد کارگران مربوط به ۴ ماه گذشته؛ اردیبهشت، خرداد، تیر و مرداد بدلیل دزدی سرمایه داران و عوامل کارفرما تاکنون پرداخت نشده است. کیانمهر با گستاخی به کارگران معترض گفته است: این طلب شما مربوط به دوره زرخش مدیر سابق است، تا ببینیم چکار میکنیم! همچنین دستمزدهای مهر ماه کارگران در ماه پیش با بیش از ۲۰ روز تاخیر پرداخت شد. در مقابل این تاخیر کارگران با افزایش ضایعات به اعتراض پرداختند. این تاکتیک اعتراضی کارگران نتیجه داد و دستمزدهای آبانماه بموقع و بسرعت به حساب کارگران واریز شد.

لازم به یادآوری است شرکت مهر کام پارس در برابر ایران خودرو متعهد است اگر روزانه قطعه های سفارشی ایران خودرو را با یک دقیقه تاخیر ارسال کند باید یک میلیون تومان خسارت به ایران خودرو بپردازد. حالا اگر کارگران فقط با یکروز اعتصاب کار را بخوابانند چه اتفاقی خواهد افتاد؟ روشن است کیانمهر و همدستانش بدجوری در محمصه خواهند افتاد و ناچارند تسلیم خواستهای کارگران شوند! کارگران مهر کام پارس نباید زیر بار این بردگی تمام عیار بروند. ساعات اضافی کار داوطلبانه کارگران باید با نرخ دو برابر دستمزد ساعات عادی کار پرداخت شود. امنیت شغلی، دستمزدهای مکفی مطابق با سطح تورم و نیازهای یک زندگی انسانی، بیمه بیکاری، لغو قراردادهای سفید امضا و یک طرفه پیمانکاری، حق تشکل و اعتصاب و ۵ روز کاری ۶ ساعته در هفته از جمله حقوق ابتدائی کارگران است. شرکت مهر کام پارس با بیش از ۴۰۰۰ کارگر قراردادی سفید امضا و پیمانی با پایه دستمزدهای ۲۶۴ هزار تومانی، هم اکنون در ۲ شیفت ۱۲ ساعته، واقع در جاده مخصوص کرج از جمله مراکز اصلی تولید سپر و داشبرد و دیگر لوازم جانبی اتومبیل میباشد. همچنین کیانمهر و همدستانش از باندهای نزدیک به احمدی نژاد قاتل میباشند.

ایجاد نظام برده داری در شرکت ایران خودرو

یکی از کارگران ایران خودرو با سابقه ۲۰ سال کار به خبرنگار ما گفت: "در شرکت ایران خودرو که یکی از بزرگترین شرکت های خودروسازی خاورمیانه است نظام برده داری حاکم شده است و کارگران هیچ مدافع و نماینده ای ندارند و به هر بهانه ای کارگران را با ضرب و شتم و دستبند در محوطه شرکت بازداشت و به اتهامهای واهی با اینگونه پرونده ها به کلانتری و زندان و دادسرا تحویل می دهند.

با اتهام هایی از قبیل اقدام علیه امنیت ملی و بر هم زنده نظم و اغتشاش در محوطه کارخانه حکمهای غیر قانونی برای این کارگران صادر می شود.

برای آزادی کارگر که محتاج روزمرگی خود می باشد جریمه نقدی بعد از طی سنوات زندان صادر می کنند. کارگرانی که هزاران مشکل دارند و دستمزدشان کفاف یک زندگی ساده را هم نمی دهد چگونه باید جریمه پرداخت کنند؟

این حرکت ها باعث ایجاد رعب و وحشت بین کارگران می گردد تا هیچ کارگری بابت حقوق پایمال شده خود نتواند اظهار نظری کند."

در شرکت زیر بار "اخراج" تنها پاسخ به درخواست های کارگران است

۱۳۸۸/۹/۷ بنا بر خبر دریافتی شرکت زیربار یکی از شرکت های پیمانکاری شهرداری می باشد که کارهای

خدمات شهری را انجام می دهد و در اشتغال رتبه خوبی پیدا کرده و بیش از ۴۵۰ نفر را در شرکت خود به کار گمارده است .
هر یک از این شرکت های خصوصی بیش از ۳ ناحیه را زیر پوشش قرار داده اند و در هر ناحیه ۱۳۰ کارگر را شاغل کرده اند.

پیمانکاران این شرکتها که با پارتی بازی و روابط غیر معمول قراردادهای میلیاردری را به نفع خود رقم زده اند حتی یک دهم بودجه تحویلی را بین کارگران تقسیم نکرده و هر روزه حداقل ۴ ساعت اضافه غیر از ۸ ساعت معمول از کارگران کار می کشند و اگر کارگری هم اعتراض کند و حقوق خود را مطالبه کند سریعاً و بدون مزایای شغلی وی را اخراج میکنند.

جانب داری اداره کارو ضایع شدن حق کارگران شرکت خصوصی آفتاب اکباتان

بنا به گفته کارگران شرکت خصوصی آفتاب اکباتان ، این شرکت با ۱۰۰ کارگر حدود یک میلیارد تومان از شهرداری دریافتی دارد. رانندگانی که با خودروهای حمل زباله کار می کنند قبل از این که به شرکت خصوصی واگذار شوند ماهیانه مبلغ ۶۰۰ الی ۸۰۰ هزار تومان دریافتی داشته اند و در موعد مقرر نیز بدون معوقه حقوق دریافت می کردند که شامل حقوق و مزایا و اضافه کاری بوده است .
ساعات کار این کارگران از ۹ شب تا ۹ صبح بوده و گاهی اوقات باید تا ساعت ۱۲ ظهر حضور داشته باشند، اگر شغل سخت آسیب رسان بودن آنها به سلامتی را به همراه ساعات کار و اضافه کاری و شب کاری محاسبه کنیم این کارگران باید حداقل ۲ یا ۳ برابر این حقوق دریافت می کردند. اما از پنج ماه پیش کارفرما قرارداد کارگران را لغو کرده و بدون قرارداد به صورت پیمانکاری از کارگران کار می کشد . همچنین حقوق ۸۰۰ هزار تومانی کارگران به ۵۰۰ هزار تومان تقلیل پیدا کرده و حتی همین مبلغ اندک نیز به مدت چهار ماه است که به تعویق افتاده است.

این امر باعث شده که کارگران با مراجعه به اداره کار دادخواست های شکایت برای دریافت حقوق معوقه را به این اداره تحویل دهند اما مواردی همچون نفوذ مدیر و ریاست شرکت و تطمیع نفرات اداره باعث گردیده است که به مشکلات این کارگران رسیدگی نشده و حتی برخی از آنها برای حل این مساله به سودرئیس شرکت از کار اخراج گردند.

اخراج ۵۰ نفر از کارگران شرکت ساسان

یکی از کارگران شرکت ساسان به خبرنگار آژانس ایران خبر گفت : شرکت ساسان تا زمانی که به بخش خصوصی واگذار نشده بود ، بیش از ۱۲۰۰ کارگر داشت و همه مشغول به کار بودیم ، امکانات بدی هم نداشتیم.

تا اینکه این کارخانه به بخش خصوصی و یکی از عوامل متکبر نظام واگذار شد، از آن روز ورق برگشت، از جمع این تعداد کارگر تنها ۱۰۰ نفر ماندند و همه تعدیل نیرو شدند . در بین این کارگران کسانی هستند که بیش از بیست سال سابقه دارند . از بین این ۱۰۰ نفر نیز به تازگی ۵۰ نفر اخراج شده اند مابعدی هستیم که برای طرح شکایت به اداره کار رفتیم ولی هیچ امیدی به عملی شدن خواسته هایمان در این دولت و این وضعیت نداریم.

تجمع کارگران شرکت ساسان در اداره کار

بنا بر خبر دریافتی تعدادی از کارگران شرکت ساسان برای تحویل شکایتشان در اداره کار تجمع کردند . در چند سال گذشته این شرکت با تعدیل نیرو مواجه شده و به همین دلیل تعداد زیادی از کارگران را اخراج کرده است . بنا به گفته کارگران این کارخانه تا زمانی که این شرکت به بخش خصوصی داده نشده بود بیش از ۱۲۰۰ کارگر در آن به کار مشغول بودند اما از هنگامی که این کارخانه به بخش خصوصی و یکی از عوامل متکبر رژیم واگذار شد از جمع این تعداد کارگر تنها ۱۰۰ نفر ماندند و همه تعدیل نیرو شدند. در بین این کارگران کسانی هستند که بیش از بیست سال سابقه دارند و از بین این ۱۰۰ نفر نیز به تازگی ۵۰ نفر اخراج شده اند !!

تجمع کارگران نساجی مازندران به دلیل عدم دریافت حقوق

به گزارش خبرنگاری حکومتی فارس در تاریخ دوم آذر ۸۸ آمده است : کارگران واحد نساجی مازندران پیش از ظهر امروز به دلیل عدم دریافت حقوق اقدام به برگزاری تجمع در مقابل این شرکت کردند. به گزارش فارس کارخانه نساجی مازندران دارای ۹۰۰ نفر کارگر است که تنها تعدادی از این افراد پیش از ظهر امروز در این تجمع حضور داشتند.

عدم دریافت حقوق این کارگران در آذر ماه وارد ماه چهارم شده است.
کارگران نساجی مازندران پس از ساعاتی حضور در مقابل این شرکت به وسیله مدیران این واحد به داخل شرکت راهنمایی شدند تا در دفتر مدیران به مشکلات این افراد رسیدگی شود اما به گفته کارگران مدیران این

واحد با تهدید کارگران به اخراج آنها را از ادامه اعتراض منع کردند. مدیران این شرکت تهدید کردند در صورت ادامه اعتراضات کارگران قراردادی این شرکت اخراج می‌شوند. در نساجی مازندران حدود 300 کارگر قراردادی مشغول به کار هستند. نساجی مازندران یکی از کارخانه‌های بزرگ نساجی در کشور به شمار می‌رود به دلایل سوء مدیریت و عدم عوامل اقتصادی در طی 20 سال گذشته دچار بحران شده است.

حمایت کارگران میدان بارسندج از فراخوان مالی کارگران نیشکر هفت تپه

به گزارش کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری در تاریخ 3 آذر 88 آمده است: ما 16 نفر از کارگران میدان بار سندج که با جابجائی و تخلیه بار در میدان بار، گذران زندگی می کنیم، از کارگران نیشکر هفت تپه با مبالغ ناچیز مان حمایت خواهیم کرد. همانطور که میدانید ما با دستمز دی ناچیز که بر اساس تخلیه بار حتی کفاف زندگی بخور و نمیر ما را نمی دهد زندگی خود و زن و بچه هایمان را تامین می کنیم. ما در شرایطی کار می کنیم که نه مشمول بیمه هستیم و نه اینکه بصورت رسمی کسی متعهد در قبال کار ما می باشد. ما تعدادی از کارگران میدان بار سندج با دریافت شماره حساب اعلام شده کارگران نیشکر هفت تپه فعلا 160000 ریال به حساب آنها واریز کرده و تصمیم گرفته ایم که هر ماه و در صورت امکان با افزایش این مبلغ از این کارگران زندانی حمایت کنیم.

گزارشی تکان دهنده از زندگی خانواده ها در گورستان های قم

اینجا آرامگاه زندگی است

• دور تا دور اتاق را پستی و بالش های مختلف پوشانده است. کنار قبرها هم پستی گذاشته اند. تلویزیون کوچک قدیمی آگهی بازرگانی ارائه می دهد. فاطمه با آگهی بازرگانی زمزمه می کند: "صبح تا شب تلویزیون روشنه صداس ترس بچه ها را کم می کند" يك ميز تحریر کوچک که انباشته از کتاب است و بچه ها کنار آن نشسته اند

• توی همین کوچه، بغل ما هم یه خانواده هست بندگان خدا اون ها 13 تا قبردارن. یه نفرم چند ماه پیش خاک کردن، زنه بچه ها رو فرستاده بود خونه پدرش. برای اینکه نترسن

محمد صادق جعفری

پنجشنبه 3 مهر 1382 - 25 سپتامبر 2003

قم شهری مذهبی است که طنین صدای علم و معرفت آن تا دور دستها رسیده است. شهری که به عنوان یکی از چشم و چراغهای دین مقدس اسلام معرفی می شود. تقدس این شهر باعث شده تا بسیاری از علاقه مندان . اهلیت به آن مهاجرت کرده و در کنار بارگاه حضرت معصومه (س) به تحصیل علوم دینی بپردازند

افرادی هم هستند که به خاطر تقدس و روایات فراوان در مورد قم، پس از مرگ در آن به خاک سپرده می شوند.

آرام که در کوچه های نزدیک گورستان های آن قدم می زنی، صدای مراسم های تشییع و ترحیم ذهنت را پر می کند. مردم به این مسئله عادت کرده اند و مرگ را جزیی از زندگی خود می دانند. با آنها که سخن می گویی مرگ را امری طبیعی قلمداد می نمایند. مغازه های اطراف گورستان ها پر رونق است زیرا همیشه يك نفر می میرد. اگر قسمی هم نباشد، از شهرهای دیگر منتقل می شود.

اینجا قبرستانها کوچه دارند و مرده ها آب و برق مصرف می کنند. تعجب می کنی وقتی متوجه می شوی که برای يك مرحوم که حدود 40 سال از مرگ او می گذرد پول آب آمده است و پول برق آن به حدی است که امکان خاموشی چراغ آرامگاهش وجود دارد. اما مگر چراغ زندگی آنها خاموش نشده است!؟

به کوچه قبرستان قدم می گذاریم. کوچه ای شاید با عرض کمتر از ده متر که منتهی به دو گورستان معروف است. صدای مراسم ترحیم از گورستانها شنیده می شود. در انتهای کوچه تابوتی بر روی دستها دور می

شود. بعضی به سرعت و تنه زنان می گذرند. بعد با همان سرعت معذرت خواسته دور می شود تا به ثواب حرکت کردن با تابوت برسند. هرکس که چند قدم با تابوت حرکت کند ثواب زیادی را نصیب خود می کند.

شلوغی کوچه، صدای بوق ماشینها و موتورهاکه در ترافیک ناشی از خالی کردن وسایل مراسم ترحیم گیر افتاده اند و تابوت جدیدی که از کنارمان می گذرد و ترس از تند خوردن مجدد، ناخودآگاه ما را به کابوسی وارد می کند که گریزی ندارد. شاید هیچگاه آنقدر به مرگ نزدیک نشده باشیم. باز در کوچه حرکت می کنیم. از مسیر ماشین مدل بالا کنار می کشیم تا راننده دستش را از روی بوق بردارد. همدیگر را قانع می کنیم: «ما هم ثوابی کرده باشیم».

سه گورستان بزرگ در یک سمت کوچه و یک یا دو گورستان کوچک در سمت دیگر این غوغا را بپا کرده است. در کوچه های فرعی منتهی به آنجا زندگی وجود دارد. زندگی مثل یک امر عادی و ساده به نظر می رسد. مردم به این چیزها عادت کرده اند. بچه ها گاهی بازی خود را رها کرده و به تابوت ها نگاه می کنند. بعد با لبخند ادای آنها را در می آورند: «بلند بگو... به حرمت شرف...» مرگ هم بازیچه دستشان شده است.

با دیدن گورستانها و خواندن سن روی سنگ قبرها و شعرهای نوشته شده مشغول می شویم. کم کم هوا رو به تاریکی می رود. کوچه خلوت شده و دیگر خبری نیست. فقط چند کودک در کوچه نشسته اند. آرام و ساکت به مردم نگاه می کنند و گاهی به سرکوچه چشم می دوزند: «بچه ها داره شب می شه خونه نمی رید؟!» فاطمه از همه کوچکتر و خوش زبان تر است: «چرا مامان بیدار می ریم.» خواهر بزرگتر او که شاید اول دبیرستان باشد می تواند بچه ها را سرو سامان دهد. شکلاتی از جیبش در آورده و به فاطمه می دهد. زود با من خو می گیرد: «خونتون همین جاهاست یا فامیلاتون مردن.» می خندد. «وای خدا نکنه خونمون همینجاست.» در خانه ای باز است فاطمه دستم را می گیرد و کنار خانه می برد: «اینها، برق رفته بود اومدیم بیرون.» اما چراغ خانه روشن است، «برق که نرفته» به روی خودش نمی آورد: «شاید الان اومده، مامانم اومد!» و مرا فراموش می کند و دوان دوان به سمت زن لاغر و استخوانی می رود که با دیدن ما بر سرعت قدم هایش افزوده است: «بفرمائید، برای فاتحه اومدید. زهره چرا تعارف نکردی؟!» فاطمه خنده اش می گیرد: «این آقاهه دوست منه. شکلاتم بهم داد.» زن جا می خورد بدبینانه به ما نگاه می کند: «چیکار دارید؟!» صورتش در هم می رود: «از اداره برق اومدید؟!» لحظه ای بغض می کند و به ما چشم می دوزد. بچه ها به خانه می روند: «یه خورده صبر کنید تا آقامون از مسافرت بیاد، پول برق رو می ده. آگه برق رو قطع کنید من با این بچه ها چیکار کنم؟! زن حتی اجازه حرف زدن به ما نمی دهد و شروع به گریه می کند. انگار بغض فرو خورده ای را که مدتها نگه داشته بیرون می ریزد.

نه خانم، نگران نباشید، ما دنبال قبرستونی می گردیم که برای مرده هاش پول آب و برق می آد زن نگاه می - کند و گریه اش نیمه تمام می ماند.

این بار چشمانش از امید برق می زند: با کدوم آرامگاه کار دارین؟

فرقی نمی کند

زن به سرعت وارد خانه می شود و با قبض برقی برمی گردد: «این برای صاحبخانه ما اومده، بنده خدا چهل سال پیش مرده

خب چه ربطی به شما داره؟»

این بنده خدا پنجاه سال پیش این خونه رو خریده، یکی از ملاکان شمالی بوده که دوست داشته قم خاکش کنن. بعد از مردنش هم تو همینجا دفنش کردن بعد هم زن و بچه و خدمتکارش رو آوردن و خاک کردن

یعنی الان اینجا قبره؟

آره، چهارتا.

به داخل حیاط نگاه کردم. حوض آب و يك زیرزمین و خانه، هیچ شباهتی به قبرستان ندارد. در حیاط هیچ قبری وجود ندارد. کاملاً عادی و معمولی به نظر می‌رسد: «پس قبرها کجاست؟!» زن ما را به داخل دعوت می‌کند. وارد حیاط می‌شویم هنوز چیزی ندیده ایم. داخل خانه که يك اتاق معمولی است می‌شویم. پرده‌ها کنار می‌رود. دو قبر با سنگ قبرهای برجسته که اسم آقا و خانم صاحبخانه بر آنها حک شده جلوه می‌کند. روی دیوارها عکسهای درگذشتگان بزرگتر از حد معمول نمایان است. روی یکی از سنگها عکس خانم حک شده است. قبرهای دیگری هم وجود دارد. دو چراغ بزرگ سر قبرها خود نمایی می‌کنند. فاطمه خودش را پشت چادر مادرش قایم کرده است: «از این عکس بزرگ می‌ترسد برو مامان چون برو تلویزیون نگاه کن.» دور تا دور اتاق را پشتی و بالش‌های مختلف پوشانده است. کنار قبرها هم پشتی گذاشته اند. تلویزیون کوچک قدیمی آگهی بازرگانی ارائه می‌دهد. فاطمه با آگهی بازرگانی زمزمه می‌کند: «صبح تا شب تلویزیون روشن. صداس ترس بچه‌ها را کم می‌کند.» يك میز تحریر کوچک که انباشته از کتاب است و بچه‌ها کنار آن نشسته‌اند. لباسها روی میخ‌هایی که گوشه اتاق زده شده، جا گرفته‌اند. رختخوابها در کنار دیواری جمع شده‌اند. يك کمد آهنی رنگ و رورفته که گنجینه خانه محسوب می‌شود، شامل تعدادی چینی ارزان قیمت لب پریده و چند اسباب بازی پلاستیکی ساده می‌باشد.

کمدی کنار قبرها خود نمایی می‌کند: مال این خدا بیمارز هاست. بعضی وسایل که سر قبر بوده رو جمع کردیم تا گم و گور نشه. اگه این خونه هم نبود، دیگه جایی نداشتیم. باز خدا بیمارز نشون که بعد از مردن "باعث و بانی خیر شدند

شما فامیلشون هستيد؟ -

نه، از صاحب مرده اجازه گرفتیم. بندگان خدا قمی نیستند شمالی اند. آقامون رفته اونجا اجازه گرفته و اومده - بعضی وقتها برای فاتحه می‌آن اینجا

قبل از شما هم کسی اینجا بوده؟

آره، خیلی هستن. توی همین کوچه، بغل ما هم یه خانواده هست. بندگان خدا ۱۳ تا قبردارن. یه نفرم چند ماه پیش خاک کردن. زنه بچه‌ها رو فرستاده بود خونه پدرش. برای اینکه نترسن، گفته بود دارن چاه فاضلاب می‌کنن

شما چي، کسی رو تازگی دفن نکردن؟-

باز هم نسنجیده حرفی زده بودي. زن آشکارا لرزه بر اندامش افتاد

وای خدا نکند-

تعدادی لوح تقدیر بر دیوار خودنمایی می‌کند: «اینجا چیه، مال شماست؟»

زن لیخندی زد و صدایش را محکم نمود: مال بچه هاست. این رو دختر بزرگم تو والیبالی گرفته اینم مدالسه. دختر بزرگم توی مدرسه تیزهوشانه، اونجا درس می‌خونه. همه بچه‌ها نمره هاشون بیسته. ایناها کارنامه... هاشون رو ببینید

زن دیگر رها نمی‌کرد و حرفهایش خاتمه نمی‌یافت. تمام زندگیش را جلوی چشمانمان گرفت. تنهایی بعد از مسافرت‌های همسرش که برای کار به شهر دیگری می‌رفت و شبهای وحشتناک گورستان. غذایی که گاهی طعم خاک مرده می‌گیرد و خوابهایی که کابوس مرگ را تداعی می‌نمود. اگر خانه محل امن زندگی و خواب آرامش آن است برای آنها خانه تنها محل زندگی ناامن و خواب کابوس آرامش می‌باشد. مرگ در رگ و خون آنها جریان دارد. زندگی دیگر نمی‌تواند جای مرگ را برایشان پر کند. بچه‌ها از ترس به حمام که در.... زیرزمین است نمی‌روند. از ترس شبها به دستشویی نمی‌روند و گاهی ناچار جای خوابشان را

آنها خجالت می‌کشند به همکلاسیهایشان بگویند کجا زندگی می‌کنن، عقرب‌های کوچک و بزرگ دائماً کابوس بیداری آنها را تکمیل می‌کنند و حرفهایی که خاتمه نمی‌یابد

از خانه که بیرون می‌زنیم شب شده و سکوت کوچه را فرا گرفته است. به سر در خانه چشم می‌دوزیم «آرامگاه خانوادگی...» در مسیر حرکت خود سراسر کوچه را پر از آرامگاه‌های خانوادگی می‌بینیم که گاهی زندگی در آن جریان دارد. تو هنوز می‌اندیشی که داستانی را شاهد بودی، اما نه تو یک حقیقت را درک نموده‌ای. همه آن آدمها وجود دارند و حقیقی هستند.

سایت نقشینه در گزارشی دیگر نوشته است:

فیلم مستندی از زندگی خانواده‌ها در گورستان‌های قم با نام «سایه غبار» ساخته شد.

سید محمد صادق جعفری کارگردان این فیلم در گفتگو با خبرنگار سایت نقشینه، هدف از تولید فیلم «سایه غبار» را نشان دادن بعضی مسائل و مشکلات گورستان‌های قم عنوان کرد. وی گفت: فیلم «سایه غبار» زندگی بعضی از خانواده‌ها را که به دلیل فقر مالی بر روی آرامگاه‌های خانوادگی زندگی می‌کنند را به تصویر می‌کشد. این فیلم تلاش می‌کند حاصل زندگی و مرگ را در کنار هم نمایان کند.

وی گفت: بر اساس خبری که در نشریات قم از قول مدیرعامل سازمان بهشت معصومه درج گردید، ۲۷ قبرستان غیر مجاز در سطح شهر قم وجود دارد که تدفین اموات در آنها انجام می‌گیرد. این گورستان‌ها علاوه بر دو گورستان بزرگ بیرون شهر می‌باشد.

جعفری با اشاره به تولید فیلمی به نام «واگویه‌ها» در سال ۱۳۷۹ از معضلات اجتماعی قم، گفت: در فیلم مذکور بحث گورستان‌ها و زندگی در آنها مطرح شده بود که متأسفانه با وجود اطلاع مسئولین نتیجه‌ای حاصل نشد.

وی تصریح کرد: اگر مسئولین تنها یک روز با خانواده و فرزندانشان در آرامگاه‌های خانوادگی زندگی می‌کردند، هرگز اجازه نمی‌دادند این اتفاق برای دیگران تکرار شود.

این کارگردان گفت: این خانواده‌ها متشکل از شش دختر ۵، ۶، ۷، ۹، ۱۳ و ۱۵ ساله و یک پسر ۱۰ ساله به همراه پدر و مادرهایشان می‌باشد که ۷ سال است در این آرامگاه زندگی می‌کنند.

وی افزود: بعد از هیاهوی فراوان که در مطبوعات استان به راه افتاد و گزارش‌های مکرر از زندگی این خانواده‌ها در مطبوعات استان و سایت نقشینه، تنها حرکت کوچکی در حال شکل گرفتن است که متأسفانه اگر این حرکت مطبوعات نیز نبود همچنان هیچ اتفاقی برای کمک به این خانواده‌ها نمی‌افتاد.

سید محمد صادق جعفری با اشاره به اینکه وظیفه هنرمند سؤال ایجاد کردن است، گفت: مسئولین باید با همکاری هنرمندان مسائل جامعه را یافته و حل کنند.

وی ضمن ابراز تأسف از گسترش خودسانسوری در بین هنرمندان، خواستار بیان واقعیات از سوی این قشر در جامعه شد.

به گزارش خبرنگار سایت نقشینه که در زمان تحقیق و تصویربرداری این فیلم حضور داشت، «سایه غبار» فیلمی تلخ از زندگی خانواده‌هایی می‌باشد که مجبورند فرزندان خردسال خود را بر روی قبرها بزرگ کنند.

این گزارش می‌افزاید: پیش‌بینی می‌شود این فیلم بحث‌های جدی را در بین کارشناسان علوم اجتماعی و تمام کسانی که در قبال جامعه احساس مسئولیت می‌کنند، برانگیزد.

عوامل تولید این فیلم، عبارتند از:

تحقیق، نویسنده و کارگردان: سید محمد صادق جعفری، تصویربردار: مصطفی خلیلی راد، صدابردار: حسین قورچیان، دستیار کارگردان: مسعوده کریمی، با همکاری: علی جهانی، میر ولی حسینی، مدیر صحنه: سیف‌الله یزدانی، گروه تولید و صحنه: سعید نجاتی، علی نهاری، حسن کریمی، دستیار تصویربردار: سید حمیدرضا

منتظری پور، تدوین: محمود رضا رحمتی فرد، سید محمد صادق جعفری، تهیه کننده: سید محمد صادق جعفری.

گفتنی است این فیلم پس از ۳ سال تحقیق، در ۲۸ دقیقه تهیه شده است.

گروه گزارش سایت نقشینه

دبیر اجرایی خانه کارگر ورامین و قرچک در جمع کارگران: صداوسیما يك طرفه قانون کار را نقد می‌کند

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلنادر تاریخ 3 آذر 1388 آمده است: دبیر اجرایی خانه کارگر تشکیلات ورامین و قرچک گفت: قانون کار هدیه انقلاب به کارگران بود اما عده‌ای قصد دارند فلسفه حمایتی آن را از بین ببرند.

به گزارش خبرنگار ایلنا، هادی رضازاده در جمع کارگران افزود: متأسفانه صداوسیما که باید اشاعه دهنده آرمان‌های انقلاب باشد به صورت يك طرفه از زبان يك مسوول و با يك نماینده نمای کارگری موضوعاتی را مطرح می‌کند که در چارچوب سیاست‌های کلی انقلاب درباره کارگران نیست. وی قانون کار را مشکل اشتغال ندانست و تصریح کرد: اگر فلسفه حمایتی این قانون خدشه‌دار شود دیگر معنا و مفهومی نخواهد داشت.

رضازاده گفت: مگر مقام‌های ارشد نظام نمی‌گویند که واردات هر کالا برابر با نابودی يك تا 10 فرصت شغلی است.

دبیر اجرایی خانه کارگر ورامین اظهار داشت: در دولت‌های گذشته نیز به بهانه ایجاد يك میلیون فرصت شغلی کارگاه‌های زیر 5 نفر را از شمول برخی مفاد قانون کار خارج کردند اما نهایتاً شغلی ایجاد نشد بلکه وضعیت این کارگران بدتر نیز شد و حالا هم می‌خواهند این کار را به بهانه اصلاح قانون کار برای تمامی کارگران اجرایی کنند.

این فعال کارگری بزرگترین مشکل کشور در طول 20 سال گذشته را ضعف مدیریت اجرایی دانست و افزود: بهترین قوانین هم اگر اجرا نشود بی‌اثر است.

پایان پیام

فقر ونداری

اینجا پارک تجن ساری است

سایت شمال نیوز در تاریخ 3 آذر 88 نوشت: یک خانواده پنج نفره ورامینی از یکسال پیش در چادری در حاشیه پارک تجن ساری زندگی می‌کنند بدون آنکه مسئولان مرتبط جویای حال آنان شده باشند. این خانواده پنج نفره شامل یک زن و شوهر و به همراه سه دختر کوچک از یک سال زندگی خود را در چادری در حاشیه پارک تجن ساری سپری کرده‌اند و هر از گاهی به واسطه برخوردهای بد مسئولان شهرداری ساری مجبور به تغییر مکان به جایی دیگر در پارک شده‌اند.

در نهایت شهرداری ساری از پدر خانواده خواست تا چادر خود را جمع آوری کند و تهدید کرد در غیر این صورت مامورین نیروی انتظامی را وارد خواهند کرد. دست و صورت چروکیده‌اش تو را از اینکه 32 سال بیشتر ندارد به شك می‌اندازد پدر خانواده‌ای که خود هنوز دوران جوانی را طی می‌کند و مشکلات مالی و جبر زمانه عرصه را به حدی بر او تنگ کرده که تنها محوطه پارک و تکه پارچه‌ای سرپناه او و خانواده 4 نفره‌اش است.

اینجا پارک تجن ساری است، از هفت خان رستم ماموران پارک می‌گذریم و بلاخره در گوشه‌ای از پارک به تکه نایلونی که سرپناه يك خانواده 5 نفره است برمی‌خوریم، عباس اردستانی اهل ورامین به مدت يك سال است که با خانواده‌اش در يك چادر در پارک تجن شهرستان ساری زندگی می‌کنند. وی در مورد علت زندگی خود در این پارک که در حال حاضر با وساطت برخی خیران در کنار امامزاده عباس ساری زندگی می‌کند، می‌گوید: به دلیل مشکلات مالی و نبود امکانات شغلی به مازندران مهاجرت کردیم و در این مدت در يك چادر پلاستیکی و در فضای باز با سه فرزند 10، هشت و دو سال زندگی می‌کنیم. اردستانی با اشاره به اینکه زندگی مشترک خود با خرید پراپدی اقساطی در تهران شروع کرده بود، افزود: از طریق این خوردو به اردبیل می‌رفتم و پوشاک خریداری کرده و در بازار تهران به فروش می‌رساندم تا زندگی خود را از این طریق بچرخانم. وی گفت: پس از مدتی همسر اولم بر اثر تومور مغزی فوت کرد و اقدام به ازدواج مجدد کردم و اکنون یک فرزند از همسر اول و دو فرزند از همسر دوم دارم که همگی دخترند.

اردستانی بیان داشت: یک بار که می خواستم همراه دو فرزندم برای خرید پوشاک به اردبیل سفر کنم آن شهر مورد سرقت افراد ناشناس و شکنجه سارقان قرار گرفته و در نهایت پس از یک هفته توانستم به اتفاق فرزندم از مکان سرقت فرار کنم و بلافاصله به کلانتری اردبیل مراجعه کردم که در آن اقدامی از سوی مامورین ناجای آن شهرستان صورت نگرفت و سارقان من را شناسایی نکردند.

اردستانی ادامه داد: پس از این اتفاق به همراه دو فرزندم به تهران آمدم و به واسطه اینکه بدهی فراوانی به مردم و افراد داشتم مجبور به فروش جهیزیه همسرم شدم و با توجه به اینکه از عهده پرداخت مخارج زندگی برنیامدم اقدام به مهاجرت به شهرهای دیگر کشور کردم و از سال گذشته تاکنون به همراه همسرم در کنار پارک قائم ساری با چادر زندگی می کنیم.

* زندگی با سه فرزند در پارک بسیار سخت است

به گفته این چادرنشین زندگی این خانواده و تمام دارایی ارزشمند این خانواده یک موکت قرمز رنگ نیمداری است که بر اثر رفت و آمد بچه ها گاهی مواقع جمع می شود و به آنها نشان می دهد که فقط روی زمین خدا زندگی می کنند. زمانی که برای مصاحبه می رویم بچه های این خانواده با چهره های معصوم در چادر یک به یک با لباس های نامناسب فصل گرما کنارمان می نشینند. سرما و باران شدید روز گذشته اگر چه سبب شد که این خانواده به دامان بقعه امامزاده عباس پناه ببرند، ولی باعث شد که این اتفاق به گوش خبرنگاران برسد.

از روز گذشته به دلیل نامساعد بودن شرایط جوی، آستانه امامزاده عباس ساری و زائرسرای آن مامن این خانواده شده است که فراهم شدن این زائرسرا نیز با واسطه گری خیران مازندران بوده است.

اردستانی در ادامه گفتگو با خبرنگاران می گوید: چین و چروک های صورت و دست های زخمی سبب شده است که شاید ده ها سال بیشتر از سن شناسنامه ام باشم. این فرد مهاجر به استان مازندران در برابر سؤال های پشت سر هم خبرنگاران دستش را روی پیشانی چروکیده اش می گذارد و ادامه می دهد: در یک سال گذشته برای اینکه مرا از این پارک نیز بیرون نکنند سرویس های بهداشتی پارک تجن را تمیز می کردم و هیچ پولی را بابت این کار دریافت نکردم. این مرد 32 ساله تصریح می کند: مدارک شخصی و سجلی ام را نیز سارقان برده اند و این مسئله نیز یکی از مشکلات پیش روی من برای انجام کارها است. اردستانی کنار آمدن با این مشکلات را غیرقابل تحمل می داند و بیان می کند: به مدت یک سال است که بدون سرپناه و فقط در یک چادری که البته مندرس و پاره است در پارک تجن ساری زندگی می کنیم.

* دیالیز همسر بیمارم به دلیل فقر تعطیل شد

وی با اشاره به اینکه بیماری همسرش نیز به مشکلات وی افزوده است، اظهار می دارد: همسرم دیالیزی است که تاکنون هفته ای چند بار این کار را انجام می دادم و آن هم با هزاران مشکلات پیش رو، ولی چیزی که به مشکلات من اضافه کرده است این است که دو ماه نتوانستم هزینه دیالیزش را تامین کنم و دیگر برای این کار نیز به مراکز درمانی مراجعه نمی کنم.

* کودکان از تحصیل محروم شدند

در این خانه که سه کودکی که همراه این خانواده زندگی می کنند، نیازمند منزل مناسب، خوراک، پوشاک و تحصیل هستند. دو کودک این خانواده به سن تحصیل رسیدند، ولی به دلیل آوارگی و نداری شرایط درس خواندن ندارند. موضوعی که اکنون ذهن همگان را به خود مشغول می سازد آن در جامعه اسلامی که ما در آن زندگی می کنیم این همه بی توجهی از سوی مسئولان کمیته امداد و شهری صورت می گیرد و این دستگاه های مجری که اعتباری برای حمایت از خانواده های بی بضاعت دارند در مدت یک سال هیچ اقدامی نکرده اند.

البته این امر به معنای آن نیست که هر کس در گوشه خیابان چادر بزند مستحق کمک است اما فردی که چنین زندگی را می پذیرد به طور قطع دارای مسائل و مشکلاتی است که شاید با کمک های اندک و حمایت های معنوی بتوان وی و خانواده اش را به چرخه عادی زندگی بازگرداند تا در آینده آسیبهای اجتماعی دامن وی و فرزندانش را که از قضا دختر هم هستند، نگیرد.

این گزارش را از آن جهت درج نکردیم که به کسی و جایی بر بخورد از آن باب نوشتیم تا شاید دلی و دستی بلرزد و خانواده ای را پناه دهد و لبان کودکانی را که از داشتن کوچکترین چیزها محرومند خندان کند. هر چند باید بدانیم و می دانیم که در مازندران نیز برخی از شهروندان نیازمند حمایت های دستگاه های اجرایی هستند.

تظاهرات اعتراضی رانندگان تاکسی در کیش

دولت سرمایه داری سهمیه بنزین تاکسی ها را کاهش داده است و مقدار آن را از ماهانه 650 پنجاه لیتر به 500 لیتر رسانده است. کاهش سهمیه سوخت، رانندگان تاکسی را مجبور می کند که ساعات کار خویش را کاهش دهند و پایین آوردن ساعات کار طبعا درآمد روزانه آنان را به طور چشمگیر کاهش می دهد. 500 راننده تاکسی در جزیره کیش در اعتراض به اقدام دولت و کاهش درآمد روزانه خود اجتماع کردند و به تظاهرات پرداختند. آنان خواستار بازگشت سهمیه بنزین خویش به میزان سابق هستند.

منبع: آژانس ایران خبر

خراج 50 کارگر دیگر کارخانه ساسان

شرکت نوشابه سازی ساسان تا چند سال پیش حدود 1200 کارگر را استثمار می کرد. با انتقال این شرکت به سرمایه داران خصوصی و آغاز کار صاحبان جدید به نقل و انتقال سرمایه های شرکت برای سرمایه گذاری های انبوه تر، کارگران به تدریج اخراج شدند، به گونه ای که در یک فاصله زمانی کوتاه تعداد اخراج شدگان به 1100 نفر و شمار بازماندگان شاغل کارخانه به 100 نفر کاهش یافت. شرکت ساسان اکنون تصمیم به بیکارسازی محدود کارگران باقی مانده گرفته و یکجا 50 نفر دیگر را هم اخراج کرده است. در شرایط حاضر هیچ کدام از 50 کارگر دیگر هیچ تضمینی برای ادامه اشتغال خود احساس نمی کنند. همه در معرض اخراجند و به همین دلیل همگی در حالت اعتراض به سر می برند. 50 کارگر اخراج شده ضمن رجوع به نهادهای دولتی و دست زدن به تظاهرات اعتراضی خواستار بازگشت به کار شده اند.

منبع: آژانس ایران خبر

3 آذر 88

وکیل کارگران بازداشتی هفت تپه در گفتگو با ایلنا:

ممکن است موکلانم اخراج شوند

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 4 آذر 1388 آمده است: با گذشت بیش از 2 هفته از اجرای تدریجی احکام حبس پنج نفر از کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه، وکیل این کارگران احتمال داد که ممکن است کارفرمای نیشکر هفت تپه از غیبت کارگران بازداشتی برای اخراج آنها استفاده کند. به گزارش خبرنگار ایلنا، از اواسط آبان ماه گذشته پنج نفر از اعضای سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه که در ارتباط با اعتراض های کارگری در دادگاه به تحمل یک سال حبس محکوم شده بودند برای گذراندن دوران محکومیت خود بازداشت شدند.

فریدون نیکوفرد، علی نجاتی، جلیل احمدی، قربان علیپور و محمد حیدری مهر پنج کارگری هستند که در ارتباط با اعتراض های کارگری سال 86 در دادگاه به اتهام تبلیغ علیه نظام به تحمل یک سال حبس محکوم شده اند؛ با وجود اعتراض محمد اولیایی فرد، این احکام شهریور ماه گذشته نیز به تایید دادگاه تجدید نظر رسد. انتقال این کارگران به زندان برای گذراندن دوران محکومیت در حالی است که اولیایی فرد از اینکه این کارگران ممکن است پیش از پایان دوره محکومیت به دلیل غیبت از کار اخراج شود ابراز نگرانی می کند. به گفته اولیایی فرد هر چند در دادگاه تجدید نظر بخشی از محکومیت یکساله کارگران از حبس تعزیری به حبس تعلیقی تغییر پیدا کرده است اما چون کارفرما با درخواست مرخصی کارگران محکوم موافقت نکرده؛ ممکن است 4 نفر از آنها پیش از اتمام دوره محکومیت خود از کار اخراج شوند. وی یادآور شد پیش از این یکی از کارگران بازداشت شده به نام علی نجاتی در حالی از سوی کارفرما به دلیل غیبت از کار اخراج شد که همزمان در ارتباط با همین اعتراض ها مدتی را در بازداشت به سر می برد. به گفته وکیل کارگران نیشکر هفت تپه، در آن زمان نیز علی نجاتی کارفرما از بازداشت خود مطلع کرده و از وی تقاضای استفاده از حق مرخصی قانونی خود را کرده بود که کارفرما با این درخواست موافقت نکرد و در نتیجه این کارگر کار خود را از دست داد.

از آنجا که به موجب قانون کار غیبت غیر موجه و بیش از اندازه کارگر از محل کار حکم ترک کار و یکی از راه های فسخ قراردادکار را دارند اولیایی فرد احتمال می دهد که کارفرمای این کارگران در زمان گذراندن دوره محکومیت آنها را به بهانه غیبت از کار اخراج کند.

به همین دلیل این وکیل دادگستری در صدد است تا از طریق ماده 18 قانون تشکیل دادگاه های عمومی و انقلاب برای آرا دادگاه تجدید نظر در خواست فرجام خواهی و اعاده دادرسی را مطرح کند. اما به گفته وی به دلیل حجم انبوه متقاضیان استفاده از ماده 18 قانون تشکیل دادگاه های عمومی و انقلاب، دستگاه ها قضایی در رسیدگی به این درخواست اولویت را به پرونده هایی اختصاص داده که یا به موضوع قتل ارتباط دارد و یا به دلیل رسانه ای شدن و بازتاب گسترده ماجرای آن افکار عمومی نسبت به آن حساس و کنجاو شده اند.

وی می گوید در غیر این صورت زمان رسیدگی به درخواست اعاده دادرسی یک پرونده حتی از زمان سپری شدن حکم صادره طولانی تر خواهد شد و نتیجه زمانی نوبت رسیدگی به درخواست فرجام می رسد که پرونده به دلیل اجرا شدن حکم، مختومه شده است.

به گفته اولیایی فرد این پنج عضو سندیکای هفت تپه در حالی در دادگاه در جریان اعتراض های کارگری سال 86 به اتهام تبلیغ علیه نظام مجرم و به تحمل یکسال متوالی حبس تعزیری و تعلیقی محکوم شده اند که مانند سایر همکاران خود نسبت به وضع نامناسب شغلی دریافت نکردن حقوق قانونی معترض شده و در نهایت برای خود نهاد صنفی تشکیل داده بودند.

این وکیل دادگستری با یادآوری اینکه از نظر قانون شخصی زمانی به تبلیغ علیه نظام متهم می شود که

همزمان به تبلیغ علیه جمهوریت و اسلامی بودن نظام بپردازد به اینها گفت: حتی طبق قانون جرم شخصی که تنها به تبلیغ علیه یکی از این 2 اصل بپردازد تبلیغ علیه نظام نیست چه برسد به کارگرانی که تنها به دلیل پیگیری حقوق صنفی خود بازداشت شده اند

وکیل کارگران هفت تپه با بیان اینکه کارگران نیشکر هفت تپه به منظور پیگیری مطالبات صنفی خود در چارچوب قانون اساسی تجمع اعتراضی تشکیل داده و سپس برای خود تشکل صنفی تشکیل داده اند؛ گفت:

کارگران حق دارند به دلیل نفوذ کارفرما دولت بر فعالیت شورای اسلامی کار برای خود سندیکا یا همان انجمن صنفی را تشکیل دهند و چون هیچ منع قانونی برای آنها وجود ندارد حتی محکوم کردن آنها به تحمل یک روز حبس بی مورد است

اتحادیه ILO از سوی دیگر این وکیل دادگستری به تازگی در نامه‌های جداگانه‌ای به سازمان جهانی کار از آخرین وضع کارگران نیشکر هفت تپه IUF و اتحاد جهانی کارگران صنایع غذایی ITUC کارگران جهان گزارشی را ارائه کرده است

وی می‌گوید از آنجا که کارگران هفت تپه در هر سه تشکل عضو هستند در این نامه‌ها که همگی دارای متن مشترک هستند به شرح ماجرای کارگران و ارائه آخرین اخبار و گزارش از وضعیت آنها پرداخته می‌شود: از آنجا که همه سازمان و نهادی در برابر اعضای خود دارای وظایف و تعهداتی است انتظار می‌رود که این سه سازمان نیز بر اساس نامه ارسال شده به وظایف خود در مقابل کارگران هفت تپه عمل کنند به ویژه آنکه عده‌ای از این کارگران ممکن است به دلیل گذراندن دوره محکومیت خود کار خود را از دست بدهند و در نتیجه اعضای خانواده‌های آنها در معرض آسیب‌های جدی اجتماعی قرار بگیرند

پایان پیام

بندبازی های پیش از انتخابات

کلاه گشاد احمدی نژادی

سر کارکنان نفت و پتروشیمی ماهشهر

با سلام - می‌خواهم یکی از تخلفات و مکر و کلاه های احمدی چاخان را در انتخابات برای شما بازگو کنم که بر صدها تخلف انتخاباتی او اضافه شود .

حکایت از این قرار است که دولت خدمتگذار در اول سال 88 به این فکر افتاد که مالیات شهرهای جنوب و مرزی را از 5 درصد به 10 درصد همانند شهرهای دیگر مثل تهران و اصفهان اضافه کند. استدلال ایشان هم این بود که با خدماتی که دولت خدمتگذار نهم به این شهرها کرده دیگر این شهرها از حالت محرومیت خارج شده اند و همسطح شهرهای مثل تهران و اصفهان و شیراز شده اند بنابراین دلیلی ندارد دیگر بخشودگی مالیاتی به آنها تعلق گیرد. خلاصه پس از اینکه علمای دولت نهم این نکته را کشف میکنند تصویب میکنند مالیات از 5 درصد به ده درصد در مناطقی مثل ماهشهر، نفت شهر و شهرهای مرزی و جنوبی برای کارکنان سختکوش پتروشیمی که نقل و نبات هر مجلسی است اضافه شود ولی چون انتخابات در راه است، این بخشنامه اجرایی نمی‌شود و فقط بصورت محرمانه به ادارات ارسال میشود، در عوض در ماه های اردیبهشت و خرداد کارکنان پتروشیمی و نفت شاهد فیش های حقوقی پر زرق و برق پاداش اوپک و غیره می شوند. حتی اعلام کردند پاداش اوپک چند مرحله ایست که در ماه های آینده هم قرار است بصورت تقسیط این پاداش پرداخت شود. کارمندان هم بسیار خوشحال که بالاخره پس از چند سال دخل و خرج آنها تازه باهم برابر شده و دیگر قسط عقب مانده و بدهی و قرض ندارند .

خدا را شاکر بودند تا اینکه دولت نهم از مرحله انتخابات به قول خود گذر کرد و با هر بدبختی و کودتا و تقلبی بود دولت کودتا را تشکیل داد. حالا نوبت رسید به اجرای آن بخشنامه کذایی که یکدفعه همه کارمندان دیدند از فیش ماه هفت، یکجا هفت ماه مالیات معوقه را کم کردند. از 500 هزار تومان گرفته دست کم تا چند میلیون تومان از هر کارمند مابه التفاوت مالیات هم کم شد که باعث یاس ناامیدی سرخوردگی همه کارکنان پتروشیمی و نفت مناطق جنوب شد.

حالا شما قضاوت کنید اگر این مالیات از اول امسال کم می شد می دانید چه تاثیر منفی بسیار بزرگی روی انتخابات و دولت نهم داشت؟ و خودتان عمق بندبازی این دولت را قضاوت کنید. باور کنید همه دور و بری های من تشنه به خون احمدی نژادند. اینجا حتی اون افراد قلبی که از او حمایت می کردند هم حالا سرشان را جلوی بقیه همکاران پایین می اندازند.

گوشت، مرغ، میوه، سبزی و قند و شکر گران شد

چهارم آذر ۱۳۸۸ برابر با بیست و پنجم نوامبر ۲۰۰۹

جهان : افزایش قیمت برخی کالاهای اساسی و مواد پروتئینی و همزمان شدن نابسامانی بازار برخی اقلام مصرفی با مباحث مطرح در زمینه آزادسازی قیمت‌ها و پرداخت هدفمند یارانه‌ها موجب شده است تا در حالی

که دستگاه‌های متولی تنظیم بازار و اکنش چندان روشنی به این افزایش قیمت‌ها نشان نمی‌دهند برخی تشکل‌ها و اتحادیه‌های صنفی و مسئولان دولتی خبرهای متضادی از ادامه روند افزایش قیمت‌ها یا افزایش عرضه و کالاهای مشمول قیمت و کاهش قیمت‌ها مطرح کنند.

با این وجود این روزها افزایش قیمت گوشت قرمز، مرغ و تخم‌مرغ، قندوشکر، نان و برخی دیگر از اقلام مصرفی فشار مضاعفی را به مصرف‌کنندگان تحمیل کرده است. طی یک سال گذشته، قیمت گوشت قرمز 66 تا 71 درصد افزایش یافته است. قیمت هر کیلو گوشت گوسفند در خرده فروشی‌های سطح شهر در انتهای آبان امسال در مقایسه با مدت مشابه سال قبل 11/66 درصد افزایش یافته است.

بر اساس اعلام بانک مرکزی، در انتهای آبان ماه سال گذشته متوسط قیمت هر کیلو گوشت گوسفند در بازار آزاد تهران، 9030 تومان بود که این نرخ در انتهای آبان سال جاری به متوسط قیمت هر کیلو 14 تا 15 هزار تومان رسیده است. همچنین قیمت هر کیلو گوشت گوسفند در مقایسه با مدت مشابه ماه گذشته 7/0 درصد و در مقایسه با هفته سوم آبان 6/0 درصد رشد داشته است.

بنابراین گزارش، متوسط قیمت گوشت گاو و گوساله طی دوره مورد بررسی از هر کیلو 8654 تومان به کیلویی 13 هزار تومان رسیده که بر این اساس 21/50 درصد رشد یافته است. بررسی قیمت گوشت گاو و گوساله در مقایسه با مدت مشابه ماه قبل نیز نشان دهنده افزایش 6 درصدی قیمت‌ها در بازار این ماده پروتئینی است.

از سوی دیگر گوشت گاو و گوساله بی استخوان در میادین میوه و تره بار شهرداری در ماه آبان نسبت به مدت مشابه در سال قبل 59/14 درصد رشد داشته است. همچنین فروش هر کیلو گوشت گوسفند نیز در این میادین افزایش 81/70 درصد را نشان می‌دهد.

این در حالی است که رییس اتحادیه گوشت گوسفندی از ایجاد شوک روانی به بازار در آستانه ایام عید قربان خبر داد و گفت: قیمت گوشت گوسفندی بین 10 تا 15 درصد با افزایش مواجه می‌شود. قیمت جگر نیز نسبت به سال گذشته رشد 43/33 درصدی را شاهد بوده است و در حال حاضر هر دست جگر تا 10 هزار تومان قیمت دارد.

اما بیشترین افزایش قیمت را در کله پاچه شاهد بودیم که نسبت به ماه رمضان امسال افزایش 250 درصدی داشته است.

همچنین قیمت تخم مرغ نیز که از چند هفته پیش سیر صعودی به‌خود گرفته بود، این روزها با افزایش بیشتری همراه است. با این روند قیمت هر شانه تخم مرغ که در هفته گذشته به حدود 3 هزار و 500 تومان افزایش یافته بود این روزها به بیش از 4 هزار تا 4 هزار و 500 تومان افزایش یافته است. قیمت هر شانه تخم مرغ مارک دار به 4 هزار و 300 تا 4 هزار و 500 تومان و قیمت هر شانه تخم مرغ معمولی به حدود 4 هزار تومان افزایش یافته است که رشد 5/28 درصدی را طی یک هفته نشان می‌دهد. این در حالی است که نسبت به مدت مشابه سال گذشته رشد 214 درصدی را نشان می‌دهد.

در مورد قیمت قند و شکر نیز شاهد افزایش 25 درصدی از قیمت 800 تومان به بیش از هزار تومان بوده ایم. با اینکه از شدت افزایش قیمت این کالا کاسته شده است اما همچنان این سیر صعودی ادامه دارد و بنا به گزارش بانک مرکزی بهای شکر در هفته انتهایی آبان ماه نسبت به هفته قبلی افزایش 5/0 درصدی داشته است.

در گروه میوه‌های تازه نیز قیمت انار معادل 3.8 درصد، خربزه 0.5 درصد و هندوانه 5.3 درصد نسبت به هفته قبل افزایش نشان می‌دهند. همچنین در گروه سبزی‌های تازه به غیر از قیمت لوبیا سبز که معادل 4 درصد و سبزی‌های برگی که معادل 1.3 درصد کاهش داشته اندو بهای سیب زمینی و پیاز که ثابت بوده اند، قیمت سایر اقلام این گروه بین 0.5 درصد تا 7.2 درصد افزایش داشته است.

با وجود سکوت دستگاه‌های متولی تنظیم بازار نسبت به گرانی برخی کالاهای اساسی، مسئولان برخی اتحادیه‌های صنفی افزایش قیمت‌ها را ناشی از تخلف و دست‌های نامرئی در بازار می‌دانند. افزایش اخیر قیمت برخی کالاهای مصرفی مردم موجب شده تا مسئولان همچنان بر ثبات بازار و اتخاذ تدابیری برای ذخیره‌سازی کالاهای اساسی خبر دهند اما دست‌اندرکاران غیردولتی با پذیرش نابسامانی بازار، گرانی‌های اخیر را در سایه تخلف و دخالت دست‌های پنهانی در بازار قلمداد می‌کنند.

تجمع کارگران کارخانه گوشت زیاران

به گزارش خبرگزاری ایسنا در تاریخ 4 آذر 88 می‌نویسد - حقوق کارگران کارخانه گوشت زیاران این عده که حدود 150 نفر بودند، در حالی به عدم دریافت حقوق خود معترض بودند که این کارخانه از اول مرداد ماه سال 1385 توسط سازمان خصوصی سازی به بخش خصوصی واگذار شده است.

ناصر خدادادی، مدیر امور اداری کارخانه که در میان تجمع کنندگان بود، به خبرنگار ایسنا گفت: از اردیبهشت ماه سال جاری مدیران کارخانه در محل کار خود حاضر نشده‌اند و کارخانه را با بیش از سه میلیارد تومان بدهی به حال خود رها کرده‌اند.

وی با بیان اینکه پس از واگذاری کارخانه به بخش خصوصی، مشکلات مدیریت باعث شد تولید به سمت تعطیلی برود، افزود: از اول مرداد ماه امسال کارخانه تعطیل شده و آب و برق و گاز کارخانه قطع شده‌است. او ادامه داد: در حال حاضر کارخانه 260 کارگر دارد که 140 نفر آنها قراردادی‌اند و بقیه به صورت رسمی استخدام هستند.

کارخانه گوشت زیاران در 45 کیلومتری شهرستان قزوین واقع شده و از بزرگترین کشتارگاه‌های کشور است.

در همین زمینه یکی از مسوولان سازمان خصوصی سازی با بیان اینکه مسوولیت اداره کارخانه‌ها و شرکت‌ها پس از واگذاری به بخش خصوصی با مسوولان جدید آن است، گفت: سازمان خصوصی سازی مسوولیتی درباره شرکت گوشت زیاران و شرکت‌های مشابه ندارد.

او گفت: متأسفانه چنین مشکلاتی پس از خصوصی سازی برخی شرکت‌ها ایجاد شده که باید با تلاش مدیران آنها حل و فصل شود.

قتل کارگر توسط سرمایه دار در نخستین روز کار

به گزارش خبرگزاری ایسنا در تاریخ 4 آذر 88 آمده است: کارگر 18 ساله‌ای در جستجوی مشتری برای فروش نیروی کار خود به یک کارگاه نخ ریسی در شهر قم رجوع می‌کند. سرمایه دار صاحب کارخانه این نیروی کار تازه وارد را بدون هیچ نوع آموزش و آشنایی با طرز کار ماشین‌ها یکر است به پای یک دستگاه بسیار کهنه و فرسوده نخ ریسی هدایت می‌نماید و با بیرحمی و شقاوت معمول هر سرمایه دار از او می‌خواهد که ماشین را به کار اندازد و نخ تولید کند. کارگر مجبور و مستأصل که پرداختن به این کار را تنها فرصت ممکن برای فروش نیروی کار خود و تهیه نانی برای خانواده اش می‌دیده است بدون این که هیچ چیز از ماشین بداند دست به کار راه اندازی دستگاه می‌شود. ماشین نخ ریسی خراب و مستعمل بوده و سرمایه دار پرداخت هزینه تعمیر آن را کاهشی در حجم سودهایش می‌دیده است و به همین دلیل از انجام آن خودداری می‌کرده است. کارگر 18 ساله برای راه اندازی دستگاه تلاش می‌کند اما در یک چشم به هم زدن دست و سپس سایر اندامش در لای چرخ قطعه قطعه می‌شود. به این ترتیب، کارگاه به قتلگاه او تبدیل می‌شود. و مأموران امداد وقتی سر می‌رسند جز گوشت و استخوان لهیده جوان 18 ساله هیچ چیز دیگر را برای خارج کردن از لای دستگاه نمی‌بینند. او در جستجوی کار برای امرار معاش بود و صاحب سرمایه با یقین کامل به خرابی دستگاه و احتمال قتل وی او را روانه مسلخ تولید سود کرد.

یک فعال کارگری:

دولت کارگران کوره پزخانه‌ها را فراموش کرده است

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلندر تاریخ 4 آذر 1388 آمده است: نماینده کارگران کوره پزخانه‌های استان تهران با تاکید بر اینکه دولت کارگران را فراموش کرده است گفت: بارها با وزارت کار، وزارت بهداشت و سازمان تامین اجتماعی مذاکره کرده ایم تا مشکلات کارگران را مرتفع کنند اما این مذاکرات فقط در دفتر آقایان اعتبار دارد و به محض خروج از دفتر فراموش می‌شود.

غلامرضا عباسی در گفتگو با ایلنا ضمن انتقاد شدید از بی‌توجهی مسوولان به سرنوشت کارگران گفت: قدرت اجرایی کارگران در ابزاری به نام دوست تعریف می‌شود اما وزارتخانه‌های کار و بهداشت و سازمان تامین اجتماعی اهمیتی به سرنوشت این محرومان نمی‌دهند.

وی در تشریح شرایط موجود کارگران کوره پزخانه‌ها می‌گوید: شرایط سالهاست که تغییری نکرده‌است. همچنان کارگران به همراه زن و فرزندشان در یک اتاق 12 متری زندگی می‌کنند، دستشویی و حمام‌های این مراکز مشترک است و زن و مرد مدتها در صف می‌ایستند تا نوبتشان برسد و امکانات رفاهی وجود ندارد. رییس کانون انجمن‌های صنفی کارخانجات استان تهران از مذاکرات صورت گرفته با قائم مقام وزیر بهداشت دولت نهم خبر می‌دهد و می‌گوید: بارها به وزیر بهداشت نامه نوشتیم و قبل از انتخابات حضوری با قائم مقام وزیر دیدار داشتیم که طی آن مشکلات را مطرح کردیم اما هیچ اتفاق خاصی نیفتاده است.

وی با اعلام اینکه قرار بوده نشست بعدی با معاون سلامت وزارت بهداشت باشد گفت: قرار بود پس از برگزاری این جلسات در سطح کشور از کوره پزخانه‌ها بازدید شود و بازرسان به واحدهای مراجعه کنند اما در حد حرف باقی ماند.

عباسی از نبود ایمنی و بهداشت کار در این واحدها خبر می‌دهد و می‌گوید: ساختمان کوره‌ها استاندارد نیست و احتمال ریزش وجود دارد؛ لباس کار و دستکش به کارگران نمی‌دهند و از کلاه ایمنی و سایر تجهیزات کارگاهی خبری نیست و اگر اتفاقی در محیط کار بیفتد امکان خدمات رسانی به کارگر مصدوم وجود ندارد. وی از جلسات متعددی که انجمن با مسوولان وزارت کار برگزار کرده خبر می‌دهد و می‌گوید در آنجا نیز فقط

حرف شنیده‌ایم و هنوز هیچ راهکار اجرایی برای قانع کردن کارفرمایان اندیشیده نشده است. نماینده کارگران کوره پز خانه های استان تهران از مذاکرات متعدد نمایندگان کارگری با مسوولان سازمان تامین اجتماعی خبر می دهد و می گوید با سازمان تامین اجتماعی توافق کرده بودیم که ماهی یک بار به کوره پز خانه ها مراجعه کنند اما از بازرسی خبری نیست و کارفرما به میل خود باکارگران رفتار می کنند و ی با اعلام این که کارفرما یک ماه حق بیمه پرداخت می کند و سپس ترک کار برای کار زده می شود می گوید: در حالی که کارگر شاغل است؛ ترک کارش توسط کارفرما اعلام می شود؛ لیست های بیمه را ناقص می فرستند اما چون بازرس وجود ندارد کارگر هم نمی داند که چه بلایی بر سرش می آید تا زمانی که فصل کاری اش به پایان برسد و بخواهد به تامین اجتماعی مراجعه کند.

وی در مورد دستمزد کارگران می گوید: دستمزدها به صورت توافقی به کارفرما تعیین می شود و تاکنون چندین بار با اتحادیه کارگران جلسه داشته ایم اما هنوز به نتیجه نرسیده ایم و گمان نمی کنم امسال چیزی دست کارگر را بگیرد.

عباسی از رکود کوره پز خانه ها خبر می دهد و می گوید: امسال شاهد تعدیل نیروی گسترده بوده ایم زیرا تمام کوره پز خانه ها با 30 درصد ظرفیت کار می کنند و به برکت رکود مسکن در کشور کوره پزخانه ها نیز در حالت نیمه تعطیل هستند.

وی با تاکید بر اینکه کارفرمایان نیز در بسیاری از موارد زیان می کنند می گوید: کوره پزخانه ای که با 30 درصد ظرفیت کار می کنند فقط بتواند هزینه های خودش و بخشی از هزینه های زندگی کارفرما را تامین کنند و سود دهی ندارد.

نماینده کارگران کوره پز خانه های تهران با اعلام اینکه وضع کارگران خوب نمی شود می گوید: در تابستان از کارفرما می خواهیم وضع زندگی و خانه های کارگران را درست کند و کارفرما پاسخ می دهد که الان کارگران در آنجا ساکن هستند نمی توانیم کاری کنیم و در زمستان نیز که کارگران فعلی محل را ترک کرده اند کارفرما می گوید چون می خواهم کار را جمع کنم و دیگر دلیلی برای تعمیر وجود ندارد.

عباسی همه مشکلات کارگران کوره پز خانه ها را ناشی از بی توجهی مسوولان می داند و می گوید: وقتی نتیجه روزها و ساعت ها جلسه با مسوولان وزارتخانه های کار و بهداشت هیچ است وقتی سازمان تامین اجتماعی به وعده های خود عمل نمی کند و به عبارت بهتر وقتی قانون طرف کارگران را گرفته اما مجری قانون با کارفرماست نتیجه از این بهتر نمی شود.

پایان پیام

دبیر اجرایی خانه کارگر تهران:

موج جوانان بیکار حاکی از شکست طرح های اشتغالزایی است

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلندر تاریخ 4 آذر 1388 آمده است: دبیر اجرایی خانه کارگر تهران با تاکید بر اینکه در حال حاضر هر خانواده ای یک دختر یا پسر بیکار دارد، گفت: هنگامی که خانواده ها بیکاری را با پوست و گوشت خود حس می کنند شعارهای اشتغالزایی و کاهش بیکاری تاثیرگذار نیست اسماعیل حق پرست در گفتگو با ایلنا با اظهار تاسف از درصد بالای نرخ بیکاری در کشور، گفت: هنگامی که خانواده ها از بیکاری رنج می برند و با چشم خودشان شاهد بیکاری فرزندان شان هستند دادن آمارهای غیر واقعی سودی برای کشور ندارد.

وی با تاکید بر نیاز جوانان به اشتغال گفت: اشتغال با ازدواج، مسکن، درآمد، رفاه، امنیت، آسایش و بسیاری مقوله های دیگر ارتباط دارد و در سایه این موارد جامعه سالم شکل می گیرد اما نقطه مقابل یعنی بیکاری باعث فساد، ناامنی، بزه کاری، جرم و جنایت است در این حالت چگونه می توان به آمارها اطمینان کرد وقتی که جرم و جنایت بالا می رود.

دبیر اجرایی خانه کارگر تهران با تاکید بر اینکه در حال حاضر بسیاری از صنایع کشور دچار بحران هستند، گفت: توان بالقوه ای در صنایع لوازم خانگی، نساجی، کشاورزی، بخشهای گوناگون خدمات و تولید داریم اما با کتمان تاسفی شاهد رکود در بخشهایی هستیم که می توانست زمینه ساز توسعه و شکوفایی باشد حق پرست با اظهار تاسف از اینکه مجوز ورود کالا به محصولاتی می دهند که در داخل کشور تولید می شود، گفت: این موارد به غیر از بی تجربگی و سوء مدیریت در بخش های تصمیم گیرنده کشور چه چیز دیگری می تواند باشد.

وی از تبلیغ کالای خارجی در صداوسیما انتقاد کرد و گفت: نه تنها اجازه ورود به کالای رقیب می دهند بلکه در تریبون رسمی کشور علیه تولید داخلی تبلیغ می کنند.

دبیر اجرایی خانه کارگر تهران از اخراج بی رویه کارگران در کارگاههای کشور خبر داد و گفت: کمبود نقدینگی دستگاه های فرسوده، صنعت فراموش شده، کالای رقیب، نبود تعرفه های مناسب برای کالای مشابه داخلی و سوء مدیریت و ... باعث شده که کارگاهها توان رقابت را از دست داده و به مرور زمان تعطیل شوند.

و تنها کسی که در این میان زیان می‌کند کارگر بخت برگشته ای است که سالهای عمرش را در این کارگاهها هزینه کرده و سر پیری باید به دنبال کار بگردد.
وی درخصوص بنگاههای کوچک زودبازده گفت: قرار بود این بنگاهها باعث اشتغالزایی شود اما نه تنها به اشتغال دست نیافتیم بلکه فرصت های شغلی بسیاری نیز از دست رفت.
حق پرست از اختصاص وام های کلان به طرح بنگاههای زودبازده انتقاد کرد و گفت: طبق اسناد و مدارک و به ویژه ادعای بانک مرکزی و مرکز پژوهش های مجلس طرح بنگاههای زودبازده موفقیت مطلوب را نداشته و از 48 تا 52 درصد انحراف داشته است.
وی از تخصیص وام های اشتغالزا در بخشهای دلالی و بورس بازی به ویژه مسکن خبر داد و گفت: این وام ها با توجه به حجم آن نتوانسته اشتغال مودر نظر را تامین کند بلکه تنها ابزاری تبلیغی برای ابراز وجود دولت شده است.

پایان پیام

خبازها در گفت‌وگو با ایلنا:

همسان سازی مستمری بازنشستگان تامین اجتماعی انجام نشده است

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 4 آذر 1388 آمده است: رئیس‌کانون کارگران بازنشسته تامین اجتماعی استان تهران اظهارات مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی درباره همسان سازی مستمری بازنشستگان تحت پوشش این سازمان را کذب عنوان کرد.
علی اکبر خبازها در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزود: طبق بند 39 قانون بودجه سال 88 مبلغ 2500 میلیارد تومان از سوی نمایندگان برای همسان سازی مستمری بازنشستگان تامین اجتماعی اختصاص یافته است که این مبلغ فقط برای سال جاری است و باید بین بازنشستگان توزیع شود.
وی تصریح کرد: این که مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی ادعا می‌کند که همان سازی انجام گرفته است صحت ندارد و فقط یک چهارم از 2500 میلیارد تومان بین بازنشستگان توزیع شده است و مابقی باید توزیع شود.

خبازها اظهار داشت: کم کاری مدیرعامل و هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی و همکاری نکردن وزارت اقتصاد و دارایی باعث شده که تا این لحظه 2500 میلیارد تومان به سازمان پرداخت نشود و مبلغی هم که بین بازنشستگان پرداخت شده است از محل وام 600 میلیارد تومان بانک رفاه کارگران به سازمان بوده است.
رئیس کانون کارگران بازنشسته تامین اجتماعی استان تهران گفت: این که حق عائله مندی، بن، کمک هزینه مسکن که قبلا به صورت جدا پرداخت می شد حالا در فیش حقوقی ماهانه بازنشستگان پرداخت می شود اسمش همسان سازی نیست.

او خاطر نشان کرد: حتی آقای داودی معاون اول وقت رئیس جمهور به سازمان تامین اجتماعی اعلام کرده است که برآورد بودجه طرح همسان سازی برای سالهای آینده نیز از سوی این سازمان انجام شود تا ردیف بودجه ای خاص برای آن در سالهای آینده در نظر گرفته شود.
خبازها درباره احتمال تغییر مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی نیز گفت: کارشناسان ارزشی در این سازمان کم نیستند و اگر دولت برای اولین بار در طول 30 سال گذشته به آنها اعتماد کند مشاهده خواهد کرد که وضعیت سازمان بهتر از گذشته خواهد شد.

وی با انتقاد از تغییرات مکرر مدیریتی در دوران ذبیحی مدیرعامل فعلی سازمان تامین اجتماعی خاطر نشان کرد: این کار باعث نوعی احساس عدم امنیت شغلی بین مدیران شده و کارها را کند کرده است و چیزی هم جز سلیقه شخصی ذبیحی نیست.

خبازها اظهار امیدواری کرد که تغییر مدیرعامل و بازگشت به اساسنامه قبلی در چند هفته آینده انجام شود. و افزود: از رئیس جمهور می خواهیم که به وضعیت موجود سازمان تامین اجتماعی پایان دهد.
پایان پیام

اخراج از کار به اتهام درویشی

سایت مجذوبان نور: درنامه شماره 2629/30 مورخ 4 آذرماه 88 به اداره امور منابع انسانی بانک، با اشاره به عدم موافقت هیأت مرکزی گزینش بانکها، دستور قطع همکاری و عدم تمدید قرارداد این درویش گنابادی را صادر کرده است.
بنابراین گزارش؛ در نامه هسته گزینش اشاره ای به دلایل این اخراج نشده است اما براساس اظهارات شفاهی مسوولین گزینش بانک رفاه، علت اخراج، گزارشهای اداره اطلاعات استان گلستان مبنی بر وابستگی آقای مردانی راد به درویش سلسله نعمت الهی گنابادی می باشد.
مهدی مردانی راد با مدرک کارشناسی ارشد، از اردیبهشت ماه 1379 تاکنون در بانک رفاه مرکزی استان

گلستان مشغول فعالیت بوده است. وی همچنین در سال 86 نیز به جرم گرایش‌های عرفانی از سازمان آموزش و پرورش استان گلستان اخراج شد و اعتراضات وی در مراجع صالحه قضایی نیز نتیجه‌ای دربرداشت. در طول سالهای اخیر، اداره کل تعیین صلاحیت و اسناد وزارت اطلاعات جمهوری اسلامی ایران برخلاف قانون اساسی و قوانین موضوعه، بند 5 ماده 2 قانون گزینش را دستاویزی برای اعلام فقدان صلاحیت در اویش و پیروان سلسله نعمت‌اللهی گنابادی برای اشتغال در مراکز دولتی و آموزشی و علمی قرار داده. و هر از چند گاهی معلمان، اساتید و کارکنان دولت به جرم درویش بودن اخراج می‌شوند. ماده 2 قانون گزینش استخدامی کشور، ضوابط عمومی گزینش اخلاقی، اعتقادی و سیاسی مستخدمین دولت را برشمرده است. در بند 5 این ماده از جمله شرایط عمومی داوطلبان استخدام، عدم سابقه وابستگی تشکیلاتی، هواداری از احزاب و سازمانها و گروههایی که غیرقانونی بودن آنها از طرف مقامات صالحه اعلام شده و یا می‌شود، بیان شده و این بند از قانون مستمرک نهادهای اطلاعاتی ایران برای تعرضات شغلی به درویش گنابادی قرار گرفته در حالی که براساس مقررات جزایی جمهوری اسلامی ایران، درویشی و درویش بودن جرم نبوده و قانونا نیابستی مجازاتی بر آن مترتب باشد.

اخراج 65 نفر از کارگران سد بنیر مریوان

آژانس ایران خبربر اساس گزارش رسیده در تاریخ 5 آذر 88 آمده است: تعداد 65 نفر از کارگران سد بنیر واقع در جاده سنندج - مریوان اخراج شدند. این کارگران که به صورت قرار دادی کار میکردند 31 نفر از آنان در قسمت ترانسفرد و 34 نفر دیگر در قسمت‌های دیگر سد مشغول به کار بوده‌اند. کارفرما اعلام کرده است در روزهای آتی نیز تعداد بیشتری از کارگران را اخراج خواهد کرد. لازم به ذکر است حقوق و دستمزد کارگران اخراجی هنوز پرداخت نشده است.

کارخانه‌ها برای سپاه، مدرسه‌ها برای روحانیت

به گزارش صدای آلمان در تاریخ 5 آذر آمده است: در کنار واگذاری سهام شرکت‌های دولتی به سپاه، واگذاری شماری از مدارس ایران به حوزه علمیه قم نیز آغاز شده است. همزمان، از استقرار دائمی روحانیون در مدارس و تشکیل بسیج دانش‌آموزی در دبستان‌ها سخن در میان است. در شرایطی که محافل اقتصادی، مجلس و اتاق بازرگانی ایران بیمناک از نفوذ گسترش‌یافته سپاه در عرصه اقتصاد هستند، خبرگزاری ایلنا به نقل از دبیر "ستاد همکاری‌های حوزه‌های علمیه و آموزش و پرورش" از انتقال مدیریت تعداد زیادی از مدارس به حوزه علمیه قم خبر داده است. اجرای طرحی که امضا نشده است! ستاد همکاری‌های حوزه‌های علمیه و آموزش و پرورش، قبلاً آئین‌نامه واگذاری مدارس به حوزه‌های علمیه را از تصویب گذرانده است. این آئین‌نامه هنوز به امضای محمود احمدی‌نژاد نرسیده است. با این‌همه، روز سه‌شنبه (۲۴ نوامبر، ۳ آذر) حجت‌الاسلام علی ذوالعلم، دبیر ستاد همکاری‌های حوزه‌های علمیه و آموزش و پرورش، به خبرگزاری کار ایران گفته است: در حال حاضر برخی از حوزه‌های علمیه در قم و استان‌های کشور مدیریت مدارس را به عهده گرفته‌اند. در محافل آموزشی ایران گفته می‌شود که قرار است ۴ هزار مدرسه به حوزه‌های علمیه سپرده شود. حجت‌الاسلام ذوالعلم در این مورد به خبرنگار ایلنا گفته است: بحث واگذاری ۴ هزار مدرسه مطرح شده، اما اصل بر این است که زمینه‌سازی این بحث برای همه ارگان‌ها فراهم شود. تربیت ایدئولوژیک کودکان در گزارش ایلنا آمده است: بسیاری از کارشناسان معتقدند که اجرای طرح واگذاری مدارس به حوزه‌ها و طرح‌های مشابهی که برای تربیت فرهنگی، اخلاقی و حتی سیاسی دانش‌آموزان مورد بحث است، نشان از نارضایتی عمیق دولت و مراکز حکومتی از فضای فرهنگی مدارس دارد. برپایه همین گزارش، علاوه بر واگذاری اداره مدارس به حوزه‌های علمیه، طرح‌هایی نیز برای استقرار دائمی روحانیون در مدارس، تشکیل بسیج دانش‌آموزی در دبستان‌ها و اعزام مدرسان تربیت سیاسی به مدارس در دست تهیه است.

جز اتحاد و تشکل راهی نیست

کارگران ایران روزگار سختی را از سر می گذرانند. وضعیت کارگران به اندازه ای نامساعد است که دریافت منظم حقوق و دستمزدها را باید رفته رفته امری استثنائی دانست. تازه آن حقوق ناچیز هم به اندازه ای است که نه می توان زندگی کرد و نه می توان مرد. حقوق بخور و نمیری که در بسیاری از کارگاهها همان هم پرداخت نمی شود. هر اعتراضی هم با سرکوب و دستگیری دولت و قوه قضائیه روبرو می شود.

وضعیت ما کارگران هفت تپه به خوبی همین نابسامانی عمومی را نشان می دهد. درحالیکه از یک سو 5 تن از بهترین و عزیزترین دوستان ما، اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه بخاطر حق طلبی و دفاع از منافع کارگری، راهی زندان شده اند، از آن سو شاهد فشارهای روزمره بر کارگران هفت تپه هستیم. پرداختهای نامنظم حقوق، عدم اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و ضریب ریالی و همچنین کاهش ساعات اضافه کاری برای مانی که برای تأمین مخارج خانواده خود به آن نیاز داریم، نمونه این اقدامات هستند. این درحالیست که از یک طرف دیگر کارگران ناچار به کار بیش از حد رسمی هستند و در قبال آن دریافتی هم ندارند طبق ماده 52 قانون کار، کارسخت و زیان آور نباید از شش ساعت در روز و سی و شش ساعت در هفته تجاوز نماید. در نیشکر هفت تپه که از مصادیق کار سخت و زیان آوری باشد (کمآینکه در این چندساله هزاران نفر از کارگران هفت تپه با توجه به این قانون بازنشسته پیش از موعد شده اند) کارگر با طی هشت ساعت کار، اجرتی معادل شش ساعت در روز می گیرد. بعبارت دیگر کارگر هفت تپه دوساعت مجانی کاری کند. با این حال، این مجموعه تولیدی که در سطح وسیعی از اراضی حاصلخیز شمال خوزستان قرار دارد، در دوران پنجاه ساله فعالیت خود، نقش بسیار تعیین کننده ای در اقتصاد منطقه داشته است، از پنج شش سال پیش، بدلیل افت شدید تولید، سوء مدیریت، بازنشستگی های وسیع پیش از موعد نیروهای کاردان و فعال و از همه مهمتر واردات بی رویه شکر و همچنین پایین آوردن تعرفه گمرکی از 144 درصد به 4 درصد (این درحالیست که در کشورهای سرمایه داری پیشرفته غرب بالای 140 درصد مالیات گمرکی بر واردات شکر دارند) در دشوارترین وضعیت قرار گرفته است و هزاران خانواده کارگری شرکت و مردم منطقه که از فعالیت شرکت بهره می بردند، امروز آینده ای نامعلوم در مقابلشان قرار گرفته است. با این اوصاف با ورود بحران به شرکت، زمینه رشد اعتراضها و اعتصابات کارگری فراهم آمد که متأسفانه بجای اینکه اقدام موثری از طرف دولت در زمینه رفع مشکلات صورت گیرد شاهد فشار و سرکوب فعالین کارگری هستیم. گویا صدای حق طلبی با مشت آهنین جواب داده می شود.

از هفت تپه که بگذریم در دیگر مناطق ایران نیز اوضاع بر همین منوال است. لوله سازی اهواز، قصه غم انگیز دیگریست. در آنجا هم تحت عنوان فرسودگی شرکت، عدم حمایت دولت، عدم بازاریابی و پرداخت نشدن مطالبات، تعدیل نیرو و نداشتن امنیت شغلی، این کارگر است که تاوان ندانم کاری دیگران را می دهد. اخراج بیش از دوهزار نفر از کارگران لوله سازی در چند روز مانده به شب عید امسال، عیدی کارگر لوله سازی از کارفرما بود.

یک مورد دیگر مسئله کارگران لاستیک البرز (کیان تایر) است. در آن موسسه تولیدی هم تحت عناوینی مثل عدم بازاریابی، کاهش تولید و... حقوق کارگران با تاخیرهای زیادی پرداخت می گردد و یا اصلاً پرداخت نمی شود. بطوریکه در سال گذشته تا 8 ماه، حقوق معوقه داشتند. در حالی که صاحبان کارخانه نه تنها زیان نداشتند، بلکه در همان مدت سود هم برده بودند. برای کارگران کیان تایر هم همان راهی باقی ماند که برای ما مانده بود. و البته کارگران با اعتراضها و اعتصابات خود نسبت به وضعیت موجود واکنش نشان دادند.

با وجود تمامی فشارهایی که در سطح جامعه کارگری از لحاظ سطح زندگی و معیشت وجود دارد که موجب سلب آرامش روحی روانی کارگران شده است زمینه سازی برای تغییر قانون کار بدون وقفه ادامه دارد و معلوم است که به گوش کارگر این صداها، بسیار بد ساز است. با اینکه اطلاع دقیقی از نوع تغییر در کمیت و کیفیت قانون کار نداریم ولی جامعه کارگری بدلالی بسیار نگران است و باید هم باشد. همین که مواد این تغییرات تاکنون رسماً و علناً اعلام نشده است، نشان می دهد که در حال پختن چه آشی برای ما هستند. علاوه بر این وزارت کار هم هیچ وقت بیطرف نبوده و الآن هم نیست. وزیر کار سابق همین دولتی که همیشه ادعای حمایت از دهکهای پائین جامعه را دارد، آقای جهرمی، حالا که دیگر وزیر نیست اول به عنوان مدیر یکی از تشکلهای اصلی کارفرمائی کشور شروع به کار کرد تا مزد چهار سال خدمت خود را به کارفرمایان امروز دریافت کند. حال باتوجه به اینکه در تغییر قانون کار (اگر صورت گیرد) هیچگونه رایزنی و مشورتی با فعالین کارگری و سندیکایی نشده است و نخواهد شد و همچنین جسته گریخته می شنویم که قرار است چه موادی از قانون کار به ضرر کارگر اصلاح شود، بر دامنه نگرانی های ما می افزاید. نه اینکه قانون فعلی که بطورمثال نه حق اعتصاب کارگران را به رسمیت شناخته است و نه تشکلهای مستقل کارگری را پیش بینی کرده است،

تامین کننده منافع کلان کارگران است. با این حال برای جلوگیری از شرایط بدتر مبارزه برای جلوگیری از تغییر قانون کار بر جامعه کارگری لازم است. کماینکه اگر قرار باشد این قانون بازنگری شود باید تامین کننده منافع کارگران باشد. برای چنین چیزی هم اول باید صدای کارگران به اندازه ای باشد که کسی نتواند آن را نشنیده بگیرد و این هم تنها با تشکل امکانپذیر است. تشکلهای مستقلی که بتوانند دفاع جدی از زندگی ما را پیش ببرند و نه تشکلهایی از نوع شوراهای اسلامی کار.

مورد دیگری که از دغدغه های کارگران بحساب می آید مسئله هدفمند کردن یارانه ها می باشد. از لحاظ انتزاعی شاید درست باشد که باید بین توانگران و قشر ضعیف از لحاظ سطح چتر حمایتی دولت تفاوتی قائل شد. بعنوان مثال، کسی که چندین اتوموبیل آخرین سیستم دارد از همان سوپسیدی برخوردار است که کسی که یا وسیله نقلیه ای ندارد و یا پیکان قراضه ای و موتوری که همه خانواده اش را سوار می کند. در این حالت معلوم است که آن یارانه به نفع چه کسی است و باید از لحاظ استفاده از قیمت سوخت تفاوتی وجود داشته باشد. اما هم سوالهای بسیار اساسی و مهمی در ذهن جامعه نسبت به این طرح وجود دارد و هم نشانه هایی در دست است که در این طرح هم کارگران و اقشار کم درآمد آسیب بیشتری خواهند دید.

1- آیا اجرای این طرح موجب افزایش شدید قیمتها نمی گردد؟ بعبارت دیگر آیا تورم را نیست؟ آنهم در کشوری که کوچکترین تکنهای قیمت سوخت بر تمامی مایحتاج زندگی مردم تاثیر گذار است. 2- کارگران در کجای این طرح قرار دارند. این درست است که یارانه انرژی به صاحبان کارخانجات خود منبع سود سرشاری برای آنان است. اما آیا با بالا رفتن قیمت سوخت، آب، برق و گاز، کارخانه جات بی رمق تر از نفس نمی افتد که در این صورت بر تعداد کارگران اخراجی و بیکار افزوده می گردد. روشن است که انجام این طرح رقابت بین کارخانه داران را شدید تر می کند و خیلی از کارخانجات برای جبران هزینه های اضافه دست به اخراج کارگران و یا کاهش دستمزد آنان و یا عدم پرداخت دستمزد خواهند زد. کدام راهکارها برای جلوگیری از این امر در نظر گرفته شده است؟ 3- در زمانی که رکود سراسری بر اقتصاد دنیا سایه افکنده است و در حالی که کاپیتالیستی ترین کشورهای دنیا سعی می کنند از اقتصادشان حمایت کنند و دولتها با ورود به عرصه اقتصاد، بنگاهها و بانکهای مقروض و ورشکسته را خریداری می نمایند آیا دست زدن به انجام چنین تغییراتی فشار بیشتر به کارگران را به همراه نخواهد داشت؟ آیا دولت حاضر است همه کارگرانی را که به این طریق کارشان را از دست می دهند بیمه کند و همان حقوقشان را به آنها پرداخت کند تا زمانی که شغل مشابهی پیدا کنند. امروز این مسائل ذهن بسیاری از کارگران را به خود مشغول کرده است. اما در عین حال در دولت صحبت از آن می شود که یارانه ها تنها به کسانی اختصاص یابد که درآمدی کمتر از 450 هزار تومان در ماه دارند. این به معنای افزایش فشار هر چه بیشتر بر خانواده هایی است که به خصوص در شهرهای بزرگ زندگی می کنند و اجاره منزلشان بیشترین قسمت درآمد را به خود اختصاص می دهد. آن طور که شواهد نشان می دهند، صدای کارگران در این موضوع هم شنیده نخواهد شد و لازم است که ما فکری به حال خود بکنیم.

همه اینها در حالی است که از چند ماه قبل جنبش سبز هم ظاهر شده است و باعث شده است که توجه به مسائل کارگران از گذشته هم کمتر شود. اما جنبش سبز چه قرباتی با خواسته های کارگری دارد؟ از قبل و بعد از انتخابات ریاست جمهوری، مسئله جنبش سبز در جامعه مطرح بوده است. جدا از رنگها و شعارهایی که در این حرکت مطرح است، آیا جنبش سبز می تواند منافع ما کارگران را تامین کند. با اندکی تحقیق و بررسی می توان گفت که تاکنون این جنبش هیچ گونه سخن جدیدی در حمایت از خواسته های ما کارگران نداشته است. آنها حتی آزادی فعالین زندانی کارگران را هم خواستار نشده اند و اصولاً این جنبش برای ما کارگران امکانات جدیدی در نظر ندارد. طرفداران همین جنبش در هفت تپه از فشار دستگیری های دوستان ما در سندیکا استفاده کرده و با یک نمایش قلابی ایجاد شورای اسلامی را اعلام کرده اند تا ریشه سندیکا را بزنند. با اینکه جنبش کارگری در تحقق خواسته های کارگران می کوشد حرکتی سیاسی و ساختار شکن نیست با آن مثل یک جنبش ساختار شکن برخورد می کنند، ما می بینیم که هر گونه موضعگیری سیاسی از طرف مسئولین جنبش سبز، مواضع نیروهای خودی بحساب می آید. اما ایجاد یک سندیکا، تبلیغ علیه نظام و اقدام علیه امنیت ملی محسوب می شود. این دوگانگی از چیست. آیا ما کارگران مرغ مجلس عروسی و عزا نیستیم؟

در این شرایط لازم است که به فکر خودمان و آینده فرزندانمان باشیم. نباید فریب امثال شورای اسلامی کار را خورد نقش تشکل شورای اسلامی کار در دفاع از منافع کارگران کاملاً روشن است. تشکل شورای اسلامی کار و انجمن های صنفی که طبق ماده 131 قانون کار فعالیت می کنند با توجه به وابسته بودن به کارفرما، وجود هیئت تشخیص صلاحیت و همچنین نقش اقبالی اسری اداره کار در تدوین اساسنامه و انتخاب اعضا،

براستی این سؤال برای کارگران پیش می آید که این تشکل کارگریست و یا کارفرمایی. ازین روست که کارگر، هیچگاه شورای اسلامی کار را تشکلی از جنس خود نمی داند و نسبت بدان بی اعتماد و بی اعتناست. پس چکار باید کرد؟

قبل از هر چیز باید برای رفع موانع بر سر راه تشکل کارگران مبارزه کرد. این مبارزه هم بر سر قوانین و معاهده های بین المللی است و هم بر سر استفاده از همه امکانات ناچیزی که در اختیار ما قرار دارد. همانطور که می دانیم ایران عضو سازمان جهانی کار (ilo) می باشد و در این سازمان مقوله نامه های 98 و 87 را تصویب نموده است که در این مقوله نامه ها تاسیس تشکلهای مستقل کارگری و سندیکایی به رسمیت شناخته شده است. حتی در مقوله نامه 87 به طور صریح قید شده است که چنانچه بین قانون موجود و ایجاد این تشکلهای مغایرتی وجود داشته باشد دولتها موظفند که این قوانین را به نفع ایجاد تشکلهای مستقل کارگری تغییر دهند. در این راستا بود که در سال 1383 موافقتنامه شرکا ایران و سازمان جهانی کار بین طرفین به امضا رسید که در چهار ماده می باشد. در بندهای اول و چهارم دولت ایران موظف شده است که قوانین مربوط به شوراها را تغییر داده و سندیکاهای مستقل را به رسمیت بشناسد. همان زمان روشن بود که عمر خانه کارگر و شوراها را اسلامی کار در حال به سر رسیدن است و اینها فقط با امکانات و پست و مقام دولتی و کارفرمایی قادر به ادامه حیات هستند.

شورای اسلامی کار، بدلیل ناکارآمدی و خدمت به کارفرما از دستور فعالیتهای کارگری خارج شد. ایجاد سندیکای واحد گام بزرگی در جهت عبور کارگران از تشکل خانه کارگر به حساب می آید. و موجب ارتقا سطح مطالبات کارگران شد. در این سندیکا هزاران کارگر متشکل شدند که خیلی از آنها تا مدتی قبل از آن با بسیجی بودند و بعضی ها حتی با شورای اسلامی هم همکاری میکردند. حالا همین کارگران با تشکیل سندیکا عملاً شورای اسلامی شرکت واحد را کنار زدند. شاید بهمین دلیل است که ایجاد سندیکای واحد در نظر کارفرما گناهیست نابخشوده. دو نفر زندان و چند تن دیگر اخراج توان این بدعت مبارک در جنبش کارگری بود. ناگفته نماند که گرچه فعالان سندیکای واحد بهای سنگینی برای مبارزه پرداختند، اما همان مبارزه باعث بهبودهای روشنی هم در وضعیت کارگران شرکت واحد شد.

در ادامه همان مبارزه سندیکای واحد، سندیکای هفت تپه زاده شد. این تشکل که بدنبال اعتراضها و اعتصابهای کارگری شکل گرفت، در مدت کوتاهی دستاوردهای مهمی برای کارگران به همراه آورد. نقد کردن حقوق های معوقه و همچنین افزایش 70 هزار تومان به مزایای کارگران از آن جمله اند. مهم تر اینکه با ورود سندیکای هفت تپه، خواست داشتن تشکل مستقل تقویت و استحکام بیشتری یافت. مشکل اصلی این است که سندیکاهای شرکت واحد و هفت تپه تنها مانده اند و در سایر صنایع و کارخانجات هنوز تشکل مستقل شکل نگرفته است.

البته جنبش کارگری هنوز در دوران طفولیت خود قرار دارد و دارای دو ضعف عمده می باشد. اولاً قائم بذات است. به این معنی که بعلت بالا بودن هزینه فعالیت، متأسفانه عده کمی حاضرند در این عرصه فعالیت نمایند. دوم اینکه جنبش کارگری همیشه در بحران به حرکت در می آید. بطور مثال، کارگر هفت تپه منتظر می ماند که چهار ماه حقوق نگیرد تا حرکتی از خود نشان دهد. و با پرداخت نسبی حقوق، حرکت کارگران متوقف می شود و حتی رهبران خود را بحال خویش رها می کند. همه اینها قابل فهم است و باید با صبر و حوصله اهمیت متشکل شدن و مبارزه متشکل را برای کارگران توضیح داد. مهم این است که در شرایط کنونی از همه امکانات موجود باید بهترین استفاده را به عمل آورد تا راه باز شود.

استفاده از کمک و حمایت اتحادیه ها و نهادهای بین المللی هم بخشی از همین فعالیت است. با توجه به زیر فشار بودن فعالین سندیکایی در کشورمان، نقش اتحادیه ها و نهادهای بین المللی می تواند به کاهش فشار بر کارگران کمک کند و تا امروز هم در مواردی مؤثر بوده است. واقعیت اینست که علیرغم محدود بودن نقش این نهادهای بین المللی و کارگری (ituc و giuf و غیره) که البته سندیکای هفت تپه زیرمجموعه ایf می باشد اما با این حال استفاده از ظرفیتهای این نهادهای جهانی، برای فعالین سندیکایی بسیار حیاتیست. آنهم در کشوری که فعالین کارگری یا در حبس قرار دارند و یا اخراج و بیکارند و از لحاظ امکانات مادی و معنوی در سطح بسیار نازلی قرار دارند. تا زمانی که اتحادیه ها و نهادهای بین المللی استقلال ما را زیر سؤال نبرده اند و بدون قید و شرط به حمایت از جنبش کارگری در ایران دست می زنند، ما هم باید بتوانیم از این حمایت برای گسترش مبارزه خود استفاده کنیم تا روزی که خودمان هم بتوانیم مبارزه کارگران در کشورهای دیگر را مورد حمایت قرار دهیم.

درخاتمه، ما کارگران به عنوان قشری زحمتکش که از هرگونه امکاناتی محروم است، برای نیل به خواسته های کارگری، چاره ای جز اتحاد نداریم. و برای اینکه در معادلات کشورمان لحاظ گردیم باید به این اتحاد برسیم. این اتحاد در سایه ایجاد تشکلهای مستقل کارگری به دست می آید. در شرایط حساس امروز لازم است که مشورت ها و رایزنی ها بین فعالین کارگری تشکلهای مختلف افزایش یافته و به دنبال جوابهای مشترک برای مسائلی هم باشیم که به زندگی همه ما مربوط می شوند. امروز دیگر فقط نمی توان به مسائل کارخانه خود اندیشید. باید دست یاری به سوی کارگران واحدهای دیگر هم دراز کرد. باید کمک کنیم تا واحدهایی که هنوز از تشکل مستقل خود برخوردار نیستند بتوانند این تشکل ها را ایجاد کنند و همچنین باید بتوانیم زمینه های اتحاد های بزرگتر را هم به این وسیله بیشتر آماده کنیم.

پس به امید آنروز

رضارخشان

6/9/1388

احضار ۲۰ نفر از اصناف مهاباد به شعبه ۱ دادسرای انقلاب اسلامی

بر اساس خبری از شبکه حقوق بشر کرد در تاریخ 6 آذر 88 آمده است: بدنبال فشار نیروهای امنیتی و قضایی بر فعالان مدنی و صنفی در کردستان اخیرا برای ۲۰ نفر از بازاریان و اصناف شهر مهاباد احضاریه فرستاده شده تا در ساعت ۹ صبح روز ۸ آذر ماه در شعبه ۱ دادسرای انقلاب اسلامی به ریاست قاضی خدادادی حضور یابند. اتهام این بازاریان شرکت در اعتصاب سراسری ۲۲ تیرماه سال جاری مردم کردستان است در بین این افراد آقایان طاهر فرامرزی و احمد بحری سردبیر ماهنامه مهاباد دیده میشوند که برای چندمین بار به جرم اقدام علیه امنیت ملی احضار میشوند.

متوسط نرخ بیکاری زنان و مردان 15 تا 24 ساله در تابستان امسال 7/22 درصد بوده است.

به گزارش خبرگزاری مهر در تاریخ 7 آذر آمده است: متوسط نرخ بیکاری زنان و مردان 15 تا 24 ساله در تابستان امسال 7/22 درصد و به صورت تفکیکی به ترتیب 9/29 و 9/20 درصد بوده است. به گزارش خبرنگار مهر در تابستان سالجاری 24 میلیون و 322 هزار و 876 نفر از جمعیت کشور فعال بوده که این تعداد 7/39 درصد کل جمعیت کشور را تشکیل می دهد. مردان در این گروه 19 میلیون و 760 هزار نفر برابر با 64 درصد از کل افراد یاد شده را تشکیل می دهند و زنان با جمعیت 4 میلیون و 562 هزار و 785 نفر و با 15 درصد از کل جمعیت کشور فعال بودند. بیش از 16 میلیون نفر در نقاط شهری و بیش از 7 میلیون نفر نیز در مناطق روستایی بوده اند. میلیون بیکار در تابستان 88 2/7

بر اساس این گزارش، نرخ بیکاری افراد 10 ساله و بیشتر در تابستان 88 نشان می دهد که 2 میلیون و 745 هزار نفر در کشور بیکار بوده اند که از این تعداد 2 میلیون و 48 هزار نفر مرد و 696 هزار نفر دیگر زن بوده اند. 2 میلیون و 200 هزار نفر از تعداد یاد شده در مناطق شهری و 544 هزار نفر نیز مربوط به مناطق روستایی بوده است. نرخ بیکاری کل کشور 3/11، نرخ بیکاری مردان 4/10 و نرخ بیکاری زنان نیز 3/15 درصد بوده است.

بررسی جمعیت 15 ساله ها و بیشتر نیز دارای 2 میلیون و 731 هزار نفر بیکار بوده اند که 2 میلیون و 35 هزار نفر مرد و 695 هزار نفر زن را شامل می شود. به صورت کلی از تعداد یاد شده 2 میلیون و 193 هزار نفر در شهرها و 538 هزار نفر در روستاها ساکن هستند. نرخ بیکاری کل کشور در این رده سنی 4/11 درصد، نرخ بیکاری مردان 4/10 درصد و نرخ بیکاری زنان 5/15 درصد بوده است. نرخ بیکاری 15 تا 24 ساله ها: 7/22 درصد

بر پایه این گزارش، نرخ بیکاری جوانان 15 تا 24 ساله در تابستان سالجاری که می توان از آن به عنوان گروه مهم تر نیز نام برد نشان می دهد که در فصل یاد شده 1 میلیون و 160 هزار نفر بیکار بوده اند که از این تعداد 854 هزار نفر مرد و 305 هزار نفر زن هستند. 908 هزار نفر از این افراد در مناطق شهری و 251 هزار نفر نیز در مناطق روستایی ساکن هستند. به صورت کلی از افراد گروه یاد شده 7/22 درصد بیکار بوده اند که آمار مردان 9/20 درصد و آمار زنان نیز 9/29 درصد است. بیکاری زنان 15 تا 29 ساله 8/28 درصد

افراد 15 تا 29 ساله در تابستان دارای 1 میلیون و 834 هزار نفر بیکار بوده است که 1 میلیون و 320 هزار نفر از آنان مرد و 513 هزار نفر دیگر زن هستند. 1 میلیون و 461 هزار نفر در مناطق شهری و 373 هزار نفر نیز در روستاها ساکن هستند. نرخ بیکاری در این گروه سنی در کشور 4/20 درصد، برای مردان 3/18 درصد و برای زنان نیز 8/28 درصد است.

سهام اشتغال بخش کشاورزی 9/21 درصد

سهام اشتغال در بخش کشاورزی در تابستان 88، 9/21 درصد بوده است. به صورت کلی 20 درصد از مردان شاغل در تابستان سالجاری معادل 3 میلیون و 545 هزار نفر در بخش کشاورزی فعال بوده اند که زنان در این بخش با 1 میلیون و 190 هزار نفر شاغل 8/30 درصد مشاغل کشاورزی را در اختیار داشته اند.

اشتغال 10 میلیون نفری در خدمات

صنعت نیز در تابستان سالجاری 9/31 درصد اشتغال کل کشور برابر با 6 میلیون و 873 هزار نفر را تامین کرد که مردان دارای سهم 5 میلیون و 848 هزار نفری و زنان نیز دارای سهم 1 میلیون نفری بوده اند که می توان سهم این بخش را در ایجاد اشتغال 9/31 درصد دانست.

خدمات نیز به عنوان بخشی که بیشترین اشتغال کشور در آن وجود دارد توانست در تابستان حدود 10 میلیون شغل ایجاد کند که 8 میلیون و 317 هزار نفر مرد و 1 میلیون و 650 هزار نفر زن بوده اند. برابر با 2/46 درصد کل اشتغال کشور در تابستان از طریق خدمات ایجاد شد.

افزایش کودکان کار و خیابان با اجرای طرح هدفمندسازی یارانه‌ها

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 7 آذر 88 آمده است: عضو هیات رئیسه انجمن حمایت از حقوق کودک گفت: با اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها و وارد آمدن شوک به دهک‌های ناشناخته و فقیر در جامعه، تعداد کودکان کار و خیابان زیاد می‌شود.

جاوید سبحانی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، به ابعاد دیگری از پیامدهای احتمالی طرح هدفمند کردن یارانه‌ها پرداخت و تاکید کرد: با این طرح تغییرات اجتماعی و اقتصادی در طبقات پایین جامعه که مقاومت لازم را برای این تغییرات ندارند، ایجاد شده و شوک مضاعفی به آنها وارد می‌شود.

او افزود: این شوک آنچنان شدید است که بر روی دهک‌های فقیر و پایین جامعه که مهارت لازم برای مقابله با این تغییر و تورم را ندارند، بسیار خطرناک است.

این عضو انجمن حمایت از حقوق کودک با اشاره به اجرای سیاست‌های گوناگونی که در سال‌های گذشته در کشور اعمال شده خاطر نشان کرد: در دهه قبل و در دوران جنگ، با سیاست‌های حمایتی اعمال شده بر خانواده‌ها شاهد افزایش زاد و ولد در خانواده‌های با درآمد پایین بودیم که در ادامه با شروع جنگ و تغییرات صد و هشتاد درجه‌ای برنامه‌ها، دچار تورم شدید و مشکلات معیشتی شدیم که حتی با فشار آمدن این بار مضاعف، کودکان نیز با آمدن به خیابان‌ها به کار بر سر چهارراه‌ها مشغول شدند.

سبحانی تصریح کرد: با تشدید کار کودکانی که در خانواده‌های هفت - هشت نفری زندگی می‌کنند، به انواع آسیب‌های اجتماعی دیگر نیز دچار می‌شوند.

او ادامه داد: اگر پیامدهای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها بررسی و پیش‌بینی نشود یک نقص ساختاری در زندگی کودکان ایجاد می‌شود به طوری که نمونه این طرح در دهه گذشته تبعات زیادی به دنبال داشت.

بازاریان تهران در سلولهای انفرادی و تحت شرایط غیر انسانی قرار دارند

بر پایه گزارشات رسیده از ایران به تاریخ 7 آذر 88 آمده است: ،بیش از 2 ماه است که از وضعیت و شرایط زندانی سیاسی جواد لاری از بازاریان، بازار تهران خبری در دست نیست. تلاشهای خانواده او برای مطلع شدن از وضعیت عزیزشان تا به حال بدون پاسخ باقی مانده است.

زندانی سیاسی جواد لاری از بازاریان بازار تهران که نزدیک به 11 هفته است در سلولهای انفرادی بند 209 زندان اوین زندانی است. او در طی این مدت هیچگونه ملاقاتی با خانواده خود نداشته است و فقط تماس تلفنی بسیار کوتاه و کنترل شده که با حضور بازجویان وزارت اطلاعات صورت می‌گیرد داشته است. در این تماسها زندانی سیاسی فقط باید در کادر گفته‌های بازجو با خانواده خود صحبت کند. بازجویان وزارت اطلاعات برای توجیه دستگیریه‌ها و ادامه بازداشت‌های خودسرانه، دستگیرشدگان را در سلولهای انفرادی قرار میدهند و با شکنجه‌های جسمی و روحی سعی دارند که زندانی سیاسی را وادار به اعتراف کنند. اعترافات که با شکنجه از زندانی گرفته می‌شود برای پرونده سازی در دادگاههای فرمایشی ولی فقیه بکار برده می‌شود تا احکام سنگین و غیر انسانی را علیه آنها صادر کنند. تا به حال قاضیهای ولی فقیه این شیوه ضدبشری را بطور سیستماتیک علیه زندانیان سیاسی بکار برده اند.

خانواده آقای لاری تقریباً روزانه به دادگاه انقلاب و دادستانی مراجعه می‌کنند تا از وضعیت و شرایط

عزیزشان مطلع شوند. تا 2 هفته پیش اسم وی بعنوان زندانی سیاسی که در اسارت بسر میبرد در دادگاه انقلاب ثبت نشده بود. این در حالی است که بازداشتها با حکم دادگاه انقلاب صورت می گیرد. به آنها گفته شده که پرونده او در شعبه 3 بازپرسی امنیت دادگاه انقلاب و توسط فردی بنام بیگی تحت بررسی است. رئیس شعبه 3 تاکنون از روبرو شدن و پاسخ دادن به این خانواده خوداری می کند. این خانواده همچنین بارها به دادستانی انقلاب مراجعه کرده است ولی به آنها پاسخی داده نمی شود. خانواده لاری در نگرانی فزاینده ای بسر می برند.

در حال حاضر علاوه بر آقای لاری یکی دیگر از بازاریان شناخته شده تهران آقای محسن دکمه چی و همسرش خانم مریم النگی در سلولهای انفرادی بند 209 زندان اوین زندانی هستند. زندانی سیاسی جواد لاری از ناراحتی جسمی زیادی رنج می برد که از جمله آن ناراحتی شدید زانویش می باشد.

بازداشت تعدادی از بازراریان تهران خشم سایر بازاریان را برانگیخته است. آنها خواهان آزادی همکاران خود هستند.

لازم به یاد آوری است آقای جواد لاری در تاریخ 25 شهریور با یورش مامورین وزارت اطلاعات به درون منزل و بازرسی طولانی و وحشیانه او را دستگیر و به سلولهای انفرادی بند 209 زندان اوین منتقل کردند. آقای جواد لاری از زندانیان سیاسی دهه 1360 می باشد و چندین سال در زندان تحت شکنجه های قرون وسطایی قرار داشت او در اثر این شکنجه ها شنوائی یکی از گوشهای خود را از دست داده است.

الهام: بسیج کارخانه ها را فتح کند

به گزارش اعتماد در تاریخ 7 آذر 88 آمده است: غلامحسین الهام گفت بسیج باید در دوره خصوصی سازی کارخانه ها را فتح کند. به گزارش فارس عضو حقوقدان شورای نگهبان در جمع بسیجیان فریدونکنار با بیان این مطلب اظهار داشت؛ بسیج باید در دوره خصوصی سازی کارخانه ها را فتح کند و قدرت اقتصادی واقعی کشور را در دست بگیرد و نگذارد اقتصاد در عصر خصوصی سازی به دست گروه های خاص انحصارطلب و سرمایه سالار بیفتد.

عضو کمیسیون صنایع مجلس هشتم در گفتگو با ایلنا: انکار نکنید؛ صنایع با ظرفیت کمتر از 40 درصد کار می کنند

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 7 آذر 88 آمده است: نماینده اصفهان در مجلس هشتم با تاکید بر اینکه اولین گام برای حل مشکلات صنعت کشور آن است که وجود مشکل را بپذیریم گفت: اینکه آمار سازی بشود یا مطلبی را خلاف واقع منعکس کنیم دردی را دوا نمی کند بلکه در وهله اول باید مشکل را بپذیریم تا بتوانیم آن را حل کنیم.

حمیدرضا فولادگر با تاکید بر اینکه نمی خواهم همه را نا امید کنم یا سیاه نمایی کرده باشم گفت: يك وقت می گوئیم صنعت مشکل دارد و قبول هم می کنیم و سپس می گوئیم بیایید با همکاری یکدیگر مشکلات را حل کنیم. اما اینکه منکر مشکل بشویم کار درستی نیست.

وی گناه مشکلات صنایع را متوجه دولت و مجلس دانست و گفت: اگر قبول کنیم صنعت مشکل دارد گام بعدی را بهتر برمی داریم اما وقتی منکر می شویم دنبال حل مشکل هم نمی رویم.

عضو کمیسیون صنایع مجلس هشتم خطاب به کسانی که مدعی نبود مشکل در صنایع کشور هستند گفت: بیایید با هم به نزد صنعتگران برویم و ببینیم که صنایع کشور با کمتر از 40 درصد ظرفیت کار می کنند. وی با تاکید بر اینکه صنایع بخش دولتی مشکل خود را دارند گفت: مشکل اصلی در بخش خصوصی است و اگر به شهرک های صنعتی سر بزیم در فعال ترین شهرک های صنعتی واحدهای بسیاری را می یابیم که در مرز تعطیلی قرار دارند و یا اصلا کار نمی کنند بنابراین به عنوان عضو کمیسیون صنایع ادعای بحران در صنایع کشور را مطرح نمی کنم بلکه این ادعا را به عینه ثابت می کنم.

وی با تاکید بر اینکه اکثر شهرک های صنعتی کشور نیمه فعال هستند، گفت: امسال برای اولین بار در 6 ماه اول سال تعدیل نیرو آن هم در مجمع بالا داشته ایم در حالی که تعدیل نیرو به طور معمول در ماه های آخر سال اتفاق می افتد.

فولادگر از بحران نقدینگی در اکثر واحدهای تولیدی خبر داد و گفت: قرار بوده پرداخت تسهیلات در اولویت باشد و بدهی بنگاه های اقتصادی نیز استمهال بشود اما بانک ها به هیچ صراطی مستقیم نمی شوند. وی با تاکید بر اینکه از زمان خصوصی شدن بانک ها دیگر حرفی برای گفتن باقی نمانده است گفت: این بانک ها اعلام می کنند که سهام ما وارد بورس شده و دیگر خصوصی هستیم بنابراین حاضر نیستیم دستورات دولت را بپذیریم.

نماینده اصفهان با اظهار تعجب از رفتارهای دوگانه بانک ها، گفت: تعجب می کنم که چگونه رئیس بانک را

دولت تعیین می‌کند اما همین رئیس مدعی می‌شود که بانک خصوصی است و نمی‌تواند سیاست‌های کلان کشور و دولت را اجرا کند.

پایان پیام

دیدار دبیر اجرایی خانه کارگر آذربایجان شرقی از شرکت آهنگری تراکتور سازی

هر حرکت و تصمیمی خارج از قانون منجر به تنش در محیط کار می‌شود

به گزارش خیرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 7 آذر 88 آمده است: دبیر اجرایی خانه کارگر استان آذربایجان شرقی با بازدید از شرکت آهنگری تراکتورسازی ایران در گفتگو با کارگران، مسایل جامعه کارگری را بررسی کرد.

به گزارش ایلنا در بازدید کریم صادق زاده، کارگران شرکت آهنگری تراکتورسازی ایران از گسترش قراردادهای کوتاه مدت و اخذ تعهدی‌های بی‌مورد و مسائلی همچون عدم ثبات امنیت شغلی و عدم وجود تشکل کارگری از جمله شوراهای اسلامی کار، وجود شرکت‌های پیمانکاری و خدماتی را در بدنه تولید ابراز نارضایتی کرده و خواستار ابقاء به کار و بازگشت تعدادی از کارگران که به عناوین مختلفی از کار اخراج شده‌اند گردیدند.

همین گزارش حاکی کارگران شرکت آهنگری تراکتورسازی ایران تصمیمات یک جانبه کمیته انضباطی بدون حضور نماینده قانونی کارگران از مشکلات موجود خواندند و خواستار توجه جدی مسئولین استانی، سازمان کار و امور اجتماعی و خانه کارگر استان آذربایجان شرقی به این موضوع شدند.

بر پایه همین گزارش کریم صادق زاده همچنین در نشست جداگانه‌ای که با حضور مشاور مدیر عامل و مدیر امور اداری و منابع انسانی و معاونت تولید شرکت آهنگری و کارگران این واحد تولیدی برگزار شد با اشاره به مشکلات شدید اقتصادی، گفت: هم اکنون واحدهای تولیدی بیش از همه چیز به آرامش نیاز دارند و هر حرکت و تصمیمی خارج از قانون در محیط کار منجر به تنش کارگری و اختلافات خواهد انجامید.

وی افزود: هر مدیری، چه در بخش دولتی و خصوصی در جهت رعایت اصل دو جانبه گرایی بین (کارگر- کارفرما) خود را ملزم به گفتگو و عمل در چار چوب قوانین و مقررات و آئین نامه‌ها و ضوابط جاری انجام دهد؛ قطعاً موفقیت‌های زیادی را برای مجموعه محیط کار فراهم خواهد کرد.

وی با ابراز تاسف از اینکه قراردادهای، گفتگوها و روابط در چهار چوب زور شکل می‌گیرد؛ گفت: فرق عقل با زور در این است که عقل دو طرفه است یکی می‌گوید و یکی قبول می‌کند ولی زور یک طرفه است کریم صادق زاده افزود: امروز کسی نمی‌تواند مشکلات کارگران و کار فرمایان را کتمان کند چرا که هر کدام مشکلاتی دارند.

وی با تاکید بر اینکه دولتی یا خصوصی بودن، خیلی مهم نیست یادآور شد: تفرکی که بر واحد تولیدی حاکم مهم است و نباید وجود کارگر نادیده قرار گیرد و هیچکس از یاد نبرد که مدار و محور توسعه در هر واحد تولیدی نیروی انسانی است.

وی از کارگران به عنوان ارکان مهم تولید و صنعت و چرخش اقتصاد یاد کرد و گفت: در نتیجه هر بار که امیدوی که در این نیرو ایجاد گردد موجب بروز استعدادهای درخشان و رشد و شکوفایی و بالندگی آن واحد تولیدی خواهد شد.

وی حفظ و صیانت از نیروی کار و ایجاد نشاط و شادابی در این قشر را موجب بهره‌وری بیشتر و آینده‌ای بهتر و جلوگیری از خدشه دار شدن فرهنگ کار دانست و گفت: نباید به بهانه‌های واهی صاحبان سرمایه خود را با کارگران درگیر کنند که نتایج مطلوبی برای محیط کار ندارد.

به گفته وی یکی از مزایای اصلی واحد‌های تولیدی بزرگ بخش خصوصی در منطقه، عدم استفاده از بکارگیری نیروی انسانی از طریق شرکت‌های پیمانکاری و خدماتی است که موفقیت‌های زیادی برای آنان حاصل کرده است.

وی استفاده از این روش را الگویی مناسب برای سایر واحدهای تولیدی استان ذکر کرد و گفت: با توجه به سیاستها و برنامه‌های کلان وزیر جدید کار امور اجتماعی که اخیراً هم به صراحت اعلام کرده حذف شرکت‌های پیمانکاری و خدماتی است که امیدواریم با همت مدیران بخش صنعتی این موضوع اساسی تحقق یابد.

وی در ارتباط با سؤال کارگری که مواضع خانه کارگر در ارتباط با اخراج 15 نفر از کارگران قراردادی و رسمی این کارخانه پرسید، گفت: در صورت مراجعه کارگران اخراجی و تشکیل پرونده رسیدگی در واحد امور حقوقی خانه کارگر قطعاً در چار چوب قانون و مقررات در هئیت‌های سازش و تشخیص و حل اختلاف اداره کار با اولویت تمام انجام خواهد شد و به صورت سه جانبه گرایی با حضور نمایندگان کارگران و کار فرمایان و دولت به مسائل و خواسته‌های آن کارگران رسیدگی خواهد شد.

صادق زاده افزود: به هر حال آن گونه که در هر واحد تولیدی شرایطی جهت استخدام کار فرما پیش بینی می‌کند و به مرحله اجراء در می‌آورد لذا قوانینی هم قانونگذار برای خاتمه کار و فسخ قرارداد پیش بینی گردیده

که طرفین ملزم به اجرای آن هستند لذا نباید به بهانه های واهی کارگران اخراج گردند و تصمیمات کار فرمایان و دولت به عنوان شرکای اجتماعی به نفع طرف ضلع ضعیف مثلث بفرموده مقام معظم رهبری یعنی کارگر باشد. و امنیت شغلی نباید براحتی از دست برود و سرنوشت کارگران به مخاطره بیافتد. صادقراده خطاب به کارگران گفت: امروز همه میدانند که بزرگترین چالش نظام ما معضل اشتغال است و خیل روز افزون بیکاران و اینکه عرصه و تقاضا در جامعه یکی نیست بر هیچ کس پوشیده نمی باشد لذا بایستی کارگران در این برهه از زمان خواسته های صنفی و مشکلات خود را از طریق نمایندگان قانونی به گوش مسئولین رسانده و حل و فصل نمایند.

وی با بیان اینکه نمایندگان کارگران طبق ماده 28 قانون کار از اخراج مصون هستند افزود: در این کارخانه بایستی بستر ایجاد تشکل کارگری قوی و منسجم با حضور افرادی متعهد و و کاردان و خبره به مسائل کار و کارگری تولید و صنعت تشکیل گردد تا بتوانند با همت و پشتیبانی کارگران در کنار مدیریت و هئیت مدیره این کارخانه حرکت های مطلوب و مناسبی در جهت احقاق حقوق نیروی داشته باشند. همین گزارش حاکی است در ادامه این برنامه دبیر اجرایی خانه کارگر تبریز با جمعی از کارگران اخراجی در خانه کارگرمین دیدار نشست چند ساعته ای با این کارگران داشت و از نزدیک به مسائل و مشکلات آنان رسیدگی و اعلام کرد: به زودی گزارشی از نتایج بررسیها را با توجه به نشستی که با مدیر عامل کارخانه و سایر مسئولین ذیربط انجام خواهد یافت اطلاع رسانی خواهد کرد.

پایان پیام

افزایش فساد در ایران موجب تشدید فقر شده است

فریدون زرنگار از طریق رادیوی فردا گزارشی را در رابطه با افزایش فقر از منظر آمار و نگاه چند اقتصاد دان به شرح زیر پخش کرده است: چندی پیش سازمان شفافیت بین المللی گزارش سالانه خود را منتشر کرد. در این گزارش ایران در سال ۲۰۰۹ از نظر شاخص فساد با ۲۷ پله سقوط نسبت به سال پیش از آن در میان ۱۸۰ کشور در رتبه ۱۶۸ قرار گرفت. بر اساس این گزارش مطالعات این سازمان حاکی از آن است که افزایش فساد به گسترش فقر در کشورها سرعت می بخشد.

این گزارش با واکنش مسئولان جمهوری اسلامی ایران از جمله مصطفی پورمحمدی، رئیس سازمان بازرسی کل کشور روبه رو شده است که آن را سیاسی، ظالمانه، ناصحیح و جانبدارانه خواند. از فریدون خواند، کارشناس و تحلیلگر مسائل اقتصادی می پرسیم این سازمان چقدر معتبر است و گزارش های آن تا چه اندازه منصفانه است؟

فریدون خواند: این سازمان در سال ۱۹۹۳ به وجود آمد و به عنوان یک سازمان غیر دولتی با هدف های بین المللی در عرصه مبارزه با فساد اهمیت، اقتدار و اعتبار جهانی پیدا کرده و یکی از ملاک های مورد استناد شرکت های چند ملیتی که برای سرمایه گذاری به کشورهای مختلف می روند، گزارش این سازمان است. اگر ایران واقعاً اعتقاد دارد که این گزارش فقط جنبه سیاسی دارد، باید چنین مسئله ای را ثابت کند. چون اگر نتواند ثابت کند که این مسئله جنبه سیاسی دارد، بسیاری از دگم ها و اصول و پایه های نظام سیاسی جمهوری اسلامی در برابر علامت تردید قرار می گیرد.

از آقای خواند می پرسیم چگونه ممکن است دولتی شعار مبارزه با فساد بدهد اما در عمل اتفاق دیگری را شاهد باشیم.

«آقای احمدی نژاد دنبال شعارهای پوپولیستی است و چون درک کرده یکی از این شعارهای پوپولیستی حمله به فاسدان است، طبعاً خودش را به عنوان سخنگوی این بخش از جمعیت ایران معرفی می کند در افشای آفازده ها و پدیده فساد.»

آقای خواند با اشاره به این که رئیس دولت دهم به خوبی از مرزهای قرمز آگاه است، می افزاید وی به هیچ وجه از مرز شعارهای پوپولیستی فراتر نمی رود و دست به اقدام مشخصی نمی زند، زیرا نمی خواهد نظام حکومتی متزلزل شود.

به باور آقای خواند ریشه های فساد را باید در دولتی بودن اقتصاد کشور جستجو کرد. به گفته او نزدیک به هشتاد و پنج درصد واحدهای تولیدی زیر کنترل دولت است. آقای خواند پخش رانت نفتی در بین آفازده ها را از عوامل فساد می داند و می گوید: «عامل دوم در این زمینه، نبود یک دادگستری شایسته این نام است. قضایانی که بتوانند بیردازند به مسئله فساد و فاسدان را به میز محاکمه بکشانند. ریشه سوم فساد، نبود مطبوعات آزاد است.»

اقتصاد ایران در حال حاضر از رکود و بیکاری و تورم به شدت رنج می برد. محمود بهمنی، رئیس کل بانک مرکزی از رویکرد تازه بانک مرکزی و کنار گذاشتن کنترل نقدینگی خبر داده تا بتواند اقتصاد دچار به رکود تورمی ایران را کمی رونق بخشد. حسن منصور، اقتصاد دان ساکن بریتانیا و استاد موسسه عالی پژوهش های مالی و اقتصادی پاریس چندان به اثرگذاری این سیاست ها در اقتصاد ایران خوشبین نیست.

حسن منصور می گوید: مشکل اساسی اقتصاد ایران در این زمینه این است که بانک مرکزی به عنوان نهاد تعیین کننده و نگهدارنده قدرت خرید پول از دولت استقلال ندارد و به عنوان دست دراز شده دولت عمل می کند. به همین دلیل اجرای سیاست های انبساطی انقباضی توسط دولت مطرح می شود و بانک مرکزی به عنوان مجری این طرح های دولتی عمل می کند. اقتصاد ایران از یکسو دچار تورم است و از سوی دیگر دچار رکود. درمان های کلاسیک در مورد ایران در این زمینه ها چاره ساز نیست.

آقای منصور در پاسخ به این پرسش که آیا انتشار اوراق مشارکت می تواند پیامدهای اقتصادی ایران را کنترل کند، می گوید: «توضیحات رئیس بانک مرکزی در این زمینه به هیچ وجه کافی بنظر نمی رسد. از جمله اشکالات در این زمینه این است که پولی که تزریق می شود، لزوماً همان نیست که با فروش اوراق مشارکت جمع می شود. در نتیجه نتایجی که ایشان انتظار دارند درست از آب در نمی آید.»

آقای منصور معتقد است اقتصاد ایران تا شش ماه پیش دچار تورمی لجام گسیخته بود که هنوز هم ادامه دارد و با اقدامات انبساطی که دولت در پیش دارد، تورم ناگزیر افزایش خواهد یافت.

آقای منصور با اشاره به وام های بزرگ که نهادها و شخصیت های وابسته به قدرت در کشور گرفته اند و از پس دادن آن سرباز می زنند، می گوید اگر تغییر ساختاری در موقعیت این نهادها در پیوند با واردات، صادرات و تولید ایجاد نشود، صرف توسل به یک سری سیاست های پولی و مالی اثرگذار نیست.

«ماهانه کم تر از ۴۵۰ هزار تومان»

مرکز آمار ایران در تازه ترین گزارش خود اعلام کرد که ۷۰ درصد خانوارهای ایرانی ماهانه کم تر از ۴۵۰ هزار تومان درآمد دارند. پیش از آن یک گزارش بانک مرکزی تصریح می کرد که به طور متوسط خانوارهای ایرانی در سال ۸۷ سالی ۶۰۰ هزار تومان کسری در بودجه خود داشتند. بنا به آخرین ارزیابی خط فقر مطلق تهران در سال ۸۸ در آمد ۸۵۰ هزار تومان در ماه بوده است. با این حساب دست کم ۷۰ درصد جمعیت ایران یعنی نزدیک به ۵۰ میلیون ایرانی زیر خط فقر به سر می برند.

احمد علوی، استاد اقتصاد مقیم استکهلم سوئد بر این باور است که آمار رسمی مراکز دولتی و آمارگیری چندان هم قابل اتکا نیست و اوضاع اقتصادی خانوارهای ایرانی حتی بدتر از تصور است.

احمد علوی می گوید: «به نظر می آید شکاف طبقاتی اضافه شده حتی در چارچوب اقتصاد داخل ایران. خانوار ایرانی در مقایسه بین المللی هم فقیر تر شده است. بنا به اطلاعاتی که توسط بانک جهانی منتشر شده است، درآمد سرانه در دنیا حدود ۸۰۰۰ دلار است. اگر درآمد سرانه ایران را مقایسه کنیم که حدود ۴۰۰۰ دلار است، نشان می دهد کل جامعه ایران اساساً در وضعیت فقر افتاده است.»

دولت دهم با طرح هدفمند کردن یارانه ها قصد مبارزه با این فقر گسترده را دارد. اگرچه هنوز رقم قطعی یارانه پرداختی به این ۵۰ میلیون نفر معلوم نیست، حتی در خوشبینانه ترین حالت، این رقم بیش از ۳۰ هزار تومان در ماه نیست. با فرض پرداخت این رقم نیز هیچ خانوار ایرانی زیر خط فقر نمی تواند حتی به نزدیکی های این خط هم برسد. تازه این در حالی است که افزایش قیمت ها و تورم را در نظر نگیریم. حال آن که کارشناسان اقتصادی از رشد حتی تا ۷۰ درصدی قیمت ها پس از اجرای این سیاست خبر می دهند.

احمد علوی می گوید: «هدفمند کردن یارانه ها تا موقعی که این درآمد ها به طور مستقیم به خود مردم منتقل نشود، نمی تواند موثر باشد. با توجه به بوروکراسی بسیار عقب مانده دولت در ایران و تجربیات بین المللی نشان داده است که به ازای هر واحد پولی که دولت ها از یارانه ها کم کرده اند، کمتر از یک سوم آن به خانوار برگشت شده است. بنابراین حتی اگر لایحه هدفمند کردن یارانه ها اجرا شود، به نظر نمی آید آن قدرت خرید را به این خانوارها برگرداند. در این میان مسلم این است که خانوار بازنده اصلی است و دولت برنده اصلی، در جذب آن پول هایی که از کاهش یارانه ها به دست آمده است.»

با بسته شدن چاه کارخانه؛

نان سنگ پودرکني آجر شد

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 7 آذر 88 آمده است : شنیده‌اید؛ ماجرای گذر آن سنگی را که بدون هیچ منطقی به ته چاهی افتاد و گروهی را به دنبال خود گرفتار کرد؟ همین چند وقت پیش داستانی مشابه این ماجرا در یکی از مناطق اطراف تهران رخ داد و به دنبالش کارخانه‌ای را در معرض تعطیلی و کارگرانش را در معرض بیکاری قرار داد.

ماجرا از این قرار است؛ در سال 1374، فردی به نام ایرج حسینی، برای آنکه در اراضی کشاورزی پدری خود يك کارخانه «پودر سنگ‌کني» احداث کند به وزارت صنایع و معادن وقت رفت و پس از آنکه توانست مجوز تغییر کاربری زمین را بگیرد؛ پروانه تاسیس يك واحد صنعتی را نیز گرفت که عنوانش از نام وي وام گرفته شده بود؛ کارخانه سنگ پودر کني «ایرج حسینی».

یکسال بعد عملیات ساخت کارخانه آغاز شد و چون برای ساخت و ساز به آب نیاز بود، ایرج حسینی سفارش حفر يك حلقه چاه را داد و بابت آن 15 میلیون تومان پرداخت کرد؛ تا هم آب مصرفی عملیات ساخت کارخانه تامین شود و هم پس از به بهره‌برداری رسیدن کارخانه بتوان از آب آن چاه برای مصارف صنعتی استفاده

کرد.

12 سال از آن زمان می‌گذرد در این سال‌ها هر روز کامیون، کامیون از نقاط مختلف کشور به کارخانه می‌آمدند تا طبق سفارش بار سنگ و مواد معدنی تحویل دهند و به جای آن پودر سنگ تحویل بگیرند. تا اینکه نوبت افتادن آن سنگ کذایی به درون چاه رسید؛ سال 86 بود که اداره امور آب شهرستان زرنديه به نداشتن پروانه بهره‌برداری چاه کارخانه ایراد گرفت و به ایرج حسینی ابلاغ کرد که یا برای چاهش مجوز بگیرد و یا آن را پر کند و به جای آن مشترک آب زاویه (منطقه‌ای در مجاورت زرنديه) شود. ایرج حسینی هرچه کلاه خود را قاضی کرد دید که نمی‌تواند چاهش را پر کند و برای تامین کارخانه به اداره آب زاویه درخواست اشتراک بدهد؛ هرچه باشد آب زاویه، آب آشامیدنی بود و استفاده از آن برای مصارف صنعتی نه تنها اسراف که تخلف آشکار محسوب می‌شد؛ بدون آب هم که کارخانه تعطیل می‌شود. پس می‌ماند درخواست مجوز برای چاه فعلی که هم دایر است و هم آبش به دلیل طعم شور و تلخ به درد آشامیدن نمی‌خورد و فقط کاربرد صنعتی و زراعی دارد.

ایرج حسینی شال و کلاه کرد، گیوه‌هایش را ورکشید برای اخذ مجوز چاه به اداره آب زرنديه رفت، اما به او گفتند که چون طبق قانون توزیع عادلانه آب و نیز قانون وصول برخی از درآمدهای دولت، امکان حفر چاه پیش از صدور مجوز وجود ندارد، او باید ابتدا طبق قانون چاه کارخانه تخریب و کور کند و پس از طی شدن مراحل قانونی و دریافت مجوز نسبت به حفر دوباره چاه اقدام کند.

اینجا بود که سنگ به درون چاه افتاد و داد مالک کارخانه را به هوا برد؛ برای ایرج حسینی کور کردن چاه حکم ورشکستگی را داشت؛ چاهی که زمانی با پرداخت 15 میلیون تومان تا عمق 61 متری احداث شده بود حفر دوباره آن با هزینه‌های امروز حداقل 61 میلیون تومان هزینه می‌طلبید.

سال 74 هزینه حفر هر متر چاه در زرنديه از قرار متری 20 تا 40 هزار تومان هزینه برمی‌داشت و در این 12 سال به متری 100 هزار تومان افزایش یافته است.

قانون، قانون است و لازم‌الاجرا و کاری هم به این ندارد که بدون چاه چگونه آب شست‌وشوی کارخانه تامین می‌شود؛ به همین دلیل یکسال بعد دادگاه عمومی زرنديه به استناد بند هـ از ماده 45 قانون توزیع عادلانه آب و رعایت بند یک از ماده 3 قانون وصول برخی از درآمدهای دولت، ایرج حسینی را مجرم دانست و وی را به پرداخت جزای نقدی و تخریب چاه محکوم کرد.

اما چون این رای برای کارخانه حکم ورشکستگی نانوخته را داشت، کوتاه نیامد، ایرج حسینی اعتراض کرد. از این اداره به آن اداره رفت؛ از این نماینده و آن نماینده نامه آورد؛ به این سازمان و آن سازمان، این نهاد و آن نهاد نامه فرستاد و در آن نوشت که کور کردن چاه کارخانه آن هم در شرایط رکود اقتصادی چه تبعاتی دارد؛ تازه شاهد و مدرک هم آورد که آب چاه وی از بس شور و تلخ مزه است که به درد نوشیدن نمی‌خورد و تنها استفاده کشاورزی و صنعتی دارد.

با این همه چند هفته پیش چاه کارخانه را بستند. و بدین ترتیب تعداد کامیون‌هایی که برای بارگیری از آن خارج می‌شدند از 12 دستگاه در روز به هفته‌ای 6 دستگاه کاهش یافت و تعداد کارگران آن از 30 نفر به 12 نفر کاهش یافت؛ تازه این آغاز ماجرا است و معلوم نیست که با ادامه این وضع کارخانه با همین اندک کارگر می‌تواند به کار خود ادامه می‌دهد.

و اینگونه بود که باز سنگی به درون چاهی غلطید و این بار نان عده‌ای کارگر را آجر کرد؛ آن‌طور که ایرج حسینی به ایلنا گفته است هنوز او و کارگزارانش گرفتار بیرون کشیدن این سنگ هستند.

گزارش: پانید فاضلیان

پایان پیام

با رای مخالفت نمایندگان؛

کلیات لایحه جلوگیری از تعطیلی واحدهای تولیدی رد شد

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 8 آذر 88 آمده است: کلیات لایحه اصلاح قانون حمایت صنعتی و جلوگیری از تعطیلی واحدهای تولیدی و صنعتی کشور صبح امروز در مجلس رد شد به این ترتیب جزییات این لایحه نیز دیگری در مجلس بررسی نخواهد شد.

به گزارش خبرنگار ایلنا، این لایحه در 17 آذرماه سال گذشته به مجلس ارایه شده بود که طی آن هیاتی برای حمایت از صنایع به منظور جلوگیری از تعطیلی کارخانه‌ها در نظر گرفته شده بود این هیات مرکب از نمایندگان وزارتخانه‌های اقتصادی، صنایع، کار، رفاه و بازرگانی بود که نمایندگانی از سازمان مدیریت، اتاق بازرگانی و صنایع و معاون نیز در آن در نظر گرفته شده بودند البته یک عضو ناظر هم از کمیسیون صنایع مجلس می‌توانست در آن عضویت داشته باشد.

حمیدرضا فولادگر از جمله مخالفان این لایحه بود که اصلاحات اعمال شده در کمیسیون صنایع به این لایحه را منجر به تغییر محتوای آن می‌دانست و معتقد بود که به این ترتیب این لایحه مغایر با اصل 44 قانون اساسی شده است.

محمد مهدی مفتاح نیز از دیگر مخالفان این لایحه بود .
گفتنی است کلیات این لایحه با 73 رای موافق، 98 رای مخالف و 11 رای ممتنع رد شد.
پایان پیام

کارگران معترض در مقابل شهرداری ارومیه تجمع کردند .

ارومیه- 30 نفر از کارگران شهرداری ارومیه روز سه شنبه در اعتراض به بروز تاخیر در پرداخت حقوقشان در مقابل شهرداری مرکزی این شهر تجمع کردند

به گزارش خبرنگار ایرنا، 30 نفر از کارگران معترض، پرداخت حقوق معوقه خود از سوی شهرداری را خواستار شدند.
یکی از معترضان گفت: کارگران حدود چهار ماه است که حقوق و دستمزدی دریافت نکرده اند و امروز می خواهند صدای اعتراض خود را به گوش مسوولان برسانند.
وی که از اعلام نامش خودداری می کرد، افزود: اگر شهرداری به مشکل ما رسیدگی نکند مجبور هستیم در روزهای آینده هم دست به اقدام مشابه بزنیم.
شهردار ارومیه هم به خبرنگار ایرنا گفت: تجمع کنندگان کارگران شرکتی هستند و شخصا هیچ قراردادی با شهرداری ندارند.
ابراهیم بازیان افزود: شهرداری طبق قراردادی که با شرکت طرف قرارداد دارد طلب این شرکت را طبق برنامه و توافق قبلی پرداخت می کند و کارگران باید دستمزد خود را از شرکت دریافت کنند.

رئیس جمهور می خواهد تامین اجتماعی زیر نظر وزارت رفاه و تامین اجتماعی قرار گیرد

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 8 آذر 88 آمده است : یک کارشناس تامین اجتماعی با اشاره به دو نامه رئیس مجلس به رئیس جمهور مبنی بر غیر قانونی بودن اساسنامه جدید سازمان تامین اجتماعی اظهار داشت: دولت دو راه پیش رو دارد یا باید به اساسنامه قبلی برگردد و یا این که قسمت هایی از اساسنامه جدید سازمان را که غیر قانونی است اصلاح کند.
وی در گفتگو با خبرنگار ایلنا با بیان اینکه پیشنهاد اولیه سازمان ملی رفاه و تامین اجتماعی در زمان مدیرعاملی ستاری فرد مطرح شد، افزود: آن زمان بنا بود تا سازمان تامین اجتماعی زیر نظر نهاد ریاست جمهوری قرار گیرد اما نمایندگان مجلس به دلیل اینکه نمی توانستند از مدیرعامل سازمان یا معاون رئیس جمهور باز خواست کنند به این کار رضایت ندارند.
او که نخواست نامش فاش شود ، تصریح کرد: به همین دلیل آقای ستاری فر پذیرفت که سازمان زیر نظر وزارت رفاه و تامین اجتماعی قرار گیرد.
این کارشناس تامین اجتماعی با اشاره به اینکه ذبیحی مدیرعامل فعلی سازمان تامین اجتماعی به جای پرداختن به مسایل کلان سازمان خود را درگیر مسایل جزئی کرده است ، خاطر نشان نمود: به نظر می رسد تجربه چند ماهه سازمان تامین اجتماعی و وزیر نظریاست جمهوری بودن تجربه ای موفق نبوده است به همین دلیل مجلس و دولت و رئیس جمهور به دنبال آن است که سازمان تامین اجتماعی زیر نظر وزارت رفاه و تامین اجتماعی قرار گیرد.
وی تصریح کرد: چه دولت به اساسنامه قبلی سازمان تامین اجتماعی برگردد و چه این که اساسنامه فعلی را اصلاح کند در هر دو حالت سازمان تامین اجتماعی زیر نظر وزارت رفاه و تامین اجتماعی خواهد بود.
این کارشناس تامین اجتماعی عضویت مدیرعامل در هیات مدیره سازمان را مفید ارزیابی کرد و گفت: این که مدیرعامل سیاست های هیات مدیره را اجرا کند هنوز در کشور ما جانیفته است.
او اساسنامه قبلی را بهتر از اساسنامه فعلی تامین اجتماعی دانست و گفت: این اساسنامه دهها سال است که جواب مثبت داده و سه جانبه گرایی هم در آن رعایت شده است.
وی با بیان اینکه حکم مدیرعامل فعلی سازمان تامین اجتماعی از سوی رئیس جمهور صادر شده است افزود: هر چند که وزیر رفاه و تامین اجتماعی فردی مورد اعتماد رئیس جمهور از نزدیکان احمدی نژاد است اما وزیر نمی خواهد که با برکنای ناگهانی مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی یادآور قضایای پرویز کاظمی و داود مدوی باشد از این رو درصدد انجام مقدمات این کار است.
او خاطر نشان کرد: گفته می شود مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی نیز موافقت خود را با تغییر مدیرعامل سازمان اعلام داشته است.

کارگران زیاران با وعده دریافت حقوق به تهران بازگشتند

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ 8 آذر 88 آمده است: دبیر اجرایی خانه کارگر قزوین گفت: کارگران گوشت زیاران هفته گذشته با وعده دریافت 2 ماه حقوق به تجمع چند ساعته خود در مقابل سازمان خصوصی‌سازی پایان دادند و از تهران به خانه‌های خود بازگشتند.

عیدعلی کریمی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، گفت: گروهی از کارگران کشتارگاه صنعتی تعطیل شده زیاران چهارشنبه گذشته به منظور پیگیری مطالبات خود از قزوین به تهران آمدند و در مقابل سازمان خصوصی‌سازی تجمع کردند.

وی گفت: کارگران که با سه دستگاه اتوبوس به تهران آمده بودند، پس از چند ساعت تجمع در مقابل سازمان خصوصی‌سازی با وعده پرداخت 2 ماه حقوق معوقه به قزوین بازگشتند.

این فعال کارگری افزود: کارگران در حال حاضر منتظر پرداخت حقوق و عده داده شده و بازگشایی کارخانه هستند.

هرچند دبیر اجرایی خانه کارگر قزوین از وعده مسوولان سازمان خصوصی‌سازی به کارگران تجمع‌کننده مبنی بر بازپس‌گیری کارخانه و بازگشایی دوباره آن خبر می‌دهد، اما برخی اخبار منتشر شده از اعلام بی‌طرفی این سازمان در رابطه با تعطیلی کشتارگاه صنعتی زیاران حکایت دارد.

کشتارگاه صنعتی زیاران قزوین با بیش از 250 کارگر در سال 85 به بخش خصوصی واگذار شد که به دلیل بی‌تجربگی و ناتوانی مدیریت خصوصی، این کشتارگاه از چندی پیش تعطیل شد.

کارگران کشتارگاه از بیش از تعطیل شدن محل کار خود 9 ماه مطالبات معوقه طلبکار هستند.

به گفته کریمی بر اساس مصوبه کمیسیون کارگری قزوین، قرار است این کارخانه تعطیل و تمامی کارگران آن به بیمه بیکاری معرفی شوند.

نیمی از کارگران کشتارگاه زیاران را کارگران قراردادی تشکیل می‌دهند.

به گفته کریمی، تعطیلی این کشتارگاه حتی بر فعالیت دامپروران که برای کشتار، دام پرورش می‌دادند را نیز تحت تاثیر قرار داده است.

پایان پیام

فرمان به بسیج برای مصادره کارخانه ها

سایت جرس در تاریخ 8 آذر 88 نوشت: سخنگوی سابق دولت گفت: بسیج باید در دوران خصوص سازی کارخانه ها را فتح کند. غلامحسین الهام سخنگوی سابق دولت و عضو حقوقدان شورای نگهبان در گردهمایی بسیجیان فریدونکنار با تاکید بر حضور بسیجیان در همه صحنه‌ها اظهار داشت: بسیج باید در دوره خصوصی‌سازی کارخانه‌ها را فتح کند و قدرت اقتصادی واقعی کشور را در دست بگیرد و نگذارد اقتصاد در عصر خصوصی‌سازی به دست گروه‌های خاص انحصار طلب و سرمایه‌سالار بیفتد.

به گزارش فارس عضو حقوقدان شورای نگهبان در ادامه اظهار داشت: آن بسیجی که در عرصه‌های مختلف علمی، رسانه‌ای و هنری حضور فعال داشته باشد را مطلوب رهبری دانست و تاکید کرد: این بسیج در موقع لازم نیز وارد عرصه جهاد می‌شود. الهام همچنین در بخشی از این سخنرانی خود گفت: توپ و تانک بر بسیجی اثر نمی‌گذارد

انتقاد مدیرعامل بانک رفاه کارگران از سازمان تامین اجتماعی

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ 8 آذر 88 آمده است: مدیرعامل بانک رفاه کارگران گفت: بانک رفاه با نیم قرن سابقه تنها 900 میلیارد ریال سرمایه پایه دارد که در قیاس حتی با سایر بانک‌های تازه‌تاسیس سرمایه ناچیزی به حساب می‌آید.

به گزارش ایلنا، پیمان نوری اظهار کرد: بر اساس بخشنامه بانک مرکزی در حال حاضر سرمایه پایه هر بانک تازه‌تاسیس باید حداقل 2 هزار میلیارد ریال باشد اما متأسفانه سرمایه بانک رفاه تنها 900 میلیارد ریال است و این امر دست مدیریت را بسته است.

وی تاکید کرد: یکی از ضروری‌ترین مسایل بانک موضوع افزایش سرمایه پایه است و در این باره حدود 6 ماه پیش درخواست افزایش سرمایه تا سقف 10 هزار میلیارد ریال را به بازرس قانونی بانک ارائه کرده‌ایم و امیدواریم مجمع عمومی بانک با این افزایش سرمایه که حتما باید نقدی باشد، موافقت کند؛ افزایش غیرنقدی مشکلی از بانک حل نمی‌کند.

وی در پاسخ به سؤالی درباره دولتی یا خصوصی بودن بانک رفاه، گفت: در نظام بانکی کشور بانک خصوصی نداریم. بانک‌ها یا دولتی هستند یا غیردولتی که بر اساس مکاتبات بانک مرکزی، بانک رفاه غیردولتی است چون سهامدار عمده آن سازمان تامین اجتماعی است که یک نهاد عمومی غیردولتی به حساب می‌آید.

مدیرعامل بانک رفاه کارگران اظهار کرد: هفته گذشته بانک مرکزی اساسنامه تیپ را به ما تحویل داد تا پس از بررسی و اعلام نظر بانک و پس از طی مراحل قانونی، اساسنامه جدید بانک رفاه به تصویب برسد.

رییس هیات‌مدیره بانک رفاه به تعادل منابع و مصارف این بانک در طول 3 سال گذشته اشاره کرد و گفت: در این مدت هیچ‌گاه دچار عدم تعادل منابع و مصارف نشده‌ایم و فکر می‌کنم این یکی از دلایل سود 1410 میلیارد ریالی بانک رفاه در سال 87 بوده است. بانک رفاه کارگران تاکنون حدود 58 هزار میلیارد ریال تسهیلات پرداخت کرده است؛ این در حالیست که سه سال و نیم پیش که این بانک را تحویل گرفتیم مانده تسهیلات نزدیک به 30 هزار میلیارد ریال بود و امروزه به 60 هزار میلیارد ریال نزدیک می‌شویم.

نوری در پاسخ به این سؤال که موسسات پولی غیرمجاز با ارائه سودهای بالاتر، بسیاری از سپرده‌ها را به سمت خود جذب می‌کنند و از طرف دیگر دولت اوراق مشارکت با سود 16 درصد منتشر می‌کند؛ شما چگونه در این بازار اقدام به جذب سپرده‌ها کرده‌اید؟ گفت: بسیاری از مشتریان فقط به نرخ سود نگاه نمی‌کنند و اعتبار و خدمات مناسبی که بانک‌های بزرگ کشور از جمله بانک رفاه ارائه می‌کنند برای‌شان مهم‌تر است. از سوی دیگر مشتریانی که قصد استفاده از تسهیلات متوسط و بزرگ را از بانک رفاه دارند می‌باید کلیه امور بانکی خود را نزد این بانک متمرکز نمایند این هم تا حدی باعث جذب سپرده‌ها می‌شود؛ البته قبول دارم که بخشی از سپرده‌ها به سمت موسسات غیرمجاز و اوراق مشارکت به دلیل سودهای بالاتر رفته‌اند.

مدیر عامل بانک رفاه در خصوص افتتاح بانک مستقل مناطق آزاد در کیش اظهار داشت: این بانک هنوز بر روی کاغذ است با این حال دویبانک قطری، یک بانک آذربایجانی و یک شرکت سرمایه‌گذاری از کشور مالزی برای خرید آن اعلام آمادگی کرده‌اند.

وی با اعلام خبر کلنگ زنی سه مدرسه در مناطق محروم استان‌های ایلام، لرستان و خراسان شمالی، اعلام داشت: این سه مدرسه با تقبل هزینه از سوی بانک رفاه ساخته می‌شود.

وی درباره طرح مسکن روستایی، گفت: به دلیل غیردولتی بودن بانک رفاه کارگران انتظار نبود که بانک رفاه مشغول اجرای این طرح شود اما از آنجایی که سعی داریم در پروژه‌های عمومی کشور سهمی داشته باشیم، 750 میلیارد ریال تسهیلات به این امر اختصاص دادیم که با توجه به سرمایه اندک 900 میلیارد ریالی، رقم قابل توجهی است و تا تاریخ 26 آبان‌ماه حدود 9374 نفر بابت نوسازی مسکن روستایی معرفی شدند که از این تعداد 98.2 درصد پذیرش شده و 60 درصد قراردادها منعقد شده است و پرداخت تسهیلات پس از تجهیز منابع آغاز می‌شود.

مدیر عامل بانک رفاه درباره فعالیت‌های این بانک در زمینه بانکداری الکترونیک گفت: اقدامات خوبی در این زمینه انجام شده است اما کافی نیست چراکه فاصله ما با بانکداری الکترونیک واقعی که همواره مورد توجه این بانک است می‌باید به طور کامل از بین برود. زمانی می‌توانیم مدعی تحقق کامل بانکداری الکترونیک شویم که هر اتفاقی در شبکه بانکی کشور رخ دهد، آنلاین در شبکه بانکی تاثیرگذار باشد و این امر در حال حاضر در بانکداری الکترونیک کشور دیده نمی‌شود.

وی تعداد دستگاه‌های ATM بانک رفاه را در حال حاضر 560 دستگاه عنوان کرد و گفت: 400 دستگاه جدید تحویل گرفته شده است که 250 دستگاه دیواری و 150 دستگاه باقی مانده نیز سالنی است. تا پایان آذرماه در هر شعبه حداقل یک دستگاه ATM راه‌اندازی خواهد شد. همچنین طی سه سال گذشته یک میلیون و 530 هزار کارت صادر شده که 360 هزار کارت متعلق به بانکنشینان و بقیه در اختیار مردم است. این در حالی است که در آغاز مدیریت اینجانب در بانک رفاه تعداد کارت در دست مشتریان بانک کمتر از 1000 کارت بود.

نوری به مستمیری‌بگیران بانک رفاه اشاره و از دیرکردی که در پرداخت‌های سازمان تامین اجتماعی در واریز به حساب بانک رفاه انجام می‌شد انتقاد کرد و گفت: بانک رفاه به بیش از یک میلیون و 400 هزار بانکنشسته در کشور خدمات ارائه می‌کند و بابت دادن این خدمات هیچ هزینه‌ای هم از سازمان تامین اجتماعی دریافت نمی‌کند. مستمیری‌بگیران بر روی حقوق دریافتی خود، حساب می‌کنند اما با توجه به دیرکرد سازمان تامین اجتماعی در واریز وجوه بانکنشستگان محترم، بانک را با چالش جدی مواجه کرده و می‌کنند. ما سعی کرده بودیم تا امروز در این باره گلایه نکنیم اما واقعا این دیرکرد مشکلات زیادی را برای بانک به وجود آورده است. سازمان تامین اجتماعی دارنده 94 درصد سهام این بانک است اما باید بین شخصیت سهام‌دار و شخصیت طرف حساب با بانک تفکیک قائل شود. معاملات و داد و ستدهای دو مجموعه باید از موضوع سهام‌داری تفکیک شود.

مدیر عامل بانک رفاه کارگران با ارائه توضیحاتی درباره خدمت "خرید دین" گفت: بانک رفاه تا اوایل بهمن‌ماه این خدمت را به مشتریانی که از اهلیت لازم برخوردار و حساب بانکی فعال جاری در بانک داشته باشند پس از بررسی‌های اعتبارسنجی ارائه می‌دهد. مدت خرید باید یک‌ساله باشد و افراد می‌توانند اوراق مالی زمان‌دار خود را در زمان حال دریافت کنند.

نوری به فراهم شدن مقدمات لازم برای قرعه‌کشی مسکوکات طلا در بانک رفاه اشاره کرد و گفت: تا پایان سال این قرعه‌کشی صورت انجام خواهد شد.

وی میزان مسکوکات طلای سپرده‌گذاری شده نزد بانک رفاه را 400 هزار قطعه اعلام کرد و گفت: حدود 10

درصد از این میزان به تسهیلات اختصاص یافته است. رییس هیات مدیره بانک رفاه در خصوص فعالیت‌ها و گواهی‌نامه‌های بین‌المللی دریافتی بانک رفاه گفت: بحث استقرار و استمرار نظام کیفیت و بهبود مستمر در بانک رفاه بسیار مهم است و بانک توانسته است در تمامی عملیات بانکی گواهی‌نامه ISO دریافت کند و این در نظام بانکی کشور منحصر به فرد است. البته باید توجه داشت دریافت این گواهی‌نامه‌ها به معنای رفع تمامی مشکلات یک سازمان نیست بلکه نشان‌دهنده این است که سیستم در برابر مشتری پاسخگو است و راه‌های ارتباط مشتری با بانک تعبیه شده است تا بدین طریق بهبود مستمر انجام شود و کیفیت ارتقا پیدا کند.

مدیرعامل بانک رفاه ادامه داد: همچنین توانسته‌ایم از بنیاد کیفیت اروپا گواهی تعهد به تعالی دریافت کنیم و طی یک یا دو ماه آینده بانک برای سطح بعدی که اشتها به تعالی است توسط بنیاد اروپایی مدیریت کیفیت مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. در یک خودارزیابی سخت‌گیرانه عدد 350 تا 400 را کسب کردیم که امتیاز مناسبی است.

نوری ادامه داد: بر اساس ارزیابی سالانه معاونت راهبردی ریاست جمهوری بانک رفاه به مدت 5 سال رتبه اول مشتری‌مداری را در نظام بانکی کشور کسب کرده است. رتبه بانک رفاه در بین کل سازمان‌های بررسی شده از رتبه 5 در سال 86 به رتبه 3 در سال 87 ارتقا یافت و امیدواریم امسال به رتبه اول دست پیدا کنیم.

پایان پیام

تشدید فضای رعب و وحشت در ایران خودرو

گزارش‌ها حاکی است که فضای رعب و وحشت همیشه موجود در ایران خودرو در طول ماه‌های اخیر باز هم شدیدتر و آزاردهنده‌تر و غیرقابل تحمل‌تر شده است. کارگران می‌گویند که آنان را به هر بهانه‌ای مورد ضرب و شتم قرار می‌دهند، دست‌بند می‌زنند، در همان درون کارخانه بازداشت می‌کنند، از بازداشتگاه کارخانه به کلانتری می‌فرستند و از آنجا روانه بیدادگاه سرمایه می‌کنند. بسیاری از کارگران را با اتهاماتی از نوع اقدام علیه امنیت کشور، ایجاد اغتشاش، تبلیغ علیه نظام و مانند این‌ها بیکار می‌سازند و راهی زندان‌ها و شکنجه‌گاه‌ها می‌کنند. کارگران را به بهانه‌های واهی و بی‌اساس جریمه می‌کنند و دستمزدهای محقر آنان را در قبال این جرائم از دستشان بیرون می‌کشند. کارگران زیر فشار این شرایط جهنمی بسیار سخت به تنگ آمده‌اند و خود را در وضعیتی طاقت‌فرسا و غیرقابل تحمل اسیر می‌بینند.

منبع: آژانس ایران خبر

8 آذر 88

وضعیت وخیم کار و تعویق حقوق کارگران اکباتان

شرکت اکباتان 100 کارگر را استنمار می‌کند. این کارگران عموماً راننده هستند. در سال‌های پیش، ساعات کار روزانه آنان 12 ساعت در فاصله میان 9 صبح تا 9 بعد از ظهر بود و هر ماه مبلغی میان 600 تا 800 هزار تومان دستمزد دریافت می‌کردند. از 12 ساعت کار مذکور ساعات زیادی در خارج از شیفت معمول روزانه قرار می‌گرفت و علی‌الاصول باید مشمول دریافت سختی کار می‌شد. کل کار روزانه کارگران نیز بیش از حد سخت و فرساینده و بیماری‌زا بود. همه این ویژگی‌ها به علاوه 12 ساعت بودن روزانه کار نشان می‌دهد که دستمزد دریافتی کارگران تا چه حد نازل بوده است. مشکل اما در همین حد نماند. پنج ماه پیش قرارداد کار کارگران از سوی شرکت به طور کاملاً یکجانبه ملغی گردید. کارگران را مجبور کردند که بدون هیچ قرارداد به شکل پیمانی کار کنند. همزمان دستمزد آنان را نیز از 800 هزار تومان به 500 هزار تومان کاهش دادند. شرکت اکباتان به این جنایت‌ها هم اکتفا نکرد. اکنون 4 ماه است که همان دستمزد کاهش یافته محقر را هم در قبال 12 ساعت کار فرساینده و کشنده کارگران پرداخت نمی‌کند. کارگران به همه جا شکایت کرده‌اند. اما زور اگر زور سرمایه و ناله اگر ناله کارگر است، آنچه هیچ‌گاه به جایی نرسد فریاد است. با شکایت و آویختن به اداره بازی‌های سرمایه نمی‌توان هیچ‌ریالی از حلقوم سرمایه‌داران جنایتکار بیرون کشید. برای این کار قدرت مبتنی بر اتحاد و سازمانیابی شورایی ضد سرمایه‌داری لازم است.

منبع: آژانس ایران خبر

8 آذر 88

اخراج، پاسخ هر درخواست در شرکت زیرار

زریار یکی از شرکت‌های پیمانکاری است که نیروی کار هر چه ارزان‌تر و بی‌حقوق‌تر را در اختیار شهرداری می‌گذارد. این شرکت در طول سال‌های اخیر دست به کار توسعه خود بوده است. شرکت‌های تابعه جدیدی را تأسیس کرده است. در هر کدام از این شرکت‌ها بیش از 130 کارگر را استنمار می‌کند و شمار کل کارگران مورد استنمارش از 450 نفر بیشتر شده است. زریار بر اساس قرارداد خود با شهرداری حقوق کارگران را از این نهاد دولتی دریافت می‌کند. اما همه شواهد حاکی است که در جریان این گرفتن و پرداختن حداقل 90% دستمزد کارگران را به نفع خود و طبعاً شرکای خود در صدر شهرداری مصادره می‌کند. به بیان دیگر، فقط 10 درصد آن را به کارگران می‌پردازد. با یک محاسبه ساده سرانگشتی حساب کنید

که دستمزد کارگران چه میزان خواهد شد. هر کارگر ایرانی بیش از 10 برابر دستمزدی که می‌گیرد ارزش اضافی برای صاحبان سرمایه تولید می‌کند و در اینجا از 10 درصد باقی مانده نیز 90 درصد توسط سرمایه داران تصاحب می‌شود. اما ماجرا حتی به اینجا نیز ختم نمی‌شود. کارگرانی که برای زربار کار می‌کنند مجبورند که هر روز 4 ساعت اضافه کاری کنند و در قبال این اضافه کاری هیچ ریالی دریافت نکنند. محاسبه آنچه در اینجا بر سر کارگران می‌آید چندان آسان نیست. رشته تشدید استثمار و سلاخی کارگران در جهنم سرمایه داری ایران سر به بی‌نهایت می‌زند. تازه، کمترین درخواست کارگران نیز با اخراج پاسخ می‌گیرد. منبع: آژانس ایران خبر
8 آذر 88

و اما بعد... (درباره هدفمندکردن یارانه‌ها)

دکتر اصغر شاهمرادی*

چنان که از شواهد پیدا است، لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها (یا طرح تحول اقتصادی) به هر صورت به مراحل تصویب و اجرا نزدیک می‌شود.

به نوشته روزنامه دنیای اقتصاد در تاریخ 8 آذر 88 آمده است: در چند هفته اخیر کارشناسان و اقتصاددانان و اقتصاددانان نظرات مخالف و موافق زیادی را مطرح کرده‌اند که مجال بحث آنها در این مقال نیست. آنچه نگارنده در پی آن است، این که به نظر می‌رسد در یک سو بدنه کارشناسی دولت، اجرای طرح تحول را نقطه پایان بر تمام آلام و دردهای اقتصادی کشور یا حداقل آغازی بر اصلاح امور می‌دانند و در سوی دیگر، عده‌ای اجرای این طرح را سرآغاز گرفتاری‌های بسیار بزرگ و شاید غیرقابل مهار می‌پندارند، لذا بر طبل زنهار می‌کوبند و خلائق را از عوارض آن انداز می‌دهند.

این قلم بدون آنکه قضاوتی بین این دو گروه انجام دهد، گزاره دیگری را طرح می‌کند و سوال مقدری را مطرح می‌کند و امید دارد که هر دو گروه در پاسخ آن برآیند. آیا به راستی مشکل اقتصاد ایران تنها پایین بودن قیمت‌های انرژی یا پرداخت یارانه به کالاهای اساسی است؟ آیا گرفتاری عمده اقتصاد کشور پایین بودن بهروری و رشد واقعی اقتصاد نیست؟ آیا تمایل دولت به هرچه بزرگتر شدن یا تامین مالی کسری بودجه ایجاد می‌کند یا سیاست‌های منفعل پولی و بانکی، گرفتاری عمده این اقتصاد نیست؟ چگونه است که این موضوعات مهم کاملاً به کناری گذاشته شده و تنها دغدغه فکری دولت و کارشناسان به نحوه جمع‌آوری و سپس بازتوزیع مبالغی است که قاعدتاً در اقتصاد حضور داشته است؟ توجه داشته باشید که در صورت اجرای این طرح، ثروت جدیدی در کشور تولید نخواهد شد! در واقع در اصل ماجرا فرض بر آن است که کیک یارانه از سبد عده‌ای خارج و سپس مستقیم یا غیرمستقیم به سفره دیگری وارد شود! در واقع کیک جدیدی تولید نخواهد شد و همان کیک قدیم باز توزیع یا به ادعای طرح، بهتر توزیع خواهد شد. دقت کنیم که گرفتاری عمده در اقتصاد ایران اساساً کوچک بودن کیک‌ها است و نادیده گرفتن این مساله غیر ممکن است.

در بهترین حالت با اجرای طرح، وضعیت قیمت‌ها شبیه بسیاری از کشورهای خواهد شد که در آنها قیمت کالاهای اساسی و انرژی با قیمت‌های جهانی برابری می‌کند. آیا مصرف انرژی در این کشورها بهینه است؟ یا رشد اقتصادی بالایی دارند؟ آیا همه این کشورها در رفاه و آسایش به سر می‌برند؟ بسیاری از کشورهای خاورمیانه و آفریقا و آمریکای لاتین چنین وضعی دارند، آیا این کشورها در بزرگراه رشد و توسعه قرار دارند؟ نکته اینجا است که تعالی اقتصادی یک کشور تنها محصول اصلاح قیمت‌های نسبی بخشی نیست. اصلاح سیاست‌های مالی و پولی، نظام‌مندی سیاست‌های ارزی و نیز وجود ثبات در سیاست‌های توسعه‌ای احتمالاً می‌تواند کمکی باشد تا کشور در جهت توسعه و شکوفایی گام بردارد.

نگارنده بر این باور است که کارشناسان محترم دولت باید به فرادای اجرای طرح نیز نظری داشته باشند. در آن روز واقعیات نه‌چندان خوشایند اقتصاد ایران همچنان باقی خواهد بود. البته بعید است کسی باور داشته باشد که تنها با اصلاح چند قیمت و بازتوزیع یارانه‌ها بتوان نرخ بیکاری را کاهش داد یا تورم را کنترل کرده یا رکود تورمی حاضر از پیش پا برداشته شود. دوستان کارشناس دولت که سخت در تلاش برای اثبات مدعای خود هستند، می‌کوشند به یاد داشته باشند که رشد اقتصادی تنها و تنها راحل برای برون‌رفت از معضلات اقتصادی کنونی است.

متأسفانه واقعیات اقتصادی به‌رغم آرزوها و آمال ما، خود را بر ما تحمیل می‌کنند. آیا این اولین درسی نیست که در علم اقتصاد آموخته‌ایم؟!*

* عضو هیات علمی دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران

مصائب زندگی یکی از کارگران اخراجی پرریس سنندج

دوستان و هم طبقه های عزیزم! مطالب زیر تنها گوشه کوچکی از دردها و آلام زندگی یکی از کارگران شرکت ریسندگی پرریس سنندج است که اوایل سال 1388 پس از هفت ماه از سر دوانده شدن از سوی کارفرما و دیگر دستگاه های دولتی برایش رقم خورد.

دوستان با نگرش این سرنوشت نمی خواهم دردی را به هزاران درد شما اضافه کنم، بلکه می خواهم واقعیتی انکار ناپذیر را که بر اثر اخراج سازی های فله ای هر آن برای یکی از کارگران تعلیقی یا اخراجی ممکن است روی بدهد به تصویر کشم. واقعیتی که نظام طبقاتی سرمایه داری عامل اصلی آن است و در ایران چنان دست کارفرمایان را باز گذاشته است که آنان قادرند با تحمیل شرایط برده وار بر کارگران از قبیل اخراج سازی و عدم پرداخت بموقع دستمزدها و قرار داد موقت، آنان را در تنگنای مالی تا سرحد گرسنگی مطلق قرار بدهند.

و اینک شرح آنچه بر من گذشته است :

من یکی از کارگران اعتصابی شرکت ریسندگی پرریس سنندج هستم. دو روز از سال 88 گذشته بود. ما با تجمعات و اعتراضات و پیگیری های مداوم درمقابل اداره کار و دیوان عدالت اداری و استانداری پس از 7 ماه رای دیوان را مبنی بر بازگشت به کار دریافت کرده بودیم. خانواده های ما نیز همانند دیگر انسان ها در ایام عید انتظار تامین حداقل هایی از مایحتاج روزمره زندگی از قبیل لباس نو، میوه و شیرینی و..... را از ما به عنوان نان آور خانواده داشتند.

دوست عزیز، شاید باورت نشود دو ماه بود که حتی یک کیلوگوشت نتوانسته بودم به خانه ببرم. هر چند خانواده های کارگری با این شیوه زندگی کاملاً آشنا هستند و در تمام ایام سال صورت خود را با سیلی می توانند سرخ نگهدارند، اما عدم بر آورده کردن حداقل انتظار از سوی خانواده در ایام سال نو چیزی نیست که انسان مانند دیگر ایام سال به راحتی قادر به تحمل درد آن باشد. هفت ماه تمام خانواده را با رای های اجرا نشده امیدواری دادم. غروب ها دیگر عادی شده بود که با دستانی خالی و رویی خجل به خانه برگردم. ولی آن غروب با دیگر روزها فرق داشت چون وقتی وارد منزل شدم اشک های دخترم صورت پاک و معصومش را خیس کرده بود. وی با دیدن من بلافاصله اشک هایش را پاک کرد و دردش را به روی من نیاورد.

من درد او را می دانستم. فغانی تمام وجودم را در برگرفت. با مشاهده این وضعیت ماندن در منزل برای امکان پذیر نبود. بلافاصله از خانه بدون هیچ مقصدی بیرون آمدم و سعی کردم هر طوری که شده آن لحظه را از یاد ببرم که در منزل چه دیدم و چه شنیدم، هر چند که فراموش کردن آن صحنه به این آسانی ها ممکن نبود. هوا کم کم داشت تاریک می شد. کنار جدول خیابان نشستم به فکر عمیقی فرو رفتم. به عالم رویا پرواز کردم تا مرهمی بر درد های بی درمانم باشد. برای لحظاتی بچه های یک اقلیت مفت خور را به یاد آوردم که چه طور برای دیدن یک بازی فوتبال در خارج از کشور میلیون ها تومان هزینه می کنند تا میدا دل نازک فرزندان از دیدن یک بازی فوتبال بشکند اما و اما آن روی سکه فرزندان کارگرانی را می بینم که به جای بازی و سرگرمی و هزینه های سرسام آور خارج از کشور برسر سفره های خالی و بی رونق با چشمانی اشک بار زانوی غم بغل می گیرند و غروب به جای تماشای فیلم های کارتونی با دستان خالی پدر و چهره در هم رفته او مواجه می شوند و در گوشه ای از اطاق شاهد دعوی پدر و مادر با صدای لرزان پدر هستند و به طور روزمره جمله تکراری ندارم و چه کار کنم پدر و صدای توام با گریه مادر که می تکرار می کند بچه ها این حرف ها حالیشان نیست، تمام لحظه های کودکی شان را در هم می ریزد. عامل و مسبب همه این ها را تنها در وجود سیستمی می توان جستجو کرد که در آن اقلیتی مفت خور بر تمام ثروت جامعه چنگ انداخته اند و همه چیز را فقط برای خود می خواهند.

با این افکار در دنیای دیگری بودم که ناگهان صدای بوق ماشینی مرا به خود آورد. یک نفر داشت صدایم می زد. جلو رفتم. عبا... دوست قدیمی ام بود. پس از احوال پرس و سوار ماشین اش شدم. به او تعارف کردم برویم منزل. گفت به یک شرط با تو به منزل می آیم و من بدون این که شرط او را بدانم و بیرسم گفتم هر چی تو میگی قبول. در طول راه تا منزل همه چیز را برایم تعریف کرد و گفت: مقداری مشروب در ماشینم هست. اگر چند روزی بتوانی آن ها را در زیر زمین منزل تان نگهداری کنی مبلغ 200 هزار تومان به عنوان اجاره خواهم داد و تاکید کرد که انتظار ندارم آن ها را بیش از چند روز نگه بداری.

و سوسه شدم و بلافاصله پیشنهاد او را قبول کردم. دوستم بعد از خوردن چای و جابه جایی مشروبات به زیر زمین و پرداخت مبلغ 200 هزار تومان خداحافظی کرد و رفت. آن شب را خوابم نبرد. تا دم صبح برای این 200 تومان برنامه ریزی کردم، تا یک جوری بتوانم اشک های غم زده روی صورت دخترم را بزدايم. صبح ساعت 8 بچه ها را از خواب بیدار کردم تا برای خرید و خرج کردن آن مبلغ پول آماده شوند. اما با صدای زنگ منزل همه چیز تغییر کرد. تعدادی مامور با حکم قضایی وارد خانه شده و پس از ضبط مشروب ها و بار کردن آن در ماشین، من را نیز دستبند زده به پاسگاه محل بردند. یک شب را در کلانتری و روز بعد با

حکم قاضی کشیک روانه زندان شدم. چند روزی را در زندان سپری کردم و سپس با قرار وثیقه 50 میلیون تومانی آزاد شدم. با پیش آمدن این وضعیت به چنان روزگار سختی گرفتار شدم که گرسنگی و مشکلات حاد خانواده را فراموش کردم و در انتظار محاکمه و صدور حکم خودم را مدام امید می دادم که قضات درد دل های یک کارگر از کار اخراج شده را خواهند شنید و با در نظر گرفتن شرایطی که من مرتکب چنین جرمی شده بودم، قضاوت خواهند کرد.

اما پرونده من بر خلاف روال چنین پرونده هایی خیلی زود و سریع مورد رسیدگی قرار گرفت و در شعبه دوم دادگاه انقلاب رای صادر گردید: آقای شما علیرغم عدم سابقه کیفری به پرداخت 22800000 تومان (بیست و دو میلیون و هشتصد هزار تومان) جریمه نقدی، شش ماه زندان تعزیری و چهل و پنج ضربه شلاق محکوم می شوید، تا دیگر چه در دادگاه و چه در جای دیگر صدایت را بلند نکنی و نگویی "من گرسنه ام".

بله، قاضی محترم با این رای به من فهماند که ما با هم فرق داریم و در دو دنیای متفاوت زندگی می کنیم. شرایط زندگی من و هفت ماه عدم دریافت دستمزد و گرسنگی فرزندانم در شب عید، هیچ کدام، ذره ای از انسانیت را در قضاوت قاضی بیدار نکرد. چون رای قابل تجدید نظر خواهی بود من امیدم را از دست ندادم و با زندگی جنگیدم و نسبت به این رای اعتراض کردم که پس از طی مراحل قانونی، پرونده به شعبه چهارم دادگاه تجدید نظر سنج ارجاع گردید. در اینجا نیز پرونده خیلی سریع مورد رسیدگی قرار گرفت و دادگاه تجدید نظر در کمال ناباوری، رای دادگاه بدوی را مورد تایید قرار داد و آب پاکی را روی دستم ریخت و برای همیشه گرسنگی را از یادم برد.

من هم اکنون خود را برای زندانی شدن آماده می کنم. شش ماه زندان تعزیری جای خود، من به دلیل عدم توانایی در پرداخت بیست و دو میلیون و هشتصد هزار تومان باید سال ها در گوشه زندان بمانم و خانواده ام

ما صدایمان را برای اجرای رای دیوان عدالت اداری (در مورد بازگشت به کار) بلند کردیم. هزار و یک تهمت برایمان درست کردند و اعلام نمودند بگذارید اجرای این رای روال عادی و قانونی خود را طی کند. زیاد عجله نکنید. هفت ماه طول کشید. به انتظار اجرای رای نشستیم. اما متأسفانه تاکنون نه بر سر کارمان باز گشته ایم و نه ریالی بابت مطالباتمان به ما داده اند. برای هیچ یک از آقایان مهم نیست که چه عواملی مرا به سمت کاری سوق داد که به خاطر آن امروز باید تمام زندگی ام در معرض فرو پاشی و نابودی قرار بگیرد. برای اینان تنها مهم این است که جرمی در اولین روزهای عید سال جدید بر اساس قانون رخ داده است. برای این آقایان این هم مهم نیست که در روزهای آخر سال سفره های چه کسانی و به چه علت خالی است. در دادگاه این آقایان هیچ کس به دلیل این که چندین ماه حقوق معوقه کارگران را پرداخت نمی کند مورد محاکمه قرار نمی گیرد. در دادگاه این آقایان کارفرمایی که کارگری را که پس از ده ها سال کار در سخت ترین شرایط و از دست دادن عزیزترین اعضای بدنش اخراج می کند مورد محاکمه قرار نمی گیرد. در دادگاه این آقایان مجری قانونی که هفت ماه یک رای قانونی را مسکوت می گذارد و اقدام به اجرای آن نمی کند مورد محاکمه قرار نمی گیرد و

اما کارگری که نمی تواند شاهد گرسنگی فرزندانش در ایام عید باشد و از روی ناچاری دست به کاری بر خلاف قوانین این آقایان می زند بدون این که کسی به درد و رنج او کمترین توجهی بکند در اسرع وقت محاکمه می شود و برایش جریمه های سنگین و زندان و شلاق صادر می کنند تا دیگر در کوچه پس کوچه های شهر فریاد "من گرسنه ام" را سر ندهد.

شریف ساعد پناه

8 آذر 88

روسیه در ایران چند کارخانه پتروشیمی می سازد

به گزارش خیرگزاری فارس در تاریخ 9 آذر 88 آمده است: رئیس شرکت پتروشیمی سیبور روسیه از تشکیل یک شرکت سرمایه گذاری مشترک با ایران برای ساخت یک کارخانه پتروشیمی در این کشور خبر داد. وزیر انرژی روسیه گفت بزرگترین شرکت پتروشیمی این کشور در حال مذاکره برای ساخت چند کارخانه تولید پتروشیمی در ایران است.

سرگئی شماتکو که پس از نشست کمیسیون بین دولتی ایران و روسیه در تهران سخن می گفت افزود: می توان بر پایه منابع نفت و گاز مجموعه های مهم صنایع شیمیایی احداث کرد. وی در ادامه گفت: در این زمینه اول از همه می توان از بلوک های گازی در پارس جنوبی استفاده کرد که شرکت گازپروم در حال فعالیت در آن منطقه است.

بر اساس گزارش ایتارتاس دیمیتری کنو رئیس شرکت پتروشیمی سیبور روسیه نیز گفت شرکت وی به مدت یک سال است که برای احداث مجتمع های پتروشیمی در ایران با مقامات این کشور مذاکره کرده است.

به گفته وی همکاری های دوجانبه به تاسیس يك شركت سرمايه گذاري مشترك منجر شده است كه قرار است يك كارخانه پتروشيمي براي استفاده از گاز توليدي در يكي از فازهاي پارس جنوبي در ايران احداث كند. كنو همچنين صادرات محصولات اين كارخانه را منتفي ندانست.

كارشناس اقتصادي: 30 درصد پرسشنامه هاي اطلاعات اقتصادي خانوارها توأم با خطا بود/در ايران هيچ زيرساخت يا مبنايي در برآورد حجم دارايي هاي خانوارها وجود ندارد

به گزارش خبرگزاري فارس در تاريخ 9 آذر 88 آمده است: عضو هيأت علمي پژوهشكده امور اقتصادي و دارايي گفت: در شرايط كنوني نرخ تورم ايران همچنان بالا و نرخ رشد نيز به دليل بروز بحران جهاني افت کرده اين امر مابين اين مطلب است كه شرايط ايران به جهت اجرائي طرح هدفمندسازي يارانهها مناسب نيست.

محمدجواد محقق اظهار داشت: وضعيت فعلي توزيع يارانهها در اقتصاد ايران مغاير با بهره وري و اصالت رشد و توليد است كه اصلاح اين ساختار از حدود 50 تا 60 سال قبل مورد توجه دست اندر كاران و كارشناسان اقتصادي كشور قرار گرفته و مورد تأكيد قرار داشت. وي ادامه داد: بعد از پيروزي انقلاب اسلامي زمينه هاي تصحيح معضلات ذكر شده فراهم بود اما به دليل عدم زيرساخت هاي لازم و احتمال بروز تبعات وسيع از اصلاح ساختار قبلي، دولت ها براي ورود به اين مبحث از جرأت لازم برخوردار نبودند كه البته دامنه اين اشتباه طی سال هاي بعد رفته رفته وسيع تر و فاصله طبقاتي را موجب شد.

وي افزود: با تصدي رئيس جمهور فعلي بر كرسي دولت نهم زمينه هاي اجرائي لايحه هدفمند كردن با توجه به نياز روز اقتصاد ايران فراهم و در دستور كار قرار گرفت كه البته تعريف جامع و اجرائي از چگونگي و نحوه اجرائي لايحه هدفمند كردن يارانهها نياز اصلي اين طرح است كه بايد توسط كارشناسان به اثبات برسد. عضو هيأت علمي پژوهشكده امور اقتصادي و دارايي تصريح كرد: هدفمندسازي يارانهها به مثل شبیه درختي 60 ساله است كه به دليل مختلف به سمتي كج شده كه به هيچ وجه نمي توان آنرا به يكباره صاف كرد چرا كه با اعمال هر گونه فشار دور از تدبيري باعث شكستن درخت خواهيم شد بنا بر اين به منظور تصحيح ساختار غلط اقتصاد كشور نيز بايد تدبير و دوراندوشي را در دستور كار قرار داد و اجرائي هدفمند كردن يارانهها را در گسترده زمان و به تدريج محقق كرد.

وي با اشاره به اين موضوع كه حذف يكباره يارانهها تحقق بخشيدن به اين طرح را با اما و اگرها مواجه مي كند، خاطر نشان كرد: در بدو اجرائي طرح بهتر بود کاهش تدريجي يكي از انواع انرژي از جمله بنزين در دستور كار قرار گيرد و بعد محقق ساختن آن به سراغ ديگر انواع انرژي برويم زيرا اكثر مردم ايران از توانمندی لازم براي مديريت صحيح در شرايط بحراني به دليل متأثر بودن اقتصاد ايران از عوامل رواني، برخوردار نيستند.

محقق ضمن تأكيد بر اين مطلب كه انتظارات تورمي در مسير اجرائي طرحها و پروژه هاي اقتصادي حرف اول را مي زند، تأكيد كرد: در بطن هر طرح و لايحه اي كه به منظور اجرا در دستور كار قرار مي گيرد بايد انتظارات تورمي پيش بيني و چگونگي كنترل آن مورد توجه قرار گيرد تا مردم به واسطه اجرائي يك لايحه يا طرح با افزايش شديد هزينه هاي تورمي ناشي از انتظارات مواجه نشوند.

وي متذکر شد: يكي از دلايل عدم تشخيص صحيح ميزان تورم ناشي از اجرائي لايحه هدفمند كردن يارانهها، عدم تعيين حجم تورم انتظاري است شايد اگر بتوانيم انتظارات را از اقتصاد ايران حذف كنيم در خوشبينانه ترين حالت بيش از 15 درصد تورم ناشي از اجرائي طرح را نبايد انتظار داشته باشيم. وي ادامه داد: سهم افزايش قيمت هاي حامل هاي انرژي در توليد نهايي شايد تا 15 درصد بيشتر نباشد اما عملاً اين سهم تا حدود 150 درصد هم مي رسد كه اين عامل خطر سازي براي اقتصاد كشور تلقی مي شود بر اين اساس هر گونه دامن زدن به انتظارات و عدم كنترل صحيح آن زمينه ساز تشديد تورم را موجب خواهد شد، در چنين شرايطي ذخيره سازي كالاهاي مصرفي هم نمي تواند راهگشاي مشكل تلقی شود.

وي افزود: معتقدم شايد احمدي نژاد اقتصاد خوان نبوده اما اقتصاددان قابلي است كه قدرت تجزيه و تحليل مسائل اقتصادي روز ايران، وراي از تمام تنوري هاي مندرج در كتابها را دارد بنا بر اين توقع كارشناسان و عموم مردم از رئيس جمهور لحاظ كردن تدابيري است كه مي تواند تبعات ناشي از اجرائي طرح هدفمندسازي يارانهها را به حداقل کاهش دهد.

عضو هيأت علمي پژوهشكده امور اقتصادي و دارايي گفت: بر اساس تعاريفي كه بانك جهاني صورت داده است بهترين زمان اجرائي طرح هدفمندسازي يارانهها مشروط به قرار گرفتن نرخ تورم در حداقل و نرخ رشد در حداكثر است يعني كه نرخ تورم اقتصاد كشوري در كمترين ميزان و نرخ رشد در بالاترين حد باشد از بهترين شرايط زماني براي اجرائي طرح هدفمندسازي يارانهها برخوردار است.

محقق تأکید کرد: در شرایط کنونی نرخ تورم ایران همچنان بالا و نرخ رشد نیز به دلیل بروز بحران جهانی افت کرده است این امر مبین این مطلب است که شرایط ایران به جهت اجرای طرح هدفمندی یارانه‌ها مناسب نیست، معتقدم اجرای این طرح زمانی می‌تواند برای اقتصاد مثمر ثمر واقع شود که هم مردم به واسطه اطلاع‌رسانی مناسب کاملاً توجیه شده باشند و هم اطلاعات اقتصادی دولت از اقتصاد ایران کامل باشد که متأسفانه در هر دو زمینه با کاستی و کمبود مواجه هستیم، برای اثبات این موضوع می‌توان طی یک نظرسنجی از عموم مردم نظر آنها را در خصوص اجرای طرح جویا شد.

وی ضمن تأکید بر این موضوع که پاشنه آشیل این طرح، اطلاعات اقتصادی است، اظهار داشت: مجلس طی بررسی طرح هدفمندی یارانه‌ها، دهک‌های درآمدی را از قالب این طرح حذف کرد این موضوع به این مفهوم است که مجلس برای دهک‌های دوم و ششم هیچ تفاوتی قائل نیست، این در حالی است که بر اساس تعاریف صورت گرفته در قالب این طرح به هیچ وجه نمی‌توان دهک‌های مختلف را در یک قالب مقیاس‌بندی کرد.

وی متذکر شد: معتقدم اطلاعات اقتصادی دولت در خصوص بخش تولید و مصرف خدشه‌دار و از قابلیت لازم برخوردار نیست البته این نقیصه خاص دولت نهم نیست. در واقع دولت نهم سعی دارد کاستی و نقیصه‌ای را که اقتصاد کشور طی 50 سال متحمل شده است را جبران کند ضمن آنکه طبق اطلاعات آمار 30 درصد پرسشنامه‌های تنظیم شده به منظور شفاف‌سازی اطلاعات خانوارها توأم با خطا بوده است.

محقق ضمن اشاره به این موضوع که اکثر خریدهای ایرانیان اعم از خانه و ماشین قولنامه‌ای است، گفت: در ایران هیچ زیرساخت یا مبنایی وجود ندارد که بتوان به واسطه آن حجم دارایی‌های افراد و خانوارها را برآورد کرد بنابراین با توجه به این موضوع که از اطلاعات اقتصادی لازم به منظور اجرای طرح هدفمندی یارانه‌ها برخوردار نیستیم به حتم اجرای طرح مذکور با ابهامات مختلفی توأم خواهد شد. وی با اشاره به این موضوع که میزان پرداختی‌ها بستگی به انتظارات تورمی دارد، خاطر نشان کرد: با توجه به شرایط کنونی نمی‌توان حجم پرداختی مشخصی را به منظور بازگرداندن مردم تا سطح رفاه قبل تعریف کرد برای مثال اگر خط فقر را 700 هزار تومان و میزان تورم را حدود 60 درصد تخمین بزنیم باید برای هر خانواده چهار نفره 420 هزار تومان یارانه پرداخت کنیم و این در حالی است که دولت توان پرداخت این حجم یارانه را ندارد.

عضو هیأت علمی پژوهشکده امور اقتصادی و دارایی گفت: از آنجا که کنترل تورم انتظاری به چند عامل مهم بستگی دارد آن را نمی‌توان در کوتاه مدت اصلاح کرد، مردم ایران بنا به عادت با افزایش قیمت اقدام به خرید بیشتر می‌کنند که البته این خصوصیت ناشی از تجارب دوران جنگ است ضمن آنکه درآمدهای سرگردانی نیز در اقتصاد کشور وجود دارد که پایه‌های اقتصادی را تضعیف می‌کند بنابراین توجه به مسائل تأثیرگذار در اقتصاد کشور، راهگشای بسیاری از مشکلات پیش‌روی مسئولان است.

وی ضمن تأکید بر عدم اطلاع‌رسانی مناسب از سوی مسئولان و دست‌اندرکاران به منظور چگونگی اجرای طرح هدفمندی یارانه‌ها، متذکر شد: از بین رجال دولتی رئیس‌جمهور تنها کسی است که در خصوص چگونگی اجرای لایحه هدفمندی یارانه‌ها به سؤالات و پرسش‌های کارشناسان جواب داده است بنابراین اطلاع‌رسانی در این خصوص با کاستی و نقص‌هایی مواجه است که باید مرتفع شود.

محقق اظهار داشت: در صورتی که طرح هدفمندی یارانه‌ها به درستی اجرا شود شاهد رشد نقدینگی نخواهیم بود به عبارتی نقدینگی موجود در اقتصاد بازتوزیع خواهد شد، نقدینگی موجود به سمت کالاهای اساسی سوق پیدا کرده و بازتوزیع می‌شود که این موضوع موجبات آسیب‌پذیری بخش تولید و تشدید دلالی و واسطه‌گری را سبب می‌شود.

وی تصریح کرد: اختلاف نظر در مناسبات اقتصادی همواره وجود داشته و طبیعی است اما از آنجا که در خصوص طرح هدفمندی یارانه‌ها هم مجلس و هم دولت به تعامل لازم دست یافته‌اند ضمن آنکه مشکلی به جهت مدیریت و اجرا ندارند مشکلات جزعی را هم در این مسیر بینابین مرتفع می‌کنند.

صندوق مهرامام رضا ۳۳۷۰ میلیارد ریال وام پرداخت کرد

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 9 آذر 88 آمده است: صندوق مهر امام رضا (ع) با رویکرد توسعه و ترویج فرهنگ قرض الحسنه در قالب پرداخت وام اشتغال به جوانان جویای کار، از ابتدای امسال تا پایان نیمه اول آبانماه بیش از سه هزار و ۳۷۰ میلیارد ریال وام قرض الحسنه در اختیار جوانان متقاضی اعتبار، قرار داده است.

به گزارش ایلنا به نقل از روابط عمومی وزارت کار و امور اجتماعی، "سیدمحمد کریمی" مدیرعامل صندوق مهر امام رضا (ع) در جمع معاونان و مدیران ستادی این صندوق گفت: فلسفه وجودی ایجاد صندوق مهر امام رضا (ع)، به عنوان نخستین مصوبه دولت عدالت محور و عملگرای نهم، منطبق با شرایط جامعه، نرخ

جمعیت و گروه سنی مورد نظر در جامعه هدف با رویکرد اعتقادی و معنوی، بوده است. وی نقش حمایتی این صندوق را در فراهم شدن زمینه ازدواج، اشتغال و مسکن جوانان را امری مهم قلمداد کرد و یادآور شد، سیاست های اعتباری این صندوق در سال جاری بصورت پرداخت وام قرض الحسنه اشتغال در قالب بیش از ۵۲ هزار و ۶۴۷ فقره وام بوده که بی تردید پرداخت این وام با شناسایی دقیق نیاز واقعی جامعه هدف و مشارکت مستقیم در ساماندهی امر اشتغال جوانان، صورت گرفته است. مدیر عامل صندوق مهر امام رضا (ع) تسهیل و تسریع سازی در فرآیند پرداخت وام قرض الحسنه به متقاضیان جوان را معطوف به همکاری و ارائه درخواست منطقی و مطابق با نیاز واقعی قلمداد کرد و گفت: پرداخت بیش از دو تریلیون و ۹۸۰ میلیارد ریال (۲۹۸۰ میلیارد ریال) وام قرض الحسنه به متقاضیان مرد در قالب ۴۲ هزار و ۶۴۶ فقره قرارداد اعتباری و تخصیص ۳۸۹ میلیارد ریال وام قرض الحسنه به متقاضیان زن در قالب هفت هزار و ۹۷۷ فقره قرارداد اعتباری از ابتدای امسال تا پایان نیمه اول آبانماه بیانگر تلاش مجموعه عوامل صندوق مهر رضا در تسهیل و تسریع سازی فرآیند پرداخت وام قرض الحسنه با اعمال نگاه منطقی و رعایت ضوابط و مقررات، است. کریمی در پایان ابراز امیدواری کرد، این روند کماکان ادامه داشته باشد و تمام توان صندوق مهر معطوف به ارائه خدمات بهینه و تخصیص وام قرض الحسنه مناسب به جوانان باشد. پایان پیام

تجمع اعتراضی رانندگان کامیون در برابر مجلس

نماینده مجلس: در روز روشن کامیون چینی را به اسم نیشان ژاپنی قالبشان کرده اند ببینید اینها بدبخت شده اند و هیچکس هم به فریادشان نمی رسد.

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 9 آذر 88 آمده است: کالاهای چینی بر همه جهان سایه افکنده و ایران بیشترین آسیب را از واردات این کالاهای بی کیفیت متحمل می شود. تا دیروز صنعت کفش کشور را تطیل کردند؛ نساجی را به بحران کشیدند؛ لوازم خانگی را نابود کردند و بسیاری موارد دیگر که قابل طرح نیست اما امروز شاهد تردد کامیون چینی با نام های "نیشان ژاپنی" در جاده های کشور هستیم اما این بار هم چین به کالایی یک بار مصرف تبدیل شده و از همه بیشتر رانندگان این کامیون ها آسیب دیده اند. رانندگانی که دیروز در مقابل در شمالی مجلس جمع شده بودند تا صدای اعتراض خود را به گوش نمایندگان برسانند. ماموران نیروی انتظامی در بین رانندگان معترض حضور داشتند تا این اعتراض از حد اعتدال خارج نشود؛ یکی از رانندگان سرگرد نیروی انتظامی را در آغوش می گیرد صورتش را می بوسد و می گوید: "جناب سروان، به خدا، جون به لیم رسیده، دیوونه که نیستم توی این سوز سرما از صبح تا 5 بعدازظهر از اون سر شهر بیایم جلوی مجلس به خدا بدبخت شدیم و صدامون هم به گوش هیچ کس نمی رسه". سرگرد نیروی انتظامی که گویا عادت کرده به او جناب سروان بگویند پاسخ می دهد من هم می فهم اما شما هم مراقب رفتارتان باشید.

علی اصغر یوسف نژاد عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس در حالی که با چند تن از رانندگان به داخل مجلس می رود خطاب به خبرنگاران می گوید: از این کامیون داران گزارش تهیه کنید که در روز روشن کامیون چینی را به اسم نیشان ژاپنی قالبشان کرده اند ببینید اینها بدبخت شده اند و هیچکس هم به فریادشان نمی رسد.

اسد زنگنه یکی از افرادی است که در فروردین 85 کامیونش را تحویل گرفته و با وجودی که هنوز 30 قسط بدهکار است ماشینش از کار افتاده است.

وی با اعلام اینکه در کرمانشاه به دادگاه شکایت کرده است و در حالی که مدارکش را نشان می دهد می گوید کلی پول به کارشناس دادیم و پس از بازدید کامیون "وانگ دانگ" اعلام شد که این خودرو کشنده نیست بلکه از رده خارج است و جوابگوی شرایط جاده های ایران نیست. می گویند 300 اسب بخار قدرت دارد در حالی که 30 اسب هم قدرت ندارد و کارشناس اعلام رسمی کرده که وانگ دانگ در حد یک کامیونت است. امیدزارعی که در یک سال 2 بار موتور کامیونش را تعمیر کرده است می گوید: 2 بار هم گیربکس تعمیر کردم که هر بار یک میلیون تومان هزینه پرداخت کرده ام.

وی با اعلام این که قرار بوده گارانتی این مبالغ را بپردازد می گوید: اگر شما پول دیدید ما هم دیدیم. این کامیون ها بدمصوب چینی که خبر نمی کند، یک بار تو اصفهان خراب شد و مجبور شدم واتر پمپ، پمپ باد و کلی دستگاه های دیگر را عوض کنم در حالی که هیچکدام به یکدیگر ارتباط ندارند. زارعی با اعلام اینکه 2 بار سوپر کامیون را عوض کرده است می گوید: سیم گاز کامیون پاره شد رفتم عوض کنم مکانیک گفته سیم گاز موتور سیکلت بخر بیار برات عوض کنم. آخه این چه وضع کامیون داری شده است.

حمیدی که 4 سال قبل برای خرید کامیون نیشان دیزل از طریق روزنامه های کثیرالانتشار ثبت نام کرده

می‌گوید 21 میلیون تومان پول دادم که نیشان دیزل را از سایپا تحویل بگیرم اما وانگ دانگ تحویل‌مان دادند. وقتی شروع به کار کردیم دیدیم کشش ندارد و از سال 84 تا به حال 3 مرتبه موتور تعمیر کرده‌ام همان سرویس اول که کامیون را تحویل گرفتم گیربکس را عوض کردم و تا به حالا 8 بار گیربکس تعمیر کرده‌ام به خاطر سیم کشی یک سال کامیون خوابیده هر روز یک جای سیم کشی آتش می‌گیرد.

وی با اعلام اینکه ماشین را 86 میلیون تومان خریده‌است؛ می‌گوید: کارشناس قیمت وانگ دانگ را 12 میلیون تومان اعلام کرده و حق هم دارد چون امروز که تعمیر کنیم فردا خراب است.

حمیدی در حالی که دستش را زیر گلوش گذاشته در بین رانندگان فریاد می‌زند: آقا به اینجام رسیده از قول من به آقایون سایپایی بگویید هر چه پول دادم مال خودتون، حالا 10 میلیون تومان بدید یک پیکان بخرم برم مسافرخشی، کامیون سواری را به برکت شما نخواستیم.

محمدی تقی مسکین برگه شمارمگذاری و نامه سایپا را نشان می‌دهد و می‌گوید: کارخانه سایپا در برگه معرفی به شمارمگذاری کامیون را نیشان دیزل ژاپن معرفی کرده اما وقتی رفتیم شمارمگذاری و 2 ماه بعد که کارت خودرو در کارخانه هاپمان آمد رویش نوشته شده بود کامیون وانگ دانگ.

وی با اعلام اینکه حق بارگیری وانگ دانگ 15 تن است می‌گوید: سایپا دیزل حق بارگیری را 45 تن و راهنمایی رانندگی 40 تن اعلام کرده است به دلایل فوق به دادگاه شکایت کردیم و پس از رای به مدارک یک جمله به ما گفتند، این مصداق بارز کلاه برداری است و رای را به نفع ما دادند.

مسکینی با اعلام این که تصور کنید قرارداد خرید پژو سواری ببندید اما پژو آردی تحویل بگیرید گفت: هر کس در هر مقامی که باشد چنین معامله‌ای را نه تنها انسانی بلکه شرعی و اخلاقی نیز نمی‌داند به ویژه آنکه این قرارداد از بیخ و بن باطل است.

زیرا براساس عقود اسلامی نمی‌توان یک کالایی را نام برد و کالای دیگری را تحویل داد.

ولی مشیری اهل انزلی است و فریاد می‌زند که بیچاره‌مان کرده‌اند و می‌گوید: ما را مجبور کرده‌اند که وانگ دانگ را سالی یک میلیون و 800 هزار تومان بیمه کنیم و برای این مساله 7 چک به همین مبلغ گرفته‌اند اما جالب اینجاست که همین کامیون را با قیمت 600 هزار تومان در هر بیمه‌ای که اراده کنیم بیمه می‌کنند تازه تضمین هم نمی‌خواهند.

وی با اعلام اینکه برای تضمین بیمه که هر سال به همین شرکت طرف قرارداد خاص مراجعه کنیم یک چک 68 میلیون تومانی ضمانت گرفته‌اند، می‌گوید: هر سال مجبور هستیم از هر گوشه ایران که زندگی می‌کنیم به تهران بیاییم و از همین شرکت خاصی کارت بیمه را بگیریم و معلوم نیست چه کسی در این معامله صاحب نفع است و چه قدرتی دارد که هزاران راننده کامیون را از سراسر کشور به یک دفتر خاص می‌کشاند.

یکی دیگر از رانندگان می‌گوید: سه سال است کامیون را تحویل گرفته‌ام و 7 بار موتور تعمیر کرده‌ام که 5 بار شامل گارانتی شده و 2 بار هم آزاد تعمیر کرده و هر بار حدود 2 میلیون و 800 هزار تومان خرج کرده‌ام چندین بار سیم‌کشی ماشین آتش گرفته است شیشه جلو می‌شکند و تکه‌های آن به یک باره توی سر و صورت راننده پاشیده می‌شود درحالی که اگر شیشه شکست باید همانجا ثابت بماند اتاق کامیون زنگ زده زیر بدون آستر و زیر کار رنگ زده‌اند، گیربکس با موتور همخوانی ندارد و خلاصه کلام پول داده‌ایم و سرطان خریده‌ایم.

یکی دیگر از رانندگان که حاضر نیست نامش را بیاوریم نامه کارشناسی دادگاه اسلام آباد غرب را نشان می‌دهد و از روی اظهار نظر کارشناسی چنین می‌خواند: کامیون وانگ دانگ چینی برای اولین بار در ایران عرضه شده ساخت چین و از طریق گمرک بندر عباس وارد ایران شده است از نظر بین‌المللی فاقد استاندارد جاده‌ای است و در سطح کشور جزو خودروهای حادثه خیز شناخته می‌شود.

کاربرد این خودرو کشنده نیست موتور وانگ دانگ در سال‌های 1965 تا 1975 میلادی در آمریکا تولید به دلیل کیفیت پایین از رده خارج شده است تا اینکه کشور چین آن را خریداری کرده و به جای ارتقای سطح کیفیت آن را کاهش داده است.

در ادامه گزارش دادسرای اسلام آباد آمده است: کشور چین به دلیل کارایی پایین این موتور، آن را به روی اتاق جدید نصب و نام آن را وانگ دانگ T 300 گذاشته و برای اولین بار به ایران صادر کرده است.

در ادامه گزارش دادسرای اسلام آباد غرب آمده است: وارد کننده ایرانی، وانگ دانگ را با نام و آرم جعل وارد کرده و فروخته که این مصداق عوامفریبی و استفاده از آرم شرکت‌های معتبر است.

یکی دیگر از مالکان خودرو که وی نیز مایل نیست نامش برده شود می‌گوید: مصرف سوخت وانگ دانگ در جاده‌های معمولی و در اصطلاح کفی به ازای هر 100 کیلومتر 50 لیتر گازوئیل و در سربالایی‌ها 70 لیتر است در صورتی که کامیون‌های دیگر 27 تا 30 لیتر سوخت مصرف می‌کنند.

راننده دیگری نیز می‌گوید: وانگ دانگ در جاده تعادل ندارد و به نظر می‌رسد که لاستیک‌هایش پنجر شده و این برای رانندگی بسیار خطرناک است.

وی با اعلام این که هر چرخ وانگ دانگ 20 پیچ دارد می‌گوید: پیچ این چرخ‌ها باز نمی‌شود و برای اولین بار

که خواستم لاستیک را عوض کنم مجبور شدم به شهر بروم و دستگاه جوش بیاورم تا پیچ را حرارت داده و بتوانم باز کنیم. مثل گوشت قربانی شده‌ام ده‌ها راننده که هر یک به اندازه یک مثنوی درددل دارند هر لحظه مرا به طرف خود می‌کشند تا از دردهایشان بگویند گاهی با یکدیگر بر سر اینکه کدام اول صحبت کند یا اینکه در میان حرف یکدیگر وارد نشوند جر و بحث می‌کنند دیگر حرف‌ها تکراری شده اما همه در یک معنا متفق‌القول هستند و آن اینکه کامیون وانگ دانگ بدبخت‌شان کرده است. تصمیم می‌گیرم از جمع رانندگان بیرون بیایم که یکی از رانندگان می‌گوید: وانگ دانگ بدبخت‌مان کرده است هر چه در می‌آوریم خرج خودش می‌کنیم مثل آدم‌های معتاد شده‌ایم که وسایل خانه را می‌فروشیم و خرج کامیون صفر کیلومتر می‌کنیم، فقط همین مانده که زندگی‌مان را هم از دست بدهیم. گزارش از کوروش شرفشاهی

کارگران ITI باز هم تجمع کردند

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 9 آذر 88 آمده است: جمعی از کارگران کارخانه صنایع مخابراتی راه دور ایران (ITI) صبح امروز به منظور پیگیری خواسته‌های خود برای چندمین بار در مقابل استانداری فارس تجمع کردند. این کارگران در تماس با گروه کارگری خبرگزاری کار ایران، اعلام کردند که هدف از این تجمع پیگیری 11 ماه مطالبات معوقه و مشخص شدن وضع کارخانه است. کارگران می‌گویند در حالی که به آنها وعده داده شده است تا با اجرای قانون مشاغل سخت و زیان‌آور کارگران دارای 20 سال سابقه بازنشسته شوند؛ ادراه تامین اجتماعی استان فارس با این موضوع مخالفت می‌کند. به‌گفته کارگران در صورت اجرای این قانون حداقل تکلیف 300 نفر از کارگران صنایع مخابراتی راه دور ایران با بازنشسته شدن مشخص خواهد شد. در ماه‌های اخیر این چندمین بار است که کارگران صنایع مخابراتی راه دور ایران در اعتراض به تعطیلی کارخانه و دریافت نکردن مطالبات خود در مقابل استانداری تجمع می‌کنند. این در حالی است که پیشتر مسوولان استانی به کارگران صنایع مخابراتی راه دور ایران نسبت به برگزاری تجمع‌های کارگری هشدارهایی داده بودند. پایان پیام

مدیر کل روابط عمومی سازمان تامین اجتماعی در گفت و گو با ایلنا: ذبیحی راهی ژنو شد

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 9 آذر 88 آمده است: مدیرکل روابط عمومی امور بین المللی سازمان تامین اجتماعی از حضور مدیرعامل این سازمان در اجلاس اتحادیه بین المللی سازمان های تامین اجتماعی در ژنو خبر داد. ابراهیم دربانیان در گفت و گو با خبرنگار ایلنا افزود: علی ذبیحی مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی به همراه صابری معاونت فنی و درآمد در این اجلاس حاضر شده اند. او در پاسخ به این سوال که آیا با توجه به سه جانبه بودن سازمان تامین اجتماعی نمایندگانی از گروه کارگری و کارفرمایی نیز در این اجلاس حاضر شده اند گفت: خیر فقط مدیرعامل و معاونت فنی به این اجلاس رفته اند. دفتر اتحادیه بین المللی سازمان های تامین اجتماعی (ISSA) در ژنو (پایتخت سوئیس) است این اتحادیه یکی از زیر مجموعه های سازمان جهان کار (ILO) است. با توجه به وجود چند سازمان مرتبط با تامین اجتماعی در کشور معمولاً از هر کشوری چند هیات در این اجلاس شرکت می کنند مثلاً از ایران می توان به سازمان تامین اجتماعی و سازمان بازنشستگی کشور اشاره کرد. پایان پیام

خبازها با اشاره به عدم همسان سازی مستمری ها:

آقای مدیرعامل تامین اجتماعی، قانون بودجه برای يك سال است

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 9 آذر 88 آمده است: رئیس کانون کارگران بازنشسته تامین اجتماعی استان تهران گفت: برای روشن شدن اینکه مستمری بازنشستگان این سازمان طبق قانون و دستور رئیس‌جمهور انجام نشده است اسکن مدارک مربوط را به رسانه‌ها می‌دهیم. علی اکبر خبازها در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزود: هر فرد عادی هم می‌داند که قانون بودجه برای یکسال

است بنابراین از آقای مدیر عامل که دکتر هستند انتظار است که این موضوع را درک کنند اما برای تفهیم بهتر این مدارک را منتشر می‌کنم.

وی همسان‌سازی مستمری بازنشستگان تامین اجتماعی را دستور رئیس‌جمهور و قانون مصوب مجلس عنوان کرد و اظهار داشت: مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی یا از قانون اطلاعی ندارد و یا اینکه می‌خواهد دستور رئیس‌جمهور را اجرا نکند.

خبازها با بیان اینکه مدیرکل سابق دفتر مدیر عامل تامین اجتماعی که هم اینک معاون اقتصادی سازمان است تمامی نامه‌های مربوط به همسان‌سازی مستمری بازنشستگان را که از سوی معاون اول رئیس‌جمهور و رئیس مجلس به مدیر عامل سازمان ارسال می‌شود را بدون پاسخ دادن بایگانی می‌کند گفت: از کسی که یکبار از یک پست معمولی در وزارت اقتصاد و دارایی به این مقام برسد جز این انتظاری نیست.

او با انتقاد از اینکه کارشناسان زبده سازمان تامین اجتماعی مورد بی‌مهری قرار می‌گیرند و از آنها در پست‌های مدیریتی استفاده نمی‌شود، تصریح کرد: افرادی حتی اگر نیت خیر هم داشته باشند ولی کارشناس نباشند نتیجه کار آنها زیان مردم و کاهش عملکرد مثبت دولت است.

خبازها با اشاره به اینکه از اجرای سیاست دولت مبنی بر عدالت‌محوری و مهرورزی از سوی مدیر عامل تامین اجتماعی ناامید شده‌ایم، افزود: از رئیس‌جمهور و وزیر رفاه و تامین اجتماعی انتظار رسیدگی عاجل داریم.

رئیس کانون کارگران بازنشسته تامین اجتماعی گفت: به نظر من خود آقای رئیس‌جمهور هم به عملکرد بد مدیر عامل تامین اجتماعی واقف شده است چراکه آمدن یار نزدیک رئیس‌جمهور به وزارت رفاه و تامین اجتماعی دلیلی بر این مدعاست.

خبازها تصریح کرد: چطور در اتاق مدیر عامل تامین اجتماعی 8 ماه برای رسانه‌ها و شرکای اجتماعی بسته بود اما با آمدن آقای محصولی به وزارت رفاه، یکبار آقای مدیر عامل پاسخگو شده‌اند.

پایان پیام

دویست و هفتاد تالاب ایران به دلیل سوء مدیریت سه وزارتخانه خشک شدند

سایت دولتی حیات در تاریخ 9 آذر 88 نوشت: معاون محیط طبیعی سازمان محیط زیست گفت: 270 تالاب ایران بر اثر فعالیت‌های 3 وزارتخانه تبدیل به نمک زار شده است. محمدباقر صدوق در گفتگو با خبرنگار حیات، با انتقاد شدید از وزارت نفت، راه و ترابری و وزارت نیرو اظهار داشت: متأسفانه به دلیل فعالیت‌های این وزارتخانه‌ها 270 تالاب کشور خشک شده‌اند که این برای کشور فاجعه است. وی در ادامه افزود: یکی از عمده تخریب‌های محیط زیست مربوط به سدسازی است که راه ورود آب به دریاچه‌ها و تالابها نداده و منجر به تخریب گسترده رودخانه و تالاب‌های کشور شده است. وی گفت: وزارت نفت هم هر جا که صلاح دانسته خط لوله عبور داده است در حالی که قبلاً سازمان محیط زیست مناطق حفاظت شده و حساس را به آنها اعلام کرده است.

ایران خودرو: شرکت مهر کام پارس

افزایش ساعت کار، دستمزدهای پرداخت نشده کارگران!

بنا به خبر دریافتی، جمعی از فعالین خودروکار در تاریخ 9 آذر 88، آمده است: زمان کاری در شرکت مهر کام پارس ایران خودرو، که قبلاً 3 شیفت 8 ساعته بود، اخیراً بنا به دستور کیانمهر مدیر جدید مهر کام پارس، به دلیل افزایش تولید و با استفاده از همان تعداد کارگران سابق، به 2 شیفت کاری 12 ساعته تغییر داده‌اند! با اجرای این تصمیم ضد کارگری کیانمهر، عملاً روزی 4 ساعت به زمان کاری کارگران افزوده شده است. در جواب اعتراض کارگران به افزایش ساعت کار، کیانمهر گفته است 15 درصد به مبلغ آکورد (حق بهره‌وری) کارگران اضافه خواهد شد. قابل توجه است که میانگین دریافت آکورد هر کارگری حدود 60 هزار تومان است که 15 درصد افزایش آن در ماه میشود 9 هزار تومان!! این یعنی افزایش بیش از 100 ساعت کار کارگران در ماه در ازای مبلغ 9 هزار تومان دستمزد! تازه اگر دستمزد هم بموقع پرداخت شود، که نمیشود! علاوه بر این، حق آکورد کارگران مربوط به 4 ماه گذشته؛ اردیبهشت، خرداد، تیر و مرداد بدلیل دزدی سرمایه داران و عوامل کارفرما تاکنون پرداخت نشده است. کیانمهر با گستاخی به کارگران معترض گفته است: این طلب شما مربوط به دوره زرکش مدیر سابق است، تا ببینیم چکار میکنیم! همچنین دستمزدهای مهر ماه کارگران در ماه پیش با بیش از 20 روز تاخیر پرداخت شد. در مقابل این تاخیر کارگران با افزایش ضایعات به اعتراض پرداختند. این تاکتیک اعتراضی کارگران نتیجه داد و دستمزدهای آبانماه بموقع و بسرعت به حساب کارگران واریز شد.

لازم به یادآوری است شرکت مهر کام پارس در برابر ایران خودرو متعهد است اگر روزانه قطعه‌های سفارشی ایران خودرو را با یک دقیقه تاخیر ارسال کند باید یک میلیون تومان خسارت به ایران خودرو بپردازد. حالا اگر کارگران فقط با یکروز اعتصاب کار را بخوابانند چه اتفاقی خواهد افتاد؟ روشن است کیانمهر و همدستانش بدجوری در مخمصه خواهند افتاد و ناچارند تسلیم خواسته‌های کارگران شوند! کارگران

مهر کام پارس نباید زیر بار این بردگی تمام عیار بروند. ساعات اضافی کار داوطلبانه کارگران باید با نرخ دو برابر دستمزد ساعات عادی کار پرداخت شود. امنیت شغلی، دستمزدهای مکفی مطابق با سطح تورم و نیازهای یک زندگی انسانی، بیمه بیکاری، لغو قراردادهای سفید امضا و یک طرفه پیمانکاری، حق تشکل و اعتصاب و 5 روز کاری 6 ساعته در هفته از جمله حقوق ابتدائی کارگران است.

شرکت مهر کام پارس با بیش از 4000 کارگر قراردادی سفید امضا و پیمانی با پایه دستمزدهای 264 هزار تومانی، هم اکنون در 2 شیفت 12 ساعته، واقع در جاده مخصوص کرج از جمله مراکز اصلی تولید سپر و داشبرد و دیگر لوازم جانبی اتومبیل میباشد. همچنین کیانمهر و همدستانش از باندهای نزدیک به احمدی نژاد قاتل میباشند.

رئیس اتحادیه آهن فروشان رشت خبر داد:

عدم تحقق 3ساله وعده رئیس جمهور برای پرداخت وامهای زودبازده

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 9 آذر 88 آمده است: رئیس اتحادیه آهن فروشان و آهنکاران رشت، گفت: بهرغم گذشت 3سال تاکنون به هیچ یک از اعضای این اتحادیه (طی مراحل قانونی) وام زودبازده اقتصادی پرداخت نشده که این خلاف وعده محموداحمدی نژاد است.

مهرداد ظهیری در گفتوگو با خبرنگار ایلنا در گیلان، اظهار داشت: تعداد اعضای اتحادیه آهن کاران و آهن فروشان شهر رشت 400 نفر است که از این تعداد 100 نفر آهن فروش هستند.

وی به تعداد بازرسی‌های انجام شده از واحدهای تحت پوشش این اتحادیه اشاره و خاطر نشان کرد: تاکنون بیش از 100 بازرسی از واحدهای تحت پوشش این اتحادیه با هدف کنترل و نظارت دقیق عملکرد اعضا صورت پذیرفته که بازرسان این اتحادیه با واحدهای بدون پروانه کسب برخورد قانونی می‌کنند تا از حقوق اعضای رسمی دفاع بشود.

رئیس اتحادیه آهنکاران و آهنفروشان شهر رشت به مهمترین مشکلات این اتحادیه اشاره و گفت: بهرغم گذشت 3سال و پیگیری‌های متعدد از طریق استانداری و سازمان بازرگانی گیلان و شهرداری رشت برای تحویل زمینی مناسب به مساحت 30 هکتار در خارج شهر برای احداث شهرک صنفی آهنکاران و آهنفروشان هیچ گونه همکاری با این اتحادیه به عمل نیامده است.

ظهیری مهمترین هدف از احداث این شهرک صنفی را رفع آلودگی‌های صوتی و مزاحمت‌ها برای شهروندان رشتی عنوان کرد.

وی ساخت این شهرک صنفی را بسیار ضروری دانست و اذعان داشت: شهرداری رشت هر روزه این آهن فروشی‌ها را تحت فشار برای نقل مکان قرار می‌دهد و از سویی دیگر ارگان‌ها و دستگاه‌های اجرایی همکاری‌های لازم را برای واگذاری زمین مورد نیاز به عمل نمی‌آورند که تداوم آن باعث بی‌رونی کسب و کار شده که غیر قابل توجیه است.

ظهیری همچنین از عدم تحقق وعده رئیس جمهوری برای پرداخت وام زود بازده اقتصادی به اعضای این اتحادیه خبر داد و بیان داشت: بهرغم گذشت 3سال و طی مراحل قانونی و تشکیل پرونده در بانک‌های عامل استان به هیچ یک از اعضای این اتحادیه وام زود بازده اقتصادی که در اولویت قرار دارند پرداخت نشده که این خلاف وعده محموداحمدی نژاد و بی عدالتی است.

وی در پایان اظهار امیدواری کرد که هر چه سریعتر این وعده از سوی مسوولان کشوری و استانی تحقق یابد تا ضمن چشیدن طعم عدالت باعث ایجاد کسب و کار و جلوگیری از تعطیلی بنگاه‌های زود بازده اقتصادی بشود.

پایان پیام

آخرین خبر از وضعیت پدram نصراللهی

امروز سه شنبه 10 آذر ماه پدram نصراللهی به دادگاه سندانج انتقال و پرونده نامبرده مورد رسیدگی قرار گرفت پدram در جریان محاکمه کلیه اتهامات وارده شده را به شدت رد کرد. با این حال قاضی پرونده برای وی قرار وثیقه 30 میلیون تومانی صادر کرده است. کمیته هماهنگی بار دیگر بر بی گناهی پدram تاکید نموده و از تمامی توان و امکانات خود جهت رهایی این یار و همراه عزیز استفاده خواهد کرد

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری
دهم آذرماه هشتاد و هشت

یادداشت؛

جشن بازنشستگی مدیرکل روابط عمومی سازمان تأمین اجتماعی

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 10 آذر 88 آمده است: طی یکی دو هفته اخیر موضوع برگزاری کنفرانس خبری مدیر عامل سازمان تأمین اجتماعی از جمله موضوعاتی بود که موجب تعجب بسیاری از خبرنگاران حوزه تأمین اجتماعی و اصحاب رسانه شد. در حالی که در 9 ماه گذشته تمامی تلاشهای خبرنگاران برای مصاحبه با مدیر عامل و حتی مدیران میانی این سازمان مردم نهاد به بن بست رسیده بود و در شرایطی که موضوع تغییر مدیر عامل و اساسنامه این سازمان از سوی وزیر رفاه و تأمین اجتماعی در مجلس شورای اسلامی به صراحت بیان شده بود برگزاری کنفرانس خبری مدیر عامل سازمان تأمین اجتماعی از سوی روابط عمومی این سازمان مفهومی جز این موضوع که مدیریت روابط عمومی این سازمان تلاش دارد تا با استفاده از قدرت رسانه‌هایی که تا دیروز هیچ توجهی هرچند ظاهری به آنها نمی‌شد امکانی برای ارائه گزارش عملکرد مدیر عامل و به گمان خود رفع موضوع تغییر وی ایجاد کند، غافل از این که ایشان دیر هنگام به یاد اصحاب رسانه که زمانی از آنها به عنوان بازوان فرهنگی سازمانها و نهادها یاد می‌شد افتاده است.

نحوه عملکرد مدیر کل روابط عمومی سازمان تأمین اجتماعی در طول بیش از یک سالی که در این سمت مشغول فعالیت بوده نشان داده که او مرد عبور دادن سازمان تأمین اجتماعی از بحران‌ها نیست به بیان دیگر نوع سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی‌های یک سال گذشته او نشان دهنده این موضوع است که مدیر روابط عمومی این سازمان با عملکردهای نابجا و اشتباه خود در عمل موجب ایجاد فضای بدگمانی، بی‌اعتمادی و گسترش شایعات در این سازمان شده است. ایجاد چندین وبلاگ اطلاع‌رسانی در شبکه اینترنت که از آن‌ها به عنوان پورتال گفتگوی کارشناسان تأمین اجتماعی یاد می‌شود و در بین مخاطبان و حتی کارکنان این سازمان گویا هوادارانی هم پیدا کرده‌اند می‌توان به عنوان دلیل و گواه این سخنان بیان کرد. البته برای بسیاری از اصحاب رسانه چنین عملکردی از سوی مدیرکل روابط عمومی سازمان تأمین اجتماعی که خود بیش از 31 سال در این سازمان خدمت کرده و بخش اعظم زندگی شغلی خود را در واحد روابط عمومی به عنوان معاون روابط عمومی این سازمان گذرانده و از سوی دیگر آشنایی به نسبت کاملی از فعالیت‌های ارتباطی و روابط عمومی دارد جای تعجب و شگفتی است.

در مهرماه سال گذشته و در روزهایی که شایعه برکناری ضیائی (مدیر عامل وقت سازمان تأمین اجتماعی) قوت گرفته بود خبر انتصاب ابراهیم دربانیان به عنوان مدیرکل روابط عمومی و امور بین‌الملل سازمان تأمین اجتماعی موجب خوشحالی بسیاری از اصحاب رسانه شد، در آن روزها بسیاری از خبرنگاران ابراز امیدواری می‌کردند که از این پس تعامل اصحاب رسانه با مدیران سازمان تأمین اجتماعی روندی مطلوب خواهد یافت اما روند حوادث و اتفاقات نشان داد که این موضوع عملی نخواهد شد.

در حالی که وقوع حوادثی چون تعطیلی روزنامه خورشید و انحلال موسسه آتیه و منحل شدن معاونت فرهنگی و اجتماعی سازمان تأمین اجتماعی و واگذاری تمامی وظایف این دو واحد منحل شده به عهده روابط عمومی سازمان تأمین اجتماعی نیازمند سیاست‌گذاری‌های جدید برای پر کردن خلأ به وجود آمده بود اما مدیریت روابط عمومی این سازمان فارغ از هیچ دغدغه‌ای تنها با ارسال اطلاعیه‌ای به واحد‌های اجرایی این سازمان خواستار ارجاع تمامی امور مربوط به این دو واحد منحل شده به روابط عمومی شد و این در حالی است که از همان ابتدا مشکلات هم در بخش درون سازمانی و هم در بخش بیرون سازمانی آغاز شده بود و رفته رفته می‌رود تا به مشکل غیر قابل حلی تبدیل شود، زیرا در حال حاضر مخاطبان این سازمان هیچگونه وسیله اطلاع‌رسانی در اختیار ندارند، نه هفته‌نامه آتیه‌ای وجود دارد و نه روزنامه خورشیدی که از اخبار و اطلاعات آن بهره‌مند شوند، البته شاید دوستان به انتشار هفته‌نامه تأمین اشاره کنند و به آن فخر بفرشند که آن هم نشان از ناآگاهی نسبت به کارکردهای اطلاع‌رسانی هر نشریه‌ای دارد.

به یاد دارم که القای این موضوع که نشریه تأمین می‌تواند نیازهای اطلاع‌رسانی این سازمان را مرتفع کند، ذبیحی مدیر عامل سازمان تأمین اجتماعی را بران داشته بود که در یکی از سخنرانی‌هایش بر افزایش تیراژ و درج مطالب بیرون سازمانی در این دو هفته‌نامه تأکید کند غافل از آنکه تأمین نشریه‌ای بیرون سازمانی است که به عنوان ضمیمه هفته‌نامه آتیه منتشر می‌شده و اصلاً مجوز انتشار ندارد و نمی‌تواند در بیرون سازمان توزیع شود و به گمان بسیاری از افراد حتی انتشار کنونی آن هم غیر قانونی است.

البته باید به این نکته هم اشاره کنیم که به دلیل نامشخص بودن وضعیت استخدامی خبرنگاران تأمین و نامشخص بودن وضعیت سردبیری آن و اعمال نظرات غیر کارشناسی از سوی مدیر روابط عمومی به منظور جلب نظر مدیر عامل و مدیران ارشد این سازمان و جلوگیری از درج انتقادات کارکنان سازمان این نشریه با عدم اقبال کارکنان سازمان تأمین اجتماعی مواجه شده است. در چنین شرایطی تجمیع سایر صندوق‌های بیمه‌ای نیز مزید علت شده و روابط عمومی این سازمان را در حالت سرگردانی قرار داده است، البته مدیر کل روابط عمومی به گمان این که میتواند چند هندوانه را بایک دست که آن هم دست روابط عمومی است بردارد سخت در تلاش است تا به نحوی توانمندی خود را نشان دهد تا به نحوی توانمندی خود را نشان دهد اما

غافل از این که چنین تجربه هایی باشکست مواجه بوده و به طور قطع و یقین او هم بدون کوچکترین موفقیتی جشن بازنشتگی خود را دیر یا زود بر گذار می کند. هر چند که شاید بسیاری از همکاران او معتقدند که این جشن باید همان سال قبل برای او گرفته می شد تا کارنامه قابل قبولتری از او در تاریخ روابط عمومی این سازمان به یادگار می ماند.

اطلاع رسانی صحیح و به موقع در عرصه زمانه ما به یکی از رموز موفقیت و پیشرفت در هر سازمانی تبدیل شده است، به اعتقاد کارشناسان حوزه ارتباطات نحوه عملکرد روابط عمومی نقش مهمی در ایجاد یا رفع بسیاری از بحران ها در یک سازمان دارد. در حالی که طی 9 ماه گذشته عدم اطلاع رسانی صحیح، مخفی کاری های بی دلیل و عدم توجه و پاسخگو نبودن به مشکلات و انتقادات مطرح شده از سوی اصحاب رسانه فضایی مه آلود را در نمای درونی و بیرونی این سازمان ایجاد کرده که به نظر می رسد جز با تغییر و تحول در مدیریت روابط عمومی این سازمان امیدی به اصلاح آن نمی توان داشت، هر چند که ارتقای اداره کل روابط عمومی وزارت رفاه و تامین اجتماعی به معاونت ارتباطات و امور بین الملل که یکی از مردان رسانه ای تیم محمود احمدی نژاد عهده دار مسولیت آن است می تواند نقطه قوت این وزارتخانه و به تبع آن سازمان تامین اجتماعی باشد و خلا اطلاع رسانی سازمان های زیر مجموعه را نیز پر کند اما این امر نیز جز با ایفای نقش ستادی وزارت رفاه و تامین اجتماعی میسر نخواهد شد.

آغاز بحران گاز با شروع فصل سرد

حیات نودر تاریخ 10 آذر 88 نوشت: کاهش دما دوباره زنگ خطر برای مصرف گاز را به صدا در آورده است. هر سال با آغاز فصل سرما، مشکل قطع گاز و هشدارهای کاهش مصرف تکرار می شود. هر چند که در فصل های گرم مسئولان به کرات از نبود مشکل در زمستان سخن می گویند و نسبت به تامین گاز مصرفی کارخانجات و بخش خانگی برای فصل سرما اطمینان خاطر می دهند. آمارهای رسمی شرکت ملی گاز ایران نیز از رشد 20 درصدی مصرف گاز بخش خانگی در هفته نخست آذر خبر داده است. به روال سال های گذشته؛ هشدارهای مسئولان نسبت به کنترل مصرف گاز آغاز شده است! جرائم مصرف بالاتر از الگو نیز در راه است. چندی پیش نیز وزیر نفت از صدور مجوز قطع گاز مشترکان پرمصرف خبر داد و گفت: گاز مشترکان پرمصرف در صورت عدم رعایت الگوی مصرف قطع خواهد شد. رشد مصرف گاز از سوی مشترکان در حالی صورت می گیرد که به گفته وزیر نفت شبکه گازرسانی به تناسب رشد مصرف، توسعه نیافته است. پیشتر میرکازمی پیش بینی کرده بود که زمان پیک مصرف گاز در زمستان امسال روزانه 200 میلیون مترمکعب کسری گاز داشته باشیم که به این ترتیب تلاش شده با ذخیره سازی سوخت مایع بخشی از این کسری جبران شود. وزیر نفت همچنین در اولین همایش ملی تامین، نگهداشت، انتقال و توزیع فرآورده های نفتی در تهران که هجدهم مهر ماه برگزار شد از ادامه بحران سرمایه گذاری در صنعت نفت خبر داد و گفت: 80 میلیارد دلار پروژه نیمه تمام در صنعت نفت وجود دارد. مقامات شرکت ملی گاز نیز از نیاز به 25 میلیارد دلار سرمایه گذاری در بخش گاز خبر دادند و گفتند در صورت عدم جذب سرمایه گذاری، از سه سال آینده پروژه گازی جدیدی به بهره برداری نخواهد رسید. علاوه بر بحران در جذب سرمایه گذاری و عدم بهره برداری از پروژه های جدید گازی، عملکرد ضعیف دولت نهم از عدم پیشرفت پروژه های ذخیره گاز نیز از دیگر مشکلات این صنعت است که شهروندان را با دشواری های عیدیه ای مواجه می کند.

رکود صنایع در ایران؛ بحران همچنان عمیق تر می شود

به نوشته جرس در تاریخ 10 آذر 88 آمده است: نشانگرهای رسمی و غیررسمی اقتصاد ایران بیانگر حالت هشدار در صنایع بزرگ و کوچک است و اوضاع به گونه ای است که برخی نهادها و چهره های نزدیک به دولت ابایی از به کار بردن واژه "بحران" برای توصیف حال و روز حاکم بر صنایع ندارند. بنابر گزارشها، اغلب صنایع داخلی اکنون با ظرفیتی میان 30 تا 40 درصد فعالیت می کنند و نگرانی عمده تحلیل گران اقتصادی این است که گسترش تحریم های اقتصادی از سوی شورای امنیت سازمان ملل و تداوم نابسامانی سیاسی و مدیریتی در داخل، طیف وسیع تری از صنایع کشور را به مرز ورشکستی بکشاند. گزارش تکان دهنده

مضمون آخرین گزارش بانک مرکزی را می توان اعترافی تکان دهنده نسبت به اوضاع صنعتی کشور تعبیر کرد. این گزارش به صراحت از تعبیر بحران برای صنایع استفاده کرده و بر مبنای داده های خود از کاهش 34 درصدی سرمایه گذاری بر اساس جوازهای تاسیس واحدهای صنعتی، کاهش 45 درصدی تعداد جوازهای تاسیس واحدهای صنعتی، کاهش 8/6 درصدی تعداد پروانه های بهره برداری از واحدهای صنعتی و کاهش

7/44 درصدی اشتغال بر اساس جواز تاسیس واحدهای صنعتی به شدت ابراز نگرانی کرده است. گزارشهای تازه تری هم در تایید بحران صنعتی ایران از سوی برخی کارشناسان ارایه شده که نشان از تعدیل نیروهای شاغل از سوی صاحبان صنایع بزرگ طی 6 ماه اول سال 88 دارد. بحران چند شاخه

درباره دلایل نابسامانیهای صنعتی ایران تحلیل های متفاوتی مطرح شده است. عده ای این نابسامانی های اقتصادی را زخمی مزمن می دانند که هر از گاهی سرباز می کند. عده ای آن را به دلایل بیرونی مانند رکود اقتصاد جهانی و پایین آمدن قیمت نفت نسبت می دهند، عده ای واردات بی رویه و ناتوانی صنایع داخلی از رقابت را موثر در بحران صنعتی می دانند و عده ای هم تحریم های اقتصادی و انزوای بین المللی را عامل بی ثباتی صنعتی ارزیابی می کنند. با این حال تمام این تحلیل ها از این جهت که به دولت نقش محوری در ثبات بخشی یا بی ثبات کردن اقتصاد می دهند با یکدیگر مشترکند

تیم بی کاپیتان و طرحی های نافرجام

دولت احمدی نژاد تاکنون تمام هشدار های مربوط به بحران اقتصادی را غیرواقعی و زاینده ذهن مخالفانی خوانده که می خواهند توان مدیریت او را زیر سوال ببرند، با این حال تغییرات پیاپی تیم اقتصادی دولت گویای آن است که وی علیرغم تلاش برای عادی جلوه دادن شرایط نسبت به بحرانی بودن اوضاع آگاهی دارد. ریاست بانک مرکزی در دوران او سه بار تغییر کرده و "داوود دانش جعفری" نیز که سکان وزارت اقتصاد را در آغاز دولت نهم به دست داشت، در سال 87 به دلیل اختلاف هایش با احمدی نژاد ناچار به کناره گیری شد. بی ثباتی تیم اقتصادی احمدی نژاد صدای اعتراض انبوهی از کارشناسان را حتی در کمپ محافظه کاران بلند کرده و افرادی نظیر "الیاس نادران" به تیم اقتصادی دولت به خاطر شلختگی و نداشتن کاپیتان خرده می گیرند.

دولت برای پاسخ دادن به انتقادهای پیرامون اوضاع اقتصادی از سال 84 طرح "حمایت از بنگاه های زودبازده" را به اجرا درآورده است.

طرحی که تا سال 87 حدود 19 هزار میلیارد هزینه به همراه داشته و علیرغم هزینه های سرسام آورش دست کم نزدیک 38 درصد انحراف از اهداف داشته است. این طرح قرار بود به عنوان يك محرك اقتصادي با اعطای تسهیلات بانکی به صنعت کاران منجر به افزایش اشتغال شده و از ورشکستگی برخی واحدهای تولیدی جلوگیری کند اما اکنون آمار نشان می دهد این طرح در رسیدن به اهدافش عملاً ناکام بوده است. بسیاری از کسانی که در طول سالهای گذشته با هدف تاسیس بنگاه های کوچک تسهیلات بانکی دریافت کرده اند قادر به بازپرداخت وام های خود نیستند و بنگاه های صنعتی بزرگ نیز همین مشکلات را در مقیاسی به مراتب بزرگ تر تجربه می کنند.

دولت برای خروج از این وضعیت سیاست بخشودگی جریمه های بانکی و استمهال دیون را به اجرا درآورده و وزیر صنایع و معادن نیز با دفاع از این سیاست ها خود را منجی اقتصاد معرفی کرده است اما کارشناسان می گویند که سیاست های انقباضی پولی و مالی دولت طی چند سال گذشته عامل اصلی رکود کنونی اقتصاد بوده و نمی توان با تزریق نقدینگی های اندک و مهلت به صنعت کاران بدهکار این رکورد را مرتفع کرد.

شوک پیش رو

سال گذشته که اقتصاد جهانی نقطه اوج يك بحران کم سابقه مالی و اقتصادی را تجربه می کرد، محمود احمدی نژاد در يك برنامه تلویزیونی مدعی شد که سقوط قدرت های جهانی نزدیک است و از این به بعد او و دولتش باید خود را برای مدیریت جهان با شیوه هایی اسلامی آماده کنند. آمار اکنون نشان دهنده خروج تدریجی اقتصاد جهانی از بحران است ولی کارشناسان نسبت به تداوم رکود اقتصادی ایران هشدار می دهند.

دوری ایران از مناسبات مالی جهانی در کنار قیمت نسبتاً بالای نفت عاملی بود که احمدی نژاد را نسبت به سرپانگه داشتن اوضاع اقتصادی در شرایط رکود جهانی امیدوار کرده بود اما افت نسبی قیمت نفت و تشدید تحریم های بین المللی علیه جمهوری اسلامی به سخت تر شدن شرایط برای صاحبان صنایع در ایران منجر شده است. بانک های معتبر در این سو و آن سوی دنیا از پذیرش مشتریان ایرانی پرهیز می کنند و سازندگان قطعات یدکی و تجهیزات صنعتی نیز تمایلی برای فروش محصولات خود به ایران ندارند.

نگرانی تحلیل گران این است که گسترش موج تحریم ها طی ماه های آینده شرایط سخت تری را به صاحبان صنایع در ایران تحمیل کند.

قدرت های جهانی تهدید کرده اند در صورت ناکامی در دست یافتن به مصالحه ای هسته ای با جمهوری اسلامی تحریم هایی هوشمند را به اجرا خواهند گذاشت و ایالات متحده نیز تحریم شرکت های واردکننده سوخت به ایران را در دستور کار قرار داده است.

پیش بینی می شود تنها در صورت تحریم بنزین به ایران، بسیاری از صاحبان صنایع قدرت به حرکت درآوردن چرخهای کارخانه های خود را از دست بدهند

ریزش حامیان

اصرار بر اجرای طرح چالش برانگیز "هدفمند کردن یارانه" در شرایط رکود اقتصادی دیگر عاملی است که به نگرانی ها درباره تشدید بحران اقتصادی دامن زده است.

بسیاری از کارشناسان اجرای این طرح در شرایط کنونی را همچون نوشاندن زهر به بدن بیمار می دانند و معتقدند موج تومی که در اثر اجرای این طرح ظاهر می شود ریسک سرمایه گذاری را به مراتب بالاتر برده و به از دست رفتن فرصت های شغلی بیشتری منجر خواهد شد.

بالا رفتن نرخ بیکاری و ریسک سرمایه گذاری احتمالاً نارضایتی عمومی از عملکرد دولت احمدی نژاد را به شکل قابل ملاحظه ای افزایش خواهد داد. دولت او اکنون تحت فشارهای شدید سیاسی از جانب مخالفان اصلاح طلب قرار دارد و گروه های کثیری از طبقه متوسط و مرفه جامعه نسبت به رویکردهای این دولت ابراز نگرانی کرده اند. شیوع موج جدیدی از تورم و بیکاری می تواند به ریزش حامیان دولت در میان حاشیه نشینان و طبقات فرودست منجر شود. انبوه کارگرانی که شغل خود را در اثر رکود اقتصادی از دست می دهند احمدی نژاد را قهرمان فقرا در میان اغنیا تلقی نخواهد کرد.

در واکنش به مخالفت مجلس با تصویب طرح جلوگیری از تعطیلی کارخانه ها؛

استدلال نمایندگان غلط بود

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 10 آذر 88 آمده است: عضو سابق شورای عالی کار با بیان اینکه مطابق قانون وظیفه اداره بنگاه های تولیدی در زمان بحران به دولت سپرده شده است، گفت: نمایندگان مجلس بی جهت از تصویب کلیات طرح جلوگیری از تعطیلی کارخانه ها جلوگیری کردند. علی اصغر برشان، دبیر اجرایی خانه کارگر اصفهان در گفتگو با ایلنا؛ با یادآوری اینکه مطابق قانون کار دولت موظف است تا در شرایط ویژه کارخانه را به حساب کارفرمای اصلی اداره کند، گفت: در حال حاضر نیز اداره واحدهای بحران زده بسیاری با تصویب کمیسیون کارگری استانداری ها به طور موقت به هیات نظارت بر صنایع سپرده شده است.

وی افزود: این استدلال که دخالت یک شورای دولتی در امور واحدهای تولیدی بحران زده نقض خصوصی سازی است گفت: در قانون نیز بر رعایت حرمت مالکیت تاکید شده است، اما در همین قانون بر حفظ و تامین منافع گروه ها غیرمالک نیز تاکید شده است.

دبیر اجرایی خانه کارگر اصفهان با استناد به فصل هفتم قانون کار گفت: به موجب مفاد این فصل چنانچه اختلاف میان کارگر و کارفرما منجر به توقف فعالیت کارخانه شود، دولت مجاز است تا کارخانه را تا پایان اختلاف به طور موقت و به حساب کارفرما اداره کند.

به اعتقاد این فعال کارگری در کشورهای موفق در زمینه خصوصی سازی نیز هیچ کاخانه یا موسسه ای بدون نظارت به بخش غیردولتی واگذار نمی شود و دولت همواره آماده است تا در شرایطی ویژه به منظور حفظ منافع عموم کارخانه را اداره کند.

برشان افزود: استدلال نمایندگان در خصوص مخالفت با تصویب کلیات لایحه جلوگیری از تعطیلی بنگاه های خصوصی منطقی و پذیرفتنی نیست، زیرا در سال های اخیر اداره کارخانه های خصوصی شده بسیاری به دلیل بحران کارگری ابتدا به طور موقت به دولت سپرده شد و چون بحران حل نشد از مالک و کارفرمای خصوصی سلب مالکیت شد.

برشان تاکید کرد: با این استدلال که چون اصل 44 ابلاغ شده است نباید در امور واحدی جلوگیری کرد، نمی توان از نظارت بر فعالیت واحدهای بخش خصوصی جلوگیری کرد.

پایان پیام

توسط محمود احمدی نژاد صادر شد:

حکم انتصاب صادق محصولی به عنوان وزیر رفاه و تامین اجتماعی

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 10 آذر 88 آمده است: محمود احمدی نژاد، رئیس جمهور با استناد اصول هشتاد و هفتم و یکصد و سی و سوم قانون اساسی و با عنایت به رای اعتماد مورخ 24/8/88 مجلس شورای اسلامی حکم انتصاب صادق محصولی را به عنوان وزیر رفاه و تامین اجتماعی صادر کرد.

به گزارش ایلنا، متن کامل حکم رئیس جمهور به شرح زیر است:

جناب آقای صادق محصولی

سلام علیکم

به استناد اصول هشتاد و هفتم و یکصد و سی و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و با عنایت به رای اعتماد مورخ 24/8/1388 مجلس شورای اسلامی، جناب عالی به سمت "وزیر رفاه و تامین اجتماعی" منصوب می شوید.

اینک که در آستانه دهه چهارم از حیات پربار جمهوری اسلامی، دوران جدیدی از زندگی پرافتخار ملت ایران آغاز شده است، به موازات مسئولیت های روزافزون انقلاب اسلامی در عرصه های ملی و بین المللی، دولت

برآمده از رای مردم شریف، آگاه و متعهد ایران، نقش و تکلیف سنگین تری بر عهده گرفته است. دولت، امروز باید عمیق تر، آگاه تر پرنشاط تر و موثرتر از گذشته، در همه عرصه ها حضوری عزت دار و الهام بخش داشته باشد و از منافع ملی و آرمانی نظام ولایی در بالاترین سطح صیانت نماید. از جنابعالی انتظار می رود که در مسیر تحقق اهداف نظام اسلامی و از آن جمله گسترش عدالت، مهر ورزی و خدمت رسانی در سراسر کشور، اداره امور وزارتخانه و مسئولیتی که در برابر هیئت دولت بر عهده دارید، مساعی لازم را به کار برده و از همه ظرفیت های مادی و معنوی و به ویژه همکاری صاحب نظران، اندیشمندان و کارشناسان ارجمند حداکثر استفاده را به عمل آورید. توفیقات شما را در سایه توجهات حضرت ولی عصر (عج) از درگاه خداوند سبحان مسئلت دارم. پایان پیام

هیات مدیره با رئیس جمهور مطرح کرد؛

تختی مدیر عامل از مصوبات هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 10 آذر 88 آمده است: دکتر طریقت نایب رئیس هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی و دکتر حسن زاده عضو هیات مدیره سازمان در نامه ای به رئیس جمهور که ریاست شورای عالی تامین اجتماعی را بر عهده دارد از قانون گریزی مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی انتقاد کرده و خواستار دستور رئیس جمهور به ذبیحی برای تمکین به مصوبات هیات مدیره شدند. به گزارش ایلنا، در این نامه که به تاریخ 3/9/88 برای رئیس جمهور نگاشته شده آمده است: احتراماً همانگونه که استحضار دارند ماده 17 قانون ساختار نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی با نگاه پیشگیری از وقوع «تعارض منافع» به موجب بندهای «ب» و «ج» مدیر عامل را فردی خارج از هیات مدیره و مجری تصمیمات آنها تعیین نموده و در اساسنامه سازمان تامین اجتماعی که در تاریخ 26/3/87 به تصویب هیات محترم وزیران رسیده و در مورخ 22/8/88 ابلاغ شده است با هدف تفکیک سیاستگذاری از اجرا، شرح وظایف آنان را در مواد 13 و 15 تعیین نموده است.

در روزهای پایان سال 1387 و در آغاز به کار هیات مدیره ما با هدف عبور از شرایط گذار اساسنامه قبلی به رویکرد جدید به استناد تبصره ذیل بند «خ» اختیارات بندهای «چ» و «ذ» به مدیر عامل محترم سازمان تفویض گردید از آن جایی که این تفویض رافع مسوولیت هیات مدیره نبوده و عملکرد چند ماهه ایشان نشان از به هم ریختی موسسات تابعه در عین عدم انجام تکالیف اصلاحی در موسساتی که نیازمند به اصلاح هستند، ناهماهنگی، اقدامات غیر کارشناسی، عدم مشورت و... داشت که شرح آن طی رونوشت نامه شماره 177/1101 مورخ 21/7/88 به استحضار جنابعالی و سایر اعضای محترم شورای رسید پس از درخواست های مکرر، مراتب سلب اختیارات تفویض در هزار و یکصد و بیست و نهمین جلسه هیات مدیره تصویب و از تاریخ 31/6/88 اختیارات ملغی الاثر اعلام شد.

موارد تختی مدیر عامل محترم از مصوبات هیات مدیره طی دو مرحله به ریاست محترم هیات مدیره منعکس گردید که منجر به صدور نامه های شماره 198/1101 مورخ 11/8/88 و 214/1101 مورخ 20/8/88 مبنی بر لازم الاجرا بودن مصوب و دعوت ایشان به رعایت قوانین و مقررات شد. متأسفانه قانون گریزی نامبرده ادامه پیدا کرد و در اقدامی تعجب برانگیز ضمن تشکیل مجمع عمومی موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی در مورخه 17/8/88 به طور صوری، اقدام به توقف کلیه فعالیت های آن نمودند و در واقع موسسه را منحل کردند.

این امر در شرایطی صورت می گیرد که موسسه موصوف پس از 16 سال کارکرد در حوزه های اجتماعی به گونه ای که از فصلنامه آن عنوان برند سازمان یاد شده و مرجع بسیاری از مقالات پژوهشی در کشور است به عنوان مرکزی مستقل عمل کرده که در راستای تحقیقات بنیادی و قلمرو تامین اجتماعی و جلوگیری از تورش در تحقیقات، این افتخار را دارد که قانون ساختار نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی، آیین نامه بیمه روستاییان و عشایر و... از محصولات این نهاد پژوهشی است.

بر اساس بند «ر» تبصره «1» امور اقتصادی برنامه و بودجه سال 1388 مصوب شورای عالی به سازمان تکلیف نموده است نسبت به اصلاح ساختار حقوقی و مالی موسسه به منظور تبدیل وضعیت آن به پژوهشگاه تامین اجتماعی تحت نظر هیات مدیره سازمان اقدام نماید. پرواضح است که انحلال آن و قرار گرفتن در زیر مجموعه مدیر عامل به عنوان یک اداره کل مصداق عینی تعارض منافع بوده و به جز دوختن لباس کارشناسی برای نقطه نظرات مدیران مشکلی از سازمان تامین اجتماعی را حل نخواهد کرد. موضوع انحلال در جلسه مورخ 24/8/88 هیات مدیره مطرح و منجر به صدور بند 2 مصوبه هزار و یکصد و چهل و دومین جلسه هیات مدیره شد اما متأسفانه عدم توجه ایشان به رعایت قوانین و مقررات ادامه دارد.

در خاتمه به منظور جلوگیری از عمیق تر شدن بحران و پیشگیری از بروز تنش بیشتر در سازمان، خواهشمند است دستورات لازم در خصوص تمکین مدیر عامل محترم به مصوبات هیات مدیره و رعایت قوانین صادر فرمایند قبلاً از بدل عنایت جنابعالی کمال تشکر را داریم.

بنا بر این گزارش رونوشت این نامه برای اعضای شورای عالی تامین اجتماعی، ریاست هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی، اعضای هیات مدیره سازمان و ریاست هیات نظارت بر سازمان تامین اجتماعی ارسال شده است.
پایان پیام

گزارشی از وضعیت کارخانه نساجی غرب کرمانشاه

کارخانه نساجی غرب در محور کرمانشاه - بیستون واقع است که در دوران رژیم گذشته تاسیس شده و یکی از قطب های مهم اقتصادی استان، محسوب می شد. در این کارخانه حدود 1600 کارگر در بخش های مختلف تولیدی کار می کردند. اما در سال های بعد به دلایل مختلف این تعداد به 400 نفر رسید و 6 سال پیش این کارگران نیز به بهانه تغییر ساختار کارخانه، خانه نشین و بعد از مدتی اخراج می شوند. تا اینکه دو سال پیش حکم انحلال کارخانه صادر گردید و تنها 17 نفر از کارگران جهت نگهداری باقی می ماندند.

در شرایطی کارخانه نساجی غرب به علت نبود توجیه اقتصادی، تعطیل می شود که این مرکز تولیدی مواد اولیه اش پنبه می باشد و ایران خود یکی از تولید کنندگان این ماده است و نیاز به واردات آن نیست. علاوه بر این طبق قانون در صورتی کارخانه ای منحل شود و ظرف دو سال نسبت به راه اندازی و یا تغییر ساختار مجدد اقدامی نشود، دولت موظف به راه اندازی آن می باشد. به نظر می رسد مسئولین قصد چنین کاری را دارند. اما آیا آنها می توانند کارخانه نساجی را دوباره راه اندازی کنند و حق کار کردن را که از کارگران گرفته اند را دوباره به آنها باز گردانند و یا بار دیگر به علت نبود توجیه اقتصادی اقدام به تعطیلی کارخانه می نمایند؟

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری
10/9/1388

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه پارسیلون مقابل استانداری لرستان

به گزارش آژانس ایران خبر - ۱۳۸۸/۹/۱۰ آمده است: بنا بر خبر دریافتی به دنبال عدم پرداخت مطالبات معوقه سنوات خدمت کارگران بازنشسته کارخانه پارسیلون، این کارگران تجمع اعتراضی در مقابل استانداری لرستان برگزار کردند.

یکی از بازنشستگان این کارخانه گفت: از سال 82 تاکنون دو گروه از کارگران پارسیلون بازنشسته شده اند که گروه اول پیش از اینکه کارخانه به بخش خصوصی واگذار شود؛ مطالبات و حقوق سنوات خدمتی خود را دریافت کردند، با واگذاری کارخانه به بخش خصوصی؛ گروه دوم که تعداد آنها حدود 360 نفر است؛ پس از گذشت سه سال هنوز حقوق و مطالبات مربوط به سنوات خدمت خود را دریافت نکرده اند و حقوق مربوط به سنوات بازنشستگان را بین 110 تا 117 میلیون ریال عنوان کرد و ادامه داد: با وجودی که براساس حکم دادگاه؛ مدیرعامل کارخانه ملزم به پرداخت سنوات بازنشستگان شده اما تا کنون اقدامی مبنی بر پرداخت بدهی بازنشستگان انجام نشده است، این بازنشسته گفت: براساس حکم دادگاه؛ مهلت پرداخت بدهی بازنشستگان تا سی مهرماه سال جاری تعیین شده بود که براساس توافق بازنشستگان؛ این زمان تا 28 آبان ماه امسال تمدید شد ولی هنوز مطالبات معوقه هیچیک از این افراد از سوی مدیریت کارخانه پرداخت نشده است.

بحران اقتصادی و سوء مدیریت دولتی، مدیران ۳۰ کارخانه نساجی هم را به تجمع کشاند

خبرگزاری حکومتی ایلنا: دیروز جمعی از مدیران کارخانه های صنایع نساجی در اتاق مدیرکل نساجی وزارت صنایع و معادن جمع شدند تا بگویند: اگر قرار نیست مطالبات مربوط به جوایز صارداتی را بدهید؛ حداقل مسوولیت پاسخگویی به 7 هزار کارگر را برعهده بگیرید. یک روز پس از آنکه وزیر صنایع و معادن در جشن کارگران صنعت و معدن اعلام کرد که دیگر در وزارتخانه متبوعش دوران تصمیم گیری از پشت درهای بسته به پایان رسیده است؛ جمعی از مدیران کارخانه های صنایع نساجی در اتاق مدیرکل نساجی وزارت صنایع و معادن جمع شدند تا بگویند: اگر قرار نیست مطالبات مربوط به جوایز صارداتی را بدهید؛ حداقل مسوولیت پاسخگویی به 7 هزار کارگر و اداره 30 کارخانه را نیز خود تقبل کنید.

به گزارش خبرنگار ایلنا، صبح دیروز 50 مدیر از نزدیک به 30 کارخانه نساجی کشور در ساختمان شماره 2 وزارت صنایع و معادن واقع در خیابان شهید کلانتری حاضر شدند تا به گفته خود برای چندمین بار پرداخت مطالبات معوقه جوایز صارداتی 12 سال پیش را از مسوولان این وزارتخانه طلب کنند.
بنا به اظهارت برخی از مدیران حاضر در تجمع دیروز، شرکت های نساجی آرین جین، شیراز پولپین، غنچه، منصوران، فردوس باف، بچه های ایران، فرش نگین مشهد، پاسارد، مخمل، برک، میچکا، دونای البرز، جامه

گران، جامه دوز و تولیدی پارس ایران به همراه 15 شرکت نساجی دیگر بابت تشویق های صادراتی سال 76 از وزارت صنایع معادن طلبکار هستند.

بر اساس این ادعا، 12 سال پیش و زمانی که قرار شد تا این 30 شرکت بابت انجام صادرات محصولات خود به بازارهای جهانی مورد تشویق قرار بگیرند، نیمی از جوایز آنها به ارزش تقریبی 15 میلیون دلار (در همان سال) نزد وزات صنایع و معادن وقت باقی ماند که تا امروز هنوز زمان پرداخت آن فرا نرسیده است. خمسه ای، مدیر کارخانه "تولیدات منصوران" نیز در اجتماع تعدادی از تولیدکنندگان پوشاک جلوی ساختمان وزارت صنایع درباره علت این تجمع گفت: از سال 76 تاکنون 220 هزار دلار از دولت طلبکاریم و در حال حاضر به علت فقر شدید نقدینگی، با 30 درصد ظرفیت مشغول تولید هستیم. وی با بیان اینکه کارخانه تحت مدیریتش سابقه صادرات 5 میلیون دلاری دارد، تصریح کرد: در حال حاضر تولید این واحد در آستانه توقف قرار گرفته است. همچنین مدیر واحد آراین جین نیز گفت: این واحد از سال 76 تاکنون 150 هزار دلار از دولت طلبکار است و در حال حاضر با 260 نفر کارگر تعطیل شده است.

مقاله خواندنی از وضعیت پرستاران و دشواری های کاری و شغلی آنان در ایران پرستاران

ناصر آغاجری

به نوشته سایت کانون مدافعان حقوق کارگر در تاریخ 10 آذر 88 آمده است: من یک زنم، یک مادر، یک پرستار. فروشنده ی نیروی کار، کار فکری و فیزیکی. ساعات روز را با درد و دارو و بیمار، با رنج ها و ناله ها، با چرک و عفونت، با میکروب های کشنده ای که هنوز راه درمانی ندارند، در چالشم. با اعصابی فرسوده پس از ده ساعت کار (با زمان رفت و آمد ترافیک) از درب بیمارستان بیرون می آیم. هوای آلوده ی تهران با بوهای سنگین و پر دوده به استقبالم می آید. با شتاب و افکاری پراکنده به سوی ایستگاه اتوبوس می روم در حالی که فکر کودک دو ساله ام قلبم را می فشارد. حالا دارد چه کار می کند؟ بازی می کند یا خوابیده، شاید گریه می کند. غذا چی؟ خورده؟ مادر بزرگ مجبور است هم از رگسانای من و هم از کودک دخترش که او هم کارمند است، نگهداری کند. مهد کودکی کوچک و پر از مهر است، هر چند پوست از سر مادر بزرگ کنده است. نیروهای درونی مادری مرا به سوی اتوبوسی کشاند که به خانه می رفت. ولی نه، باید یک ساعت دیگر در بیمارستان ... برای شیفت دوم کار باشم. شاید تعجب کنید که یک مادر به جای رسیدگی به فرزندش راهی کار دوم می شود.

حقوق یک کارشناس پرستاری در حدی نیست که با آن بتواند حتا یک آپارتمان کوچک یا یک سوویت را اجاره کرد. با توجه به تورم روز افزون چگونه امکان دارد با یک شیفت کار، زندگی کرد؟ من در این بیمارستان در اتاق عمل کار می کنم. پایه ی حقوقم برای 8 ساعت کار بدون در نظر گرفتن رفت و آمد 330 هزار تومان است. بابت کاری که من و امثال من به دفعات و طی روز انجام می دهیم، روزانه میلیون ها تومان به حساب بانکی دکترهایی واریز می شود که دیگر پزشک نیستند، بلکه مثنی دلال دانشگاه دیده اند که گزیده تر می برند.

در صورت گرفتن عروق یک فرد، بستگی به محل گرفتگی رگ بیمار را برای فرستادن یک بالن به محل گرفتگی، کار مزدی معادل ده میلیون تومان از بیمار دریافت می کنند و روزانه بین ده الی 15 بالن زده می شود. ولی سهم پرستاران از این گرانی درمان، انجام یک کار تکنیکی-علمی و یک حداقل حقوق است بدون حق مسکن و سرویس رفت و آمد... این یک نمونه از نرخ های نجومی است که قدرت پرداخت آن را تنها میلیاردی های نوکیسه دارند، چرا چون ما در شرایطی زندگی می کنیم که اصل 44 قانون اساسی را تحریف و وارونه می کنند تا منافع طبقاتی و ارتجاعی ترین مناسبات سرمایه داری، یعنی سرمایه داری تجاری یا همان واسطه گری و دلالی تامین گردد.

آری قوانین باید به گونه ای تغییر و تحریف و مسخ شوند تا بنا به میل دلال های بازار معنا و تفسیر شود تا همه ی درآمدها و منابع مملکت که به ما و نسل های آینده تعلق دارد، در کیسه ی گشاد سودطلبان ریخته شود. از این رو اکثر و شاید همه ی بیمارستان های دولتی هم، استخدام پرستاران را به صورت "شرکتی" (اصطلاح استخدام موقت و بدون پرداخت حقوق واقعی این زحمت کشان، توسط شرکت های پیمان کاری) به انجام می رسانند. کار پرستاران باید جز کارهای بسیار خطرناک محسوب شود. در صنایع بعضی از شغل ها جزء کارهای خطرناک شناخته شده اند، زیرا یک خطا یا کم توجهی به قیمت جان یا از کار افتادگی کارگر منجر می شود. در حالی که احتمال خطر در کار پرستاری به گونه ای است که پرستار و خانواده اش را هدف قرار

می دهد. اگر پرستار در اثر خستگی دچار یک بریدگی ناچیز شود، ممکن است به قیمت جان پرستار و خانواده اش تمام شود.

دود انبوهی که از آگزوز اتوبوس خارج می شود نفسم را بند می آورد و رشته ی افکار رنج بارم را از هم می گسست. اتوبوس آمد ولی حتی برای سرپا ایستادن هم جایی نبود. اما من وقت زیادی نداشتم و می بایست به موقع به شیفت بیمارستان بعدی برسم. درحالی که نیاز شدیدی به خواب داشتم و خستگی اندامم را کمانی کرده بود، با یک دست به دستگیره سقف اتوبوس آویزان شده بودم. بوی نفس ها، هوای آلوده و پردود تهران همراه با تکان ها و ترمزهای اتوبوس و خستگی مرا دچار حالت تهوع کرده و روده هایم تحت فشار قرار گرفته بود. خانمی که روبروی من ایستاده بود با نگرانی گفت، خانم رنگ پریده حامله ای؟ چی شده؟ نمی توانستم پاسخی بدهم. می ترسیدم با باز کردن دهان اتوبوس را به گند بکشم. او متوجه حال بحرانی من شد از خانم های دیگر خواهش کرد تا به من جایی برای نشستن بدهند. دختر جوانی با عجله از جای برخاست و از من خواست بنشینم... با هر بدبختی بود به بیمارستان رسیدم.

در این بیمارستان من در بخش سی سی یو کار می کنم. آن شب یک بیمار با حالی بحرانی داشتیم. مواظبت ها و تلاش پزشکان و پرستاران نتوانست بیمار را نجات دهد. نیمه های شب قلب بیمار توانش را از دست داد و برای همیشه از تپیدن باز ایستاد. شک های الکتریکی هم نتوانست قلب خسته را به زندگی باز گرداند. دکتر و پزشکیاران و پرستاران خسته و افسرده بیمار را ترک کردند و من می باید مرده را برای بردن به سردخانه آماده می کردم. ساعت سه شب بود. وسایل را از بیمار جدا کردم و رویش را انداختم. خستگی مفرط و خواب نبرویی در من باقی نگذاشته بود. اتاق و تخت و مرده دور سرم می چرخیدند. با زحمت یک صندلی را جلوی کشیدم و سرم را روی تخت مرده گذاشتم. دیگر نفهمدم چه شد. کسی شانه هایم را تکان می داد و می گفت: "دختر روی مرده خوابیده ای پاشو. زودتر او را به سردخانه ببر، وگرنه بو می گیرد. شهلا بود. دوست، همکار و هم دانشکده ایم. مگر درخانه ات نمی خوابی؟"

هنوز کاملاً هوشیار نشده بودم و نمی دانستم چه بگویم. پس از کمی سکوت عذرخواهی کرد. شهلا با محبت و دلسوز است و مجرد.

- شهلا جان پس از 24 ساعت کار بیمارستانی با این استرس هایی که مختص کار ماست وقتی به خانه می روی هم می بینی کلی کار و مسولیت روی دستت مانده که باید انجام شود. بچه را باید تر و خشک کنی. باید برایش وقت بگذاری. آدم معمولاً غذا هم باید بخورد. مگر نه؟ با این درآمد و با این همه گرانی، بیرون هم نمی شود یک غذای درست و حسابی خورد. پس غذا هم باید پخت. درسته؟ تازه برای یک کودک دو ساله باید غذای مخصوص تدارک دید و بقیه ی کارهای خانه هم که روی هم انباشته شده است. فکرش آدم را دچار اضطراب می کند حتی گاهی آدم آنقدر خسته است که حال ندارد پایش را هم بشوید و ترجیح می دهد با بوی ناخوش استراحت کند.

- بابا من که معذرت خواستم.

در حالی که با هم جسد را به سوی سردخانه می بردیم دوباره شروع کردم:

- آخ از این همه کار! دارم می میرم. جرم من این است که یک زنم. یک مادر، که در روزگاری زندگی می کند که دلایل های سوپرست و مردسالار بی توجه به حقوق زنان همه کاره اند. در ساختاری که انسان را نمی فهمد و برای هر فرد تنها ارزشی معادل حداقل حقوقش قابل است. بعد از سال ها درس و کنکور و کاری پر مشقت حقوقی که می گیریم کفاف زندگی بخور و نمیر را هم نمی دهد.

شهلا ساکت و متفکر تخت را هل می داد.

- آخر یک چیزی بگو!

او با خستگی گفت:

- عزیز من! دیگر بهتر است از منبر پایین بیایی. بس است. در ضمن تو دیگر نه دانشجویی و نه اینجا دانشگاه است. فکر آن دختر قشنگت باش.

- حتما تا گربه شاخم نزنه؟

- هر چی دلت می‌خواهد فکر کن.

شهلا فرزند بزرگ خانواده است. او هم مثل من در دو بیمارستان کار می‌کند و نان‌آور خانواده‌ای بزرگ با چندین خواهر و برادر است. پدرش سال‌هاست خانواده را تنها گذاشته و در دل خاک آرام گرفته و مرده ریگ پدر تنها خانواده‌ای پرجمعیت از دو همسر است که سرپرستش شهلاست. چون اوست که بر خلاف برادر (مردسالار خانواده) احساس مسوولیت می‌کند. از این رو نمی‌تواند به فکر خود باشد یا به فکر ازدواج و... عشق خواهرها برادرهایی که یکی پس از دیگری سر از دانشگاه آزاد در می‌آورند، جایی برای فکر کردن به خودش را باقی نگذاشته است. وقتی به این مسایل می‌اندیشم و ارزش و جایگاهمان را در این سیستم جست‌وجو می‌کنم، می‌بینم ما همه تنها کالایی حقیر هستیم در بازار کار که واسطه‌های دانشگاه دیده شیرهی جانمان را دست به دست می‌کنند تا با آن میلیارد شوند.

دکتر کشیک که متوجه تاخیر من شده بود و به سویم آمد و با پرسش‌هایش اعصاب فرسوده‌ی مرا به چالش گرفت:

- چرا کارهایت را درست انجام نمی‌دهی؟

و با قاطعیتی که برآیند تصویب بند "ز" مجمع مصلحت نظام است (اخراج نیروی کار توسط کارفرمایان بدون هیچ عوارض قانونی به بهانه‌ی بحران اقتصادی) گفت:

- اینجا بخش خصوصی است. اگر نمی‌توانی کار کنی برو تسویه حساب.

گویی همه‌ی خون بدنم به سرم هجوم آورده بود. نیاز به کار را از یاد برده بودم و همه‌ی فریادهای فروخورده‌ام را بر سر او خالی کردم:

- تو کی هستی؟ (با تحقیر) یک سهام دار؟ اگر امثال من کار نکنند، این بیمارستان‌ها هرگز نمی‌توانند این درآمدهای میلیاردی را داشته باشند. در دو بخش اینجا روزی 70 آنژیوگرافی صورت می‌گیرد با کارمزدی معادل 800 تا یک میلیون و سیصد هزار تومان برای هر آنژیو که ما پرستاران اکثر کارهایش را انجام می‌دهیم. آن وقت من بروم تسویه حساب؟ با این چندرغاز حقوق که برابر با حقوق دربان بیمارستان است من بروم تسویه حساب؟ برای یک بالن زدن تا 12 میلیون تومان کارمزد دریافت می‌شود که بیشتر کارهایش را ما انجام می‌دهیم، آن وقت مرا از اخراج می‌ترسانی؟ کدام سیستم ارتجاعی به تو این قدرت را داده؟...

شهلا به سرعت مرا به کناری کشاند و با بوسیدنم مرا وادار به سکوت کرد. آهسته در گوشم زمزمه کرد:

- درسته که کارت خیلی خوبه و همه جا استخدامت می‌کنند، ولی تو که نمی‌خواهی از پیش من بروی؟

دکتر با خستگی و عصبانیت محل مشاجره را ترک کرد. او خوب می‌دانست که دو شیفت کار در دو بیمارستان آن هم با بچه‌داری، این گونه بحران‌های روحی را به دنبال دارد. ولی نمی‌توانست به خود بقبولاند که کوتاه بیاید. شهلا ادامه داد:

- ببین عاقل باش. کار پیدا کردن روز به روز سخت‌تر می‌شود. قراردادها در اینجا برای ما که کارشناس هستیم چند ماهه است، برای دبیلومه‌ها و نظافت‌چی‌ها سفید سفید است...

من مثل دیوانه‌ها به یک نقطه خیره شده بودم. حرف‌های شهلا قلب مرا به درد آورده بود. او واقعیت را می‌گفت. شهلا شانه‌های مرا در دستانش گرفته و تکان می‌داد:

- هی دختر چی شده؟ آرام شدی؟ دارد صبح می شود. برو دست و رویت را آبی بزن تا سرحال بیایی. رگسانا منتظر مامان خسته و عصبانی است.

با شنیدن نام دخترم موجی از عشق و محبت سراپای وجودم را دربر گرفت.

- شهلا باید حال این دکتر بعد از این را می‌گرفتم.

آرام کلید را چرخاند. می‌خواست در را بی صدا باز کند ولی یک تکه کوچک را نمی‌شود خفه کرد. حسن صبح زود به اداره رفته بود و دخترک تنها در اتاق خواب غرق خواب بود. ولی او وابستگی شدیدی به مامان دارد لذا با همان تکه از خواب پرید. نیروهای درونیش نوید آمدن مامان را داده بود. در حالی که چشمانش را می‌مالید تلو تلو خوران به سوی در آمد:

- مامان! مامان! ...

مادر و کودک در آغوش هم فرو رفتند. کودک دو دستش را دور گردن مادر حلقه کرده بود و با همی وجود مادر را به خود می‌فشرد. اشک از چشمان مادر روی شانه‌های دخترک می‌ریخت.

مدت‌هاست بیمارستان‌های دولتی هم استخدام رسمی پرستاران را کنار گذاشته اند و با قراردادهای کوتاه مدت به استخدام موقت آنان اقدام می‌کنند و بدین شیوه با شدت بیشتر و کمیت زیادتری از پرستاران کار می‌کشند. مثلاً در کرمانشاه خصوصی در خصوصی شده، بیمارستان‌ها حتا به صورت موقت هم مستقیماً کسی را استخدام نمی‌کنند. دلال‌ها واسطه‌ی استخدام بین نیروی کار و بیمارستان شده اند. از این رورصدی از آن حداقل حقوق به جیب مشت‌انگلی و واسطه‌سرازی می‌شود. علاوه بر درصدی که دلال‌ها صاحب می‌شوند عیدی و پاداش پرستارها به وسیله‌ی پیمانکاران پرداخت نمی‌شود و اگر پرستاری عیدی مطالبه کند طبق بند "ز" دیگر نمی‌تواند کار گیر بیاورد چون پیمانکاران او را وارد لیست سیاه می‌کنند.

واقعیت موجود بیان‌گر این قانون نانوشته است که یک پرستار کار چند پرستار را انجام می‌دهد. این بی‌قانونی‌ها و مصوبات ارتجاعی که تنها حقوق سرمایه‌داران را تامین می‌کند (معاف شدن کارگاه‌های زیر ده نفر از قانون کار و بند "ز") دستاورد همبستگی اقتصادی با بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول است. از آن دوره‌ی ریاست جمهوری که اقتصاد ایران به پابوس اقتصاد امپریالیستی صندوق بین‌المللی پول رفت و با دریافت وام موظف به اجرای بدون چون و چرای سیاست‌های مالی غرب (نولیبرالیستی) گردید روند پایمال شدن حقوق زحمت‌کشان سریع‌تر شد. با تعدیل ساختاری (اجرای شدن اقتصاد امریکایی) سردار سازندگی پروسه‌ی حذف سوبسیدها بدون هماهنگی حداقل حقوق، با روند تورم و گرانی به جریان افتاد و همه‌ی مزایا و امتیازات پرستاران به نفع چند دکتر در بخش خصوص بلعیده شد و حمایت از زحمت‌کشان و مستضعفان به رویایی دست نیافتنی تبدیل شد. سرمایه‌گذاران پیشانی داغ کرده با استثمار نیروی کار میلیاردی می‌شوند و نیروی کار تحصیل کرده روز به روز فقیرتر.

نمونه‌های از نرخ‌های نجومی که طبقه کارگر و زحمتکش قادر به پرداخت آن نیستند: نرخ آنژیو در اصفهان 600 هزار تومان و در تهران حداقل 800 هزار تومان بود که در سال 87 تا سقف یک میلیون و سیصد هزار تومان بالا رفت. معلوم نیست با کدامین منطق و معیار این اختلاف قیمت بوجود آمده است. ابزار کار هر دو بیمارستان یکی است. نیروی کار هم که پرستاران هستند با حقوق آنچنانی! . لوکسی ظاهری بیمارستان هم در درمان بیمار هیچ تأثیری ندارد پس اختلاف نرخ بابت چیست؟ (ICD) قلبی بیماران در این بیمارستان‌ها با حداقل 12 تا 13 میلیون تومان که در سال 87 تا سقف 23 میلیون صورت گرفته است. با این گرانی درمان تصور کنید حال آن کارگرانی که در کارگاه‌های زیر ده نفر کار می‌کنند و از پوشش قانون کار خارج شده اند؟ این زحمت‌کشان اگر حقوق همه‌ی عمرشان را هم جمع کنند قادر به پرداخت این کارمزدها نیستند. در صورت داشتن چنین بیماری‌هایی چاره آنان چه خواهد بود؟ هرچند در تبلیغاتی گسترده نوید همه‌گیر شدن بیمه خدمات درمانی را برای همه‌ی مردم سر داده شده است. ولی چطور و با کدامین درون‌مایه؟ خیلی ساده. طبق برنامه پیشنهادی بانک جهانی این کارگران باید با هزینه شخصی خود بیمه شوند. با توجه به حداقل حقوق

که هیچ هماهنگی منطقی با هزینه‌های تصاعدی یک خانواده ندارد، یک کارگر چگونه می‌تواند 27% از حقوقش را بابت بیمه پرداخت نماید؟

این مردم آنچنان در گرفتاری‌های رنگ و وارنگ و غم‌نان زندگی مسخ شده‌اند که نه باور دارند و نه حتا به فکرشان می‌رسد که منابع و ثروت‌های کشور و ذخایر بیت‌المال به آنها تعلق دارد. در حالی که آنها، آری آنها حق دارند و وظیفه دارند بر چگونگی هزینه‌کردنش نظارت و دخالت داشته باشند. در حالی که عملا حتا در تعیین حداقل حقوقشان هم هیچ نقشی ندارند. ... در بیمارستان‌های تامین اجتماعی که به کارگران تعلق دارد و با پول آنان ساخته شده است، وقتی عمل جراحی پیش می‌آید، کارگر بیمه شده و بیمار به جای معالجه‌ی مجانی باید به دکتر جراح مبلغ کلانی که خارج از توان اوست به صورت زیرمیزی پرداخت نماید تا عمل را دکتر متخصص انجام دهد. برخی از آقایان پزشکان سوگند معروف و تاریخی را که برایشان مسولیت و اعتباری جهانی ایجاد کرده و به خاطر پول بیشتر به سطل زباله ریخته‌اند و چون دلالتان میدان بارفروشان حق العمل‌های میلیونی مطالبه می‌کنند، در حالی که عمل هم توسط دانشجویان صورت می‌گیرد.

کار پرستاری همراه با فشار روحی بالا و استرس‌های بی‌شمار است. زمانی که خطر ابتلا به بیماری‌های لاعلاج و مسری و عفونی را در نظر می‌گیریم که می‌تواند جان پرستاران و خانواده‌هایشان را با خطر جدی مواجه کند، می‌بینیم که این شغل کاری است با درصد بالایی خطر و سختی، با خستگی عصبی زیاد. از این رو باید حقوق آنان هماهنگی ویژه با مخاطرات این کار داشته باشد. از نظر درآمد دارای آن کمیتی باشد که بتواند مسکن نیروی کار را تامین کند و برایش اوقات فراغتی را که بتواند فشارهای روحی بیمارستان را تخلیه کند و حداقل زمانی را هم برای خانواده‌اش باقی بگذارد. درآمد نباید آنقدر ناچیز باشد که پرستار مجبور شود دو شیفت کار کند. این چنین شیوه‌ی کاری سلامت نیروی کار را به صورت جدی به خطر می‌اندازد.

اما سیستم سودمحور تنها امتیاز و حقی که برای این نیروی کار قائل است، عرضه‌کارش در بازاری است بدون قانون یا با قوانینی بدون ضمانت اجرایی تا او را به صورت مضاعف استثمار کند. دلیل به اصطلاح اقتصادی این سیستم ضد بشری "تشویق - سرمایه‌داران به سرمایه‌گذاری است" ولی به چه قیمت؟ به قیمت ندیده گرفتن کلیه‌ی حقوقی که حتی قانون اساسی هم آنرا مجبور شده به رسمیت بشناسد. به قیمت ندیده گرفتن حق مسکن، حق خدمات بهداشتی، حق اوقات فراغت، حق آموزش رایگان و...

سیستم‌هایی که سیاست‌های اقتصادی ویرانگر صندوق بین‌المللی پول را به خاطر عضویت در تجارت جهانی و یا به دلیل بدهکاری به نهادهای امپریالیستی دنبال می‌کنند برای مردم هیچ حقی قابل نیستند و ماه‌ها حقوق و کارمزد کارگران را پرداخت نمی‌کنند و بدین گونه زندگی کارگران را با بحران‌های جدی مواجه می‌کنند و از سوی دیگر کارشناسان پرستاری را با حداقل حقوق و به صورت موقت استخدام می‌کنند و به عوارض وخیم اجتماعی این مناسبات ضد بشری نمی‌اندیشند.

تنها راه برون رفت از این نابهنجاری‌ها ایجاد تشکل‌های مستقل (سندیکا و اتحادیه‌های صنفی، شوراهای پرستاران در هماهنگی با تشکل‌های مستقل کارگری است. این تشکل‌ها یعنی قدرت جمعی و یک پارچه‌ی نیروی کار. یعنی قدرتی انسانی در مقابل قدرت پول کارفرما و قانون شکنی‌های او. قدرتی که می‌تواند با بستن قرارداد‌های جمعی منافع پرستاران را تاحدودی پاس بدارد. تشکل با قدرت جمعی‌اش جای قانون کاری را پر می‌کند که دیگر در سرزمین ما وجود خارجی ندارد و یا بهتر بگوییم آنقدر با تبصره‌های نمایندگان مجلس و ... سر و دم بریده شده که دیگر درون مایه‌ی خود را از دست داده است.

زارعی در جمع خبرنگاران:

ارجاع هدفمند کردن یارانه‌ها به شورای نگهبان، پاسخ رئیس مجلس به نیامدن احمدی‌نژاد بود

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 11 آذر 88 آمده است: پس از آنکه محمود احمدی‌نژاد دعوت رئیس مجلس برای حضور در مراسم سالروز مجلس را نپذیرفت، علی‌اصغر زارعی اعلام کرد که ارجاع هدفمند کردن یارانه‌ها از سوی رئیس مجلس به شورای نگهبان، پاسخی به نیامدن دیروز احمدی‌نژاد بوده است.

به گزارش خبرنگار ایلنا، نایب‌رئیس فراکسیون انقلاب اسلامی با حضور در جمع خبرنگاران مجلس با اشاره به اینکه کارگروه مشترکی میان کمیسیون ویژه و دولت به منظور رفع اختلاف به وجود آمده بر سر هدفمند کردن یارانه‌ها تشکیل شده بود، اظهار داشت: این کارگروه به تدوین یک ماده الحاقی در این رابطه رسیده بود

که متأسفانه پیش از الحاق آن به لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها، این لایحه به شورای نگهبان ارجاع شد. وی با ابراز تأسف از اینکه تذکر صبح امروز توکلی مورد توافق رئیس مجلس قرار گرفت، ادامه داد: آقای توکلی در دو نوبت پیش از این نیز این تذکر را داده بودند، اما رئیس جلسه آن را نپذیرفته بود. متأسفانه در کمال ناباوری، آقای لاریجانی امروز این تذکر را پذیرفته و بررسی هدفمند کردن یارانه‌ها را تمام شده تلقی کردند و به شکل غیررسمی گفتند که این لایحه پس از ایراد شورای نگهبان می‌تواند مورد بررسی مجلس قرار گرفته و پیشنهاد الحاقی به آن اضافه شود.

این نماینده حامی دولت رویکرد امروز لاریجانی در این زمینه را پاسخی به عدم حضور دیروز احمدی‌نژاد در مجلس خواند و افزود: از آنجا که آقای لاریجانی پیش از این تذکر توکلی را رد کرده بودند، ولی امروز آن را پذیرفتند، تنها همین یک دلیل را می‌توان برای تغییر موضع ایشان متصور شد. چون اگر ایشان قبلاً هم چنین نظری داشتند، ادامه جلسات کمیسیون ویژه با دولت بیهوده بود.

زارعی در پاسخ به اینکه آیا دولت و شخص رئیس‌جمهور در واکنش به این اقدام مجلس، ممکن است لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها را پس بگیرد، خاطر نشان کرد: نمی‌دانم آیا مطابق با آیین‌نامه مجلس راهی برای پس گرفتن مصوبه از شورای نگهبان از جانب دولت وجود دارد یا نه.

نماینده تهران با بیان اینکه دولت خواستار سازوکار لازمی برای اجرای لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها بود، گفت: برای رفع همین دغدغه دولت بود که کارگروه مشترک دولت و مجلس تشکیل شد و حتی دیروز در جلسه مشترکی با دیوان محاسبات، مرکز پژوهش‌ها و آقایان مصباحی‌مقدم و فرهنگی، متن پیشنهاد الحاقی به هدفمند کردن یارانه‌ها ویراستاری شد و قرار بود تا در جلسه امروز کمیسیون ویژه به تصویب نهایی برسد، اما متأسفانه با ارجاع این لایحه به شورای نگهبان این امکان فراهم نشد.

زارعی در پاسخ به سوالی که به علت نیامدن احمدی‌نژاد به جلسه دیروز اشاره داشت، گفت: این سوال را از خود آقای احمدی‌نژاد بپرسید. البته من مایل بودم که ایشان می‌آمدند و بهتر بود که تشریف می‌آوردند، البته نباید قانونی را که به نفع نظام و کشور است، تحت تأثیر رفتارهای فردی، معطل گذاشت.

این عضو فراکسیون انقلاب اسلامی از توصیه‌های مقام معظم رهبری برای همکاری مجلس با دولت برای تصویب لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها سخن گفت و در پاسخ به خبرنگار ایلنا که پرسید آیا منظورتان این است که رفتار امروز آقای لاریجانی مغایر با توصیه رهبری به مجلس بوده است؟ اظهار داشت: شاید توجیه آقای لاریجانی این نباشد، اما وظیفه مجلس است تا مصوباتش را به گونه‌ای به شورای نگهبان بفرستد که ایرادی به آن وارد نباشد نه اینکه به امید ایراد شورای نگهبان مصوبه‌ای را به این شورا بفرستیم. اگر شورای نگهبان ایراد نگرفت باید مسیر اداره طولانی‌ای را همچون ارائه لایحه‌ای فوریتی از سوی دولت و یا طرح دو فوریتی از سوی مجلس ادامه دهیم که این امر بسیار زمان‌بر است.

پایان پیام

گزارش خواندنی

سرمایه‌گذاری میلیاردی بی سرو صدای آمریکایی‌ها در ایران

رادپو فردا: مدیر کمیسیون بیمه ایالت کالیفرنیا آمریکا روز سه‌شنبه گفت که قصد دارد از شرکت‌های فعال در این ایالت بخواهد که خود را از ۱۲ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری غیرمستقیم در صنایع ایران کنار بکشند. استیو پویزنر می‌گوید از این کمپانی‌ها خواهد خواست که داوطلبانه سهام خود در این سرمایه‌گذاری‌ها را بفروشند. به گفته آقای پویزنر، در صورتی که این کمپانی‌ها از این کار در عرض ۱۲۰ روز سر باز بزنند، او تلاش خواهد کرد آنها را به این کار وادار کند تا «پول حق بیمه مردم کالیفرنیا به جیب یک دولت حامی تروریسم نرود».

مدیر کمیسیون بیمه ایالت کالیفرنیا که تلاش می‌کند سال آینده از طرف حزب جمهوری‌خواه برای فرمانداری این ایالت نامزد شود در ماه ژوئن گذشته، تابستان، از یک هزار و ۳۲۷ شرکتی که در این ایالت فعالیت اقتصادی دارند خواست تا تمام سرمایه‌گذاری‌های مستقیم و غیرمستقیم خود در ایران را گزارش دهند. از میان این شرکت‌ها ۲۵۰ شرکت در کالیفرنیا مستقر هستند. ایالت کالیفرنیا آمریکا چهارمین بازار بیمه دنیا به شمار می‌رود. بنا بر تحقیقات استیو پویزنر، هیچ یک از این شرکت‌ها مستقیماً در ایران سرمایه‌گذاری نکرده‌اند، اما سرمایه‌گذاری غیرمستقیم آنها به ۱۲ میلیارد دلار می‌رسد.

گزارش آقای پویزنر حاکی از آن است که ۲۱۶ شرکت هنوز به فراخوان او پاسخ نداده‌اند. بر اساس قانون مصوب سال ۱۹۹۶ شرکت‌هایی که بیش از ۲۰ میلیون دلار در نفت و گاز ایران سرمایه‌گذاری کنند، با تحریم‌های آمریکا روبه‌رو خواهند شد. مجلس نمایندگان آمریکا همچنین در اوائل ماه ژوئیه سال ۲۰۰۹، بخشی را به لایحه بودجه این کشور اضافه کرد که بر طبق آن بانک صادرات و واردات آمریکا از تأمین اعتبار، حق بیمه یا تضمین پرداخت وام به شرکت‌های خارجی که بنزین ایران را تأمین می‌کنند، منع شده‌اند. پس از آن طرحی با حمایت ۲۶۰ عضو مجلس نمایندگان ارائه شد که در آن در قالب الحاقیه قانون تحریم ایران، اشخاص و شرکت‌هایی که در کار صدور محصولات پالایشی نفتی به ایران فعالیت

داشته، یا در پی سرمایه‌گذاری بیش از ۲۰ میلیون دلار در زیرساخت‌های داخلی ایران برای تولید محصولات نفتی باشند، مشمول تحریم خواهند شد.

سال گذشته نیز استوارت لوی، معاون وزیر خزانهداری آمریکا در امور مبارزه با تروریسم و اطلاعات مالی، اعلام کرده بود که دولت آمریکا با متحدانش در مورد نقشی که شرکت‌های بیمه برای تشدید تحریم‌ها علیه ایران می‌توانند ایفا کنند، گفت‌وگو می‌کند. استوارت لوی در آن زمان گفته بود که قطعنامه‌های تحریمی علیه تهران موجب شد تا بانک‌های غربی به شدت روابط خود با ایران را کاهش دهند ولی شرکت‌های بیمه نیز می‌توانند فشار بیشتری به تهران وارد کنند.

آقای لوی بدون ارائه توضیح بیشتر در مورد اینکه این شرکت‌های بیمه چگونه می‌توانند فشار بر ایران را افزایش دهند، گفته بود که «در این مورد هنوز در حال مذاکره با اروپایی‌ها هستیم.»

سند دخل و خرج سال آینده هنوز به مرحله تدوین نرسیده است؛

بودجه 89 در برزخ

گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 11 آذر 88 آمده است: با وجودی که مهلت دستگاه‌های اجرایی برای ارائه بودجه پیشنهادی به معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی به پایان رسیده، اما شواهد نشان می‌دهد که این معاونت در خارج از مهلت قانونی منتظر دریافت پیشنهاد دستگاه‌هاست.

به گزارش خبرنگار ایلنا، ابراز نگرانی مجلس از دیر ارائه شدن لایحه بودجه سال آینده کل کشور در شرایط فشار کاری دو لایحه نفس گیر، اگرچه رسماً به دولت اعلام شده، اما آخرین گزارش‌ها حاکی است که مراحل تدوین بودجه به وقت اضافه کشیده خواهد شد. کارشناسان معتقدند در تاریخ بودجه نویسی دهه گذشته چنین تاخیری بی‌سابقه بوده و با توجه به اینکه هنوز مراحل تدوین بودجه آغاز نشده، احتمال اینکه ارائه لایحه بودجه 89 به اسفند و بررسی آن به سال آینده موکول شود، محتمل است.

در حالی که رحیم ممینی معاون بودجه معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی هفته گذشته از پایان مهلت قانونی دستگاه‌ها برای ارائه پیشنهاد بودجه سال آینده کل کشور خبر داده بود، در بخشنامه‌ای که به تاریخ سوم آذرماه امسال به دستگاه‌ها ابلاغ شده، از آمادگی این دستگاه برای دریافت این پیشنهادات خبر داده است.

بر اساس این گزارش، از آنجا که بر اساس قانون بودجه‌های سنواتی باید بر مبنای قوانین توسعه‌ای نوشته شود و با توجه به اینکه دولت مصمم به اجرای قانون هدفمندکردن یارانه‌ها در سال آینده است، بودجه سال 89 همچنان در انتظار دو قانون مهم معطل مانده است. این معطلی موجب شده تا دستگاه‌ها نسبت به ارائه پیشنهادات خود با تردید مواجه شوند.

بودجه 89 اولین بودجه دولت دهم محسوب می‌شود که باید بر اساس برنامه پنجم توسعه تهیه شود. بر اساس سیاست‌های کلی برنامه پنجم تاکید شده که بودجه سال آینده باید شرایط ایجاد رشد اقتصادی 8 درصد، بیکاری 7 درصد و کاهش ضریب جینی به 36 صدم درصد فراهم کند.

پایان پیام

در نامه ای به رئیس جمهور اعلام شد؛

امروز کارگران با حقوق 263 هزار تومان باید هزینه‌های زندگی را تأمین کنند

گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 11 آذر 88 آمده است: رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری خطاب به ریاست جمهوری در نامه ای به رئیس جمهور در خصوص افزایش نایب‌بری‌ها و نگرانی از وخیم‌تر شدن زندگی کارگران و بیمه شدگان ابراز نگرانی کرد.

به گزارش ایلنا، متن این نامه به شرح ذیل است:

جناب آقای دکتر احمدی نژاد ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران، با سلام و با عرض تبریک عید ولایت و امامت عید کامل شدن دین اسلام، عید غدیر خم به حضرتعالی؛

جناب آقای دکتر احمدی نژاد ظهور دولت جنابعالی در سال 1384 اساساً به دنبال شعارهای عدالت محوری و نگاه به طبقات آسیب‌پذیر شکل گرفت. امروز نزدیک به 5/4 سال از آن زمان می‌گذرد حاصل عملکرد دولت حضرتعالی، قاعدتاً باید خود را در سفره‌های مردم نشان دهد. بعبارت دیگر کارگران و مستمری بگیران

سازمان تأمین اجتماعی که خانواده‌هایی نزدیک به 28 میلیون نفر را در خود جای می‌دهد باید بهبود وضعیت را هم مشاهده و هم لمس کنند.

در بخش شاغلین، امروز کارگران با حقوق 263 هزار تومان باید هزینه‌های زندگی خود را تأمین کنند این در حالی است که در بخش‌های متعدد همین حقوق را هم دریافت نمی‌کنند. در چنین وضعیتی که متوسط هزینه خانوار بیش از دو برابر این رقم بر اساس آمارهای موجود است چگونه می‌توان انتظار داشت که یک زندگی شرافتمندانه امکان‌پذیر باشد.

امروز به دلیل عدم تناسب درآمد و هزینه، بسیاری از نیازهای خانواده به فراموشی سپرده شده است. زمانی که باید گوشت را کیلویی 12,500 تومان و مرغ را 2,800 تومان و میوه و سبزیجات و لبنیات و غیره را با

قیمتهای مشابه و غیر قابل قیاس با سبد درآمدی تهیه کنند و از طرفی نان را با افزایش قیمت نزدیک به 50 درصد طی یکماه گذشته فراهم نمایند چطور می‌توان انتظار داشت که وعده‌های شما عملی شده باشد. هزینه‌های مسکن - درمان - آموزش - خوراک و پوشاک بر اساس سیاستهای اعمال شده توسط دولت جنابعالی، آنچنان فشار را بر طبقات ضعیف و مزدبگیر افزایش داده که امروز سلامت روحی و جسمی خانواده‌ها دچار تهدید شده است و از همه مهمتر آنکه امید به بهبود وضعیت در آینده هم بر اساس سوابق تاریخی متصور نیست.

نکته مهم اینجاست که همه اقدامات که منتج به وضع کنونی شده با هزینه کردن از جیب فقرا صورت گرفته و منت آن بر سر آنان سنگینی می‌کند ولی آنطرف وقتی به اغنیاء و صاحبان ملک و سرمایه نگاه می‌کنیم بهبود را به شکل افسانه‌ای در بین آنها می‌بینیم ورود کالاهای لوکس از جمله اتومبیل‌های بالای صد میلیون تومانی آنها به تعداد زیاد نشان می‌دهد برخی توانایی مصرف این کالاها را دارند وقتی به مناطق مرفه نشین نگاه می‌کنیم برج‌های سر به فلک کشیده را می‌بینیم که در سایه اجرای عدالت برای فقرا هر روز افزایش می‌شوند و مصالح ساختمانی آنها مستقیماً از خارج از کشور می‌آید. رفاه زدگی این چینی در بین اغنیاء را حتی در مهد سرمایه‌داری هم مشاهده نمی‌کنید. این چگونه عدالت محوری است که ما شواهد غیر قابل انکار مصادیق فوق‌الذکر را که هر روز بدتر از دیروز می‌شود را مشاهده می‌کنیم و امروز قرار است یارانه‌ها قطع و شکل توزیع آن بر اساس قانونمندی جدید به اجرا درآید نگرانی جامعه کارگری و مستضعفین بیشتر شده است چرا که تاکنون شعار عدالت عملاً معکوس عمل کرده و تورم و رشد قیمت‌ها به اغنیاء خدمت کرده است. ما ضمن اینکه می‌دانیم حضرتعالی قلباً به فکر فقرا هستید ولی نگران آینده و سرنوشت طبقات ضعیف جامعه می‌باشیم که نشانه‌ها گواه از فشار بیشتر بر آنان می‌دهد.

جناب آقای رئیس جمهور در حوزه سازمان تأمین اجتماعی متعلق به جامعه کارگری از زمانی که تحت نظارت حوزه ریاست محترم جمهوری قرار گرفته به جای بهتر شدن متأسفانه شاهد بدتر شدن شرایط خدمت‌رسانی این سازمان در حوزه‌های مختلف از جمله درمان مستقیم می‌باشیم بگونه‌ای که از زیر بار تعهدات درمانی مانند تأمین داروی بیماران خاص شانه خالی می‌نمایند و آنرا جزء تعهدات دارویی سازمان نسبت به بیماران مذکور ندانسته و کارگران بیمار را به جیب بی‌پول آنها حواله می‌دهند.

جناب آقای رئیس جمهور سازمان تأمین اجتماعی در طول تاریخ حیاتش سابقه نداشته که داروخانه‌های طرف قرارداد، بخشنامه صادر کنند که از پذیرش دفترچه‌های متعلق به تأمین اجتماعی معذور هستیم اما در مقطعی که مدیریت سازمان، مستقیم زیر نظر جنابعالی قرار گرفته متأسفانه این وضعیت اتفاق افتاده و چهره خوش حسابی سازمان که سالها بعنوان یک طرف خوش حساب در پیش بخش خصوصی و دولتی مطرح بود بعنوان یک مجموعه بدهکار و بدحساب تداعی شده است.

آقای رئیس جمهور ما دلسوزی حضرتعالی را در این حوزه منکر نیستیم لکن دلسوزی با اعمال مدیریت علمی به روش روز دو امر مجزا است که متأسفانه آنچه که در حوزه جامعه کارگری اتفاق افتاده دلسوزی توأم با خانمان‌سوزی است که از حضرتعالی انتظار داریم قبل از اینکه شرایط به بحران اجتماعی تبدیل شود چاره‌های اندیشید و دستور پرداخت مطالبات سازمان را به جهت عمل به تعهداتش صادر فرمائید تا کارگران دعاگوی شما باشند.

دستگیری فرهاد شرفی از فعالان سیاسی کارگری

بر اساس گزارشات واصله، فرهاد شرفی از فعالان سیاسی کارگری امروز چهارشنبه یازدهم آذرماه 1388 در خرم‌آباد توسط مأموران اداره اطلاعات این شهر دستگیر شده است. جریات این دستگیری را بعداً به اطلاع می‌رسانیم.

11 آذر 88

دو گزارش از کارخانه های گیلان کارخانه دستکش گیلان

کارخانه دستکش گیلان در حدود 20 کیلومتری جاده رشت- تهران قرار دارد. در حال حاضر این کارخانه متعلق به فردی به نام "پناهی" است. این کارخانه قبل از انقلاب 57 توسط سرمایه داران انگلیسی و ایرانی راه اندازی شد که انگلیسی‌ها بیشترین سهام کارخانه را در اختیار داشتند و حتی مهندسان کارخانه انگلیسی بودند. ماشین آلات کارخانه انگلیسی است و مواد اولیه آن - لاتکس - از مالزی وارد می‌شود. پس از انقلاب، کارخانه در مالکیت دولت و زیرنظارت اداره صنایع قرار گرفت. اداره صنایع سهام کارخانه را به مدیریت و کارگران فروخت.

در این مدت، مدیریت با ترفندهای مختلف و با سوء استفاده از مشکلات کارگران مانند بیماری فرزندان یا هزینه ازدواج آنان سهام کارگران را از آن‌ها خرید. حتی زمانی که کارگران سهامدار به سازمان بورس برای فروش سهام خود مراجعه می‌کردند با کارشکنی مدیریت و کارگزاران سازمان بورس مواجه می‌شدند

و به این ترتیب ناچار به فروش سهام خود به مدیریت شدند. اکنون فقط چند نفر از کارگران دارای سهام هستند.

در گذشته تعداد کارگران کارخانه بیش از 270 نفر بود. اما هم اکنون این تعداد به 60 نفر رسیده است که با پرسنل دفتر مرکزی جمعاً 70 نفر می شوند. اکثر کارگران با قرارداد موقت کار می کنند و تعداد انگشت شماری (9 نفر) در استخدام دائم هستند. لازم به ذکر است بیشترین تعداد کارگران زن (حدود 30 نفر) در واحد بسته بندی مشغول به کار هستند. پس از ریزش برف سنگین 83 کانتینر کارخانه بسته شد و از صبحانه و نهار و شام خبری نیست. کارگران در دو شیفت کار می کنند و هر شیفت 12 ساعت است. بابت این اضافه کاری، پول اندکی به کارگران می پردازند. کارخانه دارای سرویس ایاب و ذهاب است. در طول این مدت با اخراج کارگران شدت کار آنان افزایش یافته است.

کارخانه شامل قسمت های آزمایشگاه، بسته بندی، واحد پخت لاتکس- انبار مواد اولیه - انبار محصولات، واحد خشک کن و واحد پودر پنبه است. سخت ترین قسمت های کار، واحد آزمایشگاه و قسمت پخت لاتکس و آماده کردن مواد است. لازم به ذکر است که به رغم شیمیایی بودن مواد اولیه، مسائل ایمنی و بهداشت محیط کار رعایت نمی شود. در واحدهای پودر پنبه، آزمایشگاه و خشک کن دستکش ها به علت خرابی دستگاه های تهویه فضا کاملاً آلوده به گرد و غبار و گازهای آمونیاک و کلر است. اکثر کارگران بازنشسته کارخانه که در قسمت های آزمایشگاه، پودر پنبه و خشک کن کار می کرده اند به علت بیماری های ریوی، تنگی نفس، آسم، رماتیسم پس از بازنشستگی عمر زیادی نمی کنند. نبود فضای سالم، فراهم نبودن کفش کار و لباس کار فصلی (زمستانی و تابستانی) و نداشتن ماسک های قابل استفاده قادر به جذب آلودگی های محیط کار از مشکلات اولیه کارگران است. دیگر نکات قابل ذکر در مورد این کارخانه عبارتند از:

- کارفرما با کم کردن تعداد کارگران قسمت تصفیه خانه و فاضلاب کارخانه و رعایت نکردن استاندارد آلودگی های پساب صنعتی و شیراب های آن باعث آلودگی های فلزات سنگین در زمین های زراعی اطراف و آب آشامیدنی و آب رودخانه مورد مصرف روستاییان اطراف کارخانه تا کیلومترها شده است.
- اداره محیط زیست رشت به علت زد و بندی که با کارفرما دارد این معضل محیط زیستی را نادیده گرفته است.

- در کارخانه فردی مزدور سرمایه به نام مهندس رضا نجفی هست که ماهیتی کاملاً ضدکارگری دارد و به قول یکی از کارگران سگ زنجیری پناهی است. این فرد همواره به تنندی با کارگران برخورد می کند و در بالا بردن شدت استثمار کارگران نقش مهمی دارد.
- قبلاً شورایی فرمایشی و چاکرمنش در کارخانه وجود داشت که وظیفه اش نه حمایت از منافع کارگران بلکه دفاع از منافع سرمایه داروکارفرما بود. این به اصطلاح شورا اکنون منحل شده است.
- اکثر کارگران از روستاهای اطراف کارخانه مانند سراوان، سنگر، شاقاجی و امام زاده هاشم یا از خود رشت هستند.

- کارفرما بارها میلیاردها تومان وام طرح توسعه از بانک های مختلف استان گیلان دریافت کرده اما به جای توسعه اقدام به اخراج کارگران کرده است. او این وام های میلیاردی را در خارج ایران و به طور خاص در کشور کانادا سرمایه گذاری کرده است.

کارخانه نساجی پارس ایران

- کارخانه نساجی پارس ایران (پارس نیت سابق) در کیلومتر 5 جاده رشت - لاکان واقع است.
- این کارخانه پس از بحران برف سال 83 تعطیل شد و کارگران آن به بهانه این بلیه طبیعی به اداره کار معرفی شدند تا بیمه بیکاری دریافت کنند. این کارخانه متعلق به بخش خصوصی است.
- "افراشته"، کارفرما و سهامدار کارخانه، بارها از بازگشت کارگران پس از اتمام مدت دریافت بیمه بیکاری ممانعت کرده و در طول این مدت دستگاه های بافندگی کارخانه را فروخته است. فرزندان و همسر افراشته از سهامداران کارخانه هستند.

- افراشته بارها به بهانه ورشکستگی اقدام به دریافت وام های میلیاردی از بانک های ملت، صنعت و معدن و ملی کرده و آن ها را در حوزه های دیگر سرمایه گذاری کرده است.
- وی این وام های دریافتی را در کارخانه های گلگتافت شهر صنعتی رشت، نساجی آمل، آلومینیم سازی اراک سرمایه گذاری کرده و از پرداخت مطالبات معوقه کارگران - مفاصا حساب بازنشستگی کارگران بازنشسته - سرباز زده است.

- افراشته ضدکارگر سالن های خالی از ماشین آلات مانند سالن انبار، تاسیسات گرد باف، مقدمات راست باف و گلدوزی را به عنوان انبار به شرکت های دخانیات و میل برنز کرایه داده است.
- کارگران در طول این مدت بارها دست به تجمع و بستن جاده رشت لاکان زده و یا در مقابل استانداری تجمع کرده اند که تمامی این اجتماعات یا سرکوب شده یا با وعده های تو خالی منحل شده اند. گزارش این مبارزات در سایت کمیته هماهنگی و سایر رسانه های خبری انعکاس یافته است.

- آخرین حرکت کارگران بازنشسته برای گرفتن مطالبات خود به این صورت بود که در شهریور 88 با جلوگیری از خروج کالای فروخته شده توسط میل برنز از درب کارخانه خواستار حضور افرشته شدند که با آن ها تسویه حساب کند و مطالبات معوقه - مفاصا حساب بازنشستگی - را بپردازد.

- مالک میل برنز از کارگران شکایت کرد و از پاسگاه نیروی انتظامی لاکان ماموران و اطلاعات بر سر کارگران ریختند و در نهایت پیرو شکایت میل برنز کارگران به دادگاه رشت احضار شدند که در نتیجه آن ها - کارگران - در دادگاه سرمایه محکوم شدند و دستشان از همه جا کوتاه گردید.

- بر اثر پافشاری 57 تن از کارگران در سوم شهریور امسال، افرشته حاضر شد بخشی از مطالبات کارگران را به طور مشروط بابت مفاصا حساب بازنشستگی را بپردازد.

- افرشته به هر یک از این کارگران مبلغ 1/500/000 تومان (یک و نیم میلیون تومان) پرداخت کرد و از آن ها تعهد شفاهی گرفت که 1- در مقابل کارخانه نساجی پارس ایران تجمع نکنند 2- برای شخص وی مزاحمت ایجاد نکنند 3- در هنگام راه اندازی کارخانه گلتافت واقع در شعر صنعتی رشت اخلاص به وجود نیاورند تا باقی مانده طلب آن ها را پس از دریافت باقی وام به آن ها بپردازد.

- کارگران می گویند هیچ اطمینانی به قول این روباه مکار ندارند اما ناچار به دادن قول شفاهی شده اند.

- کارگران بازنشسته به طور متوسط از سه و نیم میلیون تا 5 میلیون تومان طلبکار هستند که تا کنون فقط همین یک و نیم میلیون تومان را دریافت کرده اند.

- افرشته می گوید از وام یک میلیاردی فقط 150 (صد و پنجاه) میلیون تومان گرفته است که حدود 5/85 (هشتاد و پنج و نیم) میلیون آن بین کارگران تقسیم شده است.

- گفتنی است که کارگران از میزان وام پرداختی اداره صنایع به افرشته اطلاعی ندارند. در حال حاضر در داخل کارخانه 8 کارگر دیگر حضور دارند که بیشترشان نگهبان و قراردادی هستند و فقط 3 نفر آن ها بیش از 20 سال سابقه استخدامی دارند که در انتظار بازنشستگی به سر می برند.

گروهی از فعالان ضدسرمایه داری گیلان
آذر 1388

تظاهرات اعتراضی کارگران کارخانه پارسیلون

کارگران بازنشسته کارخانه پارسیلون خرم آباد در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات معوقه خویش در مقابل استانداری لرستان اجتماع کردند و دست به تظاهرات زدند. یکی از کارگران بازنشسته می گوید: از سال 1382 تا امروز در دو نوبت کارگران را بازنشسته کرده اند. نوبت اول پیش از خصوصی شدن کارخانه و نوبت دوم زمانی بوده است که شرکت در اختیار سرمایه داران خصوصی قرار داشت. از تاریخ اجرای نوبت اخیر 3 سال می گذرد و 360 کارگر مشمول این نوبت در طول این 3 سال هیچ ربالی حقوق و سایر مطالبات خود را دریافت نکرده اند. هر کدام از این کارگران مبلغی بالغ بر 11 تا 12 میلیون تومان از سرمایه دار طلب دارند، در حالی که خودشان و افراد خانواده هایشان در طی این سال ها در آتش گرسنگی و بدهکاری و فقر و آوارگی خاکستر شده اند. کارگران در تظاهرات خویش گرسنگی خود را فریاد می زدند و خواستار پرداخت فوری مطالباتشان بودند.

منبع: آژانس ایران خبر
12 آذر 88

احمدی نژاد: لایحه هدفمند کردن یارانه ها دیگر قابل اجرا نیست یارانه نقدی منتفی می شود؟

روزنامه دنیای اقتصاد در تاریخ 12 آذر 88 نوشت: - درست در شرایطی که علی لاریجانی در نشست علنی دیروز مجلس، کار رسیدگی به لایحه یارانه ها از سوی نمایندگان را تمام شده دانست و اعلام کرد این لایحه برای تعیین تکلیف به شورای نگهبان ارسال می شود، محمود احمدی نژاد از تصمیم مجلس انتقاد کرد و گفت که لایحه هدفمند کردن یارانه ها دیگر قابل اجرا نیست و اگر شرایط مورد درخواست مهیا نشود، دولت لایحه را استرداد خواهد کرد. محمود احمدی نژاد دیروز در سفر استانی به اصفهان و در بدو ورود به فرودگاه، این سخنان را بر زبان جاری کرد و این در حالی بود که وی سه شنبه شب در یک برنامه تلویزیونی از اجرای لایحه یارانه ها دفاع کرد و آن را مایه بهبود زندگی مردم دانست. با این وجود، تعدادی از نمایندگان مجلس از جمله احمد توکلی اعلام کردند از آنجا که لایحه یارانه ها به شورای نگهبان ارسال شده است، لذا امکان استرداد آن به دولت وجود ندارد.

مجلس بدون تامین نظر دولت، لایحه را نهایی کرد
یارانه ها در انتظار قضاوت شورای نگهبان

احمدی‌نژاد به ارسال لایحه یارانه‌ها به شورای نگهبان اعتراض کرد و از احتمال بازپس‌گیری آن سخن گفت. هادی چاوشی - محمود احمدی‌نژاد از تأمین نشدن نظرش در نهایی شدن لایحه یارانه‌ها در مجلس «به شدت انتقاد کرد» و گفت که تصمیمش برای استرداد این لایحه همچنان پابرجا است. این توصیفی است که خبرگزاری رسمی دولت (ایرنا) از واکنش رییس دولت به ارسال لایحه هدفمندشدن یارانه‌ها از سوی مجلس به شورای نگهبان ارائه داده است. اتفاقی که صبح دیروز و پس از یک مناقشه کلامی تند و تیز میان احمد توکلی و غلامرضا مصباحی‌مقدم در صحن علنی مجلس، با تصمیم علی لاریجانی به وقوع پیوست و مجلس بدون بررسی ماده الحاقی مورد توافق کمیته مشترک برای تشکیل سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها، این لایحه را به شورای نگهبان فرستاد.

به این ترتیب، مجلس دست کم در این مرحله هیچ تلاشی برای جلب نظر دولت از خود نشان نداد و بدون تأمین نظر محمود احمدی‌نژاد، لایحه پرمناقشه هدفمند کردن یارانه‌ها را نهایی کرد. رییس‌جمهور نیز بلافاصله در واکنش به این تصمیم مجلس اعلام کرد که «اگر لایحه آن طور که باید ظرفیت‌های لازم را برای اجرا تأمین نکند، ما آن را پس می‌گیریم.» آن طور که ایرنا گزارش داده است، احمدی‌نژاد در بدو ورود به اصفهان در جمع خبرنگاران «با انتقاد شدید از اقدام مجلس در نادیده گرفتن تصمیمات کمیته مشترک بررسی هدفمند کردن یارانه‌ها» گفت: «مجلس مختار است، اما ما گله داریم؛ ما برای این لایحه یک ماه جلسه گذاشتیم و حتی سه جلسه هم خود من شرکت کردم، اما گویی بی‌فایده بود.»

رییس دولت دهم با تأکید بر اینکه این لایحه به طور کامل در مجلس دگرگون شده و چیز دیگری به تصویب رسیده، تأکید کرد: «اگر دست دولت بسته باشد، نمی‌توان دست به اقدامی زد که مردم آسیب ببینند.» احمدی‌نژاد البته در اصفهان از وعده‌های مجلس به دولت در مورد این لایحه نیز سخن گفت و تصریح کرد: «به ما گفته شده که اگر شورای نگهبان به لایحه ایراد بگیرد، اصلاحات مورد نظر را در آن زمان لحاظ می‌کنیم؛ اما اگر لایحه آن طور که باید ظرفیت‌های لازم را برای اجرا تأمین نکند، ما آن را پس می‌گیریم و اگر شرایط اقتضا کند، لایحه دیگری به مجلس می‌فرستیم.»

استرداد لایحه مقدور است؟

جالب آنکه بلافاصله پس از این اظهار نظر احمدی‌نژاد در اصفهان، یک عضو هیات‌رییسه مجلس در تهران، تأکید کرد که در این مرحله دولت دیگر «نمی‌تواند درخواست استرداد لایحه را داشته باشد.» حسین سبحانی‌نیا به خبرگزاری مهر گفت: «لایحه اکنون به صورت قانون به شورای نگهبان ارسال شده و در مرحله کنونی دولت نمی‌تواند این لایحه را پس بگیرد.» وی با تأکید بر اینکه زمان برای پس گرفتن لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها از سوی دولت به پایان رسیده و دولت دیگر نمی‌تواند لایحه را پس بگیرد، افزود: «در صورتی که این قانون در شورای نگهبان با اشکالاتی مواجه شود، ممکن است در مجلس ایرادات اخیر دولت نیز در این لایحه لحاظ شود، در غیر این صورت قانون تصویب شده و لازم‌الاجرا است.» به گفته سبحانی‌نیا، «در صورت تأیید شورای نگهبان، این مصوبه قانون تلقی می‌شود و دولت نمی‌تواند بگوید آن را اجرا نمی‌کنیم.» این نظر سبحانی‌نیا از سوی احمد توکلی نیز تأیید شد. آنجا که رییس مرکز پژوهش‌های مجلس در گفت‌وگو با ایسنا گفت: «از آنجا که کار مجلس در رابطه با این لایحه به اتمام رسیده است، دولت دیگر نمی‌تواند لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها را مسترد کند؛ این امر تنها در زمان رسیدگی به لایحه و با رای نمایندگان امکان‌پذیر بود.»

مجلس چگونه لایحه را نهایی کرد؟

مسیر نهایی شدن لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها در مجلس نیز مسیر عجیب و پرمناقشه‌ای بود. احمد توکلی که طی هفته‌های گذشته بارها نسبت به ارجاع این لایحه به کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی اعتراض کرده بود، دیروز هم برای چندمین بار در ابتدای جلسه علنی نسبت به این موضوع به علی لاریجانی تذکر داد. رییس مرکز پژوهش‌های مجلس با اشاره به روند طی شده در بررسی لایحه، خطاب به لاریجانی گفت: «مصوبه کمیسیون ویژه مبنی بر تأسیس سازمان هدفمند کردن یارانه‌ها در جلسه رسمی و قانونی نبوده و اساساً کمیسیون تشکیل جلسه نداده است؛ بنابراین این مصوبه کمیسیون قانونی نیست.» به گفته توکلی «اصالتاً ارجاع دوباره لایحه به کمیسیون تنها برای رفع ابهام بوده است، نه تصویب ماده‌ای جدید.» او تصویب این ماده را «زیر پا گذاشتن قانون»، «خوار کردن مجلس» و «زمینه‌ساز لجاجت و استبداد رای در قوه مجریه» خواند. در پاسخ به این تذکر، لاریجانی که پیش‌تر در چند نوبت در برابر تذکرات رییس مرکز پژوهش‌های مجلس مقاومت نشان داده بود، این بار از غلامرضا مصباحی‌مقدم خواست صراحتاً بگوید که آیا سخنان توکلی درباره غیررسمی بودن جلسه کمیسیون ویژه صحیح است یا خیر. مصباحی‌مقدم نیز که از اظهارات توکلی سخت برآشفته بود، با حرارت بسیار روند طی شده در کمیسیون ویژه و «زحمات و خون دل خوردن‌های» خود برای «تفاهم با دولت» را توضیح داد، اما تلویحاً پذیرفت که مصوبه یادشده در جلسه غیررسمی کمیسیون به دست آمده است.

او گفت: «اگر مقصود از کمیسیون مجلس، محل کمیسیون باشد، خیر؛ چنین جلسه‌ای در محل کمیسیون ویژه

تشکیل نشده است، اما اگر مقصود نشست اعضا و تصمیم‌گیری آنها است، این نشست و تصمیم‌گیری در حاشیه پارلمان تشکیل شده و من طی یادداشتی نتیجه آن را به شما منتقل کردم.» او در پایان از رییس مجلس خواست به خاطر «یک اختلاف نظر شکلی»، «نارنجک در برجک زحمات مجلس» نزنند.

پس از این سخنان، بار دیگر توکلی پاسخ مصباحی‌مقدم را داد، اما در پایان این گفت و شنید داغ، علی لاریجانی حق را به توکلی داد و گفت: «باید بر اساس ضوابط قانونی جلو برویم؛ اگر آنطور که آقای توکلی می‌گوید جلسه‌ای نبوده، از نظر مجلس کار این لایحه تمام شده است و به شورای نگهبان می‌رود.» وی اضافه کرد: «پس از اظهار نظر شورای نگهبان، کمیسیون ویژه می‌تواند کارش را ادامه دهد و اصلاحات را پیگیری کند. اگر در فاصله اعلام نظر شورای نگهبان، این مدت کمیسیون به نظر دقیقی برای حل اختلاف رسید، رامحل آیین‌نامه‌ای آن را پیدا می‌کنیم.» بدین ترتیب، لاریجانی حکم به ارسال لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها به شورای نگهبان داد، با همان 17 ماده مصوب در جلسه بیستم آبان‌ماه.

لاریجانی عصر دیروز هم ساعتی پس از سخنان احمدی‌نژاد، در مراسم افتتاح موزه مجلس با بیان اینکه «یک سري مي‌گویند در کارهای اجرایی مسائل طولانی می‌شود و مجلس کار را معطل می‌کند»، گفت: «این امر ذات دموکراسی است و مردم‌سالاری دینی یعنی اینکه نمایندگان مردم را قانع کنند و اراده جمعی حاصل شود و این امر بر خلاف حکومت دیکتاتوری است که سریع تصمیم می‌گیرند، اما مفهوم آن این نیست که الزاماً به معنای صحیح بودن تصمیم باشد.» رییس مجلس اضافه کرد: «اگر جامعه بخواهد در مسائل مهم حرکت ثابت، دقیق و مستمر داشته باشد، راهش نزدیک کردن افکار عمومی است؛ باید مجال دهند تا نمایندگان ملت از سر بصیرت تصمیم بگیرند.»

شورای نگهبان لایحه را تایید می‌کند؟

در سخنان علی لاریجانی در نشست دیروز مجلس، تاکیدی مبنی بر تامین نظر دولتمردان پس از ارجاع احتمالی لایحه یارانه‌ها از سوی شورای نگهبان، دیده می‌شد. تاکیدی که به گفته غلامرضا مصباحی‌مقدم، ناشی از استعلام غیررسمی لاریجانی از شورای نگهبان است. مصباحی‌مقدم در حاشیه جلسه علنی مجلس در پاسخ به خبرنگار «دنیای اقتصاد» در این باره گفت: «در پی استعلام رییس مجلس از شورای نگهبان، این شورا از برخی ایرادات وارده به مصوبه مجلس در مورد لایحه یارانه‌ها خبر داده است؛ بنابراین در چارچوب برطرف کردن ایرادات شورای نگهبان، دست کمیسیون برای افزودن الحاقات مورد نظر و ماده الحاقی باز خواهد بود.» وی اضافه کرد: «البته امید ما این بود که با ارجاع دوباره این لایحه به کمیسیون ویژه، به رامحل مشترکی با دولت برسیم؛ اما متأسفانه امروز (چهارشنبه) رییس مجلس این روند را خلاف آیین‌نامه مجلس عنوان کردند.» احتمال ایراد شورای نگهبان به این لایحه پیش‌تر نیز از سوی احمد توکلی عنوان شده بود. او در زمان تصویب ماده 16 لایحه یارانه‌ها در مجلس، آن را با ماده 13 «متناقض» دانسته و گفته بود که «به احتمال 99 درصد» لایحه یاد شده در شورای نگهبان تایید نمی‌شود.

میرتاج الدینی: برنامه پنجم را نمی‌دهیم

معاون پارلمانی رییس‌جمهور با انتقاد از ارجاع لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها به شورای نگهبان، این اقدام را برخلاف توافقات صورت گرفته در جلسات مشترک دولت و مجلس عنوان و تاکید کرد که درخواست دولت برای استرداد این لایحه همچنان پابرجا است.

میرتاج الدینی در گفت‌وگو با خبرگزاری مهر با تاکید بر اینکه هیات رییس مجلس حدود سه هفته لایحه یارانه‌ها را معطل حل مشکل آن کرده بود، گفت: اینکه یکبار لایحه به شورای نگهبان ارجاع داده شود قابل توجیه نیست. او اضافه کرد: نظر دولت در خصوص لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها این است که این لایحه با سازوکار مستقل اجرایی به دولت برسد. میرتاج الدینی ارائه لایحه برنامه پنجم به مجلس را نیز منوط به تعیین تکلیف لایحه یارانه‌ها کرد و گفت: تا زمانی که این لایحه به سرانجام نرسد، برنامه پنجم نیز نهایی نمی‌شود؛ در مورد بودجه نیز همین طور است. مگر اینکه مشخص شود بررسی لایحه یارانه‌ها متوقف شده که در این صورت دولت در سال آینده با مشکلات عدیده‌ای از جمله کسری بودجه مواجه خواهد شد.

باهنر: تامین همه مطالبات ممکن نیست

محمدرضا باهنر، نایب‌رییس دوم مجلس شورای اسلامی در واکنش به اظهارات محمود احمدی‌نژاد درباره ارسال لایحه یارانه‌ها به مجلس گفت: قاعدتاً نمی‌توانیم تمام مطالبات رییس‌جمهور را برآورده کنیم. باهنر در گفت‌وگو با پایگاه خبری خانه ملت در واکنش به اینکه رییس‌جمهور اظهار داشته که با توجه به دگرگونی لایحه یارانه‌ها در مجلس، امکان اجرای آن برای دولت فراهم نیست، گفت: در مذاکراتی که با آقای احمدی‌نژاد پیش از این داشته‌ایم، نظرشان بر این بود که این لایحه به شورای نگهبان برود و پس از ایراداتی

که شورای نگهبان به این لایحه می‌گیرد، بخشی از تفاهات صورت گرفته با رییس‌جمهور را انجام می‌دهیم. وی تصریح کرد: قاعدتا معلوم نیست که بتوانیم تمام مطالبات رییس‌جمهور را برآورده کنیم. باهنر در پاسخ به سوال دیگری مبنی بر اینکه رییس‌جمهور تاکید کرده که مصوبه نهایی مجلس در راستای توافقات قبلی مجلس و دولت نبوده است، اظهار داشت: نه اصلا این طور نبوده است.

حدیث جنایت سرمایه از «شاهو» تا «خورشید زریبار»

رویدادهای کارخانه شاهو در کردستان را خوب به یاد داریم. چند سال متوالی بود که کارگران این کارخانه مدام در حال اعتراض، مبارزه و جنگ و ستیز علیه سرمایه داران بودند. محور اصلی مبارزه کارگران تضمین اشتغال آنان و پرداخت بقوق دستمزدها بود. سرمایه داران دو پای خود را در یک کفش کرده بودند که زیر فشار بدهکاری و وخامت وضعیت مالی قادر به ادامه کار و پرداخت دستمزدها نیستند!! آنان با توسل به همین دستاویز دروغین، اولاً حقوق کارگران را برای ماه‌های طولانی مصادره می‌کردند و ثانیاً هر چند وقت یک بار شماری از آنان را اخراج می‌نمودند. کارگران کارخانه به این جنایات اعتراض داشتند. به همه نهادهای دولتی شکایت می‌کردند. دست به راه پیمایی، تحصن و تظاهرات و سایر اشکال مبارزه می‌زدند. اما تمامی این اعتراضات و شکایات یا بدون پاسخ می‌ماند و یا توسط نیروهای انتظامی و امنیتی سرکوب می‌شد. در این میان کارگران نیز هیچ‌گاه دست به کار تدارک تعرضات نیرومند و تعیین کننده با هدف تحمیل خواسته‌های خود بر سرمایه داران و دولت سرمایه داری نشدند. اشکال معمول مبارزات کارگران لطمه چندانیه سرمایه دار، به تولید کارخانه، به سود شرکت و به روند انباشت و سرمایه اندوزی سرمایه داران وارد نمی‌کرد. سرمایه دار و دولت طبقه او ترجیح می‌دادند برای مدت‌های طولانی کارگران را در دالان‌های پیچ در پیچ دیوان سالاری سرمایه به بازی گیرند و به آنان توصیه کنند که عریضه‌های بیشتری به ادارات ارسال دارند. همه تلاش عوامل دولتی سرمایه آن این بود که کارگران به این نوع کارها ادامه دهند تا خسته و مأیوس شوند و در نهایت دست از مبارزه برای مطالبات خویش بردارند. آنان با این کار همزمان به سرمایه داران مجال می‌دادند تا سرمایه‌های خویش را به حوزه‌های پرسودتر منتقل کنند. با خارج ساختن میلیاردها تومان سرمایه حاصل استثمر کارگران از بانک‌ها دست به سرمایه‌گذاری‌ها کلان‌تر و پرسودتر بزنند. کارگران را اخراج کنند و به جای آن‌ها نیروی کار ارزان‌تر، پرکارتر، کم‌توقع‌تر، بی‌تجربه‌تر، مطیع‌تر و تسلیم‌تر و در یک کلام بسیار سودآورتر را مورد استثمر قرار دهند. کارگران استخدامی را بیرون ریزند و به جای آن‌ها نیروی کار قراردادی سفید امضا را، بدون هیچ نوع تضمین برای هیچ مدت، به کار گمارند. سرمایه داران و دولت سرمایه با اعتراضات کارگران شاهو یا کارگران همه مراکز کار و تولید دیگر چنان می‌کردند تا به سرمایه داران فرصت دهند که نقشه‌های ضدکاری خود برای سرمایه‌گذاری‌های انبوه‌تر و رسیدن به سودهای نجومی‌تر را با فراغ‌بال به اجرا بگذارند و به فرجام برسانند. سرمایه دار شاهو در پرتو این حمایت‌های سازمان یافته و برنامه‌ریزی شده دولتی و البته به یمن پرهیز کارگران از دستیازی به راهکارهای تعرضی مانند تشکیل شورای ضدسرمایه داری و تصرف کارخانه، در طول سال‌های یاد شده توانست همه رویاهای خود را جامه عمل پوشاند. خط تولید نساجی را تغییر داد. عرصه‌ای از تولید را که در شرایط روز کمتر سودآور بود با حوزه‌ای از انباشت با سودهای مطلوب‌تر تعویض کرد. نساجی شاهو را به نوشابه‌سازی خورشید زریبار تبدیل کرد. کارگران قدیمی را بیکار کرد و 160 کارگر جوان با نیروی کار شبه رایگان را جایگزین آنان ساخت. فشار کار را چند برابر ساخت. ساعات کار روزانه را تا 16 ساعت بالا برد. کارگران را محکوم ساخت که فقط در روزهای مورد نیاز سرمایه در سر کار حاضر شوند و هر گاه که مورد نیاز نیستند وارد کارخانه نشوند و هیچ دستمزدی مطالبه نکنند.

سرمایه دار به همه این اهداف کارگرکش دست یافت و فشار کار را چنان بالا برد که چند کارگر قدیمی باقی مانده خودشان به دلیل ضعف جسمانی و پیری و عجز از انجام کارهای طاقت فرسا، تقاضای بازنشستگی کنند. کارگران این کار را کرده اند اما سرمایه دار حتی حاضر به قبول سهم کارفرمایی بیمه بازنشستگی آنان نیست. مالک کارخانه جدید با همدستی سازمان تأمین اجتماعی بسیار نقشه مند و برنامه‌ریزی شده دست به کار توطئه و اجرای ترفند برای محروم کردن کارگران از همان حقوق ناچیز بازنشستگی هستند.

منبع: آژانس ایران خبر

12 آذر 88

اخراج منصور اسالو طی حکم شعبه 21 دیوان عدالت اداری

به نوشته سایت سندیکای مستقل شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه در تاریخ 12 آذر 88 آمده است: منصور اسالو رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه که برابر حکم شعبه 14 دادگاه انقلاب به 5 سال حبس محکوم و در حال گذراندن حبس خود می‌باشد بعد از اخراج از سوی دادگاه بدوی و تجدید نظر دادخواستی برای نقض حکم خود به دیوان عدالت اداری تقدیم نمود که بعد از

رسیدگی در شعبه 21 دیوان عدالت اداری در تاریخ 29 مهر ماه 1388 این شعبه اقدام به صدور رای نمود و با اخراج نامبرده که در هیئت های بدوی و تجدید نظر شهرداری صادر شده بود موافقت کرد. این خبر تعجب بر انگیز می نماید. هم دستگیر کنی. هم شنکجه نمایی و هم از کارش اخراج کنی جلال الخالق

برگزاری مراسم گلگشت در اعتراض به دستگیری پدram نصرالهی یکی از اعضای هیئت اجرایی کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری در شمال شهر سقز.

زنان و مردان معترض به اعتراض به دستگیری انسانهای آزادیخواه و برابری طلب در ساعت 1 ظهر روز 13 آذر ماه 1388 با پای پیاده از گوشه و کنار شهر سقز به طرف شمال شهر سقز حرکت کردند که سرانجام در نقطه ای مشهور به فاز 3 شهرک 11 اردیبهشت به دور هم نشستند و جلال حسینی مراسم را با اعلام یک دقیقه سکوت به یاد و خاطره جانباختگان راه آزادی طبقه کارگر شروع کرد. سکوت با قرائت یک قطعه شعرا از طرف جلال حسینی شکسته شد و از محمود صالحی دعوت به عمل آورد تا در مورد این گلگشت سخنانی برای شرکت کنندگان ایراد کند و این گوشه هایی از سخنان محمود صالحی است:

دوستان و همشهریان عزیز ما امروز اینجا جمع شدیم تا به دستگیری نیز نصرالهی یکی از فعالان جنبش کارگری ایران اعتراض کنیم، اما من لازم می دانم قبل از هر سخنی بنا به فرار رسیدن روز دانشجو، روز فرزندان خود ما، مطلبی را به عرض برسانم.

16 آذر روزی تاریخی و حماسی دانشجویان علیه هر نوع نابرابری است. دانشجویان از اولین روزهای تاسیس دانشگاه در ایران همیشه و در هر شرایط یک لحظه در برابر نابرابری و تبعیض سکوت نکردند. دانشجویان، تاریخی پویا و زنده پشت سر خود دارند. دانشجویان در زمان سلطنت مورد پورش حامیان امپریالیسم قرار گرفتند و چند نفر از آنان جان خود را از دست دادند، اما نه تنها سکوت نکردند و مرعوب نظام سلطنتی نشدند بلکه هر روز با عزمی راسخ در برابر هر نوع ستم ایستادند و تا به امروز نیز به مبارزه خود ادامه دادند.

اگر این مبارزه با جنبش زنان و جنبش کارگران ادغام شود قدرت بیشتری خواهد داشت. جنبش زنان و جنبش کارگری یک جنبش مقطعی نیست. ما امروز صدای خودمان را با صدای گرم دانشجویان مبارز ادغام می کنیم و اعلام می داریم ما کارگران و مردم زحمتکش با شما دانشجویان عزیز هستیم و هر گونه تعرض به صفوف دانشجویان در زمان برگزاری مراسم روز دانشجو را محکوم کرده و خواهان آزادی کلیه دانشجویان در بند هستیم.

شرکت کنندگان، امروزه کسی نیست که در خانه خود نشسته باشد و از هیچ چیزی خبر نداشته باشد بلکه همه مردم این جامعه به شکلی با مسائل و مشکلات این جهان آشنا هستند و هر روز در گوشه و کنار جامعه آن را در محافل های گوناگون مطرح و به دنبال راهی هستند تا بتواند زندگی آرام و بدور از هر گونه استرس، دستگیری، زندان، اخراج و... داشته باشند. امروز اگر کسانی به اتهام سیاسی محاکمه و زندانی می شوند و یا به اعدام محکوم می گردند، این نشانه تعرض آشکار مناسبات حاکم بر انسانهای این جامعه است. ما ضمن محکوم کردن هر نوع محاکمه، زندان، اعدام و تبعید، صدای اعتراض خودمان را به گوش تمامی مسئولان حاکم می رسانیم و از کلیه انسانهای آزادیخواه و برابری طلب می خواهیم که در برابر این بی عدالتی سکوت نکنند و به هر نحوی که برایشان میسر است اعتراض خود را به گوش حاکمان برسانند و از زندانیان سیاسی حمایت کنند. جرم زندانیان سیاسی تنها مطالبه جامعه بهتر است، زندانیان سیاسی جرم اجتماعی مرتکب نشدند تا آنان را با شدیدترین نحوی محاکمه کنند. ما خواستار متوقف کردن اعدام انسان ها هستیم تحت هر عنوانی، ما خواستار آزادی کامل و بدون قید و شرط زندانیان سیاسی هستیم، ما خواستار آزادی کارگران زندانی هستیم، ما خواستار ابقاء به کار کارگران اخراجی هستیم. این خواست همه مردم کارگر و زحمتکشی است که برای سیرکردن شکم خود روزانه ناچار به فروش نیروی کار خود هستند.

اگر کارگران نیشکر هفت تپه تنها به اتهام تشکیل تشکل خود محاکمه و محکوم به زندان می شوند ما نباید در برابر این تعرض آشکار سکوت کنیم و باید از این کارگران و خانواده های آنان تا زمانیکه در زندان هستند از هر نظر حمایت کنیم و خانواده آنان را از نظر مالی تامین کنیم و اما پدram نصرالهی این انسان دوست داشتی به اتهام عبور از خیابان توسط نیروهای امنیتی دستگیر شده و حال نزدیک به یک ماه است که در زندان به

سر می برد ، پدram هیچ جرمی مرتکب نشده تا در زندان باشد ما از مسئولان قضائی می خواهیم که هر چه سریع تر کارگران زندانی را آزاد کنند.

مطلب دیگری که می خواهیم در این مراسم به عرض برسانم مربوط به مبارزه زنان است . زنان باید برای رهایی از هر گونه ستم و نابرابری به نیروی خود اتکا کنند . زنان نباید منتظر آن باشند تا دستی از غیب به فریاد آنان برسد . زنان برای رهایی از این وضع موجود چند ساعتی از وقت خود را به مطالعه اختصاص دهند ، زنان نباید از چیزی هراس داشته باشند زندگی آنان از این بدتر نخواهد شد .

در پایان بیانیه ای که توسط کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری تدوین شده بود توسط محمد عبدی پور قرائت شد و شرکت کنندگان به طرف شهر حرکت کردند . کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

13/9/1388

گزارش برگزاری گلگشت حمایتی از پدram نصر الهی (نه به ز) و کارگران زندانی هفت تپه

به قرار از پیش تعیین شده ، در راستای حمایت از تشکل مستقل کارگران هفت تپه و نمایندگان دستگیر شده و زندانی این تشکل کارگری (سندیکایی کارگران شرکت نیشکر هفت تپه) که تنها و تنها به خاطر دفاع از منافع کارگران و به دست آوردن حقوق و مطالبات مسلم خود به زندان افتادند و همچنین در حمایت از پدram نصر الهی (نه به ز) ، کارگر عضو کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری ، گردهم آیی و گلگشتی از جانب اعضای این تشکل ، در یکی از مناطق اطراف شهر رشت برگزار گردید .

در آغاز این تجمع ، یکی از شرکت کنندگان اهداف این گونه گردهم آیی ها ، از جمله گردهم آیی حاضر را که در راستای حمایت از امر خطیر تشکل یابی خود پو و مستقل کارگران و همچنین اعتراض به دستگیری و تهدید و ارباب آحاد این طبقه (طبقه کارگر) و فعالین کارگری که به بهانه های واهی توسط صاحبان و حامیان سرمایه و عوامل آنان صورت می گیرد بر شمرده و در همین رابطه لزوم افشای سیستم پلیسی و سرکوب سیاسی جنبش های اجتماعی ، از جمله جنبش کارگری را مورد تاکید قرار داد و تبلیغ و ترویج هر چه گسترده تر و وسیع تر این قبیل اعمال ضد کارگری را در میان آحاد هر چه بیشتری از کارگران و توده های تحت ستم و استثمار جامعه خواستار شد .

به دنبال این سخنان ، یکی دیگر از اعضای حاضر در گردهم آیی به تحلیل موقعیت جنبش کارگری در وضعیت حاضر و ارتباط آن با جنبش اجتماعی و توده ای جاری به ویژه در اوضاع بحرانی اخیر پرداخت و چشم انداز این جنبش (جنبش کارگری) را در آینده به بحث و تبادل نظر گذاشت که تپه چند از حاضرین در جلسه ، هر یک به فراخور حال ، زوایای آن را مورد نقد و بررسی قرار دادند که با توجه به وضعیت موجود در جامعه و احتمال بحران های مالی عمیق و همه جانبه اقتصادی و اجتماعی و سیاسی پیش رو ، به عنوان یکی از پیش شرط های تغییر و تحولات اساسی در جوامع امروزی ، چشم انداز امید بخشی را برای رونق و ارتقاء جنبش کارگری و رهایی کارگران از وضعیت فلاکت موجود رقم زدند و آینده آن را نوید بخش و امید وار کننده ارزیابی نمودند.

پس از آن بیانیه گلگشت های حمایتی از کارگران زندانی هفت تپه و همچنین پدram نصر الهی ، توسط یکی از اعضای حاضر در جلسه قرائت گردید که مورد استقبال جمع حاضر قرار گرفت . و در پایان این گردهم آیی نیز شرکت کنندگان ، با تاکید بر حمایت های همه جانبه از کارگران و تشکل های مستقل و توده ای کارگران و حمایت از پدram نصر الهی و افشای فشار ها و سرکوب پلیسی حاکم که نه تنها هیچ گونه خللی در عزم و اراده کارگران ، برای ادامه مبارزه و پیگیری خواست ها و مطالبات حقه آنان ایجاد نکرده بلکه بیش از پیش برای اتحاد آگاهانه و طبقاتی آنان خواهد افزود و نصب پارچه نوشته هایی در همین زمینه و همچنین پافشاری برای آزادی پدram نصر الهی ، کارگران زندانی هفت تپه و همچنین تمامی زندانیان سیاسی و جمع آوری کمک مالی برای آن کارگران به کار خود پایان دادند .

. کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

13/9/1388

درسفر هیات دولت به استان اصفهان صورت گرفت؛

درخواست فارغ التحصیلان بیکار از وزیر کار

ایلنا: گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 13 آذر 88 آمده است: همزمان با دومین سفر از سومین دور سفرهای استانی هیات دولت به استان اصفهان وزیر کار و امور اجتماعی در دیدار رو در رو با مردم دستور رسیدگی به بیش از یکصد نامه دریافتی را صادر کرد. به گزارش ایلنا، عبدالرضا شیخ الاسلامی وزیر کار و امور اجتماعی در ملاقاتهای مردمی خود در استان اصفهان دستور رسیدگی به بیش از 100 نامه را صادر کرد. بر پایه این گزارش حجم نامه های دریافتی در ملاقات مردمی وزیر کار و امور اجتماعی در حال افزایش است و رسیدگی به تقاضاها همچنان ادامه دارد. اما حدود 70 درصد از این نامه ها به صورت مستقیم و غیر مستقیم با درخواست اشتغال همراه بوده است. این گزارش می افزاید: بیشتر درخواستهای ارایه شده از سوی فارغ التحصیلان بیکار انجام گرفته است. علاوه بر این در حدود 30 درصد از تقاضاهای رسیدگی شده نیز در خواست وام برای ایجاد اشتغال از سوی جوانان است.

پایان پیام

هشدار هیات مدیره تامین اجتماعی به معاون این سازمان

گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 13 آذر 88 آمده است: برخی از اعضای هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی در نامه ای به اسماعیل یوسف نژاد، معاون اداری مالی این سازمان با هشدار نسبت به هرگونه تغییر در تشکیلات کلان سازمان قبل از تأیید هیات مدیره و تصویب شورای عالی تامین اجتماعی عواقب قانونی ناشی از این اقدامات را بر عهده آمر و عامل دستورات آن دانستند. به گزارش ایلنا، متن این نامه به شرح ذیل است:

احتراما عطف به رونوشت نامه شماره 712/1000 مورخ 9/8/88 موضوع تشکیلات کلان سازمان تامین اجتماعی به مضمون «عدم بکارگیری کارکنان در ردیف های بلا تصدی و جابجایی افراد در مشاغل که در راستای کوچک سازی ساختار تشکیلاتی ستاد مرکزی، جایگاه شغلی آنان در تشکیلات پیشنهادی کلان سازمان حذف یا مورد اصلاح قرار گرفته است» نظر به اینکه گزارشات رسیده حاکی از جابجایی افراد بوده و برابر آخرین اطلاع واصله اقداماتی در جهت حذف موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی در شرف انجام است، همانگونه که مستحضرید حسب بند «ت» ماده 13 و بند «ج» ماده 8 اساسنامه، هرگونه تغییر در تشکیلات کلان سازمان قبل از تأیید هیات مدیره و تصویب شورای عالی تامین اجتماعی و هرگونه تغییر در تشکیلات تفصیلی قبل از تصویب هیات مدیره فاقد محمل قانونی است، مقتضی است دستور فرمائید حسب بند 2 هزار و یکصد و چهل و دومین جلسه هیات مدیره سازمان از انجام هرگونه تغییر و جابجایی خودداری گردد. در غیر این صورت عواقب قانونی ناشی از اقدامات انجام شده بر عهده آمر و عامل دستورات خواهد بود. رونوشت این نامه به رئیس و اعضای شورای عالی تامین اجتماعی، رئیس و اعضای هیات مدیره سازمان، معاونان سازمان، شرکت سرمایه گذاری تامین اجتماعی و مدیران عامل موسسات و شرکت های مستقل تحت پوشش سازمان ارسال شده است.

این نامه در حالی است که هنوز زمانی، رئیس موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی از هرگونه اظهار نظری درباره حذف این موسسه خودداری کرده است.

پایان پیام

کارگران هفت تپه به دلیل غیبت اخراج شدند

گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 13 آذر 88 آمده است: در پی اخراج کارگران یازداشت شده کارخانه نیشکر هفت تپه، سندیکای کارگری این کارخانه از پیگیری وکیل کارگران بازداشت شده برای ابطال حکم اخراج و بازگشت به کار کارگران بازداشت شده خبر داد. رضارخشان از اعضای سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه در گفتگو با خبرنگار ایلنا گفت: در پی صدور حکم اخراج از سوی کارگزینی کارخانه برای کارگران یازداشت شده که در هفته گذشته صورت گرفت؛ وکیل این کارگران برای ابطال این حکم و بازگشت به کار این کارگران در تلاش است. به گفته این فعال کارگری از آنجا که بازداشت شدگان در دادگاه به دلیل تخلفی که در خارج از محیط کار اتفاق افتاده است به تحمل حبس محکوم شده اند، کارفرمای هفت تپه نمیتواند غیبت آنها را به عنوان تخلف در محیط کار تلقی کند.

هفته گذشته چهار نفر از کارگران شرکت نیشکر هفت تپه به نامهای فریدون نیکوفرد، قربان علیپور، محمدحیدری مهر و جلیل احمدی به دلیل غیبت بیش از 15 روز از کار اخراج شدند. این اخراج در حالی صورت گرفت که اخراج شدگان از مدتی پیش به دلیل سپری کردن دوره محکومیت یکساله خود در زندان اقامت دارند و به همین دلیل در سرکار خود غیبت داشته اند.

بیشتر وکیل این کارگران از احتمال اینکه کارگران بازداشت شده به دلیل غیبت در محل کار از اخراج شوند ابراز نگرانی کرده بود.

محمد اولیای فرد در گفتگو با خبرنگار ایلنا گفته بود که ممکن است تجربه قبلی برای سایر کارگران تکرار شود.

اشاره این وکیل دادگستری به چگونگی اخراج علی نجاتی دیگر کارگر اخراجی و بازداشت شده نیشکر هفت تپه است که پیشتر در جریان اعتراض‌های کارگری این کارخانه بازداشت شد و به دلیل غیبت از کار حکم اخراج وی صادر شد.

به گفته وکیل و فعالان کارگری هر چند دوره حبس کارگران کوتاه است اما اخراج آنها در شرایط رکود اقتصادی کنونی برای خانواده‌های این کارگران بسیار هزینه بر است.

پایان پیام

په داد بیمارستان رسول اکرم(ص) تامین اجتماعی رشت برسید/

بیمارستانهایی که فقط عنوان آن را بر سر در خود یدک می‌کشند!

گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 13 آذر 88 آمده است: بنا به تعریف وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، بیمارستان مکانی است که با اخذ مجوز از این وزارتخانه و با استفاده از امکانات تخصصی و درمانی، بهداشتی، آموزشی و پژوهشی به منظور درمان و بهبودی بیماران سرپایی و بستری به صورت شبانه روزی تاسیس شده و دارای حداقل 15 تخت و 2 بخش داخلی و جراحی همراه با پزشکان متخصص باشد، اما باید دید که آیا تمامی بیمارستانهایی موجود در شهرستانهای کشور دارای چنین ویژگی‌هایی هستند یا فقط عنوان بیمارستان را بر سر در خود یدک می‌کشند؟!

به گزارش خبرنگار ایلنا، بیمارستان رسول اکرم(ص) رشت با حدود 530 هزار نفر جمعیت؛ در ابتدای جاده رشت به قزوین قرار دارد. این بیمارستان که در تیرماه 1380، با 220 هزار مترمربع مساحت و 33 هزار متر مربع با 220 تختخواب زیر نظر مدیریت درمان اداره کل درمان تامین اجتماعی استان گیلان باهدف پوشش درمان بیمه شدگان سازمان و ارائه خدمات درمانی رایگان برای جمعیت بیمه شده اصلی و تبعی تاسیس شده است. در حال حاضر دارای بخشهای بستری نظیر: داخلی، قلب، اطفال، نوزادان، جراحی، اورولوژی، جراحی عمومی، زنان، جراحی مغز و اعصاب، چشم و اورژانس است.

اما این در حالی بوده که این بیمارستان دارای مشکلات عدیده‌ای است به نحوی که از ابتدای چند صد متری جاده ورودی تادرب اورژانس که به صورت آسفالت است چندین چاله وجود دارد که تاکنون اقدامی از سوی مدیریت این بیمارستان با شهرداری برای مرمت آن صورت نپذیرفته و رفت و آمد را مشکل کرده و این در حالی است که فصل باران و برف را در پیش روی داریم. در واحد اورژانس این بیمارستان که بیماران و همراهان بیماران می‌نشینند دارای وسیله گرم کننده‌ای در فصل سرما نیست که بتوان برای گرم نمودن خود از آن استفاده کنند به همین دلیل بیشتر اوقات از وجود سرمای زیاد تا استخوان می‌لرزند. عدم نصب اتیکت نام و نام خانوادگی برخی از پرسنل اعم از نگهبان، پرستار و خدمه از دیگر مشکلاتی است که بیماران و همراهان نمی‌توانند با شناسایی نام آنها از حقوق خود برای پیگیری دفاع کنند. قرار داشتن این بیمارستان در ابتدای جاده رشت به قزوین و فعال نبودن دستگاه خود پرداز باعث شده مراجعان نتوانند برای رفع نیاز مالی شدید و یک باره خود از آن استفاده بکنند.

از نکات دیگر قابل توجه این است که بر روی درب تنها برخی از سرویس‌های بهداشتی بیمارستان دستورالعمل شستن دست‌ها برای پیشگیری از ابتلا به بیماری آنفلوآنزای نوع A اشاره شده (شستن با مایع دست شویی و پاک کردن با دستمال کاغذی) وجود دارد که در همین تعداد سرویس بهداشتی متاسفانه مایع ضد عفونی کننده و دستمال کاغذی موجود نیست. برخی از سرویس‌های بهداشتی از جمله در بخش قلب فاقد شیر آب هستند که تاکنون طی ماههای اخیر هیچ اقدامی برای نصب شیر جدید صورت نپذیرفته است. خبرنگار ایلنا در بررسی وضعیت موجود با یکی از همراهان بیماران گفت وگو کرده و با انتقاد از وضعیت نامطلوب بیمارستان رسول اکرم(ص) تامین اجتماعی رشت، می‌گوید: چندین بار سرم متصل به دست بیمار دچار مشکل ریزش محتویات شد و با وجود مراجعه به پرستار خواستار برطرف شدن عیب آن شدم اما متاسفانه اقدامی برای رفع آن نکرد، حتی گاهی نیز که دچار بی‌پولی می‌شویم نمی‌توانیم از دستگاه خود پرداز در بیمارستان برای رفع نیازهای روزانه خود استفاده کنیم.

یکی از دیگر از مراجعه کنندگان به این بیمارستان به خبرنگار ایلنا، می‌گوید: عدم انتقال ظرف غذا پس از صرف آن توسط بیمار و رها کردن آن تا چند ساعت در راهرو بخشها؛ عدم امکانات لازم پزشکی در این بیمارستان، بی‌احترامی و بی‌اعتنایی برخی از پرستاران و پزشکان به درخواستهای بیماران و همراهان، نبود مراکز برای تهیه غذا در محوطه بیمارستان که باعث می‌شود مسافت بسیاری را همراهان برای تهیه آن صرف کنند و کمبود خدمه زن بویژه در بخش‌هایی از جمله قلب، بستری و داخلی را از جمله ضعف‌های موجود این بیمارستان است.

وی تاکید کرد: قرار دادن بیماران عفونی در کنار دیگر بیماران از جمله در بخش قلب چه توجیهی دارد که رعایت حال بیماران و همراهان را نمی‌کنند؟ این بیمارستان برای درمان بیماران تامین اجتماعی راه اندازی شده ولی در آن دستگاہهایی مانند سی تی اسکن و بخشی برای آنژیوگرافی قلب وجود ندارد که بیمار در نهایت مجبور می‌شود به بیمارستانهای دیگر مراجعه و هزینه های زیادی را متحمل شود که با درآمد اندک بسیاری از بیمه شدگان متناسب نیست.

محمد حسین شهدی نژاد، مدیر درمان تامین اجتماعی استان گیلان در این باره در گفت و گو با خبرنگار ایلنا با اشاره به شرح وظایف این نهاد، اظهار داشت: مدیریت درمان تامین اجتماعی گیلان وظیفه تولید و خرید خدمات درمانی برای بیمه شدگان را دارد، این نوع خدمت درمانی شامل ساخت بیمارستان، درمانگاه و پلی کلینیک و نیز سایر مراکز ملکی سازمان تامین اجتماعی است که این سازمان پس از ساخت، تجهیز و راه اندازی به صورت رایگان در اختیار بیمه شدگان قرار می‌دهد.

وی اذعان داشت: از وجود 1 میلیون و 200 هزار نفر بیمه شده اصلی و تبعی در این استان در حال حاضر در استان گیلان یک بیمارستان 200 تخت خوابی به نام حضرت رسول اکرم (ص) و حدود 13 مرکز درمانی و پلی کلینیک مشغول خدمت رسانی به بیمه شدگان هستند. شهدی نژاد با تاکید بر اینکه سازمان تامین اجتماعی توسط مراکز ملکی خود قادر به جوابگویی به نیازهای درمانی بیمه شدگان خود نیست، تصریح کرد: تامین اجتماعی گیلان در روش غیر مستقیم، با استفاده از امکانات 30 مرکز درمانی بخش دولتی و خصوصی طرف قرارداد سایر نیازهای بیمه شدگان را تامین می‌کند.

مدیریت درمان تامین اجتماعی گیلان درباره بیمارستان رسول اکرم (ص) رشت، گفت: بیمارستان رسول اکرم (ص) با ضریب اشغال 80 درصدی توسط بیماران و بر اساس ارزیابی های صورت گرفته توسط وزارت بهداشت، در طی 3 سال اخیر بیشترین امتیاز را در بیمارستان های خصوصی و دولتی از نظر کیفیت خدمات دهی کسب کرده است.

شهدی نژاد درباره مشکلات حال حاضر این بیمارستان، اظهار داشت: بیمارستان تحت پوشش مدیریت درمان تامین اجتماعی گیلان همچون دیگر مراکز دولتی دیگر بدون مشکل نیست ولی برخی از پرستاران و پزشکان به درخواستهای بیماران و همراهان بوده به طوری که 75 درصد خدمات رایگان و 95 درصد داروهای مورد نیاز موجود است.

وی تاکید کرد: کیفیت خدمات، رایگان بودن درمان برای بیمه شدگان تامین اجتماعی و میزان استقبال بیش از حد ظرفیت بیمارستان باعث شده که با کمبود نیروی انسانی مواجه شود.

این مقام مسوول افزایش حجم کاری پرسنل این بیمارستان به صورت طولانی مدت و در نتیجه هدر رفت نیروی انسانی را باعث ایجاد مشکل عنوان کرد و گفت: در صدد هستیم با اصلاح تشکیلات و جذب نیروی انسانی مورد نیاز کیفیت خدمات را به بیمه شدگان افزایش دهیم.

مدیریت درمان تامین اجتماعی گیلان از خرید چندین دستگاه پیشرفته برای ارتقای کیفیت خدمات دهی این بیمارستان به بیمه شدگان خبر داد و افزود: دستگاه سی تی اسکن 16 اسلایز با کیفیت روز جهانی با قیمت حدود 1 میلیارد تومان توسط سازمان اجتماعی خریداری شده که در حال ترخیص از گمرک است. خرید دستگاه سنگ شکن از دیگر برنامه های این نهاد برای ارتقای خدمات دهی بیمارستان رسول اکرم (ص) است.

وی راه اندازی بخش شیمی درمانی در این بیمارستان را از مصوبات دور دوم سفر احمدی نژاد به گیلان عنوان کرد و متذکر شد: موضوع راه اندازی این بخش در دست بررسی هست که بزودی محقق خواهد شد. نصب اتیکت توسط پرسنل این بیمارستان الزامی است و عدم نصب آن خلاف قانون و مقررات است.

مدیریت درمان تامین اجتماعی گیلان در پایان بر آمادگی کامل مدیریت درمان تامین اجتماعی گیلان برای رفع نارضایتی مردم از رفتار پرسنل و کیفیت خدمات دهی این بیمارستان تاکید کرد و گفت: آمادگی کامل داریم بیماران و همراهان آنها به هر دلیلی از کیفیت خدمات و نحوه رفتار پرسنل اعتراض داشته باشند با مراجعه حضوری به این مدیریت واقع در میدان فرهنگ روبروی سازمان جهاد کشاورزی گیلان موضوع را با واحد بررسی شکایات در میان گذاشته تا در اسرع وقت به مشکلات مطرح شده آنان رسیدگی شود.

به نظر می‌رسد این تنها نمونه‌ای از وضعیت یکی از بیمارستانهای شهرستانهای کشور باشد، این در حالی است که شهر رشت جزو یکی از کلانشهرهای ایران است و می‌توان به راحتی وضعیت مراکز درمانی در شهرستانها و روستاهای محروم کشور را تخمین زد، بنابراین وزارت بهداشت باید صرف نظر از سفرهای استانی رییس جمهوری، رسیدگی بیشتری را برای این چنین مراکز لحاظ کرده و در اعطای امتیاز کیفیت خدمات رسانی بیمارستانها دقت خود را افزایش دهد.

پایان پیام

چهارده فعال کارگری در سنندج دستگیر شدند

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری: روز جمعه 13 آذر ماه، گلگشتی در حمایت از کارگران زندانی توسط فعالین کارگری و اعضا کمیته هماهنگی در سنندج برگزار شد که از ساعت 10 صبح

شروع شد و تا 12 ظهر ادامه داشت این مراسم ابتدا با 1 دقیقه سکوت شروع شد و بعد در رابطه با ضرورت گلگشت صحبت شد. بعد از آن یکی دیگر از شرکت کنندگان در مورد حمایت از کارگران زندانی و سندیکای نیشکر هفت تپه نوشته‌ایی را ارائه کرد و در پایان هم بیانیه سراسری کمیته هماهنگی قرائت شد در حین برگشت در آبادی نایس از توابع سنندج، یک اتوبوس از شرکت کنندگان که حامل 14 نفر از شرکت کنندگان بود، توسط نیروهای امنیتی متوقف سرنشینان آن را دستگیر و بازداشت کردند و فا قادری - دیاکو قادری (فرزند 10 ساله وفا قادری) صدیق سبحانی و همسرش - یدالله حمدی - کیومرث قادری - حبیب الله کله کانی - عر فان نادری - کاوه بهرامی - جمال خانی - واحد خانی - فایق سبحانی - کیومرث سبحانی. ظهیر رضوی دستگیر و بازداشت شدند. در ساعت 4 بعد از ظهر دیاکو قادری فرزند وفا قادری که 10 سال سن دارد آزاد شد و همزمان همسر صدیق سبحانی نیز با ضمانت آزاد شد یکی دیگر از دستگیر شدگان خانمی اهل آبادی اطراف سنندج بود که متاسفانه به دلیل بیماری اسم در آنجا دچار مشکل شده بود اما همچنان وی در بازداشت به سر میبرد امروز شنبه 14 آذر ماه 15 نفر از بستگان دستگیر شدگان در مقابل دادگستری سنندج دست به تجمع زدند و خواستار آزادی آنان شدند

لازم به ذکر است که قاضی پرونده برای هر کدام دستگیر شدگان مبلغ 100 میلیون تومان وثیقه صادر کرده است. ما اعضای کمیته هماهنگی دستگیری و بازداشت فعالین کارگری را شدیداً محکوم کرده و خواستار آزادی بی قید و شرط کارگران و فعالین کارگری دربند هستیم.

اخراج کارگران نیشکر هفت تپه را محکوم می کنیم

دولت سرمایه داری ایران ابتدا کارگران را به جرم مطالبه دستمزد خویش به زندان می اندازد و سپس از طریق عوامل و مزدوران خود در مقام مدیران و مالکان کارخانه ها همین کارگران زندانی را به جرم غیبت از کار اخراج می کند!! بیدادگری و درندگی و کارگرکشی سرمایه را هیچ مرزی نیست. بر اساس اخبار منتشر شده، 5 کارگر سندیکالیست عضو سندیکای شرکت نیشکر هفت تپه که به جرم اعتراض به تعویق دستمزدهای خود و همزنجیرانشان هم اینک به ناحق در سیاه چال های دولت سرمایه اسپرند از سوی مسئولان کارخانه اخراج شده اند. ما همه جنایات سرمایه داران و دولت آن ها علیه کارگران اعم از دستگیری و زندان و اخراج را قاطعانه محکوم می کنیم و از همه کارگران در همه جای دنیا می خواهیم که به حمایت از کارگران زندانی برخیزند و به کارگرکشی های دولت سرمایه داری ایران اعتراض کنند.

13 آذر 88

برگزاری مراسم گلگشت فعالین کمیته هماهنگی در شهرستان کامیاران در محکومیت

دستگیری فعالین کارگری

به گزارش کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری در تاریخ 14 آذر 88 آمده است: در حمایت از کارگران و فعالین کارگری دربند، گلگشتی با حضور فعالین کارگری و اعضای کمیته هماهنگی در شهرستان کامیاران برگزار شد

مراسم گلگشت ابتدا با سرود انترناسیونال سرود همبستگی طبقه کارگر شروع و سپس یک دقیقه سکوت به یاد کارگران جانباخته و جانباختگان راه آزادی و برابری اعلام شد، با یک قطعه شعر سکوت شکسته شد

در ادامه، سخنرانی مختصری درباره موقعیت کنونی جنبش کارگری صورت گرفت و سپس شعری با نام "همشهریان" اجرا شد و در پایان قطعنامه کمیته هماهنگی قرائت شد

برگزاری گلگشت در محکومیت دستگیری پدرام نصرالهی و دیگر فعالین کارگری در شهر

نقده

روز جمعه 13/9/88 در اعتراض به دستگیری پدram نصرالهی و اعضای هیئت مدیره سندیکای نیشکر هفت تپه مراسم با شکوهی با شرکت جمع زیادی از اعضای کمیته هماهنگی و فعالین کارگری و هواداران جنبش کارگری از شهرهای اشنویه، بوکان، مهاباد و نقده در شهر نقده برگزار شد.

مراسم ابتدا با یک دقیقه سکوت بیاد تمامی جانباختگان جنبش کارگری شروع شد. پس از آن یکی از حاضرین به تجزیه و تحلیل وضعیت کنونی جنبش کارگری و فشار و دستگیری فعالین کارگری پرداخت و راهکارهای پیش روی جنبش را برای هر چه منسجم تر کردن مبارزات کارگری و تشکلهای آن مورد بررسی قرار داد. پاسخ به فراخوان کمک مالی کارگران هفت تپه و مشارکت دلسوزانه و وسیع فعالین و هواداران جنبش کارگری در این امر مهم از دیگر سخنان ایشان بود. پس از آن بیانیه پایانی گلگشت از سوی یکی دیگر از حاضرین قرائت گردید که مورد استقبال گرم حاضرین قرار گرفت و بدین ترتیب مراسم در میان شور و شوق حاضرین به پایان رسید.

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

14/9/1388

در جریان گلگشت حمایت از کارگران دربند، 14 نفر از فعالین کارگری و اعضای کمیته هماهنگی دستگیر شدند

روز جمعه 13 آذر ماه، گلگشتی در حمایت از کارگران زندانی توسط فعالین کارگری و اعضا کمیته هماهنگی در سنندج برگزار شد که از ساعت 10 صبح شروع شد و تا 12 ظهر ادامه داشت

این مراسم ابتدا با 1 دقیقه سکوت شروع شد و بعد در رابطه با ضرورت گلگشت صحبت شد. بعد از آن یکی دیگر از شرکت کنندگان در مورد حمایت از کارگران زندانی و سندیکای نیشکر هفت تپه نوشته ای را ارائه کرد و در پایان هم بیانیه سراسری کمیته هماهنگی قرائت شد

در حین برگشت در آبادی ناپس از توابع سنندج، یک اتوبوس از شرکت کنندگان که حامل 14 نفر از شرکت کنندگان بود، توسط نیروهای امنیتی متوقف سرنشینان آن را دستگیر و بازداشت کردند

وفا قادری - دیاکو قادری (فرزند 10 ساله وفا قادری) صدیق سبحانی و همسرش - پدالله حمدی - کیومرث قادری - حبیب الله کله کانی - عرفان نادری - کاوه بهرامی - جمال خانی - واحد خانی - فایق سبحانی - کیومرث سبحانی. ظهیر رضوی دستگیر و بازداشت شدند. در ساعت 4 بعد از ظهر دیاکو قادری فرزند وفا قادری که 10 سال سن دارد آزاد شد و همزمان همسر صدیق سبحانی نیز با ضمانت آزاد شد

یکی دیگر از دستگیر شدگان خانمی اهل آبادی اطراف سنندج بود که متأسفانه به دلیل بیماری اسم در آنجا دچار مشکل شده بود اما همچنان وی در بازداشت به سر میبرد

امروز شنبه 14 اذر ماه 15 نفر از بستگان دستگیر شدگان در مقابل دادگستری سنندج دست به تجمع زدند و خواستار آزادی آنان شدند

لازم به ذکر است که قاضی پرونده برای هر کدام دستگیر شدگان مبلغ 100 میلیون تومان وثیقه صادر کرده است. ما اعضای کمیته هماهنگی دستگیری و بازداشت فعالین کارگری را شدیداً محکوم کرده و خواستار آزادی بی قید و شرط کارگران و فعالین کارگری دربند هستیم

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

14/9/1388

دستگیری پانزده تن از مادران عزادار در پارک لاله

امروز شنبه چهارده آذر، مادران عزادار به رسم هر دوشنبه در پارک لاله تجمع کردند. به گزارش فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران، پلیس و نیروهای امنیتی رژیم جمهوری اسلامی به مادران و تجمع کنندگان حمله کرده و بیش از پانزده تن از آنان را دستگیر کردند. نیروهای انتظامی، لباس شخصی با خودرو و موتور

سوار و پیاده تمامی نقاط پارک لاله را به اشغال در آورده بودند و همین اینکه مادران قصد تجمع داشتند به آنان حمله ور شدند. دستگیر شدگان به محل نامعلومی انتقال یافتند. نیروهای سرکوبگر در پارک مشغول گشت زنی هستند و هر مادری را که می بینند مورد اهانت و بدرفتاری قرار میدهند. بنا به این گزارش تا لحظه ارسال این گزارش تعقیب و دستگیری مادران در پارک لاله ادامه دارد و گفته می شود در خیابانها اطراف پارک نیز تعدادی از مادران دستگیر شده اند.

مصادره دستمزد کارگران لوله سازی ماهشهر

به گزارش آژانس ایران خبر در تاریخ 14 آذر 88 آمده است: لوله سازی ماهشهر یکی از مهم ترین مجموعه های صنعتی تولید کننده لوله در منطقه خاورمیانه است. این شرکت صدها کارگر را در شرایط کاری بسیار سخت و مرگبار استثمار می کند. کارگران اینک 2 ماه است که هیچ ریالی دستمزد نگرفته اند و کل دستمزد و مطالبات آنان توسط سرمایه داران مصادره شده است. چند صد کارگر کارخانه تهدید کرده اند که در صورت ادامه تعویق دستمزدها کار را متوقف خواهند کرد. آنان خواستار پرداخت بی درنگ همه مطالبات خود هستند.

تجمع اعتراضی شماری از رفتگران شهرداری کرج

به گزارش آژانس ایران خبر در تاریخ 14 آذر 88 آمده است: بنا بر خبر رسیده تعدادی از رفتگران شهرداری منطقه 5 کرج روز پنجشنبه 12 آذر در مقابل فرمانداری این شهرستان دست به یک تجمع اعتراضی زدند. این کارگران در اعتراض نسبت به اخراجشان اعتراض کرده و خواستار بازگشت به کار بودند. گفته می شود این کارگران چندین سال است که بصورت قراردادی در شهرداری مشغول به کار هستند اما هر بار با تغییر کارفرما مشکلاتی برایشان بوجود می آید.

بنا به گفته این کارگران تا چندی پیش قرارداد آنها به صورت مستقیم با شهرداری بود اما بعد از مدتی زیر مجموعه پیمانکار بخش خصوصی شهرداری شدند و اکنون که قرار شده است با شهرداری قرارداد کنند مسئولان می گویند به این تعداد کارگر نیاز نداریم و قصد اخراج آنها را دارند.

تجمع 300 متقاضی کار در گچساران

به گزارش آژانس ایران خبر در تاریخ 14 آذر 88 آمده است: روز چهارشنبه 11 آذرماه حدود 300 نفر از متقاضیان کار در شرکت نفت و گاز گچساران در اعتراض به شیوه جذب نیرو در این شرکت تجمع کردند. بنا به گفته آنان تعداد زیادی از جذب شدگان از دوستان و بستگان مدیران شرکت نفت و یا نیروهای غیر بومی هستند.

ضرب و شتم شدید وفا قادری یکی از بازداشت شدگان گلگشت سندانج در بازداشتگاه، توسط نیروهای اطلاعاتی

بر اساس گزارش رسیده، فعالین کارگری دستگیر شده در سندانج توسط نیروهای اطلاعاتی مورد ضرب و شتم قرار گرفته اند

وفا قادری یکی از دستگیر شدگان و از فعالین سرشناس جنبش کارگری، به شدت مورد ضرب و شتم قرار گرفته است و بر اساس شدت جراحات وارده نیاز شدید به معالجه دارد، اما نیروهای اطلاعاتی همچنان وی را به همراه دیگر دستگیر شدگان در بازداشت نگه داشته اند

لازم به ذکر است که دستگیر شدگان در بازداشتگاه دادگاهی شده و برای عدهائی از آنها وثیقه صد میلیون تومانی تعیین کرده اند، در جریان توهین و بی احترامی های اطلاعاتی به دستگیر شدگان، وفا قادری به شدت مورد ضرب و شتم قرار گرفته است و وضعیت جسمانی وی بر اثر ضرب و شتم شدید، وخیم گزارش شده است

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

14/9/1388

اعتصاب کارگران مترو در تهران

به نوشته سایت کمیته هماهنگی ... در تاریخ 14 آذر 88 آمده است: کارگران راننده مترو تهران 2 ماه است که خشم و اعتراض خویش علیه سرمایه داران دولتی و دولت سرمایه را در شکل اعتصاب محدود به نمایش نهاده اند. آنان از این طریق فشار بی حقوقی ها و مصائب ناشی از تشدید سبعانه استثمار خود توسط شهرداری و دولت را به اطلاع همه همزنجیران خود، همه ساکنان شهر تهران و جامعه رسانده اند. کارگران خواستار افزایش دستمزد، بهبود شرایط کار و دریافت حق سختی کار هستند. شهرداری تهران در مقام سرمایه دار

دولتی شرکت مترو به هیچ کدام از این خواست ها در هیچ سطحی هیچ توجهی نکرده و مدام بر فشار کار رانندگان افزوده است. اعتصاب محدود کارگران در شکل کم کاری آغاز شد. آنان در طول کار روزانه از توقف در برخی ایستگاه ها خودداری می کردند تا اولاً شدت انزجار و نارضایی خود از دولتمردان سرمایه دار را با همگان در میان گذارند و ثانیاً همین نارضایی و خشم را به موج نارضایی همزنجیرانشان در تهران و شهرهای دیگر پیوند بزنند. کارگران مدت ها این کار را انجام دادند اما مطابق معمول تا زمانی که گوش، گوش آهن و سنگ و فولاد و بی نیاز از شنیدن سرمایه است و سینه، سینه ضعیف و خسته و فرسوده کارگر، آنچه هیچ گاه به جایی نرسد فریاد است. کارگران به دنبال بی نتیجه ماندن این سطح از اعتراض و کم کاری تصمیم به گسترش و تشدید مبارزات خویش گرفتند. آنان از توقف در ایستگاه های بیشتری خودداری کردند و به سرمایه داران دولتی مسئول شهرداری اخطار نمودند که خواستار تحقق مطالبات خود هستند. شهرداری باز هم سکوت کرده است و کارگران هشدار داده اند که بر شدت مبارزات خود خواهند افزود.

یک نکته قابل توجه در مورد سیر اعتراضات کارگران راننده مترو این است که جناح های مختلف دولت سرمایه هر کدام تلاش کرده اند تا به نوعی و با توسل به تمامی ترفندهای جنایتکارانه از وضعیت حاضر به نفع خویش و علیه همدیگر بهره جویند. باند احمدی نژاد کوشیده است تا با عوام فریبی و شیادی چنین وانمود کند که گویا با اعتراض کارگران همدلی و همسویی دارد!! و دار و دسته قالیباف و رفسنجانی نیز به سهم خود و با دسیسه های دیگر کوشش کرده اند که اعتصاب کارگران را به تحریک روزنامه های رسمی وابسته به باند احمدی نژاد نسبت دهند.

نکته بسیار اساسی تر در طول اعتصاب محدود کارگران راننده مترو همدلی سایر همزنجیران آنان با موج اعتراض در سطح شهر تهران بوده است. اقدام رانندگان به اجتناب از توقف در ایستگاه ها، نه فقط نارضایی سکنه کارگر شهر را به دنبال نداشته است، بلکه همه جا بر همدلی و همصدایی آنان با همزنجیران خویش علیه سرمایه داران دولتی و دولت سرمایه داری افزوده است.

برگزاری مراسم گلگشت فعالین کمیته هماهنگی در شهرستان کامیاران در محکومیت دستگیری فعالین کارگری

در حمایت از کارگران و فعالین کارگری دربند، گلگشتی با حضور فعالین کارگری و اعضای کمیته هماهنگی در شهرستان کامیاران برگزار شد

مراسم گلگشت ابتدا با سرود انترناسیونال سرود همبستگی طبقه کارگر شروع و سپس یک دقیقه سکوت به یاد کارگران جانباخته و جانباختگان راه آزادی و برابری اعلام شد، با یک قطعه شعر سکوت شکسته شد

در ادامه، سخنرانی مختصری درباره موقعیت کنونی جنبش کارگری صورت گرفت و سپس شعری با نام "همشهریان" اجرا شد و در پایان قطعنامه کمیته هماهنگی قرائت شد

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری
14/9/1388

در جریان گلگشت حمایت از کارگران دربند، 14 نفر از فعالین کارگری و اعضای کمیته هماهنگی دستگیر شدند

روز جمعه 13 آذر ماه، گلگشتی در حمایت از کارگران زندانی توسط فعالین کارگری و اعضا کمیته هماهنگی در سنندج برگزار شد که از ساعت 10 صبح شروع شد و تا 12 ظهر ادامه داشت

این مراسم ابتدا با 1 دقیقه سکوت شروع شد و بعد در رابطه با ضرورت گلگشت صحبت شد. بعد از آن یکی دیگر از شرکت کنندگان در مورد حمایت از کارگران زندانی و سندیکای نیشکر هفت تپه نوشته ای را ارائه کرد و در پایان هم بیانیه سراسری کمیته هماهنگی قرائت شد

در حین برگشت در آبادی نایسر از توابع سنندج، یک اتوبوس از شرکت کنندگان که حامل 14 نفر از شرکت کنندگان بود، توسط نیروهای امنیتی متوقف سرنشینان آن را دستگیر و بازداشت کردند

وفا قادری - دیاکو قادری (فرزند 10 ساله وفا قادری) صدیق سبحانی و همسرش - یدالله حمدی - کیومرث قادری - حبیب الله کله کانی - عرفان نادری - کاوه بهرامی - جمال خانی - واحد خانی - فایق سبحانی - کیومرث سبحانی . ظهیر رضوی دستگیر و بازداشت شدند. در ساعت 4 بعد از ظهر دیاکو قادری فرزند وفا قادری که 10 سال سن دارد آزاد شد و همزمان همسر صدیق سبحانی نیز با ضمانت آزاد شد

یکی دیگر از دستگیر شدگان خانمی اهل آبادی اطراف سنندج بود که متأسفانه به دلیل بیماری اسم در آنجا دچار مشکل شده بود اما همچنان وی در بازداشت به سر میبرد

امروز شنبه 14 اذر ماه 15 نفر از بستگان دستگیر شدگان در مقابل دادگستری سنندج دست به تجمع زدند و خواستار آزادی آنان شدند

لازم به ذکر است که قاضی پرونده برای هر کدام دستگیر شدگان مبلغ 100 میلیون تومان وثیقه صادر کرده است. ما اعضای کمیته هماهنگی دستگیری و بازداشت فعالین کارگری را شدیداً محکوم کرده و خواستار آزادی بی قید و شرط کارگران و فعالین کارگری در بند هستیم

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

14/9/1388

کارگران صنایع مخابراتی راه دور ایران دوباره تجمع کردند

به نوشته سایت سفیر در تاریخ 15 آذر 88 آمده است : حدود دویست نفر از کارگران شرکت مخابرات راه دور ایران با تجمع مقابل استانداری فارس خواستار پرداخت حقوق معوقه یکساله خود شدند. به گزارش پایگاه خبری سفیر؛ حدود دویست نفر از کارگران این شرکت به همراه خانواده خود در حالیکه پلاکاردهایی مبنی بر ضرورت رسیدگی به مشکلات معیشتی در دست داشتند با تجمع مقابل استانداری فارس خواستار پاسخگویی مسوولان شدند. این کارگران شعاری دادند چه کسی سفره نان ما را دزدیده است و از خواب غفلت بلند شوید. صنایع مخابراتی راه دور ایران در سال 1353 در شیراز تاسیس و کلیه تجهیزات مخابراتی سراسر کشور را تأمین می کرده است و صنعت مادر در ایران و خاورمیانه می باشد. این مجتمع عظیم مخابراتی تولیدکننده مراکز سوئیچ مخابرات ، شبکه های ارتباطی رادیویی و مجری طرح کارت سوخت است که بخشی از سخت افزار های این طرح را تولید کرده است .

فرماندار ورامین در دیدار با فعالان کارگری:

کارخانه های آجرپزی صاحب شهرک صنعتی می شوند

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 15 آذر 88 آمده است : فرماندار ورامین با تاکید بر اینکه واژه «تولید» مقدس است ، تصریح کرد: تولید باعث رفح معضل بیکاری است

به گزارش خبرنگار ایلنا، سید محمد میربزرگی در دیدار با هادی رضا زاده دبیر اجرایی خانه کارگر ورامین و قرچک و رئیس کانون شوراهای اسلامی کار محور ورامین افزود: توجه به تولید و صادرات باعث کاهش انحرافات اجتماعی نیز می شود

وی نیروی انسانی کارآمد، سرمایه گذاری ، مدیریت و تکنولوژی را از پیش نیازهای تولید در هرکشوری بر شمرد و اظهار داشت: کارگران از جمله افرادی هستند که روزی آنها حلال است

میربزرگی با اشاره به این که در برخی موارد حقوق کارگران تضییع می شود تصریح کرد: حضرت امام خمینی (ره) رهبر معظم انقلاب و رئیس جمهور توجه خاص به کارگران داشته و دارند

فرماندار ورامین علت استقبال برخی کارفرمایان در به کارگیری اتباع بیگانه را عدم تعهد کارفرمایان به بیمه و انجام ندادن تعهدات قانونی در قبال کارگران دانست و گفت: متأسفانه برخی مسوولان گمان می کند اگر کارگران خارجی نباشند کارگران ایرانی قادر به انجام برخی کارها نیستند در صورتی که این طرز تفکر غلط است.

میربزرگی با تاکید بر اینکه شهرک صنعتی برای کارخانه های آجرسازی در ورامین احداث خواهد شد، خاطر نشان کرد: این کار از اولویت های کاری من است

او با اشاره به لزوم راه اندازی دانشگاه علمی کاربردی خانه کارگر ورامین و قرچک ، اظهار داشت:

فرمانداری، امام جمعه و نماینده ورامین در مجلس از این اقدام حمایت می کنند

در این دیدار دبیر اجرایی خانه کارگر ورامین و رئیس کانون شوراهای اسلامی کار ورامین با بیان مشکلات

کارگران خواستار رسیدگی فرماندار به این مشلات شدند.
پایان پیام

اعتراف کارشناس اقتصادی هوادار دولت: برچیدن یارانه ها حمله به سفره های مزدبگیران و اقشار کم درآمد است

*مردم سفره هایشان کوچک تر می شود، و فشار زیادی را تحمل خواهند کرد

به نوشته سایت روشنگری در 15 آذر 88 آمده است: یک کارشناس اقتصادی حامی طرح دولت در برچیدن یارانه ها در گفتگو با خبرگزاری فارس نزدیک به پاسداران و امنیتی ها و حامی سیاست شوک تراپی دولت اعتراف می کند که اجرای این طرح حمله به سفره های مزدبگیران و اقشار کم درآمد است. دکتر شایان ارانی، کارشناس بخش مالی و از تدوین کنندگان دو قانون بازار اوراق بهادار و قانون ضد انحصار در جمهوری اسلامی در گفتگو با فارس در پاسخ به این پرسش که با اجرای طرح برچیدن یارانه ها "آیا سفره خانواده ها کوچکتر می شود؟" گفت: "در يك برآورد محافظه کارانه و در صورت فرض تورم 20 درصدی کنونی، به نظر من نرخ تورم با اجرای هدفمند کردن یارانه ها به 30 و 40 درصد خواهد رسید. آن هم محافظه کارانه و به طور سالانه. بدبینانه هم 120 و 130 درصد."

با این حساب پیش بینی می کنم با شوک اولیه نرخ تورم در سال به 35 درصد خواهد رسید. البته به شرطی اتفاقات دیگر رخ ندهد؛ وضع موجود حاکم باشد؛ بانک مرکزی کنترل داشته باشد؛ اتفاق عجیب و غریب بین المللی هم نباشد می توان تصور کرد بین 15 تا 20 درصد به نرخ تورم کنونی کشور اضافه شود. این دکنتر اقتصاد با تاکید بر این که "باید به نوعی فشارهای بعد از اجرای این طرح را تحمل و مصرفمان را کنترل کنیم" از نان به عنوان نمونه نام می برد و می گوید: "به جای خرید 5 نان سنگگ به همان 2 عدد نان بسنده کنیم."

وی در پاسخ به این پرسش که "آیا این رویه به معنای کوچکتر شدن سفره خانواده ها نیست؟" می گوید: "خطری که وجود دارد این است که اقشار کم درآمد به نسبت اقشار با درآمد بالا با اثرپذیری متفاوتی مواجه خواهند شد."

کسی که حقوق ماهیانه 300 هزار تومانی دارد به نسبت يك فرد با حقوق ماهانه يك میلیون تومانی با فشار توری بیشتری مواجه خواهد شد. به قول شما سفره اش کوچکتر خواهد شد و فشار زیادی را تحمل خواهد کرد. به این ترتیب حذف یارانه ها فشار توری برای اقشار کم درآمد با اثرات منفی بیشتری همراه خواهد بود. یعنی این رابطه، رابطه برابری نیست."

با حکم مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی:

مدیر عامل شرکت رفاه گستر تامین اجتماعی برکنار شد

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 15 آذر 88 آمده است: علی حیدری، مدیر عامل شرکت رفاه گستر (از شرکتهای وابسته به سازمان تامین اجتماعی) با حکم علی ذبیحی، مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی از سمت خود برکنار شد.

به گزارش ایلنا، شرکت رفاه گستر در سال 1386 مبلغ 360 میلیون زیان داشت که طی دوران مدیریت علی حیدری و در سال 1387 به 15 میلیون تومان سود دست یافت.

علی حیدری دارای لیسانس مدیریت بیمه از دانشگاه تهران و فوق لیسانس مدیریت دولتی از دانشگاه آزاد اسلامی است که هم اینک به عنوان مشاور در شرکت خانه سازی تامین اجتماعی مشغول خدمت است. از سوابق اجرایی او می توان به مدیرکلی دفتر بازرسی مدیر عامل تامین اجتماعی، معاون امور استانهای سازمان تامین اجتماعی، مدیرکل دفتر هیات مدیره و مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی و مدیر عامل شرکت خدمات ماشینی تامین نام برد.

گفته می شود که مسوول خدمات عمومی و رفاه سازمان تامین اجتماعی جایگزین حیدری در شرکت رفاه گستر شده است.

شرکت رفاه گستر بر اساس مصوبه اردیبهشت ماه 1377 هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی برای جلوگیری از فرسودگی های جسمی و روحی کارکنان و بازنشستگان سازمان تشکیل شده است.

پایان پیام

دبیرخانه کارگر دولتی: طرح یارانه ها، شوک درمانی بزرگ تر از دوره تعدیل است.

به گزارش ایلنا در 15 اذر آمده است: نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی درباره ادعای الزام اجرای هدفمندسازی یارانه‌ها گفت: قطعا بسیاری از کسانی که راجع به این طرح سخن می‌گویند، معتقدند که دیگر چاره‌ای نمانده است اما این سخن در اقتصاد هیچ معنایی ندارد. علیرضا محبوب در گفت‌وگو با ایلنا ادامه داد: در اقتصاد اگر بگوییم راهی وجود ندارد باید آن جامعه را آتش زد و یا توی دریا ریخت. صدها راه برای حل مسئله وجود دارد. هدفمندسازی یارانه‌ها هم یکی از سخت‌ترین آن‌هاست. به این می‌گویند شوک درمانی در اقتصاد. ما قبلا شوک درمانی شده‌ایم. شوک درمانی که در دوران تعدیل اقتصادی دریافت کردیم که خود آقایان هم منتقد آن بودند حالا قرار است به شکل بزرگتر انجام شود. وی افزود: یعنی بیماری که می‌گفتند چرا به آن شوک داده شده است و از این بابت منتقد سیاست آن سال‌ها بوده‌اند، را می‌خواهد شوک‌های بزرگتر و پی در پی بدهند. با حرارت هم می‌گویند که بیمار حالش خوب خواهد شد. اما ما می‌گوییم که اگر قرار بود حالش خوب شود آن موقع می‌شد. آن زمان که خیلی عاقلانه و آهسته و خیلی با احتیاط این کار انجام شد این میزان آثار منفی برجای گذاشت و همه دولت، امروز منتقد آثار منفی آن زمان هستند، حالا می‌خواهند با یک شوک درمانی که حاصل کوچک آن بیماری هلندی برای اقتصاد است، دست بزنند.

دبیر کل خانه کارگر خاطر نشان کرد: تورم رکودی که امروز هم به آن دچار شده‌ایم حاصل این سیاست‌ها خواهد بود. هم رکود داریم که باید قاعدتا موجب کاهش قیمت شود اما این چنین نمی‌شود و قیمت‌ها بالا می‌رود چون تورم داریم. درحالی که تورم برای زمان رونق است. بنابراین ما اگر امروز یک بیماری داریم اگر یک تورم رکودی داریم که برای معالجه آن جدیت نکرديم و باید اول این را معالجه می‌کردیم و بعد به سراغ نسخه‌های دیگر می‌رفتیم، این بیماری را به چند بیماری جدید تبدیل می‌کنیم و حل معضلات اقتصادی را آنچنان سخت می‌کنیم که جامعه را دچار بحران‌ها و هیجان‌های غیرقابل کنترل و غیر قابل تصور خواهیم کرد.

این سیل خانه ما را خواهد برد

نماینده مردم تهران در مجلس درباره آسیب‌های احتمالی هدفمندسازی یارانه‌ها و تخمین دولت و مجلس از این آسیب‌ها گفت: الان نمی‌توانیم تصور کنیم چقدر آسیب خواهیم دید. آسیب‌های اجتماعی. آسیب‌های کارگری. آسیب فقرا. آسیب تولیدکنندگان. آسیب صنعت ملی و... مثل سیلی است که نمی‌دانیم از کدام روزن وارد می‌شود فقط می‌دانیم که خانمان ما را خواهد برد. نباید تصور کنیم که این سیل ملاطفتی خواهد داشت. وی دنباله کلامش را چنین گرفت: سیل فقط خشونت دارد و با خشونتش همه چیز را از بین می‌برد. در حالی که در ظاهر، سیل و قتی فروبنشیند آبی است گوارا که مایه حیات است و قابل خوردن. اما وقتی در سیلان و تحرك است آنچنان ویرانگر است که هیچ ویرانگری در گیتی به پای او نخواهد رسید. چنگیز هم نتوانست به مانند سیل ویران‌کننده باشد وقتی به جان شهری می‌افتد با سرعتی ویران می‌کند که همه حیران می‌مانند. وی افزود: هدفمندسازی یارانه‌ها هم همانند یک سیل ویرانگر است. با ظاهری لطیف. برنامه‌های اقتصادی. با توجیهی زیبا اما این آب زلال اگر طغیان کند طوری ما را خواهد برد، مگر اینکه حادثه غیرقابل پیش‌بینی پیش بیاید.

علیرضا محبوب در پاسخ به این سوال که چه شده است این طرح در مجلس هم طرفداران زیادی پیدا کرده است؟ گفت: در واقع ما با یک تفکری روبرو هستیم که فراتر از دولت است. وقتی بالای دوسوم نمایندگان مجلس به این لایحه رای می‌دهند باید نقد ما به یک جریان فکری باشد. در این تفکر آرمان‌ها و آمال‌های مختلفی وجود دارد اما همه فعلا روی این موضوع متفق شده‌اند. مضافا بر این، برخی افراد از جریانی که در مجلس به منتقدان دولت مشهورند هم همراهی می‌کنند با این تفکر.

وی ادامه داد: شاید این موافقت با این باور باشد که حالا رقیب رسیده است و می‌خواهد این را انجام دهد بگذاریم انجام دهد. ضمن اینکه این سیاست را قبول دارد و جزو عقایدش است و فکر می‌کند که کس دیگری می‌خواهد به عقایدش عمل کند. هیچ کس به آثار آن توجه نمی‌کند. این باعث شده است که ما بگوییم ما در معرض یک هجوم یکپارچه هستیم که موجب شده تفکرات متضاد را هم که با هم اختلافات زیادی داشتند کنار هم قرار دهد.

وی خاطر نشان کرد: البته اگر بگوییم همه کسانی که در این طرف هستند موافقت حرف نادرستی است اگر هم بگوییم همه افراد آن طرف، مخالف هستند باز هم حرف درستی نیست. می‌توان گفت که در هر دو جریان عده موافقان زیاد و عده مخالفان کم است. پس نمی‌توان این موضوع را جناحی کرد اما این نقد وارد است که نمی‌توان به نام طرفداری و حمایت از فقرا پوستین زیر پای آنها را به حراج بگذاریم و بگوییم در عوض می‌خواهیم شبانه به آنها کمک کنیم.

محبوب در ادامه چنین اظهار داشت: بهتر است بگذاریم پوستین و فرش زیر پای مردم سر جایش باشد اگر کمکی هم می‌خواهیم بکنیم، مانعی برای آن وجود ندارد. نمی‌توانیم بگوییم کسانی که تسلیم این طراحی‌ها

شده‌اند نیت بدی داشتند. نمی‌توانیم این را بگوییم که به دنبال خدمت نیستند اما می‌گوییم که از این طرح خدمت در نمی‌آید. اصلاً در قصد خیر اولیای کار در دولت تردید نمی‌کنیم. اما مطمئنیم که خیری از این کار عاید نمی‌شود.

تجمع کارگران به همراه خانواده در مقابل استانداری فارس در اعتراض به تعویق یک ساله حقوق

خبر آنلاین در 15 آذر نوشت: دویست نفر از کارگران شرکت مخابرات راه دور ایران با تجمع مقابل استانداری فارس خواستار پرداخت حقوق معوقه یکساله خود شدند. به گزارش سفیر؛ حدود دویست نفر از کارگران این شرکت به همراه خانواده خود در حالیکه پلاکاردهایی مبنی بر ضرورت رسیدگی به مشکلات معیشتی در دست داشتند با تجمع مقابل استانداری فارس خواستار پاسخگویی مسوولان شدند. این کارگران شعار می‌دادند چه کسی سفره نان ما را دزدیده است، از خواب غفلت بلند شوید. صنایع مخابراتی راه دور ایران در سال 1353 در شیراز تاسیس و کلیه تجهیزات مخابراتی سراسر کشور را تامین می‌کرده است و صنعت مادر در ایران و خاورمیانه می‌باشد. این مجتمع عظیم مخابراتی تولیدکننده مراکز سوئیچ مخابرات، شبکه های ارتباطی رادیویی و مجری طرح کارت سوخت است که بخشی از سخت افزارهای این طرح را تولید کرده است.

دستگیری چند فعال کارگری در اطراف سنندج

تنی چند از فعالان کارگری سنندج که روز جمعه 13/9/88 به قصد گلگشت کارگری و جمع آوری کمک مالی برای خانواده های کارگران زندانی نیشکر هفت تپه به یکی از روستاهای اطراف سنندج رفته بودند هنگام بازگشت به سنندج بازداشت شدند. طبق اخبار منتشرشده، این فعالان که همراه خانواده های خود بوده اند در بازداشتگاه سخت مورد ضرب و شتم قرار گرفته اند و با آن که حال جسمانی برخی از آنان وخیم گزارش شده از انتقال آن ها به بیمارستان ممانعت به عمل آمده است. همچنین، آزادی آنان مشروط به تامین وثیقه های بسیار سنگین تا حد صد میلیون تومان شده است. ما به بازداشت این فعالان کارگری اعتراض می کنیم و خواهان آزادی بی قید و شرط آنان هستیم. فعالیت کارگری از جمله اقدام انسانی جمع آوری کمک مالی برای خانواده های کارگران دربند حق مسلم و بی چون و چرای تمام جامعه است و ما جلوگیری از این فعالیت توسط دولت سرمایه داری ایران را محکوم می کنیم.

15 آذر 88

تجمع خانواده های فعالین کارگری در سنندج برای آزادی عزیزانشان

آژانس ایران خبر - ۱۳۸۸/۹/۱۵

بیش از 60 نفر از خانواده های 11 نفر از کارگران و فعالین کارگری در میدان بسیج، مقابل دادگاه و دادگستری سنندج تجمع کرده و خواهان آزادی عزیزان خود شدند. لازم به ذکر است که دستگیرشدگان سرنشینان يك مینی بوس بودند که روز جمعه بعد از برگشت از کوهنوردی دستگیر شده و به کلانتری 17 منتقل شده بودند و جز دونهفر که با قید وثیقه آزاد شدند بقیه در بلاتکلیفی به سرمیرند.

اسامی برخی از نفرات بازداشت شده عبارت است از

1. وفا قادری
2. صدیق سبحانی
3. عبدالله کاظمی
4. واحد
5. جمال
6. یدالله

کارگران صنایع مخابراتی راه دور ایران دوباره تجمع کردند

به نوشته سایت سفیر: حدود دویست نفر از کارگران شرکت مخابرات راه دور ایران با تجمع مقابل استانداری فارس خواستار پرداخت حقوق معوقه یکساله خود شدند. به گزارش پایگاه خبری سفیر؛ حدود دویست نفر از کارگران این شرکت به همراه خانواده خود در حالیکه پلاکاردهایی مبنی بر ضرورت رسیدگی به مشکلات معیشتی در دست داشتند با تجمع مقابل استانداری فارس خواستار پاسخگویی مسوولان شدند. این کارگران شعار می‌دادند چه کسی سفره نان ما را دزدیده است و از خواب غفلت بلند شوید. صنایع مخابراتی راه دور ایران در سال 1353 در شیراز تاسیس و کلیه تجهیزات مخابراتی سراسر کشور را تامین می‌کرده است و

صنعت مادر در ایران و خاورمیانه می باشد. این مجتمع عظیم مخابراتی تولیدکننده مراکز سوئیچ مخابرات شبکه های ارتباطی رادیویی و مجری طرح کارت سوخت است که بخشی از سخت افزارهای این طرح را تولید کرده است.

بیانیه کارگران ایران خودرو: بازداشت‌های اخیر را محکوم می کنیم

جمعی از کارگران کارخانه ی ایران خودرو با انتشار بیانیه ای بازداشت های اخیر را محکوم کرده اند. متن کامل بیانیه ی مذکور به شرح زیر است

دوستان و همکاران گرامی
طی چند روز اخیر دهه‌انفر از کارگران دانشجویان و مادران عزادار دستگیر و روانه زندان ها شده اند. در بین این دستگیر شدگان دهها کارگر که همه دوستان ما کارگران هستند. دهه‌انفر دانشجو که فرزندان و دوستان ما هستند. دهها نفرمادر که همه آنها از مادران ما هستند. دولت چشمان خود را بسته و هر کسی را که دلش می خواهد دستگیر و روانه زندان می کند. فضای کشور کاملا امنیتی شده و هیچ کس حتی حق پارک رفتن را ندارد. در کدام کشور خواستن حقوق عقب افتاده جرم است؟ در کدام کشور داشتن تشکل جرم است؟ در کدامین کشور رفتن به کوه جرم است؟ در کدامین کشور رفتن به پارک ممنوع است؟ جرم مادران ما چیست؟ در کدامین کشور درس خواندن جرم است؟

دوستان کارگر
بی شرمی تا کی
به این وضع اعتراض کنیم
وضعیتی که دولت بوجود آورده غیر قابل تحمل است.
داشتن آزادی حق مسلم ما انسانها است
زنده باد آزادی
جمعی از کارگران ایران خودرو
آبان ۱۵۸۸

واویلا اگر سرمایه دار بسیجی هم باشد!

به نوشته سایت کمیته هماهنگی در تاریخ 15 آذر 88 آمده است : آنچه در زیر می آید سخنان افشاگرانه یک کارگر است که در گفتگو با خبرنگار یکی از رسانه ها در میان نهاده است :

چند سال است که زیرزمین برخی مساجد را به محل طبخ غذا تبدیل کرده اند. این اماکن در اختیار بسیج قرار دارد و غذای بسیجیان را طبخ و آماده می سازد. من هم حدود دوسال کارگر یکی از همین آشپزخانه ها در خیابان آزادی بودم. مدتی که از شروع کارم گذشت مشاهده کردم که کارگران زیادی برای دریافت حق و حقوق خویش مراجعه می کنند. از گفتگوها متوجه شدم که هر کدام آنان ماه ها در اینجا کار کرده اند و استنثار شده اند اما در تمامی مدت حتی یک ریال هم دستمزد دریافت نکرده اند!! آنان مدام به همین جا رجوع می کنند و خواستار پرداخت دستمزدهای معوقه خود می شوند اما تنها پاسخ کارفرمای بسیجی این است که ندارم، ندارم و این کلمه را چند بار تکرار می کند. چند بار هم شنیدم که کارگران اعتراض می کردند و سخن از شکایت به میان می کشیدند و در این هنگام بود که کارفرمای بسیجی فریاد می کشید و می گفت: « بروید هر غلطی می خواهید بکنید. ما این قدر سمبه مان پرزور است که هیچ راهی به جایی نخواهید برد». روزهای زیادی کار کردم و شاهد وقوع این مشاجرات بودم و پس از این مدت دریافتم که ماجرا از چه قرار است. واقعیت بسیار تلخ این بود که کارفرمایان بسیجی با استفاده از موقعیت نظامی و نقش سرکوبگرانه خویش چند ماه چندماه عده ای کارگر را به کار می گیرند و به جانکاه ترین شکل استنثار می کنند و آنگاه به محض این که کارگری مطالبه دستمزد کند او را به بیرون پرتاب می کنند. به بیان دیگر، تمامی آشپزخانه های بسیج مستضعفان در زیرزمین مساجد تهران کارگران را به بیگاری می گیرند و در قبال ماه ها کار حتی یک ریال هم به آنان پرداخت نمی کنند. در جهنم سرمایه داری ایران همه سرمایه داران چنین هستند و واویلا اگر این سرمایه داران خونخوار در عین حال بسیجی سرکوبگر هم باشند!!

منبع: آژانس ایران خیر

دستگیری ده ها نفر از خانواده های کارگران در مراسم روز دانشجو

دوستان و همکاران گرامی
برگزاری مراسم روز دانشجو با وجود فضای امنیتی و حمله نیروهای پلیس به شرکت کنندگان با حضور هزاران نفر دانشجو و دیگر توده های زحمتکش برگزار شد. حضور گسترده زحمتکشان و به خصوص کارگران در این مراسم و ایستادن آنان در کنار دانشجویان یکی از ابعاد بزرگ مراسم روز ۱۶ آذر امسال بود. به همین دلیل در میان دستگیرشدگان ده ها نفر از خانواده های کارگری به خصوص کارگران ایران خودرو دیده می شوند. ما جمعی از کارگران ایران خودرو ضمن محکوم کردن حمله نیروهای پلیس به شرکت کنندگان خواهان آزادی فوری همه دستگیر شدگان روز دانشجو هستیم.
جمعی از کارگران ایران خودرو

۱۶ آذر ۸۸

شکایت آی تی یو سی از رژیم به سازمان جهانی کار

سندیکی کارگران شرکت نیشکر هفت تپه: دبیر کل کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری (آی تی یو سی) و دبیر کل اتحادیه مواد غذایی طی نامه ای شکایت خود را از دولت ایران به خوان ساومویا (مسئول هماهنگی سازمان جهانی کار) اعلام کردند. در این نامه از زندانی بودن غیر قانونی فعالین کارگری هفت تپه آقایان علی نجاتی، فریدون نیکوفر، قربان علیپور، محمد حیدری مهر و جلیل احمدی اعتراض کرده و خواهان آزادی آنها شدند.

در این نامه از احضار آقای محمد اولیایی فرد وکیل سندیکا به دادگاه در هفته آینده و پرونده آقای رضا رخشان نیز اشاره شده است. این شکایت به بخش آزادیهای تشکلات آی ال او است که در ماه ژوئن به وضعیت آزادی تشکل در ایران میپردازد.
برای اطلاعات بیشتر به سایت آی یو اف مراجعه کنید.

مردم خشمگین عسلویه لوله آب به شرق کشور را بستند

مردم خشمگین عسلویه در تاریخ 16 آذر 88؛ در یک اقدام اعتراضی خط لوله آب محرم به شرق کشور را بستند. به گزارش ایران خبر، آنها در این حرکت اعتراضی کنار خط انتقال آب تحصن کرده و می گفتند تا تکلیف آبرسانی به روستاها و شهرهای بخش عسلویه مشخص نشود، اجازه باز کردن شیر آب این خط انتقال را به ماموران اداره آب نمی دهند. خط لوله انتقال آب سد کوثر به شهرهای جنوب کشور تا بندر لنگه رسیده و مردم شهرهای استان بوشهر و چند شهر استان هرمزگان از آب آن استفاده می کنند اما با وجود گذشتن خط انتقال آب طرح محرم از میان روستاها و شهرهای بخش عسلویه؛ مردم این منطقه از استفاده از این آب سالم محروم هستند.

لازم به ذکر است که مردم روستاهای بخش عسلویه و شهر سیراف که در مسیر خط لوله محرم قرار دارند، سال هاست از بی آبی رنج می برند. از این نعمت محروم هستند. بخش عسلویه با 30 هزار نفر جمعیت از توابع شهرستان کنگان استان بوشهر محل اجرای طرحهای پالایشگاهی و پتروشیمی پارس جنوبی است. خط انتقال آب طرح محرم آب سد کوثر را به استان بوشهر و چند شهر استان هرمزگان و فارس منتقل می کند.

در نامه ای به احمدی نژاد مطرح شد؛

استمداد کارگران پیمانکاری ساپکو از رئیس جمهور .

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 16 آذر 88 آمده است: جمعی از کارکنان شرکت ساپکو (طراحی مهندس و تامین قطعات ایران خودرو) خواستار تبدیل وضعیت استخدامی کارگران پیمانکار به قراردادی طبق بخشنامه شماره 58185 مورخ 17/4/86 شدند.
به گزارش ایلنا، متن کامل این نامه به شرح ذیل است:

احتراما اینجانبان جمعی پرسنل پیمانکار شرکت ساپکو (طراحی مهندسی و تامین قطعات ایران خودرو) با حداکثر 15 سال سابقه خدمت در این شرکت همچنان به صورت پیمانی، مشغول بکار هستیم که با امید به آینده ای روشن در سایه لطف و عنایت خداوند متعال و به پشتوانه دولت عدالت محور چشم به راهی دوخته ایم که سرانجام آن عدالت و رفع تبعیض است.

ما که افتخارمان این است که از فرزندان این انقلاب هستیم و خون و سرشتمان با این نظام و انقلاب عجین شده این سوال دغدغه ذهنیمان شده است که چرا باید در مجموعه ای کارکنیم که نابرابری و بی عدالتی وجود دارد؟ چرا باید در یک مجموعه که همگی کنار هم برای یک هدف مشترک کار انجام می دهند خیلی ها از این امکانات بهره ببرند ولی نیروی پیمانکار بایستی افسوس این امکانات را بخورد و خون دل بخورد و دم نزند.

جناب آقای رئیس جمهور علی رغم دستور صریح جنابعالی مبنی بر تبدیل وضعیت استخدامی کارگران پیمانکار به قراردادی طبق بخشنامه شماره 58185 مورخ 17/4/86 و تاکید وزیر محترم صنایع تاکنون این دستور اجرا نشده است. لذا از آن مقام محترم عاجزانه تقاضا داریم که به مشکل ما رسیدگی فرمائید و به این

بی عدالتی پایان دهید چرا که رفع بی عدالتی از شاخصه های اصلی دولت جنابعالیست.
در پایان از جنابعالی و همکاران محترمان که در اعتلا و استواری نظام اسلامی تلاش می کنید تشکر و قدر دانی می نمایم.
رونوشت این نامه به محررابیان وزیر صنایع و معاون، نجم الدین مدیرعامل شرکت ایران خودرو و محمدی مدیرعامل سایکو ارسال شده است.
گروه کارگری ایلنا آمادگی دارد پاسخ دفتر رئیس جمهور یا دفتر وزیر صنایع و معادن و یا مدیر عامل شرکت ایران خودرو را منتشر کند.
پایان پیام

ارئیس مجمع پیشکسوتان جامعه کارگری: حکم محکومیت مراجع قضایی نمی تواند ملاکی برای اخراج کارگر باشد

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 16 آذر 88 آمده است: رئیس مجمع پیشکسوتان جامعه کارگری استان تهران گفت: مطابق قانون کار هیچ کارفرمایی حق ندارد تا قبل از مشخص شدن وضع کارگر بازداشت شده نسبت به اخراج وی اقدام کند زیرا حکم محکومیت مراجع قضایی نمی تواند ملاکی برای اخراج کارگر باشد.

به گزارش خبرنگار ایلنا، در پی انتشار خبر اخراج کارگران بازداشت شده نیشکر هفت تپه از کار، حسن صادقی در پاسخ به قانونی بودن این اخراج گفت: مطابق تبصره ماده 18 قانون کار، کارفرمای این کارگران نمی بایست تا قبل از اتمام دوران بازداشت برای آنها حکم اخراج صادر می کرد.
وی یادآور شد: هرچند در ماده 18 قانون کار در مورد منع اخراج برای کارفرمایی که از طریق شکایت، کارگری را توقیف کرده است تعیین و تکلیف شده است اما براساس تبصره این ماده هیچ کارفرمایی حق ندارد تا پیش از اتمام دوران محکومیت کارگر برای و حکم اخراج صادر کند.
به گفته وی کارفرما باید در طول دوران محکومیت حداقل 50 درصد از حقوق کارگر را به طور ماهیانه پرداخت کند.

صادقی افزود: حتی اگر کارگر محبوس مقصر باشد کارفرما حق اخراج وی را ندارد زیرا قانون گذار برای حفظ شدن خانواده این کارگر از آسیب های اجتماعی این شرایط را در قانون پیش بینی کرده است.
وی تاکید کرد: اخراج کارگر موضوعی است که باید در زمان پایان دوران محکومیت و مشخص شدن وضعیت وی به آن از طریق مراجع تشخیص و حل اختلاف ادارات کار به آن رسیدگی شود.
پایان پیام

2 انتصاب در سازمان تامین اجتماعی

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 16 آذر 88 آمده است: دکتر فرید بارانیوریان سرپرست معاونت درمان سازمان تامین اجتماعی، در حکمی دکتر سعید خانجانی را به سمت سرپرست دفتر رسیدگی به اسناد پزشکی استان گیلان منصوب کرد.

به گزارش ایلنا، در حکم دکتر خانجانی اظهار امیدواری شده است، نامبرده با استعانت از خداوند متعال و همکاری و همفکری با سایر واحدها در خدمات رسانی به بیمه شدگان و خدمت به نظام مقدس جمهوری اسلامی موفق باشند.

همچنین دکتر بهنام پرهیزگار مدیر درمان تامین اجتماعی استان تهران در حکمی دکتر حسن تاجیک را به عنوان سرپرست بیمارستان تامین اجتماعی شهدای پانزده خرداد ورامین منصوب کرده است.
پایان پیام

هجده کارگر طی يك سال در معدن زغال سنگ کرمان کشته شدند

روزنامه تهران امروز گزارشی از مرگ پیاپی کارگران در معادن و کارگاه های مختلف کشور منتشر کرده و نوشته « با اضافه شدن این چهار کارگر تعداد کشته شدگان در معدن زغال سنگ کرمان در سال جاری به ۱۸ نفر رسید. »

این روزنامه نوشته « ۱۸ کارگر زحمتکش که به گفته اماموارثان انقلاب هستند و به تعبیر دولت دهک پایین درآمدی در يك سال کشته می شوند و آب از آب هم تکان نمی خورد. »

تهران امروز با اشاره به اینکه « مدتی پیش ۱۵ کارگر در معدن زرنند کرمان از بین رفتند، پیش از آن هم يك کارگر هنگام کار در معدن آغدره تکاب بر اثر سیانور و جیوه از دنیا رفت. قبل تر هم خبری از مرگ ۶ کارگر سلاخ در کشتارگاه تپه سلام مشهد منتشر شد. يك کارگر ۱۸ ساله هم در روز اول کاری خود در کارگاه

نخریسی قم در دستگاه کمپرسزنی گیر کرد و جان داد نوشته که « ظرف دو سال ۸ کارگر در يك بنگاه خودروسازی از بین رفتند، ۱۵ نفر از کارگران يك کارخانه تولید کود شیمیایی در ساوه هم به دلیل ماده‌ای شیمیایی به نام آرسنیک در محیط کار دچار مسمومیت شدند و یکی از آنان از شدت مسمومیت جان سپرد. بدن کارگر ۵۹ ساله در کارخانه سیمان سفید دماوند هم به دور دستگاه تراش پیچید و کارگر هم درجا جان داد. ۱۰ کارگر در عسلویه بر اثر نشت گاز جان باختند. ۴ کارگر مدتی پیش در کارخانه قند اسلام‌آباد غرب تهران از دنیا رفتند و البته از این موارد دردناک بسیار است. »

این روزنامه تاکید کرده که « بر اساس گزارش وزارت کار و تامین اجتماعی، سالانه بیش از هزار کارگر در حوادث ناشی از کار از دنیا می‌روند، این در حالی است که آمارهای ارائه شده تنها مربوط به آن دسته از کارگرانی است که زیر پوشش بیمه‌ها قرار داشته‌اند و در این میان تعداد قابل‌توجهی از کارگران که بیمه شده هیچ سازمانی نبوده و بر اثر حوادث ناشی از کار، فوت کرده‌اند در این آمار جایی ندارند. »

کارگران سد سیمره ایلام از شش ماه قبل حقوق نگرفته اند

به گزارش رسیده از ایران آمده است که : کارگران سد سیمره واقع در شهرستان دره شهر از توابع استان ایلام شش ماه است که حقوق نگرفته اند . سد سیمره واقع در شهرستان دره شهر از توابع استان ایلام شش ماه است که حقوق نگرفته اند در حالی که افراد این منطقه منبع درآمد دیگری ندارند و در حال حاضر زندگی آنها دچار مشکلات فراوان شده است.

سد سیمره به عنوان بزرگترین پروژه سد سازی در استان ایلام و یکی از مهمترین پروژه های اشتغالزایی در این استان است. رودخانه سیمره، سر شاخه اصلی رود کرخه است که طرح سد و نیروگاه سیمره بر روی این رودخانه در حد فاصل استانهای ایلام و لرستان و در 40 کیلومتری شمال غربی شهرستان دره شهر در حال اجراست.

یکی از کارگران سد سیمره در گفتگو با خبرنگار مهر در ایلام اظهار داشت: من چهار فرزند دارم که همگی آنها بیکار هستند و خود نیز در این سد مشغول به فعالیت هستم ولی 6 ماه است حقوق نگرفته ام و تامین مخارج زندگی برای من خیلی مشکل شده است.

کریمی گفت: در حال حاضر برای تامین مخارج زندگی خود ناچار به قرض گرفتن از اقوام شده ام و شب وقتی به خانه می روم شرمنده خانواده خود هستم.

یکی از رانندگان سد نیز گفت: من ماهی 350 هزار تومان حقوق می گیرم و سه فرزند دارم ولی اکنون 6 ماه است که حقوق نگرفته ام.

علیرضا "س" گفت: دخترم کلاس اولی است و از من کیف و لباس خواسته ولی به دلیل اینکه حقوق نگرفته بودم نتوانستم برای او چیزی بخرم.

وی افزود: هیچ کاری دیگری در این منطقه نیست و مجبوریم در این سد کار کنیم. بیشتر اوقات هر سه ماه حقوق می گرفتیم ولی در حال حاضر 6 ماه است حقوق نگرفته ایم و سیلی صورتمان را سرخ کرده ایم.

بیشتر کارگران سد سیمره نسبت به این مسئله با مشکل مواجه شده اند و در حال حاضر به دلیل نبود شغل دیگر در منطقه مجبور به کار کردن هستند و معلوم نیست کی حقوق می گیرند.

اغلب کارگران جزء شاغل در سد بومی هستند در حالیکه متخصصان و مهندسان به کارگیری شده در سد اغلب غیربومی و حتی خارجی اند که پیش از این مهر در گزارش مفصلی به آن پرداخت.

تجمع کارگران مقابل استانداری فارس

حدود دویست نفر از کارگران شرکت مخابرات راه دور ایران با تجمع مقابل استانداری فارس خواستار پرداخت حقوق معوقه یکساله خود شدند.

به گزارش پایگاه خبری سفیر؛ حدود دویست نفر از کارگران این شرکت به همراه خانواده خود در حالیکه پلاکاردهایی مبنی بر ضرورت رسیدگی به مشکلات معیشتی در دست داشتند با تجمع مقابل استانداری فارس خواستار پاسخگویی مسوولان شدند.

این کارگران شعار می دادند چه کسی سفره نان ما را دزدیده است و از خواب غفلت بلند شوید .

صنایع مخابراتی راه دور ایران در سال 1353 در شیراز تاسیس و کلیه تجهیزات مخابراتی سراسر کشور را تامین می کرده است و صنعت مادر در ایران و خاورمیانه می باشد.

این مجتمع عظیم مخابراتی تولیدکننده مراکز سوئیچ مخابرات ، شبکه های ارتباطی رادیویی و مجری طرح کارت سوخت است که بخشی از سخت افزارهای این طرح را تولید کرده است .

آذر :سه میلیارد دلار کسری بودجه برای واردات بنزین

راديو فرانسه: محمد رویانیان رئیس ستاد حمل و نقل و مدیریت سوخت اعلام کرد که با وجود کاهش میزان سهمیه بنزین ، کماکان دولت با کسری بودجه 3 میلیارد دلاری برای واردات بنزین تا پایان سال مواجه است همچنین رئیس ستاد حمل و نقل و مدیریت سوخت متذکر شد که گویا کاهش سهمیه بنزین خودروهای عمومی در پاییز کافی نبوده است و این کاهش در زمستان شامل حال خودروهای شخصی نیز خواهد شد بدین ترتیب از دی ماه و به مدت سه ماه ، سهمیه بنزین اتومبیل های شخصی از صد لیتر در ماه به هشتاد لیتر در ماه کاهش خواهد یافت

ایران پنجمین کشور تولید کننده نفت در جهان است ، ولی به دلیل نبود امکانات کافی و پالایشگاه های لازمه ، نمی تواند در تولید بنزین مورد نیاز داخلی خود کفا باشد محمد رویانیان رئیس ستاد حمل و نقل و مدیریت سوخت متذکر شد که ستاد وی و دولت مصمم به کاهش سهمیه بندی بنزین نبودند بلکه پافشاری های نمایندگان مجلس شورای اسلامی موجب اجرای زود هنگام کاهش سهمیه های بنزین شده است و حتی یکی از نمایندگان مجلس پیشنهاد استیضاح وزیر نفت را داده بود

در پی اخراج کارگران بازداشت شده نیشکر هفت تپه: هیچ کارفرمایی حق ندارد تا پیش از اتمام دوران محکومیت کارگر برای و حکم اخراج صادر کند.

به نوشته ایلنا در 16 آذر آمده است : رئیس مجمع پیشکسوتان جامعه کارگری استان تهران گفت: مطابق قانون کار هیچ کارفرمایی حق ندارد تا قبل از مشخص شدن وضع کارگر بازداشت شده نسبت به اخراج وی اقدام کند زیرا حکم محکومیت مراجع قضایی نمی تواند ملاکی برای اخراج کارگر باشد به گزارش خبرنگار ایلنا، در پی انتشار خبر اخراج کارگران بازداشت شده نیشکر هفت تپه از کار، حسن صادقی در پاسخ به قانونی بودن این اخراج گفت: مطابق تبصره ماده 18 قانون کار، کارفرمای این کارگران نمی بایست تا قبل از اتمام دوران بازداشت برای آنها حکم اخراج صادر می کرد وی یادآور شد: هرچند در ماده 18 قانون کار در مورد منع اخراج برای کارفرمایی که از طریق شکایت، کارگری را توقیف کرده است تعیین و تکلیف شده است اما بر اساس تبصره این ماده هیچ کارفرمایی حق ندارد تا پیش از اتمام دوران محکومیت کارگر برای و حکم اخراج صادر کند به گفته وی کارفرما باید در طول دوران محکومیت حداقل 50 درصد از حقوق کارگر را به طور ماهیانه پرداخت کند

صادقی افزود: حتی اگر کارگر محبوس مقصر باشد کارفرما حق اخراج وی را ندارد زیرا قانون گذار برای حفظ شدن خانواده این کارگر از آسیب های اجتماعی این شرایط را در قانون پیش بینی کرده است وی تاکید کرد: اخراج کارگر موضوعی است که باید در زمان پایان دوران محکومیت و مشخص شدن وضعیت وی به آن از طریق مراجع تشخیص و حل اختلاف ادارات کار به آن رسیدگی شود

دستگیری چند تن از فعالین کارگری در حومه شهر سنندج

فعالان کارگری کردستان در تاریخ 16 آذر نوشت : دیروز ساعت ۱۰:۳۰ دقیقه تعدادی از فعالین کارگری و اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری در حومه شهر سنندج در محله نایسر از محلات کارگری شهر بدون هیچ دلیلی بازداشت شده اند به گزارش اخبار روز، شبکه همبستگی کارگری ضمن محکوم کردن این حرکت وحشیانه حامیان سرمایه را محکوم کرده و خواهان آزادی بدون قید و شرط این فعالین کارگری از چنگال پلیس امنیت هستند. شبکه همبستگی کارگری بر این باور است که اینگونه اعمال خلی در مبارزه کارگران برای برخورداری از یک زندگی بهتر ایجاد نمیکند

پدرام نصر الهی آزاد شد

پدرام نصر الهی ، عضو کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری که از تاریخ 21/8/88 توسط مامورین انتظامی در خیابان مورد ضرب و شتم قرار گرفته ، دستگیر و در بازداشت به سر می برد ، امروز شانزده آذر ماه با وثیقه 30 میلیون تومانی آزاد شد . آزادی این عزیز را به تمامی کارگران و خانواده او تبریک عرض می کنیم .

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

مصاحبه با رئیس اتحادیه کفاش های دست دوز تهران

روزنامه جمهوری اسلامی در تاریخ 16 آذر 88 گزارشی را در رابطه با ورشکستگی و رکود صنعت کفش منتشر کرد که در نوع خود خواندنی است: حدود 5 سال پیش به طور اتفاقی از بازار کفاشها عبور می کردم که صدای تظاهراتی شبیه تظاهرات سال 57 سال پیروزی انقلاب اسلامی توجه ام را جلب کرد. تظاهرکنندگان خشمگینانه فریاد می زدند مرگ بر چینی فروش مرگ بر سرمایه دار. جمعیت از بازار کفاشها وارد دالان توتون فروشها شد و زمانی که به مقابل سرای اعظم رسید فریادهایشان محکم تر و مشت‌هایشان گره کرده تر شد. جمعیت رو به سرای اعظم ایستاد و از کارگران سرای اعظم هم خواست تا به آنها بپیوندند. کارگران کفاش سرای اعظم هم به خیل جمعیت تظاهرکننده پیوستند و همگی مثل سیل به سوی در دالان توتون فروشان حرکت کردند. زمانی که جمعیت به نزدیکی های در دالان توتون فروشان رسید مامورین کلانتری بازار در دالان را بستند مغازه ها را تعطیل کردند و در مقابل تظاهرکنندگان صف کشیدند. اگر مامورین کلانتری بازار در دالان توتون فروشان را نمی بستند جمعیت تظاهرکننده قصد داشت وارد خیابان پانزده خرداد و میدان ارك بشود. در همین حال ملاحظه کردم که رئیس کلانتری بازار در حال مذاکره با یکی از پیشکسوتان کفاش است. پس از چند لحظه مردی بالای چهار پایه ای قرار گرفت و کارگران زحمتکش را دعوت به آرامش می کرد. از یکی از کارگران پرسیدم این آقا که بالای چهار پایه رفته و شما را دعوت به آرامش می کند کیست جواب داد: رئیس اتحادیه است. حاج رسول شجری است. آن روز گذشت و من دنبال فرصتی بودم تا يك روز پای درد دل این مرد بنشینم و از او درباره مافیای واردات کفشهای چینی سوال کنم این فرصت پیش آمد و قرار مصاحبه گذاشته شد. حاج رسول شجری 42 سال است که در کار تولید و فروش کفش است. هم اکنون نیز رئیس اتحادیه کفاش های دست دوز تهران می باشد.

کشورهایی مثل پاکستان ترکیه و سوریه با تمام ظرفیت تولید کفش دارند صادرات هم دارند کفش چینی هم در این کشورها وجود ندارد. کفش چینی نتوانسته به این کشورها وارد شود و باعث شکست تولید و ورشکستگی آنها شود. چرا کفاشان ترکیه و سوریه و پاکستان ورشکست نمی شوند تولید می کنند چین نمی تواند به آنها کفش صادر کند اما کفاشان ایرانی از کفاشان چینی شکست می خورند تولید کفش ایرانی نابود می شود بسم الله الرحمن الرحيم - در کشورهایی که نام بردید همین مشکلاتی که ما ایرانیها باتولید کفش داریم. آنها هم داشتند. دولت‌های این کشورها برخورد مناسبی را با مشکل تولید کفاشان خودشان انجام دادند. هیچ دولتی مثل دولت ایران آزادی افسارگسیخته به واردکنندگان و سرمایه داران نداده تا هر آشغالی را و هر جنسی را وارد کشور کنند. دولت باید در مقابل سرمایه داران يك حد و حدودی قائل باشد. سرمایه دار مثل سیل است دوست دارد به هرجایی سرازیر شود اگر این سیل را کانال بدهند می شود مفید فایده اگر کانال ندهند هرچه سر راهش باشد تخریب می کند و پیش می رود.

سال است ما داریم تمام مسایل و مشکلات کفاشان. تولیدکنندگان کفش و ... را به مسئولین گزارش می 13 14 کنیم بیش از 100 تا مد به مسئولین داده ایم و خواستار رسیدگی آنها به مشکلات تولیدکنندگان کفش شده ایم. بعد از مدتها بالاخره در کمیسیون اصل 90 مجلس شورای اسلامی موفق شدیم جلسه ای بگذاریم و آنها برای ورود کالا تعرفه ای را تعریف کردند و قرار شد بر اساس آن تعرفه وارد کنندگان کفش واردات کنند. متاسفانه يك مدت این قانون انجام شد اما وارد کنندگان راههای فرار از این قانون و قاچاق کفش را پیدا کردند و دوباره واردات بی رویه کفش شروع شد و از گذشته هم بدتر شد. در حال حاضر هیچ حمایتی از سوی دولت به نفع تولیدکنندگان کفش ایرانی انجام نمی گیرد. دولت هیچ حمایتی از صادرات کفش انجام نمی دهد. در کشورهایی مثل ترکیه و پاکستان و سوریه که شما نام بردید دولتهایشان مدافع تولیدکننده و حامی صادرکننده و دشمن واردکننده هستند.

ترکیه و پاکستان نفت ندارند اما به جای نفت پوشاک و کفش صادر می کنند. در ایران فقط وعده وعید به تولیدکننده و صادرکننده داده می شود هیچ اقدام موثری صورت نمی گیرد.

دولت سوریه به شدت با واردات کفشهای چینی مقابله می کند.

یعنی دولت سوریه اجازه فروش کفاشان چینی به کفشان سوری نمی دهد.

بله. اجازه نمی دهد. دولت سوریه برای حمایت از تولیدکننده داخلی خودش اجازه فروش کفش چینی را نمی

دهد. دولت ترکیه هم همین طور است. من به بازار کفش ترکیه اشراف کامل دارم.

دولت ترکیه دستور داد تمام کفشهای چینی را از بازار جمع کردند و همه آنها را در يك مکان روی هم ریختند

و آتش زدند. مثل عملیات امحا مواد مخدر در ایران. دولت ترکیه تمام کفش های چینی را آتش زد

دولت ترکیه چه زمانی دستور داد کفشهای چینی را آتش بزنند و بسوزانند

دو سال پیش. کفشها را از کفاشی ها جمع کردند و سوزاندند.

دولت ایران چرا این کار را نمی کند؟

من 100 نامه به مسئولان نوشته ام . تمام این نامه ها را به طور مستند آمادگی دارم در اختیار شما بگذارم . ما يك پرونده قطور داریم درباره كفشهای چینی . من به مسئولین نوشته ام برادران محترم ما تولید كفشمان به اندازه 70 میلیون نفر هست . تولید كفش در ایران مازاد مصرف است . تولیدكفش ایران برای 150 میلیون جمعیت كفاف می دهد . پتانسیل تولید كفش در ایران 150 میلیون و جمعیت را می تواند تحت پوشش بدهد نامه نوشته ام که كفشهای چینی از مواد بازیافت از زباله ها تهیه می شود اما گوش شنوایی نیست . نظارتی نیست .

كفاشی های ایران با 60 درصد ظرفیت کار می کنند 40 درصد واحدهای كفاشی تعطیل هستند . ما از دولت ایران همان حمایتهایی را می خواهیم که دولت ترکیه از تولید کنندگان كفش و پوشاک خود می کند. در ایران وقتی يك واحد تجاری تاسیس می شود دولت آنچنان به او هجوم می آورد و همه چیز را از آب و برق و... را به صورت تجاری و با قیمت های سرسام آور محاسبه می کند. این کار در دنیا برعکس است . در همه جای دنیا از يك واحد تجاری حمایت می کنند تا کار کند اشتغال زایی داشته باشد تولید کند ایجاد اشتغال بکند دولت ایران منتظر است یکی واحد تجاری تاسیس کند هجوم ببرد بر سرش و انواع و اقسام مالیاتها عوارض ها و تعرفه های گران قیمت از او بگیرد. تعداد بسیاری از واحدهای كفاشی ما از لایحه جمع عوارض آسیب دیده اند. ما در مورد لایحه جمع عوارض با يك مشکل بزرگ مواجه هستیم . 5 سال تلاش کردیم که به دولت بفهمانیم از يك واحد تولیدی نباید جمع عوارض بگیرد

بالاخره دولت نهم این کار را انجام داد و لایحه ای تصویب کرد که از سال 85 صنف كفش از لایحه جمع عوارض معاف باشد . که البته از سال 82 تا 85 را دارند مالیاتش را می گیرند . این لایحه جمع عوارض يك اشتباه بوده و بنابر این نباید از سال 82 را هم بگیرند . يك واحد صنفی كفاشی که مالیاتش صدوپنجاه هزار تومان بوده با جمع عوارض مالیاتش شده 800 هزار تومان . این كفش بیچاره که خود و خانواده اش و کارگرنش را باید خرجی بدهد و هزینه های تولید را بپردازد اجاره خانه خودش و کارگرنش را بپردازد بعد باید سالی نزدیک يك میلیون تومان هم مالیات جمع عوارض بدهد

دولت ترکیه وام زیر 5 درصد به تولید کنندگان خود می دهد . آیا در ایران به تولید کنندگان به كفش ها به خیاط ها زیر 5 درصد وام می دهند وامی که به تولیدکننده ایرانی می دهند بهره اش بالای 15 درصد است منظور تان وامهایی است که بانکهای دولتی می دهند ؟

بله منظورم وامهایی است که بانکهای دولتی می دهند . بانکهای خصوصی که هیچی ... بالای 30 درصد بهره شان می شود . وامهای دولتی بین 15 درصد تا 22 درصد بهره اش متغیر است . این رسمی اش است . غیررسمی هم هر بانکی که می خواهد وام به تولیدکننده بدهد (الا تعدادی انگشت شمار) این آقایان تا يك مبلغی را برای خودشان نگیرند وام را نمی دهند. يك واحد تولیدی كفش يك كفش به چه نحوی می تواند دوام و بقا داشته باشد با این وضعیت چگونه خودش را حفظ کند

از این 100 تا نامه ای که به مسئولین داده اید جوابی گرفته اید؟

تنها جوابی که ما از آقایان گرفتیم از کمیسیون اصل 90 مجلس شورای اسلامی بود . برای واردات كفش چینی تعرفه ای را اجرا کردند بین 95 تا 96 درصد اعمال تعرفه کردند . به گمرکات دستور داده شد که كفش چینی که وارد می شود باید این تعرفه را داشته باشد. بعد از مدت کوتاهی از این تعرفه گذاری واردکنندگان كفش چینی راههای دیگری را پیدا کردند و به ضربه زدن به تولیدکننده و کارگر كفش ادامه دادند . به عنوان مثال 5 تا کانتینر را با برگ سبز وارد می کنند 50 تا کانتینر را بدون برگ سبز وارد می کنند. قانون را دور زدند . ما هم هر چه به آقایان می گوئیم بیائید با اینها مبارزه کنید نتیجه نمی گیریم

ما از طریق اداره آگاهی وارد عمل شدیم که با قاچاقچیان كفش چینی مبارزه کنیم . نتیجه نگرفتیم . شماره تریلی ها شماره کانتینر ها را به آگاهی دادیم نتیجه نگرفتیم حدود 5 سال پیش در بازار تظاهرات انجام شد . 11 بهمن سال 87 در خیابان صف (باغ سپهسالار) تظاهرات شد. کارگران كفش تظاهرات کردند. تظاهرات تند و خشنی هم بود. چند جا را آتش زدند. بالاخره کارگران كفش مشکل دارند

ابتدایی ترین حقوق هر انسان داشتن حق کار است . ما از دولت می خواهیم این حق را از کارگران ما نگیرد . من شاهد تظاهرات 5 سال پیش کارگران كفش در بازار تهران بودم . تظاهرات خیلی بزرگی بود . جمعیت خیلی زیادی بودند. شما هم در آن تظاهرات حضور داشتید. نتیجه ای از این تظاهرات عایدتان شد . بعد از آن تظاهرات خیلی جاها ما را خواستند . حرفهایمان را زدیم

بعد از تظاهرات شما را خواستند اگر تظاهرات نمی کردید شما را نمی خواستند

نه به این جدیت نبود. ما برای مسئولین درباره واردات بی رویه كفش های چینی نابودی تولیدکنندگان كفش ایرانی بیچارگی کارگران كفش خیلی نامه نوشتیم ولی هیچ نتیجه ای نمی گرفتیم . بعد از تظاهرات کمی ما را جدی گرفتند

شعار هایتان در تظاهرات بازار كفش ها چی بود

مرگ بر چینی فروش ، می گفتند . می خواستند کفش چینی وارد کشور نشود . همان موقع هم دادستانی انقلاب ، مرا احضار کردند . وقتی من رفتم دادستانی به آنها گفتم قبل از اینکه شما سؤال بکنید من يك مطلب را به شما بگویم این کارگرنی که ریختند خیابان و بازار و تظاهرات کردند مرگ بر چینی فروش گفتند صرفاً برای امرار معاش خودشان آمدند بیرون هیچ انگیزه دیگری ندارند

طرف مذاکره کننده شما در دادستانی دادستان بود یا بازجوهای دادستانی شخص دادستان بود . دادستان کل کشور بود . يك مدتی پیگیری ها بعد از آن تظاهرات ادامه داشت واردات کفش های چینی کمتر شده بود اما باز بعد از چند ماه دوباره کشور پر از کفش های چینی شد تظاهرات کارگران کفاش در بازار تهران چگونه شکل گرفت . قرار و مدار گذاشتید . يك روز را برای اعتراض و تظاهرات معین کردید یا اینکه تظاهرات خود جوش و بدون برنامه ریزی بود تظاهرات خودجوش و بدون برنامه ریزی بود . ماجرا از آنجا شروع شد که یکی از واحدهای تولیدی کفش از طرف مالک خانه اش تحت فشار قرار می گیرد چند ماه بوده که اجاره خانه اش عقب افتاده بود مالک او را تحت فشار قرار می دهد دعوا می شود و کارگر کفاش چاقو می خورد رفقایش او را می برند در مانگاه سیدالشهدا واقع در چهارراه گلوبندک . این خبر ناگهان در میان همه واحدهای تولید کفش می پیچد . کارگران غیرتی می شوند عصبانی می شوند دور هم جمع می شوند و يك باره شروع می کنند به طرف بازار کفاش ها حرکت می کنند . شعار مرگ بر چینی فروش می دهند و می آیند بازار تهران . مغازه داران بازار تهران مغازه هایشان را تعطیل می کنند . داشتند از بازار توتون فروشان وارد خیابان 15 خرداد و میدان ارک می شدند که مامورین کلانتری بازار مانع از ورودتان به میدان ارک شدند . در دالان توتون فروشان را بستند و من هم در مقابل در دالان بالای چهارپایه رفتم و از آنها خواهش کردم که به تظاهرات پایان بدهند و اجازه دهند . از طریق مذاکره با مسئولین مشکلاتشان را حل کنیم

البته الان دست وارد کنندگان چینی بازتر از گذشته است . هر کس از هر جایی می تواند کفش چینی وارد کند . کفش چینی مورد نیاز کشور ما نیست . تولید کفش ایرانی برای 2 برابر جمعیت ایران است . واردات کفش چینی با تعرفه و بدون تعرفه قاچاقی یا رسمی موجب خروج ارز از کشور می شود باعث نابودی صنعت کفش ایرانی می شود باعث بیچاره شدن کارگر کفاش ایرانی می شود . ارز کشور را هدر می دهیم و در قبالتش يك کالای غیر ضروری تجملی و غیر بهداشتی وارد می کنیم . کفش های چینی از زباله تهیه می شود از مواد بازیافتی تهیه می شوند بیماریهای پوستی و قارچی تولید می کند . چه لزومی دارد که ما اجازه بدهیم سرمایه داران هر کاری دلشان می خواهد در کشور انجام دهند اگر امروز کارگران کفاش اجازه تظاهرات داشته باشند به نظر شما شعارشان چه خواهد بود چه شعاری خواهند داد

هنوز هم شعار کارگران کفاش مرگ بر چینی فروش و مرگ بر سرمایه دار است ترکیه هم به ایران کفش وارد می کند چرا شما به واردات کفش از ترکیه اعتراض نمی کنید کفش ترکیه از چرم خالص است و دارای کیفیت است . کفش ترکیه سد راه تولید کفش ایرانی نیست بلکه کفش ایرانی عزیزتر می شود

یعنی اگر ترکیه بازار کفش ایران را اشباع کند شما باز اعتراض نمی کنید ترکیه نمی تواند بازار کفش ایران را اشباع کند . کفش ترکیه وقتی وارد ایران شود بسیار گران تمام می شود . یعنی يك مصرف کننده باید 3 برابر پول کفش ایرانی بابت کفش ترکیه ای بدهد . کیفیت کفش ترکیه ای مثل کفش ایرانی است فقط 3 تا 4 برابر گران تر از کفش ایرانی است . بنابراین ترکیه نمی تواند با ایران در صنعت کفش رقابت کند . کفش ایران در دنیا جزو بهترین کفش ها است . چرم ایران از بهترین چرمهای دنیا است .

دو میلیون نفر در صنعت کفش فعالیت می کنند . این دو میلیون نفر را ضربدر خانواده هایشان بکنیم چیزی نزدیک ده میلیون نفر می شوند

حالا که صحبت از چرم ایرانی کردید در بعضی از فروشگاه های تهران کمر بند چرم ایتالیایی 200 هزار تومان قیمت زده شده است . چرا

در جامعه ما عده ای هستند که بیماری روانی خرید گران دارند . این کمر بندها را کسانی می خرند که بیمار هستند . همین کمربندی که 200 هزار تومان می خرند در بازار ایران 15 هزار تومان تا 20 هزار تومان فروخته می شود . کمر بند چرم طبیعی است . کمر بند يك کالای فنی و پیچیده نیست . يك تیکه چرم است . يك سنگ فلزی دارد . حدود 110 سانت طول دارد . در بهترین نوع بین 12 تا 15 هزار تومان قیمت دارد . حالا اگر يك کسی دوست دارد برود يك کمر بند ایتالیایی به قیمت 200 هزار تومان بخرد مشکل خریدار است . باید به روانپزشك مراجعه کند . کفش هم همین طور کسی که می رود کفش ترکیه ای را به 3 برابر قیمت ایرانی می خرد او هم باید به روانپزشك مراجعه کند . او هم دچار بیماری روانی گران خریدن است چرم ایران با چرم ایتالیا هیچ تفاوتی ندارد

چرم چرم است . ممکن است چرم ایتالیایی کمی بهتر از چرم ایرانی باشد . نرم تر از چرم ایرانی باشد . این تفاوت معنایش این نیست که به جای 15 هزار تومان 200 هزار تومان پول بدهیم . چرم پوست طبیعی گاو و گوسفند است .

چرم ایران جزو بهترین چرم های دنیاست . چرمی ری ، در گذشته به انگلستان صادر می شده است ، چرم ری الان کجاست ؟

نابود شده . نیست . کفش چینی آمد و ورشکسته شدند . یکی از راههای نابود کردن تولید در ایران و گرانیهای عنوان ، صنعتی کردن است . تحت عنوان صنعتی شدن نان شاهدیم که نان به اندازه يك كف دست را توی پلاستیک می کنند آرم يك کارخانه نان صنعتی را می زنند بعد هزار تومان از مردم بابت يك لقمه نان پول می گیرند . همه جای دنیا کالایی که صنعتی می شود از کالای سنتی ارزان تر به مردم فروخته می شود . در ایران برعکس است . نام صنعتی چندین برابر نان سنتی فروخته می شود . این مقدمه را گفتم تا سوالی هم درباره صنعتی شدن کفش ببرسم . آیا صنعتی شدن تولید کفش در ایران باعث ارزان تر شدن و با کیفیت تر شدن کفش شده است یا نه چنین بلایی سر کفش آمده است صنعتی شدن کفش ضرری به کفاش و مصرف کننده نزده و نمی زند . مثل نان نیست . اما يك خطر وجود دارد . هر چه تولید کفش در ایران صنعتی شود ما مازاد بر تولید پیدا می کنیم . کفاش های غیر صنعتی نابود می شوند . صادرات کفش باید رونق بگیرد . اگر صادرات کفش در ایران رونق نگیرد . اگر دولت حامی صادرات کفش نشود صنعتی شدن کفش باعث ورشکسته شدن کفاش های خرده پا می شود . چاره کار این است که صادرات را رونق بدهیم . من در سال 70 صادرکننده کفش به دویی بودم . از دویی کفش های ایرانی به افریقا می رفت . الان چینی ها بازار ایران را در دویی و افریقا گرفته اند . دولت چین از صادرکننده خودش حمایت کرده که آمدند و بازار کفش افریقا را از ایرانی ها گرفتند

دولت ایران هم همان حمایتی را انجام دهد که دولت چین از تولیدکننده کفش خود می کند . در ایران مقررات دست و پاگیر آنچنان فراوان و پیچیده است که صادرکننده و تولیدکننده را از صادرات توبه کار می کنند در آن تظاهراتی که کارگران کفاش انجام دادند شما در بازار روی چهار پایه رفتید و تظاهرکنندگان را دعوت به آرامش کردید . کارگران عصبانی خطاب به شما نام چند نفر از بازاریان مشهور را می بردند و می گفتند اینها واردکننده کفش چینی هستند . شما آنها را برحذر می داشتید که اسم افراد را نگویند . من آن اسمها را نمی گویم . اما از شما سوال می کنم بالاخره شما واردکنندگان و قاچاقچی های کفش چینی را می شناسید از مافیای واردکننده کفشهای چینی خبر دارید

ما شرایط را به گونه ای بوجود آوردیم که شیب کالای چینی رو به ما هست . وقتی ما از تولیدکننده و کارگر کفاش حمایت نمی کنیم و این همه مشکلات را برای تولیدکننده بوجود می آوریم خود به خود تشویق می کنیم سرمایه ها به سمت واردات برود . تولید را جمع کنند و قاچاقچی شوند . افراد زیادی هستند . من تك تك آنها را می شناسم . در بازار تهران هستند و قاچاق می کنند . به مسئولین هم نام تك تك آنها را اعلام کرده ایم . کسی پیگیر نیست . زمینه مهیای واردات کفش چینی است . کفش ایرانی بهترین کفش دنیا است . کفش دست دوز ایرانی قابل رقابت با همه کفش های دنیا است

آمارها می گویند فقط يك درصد از بازار کفش های مردانه به تسخیر کفش های چینی درآمده است اما 20 درصد از کفش های زنانه و بچه گانه بازار ایران را کفش های چینی اشباع کرده اند . چرا علتش این است که مردها به دوام کفش توجه دارند . به کیفیت کفش توجه می کنند . خانمها بیشتر به ظاهر و زرق و برق کفش توجه دارند . به دوام کفش فکر نمی کنند . در نتیجه چینی ها توانسته اند 20 درصد از بازار کفش های زنانه و بچه گانه را تسخیر کنند

آنهايي که واقعا کفش می پوشند کفش چینی نمی پوشند . کفش بهداشتی کفشی است که از چرم طبیعی تولید شود . از چرم مصنوعی یا چرمهای باز یافتی نباشد . کسانی که کفش چینی می پوشند دچار مشکلات فراوانی می شوند

در شرایط حاضر صادرات کفش دارید

صادرات به معنای صادرات سازماندهی شده باشد خیر . به هیچ عنوان صادرات نداریم . کفش مثل صادرات فرش نیست . بسته و گریخته محموله هایی به برخی از کشورها صادر می شود . شرایط برای صادرات برای ما مهیا نیست . الان ما می خواهیم در نمایشگاه کفش گرجستان شرکت کنیم . ما تلاش کردیم برویم این نمایشگاه . هزینه يك غرفه در گرجستان بیش از 5 میلیون تومان است . بیش از 5 میلیون تومان باید هزینه کنیم که کفشها را حمل کنیم 2 تا 3 نفر برویم آنجا . حساب کردیم ممکن است ما در ده روز نمایشگاه کفش گرجستان 1500 جفت کفش بفروشیم . پیشاپیش روی هر جفت کفش 4 هزار تومان بار مالی می آید این کفش . اگر بخواد با سایر رقبا رقابت کند به مشکل برخورد می کند

ترکیه پاکستان کره و.... چطور می توانند در نمایشگاه کفش گرجستان شرکت کنند اما ایرانیها نمی توانند و

می گویند مقرون به صرفه نیست
تمام این کشورهایی که نام بردید از طرف دولتهایشان برای صادرات و حضور فعال در نمایشگاه ها حمایت
می شوند. سفارتخانه هایشان با آنها نهایت همکاری را دارند
! یعنی دولت ترکیه توی جیب کفاش هایش پول می گذارد و می گوید برو نمایشگاه تاجیکستان و ضرر کن
کفاش پاکستانی کفاش کره ای کفاش ترکیه ای مشکلاتی را که کفاش ایرانی با دولت دارد ندارند. قیمت تمام
شده کفش در ترکیه و پاکستان و سوریه و کره خیلی کمتر از ایران است. دولت چین شعارش این است يك
كشتی اگر يك دلار هم سود داشته باشد برای صادرات به حرکت درمی آورم. چین صنعت سراجی ایران را
نابود کرد اما ما اجازه نمی دهیم چینی ها صنعت کفش ایران را به بالای صنعت سراجی مبتلا کنند. ما داریم
فریاد می زنیم از ما حمایت کنید تا نابود نشویم. اگر بتوانیم صادرات داشته باشیم سود صادرات کفش کمتر از
. سود صادرات خودرو نیست بیشتر هم هست
آماري از ورشكسته های صنعت کفاش دارید
آمار داریم اما صلاح نیست اعلام کنیم. همین قدر می گوئیم که تولیدکنندگان کفش در حال حاضر با 50
درصد ظرفیت کار می کنند بقیه فعال نیستند
شنیده ام کارخانه کفش گام تعطیل شده است. علتش چه بود
کفش گام الان در استرالیا است. یکی از مهم ترین دلایل فرار کفش گام از ایران به استرالیا همین مالیات تجمیع
. عوارض است
گام چه سالی از ایران فرار کرد
سال پیش 45

ولی الان فروشگاهش در خیابان ... هنوز برقرار است
نه. تابلوی گام هست. تابلویش را یکی خرید. کفش گام دیگر در ایران تولید نمی شود. با توجه به تجمیع
عوارض گام اینجا جنگ اعصاب داشت. ما کفش را باید يك ساله با دردرس های کلاهداری و چك برگشتی
و... بفروشیم. دولت می گوید پیشاپیش بیار 13 درصد مالیات تجمیع عوارض به من بده. الان وزارت دارایی
اطلاعیه داده که مالیات تجمیع عوارض از کفاشی های دارای پروانه مالیات نمی گیرم اما از کفاشی هایی که
پروانه کسب ندارند مالیات می گیرم خیلی از واحدهای تولیدی کفش در ایران به خاطر فقری که دارند نه می
توانند در واحد تجاری کار کنند و نه می توانند پروانه کسب بگیرند. در چنین شرایطی وزارت دارایی آمده یقه
اینها را گرفته و از این بیچاره ها مالیات تجمیع عوارض می خواهند. ملاحظه می کنید چرا کفاش های ترکیه
موفق هستند. بیچاره ای که در زیرزمین های نمور محله های گذر قلی گذر مستوفی باغ معیر آب انبار معیر
وزیر دفتر و درخونگاه مشغول کار است باید جمع کند و فرار کند و لابد برود آبدارچی و کارگر گام در
استرالیا بشود

شبیبه گام کفاشی دارید که مشکل حاد داشته باشد
بله. از کفش باران 30 میلیون مالیات تجمیع عوارض خواسته اند. به همه جا آویزان شده و مشکلاتش را گفته
. قانون تجمیع عوارض اگر قانون خوب و مفیدی بود دولت رسماً پس نمی گرفت. دولت در سال 85 این
قانون را پس گرفته است اما وزارت دارایی کماکان ادعای طلب می کند. اگر قانون خوبی بود چرا دولت پس
گرفت. چرا منحل کرد. به دیوان عدالت اداری شکایت کردیم به نهاد ریاست جمهوری شکایت کردیم به
سازمان بازرسی کل کشور شکایت کردیم. دارایی مطالبات 82 و 83 و 84 را می خواهد. چیزی را که طلب
می کند که غلط بوده و دلیل غلط بودن این طلب هم این است که هیئت دولت رسماً در سال 85 مالیات تجمیع
. عوارض را پس گرفت

اگر دولت از صادرات کفش حمایت کند سود صادرات کفش خیلی بیشتر از سود صادرات خودرو است.
اشتغالزایی کفش هم بیشتر از خودرو است
چین صنعت سراجی ایران را کاملاً نابود کرد اما ما اجازه نمی دهیم چینی ها صنعت کفش ایران را هم به
بلای صنعت سراجی مبتلا کنند

کسی که می رود کمربند 200 هزار تومانی ایتالیایی می خرد کسی که می رود کفش ترکیه ای را به 3 برابر
قیمت ایرانی می خرد بیمار روانی است و باید به روانپزشك مراجعه کند
کفش های چینی از زباله ها و مواد بازیافتی تولید می شوند. تولید بیماریهای پوستی و قارچی می کند
ایران ظرفیت تولید 150 میلیون جفت کفش را دارد. واردات کفش چینی با تعرفه و بدون تعرفه قاچاقی یا
رسمی موجب خروج ارز از کشور می شود باعث نابودی صنعت کفش ایرانی می شود باعث بیچارگی کارگر
کفاش می شود

دولت ترکیه به تولیدکنندگان وام زیر 5 درصد می دهد. آیا در ایران به تولیدکنندگان به کفاش به خیاط و ...
وام با بهره زیر 5 درصد می دهند
کفشهای چینی از مواد بازیافت (زباله ها) تهیه می شود

در ایران فقط وعده و وعید به تولیدکننده و صادر کننده داده می شود هیچ اقدام موثری به نفع تولید کننده و صادرکننده انجام نمی شود

دولت ایران هیچ حمایتی از تولید کننده کفش و صادرکننده کفش انجام نمی دهد. در کشورهای مثل ترکیه پاکستان و سوریه دولتهایشان مدافع تولیدکننده حامی صادرکننده و دشمن واردات ضد تولیدی هستند

چهار کارگر معدن زغال سنگ هجدک شب گذشته بر اثر گازگرفتگی کشته شدند

از شهر کرمان در تاریخ 17 آذر 88 گزارش شده است: چهار کارگر معدن زغالسنگ هجدک در حالی شب گذشته بر اثر گازگرفتگی فوت کردند که میزان حوادث معادن زغالسنگ کرمان همچنان سیر صعودی خود را طی می کند و مسئولان نیز در این خصوص پاسخگو نیستند.

شامگاه گذشته با گازگرفتگی چهار کارگر معدن هجدک شهرستان راور و فوت این کارگران در هنگام استخراج زغالسنگ، میزان تلفات معادن زغالسنگ استان کرمان از ابتدای سال جاری تاکنون به 18 نفر رسید.

درحالی تلفات معادن از جمله ریزش معدن و گازگرفتگی سیر صعودی خود را طی می کند که متأسفانه مسئولان مربوط به این حوزه حاضر به پاسخگویی به خبرگزاری مهر در خصوص علت بروز این حادثه و دلیل افزایش تلفات در معادن کرمان نشدند.

سرپرست فرمانداری راور در شرح این حادثه می گوید: این حادثه شامگاه گذشته بر اثر گازگرفتگی در یکی از تونل‌های معدن بزرگ زغالسنگ "هجدک" روی داده است که بر اثر این حادثه چهار کارگر جان خود را از دست داده اند.

عباس رنجبر افزود: این افراد در حال استخراج زغالسنگ از این معدن بوده اند که دچار گازگرفتگی می شوند و بر اثر شدت گاز گرفتگی فوت می کنند.

رنجبر عنوان کرد: پس از وقوع این حادثه یگانهای امدادسانی معدن و امداد و نیرویهای ویژه وارد عمل شدند و اجساد این افراد را از معدن خارج کردند و در نهایت با حضور مقام قضایی اجساد شناسایی و به پزشکی قانونی راور برای تحقیقات بیشتر منتقل شده اند.

سرپرست فرمانداری راور گفت: کارشناسان در حال بررسی علت بروز این حادثه هستند و نتیجه به زودی اعلام خواهد شد.

تماس خبرنگار مهر برای مصاحبه با رئیس سازمان کار و امور اجتماعی کرمان در راستای واکاوی این حادثه بی نتیجه ماند و در نهایت مدیرعامل شرکت زغالسنگ کرمان نیز در این زمینه حاضر به مصاحبه نشد. مدیر روابط عمومی شرکت زغالسنگ کرمان نیز در گفتگو با خبرنگار مهر در کرمان با اشاره به اینکه صبح امروز از این حادثه مطلع شده است، گفت: اطلاعات چندانی از این حادثه در دسترس نیست اما این معدن مجهز به سیستم مانیتورینگ بوده است و سیستمهای ایمنی در معدن نصب شده بود.

محمد فضلی افزود: این معدن به مدت سه سال به یک شرکت پیمانکار اجاره داده شده بود و نیروهای پیمانکار در معدن درحال فعالیت هستند.

این درحالی است که سال جاری معادن زغالسنگ کرمان چهارمین حادثه مرگبار خود را پشت سر می گذارد به طوری که در ابتدای سال جاری 12 کارگر در معدن باینیزوئیه کرمان به دلیل گازگرفتگی جان خود را از دست دادند در حادثه بعدی در معدن "هشونی" یک کارگر به دلیل ریزش معدن کشته شد و در حادثه معدن "گله توت" نیز دو کارگر در اثر ریزش سقف معدن زیر آوار ماندند که در نهایت منجر به مرگ یکی از کارگران شد.

در همین رابطه

باز هم معدن سرمایه قتلگاه کارگران شد

به نوشته سایت کمیته هماهنگی ... در تاریخ 17 آذر 88 آمده است: در طول دو هفته اخیر 6 کارگر در معدن سودسازی سرمایه جان خویش را از دست داده اند. دو تن از این کارگران در معدن پابدانا کار می کردند و در مرگبارترین و وخیم ترین شرایط کاری استثمار می شدند. معدن پابدانا 1000 کارگر را استثمار می کند و همه این کارگران مدام در معرض خطر وقوع حادثه و از دست دادن جان خود قرار دارند. هر دو کارگر به دلیل فقدان هر نوع ایمنی شرایط کار و محرومیت کامل از امکانات ایمنی تسلیم مرگ شده اند. 4 کارگر دیگر در معدن هجتک شهر راور استان کرمان کار می کرده اند. اینان نیز هنگام کار دچار گازگرفتگی شدید شده و به هیچ وسیله ایمنی برای نجات از خطر دسترسی نداشته اند. هر 6 کارگر در مسلخ سودسازی سرمایه قتل عام شده اند و سرمایه داران و دولت سرمایه داری قاتل مستقیم و بدون چون و چرای آن ها هستند. در طول چند سال اخیر ده ها کارگر معدن در معادن اطراف کرمان به ویژه معدن باب نیزو در شهر زرنده به همین شکل یا در اشکال هولناک تر توسط سرمایه به قتل رسیده اند. نظام سرمایه داری نه تنها حاضر به هزینه کردن هیچ

ریالی برای بهبود شرایط کار، ایمنی محیط کار، وسایل ایمنی مورد نیاز کارگران و تضمین امنیت جانی توده های کارگر نیست بلکه حتی دستمزدهای همین کارگران قربانی را نیز تا امروز به بازماندگان آنان پرداخت نکرده است.

روند افزایشی نرخ بیکاری تداوم می یابد

به گزارش خبرگزاری مهر در تاریخ 17 آذر آمده است: معاون سرمایه انسانی و توسعه اشتغال وزارت کار و امور اجتماعی از ادامه روند افزایشی نرخ بیکاری در فصل پاییز باتوجه به شرایط فعلی بازار کار خبر داد. حمید حاجی عبدالوهاب از افزایش مجدد نرخ بیکاری فصل پاییز سخن گفت و افزود: اگر روند فعلی ایجاد اشتغال و وضعیت تولید ادامه یابد ممکن است در فصل پاییز نیز باز هم افزایش نرخ بیکاری را شاهد باشیم. افزایش نرخ بیکاری با شیب ملایم

معاون سرمایه انسانی و توسعه اشتغال وزارت کار و امور اجتماعی اظهار داشت: البته در کنار افزایش نرخ بیکاری، شتاب افزایش آن هم اکنون در مقایسه با سایر کشورها کمتر است. حاجی عبدالوهاب ادامه داد: در خصوص پیش بینی افزایش نرخ بیکاری فصل پاییز با توجه به اینکه در فصول گذشته با افزایش مواجه شده است، باید گفت این نرخ نه تنها در ایران بلکه در سایر کشورهای دنیا نیز دچار افزایش شده است.

وی نرخ بیکاری در اتحادیه اروپا را در حال حاضر تا 9 درصد اعلام کرد و بیان داشت: در صورتی که نرخ بیکاری اتحادیه اروپا قبلاً تا 4 درصد بوده است. کشور اسپانیا نیز هم اکنون دارای نرخ بیکاری دورقمی شده ولی به صورت کلی افزایش نرخ بیکاری یک بحث جهانی است. نرخ بیکاری متأثر از بحران مالی

معاون وزیر کار و امور اجتماعی افزود: ما معتقدیم که افزایش نرخ بیکاری ایران در مقایسه با بحران مالی کشورهای مختلف دنیا از شتاب کمتری برخوردار است ولی نمی توان گفت که نرخ بیکاری از مشکلات مالی به وجود آمده در کشورهای مختلف تأثیری نگرفته است.

به گفته حاجی عبدالوهاب، مقایسه نرخ بیکاری کشورهای اروپایی، آمریکایی و عربی در فاصله قبل و بعد از بحران مالی تفاوت زیادی کرده است و در حال حاضر طی فاصله دو سال گذشته وضعیت در این کشورها نیز مناسب نیست ولی در مورد ایران می توان گفت تا سال گذشته روند نرخ بیکاری کاهش یافته بود که در بهار و تابستان سال جاری افزایشی شده است.

منصور اسانلو رئیس هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت بارای دیوان عدالت اداری از کار اخراج شد.

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ 17 آذر آمده است: منصور اسانلو رئیس هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت بارای دیوان عدالت اداری از کار اخراج شد. منصور اسانلو کارمند شهرداری تهران بود که در سالهای گذشته به دلیل فعالیت در سندیکای کارگران شرکت واحد به یک چهره صنفی تبدیل شده بود؛ به تازگی با رای دیوان عدالت اداری از کار اخراج شد. پرویز خورشید وکیل این فعال کارگری نیز با تایید خبر اخراج موکلش گفت: با توجه به اینکه این رای توسط شعبه دیوان عدالت اداری صادر شده است تنها راه باقیمانده برای اعتراض مطرح کردن پرونده در هیات عمومی دیوان عدالت اداری از طریق اعمال ماده 17 است. به گفته خورشید موارد اتهامی منصور اسانلو مانند سایر کارگران شرکت واحد در مورد فعالیت صنفی و سندیکایی بوده است. منبع خبر

اصغر برشان: نباید به کارفرما اجازه داد تا کارگران بازداشت شده را به آسانی از کار اخراج کند.

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ 17 آذر آمده است: به اعتقاد عضو پیشین شورای عالی کار چنانچه کارگری به دلیل مسایل صنفی بازداشت شده باشد نباید از کار اخراج شود. اصغر برشان در گفتگو با ایلنا گفت: در مسایل صنفی نباید به کارفرما اجازه داد تا کارگران بازداشت شده را به آسانی از کار اخراج کند.

وی با بیان اینکه در قانونگذار مواد 17 و 18 قانون کار تا حدودی از اخراج کارگران بازداشت شده جلوگیری شده است گفت: در این مواد به صراحت در مورد کارگرانی صحبت شده که با شکایت کارفرما بازداشت شده اند.

دبیر اجرایی خانه کارگر اصفهان گفت: با این حال در برخی شرایط مانند تجمع های اعتراضی ممکن است کارگری به دلیل پیگیری مطالب صنفی بازداشت شود. این فعال کارگر افزود: هر چند در این شرایط قانون کار مسکوت کرده است اما نباید به کارفرما اجازه داد تا کارگران بازداشت شده را به راحتی به دلیل غیبت اخراج کنند. به گفته برشان مسوولیت بازداشت کارگری که در جریان تجمع های اعتراضی بازداشت شده است با کارفرماست که مطالبات قانونی آنها را پرداخت نکرده است. هفته گذشته اعلام شد که کارگران بازداشت شده کارخانه هفت تپه به دلیل غیبت در محل کار از کار اخراج شده اند.

نقش هدفمند کردن یارانه ها در نرخ تورم

به نوشته سایت اقتصاد ایرانی در سه شنبه 17 آذر 88 از قول طهماسب مظاهری آمده است: این روزها بحث بر سر اجرای لایحه هدفمند کردن یارانه ها و در هم تنیدگی آن با زندگی روزمره مردم سوال های بسیاری را در اذهان عمومی ایجاد کرده است. در این باره سوالی که عمدتاً مطرح می شود و پاسخ به آن شاید ذهن بسیاری را نسبت به این لایحه روشن کند نقش هدفمند کردن یارانه ها با توجه به شرایط اقتصادی امروز کشور در تغییر سطح تورم است. از آنجا که عده ای تصور می کنند هدفمند سازی یارانه ها به معنای حذف یارانه از سیستم اقتصادی است باید گفت، حذف یارانه ها با هدفمند کردن یارانه ها متفاوت است. حذف یارانه ها در شرایط فعلی، بدون اتخاذ تدابیر جبرانی، قطعاً موجب ایجاد بحران اجتماعی و سیاسی و اقتصادی می گردد. لیکن هدفمند کردن یارانه ها می تواند کمک شایانی به اقتصاد کشور نماید. در صورت پرداخت میزان کمتری یارانه در مقایسه با میزان فعلی شاهد رشد و شکوفایی اقتصادی خواهیم بود. البته پرداخت عادلانه آن میزان یارانه مصوب شده جهت پرداخت نیز اهمیت شایانی دارد.

شایان ذکر است، در صورت اجرای طرح هدفمند کردن یارانه ها با تدبیر لازم و رعایت اصول علمی و آگاهانه، یک افزایش سطح قیمت ها را (جهش قیمت) شاهد خواهیم بود که تأثیر مستقیم آن بر روی قشر کم درآمد می باشد و لازم است که با یارانه های پرداختی از آسیب های محتمل وارده به این قشر حمایت بعمل آید. در صورت اجرای صحیح این افزایش صرفاً یکبار صورت می پذیرد و خود عامل تشویق به تولید و افزایش عرضه و در نهایت مهار تورم خواهد بود. با این روش آثار منفی تورم زوده خواهد شد و آثار مثبت آن که همان اصلاح قیمت ها و ایجاد تعادل در بازار است، حاکم می گردد.

نکته حائز اهمیت دیگر این است که ایده متعادل شدن سطح عمومی قیمتها و یا معنادار شدن قیمتها به این معنی است که یارانه ها هدفمند باشند در صورتیکه یکی از 2 هدف اول کمک به قشر ناتوان و کم درآمد و دوم حمایت از تولید و صادرات را دنبال نماید، بسیار خوب است و از مبانی علم اقتصاد است. در صورتیکه دولت مایل باشد این حرفها مبنای کارش باشد، باید مبانی علم اقتصاد را قبول داشته باشد و سایر ملزومات و نیازهای آن را در نظر گرفته و تأمین نماید. بدیهی است که نمی توان یک بخش را مدنظر گرفت و بخش دیگر را رها نمود و یا حتی انکار کرد. اگر اعتقاد داریم این بخش صحیح است و باید مبنای کار باشد، آن بخش دیگر هم که قانون عرضه و تقاضا، لزوم تعادل منابع و مصارف، محدودیت منابع، سود بانکی و انتظارات سرمایه گذاران از به کارگیری دارائیشان و تفکیک پول مردم در بانکها با پول دولت در خزانه هم، صحیح است. این بدین معناست که حذف یارانه ها و واریز پول در یک حساب و مدیریت آن و نفی سایر الزامات علم اقتصاد مسلماً نتیجه نامطلوبی در بر خواهد داشت.

نکته مهم دیگر این است که اصلاح قیمتهای نسبی، یکی از عوامل مهم در زمینه سازی برای رشد عرضه و تولید در جامعه می باشد، اما تنها عامل نیست. عامل دیگر وجود فضای کسب و کار مناسب است. افزایش قیمت برخی کالاها در شرائطی که فضای کسب و کار به دلایل مختلف از آرامش و ثبات کافی برخوردار نباشد و برای سرمایه گذاران و سرمایه گذاری اطمینان بخش نباشد، منجر به رشد طرف عرضه و افزایش تولید نمی گردد بلکه موجب افزایش تورم می گردد و در یک اقتصاد دولت محور موجب افزایش هزینه های دولت خواهد شد که خود نیز به تورم دامن زده و حاصل آن سوق پیدا کردن سطح تعادل تورم مورد انتظار به پله های بالاتر می باشد.

هزار کارگر شهرداری کرج بیکار شدند

فعالین کارگری در تاریخ 17 آذر می نویسند: 20 درصد نیروهای کارگری شهرداری کرج به بهانه کاهش هزینه های جاری در آبان ماه بیکار شدند. بنا بر گزارش رسیده شهرداری کرج برای کاهش هزینه های خود ضمن تبدیل نوع قرارداد کارگران خدمات شهری از پیمانکاری به امانی در ماه جاری، 1000 کارگر خود را نیز از آذرماه امسال بیکار کرد.

اعتراض مساوی اخراج: ادامه روند نابسامان بازار کار در ایران و اصرار کارفرمایان به انعقاد قراردادهای سفید امضا

به گزارش خبرگزاری مهر در تاریخ 17 آذر آمده است: ادامه روند نابسامان بازار کار و اصرار درصدی از کارفرمایان به انعقاد قراردادهای سفید امضا، امنیت شغلی را با مخاطرات جدی مواجه کرده است تا جایی که برخی کارفرمایان با قراردادهای حتی یکماهه فقط با هدف عدم پرداخت حقوق قانونی کارگران به این رویه نادرست دامن می زنند. متأسفانه جعل سند و فریب کارگر در عدم پرداخت حقوق وی نیز در بازار کار باب شده است.

!ظهور کارفرما نماها

چالش جعل سند و اغفال کارگر فقط با هدف عدم پرداخت حقوق قانونی وی توسط عده ای کارفرما نما مسئله ای شده است که زحمات و تلاشهای کارفرمایان واقعی که در پایداری و ایجاد اشتغال تلاش می کنند را نیز زیر سؤال می برد.

ولی الله صالحی عضو شورای عالی کار در گفتگو با مهر با انتقاد از کارفرمایانی که هنوز قراردادهای سفید با کارگران منعقد می کنند ایجاد امنیت شغلی کارگران را وظیفه مستقیم کارفرمایان دانست و گفت: کارگر مهمترین نهاده در تولید است.

کارفرما مسئول امنیت شغلی کارگر

وی اظهار داشت: اینکه برخی از کارفرمایان بخواهند این امر را وظیفه دولت بدانند درست نیست و کارفرمایان در این ارتباط مسئول هستند. اگر کارفرمایی علاقمند به حفظ ارزشهای کاری کارگر باشد و از سابقه کارفرمایی مناسب نیز برخوردار باشد می داند که باید امنیت شغلی کارگر را فراهم کند. صالحی ادامه داد: برای تامین امنیت شغلی و افزایش ضریب ادامه کار کارگران در بنگاهها و واحدهای تولیدی باید قواعد جدیدی تعریف شود تا از این طریق هر شخصی که اقدام به راه اندازی واحد تولیدی می کند این قواعد را در کارش لحاظ کند.

اعتراض مساوی اخراج در همین ارتباط جوان کارگری که به تازگی کار خود را از دست داده است در گفتگو با مهر گفت: دو ماه پیش از طریق یک موسسه کاریابی به شرکتی معرفی شدم که پس از انجام مذاکره کار خود را آغاز کردم.

بر اساس گفته جوان بیکار حقوق حدود 30 کارگری که در این واحد تولیدی مشغول به کار هستند همیشه با تاخیر چند ماهه پرداخت می شود و در صورت اعتراض نیز محکوم به اخراج خواهند شد که ظاهراً عبارت "همین که هست" نیز جزو توجیهات است. البته کارگر جوان اظهار داشت در ابتدای توافق، تاخیر در پرداختها به وی اعلام نشده بود.

فریب کارگر با این فرض که اگر برگه های تسویه را امضاء نکند امکان پرداخت حق و حقوق وی فراهم نخواهد شد، ترفند جدیدی است که متأسفانه از سوی برخی کارفرمایان متخلف به کار گرفته می شود. در این مورد نیز ظاهراً با پذیرش کارگر و امضای برگه های تسویه قبل از دریافت هرگونه وجهی، باعث شد تا کارفرما از شرایط استفاده کرده و دستمزد قانونی وی را نپردازد.

!پرداخت حقوق 2 ماهه از 3 روز تا 2 سال

ظاهراً از زمانی که به کارگر جوان اعلام شد با امضای برگه ها تا 3 روز آینده با وی برای دریافت حقوق تماس گرفته می شود چند ماه گذشته است و با هر بار پیگیری زمان جدیدی به وی اعلام می شود که اخیراً تا 2 سال نیز به وی گوشزد شده است. حال کارفرمایی که نمی تواند و یا نمی خواهد حقوق 2 ماه یک نیروی کار را بپردازد چگونه خواهد توانست تصدی گری دولتی را بر عهده بگیرد؟

نکته جالب اینکه در مورد این کارگر هر ماه حدود 10 نوبت شب کاری از ساعت 22 تا 6 صبح نیز به صورت چرخشی باید انجام شود که برای این مدت نیز دستمزدی پرداخت نمی شود و در این زمینه نیز تهدید "اگر کسی اعتراض کند اخراج می شود" پابرجاست!

عدم تعادل در بازار کار
اولیاء علی بیگی نایب رئیس کانون عالی شوراهای اسلامی کار سراسر کشور در گفتگو با مهر در این زمینه گفت: باید از طریق قانونی جلوی سوء استفاده از کارگران گرفته شود چون در حال حاضر بسیاری از کارفرمایان برای جذب نیروی کار با وی قرارداد سفید امضا منعقد می کنند تا از این طریق امکان اعتراض و احقاق حق کارگر از بین برود.
وی در مورد دلیل گرایش برخی کارفرمایان به انعقاد قراردادهای سفید امضا، بیان داشت: عدم تعادل در عرضه و تقاضای نیروی کار مهم ترین دلیل نپرداختن حقوق قانونی کارگران توسط برخی کارفرمایان بر اساس قانون کار است.
به گفته وی، وزارت کار و امور اجتماعی باید تدابیری اتخاذ کند تا بر اساس قراردادهای جدید کار، حقوق و مزایای کارگران به حساب بانکی آنان واریز شود تا از این طریق امکان احقاق حق کارگر در اثر سوء استفاده های احتمالی وجود داشته باشد. برای هیئت های حل اختلاف فقط مدارک مستند قابل ارزیابی است
!اداره کار: می دانیم قرارداد مخدوش است
در ادامه نیز با شکایت کارگر جوان از کارفرمای متخلف اداره کار زمانی را برای حضور دو طرف تعیین کرد تا مستندات خود را ارائه کنند که متأسفانه کارفرما همان برگه های تسویه را به عنوان سندی مبنی بر تسویه حساب کامل با کارگر ارائه کرد.
مسئولین اداره کار نیز با اعلام اینکه می دانند متن قرارداد مخدوش است، گفتند: برگه های تسویه به منزله پرداخت حق و حقوق کارگر از سوی کارفرما است. نکته جالب توجه اینکه کارفرمای متخلف ادعای خسارت از کارگر به دلیل آنچه که وی "خوابیدن دستگاه" خواند نیز کرده است
البته روزنه امیدی نیز در اینگونه موارد باقی است چون اداره کار مدارک ارائه شده از سوی کارفرما را مخدوش دانست و صدور رای نهایی را به نظر مراجع قضایی موکول کرد. حال طرح چگونگی بررسی قضایی و خط شناسی برای اثبات حقانیت در این مجال نمی گنجد
وزیر کار: رسیدگی به مشکلات کارگران در چارچوب قانون
عبدالرضا شیخ الاسلامی وزیر کار و امور اجتماعی در این خصوص در گفتگو با مهر، گفت: وزارتخانه متبوعش هر قانونی را که در بخش ساماندهی قراردادهای موقت وجود داشته باشد اجرا خواهد کرد
وی اظهار داشت: اگر کارگری در جایی کار می کند و حساب و کتاب کار وی به درستی توسط کارفرما انجام نمی گیرد و حقوق وی رعایت نمی شود، به ما گزارش دهند. این موارد در چارچوب قانون قابل پیگیری است.

عضو سابق شورای عالی کار:

کارگر بازداشت شده نباید به راحتی اخراج شود

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 17 آذر آمده است: به اعتقاد عضو پیشین شورای عالی کار چنانچه کارگری به دلیل مسایل صنفی بازداشت شده باشد نباید از کار اخراج شود
اصغر برشان در گفتگو با ایلنا گفت: در مسایل صنفی نباید به کارفرما اجازه داد تا کارگران بازداشت شده را به آسانی از کار اخراج کند
وی با بیان اینکه در قانونگذار مواد 17 و 18 قانون کار تا حدودی از اخراج کارگران بازداشت شده جلوگیری شده است گفت: در این مواد به صراحت در مورد کارگرانی صحبت شده که با شکایت کارفرما بازداشت شده اند.

دبیر اجرایی خانه کارگر اصفهان گفت: با این حال در برخی شرایط مانند تجمع های اعتراضی ممکن است کارگری به دلیل پیگیری مطالب صنفی بازداشت شود
این فعال کارگر افزود: هر چند در این شرایط قانون کار مسکوت کرده است اما نباید به کارفرما اجازه داد تا کارگران بازداشت شده را به راحتی به دلیل غیبت اخراج کنند
به گفته برشان مسوولیت بازداشت کارگری که در جریان تجمع های اعتراضی بازداشت شده است با کارفرماست که مطالبات قانونی آنها را پرداخت نکرده است
هفته گذشته اعلام شد که کارگران بازداشت شده کارخانه هفت تپه به دلیل غیبت در محل کار از کار اخراج شده اند.

پایان پیام

کارکنان موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی با اشاره به پلمپ این مرکز؛

رئیس جمهور عدالت محور صدای ما را بشنود

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 17 آذر آمده است: پس از انتشار اخبار مربوط به تخطی مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی از مصوبات هیات مدیره این سازمان و نامه این هیات به رئیس جمهور، موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی صبح امروز به دستور علی ذبیحی مدیر عامل این سازمان پلمپ شد.

به گزارش خبرنگار ایلنا، کارکنان موسسه عالی پژوهش که تعداد آنها به 43 نفر می‌رسد، گفتند: ساعت 9 دیشب 5 نفر که خود را مامور حراست سازمان تامین اجتماعی معرفی کرده‌اند موسسه را پلمپ کردند. آنان با بیان اینکه حراست موسسه عالی پژوهش نیز با ماموران حراست سازمان تامین اجتماعی همراه بوده است، افزودند: صبح که به سرکار آمدیم با درهای بسته مواجه شدیم. این افراد با بیان اینکه در حال حاضر 2 نفر از ماموران حراست سازمان تامین اجتماعی در داخل مجموعه قرار دارند، اظهار داشتند: دکتر محمد زمانی رئیس موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی هم صبح امروز پشت در ماند اما بدون هیچ واکنشی پس از مدتی محل را ترک کرد. آنان تصریح کردند: در اساسنامه موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی به صراحت آمده است که انحلال موسسه توسط شورای عالی تامین اجتماعی و هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی میسر است در صورتی که اعضای شورای عالی و هیات مدیره چنین نظری ندارند و حتی طی نامه‌ای به رئیس جمهور از بی قانونی های مدیر عامل سازمان شکایت کرده‌اند و خواستار برخورد رئیس جمهور با بی قانونی های مدیر عامل سازمان شده‌اند.

کارکنان موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی تصریح کرد: مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی خود را مشاور رئیس جمهور می‌داند اما از نظر اعمال وی با اهداف رئیس جمهوری که خود را عدالت محور و مهر ورز می‌داند منافات دارد.

بنابراین گفته این افراد رضوی مشاور مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی و مدیر عامل شرکت خانه سازی تامین اجتماعی نیز صبح امروز در موسسه عالی پژوهش حضور داشته است و خواستار ادامه اشتغال کارکنان این موسسه در شرکت خانه سازی شده است در صورتی که این افراد از این کار رضایت ندارند و آن را غیر قانونی می‌دانند.

این کارکنان خاطر نشان کردند: گویا هیات مدیره سازمان، رئیس و نمایندگان مجلس توان جلوگیری از بی قانونی های فردی که خود را مشاور رئیس جمهور می‌داند ندارند بنابراین عاجزانه از رئیس جمهور می‌خواهیم که به فریاد ما برسد و صدای ما را بشنود و عدالت را در سازمان تامین اجتماعی حاکم کند. بنابر این گزارش پیش از این هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی در نامه ای به رئیس جمهور که ریاست شورای عالی تامین اجتماعی را نیز عهده دار است آورده «بر اساس بند «ر» تبصره یک امور اقتصادی برنامه و بودجه سال 1388 مصوب شورای عالی به سازمان تکلیف شده است که نسبت به اصلاح ساختار حقوقی و مالی موسسه به منظور تبدیل وضعیت آن به پژوهشگاه تامین اجتماعی تحت نظر هیات مدیره سازمان اقدام نماید. پرواضع است که انحلال آن و قرار گرفتن در زیر مجموعه مدیر عامل به عنوان یک اداره کل مصداق عینی تعارض منافع بوده و بجز دوختن لباس کارشناسی برای نقطه نظرات مدیران مشکلی از مسایل سازمان تامین اجتماعی را حل نخواهد کرد.

موضوع انحلال در جلسه مورخ 24/8/88 هیات مدیره مطرح و منجر به صدور بند 2 مصوبه هزار و یکصد «و چهل و دومین جلسه هیات مدیره شد اما متأسفانه عدم توجه ایشان به رعایت قوانین و مقررات ادامه دارد. پایان پیام

عضو کمیسیون اجتماعی مجلس در گفت و گو با ایلنا: نمی‌دانیم در سازمان تامین اجتماعی چه خبر است

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 17 آذر آمده است: عضو کمیسیون اجتماعی مجلس تصریح کرد: طبق نامه رییس مجلس به رییس جمهور اساسنامه سازمان تامین اجتماعی غیر قانونی است. سید محمد علی موسوی در گفت و گو با خبرنگار ایلنا افزود: وزارت رفاه بدون داشتن سازمان تامین اجتماعی فلسفه وجودی ندارد به همین دلیل باید واژه تامین اجتماعی از این وزارت منفک و این وزارتخانه منحل شود و یا این که سازمان تحت پوشش وزارت رفاه و تامین اجتماعی قرار گیرد. نماینده مردم مبارکه در مجلس شورای اسلامی شرکت سرمایه گذاری تامین اجتماعی (شستا) را از جمله شرکت‌هایی دانست که تحت پوشش سازمان تامین اجتماعی است و گفت: اگر مدیریت درستی بر این شرکتها و سازمان حاکم بود وضعیت مستمری بگیران و بیمه شدگان امروز بهتر از وضع موجود بود. او با بیان اینکه وزیری که نتواند زیر مجموعه و روسای سازمان های تحت پوشش خود را انتخاب کند قادر به مدیریت کردن نیست خاطر نشان کرد: مدیران ارشد وزارت رفاه و تامین اجتماعی باید با برنامه های وزیر همخوان و دارای سابقه مفید بوده و با برنامه های کلان دولت نیز موافق باشند. موسوی با انتقاد از مقابل نداشتن مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی با نمایندگان مجلس تصریح کرد: از وقتی که آقای ذبیحی مدیر عامل این سازمان شده است نمی‌دانیم در تامین اجتماعی چه خبر است. عضو کمیسیون اجتماعی مجلس با اشاره به طرح تحقیق و تفحص نمایندگان از سازمان تامین اجتماعی گفت: با توجه به نامه نگاری های اعضای هیات مدیره این سازمان با رییس جمهور و با توجه به اینکه وزیر رفاه و تامین اجتماعی تازه وارد این وزارتخانه شده است این موضوع فعلا در دستور کار مجلس نیست.

موسوی اظهار داشت: در زیر مجموعه های وزارت رفاه و تامین اجتماعی برخی مدیران خوب کار کرده اند و برخی دیگر نشان داده اند که مرد این کار نیستند و باید در جای دیگری خدمت کنند
پایان پیام

خیر کارگری خوشحال کننده و جسورانه از فعالان کارگری داخل کشور:

در پی اخراجها و بیکار سازی عده کثیری از کارگران و زحمت کشان، کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری بر آن شد تا با توجه با ناتوانی مالی کارگران در مراجعه به اداره کار و مراجع قانونی و عدم آگاهی از بند های قانونی کار که کار فرمایان برای استثمار بیشتر کارگران از آنها استفاده می کنند، و در در راستای کمک به مبارزات کارگران دو تن از اعضای کمیته را جهت مشاوره رایگان معرفی نماید

: محمود صالحی

شماره تلفن: 09188747104

فاکس: 08743226577

: جلال حسینی

شماره تلفن: 09188753487

محل کار: 08743225994

اختصاص اعتبار 100 میلیارد تومانی برای پلیس

به گزارش سرویس اجتماعی برنا و به نقل از خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ 18 آذر آمده است : ، سردار “علیرضا جزینی” در نشست رونمایی از دستاوردهای علمی اولین همایش ملی پیشگیری از وقوع جرم به روند تشکیل ساختار پلیس پیشگیری در ناجا اشاره کرد و افزود: سال گذشته که سال پیشگیری از وقوع جرم نامگذاری شده بود، 100 میلیارد تومان اعتبار برای ساماندهی این امر اختصاص یافت که سیر مراحل پیشرفت امر پیشگیری در نیروی انتظامی با دقت و سرعت پیگیری شد.

نزدیک به ۴۰ درصد کارخانه ها در ایران کار نمی کنند و دسته دسته کارگران را بیکار می کنند

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ 18 آذر آمده است : کاسه صبر فعالان صنعت کشور لبریز شده است. این موضوع به آشکارترین شکل در اظهارات اخیر اعضای اتاق های بازرگانی سراسر کشور دیده می شود و گویا این بار نمی توان با ارائه آمار و ارقام آنها را به سکوت دعوت کرد و همین موضوع هم سبب شده که نمایندگان بی تفاوت مجلس هشتم که با وجود انتقادات فراوان به عملکرد محرابیان، بار دیگر به وی رای اعتماد دادند، این بار و به فاصله فقط چند ماه از آغاز به کار دوران وزارت وی در دولت دهم، پرونده وی را در مجلس گشوده اند. شاید بتوان علت اصلی در تصمیم مجلس برای استیضاح سریع وزیر صنایع و معادن را به عدم تغییر رویه وی در دوران جدید وزارتت نسبت داد، رویه ای که در آن بی اعتنائی به انتقادات کارشناسان و فعالان اقتصادی شاهبیت اعمال وزیر محسوب می شد

بازداشت یک فعال سیاسی دیگر در خرم آباد

عباس دالوند، روزنامه نگار و فعال سیاسی- اجتماعی خرم آباد، روز شنبه 14 آذر از سوی ماموران امنیتی جمهوری اسلامی دستگیر شده است و تاکنون هیچ خبری از او در دست نیست. فرهاد شرفی، دیگر فعال سیاسی- اجتماعی این شهر، و یکی از بستگان او به نام فرشاد که روز چهارشنبه 11 آذر دستگیر شده اند همچنان در بازداشت به سر می برند بی آن که حتی خانواده هایشان خبری از آنان داشته باشند. گویا عصر امروز (چهارشنبه 18 آذر) فرشاد به زندان پارسیلون خرم آباد منتقل شده است ولی از فرهاد همچنان هیچ خبری در دست نیست. ما بازداشت این فعالان را محکوم می کنیم و خواهان آزادی بی قید و شرط آنان هستیم.
18 آذر 88

اختلاف آماری وزارت صنایع با فعالان اقتصادی

نزدیک به ۴۰ درصد کارخانه ها در ایران کار نمی کنند و دسته دسته کارگران را بیکار می کنند

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ 18 آذر آمده است : نخستین جرقه در سال گذشته زده شد. معاون وزیر صنایع و معادن در مراسم تقدیر از برخی صنعتگران نمونه آماری ارائه کرد که براساس آن 100 تا 150 واحد بحران زده معدنی در کشور ترسیم می شد. این اظهارات اعتراض فعالان معدن کشور را به همراه داشت. به فاصله 2 روز بعد، وزیر لحظات نفس گیری را در رویارویی با اعضای اتاق بازرگانی ایران تجربه کرد. در این نشست که 3 ساعت به طول انجامید معدنی ها از مشکلات معدن و افزایش قیمت مواد اولیه

و انحصار از سوی شرکت دولتی و ورشکسته شدن چندین واحد تولیدی گفتند و آماری از 600 واحد بحرازده معدنی در کشور ارائه کردند. در همین نشست اسلامیان، رئیس اتاق بازرگانی اصفهان در سخنانی به دوره‌های حساس کشورمان از آغاز انقلاب تاکنون اشاره کرد و از اینکه بانک‌های کشور در دوره حساس فعلی که جنگ اقتصادی شروع شده، همانند بانک‌های اروپایی تولیدکنندگان را تحریم کرده‌اند، اظهار تاسف کرد. وی تاکید کرد که هیچ عاقلی با کنترل نقدینگی مخالف نیست، اما معتقدیم مقابله با نقدینگی باید در واردات و دل‌بازی باشد نه در عرصه تولید. اسلامیان خاطر نشان کرد که اگر جنگ، جنگ اقتصادی است و همه سربازان اقتصادی‌اند، آیا سرباز را باید از پشت سر هدف قرار داد؟ ابراهیم جمیلی، دیگر عضو هیات رئیسه اتاق ایران نیز از وضعیت هشداردهنده 600 واحد تولیدی معدنی خیرداد و خطاب به وزیر صنایع گفت: صنعت سرب و روی در بدترین شرایط و سخت‌ترین روزهایش به سر می‌برد و چنانچه ماده معدنی آنها تامین نشود 60 واحد تولیدی به مرز ورشکستگی می‌رسند.

امیدی که به یاس بدل شد

وزیر در آن جلسه با سکوت به درددل‌های فعالان اقتصادی گوش داد، اما در فاصله‌ای کوتاه انگار تمامی آنها را به فراموشی سپرد. جدی‌تر شدن آثار بحران اقتصادی جهانی بر اقتصاد کشور، این توقع را در تولیدکنندگان ایرانی ایجاد کرد که وزیر صنایع با گوشزد کردن تأثیرات بحران بر صنعت و معدن کشور، مسوولان تقنینی و اجرایی را به اتخاذ راهکارهایی برای جبران زیان‌های ناشی از بحران بر تولید کشور و ادار کند، اما وزیر راه رئیس خود، احمدی‌نژاد را در پیش گرفت و مدعی شد که بحران جهانی کمترین تأثیری بر صنعت و معدن کشور نداشته است و این چنین امید تولیدکنندگان را به یاس بدل کرد.

حال صنعت خوب است

با این حال مشکلات جدی‌تر از آنی بود که بتوان با تکذیب و پاک کردن صورت مساله بر آنها فائق شد. گزارش اتاق بازرگانی از حدود 180 واحد بزرگ صنعتی نشان داد که بسیاری از این واحدها در آستانه ورشکستگی قرار دارند. انتشار اخبار و اطلاعات مالی ایران خودرو که بدون حمایت‌های دولت ورشکسته بود، نشان داد که دامنه بحران به بزرگترین واحدهای کشور که دارای بازار انحصاری و تحت الطاف همیشگی دولت هستند نیز رسیده است، اما تمام اینها سبب نشد که محرابیان از حرف و موضع خود کوتاه بیایند. "حال صنعت خوب است".

با پایان گرفتن انتخابات ریاست جمهوری و فضای نسبتاً بسته‌ای که بر رسانه‌ها حاکم شد، وزیر صنایع و معادن کمتر در معرض نقد قرار گرفت و همین موجب شد تا با اعتماد به نفس بالاتری منتقدان را به بی‌انصافی متهم کند و از دوران طلایی تولید در ایران سخن گوید. لزوم همراهی مجلس هشتم با دولت جدید موجب شد تا حتی پرونده اتاق امن نیز نتواند مانع رای آوردن محرابیان شود و از همین رو، کارمند سابق دانشگاه علم و صنعت بار دیگر بر کرسی وزارت صنایع و معادن تکیه زد.

استمهال بدهی 6400 واحد تولیدی کوچک و نیمه‌متوسط در کشور با بدهی‌های کمتر از 2 میلیارد تومان از جمله مواردی بود که در دولت جدید تصویب شد. این موضوع خود می‌توانست زنگ خطر را برای وزارت صنایع و معادن در دوران جدید به صدا درآورد، اما مسوولان این وزارتخانه این پیام را نگرفتند و با افتخار از حمایت‌های دولت از صنعت سخن گفتند.

توقف فعالیت 40 درصد کارخانه‌های کشور

به گزارش ایلنا، هشدارهای نمایندگان مجلس از وضعیت صنعت هم راه به جایی نبرد. 3 ماه پیش محمدرضا خباز، مخبر کمیسیون اقتصادی مجلس از توقف فعالیت حدود 40 درصد از کارخانه‌ها در کشور خبر داد و گفت: در این باره کمیسیون اقتصادی مجلس جلسه‌ای با وزیر اقتصاد داشت و درخواست تشکیل کمیته بررسی آثار بحران اقتصادی جهان بر بنگاه‌های اقتصادی کشور مطرح شد. وی گفت: از مدت‌ها قبل بحث تأثیر بحران اقتصادی جهان بر اقتصاد ایران در کمیسیون اقتصادی مجلس مطرح بود که چرا نسبت به این اتفاقات جدید دنیا و آثار آن بر کشور ما با حالت بی‌تفاوتی و تصمیم‌گیری نکردن روبرو هستیم. مخبر کمیسیون اقتصادی در ادامه افزود: کمیسیون اقتصادی مجلس چند روز پیش به شهر فلورجان که در 8 کیلومتری اصفهان قرار دارد رفت. تصویری که ابتدا در ذهن داشتیم این بود که باید صنایع بزرگ و مهمی در آنجا باشد. وقتی پای صحبت‌های صنعت‌گران و سرمایه‌گذاران بخش‌های تولیدی و صنعتی نشستیم، تعجب کردیم از این همه درددل که این‌ها داشتند؛ البته همه جای کشور تقریباً همین طور است.

وی در ادامه گفت: شهرک صنعتی طوس در مشهد و شهرک صنعتی البرز در تهران و بسیاری از جاهای دیگر نیز وضعیت مشابهی دارند. نزدیک به 40 درصد کارخانه‌ها کار نمی‌کنند و دسته دسته کارگران را بیکار می‌کنند. بعد از بازدید از شهرک صنعتی فلورجان پیشنهاد تشکیل کمیته بررسی اثرات بحران اقتصادی جهان بر بنگاه‌های اقتصادی کشور به رئیس کمیسیون اقتصادی داده شد.

گزارشی که کار دست محرابیان داد

موج جدید انتقادات از وضعیت صنعت و نیز آمارهای ارائه شده واکنش محرابیان را به همراه داشت. وی به منتقدان به طعنه اعلام کرد که وزارت متبوع وی آمادگی دارد تا با برگزاری تورهایی، آنها را به کارخانه‌ها ببرد تا در مرحله نخست اوضاع صنعت را از نزدیک ببینند و دوم اینکه تفاوت ظرفیت با میزان تولید را درک کنند، هر چند وی فراموش کرده بود که عالی‌ترین مقام اجرایی کشور، ماه‌ها پیش از آمارى که وی به عنوان ظرفیت تولید نام برده بود، به مثابه تولید در کشور استفاده کرده بود.

محرابیان سعی کرد تا قدمی عقب ننشینند. آمارى از رشد حدودا 10 درصدى صنعت و 11 درصدى معدن ارائه کرد و مدعى شد که گزارش مبسوط به زودى توسط بانک مرکزی اعلام می‌شود. طبق پیش‌بینی وزیر، گزارش بانک مرکزی اعلام شد، اما محصل این گزارش تصویری معکوس از ادعاهای وزیر بود. بانک مرکزی در این گزارش وضعیت صنعت را بحرانی خواند. در این گزارش به کاهش 34 درصدی سرمایه‌گذاری بر اساس جوازهای تاسیس واحدهای صنعتی، کاهش 45 درصدی تعداد جوازهای تاسیس واحدهای صنعتی، کاهش 8/6 درصدی تعداد پروانه‌های بهره‌برداری از واحدهای صنعتی و کاهش 7/44 درصدی اشتغال بر اساس جوازهای تاسیس واحدهای صنعتی که از شاخص‌های مهم صنعتی محسوب می‌شود، اشاره شده بود. در این گزارش اشاره شده بود که این نمونه‌ها فقط گوشه‌ای از گزارش تحولات اقتصادی سال 1387 بانک مرکزی است و این شاخص‌های منفی در کنار کاهش تولیدی، نشان می‌دهد که بحران تولیدات صنعتی کشور فراتر از تصورات خواهد بود.

بر اساس اعلام بانک مرکزی، در بخش صنعت و معدن در سال 1387، پیامدهای رکود جهانی و همچنین رکود حاکم بر ساخت و ساز واحدهای مسکونی در کشور، فعالیت‌های بخش صنعت و معدن را تحت تأثیر قرار داد. طبق نتایج بررسی عملکرد کارگاه‌های بزرگ صنعتی در 6 ماه اول سال 1387، شاخص تولید کارگاه‌های بزرگ صنعتی در این دوره در مقایسه با مدت مشابه سال قبل 3/6 درصد افزایش داشت. این در حالی بود که این شاخص در 6 ماه اول سال قبل از آن 4/11 درصد بود. همچنین در 6 ماه اول سال 1387 شاخص اشتغال کارکنان کارگاه‌های بزرگ صنعتی با 1/1 درصد کاهش نسبت به مدت مشابه سال قبل روبرو بود.

همچنین توجه به شاخص قیمت سهام شرکت‌های تولیدی یا به عبارت دیگر شاخص صنعت از دیگر عوامل مدنظر برای توجه به بحران صنعت است، چرا که بنا به گزارش بانک مرکزی این شاخص در سال گذشته 5/22 درصد کاهش داشته است. همچنین در همین دوره شاخص کل قیمت و بازده سهام 21 درصد کاهش داشت.

همچنین تعداد صدور پروانه‌های بهره‌برداری از واحدهای صنعتی نیز شاخص دیگری بود که می‌تواند وضعیت بحرانی صنعت را نشان دهد، به گونه‌ای که تعداد این پروانه‌ها در سال گذشته نسبت به سال 1386 حدود 8/6 درصد کاهش داشته و از میان 24 رشته صنعتی، 16 رشته با کاهش تعداد پروانه‌های بهره‌برداری مواجه شده‌اند. این به آن معنا است که هم سرمایه‌گذاری و هم اشتغال را باید نادیده گرفت. با فاصله کوتاهی از انتشار این گزارش، چند رخداد دیگر نیز کار دست وزیر جوان صنایع داد. تجمع فعالان صنعت نساجی در مقابل وزارت صنایع در اعتراض به بدقولی‌های این وزارتخانه، تجمع کامیون‌داران در مقابل سایپا، انتقادات فعالان صنعت فولاد مبنی بر دپوی فولاد تولید کشور در انبارها و وضع نامساعد این کارخانه‌ها، ناتوانی مسوولان وزارتخانه در واگذاری معادن، اظهارات یکی از نمایندگان مبنی بر فعالیت کارخانه‌های کشور با ظرفیت کمتر از 40 درصد در کشور و... روی هم وضع را برای محرابیان بدتر کرد از بهشت صنعت ایران، آتش بیرون می‌زند.

به گزارش ایلنا، نشست وزیر صنایع با فعالان اقتصادی استان اصفهان فرصتی برای محرابیان فراهم کرد تا به منتقدان پاسخ دهد. وی با اشاره به صحبت‌های نماینده مجلس، اظهارات وی درباره فعالیت 40 درصدی صنعت را از عجایب دنیای ریاضی خواند و با ارائه آمارى دیگر از وضع صنعت، مدعى بهبود حال و هوای تولید در کشور شد، اما در همان جلسه، برخی از فعالان اقتصادی که کاسه صبرشان لبریز شده بود، در طعنه‌ای به وزیر یادآور شدند که اگر مطابق ادعای مسوولان وزارت صنایع، درهای بهشت باز است چرا آتش همه را می‌سوزاند.

محصل این فعل و انفعالات در تولید کشور سبب شده است که امروز نمایندگان بار دیگر استیضاح محرابیان را در دستور کار خود قرار دهند. توجیهات وزیر صنایع و معادن البته مشخص است. وی بار دیگر انتقادات را متوجه سیستم بانکی کشور خواهد کرد و البته با ارائه آمارى وضع صنعت کشور را مساعد نشان خواهد داد، اما آیا گزارش بانک مرکزی مبنی بر رکود سنگین در صنعت کشور و نیز افزایش روزانه تعداد بیکاران در کشور گواه خوبی برای ضعف مفرط حاکم بر وزارت متولی صنعت و معدن کشور نیست؟ نمایندگان مجلس بزودی جواب خود را به این موضوع خواهند داد.

عضو شورای عالی کار در گفت‌وگو با ایلنا:

تشکیل شورا در ایران خودرو و سایپا به سود کارگران و کشور است

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 18 آذر آمده است: عضو شورای عالی کار گفت: تشکیل چندین کانون عالی کارگری به صلاح کارگران و دولت نیست و نمی تواند مشکلات کارگری کشور را کاهش دهد.

ولی... صالحی در گفت و گو با خبرنگار ایلنا با اشاره به قول وزیر کار برای تشکیل کانون عالی انجمن های صنفی کارگری تا پایان سال، گفت: همین حالا نیز مجمع عالی نمایندگان کارگر و کانون عالی شوراهای اسلامی کار فعالیت می کنند بنابراین مشکل اصلی کارگران داشتن 3 کانون عالی نیست. دبیر کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور با تاکید بر ایجاد 3 تشکل قانونی شورای اسلامی کار، انجمن صنفی و نماینده کارگر در تمامی واحدهای مشمول قانون کار خاطر نشان کرد: متأسفانه در این گونه موارد مسوولان توجه خاصی ندارند.

صالحی خواستار حضور نمایندگان انجمن صنفی شورای اسلامی کار و نماینده کارگر در کانون های استانی شد و افزود: به تبع این کار باید کانون عالی کارگران نیز تلفیقی از 3 تشکل قانونی باشد زیرا این کار باعث بهتر شدن امور و پرهیز از موازی کاری می شود.

نماینده کارگران در شورای عالی کار افزود: متأسفانه در زمان وزارت محمد جهرمی این پیشنهاد مورد توجه وی قرار نگرفت اما هم اینک به آقای شیخ الاسلامی هم این پیشنهاد را ارایه و خواستار توجه وی به این موضوع هستیم.

او با بیان اینکه با توجه به اختیارات بیشتر شوراها کارگران به تشکیل شورای اسلامی کار رغبت بیشتری دارند تصریح کرد: تشکیل شورا در واحدهای بزرگ مثل ایران خودرو و سایپا به سود کارگران و کشور خواهد بود و هیچ کس از این موضوع زیان نخواهد کرد.

او در پاسخ به این سوال که آیا جهرمی قول تشکیل شورا را در ایران خودرو نداده بود گفت: در این باره نمی توانم داور می کنم.

صالحی با اشاره به بدهی 8 میلیارد تومانی اتحادیه امکان به کارگران گفت: در صورت پرداخت این مبلغ صرف ساخت تفرجگاهی برای کارگران سراسر کشور خواهد شد.

پایان پیام

زندانی کردن کارگران، هراس نظام سرمایه داری از جنبش کارگری

روز جمعه سیزدهم آذر، جمعی از کارگران و فعالین کارگری شهر سنندج که در حال بازگشت از گلگشت دفاع از کارگران زندانی بودند، دستگیر و روانه بازداشتگاه شدند. بنابر خبرها امروز چهارشنبه، نه نفر از این افراد آزاد شدند، اما وفا قادری و صدیق سبحانی و جمال خانی همچنان در بازداشت بسر می برند.

در شرایطی عده ای از کارگران و اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری به جرم شرکت در گلگشت تفریحی، آن هم خارج از شهر سنندج، بازداشت شده و مورد اهانت و ضرب و شتم قرار می گیرند که کارگران و رهبران کارگری همچنان زندانی و تحت پیگرد قرار می گیرند.

نظام سرمایه داری با روش های سرکوب گرانه بر علیه کارگران، می خواهد صدای حق طلبانه آنها را خاموش کند تا صاحبان سرمایه بتوانند به راحتی به سود های سرشار دست یابند. رهبران کارگری را به زندان محکوم می کنند تا کارفرمایان بتوانند کارگران را وادار به امضای قرارداد های سفید و یک ماهه نمایند و ساعت کار را افزایش دهند؛ حقوق ها را دیر پرداخت کنند و گرسنگی هر چه بیشتری را با آنها تحمیل کنند. فعالین کارگری را بازداشت، مورد ضرب و شتم و با وثیقه سنگین مواجه می کنند تا سرمایه داران بتوانند برای افزایش شدت استثمار کارگران، از ایجاد تشکل مستقل کارگری جلوگیری کرده و تشکل های کارفرمایی و وابسته به خود را بالای سر کارگران قرار دهند. در حالی که سرمایه داران از هر نظر مصونیت دارند، اما کارگران و نمایندگان آنها تحت پیگرد قضایی قرار می گیرند تا حق اعتصاب، حق برگزاری مستقل روز جهانی کارگر، اول ماه مه، حق ایجاد تشکل مستقل و دیگر حقوق انسانی و برسمیت شناخته شده از آنها سلب شود.

ادامه روند سرکوب و مقابله با جنبش اعتراضی کارگران، بیانگر وحشت و هراس سرمایه داران از تداوم و گسترش روزافزون جنبش کارگری است. اگر چه سرمایه داری با تمام امکانات و ابزارهایش، کارگران و فعالین کارگری را زیر فشار می گذارد اما طبقه کارگر با طرح مطالبات طبقاتی خود در جامعه، این واقعیت را به اثبات رسانده که جنبش کارگری رشد و استحکام بیشتری یافته است. کارگران به درجه ای از آگاهی

رسیده اند که برای دستیابی به حقوق پایمال شده شان، بیش از پیش به نیروی خود اتکا داشته باشند و سرکوب و ارباب سرمایه داران، نمی تواند اراده آنها را در هم بشکند.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری بار دیگر ضمن محکوم کردن دستگیری جمعی از کارگران و فعالین کارگری شهر سنندج، خواهان آزادی آنها و دیگر کارگران زندانی است. ما از همه کارگران، تشکل ها و نهاد های کارگری و مدافعان حقوق بشر داخلی و بین المللی می خواهیم که از هر طریق ممکن برای آزادی کارگران زندانی بکوشند.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

آخرین خبر از وضعیت دستگیر شدگان گلگشت سنندج

طبق خبر رسیده، امروز چهارشنبه 18 آذر ماه ساعت 4:30 نه نفر از بازداشت شدگان گلگشت روز جمعه سنندج با قرار کفالت آزاد شدند اما سه نفر از آنها به نام های وفا قادری، صدیق سبحانی و جمال از فعالین کارگری همچنان در بازداشت به سر می برند. وفا قادری از فعالین سرشناس جنبش کارگری، بعد از دستگیری توسط نیروهای اطلاعاتی به شدت مورد ضرب و شتم قرار گرفت و وضعیت جسمانی او وخیم است. لازم به ذکر است که وفا قادری از بیماری دیسک کمر و ناراحتی پوستی نیز رنج می برد و از ناحیه چشم هم احساس ناراحتی می کند.

این فعالین در حین بازگشت از گلگشتی که به منظور حمایت و پشتیبانی از فعالین کارگری زندانی تدارک دیده شده بود، دستگیر شده و تا به امروز در بازداشت به سر می بردند. امروز نه نفر از دستگیر شدگان آزاد شدند و وفا قادری و صدیق سبحانی را به زندان اداره اطلاعات انتقال دادند. گفتنی است که جمال نیز در زندان مرکزی سنندج می باشد و از وضعیت جسمانی آنها هنوز خبری در دست نیست.

همچنین فواد شبکی فرد در جریان پی گیری پرونده دستگیر شدگان در دادگاه سنندج، امروز توسط مامورین بازداشت و از سرنوشت وی تا کنون خبری در دست نیست.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

مستمری بگيران و بیمه شدگان تامین اجتماعی خانه دار می شوند

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 18 آذرماه است: پروژه يك هزار و 200 متري واحد مسكوني سازمان تامین اجتماعی که یکی از بزرگترین پروژه های این سازمان در بخش مسکن است، در استان زنجان به اجرا در می آید.

به گزارش ایلنا، این پروژه که در زمینی به مساحت 84 هزار و 507 متر زمین توسط شرکت مدیریت طرح و اجرا خانه سازی ایران وابسته به سازمان تامین اجتماعی با هدف تامین مسکن مستمری بگيران و بیمه شدگان فاقد مسکن تحت پوشش سازمان تامین اجتماعی به روش قالب تونلی (سریع انبوه سازی)، اجرایی شده است. این پروژه با اعتباری بالغ بر 981 میلیارد و 598 میلیون ریال در حال ساخت است. همچنین این پروژه قابلیت اسکان 5 هزار نفر جمعیت را دارا بوده و متراژ واحدهای مسکونی آن 60 متری، 75 متری و 95 متری است.

پروژه تامین اجتماعی این استان دارای 4 واحد فرهنگی ورزشی، 3 واحد آموزشی، يك واحد درمانی است که شامل 770 واحد تجاری، 6 واحد اداری و يك هزار و 800 واحد پارکینگ است.

پایان پیام

مقاله ای از طهماسب مظاهری؛

نقش هدفمندکردن یارانه ها در نرخ تورم

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 18 آذرماه است: این روزها بحث بر سر اجرای لایحه هدفمندکردن یارانه ها و در هم تنیدگی آن با زندگی روزمره مردم سوال های بسیاری را در اذهان عمومی ایجاد کرده است. در این باره سوالی که عمدتاً مطرح می شود و پاسخ به آن شاید ذهن بسیاری را نسبت به این لایحه روشن کند نقش هدفمندکردن یارانه ها با توجه به شرایط اقتصادی امروز کشور در تغییر سطح تورم است. از آنجا که عده ای تصور می کنند هدفمند سازی یارانه ها به معنای حذف یارانه از سیستم اقتصادی است باید گفت،

حذف یارانه‌ها با هدفمند کردن یارانه‌ها متفاوت است. حذف یارانه‌ها در شرایط فعلی، بدون اتخاذ تدابیر جبرانی، قطعاً موجب ایجاد بحران اجتماعی و سیاسی و اقتصادی می‌شود. لیکن هدفمند کردن یارانه‌ها می‌تواند کمک شایانی به اقتصاد کشور نماید. در صورت پرداخت میزان کمتری یارانه در مقایسه با میزان فعلی شاهد رشد و شکوفایی اقتصاد خواهیم بود. البته پرداخت عادلانه آن میزان یارانه مصوب شده جهت پرداخت نیز اهمیت شایانی دارد.

شایان ذکر است، در صورت اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها با تدبیر لازم و رعایت اصول علمی و آگاهانه، یک افزایش سطح قیمت‌ها را (جهش قیمت) شاهد خواهیم بود که تأثیر مستقیم آن بر روی قشر کم درآمد می‌باشد و لازم است که با یارانه‌های پرداختی از آسیب‌های محتمل وارده به این قشر حمایت بعمل آید. در صورت اجرای صحیح این افزایش صرفاً یکبار صورت می‌پذیرد و خود عامل تشویق به تولید و افزایش عرضه و در نهایت مهار تورم خواهد بود. با این روش آثار منفی تورم زوده خواهد شد و آثار مثبت آن که همان اصلاح قیمت‌ها و ایجاد تعادل در بازار است، حاکم می‌شود.

نکته حائز اهمیت دیگر این است که ایده متعادل شدن سطح عمومی قیمت‌ها و یا معنادار شدن قیمت‌ها به این معنی است که یارانه‌ها هدفمند باشند در صورتیکه یکی از 2 هدف اول کمک به قشر ناتوان و کم درآمد و دوم حمایت از تولید و صادرات را دنبال کند، بسیار خوب است و از مبانی علم اقتصاد است. در صورتیکه دولت مایل باشد این حرف‌ها مبنای کارش باشد، باید مبانی علم اقتصاد را قبول داشته باشد و سایر ملزومات و نیازهای آن را در نظر گرفته و تأمین کند. بدیهی است که نمی‌توان یک بخش را مدنظر گرفت و بخش دیگر را رها کرد و یا حتی انکار کرد. اگر اعتقاد داریم این بخش صحیح است و باید مبنای کار باشد، آن بخش دیگر هم که قانون عرضه و تقاضا، لزوم تعادل منابع و مصارف، محدودیت منابع، سود بانکی و انتظارات سرمایه‌گذاران از به کارگیری دارائیشان و تفکیک پول مردم در بانک‌ها با پول دولت در خزانه هم، صحیح است. این بدین معناست که حذف یارانه‌ها و واریز پول در یک حساب و مدیریت آن و نفی سایر الزامات علم اقتصاد مسلماً نتیجه نامطلوبی در بر خواهد داشت.

نکته مهم دیگر این است که اصلاح قیمت‌های نسبی، یکی از عوامل مهم در زمینه‌سازی برای رشد عرضه و تولید در جامعه است، اما تنها عامل نیست. عامل دیگر وجود فضای کسب و کار مناسب است. افزایش قیمت برخی کالاها در شرایطی که فضای کسب و کار به دلایل مختلف از آرامش و ثبات کافی برخوردار نباشد و برای سرمایه‌گذاران و سرمایه‌گذاری اطمینان بخش نباشد، منجر به رشد طرف عرضه و افزایش تولید نمی‌گردد بلکه موجب افزایش تورم می‌گردد و در یک اقتصاد دولت محور موجب افزایش هزینه‌های دولت خواهد شد که خود نیز به تورم دامن زده و حاصل آن سوق پیدا کردن سطح تعادل تورم مورد انتظار به پله‌های بالاتر است.

پایان پیام

اظهار تاسف محصولی از برخورد مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 18 آذرماه است: نمایندگان عضو کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی در مراسم معارفه صادق محصولی به عنوان وزیر رفاه و تامین اجتماعی که عصر دیروز در این کمیسیون برگزار شد از پلمپ موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی انتقاد کردند.

به گزارش ایلنا، سلیمان جعفرزاده رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس در واکنش به اعتراض نمایندگان به پلمپ موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی خطاب به وزیر رفاه و تامین اجتماعی گفت: در حالی که سازمان‌های تخصصی مثل سازمان تامین اجتماعی و بهزیستی باید دانشگاه تخصصی و مخصوص خود را داشته باشند اما متأسفانه در کشور ما تنها موسسه عالی پژوهش سازمان تامین اجتماعی توسط مدیر شما به صورت غیر قانونی پلمپ می‌شود.

بنابراین گزارش صادق محصولی وزیر رفاه و تامین اجتماعی در پاسخ به این اعتراض‌ها اظهار داشت: از برخورد این مدیر متأسفم و به دنبال راهکار قانونی خواهم بود.

هیات امنای موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی مرکب از 8 نفر هستند که عبارتند از 1- وزیر اقتصادی و دارایی 2- رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس 3- ملک وند، عضو پیشین هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی 4- فلاح معاون اسبق درمان سازمان 5- الفت پور، معاون وزیر رفاه و تامین اجتماعی 6- عسگری آزاد 7- همدان لو، معاون پیشین مالی اداری سازمان 8- محمد زمانی، رئیس موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی.

همچنین دکتر محمد زمانی رییس موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی در تماس تلفنی با خبرنگار ایلنا گفت: گویا قرار است آموزش و پژوهش سازمان تامین اجتماعی ادغام شوند اما بنده فکر می‌کنم بحث انحلال یا تعطیلی موسسه مطرح نباشد زیرا انحلال باید از فرآیند قانونی خود انجام شود چرا که طبق اساسنامه موسسه، نظر هیات امنای در تغییر و تحولات این موسسه ملاک است.

او افزود: با توجه به شناختی که از مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی دارم حتماً وی فرآیند قانونی را در مورد موسسه طی خواهد کرد چون او را تابع قانون می دانم.
بنا بر این گزارش کارکنان موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی صبح امروز در محل ساختمان مرکزی سازمان تامین اجتماعی تجمع کردند و خواستار دیدار با مدیر عامل سازمان شدند که تا لحظه مخابره این خبر موفق به این کار نشده اند.
پایان پیام

نیروهای رژیم پس از قتل 3 کاسبکار کرد، اجساد آنان را به آتش کشیدند

کوردستان میدیا در تاریخ 18 آذر 88 گزارش میدهد: نیروهای رژیم پس از قتل 3 کاسبکار کرد، اجساد آنان را به آتش کشیدند.
به گزارش خبرگزاری کردستان، این سه تن به اسامی "پزشک اسدی، گرمان عمری و بنگین صوفی زاده"، شامگاه چهار دهم آذر در درون چند دستگاه اتومبیل متعلق به کاسبکاران بر اثر تیراندازی نیروهای رژیم جان باختند.

این کاسبکاران که از اهالی مناطق "سوما" و "شپیران" سلماس بودند در حد فاصل روستای "کوران" و "شیرمنی" هدف تیراندازی نیروهای رژیم قرار گرفتند.
نیروهای رژیم پس از سوزاندن اجساد این کاسبکاران در اتومبیل هایشان، تا لحظه مخابره این خبر از تحویل دادن اجساد آنان به خانواده هایشان خودداری نموده اند.
بنگین صوفی زاده و پزشک اسدی، اهل روستای "کورمک" و گرمان عمری، اهل روستای "شیرمنی" بودند.
دبیر کل کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایان ایران:
دادگاه با انحلال کانون مخالفت کرد

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 19 آذر آمده است: دبیر کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایان گفت: به موجب حکم شعبه 86 دادگاه عمومی، ادعای وزارت کار و امور اجتماعی در مورد انحلال این کانون عالی باطل است.
محمد عطاردیان در گفت و گو با خبرنگار ایلنا گفت: همچنین بر اساس این رای فعالیت کانون عالی کارفرمایان ایران که از سال 85 تاکنون با شماره ثبت شده کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایان ایران مشغول فعالیت است نیز قانونی نیست.
از سال 85 تاکنون و به دنبال اختلاف وزارت کار و امور اجتماعی با کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایان ایران، تشکل جدیدی با عنوان کانون عالی کارفرمایان ایران بطور موازی فعالیت خود را آغاز کرده است.
وی تصریح کرد: مجتمع قضایی شهید صدر با این استدلال که وزارت کار تنها یک مرجع اعلامی در عرصه روابط کار است با درخواست این وزارتخانه مبنی بر اعلام انحلال کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایان ایران و مخالفت کرده است.
پایان پیام

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 19 آذر آمده است: "گروهی قصد دارند تا فعالیت های دولت را در عرصه اقتصاد تخریب کنند". این جمله ای است که در سال های گذشته به کرات از محمود احمدی نژاد شنیده شده است؛ اما واقعا چه کسانی چنین قصدی داشته و یا دارند، برنامه های اقتصادی دولت را برهم بزنند؟ در شرایطی که ماه ها است اقتصاددانان سکوت کرده اند و حتی برخی از آنان به دلیل نقدهای تند و تیزتر مورد تهمت ها و بی مهری ها قرار گرفته اند، چه کسانی به دنبال تخریب دولت اند؟ محمود احمدی نژاد در آغاز به کار دولت نهم بارها اعلام کرده بود که آماده دریافت نقدهای کارشناسی درباره تصمیم های دولت است. این موضوع به خصوص پس از اعلام طرح تحول اقتصادی مطرح شد اما با وجود دعوتی که از آنان صورت گرفت، اما هیچ گاه نقد اقتصاددانان مورد توجه دولت قرار نگرفت. اینچنین شد که اینک سکوت اقتصاددانان که به تعبیری می توان آن را قهر با برنامه ریزی و سیاست های اقتصادی نامید، قابل لمس است.
پایگاه تخریب کجاست؟

سه گروه، اقتصاددانان، نمایندگان مجلس و اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام در چهار سال دولت نهم، محمود احمدی نژاد را مورد نقد قرار دادند. اقتصاددانان با نگارش چندین نامه هشدار گونه و توصیه آمیز و سپس گفت و گو با رسانه ها اعمال تصمیم ها و مسیری که دولت در اقتصاد در پیش گرفته را بارها به وی یادآور شدند. اما به گفته آنان تنها پاسخی که گرفتند، متهم به سیاسی کاری و اقدام تخریبی علیه تصمیم های اقتصادی دولت بود. اگرچه در این میان برخی نیز به بازنشستگی پیش از موعد دچار شدند اما نشانه ها حاکی است که

این انتقادات با قهر موقت پایان نخواهد یافت. چه آنکه برخی از اقتصاددانان فعال با وجود قهر، نیمه فعال به نقدهای خود ادامه می‌دهند.

پایگاه بعدی نقدهای اقتصادی دولت، به مجلس بازمی‌گردد. مجلس هفتم و سپس مجلس هشتم اگرچه در برخی موارد به نقدهای اساسی درباره لوایح دولت دست زد اما آنچه در نهایت به دست آمد توافق با بسیاری از تصمیم‌های دولت در نشست‌های مشترک بود. با این حال برخی از اقتصاددانان فعال مجلس توانستند در بلند مدت بر برخی از تصمیم‌های اقتصادی دولت تأثیرهای عمیقی بگذارند. پایگاه مجلس از این رو برای دولت و تصمیم‌های اقتصادی آن پایگاه مهم و سرنوشت‌ساز بود. اما کار با مجلسی که 290 نماینده از هر گرایش اقتصادی در آن وجود دارد، برای دولت چندان سخت نبود. هر چند که در این میانه اقتصاددانان مجلس توانستند تأثیرهایی بر لوایح دولت بگذارند که از کنترل دولت دور ماند.

در چهار سال گذشته، براساس آنچه که حکم رهبری برای نظارت بر سند چشم‌انداز به مجمع تشخیص مصلحت نظام ارائه شد، اعضای مجمع تشخیص مصلحت حضور فعالی داشتند. نقد تصمیم‌ها و لوایح اقتصادی دولت در تمام زمینه‌ها از سوی رییس، اعضای مجمع و مرکز مطالعات استراتژیک این نهاد مطرح شد. اگرچه دولت رسماً هیچ پاسخی به این نقدها نداد و از نظارت این نهاد در تصمیم‌های کلان خود بهره نگرفت اما این نقدها در افکار عمومی مطرح شد و شاید چنین شد که از همان روزها محمود احمدی‌نژاد اعلام کرد که گروهی قصد دارند فعالیت‌های دولت را در عرصه اقتصاد تخریب کنند. در عین حال همان گفته‌ها حکایت داشت که او آماده دریافت نقدهای سازنده نیز هست. این جملات تعارضی هنگامی که در کنار هم قرار می‌گیرد این نتیجه را حاصل می‌کند که منتقدان تخریب‌گرند!

پایان پیام

بار دیگر حادثه در معدن؛

4 کارگر در معدن "راور" کرمان در اثر گازگرفتگی جان خود را از دست دادند

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 19 آذرماه است: چهار نفر از کارگران معدن 500 نفری هجنگ از معادن ذغال‌سنگ کرمان شب گذشته در اثر گازگرفتگی ناشی از عدم رعایت اصول ایمنی معدن هجنگ راور کرمان جان خود را از دست دادند.

به گزارش خبرنگار ایلنا، این حادثه در حالی اتفاق می‌افتد که هفته قبل نیز در معدن پابدانا که نزدیک به هزار نفر کارگر در واحدهای مختلف آن مشغول به کارند دو نفر از کارگران کشته و مجروح شدند. مسئولین دولتی نسبت به این رفع مشکلات موجود به ویژه تأمین لوازم ایمنی و آموزش کارگران اقدام ننموده‌اند.

این گزارش حاکی است خانواده‌ها و بازماندگان آنان علی‌رغم تجمع خانواده‌های آنان در محل دفتر ذغال‌سنگ یا دفاتر استانداری و اداره کار هنوز موفق به دریافت دیون خود نشده‌اند. مسئولان آخرین بار قول قطعی داده بودند تا آبان ماه گذشته مطالبات آنان را پرداخت نمایند ولی متأسفانه هنوز خانواده‌ها به خانه کارگر مراجعه و اظهار می‌دارند موفق به دریافت حقوق خود نشده‌اند.

پایان پیام

انتقال وفا قادری و صدیق سبحانی به دادگاه و قرار وثیقه ۱۰۰ میلیون تومانی برای آزادی آنها

طبق آخرین خبر رسیده امروز پنجشنبه 19 آذر ماه 88 وفا قادری و صدیق سبحانی به دادگاه انتقال داده شدند و برای هر کدام قرار وثیقه 100 میلیونی صادر شده است.

جمال گویلی (خانگی) که در جریان گلگشت در روز جمعه بازداشت شده بود، با قرار کفالت آزاد و همچنین "فواد شبکی فرد" که در جریان پی‌گیری پرونده دستگیر شده گان در دادگاه سنندج در روز 18 آذر ماه دستگیر شده بود، امروز آزاد شد.

ما اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری ادامه بازداشت اعضای کمیته هماهنگی را قویاً محکوم کرده و خواستار آزادی فوری و بی‌قید و شرط وفا قادری و صدیق سبحانی هستیم.

"کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری"

کارفرما برای اخراج کارگر بازداشت شده باید به ادراه کار مراجعه کند

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 19 آذر آمده است: به اعتقاد یک فعال کارگری تنها مراجع تشخیص و حل اختلاف وزارت کار و امور اجتماعی می‌توانند در مورد بازگشت به کار و یا اخراج کارگر بازداشت شده تصمیم‌گیری کنند.

حمید حاج اسماعیلی در گفتگو با خبرنگار ایلنا گفت: حتی اگر کارگری به دلایل غیر صنفی بازداشت شده باشد کارفرما باید برای اخراج وی به مراجع تشخیص و حل و اختلاف ادارات کار مراجعه کند. وی با بیان اینکه هنوز معلوم نیست که کارگران بازداشت شده هفت تپه با رای مراجع تشخیص و حل اختلاف از کار اخراج شده‌اند؛ یادآور شد مطابق قانون کار قرارداد کارگری که بازداشت شده است به حال تعلیق در می‌آید و اگر این تعلیق بر شرایط تولید تاثیر منفی داشته باشد کارفرما باید برای نسخ قرارداد به از کارگر به اداره کار شکایت کند.

در عین حال این فعال کارگری یادآور شد که به دلیل نامشخص بودن جرائم سیاسی ممکن است با فعالیت‌های صنفی و غیر سیاسی کارگران برخورد شود.

حاج اسماعیلی افزود: چنانچه مصادیق جرایم سیاسی مشخص شود احتمال چنین برخوردهایی به مراتب کاهش می‌یابد.

پایان پیام

حذف نام زنان متقاضی مسکن در شوشتر از لیست انتظار

به گزارش مطبوعات درون کشور در تاریخ 19 آذر 88 آمده است: با این که زنان شاغل عضو تعاونی‌های مسکن در شوشتر مدت سه سال در لیست انتظار خانه بوده‌اند، "واجد شرایط" شناخته نشده و نام‌شان حذف گردید. این زنان که در بخش‌های مخابرات، بهداشت و آموزش و پرورش شاغل‌اند، به عضویت در تعاونی‌ها در آمده و در سال 85 برای مسکن ثبت نام کرده بودند اما ناگهان مطلع شدند که خبری از لیست انتظار و نام آنها نیست. روزنامه قدس نوشته است که زنان معترض، با تهیه یک طومار اعتراضی به مقامات استان خوزستان، خواهان رسیدگی به مساله حذف نامشان از لیست خانه شده‌اند.

در بخشی از این طومار آمده است: "اکنون با گذشت چند سال از این جریان و در مرحله نتیجه‌گیری و پس از اینکه به زحمت فراوان، مبالغ خواسته شده از طرف تعاونی‌های مربوطه را به حساب تعاونی‌ها واریز کرده‌ایم و زندگی را به سختی گذرانده‌ایم تا شاید در آینده صاحبخانه شویم، اما از طرف اداره تعاون شهرستان شوشتر، اسامی ما از لیست تعاونی‌ها حذف شده است و اعلام کرده‌اند که واجد شرایط نیستیم و باید انصراف دهیم

احمدی در گفت‌وگو با ایلنا خبر داد:

اتفاق نظر 5 عضو هیات مدیره تامین اجتماعی در ارسال نامه به احمدی نژاد

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 19 آذر آمده است: یکی از اعضای کارگری و کارفرمایی شورای عالی تامین اجتماعی در جلسه دیروز خود با اعضای هیات مدیره این سازمان مخالفت خود را با اقدامات غیر قانونی مدیرعامل تامین اجتماعی به اطلاع هیات مدیره رسانده و خواستار پاسخ‌گویی هیات مدیره شدند.

عضو شورای عالی تامین اجتماعی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، پلمپ غیر قانونی موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی را از مصادیق بارز اعمال غیر قانونی ذیجی دانست و افزود: در جلسه دیروز هر 5 عضو هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی در ارسال نامه به رئیس جمهور که ریاست شورای عالی تامین اجتماعی را بر عهده دارد اتفاق نظر داشته و اظهار داشتند بی قانونی‌های مدیرعامل سازمان را به اطلاع رئیس شورای عالی خواهند رساند.

البته پیش از این طریقت، نایب رییس هیات مدیره و حسن زاده عضو هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی در نامه‌ای به رئیس جمهور از تخطی مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی از مصوبات هیات مدیره انتقاد کرده بودند.

محمد احمدی اعمال مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی را بی احترامی به قانون دانست و گفت: در شرایطی که مقام معظم رهبری و رئیس جمهور بر قانون مداری تاکید دارند سایر افراد مجاز به شکستن حریم قانون نیستند. او در پاسخ به این سوال که آیا سازمان با مشکلات مالی روبرو نیست، افزود: گفته مدیرعامل سازمان در این باره مبنی بر این که خبری از بحران در این سازمان نیست کذب است و اسناد و مدارکی داریم که در صورت ادامه مشکلات مدیریتی در تامین اجتماعی، پرداخت مستمری بازنشستگان در ماههای پایانی سال با چالش جدی مواجه خواهد شد که این موضوع می‌تواند برای امنیت اجتماعی کشور خطرناک باشد.

احمدی پیش‌بینی کرد که در 2 هفته آینده جلسه شورای عالی تامین اجتماعی تشکیل شود و افزود: از آقای

احمدی نژاد می‌خواهیم که سازمان را از حالت بلاتکلیفی فعلی خارج و حاشیه‌هایی که 4 سال گریبانگیر آن بود تکرار نشود.

پایان پیام

19 آذر: شکایت اتحادیه های کارگری آی تی یو سی و آی یو اف از دولت ایران به سازمان جهانی کار در ارتباط با سندیکای هفت تپه

دبیر کل کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری (آی تی یو سی) و دبیر کل اتحادیه مواد غذایی طی نامه ای شکایت خود را از دولت ایران به خوان ساومویا (مسئول هماهنگی سازمان جهانی کار) اعلام کردند. در این نامه از زندانی بودن غیر قانونی فعالین کارگری هفت تپه آقایان علی نجاتی، فریدون نیکوفر، قربان علیپور، محمد حیدری مهر و جلیل احمدی اعتراض کرده و خواهان آزادی آنها شدند. در این نامه از احضار آقای محمد اولیایی فرد وکیل سندیکا به دادگاه در هفته آینده و پرونده آقای رضا رخشان نیز اشاره شده است.

این شکایت به بخش آزادیهای تشکلات آی ال او است که در ماه ژوئن به وضعیت آزادی تشکل در ایران میپردازد.

برای اطلاعات بیشتر به سایت آی یو اف مراجعه کنید.

http://www.iuf.org/cgi-bin/dbman/db.cgi?db=default&uid=default&ID=6349&view_records=1&ww=1&en=1

تجمع اعضای شورای اسلامی کار شرکت واحد

بر پایه گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 21 آذر 88 آمده است: عضو شورای اسلامی کار منطقه شرکت واحد اتوبورسانی تهران از تجمع اعضای شورای اسلامی کار این شرکت در روز سه شنبه در مقابل ساختمان مرکزی سازمان تامین اجتماعی خبر داد. حسن کیانی نژاد در گفت و گو با خبرنگار ایلنا با بیان اینکه شغل رانندگی در شرکت واحد جزء مشاغل سخت و زیان آور محسوب می شده است افزود: متأسفانه چند ماهی است که شعب سازمان از برقراری مستمری رانندگان بازنشسته خودداری می کنند و وقتی از آنها سوال می کنیم؛ می گویند دستور مدیریت است. بازرس کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران تصریح کرد: رانندگانی که 20 سال کار کرده اند دیگر توان جسمی و روحی کار را ندارند اما متأسفانه همه درها به سوی ما بسته است و گوش شنوایی در سازمان تامین اجتماعی برای شنیدن مشکلات کارگران نیست. کیانی نژاد هدف از برگزاری تجمع در مقابل سازمان را پیگیری امور صنفی رانندگان شرکت واحد دانست و افزود: همین جا اعلام می کنم که هیچ انگ سیاسی به این تجمع وارد نیست.

او مدیریت فعلی سازمان را فردی غیر آشنا به مشکلات کارگران دانست و خاطر نشان کرد: بنده شخصا اگر مشکلم حل نشود هر روز با چراغ روشن رانندگی خواهم کرد.

تجمع کارگران دو کارخانه ریدر مقابل استاندا کارگران گیلان

به گزارش خبرگزاری فارس در تاریخ 21 آذر آمده است: کارگران دو کارخانه ایران کف و کف کار در مقابل استانداری گیلان تجمع کردند و خواستار احقاق حق خود شدند. تعداد زیادی از کارگران دو کارخانه مذکور بعد از ظهر امروز بار دیگر برای اعتراض به عدم رسیدگی به وضعیت کارگران مقابل استانداری گیلان تجمع کردند.

یکی از کارگران کارخانه کفکار در گفتگو با فارس وضعیت نابهنجار کارگران و ناتوانی آنها در تامین معاش خانواده و نیز عدم دریافت پنج سال حقوق و مزایا را از دلایل تکرار تجمع های کارگری مقابل استانداری گیلان عنوان کرد.

وی که خواست نامش فاش نشود، اظهار داشت: از 186 کارگر کارخانه کفکار رشت حدود 150 نفر با سابقه 20 سال به بالا شرایط بازنشستگی دارند ولی به دلیل بدهی سنگین کارخانه به اداره بیمه و عدم پرداخت کارمزد، هنوز بلا تکلیف هستند.

این کارگر گفت: کارخانه کفکار از سال 83 که به علیرضا جزایری اهوازی واگذار شد هنوز حقوق معوقه کارگران را بهرغم اینکه وام های میلیاردی تومانی گرفته است، پرداخت نکرده است.

این کارگر با اشاره به وضعیت بسیار نامناسب کارگران افزود: از سال 83 تاکنون سه تن از کارگران این کارخانه به دلیل شرمندگی نزد خانواده خود و فقر مالی دست به خودکشی زدند که آخرین نفر نیز صبح امروز اقدام به اینکار کرد که از مرگ نجات یافت.

وی اظهار داشت: برخی از کارگران که شرایط انجام کار را دارند شغل دوم اختیار کردند ولی تعدادی از کارگان نیز به دلیل عدم توانایی قوای جسمی از اداره امرار معاش زندگی بر نمی آیند.

این کارگر کارخانه کفکار گفت: زندگی خانوادگی بسیاری از کارگان در حال از هم پاشیدن است و تا این لحظه نیز استانداری جز متفرق کردن کارگران و کندن پارچه های ما کاری نکرده است.

یکی از کارگران کارخانه ایران کف نیز در این گفتگو اظهار داشت: این کارخانه از سال 83 بر اثر بحران

برف سنگین تعطیل شد و خسارت زیادی به کارخانه وارد آمد و از آن روز تاکنون وضعیت کارگران در حالت بحرانی قرار دارد.

وی با اشاره به اینکه مدیر عامل این کارخانه عطاءالله صدر رفیعی استاد دانشگاه آزاد رشت است، گفت: این شخص تولید کارخانه را متوقف و آن را تخریب کرد.

این کارگر افزود: ما خواستار حقوق معوقه خود و حق بازنشستگی هستیم و کمیسیون کارگری نیز به وعده‌های خود عمل نمی‌کند و تاکنون 72 کارگر این کارخانه با 22 سال سابقه کاری و استفاده از بیمه بیکاری بلا تکلیف هستند.

وی اظهار داشت: از مسئولان استان به ویژه از استاندار گیلان انتظار داریم وضعیت کارخانه و کارگران را مشخص کنند و به پرسش‌های ما پاسخ دهند.

این کارگر ایران کف ادامه وضعیت فعلی را به صلاح ندانست و گفت: در صورت تداوم این کار نمی‌توانیم پاسخگوی فرزندان خود باشیم و ترس از اینکه فرزندان ما به انحراف کشیده شوند خواب را از ما ربوده است.

کارگران دو کارخانه مذکور یکصدا گفتند که مسئولان تکلیف ما را مشخص کنند و پاسخگوی ما باشند.

کارگران ایران خودرو

خواهان آزادی محمد پور عبدالله فواد شمس و همه زندانیان در بند هستند

نامه کمپین آزادی محمد پور عبدالله

به همه فعالین و سازمانهای مدافع حقوق بشر

محمد پور عبدالله یکی از دانشجویان زندانیست که از طرف شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب تهران به ریاست قاضی صلواتی، به دلیل شرکت در تجمع دانشجویی در روز ۱۶ آذر سال جمهوری اسلامی به شش سال حبس تعزیری محکوم شده است. محکومیت محمد پور عبدالله به دلیل شرکت در تجمع روز دانشجویی دو سال پیش، دو روز پس از آن ابلاغ شده است که گروه بزرگی از دانشجویان معترض دولت در تجمع‌های مشابهی در دانشگاه‌های سراسر ایران شرکت کردند و عده‌ای از آنها بازداشت شدند. محمد پور عبدالله ابتدا در بهمنماه سال ۱۳۸۶ بازداشت، اما با سپردن وثیقه آزاد شد. او دوباره در بهمن ماه سال "عضویت در گروه‌های مخالف نظام" و "گروه‌های تشکیل شده با هدف اقدام علیه امنیت ملی" تبرئه شده و تنها به اتهام شرکت در تجمع دانشجویی به مناسبت 16 آذر با این حکم سنگین مواجه شده است. این حکم در حالیست که بر اساس اصل 27 قانون اساسی هر کسی حق دارد در تجمع و راهپیمایی شرکت کند.

طبق اعلام محمد علی دادخواه، محمد مصطفایی و سارا صباغیان وکلای محمد پور عبدالله از زمان اعلام حکم به ایشان بیست روز فرصت اعتراض به این حکم هست. ما به عنوان جمعی از فعالان حقوق بشر از تمامی همراهان، سازمانها و نهادهای حقوق بشر در

سراسر دنیا می‌خواهیم به این حکم اعتراض کنند و اجازه ندهند چنین احکامی علیه حقوق اولیه دانشجویی صادر گردد. این حکم میتواند با توجه به شرایط اعتراضی جامعه و دانشگاه علیه فعالین دیگر دانشجویی صادر گردد بنا بر این از همه فعالین حقوق

بشر در سراسر دنیا می‌خواهیم در مدت زمان تعیین شده برای اعتراض به حکم محمد پور عبدالله همه جانبه و با تمامی امکانات از او و سایر دانشجویان در بند حمایت کنند

کارگران ایران خودرو در یکشنبه بیست و نهم آذر 1388

مروج حسینی درگفت‌وگو با ایلنا:

بدهی دولت به تامین اجتماعی به 19 هزار میلیارد تومان رسید

بر پایه گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 21 آذر 88 آمده است: در حالی که علی ذبیحی،

مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی معتقد است «خبری از بحران در تامین اجتماعی نیست» محمد مروج حسینی، نماینده کارفرمایان در شورای عالی تامین اجتماعی از وجود بحران مالی و مدیریتی در این سازمان خبر می‌دهد.

محمد مروج حسینی درگفت‌وگو با خبرنگار ایلنا با بیان اینکه طبق مطالعه مرکز پژوهش‌های مجلس پیش بینی می‌شد سازمان تامین اجتماعی در سال 1391 دچار بحران مالی شود، افزود: به دلیل مدیریت غلط و غیر کارشناسی در سازمان تامین اجتماعی این بحران در سال جاری گریبانگیر سازمان شده است. رییس هیات مدیره انجمن صنایع نساجی کشور تصریح کرد: مدیر عامل دچار توهم شده است و گمان می‌کند که بحرانی در سازمان وجود ندارد.

مروج حسینی با اشاره به جلسه شورای عالی تامین اجتماعی با حضور معاون اول رئیس جمهور تصریح کرد: موضوع جلسه مشکلات مدیریتی و مالی بود که به دلیل کمبود وقت مسایل مالی مطرح شد اما مدیر عامل سازمان باز هم زیر بار وجود بحران مالی تامین اجتماعی نرفت که رحیمی معاون اول رییس جمهور گفت که در این خصوص به تفاهم برسید که تاکنون هم مدیر عامل تامین اجتماعی از قبول واقعیت خودداری می‌کند.

کمبود بودجه 3500 میلیارد تومانی

عضو شورای عالی تامین اجتماعی گفت: طبق مدارک موجود و گزارشی که توسط کارشناسان سازمان تامین اجتماعی تهیه شده است سازمان تا پایان سال 1388 با 3500 میلیارد تومان کمبود بودجه روبروست.

سازمان با مشکل مالی، مدیریتی و اساسنامه ای روبروست

مروج حسینی تصریح کرد: سازمان تامین اجتماعی تاکنون با مشکل مالی و مدیریتی روبرو بود اما حالا مشکل اساسنامه ای همه به آن اضافه شده است.

عضو شورای عالی تامین اجتماعی با بیان این که مجلس خواستار احیای ماده 17 قانون نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی و اصلاح اساسنامه سازمان است، خاطر نشان کرد: شنیده ایم که محصولی وزیر رفاه و تامین اجتماعی به شرط اصلاح اساسنامه سازمان تامین اجتماعی وزارت را پذیرفته است به همین دلیل اعضای کارگزی و کارفرمایی شورای عالی خواستار دیدار با وزیر شده اند که وی تاکنون پاسخی به مانده است. این مقام کارفرمایی گفت: به نظر من اعضای شورای عالی تامین اجتماعی وجود بحران در سازمان را قبول کرده اند.

مدیر عامل، هیات مدیره تامین اجتماعی را قبول ندارد

مروج حسینی اظهار داشت مدیر عامل هیات مدیره تامین اجتماعی را قبول ندارد و بدون تصویب شورای عالی و هیات مدیره کارهای غیر قانونی می کند که از آن جمله توان حذف برخی معاونت ها، انحلال موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی اشاره کرد.

به گفته وی با وجودی که ذبیحی دارای صداقت و سلامت است اما تجربه مدیریتی در این سطح را ندارد و عملا هم ثابت کرده است که قادر به اداره سازمان تامین اجتماعی نیست.

عضو شورای عالی تامین اجتماعی افزود: حتی در زمان مطرح شدن نام ذبیحی برای وزارت نیرو و اعضای کارگزی و کارفرمایی شورای عالی در نامه ای به رئیس جمهور خواستار ابقای وی در سازمان شدند اما اینک به این نتیجه رسیده اند که در صورت ادامه مدیریت وی، سازمان متلاشی خواهد شد و دولت باید تبعات ناشی از این کار را بداند زیرا وی همچنان بر طبل بی قانونی می کوبد و حاضر به تمکین از هیچ کس نیست. مروج حسینی با بیان اینکه تامین اجتماعی نباید کسری بودجه صندوق بیمه بیکاری را پرداخت کند گفت: این کار وظیفه دولت است.

او گفت: ذبیحی به صراحت اعلام کرده که اگر اساسنامه تامین اجتماعی تغییر کند در سازمان نمی ماند.

مروج حسینی با بیان این که همسان سازی مستمری بازنشستگان در 6 ماهه اول سال انجام شده است افزود: از 2500 میلیارد تومانی که قرار بوده به سازمان پرداخت شود فقط 850 میلیارد آن پرداخت شده است. او با اشاره به این که طبق آیین نامه شورا هر ماه یک جلسه باید برگزار شود افزود: امروز باید جلسه شورا تشکیل می شد اما ما فکر می کنیم که مدیر عامل سازمان تصمیم می گیرد که جلسات شورا چه زمانی تشکیل شود و گویا وی صلاح ندیده است که شورا تشکیل جلسه دهد.

مروج حسینی بدهی دولت به سازمان را 19 هزار میلیارد تومان عنوان کرد و گفت: این مبلغ در ابتدای دولت نهم به 7 هزار میلیارد تومان می رسید اما به دلیل تقبل تعهدات جدید از سوی سازمان و عدم پرداخت منابع مالی آن از سوی دولت این مبلغ به 19 هزار میلیارد تومان افزایش پیدا کرده است.

عضو شورای عالی تامین اجتماعی با بیان اینکه در همه دولت ها سازمان گروگان سیاسیون بوده است، افزود: این موضوع در این سالها شدت پیدا کرده است.

سازمان خودش تصمیم گیری کند

او گفت: تا زمانی که سازمان تامین اجتماعی خودش تصمیم گیری نکند و تصمیماتی آن سیاسی باشد وضعیت بهتر نخواهد شد.

مروج حسینی با تاکید بر اینکه مدیریت شرکت سرمایه گذاری تامین اجتماعی (شتا) پاسخگوی شورای عالی نیست افزود: این شرکت به محلی برای ایجاد اشتغال برای مدیران سیاسی تبدیل شده است.

پایان پیام

بعد از 6 ماه عدم دریافت حقوق صورت گرفت

تجمع اعتراض آمیز کارگران شرکت آونگان اراك در مقابل فرمانداری

به نوشته خبرگزاری ایلنا: کارگران شرکت آونگان در ششمین ماه از عدم پرداخت حقوق و مطالبات معوقه از سوی مدیریت شرکت، برای چهارمین بار در ماه جاری اعتراض خود را به گوش مسئولان استان رساندند. به گزارش خبرنگار ایلنا، کارگران این شرکت از صبح روز 23 آذرماه برای چهارمین بار در ماه جاری با تجمع در مقابل در ورودی شرکت و سپس اجتماع در مقابل فرمانداری اراك خواهان دریافت مطالبات معوقه،

عیدی و پاداش سال گذشته و 6 ماه حقوق عقب مانده سال جاری از سوی مسئولان و مدیریت جدید شرکت شدند.

به گزارش خبرنگار ایلنا، آصفی فرماندار اراک با حضور در جمع کارگران در نمازخانه فرمانداری تحویل کارخانه به مدیریت جدید را بدون برنامه‌ریزی عنوان کرد و گفت: آونگان از جمله شرکت‌های صنعتی با سوددهی بالا در استان است چرا باید به وضعیتی برسد که بازنشستگان شرکت برای گرفتن سنوات خود اموال شرکت را مصادره کرده و یا کارگران برای مطالبات 5 ماهه خود در خیابان تحصن کنند. فرماندار اراک گفت: این آقایان صلاحیت و لیاقت چرخاندن این کارخانه را ندارند و سرمایه استان را درجای دیگر هزینه می‌کنند.

وی با اشاره به اظهارات جعفری مدیر شرکت افزود: ایشان در فرمانداری گفته که من با 60 میلیارد بدهی دیگر قادر به چرخاندن کارخانه نیستم. کارگران آونگان هفته گذشته نیز دست به اعتصاب غذا زدند. وی متعهد شد که به اتفاق نمایندگان از کارگران شورایی اسلامی کارخانه و تنی چند مسئولین شرکت تا چهارشنبه 25 آذرماه به دفتر وزارت در تهران مراجعه و تکلیف کلی کارخانه را مشخص سازد. سهام شرکت آونگان پس از بحث خصوصی‌سازی و اجرای اصل 44 توسط مجتبی جعفری خریداری شد اما به دلیل سو مدیریت و ناتوانی در پرداخت مطالبات معوقه و حقوق کارگران، سال گذشته این شرکت با رأی مدیران ارشد استان در استانداری و فرمانداری مدیریت شرکت به غلام عباس جعفری (پدرمالک قبلی) واگذار شد اما تغییر مدیریت نیز در حل مشکلات و بحران کارگری تأثیری نگذاشت و کارگران قراردادی و رسمی این شرکت برای ششمین ماه متوالی هنوز حتی حقوق خود را دریافت نکرده‌اند. این کارگران هفته گذشته نیز دست به اعتصاب غذا زدند.

شورای اسلامی کار هفت تپه حق اخراج کارگران بازداشت شده را ندارد

بر پایه گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 21 آذر 88 آمده است: به اعتقاد يك فعال کارگری طبق قانون کار شورای اسلامی کار حتی نمی‌تواند بدون اخطار کتبی با اخراج کارگرمختلف موافقت کند. کاظم فرج‌اللهی در گفتگو با خبرنگار ایلنا گفت: مطابق قانون کار، شورای تنها زمانی می‌تواند با اخراج کارگری موافقت کند که این کارگر بابت انجام تخلف حداقل سه بار اخطار کتبی دریافت کرده باشد. وی در مورد اخراج کارگران بازداشت شده هفت تپه گفت: اخراج این کارگران که تنها به دلیل فعالیت‌های صنفی محکوم به تحمل حبس شده‌اند درست نیست. فرج‌اللهی افزود: هیچ کدام از این پنج کارگر مرتکب جرم و جنایتی نشده‌اند که کافرما به خواهد آنها را از کار اخراج کند. این فعال کارگری افزود اگر اعضای شورای اسلامی کار نیشکر هفت تپه خود را نماینده صنفی کارگران این شرکت می‌دانند نباید با اخراج این پنج کارگر موافقت می‌کردند. پایان پیام

در خصوص مشکلات به وجود آمده با عنوان حمایت های مالی

روز شنبه 21 آذر ماه 1388 وقتی ما خانواده های کارگران زندانی نیشکر هفت تپه برای پیگیری پرونده به دادگاه مراجعه نمودیم تا شاید بتوانیم مقدمات اعطای مرخصی برای همسرانمان را فراهم کنیم با کمال تعجب قاضی پرونده به ما گفت: « شماره حسابی از طرف رییس هیات مدیره سندیکا در سایت های اینترنتی برای جذب کمک های مالی اعلام شده است. قبلا هم گروه های معاند جمهوری اسلامی به شما کمک کردند. و به همین دلیل تا آخرین روز حکم با مرخصی همسرانتان موافقت نخواهم کرد». با هزار امید نزد قاضی رفتیم. این سخن را شنیدیم و به همین دلیل تصمیم گرفتیم تا نکاتی را به اطلاع عموم برسانیم:

بعد از گذشت دو سال از تلاش های کارگران هفت تپه که منجر به زندانی شدن همسرانمان شد. دیگر طاقت تحمل مشکلاتی بیشتر از این را نداریم. با وجود اخراج همسران زندانیمان از کار حضور ایشان تسکینی بر دردهایمان بود که به بهانه یک حرکت فردی از این فرصت قانونی نیز محروم شده ایم. در تمام این مدت نهادها و افراد بیشماری در حمایت از تلاش های کارگران هفت تپه اقداماتی انجام داده اند که بسیار قابل تقدیر می باشد و ما از همه آن ها سپاسگزاریم. اما در اینجا اعلام می کنیم طی تماس هایی که از داخل زندان گرفته شده هیچ یک از کارگران زندانی با اعلام این شماره حساب موافق نبوده اند و ما نیز تا این لحظه هیچ گونه کمک مالی از این طریق دریافت نکرده و نمی کنیم. اعلام این حساب بانکی به ابتکار شخصی یکی از همکاران گرامی ما صورت گرفته بود و ما ضمن دفاع از حق ایشان در دریافت کمک به هر شیوه ای که خود مناسب می دانند، اعلام می کنیم که اقدامات خود را تنها در هماهنگی با سایر اعضای سندیکا انجام خواهیم داد و مسئولیتی نیز در قبال حساب نامبرده نداریم. همچنین کارگران زندانی در تماس خویش از زندان تأکید داشتند که از ابتدای فعالیت های صنفی کارگری تا به اکنون هیچ گونه کمکی که مغایر با موازین قانونی رایج باشد دریافت نکرده اند.

در آخر ما خانواده ها که نان آورانمان را در کنار خود نداریم از تمام انسان های شریفی که نگران ما هستند کمال تشکر را داریم و آرزو می کنیم هر چه زودتر عزیزانمان به آغوش گرم خانواده باز گردند .

با سپاس فراوان
خانواده فریدون نیکوفرد
خانواده رمضان علیپور
خانواده محمد حیدری مهر

هزار کارگر شهرداری کرج اخراج شدند

شهرداری کرج حکم اخراج 1000 کارگر را صادر کرده است. سرمایه داران دولتی شهرداری می گویند که بودجه لازم برای پرداخت دستمزد کارگران را ندارند و به همین دلیل دست به اخراج وسیع توده های کارگر می زنند. مسئولان شهرداری به این نیز اکتفا نکرده اند. آنان نوع تازه ای از به کارگیری نیروی کار و تشدید وحشیانه استثمار کارگران را بر اشکال موجود اضافه کرده و یا جایگزین آن ها نموده اند. این نوع جدید به کارگیری «امانی» نام دارد و معنای آن این است که کارگر برای چند ساعتی به امانت گرفته می شود و پس از انجام کار یکر است اخراج و بیکار می گردد. شهرداری کرج این حکم را در مورد همه نیروی کار فعلاً شاغل و اخراج نشده خود اجرا کرده و به این ترتیب در کنار اخراج 1000 کارگر بقیه را نیز به این سرنوشت شوم دچار ساخته است. اخراج 1000 کارگر وضعیت نظافت شهر را که همیشه وخیم بوده بیش از پیش وخیم کرده است. دولت سرمایه عزم جزم کرده است که هر لحظه بقای خود را با مرگ ناشی از گرسنگی هزاران فرد خانواده های کارگری و از بین بردن هر چه وسیع تر حداقل بهداشت اهالی شهرها تضمین کند.

21 آذر 88

شورای نگهبان لایحه یارانه های دولت را به پارلمان برگرداند توپ یارانه ها دوباره در مجلس

دولت: استرداد فعلاً منتفی است

مجلس: نظر دولت تامین می شود

روزنامه دنیای اقتصاد در تاریخ 21 آذر 88 نوشت: - شورای نگهبان لایحه یارانه ها را به دلیل چند مورد ابهام به مجلس عودت داده است و همزمان بحث بر سر اینکه آیا با عودت لایحه یارانه ها به مجلس امکان اصلاحات مورد نظر دولت در این لایحه فراهم است یا خیر، بالا گرفته است. در حالی که محمدرضا باهنر، نایب رییس مجلس از امکان تامین خواسته دولت سخن به میان آورده است، اما همزمان، محمد دهقان از اعضای هیات رییس مجلس امکان هر نوع تغییر در این لایحه در مرحله فعلی را منتفی دانسته است. اگرچه محمدرضا فرزین، سخنگوی طرح تحول اقتصادی دولت نیز اعتقاد دارد که امکان تغییراتی در لایحه یارانه ها فراهم شده است و به همین دلیل، دولت فعلاً بحث پس گرفتن لایحه یارانه ها را به حالت تعلیق در آورده است.

شورای نگهبان لایحه را به دلیل «ابهام» به مجلس بازگرداند

توپ یارانه ها دوباره در زمین مجلس

دنیای اقتصاد - شورای نگهبان لایحه یارانه ها را به دلیل «چند مورد ابهام» به مجلس بازگرداند تا دولت مردان بار دیگر به تامین نظر محمود احمدی نژاد درباره این لایحه امیدوار شوند. سخنگوی شورای نگهبان در ساعات پایانی روز چهارشنبه گذشته از بازگرداندن لایحه هدفمند کردن یارانه ها به مجلس خبر داد، اما توضیح نداد که این بازگشت لایحه، به چه دلیل بوده است. با این حال، چند ساعت بعد محسن کوهکن، سخنگوی هیات رییس مجلس در توضیح علت بازگشت این لایحه به مجلس، از وجود چند مورد ابهام در لایحه هدفمند کردن یارانه ها سخن گفت. کوهکن به خبرگزاری مهر گفت: «شورای نگهبان لایحه هدفمند کردن یارانه ها را برای رفع ابهام به مجلس بازگردانده است. معنای درخواست شورای نگهبان برای رفع ابهام از برخی موارد لایحه هدفمند کردن یارانه ها آن است که این شورا هنوز هیچ ایرادی بر این لایحه نگرفته است.»

ابهامات لایحه از زبان باهنر

تنها منبع رسمی که تاکنون درباره جزئیات ابهامات موجود در لایحه یارانه ها از نظر شورای نگهبان سخن گفته است، محمدرضا باهنر، نایب رییس دوم مجلس است. نایب رییس مجلس همزمان که گفته «از پیش انتظار ایراد گرفتن شورای نگهبان به لایحه یارانه ها را داشته» درباره جزئیات ابهام مطرح شده از سوی این شورا تصریح می کند: «شورای نگهبان در بررسی لایحه هدفمند کردن یارانه ها احساس کرد که ممکن است ماده 13 و ماده 16 یا یکدیگر مغایرت هایی داشته باشند و قابل جمع کردن نباشند.» وی اضافه می کند: «البته در زمان

تصویب، نظر مجلس این نبود که این دو ماده با هم تغایر داشته باشند، بنابراین به ماده 16 رای مثبت داد.»
ماده 13 لایحه یارانه‌ها به موضوع واریز درآمد حاصل از اجرای این لایحه به «حساب هدفمند سازی یارانه‌ها» در خزانه مربوط است، یعنی همان محل اختلاف دولت و مجلس. دولت در این زمینه معتقد است که باید همه عواید حاصل از این طرح در اختیار سازمانی ویژه قرار بگیرد تا دست دولت در اجرای لایحه یارانه‌ها باز باشد. به همین دلیل هم بود که در لایحه تقدیمی دولت به مجلس، این ماده قانونی پیشنهاد تاسیس «صندوق هیات امنایی هدفمند کردن یارانه‌ها» را مطرح کرده بود، اما مجلسی‌ها این پیشنهاد را مغایر قانون اساسی دانستند و به جای آن به پیشنهاد تجمیع عواید یادشده در «حساب هدفمند سازی یارانه‌ها متمرکز در خزانه کل کشور» رای مثبت دادند. با این وجود، ابهام مورد نظر شورای نگهبان به این موضوع اشاره ندارد، بلکه به بندی دیگر از ماده 13 وارد شده است. بندی که دولت را موظف می‌کند «یک ردیف درآمدی و سه ردیف هزینه‌ای» برای عواید و مصارف این لایحه در بودجه‌های سنواتی در نظر بگیرد و جداول هزینه‌ای این مصارف را در لایحه بودجه هر سال بیاورد؛ حال آنکه ماده 16 همین لایحه، به دولت اجازه می‌دهد کل عواید حاصل از طرح را در قالب «تنها یک ردیف درآمدی و یک ردیف هزینه‌ای» و آن هم به صورت «درآمد-هزینه‌ای» تخصیص دهد. موضوعی که این دو ماده را به وضوح متناقض می‌کند.
اما با اینکه ابهام مورد نظر شورای نگهبان در لایحه یارانه‌ها دلالت مستقیمی بر محل اختلاف قوای مجریه و مقننه ندارد، محمدرضا باهنر معتقد است رفع این ابهام می‌تواند به اعمال نظر دولت در لایحه یارانه‌ها کمک کند: «بازگشت لایحه از شورای نگهبان خوب است، چون کمک می‌کند تا ابهام برطرف و توقعات دولت نیز تا حدودی اعمال شود و دولت بتواند محکم‌تر و با جرات بیشتری لایحه را اجرا کند.» به گفته باهنر، «نظر دولت این است که اختیار داشته باشد برای سال‌های بعد تعهد ایجاد کند؛ زیرا بودجه، قانونی سالانه است، ولی زمان اجرای این لایحه پنج ساله است.
بنابر این درخواست دولت در بازگشت لایحه در مجلس بررسی می‌شود. از سوی دیگر نظر مجلس نیز این است که بودجه هدفمند کردن یارانه‌ها در جای دیگری هزینه نشود و منحصرأ به همین مورد اختصاص یابد.»
دولت: استرداد فعلاً منتفی است

از سوی دیگر، با آنکه محمد دهقان، از اعضای هیات‌ریسه مجلس امکان اضافه کردن بند جدیدی به لایحه یارانه‌ها برای جلب نظر دولت در مرحله کنونی را به کلی رد می‌کند، محمدرضا فرزین، سخنگوی طرح تحول اقتصادی دولت به ارجاع لایحه یارانه‌ها از شورای نگهبان به مجلس خوش بین است. او در پاسخ به اینکه «در شرایط کنونی آیا دولت همچنان درخواست استرداد لایحه را دارد یا خیر؟» می‌گوید: «با توجه به برگشت لایحه از شورای نگهبان به مجلس و توافقات قبلی دولت و کمیسیون ویژه مجلس، این موضوع فعلاً منتفی شده است.»
معاون وزیر اقتصاد، بازگشت لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها به مجلس را «فرصت مناسبی» می‌داند تا توافقات گذشته دولت و کمیسیون ویژه مجلس «برای تشکیل سازمان هدفمند کردن یارانه‌ها» به منظور رفع اختلاف موجود، در این لایحه گنجانده شود؛ چرا که به اعتقاد او «اگر لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها به بودجه عمومی پیوند بخورد دولت هر ساله باید چندین متمع بودجه عمومی به مجلس ارسال کند، زیرا براساس این لایحه، دولت در زمانی که قیمت حامل‌های انرژی بیش از 25 درصد فوب خلیج فارس تغییر کند، مجبور خواهد بود تغییرات قیمتی را اعمال کند، که عملاً موجبات ارائه چندین متمع را فراهم می‌کند.»
با این حال، محمد دهقان این موضوع را به کلی رد می‌کند و می‌گوید: «در حال حاضر امکان اضافه کردن هیچ ماده‌ای به مصوبه مجلس وجود ندارد و تنها ایراداتی که شورای نگهبان به این لایحه می‌گیرد، قابل بررسی است.» این عضو هیات‌ریسه مجلس در توضیح روند کار آینده مجلس برای رفع ابهامات لایحه یارانه‌ها این گونه توضیح می‌دهد: «طی این هفته برخی اعضای شورای نگهبان به نمایندگی از سوی این شورا به مجلس می‌آیند و در کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی این ابهامات برطرف خواهد شد. سپس برای رفع ابهام در صحن علنی از نمایندگان رای‌گیری می‌شود و لایحه بار دیگر به شورای نگهبان می‌رود.»

تجمع اعضای شورای اسلامی کار شرکت واحد

بر پایه گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 21 آذر 88 آمده است: عضو شورای اسلامی کار منطقه شرکت واحد اتوبورسانی تهران از تجمع اعضای شورای اسلامی کار این شرکت در روز سه شنبه در مقابل ساختمان مرکزی سازمان تأمین اجتماعی خبر داد.
حسن کیانی نژاد در گفت و گو با خبرنگار ایلنا با بیان اینکه شغل رانندگی در شرکت واحد جزء مشاغل سخت و زیان آور محسوب می‌شده است افزود: متأسفانه چند ماهی است که شعب سازمان از برقراری مستمری رانندگان بازنشسته خودداری می‌کنند و وقتی از آنها سوال می‌کنیم؛ می‌گویند دستور مدیریت است.
بازرس کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران تصریح کرد: رانندگانی که 20 سال کار کرده اند

دیگر توان جسمی و روحی کار را ندارند اما متأسفانه همه درها به سوی ما بسته است و گوش شنوایی در سازمان تامین اجتماعی برای شنیدن مشکلات کارگران نیست. کیانی نژاد هدف از برگزاری تجمع در مقابل سازمان را پیگیری امور صنفی رانندگان شرکت واحد دانست و افزود: همین جا اعلام می‌کنم که هیچ‌انگ سیاسی به این تجمع وارد نیست. او مدیریت فعلی سازمان را فردی غیر آشنا به مشکلات کارگران دانست و خاطر نشان کرد: بنده شخصا اگر مشکلم حل نشود هر روز با چراغ روشن رانندگی خواهم کرد.

پایان پیام

سخنگوی شورای نگهبان تشریح کرد دلایل بازگرداندن لایحه یارانه‌ها به مجلس

عکس: خبرگزاری مهر، رئوف محسنی
وزیر اقتصاد از تدوین بسته‌ای برای کاهش «اثرات تورمی» لایحه یارانه‌ها خبر داد

سخنگوی شورای نگهبان تشریح کرد دلایل بازگرداندن لایحه یارانه‌ها به مجلس

دنیای اقتصاد در تاریخ 22 ادر 88 از قول سخنگوی شورای نگهبان نوشت: - سخنگوی شورای نگهبان در توضیح موارد ابهامی لایحه یارانه‌ها، تلوچا ماده 16 این لایحه را مغایر قانون اساسی دانست و از نمایندگان مجلس خواست برای رفع ابهام این ماده با ماده 13، ماده 16 را اصلاح کنند. عباسعلی کدخدایی در عین حال گفت که طبق رویه متداول میان مجلس و شورای نگهبان، اضافه کردن ماده جدید به لایحه در این مرحله مرسوم نیست و مجلس باید صرفاً در مورد موارد ابهامی اظهار نظر کند. با این حال، سخنگوی کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی در مجلس از احتمال گنجانده شدن «سازمان هدفمند کردن یارانه‌ها» در قالب اصلاح این مورد ابهام‌آمیز (برای جلب نظر دولت) سخن گفت. آن گونه که خبرگزاری رسمی دولت (ایرنا) و خبرگزاری مهر نوشته‌اند، سخنگوی شورای نگهبان در نشست خبری روز گذشته خود در توضیح ابهامات سه‌گانه لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها گفت: «این موارد ابهام در مواد یک و 3 و نیز ماده 15 این لایحه (که همان ماده 16 اختلافی مشهور بوده) است.» وی افزود: «عبارت «موارد خاص» در تبصره یک بند «ج» ماده یک مبهم است و پس از رفع ابهام درباره آن اظهار نظر خواهد شد.

همچنین اعضای شورای نگهبان عبارت «اعمال قیمت ترجیحی و پلکانی» در تبصره 2 ماده 3 را از آنجا که ضابطه‌ای برای آن پیش‌بینی نشده است، مبهم دانستند که پس از رفع این ابهام درباره آن اظهار نظر خواهد کرد.

کدخدایی اما در توضیح مهم‌ترین ابهام این لایحه در ماده 15 (همان ماده 16 سابق که به دلیل حذف ماده 7 از مصوبه مجلس، به ماده 15 تغییر یافت) گفت: «ماده 15 این لایحه به دولت اجازه مصرف وجوه حاصل را پس از واریز به ردیف درآمدی مندرج در قانون بودجه به نحو صددرصد (درآمد- هزینه) داده است، اما اینکه آیا مقصود مصرف همه این درآمد بدون رعایت مفاد ماده 12 (همان ماده 13 سابق) است یا مراد اجازه مصرف این وجوه در حد مصوب لایحه بودجه سنواتی است، ابهام دارد که پس از رفع این ابهام شورای نگهبان اعلام نظر خواهد کرد.»

سخنگوی شورای نگهبان در عین حال، تلوچا ماده 15 را مغایر قانون اساسی دانست و تصریح کرد: «از جهت قانونی ماده 12 به خودی خود مشکلی ندارد؛ اما در ماده 15 ظاهراً روش دیگری اتخاذ شده و مصوبه این ماده در واقع اصل خزانه‌داری کل را رعایت نمی‌کند و می‌تواند مغایر با اصول قانون اساسی باشد.» ماده 12 (ماده 13 سابق) همان ماده‌ای است که دولت در آن «صندوق هدفمندسازی یارانه‌ها» را پیش‌بینی کرده بود، اما مجلس تاسیس این صندوق را مغایر قانون اساسی دانست و آن را به «حساب هدفمندسازی یارانه‌ها» متمرکز در خزانه داری کل تبدیل کرد.

این ماده همچنین یک ردیف درآمدی و سه ردیف هزینه‌ای برای عواید حاصل از هدفمند کردن یارانه‌ها در نظر گرفته و دولت را موظف کرده است این هزینه‌ها را در قالب جداولی در لایحه بودجه سنواتی بگنجانند، اما ماده 15 (ماده 16 سابق) به دولت اجازه می‌دهد تمام عواید حاصل از آزادسازی قیمت‌ها را در یک ردیف درآمد - هزینه‌ای در قالب بودجه سنواتی بگنجانند که این موضوع، ماده 15 را به وضوح با ماده 12 متناقض می‌کند.

با این حال، آنچه قرار بوده به عنوان راهکار کمیته مشترک دولت و مجلس برای رفع اختلاف دو قوه بر سر لایحه یارانه‌ها مطرح شود، ارتباط مستقیمی با این موارد ابهامی ندارد و کمیته مشترک پیش‌تر راهکار

پیشنهادی خود را در قالب ماده‌ای جدید به کمیسیون ویژه مجلس پیشنهاد کرده است، اما اینکه آیا اضافه کردن ماده‌ای جدید به لایحه در این مرحله ممکن است یا خیر، مورد سوال بوده است. سخنگوی شورای نگهبان در پاسخ به این سوال که «آیا مجلس می‌تواند در حین رفع ابهامات، در سایر مواد این لایحه که شورای نگهبان به آن ایرادی نگرفته دخل و تصرف کند؟» اظهار داشت: «معمولاً رویه قوه‌مقننه این بوده که مجلس صرفاً مواردی را که شورای نگهبان ایراد گرفته، اصلاح کند. ایراد شورای نگهبان به این لایحه «ابهام» است و مجلس می‌تواند هرگونه اصلاحی را در چارچوب توضیح این ابهام داشته باشد.»

وی اضافه کرد: «ایرادات شورای نگهبان به مصوبات مجلس در اغلب موارد، مستقیم و روشن است که در این موارد مصوبه با قانون اساسی یا شرع مقدس مغایرت دارد، اما گاهی مواقع ما منظور قانونگذار را متوجه نمی‌شویم که این ایرادات به شکل «ابهام» مطرح می‌شود. در این صورت شورای نگهبان از مجلس تقاضای رفع ابهام می‌کند و پس از رفع ابهام، درباره مغایرت احتمالی مصوبه با شرع یا قانون اساسی نظر می‌دهد.»

کدخدایی از آمادگی شورای نگهبان برای رفع این ابهامات در جلسات فوق‌العاده با مجلس خبر داد. او همچنین درباره احتمال رسیدن کار لایحه یارانه‌ها به حکم حکومتی (ورود ولی فقیه برای حل اختلاف) مورد سوال واقع شد، که پاسخ داد: «امیدواریم کار به آنجا نرسد.»

خبرنگاری نیز خطاب به سخنگوی شورای نگهبان گفت: «رییس‌جمهور اعلام کرده اگر لایحه مصوب مجلس، مورد تایید شورای نگهبان هم قرار گیرد، اجرا خواهد شد؛ آیا دولت می‌تواند چنین اقدامی انجام دهد؟» که کدخدایی پاسخ داد: «ما نظراتمان را به مجلس می‌دهیم، این مجلس است که می‌تواند، مصوبه را اصلاح کند یا آن را کنار بگذارد؛ شورای نگهبان مسوولیتی برای پیگیری اجرای قوانین ندارد.»

احتمال تامین نظر دولت از سوی کمیسیون ویژه همزمان با اعلام جزئیات موارد ابهامی لایحه یارانه‌ها، سخنگوی کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی در مجلس در گفت‌وگو با ایرنا از احتمال گنجاندن پیشنهاد ایجاد سازمان هدفمند کردن یارانه‌ها در این لایحه در جریان رفع ابهامات خبر داد.

کاظم دلخوش گفت: «ابهامات شورای نگهبان در خصوص مسائل مالی و سیستم درآمد - هزینه‌ای است که احتمال دارد در جریان اصلاح دو ماده مورد نظر (مواد 12 و 15)، کمیسیون ویژه موضوع ایجاد «سازمان هدفمند کردن یارانه‌ها» (که پیشنهاد کمیته مشترک دولت و مجلس بود) را هم در لایحه بگنجانند.»

در همین حال، رییس کمیسیون ویژه نیز از بررسی ابهامات شورای نگهبان در جلسه عصر روز دوشنبه 23 آذر در این کمیسیون خبر داد و اعلام کرد که نمایندگان دولت نیز به این جلسه دعوت خواهند شد.

غلامرضا مصباحی مقدم افزود: «اگر این ابهامات در کمیسیون ویژه به طور کامل رفع شود، بررسی این لایحه بلافاصله؛ یعنی در روز سه‌شنبه در دستور کار نمایندگان در صحن علنی مجلس قرار خواهد گرفت. به گفته او، کمیسیون ویژه از نمایندگان درخواست کرده تا پیشنهادهایی خود را قبل از شکل‌گیری جلسه کمیسیون ارائه نمایند یا در این جلسه حضور یافته و از پیشنهادهایی خود دفاع کنند.»

رییس کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی همچنین گفت: «پیش‌بینی ما این است که هر آنچه در کمیسیون ویژه به تصویب برسد، مورد تأیید نمایندگان در صحن علنی هم خواهد بود.»

وی در خصوص حضور نمایندگان دولت در کمیسیون ویژه در زمان رفع ایرادات شورای نگهبان نیز تصریح کرد: «ما از وزیر اقتصاد و همکاران ایشان برای حضور در این جلسه دعوت خواهیم کرد و چنانچه وزیر اقتصاد در این جلسه حضور نیابد، به طور قطع تعدادی از نمایندگان دولت در این جلسه حضور خواهند یافت.»

وفا قادری و صدیق سبحانی از زندان آزاد شدند

طبق خبر رسیده به کمیته هماهنگی، امروز 22 آذر ماه 1388، وفا قادری و صدیق سبحانی از فعالین کارگری شهر سنندج با قرار وثیقه 100 میلیون تومانی آزاد شدند.

این فعالین به جرم شرکت در گلگشتی که در روز جمعه سیزدهم آذر ماه، در دفاع از کارگران زندانی تدارک دیده شده بود، بازداشت شده و مورد اهانت و ضرب و شتم قرار گرفته و روانه بازداشتگاه شدند و تا به امروز نیز در زندان به سر می‌برند.

ما اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری آزادی این عزیزان را به خانواده و تمامی کارگران و فعالین کارگری تبریک عرض می‌کنیم.

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری

کاهش دستمزد کارکنان قرارداد موقت شرکت ملی نفت

با توجه به برنامه اصلاح قانون کار و رواج قراردادهای جدید توسط وزارت کار و امور اجتماعی دولت بر آمده از کودتا، در اواسط آذرماه امسال هیات مدیره شرکت ملی نفت ایران مصوبه ای را در خصوص چگونگی وضعیت و تعیین حقوق کارکنان قرارداد موقت تابع قانون کار به کلیه شرکت ها و موسسات تابعه ابلاغ کرد که مطابق آن کارکنان قرارداد موقت (مدت معین) با کاهش جدی سطح دستمزد های خود مواجه گردیده اند.

ایسنا 20 آذرماه در این باره گزارش داد: "براساس بند چهار مصوبه هیات مدیره، فوق العاده های پرداختی به کارکنان قرارداد موقت... تغییر یافته و بسیاری از کارمندان و کارگران از دریافت مزایا و فوق العاده های خود محروم شده اند... مصوبه فوق پس از تصویب ابلاغ و اجرا شده و در مجموع نزدیک به 50 درصد دستمزدها را کاهش داده، بسیاری از کارگران و کارمندان هدف و موضوع این مصوبه از 8 تا 18 سال در صنعت نفت سابقه دارند ولی با این وجود و طی کردن آموزش های مختلف تخصصی، هنوز استخدام رسمی هم نیستند."

در ادامه گزارش با تاکید بر تورم و گرانی موجود یادآوری می شود: "اجرای این مصوبه تعداد زیادی از کارمندان و کارگران شرکت های تابعه وزارت نفت را با مشکل جدی در اداره امور زندگی مواجه کرده است..."

تصویب و ابلاغ چنین مصوباتی در راستای طرح تحول اقتصادی و اصلاح ساختار اقتصادی صورت می گیرد و بخشی از برنامه دولت کودتا برای پیوستن به سازمان تجارت جهانی است. این مصوبه در ادامه طرح مقررات زدایی ابلاغ گردیده و ابتدا کارگران و کارمندان قراردادی و سپس تمامی پرسنل رسمی را در بر خواهد گرفت.

یکی از کارمندان قرارداد موقت شرکت ملی حفاری که بیش از 18 سال سابقه کار داشته ولی تاکنون استخدام نگشته، در اعتراض به این مصوبه هیات مدیره شرکت ملی نفت ایران به خبرنگار ایسنا 21 آذر ماه خاطر نشان ساخت: "با اجرای مصوبه جدید، دستمزد من با بیش از 18 سال سابقه -البته موقت- تا 50 درصد سقوط کرده، معلوم نیست جوابگوی ما کارمندان قرارداد موقت چه مرجعی است..."

قراردادهای موقت، پدیده شوم ناشی از اجرای نسخه های صندوق بین المللی پول و بانک جهانی است که دولت احمدی نژاد بر دامنه آن افزوده و اینک با فرم جدید قراردادهای کار و اصلاح قانون کار درصدد "قانونیت" بخشیدن به آن است.

لغو این قراردادها از خواست های اصلی جنبش کارگری-سندیکایی زحمتکشان میهن ماست!

تجمع رانندگان بازنشسته شرکت واحد اتوبوسرانی تهران

آژانس ایران خبر - ۱۳۸۸/۹/۲۲

مشکلات عدیده رانندگان بازنشسته شرکت واحد اتوبوسرانی تهران، آنها را به تجمع اعتراضی در مقابل ساختمان مرکزی سازمان تامین اجتماعی کشانید. رانندگان معترض گفتند چند ماهی است که شعب سازمان تامین اجتماعی از برقراری مستمری رانندگان بازنشسته خودداری می کند و وقتی از آنها سؤال می کنیم می گویند دستور مدیریت است. رانندگانی که 20 سال کار کرده اند دیگر توان جسمی و روحی کار را ندارند اما همه درها به روی ما بسته است و گوش شنوایی در سازمان تامین اجتماعی برای شنیدن مشکلات کارگران نیست.

رئیس شورای اسلامی کار شرکت واحد تهران در گفت و گو با ایلنا:

هنوز تصمیمی دربرگزاری تجمع نگرفته ایم

عیوضی گفت: به دلیل اشتباه آیین نامه ای دولت در تصویب آیین نامه مربوط به مشاغل سخت و زیان آور، کارگران این شرکت از مدتی پیش برای بازنشستگی پیش از موعد با مشکل روبرو هستند.

ایلنا: رییس شورای اسلامی کار شرکت واحد تهران گفت: هنوز کارگران این شرکت برای استفاده از مزایای بازنشستگی مشاغل سخت و زیان آور با مشکل مواجه هستند.

علی اکبر عیوضی درگفت و گو با خبرنگار ایلنا گفت: به دلیل اشتباه آیین نامه ای دولت در تصویب آیین نامه مربوط به مشاغل سخت و زیان آور، کارگران این شرکت از مدتی پیش برای بازنشستگی پیش از موعد با مشکل روبرو هستند.

وی تصریح کرد: این اشتباه باعث شده تا درخواست بازنشستگی رانندگان مشمول از سوی سازمان تامین اجتماعی پذیرفته نشود.

وی با بیان اینکه تا پیش از این رانندگان شرکت واحد مانند سایر کارگران از این مزایا برخوردار بودند، گفت: در حال حاضر در تلاش هستیم این مساله را طریق گفت و گو حل و فصل شود. عیوضی در خصوص اظهارات یکی از دیگر از اعضای شورای اسلامی کار این شرکت در خصوص برگزاری تجمع اعتراضی در روز سه شنبه گفت: هنوز تصمیمی در برگزاری تجمع نگرفته ایم.

وکیل کارگران هفت تپه در گفتگو با ایلنا:

اقدام کارفرما غیر قانونی است

بر پایه گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 22 آذر 88 آمده است: به گفته وکیل کارگران بازداشت شده کارخانه هفت تپه کارفرمای این شرکت برخلاف قانون کار و با همکاری شورای اسلامی کار، نسبت به اخراج موکلش اقدام کرده است.

محمد اولیایی فرد در گفت و گو با خبرنگار ایلنا گفت: مطابق قانون کار کارفرما تنها زمانی می تواند نسبت به اخراج کارگر بازداشت شده خود اقدام کند که از یک سو این کارگر با شکایت کارفرما محکوم شده باشد و از سوی دیگر حکم اخراج به تایید مراجع تشخیص و حل اختلاف رسیده باشد.

وی در خصوص نحوه اخراج موکلانش گفت: کارگران بازداشت شده نیشکر هفت تپه در حالی اخراج شده اند که نه با شکایت کارفرما به زندان افتاده اند و نه مراجع تشخیص و حل اختلاف در جریان این اخراج ها بوده اند.

به گفته اولیایی فرد هر چند تعیین مجازات حبس به دلیل پیگیری مطالبات صنفی حق کارگران بازداشت شده هفت تپه نیست اما محکومیت آنها با شکایت دادستانی و در ارتباط با جرائمی که به اختلاف کارگر کارفرما ربطی ندارد تعیین شده است.

وی با بیان اینکه موکلانش می تواند با استفاده از حق قانونی مرخصی بدون غیبت از کار دوران محکومیت خود را در زندان سپری کنند؛ تصریح کرد: کارفرمای هفت تپه بدون آنکه با درخواست مرخصی کارگران بازداشت موافقت کند؛ آنها را به دلیل غیبت از کار اخراج کرده است.

وی یادآور شد از نظر قانون دوران محکومیت کارگران نیشکر هفت تپه مانند دوران بستری شدن در بیمارستان غیبت موجه و غیر ارادی است؛ یادآور شد: مطابق قانون کار کارفرما باید تا پایان دوره محکومیت ماهانه 50 درصد حقوق آنها را به خانواده هایشان پرداخت می کرد و در صورت لازم پس از آزادی و اتمام دوران زندان برای اخراج آنها از طریق هیات های تشخیص و حل اختلاف امارات کار اقدام می کرد.

اولیایی فرد با یادآوری اینکه کارگران هفت تپه در ارتباط با مسایل صنفی بازداشت و سپس به بهانه راهی غیبت از سوی کارفرما اخراج شده اند گفت: از آنجا که این احکام به تایید شورای اسلامی کار تازه تاسیس هفت تپه نیز رسیده است ممکن است این ماجرا به رویه ای معمولی برای تحت فشار گذاشتن سایر فعالان صنفی کارگری تبدیل شود.

اولیایی فرد گفت: در تلاش است تا از طریق مراجع تعیین شده در قانونه ویژه قانون کار نسبت به ابطال حکم اخراج موکلانش اقدام کند.

پایان پیام

رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس در گفتگو با ایلنا:

اساسنامه سازمان تامین اجتماعی غیر قانونی است

بر پایه گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 22 آذر 88 آمده است: رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس تصریح کرد: اساسنامه سازمان تامین اجتماعی غیر قانونی است.

سلیمان جعفرزاده در گفتگو با خبرنگار ایلنا افزود: در برنامه های منتشر شده وزیر رفاه و تامین اجتماعی و سخنان وی در کمیسیون به اصلاح اساسنامه سازمان تامین اجتماعی تاکید شده است.

نماینده مردم ماکو در مجلس شورای اسلامی گفت: در یکسال گذشته و با تغییر مدیریت در سازمان تامین اجتماعی امور سازمان نه تنها پیشرفتی نداشته است بلکه پس رفت هم کرده است.

جعفرزاده خاطر نشان کرد: احساس می کنم که اگر امروز فکری اساسی برای سازمان تامین اجتماعی نشود حل مشکلات این سازمان در آینده ای نزدیک به بزرگترین چالش کشور تبدیل خواهد شد.

رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس با اشاره به اینکه 30 میلیون نفر تحت پوشش سازمان تامین اجتماعی هستند افزود: مسائل این سازمان با مسائل امنیت ملی بی ارتباط نیست و مدیریت غلط در آن به دولت و کشور ضربه خواهد زد.

جعفرزاده با تمجید از قانون مدیریت خدمات کشوری که در دولت نهم اجرایی شد، اظهار داشت: انتظار مجلس از دولت بهبود امور در سازمان تامین اجتماعی و تحت پوشش وزارت رفاه بودن این سازمان است.

پایان پیام

محصولی در جمع خبرنگاران:

سازمان تامین اجتماعی در چند روز آینده زیرمجموعه وزارت رفاه می‌شود

بر پایه گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 22 آذر 88 آمده است: وزیر رفاه و تامین اجتماعی گفت: 2 سال بود که مصوبه‌ای داشته‌ایم مبنی بر پرداخت 1400 میلیارد تومان در قالب سهام پتروشیمی جم که دولت برای پرداخت معوقه‌های بازنشستگان قبل از سال 1379 اختصاص داده بود که روی زمین مانده بود اما در چند هفته اخیر این کار در حال نهایی شدن و انجام است.

به گزارش خبرنگار ایلنا، صادق محصولی در چهارمین همایش روز خانواده و تکریم بازنشستگان (25 ذی‌الحجه) که در تالار وحدت و با حضور طوبائی رئیس سازمان بازنشستگی کشوری و جمعی از نمایندگان مجلس و معاونان وزارت رفاه و تامین اجتماعی برگزار شد در پاسخ به سوالی مبنی بر اینکه بالاخره تکلیف سازمان تامین اجتماعی چیست و آیا این سازمان زیرمجموعه وزارت رفاه قرار خواهد گرفت یا خیر، افزود: در برنامه‌ای که در مجلس شورای اسلامی ارائه کردم به زیرمجموعه بودن سازمان تامین اجتماعی تاکید داشتم.

او تصریح کرد: در حال حاضر هم سازمان تامین اجتماعی زیرمجموعه وزارت رفاه است اما وزارت رفاه اساسنامه جدید سازمان تامین اجتماعی را تهیه و به دولت تقدیم کرده است و در چند روز آینده این اساسنامه تصویب و سازمان به صورت قانونی تحت پوشش وزارت رفاه قرار خواهد گرفت. محصولی با تاکید بر توجه دولت به معیشت و رفاه بازنشستگان گفت: با این حال نگاه فرهنگی به مقوله بازنشستگی نباید فراموش شود.

وزیر رفاه و تامین اجتماعی خواستار ایجاد سامانه الکترونیکی برای ایجاد ارتباط با بازنشستگان و استفاده از تجربیات آنان شد و افزود: این سامانه جدای از دریافت اطلاعات، اخبار و فیش حقوقی و... است.

محصولی تصریح کرد: هرچقدر در مورد معیشت بازنشستگان کار شود باز هم کم است اما در سال 85 افزایش حقوق 70 درصدی و در سال 87 قانون مدیریت خدمات کشوری و به تبع آن افزایش 60 درصدی حقوق بازنشستگان از افتخارات دولت است، اما کافی نیست.

مقام عالی وزارت رفاه و تامین اجتماعی گفت: وضعیت حقوق بازنشستگان با توجه به افزایش هزینه‌های زندگی باید از وضعیت حقوقی آنها در زمان اشتغال بهتر شود.

محصولی تصریح کرد: باید ملاک رضایت جامعه بازنشستگان نظر خود آنها باشد نه نظر مسوولان، بنابراین ما این کار را دنبال خواهیم کرد.

او در پاسخ به خواسته بازنشستگان برای فرستادن آنها به سفر حج گفت: در دولت این موضوع را پیگیری و از سازمان حج همکاري بیشتری را طلب خواهیم کرد.

محصولی از نمایندگان مجلس خواست تا در بازپرداخت معوقه‌ها به اصلاحیه بودجه سال 88 و بودجه کل کشور برای سال 89 توجه لازم صورت گیرد.

همچنین طوبائی، رئیس سازمان بازنشستگی کشوری از انجام مراحل قانونی تشکیل بانک ویژه بازنشستگان خیر داد و افزود: نام این بانک «امیرکبیر» است و در آینده نزدیک افتتاح خواهد شد.

در پایان این مراسم تعدادی از بازنشستگان تقدیر و هدایایی به آنان اهدا شد.

پایان پیام

رئیس انجمن صنفی کارفرمایان خدماتی تهران:

شرایط قرارداد به نفع دولت است

بر پایه گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 22 آذر 88 آمده است: رئیس هیات مدیره انجمن صنفی کارفرمایان شرکت‌های خدماتی پشتیبانی و تامین نیروی انسانی تهران گفت: متأسفانه در حال حاضر بیشتر شعار خصوصی سازی و اجرای اصل 44 داده می‌شود و کمتر به عملیاتی کردن آن پرداخته شده است. به گزارش ایلنا، امیر هوشنگ صادقی در نخستین همایش توانمندی‌ها و نقش کارفرمایان و شرکت‌های خدماتی در تحقق سیاست‌های کلی اصل 44 با بیان اینکه امروز موضوع این اصل و خصوصی سازی در کشور به یک موضوع مهم تبدیل شده است؛ گفت: در کشور هنوز تعریف دقیقی از خدمات وجود ندارد.

صادقی با تاکید بر اینکه پیچیدگی‌های اداری و نوع تعریف از خدمات از مهمترین مشکلات بر سر تحقق خصوصی سازی در حوزه شرکت‌های خدماتی است گفت: در شرایط کنونی خدمات یک فرآیند مزیتی بین دو نفر است که مالکیت هم به وجود نمی‌آورد.

این مقام کارفرمایی گفت: امروز بنگاه‌های خدماتی وسیع‌ترین فعالیت‌های اقتصادی را در دنیا دارند و این در حالی است که در ایران به ویژه از بعد سال 84 به این بنگاه‌ها با دید جابجا کننده نیروی انسانی نگرسته می‌شود و موضوع پیمانکاری به فراموشی سپرده شده است.

صادقی با یادآوردن در حال حاضر بسیاری از سازمان‌های دولتی بدون توجه به منع قانونی، برای انجام امور خود از طریق تشکیل تعاونی بازنشستگان، نیروهای بازنشسته را دوباره استخدام می‌کنند.

رئیس هیات مدیره انجمن صنفی کارفرمایان شرکت‌های خدماتی استان تهران همچنین از یکطرفه بودن

قراردادهای تنظیم شده با موسسات دولتی خبر داد و گفت: شرکت‌های خدماتی در تنظیم قراردادها اجازه مدیریت ندارند؛ بخشی از مشکلات ما به برگزاری مناقصه‌هایی باز می‌گردد که با استفاده از قدرت رانت برای واگذاری به افراد خاص برگزار می‌شود. صادقی مدعی شد که در اغلب قراردادهای شرکت‌های خدماتی رضایت وجود ندارد. به گفته این فعال کارفرمایی در زمان انعقاد قرارداد، طرف مقابل از پیمانکار سپرده‌هایی می‌گیرد که می‌تواند برای آن پیمانکار مشکل ساز شود. وی افزود با این حال هر روز در روزنامه‌ها و مجلات بدون ارائه مستندات، می‌خوانیم که شرکت‌های خدماتی کارگران را استثمار کرده‌اند. صادقی گفت: در حالی که پیمانکاران همگی به اجرای قانون تاکید دارند و در عین حال نمی‌توانند از اجرای قانون شانه‌خالی کنند؛ گفت: مشکل جامعه در برخورد با شرکت‌های خدماتی مشکل فرهنگی است و دید افراد نسبت به شغل ما دید مناسبی نیست. وی گفت: در این شرایط عده‌ای در حالی از حذف شرکت‌های خدماتی حمایت می‌کنند که هیچکس از پرداخت مطالبات معوقه پیمانکاران حمایت نکرده است.

پایان پیام

ترکیب کمیته‌های بررسی دستمزد سال 89 کارگران

عضو هیئت مدیره کانون شوراهای اسلامی کار استان تهران ترکیب کمیته‌های بررسی دستمزد سال 89 کارگران را متشکل از نمایندگان مجلس، دولت، کارگران و کارفرمایان برای نزدیک کردن نظرات همه گروه‌ها در تعیین دستمزد اعلام کرد

علی دهقان کیا در گفتگو با مهر جزئیات اقدامات کمیته‌های بررسی مزد استانها به ویژه تهران را تشریح کرد و گفت: در کمیته سالجاری نمایندگان از مجلس، دولت، کارگر و کارفرما حضور دارند تا از این طریق بتوان به یک جمع بندی رسید که نه تنها نظرات همه گروه‌ها در آن لحاظ شده باشد بلکه به واقعیت نیز نزدیکتر شویم.

عضو هیئت مدیره کانون شوراهای اسلامی کار استان تهران با بیان اینکه در سال گذشته نرخ تورم اعلامی بانک مرکزی چالشهایی را برای کارگران و کارفرمایان به وجود آورده است، اظهار داشت: در سالجاری سعی شده است تا با انتخاب درست اعضا و استفاده از نظرات کارشناسان مجرب، راهکارهای مناسبی برای حل معضل دستمزد کارگران ارائه کرد.

دهقان کیا به یک کمیته جانبی دیگر در زمینه بررسی مسائل مربوط به تامین اجتماعی، قانون کار و اشتغال خبر داد و افزود: از طریق اجماعی که در کمیته‌های استانی حاصل خواهد شد مراتب و نظارت کارگران به مقامات مسئول و تصمیم گیر منتقل می‌شود.

وی با بیان این مطلب که در بحث تعیین دستمزد کارگران قوانین موجود ظرفیت مناسبی دارد، از عدم اجرای درست قوانین مربوط به کارگران انتقاد کرد و بیان داشت: با توجه به اینکه تورم موجود در کشور برای تمام بخشها از جمله کارگری مشکلاتی را به وجود می‌آورد، ولی میانگین واقعی افزایش دستمزدهای کارگران در سال تا 10 درصد است و درصدهای 15 تا 20 درصدی از واقعیت دور است.

این مقام مسئول کارگری تاکید کرد: تا زمانی که قوانین موجود در زمینه روش تعیین دستمزد تغییری نکند، شورای عالی کار هر ساله موظف است تا بر اساس سبد هزینه‌های خانوار و ماده 41 قانون کار نرخ حداقل دستمزد را تعیین و اعلام کند که مواردی مانند خوراک، پوشاک، مسکن و غیره در تعیین آن تاثیر مستقیم دارد.

به گفته دهقان کیا، در حال حاضر ضعف اصلی مشکلات حل نشده دستمزدها مربوط به قانون کار نیست بلکه از عدم اجرای صحیح آن و اعمال روشهای سلیقه‌ای ناشی می‌شود. اگر قانون به هر شکل دیگر نیز تغییر یابد ولی در اجرا باز هم سلايق افراد دخیل شود نتیجه جدیدی حاصل نمی‌شود.

دبیر مجمع تشخیص مصلحت نظام:

شرکت‌های پیمانکاری طلایه‌داران اقتصاد نوین ایران هستند

بر پایه گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 22 آذر 88 آمده است: دبیر مجمع تشخیص مصلحت نظام گفت: برای دستیابی به اهداف سیاست‌های اصل 44 قانون اساسی و نیز تحقق چشم‌انداز 20 ساله باید ابتدا در خصوص موضوعاتی چون ثروت و رابطه کارگر و کارفرما مطابق الگوی معماری جدید اقتصادی کشور

فرهنگ‌سازی شود.

به گزارش ایلنا، محسن رضایی در نخستین همایش توانمندی‌ها و نقش کارفرمایان و شرکت‌های خدماتی در تحقق سیاست‌های کلی اصل 44، گفت: شرکت‌های خدماتی در سال‌های گذشته بخش مهمی از مسوولیت‌های دولت جمهوری اسلامی را برعهده داشته‌اند و امروز نیز به عنوان طلایه‌داران معماری جدید اقتصادی کشور نقش مهمی در تحقق اهداف تعیین شده در سیاست‌های کلی اصل 44 و چشم‌انداز 20 ساله دارند. وی با بیان اینکه موسسات خدماتی حکم حلقه‌ای را دارند که از بعد سقوط فرهنگ و تمدن ایرانی و استیلای فرهنگ و تمدن خارجی بر آن در پایان دوره صفویه به مدت 300 سال مفقود شده بودند؛ در پاسخ به انتقاد شرکت‌های خدماتی از مشکلات روز گفت: مشکل اینجاست که با وجود آغاز حرکت به سمت ساختار معماری جدید اقتصاد ایران، هنوز بسترهای فرهنگی و اجتماعی کشور مطابق این معماری تغییر نکرده و در تقابل آن قرار دارد.

محسن رضایی با تأکید بر اینکه این مشکل با جابه‌جایی و تغییر اشخاص برطرف نمی‌شود، گفت: برای حل این مساله باید زمینه حضور میلیونی مردم را در عرصه معماری جدید اقتصادی کشور فراهم کرد. وی یادآور شد: مشابه این اقدام در سال‌های پیروزی انقلاب و جنگ تحمیلی صورت گرفت و به واسطه حضور میلیونی مردم در عرصه سیاست و دفاع در ایران معاصر دولت و امنیت ملی و غیروابسته به سیاست خارجی شکل گرفت.

فرمانده اسبق سپاه پاسداران انقلاب اسلامی با بیان اینکه در بعد اقتصادی این مساله پس از یک دهه تأخیر با طراحی معماری اقتصاد جدید فراهم شد، افزود: امروز که با ابلاغ سیاست‌های اصل 44 و اهداف چشم‌انداز نقشه این معماری مشخص شده است باید با بازتعریف تازه‌ای از دولت در جهت واگذاری مسوولیت‌ها به مردم، کوچک‌سازی و در عین حال افزایش بهر موری دولت حرکت کنیم. رضایی یادآوری آمار مربوطه به میزان سرمایه‌گذاری خارجی در ایران گفت: در شرایط کنونی اختصاص یافتن تنها 600 میلیون دلار به سرمایه‌گذاری خارجی در ایران برای کشور زنگ خطر است و باید با زمینه‌سازی حضور میلیونی توده مردم و نخبگان ایران در عرصه اقتصاد این میزان را سقف میلیاردها دلار افزایش داد.

به گفته دبیر مجمع تشخیص مصلحت نظام تحقق این اهداف مانند یک انقلاب است که نمود آن نه از طریق شعار و سخنرانی و نوشتن بر روی کاغذ که تنها از طریق عینی و فیزیکی امکان‌پذیر است. وی افزود: برای این منظور باید قبل از آنکه به توسعه با دید فنی بنگریم باید آن را از زاویه مسائل اجتماعی که همان تغییر زیرساخت‌های و فرهنگ موجود است بنگریم.

وی با بیان اینکه در ایران هنوز مسائل فرهنگی و اجتماعی مطابق نیازهای روز تغییر نکرده است؛ از شرکت‌های پیمانکاری خواست تا با هوشیاری کامل نسبت به شناسایی موانع مقاومت‌کننده در مقابل اصل 44 و چشم‌انداز توسعه و یافتن راحل برای عبور از آنها برآیند.

وی گفت: ممکن است اهداف تعیین شده در شرایط کنونی رویاگونه باشند اما معتقدیم که با فراهم شدن امکانات این اهداف آرمانگرایانه به مرور دستیافتنی خواهند شد.

رضایی با بیان اینکه دیگر دولت نمی‌تواند با اشغال صندلی مردم وظایف آنها را متقبل شود؛ گفت: اجرای اصل 44 یعنی جایگزین شدن رقابت سالم و سازنده بخش خصوصی با رانت دولتی و برتری اقتصاد ایران نسبت به اقتصاد کشورهایی مانند چین.

دبیر مجمع تشخیص مصلحت نظام با بیان اینکه باید مناسبات کارگر و کارفرمایی در ایران مانند کشور ژاپن شود گفت: در اقتصاد ژاپن نه کارگر دنبال کم‌کاری است و نه کارفرما دنبال پرداخت دستمزد کارگر، بلکه طرفین با دلسوزی با یکدیگر همکاری و تعامل دارند.

پایان پیام

کارگران معادن زغال‌سنگ تجمع کردند

هفته‌نامه موج اندیشه و روزنامه آرمان روابط عمومی تذکر گرفتند

نزدیک به 170 نفر از کارگران معادن زغالسنگ داربید، خون و حتکن امروز دست به تجمع زدند. به گزارش پایگاه خبری سفیر، دلیل تجمع این کارگران در دفتر این معدن خودداری مسئولان این معدن از تمدید قرارداد کارگران است که بعضی از آنها 18 سال سابقه کار دارند. گفته می‌شود به دلیل پرداخت نشدن مطالبات دولتی این معدن و کاهش 3500 تنی تولید، مسئولان این معدن تصمیم به تعدیل نیروهای خود گرفته‌اند.

همسران کارگران صنایع اراک تجمع کردند

سفیر: استان مرکزی که یکی از قطب‌های صنعتی کشور به شمار می‌رود در ماه‌های اخیر با مشکلات متعدد کارگری دست و پنجه نرم می‌کند.

به گزارش سفیر، در حالی که در ماه‌های اخیر چندین تجمع و تحصن کارگری در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق‌ها در این استان انجام شده است که خیر می‌رسد این اعتراضات با ورود خانواده‌های این کارگران به این ماجرا رنگ و بویی متفاوت به خود گرفته است.

هنگامی که شورای اداری استان مرکزی با حضور محمدرضا رحیمی در جریان بود نزدیک به 50 نفر از همسران کارگران شرکت صنایع اراک مقابل استانداری مرکزی دست به تجمع زدند.

در حالی که صنایع اراک که در بخش تولید موکت و سایر منسوجات فعالیت می‌کند تا سال 86 از رونق خوبی برخوردار بود به دلیل کاهش تولید دچار ضرر و زیان شد به گونه‌ای که مجبور شد بیش از 70 درصد از کارگران خود را به تدریج اخراج کند.

اما اخراج این کارگران نیز موثر نیافتاد و 250 کارگر کنونی این کارخانه بیش از 5 ماه است که حقوق نگرفته‌اند.

هرچند مسئولان استان مرکزی وعده داده‌اند که مالکیت این کارخانه از بخش خصوصی به وزارت صنایع منتقل می‌شود اما تاکنون نه این وعده محقق شده و نه حقوق کارگران پرداخت شده است.

تعداد 50 درصد شاغلان سرب و روی کشور پارسال بیکار شدند رشد 12 درصدی معدن؛ یک واقعیت یا آرزویی دور

بر پایه گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 22 آذر 88 آمده است: برآوردهای آقای محرابیان نشان می‌دهد که بخش معدن در سال گذشته از رشد حدودا 12 درصدی برخوردار بوده است، اما آیا اوضاع همان‌گونه است که آقای وزیر در معرض استیضاح نشان می‌دهد یا این که واقعیت چیز دیگری است. به گزارش ایلنا، رئیس خانه صنعت و معدن استان زنجان به عنوان یکی از مطلعان از وضعیت صنایع و معادن کشور می‌گوید: بیش از 90 درصد واحدهای صنعتی در حال فعالیت و یا متوقف استان، دارای مشکل نقدینگی برای تأمین سرمایه در گردش هستند که این معضل، سبب رکود صنعت و معدن در استان شده است. سید سجاد نباتچیان در زمینه همکاری بانک‌ها با صنعتگران، می‌افزاید: وضعیت فعلی صنعت و معدن استان، به هیچ وجه قابل قبول نیست. البته در این راستا می‌توان صنایع را به دو دسته تقسیم کرد. دسته اول صنایعی هستند که قدمتی بیش از 10 سال دارند و چرخه خرید، تولید و فروش آنها، بسته است که تا حدی وضعیت امیدوارکننده‌ای دارند. دسته دوم، صنایع تازه ایجاد شده‌ای هستند که البته هر کدام از آنها در مرحله‌ای از فعالیت خود، متوقف شده‌اند. البته این دسته، به جز واحدهای صنعتی است که دارای سرمایه‌گذار قوی هستند. این واحدها نیز از جمله عوامل قفل‌کننده اعطای تسهیلات استان هستند که هم به خود و هم به صنعت استان، خسارت وارد می‌کنند. وی در تبیین مشکلات معادن استان می‌گوید: مشکلات عظیمی نظیر ریزش معدن انگوران، پایین بودن قیمت جهانی روی، بالا رفتن هزینه حمل و نقل و همچنین افزایش قیمت ناگهانی اسید و پرمنگنات روزهای سختی را برای معادن استان رقم زده است. وی ادامه می‌دهد: افزایش بهای حامل‌های انرژی صدمات جبران‌ناپذیری را به واحدهای تولیدی وارد کرد.

آخرین آمار منتشر شده درباره اوضاع معدنی کشور حاکی از آن است که در سال 87 نزدیک به 235 میلیون تن انواع مواد معدنی در کشور به تولید رسیده که نسبت به سال 86، تنها 4/7 درصد رشد داشته است. این آمار نشان می‌دهد ایران دارای 55 میلیارد تن ذخایر قطعی و احتمالی معدنی است که از این میزان 31 میلیارد تن ذخایر قطعی و 24 میلیارد تن احتمالی است. بنابراین آمار در سال گذشته تنها 4/0 درصد از ذخایر قطعی و احتمالی کشور به استخراج رسید. این در حالی است که براساس نرم‌های جهانی یک کشور معدنی برای استفاده بهینه از ذخایر معدنی سالانه باید حداقل یک درصد ذخایر خود را به استخراج برساند.

وجود 1372 معدن تعطیل در سال 87

واحد ثبت معادن وزارت صنایع و معادن وجود 5 هزار و 212 معدن را ثبت کرده که از این تعداد یک هزار و 372 معدن تعطیل، 271 معدن در حال تجهیز و 3 هزار و 568 معدن در سال گذشته فعال بوده است. معادن فعال کشور طی سال گذشته 235 تن انواع مواد معدنی را به تولید رسانده‌اند که بیشترین میزان استخراج مربوط به سنگ آهک با تولید 79 میلیون تن بوده است.

کاهش تولید 25 نوع ماده معدنی در سال 87

آمار وزارت صنایع از کاهش تولید 25 نوع ماده معدنی (از 67 نوع) در سال 87 حکایت دارد. سال گذشته در حالی که شرایط جوی مناسب استخراج معادن بوده و سرما و برف و باران به حدی نبوده که انقطاعی جدی در عملیات بهره‌برداری از معادن به وجود آورد، استخراج سرب و روی به عنوان دو فلز استراتژیک کشور بیش از 55 درصد کاهش یافته، به طوری که تولید سرب در کارخانه‌های سرب و روی کشور پس از سال‌ها به صفر رسیده است. تولید روی نیز با کاهش محسوس همراه بوده تا جایی که بر اساس آمارهای منتشر شده از سوی انجمن سرب و روی ایران نزدیک به 50 درصد شاغلان در صنعت سرب و روی کشور در سال گذشته از کار بیکار شده‌اند.

بر اساس این آمار، 43 معدن سرب و روی در سراسر کشور پراکنده شده که 15 معدن تعطیل و تنها 21 معدن به تولید مشغولند. معادن سرب و روی انگوران زنجان، نخلک اصفهان و مهدی‌آباد یزد، کوشک بافق و آهنگران ملایر از مهم‌ترین معادن سرب و روی کشور هستند. بر اساس آمار گفته شده از 43 معدن سرب و روی، 41 معدن توسط بخش خصوصی و تعاونی مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرد و تنها 2 معدن در دست دولت است. یکی از این 2 معدن، انگوران زنجان است که از بزرگ‌ترین معادن سرب و روی دنیاست و بیشترین حجم سرب و روی استخراجی کشور از این معدن بیرون آمده است. درباره دیگر معدن بزرگ کشور نیز باید گفت که هم اکنون انگیزه‌ای برای راه‌اندازی معدن سرب و روی مهدی‌آباد وجود ندارد. یوسف مرادلو، رئیس هیات مدیره انجمن سرب و روی ایران با بیان این مطلب می‌افزاید: با توجه به اطلاعات موجود، در حال حاضر معدن مهدی‌آباد عملاً تولیدی ندارد و فعالیتی برای راه‌اندازی آن صورت نمی‌گیرد. وی با بیان این‌که در شرایط فعلی انگیزه‌ای برای راه‌اندازی معدن مهدی‌آباد وجود ندارد و تنها هراز چندگاهی اخباری مبنی بر راه‌اندازی آن به گوش می‌رسد، خاطر نشان می‌کند: تنها راهکار حل این مسأله و آگذاری معادن سرب و روی از جمله مهدی‌آباد و انگوران به کل صنعت سرب و روی است تا صنعتگران بخش خصوصی خودشان معادن سرب و روی را با حفاظت بهینه و با حفظ صرفه و صلاح ملی راه‌اندازی و مدیریت کنند. به گفته برخی منابع، ذخیره مهدی‌آباد بزرگ‌ترین ذخیره توسعه نیافته سرب و روی و نقره در جهان به شمار می‌رود که به دلایلی همچون عدم احداث کارخانه پریارسازی خاک در کنار آن، تاکنون تولید و مصرف چندان در صنعت سرب و روی نداشته است.

کاهش تولید سنگ آهن و منگنز

آمار وزارت صنایع بیانگر آن است که در سال گذشته 4/27 میلیون تن سنگ آهن از 99 معدن سنگ آهن کشور به استخراج رسیده، تا نسبت به استخراج 35 میلیون تنی در سال 86، بیش از 28 درصد کاهش تولید داشته باشد. از 99 معدن سنگ آهن در کشور 16 معدن تعطیل و غیرفعال است تا از ذخایر 7/3 میلیارد تنی ذخایر سنگ آهن کشور سالانه تنها 7/0 درصد به استخراج برسد. همچنین در سال 1387 از 31 معدن منگنز، 18 معدن فعال، 9 معدن تعطیل و 4 معدن در حال تجهیز بوده و 131 هزار تن از این فلز به استخراج رسیده تا نسبت به سال 86 از کاهش 53 درصدی برخوردار شود.

کاهش تولید سنگ‌های تزئینی

بررسی وضعیت تولید در معادن سنگ‌های تزئینی کشور نشان می‌دهد ایران 5/11 درصد در تولید مرمریت و 5 درصد در تولید سنگ چینی کاهش تولید داشته، به طوری که از 460 معدن مرمریت، 148 معدن تعطیل و تنها 293 معدن فعال هستند تا سالانه 2/4 میلیون تن مرمریت را به تولید برسانند. در سنگ چینی نیز 186 معدن وجود دارد که 25 معدن از این تعداد در حال تعطیلی به سر می‌برند. معاون معدنی سازمان صنایع و معادن آذربایجان غربی در این ارتباط می‌گوید: ادامه واردات سنگ‌های تزئینی چینی تعطیلی معادن سنگ استان را در پی خواهد داشت. ظاهری می‌افزاید: طی سال‌های گذشته واردات سنگ‌های تزئینی به کشور و عدم حمایت دولت و توجه صاحبان سرمایه از بخش معادن سنگ استان، این بخش مورد تهدید قرار گرفته است. وی با اشاره به این‌که آذربایجان غربی یکی از قطب‌های تولید سنگ تزئینی در کشور به شمار می‌رود و 142 فقره معدن سنگ تزئینی در استان موجود است، می‌گوید: متأسفانه به دلیل نبود واحدهای فرآوری کافی، بخش معدن استان ناشناخته مانده و بیشتر مواد تولیدی به سایر استان‌های کشور صادر می‌شود که این امر ارزش افزوده سنگ را پایین آورده است. وی ادامه می‌دهد: دولت باید از ورود مواد معدنی به خصوص سنگ‌های تزئینی چینی جلوگیری کند؛ زیرا ورود مواد معدنی از خارج از کشور مشکل‌زاست و با ادامه این روند احتمال تعطیلی معادن استان قطعی است. وی با بیان این‌که وزارت صنایع و معادن طی سال‌های گذشته آنچنان حمایتی از بخش معدن استان نداشته است، گفت: طی 2 سال اخیر فقط 3 پروژه زیربنایی و ایجاد راه ارتباطی معادن در مناطق پیرانشهر، مهاباد و تکاب تعریف شده است که این 3 پروژه حتی به مرحله اجرایی هم در نیامده است.

وجود تنها 14 معدن فعال در قطب معدنی گیلان

سرپرست اداره منابع طبیعی و آبخیزداری شهرستان رودبار نیز در این باره می‌گوید: از 33 مجوز صادر شده جهت بهره‌برداری از معادن درجه دو شهرستان رودبار طی چندین سال گذشته، هم اکنون فقط 14 معدن به

مساحت تقریبی 70 هکتار در حال فعالیت و بهره‌برداری است. محمدرضا شکوری با اعلام این مطلب و اشاره به اهمیت معادن در این شهرستان اظهار می‌کند: شهرستان رودبار یکی از مهمترین قطب‌های معدن استان گیلان به شمار می‌رود و معادن این شهرستان دو طبقه و از نوع سنگ لاشه و یا شن کوهی هستند که البته چندین مورد معدن خاک رس، خاک نسوز و مواد اولیه کارخانجات سیمان نیز در این شهرستان وجود دارند.

بیکاری 75 درصد از فارغ‌التحصیلان بخش معدن

ماحصل تمامی این آمار این است که در حال حاضر حدود 75 درصد از فارغ‌التحصیلان بخش معدن بیکار هستند و نمی‌توانند در رشته خود مشغول به کار شوند. فیروز علی‌نیا، عضو هیات علمی دانشگاه امیرکبیر با اشاره به این مطلب می‌افزاید: حدود 60 درصد از فارغ‌التحصیلان رشته‌های معدنی در دانشگاه آزاد و حدود 40 درصد در دانشگاه‌های دولتی تحصیل کرده‌اند که از این تعداد تنها حدود 25 درصد می‌توانند در بخش‌های مرتبط مشغول به کار شوند. وی با بیان این‌که در این زمینه ضروری است وزارت صنایع و معادن به عنوان متولی اصلی و سیاستگذار کلان بخش معدن طرح‌هایی را جهت افزایش جذب و به‌کارگیری فارغ‌التحصیلان بخش معدن اجرا کند، خاطر نشان کرد: وزارت صنایع و معادن باید پروژه‌هایی را در زمینه اکتشاف، استخراج و فرآوری معادن تعریف کرده و اجرایی آن‌ها را به فارغ‌التحصیلان بخش معدن واگذار کند. تمامی موارد فوق وقتی با تلاش‌های نافرجام برای واگذاری معادن، روند رو به رشد حوادث منجر به فوت کارگران شاغل در معادن و ریزش‌های متعدد برخی از معادن در نظر گرفته شود، بیانگر این است که شاید آمار آقای وزیر درباره رشد تقریبی 12 درصدی بخش معدن، بیش از آنکه واقعی باشد به یک آرزو و امید اشاره دارد.

پایان پیام

فرزین در گفت‌وگو با ایلنا خبر داد:

تدوین بسته‌های سیاستی مکمل برای هدفمند کردن یارانه‌ها

بر پایه گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ 22 آذر 88 آمده است: سخنگوی طرح تحول اقتصادی گفت: بسته‌های سیاستی مکمل هدفمند کردن یارانه‌ها پس از ابلاغ قانون هدفمند کردن یارانه‌ها توسط کارگروه تحولات اقتصادی تدوین خواهد شد.

محمدرضا فرزین در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا درباره جزئیات این بسته‌های سیاستی اظهار داشت: بخشی از این بسته‌های سیاستی در بخش‌های مختلف زیرمجموعه هدفمند کردن یارانه‌ها تدوین شده و بخشی نیز در حال تدوین است.

وی افزود: به عنوان مثال کار مطالعه برای تدوین بسته‌های سیاستی در بخش حمل و نقل، تولید و بازرگانی به پایان رسیده و به همراه قانون و آیین‌نامه‌های هدفمند کردن یارانه‌ها ارائه خواهد شد.

به گفته وی تهیه و تدوین این بسته‌ها در واقع بخشی از روش‌های حمایتی دولت در راستای تسریع هدفمند کردن یارانه‌هاست.

معاون وزیر اقتصاد درباره محورهای بسته سیاستی پولی تصریح کرد: این بسته درباره نرخ سود، سیاست‌های اعتباری بانک‌ها و نرخ ارز را مورد مطالعه قرار داده و قرار است پس از طرح در کارگروه تحولات اقتصادی مصوب شود.

وی در پاسخ به این سؤال که آیا موضوع اصلاح نرخ ارز نیز در این بسته‌ها قرار دارد، گفت: این موضوع در دستور کارگروه تحولات اقتصادی قرار ندارد و در بسته‌های سیاستی نیز درباره تغییر آن بحثی صورت نگرفته است.

وی ادامه داد: به اعتقاد من دستکاری نرخ ارز آثار تورمی در پی دارد و در واقع مانند غول نهفته‌ای در اقتصاد است که اگر بیدار شود به راحتی نمی‌توان فشارهای تورمی آن را مهار کرد.

به گفته وی، اهداف اصلاح نرخ ارز همزمان با هدفمند کردن یارانه‌ها امکان‌پذیر نیست و کارگروه تحولات اقتصادی در نظر دارد، از روش‌های دیگری همچون تغییر نرخ تعرفه و یا اصلاح شیوه پرداخت یارانه‌های صادراتی این موضوع را دنبال کند.

پایان پیام

تجمع کارگران کف کار برای چندمین بار در مقابل استانداری گیلان

کارگران کارخانه کف کار رشت امروز یکشنبه بیست و دوم آذر برای چندمین روز متوالی در مقابل درب استانداری دست به تجمع زدند. کارگران با نصب پلاکارد‌هایی در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات خود توسط کارفرما که بیش از 5 سال به تعویق افتاده است، اعتراض نمودند. کمیته هماهنگی همان طور که در بیانیه‌ای در تاریخ 88/8/27 دست به افشاکاری و محکومیت این اقدام ضد انسانی سرمایه‌داران و عوامل آن‌ها

زده بود، بار دیگر، ضمن اعلام حمایت از این کارگران، از تمامی انسان های شریف و آگاه می خواهد به هر شکل ممکن از جمله پوشش خبری و رسانه ای به یاری این زحمتکشان برخیزند.

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری
22/9/1388

در آستانه شب یلدا؛

قیمت هندوانه 30 درصد گران شد

بر پایه گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 22 آذر 88 آمده است: دبیر اتحادیه بارفروشان تهران در آستانه شب یلدا از افزایش قیمت 20 تا 30 درصدی هندوانه در بازار خبر داد و گفت: قیمت این محصول به دلیل کاهش عرضه به بازار با افزایش قیمت مواجه شده است.

علی حاج فتحعلی در گفت و گو با خبرنگار ایلنا افزود: عدم حمایت از صیفی کاران در ماه های گذشته و زیان دهی آنها باعث شد تا صیفی کاران به اجبار دست به عدم کاشت این محصول به میزان فراوان زنند و همین امر موجب کاهش عرضه و در نتیجه رشد قیمتی آن در سال جاری و در آستانه شب یلدا شود. وی در خصوص واردات مرکبات به بازار با وجود فراوانی محصولات ایرانی گفت: واردات این محصولات در گذشته صورت گرفته بود و در انبارها دپو شده بودند و به بازار عرضه شدند. به گفته وی در حال حاضر واردات مرکبات به کشور صورت نمی گیرد و بر اساس وعده مسوولان فعلا وارداتی در دستور کار قرار نگرفته است.

دبیر اتحادیه بارفروشان تهران همچنین از روند رو به بهبود قیمت ها در بازار مرکبات طی چند روز گذشته خبر داد و تاکید کرد: به دلیل عرضه فراوان میوه های داخلی و خارجی بازار مرکبات در شیب قیمتی نسبتا مناسبی قرار گرفته است.

وی از کاهش 10 تا 15 درصدی قیمت میوه داخلی در میادین بارفروشی خبر داد.
پایان پیام

ایلنا گزارش می دهد؛

چند سوال ساده از مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی

بر پایه گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 23 آذر 88 آمده است: مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی در نشست مطبوعاتی و رادیو و تلویزیونی اخیر خود که بعد از 8 ماه سکوت و بیستن در اناقش به روی اصحاب رسانه بالاخره در روز سه شنبه بیست و ششم آبان برگزار شد به نکات جالب توجهی اشاره کرد که نه تنها باعث تعجب و حیرت اعضای هیات مدیره، شورای عالی تامین اجتماعی و همچنین مدیران و کارشناسان سازمان مطبوعه خود شد بلکه حتی برخی نمایندگان مجلس و نمایندگان تشکلهای کارگری، کارفرمایی و بازنشستگی را نیز به حیرت انداخت.

به گزارش ایلنا، دو موضوع مهم در صحبت های مدیر عامل های چشم می خورد. اولین موضوع به وضعیت مالی سازمان تامین اجتماعی به عنوان بزرگترین سازمان بیمه گر اجتماعی مربوط می شود و نکته بعدی به تغییر و تحولات مدیریتی اشاره دارد.

وی در همان اوایل بحث می گوید: "امروز نه تنها در سازمان تامین اجتماعی بحران نداریم بلکه وضعیت عادی و طبیعی است و شاخصهای هزینه ای و درآمدی سازمان نشان از آن دارد که ما در سازمان تامین اجتماعی با بحرانی روبرو نیستیم."

این صحبت در حالی مطرح می شود که شرایط و قراین موجود حاکی از وجود بحران در سازمان تامین اجتماعی در دو عرصه مدیریتی و مالی است. شاهد این مدعا نامه ای است که مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی حدودا سه ماه پیش در تاریخ سی ام شهریور ماه سال جاری به صورت رسمی برای رئیس جمهور ارسال نمود که در آن آمده است "بودجه سال 1388 سازمان تامین اجتماعی که بالغ بر 29 میلیون نفر از آحاد مختلف جمعیتی را (حدود 40 درصد از جمعیت کل کشور) تحت پوشش دارد، تصویر ناامید کننده ای از وضعیت مالی آن ارائه می نماید. بر اساس برآوردهای انجام شده منابع حاصل از حق بیمه قریب به 92000 میلیارد ریال پیش بینی گردیده و این در حالی است که مصارف جاری حدود 107000 میلیارد ریال برآورد شده است. به علاوه اجرای مفاد بند "39" قانون بودجه سال 1388 کل کشور نیز حدود 11000 میلیارد ریال هزینه به همراه خواهد داشت که در مجموع کسری منابع سازمان را به رقم 26000 میلیارد ریال افزایش می دهد."

از طرفی اعتماد زاده، ریاست هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی در مصاحبه دو شماره ای خود که در روزهای دوم و سوم آبان ماه در روزنامه اعتماد به چاپ رسید وضعیت مالی سازمان را نامساعد و نگران کننده خوانده و موضوع پیشی گرفتن منابع بر مصارف و رسیدن بر نقطه سر به سری را جدی دانست. این در حالی است که کارشناسان تامین اجتماعی اعلام کرده اند در حال حاضر نسبت ورودیها به خروجیها

6 به يك است يعني به ازاي هر يك نفر بازنشسته كه سازمان خارج مي شوند تنها 6 نفر بيمه شده به سازمان وارد مي شود از طرفي هر بيمه شده 420 هزار تومان به صندوق تامين اجتماعي وارد مي كند. اين در شرايطي است كه اين سازمان با احتساب هزينه هاي درماني 600 هزار تومان براي هر بيمه شده هزينه مي كند. همچنين اين كارشناسان اعلام کرده اند هم اکنون سازمان تامين اجتماعي 1600 ميليارد تومان از كارفرمايان طلبكار است و ميزان رقم بدهي هاي دولت تا سال 1387 به رقمي معادل يكصد هزار ميليارد ريال رسيده است كه تا كنون 1280 ميليارد تومان از آن پرداخت شده است.

علاوه بر موارد اشاره شده، مدير عامل سازمان تامين اجتماعي چند روز بعد از انجام نشست مطبوعاتي و مصاحبه تلويزيوني خود در خبري كه به نقل از وي در برخي از روزنامه ها به چاپ رسيد ميزان عيدي بازنشستگان و مستمری بگيران را برای سال آینده 300 هزار تومان اعلام کرده و افزایش این میزان را منوط به دعای خیر بازنشستگان و مستمری بگيران برای بهبود وضعیت مالی سازمان خواند.

حال اگر تمام این صحبت ها را فراموش كنيم و بنا به گفته مدير عامل سازمان تامين اجتماعي باور كنيم كه این سازمان با هيچ مشكل مالی روبرو نيست، چند سوال است كه در ذهن مخاطبين نقش می بندد:

1- آقای مدير عامل اگر وضعیت مالی سازمان خوب است چرا بعد از گذشت 9 ماه از سال جاری هنوز سازمان قادر به پرداخت افزایش 20 درصدی حقوق سالانه كاركنان خود نيست؟

2- آقای مدير عامل، اگر وضعیت مالی سازمان خوب است پس چرا وام ضروری ویژه بازنشستگان و مستمری بگيران را پرداخت نمی كنيد؟

3- و... يکی ديگر از نکات مهمی كه مدير عامل فعلی سازمان تامين اجتماعي مطرح می نمايد در خصوص تغييرات سريع مدیریتی در این سازمان است. اما ذبيحی در مصاحبه تلويزيوني خود در پاسخ به سوال مجری برنامه در خصوص تغييرات مکرر در سطوح مدیریتی، با اطمینان می گوید: "ما فقط در بیمارستان ميلاد تغيير این چينيی داشتيم آنها به خاطر اینکه در طول این سه ماه مدیری كه از طرف ما منصوب شده بود نتوانست خواسته های ما را اجرا نماید" و در مقابل اشاره مجری برنامه به تغييرات مدیریتی اخير سازمان در بخش های مختلف از جمله حوزه معاونت حقوقی و مجلس و مدیریت بيمه ای همدان، وي می گوید: "ما برای حفظ منافع همكاران عزيز سازمان بدليل لغو برنامه های تفریحی آنها این تغييرات را انجام داده ايم."

این گفته های ذبيحی در حالی مطرح می شود كه به گواهی تمامی كاركنان و كارشناسان سازمان تامين اجتماعي این دوره 9 ماهه بی ثبات ترين دوران مدیریتی در تاريخ 30 ساله بعد از انقلاب اسلامی در سازمان تامين اجتماعي به حساب می آید.

تغيير، جابجایی و عزل و نصب بيش از 35 مدير و انحلال دو معاونت امور فرهنگی و اجتماعي و معاونت امور استانها و موسسه عالی پژوهش (بعنوان تنها مركز تحقیقاتي کشور در حوزه رفاه و تامين اجتماعي) و پلمپ کردن آن به شكلي غير قانوني شاهی برای مدعاست. بررسی رفتار های غير كارشناسی چند سوال در ذهن ايجاد می كند.

1- آقای مدير عامل آیا در یک دوره سه ماهه، یک مدير قادر است تغيير فاحشی در بهبود بزرگترین بیمارستان فوق تخصصی کشور و خاورميانه بوجود آورد؟

2- آیا عزل و نصب های، غير منطقي حاکی از نگاه كارشناسي و مدیریتی و یا بنا به گفته جنابعالي علاقه مندی به همكاران سازمان تامين اجتماعي است؟

3- آیا عدم استفاده از نیروهای كارآمد، برنامه ریز و متخصص در جایگاه شغلي خودشان صرف هزينه و اتلاف وقت نيست؟

4- عدم رعایت قانون از سوی بالاترين مقام اجرایی سازمان تامين اجتماعي نشانه چیست؟ به طور قطع تزلزل مدیریتی در سازمان تامين اجتماعي به عنوان بزرگترین سازمان بيمه گر اجتماعي، بی توجهی و حذف كارشناسان با سابقه و متخصص از بدنه ستادی، ايجاد فضای ناامنی شغلي در این سازمان موجب خسارات جبران ناپذیری برای كاركنان و مديران تامين اجتماعي در مرحله اول و کاهش منابع درآمدی و عدم پاسخگویی به مخاطبان سازمان (بیمه شدگان، كارفرمایان و بازنشستگان و مستمری بگيران) در مرحله بعدی خواهد شد.

اما گویا مدير عامل سازمان بحران در تامين اجتماعي را نمی بیند اما مسئولین کشور بدانند اگر چنانچه در وضعیت سازمان تامين اجتماعي تغييری حاصل نشود يقیناً چیزی از آن باقی نخواهد ماند.

پایان پیام

احضار محسن حکیمی به دادگاه

بر اساس احضاریه ای كه روز 22 آذر 88 به دست محسن حکیمی رسيده است، او باید در تاريخ 16/10/88 در شعبه سیزدهم دادگاه انقلاب اسلامی تهران حضور یابد. در قسمت مربوط به علت این احضار نوشته شده

است « در خصوص شکایت علیه شما در وقت مقرر فوق برای رسیدگی در این شعبه حاضر شوید». به این ترتیب، معلوم نیست که این احضار به بازداشت حکیمی در سال پیش مربوط می شود یا شکایت جدیدی است. 23 آذر 88

تظاهرات اعتراضی رانندگان بازنشسته شرکت واحد

سازمان تأمین اجتماعی از پرداخت مستمری بازنشستگی کارگران شرکت واحد سر باز می زند. کارگران بیش از 20 سال است که شب و روز در این شرکت کار کرده و استنثار شده اند. آنان اینک در سنین پیری و زیر فشار شدت فرسودگی و استهلاک و از دست دادن همه توان جسمی قادر به ادامه کار نیستند. همه پا به سن بازنشستگی نهاده اند و دریافت مستمری بازنشستگی را حق اولیه و بدیهی و بدون هیچ چون و چرای خویش می دانند. رانندگان مدت هاست که برای گرفتن همین حق مسلم ابتدایی تلاش می کنند. به همه جا شکایت کرده و بارها دست به اعتراض زده اند اما هیچ پاسخ موافقی دریافت نکرده اند. تظاهرات روز یکشنبه آنان در مقابل سازمان تأمین اجتماعی نیز در ادامه همین مبارزات و کوشش ها صورت گرفت. کارگران راننده خواستار دریافت فوری همه مطالبات خود هستند.

منبع: آژانس ایران خبر

23 آذر 88

تجدید رسیدگی به پرونده علیرضا ثقفی و فرزندش

دادگاه علیرضا ثقفی و فرزندش محسن ثقفی که در جریان برگزاری روز اول ماه مه روز جهانی کارگر دستگیر شده بود برای بار دوم تجدید شد. روز یکشنبه علیرضا ثقفی به همراه محسن ثقفی برای بار دوم به دادگاه انقلاب مراجعه کردند تا جریان رسیدگی پرونده شان انجام شود، اما به دلیل اینکه سر قاضی مربوطه شلوغ بود، تاریخ ۳ بهمن ۸۸ روز رسیدگی مجدد ایشان به نامبرندگان ابلاغ شد.

آژانس ایران خبر - ۲۳/۹/۱۳۸۸

دادخواه درگفتوگو با ایلنا:

مدیرعامل نمی تواند برای هیات مدیره تامین اجتماعی تعیین تکلیف کند

بر پایه گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 23 آذر 88 آمده است: نماینده کارفرمایان در شورای عالی تامین اجتماعی با اشاره به سخنان مدیرعامل این سازمان که گفته بود حکم رئیس هیات مدیره تامین اجتماعی کجاست؟ گفت: آقای ذبیحی اشتباه کرده که چنین سخنانی را بیان داشته است چون هیات مدیره بالاتر از مدیرعامل است و وی نمی تواند برای آنها تعیین تکلیف کند و این شورای عالی است که باید به هیات مدیره نظارت داشته باشد.

امیر دادخواه درگفتوگو با خبرنگار ایلنا افزود: تا جایی که بنده اطلاع دارم احکام هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی از سوی شورای عالی این سازمان صادر شده است و خدشه ای به احکام هیات مدیره وارد نیست. عضو شورای مرکزی کنفدراسیون صنعت در پاسخ به این سوال که گفته می شود از اسفند ماه سال 87 که ذبیحی مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی شده تاکنون، رئیس جمهور که ریاست شورای عالی تامین اجتماعی را عهده دار است برای وی حکمی صادر نکرده است، اظهار داشت: اطلاعی از این موضوع ندارم. دادخواه در پاسخ به سوال دیگری مبنی بر این که استفاده از عنوان مشاور رئیس جمهور در سربرگ و نامه های اداری سازمان تامین اجتماعی قانونی است یا خیر و آیا این موضوع ملاک دو شغلی بودن نیست، گفت: این مسائل به سازمان بازرسی کل کشور مربوط است و من مایل نیستم درباره آن اظهار نظر کنم. پایان پیام

ایلنا: با صدور بیا نیه ای؛

سازمان تامین اجتماعی هتک حرمت نسبت به امام راحل را محکوم کرد

بر پایه گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 24 آذر 88 آمده است: سازمان تامین اجتماعی با صدور بیا نیه ای هتک حرمت نسبت به امام راحل را محکوم کرد. به گزارش ایلنا، متن این بیانیه به شرح ذیل است:

اقدام بی شرمانه و ننگین توهین به ساحت مقدس امام راحل، پرچمدار همیشگی مبارزه با استکبار، قلوب میلیون ها آزاده و دلدادگی راه روشنگر رهبر آزادگان در سراسر جهان را به درد آورد. دشمنان قسم خورده ملت آزاده و سرفراز ایران علیه نظام مقدس جمهوری اسلامی که نظام برخاسته از اراده ملت است متحد شدند و قلب تپنده این نهضت یعنی ساحت مقدس حضرت امام خمینی (ره)، بنیانگذار

عظیم‌الشان نظام جمهوری اسلامی ایران و ستون خیمه نظام یعنی ولایت فقیه را که محبتشان در سینه تکتک مردم ایران می‌تپد، آماج کینه‌ورزی‌ها و عقده‌گشایی‌های خود قرار داده و به تمثال مبارکشان جسارت کرده‌اند، غافل آنکه هرگز غباری از این جسارت‌ها بر دامن ملکوتی امام راحل نخواهد نشست و فقط باعث سرافکنندگی اهانت‌کنندگان خواهد شد.

آفتاب پرفروغ انقلاب اسلامی و روح بلند حضرت امام خمینی "رحمتا... علیه"، بزرگ مرجع عالیقدر جهان تشیع، بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران و رهبر کبیر انقلاب اسلامی که سنگ بنای مبارزه با استکبار جهانی و طاغوتیان زمان را با دستان مبارک خود پایه‌ریزی نمود، با این‌گونه فتنه‌ها، لکه‌دار و سیاه نمی‌شود و همچنان به تابش انوار روحانی خود بر افق قلوب میلیون‌ها انسان آزاده و مصلح جهان ادامه می‌دهد.

سازمان تأمین اجتماعی حرکت منافقانه هتک حرمت تصویر حضرت امام خمینی(ره)، بنیانگذار عظیم‌الشان جمهوری اسلامی ایران از سوی عناصر ضد انقلاب، را محکوم کرده و تأکید می‌نماید که این قبیل اقدامات مزورانه باعث سرافکنندگی هرچه بیشتر منافقان خواهد شد.

پایان پیام

یادداشت؛

خواب مدیرکل روابط عمومی سازمان تأمین اجتماعی در روز تکریم بازنشستگان

ایلنا: بر پایه گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 24 آذر 88 آمده است: خبر بسیار ساده اما مهم بود، برای اولین بار پس از پیروزی انقلاب اسلامی در همایش بزرگ روز تکریم بازنشستگان نه خیری از حضور بازنشستگان تحت پوشش سازمان تأمین اجتماعی بود و نه هیچ یک از مسئولان و مدیران ارشد این سازمان در این همایش حضور داشتند.

به گزارش خبرنگار ایلنا، در حقیقت امسال برای اولین بار پس از پیروزی انقلاب، مسئولان سازمان تأمین اجتماعی و در رأس آنها مدیر کل روابط عمومی و امور بین الملل این سازمان که چند ماهی است متولی امور بازنشستگان و مستمری بگیران تأمین اجتماعی شده است ترجیح دادند از کنار موضوع روز تکریم و معرفی بازنشستگان نمونه تأمین اجتماعی به آرامی و در سکوت کامل خبری بگذرند. شاید هم این افراد این روزها آنقدر درگیر مشکلات و اختلافات درون سازمانی هستند که به کلی از فرارسیدن چنین روزی غافل شده‌اند.

در حالی که طی سالهای گذشته برگزاری همایش روز تکریم بازنشستگان و معرفی بازنشستگان، بازماندگان و ازکارافتادگان نمونه کشور از سوی سازمان تأمین اجتماعی، شورای عالی انقلاب فرهنگی را در سال 1385 بر آن داشت تا تقویم کشور را در روز 25 ذی الحجه هر سال مزین به نام روز خانواده و تکریم بازنشستگان کند.

بی‌اعتنایی و توجه نکردن به مزایای برگزاری چنین همایشی که حداقل وسیله‌ای برای بیان مشکلات و گرفتاری‌های قشر پیشکسوت کشور آن هم یک روز در سال است از وجود بحران و ناتوانی مسئولان و متولیان امور بازنشستگان این سازمان که در رأس آن می‌توان از ابراهیم دربیان مدیر کل فعلی روابط عمومی و امور بین الملل سازمان تأمین اجتماعی نام برد حکایت می‌کند.

بدون تردید سازمان تأمین اجتماعی طی 9 ماه گذشته یکی از پرتلاطم‌ترین روزگار خود را پشت سر گذاشته و این روزها در اوج تلاطم است. امواج خروشان اقیانوس بزرگ‌ترین سازمان بیمه گر اجتماعی کشور که نزدیک به نیمی از جمعیت کشور تحت پوشش خدمات بیمه‌ای و درمانی آن هستند، این روزها نه تنها مدیران و کارکنان این سازمان را بلکه جامعه کارگری، کارفرمایی و بازنشستگی کشور و مسئولان ارشد نظام را نگران عملکردهای مدیر عامل و تعدادی از مدیران زیر مجموعه وی کرده است.

مدیر عامل سازمان تأمین اجتماعی که در عین حال مشاور رییس جمهور نیز می‌باشد طی چند ماه گذشته علاوه بر انحلال معاونت امور استانها، موسسه فرهنگی و هنری آتیه، روزنامه خورشید و موسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی اقدام به انحلال معاونت امور فرهنگی و اجتماعی این سازمان که در زیر مجموعه آن سه اداره کل (امور بیمه شدگان، امور کارفرمایان و سازمانها و اداره کل امور بازنشستگان و مستمری بگیران) فعالیت می‌کردند نیز کرده است و طی حکمی مدیر کل روابط عمومی و امور بین الملل این سازمان را که نزدیک به 32 سال سابقه خدمت در سازمان تأمین اجتماعی را دارد و در آستانه بازنشستگی است را مسئول انجام تمامی امور مربوط به معاونت امور فرهنگی و اجتماعی که به واسطه آن امور بیمه شدگان، کارفرمایان و بازنشستگان را شامل می‌شود نموده است این‌ها در حالی است که رئیس جمهور «فرهنگ» را اولویت دولت دهم دانسته است، اما طی چندماه گذشته عملکرد ضعیف و نامتعادل چه در حوزه اطلاع رسانی و چه در حوزه انجام امور مخاطبان این سازمان (بیمه شدگان، کارفرمایان، بازنشستگان و مستمری بگیران) همگان و به ویژه بازنشستگان، بازماندگان و ازکارافتادگان را با مشکلات و چالش‌های فراوان روبرو کرده است.

یکی از سئوالات بازنشستگان این است که آیا مدیر کل روابط عمومی این سازمان به عنوان متولی امور بازنشستگان در طول سه ماه گذشته نمی‌توانسته برنامه‌ای مدون در خصوص بزرگداشت روز تکریم

بازنشستگان تدوین کند؟ چرا وی حداقل ترتیب ملاقات نمایندگان با مسئولان ارشد این سازمان را در این روز نداده‌اند؟ در حالی که سازمان تأمین اجتماعی به نوعی مبدع روزتکریم بازنشستگان بوده چگونه ممکن است که با تدبیر وزیر رفاه و تأمین اجتماعی، بازنشستگان سایر صندوق‌های بیمه‌ای از این فرصت استفاده کنند و در همایش روز 25 ذی الحجه شرکت کنند ولی متولی این امر در سازمان تأمین اجتماعی حتی زحمت ارائه پیشنهاد در این خصوص را به مدیرعامل ندهد؟ به راستی در زمانی که زمانی موجب افتخار هر بازنشسته‌ای بود چه خبر است؟ چرا مدیرعامل این سازمان با کمک مدیرانی مثل ... به استناد اصلاح الگوی مصرف به خود اجازه می‌دهند به مقام پیشکسوتان جامعه کارگری که در واقع صاحبان اصلی سازمان تأمین اجتماعی هستند بی‌توجهی کند؟

تغییرات مکرر مدیران میانی این سازمان و عزل و نصب‌های غیر منطقی پایه و شالوده‌این سازمان را با خطر مواجه کرده است. سازمان تأمین اجتماعی یک بنگاه اقتصادی اجتماعی است و باید بر اساس قوانین اقتصادی و تجاری بر آن مدیریت کرد. ثبات مدیریتی و وجود آرامش و امنیت لازمه مدیریت بر چنین سازمان‌هایی است. چگونه ممکن است در سازمانی مانند تأمین اجتماعی امر اطلاع‌رسانی و توسعه فرهنگ بیمه‌پذیری را به بهانه صرفه‌جویی تعطیل کرد و از انتشار تنها نشریه بیمه‌های اجتماعی (هفته‌نامه آتیه) که سالها از مطالب آن به عنوان مرجع در تحقیقات مراکز دانشگاهی استفاده می‌شده جلوگیری کرد و تنها به انتشار یک دو هفته‌نامه (نشریه تأمین) که نه مجوز انتشار دارد و نه مطالب آن به روز است اکتفا کرد. به راستی انتشار دو هفته‌نامه تأمین که در اصطلاح آن را داخلی می‌نامند و در اصل کمترمطلب خواندنی برای کارکنان این سازمان ندارد و مطالب آن تاریخ‌گذشته است عین اصراف است یا انتشار هفته‌نامه آتیه که حداقل زبان و چشم سازمان در بین مخاطبانش بود؟ به راستی چرا مدیرکل روابط عمومی سازمان تأمین اجتماعی نتوانسته یا نخواسته است بخشی از مشکلات موجود در این حوزه را با مدیرعامل خود در میان بگذارد مگر نه اینست که روابط عمومی چشم‌وگوش مدیریک سازمان است؟

درحالی که حدود یک سال است که اداره کل آموزش این سازمان فاقد مدیر کل است مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی با بیان این موضوع که فعالیت موسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی فاقد نتایج مطلوب است دستور انحلال این موسسه را صادر می‌کند و امیدوار است با ادغام فعالیت‌های این موسسه با اداره کل آموزشی که حدود یک سال است مدیر ندارد موجب جهش پژوهشی در این سازمان شود. البته وضعیت سایر واحدها نیز بهتر از این نیست در حال حاضر معاونت حقوقی و امور مجلس این سازمان مدت‌ها است که بدون تعیین معاون مشغول فعالیت است یا معاونت امور اقتصادی این سازمان که نقش مهمی در فعالیت‌های اقتصادی آن دارد مدت‌ها به بهانه این که باید منحل شود بدون تعیین معاون بلا تکلیف رها شده بود و در نهایت ذبیحی این سمت را به مدیرکل دفتر خود که معلوم نیست چه تجربه‌ای در این حوزه دارد و اگذار کرد.

وجود این مشکلات در سازمان تأمین اجتماعی بیش از آن که باعث ایجاد مشکل برای کارکنان شود، مخاطبان و در رأس آن‌ها بازنشستگان را رودر روی مدیرکل روابط عمومی گذارده است. بازنشستگان انتظار دارند به نقش مهم آنها در توسعه فرهنگ بیمه‌پذیری از طریق رونق فعالیت‌های بازنشستگی توجه شود. آنان این روزها نشسته‌اند و تنها شاهد آن هستند که بازنشستگان سازمان بازنشستگی کشوری و لشگری انواع و اقسام مزایا و کمک‌های نقدی و غیر نقدی را دریافت می‌کنند اما مدیران ارشد سازمان تأمین اجتماعی حتی حاضر به پرداخت حقوق قانونی آن‌ها و آنچه که طی سال‌های گذشته به آنها پرداخت می‌شد نیستند و به بهانه اصلاح الگوی مصرف که در تعارض با بیانات مقام معظم رهبری است از اعطای مزایا و حقوق قانونی آنها مانند کمک هزینه سفرهای سیاحتی و زیارتی و وام‌های ضروری به کسانی که بیش از 70 درصد آنها حداقل بگیر هستند خودداری می‌کنند ولی دم از کمک به اقشار محروم و آسیب‌پذیر نیز می‌زنند. از آن طرف با تغییر ساختار تشکیلاتی این سازمان و منحل کردن تشکیلات بازنشستگان و واگذاری آن به دست مدیرکل روابط عمومی در حقیقت سرنوشت تعداد یک میلیون و 300 هزار بازنشسته و اصلاً 30 میلیون جمعیت تحت پوشش سازمان تأمین اجتماعی را در اختیار یک فرد گذاشته است، غافل از آن که خود او هم به زودی به جمع بازنشستگان می‌پیوندد و آن‌گاه با تمام وجود درخواهد یافت که مشکل این عزیزان چه بوده است. البته مدیرکل روابط عمومی سازمان تأمین اجتماعی فعلاً در چنان خوابی است که به نظر می‌رسد تنها با آمدن مدیرعامل جدید این سازمان از این کابوس گذرا بیدار خواهد شد.

با توجه به وضعیت بحرانی حاکم بر سازمان تأمین اجتماعی و سخنان اخیر صادق محصولی، وزیر رفاه و تأمین اجتماعی انتظار جامعه کارگری، کارفرمایی و بازنشستگی سازمان تأمین اجتماعی این است که با اجرای قانون جامع ساختار رفاه و تأمین اجتماعی و حاکم شدن روح عدالت و قانونگرایی بر این سازمان بار دیگر این سازمان مردمی به همت وزیر رفاه به آغوش صاحبان اصلی آن که همانا شرکای اجتماعی این سازمان هستند بازگردد و از توان و استعداد مدیران لایق و متعهد در جهت تعالی اهداف بنیانگذاران این سازمان بهره‌برداری و مسیر خدمت هرچه بیشتر به خلق در پرتو فعالیت در سازمانی پویا با کارکنانی شاداب

و با انگیزه فراهم شود.

پایان پیام

در مباحثه بر سر هدفمندی سازی پارانه‌ها مطرح شد؛

پژویان: درآمدهای نفتی صرف ناکارآمدی می‌شود رنایی: اجرای جراحی بزرگ در دوران

بی‌ثباتی اقتصادی به صلاح نیست

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 24 آذر 88 آمده است: جلسه مباحثه اقتصادی دو استاد برجسته اقتصاد کشور، دکتر جمشید پژویان و دکتر محسن رنایی پیرامون طرح تحول اقتصادی دولت در تالار صدر دانشگاه اصفهان برگزار شد.

به گزارش خبرنگار ایلنا از اصفهان، در این مراسم ابتدا دکتر پژویان با اشاره به سابقه مواضع فعلی و تفکر خود اظهار داشت: سابقه سخنان من به بیش از سی سال پیش بر می‌گردد که در آن زمان آغاز به اندیشیدن به این موضوع کردم که چرا اقتصاد ما که از منابعی بالاتر از متوسط دنیا بهره‌مند است و به دلیل وجود نفت امکان دسترسی و بهره‌مندی از تکنولوژی برتر دنیا را دارد، از رشدی در اقتصاد بهره‌مند است که کشورهای مختلف هم سطح ما، همه از ما جلو زده‌اند و ما همچنان در سکونیم.

وی تصریح کرد: از زمانی که صنعت به اقتصاد ایران وارد شد، با دولتی شدن صنعت مواجه شدیم. زمانی که در دهه 50 درآمدهای نفتی کشور افزایش یافت، این درآمدها با تبدیل شدن به زنجیری با حلقه‌های نامشخص و پنهان به شکل‌گیری صنایع سنگین در کشور انجامید که البته قرار بود پس از مدتی به بخش خصوصی واگذار شود که نه تنها واگذار نشد، بلکه پس از انقلاب شاهد انتقال گسترده بخش‌های خصوصی باقی مانده از رژیم گذشته به دولت بودیم و آن چه باقی مانده بود نیز دولتی شد.

این عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبایی تصریح کرد: در این دوره علاوه بر اینکه مالکیت‌ها بر عهده دولت قرار گرفت، سیاست‌های کنترلی شدیدی نیز وجود داشت و تا جایی پیش رفتیم که شاید کمتر کشوری در دنیا باشد که اینگونه تخصیص غیر موثر منابع را داشته باشد.

وی خاطر نشان کرد: در این زمان دنیا در حال تغییر تکنولوژی خود به تکنولوژی پاک از نظر زیست محیطی و با راندمان بالا بود و در این سالها صنایعی که وارد کشور ما شد از نظر تکنولوژی و بهره‌وری انرژی در رده پایینی بود و از این لحاظ از نظر اقتصاددانان، ایران به لنگرگاه آلودگی تبدیل شد. این استاد برجسته اقتصاد تصریح کرد: طی 70 سال گذشته دولت‌های زیادی بودند که خواستند قدم مثبتی بردارند و کارنامه‌ای برای افتخار داشته باشند ولی با کمال تأسف کم اطلاعی آنان از دانش اقتصاد باعث شد نتوانند مسیر درست را انتخاب کنند.

پژویان در ادامه افزود: پس از پایان جنگ و با آغاز دولت آیت الله هاشمی رفسنجانی، خواستیم رویکرد برگشت از اقتصاد دولتی به سمت بازار آزاد را داشته باشیم در حالی که همزمان با آن در سطح دنیا اتفاق دیگری در حال رخ دادن بود چون افزایش قیمت نفت تاثیر خود را بر کشورهای در حال توسعه‌ای نظیر برزیل، مکزیک و غیره گذارده بود و هزینه‌های آنان را افزایش داده بود، ولی بر روی کشورهای صنعتی تاثیر نداشت و این مشکل به آن جا رسید که صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی به فکر راهکاری برای رفع آن افتادند که راهکار کلی پیشنهادی ایجاد تعادل بود.

وی خاطر نشان ساخت: متأسفانه در آن زمان چشم بسته فکر کردیم این نسخه برای ما هم می‌تواند مفید باشد در حالی که مشکل اقتصاد ما از جای دیگر بود.

این استاد دانشگاه با بیان اینکه مشکلات اقتصاد ایران ساختاری است، تصریح کرد: ساختار اقتصاد ما از آغاز صنعتی شدن دچار اشکال بوده و پس از انقلاب به دنبال سیاست‌هایی اقتصادی که اجرای برخی آنان اشتباهی فاحش بود مشکلات ساختاری اقتصادی ایران بیشتر و بیشتر شد.

وی با اشاره به سیاست یکسان سازی نرخ ارز گفت: البته این سیاست در آن زمان می‌توانست مفید باشد و به محض اجرای آن چند قدم به پیش رفتیم ولی چون سیاست‌های مکملی همراه آن وجود نداشت متوقف شدیم و به دنبال آن به یک تورم شدید برگشتیم.

در حال حاضر درآمدهای نفتی صرف ناکارآمدی می‌شود

این اقتصاددان با اشاره به آسیب‌هایی که از مشکلات ساختاری اقتصاد ایران ناشی می‌شود گفت: متأسفانه امروزه درآمد نفت را جمع‌آوری می‌کنیم و صرف ناکارآمدی می‌کنیم و به راستی تا کی می‌تواند این اتفاق رخ دهد و چنین نرخ فزاینده‌ای وجود داشته باشد؟ تا کی می‌توانیم فقط بخریم و به این اقتصاد بدهیم؟ خطر تبدیل شدن به وضعی شبیه کشورهای آفریقایی که برای غذای خود به دنبال کامیون‌های سازمان ملل می‌دوند بیخ گوش ماست و باید به فکر اصلاح این اقتصاد بیمار باشیم.

وی با بیان اینکه امروزه ضرورت اصلاح قیمت‌های نسبی برای اقتصاد ما یک باید است افزود: سیاست‌های دولتی بودن را به یک جامعه با هفتاد میلیون نفر تحمیل کرده‌ایم و این سیاست‌ها، حرکت بخش خصوصی را هم به سمت بهره‌وری پایین برده است باید این موانع شکسته شود و برای این کار چاره‌ای جز اجرای طرح

تحول اقتصادی نداریم. پژوهشگران ابراز عقیده کردند: اقتصاددانی که ضرورت اصلاح قیمت‌های نسبی را اولویت اقتصادی ایران ندانند را اقتصاددان نمی‌دانم.

عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبائی افزود: در شرایط فعلی ابزارهای سیاست کلان اقتصادی کوچکترین فایده‌ای برای اقتصاد ما ندارد چون این ابزارها برای عبور از شوک‌های اقتصادی طراحی شده است نه اصلاح ساختارهای اقتصادی و این اصلاح به ابزارهای خرد اقتصادی برمی‌گردد. وی تصریح کرد: مسیر طراحی شده خواب نیست و واقعیتی است که کشورهای مختلف به آن رسیده‌اند از جمله هندوستان که کمتر از یک دهه است که تغییر سیاست داده و در این دهه میلادی اقتصاد هندوستان از چین هم پیشی می‌گیرد و این چیزی نیست که بگوییم ما می‌خواهیم معجزه کنیم. وی افزود: جامعه ایرانی به اعتقاد جامعه‌شناسان جامعه‌ای است که از هرگونه تغییر گریزان است ولی باید این تغییر را بپذیریم و به سمت آن حرکت کنیم.

این اقتصاددان با بیان اینکه کنترل حجم پول اولین و آخرین و تنها راه حل مشکل تورم است، افزود: وقتی راه حل تورم را در دنیا به اجرا گذاشتند به غیر از ما همه تبعیت کردند و حتی ترکیه با 80 درصد تورم تبعیت کرد، زیرا عادت کرده‌ایم بهترین تکنولوژی و سیاست‌ها را برگردانیم.

اجرای جراحی بزرگ در بی‌ثبات‌ترین وضع اقتصادی پس از انقلاب به صلاح نیست

در ادامه جلسه دکتر محسن رنایی، عضو هیات علمی دانشگاه اصفهان به بیان دیدگاه‌ها و نظرات خود در خصوص طرح هدفمندسازی یارانه‌ها پرداخت.

وی طرح هدفمندسازی یارانه‌ها را یکی از حساس‌ترین طرح‌های تاریخ اقتصاد ایران دانست و افزود: شاید حساسیت این جراحی از اصلاحات ارضی رژیم گذشته بیشتر است و طرح هدفمندسازی یارانه‌ها اگر پیروز شود گامی بسیار بسیار بزرگی برداشته است و اگر شکست بخورد باعث ایجاد خسارتی می‌شود که جبران آن روزگار می‌برد.

رنایی با بیان اینکه طرح تحول اقتصادی در مرحله شناخت بیماری به خوبی پیش رفت گفت: سابقه نوشته‌های من بیان می‌کند که از طرفداران اقتصاد آزاد هستم و با آنچه دکتر پژوهشگر در زمینه ضرورت‌های اجرا گفتند موافقم ولی آنچه مدنظر ماست مراحل پس از شناخت بیماری است که اگر آنها را نبینیم نمی‌توانیم به نتیجه مطلوب برسیم.

وی یکی از مشکلات عمده طرح را نگاه حسابداری مسئولان به آن عنوان کرد و افزود: در سخنان اکثر مسئولان در سال‌های اخیر در خصوص طرح می‌بینیم نگاهی حسابداری به طرح دارند و می‌گویند این حجم پول که تاکنون به این بخش تزریق می‌شده اکنون به جایی دیگر تزریق می‌کنیم و مفاهیمی از این دست از چنین سخنانی برداشت می‌شود، گویی اقتصاد را موجودی مرده فرض کرده‌اند در حالی که اقتصاد زنده است و نمی‌توانیم به این راحتی نسبت به حصول برخی ارقامی که عنوان می‌شود و خرج کردن آن در بخشی دیگر مطمئن باشیم چون اقتصاد به این تغییر، واکنش نشان می‌دهد و شرایط را برهم می‌زند.

این اقتصاددان خاطر نشان کرد: اقتصاد موجود زنده است و به همان حساسیت باید به آن پرداخته شود و یک جامعه با حضور میلیون‌ها موجود زنده تشکیل شده و دو ویژگی مهم موجود زنده حافظه داشتن و واکنش نشان دادن است.

وی تصریح کرد: این اقتصاد بعد از زدن تیغ جراحی واکنش خود را آغاز می‌کند و ما را در ادامه راه با مشکل مواجه می‌کند و نگرانی بزرگ ما این است که این طرح پس از اجرا وقتی واکنش موجود زنده اقتصاد آغاز شد متوقف شود.

طرح تحول اقتصادی مکمل طرح تعدیل اقتصادی

این عضو هیات علمی دانشگاه اصفهان ابراز عقیده کرد: طرح تحول اقتصادی دنباله و مکمل طرح تعدیل اقتصادی که در دولت هشت ساله ریاست جمهوری آیت‌الله هاشمی رفسنجانی آغاز شده و در میانه راه متوقف شد.

وی تصریح کرد: طرح تعدیل اقتصادی دولت سازندگی در باثبات‌ترین وضعیت اقتصادی ایران پس از انقلاب اسلامی اجرا شده و با این حال پس از چند سال متوقف شد و اکنون این طرح قرار است در بی‌ثبات‌ترین وضعیت اقتصادی ایران پس از انقلاب اجرا شود.

رنایی خاطر نشان کرد: در سال‌های اخیر طرح‌های زیادی مانند طرح بنگاه‌های زودبازده و مالیات بر ارزش افزوده و غیره را دیده‌ایم که آغاز شده‌اند و پس از مدتی به آرامی و پنهانی رها شده‌اند و امروز مساله ما این است که اگر چنین جراحی بزرگی آغاز شود و در میانه راه متوقف شود چه خواهد شد.

وی تصریح کرد: زمانی که طرح ضربتی اشتغال در مجلس ششم مطرح بود و از من در این زمینه مشاوره خواسته شد پیش بینی من از آن طرح این بود این بود که پس مدتی متوقف می‌شود که اینگونه نیز شد و امروز هم معتقدم وقتی پیامدهای طرح تحول اقتصادی آشکار شد مسئولین از اجرای آن عقب‌نشینی کرده و طرح

متوقف می شود.

این اقتصاددانان با اشاره به سیاست های تعدیلی در روسیه پس از فروپاشی شوروی گفت: سیاست های تعدیلی بعد از فروپاشی شوروی در روسیه اجرا شد و اقتصاد این کشور را به اقتصادی ورشکسته و پر از فساد و نا امنی تبدیل کرد و اگر امروز روسیه دوام آورده است به دلیل زیرساخت های مناسب دوران شوروی، منابع و درآمدهای نفت و گاز و حمایت غرب برای تثبیت روسیه است چون اقتصاد کشوری مانند روسیه بر اقتصاد کل دنیا تاثیرگذار است.

رنانی با بیان اینکه قیمت ها و پول استانداردترین استاندارد است گفت: وقتی تورم ایجاد می شود ارزش پول به هم می خورد و همه روابط از جمله روابط اخلاقی بازتعریف می شوند و تجربه کشورها نشان می دهد جوامعی که تورم بالا را تجربه کرده اند از نظر اخلاقی و اجتماعی به جوامعی ورشکسته تبدیل شده اند.

تورم های پی در پی جامعه را از نظر اخلاقی دچار فروپاشی می کند

رنانی در ادامه افزود: تورم های پی در پی جامعه را از نظر اخلاقی دچار فروپاشی می کند و ایران حدود 20 سال است که با تورم های پی در پی مواجه بوده است.

این استاد برجسته اقتصاد با اشاره به جراحی طرح تحول اقتصادی گفت: با نظر گرفتن یک بیمار که با بیماری های متعدد و حادی مواجه است در می یابیم درمان نیازمند طی کردن پنج مرحله شناخت بیماری، ارایه راه حل مناسب درمان، پزشک حاذق و مطمئن، وجود اعتماد و همکاری متقابل بین پزشک و بیمار و در آخر با ثبات بودن و نرمال بودن بیمار است.

وی تصریح کرد: طرح تحول اقتصادی در مرحله اول یعنی شناخت بیماری به خوبی عمل کرده است و من هم با نظر دکتر پژویان موافقم که مساله اقتصاد ایران فقدان قیمت های نسبی است و هیچ اقتصاددانی در این زمینه مخالف حرف های ایشان نیست.

رنانی در ادامه افزود: در دومین زمینه یعنی در مرحله شناخت راه درمان باید گفت اقتصاد کشور اکنون با بیماری های متعددی مواجه است و اگر در این درمان موفق نباشیم این اقتصاد بیمار را می کشیم و حال سوال اینجاست با چه استدلالی می خواهیم از حساس ترین بخش یعنی انرژی که مانند خون در رگ های اقتصاد است آغاز کنیم که اگر ناموفق باشیم منجر به نتایج فاجعه بار شود.

وی با اشاره به بررسی و نتیجه گیری داگلاس نورث، برنده جایزه نوبل اقتصاد از مطالعه اقتصاد کشورها گفت: وی با مطالعه 40 سال تاریخ اقتصاد کشورها به این نتیجه رسید که اقتصاد را با پول نمی توان هدایت کرد و کنترل قیمت ها رشد اقتصادی نمی آورد و اگر یک سری ویژگی های زیرساختی مهیا نباشد پول جوابگو نیست.

این استاد برجسته اقتصاد خاطر نشان کرد: ما تا مرحله آموزش می توانیم از ابزارهای ساده استفاده کنیم ولی در مرحله سیاست گذاری باید جدی تر باشیم زیرا تئوری های اقتصادی بیان ساده شده حقیقت است فقط برای آموزش و نه سیاست گذاری و برای این کار باید تئوری ها را با ویژگی های روانی آن جامعه ترکیب کنیم که به نظر نمی رسد این کار صورت گرفته باشد.

رنانی تصریح کرد: رییس جمهور در گفت و گوی خود در خصوص این طرح مطرح کردند ایران مصرف کننده بزرگ انرژی در دنیاست که کاملاً درست است ولی ما حدود 20 مقام اولی دیگر مانند فرار مغزها، فضای کسب و کار، تصادفات سالیانه، مرگ و میر جاده ای و... داریم که باید به فکر اصلاح آنان هم باشیم و چرا باید از نفت آغاز کنیم که حساس ترین جراحی است؟

وی خاطر نشان کرد: طبق آمار صندوق بین المللی پول کشور به طور سالیانه 50 میلیارد دلار به دلیل فرار مغزها آسیب می بیند که برخی آمارها رقم بالاتری را بیان می کنند و آیا به راستی انسان های ما از انرژی برای ما مهم تر نیستند؟

کار فکری اندکی بر روی هدفمندسازی یارانه ها صورت گرفته است

رنانی شرط دیگر یک درمان موفق را وجود اعتماد متقابل بین پزشک و بیمار دانست و افزود: در ایران دولت به مردم اعتماد ندارد و در زمان کارتی شدن بنزین دیدیم دولت 4 ساعت قبل آغاز طرح، زمان آغاز را را به اطلاع مردم رساند و از سوی دیگر مردم نیز به دولت اعتماد ندارند و در زمینه پر کردن فرم اطلاعات خانوار دیدیم که تاکنون مشخص شده 30 درصد آمار اشتباه است.

وی تیم جراحی قوی را از دیگر الزامات یک جراحی موفق دانست و افزود: آیا در این تیم فعلی از اقتصاددانان بزرگ کشور که دارای کرسی دانشگاهی، تجربه و مقالات کافی باشد به جز دکتر پژویان فردی هست؟ با نگاهی به تیم فعلی در می یابیم اکثر آنان به تازگی مدرک دکترا گرفته اند.

این اقتصاددان در ادامه افزود: در وب سایت کارگروه تحول اقتصادی در مورد طرح تحول دو گزارش حدود 60 صفحه ای موجود است که نسبت به سال قبل تغییری نکرده و در مورد هدفمندسازی یارانه ها نیز دو گزارش حدود 30 صفحه ای وجود دارد و آیا به راستی با این پشتوانه قرار است یک جراحی بزرگ اقتصادی انجام دهیم؟ در حالی که اگر مثلاً به طرح توجیهی کارخانه فولاد کرمان نگاه کنیم می بینیم 500 صفحه طرح

توجهی دارد و بر روی آن کار شده است.

وی تصریح کرد: بر روی چنین جراحی عظیمی اگر کار شده چرا در اختیار مردم و کارشناسان قرار نمی گیرد؟ اگر کار نشده چنین جراحی بزرگی با کدام کار جدی می‌خواهد صورت گیرد؟ ماتریس قیمت‌های تهیه شده برای این طرح کجاست که ما بتوانیم با این قیمت بالا رفته بر روی تک تک صنایع تأثیر آن را بررسی کنیم و از طریق جدول داده-ستاده پیامدهای کلان را بررسی کنیم.

رنانی در ادامه افزود: به نظر می‌رسد کار فکری اندکی بر روی طرح صورت گرفته است و ممکن است امسال دکتر پژوهان در کار فکری همکاری کنند ولی این لایحه سال گذشته به مجلس رفته و ماه گذشته تصویب شده و به شورای نگهبان رفت.

دولت نشان داده در جراحی های کوچک تر موفق نبوده است

وی افزود: یک لایحه خوب باید با شش گزارش پشتوانه شامل گزارش اجرایی، مالی، فنی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی همراه آن به مجلس برود و به راستی کدام یک از این گزارش‌ها برای طرح هدفمندسازی یارانه‌ها طراحی شده است؟

این اقتصاددان خاطر نشان کرد: دولتی که می‌خواهد چنین جراحی عظیمی انجام دهد باید چند جراحی موفق کوچکتر داشته باشد در حالی که کارنامه دولت در مبارزه با فساد، طرح بنگاه‌های زودبازده، مسکن مهر، مالیات بر ارزش افزوده را می‌بینیم و به راستی چگونه به یک تیم اقتصادی که دوست و دشمن آن را در طرح‌های کوچکتر موفق نمی‌دانند یا حداقل در میانه راه است و در برخی دیگر متوقف شده است، اعتماد کنیم و به دست جراحی بدهیم که تجربه موفق جراحی ندارد.

رنانی پنجمین ویژگی یک جراحی موفق اقتصادی را پایدار بودن بدن بیمار دانست و افزود: اقتصاد ایران نشان می‌دهد در اغما فرو رفته است و به نرخ بهره و تورم واکنش نشان نمی‌دهد و امروز بنا به گفته رییس کمیسیون صنایع مجلس صنایع ما با 40 درصد ظرفیت فعالیت می‌کنند و صنعت ما نیز در رکود است و اقتصاد ایران در شرایط هوشیاری نیست.

وی تصریح کرد: اکنون علائم حیاتی اقتصاد مانند نرخ تورم، نرخ بیکاری و غیره آشکار نیست و نرخ‌های مختلفی ارائه می‌شود و این برنامه‌ها ممکن است بر علائم حیاتی غلط استوار شود. از سوی دیگر فضای داخلی و خارجی باثباتی را نمی‌گذرانیم و فضای کسب و کار در ایران نا امن است و مجموعه این عوامل نشان می‌دهد اقتصاد ایران در شرایط باثبات برای این جراحی که همه ما معتقدیم باید انجام شود نیست.

طرح تحول نقشه اصلاح ساختار اقتصادی ایران است

دکتر پژوهان در ادامه جلسه به برخی بحث‌های مطرح شده پاسخ گفت و از نظرات و صحبت‌های خود دفاع کرد.

به گزارش اینلنا، وی با بیان اینکه طرح تحول اقتصادی دنباله طرح تعدیل اقتصادی نیست، تصریح کرد: من طرح تعدیل را همان بیست سال پیش رد کردم و از این بابت که طرح بنگاه‌های زودبازده متوقف شد تاسف نمی‌خورم چون این طرح نیز به بدی طرح ضربتی اشتغال بود.

وی بهبود فضای کسب و کار را از نتایج ایجاد اصلاحات ساختاری در قالب طرح تحول اقتصادی دانست و خاطر نشان ساخت: اگر به ریشه‌های سایر مشکلات اشاره شده توسط دکتر رنانی مانند فرار مغزها و غیره نگاه کنیم می‌بینیم چون منابع کمی داریم و مغزهای ما در اینجا فضای کسب درآمد کافی ندارند از ایران خارج می‌شوند و آیا برای حل این مشکل نباید زیرساخت اقتصادی ایجاد کنیم که از فرار آنان جلوگیری شود؟ و آیا نباید آنان دریافتی مطابق بهر موری داشته باشند.

این اقتصاددان تصریح کرد: اگر اقتصاد ایران را به عنوان یک بیمار در نظر بگیریم، به نظر من بیماری است که هرگز متولد نشده است و اگر بیمار است، شما می‌خواهید همه مشکلات آن را حل کنید و سپس به اتاق عمل بفرستید و به عبارتی بهتر می‌خواهید مرده‌ای را روانه اتاق عمل کنید.

وی در پاسخ به صحبت دکتر رنانی در خصوص عدم تهیه ماتریس قیمت‌ها در این طرح گفت: پیش‌بینی رقم تورم با استفاده از IO رقم تورم را پیش‌بینی کرده است و محاسبه به روش ماتریس قیمت‌ها توهین به دانش اقتصاد است.

طرح فرم های اطلاعات خانوار غلط بود

پژویان در ادامه افزود: من عضو کارگروه طرح تحول نیستم و در جلسات این کارگروه هم شرکت نکرده‌ام ولی بسته‌ای آماده کرده‌ام و به مجلس، دولت و مجمع تشخیص مصلحت نظام ارائه کرده‌ام. وی با بیان اینکه طرح تحول نقشه اصلاح ساختار اقتصادی ایران است افزود: از دکتر رنانی انتظار دارم اگر قبول دارد با شرایط فعلی، آینده اقتصاد ایران ورشکستگی است، به صورت شفاف بگوید راه حل چیست. وی در پایان گفت: من طرح را طراحی کرده‌ام و پای آن ایستاده‌ام و آماده پاسخ به همه سوالات مطروحه هستم.

این اقتصاددان حامی طرح تحول اقتصادی در پاسخ به صحبت‌های دکتر رنانی در خصوص بی‌اعتمادی مردم

در پر کردن فرم‌های اطلاعات خانوار گفت: زمانی که مرکز آمار شروع به جمع‌آوری این فرم‌ها کرد به صراحت گفتم این کار کاملاً بیهوده و هدر دادن منابع است و این یکی از ناکارآمدی‌های دولت است و ربطی به اعتماد و بی‌اعتمادی مردم ندارد.

وی افزود: جای نگرانی از این نیست که طرح آغاز شود بلکه نگران باشیم که برخی مسائل حاشیه‌ای جلوی این کار عظیم اقتصادی را بگیرد زیرا اجرای این طرح یک باید اقتصادی است و اگر دانش ما به این درد نمی‌خورد که جامعه و اقتصاد را هدایت کنیم به چه دردی می‌خورد؟

در ایران قیمت بنزین جایگزین اطلاعات مفقوده مردم شده است

دکتر رنایی در پایان جلسه به بیان برخی توضیحات پرداخت.

وی در خصوص تورم در ایران گفت: در اقتصادهای به سامان معیار مردم نرخ تورم است ولی وقتی اعتماد از شاخص‌های عمومی رخت می‌بندد مردم برای خود شاخص می‌سازند و در حال حاضر در ذهن مردم قیمت بنزین کالای معیار شده و در ایران قیمت بنزین جایگزین اطلاعات مفقوده مردم شده است و دست زدن به این کالای معیار خیلی روابط را تغییر می‌دهد.

رنایی تصریح کرد: بررسی از سال 68 تا 84 نشان می‌دهد نرخ تورم در ایران دقیقاً برابر نرخ افزایش قیمت انرژی است و این نشانگر یک رفتار روانی در جامعه ایران است البته سال 84 تاکنون قیمت بنزین ثابت مانده و به همین دلیل در این بررسی گنجانده نشده است.

این اقتصاددان با اشاره به راه حل خود برای مشکلات اقتصاد ایران گفت: در حال حاضر اقتصاد ایران در وضعیت تورم رکودی است و یک سیاست جدید رکودی را هیچ وقت در شرایط رکودی اجرا نمی‌کنند پس باید اول اقتصاد را به شرایط رونق ببریم و سپس به فکر اجرای چنین طرحی باشیم.

وی با بیان اینکه امروز اقتصاد ما در بن بست گرفتار شده است تصریح کرد: اقتصاد ما امروز در بن بست است یعنی هم در رکود و هم تیرگی روابط با نظام جهانی است و باید ابتدا تحرکی در این دو عامل ایجاد کنیم. رنایی با اشاره به دلایل رکود اقتصادی ایران گفت: امروز برای خروج از رکود به سرمایه، تثبیت فضای کسب و کار کاهش هزینه مبادله نیازمندیم.

گره اقتصاد ایران به دست مقام معظم رهبری گشودنی است

وی با اشاره به هزینه مبادله سنگین موجود در ایران گفت: هزینه مبادله هزینه‌ای است که نباید وجود داشته مثلاً مسئولی حرفی می‌زند و به یکباره ارزش بورس سقوط می‌کند که متأسفانه این هزینه در کشور ما بسیار بالاست.

این اقتصاددان ایجاد شرایط لازم را نکته‌ای اساسی برای برگشت سرمایه‌های فکری و انسانی دانست و افزود: پس از سی سال انقلاب هنوز فرمانی مبنی بر عفو عمومی صادر نشده است و به نظر من برای برگشت سرمایه‌ها باید افرادی که شاکه خصوصی ندارند ولی دچار محرومیت اجتماعی و محدودیت شده‌اند بتوانند برای سرمایه‌گذاری به کشور برگردند.

وی تصریح کرد: اقتصاد ما اکنون راه حل سیاسی و اجتماعی دارد و دچار گره‌ای شده که تنها به دست مقام معظم رهبری گشودنی است

در حاشیه مباحثه:

* این مراسم با حضور دکتر ساسان، دکتر اکبری و سایر استادان به نام دانشکده اقتصاد دانشگاه اصفهان برگزار شد.

* تالار صدر دانشگاه اصفهان از کوچکترین تالارهای این دانشگاه است که از ظرفیت مناسبی برای حضور همه علاقه‌مندان برخوردار نبود و به این دلیل برخی دانشجویان از کریپورها و پنجره‌های اطراف از این مباحثه استفاده کردند.

* این مباحثه با استقبال خوب دانشجویان دانشکده اقتصاد دانشگاه اصفهان مواجه شد.

* حضور دکتر رنایی در مباحثه با دکتر پژوهان که از استادان ایشان در زمان تحصیل بوده از نکات قابل توجه این مباحثه بود.

* حراست دانشگاه اصفهان در ادامه موج سختگیری خود از ورود برخی خبرنگاران به دانشگاه برای پوشش این مراسم جلوگیری کرد.

پایان پیام

شرکت پایا سیستم 15 کارگر را اخراج می‌کند

پایاسیستم در زمره نیرومندترین و عظیم‌ترین شرکت‌های تولید وسائل مخابراتی و کامپیوتری در ایران است. سرمایه‌دار این شرکت نیز دست به اخراج 15 کارگر زده است و همصدا با همه هم‌تایانش بحران اقتصادی و رکود بازار فروش تولیدات را دلیل این اخراج‌ها اعلام کرده است.

منبع: آژانس ایران خبر

نماینده کارفرمایان در شورای عالی کار:

پروژه تعیین حداقل مزدکارگران در سال 89 کلید خورد

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 24 آذر 88 آمده است: نماینده کارفرمایان در شورای عالی کار گفت: کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی بررسی های مربوط به تعیین حداقل مزد سال 1389 را آغاز کرده است.

منوچهر اقبالی در گفت و گو با خبرنگار ایلنا در پاسخ به این سوال که آیا تاکنون به رقم مشخص رسیده اید، گفت: هنوز به رقم مشخصی نرسیده ایم چون خیلی زود است.

وی با انتقاد از شورای عالی کار گفت: در سال جاری هیچ دعوت نامه رسمی از من برای حضور در جلسات این شورا انجام نگرفته است.

اقبالی در پاسخ به این سوال که گویا شورای عالی کار در سال جاری چند جلسه برگزار کرده است پس چرا از شما دعوت نشده است افزود: من نمی دانم از مسوولان وزارت کار و امور اجتماعی بپرسد.

پایان پیام

اخراج 15 کارگر خودروسازی کروز

شرکت خودروسازی کروز 15 کارگر را اخراج می کند. این کارگران هر یک بیش از 5 سال سابقه کار کردن و استثمار شدن در این شرکت دارند. سرمایه دار کروز گفته است که دلیل اخراج کارگران بحران اقتصادی، کسادی بازار فروش و کاهش تقاضا است. کارگران اخراجی هیچ درآمدی برای امرار معاش ندارند. سرمایه دار در قبال هر یک سال کار فقط یک ماه حق سنوات برای آنان قبول کرده است، مبلغ بسیار ناچیزی که هیچ مشکلی از معیشت کارگران را حل نمی کند.

منبع: آژانس ایران خبر

24 آذر 88

تظاهرات اعتراضی کارگران کنف گیلان و کنف کار

به گزارش خبرگزاری فارس در تاریخ 24 آذر 88 آمده است: در باره وضعیت کار و زندگی و مبارزه کارگران کارخانه های کنف استان گیلان قبلاً گزارش های نسبتاً مشروحی توسط فعالان ضدسرمایه داری این استان تهیه شده و در همین سایت و خبرنامه اینترنتی آن انتشار یافته است. 5 سال از تاریخ سرگردانی، آوارگی و گرسنگی مرگبار توده های کارگر این صنایع می گذرد و در طول این 5 سال هر روز وضع کارگران از روز پیش بدتر و دردناک تر و کشنده تر شده است. شمار زیادی از آنان در همه این مدت بیکار مانده اند و به رغم تلاش بسیار برای یافتن کار در هیچ کجا موفق به یافتن هیچ کاری نشده اند. گزارش ها حاکی است که در این 5 سال، حداقل سه تن از کارگران سرگردان و گرسنه و بیکار زیر فشار درد و رنج و مصائب غیرقابل تحمل دامنگیر خانواده خویش دست به خودکشی زده و مرگ را به عنوان تنها راه نجات از این وضعیت انتخاب کرده اند. این وضع ادامه دارد و کارگران نیز همچنان به اعتراض خویش ادامه می دهند، شکلی از اعتراض و مبارزه که بی نتیجه بودن خود را سال ها است در سراسر این مملکت و در تمامی مراکز کار و تولید به نمایش نهاده است. امروز هر کارگری مثل روز روشن می داند که صرف تشکیل اجتماع و تحصن و سر دادن فریاد در مقابل کاخ های سر به فلک کشیده قدرت و زور و زورگویی نظام کارگرکش سرمایه داری ره به هیچ کجا نمی برد. طبقه سرمایه دار و دولت سرمایه داری ایران قدرت دارند و این قدرت را با دنیایی از درندگی و خونریزی به کارگران تحمیل می کنند. سرمایه داران و دولت سرمایه همه قدرت خویش را از سرمایه دارند، سرمایه ای که ریال به ریال آن محصول کار و استثمار توده های کارگر است. در مقابل طبقه سرمایه دار و دولتش، طبقه کارگر هم از قدرتی عظیم، لایزال، دگرگون کننده و تاریخ ساز برخوردار است اما به کارگیری این قدرت، نیازمند آگاهی، اتحاد، اراده، سازمانیابی، افق روشن پیکار و عزم محکم برای تغییر وضعیت موجود است. اگر کارگران نمی خواهند محکوم همیشگی گرسنگی و فقر و مرگ در درون جهنم گند و خون استثمار و ستم و بربریت سرمایه داری باشند باید این قدرت را به کار گیرند و راه اعمال آن را بیاموزند. این قدرت در داد و فریادهای التماس آمیز 100 تا و 200 تا کارگر در این یا آن شرکت نیست. این قدرت در اتحاد هر چه محکم تر توده های طبقه کارگر، سازمانیابی شورایی و ضدسرمایه داری و هر چه سراسری تر کارگران، افزایشن پرچم مطالبات پایه ای ضدسرمایه داری در پیشاپیش این پیکار، پیش کشیدن افق رهایی از شر استثمار و حاکمیت سرمایه و برپایی جهانی نو بر ویرانه های نظم موجود است. انجام این کارها سخت است اما سخت تر از آن تحمل وضعیتی است که سرمایه داری بر ما تحمیل کرده است و تحمیل می کند و در آینده باز هم بیشتر تحمیل خواهد کرد. کارگران هر دو کارخانه کنف کار و کنف گیلان در تمامی 5 سال اخیر بی وقفه مبارزه و اعتراض کرده اند. در همین روز 23 آذر هم یک بار دیگر تظاهرات اعتراضی خود را تکرار کردند. اما آنان همچون همه بخش های دیگر توده های طبقه خویش هنوز واقعیت مبارزه طبقاتی و دستیابی به ساز و کار و سلاح مبارزه طبقاتی علیه سرمایه را به جریان جاری زندگی و اعتراض خود تبدیل نکرده اند. تا زمانی که چنین است وضع زندگی آنان نیز به همین منوال است که می بینیم.

احضار یک فعال کارگری به اداره اطلاعات اشنویه

صمد احمد پورفعال کارگری و عضو کمیته هماهنگی روز دو شنبه مورخ 24/9/88 به اداره اطلاعات اشنویه فراخوانده شد و پس از یک ساعت بازجویی او را آزاد کردند.

لازم به ذکر است که صمد احمد پور یکی از دستگیر شدگان اعضای کمیته هماهنگی در تاریخ 28/1/88 می باشد که در منزل سید غالب حسینی در شهر سنندج به همراه سایر اعضای کمیته دستگیر شد و به مدت چندین ساعت مورد بازجویی قرار گرفت.

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری
24/9/1388

استاندار تهران در گفتگو با ایلنا:

واحدهای صنعتی از توقف تولید و عدم پرداخت حقوق کارگران رنج می‌برند

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 25 آذر 88 آمده است استاندار تهران در خصوص فعالیت اخیر کمیسیون کارگری شورای تامین استان تهران گفت: این شورا یکی فعالترین زیر مجموعه‌های استانداری تهران است.

مرتضی تمدن در گفت‌وگو با ایلنا، گفت: با توجه به تاثیر پیامدهای بحران اقتصادی دنیا به صنایع ایران رویکرد کمیسیون کارگری استانداری تهران بیشتر در جهت ساماندهی واحدهای تولیدی و غیر امنیتی بوده است.

وی یادآور شد: در حال حاضر واحدهای تولیدی با مشکلاتی جدی کمبود نقدینگی و سرمایه در گردش و به تبع آن عدم پرداخت حقوق کارگران و یا توقف تولید مواجه هستند. تمدن افزود: هر چند رویکرد کمیسیون کارگری استانداری، تامین امنیت تولید و مواظبت آن از حواشی است که می‌تواند در روند تولید یا امنیت آن اختلال کند اما مشکلات فعلی واحدهای تولید به مسایل اقتصادی مربوط می‌شود که باید با دید غیر امنیتی به آنها نگریست. استاندار تهران ابراز امیدواری کرد که با توجه به اقدامات دولت مبنی بر تامین منابع مالی بنگاه‌های تولیدی از طریق صندوق ذخیره ارزی از سرگیری پرداخت تسهیلات بانکی و استمهلال و تقسیم بدهی‌های معوقه مشکل واحدهای بحران زده مرتفع شود.

تمدن مدعی شد که در نتیجه تمهیدات صورت گرفته مشکل واحدهای تولیدی حل خواهد شد و روند رو به کاهش را طی می‌کند.

پایان پیام

رتبه های محیط زیستی ایران؛ از نظر تخریب جنگل جزء شش کشور اول دنیا، در بیابان زایی دارای رتبه نخست

به نوشته اعتماد در تاریخ 25 آذر 88 از قول: میترا البرزی منش*

اخباری که از سراسر دنیا دریافت می شود، نشان می دهد جهانیان اگرچه با تاخیر ولی در حال دستیابی به نظراتی واقع بینانه در مورد اثرات تخریب محیط زیست بر کره زمین و حیات موجود در آن هستند. در حالی که سران کشور ها در کینهاگ برای هزینه های مبارزه با گرمایش زمین در حال چانه زنی هستند، طرفداران محیط زیست در بیرون این اجلاس تجمع کرده و آنها را به اقداماتی جدی تر فرا می خوانند. نظرسنجی اخیر که شامل کشورهای پرجمعیت دنیا از جمله چین و هند می شود، نشان می دهد بیشتر مردم تغییرات اقلیمی را معضلی بسیار جدی می دانند و می خواهند دولت ها برای رفع آن چاره یی بیندیشند. مطالعات تازه درباره تغییرات جوی صورت گرفته، نشان می دهد این احتمال در حال افزایش است که فاجعه چهار درجه سانتیگراد گرم تر شدن هوای کره زمین در دوره نسل کنونی اتفاق افتد. این اخبار در عین حال که نشان دهنده وخامت شرایط محیط زیست کره زمین است، نشانه هایی از امید نسبت به درک ضرورت حفاظت از محیط زیست در سطح جهان را به نمایش می گذارد.

جایگاه ما در این میانه چگونه است

هر روز اخباری تکان دهنده تر از روند تخریب محیط زیست در کشور منتشر می شود.

عنوان های زیر فقط بخش کوچکی از اخباری است که در ماه های اخیر در رسانه ها منتشر شده است؛

- نیمی از دریاچه ارومیه در حال محو شدن است.

- گذر جاده با عرض 60/11 متر از پارک ملی گلستان، اولین و قدیمی ترین پارک ملی ایران

- تخریب 25 هزار اصله درخت جنگل های زاگرسی دنا در اثر عبور خط لوله گاز از مسیر جدید در عوض عبور از مسیر تخریب شده قبلی

- جنگل ابر استان سمنان که دارای درختان سرخداری با قدمتی چهار هزار ساله است اخیراً برای ساخت یک راه به طول 17 کیلومتر و عرض 11 متر مورد تخریب قرار گرفته است. در حالی که درگیری بین مسوولان برای احداث یا عدم احداث این جاده ادامه دارد، روز پنجشنبه 28 آبان ماه در وضعیت آب و هوایی سرد و بارانی 11 هکتار از درختان جنگل «ابر» در آتش سوخت.

- آتش سوزی در 15 هکتار از جنگل های گلستان

- ارزش اکولوژیک جنگل ها و مراتع ایران سالانه 100 هزار میلیارد ریال برآورد شد.

- آتش سوزی در جنگل های فرامان کرمانشاه

- خطوط نفت طبیعت لرستان را شخم زد

- تخریب جنگل های بلوط عامل اصلی نابودی سنجاب ایرانی

- زاینده رود خشک شد.

- دبی رودخانه کارون در اهواز از میانگین سالانه 734 متر مکعب در ثانیه به حدود 100 متر مکعب در ثانیه تنزل یافته است. این در حالی است که 27 سد روی این رودخانه در دست مطالعه ساخت یا بهره برداری است.

- آورد رودخانه های منتهی به سد سفیدرود در سال 73، هفت میلیارد، در سال 80، 1/5 میلیارد و در سال 87 به یک میلیارد متر مکعب رسیده است. این در حالی است که شش سد در بالادست احداث و 12 سد دیگر در دست ساخت است.

- قطع 400 اصله درخت پارک تهلیجان در شهرکرد

- هامون از نفس افتاد.

- تصادف یک قلاده پلنگ ماده یک ساله در پارک ملی گلستان

- احداث راه در مناطق کوهستانی بی مانند مانند مسیر فله دماوند که اثر طبیعی ملی اعلام شده است.

- نابودی 60 هزار اصله درخت بلوط در جنگل چغاسیز برای احداث کمربندی در ایلام

- احداث میانگذر به جای کنارگذر از وسط تالاب انزلی

- قطع درختان کهنسال به بهانه مبارزه با خرافات در گیلان

- رتبه های محیط زیستی ایران؛ از نظر تخریب جنگل جزء شش کشور اول دنیا، در بیابان زایی و تاثیر عامل انسانی در بیابان زایی دارای رتبه نخست، از نظر فرسایش خاک دومین کشور دنیا، از نظر نابودی حیات وحش مقام اول در دنیا، از نظر شاخص های پایداری محیط زیست رتبه 132 در میان 146 کشور جهان، ایران هفتمین کشور سیل خیز جهان

- سطح آگاهی مدیران و مسوولان نسبت به اهمیت مقوله حفاظت از محیط زیست را در برخی سخنان آنها می توان مشاهده کرد.

- یکی از وزیران سابق راه به رئیس وقت سازمان محیط زیست گفته بوده است بگذارید ما این چهار حیوان را بخوریم تا به خاطر این چهار حیوان نگوئید اینجا جاده نکشید. متولیان احداث پالایشگاه بهشهر عنوان کرده اند «با این همه شعارها آیا درست است که بازپچه یک پرنده یا قورباغه شویم؟»

آیا این اخبار تکان دهنده نیستند

تعدد اقدام های نسنجیده و تخریبی به حدی است که توان مقابله را از طرفداران محیط زیست گرفته است. مسوولان بدون رعایت قوانین موجود، از جمله قوانین مناطق تحت مدیریت، قانون ضرورت ارزیابی اثرات زیست محیطی، قانون گونه های قطع ممنوع و حفاظت شده، قانون ذخیره گاه ها و بدون توجه به استانداردهای توسعه پایدار به سرعت و بدون مطالعات ضروری تصمیم می گیرند و اجرا می کنند. حتی نظرات سایر سازمان های دولتی ذی نفع نیز مورد توجه قرار نمی گیرد. اگر مسوولان و نمایندگان مجلس خود به قوانین موجود بی توجه باشند، آیا می توان انتظار داشت در این کشور سنگی بر سنگ محیط زیست باقی بماند؟ در برنامه توسعه چهارم ضرورت ارائه طرح های عمرانی بر اساس مطالعات آمایش سرزمین مورد تاکید قرار گرفته بود. مطالعات آمایش، بیان کننده این است که کدام بخش از سرزمین برای چه نوع کاربری یا برنامه توسعه یی مناسب است. در شرایط کنونی برنامه ریزی ها به جای اینکه بر اساس آمایش سرزمین صورت بگیرد، بر اساس نظرات افراد و با توجه های غیرعلمی صورت می گیرد. حفظ محیط زیست به عنوان یک ثروت ملی و جهانی، جلوگیری از تخریب آن و سرمایه گذاری جدی برای بازسازی آنچه تاکنون نابود شده است، یک تعهد ملی و یک وظیفه بین المللی است. این اراده جهانی است که کنفرانس کپنهاگ به خاطر آن برپا شده است. تقویت بیشتر سازمان حفاظت محیط زیست و به کارگیری گسترده متخصصان باتجربه و دلسوز، پابندی مسوولان به اجرای قوانین و قبول مشارکت نهاد های غیردولتی محیط زیستی، شاه کلیدهای مفقوده برای حرکت در این راستا است.

کارشناس ارشد محیط زیست

بیکاری 30 درصد رشد کرده است و فقر به اقتصاد ایران سرک می کشد

به نوشته ایلنا در 25 آذر 88 آمده است: بنگاه های فراوانی از کمبود نقدینگی رنج می برند. کارگران دسته دسته اخراج می شوند و برخی از مسوولان این وضع را طبیعی می انگارند. تورم هم چنان دو رقمی باقی مانده است و گرانی به هر بهانه، حال ایام رمضان باشد یا اوقات بازگشت حجاج از مکه، خود را بر اجناس تحمیل می کند. نقدینگی هم چنان بالا می رود و طرح های دولت از بنگاه های زودبازده تا شهرک های صنعتی، مالیات بر ارزش افزوده و حتی مسکن مهر در گرداب ناکامی ها گرفتار می شوند تا به نظر بیاید که راهحلی برای اقتصاد ایران متصور نیست.

نمایندگان مجلس یکی پس از دیگری از اجرا نشدن مصوبات سفرهای استانی سخن می گویند. بیکاری مطابق آمارهای رسمی بالا می رود. رکود بر صنعت، مسکن، بازرگانی و کشاورزی ایران چنبره زده است و در همین حال، آمار صادرات و جذب سرمایه های داخلی و خارجی کاهش را مز مزه می کند. کاهش دلارهای نفتی حتی واردات ایران را هم کاهش داده تا دیگر نتوان به لطف واردات و به بهای بیکاری کارگران، تورم را مهار زد. این چنین است که گمانه زنی ها درباره اینکه اقتصاد ایران از دایره برنامه ریزی خارج شده یا به تعبیری از ریل خارج شده است، هر آن تقویت شود.

دولت فعال مایشاء اقتصادی کشور است. بیش از 80 درصد تولید ناخالص داخلی کشور به دولت تعلق دارد. شعارهای احمدی نژاد در انتخابات 84 که بر محور کوچک کردن دولت و اجرای سیاست های عدالتخواهانه دور می زد، در واقعیت راه نبرد و ماحصل مردم از نفتی که قرار بود بر سر سفره هایشان حاضر شود، به بوی تند گرانی های خلاصه شد که به گفته مسوولان اجرایی، محصول افزایش قیمت نفت بود. این چنین است که امیدهای مردمی برای یافتن راهکار و راهبردهایی برای بیرون کردن اقتصاد ایران از وضعیت فعلی، هر روز کم رنگتر می شود تا به تدریج امر برای همه مشتبه شود که اقتصاد کنونی ما برنامه پذیر نیست.

فقیرتر شدن مردم نیز چیزی نیست که امروز بتوان با ارائه آمار و ارقام آن را انکار کرد، این واقعیت در کلام دکتر پژوهان که از نزدیکان دولت دهم و اعضای شورای رقابت این دولت محسوب می شود نیز به عریان ترین وجه نمود دارد. وی در این باره می گوید: خطر تبدیل شدن به وضعی شبیه کشورهای آفریقایی که برای غذای خود به دنبال کامیون های سازمان ملل می دوند، بیخ گوش ماست و باید به فکر اصلاح این اقتصاد بیمار باشیم. آمار بیکاری نیز دیگر حتی با نازل کردن شاخص ها نیز قابل کتمان نیست. در حال حاضر و مطابق یک

گزارش رسمی و با همان شاخص بسیار نازل اشتغال به معنی يك ساعت کار در هفته، نرخ بیکاری که در بهار 87 معادل 6/9 درصد بود، در بهار 88 به 5/12 افزایش یافت که به معنای افزایش 30 درصدی بیکاری در سال 88 نسبت به سال 87 است. البته اگر آمار اعلامی وزیر تعاون مبنی بر وجود 4 میلیون بیکار در کشور را بپذیریم، نرخ بیکاری به 6/17 درصد می‌رسد و اگر آمار خود وزیر کار در مراسم اخذ رای اعتماد در مجلس را ملاک قرار دهیم، در طول 4 سال گذشته اگر جویندگان کار موفق به اشتغال را در يك کفه ترازو و اخراج‌شدگان از محیط‌های کاری را در کفه دیگر قرار دهیم، کفه اخراجی‌ها و تعدیل‌شدگان حدود 300 هزار نفر سنگین‌تر خواهد بود.

البته دولت دهم که ادامه دهنده راه دولت نهم به حساب می‌آید، راهکار حل تمامی این مشکلات را اجرای طرح تحول اقتصادی یا همان هدفمند کردن یارانه‌ها می‌داند، اما کارشناسان اعتقاد دارند که حتی این طرح که از آن به عنوان جراحی بزرگ اقتصاد هم یاد می‌شود، نمی‌تواند درمانی برای اقتصاد بیمار ایران باشد چرا که اقتصاد ایران برنامه‌پذیر نیست.

دکتر محسن رنایی، عضو هیات علمی دانشگاه اصفهان درباره علل برنامه‌پذیر نبودن اقتصاد ایران می‌گوید: در ایران امروز، بی‌ثباتی‌ها و عدم اطمینان‌ها در حوزه اقتصاد، سیاست و جامعه؛ یعنی هم در رفتار مقامات سیاسی، هم در رفتار سیاستگذاران اقتصادی و هم در حوزه رفتار عمومی مردم، بسیار متغیر، رادیکال، سریع، گسترده و پی‌درپی است. در شرایطی که نااطمینانی‌ها خارج از حدود معقول، پذیرفته و قابل تحمل باشد، اصولاً بازیگران عاقل وارد بازی نمی‌شوند. بسیاری از کارگزاران اقتصادی در شرایط امروز ایران ترجیح می‌دهند وارد بازی‌های اقتصادی بزرگ، زمان‌بر و سرمایه‌بر نشوند. شاید به همین علت است که از 8/2 میلیون کارگاه شناسایی شده در کشور، 2/92 درصد آنها بسیار کوچک مقیاس (دارای یک تا 5 نفر شاغل) و تنها یک درصد آنها دارای بیش از 50 نفر شاغل بوده‌اند. کارآفرینی (به مفهوم مدیریت نوآور و خطرپذیری که با معرفی محصول جدید، یا ابداع روش‌های جدید تولید و مدیریت، یا ابداع فناوری تازه، فرصت‌های جدید اقتصادی می‌آفریند)، در صنایع کلاسیک قرن بیستم، عمدتاً در بنگاه‌های نسبتاً بزرگ مقیاس امکان‌پذیر بوده است. با وضعیتی که اقتصاد ایران از نظر مقیاس بنگاه‌های اقتصادی دارد، طبیعی است که انتظار پدیداری انبوهی از کارآفرینان- که برای رشد خودانگیزخته اقتصادی ضروری هستند- انتظاری بهبوده است. به نظر می‌رسد فقدان ترکیب قابل قبولی از بنگاه‌های بزرگ، متوسط و کوچک مقیاس در اقتصاد ایران، ناشی از بی‌ثباتی‌های گسترده سیاسی و اقتصادی که موجب نااطمینانی شدید در اقتصاد ایران شده، است. اگر اقتصاد ایران شرایط لازم برای تولید کارآفرین را ندارد، قاعدتاً نمی‌توان آن را در چارچوب علم اقتصاد مرسوم نیز تحلیل کرد، چراکه تحلیل‌های علم اقتصاد مرسوم، حول سازوکار رقابت، رشد و مدل‌های تعادلی، با فرض حضور عنصر «مدیریت کارآفرین» است.

وی در ادامه می‌گوید: علم اقتصاد مرسوم (به‌ویژه در حوزه اقتصاد کلان و زمانی که به مسائل سیاست‌گذاری توسط دولت می‌پردازد) درباره اقتصادهایی گفت‌وگو می‌کند که در آنها همه یا دست کم نزدیک به همه واحدهای اقتصادی، قواعد امره و ناظر بر فعالیت‌های اقتصادی، به ویژه استانداردها را می‌پذیرند و رعایت می‌کنند و دولت نیز به عنوان داور و ناظر اجتماعی نه تنها به تعریف دقیق این قواعد می‌پردازد بلکه بر اجرای دقیق آنها نیز به طور کارآمد نظارت دارد. چنین وضعیتی مستلزم آن است که کل فعالیت‌ها یا واحدهای اقتصادی به‌ویژه در بخش‌هایی که بر سایر فعالیت‌ها اثر محرکه دارند- به‌صورت قانونی و رسمی فعالیت کنند. به عبارت دیگر فعالیت‌های اقتصادی واحدهای خصوصی به صورت رسمی و در بخش رسمی باشد. مطالعات اخیر حاکی از این است که نزدیک به 70 درصد شاغلان در بخش کشاورزی، بیش از 35 درصد شاغلان در بخش صنعت، بیش از 45 درصد شاغلان در بخش ساختمان و بیش از 15 درصد شاغلان در بخش خدمات در ایران، در بخش غیررسمی فعالیت می‌کنند. به عبارت دیگر در اقتصاد ایران بخش بزرگی از فعالیت‌های اقتصادی، خارج از حوزه نظارت و سیاست‌گذاری دولت عمل می‌کند. این وضعیت در سال‌های اخیر نیز رو به تشدید بوده است و احتمالاً با ورود موج شدید متقاضیان کار در سال‌های آینده تشدید می‌شود. البته در همه اقتصادها کم و بیش فعالیت‌های غیررسمی وجود دارد، اما در مورد اقتصاد ایران، این فعالیت‌ها نه تنها گسترده شده بلکه رو به افزایش هستند و وقتی در کنار ناکارآمدی جدی نظام اداری و به ویژه فقدان ساز و کارهای اصلاح سیستمی قرار می‌گیرد، می‌تواند اقتصاد ایران را به عرصه فعالیت‌های بی‌مهاری، بی‌ضابطه و خارج از استاندارد تبدیل کند. حاصل چنین وضعیتی در بلندمدت، ناتوانی از کسب، ذخیره، نگهداری و ارتقای هر نوع سرمایه انسانی و اقتصادی است. علم اقتصاد مرسوم برای تبیین چنین اقتصادی تدوین نشده است و کاربرد سیاست‌های آن در چنین اقتصادی جز تحمیل هزینه به اقتصاد نخواهد بود.

رنایی در توضیح راهکار خروج از این وضع می‌گوید: کلید برون‌شد اقتصاد ایران از عدم تعادل‌های پی‌درپی و از «مدارهای توسعه نیافتگی»، تنها و تنها در دست سیاستمداران است. اقتصاد امروز ایران حاصل دوران بلندی از سیاست‌ورزی غلط است. بدون بازگشت فرآیندهای سیاسی به سوی روندهای متعادل، قابل پیش‌بینی،

کم هزینه و هماهنگ با نظام اقتصادی و فناوری امروز دنیا، نسخه‌پیچی‌های سیاسی برای اقتصاد ایران، جز تحمیل هزینه دستاوردی نخواهد داشت.

وی می‌افزاید: در شرایط امروز ایران، ما در دوره «امتناع برنامه» به سر می‌بریم، یعنی دوره‌ای که اقتصاد «برنامه‌پذیر» نیست. بنابراین همه تحلیل‌های نظری، توصیه‌های سیاستی و برنامه‌های اجرایی باید معطوف به «سال صفر برنامه‌ریزی» شود. تئوری‌های علم اقتصاد مرسوم، برای شرایط پس از سال صفر تدوین شده‌اند. کاربرد آنها برای تحلیل شرایط پیش از سال صفر، خطای نظری و اجرای توصیه‌های آنها در این شرایط، خطای مدیریتی خواهد بود. منظور از سال صفر برنامه‌ریزی نیز وضعیت یا مرحله‌ای است که در آن، الزامات، شرایط لازم و حداقل اقتضانات ضروری برای اقدام به برنامه‌ریزی یا سیاست‌گذاری - که نتایج آن با درصد قابل قبولی از خطا قابل پیش‌بینی باشد - فراهم است.

سازمان هدفمندی یارانه‌ها» به تایید کمیسیون ویژه مجلس رسید کامیابی دولت در چالش یارانه‌ها

دنیای اقتصاد در تاریخ 26 آذر 88 نوشت: - به دنبال مخالفت شدید دولت با مصوبه مجلس برای یارانه‌ها، کمیسیون ویژه مجلس برای طرح تحول اقتصادی به تاسیس سازمان دولتی هدفمندسازی یارانه‌ها رای مثبت داد و نظر دولت را تأمین کرد، محمدحسین فرهنگي، عضو کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی مجلس این خبر را اعلام کرد و افزود: این مصوبه جایگزین ماده 15 لایحه یارانه‌ها خواهد شد. ماده 15 لایحه یارانه‌ها به چگونگی در اختیار گرفتن درآمد ناشی از آزادسازی قیمت‌ها مربوط می‌شد که مورد اعتراض دولت بود و محمود احمدی‌نژاد گفته بود اگر این ماده اصلاح نشود، دولت لایحه یارانه‌ها را اجرایی نمی‌داند و استرداد آن را خواستار خواهد شد. در پی این چالش، با ابهامی که شورای نگهبان به این ماده گرفت، لایحه را به مجلس بازگرداند و کمیسیون ویژه مجلس هم خواسته دولت را تأمین کرد. البته مصوبه کمیسیون ویژه باید در جلسه علنی مجلس هم تصویب شود.

کمیسیون ویژه مجلس نظر دولت را تأمین کرد

تصویب تشکیل سازمان دولتی هدفمندی یارانه‌ها

کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی مجلس در جلسه عصر چهارشنبه خود تشکیل سازمان هدفمند کردن یارانه‌ها را جایگزین ماده 15 لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها کرد تا علاوه بر رفع ابهام مورد نظر شورای نگهبان، نظر دولت در مورد این لایحه تأمین شود. محمد حسین فرهنگي در گفت‌وگو با خبرگزاری مهر، با اعلام این خبر گفت: کلیات ماده‌ای به جای ماده 15 تصویب شد که متن پیشنهادی آن، همان متن مورد توافق کارگروه مشترک دولت و کمیسیون ویژه بود. وی افزود: بر اساس این تصمیم، به دولت اجازه داده می‌شود که سازمانی را به منظور هدفمند کردن یارانه‌ها تشکیل دهد.

این عضو کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی با بیان اینکه هنوز درباره جزئیات این تغییر تصمیم‌گیری نشده است، خبر داد که تصمیم‌گیری در این خصوص به جلسه آتی کمیسیون ویژه طرح تحول اقتصادی موکول شده است.

این تصمیم در حالی اتخاذ شده است که وزیر امور اقتصادی و دارایی نیز صبح دیروز اعلام کرده بود که بر روی ماده 12 و 15 لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها (همان مواد 13 و 16 سابق) توافق کامل شده است و دولت و مجلس بر روی ایجاد سازمان هدفمند کردن یارانه در قالب یک شرکت دولتی برای تزریق منابع مالی حاصل از هدفمند شدن یارانه‌ها توافق حاصل کرده‌اند.

«ایرج ندیمی» مشاور معاون پارلمانی و امور مجلس رییس‌جمهور هم که در جلسه کمیسیون ویژه مجلس حضور داشت، در گفت‌وگو با «ایسنا» با اشاره به جلسه این کمیسیون افزود: در این جلسه، کلیات يك پیشنهاد که در واقع برخی اعضای کمیسیون مطرح کرده بودند، به تصویب رسید. وی گفت: در این پیشنهاد اعلام شده دولت ظرف يك ماه، سازمانی با ماهیت شرکت دولتی به نام سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها ایجاد کند؛ البته با همین منابع، امکانات، اعتبارات و نیروی انسانی موجود.

مشاور معاون پارلمانی و امور مجلس رییس‌جمهور گفت: از طرف دیگر دولت هم مجاز شده همه دریافت‌های حاصل از طرح هدفمند کردن یارانه‌ها را به این صندوق واریز و مستمرا نیز از همان‌جا برداشت کند. ندیمی ادامه داد: اساس‌نامه این سازمان را وزارت اقتصاد تدوین می‌کند و دیوان محاسبات نیز هر ساله گزارش‌های مربوط به این دیوان را دریافت و نظارت می‌کند.

وی گفت: در این جلسه کلیات این پیشنهاد تصویب شد، همچنین کمیسیون ویژه در جلسه آتی خود در مورد جزئیات آن نیز بحث و بررسی می‌کند.

تاکید دولت بر تشکیل سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها

معاون پارلمانی احمدی‌نژاد در این باره گفت: دولت همچنان بر تشکیل سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها تأکید دارد.

حجت الاسلام و المسلمین میرتاج‌الدینی در گفت‌وگو با (ایسنا) با اشاره به جلسه کمیسیون ویژه مجلس شورای اسلامی درباره لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها با حضور نمایندگان شورای نگهبان و دولت اظهار کرد: در این جلسه از سه اشکال و ابهامی که شورای نگهبان وارد کرده بود، دو اشکال آن رفع شد، اما اشکال سوم که در واقع اشکال اصلی است، همچنان باقی است و قرار شد در جلسات بعدی این مسأله مورد بحث و بررسی قرار بگیرد.

وی ادامه داد: بحث اصلی اختلافات بین ماده 12 و 15 این لایحه است و این در واقع نقطه مورد بحث دولت و مجلس است. وی افزود: البته کمیسیون ویژه مجلس و دولت در این ارتباط به پیش‌نویس مشترکی رسیده بودند، ولی چون مجال طرح و تصویب در کمیسیون ویژه پیدا نکرد، از سوی مجلس به شورای نگهبان فرستاده شد و با توجه به بازگشت لایحه از شورای نگهبان به مجلس، این فرصت خوبی است که توافقی بین دولت و مجلس و شورای نگهبان در این زمینه ایجاد شود. وی خاطر نشان کرد: در حال حاضر دست مجلس برای انجام اصلاحات باز است تا به نحوی این ایرادات را برطرف کنند که نظر دولت هم تأمین شود و دولت بتواند این لایحه را به نحو احسن اجرا کند. وی با بیان این‌که «برخی از اعضای کمیسیون ویژه با پیش‌نویس مشترک موافق بودند و اگر این پیش‌نویس در کمیسیون ویژه مورد تصویب قرار بگیرد در صحن نیز مورد تصویب قرار خواهد گرفت» اظهار کرد: اکنون بحث در مورد این لایحه به موضوع سه جانبه بین دولت و مجلس و شورای نگهبان تبدیل شده و اگر نواقصی که شورای نگهبان گرفته برطرف نشود، شورای نگهبان این لایحه را به مجمع ارسال می‌کند و این باعث طولانی شدن روند لایحه خواهد بود.

وی با بیان این‌که «دکتر علی لاریجانی ریاست محترم مجلس شورای اسلامی تأکید کردند که موفقیت در اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها در گرو تفاهم و توافق همه ارکان نظام به خصوص دولت و مجلس است» گفت: تاکنون در بررسی لایحه این نقطه نظر مورد توجه بوده و امیدواریم در نقطه پایانی نیز این مسأله مورد عنایت قرار بگیرد و دولت بتواند با اختیارات مناسب این لایحه را اجرا و انتظاراتی که در جامعه ایجاد شده است را تأمین کند.

میرتاج‌الدینی با اشاره به این‌که «لایحه برنامه پنجم توسعه نیز آماده است»، خاطر نشان کرد: اگر تکلیف لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها این هفته مشخص می‌شد ما نیز لایحه برنامه پنجم توسعه را در هفته آینده به مجلس ارائه می‌کردیم.

وی ادامه داد: نمی‌خواهم بگویم که برنامه پنجم توسعه در گرو لایحه هدفمند کردن یارانه‌هاست، ولی باید توجه داشت که تعیین تکلیف این لایحه روی برنامه پنجم تأثیرگذار است.

بعد از 6 ماه عدم دریافت حقوق صورت گرفت:

تجمع اعتراض آمیز کارگران شرکت آونگان اراک در مقابل فرمانداری

ایلنا: به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 26 آذر 88 آمده است: کارگران شرکت آونگان در ششمین ماه از عدم پرداخت حقوق و مطالبات معوقه از سوی مدیریت شرکت، برای چهارمین بار در ماه جاری اعتراض خود را به گوش مسئولان استان رساندند.

به گزارش خبرنگار ایلنا، کارگران این شرکت از صبح روز 23 آذرماه برای چهارمین بار در ماه جاری با تجمع در مقابل در ورودی شرکت و سپس اجتماع در مقابل فرمانداری اراک خواهان دریافت مطالبات معوقه، عیدی و پاداش سال گذشته و 6 ماه حقوق عقب مانده سال جاری از سوی مسئولان و مدیریت جدید شرکت شدند.

به گزارش خبرنگار ایلنا، آصفی فرماندار اراک با حضور در جمع کارگران در نمازخانه فرمانداری تحویل کارخانه به مدیریت جدید را بدون برنامه‌ریزی عنوان کرد و گفت: آونگان از جمله شرکت‌های صنعتی با سوددهی بالا در استان است چرا باید به وضعیتی برسد که بازنشستگان شرکت برای گرفتن سنوات خود اموال شرکت را مصادره کرده و یا کارگران برای مطالبات 5 ماهه خود در خیابان تحصن کنند. فرماندار اراک گفت: این آقایان صلاحیت و لیاقت چرخاندن این کارخانه را ندارند و سرمایه استان را در جای دیگر هزینه می‌کنند.

وی با اشاره به اظهارات جعفری مدیر شرکت افزود: ایشان در فرمانداری گفته که من با 60 میلیارد بدهی دیگر قادر به چرخاندن کارخانه نیستم.

وی متعهد شد که به اتفاق نمایندگان از کارگران شورای اسلامی کارخانه و تنی چند مسئولین شرکت تا چهارشنبه 25 آذرماه به دفتر وزارت در تهران مراجعه و تکلیف کلی کارخانه را مشخص سازد. سهام شرکت آونگان پس از بحث خصوصی‌سازی و اجرای اصل 44 توسط مجتبی جعفری خریداری شد اما به

دلیل سو مدیریت و ناتوانی در پرداخت مطالبات معوقه و حقوق کارگران، سال گذشته این شرکت با رأی مدیران ارشد استان در استانداری و فرمانداری مدیریت شرکت به غلام عباس جعفری (پدرمالک قبلی) واگذار شد اما تغییر مدیریت نیز در حل مشکلات و بحران کارگری تأثیری نگذاشت و کارگران قراردادی و رسمی این شرکت برای ششمین ماه متوالی هنوز حتی حقوق خود را دریافت نکرده‌اند. این کارگران هفته گذشته نیز دست به اعتصاب غذا زدند.

دبیر اجرایی خانه کارگر استان قزوین:

از اظهارات رئیس کانون شوراهای اسلامی کار قزوین متاسفم

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 26 آذر 88 آمده است: عید علی کریمی، دبیر اجرایی خانه کارگر استان قزوین از اظهارات محمداحمدی، رئیس کانون شوراهای اسلامی کار استان قزوین در خصوص اصلاح قانون کار و طرح هدفمندکردن یارانه‌ها که در جلسه مشترک با نماینده بونین زهرا در مجلس شورای اسلامی بیان شده بود انتقاد کرد.

وی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزود: از اظهارات احمدی متاسفم، وی به جان اینکه از منافع کارگران حمایت کند بدون این که از جزییات طرح هدفمند کردن یارانه‌ها و اصلاح قانون کار مطلع باشد از آن حمایت می‌کند.

او با بیان اینکه رئیس کانون شوراهای اسلامی کار استان قزوین که عنوان نمایندگی کارگران را در شورای عالی تأمین اجتماعی را هم یدک می‌کشد، تصریح کرد: از آقای احمدی می‌پرسم کارگران با درآمد 300 و 400 هزار تومانی و قراردادهای موقت کار آیا می‌توانند حتی شکم خود را سیر کنند و آیا طرح هدفمند کردن یارانه‌ها باعث متلاشی شدن خانواده‌های کارگری نمی‌شود.

کریمی گفت: هدفمند کردن یارانه‌ها همان آزدسازی قیمت هاست بنابراین شاید کارگران عادی این موضوع را ندانند اما آیا رئیس کانون شوراهای اسلامی کار استان قزوین هم این موضوع را نمی‌داند.

پایان پیام

بانک‌های ایران و خطر ورشکستگی

رادیو صدای آلمان در تاریخ 26 آذر 88 گزارش می‌دهد: اقتصاد ایران درگیر بحرانی عمیق است. رئیس سازمان بازرسی کل کشور از دست کم ۱۰ میلیارد دلار بدهی غیرقابل وصول بانک‌ها خبر می‌دهد. رئیس یک بانک خصوصی از خطر ورشکستگی بانک‌ها می‌گوید و آمار رسمی حکایت از رکود شدید دارد.

در شرایطی که بحران سیاسی ایران شدت می‌یابد، منابع رسمی از اوج‌گیری بحران و رکود در اقتصاد خبر می‌دهند. رئیس سازمان بازرسی کل کشور، روز ۲۲ آذر در برنامه "نگاه" شبکه یک تلویزیون دولتی ایران اعلام کرد که نزدیک به ده هزار شخصیت حقیقی و حقوقی، هرکدام بیش از یک میلیارد تومان (۱ میلیون دلار) از بانک‌های کشور وام گرفته‌اند و قادر به بازپرداخت اقساط بدهی خود نیستند.

مبارزه با بیکاری یا توسعه رانت‌خواری؟

وام‌های غیرقابل وصول، در چارچوب سیاستی پرداخت شده‌اند که محمود احمدی‌نژاد در دوران نخست ریاست‌جمهوری خود زیر عنوان "طرح‌های زودبازده" اجرا کرد. هدف این سیاست سرعت بخشیدن به تولید و ایجاد اشتغال اعلام شد. اما نتیجه نهائی آن، سرعت بخشیدن به رانت‌خواری، رشد نقدینگی و تورم بود که اعتراض گسترده کارشناسان اقتصادی را برانگیخت.

برپایه آمار تازه بانک مرکزی، در سال ۱۳۸۷ خورشیدی، حجم پول در گردش، نزدیک به ۹۷ و نیم درصد نسبت به سال ۱۳۸۶ افزایش یافت.

خطر ورشکستگی بانک‌ها

با توجه به اظهارات رئیس سازمان بازرسی کل کشور، بانک‌های ایران، از دریافت دست کم ده میلیارد دلار مطالبات خود عاجز مانده‌اند. مقایسه این رقم، با رقمی که بحران تازه را در دوی آشکار ساخت، عمق بحران اقتصادی ایران را آشکار می‌کند.

بحران دویی هنگامی بورس‌های منطقه را به لرزه درآورد که گول ساختمانی "النخیل" برای بازپرداخت ۳ میلیارد و ۵۰۰ میلیون دلار بدهی خود ۶ ماه فرصت خواست. این، تقریباً یک سوم حداقل مطالبات غیرقابل وصول بانک‌های ایران است.

رئیس سازمان بازرسی کل کشور، ضمناً در مصاحبه با شبکه اول سیمای جمهوری اسلامی خبر داد که وصول ۶ هزار و ۶۰۰ میلیارد تومان (۶ میلیارد و ۶۰۰ میلیون دلار) مالیات، با تأخیر روبرو شده و این موضوع کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد.

همزمان با اظهارات مصطفی پورمحمدی، سید بهاء‌الدین حسینی هاشمی، مدیرعامل بانک خصوصی تات نیز، در گفت‌وگو با باشگاه خبری توانا هشدار داد که «وقتی بانکی ۲۰ درصد مطالبات خود را وصول نکند، با

خطر ورشکستگی مواجه خواهد شد».

بانک تات، پشتیبان مالی احمدی نژاد؟

بانک تات هشتمین بانک خصوصی ایران است. مجوز تاسیس این بانک روز ۱۰ آبان امسال از سوی بانک مرکزی صادر شد و اخیراً شعبه‌های نیز در مشهد دایر کرد. در همان روزی که مجوز تاسیس بانک تات صادر شد، روزنامه "اعتماد" موسسان آن را به پشتیبانی مالی از محمود احمدی نژاد در انتخابات ۲۲ خرداد متهم کرد. این روزنامه در مقاله‌ای نوشت: «مجوز بانک تات، بدون رعایت ضوابط، با ملاحظاتی صادر شده است.»

بانک مرکزی، در اطلاعیه خود این اتهام را رد کرد.

کاهش سرمایه‌گذاری‌ها و سپرده‌ها

در حالی که اظهارات رئیس سازمان بازرسی کل کشور و مدیرعامل بانک تات خطر ورشکستگی بانک‌های ایران را گوشزد می‌کنند، روزنامه "دنیای اقتصاد" نیز، روز چهارشنبه (۱۵ دسامبر / ۲۴ آذر) آماري را منتشر کرده که بر تشدید رکود در ایران صحنه می‌گذارد.

بر پایه آمار رسمی، تعداد جوازهای صادره برای تاسیس واحدهای صنعتی در سال ۱۳۸۷ نسبت به سال ۱۳۸۶ بیش از ۴۵ درصد کاهش یافته است. در همین مدت، از حجم سرمایه‌گذاری در بخش صنعتی ۳۴ درصد، از تعداد خریداران سهام ۴۵ درصد و از حجم سپرده‌های دیداری نزدیک به ۲۰ درصد کاسته شده است.

غنیمی فرد در گفت‌وگو با ایلنا:

هدفمند کردن یارانه‌ها باعث افزایش قیمت‌ها می‌شود

ایلنا: به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ ۲۶ آذر ۸۸ آمده است: رئیس شبکه سراسری خانه‌های صنعت و معدن گفت: در اصل طرح هدفمند کردن یارانه‌ها شکی نیست، اما مهم درست اجرا کردن آن است.

هادی غنیمی فرد در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزود: در گذشته و حال حاضر داریم پول ملی را صرف هزینه‌هایی می‌کنیم که هدفمند نیست.

او تصریح کرد: مثلاً بنزینی که در ایران لیتری ۴۰۰ تومان است در ترکیه ۲ هزار تومان و در امارات هزار تومان است، اما ما با یارانه‌های بی‌جا منابع ملی را اتلاف می‌کنیم و چیزی هم عایدمان نمی‌شود. این مقام کارفرمایی هدفمند کردن یارانه‌ها را باعث افزایش قیمت‌ها دانست و افزود: دولت باید ترتیبی اتخاذ کند که با دستمزد نیروی کار و کمک‌هایی که دولت از محل اجرای این طرح خواهد کرد، آسیبی به اقشار آسیب‌پذیر و حقوق‌بگیر جامعه وارد نشود.

غنیمی فرد با بیان اینکه هدفمند کردن یارانه‌ها در تمامی کشورهای دنیا انجام گرفته است، تصریح کرد: با سیاسی‌کاری نمی‌توان مشکلی را حل کرد. به صراحت می‌گویم اگر مسئولان فعلی هم نتوانند طرح هدفمند کردن یارانه‌ها را اجرا کنند باید افرادی بیابند که بتوانند آن را درست اجرا کنند. او خواستار عدم افزایش بهای آب، برق و گاز شد و افزود: وزارت نیرو هزینه اینها را کمتر از نرخ واقعی حساب نمی‌کند چون انشعاب این موارد بسیار سنگین است، بنابراین دولت نباید قیمت این موارد را افزایش دهد.

غنیمی فرد گفت: در شرایطی که کارگر با هزار مشکل شکم خانواده خود را سیر می‌کند اگر هزینه‌های زندگی افزایش یابد و دولت نتواند این افزایش را برای قشر کارگر و کارمند جبران کند جامعه با بحران مواجه خواهد شد.

این مقام کارفرمایی با اشاره به اینکه از برخی کارهای احمدی نژاد لذت می‌برم و آن را درست می‌دانم، گفت: متأسفانه تیمی که با وی کار می‌کند در برخی موارد همکاری نمی‌کند و حتی کارشکنی هم می‌کند. وی خواستار انجام تدریجی طرح هدفمند کردن یارانه‌ها شد و افزود: سنگ بزرگ علامت نزدن است بنابراین فقط نمی‌توان با قانون این کار بزرگ را انجام داد و اجرای درست خیلی مهم است.

پایان پیام

بدون شرح :

بیانیه کانون شوراهای اسلامی کار تهران در پی هتک حرمت امام راحل

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ ۲۶ آذر ۸۸ آمده است: کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران با صدور بیانیه‌ای در محکومیت، گستاخی علیه تمثال مبارک حضرت امام (ره) تأکید کرد: امام خمینی (ره) برای تمام طول تاریخ نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران جزو مقدسات امت شهید پرور ایران است.

به گزارش ایلنا، در این بیانیه آمده است: امام خمینی (ره) این حقیقت همیشه زنده تاریخ ایران اسلامی و جهان

اسلام و این اسطوره مبارزاتی امت اسلامی علیه استکبار جهانی برای تمام طول تاریخ نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران جزو مقدسات امت شهید پرور ایران است.

کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران در این بیانیه با محکوم کردن اهانت برخی عناصر خودفروخته به تمثال مبارک امام راحل از مسوولان ذی ربط درخواست نمود مسبب این اعمال هتاکانه را به سزای نابکاری‌های خود برسانند.

این بیانیه با دعوت از همه اقشار ملت ایران به حفظ وحدت کلمه و پیروی از مقام معظم رهبری افزود: مردم با حضور در راهپیمایی جمعه دشمنان این آب و خاک را بیش از پیش مایوس کنند.

پایان پیام

توکلی در گفت‌وگو با ایلنا:

سازمان هدفمند کردن یارانه‌ها را نمی‌توان به لایحه دولت افزود

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 27 آذر 88 آمده است: در پی اختلاف نظر اعضای کمیسیون ویژه بررسی طرح تحول اقتصادی درباره چگونگی رفع ابهام شورای نگهبان به لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها، برخی اعضای این کمیسیون بر این باورند که در این مقطع می‌توان سازمان هدفمند کردن یارانه‌ها را به لایحه دولت اضافه کرد.

اما احمد توکلی نماینده تهران در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا این تصور را رد کرد و گفت: در این مرحله تنها می‌توان به رفع ایراد شورای نگهبان از لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها پرداخت.

به گفته وی از آنجا که موضوع سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها در لایحه ارجاعی به شورای نگهبان نبوده است، کمیسیون ویژه نمی‌تواند این مساله را به لایحه دولت بیافزاید.

توکلی با تأکید بر اینکه لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها به هر شکلی که نهایتاً در مجلس به تصویب برسد به دولت ابلاغ خواهد شد، ادامه داد: چنانچه در این روند سازمان هدفمند کردن یارانه‌ها به تصویب نرسد و دولت همچنان به خواسته خود اصرار داشته باشد، می‌تواند با طرحی دو فوریتی درخواست تشکیل این سازمان را به مجلس بفرستد و یا اینکه در قالب لایحه برنامه پنجم و یا بودجه 89 آن را به مجلس ارائه دهد.

به گفته جمشید انصاری، توکلی نیز از جمله مخالفان جایگزینی ماده الحاقی کارگروه مشترک دولت و مجلس به جای ماده 15 لایحه هدفمند کردن یارانه‌ها در جلسه عصر روز چهارشنبه کمیسیون ویژه بوده است.

پایان پیام

تأثیر مخرب شرکت های پیمانکاری بر زندگی کارگران

خبرگزاری ایلنا، ۲۷ آذر ماه 88، با انتشار گزارشی درخصوص چگونگی فعالیت این شرکت ها نوشت: "پیمانکاران تامین نیروی انسانی به صورت آشکار در حق کارگران ظلم می کنند. اسناد و مدارک بسیاری از تزییع حقوق کارگران در شرکت های پیمانکار داریم که می تواند پیمانکار را محکوم کرده و کارگر را به حقتش برساند اما متأسفانه گوش شنوایی برای ادای حق مظلوم وجود ندارد و دولت برنامه صدور مجوز دولتی برای این شرکت ها را عملی ساخته است. شرکت های پیمانکار تامین نیروی کار، کارگران را وادار می کنند قبل از آغاز کار و در همان روز و ساعت اول استخدام برگ تسویه حساب را امضاء کنند. کارگر زیر فشار مجبور است رسید ۳۰۰ هزار تومانی را به عنوان حقوق امضاء کند ولی ماهیانه فقط ۱۵۰ هزار تومان حقوق بگیرد. به جای ۸ ساعت، ۱۲ ساعت کار انجام می شود و ده ها مورد دیگر که دولت به آنها بی توجه است."

محرومیت کارگران شرکت واحد غیر قانونی است

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 27 آذر 88 آمده است: به گفته یکی از کارگران شرکت واحد، سازمان تامین اجتماعی به استناد اشتباه آیین نامه ای دولت از اجرای قانون بازنشستگی مشاغل سخت و زیان آور در مورد رانندگان و کارگران مشمول شرکت واحد خودداری می‌کند.

به گزارش ایلنا حسن سعیدی گفت: در سال 85 به دنبال تصویب قانون منع اجرای بازنشستگی سخت و زیان آور برای کارمندان دولت در مجلس، هیات دولت نیز آیین نامه ای را تصویب کرده که در آن به اشتباه

کارگران موسسات دولتی، نیمه دولتی و عمدی نیز از مزایای بازنشستگی مشاغل سخت و زیان آور محروم شدند.

وی افزود: این در حالی است که مصوبه مجلس تنها به اعمال محدودیت برای کارمندان دولت اشاره شده و استفاده از مزایای بازنشستگی سخت و زیان آور برای کارگران صرفه نظر از دولتی یا خصوصی بدون

کارفرما با هیچ محدودیتی مواجه نیست.

این کارگر شرکت واحد یادآور شد: رانندگان کارگران شرکت واحد همگی طبق قانون کار در استخدام و بیمه اجباری کارفرما هستند و به عنوان کارگر حق استفاده از مزایای بازنشستگی سخت و زیان آور را دارند.

سعیدی افزود: اقدام سازمان تامین اجتماعی مبنی بر جلوگیری از سن بازنشستگی سخت و زیان آور برابکارگران شرکت واحد هیچ منطبق قانونی ندارد.

پایان پیام

گزارشی کوتاه از وضعیت کار و معیشت کارگران کارخانه " کیله شین " اشنویه، توسط یکی از کارگران این کارخانه

کارخانه کیله شین، سازنده انواع ظروف پلاستیکی یکبار مصرف دارای 14 نفر کارگر بوده، که در دو نوبت شیفته مشغول به کار می باشند. از این تعداد 4 نفر به عنوان استاد کار، به صورت ثابت و 10 نفر دیگر، پنج نفرشان در شیفت صبح و پنج نفر دیگر در شیفت شب مشغول به کار می باشند. این کارگران در دو شیفت 12 ساعته، از ساعت 6:30 صبح تا 6:30 بعد از ظهر و با لعکس مشغول کار می باشند. این کارگران حتی در روزهای جمعه نیز در کارخانه حضور دارند. این کارگران با حقوق ثابت ماهیانه 273000 هزار تومان مشغول به کار بوده بدون در نظر گرفتن مزایا و حق بیمه. با توجه به اینکه کارگران در روز 12 ساعت در کارخانه حضور دارند هیچ گونه سلف سرویسی به آنها تعلق نمی گیرد. این گزارش توسط یکی از کارگران کارخانه مذکور ارسال شده است.

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

27/9/1388

عضو کمیسیون ویژه بررسی طرح تحول اقتصادی:

پیشنهاد دولت برای جایگزینی سازمان هدفمندی سازی یارانه ها به تصویب کمیسیون

نرسیده است

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 27 آذر 88 آمده است: کمیسیون ویژه بررسی طرح تحول اقتصادی در بررسی ابهام شورای نگهبان به ماده 15 لایحه هدفمند کردن یارانه ها، پیشنهادات جایگزین به این لایحه را مورد بررسی قرار داد.

جمشید انصاری نماینده زنجان در گفت و گو با خبرنگار ایلنا با بیان اینکه همه اعضای این کمیسیون موافق جایگزین کردن متن جدیدی به جای متن ماده 15 نبودند، اظهار داشت: بنده و آقای توکلی معتقد بودیم که می توان ماده 15 را از متن لایحه دولت حذف کرد و یا اقدام به اصلاح آن به منظور تامین نظر شورای نگهبان نمود.

وی با بیان اینکه این موضوع در قالب تذکری در جلسه روز چهارشنبه کمیسیون ویژه مطرح شد، اظهار داشت: اما آقای مصباحی مقدم به عنوان رئیس جلسه این تذکر را وارد ندانست.

به گفته وی به این ترتیب پیشنهادات جایگزین نمایندگان مطرح شد. یکی از این پیشنهادات از سوی محمدرضا باهنر مطرح شد و دیگری از سوی دولت عنوان شد. دولت در این پیشنهاد خواستار جایگزین شدن ماده الحاقی مدنظر کارگروه مشترک دولت و مجلس که به سازمان هدفمندی سازی یارانه ها اشاره داشت، شد.

اگرچه ایرج ندیمی مشاور پارلمانی دولت اعلام کرده بود که پیشنهاد جایگزین سازمان هدفمندی سازی یارانه ها از سوی دولت در جلسه روز چهارشنبه مطرح شده و به تصویب رسیده است، اما انصاری اعلام کرد که این پیشنهاد صرفاً مطرح شده اما به تصویب نرسیده است. چرا که هیچ رای گیری ای در کمیسیون برای این منظور انجام نشد.

این عضو کمیسیون ویژه ادامه داد: جزئیات پیشنهاد دولت و پیشنهادات دیگر نمایندگان در جلسه آتی کمیسیون ویژه که پس از تعطیلات برگزار خواهد شد، بررسی می شود.

پایان پیام

عضو کمیسیون اجتماعی مجلس:

طرح مشاغل خانگی به هیئت رئیسه مجلس رسید

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 27 آذر 88 آمده است: طرح مشاغل خانگی برای تصویب در صحن علنی مجلس به هیئت رئیسه واگذار شده است.

به گزارش ایلنا به نقل از روابط عمومی وزارت کار و امور اجتماعی، هادی مقدسی عضو کمیسیون اجتماعی مجلس با اشاره به نهایی شدن طرح مشاغل خانگی در کمیسیون اجتماعی مجلس، اظهار داشت: این طرح برای تصویب در صحن علنی مجلس به هیئت رئیسه واگذار شده است.

عضو کمیسیون اجتماعی مجلس در خصوص تأثیر اجرای هدفمندی سازی یارانه ها بر روی رفاه و دستمزد کارگران در جامعه، گفت: اجرای این طرح هیچگونه ضرر و زیان برای قشر آسیب پذیر به خصوص کارگر ندارد و سطح زندگی و رفاه کارگران سراسر کشور با اجرای طرح هدفمند کردن یارانه ها به نحو مثبتی تغییر می یابد.

وی با بیان اینکه با اجرای طرح هدفمندی یارانه ها تحولاتی ضروری در سیستم اقتصادی کشور به وجود خواهد آمد، تصریح کرد: با شناسایی اقشار کم درآمد و حمایت مالی توسط دولت از دهک های پایین به خصوص کارگران مشکلی از نظر رفاه و معیشت کارگران با توجه به افزایش تورم احتمالی به وجود خواهد آمد.

به گفته این نماینده مجلس هشتم، دولت و مجلس موارد و مشکلات احتیاطی ناشی از اجرای هدفمند کردن یارانه‌ها را پیش‌بینی و راهکارهای احتمالی را در نظر گرفته‌اند که تأثیر زیادی بر روی اقشار آسیب‌پذیر نداشته باشد.

مقدسی با اشاره به تورم انتظاری در اجرای لایحه هدفمندسازی یارانه‌ها، تصریح کرد: تورم غیرقابل پیش‌بینی ناشی از اجرای طرح با استفاده از پرداخت یارانه به صورت نقدی در سبب معیشتی اقشار کم‌درآمد حل خواهد شد.

پایان پیام

نماینده کارگران کشور:

وجود پیمانکاران با روح عدالت‌خواهی سازگار نیست

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 27 آذر 88 آمده است: نایب‌رئیس کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور با تأکید بر اینکه پیمانکاران تأمین نیروی انسانی به صورت آشکار در حق کارگران ظلم می‌کنند گفت: اسناد و مدارک بسیاری از تضییع حقوق کارگران در شرکت‌های پیمانکاری داریم که می‌تواند پیمانکار را محکوم کرده و کارگر را به حقوقش برساند اما متأسفانه گوش شنوایی برای ادای حق مظلوم وجود ندارد.

اولیا علی بیگی در گفتگو با خبرنگار ایلنا، با انتقاد شدید از وجود شرکت‌های پیمانکاری گفت: مشخص نیست چه اصراری داریم که یکسری شرکت‌های پیمانکاری تأمین نیروی انسانی را مجوز دولتی بدهیم و آنها حقوق محروم‌ترین فرد جامعه یعنی کارگران را تضییع کنند و به فعالیت خود ادامه دهند.

وی با یادآوری جمله‌ای از امام صادق(ع) که می‌فرماید «اگر مسلمانی فریاد مظلومیت مسلمانی را بشنود و به فریاد او نرسد از اسلام خارج شده است» گفت: سال‌هاست به عنوان نماینده محروم‌ترین قشر جامعه یعنی کارگران فریاد می‌زنیم که پیمانکار تأمین نیروی انسانی حق کارگر را ضایع می‌کند، کار چند کارگر را بر دوش یک کارگر می‌گذارد، از حداقل حقوق نیز کمتر می‌پردازد، کارگران را بیمه نمی‌کنند، عیدی و سنواتش را نمی‌پردازند، قراردادهای سفید امضا می‌گیرند و ده‌ها بلای کوچک و بزرگ بر کارگر نازل می‌کنند اما هیچکس برای دادن حق کارگران پا پیش نمی‌گذارد.

وی با یادآوری شعارهای احمدی‌نژاد به عنوان رئیس‌جمهور ایران گفت: کارگران 30 میلیون جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند و بی‌تردید بخش اعظمی از آرای انتخابات ریاست‌جمهوری به کارگران تعلق دارد اما تعجب‌آور است که شعار عدالت‌محوری، مهرورزی و کمک به خلق خدا شامل کارگران به ویژه کارگران تحت پوشش پیمانکاری‌ها نشده و نمی‌شود.

نایب‌رئیس کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور با تأکید بر اینکه تفسیر عدالت‌محوری و مهرورزی، توجه به خواسته‌های مشروع مردم است گفت: اینکه قانون در حق کارگر اجرا نمی‌شود و قبل از آغاز به کار مجبور می‌شود تسویه‌حسابش را امضا کنند، مبلغ 150 هزار تومان حقوق می‌گیرد و رسید 300 هزار تومانی را امضا می‌کند، باید 8 ساعت در روز کار کند اما 12 ساعت کار می‌کنند و ده‌ها مورد دیگر که همگی حکایت از قانون‌شکنی دارد آیا خواسته‌های نامشروع است که دولت عدالت‌محور به آن توجه نمی‌کند.

علی‌بیگی گفت: به عنوان نماینده کارگران، فریاد عدالت‌خواهی کارگران از پیمانکاران تأمین نیروی انسانی را فریاد می‌زنم تا هیچ مسوولیتی بر دوش من باقی نماند و اما در فردای قیامت کارگران می‌مانند با پیمانکاران و مسوولانی که برای ادای حق کارگران هیچ اقدامی نکرده‌اند.

پایان پیام

شهردار تهران با اعلام افتتاح کامل تونل توحید بعد از تاسوعا و عاشورا:

خودتان می‌گویید ریزش تونل شایعه بوده، پس حرفی باقی نمی‌ماند

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 27 آذر 88 آمده است: شهردار تهران با رد شایعاتی از ریزش تونل توحید اعلام کرد: این قول را می‌دهم که پس از و تاسوعا و عاشورای حسینی تونل توحید به صورت کامل به بهره‌برداری برسد.

به گزارش خبرنگار ایلنا، محمد باقر قالیباف در مراسم افتتاح مسجد پیامبر اعظم در منطقه 2 شهرداری تهران افزود: بخشی از قسمت بیرونی تونل توحید دیواری بود که باید آن را تخریب می‌کردیم در حال حاضر نیز آن دیوار را تخریب و بتن ریزی می‌کنیم، خودتان می‌گویید ریزش تونل توحید شایعه بوده است، پس حرفی باقی نمی‌ماند.

وی گفت: نمی‌دانم چرا عده‌ای این گونه به موضوع تونل توحید می‌پردازند و شایعاتی در رابطه با آن خلق می‌کنند اما ظرف امروز و فردا مسیر تخریب دیوار باز می‌شود و این قول را می‌دهم که پس از تاسوعا و عاشورای حسینی تونل به صورت کامل به بهره‌برداری برسد.

شهردار تهران همچنین با اشاره به سفر خود به دانمارک گفت: بحث چگونگی استفاده از انرژی و جایگزینی انرژی پاک به جای فسیلی بوده است، گفت: همچنین موضوع حمل و نقل عمومی مورد بحث و بررسی قرار

گرفت.

شهردار تهران با بیان اینکه کشور های توسعه یافته بیشترین سهم را در تولید گاز CO2 داشته‌اند، افزود: خطری که امروز وجود دارد و جامعه بشری را تهدید می‌کند نتیجه چندین دهه استفاده بی‌اندازه کشور های توسعه یافته است که به جامعه بشری خسارت وارد کرده است که بیشترین سهم را در جبران این مشکل باید کشورهای توسعه یافته داشته باشند و بخشی از این هزینه‌ها را تقبل کنند و باید قدری آنها جلوی رشد صنعت خود را بگیرند.

قالیباف افزود: آنها نباید این توقع را داشته باشند که کشورهای توسعه نیافته یا در حال توسعه وارد مدار توسعه نشوند، آنها باید توسعه خود را منطقی‌تر کنند تا این خطر برطرف شود.

شهردار تهران یکی از سیاست‌های شهرداری تهران را توسعه مراکز فرهنگی و مذهبی دانست و گفت: برای ساخت مساجد مکان‌یابی می‌کنیم، به این صورت که در مناطقی که توسعه یافته‌اند و تعداد مساجد کمتری دارند مسجد می‌سازیم.

قالیباف تصریح کرد: مساجد فقط نباید مصلا باشند. باید به يك دارالعماره تبدیل شوند. مسجد محل حکومت بوده و محلی است که باید نیاز های مادی و معنوی مردم را پاسخ دهد. رویکرد شهرداری مسجدمحور و محله محور است، بنابراین مساجد را باید به سمتی ببریم که دارالعماره باشند. اگر قرار باشد در مساجد فقط نماز بخوانیم و بعد در مسجد را ببندیم ظلم بزرگی به مسجد کرده‌ایم. باید بتوانیم در مساجد مشکلات مردم را برطرف کنیم.

پایان پیام

مهدی فراخی شانديز همچنان در زندان است

مهدی فراخی شانديز، معلم و فعال کارگری بازداشت شده در مراسم روز جهانی کارگر سال 88، بیش از هشت ماه است که در سلول انفرادی بند 209 زندان اوین به سر می‌برد. با آن که تمام دستگیر شدگان روز جهانی کارگر امسال با قرار های وثیقه یا کفالت آزاد شده‌اند، مهدی فراخی شانديز همچنان در زندان است. خانواده این فعال کارگری، در طول این مدت تنها چهار بار با وی ملاقات کرده‌اند که دو بار آن حضوری و دو بار آن کابینی بوده است. در کل مدت این هشت ماه مهدی فراخی شانديز در انفرادی نگه داری می‌شود و از لحاظ جسمی در شرایط بسیار سختی قرار دارد. مسئولان زندان اوین با وجود آغاز فصل سرما حتی از تحویل گرفتن لباس گرم از خانواده وی خودداری کردند. دادسرای انقلاب ابتدا اقدام به صدور وثیقه سنگین 100 میلیون تومانی برای این فعال کارگری کرد و بعد از آن که خانواده او با مشقت این وثیقه را تامین کردند به بهانه های مختلف از قبول وثیقه خودداری کرد. مهدی فراخی شانديز طی 20 روز گذشته از طرف شعبه 12 دادگاه انقلاب به 9 ماه حبس تعزیری محکوم شده و این حکم به طور شفاهی در سلول انفرادی به وی ابلاغ شده است. جرم اعلام شده این فعال کارگری اقدام علیه امنیت ملی و شرکت در تجمعات غیرقانونی است. به گفته خانواده مهدی فراخی شانديز، در آخرین ملاقاتی که با وی داشته‌اند ضعف شدید جسمانی ایشان به وضوح قابل مشاهده بوده است. و همچنان پس از گذشت هشت ماه در انفرادی به سر می‌برد. یک دلیل اصلی جلوگیری از آزادی مهدی با قرار تامین و نگه داری او در سلول انفرادی به مدت هشت ماه این است که او انسان معترضی است و حتی در زندان نیز علیه رژیم سرمایه داری حاکم شعار می‌دهد و زندانبانان با نگه داشتن طولانی مدت او در سلول انفرادی، که از مصادیق بارز شکنجه به شمار می‌آید، در واقع می‌خواهند روحیه مقاوم و مبارز او را درهم شکنند. ما این برخورد شکنجه گرانه و سرکوبگرانه با مهدی فراخی شانديز را محکوم می‌کنیم و خواستار آزادی بی قید و شرط او هستیم. فعالیت کارگری حق مسلم و بی چون و چرای مهدی و همه فعالان کارگری است.

منبع: اخبار روز

27 آذر 88

دولت استبدادی سرمایه و اعدام مصلح زمانی

به نوشته سایت کمیته هماهنگی در تاریخ 27 آذر 88 آمده است: ماشین اعدام دولت سرمایه همچنان به پیش می‌تازد و روز پنجشنبه 26/9/88 نوجوان دیگری را راهی گورستان کرد. نام این نوجوان مصلح زمانی بود. او چند سال پیش در سن 17 سالگی در حال گردش با دوست دختر همسال خویش در بیرون شهر سنندج دستگیر شده بود. مصلح ظاهراً به اتهام ارتباط نامشروع با دوست دخترش به زندان می‌افتد. این حادثه 6 سال پیش روی می‌دهد. دادگاه سرمایه برای مصلح پرونده تجاوز تشکیل می‌دهد. موضوعی که از جمیع جهات قابل بحث است. قبل از هر چیز رابطه دختر و پسر با هم، از جمله رابطه آزاد و دلخواه جنسی میان آن‌ها، در هیچ محکمه عرف و اخلاق انسانی قابل هیچ نوع سرزنش نیست و اطلاق تجاوز به چنین رابطه طبیعی انسانی تجاوز مطلق و آشکار به حریم حقوق مسلم اجتماعی و مرزهای زندگی خصوصی انسان‌ها است. دخالت نهادهای دولتی در این گونه روابط دخالتی از بیخ و بن غیر انسانی است و باید به طور کامل ممنوع شود. ثانیاً در استبداد دینی سرمایه کثیف ترین و تبهکارانه ترین نوع تجاوزها عین صواب، منتهای ثواب و راهگشای بهشت موعود است، اما رابطه بسیار طبیعی و انسانی و پاک دختر و پسر با هم تجاوز تلقی می‌شود

و مستوجب اعدام می گردد. کسانی که به دختران خردسال 9 ساله زیر نام عقد و متعه و ازدواج ددمنشانه ترین تجاوزها را می کنند جواز ورود به بهشت دریافت می کنند اما مصلح زمانی به جرم ارتباط عاشقانه جنسی با دوست دخترش متجاوز به عنف شناخته می شود و حکم اعدام می گیرد!! ثالثاً و مزید بر همه این ها بر اساس تمامی شواهد موثق و مطمئن موجود هیچ گونه ارتباط جنسی میان این دختر و پسر روی نداده است. وکیل مصلح زمانی بارها تصریح کرده است که دوست دختر مصلح و خانواده او با ارسال چند نامه برای دادگاه تشریح کرده اند که هیچ نوع ارتباط جنسی اتفاق نیفتاده و پزشکی قانونی نیز هیچ کلامی دال بر وقوع چنین ارتباطی بیان نکرده است. خانواده دوست دختر مصلح حتی در نامه خود تأکید کرده اند که هیچ نوع شکایتی از مصلح ندارند زیرا هیچ جرمی روی نداده است. دادگاه سرمایه با صدور حکم قتل مصلح زمانی فقط یک انسان بیگناه را به جوخه اعدام نمی سپارد. قاضیان شرع سرمایه این جنایت هولناک را علیه یک نوجوان مرتکب می شوند، جنایتی که وجدان های آزاد انسانی در هر نقطه این دنیا به طور قطع آن را محکوم می کنند، جنایتی که فقط وجدان های پاک بشری حکم به محکومیت آن نمی دهند بلکه حتی دولت های دغلكار سرمایه در جهان هم از سال ها پیش زیر فشار قدرت پیکار توده های کارگر کشور های خویش مجبور به محکوم کردن آن شده اند. افزون بر همه این ها، اعدام مصلح زمانی همچون دیگر اعدام های اخیر بی تردید با هدف ایجاد فضای رعب و وحشت برای جلوگیری از اوج گیری بیش از پیش جنبش اعتراضی جاری صورت گرفته است. مصلح زمانی هنگام دستگیری فقط 17 سال داشته است. او و میلیون ها ایرانی در این سن نیازمند شرایط شکوفایی، امکانات وسیع تحصیل، رشد آزاد، دانش اندوزی، محبت، رابطه انسانی با همسالان و تأمین و تضمین قطعی همه نیازهای معیشتی و بلوغ عالی انسانی هستند. دولت سرمایه همه این حقوق بدیهی بشری را با گلوله و سرب مذاب پاسخ می گوید. طبقه کارگر ایران این وضع را تا کی تحمل خواهد کرد؟ پاسخ روشن نیست. اما یک چیز روشن است. وضعیت موجود قابل تحمل نیست. توده های کارگر آن را تحمل نخواهند کرد و سازمانیابی و آگاهی و ساز و کار تغییر آن را موضوع زندگی و مبارزه خویش خواهند کرد. ما اعدام مصلح زمانی را محکوم می کنیم. بر حق آزادی کامل روابط طبیعی دختران و پسران با هم پای می فشاریم. هر نوع اعدام را جنایت و قتل عمد یک انسان می دانیم. خواستار الغای کامل حکم اعدام در مورد هر کسی حتی حاکمان سرمایه و بانیان و آمران و عاملان واقعی بیش از سی سال ستم و سرکوب کارگران و انسان های معترض و آزاده و آزادیخواه هستیم.

یک کارگر، یک هنرمند و یک مغازه دار دستگیر شدند

آژانس خبری موکریان در 27 آذر آمده است: سه شهروند سقزی به نام های علی امینی (مغازه دار)، عباد شیخی (نانوا) و جمال امینی (هنرمند)، روز سه شنبه گذشته از سوی نیروهای امنیتی در این شهر بازداشت شدند. تا لحظه تنظیم خبر از علت یا علل بازداشت این شهروندان اطلاعی در دست نیست. گفته می شود که پس از بازداشت این افراد منزل و محل کار آنها از سوی مأمورین مورد بازرسی قرار گرفته است.

پیشنهاد جایگزینی سازمان هدفمندی سازی یارانه ها به تصویب کمیسیون نرسید

به گزارش پارلمان نیوز در تاریخ 27 آذر آمده است: کمیسیون ویژه بررسی طرح تحول اقتصادی در بررسی ابهام شورای نگهبان به ماده 15 لایحه هدفمندی سازی یارانه ها، پیشنهادات جایگزین به این لایحه را مورد بررسی قرار داد.

جمشید انصاری نماینده زنجان در گفتگو با ایلنا با بیان اینکه همه اعضای این کمیسیون موافق جایگزین کردن متن جدیدی به جای متن ماده 15 نبودند، اظهار داشت: «بند و آقای توکلی معتقد بودیم که می توان ماده 15 را از متن لایحه دولت حذف کرد و یا اقدام به اصلاح آن به منظور تأمین نظر شورای نگهبان نمود.» وی با بیان اینکه این موضوع در قالب تذکری در جلسه روز چهارشنبه کمیسیون ویژه مطرح شد، اظهار داشت: «اما آقای مصباحی مقدم به عنوان رئیس جلسه این تذکر را وارد ندانست.»

به گفته رئیس کمیته سیاسی فراکسیون خط امام (ره) مجلس به این ترتیب پیشنهادات جایگزین نمایندگان مطرح شد. یکی از این پیشنهادات از سوی محمدرضا باهنر مطرح شد و دیگری از سوی دولت عنوان شد. دولت در این پیشنهاد خواستار جایگزین شدن ماده الحاقی مدنظر کارگروه مشترک دولت و مجلس که به سازمان هدفمندی سازی یارانه ها اشاره داشت، شد.

اگرچه ایرج ندیمی مشاور پارلمانی دولت اعلام کرده بود که پیشنهاد جایگزین سازمان هدفمندی سازی یارانه ها از سوی دولت در جلسه روز چهارشنبه مطرح شده و به تصویب رسیده است، اما انصاری اعلام کرد که این پیشنهاد صرفاً مطرح شده اما به تصویب نرسیده است. چرا که هیچ رای گیری ای در کمیسیون برای این منظور انجام نشد.

این عضو کمیسیون ویژه خاطر نشان کرد: «جزئیات پیشنهاد دولت و پیشنهادات دیگر نمایندگان در جلسه آتی کمیسیون ویژه که پس از تعطیلات برگزار خواهد شد، بررسی می شود.»

تجمع اعتراض کارگران شهرک صنعتی فولاد و مجتمع فولاد آلیاژی ملایر مقابل فرمانداری و بانک تجارت

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 28 آذر 88 آمده است: صبح امروز 150 نفر از کارگران شهرک صنعتی فولاد و مجتمع فولاد آلیاژی ملایر در اعتراض به عدم همکاری بانک تجارت این شهرستان در پرداخت بدهی شرکت، مقابل فرمانداری و بانک تجارت ملایر تجمع کردند. مدیرعامل شرکت فولاد آلیاژی ملایر در پاسخ به علت تجمع کارگران گفت: عدم همکاری بانک در پرداخت به موقع طلب این شرکت و تعویق چند ماهه حقوق کارگران دلیل نارضایتی و تجمع بوده است. جعفری افزود: شرکت فولاد ملایر مبلغ 5 میلیارد تومان از بانک تجارت طلب دارد که بر اساس پیگیری‌ها و دستور استاندار و مدیریت شعب بانک تجارت استان قرار بود به صورت علی‌الحساب یک میلیارد تومان به شرکت پرداخت شود.

وی گفت: پرداخت این طلب از سوی بانک بسیاری از مشکلات مالی کارگران را رفع می‌کند، اما بانک همکاری مناسبی در این زمینه ندارد.

وی خاطر نشان کرد: 450 کارگر در شهرک صنعتی فولاد و مجتمع فولاد آلیاژی ملایر مشغول به کار هستند.

در پایان این تجمع معاون فرماندار ملایر گفت: برای پیگیری هر چه سریع‌تر و به موقع این مشکل تلاش خود را انجام می‌دهیم.

مددی در پاسخ به اتهامات ذبیحی:

بدون سند و مدرک حرف نزنید

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 28 آذر 88 آمده است: در پی اظهارات علی ذبیحی، مدیرعامل فعلی سازمان تامین اجتماعی در مراسم افتتاح اداره کل تامین اجتماعی شرق تهران بزرگ که گفته بود «کارشناسان بروند بررسی کنند که در سال‌های گذشته که 24 و 25 میلیارد تومان بودجه خارج از شمول در اختیار مدیرعاملان گذارده می‌شد در کجا هزینه شده است.» داود مددی، اولین مدیرعامل منصوب دولت نهم در سازمان تامین اجتماعی این اتهامات را بی‌مورد خواند و گفت: لطفاً بدون سند و مدرک حرف نزنید. داود مددی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا با بیان اینکه بودجه غیرشمول در دوران مدیریتم در تامین اجتماعی طبق مصوبه هیات‌مدیره بوده است، افزود: 90 درصد این بودجه صرف کمک به بیماران خاص تحت پوشش سازمان تامین اجتماعی مثل بیماران پیوند کلیه، کبد، تالاسمی و M.S شده است.

او با اشاره به اینکه طبق روال عادی نمی‌توانستیم اینگونه بیماران را مورد حمایت ویژه قرار دهیم، تصریح کرد: با این حال موقعی که من مدیر بودم در هیچ سالی تمامی بودجه غیرشمول هزینه نشد.

به گفته مددی بودجه غیرشمول سازمان تامین اجتماعی در هیچ سالی که او در این سازمان حضور داشته از 20 میلیارد تومان بیشتر نبوده است، خاطر نشان کرد: اگر نامه‌هایی هم از ریاست‌جمهوری به سازمان برای کمک بوده است فقط مربوط به بیمه شدگان و مستمری‌بگیران تامین اجتماعی بوده است.

اولین مدیرعامل منصوب دولت نهم در سازمان تامین اجتماعی با بیان اینکه اسناد و مدارک نحوه هزینه اعتبارات غیرشمول در سازمان وجود دارد، افزود: یک ریال هم به صورت غیرقانونی هزینه نکرده‌ام، اسنادش هم موجود است بنابراین آقای ذبیحی حرف بی‌سند نزنند و اگر حرفی می‌زنند مدرک آن را هم نشان بدهد.

مددی با بیان این اگر منظور ذبیحی دوران مدیریت من باشد از او شکایت می‌کنم، افزود: با اینکه اعتبارات غیرشمول در اختیار مدیرعامل بود اما من برای هزینه کردن آنها باز هم طبق مصوبه هیات‌مدیره سازمان اقدام می‌کردم.

او تصریح کرد: البته قسمتی از اعتبارات غیرشمول نیز صرف رفع مشکلات مراکز درمانی و شعب سازمان تامین اجتماعی در سراسر کشور می‌شد و مثلاً اگر واحدهای نیاز به برخی کارهای ساختمانی داشت، اعتبار لازم در اختیار مدیرکل استان قرار می‌گرفت.

مددی گفت: مقدار کمی از اعتبارات غیرشمول هم صرف پرداخت پاداش و تشویق پرسنل در بازدیدها مورد استفاده قرار می‌گرفت.

او با بیان اینکه از مسائل موجود در سازمان تامین اجتماعی اطلاعی ندارم گفت: اینکه مدیری ناکارآمدی خود را به دیگران نسبت دهد و مدرکی هم نداشته باشد از نظر اخلاقی درست نیست.

مددی افزود: ممکن است در اداره یک مجموعه مشکلاتی وجود داشته باشد بنابراین بهتر است به بیان مشکلات اصلی آن هم با مدرک پرداخت نه اینکه اتهامات بی‌پایه و اساس بر علیه افراد مطرح کرد.

پس از عدم رای اعتماد نمایندگان مجلس به هاشمی، معاون امور مناطق احمدی‌نژاد در شهرداری تهران برای تصدی وزارت رفاه و تامین اجتماعی، داود مددی با حکم رئیس‌جمهور برای مدتی سرپرستی این وزارتخانه

را عهده‌دار بود که پس از وی پرویز کاظمی وزیر رفاه و مددی مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی شد.
پایان پیام

سازمان تامین اجتماعی خبر داد:

ارائه خدمات دارویی گرانقیمت و تخصصی به بیمه شدگان

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 28 آذر 88 آمده است: سازمان تامین اجتماعی به منظور رفاه حال بیمه‌شدگان این سازمان، خدمات دارویی گرانقیمت و تخصصی ارائه می‌دهد.
به گزارش ایلنا، این سازمان به منظور نظارت بر مصرف منطقی داروها، نسخ دارویی تخصصی و گرانقیمت، را ملزم به تأیید از سوی دفاتر اسناد پزشکی کرده‌است.
بر همین اساس به منظور سهولت انجام کار، سیستم تأیید نسخ مکانیزه در داروخانه‌های طرف قرارداد این سازمان، طراحی شده است، با این وجود تأیید یک سری از داروها نیاز به ارائه مدارک، مراجعه بیمار و تشکیل پرونده در دفتر اسناد پزشکی را دارد.
گفتنی است، داروهای تجویز شده برای بیماران خاص شامل هموفیلی، تالاسمی، دیالیز و نیز MS، پیوند کلیه و سایر پیوندها، هورمون رشد و ... از این قبیل داروها به شمار می‌آیند.

پایان پیام

اتوبوس رانی تهران و حومه در اختیار بسیج

آژانس ایران خبر - ۱۳۸۸/۹/۲۸

روز جمعه شرکت اتوبوس رانی تهران و حومه ملزم به انتقال اعضای بسیج به محل نماز جمعه شد. شرکت اتوبوس رانی تهران و حومه وابسته به شهرداری تهران برای انتقال اعضای بسیج برای شرکت در راهپیمایی نمایشی غائله‌ی عکس خمینی همه‌ی امکاناتش را در اختیار سپاه و بسیج قرارداد. سران حکومت برای آنکه نمایش پشتیبانی مردم از نظام و ولایت فقیه را تحت عنوان اعتراض به اهانت به خمینی را پرشور نشان دهند، قصد داشتند تا همه‌ی اعضای بسیج و سایر جیره خواران حکومت را در روز جمعه به خیابان‌ها بکشند. با توجه به عدم پایگاه مردمی نظام در پایتخت، حکومت آخوندی مجبور شد تا از شهرها و شهرک‌های اطراف تهران نیروی انسانی وارد کند. ستاد نماز جمعه به عنوان متولی برگزاری راهپیمایی روز جمعه از شرکت اتوبوس رانی خواسته بود تا ناوگان شهری بیرون شهری خود را در اختیار بسیج و سپاه قرار دهد تا کار انتقال افراد به تهران سریع‌تر صورت بگیرد.

رئیس شورای اسلامی کار شرکت واحد تهران در گفت‌وگو با ایلنا:

هنوز تصمیمی در برگزاری تجمع نگرفته ایم

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 28 آذر 88 آمده است: رئیس شورای اسلامی کار شرکت واحد تهران گفت: هنوز کارگران این شرکت برای استفاده از مزایای بازنشستگی مشاغل سخت و زیان‌آور با مشکل مواجه هستند.

علی اکبر عیوضی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا گفت: به دلیل اشتباه آیین نامه‌ی دولت در تصویب آیین نامه مربوط به مشاغل سخت و زیان‌آور، کارگران این شرکت از مدتی پیش برای بازنشستگی پیش از موعد با مشکل روبرو هستند.

وی تصریح کرد: این اشتباه باعث شده تا درخواست بازنشستگی رانندگان مشمول از سوی سازمان تامین اجتماعی پذیرفته نشود.

وی با بیان اینکه تا پیش از این رانندگان شرکت واحد مانند سایر کارگران از این مزایا برخوردار بودند، گفت: در حال حاضر در تلاش هستیم این مساله را طریق گفت و گو حل و فصل شود.

عیوضی در خصوص اظهارات یکی از دیگر از اعضای شورای اسلامی کار این شرکت در خصوص برگزاری تجمع اعتراضی در روز سه‌شنبه گفت: هنوز تصمیمی در برگزاری تجمع نگرفته ایم.

پایان پیام

اقدام سازمان تامین اجتماعی مبنی بر جلوگیری از سن بازنشستگی سخت و زیان‌آور

به نوشته سایت سندیکای مستقل شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه در تاریخ 28 آذر 88 آمده است: به گفته یکی از کارگران شرکت واحد، سازمان تامین اجتماعی به استناد اشتباه آیین نامه‌ی دولت از اجرای قانون بازنشستگی مشاغل سخت و زیان‌آور در مورد رانندگان و کارگران مشمول شرکت واحد خودداری می‌کند.

به گزارش ایلنا حسن سعیدی گفت: در سال 85 به دنبال تصویب قانون منع اجرای بازنشستگی سخت و زیان‌آور برای کارمندان دولت در مجلس، هیات دولت نیز آیین نامه‌ی را تصویب کرده که در آن به اشتباه

کارگران موسسات دولتی، نیمه دولتی و عمدی نیز از مزایای بازنشستگی مشاغل سخت و زیان آور محروم شدند.

وی افزود: این درحالی است که مصوبه مجلس تنها به اعمال محدودیت برای کارمندان دولت اشاره شده و استفاده از مزایای بازنشستگی سخت و زیان آور برای کارگران صرفه نظر از دولتی یا خصوصی بدون کارفرما با هیچ محدودیتی مواجه نیست.

این کارگر شرکت واحد یادآور شد: رانندگان کارگران شرکت واحد همگی طبق قانون کار در استخدام و بیمه اجباری کارفرما هستند و به عنوان کارگر حق استفاده از مزایای بازنشستگی سخت و زیان آور را دارند.

سعیدی افزود: اقدام سازمان تامین اجتماعی مبنی بر جلوگیری از سن بازنشستگی سخت و زیان آور برای کارگران شرکت واحد هیچ منطبق قانونی ندارد.

مدیرکل اداره کار و امور اجتماعی استان بوشهر ترور شد

ارم نیوز: امروز صبح دو نفر مسلح در جلو درب منزل باشی زاده گان مدیرکل اداره کار و امور اجتماعی استان بوشهر به وی حمله نمودند و با تیراندازی به سمت باشی زاده گان نامبرده را مجروح و روانه بیمارستان نمودند. به گزارش ارم نیوز امروز صبح در حالی که راننده باشی زاده گان به درب جلو منزل وی رفته بود تا او را به اداره منتقل نماید دو نفر مسلح با روپوش مخصوص وی را در ماشین حبس نموده و به محض ورود باشی زاده گان به جلو درب محل اقامت وی با ایشان درگیر شدند که با تیراندازی به سمت باشی زاده گان نامبرده از سه ناحیه مجروح گردید و دو نفر مسلح با سزقت ماشین اداره کار فرار نمودند. باشی زاده گان به بیمارستان تامین اجتماعی بوشهر منتقل گردیده است.

مدیر کل دفتر امور کودکان و نوجوانان سازمان بهزیستی خبرداد :

فقر غذایی عامل 53 درصد مرگ و میر کودکان

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 29 آذر 88 آمده است: مدیر کل دفتر امور کودکان و نوجوانان سازمان بهزیستی نیز در ادامه فقر غذایی را عامل مرگ و میر کودکان عنوان کرد و گفت: کودکانی که در فقر به سر می برند کسانی هستند که از منابع مادی و روحی و احساسی که برای بقا، رشد و پیشرفت آن ها ضروری است محروم هستند.

به گزارش خبرگزاری ایلنا، حسینعلی ضیایی در کارگاه يك روزه سازمان های فعال در عرصه کاهش فقر زدایی خانواده های کم درآمد در مشهد با اشاره به میانگین تولد روزانه يك میلیون و 350 هزار کودک در ایران تاکید کرد: طبق قانون باید به 40 درصد این زاد و ولد یعنی 520 هزار نفر خدمات ارائه کنیم که از این لحاظ در شرایط قابل قبولی قرار نداریم.

پرداخت روزانه يك دلار به خانواده کمیته امداد

مدیر کل بهداشت و درمان و امور بیمه کمیته امداد امام خمینی (ره) نیز در ادامه این کارگاه گفت: کمیته امداد برای چهار میلیون نفر جمعیت تحت پوشش خود روزی يك دلار هزینه می کند. سید موسی طباطبائی با بیان اینکه روزی نیم دلار نیز برای هزینه های جانبی پرداخت می شود گفت: در حال حاضر 50 هزار کودک خانواده کمیته امداد در روستاهای کشور تحت پوشش طرح کاهش فقر غذایی قرار دارند که این رقم باید به سه برابر افزایش یابد. او ادامه داد: 30 درصد این کودکان در روستاهای استان های محروم و 70 درصد نیز در روستاهای استان های برخوردارتر قرار دارند.

اختصاص سه هزار و 960 میلیارد تومان در زمینه کاهش فقر غذایی

مدیر کل مطالعات اجتماعی و فقر زدایی وزارت رفاه و تامین اجتماعی نیز گفت: طی دو سال گذشته سه هزار و 960 میلیارد تومان برای کاهش فقر غذایی خانواده های کم درآمد تخصیص یافته است. عمادی با اشاره به اینکه امسال 400 میلیارد تومان در قالب بن مواد غذایی بین اقشار آسیب پذیر توزیع شده گفت: میزان کل یارانه پرداختی به شیر خانوار پنج هزار و 800 میلیارد تومان، یارانه پرداختی شیر مدارس 610 میلیارد تومان و در زمینه بهبود تغذیه کودکان زیر شش سال نیز 114 میلیارد تومان از سوی وزارت رفاه پرداخت شده است.

او با تاکید بر اینکه تا شکم افراد را سیر نکنیم نمی توانیم برنامه های حمایتی دیگری برای آنان ارائه کنیم گفت: طبق قانون جمهوری اسلامی ایران دولت باید همه افرادی را که دچار فقر مطلق (کسانی که روزی دو هزار کالری غذا دریافت نکنند) هستند را تحت حمایت خود قرار دهد. مدیر کل مطالعات اجتماعی و فقر زدایی وزارت رفاه و تامین اجتماعی با بیان اینکه مدیریت سیستم غذا و تغذیه

در کشور به يك متولي واحد نیازمند است گفت: منظور از امنیت غذایی، دسترسی فیزیکی، اجتماعی و اقتصادی اعضای خانوار در تمام اوقات به غذای سالم و کامل و کافی که احتیاجات رژیمی و تمایل آن ها به غذا برای گذران يك زندگی فعال را رفع کند است.

او در ادامه توسعه روستا مهدها، بهبود سو» تغذیه 50 درصد کودکان تحت پوشش کاهش فقر غذایی و تقویت همکاری های بین بخشی را از جمله نقاط قوت این طرح عنوان کرد و گفت: ناکافی بودن اعتبارات، کمبود نیروی انسانی و امکانات لازم برای نظارت بر اجرای طرح، نبود امکانات طبخ غذا، تورم و افزایش قیمت مواد غذایی و عدم تخصیص اعتبار برای کاهش فقر غذایی مادران باردار و شیر ده نیز از جمله مشکلات و چالش هایی است که در اجرای این طرح با آن مواجه هستیم .

فقر غذایی عامل 53 درصد مرگ و میر کودکان

مدیر کل دفتر امور کودکان و نوجوانان سازمان بهزیستی نیز در ادامه فقر غذایی را عامل مرگ و میر کودکان عنوان کرد و گفت: کودکانی که در فقر به سر می برند کسانی هستند که از منابع مادی و روحی و احساسی که برای بقا، رشد و پیشرفت آن ها ضروری است محروم هستند.

محمد حسین جوادی با بیان اینکه زنجیره فقر در خانواده های محروم که تحت پوشش سازمان های حمایتی قرار دارند ادامه دار است تصریح کرد: یکی از راه های برون رفت از این زنجیره، بهبود و مداخلاتی است که می توان در وضعیت خوراک و غذای دوران خردسالی کودکان آنان اجرا کرد.

همچنین با بیان اینکه 50 درصد مهدهای کشور در روستاها قرار دارد گفت: هفت هزار و 120 روستا مهد در کشور تحت پوشش طرح کاهش فقر غذایی قرار دارد.

پایان پیام

دادخواه در گفت و گو با ایلنا:

بلا تکلیف بودن تامین اجتماعی بیشترین ضربه را به بیمه شدگان می زند

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ 29 آذر 88 آمده است: عضو هیات نظارت بر سازمان تامین اجتماعی گفت: این سازمان خوب اداره نمی شود و تکالیف هیات مدیره و مدیر عامل آن نامشخص است. محمود دادخواه در گفت و گو با خبرنگار ایلنا افزود: هیات مدیره و مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی با هم درگیر هستند و اختلافات دامنه داری دارند که حتی به رسانه ها نیز درز پیدا کرده است.

نماینده کارفرمایان در هیات نظارت بر سازمان تامین اجتماعی با غیر قانونی دانستن اساسنامه این سازمان، گفت: وعده وزیر رفاه و تامین اجتماعی مبنی بر اصلاح اساسنامه و ارایه اساسنامه جدید تامین اجتماعی را به هیات دولت به فال نیک می گیریم.

دادخواه با بیان اینکه رئیس مجلس نیز بر غیر قانونی بودن اساسنامه فعلی سازمان تامین اجتماعی تاکید دارد، افزود: بلا تکلیف بودن مدیریت و اساسنامه تامین اجتماعی بیشترین زیان را به بیمه شدگان آن می زند.

عضو هیات نظارت بر سازمان تامین اجتماعی خواستار احترام به جایگاه کارگران و کارفرمایان به عنوان اصلی ترین تامین کنندگان منابع مالی این سازمان شد و خاطر نشان کرد: متأسفانه مدیر عامل سازمان، نمایندگان کارگری و کارفرمایی و حتی هیات نظارت را نیز قبول ندارد.

دادخواه تک روی و عدم توجه به نظرات هیات مدیره تامین اجتماعی را باعث ناکارآمدی این سازمان عنوان کرد و اظهار داشت: با توجه به سابقه طولانی حضور من در سازمان، مدیرانی مثل کرباسیان، ستاری فرد و ضیائی توانستند کارهای مثبتی را در این سازمان انجام دهند.

وی در خصوص بحث آمدن فتاح به سازمان تامین اجتماعی گفت: از خوشنامی وی زیاد شنیده ام اما باید دید که وی در عمل چگونه مدیریت خواهد کرد.

پایان پیام

کارگران فرنخ و مه نخ باز هم تجمع کردند

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ 29 آذر 88 آمده است: جمعی از کارگران کارخانه فرنخ و مه نخ قزوین پیش از ظهر دیروز یکی از مسیرهای اطراف محل کار خود را برای مدتی مسدود کردند. عیدعلی کریمی دبیر اجرایی خانه کارگر قزوین در گفت و گو با ایلنا گفت: این اقدام در اعتراض به دو ماه و نیم مطالبات معوقه و نبود مواد اولیه صورت گرفت.

به گفته این فعال کارگری حداقل نیمی از جمعیت 700 نفری کارگران فرنخ و مه نخ در این تجمع حضور داشتند.

وی افزود: کارگران که تجمع کرده بودند پس از نیم ساعت به دنبال پادرمیانی برخی مسوولان به تجمع خود پایان دادند.

کارخانه نساجی فرنخ و مه نخ یکی از واحدهای تولیدی بحران زده استان قزوین است که کارگران چهار سال پیش نیز پس از چند مرتبه تجمع در استان به نهاد ریاست جمهوری در تهران مراجعه کردند.

این کارخانه در گذشته یکی از واحدهای موفق تولیدی صنعت نساجی ایران تلقی می‌شد.

پایان پیام

بنائیان درگفت‌وگو با ایلنا:

حذف معاونت فرهنگی تامین اجتماعی بر خلاف سیاست های دولت دهم است

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ 29 آذر 88 آمده است: معاون پیشین فرهنگ اجتماعی سازمان تامین اجتماعی حذف این معاونت و ادغام آن با اداره کل روابط عمومی و امور بین الملل را بر خلاف مصالح و منافع سازمان و شرکای اجتماعی آن دانست.

محمد بنائیان که می‌گوید حدود 26 ماه معاونت فرهنگی تامین اجتماعی را در دوران مدیرعاملی آقایان مددی و ضیائی به عهده داشته درگفت‌وگو با خبرنگار ایلنا افزود: سازمانی که 30 میلیون بیمه شده و عضو دارد، دارای یک میلیون و 300 هزار بازنشسته، تشکلات فراوان کارگری و کارفرمایی و بازنشستگی است نیاز به معاونت فرهنگی اجتماعی دارد.

رییس مرکز برنامه ریزی نظارت راهبردی و تحول بنیادین وزارت آموزش و پرورش گفت: معاونت فرهنگ اجتماعی سازمان تامین اجتماعی در دوران مدیریت من و پیش از آن کارهای خوبی انجام داده بود اما پس از آن فردی ضعیف را راهی این معاونت کردند که نتوانست وظایف خود را به خوبی انجام دهد. بنائیان با اظهار تأسف از حذف معاونت فرهنگی اجتماعی سازمان تامین اجتماعی تصریح کرد: مشخص نیست در شرایطی که رییس جمهور اولویت دولت دهم را مسایل فرهنگی می‌داند حذف این معاونت در این سازمان به چه معنی است.

او در پاسخ به این سوال ممکن است که حذف معاونت فرهنگی اجتماعی به خاطر مسایل مالی انجام گرفته باشد، افزود: تا زمانی که من معاونت فرهنگی بودم این مسایل مطرح نبود در مورد سایرین نیز من اطلاعاتی ندارم اما اگر فردی خلافی مرتکب شده باشد باید با وی برخورد شود نه این که کل معاونت زیر سوال رود. معاون پیشین فرهنگی اجتماعی سازمان تامین اجتماعی گفت: این معاونت هزینه‌های غیر متعارفی بر دوش سازمان نداشت و بیشتر نیازهای آن از طریق موسسه آتیه که وابسته به سازمان بود تامین می‌شد. بنائیان هفته نامه آتیه را نیز رابط بین سازمان و شرکای اجتماعی و غیر سیاسی عنوان کرد و اظهار داشت: مطالب این هفته نامه به روز بود و مورد توجه مخاطبانش قرار داشت.

پایان پیام

تظاهرات اعتراضی کارگران فولاد آلیاژ

شهرک صنعتی فولاد و مجتمع فولاد آلیاژ در ملایر 450 کارگر را استنثار می‌کند. صاحبان شرکت ماه‌ها است که دستمزد کارگران را مصادره کرده‌اند و دلیل این مصادره را اختلافات مالی میان خود و بانک تجارت استان نام نهاده‌اند!! 150 کارگر در اعتراض به تعویق پرداخت حقوق‌ها، در مقابل بانک تجارت اجتماع کرده و دست به تظاهرات زده‌اند. ظاهر ماجرا این است که سرمایه‌دار صاحب فولاد آلیاژ مبالغی پول از بانک تجارت بستانکار است. شاید هم قرار است مقادیر عظیمی از سرمایه‌های حاصل استنثار کارگران را زیر نام وام از رؤسای بانک سوغاتی گیرد. در هر حال، او مدعی است که بانک این پول را نپرداخته است و چون بانک چنین کرده و چون او زورش به بانک نمی‌رسد و چون زورش به اندازه کافی به کارگران می‌رسد و چون در اعمال این زور کل نیروی سرکوب دولت سرمایه‌های حامی و پشتیبان اوست، پس برای ماه‌های طولانی حقوق کارگران را نمی‌پردازد. سرمایه‌دار به همه این دلایل بسیار موجه!! و با توجه به وجود همه این ارتباط‌ها!! کارگران را راهی بانک تجارت کرده است تا موج اعتراض کارگران را به جای آن که بر سر خودش فرو ریزد، به سلاحی علیه حریف و به نفع خودش مبدل سازد و یا حداقل خطر این اعتراض را از سر خود دور کند. سرمایه‌دار چنین کرده است اما این که کارگران چه باید بکنند موضوعی است که خود آنان باید بیشتر به آن بیندیشند. کارگران برای فولاد آلیاژ کار کرده و توسط این شرکت استنثار شده‌اند. ماه‌ها است که دستمزدشان توسط سرمایه‌دار همین مؤسسه مصادره شده است. این که سرمایه‌دار چه کشمکش مالی با حریفان خود دارد مسأله‌ای است که به خود آنان مربوط است. کارگران باید با قدرت متحد خویش خواهان پرداخت دستمزدهایشان شوند و مطالبات معوقه‌شان را به زور از حلقوم سرمایه‌دار صاحب فولاد آلیاژ بیرون کشند.

29 آذر 88

مرخصی، حق کارگران بازداشت شده است

به گزارش خبرگزاری کار ایران – ایلنا در تاریخ 29 آذر 88 آمده است: به اعتقاد یک کارشناس مسایل کار و امور اجتماعی کارگران هفت تپه در هر زمان می‌توانند نسبت به اخراج خود از سوی کارفرما اقدام کنند. به گزارش ایلنا، این مقام آگاه در مسائل حقوق کار افزود: چون کارگران در زمان اخراج به دلیل زندانی بودن نمی‌توانستند از خود مانع کنند این حکم غیابی بوده و طبق قانون می‌توانند در هر زمان نسبت به اخراج خود اعتراض کنند.

وی یادآور شد: کارفرما می تواند در ارتباط با جرایم اخلاقی یا نقص آیین نامه انضباطی کارگاه برای کارگر محکوم درخواست اخراج کند اما برای کارگری که در ارتباط در ارتباط با جرایم غیر از موارد فوق محکوم شده است نمی تواند درخواست حکم اخراج کند.

وی تصریح کرد: در مورد موضوع کارگران بازداشت شده هفت تپه با توجه به دائمی بودن رابطه استخدامی آنها کارگران می توانند برای گذراندن دوران محکومیت درخواست بودن حقوق کنند.

وی با بیان اینکه کارفرما نمی تواند با این خواسته مخالفت کند گفته در شرایط فعلی که کارخانه هفت تپه با مشکل مالی روبرو است موافقت با مرخصی بدون حقوق کارگران می تواند در کاهش هزینه های موقت کارگاه موثر باشد.

پایان پیام

به دلیل حجم بدهی های معوقه و کمبود نقدینگی:

نمی توانیم از بحران عبور کنیم

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 30 آذر 88 آمده است: مسوول شورای اسلامی کار کارخانه آزمایش تهران، گفت: بدهی معوقه و نبود نقدینگی باعث شده تا نتوانیم از شرایط بحرانی عبور کنیم. اسماعیلی در گفت و گو با خبرنگار ایلنا، گفت: در حال حاضر 160 کارگر کارخانه آزمایش تهران به دلیل مشکلات مالی به جا مانده از زمان مدیران پیشین با مشکل تاخیر و دریافت تدریجی حقوق مواجه هستند. وی افزود: به عنوان مثال ماه گذشته حقوق ماه گذشته با یک ماه تاخیر و در سه مرحله به کارگران پرداخت شد.

این کارگر آزمایش تهران یادآور شد از سال 84 به دنبال خصوصی سازی این کارخانه، مدیران متعددی برای سوءاستفاده در این واحد تولید مستقر شدند و با همکاری شورای اسلامی کار وقت باعث افزایش بدهی کارخانه و نارضایتی کارگران شدند.

وی با بیان اینکه از چند ماه پیش با استقرار مدیریت جدید به این مسائل حاشیه پایان داده شد، گفت: در حال حاضر مشکل نبود نقدینگی برای تامین مواد اولیه و پرداخت به موقع مطالبات کارگران است.

این کارگر مدعی شد اگر برای پرداخت بدهی ها مهلت داده شود یا وامی در اختیار کارخانه قرار گیرد یا محصولات کارخانه پیش فروش شود می توانیم به پایان یافتن وضع بحرانی امیدوار باشیم.

پایان پیام

عدم پرداخت حقوق کارگران شهرداری اشنویه

طبق خبر رسیده به کمیته هماهنگی 60 نفر از کارگران شهرداری اشنویه حقوق 2 ماه گذشته خود را دریافت نکرده اند

علیرغم اینکه اکثریت این کارگران 12 تا 13 سال سابقه کار دارند اما همه آنها قراردادی می باشند. این کارگران در بخش خدمات و نظافت سطح شهر مشغول به کار می باشند و با وجود تلاش زیاد هنوز موفق به دریافت حقوق معوقه خود نشده اند.

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

30/9/1388

قطع انگشتان حسین اناری در قصابخانه ایران خودرو

به نوشته سایت کمیته هماهنگی ... در 30 آذر آمده است: بنا بر خبر دریافتی، حسین اناری یکی از کارگران پرسکار ایتکو پرس ایران خودرو هفته پیش در حالی که مشغول کار با دستگاه پرس دستی بود دچار حادثه شد. دستگاه پرس ناگهان فرود آمد و همان لحظه یکی از انگشتان حسین قطع و دیگر انگشتانش متلاشی شد. خون ریزی شدید حسین، دستگاه پرس را در خون فرو برد. کارگران با اندوه دست از کار کشیده و شاهد این صحنه دردناک بودند. اما از جانب نیاکان، مدیر ایتکو پرس، و دیگر عوامل کارفرما اقدامی برای رساندن فوری حسین به مراکز درمانی صورت نگرفت. این مفتخوران با خونسردی و بی تفاوتی مدعی بودند که این همه حوادث کار علتش بی دقتی و عدم رعایت نکات ایمنی در حین کار توسط کارگران است!! بالاخره چند نفر از کارگران حسین را به درمانگاهی در کرج رساندند. متأسفانه یکی از انگشتان حسین از بند انگشت قطع و بقیه انگشتانش به گفته پزشکان له و متلاشی شده و شاید برای همیشه غیرقابل استفاده باشد. بنا به خبر، تاکنون هزینه های پزشکی با قرض و بدهکاری توسط خود حسین و خانواده اش پرداخت شده و هم اکنون در

مرخصی استعلاجی به سر می برد. بنا به اخباری، نیاکان و همدستانش تلویحا گفته اند او دیگر به درد کار نمی خورد!

دستگاه های پرس دستی قدیمی، از رده خارج و فاقد هرگونه شرایط ایمنی هستند. علاوه بر به کار بردن این دستگاه ها که خطر حوادث کار را به شدت بالا می برد سیستم کار کنتراتی و قطعه کاری نیز که مستلزم سرعت کار بیشتری است به میزان این مخاطرات می افزاید. ایران خودرو شبیه محل کار نیست. قتلگاه و قصابخانه کارگران نام مناسب تری برای آن است. لیست کارگرانی که در چند سال گذشته بر اثر "سوانح کار" جانشان را از دست داده اند و یا دچار نقص عضو و از کارافتادگی و لذا اخراج شده اند، طولانی است. این ثروت های انبوه که سهامداران و کارفرمایان خودرو سازی ها بر روی هم تلنبار کرده اند فقط حاصل استثمار و خون زندگی کارگران است. این سرمایه ها که عده ای با آن زندگی های افسانه ای می کنند به قیمت گرسنگی و سوء تغذیه فرزندان کارگران و نابودی هزاران خانواده کارگری حاصل شده است. "سوانح کار" نام بی مسمای شقاوت و سبعبیت سرمایه داران در مراکز است که فاقد ایمنی استاندارد کار است. آن ها ترجیح می دهند به جای صرف هزینه برای بالا بردن استانداردهای ایمنی کار سود پارو کنند و کارگران باید با جان و بدنشان هزینه تامین این سودها را بپردازند. این سرمایه داران و حکومت اسلامی جنایتکارشان هستند که متهمان اصلی سوانح کار و قتل و نقص عضو کارگران اند.

سایت یک و دو ایتکو پرس با بیش از 1500 کارگر قراردادی سفید امضا و یکطرفه، با پایه دستمزدهای 264 هزار تومانی در 3 شیفت کاری سنگین و پر خطر، از جمله مراکز اصلی پرس ایران خودرو است.

کارگران ایران خودرو

دوشنبه سی ام آذر 1388

(با ویرایش مختصر)

سرمایه و کشتار کودک به دست مادر

به نوشته سایت کمیته هماهنگی ... در 30 آذر آمده است: عظیم ترین بخش مرگ و میرها در جهان موجود مرگ و میرهایی است که مستقیم یا غیرمستقیم از رابطه اجتماعی سرمایه سرچشمه می گیرند. در میان این مرگ و میرها، کشتار کودکان جا و مکان ویژه ای دارد. مرگ سالانه 10 میلیون کودک بر اثر گرسنگی در دنیا، زندگی بدتر از مرگ 218 میلیون کودک کار جهان در بیغوله های سودسازی سرمایه، مرگ میلیون ها کودک توسط باندهای دزدی و قاچاق کودکان در هر سال، مرگ میلیون ها کودکی که مجبور به گرفتن سلاح و شرکت در جنگ های قومی و قبیله ای یا رفتن بر روی مین در جنگ های میان دولت ها از نوع جنگ میان رژیم های ایران و عراق می شوند، مرگ میلیون ها کودکی که هر ساله در اثر بی دارویی، بی آبی، نداشتن سرپناه و یا ابتلا به بیماری های سهل العلاج می میرند همه و همه توسط سرمایه، با سلاح سرمایه، در چهارچوب برنامه ریزی سرمایه و به حکم مالکان و حاکمان دوزخ سرمایه داری انجام می گیرد. همه اشکال مرگ و میر بالا شکل های مختلف کشتار کودکان توسط سرمایه است، اما در این میان قتل کودک به دست مادر در زیر تازیانه های فقر و فلاکت و گرسنگی کثیف ترین نوع مرگ کودکان توسط نظام سرمایه داری است. عشق مادر به فرزند پاک ترین، جوشان ترین، سرکش ترین و پرشورترین عشق ها است و وقتی مادری زیر فشار گرسنگی و درماندگی و فقر تا پای کشتن فرزند خویش پیش می رود یعنی سرمایه همه عشق و محبت و شور و وجود انسانی او را بمباران کرده است، یعنی سرمایه او را دچار وحشیانه ترین شکل جنون ساخته است، یعنی سرمایه او را به قاتل فرزندش تبدیل کرده است، یعنی سرمایه در تولید جنایت از هر مرز و محدوده ای عبور کرده است. قتل فرزند به دست مادر شنیع ترین نوع کشتار کودکان است و این چیزی است که بسیاری اوقات در جهنم ملامال از تعفن سرمایه داری ایران روی می دهد. روی این خبر هولناک اندکی مکث کنید! «مادری دو کودکش را به طرز دلخراشی به قتل رساند» چرا؟ ماجرا را از زبان خبرنگاران بشنوید: معصومه زنی 30 ساله است که تا حال دو بار ازدواج کرده است و هر دو همسر او را طلاق داده اند. ازدواج ها زیر فشار فقر و نداری و گرسنگی ناشی از نظام بردگی مزدی صورت گرفته و طلاق ها با چماق مردسالاری دینی - روینای فرهنگی سرمایه داری حاکم بر ایران - بر سر معصومه فرو باریده است. معصومه از شوهر دوم 2 فرزند 3 ساله و 6 ساله دارد و او در پی طلاق ها از بیکاری و فقر و گرسنگی خودش و فرزندان رنج می برده است. او محکوم جهنم سرمایه داری بوده و به عنوان نفرین شده ترین و داغ لعنت خورده ترین نوع بردگان مزدی از هر نوع حق و حقوق و پشتوانه و ملجأ و پناهی محروم بوده است. دستش به هیچ کجا بند نبوده است. هیچ روزنه ای به سوی زندگی در پیش روی او قرار نداشته است. دیو مهیب گرسنگی، کابوس سراسر وحشت آوارگی، دهشت فراگیر از زن بودن و به ویژه زن تنها بودن در دوزخ متفعلن زن ستیزی رایج در سرمایه داری ایران همه و همه وجود نحیف و عاجز او را فرسوده است. او در چنین شرایطی تصمیم به خودکشی می گیرد و قبل از آن دیوانه وار هر دو فرزند خویش را می کشد. او دو کودک خردسال معصوم خود را به قتل می رساند، اما معلوم نیست به چه دلیل موفق به کشتن خود نمی شود.

معصومه در پی این واقعه هولناک به دست نیروهای دولتی سرمایه می افتد و پیداست که باید در انتظار مرگ بنشیند.

30 آذر 88

پیام تشکر و قدردانی پدرام نصراللهی

بدین گونه

زمزمه ای ملال آور را به سرودی گریه گونه مبدل یافته ایم

بدین گونه

در سر زمین بیگانه ای که در آن

هر نگاه و هر لبخند

زندانی بود

لبخند و نگاهی آشنا یافته ایم

بدین گونه

بر خاک پوسیده ای که ابرپست

بر آن باریده است

پاسگاهی پابرجا یافته ایم

هم طبقه ای های هم سرنوشت!

همه ی ما می دانیم که ستم ضد انسانی سرمایه داری با تاختن به کرامت انسانها، با به یغما بردن ارزشهایی که بدون آنها زندگی چیزی نیست جز مسخ بودگی، با استثمار، تاراج، در بند کردن و قتل میلیونها انسان در سراسر دنیا، با لگدمال کردن حقوق انسانی و ابتدایی ما، چاره ای جز مقاومت و مبارزه باقی نگذارده است و در این میان تنها طبقه ی زنده و پویای کارگر است که می تواند در تقابل با چنین سیستم دهشتناکی، آلترناتیوی باشد برای زندگی بهتر که شایسته ی هر انسانی است و این میسر نیست مگر با همبستگی طبقاتی روز افزون کارگران و زحمتکشان سراسر دنیا و پیکار برای هر چه مستحکمتر کردن چنین اتحادی در مقابل هرگونه بی عدالتی و تضییع حقوق انسانی. لازم می دانم از حمایت طبقاتی و دریغ جمعی از کارگران شهر سنج، دیواندره، کارگران فصلی کردستان، خبرنگاران محلی کرج، شبکه همبستگی، اتحادیه های کارگری انگلستان، اسپانیا، برزیل، سوئیس، دانمارک، سوئد، لهستان، کمون اینخد، استکهلم، کارگران کردستان عراق، آمریکا، اتریش، نهادهای کارگری، کارگران پیشرو و تبعیدی سوئیس، کانون همبستگی کارگری، اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران ایران، رسانه ها، وب سایتها و نهادهای مدنی آزادی بیان و اندیشه سپاسگزاری کرده و دستهای آنها را به گرمی می فشارم باشد که با همبستگی و نبرد طبقاتی و امید به فردا روزی بتوانیم به خواستهای بر حق و انسانی خود برسیم.

پاینده و پیروز باشید

پدرام نصراللهی 30/9/88

عضو کانون شوارهای اسلامی کار استان تهران:
کمیته مزد کانون، آغاز به کار کرد

به گزارش خبرگزاری کار ایران - ایلنا در تاریخ 30 آذر 88 آمده است: کمیته مزد کانون همahنگی شورای اسلامی کار استان تهران از این هفته فعالیت خود را با رویکردی تازه برای تعیین مزد پیشنهادی کارگران در سال 89 آغاز کرد.

به گزارش ایلنا علی اکبر عیوضی عرضه کانون شوراهای اسلامی کار استان تهران در جلسه هفتگی کانون شوراهای اسلامی کار محور شرق تهران که در کارخانه اکباتان برگزار شد. گفت که تشکل متبوعش امسال برای اولین بار از نظر کارشناسان دانشگاهی برای تعیین رقم پیشنهادی مزد سال آینده استفاده خواهد کرد. وی تصریح کرد: امسال قصد داریم تا پس از جمع بندی نقطه نظرات فعالان کارگری از نظر استادان حوزه دانشگاه نیز در خصوص رقم پیشنهادی مزد سال 88 استفاده کنیم و سپس نتیجه نهایی را به کانون عالی شوراهای اسلامی کار ارایه کنیم.

این فعال کارگری در عین حال با یادآوری تجربه ناخوشایند سال گذشته که به کاهش مبلغ مزد اعلام شده در کمتر از چند روز منجر شد؛ به اعضای کارگری شورای عالی کار هشدار داد تا اگر به دلیل تعارف و خجالت قادر به چانه زنی با نمایندگان کارفرمایی و دولتی شورای عالی کار نیستند از عضویت در این شورا استعفا دهند.

عیوضی از آنجا که شرایط مزدی سال 89 به دلیل مطرح شدن موضوع هدفمند کردن یارانه ها نسبت به سالهای گذشته متعارف تر خواهد بود اعضای کارگری این شورا نباید حتی یک ریال از مزد درخواستی کارگران عدول کند.

به گفته عضو شورای اسلامی کار شرکت واحد تهران در حال حاضر به دلیل مسایل اقتصادی تولید کارخانه های بسیاری متوقف شده و کارگران آنها در خصوص بیکار شدن هستند .
وی مدعی شد که به واسطه وضع بیش آمده کارگران بسیاری با مشکلات خانوادگی مواجه شده اند.

تکلیف نمایندگان کارگری مشخص است

در ادامه این جلسه ناصر برهانی رییس کانون شوراهای اسلامی کار استان تهران نیز در رابطه با موضوع تشکل متبوع خود پیرامون مزدکارگران گفت: اقتصاد کارگران به دلیل تحولات اقتصادی در معرض آسیب قرار دارد از این رو اعضای کارگری شورای عالی کار نباید در جلسات خود از وظیفه خودغافل بمانند.
وی افزود: هزینه سوخت کارخانه بیش از هر کالای دیگری با هدفمند شدن یارانه افزایش خواهد یافت که به دنبال این موضوع به طور قطع فشار به روی کارگران نیز افزایش می یابد.
برهانی با بیان اینکه کارفرمایان برای کاهش هزینه های تولید همواره از حقوق کارگران کسر کرده اند گفت: هدفمند کردن یارانه ها طرحی است که ارتکاب کوچکترین خطادر آن به قیمت بیکاری هزاران کارگر تمام می شود وی خواستار آن شد تا در دستمزدکارگر بدون تکرار ماجرای سال قبل برابر با هزینه های واقعی افزایش یابد.
پایان پیام